

“মহা নৰা বলিপ তি ত্ৰৈ ছুপ তি ত
হৈ ছে”

“তা ইৰপ বাওলা ইআ হকমৰ
মানুহবৰে.”

চেমুৰে লটপ স্থাপনকৰে

দানিয় লেখা বুপৰু শাৰিত
বা ক্ৰমৰে বুজা ইয়া

ভৱিষ্যদবৰ্ণী মূলবৰ্ণনা ৭ যোগেশ্বৰে
তেওঁৰাৰ্চিত লোকসকলৰাৰে
তেওঁৰুডানতপৰু শৰত স্ততিৰ আছে

এইগ্ৰন্থখনত : তেওঁৰুৰু লপ -
তেওঁৰাৰ্চিৰ

સં સ્વર્ણ: ૧ ૧-૧ ૦-૨૦૨૫
(૧ ૯-શર્ણ-૫૯૯૬)

কভা ঋষথযমূলকটোকা

ওপৰৰ পৰাতললৈ প্ৰকাশ শিতাবাক্য ১৪ ৰ তিনিজ ঋক্ষদুতৰ বাৰত।

১৮৪৩ চনৰ বসন্তজালৰ বচিবৰ পিছত আৰু ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰৰ বচিবৰ পিছত সন্তজকলক প্ৰকাশ কৰা দানিয়ালেৰ কিতাপখনৰপৰা এই তিনিটি সত্য বাশ্বমবাবৰ ভূমিকা সম্পৰ্কে অজ্ঞাত হৈ আদমি এডভাণ্টেষ্টকলে এই বৰ্ত্তসমূহৰ প্ৰকৃত অৰ্থ বুজিবপৰা নাছিল। খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থকা এডভাণ্টেষ্টকলে তেওঁলোকেৰ অৰ্জিজ্ঞাত কৰ্ম ২৫:১ ৰ পৰা ১৩ পদৰ "দহজনীকুমাৰী"ৰ দৃষ্টান্ত উল্লেখ কৰা "মাজনিশাৰ্চিঞাৰ" বা "মাজনিশা"ৰ সৈতে সংযোগ কৰিছিল য'ত "দৰাৰ উভতি অহা"ৰ ঘোষণাৰ উদগনি দিয়া হৈছে।

- ১- বচিবৰ বিষয়বস্তু দান। ৮:১৩-১৪ আৰু প্ৰকাশ শিতাবৰ ১৪:৭ পদত প্ৰথম ঋক্ষদুতৰ বৰ্ত্তৰ বিষয়বস্তু: "ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু তেওঁক মহিমা কৰা, কৰিয়নো তেওঁৰ বচিবৰ সময় আহিল আৰু পৃথিৱী, আকাশ আৰু পানীৰ ফোহোৰা সৃষ্টি কৰা জনকপূজা কৰা।": শনিবাৰলৈ উভতি অহা, ঈশ্বৰীয় ব্ৰহ্মস্বৰ একমাত্ৰ সত্যসপ্তা দিন, ইহুদী বাশ্বমবাব আৰু সপ্তাহিক দিনৰ বাশ্বম, ঈশ্বৰে তেওঁৰদহ আজ্ঞাৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাত বচিৰ।
- ২- পোপৰৰোমৰ নিন্দা, "সৰু শিং" আৰু "বলেগৰজা" দানিয়ালে ৭:৮-২৪ আৰু ৮:১০-২৩ৰ পৰা ২৫, যিয়ে প্ৰকাশ শিতাবাক্য ১৪:৮ৰ দ্বিতীয় দুতৰ বৰ্ত্ত "মহান বৰেলিন" নাম লভ কৰে: "তাই পত্ৰিত হৈছে, তাই পত্ৰিত হৈছে, মহান বৰেলিন": মূলতঃ, কাৰণ দেওবাৰ ex "সূক্ষ্ম দিন" সম্ৰাটৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ ইয়াক প্ৰতিষ্ঠা কৰা প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইন। কিনিও এই অৰ্জি ব্ৰফক্ট "তাই পত্ৰিত হৈছে" ঈশ্বৰে তাইৰ অৰ্জিশপ্তস্বৰ প্ৰকাশ শৰদ্বাৰা ন্যয্যত প্ৰদান কৰে কাৰণ তেওঁ ১৮৪৩ চনৰ পিছত ১৮৪৪ চনত, পৰিত্যক্ত বাশ্বমবাবৰ প্ৰাণ পুনৰুদ্ধৰ কৰা নিজৰ এডভাণ্টেষ্ট দাসকলক জনায় "তাই পত্ৰিত হৈছে" মান: "তাইক লৈ পৰাস্ত কৰা হৈছে।" সত্য ঈশ্বৰে এইদৰে ধৰ্মীয় মিছাৰ শাৰিৰৰ বিৰুদ্ধে নিজৰ বিজয়ৰ কথা ঘোষণা কৰে।
- ৩- শেষ বচিবৰ বিষয়বস্তু য'ত "দ্বিতীয় মৃত্যুৰ জুই" খ্ৰীষ্টান বিদ্বেষীসকলক আঘাত কৰে। এইটোৱেই হৈছে দানত উপস্থাপন কৰা প্ৰতিচ্ছবি। ৭:৯-১০, বিষয়টো প্ৰকাশ শিতাবাক্য ২০:১০-১৫ পদত

বিকশিত কৰা হৈছে, আৰু ই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৯-১০ পদত তৃতীয় স্ক্ৰিপ্ততৰ বাক্যৰ বিষয়বস্তু: " আৰু আন এজন তৃতীয় স্ক্ৰিপ্তত তেওঁলোকেৰপিছপেছিগৈ উচ্চস্বৰত ক'লে, "কোনোমানে যদি জনুত আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক পূজা কৰে, আৰু তেওঁৰকপালতৰ তেওঁৰহাততচনিপায়, তেন্তে তেওঁকৰাধৰ মদ থবা। " ঈশ্বৰ, যিটো তেওঁকৰাধৰ পাত্ৰ মৰ্শিকা নহোৱাকৈ তল দিয়া হয়, আৰু পৰ্বতীৰ স্ক্ৰিপ্ততসকলৰ সান্নিধ্যত আৰু মেৰপোৱালৰ সান্নিধ্যত জুইআৰুগন্ধকৰে যন্ত্ৰা দিয়া হ'ব ": ইয়াত, দেওবাৰক " জনুত চহিন "ৰ সৈতে চিনাক্ত কৰা হৈছে।

৯-১০ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪: ৯-১০ পদত লক্ষ্য পদসমূহক সংখ্যকৰ এক মিলন কৰক।

চতুৰ্থ স্ক্ৰিপ্তত : তেওঁক ৰলপ্ৰকাশ শিত বাক্য ১৮ পদতহদেখে যায় য'ত তেওঁ প্ৰকাশ তিনটি এডভেণ্টুৰ বাক্য চূড়ান্ত ঘোষণাক চিহ্নিত কৰিছে যিবোৰে ১৯৯৪ চনৰ পৰা আৰু পৃথিবীৰ শেষলৈকে, অৰ্থাৎ ২০৩০ চনৰ বসন্তলৈকে তেওঁলোকে আলোচনা কৰিবলৈ অহা সকলো ঐশ্বৰিক পোহৰৰ পৰা উপকৃত হয়। তেওঁক জ্ঞান দিবলৈ অহা পোহৰে একে ৰহস্যময়বোৰ উন্মোচন কৰে: কথকধৰ্ম, ৫৩৮ চনৰ পৰা; প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্ম, ১৮৪৩ চনৰ পৰা; এই সকলোমানে আধ্যাত্মিক পতনৰ ৰাণ হিচাপে আছিল যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ পৰ্বতীৰ আত্মই প্ৰকাশ কৰা পোহৰক প্ৰত্যক্ষ কৰা। " শেষৰ সময়ত " দানত উল্লিখ কৰা হৈছে। ১১:৪০, কথকগীৰুজী নজিৰঅৰ্জীশা পত্ৰখিষ্টন হওক বা নহওক, সকলোধৰ্মীয় গোটক একত্ৰিত কৰে, যিয়ে ইয়াৰ পৰিচৰ্যা আৰু ইয়াৰ কৰ্ত্তব্য স্মৰণ কৰে; এইটো ইয়াৰ তথ্যকথিত "ইকুমনিকেল মিত্ৰতাৰ আশ্ৰয়ত যিটো প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্ম পিছত ১৯৯৫ চনত চৰকাৰী এডভেণ্টজ মনোগদন কৰে।

২ কৰনিয়া ৪:৩-৪ পদ

“ ...যদিআমাৰু ভাবজুৰা ইয়া ছতে নতসে ইবানিষ্টহোৱা লোকে সকলৰা বলেৰ ইয়া ছযো ৰমাজ ত্ৰাই জগতৰদেৱতা ইশ্বৰস

নকৰা সকলৰ অনধৰূপে লো ইচ্ছা তেই শৰণ প্ৰতিমূৰ্তি থবীয়া
গৌৰৱময়শু ভাৰতৰ পোহৰত উলোকৰ আগত জজ্ঞা নহয়। ”

"আ বুধ দিতি ৰাশি ফলগী মূল বৰাক্ষত ১০ ভুলবজা বুজি থৈ থা ক, তে ন্ত
সে যাক বৰহে ৰা ইয়া বলা গা বত উলোক ৰা বহতে নে কই স্বাৰ্থ ব "

লগতে এই নথি পত্ৰ উপস্থাপন কৰা পক্ষ শৰসা ৰাংশ জ্ঞা নথিও কয়,

“ পৰিত্ৰা কন্যায়তা পৰা ন কৰিবলৈ,

১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰাদা নথি ১৪ পদৰ সূচকৰূত আৰু
বাধা নপৰা নৰা বীৰ শৰণ আ জ্ঞা দৰা পৰিষ্কৃত কৰা হৈছিল তে উৰ

“ চৰিত্ৰা শু ভাৰত ” অনুসৰি

সমগ্ৰ প্ৰথি বীৰ প্ৰজা নপুৰ স্বাৰ্থ

ঈ শৰণ অন্তৰ্গত লা ভকৰি বলা মূৰ্খ বসিৰ জা বৰী চুখীয়া না মত

বা প্ৰতিম ল'ব লা গাব

শৰি বা ৰা লনকৰি বলা গাব সপ্তা দি নিৰবশিৰম বা আ দি পু স্তা ত

ঈ শৰণে পৰিত্ৰক ৰা, আ বুধা তৰপ স্তা ২০ পদত উল্লখ কৰা তে উৰ

১০ আ জ্ঞা ৪ ৰা এই কপাৰক্ষ কৰিবলৈ

ঐ শৰণিক নৈ তি কায়ি মআ বুধা দক্ষ নথি মবস নমন কৰি বলা গাব
আ দি পু স্তা ১:২৯ আ বুধা বী যপু স্তা ১১ পদত, (শৰী ৰা পৰিত্ৰা)

আ বু “ তে উৰ ৰাশি ফলগী মূল বৰাক্ষ কক্ষত চ ছজ্ঞা কৰি লা গা ”
যা তে “ ঈ শৰণ আ তমকনাৰিপাতি নকৰে ” (১ থি চলনী বী য: ২০)।

এই মা পৰা ঈ সমুখৰণন কৰা কৈ নো বক্ষক ঈ শৰণে পক্ষ শতি
বা ক্য ২০ পদত বৰা কৰা “ দৰ্ভী য় মতু ” ভাৰ কৰি বলা নিন্দ
কৰি ছা

চমুৱালে

ডেনিয়লো বুএপ'কে লিপ ছৰ্ষিয় ক্ৰেওক চেন

আলোচনাকৰা বিষয়সমূহ স্বত্বকৰণ

প্ৰথম খণ্ড প্ৰস্তুতিমূলক টোকা

ব্যৱহৃত চফ্টৱেৰৰ প্ৰযুক্তি নম্বৰৰ বাবে সন্মত কৰিব সন্ধান ব্যৱহাৰ কৰা

শাৰিৰোমা মপ্ৰস্তু

- ০৭ উপস্থাপন
- ১২ ঈশ্বৰ আৰুত উৰস্ফুৰ্ত
- ১৩ বাইবেলৰসত্যৰ ভিত্তি
- ১৬ মূলভাষণ: ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ, পাৰৱৰ্তীশপ্ৰদান
- ২৬ পৃথিৱীতদীয়া ঈশ্বৰৰ সাব্যয়
- ২৮ বীদৰ: শ্বৰীদ আৰুশাস্তি বীজ্জনত নকৰিব
- ২৯ আদীপুস্জক: এটি গুৰুত্বপূৰ্ণভৱিষ্যদ্বাণীমূলক হজম
- ৩০ বিশ্বাস আৰুঅবিশ্বাস
- ৩৩ উপযুক্তবতৰৰ বাবেথদ্য
- ৩৭ প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ প্ৰকাৰ শিত বাহিনী
- ৩৯ দানিয়েলেৰপুস্জকৰ বাবে প্ৰস্তুতিমূলক টোকা
- ৪১ এইসকলেৰোমোৰাৰম্ভহয়দানিয়েলেদানিয়েলেৰৰিতাপকাৰা
- ৪২ দানিয়েলে১ - দানিয়েলেৰবাৰলিতআগমন
- ৪৫ দানিয়েলে২ - বজা নবুখদনেচৰবদৰ্শাৰ প্ৰক্ৰিয়া
- ৫৬ দানিয়েলে৩ - চুলাতথকা তিনজিনস্ঙী
- ৬২ দানিয়েলে৪ - বজা ইন্মৰ কৰিলে আৰুধৰ্ম্মান্জতি হ'ল
- ৬৯ দানিয়েলে৫ - বজা বলেচচৰবৰচিৰ
- ৭৪ দানিয়েলে৬ - লায়নস্স ডেনতডেনিয়েলে
- ৭৯ দানিয়েলে৭ - দ্যচাৰ্চিটীজী ৰজানুতআৰুসৰুপোপৰ শাংটো

90 দানিয়েলে ৪ - পোপৰ পৰিচয়নিশ্চিত কৰা হৈছে - দান.৪:১৪ ৰ ঈশ্বৰীয় আদেশ

১০৩ দানিয়েলে ৯ - যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাৰ্থক্য পৰিচয়ৰ সময়ৰ ঘোষণা।

১২১ দানিয়েলে ১০ - মহান দুৰ্ঘটনাৰ ঘোষণা - দুৰ্ঘটনাৰ দৰ্শনা

১২৭ দানিয়েলে ১১ - ছবিয়াৰ সাতটি যুদ্ধ।

১৪৬ দানিয়েলে ১২ - এডভেণ্টিষ্ট ইউনিভাৰ্চেল মিছনৰ্চৰিত আৰুতৰিথযুক্ত।

১৫৫ ভবিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰতী কৰা দত দীক্ষা

১৫৮ এডভেণ্টিজম

১৬৩ এপ'কলিপছৰ প্ৰথম দৃষ্টিভংগী

১৬৭ ভবিষ্যদ্বাণীত বোম্বৰ প্ৰতীক

১৭৩ বিশ্বমবাবে পোছৰ

১৭৬ দানিয়েলে ৮:১৪ পদৰ ঈশ্বৰৰ আদেশ

১৭৯ এপ'কলিপছৰ প্ৰকৃত

১৮৩ সাৰাংশত এপ'কলিপছ

১৮৮ দ্বিতীয় খণ্ড: প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰমবিশিষ্ট দ্য ধ্যন

১৮৮ প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম ১ : প্ৰকৃতনা - খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত হ-এডভেণ্টিষ্ট থিম

১৯৯ চন প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম ২ : খ্ৰীষ্ট সমাবেশ আৰম্ভৰ পৰা ১৮৪৩ চনলৈকে

199 1st period : ইফিচ - 2nd period: Smyrna - 3rd period : Pergamum -

চতুৰ্থ যুগ : থিয়োফিল

২১৬ প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম ৩ : ১৮৪৩ চনৰ পৰা খ্ৰীষ্ট সমাবেশ-এপ'কলিপছিক খ্ৰীষ্টান বিশ্বাস পুনৰুদ্ধৰ

২১৬ ৫ম যুগ : চৰ্ভাই - ৬ম যুগ : ফিলিপ্পাই

২২৩ এলেনজি হোম ইটৰ প্ৰথম দৃষ্টিভংগীত প্ৰকাশ পোৱা এডভেণ্টিজমৰ গ্ৰন্থ

২২৫ ৭ম যুগ : লাওৰিয়া

২২৯ প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম ৪ : স্ক্ৰীয়া বচিব

২৩২ টোম : ঈশ্বৰীয় বিধানৰ ভবিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে

২৩৯ প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম ৫ : মানুহৰ পুত্ৰ

২৪৪ প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম ৬ : খ্ৰীষ্টান যুগৰ সময়ৰ অন্তিমত ঈশ্বৰীয় শাস্তি আৰু চিন - প্ৰথম ৬টা ছাঁ

- ২৫১ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ৭ : “ঈশ্বৰৰ ছীল”ৰ দ্বাৰা ছীলকৰা চোভা নথিডে
এডভেণ্টজি ম ব্ৰিষ্টামবাৰ আৰুগোপন “সপ্তা ছীল”।
- ২৫৯ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ৮ : প্ৰথম চাৰিটি “শিঞ্জি”
- ২৬৮ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ৯ : ৫ম আৰু ৬ষ্ঠ “শিঞ্জি”।
- ২৬৮ ৫ম “শিঞ্জি”।
- ২৭৬ ৬ষ্ঠ “শিঞ্জি”।
- ২৮৬ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১০ : “সৰুমকলকিত্তি প”
- ২৯১ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১১ : প্ৰথম অংশৰ অন্ত
দ্বিতীয় খণ্ড: বীকশিতবিসয়বস্তু
- ২৯২ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১১ : পোপৰাজত্ব-জাতিয়না স্তম্ভিত - ৭ম “শিঞ্জি”।
- ৩০৫ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১২ : মহানব ন্দীয়া পৰিকল্পনা
- ৩১৩ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৩ : খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম এই মছিভ ইসকল
- ৩২২ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৪ : সপ্তা দিনৰ এডভেণ্টজি মকাময়
- ৩৩৩ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৫ : পৰীক্ষাৰ অন্ত
- ৩৩৬ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৬ : ঈশ্বৰ কৰুণাৰ সাতটি শেষমহামাৰী
- ৩৪৫ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৭ : বোশ্যগৰ বী কমুথ থুলা চিনাক্ত কৰা হৈছে
- ৩৫৬ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৮ : বোশ্যই নজি বশা স্তি লাভ কৰে
- ৩৬৮ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ১৯ : যীচু খ্ৰীষ্ট আৰুগো ডনুয়ুদধ
- ৩৭৫ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ২০ : ৭ম সহস্ৰাব্দৰ হাজা বৰছৰ আৰুশেষৰ চাৰি
- ৩৮১ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ২১ : মহিমা মণ্ডিত নতুনযৰি চলে মঙ্গলীক
- ৩৯২ প্ৰকাশ শতিকা ক্ৰম ২২ : অনন্তজ্ঞানৰ অন্তৰ্ভূত দিন
- ৪০৫ আখৰহেতু কৰকেনি নুত আত্মইজী বন্দিয়ে
- ৪০৮ যীচু খ্ৰীষ্ট পাৰ্থক্য সময়
- ৪১০ পৰিত্ৰা আৰুপৰিত্ৰকৰণ
- ৪২৪ আদিপুস্তকৰ থকা কৰণ আদিপুস্তকৰ পৰা ২২ –
- ৫২৫ অবস্থা মক দিয়া প্ৰজ্ঞা প্ৰকাশ : আদিপুস্তক ২৩ৰ পৰা ...
- ৫২৮ যাত্ৰা আৰু ব্ৰিষ্টাম মাৰ্চ – সাধৰণত বাইবেলৰ ওপৰত – শেষপছন্দ
ঘণ্ট – সপ্তা দিনৰ এডভেণ্টজি ম এটা প্ৰথকী কৰণ এটা নাম, এটা ইতিহাস –
ঈশ্বৰ প্ৰকাশ বীচৰ – এৰ পৰা জে ডল্ট শ্ৰী – বাইবেলৰ গ্ৰন্থ বীকৃত
– আত্মই সত্যপুনৰুদ্ধাৰ কৰে।

৫৪৭ চূড়ান্তসম্ভাষণ

৫৪৮ শব্দমালা

দানিয়়েলো বুপ্ৰক্ষা শতিকা কৃষকবিষয়ে

কোৱা

প্ৰকৃত

মই এই অতি ঘণনীয় দেশখনত জন্ম লৈ বাস কৰিছোঁ, যিহেতু ঈশ্বৰে
প্ৰক্ষা শতিকা কৃষক ১১:৮ পদত ইয়াৰ ৰাজধানী বনাম প্ৰকৃতি বীজৰে "চদমে আৰুমিচৰ
" বুলি ৰখিছে। ইয়াৰ সমাজৰ আৰ্হি, গণৰ জয়দী, ঈশ্বৰপুৰাণ, সমগ্ৰ পৃথিৱীত বহু
জনগোষ্ঠীয়ে অনুকৰণৰ বাবে আৰু গ্ৰহণ কৰিছে; এই দেশখন হৈছে ফ্ৰেন্স, এখন
প্ৰকৃত ৰাশালী ৰাজতন্ত্ৰ আৰু বিপ্লৱী দেশ, ঈশ্বৰে নিন্দ কৰা কৰ লোৱা শাসনৰ
সৈতে পঁচখনগণৰ জয়পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰী। গণেশ্বৰে ই নিজৰ মানৱ অধিকাৰৰ
তালিকা যোগে আৰু প্ৰদৰ্শন কৰে, সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে নিজ ই"দহ আজ্ঞা"ৰ প্ৰতি
লিখা মানৱ কৰ্ত্তব্য তালিকাৰ অতিশয় বিৰোধিতা কৰে। ইয়াৰ উৎপত্তি আৰু প্ৰথম
ৰাজতন্ত্ৰ পৰাই ই নিজৰ শতাব্দীমানৰ ব্যতিক্ৰম প্ৰতিৰক্ষা গ্ৰহণ কৰিছে
যাৰ শিখৰী ঈশ্বৰে "অল" বুলি কোৱা কথাটোকে "বোয়া" বুলি কোৱা আৰু "ও" "বোয়া"
বুলি কোৱা কথাটোকে "অল" বুলি কোৱাটোকে ব্যতীয়াও বন্ধ কৰা নাই। ইয়াৰ অদম্য
পতন অব্যহত ৰখি ইয়াৰ বিপ্লৱ ইয়াক নাস্তিকত গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য
কৰিছিল। এইদৰে জীৱনৰ পৰা মাৰ্চৰ পাত্ৰ হিচাপে ফ্ৰেন্স স্বাক্ষৰ কৰি মানৱ ঈশ্বৰ,
প্ৰমাণিক লোৱাৰ পাত্ৰ বিৰোধিতা কৰা টিগাৰ ৰত লিপ্ত হৈছে; ফল ফলত ওঁৰ
দ্বাৰা ভৱিষ্যদ্বাণীযোগ্য আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল ইয়াৰ আগত এক পাপৰ
দোষী "চদমে" ৰ অগ্ৰভাণ্ড কৰিব। যেনে ১৭০০ বছৰৰ বিপ্লৱ ইতিহাস,
আনুমানিক ইয়াৰ দুই প্ৰকৃত দ্বাৰা গঢ় লৈ উঠিছে, বিশেষকৈ বোমাৰ ব্যতিক্ৰম
পোপৰ শাসনব্যৱস্থাৰ কৰ্ত্তব্য ইয়াৰ সম্ৰাজ্যৰ দ্বাৰা, ইয়াৰ প্ৰথম ৰজা, বুলিছে
প্ৰথম ফ্ৰাংকসকলৰ প্ৰথম ৰজা ৰপৰা। ৪৯৮ চনৰ ২৫ ডিচেম্বৰত ৰোমত
তওঁৰ ৰপ্তিসম লোৱা হয়। এই তথ্যটোৱে বোমাৰ অন্তিমভাৱে আৰু অতিশয়
কৃষ্ণজ নকলৰে যীচু খ্ৰীষ্ট জন্মৰ ভাৱ তথ্যৰ সৈতে সংলগ্ন কৰা বৰদৰ্শনৰ
উৎসৰ চিন বহন কৰে, যিজন অৱশ্যে প্ৰপত ঈশ্বৰ, জগত আৰু জীৱিত

অস্ফুৰ্ত্তৰ সকলোবসুজ সৃষ্টিকৰ্তা ; যিয়ে সৰ্বকালত " সত্যৰ ঈশ্বৰ " উপাধি দিব
কৰিব বণত। " যি মিছা কথনা কৰে তাৰ প্ৰতিচ্যুত ন, " যীচুৱা ঘোষণা কৰি মতে।

আপুনি এই অনস্বীকাৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ ক'মে নোৱাৰে? নোৱাৰে নাজি কৰে
যীচু খ্ৰীষ্টে দাস বুলি দাবী কৰাটো বৈধ নহয়? ইয়াত ই, নিখুঁত আৰু বহু বৈলেৰ দৰে:
যীচুৱা মৰ্থ ২৩:৯ পদত ঘোষণা কৰিছিল " আৰু পুথি যি জন ক'তো মোক বপতি
বুলি না আৱিষ্কাৰ যি ন'তো মোক বপতি এজন সৰ্ব্বশক্তিমান আছা "।

প্ৰতিবন্ধিত পোলে নাজি কৰিব নোৱাৰে? সকলোৱে ইয়াক চাব পাৰে: "পৰিত্ৰ
পত্ৰ" বা আনৰ "অৰ্থপৰিত্ৰ পত্ৰ" ক'তলৈকি পুৰোহিত সকলে "নাজি কৰে" পত্ৰ বুলি
কয়। এই বদ্বয় মনোভাৱে অসংখ্য পুৰোহিতক ঈশ্বৰ আৰু পাপীৰ মাজত
কথিতভাৱে অপৰিত্ৰৰ মধ্যস্থতা কৰি দিছিল। নাজি ক'তলৈ কৰি দিয়া, আনহাতে
বহু বৈলে শিষ্য ইচ্ছা কৰে তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ মুক্ত প্ৰকাশ আছা, যাক যীচু খ্ৰীষ্টে বৈধত
প্ৰদান কৰিছে। এইদৰে ক'তলৈকি বিশ্বাস মানুহক অপৰিত্ৰৰ আৰু অনিৰিত্ৰৰ মাজত
দেখিবলৈ শিশু সুলভ কৰি তোলে। যীচু খ্ৰীষ্টে প্ৰকৃষ্ণ মধ্যস্থতাৰ পৰা এই
বৈধতক ঈশ্বৰে এটা ভৱিষ্যদ্বাণীত নিন্দা কৰি, দন। ৮:১১-১২ পদত।
প্ৰকৃষ্ণ-উত্তৰ : ক'মে বিশ্বাস কৰিব পাৰে যে শক্তিশালী সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে দনত
নিন্দা কৰি এনে অৰ্থশয় 'অহংকাৰ' তেওঁৰ আজ্ঞা অমান্য কৰা মানুহক দাস হিচাপে
ল'ব পাৰে। ৭:৮ আৰু ৮:২৫? মানুহৰ মনৰ এই শিশুত্ব বহু বৈলেৰ উত্তৰ জেৰ
১৭:৫: " যিহেঁতাই এইদৰে ক'ছে: যি মানুহে মানুহৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, যিয়ে
মাংসকাজি ৰাহুক বুলি, আৰু যিহেঁতাই পৰা আঁতৰি, তেওঁ অৰ্থশপ্ত
! "।

যিহেঁতাই যীচু খ্ৰীষ্টে যুগৰ এটা বৃহৎ শব্দবন্ধী ইতিহাসক বহু পৰিমাণে
গঢ় দিছিল, সেয়েহে ঈশ্বৰে এজন ফৰচী মানুহক ইয়াৰ অৰ্থশপ্তভূমিক প্ৰকাশ কৰিব
মিছন দিছিল; এইটো, এটা কঠোৰ ভাৱে বহু বৈলেৰ সংহতিত এনক্সপ্ৰেচ কৰি ইয়াৰ
ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশৰ লুকাই থকা অৰ্থক আলোচনাকৰি।

১৯৭৫ চনত মই মোৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক মিছনৰ ঘোষণা এটা দৰ্শনৰ
জৰিয়তে লাভ কৰিলোঁ যাৰ প্ৰকৃত অৰ্থ মই ১৯৮০ চনতহে বুজিলোঁ, মোৰ
বপ্ৰতিম পছিতা চেনেথডে এডভেণ্টুৰিষ্ট খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসত বপ্ৰতিম লৈ মই
২০১৮ চনৰ পৰা ইজা নোৱাৰে মোক জয়ন্তীৰ সময়ৰ বাবে সোৱাত বখা হৈছে (৭ বাৰ
৭ বছৰ) যিটো ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লগত সৰ্ব্বশক্তিমান প্ৰকৃষ্ণ ঈশ্বৰ যীচু
খ্ৰীষ্টে মৰ্মিত্বৰ অহাৰ লগে লগে যিহেঁতাই।

ঈশ্বৰ বা যীচুখ্ৰীষ্ট অসত্যত্ব স্বীকাৰ কৰাটোৱে ইতিবৃত্ত পৰিত্ৰণ লাভ কৰিবলৈ থােষ্টনহয়।

মই ইয়াত আপোনালোকক সঁাৱৰাই দিছোঁ যে, স্বৰ্গ লৈ যোৱাৰ আগতে যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যকলক মৰ্থ ২৮:১৮:১৮ ৰ পৰা ২০ পদলৈকে এই পদবোৰৰ বক্ষ্যবোৰক সম্বন্ধন কৰিছিল " যীচুৱে আহি তেওঁলোকক কলে, স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী বসকলো অধিকাৰমণে দিয়া হৈছে। এতে কলৈসকলোজা তিকাশিষ্যনাওক , পতিআৰুপুত্ৰ আৰুপৰিত্ৰআত্মবনামতাপত্ৰসিম দিয়ক " , মই তোনালোকক সকলো আঞ্জা পালন কৰিবলৈ শিকাওঁক আৰু চোৱা , মই যুগৰ শেষলৈকে তোনালোকৰ লগত সদায় আছোঁ। তেওঁৰ ঐশ্বৰিক আত্মাই পঁচনিপতিবকপঁচনিৰ কৰ্ম ৪:১২ পদৰ এই আনআন আনুষ্টমিক আৰু গম্ভীৰ ঘোষণাৰে অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল " আনকোনোনালোকৰ পৰিত্ৰণোনাই কৰিয়নোস্বৰ্গ তলত মানুহৰ মাজ জায়া আনকোনোনো মনাই বা বদবৰা আপি পৰিত্ৰণ পা বলাগি "।

গতিকে বুজি লওক যে যি ধৰ্মই আমাক ঈশ্বৰৰ লগত মিলনঘটিয় সোমোৱা নৰ পৰম্পৰাবাৰে কোনো ধৰ্মীয় ঐতিহ্য ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠি নাই। ঈশ্বৰে আগবঢ়োৱা স্বচ্ছমূলক প্ৰযুক্তিত বলিদানৰ ওপৰত বিশ্বাস , যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ মানৱীয়ত্বৰ দ্বাৰা , তেওঁৰ ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰাৰ নিখুঁত ন্যায়ৰ সৈতে আমাৰ মিলন লাভ কৰাৰ একমাত্ৰ উপায়। লগতে, আপুনি যিহে নহওক কৰিয়, আপোনাৰ উৎপত্তিহে নহওক কৰিয়, আপোনাৰ উত্তৰাধিকাৰী ধৰ্ম, আপোনাৰ লোকসকল, আপোনাৰ জাতি, আপোনাৰ বংশ বা আপোনাৰ ভাষা, আনকি মানুহৰ মাজত আপোনাৰ মৰ্যাদা যিহে নহওক কৰিয়, ঈশ্বৰৰ সৈতে আপোনাৰ মিলনৰে বল যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ শিষ্যৰ আনুগত্যৰ দ্বাৰাহে হয় যিটো তেওঁ জগতৰ শেষলৈকে তেওঁৰ শিষ্যকলক সম্বন্ধন কৰে; এই নথিপত্ৰই সাব্যস্ত দিয়াৰ দৰে।

পতিপুত্ৰ আৰুপৰিত্ৰ আত্ম " অৰ্থব্ৰহ্মতৈয়ে " দ্ৰষ্টব্য মূল্য " ৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰা দোষী পাপী মানুহক আগবঢ়োৱা পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাত একমাত্ৰ ঈশ্বৰে গ্ৰহণ কৰা তিনিটি একে ৰাহে ভূমিকা বুজা য়। এই "ত্ৰিত্ব " মুছলমানকলে বিশ্বাস কৰা মতে তিনিজন দেৱতৰ সমাৱেশ নহয়, যাৰ ফলত তেওঁলোকে এই খ্ৰীষ্টান ডগমা আৰু ইয়াৰ ধৰ্মক প্ৰত্যুখণন কৰাটো ন্যায়ত প্ৰধান কৰে। " পতি " হিচাপে ঈশ্বৰ আমাৰ সকলোৰে বাবে সৃষ্টিৰ্ত্ত ; " পুত্ৰ " হিচাপে তেওঁ নিজ বমনোমীত সকলৰপা পৰপ্ৰযুক্তিত কৰিবলৈ নিজ কৰ্মাংসবশৰীৰ দিলে; " পৰিত্ৰ আত্ম " হিচাপে , ঈশ্বৰ, পুনৰুত্থিত খ্ৰীষ্ট আত্ম, তেওঁৰ

মনোনীতসকলক তেওঁলোকৰ ধৰ্মানুষ্ঠিত সফল হ'বলৈ সহায় কৰিবলৈ আহে, "পৰিত্ৰকৰণ যাৰ অবিহনকোনো ওপৰত দোষ নাপাব", পঁচনি পোনে ইব্ৰীত শকিৰা অনুসৰী ১২:১৪; "পৰিত্ৰকৰণ" ঈশ্বৰৰ বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পুথক কৰা হ'ব। ই তেওঁৰ মনোনীতসকলক গ্ৰহণ কৰাটো নিশ্চিত কৰে আৰু তেওঁৰ বিশ্বাসৰ বাবে মতান্তৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰথম আৰু তেওঁৰ প্ৰবৰ্তিত আৰু প্ৰকাশ শিত বহিবেলৈ সত্যত দোষ দিয়া।

পৃথিৱীৰ জনগোষ্ঠী, তেওঁলোকৰ ধৰ্মীয় প্ৰতিষ্ঠান আৰু প্ৰাৰ্থনামীয়া থীষ্টন জগতৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ ওপৰত যি অতি উচ্চমাত্ৰৰ অভিযোগৰে বহন কৰে, বিশেষকৈ তেওঁলোকৰ অতি থীষ্টন উৎপত্তিৰ বাবে, সেয়া বুজিবলৈ অতি প্ৰয়োজনীয়; কাৰণ যি চুখীয়াই অনুসন্ধান কৰা পথটোৱে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ অনন্য আৰু একচেটিয়া প্ৰতিবেদন পথ গঠন কৰে; ফলস্বৰূপে থীষ্টন বিশ্বাস চৰিত্ৰ নতাবুদনৰ আকৰ্ষণৰ বিশেষ সুবিধা প্ৰাপ্ত লক্ষ্য হৈছে।

ইয়াৰ মূলতঃ সূচকিৰ্ত ঈশ্বৰে কল্পনা কৰা প্ৰতিবেদনৰ পৰিকল্পনাটো সহজ আৰু যুক্তিসংগত। বৰ্ণিত ধৰ্মই জটিল চৰিত্ৰ লাভ কৰে কাৰণ ইয়াক শকিৰা সকলে কেৱল নিজৰ ধৰ্মীয় ধৰণটোৰ ন্যায় প্ৰদান কৰাৰ কথাহে ভাবে আৰু পাপৰ অনুশীলন কৰি, প্ৰমাণে অজ্ঞাতৰ জৰিয়তে, এই ধৰণটো এতিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ সৈতে একে বাবেই মিল নাথাকে। ফলত তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ অভিযোগৰে আঘাত কৰে, যাৰ ব্যৰ্থতা তেওঁলোকে নিজৰ সুবিধাৰ বাবে কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ ত্ৰিবিধৰ শূন্য পায়।

এই গ্ৰন্থখনৰ সাহিত্যিক পুৰস্কাৰ লাভ কৰাৰ কোনো বৃত্তি নাই; সূচকিৰ্ত ঈশ্বৰৰ বাবে ইয়াৰ একমাত্ৰ ভূমিকা হৈছে তেওঁৰ নীতিসকলক সেই বিশ্বাসৰ পৰীক্ষিত বথায়িত তেওঁলোকক যি চুখীয়া দ্বাৰা জয়ী হোৱা অনন্ত জীৱন লাভ কৰিবলৈ অনুমতি দিব। তত আপুনি পুনৰ বৃত্তি পাব বৰ্ণিত এইটোৱেই হৈছে সেই শৈলী যিটো ঈশ্বৰে ঘৰলৈ হাতুৰীৰে কোৱা বুলি বিশ্বাস কৰে যিবেশ শিষ্য তেওঁ বিভিন্ন প্ৰতিচ্ছবি আৰু প্ৰতীকৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ কৰে। এই অসংখ্য পুনৰ বৃত্তি ইয়াৰ প্ৰমাণ্যতাৰ উত্তম প্ৰমাণ গঠন কৰে আৰু তেওঁ সংশ্লিষ্ট চৰিত্ৰিত সত্যসমূহক দিয়া গুৰুত্বস্বৰূপ দিয়া। যি চুৰা শকিৰা দৃষ্টান্তৰে এই জোৰ আৰু এই পুনৰ বৃত্তিৰো বক নিশ্চিত কৰে।

এই গ্ৰন্থত আপুনি মহান সূচকিৰ্ত ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰকাশ পাব যদিহে নাচৰতীয়া যি চুৰা মানৱনা মৰোতো মা কসা বিশ্বকৰ্ছিলি যিজন "অভিযতি জন্মৰ "মটী"।

উপাধৰি আছিলি দ.ন.৯:২৫ত উদ্ধৃত হ'বু "মাৰ্চিয়া" বা "খ্ৰীষ্ট" অনুসৰি নতুন নিয়মবলিখনী বৰ্ণক "খ্ৰীষ্ট"ৰ পৰা। তেওঁৰ মাজত গৈ শৰাে সবচ্ছন্নমূলক বলিদিনত নিজ বনিখুঁতবিশু ধৰ্মী বনআগবঢ়াবলৈও আছিলি হৰ আৰু আদমকেৰ আৰ্দ্ৰি পৰপৰা তেওঁৰ আগমনৰ পূৰ্ব হোৱা পশু বলিদিনৰ আচৰ অনুষ্ঠানসমূহক বৈধত প্ৰদান কৰিবলৈ। "অভিযুক্ত" শব্দটোৱে সেইজনক বুজায় যিয়ে লপা নাগছৰ তেলব্দৰ প্ৰক্ৰীৰ্ণিত পৰ্বতৰ আত্মৰ অভিযোজনা কৰে। ঈশ্বৰে একমাত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট নামত দিয়া ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশ আৰু তেওঁৰ প্ৰয়শ্ৰুতিৰ বাবে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক অনন্তজীৱনলৈ যোৱা পথত পথ প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ আহে। কৰণ কৰল অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা পৰ্বতৰণে নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক এনে ফলদ পৰিবলৈ বধ নিদিয়, যাৰ বিষয়ে তেওঁ অজ্ঞ হ'ব। সেয়েহে তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যীচু খ্ৰীষ্ট নামত ঈশ্বৰে সেই মূল ফলদৰোৰ অস্তিত্ব প্ৰকাশ কৰিবলৈ আহে যিয়ে শেষ সময়ৰ তেওঁৰ শেষদাসকলক প্ৰাৰ্থনা পৰ্বতৰণৰ এই শেষ যুগত প্ৰকলিত সাক্ষী নী ন খ্ৰীষ্টন ধৰ্মৰ বিভিন্নকৰ পৰিস্থিতি বিশ্লেষণ, বিচাৰ আৰু প্ৰশ্নোত্তৰ বুজিবলৈ অনুমতি দিয়া।

বৰ্ণিত বীজ সঁচাৰ আগত উভালি পলোৱাটো প্ৰক্ৰিয়া নী য; কৰণ পৃথকীত বয়পাখৰ মন একশৰাবদী ধৰ্মসমূহৰ শিষ্যৰ দ্বাৰা সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰ স্ৰষ্টাৰ বৰ্ণিত হৈ পৰিছে। তেওঁলোকৰ সকলোৰে মাজত একক ঈশ্বৰক বধৰ দ্বাৰা জাৰ্ণি দিয়াটো সাধাৰণ আৰু এইদৰেই তেওঁলোকৰ বিচ্ছিন্ন আৰু তেওঁৰ সৈতে যিকোনো সম্পৰ্ক সাব্যস্ত দিয়া। খ্ৰীষ্টন বিশ্বসৰ লগত জড়িত আৰু তৎস্বাধীনত কৰল সেই সময়ৰ বৰ্ণন পৰিস্থিতিৰ বাবেই বৰ্ণিত ঈশ্বৰে দানবৰোৰক মুক্তৰ বাবে কৰিবলৈ দিয়াৰ লগে লগে তেওঁলোকক অনুসৰণকৰ সকলবৰ্ণি এই অসহিষ্ণুত পুনৰ আবিষ্কৰ হ'ব। যদি ঈশ্বৰে বধৰাধকতৰ বাবে কৰিব বিচাৰিলেই তেন্তে তেওঁৰ তেওঁৰ বাবে যথেষ্ট হ'ল তেন্তে সৰলতৰ তেওঁলোকৰ চকুৰ সন্মুখত নিজৰে দৃশ্যমান কৰি তোলা, তেওঁৰ জীৱপৰা লাভ কৰা যো তেওঁলোকে তেওঁৰ সকলোই চ্ছ মানি চলে। যদি তেওঁ এইদৰে কৰা নাছিল তেন্তে ইয়াৰ কৰণ হ'ল তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰ নিৰ্দ্ধাৰন কৰল, তেওঁক ভুলপোৱা বা তেওঁক প্ৰযথান কৰাৰ মুক্ত পছন্দৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰী; এটি মুক্ত পছন্দৰ টোত তেওঁ নিজৰ সকলো জীৱক দিয়া। আৰু যদি কোনো বধ আছে তেন্তে সেয়া কৰল নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ স্মৰ্ত্তিক চৰিত্ৰৰহে। যিসকলক ঠাৰ্ণ দিয়া আৰু আকৰ্ষণ কৰা হয়, তেওঁলোকৰ ব্ৰহ্মগত মুক্ত স্ৰষ্টাৰ দ্বাৰা, প্ৰথম ঈশ্বৰ দ্বাৰা। আৰু এই নাম প্ৰথম তেওঁৰ

বাবা ভলদৰেখ পথ ইপৰে, বাৰণ তেওঁ ইয়াক উচ্চকৰি তোলে, নিজৰ জীৱনৰেখক
 বাৰুফা প্ৰকাণ্ডে কৰা এক প্ৰদৰ্শনা আগবঢ়াই যি ইয়াক অৰিসম্বাদী কৰি তোলে ;
 এইটো যীচু খ্ৰীষ্টৰ ব্ৰহ্মত্ব , তেওঁলোকৰ অজ্ঞানত অন্ধ তেওঁলোকৰ
 দুৰ্ভাগ্যৰ সময়তকৈ বলত তেওঁৰ মনোনিৱেশ ত সকলো তত্ত্বাধিকাৰীসকলৰ পোৱা আৰু
 পা প্ৰকাশ্য শ্ৰুতিৰ বাবে নিজৰ জীৱন আগবঢ়াই সাৱধান হওক! পৃথিবীত এই প্ৰথম
 শব্দটোৱে কৰা বল অনুভৱ আৰু ইয়াৰ দুৰ্ভাগ্যৰ ৰূপ হ'ল। ঈশ্বৰৰ সেইটো
 শক্তিৰ লী আৰু নিখুঁতত বৰ্ণনা পৰাণ; যি যি সকলো প্ৰকাৰ সৃষ্টি কৰা বাৰণ ই
 এনে এটা নীতিৰ ৰূপ লয় য'ত অনুভৱ সম্পূৰ্ণ পৰা আয়ত্ত কৰা হয়। ঈশ্বৰে
 অনুমোদিত প্ৰকৃত ধৰ্ম সৈতে তেওঁৰ ব্ৰহ্মত্ব , তেওঁৰ চিন্তা আৰু আইনত
 নীতি তেওঁৰ নীতিৰ পৰা মুক্ত আনুগত্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে।
 সকলো প্ৰকাৰ জীৱনত তেওঁৰাৰীৰক, বা সাধনিক, নীতিক মানসিক আৰু আধ্যাত্মিক
 নিয়মৰ ওপৰত নীতি। যেনে কৈস্বাজ মাধ্যমিক শক্তিৰ নিয়মৰ পৰা প্ৰায়ন
 কৰি ইয়াক নোহোৱা কৰাৰ ধৰণটো মানুহৰ মনলৈকে তিয়াওনা হ'ব, ঠিক তেনেদৰে
 তেওঁৰ আত্মাই সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে স্ৰষ্টাৰ নিয়ম আৰু নীতিসমূহৰ পৰা সন্মান
 আৰু আজ্ঞা পালনতহুঁসমস্ত ৰফেলি উঠিব পাৰে। আৰু পূৰ্ণ চৰিত্ৰৰ এই বাক্য ১
 কৰি থিয়। 10:31 এইদৰে নিখুঁতত ব্ৰহ্মত্বিক : " **আপুনি থাওক বা পানকৰক বা যা
 কৰক সকলো ঈশ্বৰৰ মহিমা বা কৰক**." এই বিনামূলীয়া আশীৰ্বাদ প্ৰকাণ্ডে
 এইটোৱেই সমস্ত হৈছে যে, বাইবেলত আৰু কৰা বল ইয়াত ই ঈশ্বৰে তেওঁৰ ঐশ্বৰিক
 মত্ত মতসমূহৰ পৰা কৰিছে আৰু প্ৰকাশ কৰিছে। আৰু " **যাৰ অবিহন পৰিত্ৰকৰণ** "
 বা কাম সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ তেওঁৰ মত্ত মতৰ পৰা লক্ষ্য ৰখাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ, ইব্বী
 19:00 ৰ মত। ১২:১৪, " **কোনো ওপৰত দোখা নাপাৰ** " কৰি থিয় তেওঁৰ মত্ত মত
 প্ৰভুত্বৰ চিনৰ ৰূপ লয়, বিনুত মানুহে নিজৰাৰীৰক বা মানসিক স্বাস্থ্য বা
 নিজৰ স্বাস্থ্য কাম কৰি আছে বুলি ভাবি (ভুল হ'লে ও) মানচিত্ৰ বিনুত লৈ লৰা কৰা
 বশি যজ্ঞ চৰিত্ৰ ৭সকল জন্মিয়া মত্ত মতত বৈছে প্ৰকাশ্য নহয়। সৃষ্টিকৰ্তা
 ঈশ্বৰ হৈছে সৰ্বপৰা, আত্মাৰ একমাত্ৰ প্ৰকৃত চৰিত্ৰ ৭সকলক তেওঁ তেওঁলোকৰ
 সৰু সৰু বৰিৰণত জানে। তেওঁ কৰা বিনুত যোৱাই পৰিস্থিতি অনুকূল হয় তেওঁ যি
 ভল হয়। বিনুত শেষত তেওঁ সকলো আৰু শী আৰু স্বাস্থ্য জীৱন ধৰ্ম আৰু ধৰ্ম
 কৰি থিয় তেওঁক ভল পাৰে আৰু সৈতে, তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ অক্ষম বুলি
 প্ৰকাশ্য হৈছে।

ধৰ্মীয় অসহযোগত সোঁহেমেছি একশ্বৰব্দী ধৰ্ম প্ৰকাশক ফল। ই এটা দোষ আৰু অতি গুৰুতৰ পাপ গঠন কৰে কাৰণ ই ঈশ্বৰ চৰিত্ৰ বিকৃত কৰে, আৰু তেওঁক আক্ৰমণ কৰি তেওঁৰ আশীৰ্বাদ, তেওঁৰ অনুগ্ৰহ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰণ লাভ নকৰিব আশংকা থাকে। বিনুত ঈশ্বৰে অ বিশ্বাসী বা অ বিশ্বাসী মানৱত কশাস্তি দিবলৈ আৰু আঘাত কৰিবলৈ ইয়াক মহামাৰী বদৰে ব্যৱহাৰ কৰে। মই ইয়াত বাইবেল আৰু ঐতিহাসিক সাক্ষ্য উপৰত নিৰ্ভৰশীল। সঁচকৈ য়েপুৰণি নিয়মৰ লিখনীয়ে আমাৰ কণিকা ইচ্ছায়ে তেওঁৰ লোক ইস্যয়েল নামৰ জাতিটোৰ অ বিশ্বাসৰ শাস্তি দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আটাইতকৈ ঘনিষ্ঠ প্ৰতিবাসী "ফিলিস্টি" লোকসকলক ব্যৱহাৰ কৰিছিল। আমাৰ সময়ত এই জনসাধাৰণে "পলেষ্টিইনী" নামেৰে এই কাৰ্য্য অব্যহত ৰখিছে। পিছলৈ যোৱা তেওঁ নিজৰ বিচাৰ আৰু এই পাক্ষিক শাৰীৰিক ইস্যয়েলেৰ প্ৰতি নিজৰ নিৰ্দ্দেষ্টা নিন্দা প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰিছিল, তেওঁ যি তেওঁ কলদীয়াৰ জাতি নবুখদনে চৰবসোৱা কৰিবলৈ আহিছিল জাতি ইহুদী এইটোৱে তিৰিবাৰকৈ। তৃতীয়টোত, খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৮৬ চনত জাতিটো ধ্বংস কৰা হয় আৰু জনসাধাৰণৰ বক্ষ্য পোৱা লোকসকলক "৭০ বছৰ"ৰ বাবে বৰ্লিনলৈ বিন্যস্ত কৰা হয়, যিৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল। ২৫:১১। পিছলৈ ওয়ীচু খ্ৰীষ্টক নিজৰ মটী হিচাপে স্বীকৃতি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ বাবে সন্মত। ভে.স্পাৰ্চিয়ানৰ উত্তৰাধিকাৰী টাইটু ছৰনাতেত্তাৰ ৰোমান সৈন্যই জাতিটোক পুনৰ ধ্বংস কৰি পালে। ৩২১ চনত আনুষ্ঠানিকভাৱে পুনৰ পাপত পৰি খ্ৰীষ্টান ধৰ্মক ৫৩৮ চনৰ পৰা পোপসকলৰ অসহযোগত বসন্তমুখী নকৰা হয়। কাৰ্ফ'খ্ৰীষ্টান ধৰ্মই তত্ৰ্চবিদ্যনৰ বাবে ভয়ংকৰ বিৰোধী বিচাৰি পাইছিল। কাৰণ দুয়োটা শিবিৰৰ ধৰ্মীয় বিৰোধিতা মৰু বদৰে, পৃথকীৰণে যলৈ কসমপূৰ্ণ বিৰোধিতা। অ বিশ্বাসী যোগে অহংকাৰ কৰে আৰু একচেটিয়াত কাৰ্য্যমাৰ্চ কৰে; ঈশ্বৰৰ পৰা লাভ নকৰাকৈ যতেওঁ ইয়াক নিজৰ বুলি কয় আৰু প্ৰকৃষ্ণ জনেৰে টোমাৰ নিলয়া ব্ৰফ্ৰজি নৰ এই ব্ৰহ্মাই বিভিন্ন সভাৰ অন্তৰ্গত আৰু বিভিন্ন মছি ধৰ্মত গটে থকা সদস্যসকলকো সামূহিকভাৱে বৈশিষ্ট্য প্ৰদান কৰে। অসহযোগত কনিদা কৰাৰ অৰ্থ এইটোৱে নহয় যে ঈশ্বৰ সহনশীল অসহযোগ হৈছে আনুষ্ঠানিক শিবিৰৰ পৰা অনুপ্ৰাণিত মানৱীয় প্ৰকাৰ। সহনশীল শব্দটোৱে অসহযোগত বচনিতক বুজায় আৰু প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ ব্যক্তিটোৱে হৈছে বাইবেলৰ নীতি অনুসৰি "হয়, বা নহয়" অনুমোদনৰ অসমৰ্থ। নিজৰ লৰপৰা ঈশ্বৰে ব্যোৰ অস্তিত্ব সহ্য নকৰাকৈ যত্নমব্ধ কৰে; তেওঁ নিজৰ নিৰ্দ্দেষ্টা সকলক নিৰ্দ্দেষ্টা কৰাৰ পৰিকল্পনাত প্ৰদান কৰা স্বাধীনতাৰ সময়ৰ বাবে ইয়াক সম্ভা

কৰে। সেয়েহে সেহনশী লত্ৰশব্দটো কৱলমানৱত্ৰ ব্ৰহ্মত্ৰহ প্ৰকাণ্ডয আৰু এই শব্দটো ১৫৯৮ চনৰ ১৩ এপ্ৰিলৰ চতুৰ্থ হেনৰীৰ আদেশত প্ৰকাশ পাইছিল। বৰ্ণিত অনুগ্ৰহৰ সময় শেষ হোৱাৰ পছিত দুইটা আৰু ইয়াক সংঘটিত কৰা সকলবধ্বংস হ'ব। ঈশ্বৰে মানুহক দিয়া ধৰ্মীয় স্বাধীনতাব ঐহিতসহনশী লত্ৰ ই ঐহি লৈছিল আৰম্ভৰি পৰাই।

এই কামৰ মনো ঘোষণা কৰা হৈছে; প্ৰকাণ্ডসমূহ গোটাই প্ৰস্তুত কৰা উপস্থাপন আৰু প্ৰদৰ্শন কৰা হ'ব।

ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সৃষ্টি

লৰ্টেন ইউৰোপত মানুহে ব্ৰহ্মহৰ কৰা আধ্যাত্মিক অৰ্জিখনত ঈশ্বৰে আগবঢ়োৱা অত্যাৱশ্যীয় ব্ৰহ্মবোৰ লুকুৱাই ৰখা হৈছে। এইটোৱেই হৈছে প্ৰথমতে এপ'কলিপছশব্দটোৰ ব্ৰহ্মত্ৰ যিয়ে এই দৰ্শিত মানুহে ভয় কৰা মহান বপ্ৰহ্মৰ উদগনি দিয়ে। তথাপিও এই ভয়ংকৰশব্দটোৰ আঁৰত "প্ৰকাশ শক্তি ব্ৰহ্ম"

অনুবাদটোনিহিত হৈ আছে যিথেষ্ট তেওঁৰ দাসসকলকতৈ ওলোকেৰ পৰিত্ৰণৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অপৰিত্ৰিক্য কথাবোৰ প্ৰকাশ কৰে। কৰ্ছুমানৰ সূত্ৰ আনৰ বৰোষী শৰিৰবদূৰ্ভ্ৰাজনক কৰিতোলে বুলি নীতি অনুসৰি নিৰপেক্ষৰ পৰিত্ৰিতমুখী বৰ্তবোৰ পাঠ্যৰ অৰ্গী সমৃদ্ধ আৰু অৰ্গীসঘনা ইপঁ চৰ্চাযোহনক দিয়া অৰ্গীপৰিত্ৰ "প্ৰকাশ শিতি বাক্য"ত পৰামৰ্শ দিয়া হয়।

আনএটা শব্দ "ফৰ বসত" শব্দটোৱে গুৰুত্বপূৰ্ণ শব্দ লুকুৱাই ৰাখে। এই ফৰটী শব্দটো লেটিন "angelus" ৰ পৰা আহিছে, নিজ ইংৰাজ "aggelos" ৰ পৰা উদ্ভূত হৈছে, যিবোৰ অৰ্থ হৈছে দেৱতা। এই অনুবাদটোৱে কপ্ৰকাশ কৰে যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টি, তেওঁৰ সমকক্ষকলক যি মূল্য দিয়ে, যিসকলক তেওঁ মুক্ত আৰু তুলনামূলকভাৱে সমধীনভাৱে সৃষ্টি কৰিছে। যিহেতু জীৱন ঈশ্বৰে দিছে, গতিকে এই সমধীনতাই যুক্তিসংগত বাধা-নিষেধ ধৰি ৰাখিছে। বৰ্ণিত এই "দূত" শব্দটোৱে অম্মা কপ্ৰকাশ কৰে যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ মুক্ত সমকক্ষকলক জীৱনত বৰ্ত হিচাপে দিছে। এইদৰে প্ৰতিটো জীৱনই ব্ৰহ্মসংগত পছন্দ আৰু অৱস্থানৰ দ্বাৰা চিহ্নিত জীৱন অৰ্গীভাৱে গঠিত এটা বৰ্তক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে যিহেতু ইহাৰে "এটা আত্ম" বুলি কোৱা কথটো গঠন কৰে। প্ৰতিটো জীৱনই জীৱন আত্ম হিচাপে অনন্য ৰূপে ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা প্ৰথম স্বৰ্গীয় সমকক্ষকলক, যিসকলক আমি পৰম্পৰাগতভাৱে "ফৰ বসত" বুলি কওঁ, তেওঁলোকে যিটো নাজিছিল যি যিহেতু তেওঁলোকে জীৱন আৰু জীয়াই থকাৰ অধিকাৰ দিছিল তেওঁ তেওঁলোকে ৰাখিছিল পাৰে। চৰিত্ৰ ল জীয়াই থকাৰ বৈশিষ্ট্য হৈছিল আৰু মৃত্যু শব্দ অৰ্থাৎ বিষয়েও অজ্ঞাত আছিল। মৃত্যু শব্দ অৰ্থাৎ তেওঁলোকে আগতপ্ৰকাশ কৰিবলৈ আছিল যে ঈশ্বৰে আমাৰ প্ৰাণ মাত্ৰ সৃষ্টি কৰিছিল য'ত এদৰে বাগিচাৰ পৰিপৰিৱেশত প্ৰজাতি বা আদমো মৰ্ম্মলোকে ভূমিকা পালন কৰিব। আমি প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বৰ্ত ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰে যদিহৈ তেওঁৰ ভাৱ আৰু সৰ্থক মানদণ্ড সৈতে মিলি থয়। যদি এই বৰ্ত তেওঁৰ বোআৰু অন্তৰ্ভূত মানদণ্ড সৈতে মিলি থয়, তেন্তে ইয়াক কৰিয়াইনিয়াজ নহৈছে। ইহাৰ দ্বাৰা ধৰণৰ যিকোনো চৰিত্ৰ মৃত্যুৰ বাবে অৰ্থাৎ তেওঁৰ সমগ্ৰ আত্মৰ চূড়ান্ত ধৰ্ম আৰু বিনাশৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰে।

সত্যৰ বা ইবেলৈ স্মৃতি

ঈশ্বৰে প্ৰথম আমাৰ পাক্ষৰি ব্ৰহ্মস্বৰ উৎপত্তি বিষয়ে মোৰেৰে আগত প্ৰকাশ কৰাটো উপযুক্ত আৰু ন্যায়্য বুলি ভাবিছিল যে তে প্ৰতিজন মানুহেই ইবেলৰ বিষয়ে সচেতন হয়। তেওঁ ইয়াত আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰ অগ্ৰৰ্থকতাৰ ইংগিত দিছে। এই কাৰণে তেওঁ আমাৰ সন্মুখত তেওঁৰ সত্যৰ ভেটি দিয়া হৈছে প্ৰতিজন মানুহৰ সমূহৰ কৰ্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ পৰা আৰম্ভ হয়। কাৰণ ঈশ্বৰ হৈছে শৃংখলা আৰু উচ্চ সংহতিৰ ঈশ্বৰ। আমাৰ বিশ্ব কৰ্ম, তেওঁৰ নীতি-নিয়মৰ সৈতে তুলনা কৰি, পাৰে মানুহজন প্ৰতিফলিত কৰা আমাৰ বৰত্মানৰ ব্ৰহ্মস্বৰ মূল্য আৰু অসংলগ্ন দিশটো। কাৰণ সঁচাকৈ যিটো পি আৰু ইতিমধ্যে আদিপাপে ইয়াক লোপন কৰিছে।

কিন্তু আন সকলো কথাৰ আগত ইবুজাটো অতি প্ৰয়োজনীয়, যি ইবেলত ঈশ্বৰে উল্লেখ কৰা "আৰম্ভণি" আৰু "আদিপুস্তক" নামৰ কিতাপখনৰ প্ৰথম শব্দটো হৈছে "উৎপত্তি জীৱনৰ" আৰম্ভণি "ৰ" বিষয়ে নেহয়, বৰঞ্চ কাৰণ তেওঁৰ আমাৰ সমগ্ৰ স্ৰাজ মাত্ৰটোৰ সৃষ্টিৰ বিষয়ে যেতিয়া আকাশী মহাবিশ্ব তৰাবোৰে অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে যিবোৰে সকলো পৃথিৱীৰ পিছত চতুৰ্থ দিনটোত সৃষ্টি হৈছিল। এই চিন্তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখি আমাৰ বুজিব পাৰোঁ যে এই নিৰ্দিষ্ট স্ৰাজ ব্ৰহ্মস্ব, য'ত বৰ্ত্তি আৰু দিনবোৰ ইটোৱে সিটোৱে অনুসৰণ কৰি, সেইপৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে য'ত ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ বশীৰতী নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু চৰিত্ৰ নৰশত্ৰুৰ বাবে ইজনে সজিব মুখমুখি হ'ব। জীৱনৰ ইতিহাসত প্ৰথম পাপী চৰিত্ৰ নৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে ঐশ্বৰিক মংগলৰ এই যুঁজখনে ইহঁতাৰ সত্যৰ কাৰণ আৰু তেওঁৰ সাক্ষী নী আৰু বহুমুখী পৰিত্ৰাণ প্ৰকল্পৰ সমগ্ৰ প্ৰকাশৰ ভিত্তি। এই কাৰণে ইবেলত আপুনি যি চুখীয়া তেওঁৰ পাক্ষৰি পৰিচয়ৰ সময়ত কোৱা কিতাপ নৰহস্যৰ শব্দ অৰ্থ আৱিষ্কাৰ কৰিব। এইদৰে আপুনি দেখিব যে সকলো ধৰণৰ জীৱ আৰু পদাৰ্থ সৃষ্টিৰ একক মহান ঈশ্বৰে গতিশীল কৰি ৰখা মহান প্ৰকল্পটো তেওঁলোকে কৰি মান অৰ্থ গ্ৰহণ কৰে। এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বন্ধনীটো

ইয়াত বন্ধ কৰি অস্বীকাৰ এই পৰম সাক্ষ্যমৈজনে স্থাপন কৰা সময়ৰক্ষাৰ বিষয়লৈ উভতিয়াওঁ।

পা পৰআগতে আদম আৰু হৱাই একে ৰাহে সাত দিনৰ সপ্তাহৰ বিবৰ্তনৰ নিজৰ জীৱনকটায়। দহ আজ্ঞা (বা দশক)ৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ আৰ্হি অনুসৰি যি এই কথাত **মনত পেলো য়** সপ্তা দিনটো হৈছে ঈশ্বৰ আৰু মানুহে বিশ্বমৰ বাবে পৰিত্ৰ কৰা দিন, আৰু আজি এই কাক্ষি কৰি ভৱিষ্যৎগী কৰে সেই কথাত জাৰ্মানী বুৰ্জিৰ পাৰোণায়ে ঈশ্বৰে এই প্ৰকাৰ সন্মান কৰিবলৈ কয়ি জাৰ্মানী দিয়া। এই নিৰ্দিষ্ট স্ফাজ সৃষ্টিৰ কাৰণ সমূহ ব্যৰ্থ কৰা তেওঁৰ সামগ্ৰিক পৰিকল্পনাত, সপ্তাহটোৱে, প্ৰকৃতিৰ সময়ৰ এককটোৱে সাত হাজাৰ বছৰৰ ভৱিষ্যৎগী কৰিছে যাৰ সময়ছোৱাত তেওঁৰ পৰম আৰু ন্যায়ৰ সাক্ষ্য নীন (আৰু বহুমুখী) প্ৰদৰ্শনৰ মহান পৰিকল্পনা সম্পন্ন হ'ব। এই অনুষ্ঠানত সপ্তাহৰ প্ৰথম ছয় দিনৰ উপমা হিচাপে প্ৰথম ছয় সহস্ৰব্দক তেওঁৰ মৰম আৰু ধৰ্ম প্ৰদৰ্শনৰ অধীনত থকা হ'ব। আৰু সপ্তা দিনৰ দৰে সপ্তা সহস্ৰব্দক তেওঁৰ নিখুঁত ন্যায় প্ৰকৃতিৰ বাবে উৎসৰ্গা কৰা হ'ব। এই কাক্ষ্যটো মই তলত দিয়া ধৰণে সামৰিল'ব পাৰোঁ ছয় দিন (হাজাৰ বছৰ = ছয় হাজাৰ বছৰ) বক্ষ্য কৰিবলৈ, আৰু সপ্তা (= হাজাৰ বছৰ), স্ফাজ আৰু আকাশী বীৰব্ৰীহী সকলৰ বিচিৰ আৰু ধৰ্ম কৰিবলৈ। এই পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পটো সম্পূৰ্ণৰূপে সৃষ্টিৰূপে ঈশ্বৰে সন্মতি দিয়া স্বচ্ছমূলক প্ৰযুক্তিত বৰ্দ্ধনৰ উপৰত নিৰ্ভৰ কৰি, তেওঁৰ ঐশ্বৰিক ইচ্ছাৰ দ্বাৰা গ্ৰীক সংস্কৰণত বা হিব্ৰু ভাষা অনুসৰি যিটো মটীহনা মকৰণ কৰা ব্যক্তিজনৰ ঐশ্বৰিক স্ফাজ দৰ্শিত।

আগতে, আদি নিখুঁত ঐশ্বৰিক কল্পাত, সমগ্ৰ দিনটো একে ৰাহে দুটা সমান অংশৰে গঠিত ১২ ঘণ্টা চন্দ্ৰ ৰত্নৰ পিছত ১২ ঘণ্টা সূৰ্য পোহৰ থাকে আৰু এই চক্ৰটো চৰি দিনৰ বাবে পুনৰাবৃত্তি হয়। আমাৰ বৰ্দ্ধানৰ অৱস্থাত এই পৰিস্থিতি বছৰৰ দুদিনহে দেখা দিয়ে, বসন্ত আৰু শৰৎ ৰিম্বৰ সময়ত। আমাৰ জাৰ্মানীয়ে বৰ্দ্ধানৰ খাতুবোৰ পৃথিবীৰ অক্ষ হেলনীয়া হোৱাৰ বাবে হৈছে আৰু এইদৰে আমাৰ বুৰ্জিৰ পাৰোণায়ে এই হেলনীয়া হোৱাটো প্ৰথম দম্পতী আদম আৰু হৱাই কৰা আদি পা পৰফলস্বৰূপে আৰ্হিৰূপ হৈছিল। পা পৰআগতে এই হেলনীয়া হোৱাৰ অৰ্থিানে ঐশ্বৰিক ব্যৱস্থাৰ নিয়মিত নিখুঁত আছিল।

সূৰ্য চৰি ওফালে পৃথিবীৰ সম্পূৰ্ণ বীক্ষাৰ বছৰৰ ঐক্ষয় ইংগিত দিয়ে। তেওঁৰ সাক্ষ্যত মাৰ্চিয়ে মিচৰৰ দস্তৰ পৰা ঈশ্বৰে মুক্ত কৰা ইব্ৰী সকলৰ

প্ৰক্ৰিয়াকৰণ কৰিছিল। আৰু এই যাত্ৰাৰ দিনাই ঈশ্বৰে মৰ্চেৰিক ক'লে, যাত্ৰাপুস্কৃত । ১২:২: " এই মাহ তেমা লেফেৰ বাবে বছৰৰ মাহৰ আৰম্ভণি হ'ব; তেমা লেফেৰ বাবে প্ৰথম মাহ হ'ব । " ঈশ্বৰে বিষয়টোৰে কৰ্মানুগুণত বুজাবলৈ তেওঁৰ সাক্ষ্য এনেজোৰে দিয়া। হিব্ৰুসকলৰ বাবে মাহৰ চন্দ্ৰৰ কালগণ্ডৰ সময়ৰ লগে লগে উঠ-নমা কৰিছিল আৰু সোঁৰে কৰ্মৰ আঁৰত এই পলম জমা কৰাৰ বাবে ইবা বছৰৰ পিছত পুনৰসমন্ধান লাভ কৰিবলৈ অতিৰিক্ততঃ বমাহ যোগ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছিল। ইব্ৰীসকলে মাৰ্চৰ এৰি থৈ গৈছিল " on. " বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ ১৪ তৰিখ " যিটো যুক্তিসংগতভাৱে বসন্তৰ বিষুৱৰ বাবে পৰৱৰ্তী আৰম্ভণি হৈছিল।

ঈশ্বৰে দিয়া এই আদেশ " এই মাহটো তেমা লেফেৰ বাবে বছৰৰ প্ৰথম মাহ হ'ব , " তুচ্ছ নহয়, কাৰণ ই সকলো মানুহক উদ্দেশ্য কৰিছে যিয়ে জগতৰ শেষলৈকে তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ দাবী কৰিব; হিব্ৰুইসকলে, ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ শক্তিৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰি, তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় কাৰ্য্যক্ৰমৰ মহান সাক্ষ্য নীতি পৰিত্ৰাণ প্ৰকল্পৰ কালৰ আগশাৰীৰ হৈছে। তেওঁৰ চন্দ্ৰৰ লৰ পিছত খ্ৰীষ্টৰ সোঁৰে সময় আহিব যাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ প্ৰকল্পটো ইয়াৰ সকলোপোহৰত প্ৰকাশ পাব।

বদ্বৈত আৰু দুই মানুহে বসবাস কৰা পৃথিবীত এই ঐশ্বৰিক মানদণ্ডৰ নীতি পুনৰুদ্ধাৰ কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা নহ'ব। কিন্তু সম্ভৱ হৈছে যে আছা, ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ বন্ধুত্বগত সম্পৰ্ক, এই শক্তিৰ লী অদৃশ্য সৃষ্টিৰ আত্ম যিয়ে প্ৰথমকৈ ন্যায়ৰ দৰে ইব্দৰ কৰে। আৰু তেওঁৰ সৈতে প্ৰতিটো সম্পৰ্ক আৰম্ভ হ'ব লাগিব তেওঁৰ মূল্যবোধ আৰু প্ৰথম আৰু প্ৰধানকৈ তেওঁৰ সময়ৰ কৰ্মৰ এই সন্ধানৰ পৰা। এইটো এটা বিশ্বাসৰ কাৰ্য্য, যথেষ্ট সহজ আৰু বিশেষ যোগ্যতাবিশ্বীন; আমাৰ মানৱীয়তাৰ লৰপৰ আগবঢ়োৱা ন্যায়। আৰু আমাৰ বদ্বৈতগী তেওঁৰ বাবে সন্মুখ হোৱাৰ বাবে জীৱ আৰু ইয়াৰ সৃষ্টিৰ মা জতপ্ৰথম সম্পৰ্ক সম্ভৱ হৈ উঠে। স্বৰ্গ কৃতিত্ব বা অলৌকিকত্বৰ নহয় বৰঞ্চ প্ৰতিমকৈ মনোযোগৰ চৰ্চা, যিয়ে প্ৰকৃত প্ৰথম প্ৰকাশ কৰে। এইটোৱেই সকলোৱে আৱিষ্কাৰ কৰিব পাৰে যিটো খ্ৰীষ্টৰ কাৰ্য্য যিয়ে নিজৰ জীৱনটো সৰ্বচ্ছই, আবদে নৰ চৰ্চা হিচাপে, নিজৰ একমাত্ৰ প্ৰতিম মনোমীত সকলক বন্ধ কৰিবলৈ দিছিল।

ঐশ্বৰিক ব্ৰহ্মসম্বন্ধ এই প্ৰকাশনীয় ছবিখনৰ পিছত আমাৰ মানৱ ব্ৰহ্মসম্বন্ধ জৰাজীৱিত কৰি তোলে। এই তুলনাটো আৰু অধিক প্ৰকাশনীয় কাৰণ ইয়াৰ দ্বাৰা আমি ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভাৱৰ দান যি লৈ যোগেদি ভৱিষ্যৎবাণী কৰা নিৰ্দেশৰে বুজিব পাৰিম যিৰে যিটোৱে তেওঁৰ সময়ত ইব্ৰী প্ৰকাশিত কৰিছিল।

এই নন্দবোম্বৰ ভতিৰতআমদিন। ৭:২৫: " তেওঁ সময়আৰুৰখিন সলনকিৰিলৈ পৰিকল্পনা কৰিবি। " এইবোম্বৰ বাবে ঈশ্বৰে মাত্ৰ এটা মানদণ্ডহে জা ন; যিবোম্বৰ তেওঁ নজি ইজগত সৃষ্টি পৰ ইপ্ৰতিষ্ঠ কৰিছিল আৰু তৰ পিছতমোৰ্চক প্ৰকাশ কৰিছিল। এনে ক্ষণে কমেও কৰিবলৈ সাহস কৰিলে? এটা আৰ্হিপত্ৰীল শাসন ব্ৰহ্মস্মা যাৰ বাবে তেওঁ " অহংকাৰ" আৰু " ইয়াৰ কেশলৰ সফলত" বুলি কয়। " ভূমি বজা " হিচাপেওব্ৰহ্মা কৰ এই মা পকা ঠী সমূহকাংশলষণে ধৰ্মীয় শক্তিৰ ইংগিত দিয়ে। তদুপৰি, অভ্যুত " স্নাতকলক অত্যাচৰ কৰ ", ব্ৰহ্মৰ সম্ভৱনা সমূহ সংকুচিতকৰ হয় আৰু বোম্বৰ পোপৰ শাসনব্ৰহ্মস্মাক আবদ্ধকৰ হয়, মত্ৰ, সম্ৰাট জাৰ্জিান প্ৰকাশৰ বাবে এটা ডিব্ৰী দৰা ৫৩৮ চনৰ পৰ এই অধ্যয়নত তেওঁৰ অপৰধৰ কথা প্ৰায়ে মনত পলেহে হ'ব, কাৰণ এই দুই তৰ্থে পঁচনিসকলকাময়তপ্ৰতিষ্ঠিত বশুদ্ধ্যআৰুনিখুঁতখ্ৰীষ্টন বশিৰসলৈ অভিশাপআনে। এই অপৰধবোম্বৰ ভগবতৰ, বিনোত পৌত্তিক সাম্ৰাজ্যবদী বোম্ব আৰু বোম্বৰ কথলিক পোপৰ বোম্বৰ দানিয়েলে লিখি সাব্ৰহ্মমূহত নিকিত ভৰিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশৰ এটা প্ৰধান চৰকাৰী। কাৰণ পৌত্তিক সম্ৰাটে প্ৰকাশ দানিয়েল বাবী অংশপ্ৰতিষ্ঠ কৰিছিল বিনুত সোখাখ্ৰীষ্টন পোপৰ শাসন যিয়ে ধৰ্মীয়ভাৱে ইয়াক ঈশ্বৰ দহ আজ্ঞা " পৰিবৰ্তিত ", বশিয়েআৰুমানৱীয় বুপতজা পৰিছিল।

মূলভাষা ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ, পা পৰা ভাৰতীয় পুৰাণ

আৰু শক্তিশালী ভাৱে অৰ্ভাশপ্তকৰ ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ বিশ্বমৰাৰ পৰিত্ৰসপ্তা দিনৰ বাৰী অংশটোত ৰখিযুক্ত সামাজিক আদেশৰ আদেশ অনুসৰি আনুষ্টানিক ভাৱে প্ৰথম দিনটোত সলনি কৰা হৈছিল। সেই সময়ত এই প্ৰথম দিনটো পৌত্তলিক সকলে সূৰ্য্য ঈশ্বৰ, SOL INVICTVS বা অৰ্ভাশপ্তা শুভ সূৰ্য্য পূজাৰ বাবে উৎসৰ্গা কৰিছিল। যিটো ইতিমধ্যে হিব্ৰু সকলৰ প্ৰায়নৰ সময়ত মিচৰীয়া সকলৰ পূজাৰ বাবে আছিল বিনুত। আমেৰিকা তেইনৰ আৰু এজটেক সকলেও আৰু আজি লৈকে জাপানী সকলে "উদীয়মান সূৰ্য্য" (বিশ্ব দেশ)। চৰিত্ৰে সদায় একে ৰূপে বিশ্বাস কৰি মানুহক নিজৰ পতন আৰু ঈশ্বৰৰ নিন্দা লৈ যায়। তেওঁ তেওঁলোকৰ তলৰ পৰা ওলোৱা আৰু তেওঁলোকৰ শাৰীৰিক আত্মক শোষণ কৰে যিয়ে তেওঁলোকক আধ্যাত্মিক জীৱন আৰু ঐতিহাসিক অতীতৰ পাঠক তুচ্ছ কৰি কৰিবলৈ বাধ্য কৰে। আজি ২০২১ চনৰ ৮ মাৰ্চ যতিয়া মই এই টোকাটো লিখোঁ, তেতিয়া সাম্পৰ্কিক পৰিঘটনা ই এই ক্ৰান্তিৰ গুৰুত্ব সাব্যস্ত দৰ্শন ধৰে, যিটো এটা প্ৰকৃত ঐশ্বৰিক *lèse-majesté*, আৰু আকৌ এবাৰ, ঐশ্বৰিক সময় নেজিৰ সম্পূৰ্ণ অক্ষয় কৰে। ঈশ্বৰৰ বাবে বছৰৰ সময়বসন্ত পৰা আৰম্ভ হয় আৰু শীতৰ লক্ষ্যেত অক্ষয় আমাৰ বৰতানৰ ৰোমান কলেণ্ডাৰত ২০ মাৰ্চ পৰা পিছৰ ২০ মাৰ্চলৈকে শেষ হয়। এইদৰে দেখা যায় যে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ ঈশ্বৰৰ বাবে আছিল ৩২০ চনৰ ৭ মাৰ্চ, অৰ্থাৎ ৩২১ চনৰ বসন্ত ১৩ দিন আগৰ তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণ আৰু পৰিত্ৰ ঐশ্বৰিক বিনয়ৰ বিৰুদ্ধে কৰা ক্ষয়। ঈশ্বৰৰ সময় অনুসৰি ২০২০ চনটোত ৩২০ চনৰ পৰা শতিকাৰ সংখ্যাত ১৭ বছৰীয়া জয়ন্তি (১৭: বচিবৰ সংখ্যা) গঠন কৰে। সেয়েহে ২০২০ চনৰ আৰম্ভণিৰ পৰা ই ঈশ্বৰৰ অৰ্ভাশপ্তা পোতাং কৰস্ফট কৰা সংক্ৰমক ভাইৰ ছৰৰ পতাকা কৰ্মাণত্মক প্ৰায়ত

প্ৰকাশ কৰাটো আচৰিতকথা নহয়, পশ্চিমীয়াদেশত যিসকল পুৰুষৰ বিশ্বাস আৰু... বিশ্বাস সম্পূৰ্ণৰূপে বৰ্জিত আৰু ইয়াৰ অগ্ৰাৰ্তৰ ওপৰত ৰখা হৈছিল। বৰ্তমানৰ বৰ্জিত সকলৰ উচ্চ ৰাষ্ট্ৰীয়ত থকাৰ পিছতো ফলপ্ৰসূ নৰিময় বা ভেকচিন উপস্থাপন কৰিব নোৱাৰাৰ পৰিণতি হ'ল আতংক। এই ১৭ শতিকাৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক মূল্য দি মই একো উদ্ভৱন কৰা নাই, কাৰণ ঈশ্বৰৰ বাবে সংখ্যাবোৰৰ এটা আধ্যাত্মিক অৰ্থ আছে যিটো তেওঁ প্ৰকাশ কৰে আৰু তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী নৰিমাণত ব্যৱহাৰ কৰে, আৰু হুবহু প্ৰকাশ শিত বাক্যত ১৭ নং অধ্যায়টো "বুহ পা নীতবহি থকা বশ্যৰ বচিৰ" এই বিষয়বস্তুৰ প্ৰতি উৎসৰ্গাকৰ হৈছে। "মহান বৰেলিন" ত ইৰ নাম, আৰু জড়িত "মহান জল" য'ত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১৩ পদৰ "যম্ম শক্তি" বৰ্ততে ঈশ্বৰে লক্ষ্য কৰি লোৱা "ইউফ্ৰেটছ নদী"ৰ ইংগিত দিয়ে, যিটো আগন্তুক তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ প্ৰতীক। এই প্ৰতীকবোৰৰ আঁৰত পোপৰ কথনকি ধৰ্ম আৰু অশ্বিনসমূহৰে খ্ৰীষ্টান ইউৰোপ, তেওঁৰ কৰ্ণাধৰ উৎস আৰু লক্ষ্য। ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজত সংগ্ৰাম মাত্ৰ আৰম্ভ হৈছে; মাৰ্টিৰ পাত্ৰৰ বিপৰীতে লোৱাৰ পাত্ৰ; যুদ্ধৰ ফলাফল ভৱিষ্যদ্বাণী যোগ্য; ভাল, ইয়াক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে আৰু প্ৰকাশ কৰা হৈছে। ঈশ্বৰে ৩২০ চনৰ ৭ মাৰ্চ ১৭ শতাব্দীৰ কনোকাই পালন কৰিবলৈ ওলাইছিল (তেওঁ আৰু তেওঁৰ নৰিমাণিত সকলৰ বাবে ৩২০; মিছা ধৰ্মীয় বা অশ্লীল জগতখনৰ বাবে ৩২১)? মই বহুদিনৰপৰা বিশ্বাস কৰি আহিছোঁ যে ই বিশ্বযুদ্ধৰ প্ৰকাশৰ জৰিয়ত হ'ব, কিন্তু এটা বিশ্বযুদ্ধ যিটো পাৰমাণৱিকৰূপত শেষ হ'ব, কাৰণ ঈশ্বৰে ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। তিনিগুণ দানত ১১:৪০ৰ পৰা ৪৫, যিহিষ্কল ৩৮ আৰু ৩৯, আৰু শেষত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১৩ৰ পৰা ২১ পদত। ২০২০ চনৰ বসন্তৰ পৰা বৰ্ষাৰ মনোৰম বৰষুণৰ ঈশ্বৰে যি সংগ্ৰাম চলাইছিল সেয়া মাৰ্চৰ সময়ত মাৰ্চৰ ফৰেন্সৰ বৰ্ষাৰ চলাই সংগ্ৰামৰ দৰেই আৰু চূড়ান্ত ফলাফল একেই হ'ব; ঈশ্বৰৰ শত্ৰুৱানে নিজৰ প্ৰাণ হৰুৱায় নে কেইফৰেন্সে নিজৰ সময়ত নিজৰ প্ৰাণ পুত্ৰৰ মৃত্যু হোৱা দেখে নিজৰ জীৱন হৰুৱাইছিল। এই ৮ মাৰ্চ, ২০২১ তাৰিখে মই লক্ষ্য কৰিছোঁ যে এই ব্যক্তিৰ প্ৰাণ হোৱা নাই, কিন্তু মই ইয়াৰ বাবে প্ৰাণ এমাহ ধৰি সাজু হৈ আছিলোঁ। ঈশ্বৰৰ প্ৰবণৰে উপলব্ধি কৰি যে ৩২১ ঈশ্বৰৰ বাবে ৩২০ আছিল আৰু ফলস্ৰূপে, তেওঁ অভিশাপ দিয়াৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল ২০২০ চনৰ ৭ মাৰ্চ একমাত্ৰ দিনটো নহয়, কিন্তু সমগ্ৰ বছৰটোকে যাৰ লগত এই অভিশাপ দিনটো সংলগ্ন হৈ আছে, এইদৰে এই শাস্তিৰ বাবে সংখ্যা ১ ত উল্লিখ কৰা নীতি প্ৰকাশ

কৰী। ১৪:৩৪: “ তেমা লোকে চন্দ্ৰশি দিন দেশ অনুযায়ণ কৰাৰ দৰে, তেমাৰ
অপৰ ধৰ্মাস্তি চন্দ্ৰশি বছৰ, পৰ্বটো দিনৰ বাবে বছৰ ”।

বিনুত এই প্ৰক্ষেপে লগত এটি কথা যোগ কৰা হৈছে। আমাৰ মৰিছা
কলেণ্ডৰৰ বৰ বছৰৰ আৰম্ভণিৰ সজ্ঞাত মিছা নহয়, যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্মতৰ পৰি
বৰ্ষায়োম মিছা। ভুলকৈ, ৫ম শতিকাৰ তাম্ৰযুগী ডাইনচিৰিয়াছ দ্য স্কট ইয়াক বজা
হৰেদেৰ মৃত্যুৰ ওপৰত বৰ্ষাৰ্থিৰ যিটো প্ৰকৃতত। তেওঁৰ কলেণ্ডৰৰ -৪ চনত
সংঘটিত হৈছিল। এই ৪ বছৰ লগত আমি যোগ কৰিব লাগিব হৰেদেৰ মৰ্খ
অনুসৰিহিত্য কৰিব বচৰ মটীহৰ বয়স বুজি অনুমান কৰা “ দুবছৰ ”/ ২:১৬: “
তেতিয়াহে বৰেদে জেঞ্জী লোকসকলে তেওঁক উপহাস কৰা দেখি অত্যাশ্ৰয়িত হৈ
বোঁলে হিম্মাৰ ইয়াৰ সকলো সীমা তথকা সকলো ল’ৰা-ছোৱালীক দুবছৰীয়াৰ তৰ
তলৰ সকলো ল’ৰা-ছোৱালীক বধ কৰিবলৈ পঠিয়াই দিলে, যি সময়ত তেওঁ জেঞ্জী
লোকসকলৰ বা অধ্যক্ষা যীজা ৰমোখা সময় অনুসাৰ ” এইদৰে বছৰ গণনা
কৰাৰ সময়ত শি্ষা। আমাৰ সাধাৰণ মিছা আৰু বিনুতকিৰ তৰিখত ৬ বছৰ যোগ
কৰা আৰু এই বছৰ বসন্ত ঋতুত যীচুৰ জন্ম পূৰ্ণ হ’ল – ৬ ফলত ৩২০
বছৰটো তেওঁৰ বাবে আছিল ৩২৬ আৰু আমাৰ ২০২০ চনৰ ১৭ সংখ্যক
ধৰ্মাৰপেক্ষ বাক্সী তেওঁৰ বাবে আছিল যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম প্ৰকৃত মুহূৰ্ত্ত পৰ
২০২৬ বছৰ। এই সংখ্য ২৬ হৈছে টেক্সেচমেনৰ সংখ্য “YHWH”, হিব্ৰু
ভাষাত “Yod, Heh, Wav, Heh”, যৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে নিজ বনামৰ খিছিল, মৰ্চিৰ প্ৰক্ৰ
অনুসৰণকৰি: “ তেমাৰ নাম কি? ”; এইটো, যত্নপূৰ্ণক ৩:১৪ অনুসৰী মহান
সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ সৈতে তেওঁৰ সন্মিলন। ঈশ্বৰিক অভিশাপে চিহ্নিত এই
দিনটোকে নিজ বৰ্ষাকৃত বজাৰী যিহীৰে চিহ্নিত কৰাৰ আৰু এটি কাৰণ আছিল আৰু
এইটোকে ইজিপ্তৰ শায়েলৈ কা ঈশ্বৰিক সময়ৰ এই বছৰ ২০২৬ চনত দেখা দিয়া
সংক্ৰমক বোকাৰ মহামাৰীমোতৰ এই অভিশাপৰ কাৰণকৰণ কৰিছিল,
যিয়ে পৃথিৱী গ্ৰহত জীৱনৰ শেষ বছৰবোৰত বিভিন্ন ৰূপ ল’ব। তৃতীয় পাৰমাণৱিক
বিশ্ফোৰ্ণ মৰ্খ ২৪:১৪ পদত যীচু খ্ৰীষ্ট যোগ কৰা “ অনা ইহুদী সকলৰ সময়ৰ
“ “ অন্ত ” চিহ্নিত কৰিব: “ ৰজাৰ এই শূভবৰ্ত্ত সকলো জাতিৰ আগত সন্মিলি
হিচাপে সমগ্ৰ জগত প্ৰকাৰ কৰা হ’ব। তেতিয়া শাসন আৰম্ভ হ’ব। ” এই “ অন্ত ”
কৃপা বসময়ৰ শেষৰপৰা আৰম্ভ হ’ব; পৰিত্ৰণৰ প্ৰকৃত শাসন হ’ব। নিজৰ পৰিত্ৰ
বিশ্বমৰাৰ পৰি সন্মানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা বিশ্বসৰ পৰীক্ষাই মৰ্খ
২৫:৩২-৩৩ পদৰ “ ভেডা ” সকলৰ শাৰিৰিক নিশ্চিতিৰ প্ৰথক কৰিব “ সকলো

জা তিত্তে ঔৰসন্মুখতগটে থোৱা হ'ব। তেওঁ তেওঁলোকক ইজনেসিজ নৰপৰা প্ৰথক কৰিব যেনেকৈ এজন মৰেপালক ভেড়াক ছাগলীৰ পৰা প্ৰথক কৰে; আৰু তেওঁ ভেড়াবোৰক নিজ বসোঁহাতত ৰখিব, কনুত ছাগলী বোৰক তেওঁৰ বাঁহত লৈ। "ৰোমান দোওৰৰক বধূমূলক কৰা আইনখনৰ আদেশে শেষত যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত নীৰ্দ্ধাৰিত সন্তানকলক মৃত্যুদণ্ড দিব। এই পৰিস্থিতিয়ে দানৰ এই কথাবোৰ পূৰণ কৰিব। ১২:৭: "আৰু মই শুনিলোঁ যে সেই মানুহজননে দীৰ্ঘপানীত থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁ নিজ বসোঁহাত আৰু বাঁহতখন আৰু শলতৈলি লৈছিল আৰু চৰিব লাগি যাই থকা জনকনামে ৰেশপত খাইছিল যে এইটো এটা সময় সময়ে আৰু আধ সময়ৰ বাবে হ'ব; আৰু এই সকলোবোৰ শেষ হ'ব, যেতিয়া পৰিত্ৰ লোক সকলৰ শৰ্কট সমুপৰূষ পৰিণাম হ'ব।" মানৱীয় দৃষ্টিকোণৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৰিস্থিতি আশাহীন আৰু মৃত্যুৰ আগমন ঘটিব। তেতিয়া ইযীচু খ্ৰীষ্ট এই বক্তব্যৰে মৰ্থওত উদ্ধৃত কৰা হৈছে। ২৪:২২ স্পষ্ট হৈ পৰে: "আৰু সেই দিনবোৰ চুটি নহ'লে কোনেো মাংস পৰিত্ৰণ পোৱা নাযায় কনুত নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ কাৰণে সেই দিনবোৰ চুটি কৰা হ'ব।" ৬০০০ বছৰটো ঈশ্বৰীয় সময়ৰ ৩ এপ্ৰিল, ২০৩৬ ত ৰখিব আগত শেষ হ'ব, অৰ্থাৎ আমাৰ ভূৱৰ কাৰাগাৰৰ ৩ এপ্ৰিল, ২০৩০ ত ৰখিব যিটো যীচু খ্ৰীষ্ট ক্ৰুচত দিয়াৰ দিনৰ ২০০০ বছৰৰ পিছত আহে ৩০ বছৰ বসন্ত আৰম্ভৰ ১৪ তৰ্থ সমাপ্ত কৰা হয়। আৰু এই "দিনবোৰ" "চুটি" অৰ্থাৎ হ্ৰাস কৰিব লাগিব। অৰ্থাৎ মৃত্যুৰ আদেশপ্ৰকাৰে তৰ্থ এই তৰ্থৰ আগত হ'ব। কাৰণ জৰুৰীকালী ক্ষেত্ৰত ইয়েই খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলক বক্ষ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হৈছে। হস্তক্ষেপ কৰিবলৈ বধ্য কৰে। তেতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ অগ্ৰধৰাৰ কথা লক্ষ্য কৰিব লাগিব যিটো তেওঁ নিজৰ পাক্ষিক দিয়া "সময়ৰ" মানদণ্ডক মৰ্মমাৰ্গত কৰা তৰ্গত। তেওঁৰে ইশায়েদৰ বদ্বৈসকলক এনে এটা তৰ্থ বহু ল'বলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰিব যিটোৱে ২০৩০ চনৰ বসন্ত প্ৰথম দিনটোক ক'ই দিনমান অতিক্ৰম কৰিব যাৰ পিছত ৬০০০ বছৰীয়া পাক্ষিক ইতিহাসৰ অন্ত পৰে। তৰ পিছত দুটা সম্ভাৱনাৰ সৃষ্টি হয়: এটা তৰ্থ যিটো শেষলৈকে অজ্ঞাত হৈ থকাৰ বা ৩ এপ্ৰিল, ২০৩০, যিয়ে সৰ্বমুঠ সম্ভাৱ্য আৰু আশ্চৰ্য্যকল্পৰ অক্ষৰণ সীমা নীৰ্দ্ধাৰণ কৰে। বিবেচনা কৰক যে ইয়াৰ অত্যাধিক গুৰুত্বসত্ত্বেও যীচু খ্ৰীষ্ট ক্ৰুচত দিয়াৰ বছৰৰ ১৪ তৰ্থটো বৰ্ষ ইতিহাসৰ ৬,০০০ বছৰৰ শেষৰ দিনটো উপযোগী নহয়, আৰু তেওঁলোক কম ৭ম সহস্ৰাব্দৰ আৰম্ভ। এই কাৰণেই মই মোৰ পছন্দ আৰু মোৰ বৰ্ষ ২০৩০ চনৰ ২১ মাৰ্চ বসন্ত তৰ্থ, ৩ এপ্ৰিলৰ "সংক্ষিপ্ত"

ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক সময়বত্ৰ বৰ্থি ব মধ্যৰাষ্ট্ৰ ত বৰ্থিত বৰ্থো। ঈশ্বৰ সৃষ্টি কৰ
 প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা চহ্নিত বসন্ত নৰ্ৱাক যত্ৰিয়া আৰ্মি মানৱ ইতিহাসৰ ৬,০০০
 বছৰৰ গণনা কৰবি বচিবো; যতিো আদম আৰু হৱাই পা প কৰৰ মুহূৰ্ত্ত পৰই
 সম্ভা হৈ উঠে। আদপুস্জকৰ বাইবেলৰ বৰ্থনীত এই প্ৰথম বসন্ত আগৰ
 দিনবোৰ আছিল অনন্ত দিন। ঈশ্বৰে গণনা কৰ সময়টোহৈছে পা পৰপৃথৱী আৰু
 ৬০০০ বছৰৰ যতিো সপ্তাহৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰ হৈছে প্ৰথম বসন্ত আৰম্ভতি।
 আৰম্ভ হয় আৰু শেষ শীতৰ লৰশেষত শেষ হ'ব। এট বসন্ত ওপৰত ই আৰম্ভ
 হৈছিল ৬০০০ বছৰৰ বৰ্ণ উণ্টাউন পা পৰবৰে পৃথৱীৰ অক্ষ হলে নীয়া ২৩°
 ২৬' হ'ল আৰু খাতৰ এক বহু আৰম্ভ হ'ব পাৰে। পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী উৎসৱত
 দুটা উৎসৱ প্ৰধান: সাপ্তাহিক বশ্বমবৰ আৰু নস্টিৰ-প্ৰক। এই দুটা
 উৎসৱক "৭, ১৪ আৰু ২১" দিনৰ "৭, ১৪ আৰু ২১" সংখ্যৰ প্ৰক্টী বী কৰণৰ
 অধীনত বৰ্থা হৈছে যিয়ে ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ তিনিটি প্ৰক্ৰিয়াক
 প্ৰক্টী নিৰ্দ্ধিত কৰে: প্ৰক্টী শতি বাক্য ৭ ৰ সাপ্তাহিক বশ্বমবৰৰ বিষয়বস্তু যিয়ে
 নৰ্ৱাৰ্চি সন্তানকলৰ পুৰস্কৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, "৭" সকলৰ বাবে; যীচু খ্ৰীষ্ট
 মুক্তিদায়ক ৰ মৰ্য্যি এই পুৰস্কৰ আগবঢ়োৱা উপা ফাঠন কৰে, "১৪" ৰ বাবে।
 মন কৰবি যে ৭ দিন চলি থকা নস্টিৰ-প্ৰক্ট ১৫ আৰু ২১ দিন দুটা অশ্লীল
 নৰ্ৱাৰ্চি ব বশ্বমবৰ। আৰু ত্ৰিগুণ "৭" ৰ "২১", এপা: ২১ অনুসৰি প্ৰথম
 ৭০০০ বছৰৰ অন্ত আৰু নবীকৃত পৃথৱীত নতুন ঐশ্বৰিক সৃষ্টি অনন্ত জাত
 প্ৰকাশক সূচক এই ২১ সংখ্যটোৱে জীৱন প্ৰকল্পটোৰ প্ৰক্ট (৭) ৰ সিদ্ধান্ত ক
 (৩) প্ৰক্টী কৰি কৰে যতিো ঈশ্বৰৰ আৰু বৰ্ষিত লব্ধ্য আছিল। প্ৰক্টী শতি বাক্য ৩
 ত ৭ আৰু ১৪ পদত ককা চেনেখডে এডভেণ্টুৰ প্ৰক্টী ফাঠনৰ আৰম্ভ আৰু
 অন্ত চহ্নিত কৰ হৈছে, আকৌ এক টি পৰিত্ৰৰ বিষয়ৰ দুটা প্ৰক্ট। এক দৰে ই
 প্ৰক্টী শতি বাক্য ৭ পদত এডভেণ্টুৰ নৰ্ৱাৰ্চি লেফেসকলক ছীল দিয়াৰ বিষয়টো
 আলোচনা কৰ হৈছে আৰু প্ৰক্টী শতি বাক্য ১৪ পদত তিনিজন স্ক্ৰুদতৰ বৰ্চ
 উপস্থাপন কৰ হৈছে যিয়ে ওলোফৰ সাক্ষী নী ন মছিনবসা ৰাংশদ গ্ৰিধৰে। এইদৰে
 ৩০ বছৰত ৪০০০ বছৰৰ শেষ বসন্ত ৰ লতসম্পন্ন হৈছিল আৰু বশু দধপ্ৰক্টী বী
 ৰ বগত ৩০ বছৰৰ এই বসন্ত ২১ মাৰ্চ ১৪ দিনৰ পিছত অক্ষ ঈশ্বৰৰ বাবে
 ৩৬ বছৰৰ পিছত যীচুক ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল। এই উদাহৰণবোৰৰ যোগেদি ঈশ্বৰে
 ইয়াক নিশ্চিত কৰে, বশ্বমবৰৰ "৭" আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট দ্বাৰা নৰ্ৱাৰ্চি সকলৰ
 পা পৰমুক্তিৰ "১৪" অৰ্চিছদ্য। এইদৰে, যত্ৰিয়া শেষত বশ্বমবৰৰ "৭" আৰু ৭

কৰ হ'ব, "১৪" ৰ মুকুটদিত খ্ৰীষ্ট তেওঁক মহিমা দিবলৈ তেওঁক সহায় কৰিবলৈ
উৰি যায়, দুটা তৰিখ প্ৰথক কৰিবলগীয়াসৰ্বমুঠ ১৪ টা "দিন" "চুৰ্চ কৰ হ'ব"
অৰ্থাৎ তেওঁৰ শেষবিশ্বাসী নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক বক্ষ কৰিবলৈদমন কৰ হ'ব।

মৰ্থ ২৪ পদ পুনৰপ্ৰতিমিৰে বন্ধ হ'ল যি খ্ৰীষ্টৰ বাৰত বশিষেকজগতৰ
শেষত তেওঁৰ শিষ্যসকলক উদ্দেশ্য কৰা হৈছে, অৰ্থাৎ এই শেষ বছৰবন্ধত জীয়াই
থকা আমাৰপক্ষ। ১ নং পদৰ পৰা ১৪ পদলৈকে "শেষ" ৰ সময়লৈকেআলোচনা
কৰা হৈছে। যীচুৱে একেৰাহে যুদ্ধ, ভুৱা ভাববদীৰ আৰব্ধি আৰু চূড়ান্ত
আধ্যাত্মিক শীতলত বৰষিয়েভেৰিষ্যদ্বাণী কৰিছে। তৰপিছত ১৫ পদৰ পৰা ২০
পদলৈকেদুগুণপ্ৰগতি ৭০ চনত বোম্বীয়াসকলে যিৰূচলৈমৰ্কাবস আৰুগৈশ্বৰ
পৰিত্ৰৰবিশ্বমৰাৰপালনকৰা মনোমীতলোকসকলৰইহুদীত্বৰবিৰুদ্ধেজাতিসমূহৰ
চূড়ান্ত আক্ৰমণ দুয়োটোৰে বৰ্ষিয়েআলোচনা কৰে। ইয়াৰপিছত ২১ পদত
তেওঁলোকৰচূড়ান্ত "মহাক্লেশ"ৰভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে "কিয়নো তেতিয়া
মহাক্লেশ হ'ব, যিটো জগতৰ আবম্ভাৰ পৰা এই সময়লৈকেহোৱা নাই কেতিয়াও
নহ'ব।" মন কৰিবযে এই নিখুঁতত ই "আৰুকেতিয়াআথা কৰিব"পঁচনিসকলৰ
সময়ৰবাপ্ৰকাণ্ডে কৰাতনিষেধজ্ঞাপ্ৰাপকৰিছে,কাৰণইয়াৰবিৰোধিত হ'ব
দানৰশিক্ষাৰদ্বাৰা। ১২:১। অৰ্থাৎ দুয়োটো উদ্ভূতই বিশ্বাসৰ শেষপাক্ষ
পৰীক্ষাত একেটা প্ৰক্ৰিয়াৰ বৰ্ষিয়েআলোচনা কৰে। ইনডেনা ১২:১,
অভিব্যক্তিটো একে: "সেই সময়ত মাইকেলোথিয় হ'ব, যিনিমহানৰাজকুমাৰ
আপোনাবলোকসকলৰসন্ধানসকলৰহৈথিয় দিছে; আৰুএটাৰপিদৰসময়আহি
যিটোজাতিগঠনৰপৰাসেইএকসময়লৈকেহোৱা নাছিল "ৰপিদ"ইমানাইবাৰ্ছ
হ'বযে "দিনবন্ধ" ২২ পদ অনুসৰি "চুৰ্চ"কৰিবলগি। ২৩ পদটোৱেপ্ৰথমীত
খ্ৰীষ্ট টৰ স্তম্ভ স্ফুৰ্ত আৰব্ধিত বিশ্বাস নকৰপ্ৰকৃত বিশ্বাসৰ মানদণ্ডসূচয়
"এতেকেযদি তেওঁলোকে তেঁালোকক কয়, চোৱা, তেওঁমুৰ্ভূমতিআছে বাহিৰলৈ
নায়ব; চোৱা, তেওঁকোঁঠোবন্ধত আছে, বিশ্বাস নকৰবি।" একেটাচূড়ান্তযুগত,
ভূতপ্ৰতবাদে ইয়াৰ "আশ্চৰ্য্য" আৰুভুৱা খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশক আৰুপ্ৰকাশনমূলক
প্ৰকাশ শকবহুগুণগুৰুত্ব কৰিব যিয়েবোয়াকশৈকোৱাআত্মকবশ কৰিব "কাৰণ
মিছা খ্ৰীষ্ট আৰুমিছা ভাববদীৰজন্ম হ'ব, আৰুমহানচিনি আৰুআচৰিতক্ৰিয়া
দেখাব যাতো সম্ভৱ হ'লে নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক প্ৰকাশ বণা কৰিব"; যিটো প্ৰকাশ শিত
বক্য ১৩:১৪ পদত নিশ্চিত কৰা হৈছে: "আৰুতেওঁপশুৰূপটো কৰিবলৈক্ৰমাত
থকা চনিবন্ধৰদ্বাৰা প্ৰথমীতবসকললোকসকলকপ্ৰকাশ বণা কৰিলে, প্ৰথমীতআস

কৰা লোকে সকলকৰ ফালে যো তৰোৱা লো বহো যা তকৰা আ বুজী যাইথৰ জ নুটটোৰ পৰ্ৱৰ্তী মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিবিলা গ। " ২৭ পদত ঐশ্বৰিক খৰ্ষিৰ শৰ্ৱতীশালী আৰু বজীয়া আৰু বজীৰ উদগনি দিয়া হৈছে আৰু ২৮ পদত তেওঁৰ হস্তাক্ষৰ পিছত ৰপ্তিসকলক আগবঢ়ো " ভোজ "ৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। ৰাণ তেওঁৰ আগমনৰ আগলৈ বজী যাইথৰ বদৰ্শী সকলক নিঃশেষকৰা হ'ব আৰু পক্ষ শতিকা ১৯:১৭-১৮ আৰু ২১ পদত শিকোৱাৰ দৰে " আৰু শৰচৰ ইবোৰক " খদ্দয় হিচাপে দিয়া হ'ব।

ইয়াত মই ঐশ্বৰিক সৃষ্টি এই সম্পূৰ্ণ নতুন বুজা বুজিব সাৰাংশ দৰ্শিত কৰিছো। প্ৰথম সপ্তাহটো পৰ্ৱৰ্তী কৰি ঐশ্বৰে দিনটোৰ ঐক্যনিৰ্মাণ কৰা যিটো আন্ধাৰৰ ৰাতি আৰু পোহৰৰ দিনৰে গঠিত, সুকলি ইয়াক ৪ৰ্থ দিনৰ পৰা আৰম্ভ কৰিব। ভৱিষ্যত হৰা আৰু আদমৰ অৰ্থাৎ ৰাণ পৃথিৱীত পৰপৰ্ৱৰ্তী হোৱাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে ৰাতি। এই পা পৰা কলৈকে পাৰ্ৱৰ্তী সৃষ্টি চৰিত্ৰ বৈশিষ্ট্য উপস্থাপন কৰে। কৰা পা পু কথৰো সলনি হয় আৰু ৬০০০ বছৰৰ উলটিগণনা আৰম্ভ হ'ব পাৰে, ৰাণ পৃথিৱীখনৰ নিজৰ অক্ষত হোৱাৰ বাবে আৰু খাতৰ নীতি আৰম্ভ হয়। ঐশ্বৰৰ অভিশপ্ত পাৰ্ৱৰ্তী সৃষ্টিতে তেতিয়া নিজৰ চৰিত্ৰ বৈশিষ্ট্য গ্ৰহণ কৰে যিটো আমজি নো। পা পৰাৰ চৰিত্ৰ প্ৰথম বসন্ত আৰম্ভ হোৱা ৬০০০ বছৰৰ অন্তৰ ৬০০১ চনৰ বসন্ত যীচু খৰ্ষি ঐশ্বৰিক মহিমা ত উত্তৰিত হৰা লগে লগে। তেওঁৰ চূড়ান্ত আগমন^{৭ম} সহস্ৰাব্দৰ প্ৰথম বছৰৰ "প্ৰথম মা হৰপ্ৰথম দিনটোতে" সমাপ্ত হ'ব।

এইখনিতে ক'ব পাৰিযো আমাৰ ভূৱা মানৱীয়ক লোকে ২০২১ চনৰ ৭ মাৰ্চত মাত্ৰ ধৰ্মীয়তাৰে পোপ ফৰ্নান্দো ইৰাকত মুছলমান উগ্ৰপন্থীয়ে নিৰ্যাতন চলোৱা পূৰ্বৰ খৰ্ষিটন সকলৰ ভাৱৰ দৰা চৰিত্ৰ হৈছে। এই সত্তা তেওঁ মুছলমান সকলকোৱাৰ ই দৰ্শিত যো তেওঁলোকে একে ঐশ্বৰ আছে, ইব্ৰাহাম, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ "ভাই" বুলি গণ্য কৰে। পৰ্ৱৰ্তীয়া অৰ্থাৎ সকলক আনন্দিত কৰা এই কথৰো যীচু খৰ্ষি ৰাণও কম নহয়, যি নে নিজৰ মনোমীত লোকে সকলৰ পা পৰাৰ ৰাণ বৰা বৰা দিন হিচাপে নিজৰ জীৱনটোত যোগ কৰিছিল। আৰু "প্ৰকৃত কৰু ছোৱাৰ কথক খৰ্ষি "খৰ্ষিটন "সকলৰ নতৰ এই অনুপ্ৰাণে তেওঁলোকৰ ভাৱত ইছলামিক সকলকৰ আৰু তীব্ৰ কৰি তুলিব পাৰে। পোপৰ এই শান্তিপূৰ্ণ ৰাণ সোৱেহেডে নতৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা নাটকীয় পৰিণতিৰ সৃষ্টি কৰিব। ১১:৪০, পোপৰ ইটালী আৰু ইয়াৰ ইউৰোপীয় মিত্ৰ দেশ সমূহৰ

বৰুৱা মুছলমান "দৰ্শনৰ ৰজা"ৰ "সংঘৰ্ষ" তীব্ৰ কৰা। আৰু এই দৃষ্টিকোণৰ পৰা ফৰেন্স আৰু থাইলেণ্ড মূলৰ সকলো পশ্চিমীয়া দেশৰ নতুন সকলৰ দৰে সৃষ্টি হোৱা অৰ্থনৈতিক পতন, Covid-19 ভাইৰাছৰ বাবে, শক্তিৰ ভাৰসা ম্যাসলন কৰিব আৰু শেষত যেনে ৯ বছৰৰ শেষলৈ পিছুৱাই যোৱা "তৃতীয় বিশ্বুদ্ধ"ৰ সাফল্যৰ অনুমতি দিব যিবোৰ এতিয়াও আমাৰ সন্মুখত আছে। সামৰণতি এটা কথা মনত ৰখিব যে Covid-19 আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধতাৰ বাবে মহামাৰীৰ সৃষ্টি কৰি গৈছে। সেই অভিশাপৰ পথ মুকলি কৰি দিলে যিটো পৃথিৱীত মানৱ ইতিহাসৰ শেষৰ দহ বছৰৰ বাস্তৱ হ'ব লাগিছিল।

বৰ্ষ ২০২১ চনৰ ৭ মাৰ্চত ফৰেন্সৰ ৰাষ্ট্ৰপতি ইমানুয়েল মেকৰন প্ৰতিদ্বন্দ্বী গাণ্ডাৰ্ভাৰ জাতীয় আৰু আৰক্ষী কৰ্তৃপক্ষৰ বৰুৱা যুৱক-যুৱতী সকলক হিংসা তক্ষণ কৰাৰ সংঘটিত কৰে। ইয়াৰ ফলত সাধাৰণীকৃত সংঘাতৰ দৰ্শিত অগ্ৰাৰ্তী নিশ্চিত হ'ল; দুয়োপক্ষৰ স্মৃতি অমলি আছিল ৰাণ অসংগতিপূৰ্ণ। এইটোৱেই হৈছে দুটা জাতিয়ে টেকিভাৱে বিৰোধী সংস্কৃতিৰ সংঘৰ্ষ পৰিণতি: পৰম্পৰাগত আৰু জাতিয়তাবাদী মুছলমান দৰ্শনৰ দেশসমূহৰ গুণ্ডা আৰু ৰাষ্ট্ৰৰ সমাজৰ বৰুৱা পশ্চিমীয়া ধৰ্ম্মবিপক্ষে স্থায়ী নতুন। Covid-19 ৰ দৰে এটা টৰাজে ভীৰ সৃষ্টি হৈছে, যাৰ কোনো নিৰাময় নাই।

মহাৰ পিছৰ বছৰৰ পৰিৱৰ্ত্তা যিটো দশম মহা (ডিজিটেল) বুলি কোৱা হয়, শীতৰ লৰাৰ আৰম্ভণি; মাজনিশা (মাজনিশা) দিনৰ পৰিৱৰ্ত্তা; ৰাষ্ট্ৰৰ ঘণ্টাৰ নিখুঁত আৰু নিয়মীয়া গণনা হৈ ইতিবাচক হৈ থক। এইদৰে, পাপৰ বাবেই সুন্দৰ ঐশ্বৰ্য্যিক ব্যৱস্থাটো নহোৱা হৈ গৈছে, তৰাই ইতি এটা পাপী ব্যৱস্থাই নহোৱা হৈ গৈছে যিটো পালপাতি নহোৱা হৈ যাব, যাৰ্ত্তা গণেশ্বৰময় সৃষ্টিকৰ্ত্তা গৈছে নিজৰ উপস্থাপন কৰিব, হয় প্ৰথম ছয় বছৰৰ শেষত ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লগত প্ৰৱৰ্ত্তি মানুহৰ বাবে, নহয় আমাৰ প্ৰকৃতি আৰু তৰগকৰ্ত্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকৃত জন্ম ২০৩৬ চনৰ বসন্তত, তেওঁৰ বাবে হিচাপনি প্ৰতি ৰাষ্ট্ৰৰ নীতি।

প্ৰতিষ্ঠিত আৰু প্ৰকাশ্য কৰা বিশ্বংলত ইমানৱত ৰূপৰত বেজা ই কৰা ঐশ্বৰ্য্যিক অভিশাপৰ ব্যয় দিয়া। ৰাণ পৃথিৱীখন হেলনীয়া হোৱাৰ পিছৰে পৰা সময়ৰ গণনা ই নিজৰ স্মৃতিত আৰু নিয়মিত হ'ব লাগিছে, ৰাষ্ট্ৰ আৰু দিনৰ ঘণ্টাবোৰ চৰিত্তা কৰা গতিৰ মেনে আৰু বৰ্ষা হৈ পৰিছে।

সৃষ্টিকৰ্ত্তা গৈছে যি কৰ্মত তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনা সংগঠিত কৰিছে, সেই কৰ্মত তেওঁ মানুহক প্ৰকৃতি কৰা আধ্যাত্মিক অগ্ৰাধৰি বসন্ত আমাক আৰু

অধিক প্ৰকাশ কৰে। তেওঁ ৪,০০০ বছৰৰ মানুহৰপাৰ্শ্ব অৰ্ভজ্জ্ঞাৰ পিছতযীচু খ্ৰীষ্ট মুকুটপাণ হৰিচপনেজি বজী বনটোৱেদি নিজৰ উচ্চপ্ৰথম প্ৰকাশ কৰিবলৈ বহি গৈছিল। এনে কৰি ঈশ্বৰে আমাকবৈছে "প্ৰথম মনোৰ আশীৰ্বাদ আৰু আৰ্জ্জ্ঞাৰীত দেখুৱাওকআৰুমই তেনেকৈ মনোৰ প্ৰথম দেখুৱা মা "

পৃথিবীত মানুহে ইজনে সজিনৰ পিছত লয়, একবনো চৰিত্ৰ ফলৰ পুনৰুত্পাদনৰ, অৱশ্যে ২০২০ চনত আৰ্মিচি চূড়ান্তসময়ৰপৰা নম্ৰ প্ৰকাশ কৰিলে, সেই পৰা নম্ৰ এটা বশিষত উপস্থাপন কৰে; ইউৰোপত ৭৫ বছৰীয়া শান্তিৰ পিছত আৰু জীৱনীয়ৰ্জ্জ্ঞাৰ এক অৱশিষ্য শহতীয়াৰবিত্ততাৰ পিছত অতি যুক্তিসংগতভাৱে, ইউৰোপীয়সকল আৰু তেওঁলোকৰ ফলাফল আমেৰিকা অষ্ট্ৰেলিয়া আৰু ইজৰাইলৰপৰা, বিশ্বস কৰিছিল যে তেওঁলোকে সকলো সমস্যাক নিত সমস্যৰপৰা সঁহাৰি জনাবপাৰে, তেওঁলোকৰ সমাজ সমূহাধিক আৰু অধিক চৰ্চাটো ইজকৰ হৈছিল। সংক্ৰমক ভাইৰাছৰ আক্ৰমণ নতুন নহয়, উন্নত সমাজ বনাত্ৰৰ আচৰণহেনতুনা এই ভয়ৰ আচৰণৰ কাৰণ হৈছে সংবাদ মাধ্যমৰ বনো বনো ফলত পৃথিবীৰ জনসাধাৰণৰসৈতে তেওঁলোকৰ সংস্পৰ্শত অহা, আৰু এই সংবাদ মাধ্যমৰ ভিতৰতমকৰ জালত থকা দিয়া নতুন সংবাদ মাধ্যম বা সামাজিক নেটৱৰ্কৰ যি বেনা মুলীয়াইণ্টাৰনেট যোগাযোগ গঠন কৰে, যাৰ ওপৰত আমিকম বহি পৰিমাণে স্পষ্ট সম্পৰ্কৰক বচিৰি পাওঁ। এইদৰে মানৱত ইয়াৰ স্বাধীনতাৰ অতিমাত্ৰবনোৰ মাজত আবদ্ধ হৈ পৰে যিবনো অৰ্ভিশা পিচিপে ইয়াৰ ওপৰত উভতি পৰে। আমেৰিকা আৰু ইউৰোপত হিংসা ইজনগোষ্ঠীয় সম্পৰ্ক যিসমূহক ইজনে সজিনৰ বৰি দুখ থকা কৰি দিয়া, তত, "বনো" অৰ্ভজ্জ্ঞাৰ অৰ্ভিশা পটোকে হৈবী কৰণহয়; তথপিও আনএটা অনস্বীকাৰ্য্য ঐশ্বৰিক শি্ষ যিটো শিৰি বপৰ হনো নাই, কাৰণ অৱশ্যেই একটা ভাষা কনো একক দম্পতীৰপৰা বংশধৰ এই দোষী অৰ্ভজ্জ্ঞা, আৰ্মিআৰ্জি ওদেখিবলৈ পাওঁ, মানৱত কষ্ট শ্বৰে সৃষ্টি কৰ একধিক ভাষা আৰু উপভাষাই পৃথক কৰি থকা আৰু সমগ্ৰ পৃথিবীত সঁচৰিত হৈ আছে। আৰু হয়, সৃষ্টিৰ প্ৰথম সাতদিনৰ পিছত ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰ বন্ধ কৰা নাছিল, তেওঁ এতিয়াও নিজৰ মনোমীত লোকসকলক অৰ্ভিশা পৰিবলৈ আৰু কতিয়াবা আশীৰ্বাদ দিবলৈ বহুত সৃষ্টি কৰিছিল, মৰুভূমি ঈশ্বৰয়েলৰ সন্তানসকলক আগবঢ়াও মা নো ইয়াৰ উদাহৰণ।

বিনুত স্বাধীনতা ইয়াৰ মূলত আমাৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ পৰা পোৱা এক আচৰিত উপহাৰ। তৰ ওপৰত ইতেওঁৰ কাৰুণ্য পৰি আমাৰ বমুক্ত দায়বদ্ধতা নিৰ্ভৰশীল। আৰু ইয়াত স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে এই সম্পূৰ্ণ স্বাধীনতা ই আকস্মিকতৰ

অস্বস্তিকৰ বুজা ইছে বা বণ ঈশ্বৰে ইয়াত কেনেদৰে ধৰণে হস্তক্ষেপ নকৰে; যিটো শব্দত বহু বিশ্বাসীয়ে একে বাবে বিশ্বাস নকৰে। আৰু তেওঁলোকে ভুল, বা বণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টিৰ এটা বহু অংশ আকস্মিকভাৱে এৰি দিয়ে, আৰু প্ৰকাম আৰু প্ৰধান কথাটো হ'ল, নিক্ষেপিত সকলৰ মাজত জগাই তোলাৰ ভূমিকা, তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত আৰু শীতানিৰ্ময়মৰপ্ৰাংসা। তেওঁৰ নিক্ষেপিত সকলক চিনাক্ত কৰি সৃষ্টিকৰ্তাই তেওঁলোকে কৰা তত্ত্ব দিবলৈ আৰু তেওঁলোকে কৰা তেওঁৰ সত্যসমূহ শিকিব বুলি দৈয়ত্ব লয় যিয়ে তেওঁলোকে অনন্ত আৰু শীতানিৰ্ময়মৰপ্ৰাংসাৰ প্ৰস্তুত কৰে। মানৱ জীৱনৰ জন্ম সময়ত দেখে পোৱা বিকৃতি আৰু দনৱীয়তাই আকস্মিক ক্ৰিয়াৰ প্ৰকাশ কৰে যিয়ে প্ৰজাতিটোৰ প্ৰজনন প্ৰক্ৰিয়াত কম বৰ্ছে পৰিমাণে বুতৰাৰণিতৰ সৈতে জিনীয় ভুলৰ সৃষ্টি কৰে। প্ৰজাতিৰ প্ৰকাৰ প্ৰজনন শৃংখলৰ গতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হয় যিয়ে সময়সময় অনুকূলত বুলিবলৈ সৃষ্টি কৰে; ইয়াৰ ভিতৰত বংশগত কীৰ্তিও অন্তৰ্ভুক্ত বা জীৱনৰ সম্ভৱনাৰ বাবে স্তন্যপায়ী। মুঠত যদি মই মনোৰ বিশ্বাসৰ খণী মুক্ত জীৱনৰ সুযোগৰ বাবে, তেন্তে ইয়াৰ বিপৰীতে এই বিশ্বাসৰ পুৰস্কাৰ আৰু পুষ্টিৰ বাবে মই ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আৰু ইতিমধ্যে লোৱা আৰু তেওঁলোকে বচাবলৈ লোৱা পদক্ষেপ সমূহৰ বাবে খণী।

তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা সৃষ্টিৰ বাৰ্হীনীত, ভগৱানৰ অৰ্শপত্ৰ দিনটো সপ্তাহত প্ৰকাম; ইয়াৰ ভাগ্যলিখি আছে ইয়াৰ উদ্দেশ্য হ'ব "প্ৰেছক আনধৰৰ পৰা পৃথক কৰা।" সপ্তাহ দিনক পৰিত্ৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ বচনৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈ মিছা খ্ৰীষ্টান সকলে নিক্ষেপিত কৰা এই প্ৰকাম দিনটোৱে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১৫ পদত অব্যবহিতৰী "শিবিৰ" চহিন "হিচাপে নিজৰ ভূমিকা সমূহৰ পৰা পালন কৰিব।" প্ৰকাম দিনৰ দৈৱক যিমান ই ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অৰ্শিত পৰিচালিত হয়, সিমান ই সপ্তাহ দিনৰ বিশ্বমৰাৰো তেওঁৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ আৰু পৰিত্ৰ কৰা হয়। আৰু এই বিৰোধিতা কৰুজী বুলি হ'লে আমাৰ ঈশ্বৰ চিন্তক আকোৱালি ল'ব লাগিব যিটো তেওঁৰ দ্বাৰা আৰু তেওঁৰ বাবে পৰিত্ৰৰ চিন। বিশ্বমৰাৰ সপ্তাহ দিনৰ বিষয়ে আৰু এই সাত সংখ্য "৭" প্ৰকামৰ প্ৰতীক। এই প্ৰকাম শব্দটোৰ অধীনত ঈশ্বৰে অমাৰ প্ৰাৰ্থনা মাত্ৰটো যিটো উদ্দেশ্যৰ বাবে সৃষ্টি কৰিছিল, অৰ্থাৎ পাপৰ নিষ্পত্তি, ইয়াৰ নিন্দা, ইয়াৰ মৃত্যু আৰু ইয়াৰ অন্তৰ্ভুক্ত চিন্তক ৰাখে। আৰু এই পৰিকল্পনা ত, সপ্তাহিক বিশ্বমৰাৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ৭ম সহস্ৰাব্দৰ সময়ছোৱাত এইবোৰ সমূহৰ পৰা সম্ভৱ হ'ব। গতিকে এই লক্ষ্য ঈশ্বৰৰ বাবে অধিক্স বুতৰাৰাৰ দ্বাৰা

তেওঁ পাক্ষিক নিৰ্ধাৰিত লোকেসকলৰ জীৱন মুক্ত কৰিব আৰু যিটো তেওঁ ব্ৰহ্মকৃত্যত ভৱে, যীচু খ্ৰীষ্ট, অত্যাচৰী দুখ-কষ্টৰ মূল্যত সম্পন্ন কৰিব।

ইয়াত ঈশ্বৰে উপদেশক 9:00 ত কোৱাৰ আন এটা কৰণ উল্লেখ কৰা হৈছে। ৭:৮: "বসন্ত আৰম্ভণিৰ শেহটোৱেই উত্তম।" আদিপুস্তকত "বৰ্ত্ত-দিন" বা "সন্ধ্যা-বৰ্ত্তপুৱা" ব্ৰহ্মত হোৱা উত্তৰাধিকাৰীয়ে এই ঐশ্বৰিক চিন্তক নিশ্চিত কৰে। ইয়াত ১৪:১২, বৰ্ণনাবৰজ বআৱৰণৰ তলত ঈশ্বৰে চয়তনক কৈছে: "তুমি কৈ নকৈ স্ক্ৰিপ্স পৰ পত্ৰিত হ'ল, বাৰ্ত্তপুৱাক্ষৰা, ভাষ্যৰ পুত্ৰ! তুমি মাটীত কাৰ্টি পেলোৱা, হে জাতিবোৰক পৰাস্ত কৰ!" ঈশ্বৰে তেওঁক যি অভিব্যক্তিৰে "বাৰ্ত্তপুৱাক্ষৰা" বুলি অভিহিত কৰিছে, তৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে তেওঁ তেওঁক আমাৰপাক্ষিক ব্ৰহ্মস্বৰ "স্ক্ৰিপ্স"ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে। তেওঁ আছিল তেওঁৰ প্ৰথম সৃষ্টি আৰু তৰাজ যিহীক্স আৱৰণত। 28:12 পদত তেওঁৰ আদিমৰ্মা বৰ্ণনা কৰা হৈছে: "মানুহৰ পুত্ৰ, তৰাজৰাজ বৰাবোৰে বীলাপ লওক! আপুনি তেওঁক কব: প্ৰকৃত যিহোৱাই এইদৰে কৈছে আপুনি সিদ্ধি কৰা হোৱাৰ বাবে আপুনি জিঞ্জিৰাৰে পৰিপূৰণ আৰু সন্মোহন দ্বাৰা সিদ্ধি আছিল। » এই সিদ্ধি অদৃশ্য হ'ব লাগিছিল তৰ ঐতিহ্য এটা বিদ্বতী আচৰণে তেওঁক শত্ৰু চয়তন আৰু বৰিষী, চয়তন কৰি তুলিছিল ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা নিন্দা কৰা হৈছে। কৰণ ১৫ পদত ঘোষণা কৰা হৈছে: "আপুনি সিদ্ধি হোৱাৰ দিনৰ পৰা ই আপোনাৰ জাত অধৰ্ম পোৱালৈকে আপোনাৰ পথত সিদ্ধি আছিল।" উপাসনা / "ইয়াৰ দ্বাৰা আমৰিজি বপা বোঁ য়ে ঈশ্বৰে তেওঁৰ জীৱবোৰক তেওঁলোকৰ পছন্দ প্ৰকাশ কৰত বধা দিবলৈ বিচৰা নাই, আনৰ সৈবোৰ তেওঁৰ নিজৰ পছন্দৰ বিপৰীত হ'লেও। যীচুৱে তেওঁৰ পঁচনিকলকো তেওঁক এৰি যাবলৈ আমন্ত্ৰণ জনাইছিল যদিহে তেওঁলোকৰ ইচ্ছা আছিল শত্ৰু অযোগ্য আৰু উদাসীন।

আদিপাপ

প্ৰথম দিনটোৰ বৰী অংশই আমাৰ খ্ৰীষ্টান যুগত অতিশয়গুৰুত্ব লাভ কৰে। কৰণ ই ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰাপুনৰপ্ৰতিষ্ঠা হোৱা "পাপ" গঠন কৰে, আৰু ই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ শৰিৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বত প্ৰকাশ কৰা শৰিৰৰ চিন হৈ পৰে। বৰ্ত্তনত এই "পাপ"ই আমাৰ ক্ৰীষ্টান আৰু হৰাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰৰ দ্বাৰা মানৱতাক মৃত্যুদণ্ড দিয়া আদি "পাপ" পাহৰিবলৈ বধ্য কৰিব লাগে। আত্মৰ দ্বাৰা আলোচিত হৈ এই বিষয়টোৱে মোক আদিপুস্তক পুস্তকত লুকাই থকা গুৰুত্বপূৰ্ণ

পাঠসমূহ আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ বধ্য কৰিলে। প্ৰক্ষেপকাৰ সজ্ঞাত গ্ৰাহ্যানে ১, ২, ৩ অধ্যায়ত সৃষ্টিৰ উৎপত্তিৰ বিষয়ে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে। এই সংখ্যাবোৰৰ প্ৰকৃতি কী অৰ্থাৎ এতিয়াও নথিত ভৱন্যয্য: ১ = ঐক্য ২ = অসম্পূৰ্ণ ; ৩ = সিদ্ধান্ত। এই বিষয়ে এটা ব্যখ্যাৰ যোগ্য। জনেৰে ত প্ৰায় ৬ দিনৰ সৃষ্টিৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে। তেওঁলোকৰ সংজ্ঞা "সন্ধ্যাৰ ৰত্নপুৰ" পা পত্ৰপুথীৰ অভিশাপৰ পিছত হৈছে যুক্তিযুক্ত হ'ব যদিও চয়ত্ৰ নৰ আৰ্হিপত্ৰখন ডমেইন হৈ পৰে, যদিও হ'ব আদিপুস্ক ৩ ৰ বিষয়বস্তু যাৰ অৰ্থহিনে "সন্ধ্যাৰ ৰত্নপুৰ" অভিব্যক্তিটোৰ প্ৰায় সজ্ঞাত কেনো অৰ্থ নাই। ব্যখ্যা আগবঢ়াই ৩ নং অধ্যায়ত এই ঐশ্বৰিক প্ৰকাশৰ ওপৰত সিদ্ধান্তৰ মতে লগে লগে হৈছে। একে দৰে আদিপুস্ক ২ ত সপ্তা দিনৰ বশ্বমৰাৰ বা অধিক নথিত ভৱকোবলৈ গ'লে সপ্তা দিনত ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ বা কী সকলৰ বিষয়বস্তু আদিপুস্ক ৩ পদত হ'ব আৰু আদমকেৰা মূল "পাপ"ৰ পিছত হৈছে যুক্তিযুক্ত যিহেঁতাক ইয়াৰ হেঁচাৰ বা বণদিয়ে। এইদৰে, বপৰী তমুখী ভৱ আদিপুস্ক ৩ পদত দিয়া ইয়াৰ ন্যয্যত্ৰ অৰ্থহিনে, পৰিত্ৰ বশ্বমৰাৰ ইয়াৰ অসম্পূৰ্ণৰ প্ৰকৃতি "২"ৰ যোগ্য। এই সকলোবোৰৰ পৰা স্পষ্ট যোগ্য প্ৰথীখন ঈশ্বৰে চয়ত্ৰ নৰ আৰু তেওঁৰ দানববোৰৰ ওচৰত উৎসৰ্গাৰ কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰিছিল যিহেঁত তেওঁলোকৰ আত্মৰা কুফলবোৰ বস্তুত হৈ সকলো ঈশ্বৰ, স্ক্ৰুত আৰু মানুহৰ চকুত দেখে দিব পাৰে আৰু স্ক্ৰুত আৰু মানুহে নিজৰ পক্ষ বৰ্দ্ধিত হ'ব পাৰে।

এই বিশ্লেষণে মতে আঙুলিয়াই দিবলৈ বধ্য কৰা যো বশ্বমৰা দৰা পৰিত্ৰ কৰা সপ্তা দিনৰ প্ৰতিফলিত আদিপুস্ক ৩ পদত প্ৰতিফলিত পাৰ্শ্ব "পাপ" ৰ অভিশাপৰ বিষয়বস্তু কৰা, বা বণ প্ৰথীখন নজিহে ঈশ্বৰৰ অভিশপ্ত আৰু সেয়েহে মৃত্যু আৰু ইয়াৰ প্ৰক্ষেপাই ইয়াক আঘাত কৰা মুহূৰ্ত্ত পৰাই ইয়াৰ ছয় হাজাৰ বছৰৰ সময় আৰু সপ্তা সহস্ৰব্দৰ হাজাৰ বছৰে এটা অৰ্থ, এটা ব্যখ্যা, এটা ন্যয্যত্ৰ। এই কথাটো মন কৰিবলগীয়া যো পাৰ্শ্ব সৃষ্টিৰ আগত, স্ক্ৰুত, সংঘত ইহঁত মধ্য ঈশ্বৰৰ শৰিৰৰ বাৰিৰ দ্বাৰা চয়ত্ৰ নৰ শৰিৰৰ বাৰিৰে প্ৰতি কৰিছে কেঁনুত কৰলয়ী চুখীয়া মৃত্যু হৈছে বস্তুগত বাছনিৰিষ্টি কৰি তুলিব যদিও তেওঁৰ পৰা পাৰ্শ্ব সৃষ্টিত মৃত্যুৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত হৈছে বিদ্বানী সকলক স্বৰ্গ পৰা বৰ্হিবৰ কৰিলে দৃশ্যমান হ'ব। কেঁনুত স্ক্ৰুত ঈশ্বৰে প্ৰায়কমে "সন্ধ্যাৰ ৰত্নপুৰ" ৰ ওপৰত স্ক্ৰুত সকলৰ জীৱন সংগঠিত কৰা নাছিল, এইটো বা বণ স্ক্ৰুত তেওঁৰ চৰিত্ৰ ন্যায়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে; যদিও তেওঁৰ

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে চৰিবা লজ্যাই হ'ব আৰু চলি থকাৰ বাবে এই তথ্যসমূহৰ সন্মুখীন হ'লে: পা পৰআগৰ পৃথকীকৰণকথা ক'ব? " *সন্ধ্যা আৰু বৰ্ত্তপুৰ* "ৰ বৰ্ণনাৰ বৰ্ণনাও ইয়াৰ নিয়ম সন্ধানত, অৰ্থাৎ আপা তদুপৰি জীৱনটো চৰিবলৈ নিয়মত সংঘটিত হয়; ভগ্নানুপৰি, ভগ্নানুহাৰু মৃত্যুৰ অৰ্হিনৰ্থে পা পৰমজুৰি হ'ব, দিনে দিনে অনুসৰণকৰে আৰু এইটো চৰিবলৈ বৰে থকাৰ বাবে।

কিন্তু আদ্যপুস্তক ২ পদত ঈশ্বৰে আমাক তেওঁৰ সপ্তাহৰ কৰ্ম প্ৰকাশ কৰিছে, যিটো সপ্তাহ দিনত ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ বাবে বৰ্ণনামৰ সৈতে শেষ হয়। এই বৰ্ণনাম শব্দটো "বন্ধ কৰা" কৰ্মৰ পৰা আহিছে আৰু ই ঈশ্বৰে কৰা কৰ্মৰ লগত মানুহকৰা কৰ্মৰ মধ্যস্থতাত প্ৰকাশ পায়। আপুনি বুজিব পাৰে যে পা পৰআগত ঈশ্বৰে মানুহক ওপৰলৈ অনুভৱ কৰিব পৰা নাছিল। আদমৰ শৰীৰত কোনো ধৰণৰ কষ্ট, ভগ্ন বা কোনো ধৰণৰ কষ্ট পোৱা নাছিল। এতিয়া, সাতদিনীয়া সপ্তাহৰে ইটোৱে সিটোৱে অনুসৰণ কৰিছিল আৰু নিজকে চৰিবলৈ চক্ৰৰ দৰে পুনৰুৎপাদন কৰিছিল মাথোঁ " *সন্ধ্যা আৰু বৰ্ত্তপুৰ* " উত্তৰাধিকাৰীয়ে ঈশ্বৰৰ বৰ্ণনাৰ সন্ধানত নিয়মৰ সৈতে পৰ্য্যবেক্ষণ চৰ্হিত কৰিছিল। এই পৰ্য্যবেক্ষণ উদ্দেশ্য আছিল সেয়েহে মহান সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে ডিজাইন কৰা এটা কৰ্মটো ভৱিষ্যদ্বাণী মূলকভাৱে প্ৰকাশ কৰা। যেনে: ক'ইবীসকলৰ মাজত যেনে ক'পুৰ "প্ৰকৃতিখনৰ দিন"ৰ উৎসৰূপে বহুৰে নবীকৰণ কৰিছিল আৰু যি চুখীয়া মৃত্যুৰ দৰে সম্পন্ন হোৱা পৰ্য্যবেক্ষণ দৰে পা পৰান্ত হোৱাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। ঈশ্বৰে ক'য় যে যি প্ৰকৃতি বৰ্ণনামৰ বাবে সপ্তাহ সহস্ৰব্দৰ আগমনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, সেই মূহুৰ্ত্ত য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোমীতসকলে প্ৰকৃত বৰ্ণনামত প্ৰকাশ কৰিব কৰণ বিদ্ৰোহীসকলে মৃত আৰু দুষ্টি লাভ কৰিব পৰা জিতিছে। কিন্ত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে এতিয়াও "পাপ"ৰ প্ৰতি চৰ্হিত কৰণ, খৰ্হিত সৈতে তেওঁলোকে "পাপ" আৰু পাপীসকলৰ চৰ্হিত কৰিবলৈ গ'ব যিসকলে সেই সময়ত মৰ্হিত টোপনি শূন্য থকাৰ। গতিকে আগৰ ছয় দিনৰ দৰে সপ্তাহটো "পাপ"ৰ চৰ্হিত অধীনত থকা হয় যি যোগেই সপ্তাহটো সাত দিনক সমৰ্পণ আৰু ইয়াৰ বিষয়ে চৰ্হিত কৰে। আৰু অষ্টম সহস্ৰব্দৰ আৰম্ভণিতে, পাপীসকলক 'দ্বিতীয় মৃত্যুৰ জুই'ত ভৰ্ষিত হোৱাৰ পিছত "পাপ" অৰ্হিনে অন্তৰ্হিত নবীকৰণৰ পৃথকীকৰণ আৰম্ভ হ'ব। যদি সাতদিনটো পাপৰ চৰ্হিত কৰা হয় আৰু ৭০০০ বছৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হয়, তেন্তে এই ৭০০০ বছৰৰ গণনা আদ্যপুস্তক ৩ত প্ৰকাশ পোৱা পাপৰ প্ৰকৃতিৰ পৰা হয়।

আব্ৰহাম হ'ব পাৰে সাত দিনীয়া সপ্তাহটোৰ ভিতৰত "পাপ"ৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।

এই শব্দই এই বাক্যৰ গুৰুত্বক উজ্জ্বল কৰি তুলিছে যেটো ঈশ্বৰে দানত বৰোমান পোপৰ পদত আৰোপ কৰিছে। ৭:২৫: "তেওঁ সময় আৰু বৰ্ধন সলনি কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰিব।" ঈশ্বৰে প্ৰতিশ্ৰুতি কৰ "সময়" সলনি কৰাৰ ফলত ঈশ্বৰ "বৰ্ধন"ৰ সপ্তাহিক বৰ্ণনাবোৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক চৰিত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰাটো অসম্ভৱ হয়। আৰু এই বাক্যটোৰো প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনৰ পৰাই কৰা আহিছে। ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰ, সপ্তাহ দিনটোৰ পৰিৱৰ্ত্ত প্ৰথম দিনটোত সপ্তাহিক বৰ্ণনাবোৰ অৰ্দ্ধ দিন। বৰোমান শৃংখলা অনুসৰণ কৰি পাণ্ডিত্য আদম আৰু হৰাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা মূল "পাপ"ৰ পৰা মুক্ত নহয়, বৰ্ণিত ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ অতিৰিক্ত "পাপ" গ্ৰহণ কৰে, এইবোৰ স্বচৰ্মমূলক, যিয়ে ঈশ্বৰ প্ৰতি তেওঁৰ অপৰাধবোধ বৰ্দ্ধন কৰে।

সময়ৰক্ষা "সন্ধ্যাৰ বৰ্ত্তপুৰা" বা "আন্ধাৰ পোহৰ" হৈছে ঈশ্বৰে বৰ্ছালোৱা এটা ধাৰণা আৰু এই পছন্দৰ আজ্ঞা পালন কৰিলে বাইবেল ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বহুসংখ্য প্ৰকাশৰ অনুকূল আৰু অনুমোদিত হয়। মানুহক এই পছন্দ গ্ৰহণ কৰিবলৈ একোৱেই বধ্য নকৰে আৰু ইয়াৰ প্ৰমাণ হ'ল যে মানৱজাতিয়ে নিজেৰ দিনৰ পৰিৱৰ্ত্তা মাজনিশা বা বসন্তালীন সুৰাস্ত্ৰ ৬ ঘণ্টাৰ পিছত চিহ্নিত কৰিবলৈ বৰ্ছালৈছে, যিয়ে দেহগৰাকী কুমাৰী বদ্যন্ত্ৰ দৰা খৰ্ঘি গণেশ্বৰময় প্ৰত্যবৰ্ত্তাৰ বাবে বহু দৰে কষ্ট সাৰ পোৱা সকলৰ শৰিৰিক বিষয় ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। ঈশ্বৰে দিয়া সুব্ৰহ্ম বাৰ্ত্তবোৰ এইদৰে তেওঁৰ বোধকিত্ত হতৰনা গালেৰে হৰিত। বৰ্ণিত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে ঈশ্বৰ সময়ৰ কক্ষা তেওঁৰ সকলো ভৱিষ্যদ্বাণী আৰু বশিষক প্ৰকাশ শিত বাক্য ভৱিষ্যদ্বাণীক আলোচনিত কৰে যাৰ আবৰ্ণতি যি চুৱে নিজকে "আলফা আৰু ওমেগা", "আদিৰ আবৰ্ণতি আৰু শেষ" হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে। আমাৰ জীৱনত পাৰ হোৱা প্ৰতিটো দিনেই ঈশ্বৰ পৰিকল্পনাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, যেটো তেওঁ আদিপুস্তক ১, ২ আৰু ৩ ত সামৰিলৈছে, বৰ্ণনো "বৰ্ত্ত" বা "আন্ধাৰ" ই আদিপুস্তক ১ ত উপস্থাপন কৰা ছটা অশুচি দিনক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, আনহাতে আদিপুস্তক ২ ত প্ৰতিফলিত ঐশ্বৰিক বৰ্ণনামে "পোহৰ"ৰ সময়ঘোষণা কৰে। এই নীতিৰ ওপৰত ইডেনৰ মতে। ৮:১৪, খৰ্ঘিটন যুগৰ সময়ক দুটা ভাগত ভাগ কৰা হৈছে: ৩২১ চনৰ মাজত আধ্বমিক "অন্ধাৰ"ৰ সময়, যাতে যাবৰ্ণনাবোৰ বৰ্দ্ধন "পাপ" প্ৰতিফলিত কৰা হয়, আৰু ১৮৪৩ চনত

যেতিয়া সেই তৰিখৰ পৰা নব্বাৰ্চতিসকলৰ বাবে "পেছেৰ"ৰ সময় আৰম্ভ হয় ২০৩০ চনৰ বসন্ত যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰিত হালৈকে, যেতিয়া আদিপুস্ক ৩ ৰ দৰে স্ৰষ্টাকৰ্তাৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ হ'লি পোৱা উঠে নব্বাৰ্চতি আৰু বদ্বৈসকল, "ভেড়া আৰু ছাগলী," যদিও তেওঁ "সাপ, মহিলা আৰু আদম"ৰ মাজত বচিব কৰিছিল। একে দৰে প্ৰকাশ শিত বাক্যত "সাতটা গীৰ্জালৈ প্ৰতি, সাতটা ছীল আৰু সাতটা শিঙি"ৰ বিষয়বস্তুৰ প্ৰথম ছয়টা বৰ বা "আনন্দৰ" আৰু এই প্ৰতিটো বিষয়বস্তুৰ সপ্ত আৰু অন্তিম ডিগ্ৰীৰ বাবে ঐশ্বৰিক "পেছেৰ"ৰ ভৱিষ্যৎবাণী কৰিছে। এইটো ইমানো ইস্যু যি ১৯৯১ চনত প্ৰফিষ্টান্টিক এডভেণ্টিজমে এই শেষৰ "পেছেৰ" আনুষ্ঠানিকভাৱে প্ৰকাশখন কৰাৰ ফলত, ১৯৮২ চনৰ পৰা যীচুৰ মৰ্ণ দিয়া পেছেৰ, তেওঁক কবলৈ বধ্য কৰা, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১৭ পদত "লোৱেৰ্চিয়া" লোৱেৰ্চিয়া উদ্দেশ্য লিখা প্ৰত্যক্ষনত: "কৰণ আপুনি কয়, 'মই ধনী আৰু সৰ্ব্ববৃদ্ধি পা ইছো' আৰু একোৰ প্ৰকাৰে নাই, আৰু নাজানো আৰু নদীৰ জীয়া, দুখীয়া, দুখীয়া, অন্ধ আৰু উলংগ,... ". ১ পতিৰ ৪:১৭ পদত দিয়া এই উক্তিটো অফিচিয়েল এডভেণ্টিষ্টিকলে পাহৰি গৈছে: "কিয়নো ঈশ্বৰৰ ঘৰত বাচা বৰা বম্ভহোৱাৰ সময় আহি পৰিছে। "এতিয়া যদি আমাৰ পৰা আৰম্ভ হয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ শূভবৰ্ত্ত পালন নকৰা সকলকো যিকোনো হ'ব?" এই প্ৰফিষ্টান্টটো ১৮৬৩ চনৰ পৰা ইস্থাপন কৰা হৈছে আৰু যীচুৰ ইয়াৰ প্ৰফিষ্টিক আশীৰ্বাদ দিছিল "ফিলাডেলফিয়া" সময়ত ১৮৭৩ চনত। ঐশ্বৰিক নীতি অনুসৰি "সন্ধ্যাৰ বৰ্ত্তপুৰ"ৰ "আনন্দৰ পেছেৰ", "লোৱেৰ্চিয়া" নামেৰে প্ৰকাশিত শেষ আৰু সপ্তা যুগটো মহান ঐশ্বৰিক "পেছেৰ"ৰ সময় হ'ব লাগিছিল আৰু এই কামে ইয়াৰ প্ৰকাশ গঠন কৰা, এটা মহান "পেছেৰ" সঁচা কয় যি আলোচনিত কৰিবলৈ আহিছিল এই যুগত বহুসংখ্য ভৱিষ্যৎবাণী কৰা হৈছে, চৰকাৰী বিশ্বব্যাপী এডভেণ্টিষ্ট প্ৰফিষ্টান্টৰ মূল্যত "দেওবাৰ", তেওঁলোকৰ বপ্ৰতিস্বৰ্ণ ধন্য সময়ৰ দৰে বিশ্বমৰা বটো আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ যেন লাগিব।

পেছেৰ "ৰ সময়ৰ ভৱিষ্যৎবাণী কৰা হৈছে আৰু আদিপুস্কৰ এই অধ্যায়টো "সপ্তা দিন"ৰ পৰিষ্কাৰণৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে। ইয়াৰ অন্ত ২৫ পদত কোৱা হৈছে: "মানুহজন আৰু তেওঁৰ পত্নী দুয়ো জনেই উলংগ আছিল আৰু তেওঁলোকে লাভ কৰা নাছিল।" এই দুটা বিষয়বস্তুৰ মাজৰ সংযোগে দেখুৱাইছে যে তেওঁলোকৰ শাৰীৰিক উলংগত বৰা ৰিফৰ হ'ব তেওঁলোকে কৰিবলগীয়া "পাপ"ৰ অভ্যাসৰ পৰিণতি আৰু যিটো, আদিপুস্ক ৩ ত বৰ্ণনা কৰা হৈছে, এইদৰে এটা মৰ্ত্ত্যকৈ আধ্যাত্মিক নগ্নতাৰ কাৰণ হ'লি পোৱা দেখা দিয়ে। এই শিক্ষক "লোৱেৰ্চিয়া"ৰ

লগত তুলনা কৰিলে আমি বিশ্বমবৰক "পাপ"ৰ সৈতে জড়তিপা ওঁফিয়োমো নুহক" উলংগ" কৰি তেনে। এই চূড়ান্ত প্ৰসংগত বিশ্বমবৰৰ অনুশীলনসেয়েহে খ্ৰীষ্ট অনুগ্ৰহ বক্ষ কৰিবলৈ আৰু যথেষ্ট নহয়, বৰ ১৯৮২ চনৰ পৰা ১৯৯১ চনৰ ভিতৰত চৰকাৰী এডভেণ্টিষ্ট কৰুণাক্ষক তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক পোহৰৰ প্ৰস্তুত দি যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাজে নীয়াত বৃদ্ধি পালে আৰু তেওঁ এই সময়ৰ বাবে বচিৰাযে তেওঁৰ পৰিত্ৰ বিশ্বমবৰৰ অনুশীলন লগে লগে তেওঁৰ অনুগ্ৰহ যোগ্য নীৰ্দ্ধাৰিত জনে তেওঁৰ আগ্ৰহ, নিজ বসময় নিজ বজী বন আৰু নিজ বসকলো আত্ম নিজ বৰাবোৰে দিয়ে নৈয়ালে আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্যত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা প্ৰকাশ ; বৰ্নুত সমগ্ৰ প্ৰকাশ শিত বাইবেলতো ফায়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৩ অনুসৰিতে তেওঁ "দুজন সাক্ষী" গঠন কৰে।

পৃথিবী জয়িগৈ শৰাৰ সা বক্ষয়

যিমান ই গুৰুত্বপূৰ্ণ নহওক ব'য়, ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰূপত মানৱতৰ ওচৰলৈ যোৱা ভ্ৰমণে আমাৰ কমেওঁৰ সময়ত তেওঁৰ আগবঢ়া পোহৰ বিনোদন কৰাব লাগে। বৰ ১৯৮২ চনৰ এই দুবৰৈ প্ৰসংগত ই ঈশ্বৰে তেওঁক পাক্ষিক মাত্ৰৰ উৎপত্তি প্ৰকাশ কৰিছিল। আৰু ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰকাশ হ'লিচপে আদমী সজ্জাৰ বৰিবৰণীও পঁচনি যোহনক প্ৰকাশ কৰা প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ দৰে ই গুৰুত্বপূৰ্ণ। পাক্ষিক জীৱনক সংগঠিত কৰিবলৈ ঈশ্বৰে বাছলি যোৱাৰূপটোৱে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ প্ৰস্তুতৰ চৰত অনুসৰিতে তেওঁৰ প্ৰথম প্ৰতি সঁহাৰ জনাইতে তেওঁলগত চৰকাৰ লজীয়াই থকা বৰাবোৰে তেওঁক প্ৰকৃষ্ণন বক্ষি মৃত্যুৰ শূন্যত অদৃশ্য হৈ যাব পাৰে, যাব বাবে তেওঁ সম্পূৰ্ণ সন্ধানত দিয়ে।

যদি আদমক অকলে সৃষ্টি কৰা হৈছে, তেন্তে প্ৰথমতে, ইয়াৰ বৰ ১৯৮২ চনৰ তেওঁক "ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি" (আদমী সজ্জা ১:২৬-২৭) হ'লিচপে উপস্থাপন কৰা হৈছে। তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি মূলতঃ সমকক্ষৰ পৰা পৰমৰ সন্ধানত, বৰ ১৯৮২ চনৰ তেওঁৰ অতীতৰ অনন্ত লব সকলো সময় আছিল নিৰপেক্ষ নীসংগতৰ এই কথা তেওঁৰ বাবে ইমান ই অসহ্যকৰ হৈ পৰিল যে তেওঁ নিজ বজী বজ নুজাৰে যি সন্ধানত দিবলৈ ওলাইছিল তৰ পৰিণতি বহন কৰিবলৈ সাজু হৈ উঠিল। আদমৰ এটা পাচলিৰ পৰা হৰাৰ সৃষ্টি, যেতিয়া তেওঁ মৃত্যুৰ টোপেনি ডুব গৈ আছে, তেওঁৰ মণ্ডলীৰ সৃষ্টি

ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, যিজন তেওঁৰ বশিৰসী মনোনীত লোকেৰে গঠিত, যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ প্ৰযশ্চৰ্ত্তিলাক মৃত্যুৰ দৰা চপোৱা ফল; এইটোৱে "সহায়ক"ৰ ভূমিকা কন্যায়ত প্ৰদান কৰে যিটো ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰা অহা মহিলাগৰাকী কআৰোপ কৰে আৰু যাবনা মৰহৰাৰ অৰ্থ হৈছে "জীৱন"। নিৰ্দ্ধাৰিতজনে চৰিকা ল "জীয়াইথৰ্কাৰ", আৰু পৃথিবীত তইৰ ঈশ্বৰক তইৰ "সহায়" আগবঢ়াবলৈএটা বৃত্তি আছে, তেওঁৰ প্ৰকল্পটো সম্পন্ন কৰত মানৱীয়ভৱসেহযোপতি কৰিবলৈ যিটোৰ লক্ষ্য হৈছে তেওঁৰ চৰিত্তা বশিৰ্কুম্ভাভাগ কৰ আৰু অসুবিধনোহোৱাকৈ নিখুঁত প্ৰথম প্ৰকৃষ্টি কৰ।

অবধ্যতৰ পাপহৰাৰ যোগেদি মানৱজাতিতপ্ৰকাশ কৰে, অৰ্থাৎ তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ "নাৰী" প্ৰকৃষ্টি কৰ যোগেদি যিয়ে এই আদিপাপৰউত্তৰাধিকাৰী হ'ব। লগতে, আদমৰ দৰে, হৰাৰ প্ৰকৃষ্টি প্ৰথমৰ বাবে, যীচু খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোনীতজনৰপ্ৰতি ইত ভাগ কৰিবলৈ আৰু বহন কৰিবলৈ মানুহহৈ পৰে, যিটো তেওঁৰ পাপৰপ্ৰপ্য মৰ্জ্জাক শাস্তি। আদিপুস্তকৰ কাহিনী সোহো আমাৰউৎপত্তিআৰু ইয়াৰ পৰিস্থিতিৰ বিষয়েপ্ৰকাশ কৰ এক ঐতিহাসিকসাৰ্ধ্য আৰু সৰ্ব্বাক্ষৰিত মান সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ মহান প্ৰথমময় পৰিকল্পনাৰ পৰিত্ৰাণকাৰী নীতি প্ৰকাশ কৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক সাৰ্ধ্য দুয়োটো।

আদিপুস্তক ১ ত উল্লেখ কৰা সৃষ্টিৰ প্ৰথম ছয়দিনৰপিছত ছয়দিনৰপিছত যিয়েঈশ্বৰে তেওঁৰপাৰ্থি নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক নিৰ্দ্ধাৰিত কৰাববাবে সংৰক্ষা কৰ ছয় হাজাৰ বছৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, আদিপুস্তক ২ ত, অনন্ত বশিৰমৰাৰ প্ৰকৃষ্টিৰ অধীনত পৰিষ্কাৰ কৰ আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক আদৰিবলৈ সীমাহীনসপ্তা দিনটোমুকলিহ'ব।

ঈশ্বৰে আৰম্ভাৰে পৰাইজা নিছলিয়ে তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ ফলাফল তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰ নাম যিসকলে ছয় হাজাৰ বছৰৰ ভিতৰত প্ৰকাশ পাব। আমাৰপাৰ্থি মাত্ৰ সৃষ্টি নকৰকৈ যিদিবহী সৰ্ব্বদূতসকলৰ বিচাৰ আৰুধ্বংস কৰাৰ সকলোশক্তি আৰু কৰ্ত্তব্য তেওঁৰ আছিল। বিনুত ঠিক তেওঁ নিজৰজীৱক সন্মান কৰাববাবেই যিয়েতেওঁকভালপায়আৰুযাক তেওঁভালপায় সোহোতেওঁএই উদ্দেশ্য সৃষ্টি কৰা পৃথিবীতএকসৰ্বজনীন প্ৰদৰ্শনৰ আয়োজককৰে।

ঈশ্বৰে সত্য নীতিক সকলোতকৈ উন্নীত কৰে। গীতমালা ৫১:৬ পদত ঘোষণা কৰা অনুসৰি যীচুৱে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক "পুনৰজন্ম," অৰ্থাৎ "সত্য পৰজন্ম" বুলি সংজ্ঞা দি কৰিছে, যাত তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সত্য মানদণ্ড সৈতে

মিলি থয়। যোহন ১৮:৩৭ পদৰ মতে, তেওঁ নজিহে " সত্যৰ সাক্ষ্য দিবলৈ " আহিছিল আৰু প্ৰকৃত শক্তি বা কথ ৩:১৪ পদত নজিহে " সত্যজন " হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে। সত্যৰ নীতিৰ এই উচ্চত আৰু মৰ্মমাংগ উত্তৰণৰ মাজেৰে নীতিৰ নিৰপেক্ষ বৰিণী আৰু বুদয়টো নীতিয়তৰ ধৰ্ম পলয়। মাজেৰে নীতিয়েইয়াৰ সমগ্ৰ ইতিহাসত পৃথিবীৰ বসন্তদসকলক অহৰহ প্ৰকাশিত কৰি আহিছে। আধুনিক যুগত মাজেৰে কথই অসত্যৰ নিয়ম হৈ পৰিছে। বিশ্বাস্যকি মনোভাৱত "বক্ষ" শব্দটোৰ অধীনত গ্ৰহণ কৰা হয়, কিন্তু তথ্যও ইহঁত চয়তনৰ ফল, " মাজেৰে পতি " যোহন ৮:৪৪ অনুসৰী ধৰ্মীয় প্ৰকাশত মাজেৰে কথ এক ধৰ্ম ধৰ্মীয় নকলৰ ৰূপত দেখা দিয়ে যিৰে পৃথিবীৰ সংশ্লিষ্ট লোক আৰু সমাজৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি পৃথক হয়। আৰু খ্ৰীষ্টান বিশ্বাস নজিহে "বক্তাৰ নীতি " নীতিত প্ৰতিচ্ছবি হৈ পৰিছে (= বাবে) ইমানো ই ইয়াৰ অনুশীলন নকল।

মাজেৰে কথ বজ্জি সন্মত ভাৱে শিকোৱা হয়। কথৰ ইয়াৰ স্বৰূপৰ দৃষ্টিত গীৰ বৰিণীত বজ্জি সন্মত চিন্তাৰ ই ইয়াৰ প্ৰকাশৰ বৰিণীত শীল তত্ত্ব প্ৰকৃত প্ৰকাশ দিবলৈ অক্ষম, আৰু ইয়াৰ বজ্জি সন্মত সকলে পৃথিবীৰ অসত্যৰ বাবে যি লখ কণ্টী বছৰৰ কথৰ বৰিণী কয়। এই বজ্জি সন্মত চিন্তাৰ বৰিণীত সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য তেওঁৰ বসন্ততৰ বহু প্ৰকাশ আগবঢ়ায় কথৰ পৃথিবীৰ ইতিহাসে তেওঁৰ বক্ষ সাক্ষ্য দিয়ে, যাৰ প্ৰথম উদাহৰণ জলৰ বনপানী যোগাঠন কৰে, যাৰ প্ৰকাশ সমতল অঞ্চলত আনৰ পৃথিবীৰ উচ্চতম প্ৰকৃত শক্তিৰ সোঁতৰ সোঁতৰ জীৱাশ্ম উপস্থিত। এই সন্মতৰিক সাক্ষ্য লগত যোগ কৰা হৈছে মানৱ ইতিহাসে এৰি থৈ যোৱা সাক্ষ্য, নোহৰ জীৱন অক্ষমৰ জীৱন ইব্বীসকলক মিচৰৰ দস্য পৰ মুক্তি আৰু ইহুদী জনগোষ্ঠীৰ জন্ম জগতৰ শেষ সময়লৈকে তেওঁৰ ইতিহাসৰ জীৱিত প্ৰত্যক্ষদৰ্শী ; যিচু খ্ৰীষ্ট পঁচনিসকলৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ সাক্ষ্য আছে যিসকলে তেওঁৰ অলৌকিক কথ, তেওঁৰ কৰু চতৰ্দ্ৰিয়া আৰু তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষ্য হৈছিল ইমানো ইয়াৰ মৃত্যুৰ ভয়ে তেওঁলোকক এৰি থৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে শব্দ হোৱাৰ পথত আগবাঢ়ি তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত আৰু নাচৰতীয়া তেওঁলোকৰ আৰ্হি যিচু।

এই "শব্দ" উদগনিওঁতে মই ইয়াত এটা বিষয় খুলি বিলাগিবা

বিঃদৰ: শ্বকীদ আৰু শাস্তিৰ বিভিন্নতাকৰণ

দুয়টো বস্তুৰ বৈশিষ্ট্যৰূপ একে আৰু সেয়েহে সহজে বিভিন্নতাকৰণ পাৰি।
কিন্তু এই বিভিন্নতাকৰণৰ তথ্যৰণিত আছে ক'য়নো শাস্তিৰ মূলক বৈশিষ্ট্য। ঈশ্বৰ
প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিতজনৰ বাবে আৰোপ কৰাৰ আশংকা থাকে আৰু ইয়াৰ বিপৰীতে
চৰিত্ৰ নৰসন্ধানক ঈশ্বৰৰ বাবে অতি বিভিন্নতাকৰণ শ্বকীদ হোৱাৰ আশংকা কৰিব
পাৰি। গতিকে, স্পষ্টকৈ চাবলৈ হ'লে আমাৰ এই নীতিৰপৰা আৰম্ভ হোৱা তলত দিয়া
বিশ্লেষণটোৰ পৰা লক্ষ্য ৰখিব লাগিব। প্ৰকৃততে এই প্ৰক্ৰিয়াটো সোধো: শ্বকীদ
কি? এই শব্দটো গ্ৰীক ভাষাৰ "martus" ৰ পৰা আহিছে যিৰ অৰ্থ হৈছে: সাক্ষী।
সাক্ষী কি? সেইজনক ইয়াকেনো বিষয়ত যদি দেখিছিল শূন্য বা বুজি পাইছিল সেই
বিষয়ে নিশ্চয়। বিপ্লৱ কৰাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত ইয়াত আমাৰ আগৰ বিষয়টো ধৰ্মীয়,
কিন্তু ঈশ্বৰ হৈ সাক্ষ্য দিয়া সকলৰ মাজত সত্য আৰু মিছা সাক্ষীও আছে। যিটো
নিশ্চিত সেয়া হ'ল যে ঈশ্বৰে, নিজৰ ইচ্ছাৰ মাজত প্ৰকৃত সত্য কৰে। সত্য
তওঁৰ বাবে জনা যায় আৰু তওঁ ইয়াক আশীৰ্বাদ দিয়াৰে বৰণ তওঁৰ ফলৰপৰা এই
প্ৰকৃত সাক্ষীয়ে তওঁৰ সকলোপ্ৰকাৰ শিত সত্যক "কৰ্ম"ত অনুশীলন কৰি বিশ্বাসী
হ'বলৈ চেষ্টা কৰে আৰু মৃত্যু গ্ৰহণ নহোৱালৈকে তওঁ এইদৰে অধ্যবসায় কৰে।
আৰু এই মৃত্যুটোৱেই হৈছে প্ৰমাণিক শ্বকীদ, যি বৰণ মৃত্যুৰ বাবে আগবঢ়োৱা
জীৱনটো ঈশ্বৰে তওঁৰ সময়ৰ বাবে বিচৰা পৰিত্ৰাণৰ মানদণ্ডৰ সৈতে মিলি আছিল।
যদি আগবঢ়োৱা জীৱন এই অনুকূলতাই হয়, তেন্তে সেয়া শ্বকীদ নহয়, ই এনে এক
শাস্তি যিয়ে তওঁৰ ধৰ্মৰ বাবে চৰিত্ৰ নৰত অৰ্পণ কৰা জীৱিত প্ৰণী এটাক
আঘাত কৰে, যি বৰণ তওঁ ঈশ্বৰৰ সুবক্ষ্য আৰু আশীৰ্বাদৰ পৰা লাভৱান নহয়।
প্ৰক্ৰিয়াটো সময়ৰ বাবে ঈশ্বৰে বিচৰা সত্যৰ মানদণ্ডৰ সৈতে সামঞ্জস্যৰ ওপৰত
নিৰ্ভৰ কৰি, "শ্বকীদ"ৰ চিনাক্তকৰণ তওঁৰ ভৱিষ্যৎবীতি প্ৰকাশ পোৱা ঐশ্বৰিক

বচিবৰ বিষয়ে আমাৰ জ্ঞানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব যি়শে যিবৰ সময়কালৰ বিষয় কৰি
লয়; যিটো এই গ্ৰন্থৰ উদ্দেশ্য আৰু বিষয়বস্তু।

এইটো বুজাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ যে ব্ৰহ্মই মন এটাক ধৰ্মানুষ্ঠিত কৰাৰ
কোনো শক্তি সত্য নাই; ঈশ্বৰে নিযুক্ত কৰা প্ৰথম সৃষ্টি কৰা সৰ্বস্বত চৰিত্ৰ
তওঁৰ ব্ৰহ্মৰ পিছৰ অভিজ্ঞ ই এই কথা প্ৰমাণ কৰে। সত্য হৈছে এনে এক
নীতি যিৰ পৰা নিৰ্ধাৰিত সকলো, যি সকলো ইয়াক ভাল পায় আৰু যি চুখীয়া
কৰে, ইয়াৰ ক্ষতি কৰা মন্ত্ৰিৰ বিৰুদ্ধে যুঁজিবলৈ সাজু, তেওঁলোকৰ সন্মত
আকৰ্ষণ অনুভৱ কৰিব।

সামৰণতকৈ পাৰ্থক্য ঈশ্বৰীয় প্ৰকাশক ছয় হাজাৰ বছৰৰ অভিজ্ঞতা আৰু
সাক্ষ্যৰ ওপৰত কক্ষান্বয়ে গঢ় লৈ উঠিছে যিবোৰ উত্তম আৰু যোপৰিস্থিতি
জীয়াই আছিল। ছয় হাজাৰ বছৰৰ সময় এটা চুৰ্তি যেন লাগিব পাৰে, কিন্তু যি
কাল নজিৰ জীৱনৰ বছৰবোৰকহে প্ৰকৃত আগুৱাই দিয়ে, তেওঁৰ বাবে বাস্তৱত ই
যথেষ্ট দীঘলীয়া সময় যত ঈশ্বৰে শতিকা জুৰি আৰু অধিক নিখুঁতভাৱে
ছয় হাজাৰ বছৰৰ ভিতৰত তেওঁৰ বিশ্বাসপী প্ৰকল্পৰ সাফল্যৰ বিভিন্ন
প্ৰায়সমূহ সম্প্ৰসাৰিত কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। কাল যি চুখীয়া, ঈশ্বৰে শেষ
সময়ৰত তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত সকলকহে তেওঁৰ বহুসংখ্যক আৰু তেওঁৰ কক্ষ
বিষয়ে এই চূড়ান্ত
সময়ৰ বাবে সংৰক্ষিত স্পষ্ট বুজা বুজি দিয়ে।

আদিপুস্তক এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বৰ্ণী মূল কথা ইজ্যে

এই বুজা বুজি আদিপুস্তকৰ বিৱৰণীয়ে দিয়াই আৰু প্ৰকাশিত বাক্য
বাইবেলৰ ভবিষ্যদ্বাণীৰ মৌলিক চৰিত্ৰ ঐতিহ্যপ্ৰদান কৰে; আৰু এই চৰিত্ৰবোৰ
অবিহনে এই বুজা বুজি অসম্ভৱ। এইবোৰ কথা প্ৰকৃতিৰ সাপেক্ষ মনত পালে
হ'ব, ভবিষ্যদ্বাণী মূলক অধ্যয়নৰ সময়ত কিন্তু এতিয়াৰ পৰা এইটো জনাটো
প্ৰকৃতিৰ যি "অগাধ সাগৰ প্ৰাণী, নাই" শব্দৰ ইটা তেওঁৰ প্ৰকাশ
"প্ৰকাশিত"ত ঈশ্বৰীয় চৰিত্ৰ এক নিৰ্দিষ্ট ধৰণে বাহক হ'ব। স্ফূৰ্ত
সৃষ্টি

এক বছৰ্ত্তনটি প্ৰায়ৰ লগত ইহঁত সংলগ্ন হৈ থক। " The abyss " যিকোনো জীৱননথক সম্পূৰ্ণৰূপে পানীৰ আৱতপ্ৰথী গ্ৰহটোৰ বুজা যাওঁত পৰিছতদ্ৰতিয় দিনা মৌলবোৰৰ প্ৰথকী কৰণৰসেইটো " সাগৰ", মৃত্যুৰ সমাৰক্ষ আৰু প্ৰকটীক, ৫ম দৰ্শনত কৱল সাগৰীয় প্ৰণীৰে জনবসতি হ'ব ; বতৰ হ'ল উশাহল'বলৈ সৃষ্টি হোৱা মানুহৰবাবে ইয়াৰ পৰিৱেশতৰূত পূৰ্ণা " প্ৰথৱী " " সাগৰ"ৰ পৰা ওলাই আহে আৰু প্ৰথম দিনা জীৱজন্তুৰো বস কৰিব আৰু শেষতযষ্ঠ দিনা " ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি গঠিতপূৰুষ" আৰু " নাৰী " যি পূৰুষৰএটি পাচলিওপৰত গঠিত হ'ব। পূৰুষআৰু মহিলাই একেলগেদুটি সন্তান গ্ৰহণ কৰিব। প্ৰথম " হাবলে", আধ্বমিক নিৰ্দ্ধাৰিত ব্যক্তিৰ ধৰণ (হাবলে= পতিঈশ্বৰ) তেওঁৰজ্যেষ্ঠ " কয়নি" ধৰণৰ শাৰীৰিক, বস্তুবাদী মানুহ (= অধিগ্ৰহণ) দ্বাৰা ঈশ্বৰে হত্যা কৰা হ'ব এইদৰে নিৰ্দ্ধাৰিত এজন প্ৰকাৰৰ ভাষাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰি, যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত, যি "ক. ইন" সকলৰ কাৰণে শহীদ হ'ব পাৰে দুখভোগ আৰু মৃত্যুবৰণ কৰিব, ইহুদী, কথলিক আৰু প্ৰটেষ্টেণ্ট, সকলোৰে "মন্দিৰৰ ব্যৱসায়ী", যাব কক্ষাগত আৰু আক্ৰমণাত্মক ঈশ্বৰ পাৰ্শ্ব ইতিহাসৰ কাছৰে প্ৰকাশিত আৰু সম্পন্ন কৰা হয়। ঈশ্বৰৰ আত্মাই দিয়া পাঠটো সোহেতেলত দিয়া ধৰণৰ : "অগাধ"ৰ পৰা ওলাই আহে, কক্ষাগতভাৱে " সাগৰ আৰু প্ৰথৱী" ভূৰা খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ প্ৰকটীক যিয়ে আত্মৰ বিনাশলৈ যায়। তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত মণ্ডলীক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ তেওঁ ইয়াক " নাৰী " শব্দটো দিয়া যিটো হ'ল, যদি তই নিজৰ ঈশ্বৰ, " কইনা "ৰ প্ৰতি বিশ্বাসী হয়, তেন্তে খ্ৰীষ্ট "মৰে পোৱালি " চিত্ৰকল্প প্ৰকটীক " মানুহ " (আদম) শব্দটোৰ দ্বাৰা নিজৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা। যদি তই অবিশ্বাসী হয় তেন্তে তই " নাৰী " হৈ যৈছে ক, কনিত " কণেশ "ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি লয়। এই সকলোৰে কথা এই কামত উপস্থাপন কৰা বশিদ অধ্যয়নত নিশ্চিত হ'ব আৰু ইয়াৰ অৰ্ণাৰু তপ্ৰকাৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ শ পাৰ। আপুনি সহজে ই বুজিব পাৰে যে ২০২০ চনত দিয়াই আৰু প্ৰকাশিত বাৰ্ষিক ভৱিষ্যদ্বাণীত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পৰিঘটনাৰে, বৰ্ছভাগেই ইতিহাসত ইতিমধ্যে পূৰ্ণ হৈছে, আৰু সেইবোৰ মানুহে জানে কনিত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক দিয়া আধ্বমিক ভূমিকাৰ বাবে তেওঁলোকক চিনাক্ত কৰা হোৱা নাই। ইতিহাসৰ দিকসকলে ঐতিহাসিক তথ্য লিপিবদ্ধ কৰে, কনিত কৱল ঈশ্বৰৰ ভাববোৰ সকলে হোৱা ইবোৰৰ ব্যখ্যা কৰিব পাৰে।

বিশ্বাস আৰু বিশ্বাস

স্মৃতি ৰত। মানুহ নিজৰ উৎপত্তিৰ পৰাই বিশ্বাসী। কৰ্মনুত বিশ্বাস বিশ্বাস নহয়। মানুহে সদায় ঈশ্বৰ বা দেৱত, উচ্চ আত্মৰ অস্তিত্বত বিশ্বাস কৰি আহিছে। যিবিধেৰ কৰ্মৰ ফলত হোৱা ক্ষতি নহ'বলৈ তেওঁলোকে সেৱা কৰিব লাগিছিল আৰু সন্মুখত কৰিব লাগিছিল। এই স্মৃতি ৰকি বিশ্বাস শতিকাৰ পৰা শতিকা আৰু সহস্ৰাব্দৰ পৰা সহস্ৰাব্দলৈ আধুনিক যুগলৈকে চলি আহিছে, যোৱাৰ বাবে জৈৱিক আৱিষ্কাৰে পাশ্চাত্য মানুহৰ মগজু কদখল কৰি লৈছে, যি তেতিয়াৰ পৰাই বিশ্বাসী আৰু বিশ্বাসী হৈ পৰিছে। মন কৰিব লাগিব যে এই পৰিৱৰ্তন মূলতঃ খ্ৰীষ্টান মূলৰ লোকসকলৰ বৈশিষ্ট্য। কৰণ একে সময়তে পূব সুদূৰ পূব আৰু আফ্ৰিকাৰ অদৃশ্য আত্মৰ ওপৰত বিশ্বাস থকা গ'ল। এই ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতি পালন কৰা জনগোষ্ঠীসমূহে প্ৰত্যক্ষ কৰা অলৌকিক প্ৰকাশৰ দৰা ইয়াৰ ব্যুৎপত্তি দিব পাৰি। আফ্ৰিকাৰ অদৃশ্য আত্মৰ অস্তিত্ব স্পষ্ট প্ৰমাণে অবিশ্বাস নিষিদ্ধ কৰে। কৰ্মনুত এই লোকসকলে যিটো নাজানে সেয়া হ'ল যে তেওঁলোকৰ মাজত শক্তিশালী ভাৱে প্ৰকাশ পোৱা আত্মবোধে বসন্তত সকলোজীৱনসৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰে প্ৰত্যক্ষ কৰা আত্মিক আত্ম, আৰু ৰহস্যময় সময়ত মৃত্যুদণ্ড দিয়া। এই জনগোষ্ঠীসমূহ পশ্চিমীয়াসকলৰ দৰে অবিশ্বাসী নহয়, অবিশ্বাসী ও নহয়, কৰ্মনুত ফল ফল একেই যিহেতু তেওঁলোকে তেওঁলোকক পটাব পৰা আৰু তেওঁলোকৰ অত্যাচাৰী আধিপত্য অধীনত বথা দানৰ সেৱা কৰে। তেওঁলোকৰ ধৰ্মীয়ত মূৰ্ত্তিপূজাৰ পৌত্তলিক ধৰণৰ যিটো মানৱত ৰূপান্তৰিত হৈছে বিশ্বাসী ; ইভ ইয়াৰ প্ৰথম বলি হোৱাৰ বাবে।

পশ্চিমীয়া দেশত অবিশ্বাস সঁচাকৈয়ে এটা পছন্দৰ ফল, কৰণ নিজৰ খ্ৰীষ্টান উৎপত্তিৰ বিষয়ে অজ্ঞত লোক কম হৈছে আছে; আৰু গণৰাজ্যবাদী স্বাধীনতাৰ বক্ষকসকলৰ মাজত এনে কুৱা মানুহ আছে যিহেতু পৰিত্ৰ ৰাইফেলৰ পৰা শব্দ উদ্ধৃত কৰে, এইদৰে সাক্ষ্য দিয়ে যে তেওঁলোকে ইয়াৰ অস্তিত্ব বিষয়ে অজ্ঞত নহয়। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বাবে যিবিধে গণেশ্বৰময় তথ্য সাব্যস্ত দিয়ে, সেইবিধে বিষয়ে

অজ্ঞাত নহয়, আৰু তথপিও তেওঁলোকে সোঁহাৰ পৰা লক্ষ্য ৰাখিবলৈ বাৰ্ছ লয়। এই ধৰণৰ অ বিশ্বাসক ই আত্মই অ বিশ্বাস বুলি কয় আৰু ইটো হৈছে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ নিৰপেক্ষ বদ্বয়ী বিৰোধিত। ৰা ৰণ যদি তেওঁ সমগ্ৰ পৃথিৱীত আৰু বিশেষকৈ আফ্ৰিকাৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ অলৌকিক প্ৰকাশত জীৱনত তেওঁক দিয়া প্ৰকাশসমূহৰ পৰা লক্ষ্য ৰাখে, তেন্তে মানুহে নিজৰ অ বিশ্বাসক ন্যয্যত প্ৰদান কৰাৰ কোনো সম্ভাৱনা নাই। অসুৰকৰা অলৌকিক কৰ্মই সোঁহা পোশুত্বৰ অ বিশ্বাসক নিন্দা কৰে। সৃষ্টিৰ উৎপত্তিও তেওঁৰ অস্তিত্ব প্ৰকাশ দিয়া তেওঁৰ অধীন প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা উৎপন্নহোৱা পৰিঘটনাৰ জৰিয়তে শক্তিবোৰ কম কৰে; ভূমিকম্প আগ্নয়গৰিৰ বিস্ফোৰণ, ধ্বংসাত্মক জোৰাৰ-ভাটৰ ঢৌ, মাৰাত্মক মহামাৰী, বিনুত এই সকলোমোৰে কথাই এতিয়া বৈজ্ঞানিক ব্যখ্যা লাভ কৰে যিয়ে ঐশ্বৰিক উৎপত্তিক বিৰাখে আৰু ধ্বংস কৰে। চকুত বিশ্বাসৰ এই মহান শত্ৰুটো মানুহৰ মগজু কপট্ৰিয়ন নীয়াৰ পৰা বৈজ্ঞানিক ব্যখ্যাটো যোগে কৰা হৈছে আৰু দুয়োটা ই ইয়াক ইয়াৰ বিনাশলৈ যোৱা বাছনিবোৰত উৎসাহিত কৰে।

ঐশ্বৰ্য্যে নিজৰ সৃষ্টিৰ পৰা বৰি আশা কৰে? তেওঁ তেওঁলোকেৰ মাজৰ পৰা সোঁহা কলকৰা ছাঁল'ব যিয়ে তেওঁৰ জীৱনৰ ৰূপক অনুমোদন কৰে, অৰ্থাৎ তেওঁৰ চিন্তাৰ সমৰ্থতা কৰে। বিশ্বাস হ'ব উপায় বিনুত লক্ষ্য নহয়। এই ৰা ৰণেই "কৰ্মহীন বিশ্বাস," যিটোই ক'চিয়াইনবিলাগবিজেকত "মৃত" বুলি কোৱা হয়। ২:১৭। ৰিয়নোয়ৰ্দি সত্য বিশ্বাস আছে, তেন্তে মিছা বিশ্বাসও আছে। সত্য আৰু মিছা ই সকলো পাক্ষিক সৃষ্টি কৰে আৰু অৰাধ্যৰ পৰা পৃথক কৰিবলৈ আজ্ঞাৱহত কৰ্মনা কত কৰত ঐশ্বৰ্য্যৰ কোনো অসুবিধা নাই। যিকোনো ক্ষেত্ৰত, তেওঁ একমাত্ৰ বচিবক হৈয়েই আছে য'ৰ মত মত তেওঁৰ পৰাটো জীৱৰ চৰিত্ৰতা ভৱিষ্যত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব, যিহেতু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰনৰ লক্ষ্য অনন্য আৰু তেওঁৰ অনন্ত জীৱনৰ প্ৰকাশৰে বৰল যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা লাভ কৰা হয়। পৃথিৱীত এই পথটো বৰল চৰিত্ৰতা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ এই নিৰ্দ্ধাৰনৰ সম্ভাৱনা আগবঢ়াবলৈ ন্যয্য। বিশ্বাস ভয়ংকৰ প্ৰকৃষ্ট আৰু ত্যগৰ ফল নহয়, বৰঞ্চ জন্মৰ পৰাই জীৱটো লাভ কৰা বা নোপোৱা স্ৰাৱৰিক অৱস্থাৰ ফল। বিনুত যতিয়া ইয়াৰ অস্তিত্ব থক তেতিয়া ইয়াক ভগৱান প্ৰেৰিত দিবলাগবি নহ'লে ই মৰি অদৃশ্য হৈ যায়।

প্ৰকৃত বিশ্বাস এক বৰিল বসুত। ৰা ৰণ চৰকাৰী খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম প্ৰকাশৰ মূলক দিশটো ৰূপিব তে কোনো প্ৰাণীৰ সমাধিৰ ওপৰত কৰা চৰখিলাই যথেষ্ট নহয় যত তেওঁৰ বাবে স্ৰষ্টা দুৱাৰ মুকলি হয়। আৰু মই এইটো আঙুলিয়াই

দেখো! বগ কথ টোকা আওকা গকৰ যেন লাগে, যীচুৱে মৰ্থ ৭:১৩-১৪ ত ঘোষণা কৰিছিল " সংকীৰ্ত্তাদুৱাৰেৰে প্ৰকাশ কৰক। বগ ধ্বংসৰ দৰ্শন যেনে হোৱা দুৱাৰখন বহল আৰু বহল , আৰু ইয়াৰে ভিতৰলৈ যেনে বহুত আছে। " কিন্তু সংকীৰ্ত্তাদুৱাৰ আৰু সংকীৰ্ত্তা টিয়া জীৱনলগীয়ায়, আৰু ইয়াক বচিৰি পোৱা মানুহকম। » এই শব্দৰ ইহাৰে ইহুদী সকলক বোৰলনলৈ বতি ডতি কৰাৰ উদাহৰণত আৰু অধিক নিশ্চিত কৰা হৈছে, কৰিয়নোঈ শব্দে তেওঁক নিৰ্বাচিত কৰাৰ যোগে বুলি বিবেচনা কৰাৰে। বৰলদ নিয়মে আৰু তেওঁৰ তৰ্নিজ নসঙী আৰু পঁচজ নশকুতীলী বজা ক আৰু সেই সময়ত জীয়াই থকা যিহুদীক। তৰপিছত আৰ্মি যিহুদীক 19:10 ত প্ৰতিবলি পাওঁ। 14:13 to 20: " মানুহৰ সন্তান, যদি কোনেও দেশে অৰিশ্বাস কৰি মোৰ বিৰুদ্ধে পা প কৰে, আৰু মই তৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলি তৰ বাবে পৰিহাৰ ল'ব খুঁজি, তৰ ওপৰত আৰু লপঠাই তৰ পৰা মানুহ আৰু জন্তুৰ টিপো লোওঁ আৰু এই তৰ্নিজ নমানুহ নেহে, দানিয়েলোৱেই বো, তৰ মাজত আছিল; তেওঁলোকে নজি বধ্বংসিত বদৰা নজি ব প্ৰণ বক্ষ কৰিব এইদৰে কয় প্ৰভু, যাহোঁ ইহ। " 'দেশৰ মাজেৰে বো বহ'বলৈ এটা তৰোৱাল, ' আৰু ইয়াৰ পৰা মানুহ আৰু জন্তু উভয়কৰ টিপো লো বনোঁ আৰু এই তৰ্নিজ ন মানুহ তত আছিল মই জীয়াই থকা বদৰে, প্ৰভুৱে কয়, তেওঁলোকে পুত্ৰ বা কন্যক বক্ষা নকৰিৰ কিন্তু তেওঁলোকে কৰে বৰল ৰত্নৰ পোৱা যা বমই জীয়াই থকা বদৰে, প্ৰভুৱে কয়, তেওঁলোকে পুত্ৰ বা কন্যক বক্ষ নকৰিব কিন্তু তেওঁলোকে কৰে বৰল পৰিত্ৰণ পাবুলি প্ৰভুৱে কয়, তেওঁলোকে পুত্ৰ বা কন্যক বক্ষ নকৰিৰ কিন্তু তেওঁলোকে নজি বধ্বংসিত বদৰা নজি বতন্ত্ৰমক বক্ষ কৰিব " আৰ্মি এইদৰে জাৰি পাৰোঁ যো জলপ্ৰৱনৰ সময়ত জাহাজখনৰে বক্ষ কৰা আঠজন লোকৰ মাজত কৰে বৰল নেহে কহে পৰিত্ৰণৰ যোগে বুলি পোৱা গৈছিল "

যীচুৱে মৰ্থ ১০তও কৈছিল ২২:১৪: " বগ বহুতক আহ্বান কৰা হৈছে, কিন্তু নিৰ্বাচিত হোৱা কম। " বগটোকে বৰল ঈশ্বৰে দাবী কৰা পৰিত্ৰণৰ উচ্চ মানদণ্ডৰ দ্বাৰা ব্যখ্যা কৰা হৈছে, যিজন আমাৰ হৃদয়ত প্ৰথম স্থান ল'ব বিচাৰে একোৱেই নহয়। এই প্ৰকাজে নীয়াতৰ পৰিণতি পৃথিৱীৰ মানৱতাবাদী চিন্তাৰ বা বিৰোধী, যিমো নুহক সকলোতকৈ ওপৰত স্থান দিয়ে। পঁচনিযা কৰে আমাক এই বিৰোধিতৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰি কৈছিল " হে ব্যৰ্থ চৰীসকল তেওঁলোকে না জা না নয়ে জগতৰ লগত বন্ধুত্ব কৰা টোপে ঈশ্বৰৰ লগত শত্ৰুত্ব গঢ়িব যিয়ে জগতৰ বন্ধু হ'ব বিচাৰে তেওঁ নজি কৈ ঈশ্বৰৰ শত্ৰুক ৰাতিলে। " যীচুৱে আমাক মৰ্থ 18 তও কৈছে। ১০:৩৭: " যি প্ৰেম কৰে " মতে কৈ বহুত তেওঁৰদে উত্তৰ কৰা

মাক মনোৰ যোগ্য নহয়, আৰু যি প্ৰথম কৰমেতে কই তেওঁৰ পুত্ৰ বা ছোৱালীজনী
বহুগৰ্ভক, যদি মনোৰ দৰে আপুনিও বন্ধু যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰজ্ঞে নীয়ে এই ধৰ্ম্মীয়
 মাপকাঠী পূৰণ কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনায় তেন্তে তেওঁ আপোনাক ধৰ্ম্মবন্ধ বুলি ক'লে
 আচৰিত নহ'ব; মনোৰ লগত এনেকুৱা ইহ'ল, আৰু মই তেতিয়া বুজিলোঁ যে মনোৰ
 প্ৰকৃত বন্ধু হ'চি পকে বুলি যীচুহে আছিল; তেওঁ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৭ৰ " সত্যজন
 "। এজন আইনব্দী ৰূপে আপুনি আপোনাৰ আজ্ঞাৰ বীজ ব'ৰোৱা তেওঁৰ অৰ্থ
 পৰিত্ৰ নীতিমক ভুল পায় আৰু সন্মান কৰে, এইটোৱেই হ'ব, অং শিকভাৱে প্ৰকৃত
 যীচুক সন্মুখত কৰিবলৈ দিবলগীয়া মানৱীয় মূল্য, যিটো আমাৰ আত্ম-অস্বীকাৰ আৰু
 আমাৰ সম্পূৰ্ণ ভক্তিৰ ইমানো ইয়োগ্য যে তেওঁ দাবী কৰে।

বিশ্বাসে মানুহক ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ গণ্যপন চিন্তাৰে লাভ কৰিবলৈ অনুমতি
 দিয়ে যে তেতিয়া লৈকে মনোৰেই তেওঁৰ অভূতপৰীকল্পাৰ পৰিসৰ আৱিষ্কাৰ নকৰে।
 আৰু তেওঁৰ সামগ্ৰিক পৰীকল্পা বুজিবলৈ নিৰ্ধাৰিত জনে পাক্ষয়ি অৰ্ভিজ্ঞাৰ পূৰ্ব
 হোৱা স্বৰ্গদূত সকলৰ আৰু শীজীৱনৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখিব লাগিব। ৰূপে এই
 আৰু শীসমাজ তীৰ্থবৰ্ত্তি জন আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বাসী ভাৱ স্বৰ্গদূতৰ নিৰ্ধাৰন
 কৰু চতুৰ্দ্বীপ খ্ৰীষ্ট বিশ্বাস বা তেওঁক প্ৰত্যক্ষনৰ ওপৰত কৰা হোৱা নাছিল
 যদিও প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব। ইয়াৰ দৰে নিশ্চিত হয় যে সাৰ্বজনীন প্ৰকৃতিত পাপ
 নোহোৱাকৈ থকা খ্ৰীষ্টক কৰু চতুৰ্দ্বীপটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰৰ বাবে চৰিত্ৰ নআৰু তেওঁৰ
 অনুগামী সকলক নিদ কৰা ৰমা ধৰ্ম্ম আৰু প্ৰতিষ্ঠিত খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসে ঈশ্বৰে বাৰ্ছ
 লোৱা উপায়ক প্ৰতিষ্ঠিত কৰা যে তেওঁক ভুলপোৱা আৰু শলা গলোৱা তেওঁৰ
 নিৰ্ধাৰিত লোক সকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ অনুভৱ কৰা প্ৰথমৰ বিষয়ে জনা যায়। তেওঁৰ
 সম্পূৰ্ণ আত্ম-অস্বীকাৰৰ এই প্ৰদৰ্শনৰ উদ্দেশ্য আছিল তেওঁৰ অস্বীকাৰ
 অংশীদাৰ নোহোৱা বদ্বিহী আৰু শী আৰু পাক্ষয়ি জীৱনোন্মুক আনগতভাৱে
 মৃত্যুদণ্ড দিব পৰাটো। আৰু তেওঁৰ পাক্ষয়ি জীৱনভিত্তিত তেওঁসেই সকলক বাৰ্ছলয়
 যিয়ে তেওঁৰ চিন্তক আকোৱালি লয়, তেওঁৰ কৰ্ম আৰু বচিবক অনুমোদন কৰে, ৰূপে
 তেওঁলোক তেওঁৰ অন্তৰ্জ্ঞানৰ অংশীদাৰ হ'বলৈ উপযুক্ত। শেষত তেওঁৰ সকলো
 স্বৰ্গ আৰু পাক্ষয়ি জীৱক দিয়া স্বাধীনতাই সৃষ্টি কৰা সমস্যাটো তেওঁ সমাধান
 কৰিলে। তেনে ৰূপে এই স্বাধীনতা অৰিহনে তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত জীৱনোন্মুক প্ৰথম
 অমূল্য আৰু আনকি অসম্ভৱ হ'ল তেওঁ সঁচাকৈয়ে স্বাধীনতা অৰিহনে জীৱটো
 এটা ৰবটৰ বৰ্হিৰে আন একো নহয়, স্বাধীনকৈ আচৰণৰ সৈতে। ৰুনুত
 স্বাধীনতাৰ মূল্য হ'ব, শেষত বদ্বিহী স্বৰ্গ আৰু পাক্ষয়ি জীৱনোন্মুক শেখ

এইটোৱে প্ৰমাণ কৰা যো বিশ্বাস এটা সাধাৰণ কথাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি নহয়। "প্ৰকৃত যীচুত বিশ্বাস কৰক আৰু আপুনি পৰিত্ৰণ পাব।" এই বাইবেলৰ শব্দাৱলী "বিশ্বাস কৰ" কৰ্মিয়াই কৰি বুজায় তৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি তৈয়াৰ কৰা হৈছে। ঐশ্বৰিক নিয়মৰ আজ্ঞা পালন ফটোৱে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ বৈশিষ্ট্য। ঐশ্বৰৰ বাবে লক্ষ্য হৈছে প্ৰথমৰ বাবে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা জীৱটিৰ উলিওৱা। তেওঁ তেওঁলোকক স্বৰ্গীয় স্বৰ্গস্থিত সকলৰ মাজত আৰু তেওঁৰ পাক্ষিক মানৱ জীৱন মাজত পাইছে। তেওঁ তেওঁলোকক বৰ্ছি লৈছে আৰু অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ শেষলৈ বহুতে তেওঁলোকক নিৰ্মাচন কৰি থকাৰ বাবে।

উপযুক্ত সময়ৰ বাবে থোৱা দ্য

মানুহৰ শৰীৰৰ আয়ুস দীঘলীয়া কৰিবলৈ যেনে কৈ পুষ্টিৰ প্ৰয়োজন হয়, তেনে কৈ ইয়াৰ আত্মাত উৎপন্ন হোৱা বিশ্বাসকো আধ্যাত্মিক পুষ্টিৰ প্ৰয়োজন। যীচু খ্ৰীষ্টে ঐশ্বৰে দিয়া প্ৰথমৰ প্ৰদৰ্শনৰ প্ৰতি সংবাদে নশী ল'পক জিন মানুহ ইপাল পাতি তেওঁৰ বাবে কৰি এটা কৰাৰ ইচ্ছা অনুভৱ কৰে। কিনি তেওঁ আমাৰ পৰা কৰি আশা কৰা সেই বিষয়ে আমনি জনালিতে তেওঁৰ সন্মুখত কাম আৰম্ভ কৰা কৈ কৰিব পাৰোঁ? এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ হৈ আমাৰ বিশ্বাসৰ পুষ্টি গঠন কৰি। কাৰণ "বিশ্বাস অবিহনে ঐশ্বৰক সন্মুখত কৰাটো অসম্ভৱ" ইব্ৰী ১৯:০০ ৰ মত। ১১:৬। কিনি এই বিশ্বাসক এতিয়াও তেওঁৰ আশাৰ অনুকূলতৰ দৰে তেওঁৰ বাবে সজীৱ আৰু আনন্দদায়ক কৰি তুলিব লাগিব। কিনি নো স্বৰ্গাৰ্থ মান প্ৰকৃত ঐশ্বৰ ইয়াৰ সমাপ্তিৰ আৰু বচিবৰ বৃত্ত। বহুতো খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসীয়ে স্বৰ্গৰ ঐশ্বৰৰ সৈতে ভালসম্পৰ্ক বজাই ৰখিবলৈ হাহাকৰ কৰে, কিনি এই সম্পৰ্ক অসম্ভৱ হৈয়েই আছে। কাৰণ তেওঁলোকৰ বিশ্বাসক সঠিকভাৱে পুষ্টি লাভ কৰা হোৱা নাই। সমস্যাৰ উত্তৰ আমাক মৰ্থ ২৪ আৰু ২৫ পদত দিয়া হৈছে। যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য আমাৰ শেষ

দিনবোৰে তেওঁৰ দৰ্শন কৰিছে, যিবোৰ তেওঁৰ দৰ্শনীয়বোৰ আবিষ্কাৰৰ সময়ৰকৈছ
সময়ৰ আগত, এইবোৰ তেওঁৰ ঈশ্বৰত্বৰ মহিমাৰ তেওঁ ইয়াক দৃষ্টান্ত
প্ৰতিমূৰ্ত্তিবোৰক গুণকৰিবলৈ কৰিছে: জিমৰুগছৰ দৃষ্টান্ত, মৰ্থ ২৪:৩২ৰ পৰা
৩৪ লৈকে; ৰাতিৰ চেনেৰ দৃষ্টান্ত, মৰ্থ ২৪:৪৩ৰ পৰা ৫১ পদত; দহগৰ কী কুমাৰীৰ
দৃষ্টান্ত, মৰ্থ ২৫:১ৰ পৰা ১২ পদত; প্ৰতিভাৰ দৃষ্টান্ত, মৰ্থ ২৫:১৩ৰ পৰা ৩০
পদত; ভেড়া আৰু ছাগলীৰ দৃষ্টান্ত, মৰ্থ. ২৫:৩১ৰ পৰা ৪৬ লৈকে। এই
দৃষ্টান্তবোৰৰ ভিতৰত "খদ্দৰ"ৰ উল্লেখ দুবাৰকৈ দেখা যায়: ৰাতিৰ চেনেৰ
দৃষ্টান্ত আৰু ভেড়া আৰু ছাগলীৰ দৃষ্টান্তৰ ক্ষেত্ৰত, আবিষ্কাৰৰ সত্ত্বেও, যোৱা
যীচুৱে কয়, "মোৰ ভোঁক লাগিছিল আৰু তুমি মোক খাবলৈ দিছিলি", তেওঁ যোৱা তেওঁ
আমাৰক আধ্যাত্মিক খদ্দৰ বিষয়ে কয়, যাৰ অৰ্থ হৈছে মোনহৰ বিশ্বাস মন্ত্ৰমুখত পৰে।
"ক্ষুধা মানুহে কৰিব পাৰে জীয়াই থকাৰ কৰ্মত ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা
প্ৰতিটো বাক্যৰ জীয়াই থকাৰ। মৰ্থ ৪:৪"। বিশ্বাসৰ খদ্দৰ উদ্দেশ্য হৈছে
তেওঁক প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ২০ পদৰ "দৰ্শনীয় মন্ত্ৰ"ৰ পৰা বক্ষ্য কৰা, যি যিটোৰ বাবে
জীয়াই থকাৰ অৰ্থ হৈছে বহু ৰাইপে লয়।

এই প্ৰতিফলনৰ অংশ হ'ল আপোনাৰ দৃষ্টি আৰু মনোযোগ ৰাতিৰ চেনেৰ
এই দৃষ্টান্তটোৰে নিৰ্দেশিত কৰক:

V.42: "এতেকে সাবথ কক, কৰ্মনো তোমাৰ লোকে নাজানায় তোমাৰ প্ৰভু
কেনে দিনা আহিব।"

যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশৰ বাবে বিষয়বস্তু সংজ্ঞায়িত কৰা হৈছে আৰু তেওঁৰ
"প্ৰকাশ" "ই উত্তৰ আমেৰিকাৰ আমেৰিকা ১৮৩১ চনৰ পৰা ১৮৪৪ চনৰ
ভিতৰত এক আধ্যাত্মিক জাগৰণৰ সৃষ্টি কৰিব। ইয়াক "এডভেণ্টজিম বুলি কোৱা
হয়, এই আন্দোলনৰ সদস্যসকলক নজি ই তেওঁলোকৰ সমসাময়িকসকলে
"এডভেণ্টজিম" শব্দৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়; লেটিন ভাষাৰ পৰা লোৱা এটা শব্দ
"adventus" যাৰ অৰ্থ: advent.

V.43: "কিন্তু এইটো জাৰ্মানীত যি ঘৰৰ মালিক যদি জানিলে হ'লে তেওঁ
চেনেৰ কেনে ৰাতি আহিব তেন্তে তেওঁ চকু ৰখিলে হ'লে তেওঁ নজি ৰাতিৰ ভাৰতলৈ
নদিলে হ'লে নোৱাৰে।"

এই পদত "ঘৰৰ মালিক" হৈছে যীচুৰ উত্তৰিত হ'ব অসম্ভৱ থকা শিষ্য
আৰু "চেনেৰ" যি নজি ই যীচুক বুজাইছে। এই তুলনাত ইয়াৰ যীচুৱে আমাক তেওঁৰ
উত্তৰিত হ'ব অসম্ভৱ থকাৰ জাৰ্মানীৰ সুবিধা দেখুৱাইছে। সেয়েহে তেওঁ আমাক এই কথা

জা নবিলৈ উৎসাহিতকৰে আৰু তেওঁৰ পৰামৰ্শ শুনিলে তেওঁৰ সৈতে আমাৰ সম্পৰ্ক চৰ্তা পোষণ হ'ব।

V.44: “এতেকে তেওঁলোকে ও সাজু হ'ব লাগিব কিয়নো তেওঁলোকে আশা নকৰে সময়ত মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।”

সংশোধন কৰিছোঁ কাৰণ মূল গ্ৰীক ভাষাত এই ক্ৰিয়াবোৰে বৰ্ত্তমান কালত থাকে। সঁচাকৈয়ে এই কথাবোৰ যীচুৱে তেওঁৰ সময়কালৰ যিহুদীয়া কালৰ আগতকৈ ছেফিসকালে তেওঁক এই বিষয়ত প্ৰশ্ন কৰে। প্ৰকুৱে, শেষৰ সময়ত এই "এডভেণ্ট্ৰিষ্ট" বিষয়বস্তুৰ ব্যৱহাৰ কৰি খ্ৰীষ্টানসকলক ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বিশ্বাসৰ পৰীক্ষিত পালে ইচ্ছা জনী কৰিব; এই উদ্দেশ্য তেওঁ সময়মত কৰ্ম্ম গতিৰে সংগঠিত কৰিব, চৰ্চা "এডভেণ্ট্ৰিষ্ট" আশা; প্ৰতিবাহী আত্মাই দিয়া নতুন পোছৰৰ দ্বাৰা ধৰ্ম্মিক বুলি কহোঁ হয়, প্ৰথম তিনিটি দৰ্শনিয়ে আৰু প্ৰকাশিত বাক্যৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক গ্ৰন্থৰ বিষয়ে।

V.45: “তেন্তে কেনো বিশ্বাসী আৰু জ্ঞানী দস, যাক তেওঁৰ প্ৰকুৱে নিজৰ ঘৰৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা কৰি থৈছে, তেওঁক যথোপযুক্ত দিবলৈ কেনে?”

আপোনাৰ বৰ্চিবত ভুল নহ'বলৈ সাৱধান হওক, কাৰণ এই পদত উল্লেখ কৰা "খ্ৰীষ্ট" বৰ্ত্তমান আপোনাৰ চকুৰ সন্মুখত আছে। হয়, এই নথিখনে ইয়াৰ বাবে মই "দৰ্শনিয়ে আৰু প্ৰকাশিত বাক্যৰ বিষয়ে কওক" নামটো দিছোঁ যিয়ে আপোনাৰ বিশ্বাসক পুৰ্ণ দিবলৈ অপৰিহাৰ্য্য এই আধ্যাত্মিক "খ্ৰীষ্ট" গঠন কৰে, কাৰণ ই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, আপুনি বিধিত্বৰ সুধৰ্ম্মৰ পৰা সকলো প্ৰকাশ উত্তৰ আনে, আৰু এই উত্তৰবোৰৰ বাহিৰেও অপ্রত্যক্ষ প্ৰকাশ, যেনে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যৱৰ্ত্তাৰ প্ৰকৃত অৰ্থ যিয়ে আমাক বসন্তৰ লগেই প্ৰতিশ্ৰুতি বদ্ধ কৰে ২০৩০ চনত চতুৰ্থ আৰু অন্তিম "এডভেণ্ট্ৰিষ্ট" "প্ৰত্যক্ষ" "ত।

এই পদটোৰ প্ৰতি ব্ৰহ্মগতিৰে চিন্তিত হৈ মই এই নথিখনক সত্যৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি মোৰ বিশ্বাসযোগ্যতা আৰু মোৰ বিচক্ষণতাৰ ফল হিচাপে উপস্থাপন কৰিছোঁ কাৰণ মই যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰিত্বৰ বাবে আচৰিত হ'ব নবিচাৰোঁ। যীচুৱে ইয়াত শেষ সময়ৰ বিষয়ে তেওঁৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰিছে। এই সময়ৰ বাবে তেওঁ পৰিকল্পনা কৰিছে, এনে এটা "খ্ৰীষ্ট" যিটো তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বিশ্বাসক পুৰ্ণ বাবে উপযোগী হ'বলৈ যিসকলে বিশ্বাসযোগ্যতাৰে তেওঁৰ গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তাৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছে। আৰু এই "খ্ৰীষ্ট" ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক।

V.46: “ধন্যসেই দস, যাক তেওঁৰ প্ৰকুৱে আছিলি তেওঁকে দি থৈব।”

ত.ওঁৰ গণেশ্বৰময় প্ৰকৃতিৰ বৰ্তাৰ প্ৰকাশংগ ইয়াত নিশ্চিত কৰা হৈছে, ই চতুৰ্থ "এডভেণ্টুৰিষ্ট" প্ৰকৃতিশাস্ত্ৰ। সংশ্লিষ্ট দাসে সঁচাকৈয়েই ইতিমধ্যে ঈশ্বৰৰ প্ৰকাশ শিত চিন্তা অৰ্থাৎ মানুহৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত ত.ওঁৰ বচিব জনিত অৰ্হিসুখী। বৰ্নিত এই ধন্যত্ব ই স.ই সকলোৰে বিস্তৃত আৰু চিন্তিত কৰিব যিসকলে এই শেষৰ ঈশ্বৰিক পোহৰ লাভ কৰি পাছলৈ ইয়াৰ প্ৰকাশ কৰিব আৰু সমগ্ৰ পৃথিবীত সঁচিবৰ্তি হৈ থকা মনোমীত সকলক স.ই ইয়াক ভগকৰিব, যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকৃত উত্তৰিত হালৈ কয়।

V.47: “ মই তোলোকেক সঁচাকৈয়েকেওঁ, ত.ওঁ ত.ওঁক নিজৰ সকলো সম্পত্তি ওপৰত অধিপতি কৰিবা। ”

প্ৰকৃৰ সম্পত্তিৰে ত.ওঁৰ উত্তৰিত হালৈ ক.আধ্যাত্মিক মূল্যবোধৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিবা। আৰু দাসজনী চুৰ বাবে হৈ পৰে, ত.ওঁৰ আধ্যাত্মিক ধনৰ বক্ষক; ত.ওঁৰ অৰকা লোৱাত ওঁৰ প্ৰকাশ শিত পোহৰৰ একচেটিয়াভাৱে লা এই সমগ্ৰ নথিখন পঢ়াৰ পাছত আপুনি দেখিব পাৰিব যে ত.ওঁৰ বাইবেলৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰকাশ শক "ধন" বুলি ক.েৰাত মই অতিৰঞ্জিত কৰা নাই। "দেখি য় মৃত্যু"ৰ পৰা বক্ষ কৰা আৰু অনন্তজীৱনলৈ যোৱা পথ মুকলি কৰা প্ৰকাশ শক মই আৰু কিনি মাৰিব পাৰোঁ? কাৰণ ই বিশ্বাস আৰু পৰিত্ৰণৰ বাবে মাৰত্মক সন্দেহৰ সম্ভৱনাক বিনোদিত আৰু নিক্ষেপ কৰে।

V.48: “ বৰ্নিত স.ই দুফট দাস যদি নিজৰ ভিতৰত কয় ‘ম.ে প্ৰকৃৰে ত.ওঁৰ আগমনত বলিমা কৰে,’ ”

ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা জীৱন বাইনাৰী ধৰণৰ। সকলো বস্তুৰে একে বাবে বিপৰীতা আৰু ঈশ্বৰে মানুহক দুটা পথ উপস্থাপন কৰিছিল, ত.ওঁলোকৰ বাছনি পৰিচালনা বদুটি উপায় জীৱন আৰু ভল মৃত্যু আৰু ক.যা; ভল শস্য আৰু ঘাঁহ; ভে.ডা আৰু ছাগলী, পোহৰ আৰু আন্ধৰ। এই পদত আত্মাই দুফট দাসক লক্ষ্য কৰি লৈছে, বৰ্নিত তথপিওদাসক, যিয়ে ঈশ্বৰে পুষ্টি নকৰা মছি বিশ্বাসক আৰু সৰ্বপৰি, ভুৱা খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসক বুজা যিটো শেযত এডভেণ্টুৰিষ্ট বিশ্বাসৰ ওচৰলৈ যায় আৰু তৰ বিষয়ে, আমাৰ শেষ সময়ত যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আৰু পোহৰ লাভ নকৰাৰ কাৰণে ত.ওঁ ১৯৮২ চনৰ পৰা ১৯৯১ চনৰ ভিতৰত ত.ওঁৰ আগতিটো উপস্থাপন কৰা হৈছিল আৰু যি ১৯৯৪ চনৰ বাবে ত.ওঁৰ আগমনৰ কথা ঘোষণা কৰিছিল, স.ইটো না কচ কৰিছিল, তত থকা এই এডভেণ্টুৰিষ্ট মদুফলৰ ফল উৎপন্ন কৰা যৰ ফলত ১৯৯১ চনৰ নৱেম্বৰ মাহত ঈশ্বৰৰ দূতৰ বৰিবিগ হয়। মন কৰিব যে যীচুৰে হৃদয়ৰ লুকাই থকা চিন্তাব.ে প্ৰকাশ শ কৰা: “ যিয়ে নিজৰ মা জ তকে.য ”। কাৰণ

ধৰ্মীয় আচৰণৰ বাহ্যিক ৰূপ অত্যন্ত প্ৰচাৰণমূলক; ধৰ্মীয় আনুষ্ঠানিকতা ই সত্যৰ প্ৰমাণ উদ্ঘাৰণৰ প্ৰকৃত জীৱন্তবিশ্বসৰ ঐ ইলয়।

V.49: “... যদি তেওঁ নিজৰ সংগী সকলকো বপটি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে, যদি তেওঁ মদফাযী সকলকো তেখেত আৰুপা নকৰে,”

এইখিনিতে ছবিখন অলপ আশা কৰা হৈছে, বিনুত বৰিৰিণে শান্তিৰ সময়তসেই বিবেচনিত আৰু যুঁজ খনক স্পষ্ট ৰূপে প্ৰকাশ কৰা যিয়ে আহিবলগীয়া প্ৰকৃত নীৰাতনক প্ৰকাশ কৰা আৰু ইয়াৰ পূৰ্বই হয়; ই সময়ৰ কথা মাথোঁ। ১৯৯৫ চনৰ পৰা প্ৰতিষ্ঠানিক এডভাৰ্টজিমে “মদফাযীৰ সৈতে থাইব” ইমান ইয়া ইকুমানিক লম্বিত্বত প্ৰকাশ কৰি প্ৰক্ৰিয়াটো আৰু কথলিকৰ সৈতে মিত্ব কৰিছে। ষাৰণ প্ৰকাশিত ১৭:২ পদত “মহান বেলিন” নামৰ কথলিক বিশ্বস আৰু “পৃথিৱী” নামৰ প্ৰক্ৰিয়াটো বিশ্বসকল লক্ষ্য কৰি আত্মই কৈছে: “**তা ইবলগত পৃথিৱীৰ বজা সকলোবোৰ চৰ কৰিলে, আৰু পৃথিৱীৰো সি নিদসক লগে ইব বৰ্জি চাৰবমদ থলে মদ থালে**”

V.50: “...সেই দসৰ মা লিকিজনসেই দিনত আহি যোৱা তেওঁ তেওঁক আশা নকৰে আৰুই সময়ত তেওঁনা জনে”

তৃতীয় এডভাৰ্টজি আশা, আৰু ১৯৯৪ চনৰ তৰিখ সম্পৰ্ক পোহৰক প্ৰক্ৰিয়াখন কৰাৰ পৰিণতি অৱশ্যে তথ্য চুখীয়া প্ৰকৃত প্ৰক্ৰিয়াৰ সময়ৰ বিষয়ে অজ্ঞানতাৰ ৰূপতবা ঐশ্বৰিক পৰিকল্পনাৰ চতুৰ্থ এডভাৰ্টজি প্ৰক্ৰিয়াৰ ৰূপত দেখা দিয়ে। এই অজ্ঞানতা যি চুখীয়া সৈতে সম্পৰ্কৰ চিহ্ন হোৱাৰ ফল, গতিৰ আমতিত দেখা কথখিনি অনুমান কৰিব পাৰে। এই কৰুণপ্ৰতিষ্ঠিত ৰথ এডভাৰ্টজিকল এতিয়াই শব্দৰ দৃষ্টি নাই, বা তেওঁৰ চিহ্নত “এডভাৰ্টজি” নাই।

V.51: “...তেওঁ তেওঁকটুকুৰ-টুকুৰ কৰি **ভগ্ন কলকলগত অংশনিযুক্ত কৰি** : **ততকালদি অল্ল দৈত চাপি**”

প্ৰতিমূৰ্চ্চিহ্নে ঐশ্বৰিক বিশ্বসংযতকত কৰা মিছা দসসকলৰ ওপৰত যি কৰুণা প্ৰকাশ কৰি, সেই কৰুণা প্ৰকাশ কৰে। এই পদত মই “**ভগ্ন**” শব্দটো লক্ষ্য কৰিছোঁ যাৰ দ্বাৰা আত্মই দনত ভুৱা খ্ৰীষ্টান সকলক নীৰাৰণ কৰিছে। ১১:৩৪, বিনুত ভৱিষ্যৎগী ই লক্ষ্য কৰি লোৱা সময়ৰ প্ৰকাণ্ড বুজিবলৈ বহল পঢ়াৰ প্ৰক্ৰিয়া, য’ত ৩৩ আৰু ৩৫ পদ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে: “আৰু তেওঁ লোকেৰো মাজেৰে **বজ্জী** সকলো বহুতকো **নিৰ্দেশ** দিবি। **কিছুমান** কেঁচু সময়ৰ বাবে **তৰোৱাল** আৰু **শিখৰ** দ্বাৰা, **বন** আৰু **লুণ্ঠাৰ** দ্বাৰা **পৰিবা** যি সময়ত

তে ঔলেকৈ পৰ্জতিহয়, তে ত্ৰিয়াত ঔলেকৈক অলপ সহায় কৰা হ'ব, আৰু বহুতৰ " তে ঔলেকৈক কলগত ভণ্ডমতিযোগে দৰি। বৰ্ছমান্জ্ৰী মানহপৰ্জতিহ'ব, যাত তে ঔলেকৈক পৰিশোধন, শূদ্ধ্যআৰু বগা কৰা হয়, শেৰসময়লৈকে বা বগা নৰ্ভিষ্ট সময়লৈকে নাহি। " "দুষ্ট দাস" সয়েহে সেইজ নৰ্ভিষ্ট শৰ, তে ঔৰপ্ৰকৃৰ আশা কৰিশ্বসঘতকত কৰে, আৰু তে ঔ যোগদান কৰে, "শেষৰ সময়লৈকে", "ভণ্ড" সকলৰ শৰিৰিত। তে ঔতে ত্ৰিয়াবপৰ, তে ঔলেকৈক সৈতে, ঔ শৰৰ কৰণৰ অংশীদাৰ হয় যিয়ে তে ঔলেকৈক শেৰৰ্ভিষ্ট বলাইকে আঘত কৰে, য'ত তে ঔলেকৈক নঃশে যহৈ যায়, "অগ্নিৰ হৃদ" "ত ভস্মীভূত হয়, যিয়ে" দ্ৰৱীয মৃত্যু" দিয়ে, অনুসৰি Apo .

প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ প্ৰকাশ শতিকা হ'ল

সঁচা বিশ্বাস

প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ বিষয়ত বহু কথা ক'বলগীয়া আছে যদিও মোৰ বাবে অগ্ৰাধিকাৰ যেনে লগা এই দিশটো মই ইতিমধ্যে প্ৰস্তাৱ কৰিছোঁ। যিহেতু ঈশ্বৰ সৈতে সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব বচিব তেওঁ জ্ঞান বিলাগিব যি পৃথিৱীত আৰু স্ক্ৰিপ্ত জীৱনৰ বিষয়ে। ওঁৰ ধাৰণাটো, পৃথিৱীত প্ৰতিষ্ঠিত আমাৰ বন্ধুস্থানৰ চৰম বিপৰীত যিটো চৰিত্ৰ নৰদ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত অহংকাৰী আৰু দুই চৰিত্ৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰিত; তেওঁৰ শত্ৰু আৰু তেওঁৰ প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ শত্ৰু। যি চৰা আমাক প্ৰকৃত বিশ্বাস চিনাক্ত কৰাৰ উপায় দিছিল: " *তেন্তে মোলোকে সিহঁতক সিহঁতৰ ফলৰ দ্বাৰা চিনি পাৰোঁ। মানুহকে ইটোৱা জোপোহাৰ পৰা আঁতৰাবলৈ কৰোঁ, নহ'লে সিহঁতৰ পৰা ডুমৰ সংগ্ৰহ কৰোঁ।* (মথি ৭:১৬)"। এই বক্তব্যৰ ভিত্তিত নিশ্চিত হওক যে যিসকলে তেওঁৰ নাম দাবী কৰে আৰু যিসকলে তেওঁৰ কাম লয়, তেওঁৰ সহায়ক, তেওঁৰ আত্ম-অস্বীকাৰ, তেওঁৰ ত্যাগৰ মনোভাৱ, তেওঁৰ সত্যৰ প্ৰমাণ আৰু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালনৰ বাবে তেওঁৰ উদ্দেশ্য উপস্থাপন নকৰে, তেওঁলোকে বৰ ত্যাগত তেওঁৰ দাস নাছিল আৰু বৰ ত্যাগ নহ'ব; এইটোৱেই হৈছে ১ কৰিন্থীয়া . ১৩ এ প্ৰকৃত পৰিত্ৰাৰ বৰ ৰজাৰ সংজ্ঞা দি আমাক শিকাইছে; যিটো ঈশ্বৰৰ ন্যায়পৰায়ণ বচিবৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত: ৬ পদ: " *তই অন্তৰ্ভুক্ত আনন্দ নকৰে, কিন্তু তই সত্যত আনন্দ কৰোঁ* "।

কেনেকৈ ই কৰিব? বিশ্বাস কৰিব পাৰা যি নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত নকৰাৰ ঈশ্বৰে এক ধাৰণা বচিব কৰে? স্বচ্ছ ই কৰু চতৰ্দ্দয়া যি চুখি আৰু বোমা নপোপৰ ইনকিউজ চৰা পুৰুষ আৰু মহিলা কন্তুৰ আগলৈ অত্যাচাৰ কৰা জনক লভনিকা জৰ্ভী সাদৃশ্য আছে। প্ৰকৃতিত আওকাণ কৰিবলৈ হ'লে বাইবেলৰ লিখনী বপ্ৰতি শব্দ-স্বাক্ষৰ আওকাণ কৰিবলগা। সমগ্ৰ বিশ্ব বাইবেল প্ৰকাশ হোৱাৰ আগতে এইটোৱেই আছিল কিন্তু যিহেতু পৃথিৱীৰ সকলো ঐহিক বাইবেল

উপলব্ধ হৈছে, গতি কৰি কৰি অজু হ'লে বহুমান হৰবচিবৰ ভুলবন্যযত্ন প্ৰদান কৰিব পাৰি? কোনো নাই। গতি কৰা গনুত্ৰ ঐ শব্দিক কৰা অতিবহুত আৰু অনিয়ন্ত্ৰিত হ'ব।

যীচুৱে তেওঁৰ পাৰ্শ্ব পৰিচৰ্চ্চাত যি সাড়ি তেনিবিছৰ কাম কৰিছিল সেই বিষয়ে শূভবৰ্ত্তিত আমাক প্ৰকাশ কৰা হৈছে, যত আমাৰ ঈশ্বৰ মতমতত প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ মানদণ্ডজা নবিপাৰে; একমাত্ৰটোৱেই গুৰুত্বপূৰ্ণ। তেওঁৰ জীৱন আমাক আৰ্হি হিচাপে আগবঢ়া হৈছে; তেওঁৰ শিষ্য হিচাপে চিনি পাৰা হৈছে। আমাৰ অনুকৰণ কৰিব লাগিব। এই গ্ৰন্থৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁ প্ৰকৃত কৰা অনন্ত জীৱন বিষয়ে তেওঁৰ ধৰণটো আমাৰ ওপৰত কৰা হ'ল। স্বাক্ষৰত কৰা হয়, লগতে বিন্দুসী আৰু বিন্দুসী অংকৰ বিন্দুসী হ'ল। কৰা যীচু খ্ৰীষ্ট স্মৃতি চিনি পোৱা মনোমীত লোকসকলক আগবঢ়া অনন্ত জীৱনত নিশ্চয়ত আৰু দুষ্টিৰ কোনো স্থান নাই। তেওঁৰ আচৰণ শান্তিপূৰ্ণ ৰূপে বিপ্লৱী আছিল। কৰণ তেওঁ গুৰু আৰু প্ৰকৃত, নিজৰ সময়ৰ ইহুদী ধৰ্ম্মৰ সকলো প্ৰকাশ কৰা গৌৰৱময় মূল্যবোধৰ নিদৰ্শক সুনিৰ্দ্দিষ্ট অৰ্থ দিবলৈ নিজৰ সকলোৰে দাস কৰি তুলিছিল। শিষ্যকলৰ ভৰি ধৰা প্ৰকৃত নিজৰ তললৈ নমাই আনিছিল যিবিলাক আজিও ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মৰ সকলৰ বৈশিষ্ট্য। নিৰপেক্ষ বিৰোধিতা যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশ পোৱা মানদণ্ডটোৱেই হৈছে অনন্ত জীৱনৰ মানদণ্ড।

তেওঁৰ দাস সকলক তেওঁ লোকৰ শত্ৰু ঈশ্বৰ মিছা দাস সকলক চিনাক্ত কৰাৰ পথ দেখুৱাই যীচু খ্ৰীষ্ট। তেওঁ লোকৰ আত্মিক পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ কৰা কৰিছিল। আৰু তেওঁৰ মনোমীত সকলৰ "মাজত" জগতৰ শেষলৈকে" থকাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰা হয় আৰু তেওঁ লোকৰ সমগ্ৰ পাৰ্শ্ব জীৱনত তেওঁ লোকক জগত দিয়া আৰু সুবক্ষ দিয়াত গঠিত। প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ নিৰপেক্ষ মাপকাঠি হ'ল ঈশ্বৰ নিজৰ মনোমীত সকলৰ লগত থকা। তেওঁৰ পোহৰ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰ আত্মৰ পৰা তেওঁ লোকৰ ত্ৰিভাৱে বৰ্ত্তিত নহয়। আৰু যদি ঈশ্বৰ আতৰিয়ায়, তেন্তে ইয়াৰ কৰণ হ'ল নিৰ্দ্দীপিত সকল আৰু এক নহয়; ঈশ্বৰ ন্যায়পৰায়ণ বচিবত তেওঁ লোকৰ আধ্যাত্মিক মৰ্দ্ধাদ সলনি হৈছে। কৰণ তেওঁৰ বচিব-বিবেচনা মানুহৰ আচৰণৰ লগত খাপ খাই পৰে। ব্যক্তিগত প্ৰকৃত দুয়োটা দিশত পৰিৱৰ্ত্তা সম্ভৱ হৈছে। থকা: ভলপৰ বোলাই বোলাৰ পৰা ভললৈ। বিনুত ভলপৰ বোলাই সলনি হৈছে। ধৰ্ম্মীয় গোট আৰু প্ৰকৃষ্টিৰ সামূহিক প্ৰকৃত এনে নহয়, য'ত তেওঁ লোক ঈশ্বৰ প্ৰকৃত কৰা পৰিৱৰ্ত্তাৰ লগত খাপ খাব নোৱাৰে। তেওঁৰ শিষ্য যীচুৱে আমাক কয়: "ভল গছ বোলা ফল দিব নোৱাৰে, য'ত ক'বোলা গছ ভল ফল দিব

নৱেম্বৰ (মৰ্থ ৭:১৮)। এইদৰে তেওঁ আমা কবুৰ্জি বলদৈলৈ য়ে, ইয়াৰ ঘৃণনীয় ফলৰ বাবে, কথলিকধৰ্ম এটা "ক'যা গছ" আৰু ই নিজ বৰ্মিছা মতৰ দৰজ ৰখিত তে নো ক'য়। থৰ্কি, আনৰ্কি তেঁয়াৰ জ তন্মুকি সমৰ্পণৰ পৰ বঞ্চিত হৈ মানুহক অত্যাচাৰ কৰ বন্ধ কৰি। আৰু অষ্টা হেনৰী যেনেজি ৰব্বৰ্ণিচৰ আৰু অপৰ ধকন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰিবলৈ সূচী কৰ এংলিক নধৰ্ম ক্ৰান্তত। এক ইকথ; ঈশ্বৰে তেওঁৰ বংশধৰ উত্তৰাধিকাৰী ৰজা সকলকৰি মূল্য দিব পাৰে? কলভনিষ্ট পক্টেষ্টিংট ধৰ্ম ক্ৰান্তত। এনেকুৱা ই ক'য়নো এই প্ৰক্ৰিয়াত পক্ট জেন কলভনিক আশংকা কৰ হৈছিল কাৰণ তেওঁৰ চৰিত্ৰ কঠিনত ৰসনা মতাৰ তেওঁৰ জে নোভিচৰত তেওঁৰ ধৰ্ম প্ৰদান কৰ অসংখ্য মৃত্যুদণ্ড বাবে, তেওঁৰ সময়ৰ কথলিক প্ৰকাৰ সৈতে এক ধৰণৰে, আনৰ্কি সৈবোষক অতিক্ৰম কৰি। এই পক্টেষ্টিংট ধৰ্ম ক'মেলা প্ৰচু যীচু খ্ৰীষ্টক সন্মুখ কৰাৰ সম্ভাৱনা নাছিল আৰু ইয়াক ক'মেলা কাৰণত প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ আৰ্হি হিচাপে ল'ব নোৱাৰি। এইটো ইমান ই সত্য য়ে ডেনিয়েলেকদীয়া তেওঁৰ প্ৰকাৰ শত ঈশ্বৰে পক্টেষ্টিংট সংস্কাৰক আওকাণ কৰে, কল ১২৬০ বছৰৰ পৰেপৰ শাসন ব্যৱস্থাক লক্ষ্য কৰি, আৰু ১৮৪৪ চনৰ পৰা পৃথিৱীৰ শেষলৈক, যিটো আহবি ২০৩০ চনত, চোভে নথডে এডভেণ্টজ মৰবৰ্ণসমূহ প্ৰক্ৰিয়া কৰাৰ সময়।

ঐতিহাসিক আৰু কথলিকধৰ্মীয় নকল সকলেৰে দিশ ঈশ্বৰে অনুমোদিত আৰ্হি সৈতে মিলি আছে, কিন্তু ইয়াৰ সমানক তেঁয়াও নহয়। প্ৰকৃত বিশ্বাস খ্ৰীষ্ট আত্মাই অহৰহ পুষ্টি লাভ কৰে; মিছা বিশ্বাস নহয়। প্ৰকৃত বিশ্বাসে ঐশ্বৰিক বাইবেলৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বহুসংখ্যক ব্যাখ্যা কৰিব পাৰে; মিছা বিশ্বাসে নোৱাৰে। ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অসংখ্য ব্যাখ্যা পৃথিৱীত প্ৰচলিত হৈ আছে, প্ৰত্যেকটোৱেই শেষৰটোতকৈ অধিক কাৰুণিক। তেওঁলোকেৰ বীপবীত মৰেৰ ব্যাখ্যাসমূহ কল ১২৬০ বাইবেলৰ উদ্ভৱৰ পৰা হ'পোৱা গৈছে; বৰ্টটো সয়েহেনোথুত, সুস্মি, সুসংহত আৰু ঈশ্বৰ চিন্তাৰ সৈতে মিলি থকা, যাৰ পৰা ই ক'ত তেঁয়াও আঁতৰি নাযায়, আৰু সৰ্ব্বাক্ৰমিক নো তৰ্পক লক্ষ্য ৰাখে।

দানিয়়ে লে স্কা স্জক বৰা বপ্ৰসুত্ৰী মূলক টোকা

দানিয়়ে লেনা মটোৰে অৰ্থ হ'ল ঈশ্বৰ মনোৰ বচিবক। ঈশ্বৰ বচিবৰ বিষয়ে জ্ঞান বিশ্বাসৰ এটা প্ৰথমকি ভিত্তি, বনিনোই জীৱকত উৰ্পক্ষ শতি আৰু বুজা ইচ্ছাৰ আজ্ঞাৰী হ'বলৈ লৈ যায়, যিটো তেওঁৰ দৰা সকলো সময়তে আশীৰ্বাদ পোৱাৰ একমাত্ৰ চৰ্ত। ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টিৰ পৰা প্ৰমে বচিবৰে যিয়ে ইয়াক সুনিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি তোলে আৰু তেওঁলোকৰ আজ্ঞাৰী বিশ্বাসৰ দৰা ইয়াক প্ৰদৰ্শন কৰে। সেয়েহে ঈশ্বৰ বচিব তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দৰা প্ৰকাশ পা ইছে যিয়ে যীচু খ্ৰীষ্ট দ্ৰষ্টান্ত দৰা প্ৰকটক ব্যৱহাৰ কৰে। ঈশ্বৰ বচিব প্ৰক্ৰম দানিয়়ে লেৰ পুস্জক প্ৰকাশ কৰিছে, বিনুত ই কৰল খ্ৰীষ্টান ধৰ্মীয় ইতিহাসৰ ওপৰত তেওঁৰ বচিবৰ প্ৰথমকি ভেটি সন্ধান কৰিছে, যিটো প্ৰকাশ শতি বাক্য পুস্জকত বিতং ভাৱে প্ৰকাশ কৰা হ'ব।

দানিয়়ে লেত ঈশ্বৰে কম প্ৰকাশ কৰিছে, বিনুত এই পৰিমাণগত অলপৰ গুণগত গুৰুত্ব অৰ্হিছে, কাৰণ ই সামগ্ৰিক ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰকাশ শতি বাক্যৰ ভেটি গঠন কৰে। অট্টলিকাৰ স্ফুৰ্তি বিন্দুকলে জানে যে, নিৰ্মাণৰ বাবে মাটিৰ প্ৰসুত্ৰী বৰিমান নিৰ্মাণক আৰু নিৰ্মাণক। ভৱিষ্যদ্বাণীত এইটোৱেই হৈছে ভাব দানিয়়ে লে লেভ কৰা প্ৰকাশক দিয়া ভূমিকা। সঁচকৈ যিয়ে তিয়াত উলোকৰ অৰ্থ স্পষ্টকৈ বুজা যায়, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ অসুত্ৰিব প্ৰকাশ কৰা বদৰত উদ্দেশ্য সাধন কৰে আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোক সকলক আত্মাই প্ৰদান কৰা বৰ্তটো বুজি পোৱাৰ চাৰিখি দিয়া। এই "সৰু" তথ্যটিও পোৱা যায়: দানিয়়ে লেৰ সময়ৰ পৰা চৰ্চা সাৰ্জনীন আৰ্হিপত্ৰী লসাম্বাজ্জৰ একৰহ যোগে (দানিয়়ে লে ২, ৭ আৰু ৮); যীচু খ্ৰীষ্ট পাৰ্শ্ব পৰিচৰাৰ আনুষ্টানিক তৰিখ (দন. ৯); ৩২১ চনত খ্ৰীষ্টান ধৰ্মত্যাগৰ যোগে (দন. ৮), ৫৩৮ আৰু ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰত ২৬০ বছৰ পোপৰ ৰাজত্ব (দন. ৭ আৰু ৮); আৰু ১৮৪৩ চনৰ পৰা (২০৩০ চনলৈকে) "এডভেণ্টিষ্ট" মতিত্ব (দন. ৮ আৰু ১২)। ইয়াৰ লগত যোগে দিওঁ জনা ১১ যিয়ে আৰ্মিথে বদৰে চুড়ান্ত

স্বাস্থ্যজ পাৰমাণৱিকবিশুদ্ধাধুনা ৰূপআৰুবিবৰ্তন উন্মোচন কৰে যিটো ত্ৰণকৰ্ত
ঈশ্বৰৰ গৌৰৱময় প্ৰকৃতিবিবৰ্তন আগতে এতিয়াও সম্ভৱ কৰিবলগীয়া আছিল।

স্বাস্থ্যজ ৰূপে প্ৰকৃতি যীচু খ্ৰীষ্টই নতুননিয়মৰ বাবে ইয়াৰ গুৰুত্ব কথামাক
সোৱৰাই দিবলৈ দানিয়েলৰ নাটকটো উদগনি দিছিল। “এতেকে যি এতিয়া তোমাৰ লগে
আববা দীদানিয়েলকোৱা ঘণনীযধৰুৱা ৰশাষকপৰিত্ৰসন্মত থিয়হৈ থকা দেখিব,
যিকোনো প্ৰভাতে ওঁৰ জীবি (মথ ২৪:১৫)”

যদি যীচুৱে দানিয়েলৰ প্ৰকৃত সাধু দিছিল, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল
দানিয়েলে তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰথম আগমন আৰু তেওঁৰ গৌৰৱময় প্ৰকৃতিবিবৰ্তন
বিষয়ে শি্ষ লাভ কৰিছিল, তেওঁৰ আগৰ আন সকলোতকৈ বেছি। মোৰ কথাবে
স্পষ্টই বুজিবলৈ হ'লে এইটো জটিল প্ৰক্ৰিয়া নীচ যি স্বাস্থ্য পৰা অস্থিৰ
আগতে দানিয়েলৰ ওচৰত নিজকে "মা ইকল" নামেৰে উপস্থাপন কৰিছিল, দান।
১০:১৩-২১, ১২:৩ আৰু এই নামটো যীচু খ্ৰীষ্টই প্ৰকাশিত ৰূপ ১২:৭ পদত
গ্ৰহণ কৰিছে। এই নাম "মা ইকল" ইয়াৰ লেটিনকৈ থলকি পত্ৰ ছিপিৰ চিত্ৰিত মিলে
বৰটন ফৰনস ৰখিত মণ্ড চণ্টে মিলে কৰিয়া নাম। দানিয়েলৰ পুস্তকত
সংখ্যগত বিৱৰণ যোগ কৰা হৈছে যিৰ দৰা আমিত তেওঁৰ প্ৰথম আগমনৰ বছৰটো
জানিব পাৰোঁ। মই এইটোও নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি দিওঁ যে "মা ইকল" নামটোৰ অৰ্থ
হৈছে: যি ঈশ্বৰৰ দৰে; আৰু "যীচু" নামটো এনেদৰে অনুবাদ কৰা হৈছে: YaHWéH-এ
বক্ষ কৰে। দুয়োটা নামেই মহান সৃষ্টিকৰ্ত ঈশ্বৰৰ বিষয়ে আকাশী উপাধিত
প্ৰথম, প্ৰথম উপাধিত দৰ্শিত।

ভৱিষ্যতৰ প্ৰকাশক আমাৰ সন্মুখত বহুসংখ্যক নিৰ্মাণ খেলে হিচাপে
উপস্থাপন কৰা হৈছে। চিনেমাৰ প্ৰথম দিনত ৰুটাত ৰলিফ ইফৰ্ট সৃষ্টি কৰিবলৈ
চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাতা সকলে কেঁচৰ প্লট ব্যৱহাৰ কৰিছিল যিৰ বিভিন্ন ৰং কৰা আৰু
এবাৰ চুপাৰম পঢ় কৰি বহুসংখ্যক ছবিৰ সৃষ্টি কৰিছিল। ঈশ্বৰে কলমা কৰা
ভৱিষ্যদবাণীৰ ক্ষত এনেকুৱাই

এই সকল বেবেষা বম্ভহয় দা ন্যিলে স্বাৰা

ডা ন্যিলে স্বাৰা পথন

এই কিত পথনপতা তামো লোক জা না য়ে সী মা হীন স্বৰ্দ্ধাক্তিমা ন ঙ্গ শৰ
জী যাইআ ছে, যদিও তে ঙ্গ নজি কল্লক ইথ ক। " *আ ববা দীদা ন্যিলে* ব এই সা ব্ধ

আপোনা লোকক এই বিষয়ে পৰ্য্যায়ন নীয়াবলৈ লিখি হৈছে। ইয়াত পুৰণি আৰু নতুন নিয়মৰ সাৰ্বক্ষ্য মনোহৰ আছে। কাৰণ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক উদ্দেশ্য লিখি বক্তৃত ইয়াক উদগনি দিছিল। তেওঁৰ অৰ্ভজ্ঞেই এই ভুল আৰু নুযয়পৰায়ণ ঈশ্বৰৰ কাৰ্য্য প্ৰকাশ কৰে। আৰু এই কঠিন পথনত আমাক এই বচিব আৰম্ভ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ একশ্বৰবাদৰ ধৰ্মীয় ইতিহাস, ইহুদী, প্ৰথম নিয়মত ইহুদী, তৰ পিছত খ্ৰীষ্টান , তেওঁৰ নতুন নিয়মত যীচু খ্ৰীষ্টই বোম্বাই দিয়া তেজৰ ওপৰত নিৰ্মিত , তেওঁৰ যুগৰ ৩ এপ্ৰিল , ৩০ এপ্ৰিলত । " *দানিয়েলে* তকৈ ঈশ্বৰৰ বচিব কমেও ভুলকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰে ? তেওঁৰ নামৰ অৰ্থ হৈছে "ঈশ্বৰ মনোৰ বচিবক। " এই জীৱিত অৰ্ভজ্ঞেই বোম্বাই উপকথ্য নহয়, বৰঞ্চ তেওঁৰ বিশ্বাসযোগ্যতৰ আৰম্ভ ঐশ্বৰিক আশীৰ্বাদৰ সাৰ্বক্ষ্য । ঈশ্বৰে তেওঁক যিহীকত দুৰ্ভাগ্যত বক্ষ্য কৰিবলগীয়া তৰ্জনী নাম নুহৰ মাজত উপস্থাপন কৰিছে। ১৪:১৪-২০। এই তৰ্জনী প্ৰকাশৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকল হ'ল " *নোহ, দানিয়েলেয়া বুইয় নো* "। ঈশ্বৰৰ বৰ্ত্তাই আমাক স্পষ্টকৈ কয় যে যীচু খ্ৰীষ্টতো যদি আমি এই আৰম্ভণিৰ সৈতে মিলি নাথকো, তেন্তে পৰিত্ৰণৰ দূৰাৰ আমাৰ বাবে বন্ধ হৈ থকিব। এই বৰ্ত্তাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ শিষ্য অনুসৰ্মন নোমীত সকলো স্ক্ৰিপ্ত প্ৰকাশ কৰিবলৈ পাৰে 'বলগীয়া সংকীৰ্ণ পথ, সংকীৰ্ণ পথ বা সংকীৰ্ণ দূৰাৰখনক নিশ্চিত কৰে। " *দানিয়েলে আৰু তেওঁৰ তৰ্জনী মাংগী* ৰূপ হ'লী আমাৰ আগত উপস্থাপন কৰিছে। বিশ্বাসযোগ্যতৰ আৰম্ভ হ'ল পৰ্য্যটন ঈশ্বৰে বৰিদৰ সময়ত বক্ষ্য কৰে।

কিন্তু দানিয়েলেৰ জীৱনৰ এই কাহিনীটোতো আছে, তৰ্জনী নশ্ৰুতশীলী বজাৰ ধৰ্ম্মান্জকৰণ যিসকলক ঈশ্বৰে চৰিত্ৰ নৰপৰ কাৰ্জনীবিলাই সফল হৈছিল যাক তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ অজ্ঞাতৰ পূজা কৰিছিল। ঈশ্বৰে এই সম্ৰাটসকলক মানৱ ইতিহাসৰ নাজিৰ কাৰ্য্য আটাইতকৈ শ্ৰুতশীলী মুখপাত্ৰ হ'ল পৰ্য্যটন প্ৰথম , কিন্তু শেষৰ কাৰণ এই আদৰ্শ মানুহৰ বোম্বাই নোহোৱা হৈ যাব আৰু ধৰ্ম, মূল্যবোধ , নৈতিকত্ব অহৰহ অৱনতি ঘটিব। ঈশ্বৰৰ বাবে আত্ম কাৰ্জনীৰ টো এটা দীঘলীয়া সংগ্ৰাম আৰু বজা " *নুবখদনেচৰ* "ৰ গচেচৰটো এই ধৰণৰ এক অত্যন্ত প্ৰকাশজনক উদাহৰণ। ই যীচু খ্ৰীষ্টৰ দৃষ্টান্তটো নিশ্চিত কৰে, এই " *ভুল মৰেপা লক্ষ্য* "ইনেজি বজা কএৰি হেৰুৱাভে ডাবোমৰ বচিব যায়।

দানিয়েল

দান ১:১ যিহূদৰ ৰজা যিহোঁফাকিমৰ ৰাজত্ব তৃতীয় বছৰত বাবিলৰ ৰজা নবুখদনে চৰ্যেবু চলে মলগ্ৰাহিত কৰা ধৰিলে।

১ক- যিহূদৰ ৰজা যিহোঁফাকিমৰ ৰাজত্ব তৃতীয় বছৰত

যিহোঁফাকিমৰ ৰাজত্ব ল - ৬০৮ চনৰ পৰা - ৫৯৭ চনলৈ কে.১১ বছৰ।

১খ- নবুখদনে চৰ

এইটোৱেই হৈছে ৰজা নবুখদনে চৰনা মৰ বাবিলীয় অনুবাদ "নবুৰা মেষ ডাঙৰ পুত্ৰক বক্ষ কৰে।" নাবু হৈছে মেছপটেমিয়াৰ জাতি আৰু লেখাৰ দেৱতা। ইতিমধ্যে স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে ঈশ্বৰে জাতি আৰু লেখাৰ ওপৰত এই ক্ষমতা তেওঁৰ হাতত পুনৰুদ্ধাৰ ইপোঁৰ উদ্দেশ্য লৈছে।

Dan 1:2 যিহোঁফাকিম যিহূদৰ ৰজা যিহোঁফাকিম আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কিছুমান পাত্ৰ তেওঁৰ হাতত তুলি দিলে। নবুখদনে চৰসেই পাত্ৰসকল নজিৰদেৱত বগহলৈ চিনাৰদেৱত শলৈ গৈ নজিৰদেৱত বৰ্তালত থৈ দিলে।

২ক- যিহূদৰ ৰজা যিহোঁফাকিম যিহোঁফাকিম তেওঁৰ হাতত তুলি দিলে

ইহুদী ৰজা কিশ্বৰ পৰিত্যগ কৰাটো ন্যয্য। ২খ.৩৬:৫: যিহোঁফাকিম ৰাজত্ব কৰিলে আৰম্ভ কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স আছিল পঁচিশ বছৰ আৰু তেওঁ যিহূ চলে মন্ত্ৰাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। তেওঁ নজিৰদেৱত যিহোঁফাকিমৰ দৃষ্টিৰ বাবে কাম কৰিলে।

২খ- নবুখদনে চৰসেই চৰনাৰ নজিৰদেৱত বগহলৈ চিনাৰদেৱত শলৈ গৈ নজিৰদেৱত বৰ্তালত থৈ দিলে।

এই ৰজা পৌত্তলিক ; তেওঁ ইস্ৰায়েল সোৱা কৰা প্ৰকৃত ঈশ্বৰক নাজান কৰি তেওঁ নজিৰদেৱত কসন্মান কৰাৰ যত্ন লয়: বোলা ভৱিষ্যত: ধৰ্মানুষ্ঠিত হোঁফাকিম পিছত তেওঁ দানিয়েলক সত্য ঈশ্বৰক এক নিশ্চয় সোৱা কৰিব।

Dan 1:3 ৰজা ইনজিৰনপুংসকসকলক আচপো নাজ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক, ৰজাৰ আৰু ডাঙৰীয়াসকলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

Dan 1:4 বজা বৰ জপ্সা দত সৰে কৰবিপৰ আৰু কলদীয়া সকলক হুতিয় আৰু ভাষা শিকি বপৰ ডেকা, সুখী, জ্ঞানী, বুদ্ধিমান আৰু বুদ্ধিমান।

৪ক- বজা নবুখদনে চৰবন্ধুত্বপূৰ্ণ আৰু বুদ্ধিমান যেন লাগে, তেওঁ ক'বল ইহুদী শিশু সকলক। তেওঁৰ সমাজ আৰু ইয়াৰ মূল্যবোধৰ সৈতে সফলতাবে একত্ৰিত হোৱাত সহায় কৰিবৰ চৰা।

Dan 1:5 বজা ইতেওঁলোকৰ মাজে তথকা খাদ্য আৰু তেওঁ খোৱা দ্ৰব্যবসৰ পৰা প্ৰতিটো দিনৰ বাবে তেওঁলোকক এটা অংশ নিষ্কৰণ কৰিলে; যাতে তেওঁলোকক তিনি বছৰৰ বাবে জীয়াই থকাৰ পাৰে, যাতে শেষত তেওঁলোকৰ বজা বসৰে কৰিব পাৰে।

৫ক- বজা বৰ ল উদ্দশ্য স্পষ্ট। তেওঁ নিজৰ দেৱতাবোৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি নিজৰ খদ্দমক ক'ব, যিখিনি নিজৰ আগবঢ়ায় সেইখিনিতেই সকলক গতিত গুৰু কৰে।

Dan 1:6 আৰু যিহুদীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা দানিয়েলে হানানীয়া মীচয়েলে আৰু অজাৰীয়া আছিল।

৬ক- বাবেল নগৰলৈ যোৱা সকলো ইহুদী যুৱকৰ ভিতৰত মাত্ৰ চাৰি জনেহে আদৰ্শ নিষ্ঠা প্ৰদৰ্শন কৰি। তেওঁৰ পিছৰ অনুষ্ঠানবোৰ ঈশ্বৰে আয়জ্ঞে নকৰে। যাতে তেওঁৰ সৰে কৰা আৰু তেওঁক আশীৰ্বাদ দিয়া আৰু তেওঁৰ সৰে নকৰা আৰু তেওঁক আওৰণ কৰা লোকে বহন কৰা ফলৰ প্ৰক্ষেপ প্ৰকাশ কৰে।

Dan 1:7 নপুংসক সকলক ধক্ষাই তেওঁলোকক নাম দিলে: দানিয়েলক বেলেতচচৰ হানানীয়ালৈ চৰ্কে; মীচয়েলক মচথক; আৰু অজাৰীয়ালৈকে বদনে গৈ।

৭ক- বুদ্ধিমত্তা এই ইহুদী যুৱক সকলে গুৰু কৰে যিসকলে বীজীয়া জোপী দিয়া পৌত্তলিক নাম বহন কৰিবলৈ সন্মত হয়। নাম এটা আৰোপ কৰাটো শৰ্মহীনে। চীন আৰু সত্য ঈশ্বৰে শিকোৱা এটা নীতি। Gen.2:19: আৰু যিহোৱা ঈশ্বৰে মাটীৰ পৰা সকলো পথাৰত থকা জন্তু আৰু আৰু শৰ সকলো চৰাই গঢ় লৈছিল তেওঁ মানুহজনৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছিল যে তেওঁ সেইবোৰক ক'ব নাম দিব; আৰু মানুহজনে প্ৰতিটো জীৱক নামে বনোৱাৰ লৈ, সেইবোৰক ইয়াতেই আছিল।

৭খ- দানিয়েলে "ঈশ্বৰ মোৰ বচিবক" নাম সলনি কৰিছে। বেলেতচচৰ "বলে ব্ৰহ্ম কৰিব"। বলে সেই চৰিত্ৰ নকৰিহঁতে কৰিছে যাক আৰু সৰ্বক আত্মৰ বলি হোৱা এই পৌত্তলিক জনগোষ্ঠীবোৰে সকলো অজ্ঞাতৰ বাবে সৰে আৰু সন্মান কৰিছিল।

হানানীয়া "যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ বা দয়া" আৰু বপৰ অনুপ্ৰাণিত "চৰ্কে" হৈ পৰে। আৰু আছিল বৰলৈ চন্দ্ৰ দেৱত।

মীচয়েলে "যি ঈশ্বৰৰ ধৰ্মকিত" মচথ "যি আৰু" হৈ পৰে।

আজা ৰ'য়া'সহায়ৰ সাহায্য YaHWéH" হয় "Abed-Négo" "Nego দাস", আৰু তত ইতিমধ্যে, কলিডিয়ানসকল দৰেত।

Dan 1:8 দানিয়েলে ৰজা ৰথ'দয়ৰ দৰ্শনৰ বাবে নাজিৰ অশুচনিকৰিবলৈ সংকল্প কৰিলে আৰু তেওঁ প্ৰধান নুপুংসকক অনুবোধ কৰিলে যে তেওঁ নাজিৰ অশুচনিকৰিবা চকু পৰাজিতিহ'লৈ পৌত্তলিক নাম **বহন** কৰাটোকোনো সমস্যা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিন্দা কৰা প্ৰক্ৰিয়াত নাজিৰ অশুচনিকৰাটো অতি বেছী। ডেকা সকলৰ বিশ্বাসযোগ্যতাই তেওঁলোকক ৰজাৰ মদ আৰু মাংসৰ পৰা বৰিত থকাৰ বাবে বধ্য কৰাৰ বাবে এইবোৰ বস্তু পৰম্পৰাগতভাৱে বেৰলিনত সন্মানিত পৌত্তলিক দৰেত সকলৰ আগত উপহাৰ দিয়া হয়। তেওঁলোকৰ যত্নেৰে অপৰিপক্ক আৰু তেওঁলোকে এতিয়াও পোন্ধৰ দৰা যুক্ত নদিয়ে, যিজন খৰিষ্টান বিশ্বাসী সাক্ষী যিয়ে মিছা দৰেত একো বুলি গণ্য কৰে (ৰোমীয়া ১৪; ১ কৰিন্থীয়া ৮)। কিন্তু বিশ্বাসত দুৰ্দ্ধাসকলক জোকাৰি যোৱাৰ ভয়ত তেওঁ তেওঁলোকৰ দৰাই কম কৰে। যদি তেওঁ বিপৰীত ধৰণে কম কৰে তেন্তে তেওঁ কোনো পাপ নকৰে, বাবে তেওঁৰ যুক্তি শুদ্ধ। ঈশ্বৰে ইচ্ছাকৃতভাৱে কৰা অশুচিত কমপূৰ্ণ জ্ঞান আৰু বিবেকেৰে নিন্দা কৰে; এই উদাহৰণত পৌত্তলিক দৰেত কসন্মান জনোৱাৰ ইচ্ছাকৃত বাছনী।

Dan 1:9 ঈশ্বৰে দানিয়েলক নুপুংসক সকলৰ ধৰ্ম্মৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ আৰু অনুগ্ৰহ দিলে।

৯ক- যুৱক-যুৱতী সকলৰ বিশ্বাস ঈশ্বৰক অসন্তুষ্ট কৰাৰ ভয়ৰ দৰা প্ৰদৰ্শিত হয়; তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি পাব।

Dan 1:10 নুপুংসক সকলৰ ধৰ্ম্মৰ দানিয়েলক কলে, "মই মোৰ প্ৰভু ৰজা কভয় কৰোঁ, যি জনে আপোনাৰ খাদ্য আৰু পানীয় নিৰ্ব্বাৰণ কৰিছে। তেওঁ আপোনাৰ সমবয়সীয়া আন ডেকা সকলক মুখতকৈ আপোনাৰ মুখখন কৰি বহি নিৰ্ব্বাশ দেখি আপুনি মোৰ মূৰ ৰজাৰ আগত উন্নয়ন কৰিবা।"

Dan 1:11 তেতিয়া দানিয়েলে সেই বিষয়াজনক কলে, যাৰ ওচৰত প্ৰধান নুপুংসক দানিয়েলে হ'ল নীচা মীচিয়েল আৰু আজা ৰ'য়াৰ দায়িত্ব দিছিল।

Dan 1:12 তেওঁৰ দাস সকলক দহ দিন পৰীক্ষা কৰা, আৰু তেওঁলোকে আমাকথা বলাই শাপ চলাই আৰু পানী দিবলৈ পানী দিবক;

Dan 1:13 তেতিয়া আপুনি আমাৰ মুখ আৰু ৰজা ৰথ'দয় থোৱা ডেকা সকলক খালেচাব আৰু আপোনাৰ দাস সকলক গতি যদি থৈছে অনুসাৰে ক্ষমা কৰিবা।

Dan 1:14 তেওঁ তেওঁলোকেক যাঁ বিচৰিছিল, সেইখিনি দিলে আৰু দহ দিন পৰীক্ষা কৰিলে।

Dan 1:15 দহ দিনৰ শেষত বজা ৰম্যংসখোৱা সকলোডোৰে তেওঁলোকে ভুল আৰু মতেই দেখে গ'ল।

১৫ক- প্ৰায় শতিকা ২:১০ ৰ "স্মৰ্ণা" যুগৰ বৰ্ত্তত দানিয়েল আৰু তেওঁৰ তিনিজন সঙ্গীৰ অৰ্ভজ্ঞৰ "দহ দিন"ৰ মাজত ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বছৰৰ নিক্ষেপনৰ "দহ দিন"ৰ মাজত আধ্যাত্মিক তুলনা কৰিব পাৰি। সঁচাকৈয়ে দুয়োটা অৰ্ভজ্ঞ তেওঁ শি্ষক নজিৰ অনুগামীৰ দৰে কৰা সকলবলুৰে ইথাৰ ফল প্ৰকাশ কৰিছে।

Dan 1:16 তত্ত্বাবধায়কজনে তেওঁলোকেৰ খাদ্য আৰু দ্ৰব্যবস লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে কপা চৰি দিলে।

১৬ক- এই অৰ্ভজ্ঞ ইদেখুৱা ইছায়ে শি্ষক মানুহৰ মনত বহু নকৰিব পাৰে যি তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰিত্ৰ ইচ্ছা অনুসৰি তেওঁৰ সসকলক অনুকূল কৰে। বজা ৰম্যংসখোৱা ৰসিক বহুত আছিল আৰু শি্ষক হস্তক্ষেপ কৰিবলগীয়া হৈছিল যি তেওঁ দানিয়েল দিয়া প্ৰস্তাববোৰ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। বিশ্বাসৰ অৰ্ভজ্ঞ সফল।

Dan 1:17 শি্ষকে এই চৰ্চাজনডোৰে কজ্ঞ আৰু সকলো আখৰত বুদ্ধি আৰু জ্ঞান দিলে আৰু দানিয়েল সকলো দ্ৰব্য আৰু সপোনৰ ব্যাখ্যা কৰিলে।

১৭ক- শি্ষকে এই চৰ্চাজনডোৰে কজ্ঞ, সকলো আখৰত বুদ্ধি আৰু প্ৰজ্ঞা প্ৰদান কৰিলে।

সকলো প্ৰকৃৰ দান। যিসকলে তেওঁক চিনি নাপায় তেওঁলোকে নাজানো যে তেওঁলোকে বুদ্ধিমান আৰু জ্ঞানী হওক বা অজ্ঞান আৰু মুৰ্খ হওক সেয়া তেওঁৰ ওপৰত কৰ্মাননিৰ্ভৰশীল।

১৭খ- আৰু দানিয়েল সকলো দ্ৰব্য আৰু সকলো সপোনৰ বজা ই দিলে।

প্ৰায়শঃ নজিৰ বিশ্বাসযোগ্যত প্ৰদৰ্শ কৰা দানিয়েলক শি্ষকে সন্মান কৰে যি তেওঁক ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দান দিয়ে। এইটোৱেই আছিল তেওঁ নজিৰ সময়ত মিচৰীয়াসকলৰ বন্দী বিশ্বাসী যোচেফক দিয়া সাব্যস্ত। শি্ষকৰ প্ৰস্তাবৰ ভিতৰত চলোমনে জ্ঞানকো বাৰ্ছ লৈছিল আৰু এই বাছনিৰ বাবে শি্ষকে তেওঁক বৰী সকলো মহিমা আৰু ধন-সম্পত্তি দিলে। দানিয়েলো ছলতেওঁৰ বিশ্বাসী শি্ষকে নিৰ্ভাৰ কৰা এই উচ্চত অনুভৱ কৰি।

Dan 1:18 যি সময়ত ৰজা ই তেওঁলোকক আনিবলৈ নিযুক্ত কৰিছিল, সেই সময়ত নুপংসক সকলো ধৰ্ম্মই তেওঁলোকক নুবুখদনে চৰবওচৰত উপস্থাপন কৰিলে।

Dan 1:19 ৰজা ই তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিিলে, আৰু সকলো ডেকা ল'ৰাৰ মাজত দানিয়েলে স্থান নিয়া মীচিয়েলে আৰু অজৰিয়াৰদৰে কোনো এজনো পোন্ধো নগ'ল;

Dan 1:20 আৰু ৰজা ই তেওঁলোকৰ পৰা যি জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰ বিষয়ে সোধে-পোছা কৰিলে, তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ সমগ্ৰ ৰাজ্যত থকা সকলো য়ুদকৰ আৰু জ্যেষ্ঠীসকলক দহুগুণতকৈ লুপ্ত কৰি চেনা কৰিলে।

২০ ক-ঈশ্বৰে এইদৰে " তেওঁৰ সোৱা কৰা আৰু তেওঁৰ সোৱা নকৰা সকলৰ মাজৰ পাৰ্থক্য দেখুৱাইছে," যিটো মাল. ৩:১৮। দানিয়েলে আৰু তেওঁৰ সংগী সকলৰ নাম পৰিত্ৰ বাইবেলৰ সাৰ্ব্বস্বত প্ৰকাশ কৰিব, কাৰণ তেওঁলোকৰ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ প্ৰদৰ্শন। জগতৰ শেষলৈ কনিষ্ঠাচিত সকলক উৎসাহিত কৰিবলৈ আৰু হিত পোকা ম কৰিব।

Dan 1:21 দানিয়েল ৰজা ৰপকাম বছৰলৈ কতে নকুৱাই আছিল।

দানিয়েল

Dan 2:1 নুবুখদনে চৰবৰ জ্ঞান দ্ৰষ্টাৰ বছৰত নুবুখদনে চৰসেপোনে দেখিলে আৰু তেওঁৰ আত্ম অস্থি হৈ পৰিল আৰু তেওঁটোপনি যাব নোৱাৰিলে।

১ ক- গৰ্ভক, ইন – ৬০৪. ঈশ্বৰে ৰজা ৰমনত প্ৰকাশ কৰে।

Dan 2:2 তেতিয়া ৰজা ই য়ুদকৰ জ্যেষ্ঠী, মন্দ্ৰাগাধ আৰু কলদীয়াসকলক মাতি পঠিলে, যত তেওঁক তেওঁৰ সপোনবোৰ ক'ব পাৰে। তেতিয়া তেওঁলোক আহি ৰজাৰ আগত যিহ'ল।

২ ক- তেতিয়া পৌত্তলিক ৰজা ই তেতিয়া লৈ ক'বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ ওচৰলৈ যায়, প্ৰত্যেক ই নিজ নিজ বক্তৃত্বৰ বিষয়ে জ্ঞা

Dan 2:3 ৰজা ইতে ঔলংকক কলে, “মই সপোন দেখিছোঁ, আৰু মোৰ আত্মা বিচলিত হৈছে, আৰু মই সপোনটোজ নবিবৰ্তি ৰাখোঁ। ”

৩ক- ৰজা ইকলে: মই এই সপোনটোজ নবিবৰ্তি বো; তেওঁ ইয়াৰ অৰ্থ কথাকোৱা নাই।

Dan 2:4 কলদীয়াসকলৰেজা কআৰ মীয়াভাষাত উত্তৰ দিলে, “হে ৰজা, চৰিৰ লজীয়াই থকক আ পোনা বদ সসকলককওক, আৰু আমাইয়াৰ অৰ্থ ঘোষণা কৰিমা। ”

Dan 2:5 ৰজা ইকলদীয়াসকলককলে, “মোৰ পৰা বসুটো গুচি গ’ল;

৫ক- ৰজা বতৰ তলত আৰু তেওঁলোক চৰম পদক্ৰম ব্যৱস্থাকৰ্মী আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা অনুপ্ৰাণিত যিহেতু ত পৌত্তলিক ছলনা ময়ীত কৰিভ্ৰান্ত কৰাৰ উপায়সৃষ্টি কৰে আৰু তেওঁৰ বশিসী দাসৰজাৰ যিহেতু তেওঁৰ মৰ্মিপ্ৰকাশ কৰে।

Dan 2:6 কনুত যদি আপুনি মোক সপোন আৰু ইয়াৰ ব্যখ্যা কৰে, তেন্তে আপুনি মোৰ পৰা উপহাৰ আৰু পুৰস্কাৰ আৰু মহান সন্মান লাভ কৰিবি। সেয়ে সপোন আৰু তৰ ব্যখ্যা মোক কোৱা।

৬ক- এই উপহাৰ উপহাৰ আৰু মহান সন্মান, ঈশ্বৰে তেওঁৰ বশিসী মনোমীত সকলকৰ বাপ্ৰস্তুত কৰে।

Dan 2:7 তেওঁলোকে দৰ্শিত্যৰ উত্তৰ দিলে, “ৰজা ইনজি বদ সসকলক সপোনটো কওক, আৰু আমাইয়াৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিমা। ”

Dan 2:8 তেওঁৰ ৰজা ইকলে, “মই সঁচকৈ যুৱজীপা ইছোঁযা তেওঁলোকে সময় লাভ কৰিছে, কাৰণ তেওঁলোকে দেখিছে যে সেইবসুত মোৰ কাৰ্য্যৰোপ বহু গৈছে। ”

৮ক- ৰজা ইনজি ৰজ্ঞী লোকসকলক এনেকুৱাকৈ মৰ্চিৰ যিটোক তেওঁৰ ওচৰ হোৱা নাই আৰু তেওঁ সেইটোপা লনন কৰে।

Dan 2:9 যদি তেওঁলোকে সপোন মোক জনাব নোৱাৰে, তেন্তে তেওঁলোকে সকলোকে একেই বৰ্চিবহ’ব; কাৰণ সময় সলনি হোৱা লৈকে তুমি মোক মিছা আৰু মিছা কথাকবলৈ সজু হৈছে। সেয়ে মোক সপোনটোকোৱা, তুমি মোক বুজাব পাৰিছা নোই মই গম পাম।

৯ক- সময় সলনি হ’বলৈ অপেক্ষা কৰি, মোক মিছা আৰু মিছা কথাকবলৈ নজিক প্ৰস্তুত কৰিবৰ্চিব।

এই নীতিৰ ওপৰত ই পৃথিবীৰ শেষলৈকে সকলো মিছা দৰ্শক আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীকাৰীয়ে নিজ কথন কৰে।

৯খ- এতেকে সপোনটোকোৱা, মই গম পাম যে তুমি মোক ব্যখ্যা দিবাৰিছা

প্ৰথমবাৰৰ বাবে এই যুক্তযুক্ত যুক্ত এজন মানুহৰ মনত প্ৰকাশ পায়। চৰ্কাটনসকলে তেওঁলোকৰ বোম্ব আৰু অত্যাধিক গুলিবলবলয়গোটক তেওঁলোকৰ বচৰ যিকোনো কথাক বলাই কৈনো অসুবিধা পায়। বজা বতনুৰাধো তেওঁলোকৰ সীমা বদন্ত প্ৰকাশ কৰে।

Dan 2:10 কলদীয়াসকলে বজা কটুতজ দিলে, "বজা ইফি বচৰে কব পৰা কৈনোহেই পৃথিবীত নাহি। কৈনো বজা ইফিমা নেইমহনৰ শক্তিশালী নহওক কৈয়, কৈনো যদুকৰ জ্যেষ্ঠী ব কলদীয়াকএনেকথ বচৰ নাছিল।"

১০ক- তেওঁলোকৰ কথ সত্য, যিহেতু তেওঁলোকে কটু শব্দে। তেওঁলোকৰ মুখ খুলিবলৈ হস্তজ্ঞপ কৰা নাছিল, যাত তেওঁলোকৰ বুজি পায় যো তেওঁ একমাত্র ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পৌত্তজিক দেৱত বোম্ব একো নহয় আৰু আসুৰিক আত্মৰ হতত সম্ৰপ্ৰ কৰা মানুহৰহত আৰুমনে বেনিৰ্গতি মূৰ্তিৰ বাহিৰে আনএকো নহয়।

Dan 2:11 বজা বতনুৰাধে কঠিন, দেৱত সকলৰ হাৰি বজা ককা ব পৰা কৈনো নাহি যাব বস্ৰমান মানুহৰলগত নাহি।

১১ক- জ্ঞানী সকলে ইয়াত এক অনস্বীকাৰ্য সত্য প্ৰকাশ কৰে। বিনুত এই কথ কৈলৰ সময়ত তেওঁলোক স্মিৰ কৰে যো তেওঁলোকৰ দেৱত বলগত কৈনো সম্ৰপ্ৰ নাহি, আনহা তে সকলো সময়তে তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শলয় প্ৰতি ৰতি লৈলৈ যিহেতু বো যো তেওঁলোক। তেওঁলোকৰ জৰিয়ত লৈ ইথকা দেৱত ৰপৰা উত্তৰ লাভ কৰিব পাৰে। বজা ইআৰম্ভ কৰা প্ৰত্যক্ষমতে। তেওঁলোকৰ মুখ খুলি দিয়ে। আৰু ইয়াক লাভ কৰিবলৈ সত্য ঈশ্বৰৰ অভ ৰনী যি আৰু সীমপ্ৰপ্ৰ প্ৰকাশে ন আছিল যিটো ইতিমধ্যে ঈশ্বৰীয় প্ৰপ্ৰ এই গুলুচলোমনৰ মাজত উচ্চতৰ প্ৰকাশ পাইছিল।

Dan 2:12 তেওঁলোকৰ বজা ইকৰণিত আৰু অতিশয়কৰণিত হৈ বৰলবসকলো জ্ঞানী লৈলৈক ধবস হ'বলৈ আজ্ঞা দিলে।

Dan 2:13 পাছত শাস্তি প্ৰকাশ পালে আৰু জ্ঞানী লৈলৈ সকলক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ল আৰু তেওঁলোক দায়েল আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলক বচি ৰিলে।

১৩ক- নিজৰ দাসসকলক মৃত্যুৰ আগত ৰখিলেই ঈশ্বৰে। তেওঁলোকৰ বজা নবুখদনে চৰবসৈ তে মৰ্মিমাৰ পুনৰুত্থান কৰি। এই কৌশলে এডভেণ্টুৰি বিশ্বাসৰ শেষ অভিজ্ঞতাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে য'ত নিকৰ্চতি সকলে বদ্বিহী সকলে নৰিদেশে দিয়া মৃত্যুৰ বাবে এটা নৰিষ্টি তৰিখৰ বাবে অপেক্ষ কৰি। বিনুত ইয়াত আকৌ পৰিস্থিতি ওলোট হ'ব, কাৰণ মৃতসকল হ'ব এই বদ্বিহী সকল যিয়ে ইজনে

সজিনকহৃত্য কৰিবযে ত্ৰিযাশকৃতিশালী আৰু বজীয়ীখীষ্ট তেওঁলোকেৰ বচিব আৰু
নিদ্ কৰিবলৈ সক্ষম উপস্থিতি হ'ব।

Dan 2:14 তে ত্ৰিযাদ ন্যিলেবে বলিৰ জ্ঞানী লোকে সকলক বধ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা
বজা বপকৰীৰ সোণোপত আৰ্যিক কৰিব চেনা আৰু বুদ্ধিমানৰ পকেথ ক'লে।

Dan 2:15 তে ত্ৰিযাত ওঁ উত্তৰ দি বজা বসোণোপত আৰ্যিক ক'লে, "বজা বশাস্তি
ক'য় ইমানকঠোৰ? আৰ্যিকদে ন্যিলেক এই বিষয়ে বজা ইদিলে।

Dan 2:16 তৰ পাছত দন্যিলেবে বজা বওচৰলৈ গৈ তেওঁক সময় দিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে,
যাত তেওঁ বজা কত বত্থা দেখুৱাব পাৰে।

১৬ক- দন্যিলেবে নৈজ বসন্তৰ আৰু ধৰ্মীয় অৰ্ভজ্ঞ অনুসৰি মকৰে। তেওঁ জনে
যা তেওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণী মূলক উপহাসবাবে তেওঁক ঈশ্বৰে দিছে, যাব ওপৰত তেওঁ
নৈজ বসন্তলৈ আস্থা ৰখিবলৈ অভ্যস্ত। বজা ইকি সুধিছে সে ইকথ জনিত তেওঁ জনে
যা উত্তৰাবে ঈশ্বৰ হতত আছে, বিনুত সে ইবোৰ তেওঁৰ আগত পক্ষ শ কৰটো
তেওঁৰ ইচ্ছত আছে নে?

Dan 2:17 তৰ পাছত দন্যিলেবে ঘৰলৈ গৈ হানন্যিয়া নীচ যিলে আৰু অজৰিয়াকত ওঁৰ
সংগীসকলক ক'লে।

১৭ক- চৰজিনডেৰে দন্যিলেবে ঘৰত থক। "চৰ ইবজা কবোৰ একেলগে" আৰু
সিহঁতে ঈশ্বৰৰ সমাবেশক পৰিনিধিত্ব কৰে। আনকি যীচু খীষ্ট আগত ওঁ য'ত
দুজনৰ ত্ৰিভুজ নমোৰ নামত একত্ৰিত হয়, ততমই তেওঁলোকেৰ মাজত আছে।"
প্ৰকুৰে কয়। অত্ৰতৰোৰ প্ৰমো এক সুন্দৰ সংহতিৰ মনোভাৱ প্ৰদৰ্শন কৰ
এই যুৱক-যুৱতী সকলক একত্ৰিত কৰে।

Dan 2:18 সৰ্প ঈশ্বৰৰ পৰা দয়া বচিবলৈ যাত দন্যিলেবে আৰু তেওঁৰ
সংগীসকলক বৰলিববকী জ্ঞানী সকলৰ সৈতে ধ্বংস নহয়।

১৮ক- তেওঁলোকেৰ জীৱন বপকৰি ইমান প্ৰকাৰে অৰুৰি বসন্মুখী নহৈ উগ্ৰ প্ৰক্ৰিয়া
আৰু আন্তৰিক উপবাসে ইহঁতে নিৰ্ধাৰিত সকলৰ একমাত্ৰ অস্ত্ৰ। তেওঁলোকে এই
কথ জনে আৰু তেওঁলোকেৰ ঈশ্বৰৰ সাঁহৰিৰ বাবে অপেক্ষ কৰিব যি জনে ইতিমধ্যে
তেওঁলোকে ইমান প্ৰকাৰে দিছে যা তেওঁতেওঁলোকেৰ অলপায়া পৃথিবীৰ শোষণত মৃত্যুৰ
আদেশক ব্ৰহ্ম কৰিলোঁ শোষণ নিৰ্ধাৰিত জনে ও একে দৰে ইফ মকৰিব।

Dan 2:19 তৰ পাছত বৰ্ণি এটা দৰ্শনত দন্যিলেবে আগত এই গোপন কথ প্ৰকাশ
হ'ল। আৰু দন্যিলেবে সৰ্প ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে।

১৯ক- তেওঁৰমনেীতসকলসুধলৈ, বশ্বসী ঈশ্বৰ তত আছে, বৰণতেওঁদনয়িলে আৰুতেওঁৰত্ননিজিনসঙীৰ বাবে তেওঁৰবশ্বসযোৎসৱৰ সাক্ষ্য দিবলৈ পৰীক্ষাৰ আয়জেনকৰিছে; বজাৰচৰকাৰৰ উচ্চতম পদবীলৈ উন্নীত কৰাৰ উদ্দেশ্য। তেওঁ অৰ্ভিজ্ঞৰ পিছত অৰ্ভিজ্ঞ ই তেওঁলোকক এই বজাৰৰ বাবে অপৰীক্ষাকৰ্ত্ত্বিত্ব যাক তেওঁ নতুনত্ব দিব আৰু শেষত ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত কৰিবা। এই ধৰ্ম্মানুষ্ঠাকৰণ হ'ব ঈশ্বৰে ব্ৰহ্মকামী মিছনৰ বাবে পৰিত্ৰ কৰা চৰ্চজনীহুদী যুৱকৰ বশ্বসী আৰু নিন্দীয়া আচৰণৰ ফল।

Dan 2:20 তেওঁ যিদিন যিলৈ উত্তৰ দি ক'লে, “ঈশ্বৰৰ নাম চৰিবা লব বাবে ধন্য হওক; প্ৰজ্ঞা আৰু শক্তি তেওঁৰ।”

২০ক- এটা সূন্যয্য প্ৰাংসা বৰণতেওঁৰ প্ৰজ্ঞা প্ৰমাণ এই অৰ্ভিজ্ঞ ত অনস্বীকাৰ্য্যৰ প্ৰদৰ্শিত হৈছে। তেওঁৰ শক্তি যিহেঁতাক মক নুবুখদনে চৰা ওচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু ই তেওঁৰ ধৰণ সমূহ তেওঁৰ প্ৰকলক্ষ অনুকূললোকসকলৰ মনত জা পৰিছিল।

Dan 2:21 তেওঁ সময় আৰু খাত সলনি কৰে, বজাৰ ক'তৰ ইস্থাপন কৰে, জ্ঞানী সকলক জ্ঞান দি আৰু বজাৰ সকলক জ্ঞান দি।

২১ক- এই পদত ঈশ্বৰত বশ্বস কৰাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বাবে বশ্বস কৰাৰ সকলো বৰণ স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছে। এইবোৰ কথ সমূহৰ পৰা উপলব্ধি হ'লে নুবুখদনে চৰা যন্ত্ৰধৰ্ম্মানুষ্ঠিত হ'ব।

Dan 2:22 তেওঁ গভীৰ আৰু লুকাই থকা বস্তুবোৰ প্ৰকাশ কৰে, আৰু আনন্দৰত বৰ আছে নে, আৰু পোহৰ তেওঁৰ লগত থাকে।

২২ক- চ্যন্তনে ওগভীৰ আৰু লুকাই থকা কথ প্ৰকাশ কৰিব পাৰে, বিনুত পোহৰ তেওঁৰ মাজত নাই। তেওঁ মানুহক প্ৰকাণ্ডিত আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ এই কাম কৰে যি জনাযোত্ৰিয়া এই কাম কৰে, তেওঁ যাত তেওঁৰ মনেীত লোকসকলক পাক্ষীয় অন্তৰ্ভুক্ত নিন্দ কৰা ভূতবোৰে স্থাপন কৰা মাৰত্মক ফান্দবোৰ প্ৰকাশ কৰি উদ্ধৰ কৰা কাম কৰে, যিহেঁতু যি চুখীয়াই পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰিছিল।

Dan 2:23 হে মোৰ পুৰুষৰ যি ঈশ্বৰ, মই তোমাক মহিমা আৰু প্ৰাংসা কৰোঁ বৰণ তোমাৰ লোক জ্ঞান আৰু শক্তি দিলা আৰু আমিতোমাৰ পৰা বচিৰ কথ বোৰ মোক জনালোঁ আৰু বজাৰ বগোপন কথ আমাক জনাই দিলা।

২৩ক প্ৰজ্ঞা আৰু শক্তি ঈশ্বৰত আছিল দানিয়েলৰ প্ৰবৃত্তি , আৰু ঈশ্বৰে সেইবোৰ তেওঁক দিলে। এই অৰ্ভজ্ঞত আমি দেখিবলৈ পোৱা যোৱা চুৰা শিকোৱা নীতিটোপূৰণ হৈছে: " বচিব আৰু তেওঁলোকক দিয়া হ'ব । " বৰ্ণিত বজা যায় যে এই ফল ফল পাবলৈ হ'লে আবেদনকাৰী বৰ্ণিতই সকলো পৰীক্ষা সহ্য কৰিব লাগিব। দানিয়েলে লাভ কৰা শক্তিয়ে বজা বচনত সৰ্ব্ব্বয় ৰূপল'ব যিজন অনস্বীকাৰ্য স্পষ্ট প্ৰমাণৰ বলি হ'ব যিয়ে তেওঁক তেতিয়ালৈ বহুত ওঁ আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ বাবে অজ্ঞাত দানিয়েলৰ ঈশ্বৰৰ অস্তিত্ব স্বীকাৰ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিব ।

Dan 2:24 ইয়াৰ পিছত দানিয়েলে আৰ্যিকলৈ গৈ'ল, যাক বজা ইবলিৰ জ্ঞানী সকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। তেওঁগৈ তেওঁক ক'লে, " ববলিৰ জ্ঞানী লোকসকলক ধ্বংস নকৰিব, মোক বজা বআগত আনি, মই বজা কত বত্থা দেখুৱামা "

২৪ক পৌত্তলিক জ্ঞানী সকলৰ জীৱন লাভ কৰাৰ কথা চিন্তা কৰা দানিয়েলৰ কৃষ্ণ তৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰথম দেখা যায়। এইটো আকৌ এটা আচৰণ যিয়ে ঈশ্বৰৰ মণ্ডল আৰু দয়াৰ সাব্যস্ত দিয়া, নিখুঁত নম্ৰতাৰ মনৰ অৱস্থাত । ঈশ্বৰক সন্মুখিত কৰিব পাৰি; তেওঁৰদ সোত তেওঁৰ বশ্বৰ কক্ষ দৰা তেওঁক মহিমা কৰে।

Dan 2:25 অৰ্যিক দানিয়েলক সোমোৰ লে বজা বআগত আনি তেওঁক এইদৰে ক'লে, মই যিহুদাৰ বন্দী সকলৰ মাজত এজন মানুহ পাইছোঁ যি জনে বজা বআগত ইয়াৰ বত্থা দিব।

২৫ক ঈশ্বৰে বজা ক অৰ্ভ যন্ত্ৰাত ধৰি ৰাখে, আৰু তেওঁ ইমান বচিৰ উত্তৰ পোৱাৰ আশা ইত তেওঁক বন্ধ লগে লগে কৰি যাব।

Dan 2:26 বজা ইকথ ক'লে আৰু বলেতচচৰ নামৰ দানিয়েলক ক'লে, "মই দেখা সপোন আৰু বত্থা তুমি মোক জনাব পাৰিছন?"

২৬ক তেওঁক দিয়া পৌত্তলিক নামে একো সলনি নকৰে। বলেতচচৰ নহয়, দানিয়েলে ইত তেওঁক আশা কৰা ধৰণৰ উত্তৰ দিব।

Dan 2:27 দানিয়েলে বজা বসন্মুখত উত্তৰ দি ক'লে, "বজা ইফিগেনি বচিৰিছে, সেই গেনি যি ক জ্ঞানী , জ্যোতিষী, যাদুকৰ আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীকাৰীয়ে বজা বআগত প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে । "

২৭ক দানিয়েলে জ্ঞানী সকলৰ হৈ মধ্যস্থতা কৰে। বজা ই তেওঁলোকৰ পৰা যি বচিৰিছিল সেয়া তেওঁলোকৰ হতবনা গালে বোৱা হ'বত আছিল।

Dan 2:28 কৰ্মনুত স্ৰষ্টা এজন ঈশ্বৰ আছে যিয়ে গোপন কথা প্ৰকাশ কৰে আৰু শেষ দিনত কৰ্ম হ'ব বজা নুবুখদনে চৰকজনা ইচ্ছা এইবোৰ তোমাৰ সপোন আৰু তোমাৰ বচনা তদখে দৰ্শনা ।

২৮ক- এই প্ৰবন্ধক বিষয়খই নুবুখদনে চৰক মনোযোগী কৰি তুলিব, কৰণ ভৱিষ্যতৰ বিষয়টোৱে মানুহক সদায় যন্ত্ৰণা আৰু দুখ দি আহিছে, আৰু এই বিষয়ত উত্তৰ পোৱাৰ সম্ভাৱনা বোমা এচকৰ আৰু সান্ত্বনা দায়ক । দানিয়েলে বজা বদৰ্শিত অদৃশ্যজীৱন্ত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি নিৰ্দেশিত কৰে, যিটো বস্তুত দেৱতক পূজা কৰা বজা বৰাবো আচৰিত ।

Dan 2:29 হে বজা, আপুনিশি ইথকৰ সময়েত আপোমাৰ মনলৈ আহিলি এই সময়ৰ পছিতকৰ্ম হ'ব; আৰু যি জন গোপনীয়ত প্ৰকাশ কৰে, তেওঁ তোমা লোকক কৰ্ম হ'ব সেই বিষয়ে জনাইছা

Dan 2:30 এই গোপনীয়ত মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰা হোৱা নাইকৰণ মোৰ সকলো জীৱিতকৰ্ম অধিকজ্ঞান আছে কৰ্মনুত ইয়াৰ অৰ্থ বজাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবলৈ আৰু তোমা লোকৰ তোমা লোকৰ হৃদয়ৰ চিন্তাবোৰ জা নবিলাই

৩০ক- এনে নহয় যে সকলো জীৱিতকৰ্ম মোৰ মাজ তজ্ঞান আছে কৰ্মনুত ইয়াৰ বিষয় বজা কদৰ্শা হ'ব

কৰ্ম নখুঁত নম্ৰ । দানিয়েলে এফ লেখেজে দি বজা ককয় যে এই অদৃশ্য ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতি আগ্ৰহী; এই ঈশ্বৰ তেওঁ তেতিয়ালৈ কসোৱা কৰা লোক সকলতকৈ অধিক শক্তিশালী আৰু ফলপ্ৰসূ । কলম্বা কৰকচমো এই কথাবোৰৰ প্ৰস্তাৱ তেওঁৰ মন আৰু হৃদয়তকৰ্ম হ'ব ।

৩০খ- আৰু যে আপুনি আপোমাৰ হৃদয়ৰ চিন্তাবোৰ জা নবিলাই

পৌত্তলিক ধৰ্ম সত্য ঈশ্বৰৰ ভুল ব্যোৰ মানদণ্ডক আওকাণ কৰা হয় । বজা সকলকক ত্ৰিাও প্ৰান কৰা নহয়, কৰণ তেওঁ লোকৰ মহাশক্তিৰ বাবে তেওঁ লোকক ভয় আৰু ভয় কৰা হয় । সত্য ঈশ্বৰ আৱিষ্কাৰে নুবুখদনে চৰা কক্ষান্ধাৰে নিজৰ চৰিত্ৰক দেখাবোৰ উন্মত্তন কৰিবলৈ অনুমতি দিব; যিটো কৰ্ম তেওঁৰ মানুহৰ মাজৰ কমেও কৰিবলৈ সক্ষম নকৰিলে হ'ব তেঁম পাঠটো আমাৰ প্ৰতিও উদ্দেশ্য কৰা হৈছে: ঈশ্বৰে আমাৰ বৰিকত কৰ্ম কৰিলে হে আমি আমাৰ হৃদয়ৰ চিন্তাবোৰ জা নবিলাই

Dan 2:31 হে ৰজা, আপুনি এটা ডাঙৰ মূৰ্তি চলে; প্ৰতিমূৰ্তিটো আছিল অপৰিসীম আৰু অতীক্ষিত ভয়ংকৰ ই তেওঁলোকৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল আৰু তৰুৰূপ ভয়ংকৰ আছিল।

৩১ ক- তুমি এটা ডাঙৰ মূৰ্তি দেখিলি; এই মূৰ্তিটো আছিল অপৰিসীম আৰু অসাধাৰণ ভৱিষ্যদ্বাণী আছিল।

এই মূৰ্তিটোৱে যীচু খ্ৰীষ্টৰ মহিমা ত ঘূৰি অহালৈকে ইটোৱে সঁচাকৈ অনুসৰণ কৰিব পৰা মহান প্ৰৱি সাৰাজ্য সমূহৰ উত্তৰাধিকাৰীত্ব উদহৰণ দিব, সেয়েহে ইয়াৰ অপৰিসীমৰূপ। ইয়াৰ মহিমা হৈছে মানুহে দিয়া ধন-সম্পত্তি, মহিমা আৰু সন্মানৰে আবৃত এক ৰহস্যাকৰ।

৩১ খ- তেওঁলোকৰ আগত থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁৰূপ ভয়ংকৰ আছিল।

মূৰ্তিটোৱে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ভৱিষ্যত সঁচাকৈয়ে ৰজাৰ সন্মুখত আৰু পিছলৈ লৈ যোৱা ইয়াৰ ভয়ংকৰৰূপে পৃথিবীৰ শাসন কৰা নৱ ইতিহাসৰ বাস্তৱিকতা যুদ্ধ আৰু নিক্ষেপনৰ ফলত হ'বলগীয়া অসংখ্য মানৱ মৃত্যুৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে; শাসক সকলোমূৰ্তিৰ দৰে হৰোণৰ ওপৰে ৰেখাৰে ৰাখি।

Dan 2:32 এই মূৰ্তিটোৰ মূৰটো বশিষ্ঠৰ সোণৰ আছিল। তেওঁৰ বুকু আৰু বাহুৰ পৰা আছিল তেওঁৰ পোটে আৰু উৰুৰ পৰা আছিল।

৩২ ক- এই মূৰ্তিটোৰ মূৰটো বশিষ্ঠৰ সোণৰ আছিল।

দানিয়েলে ৩৮ পদত ইয়াক নিশ্চিত কৰিব, সোণৰ মূৰটো হৈছে ৰজা নবুখদনেচৰ নাজি। ই এই প্ৰকৃতিটোৱে তেওঁৰ বাস্তৱিকতা ৰূপ প্ৰকাশ্যে তেওঁ প্ৰকৃত সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰক ধৰ্মানুষ্ঠিত কৰি বিশ্বাসৰে সোৱা কৰিব। সোণ হৈছে পিতা ১:৭ পদত বশিষ্ঠৰ বিশ্বাসৰ প্ৰকৃতি। তেওঁৰ দীৰ্ঘনিয়া ৰাজত্ব ধৰ্মীয় ইতিহাসক চিহ্নিত কৰিব আৰু ইবলেত ইয়াৰ উল্লেখক ন্যায় প্ৰদান কৰিব। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ প্ৰৱি অক্ষিপত্ৰী লসকলৰ উত্তৰাধিকাৰীত্ব নিক্ষেপৰ মূৰব্বী গঠন কৰা ভৱিষ্যদ্বাণী আৰম্ভ হয় তেওঁৰ ৰাজত্বৰ লব প্ৰথম বছৰত - ৬০৫ চনত।

৩২ খ- তেওঁৰ বুকু আৰু বাহুৰ পৰা আছিল।

সোণতকৈ বৰ মূল্যবান। ইয়াৰ অৱনতি ঘটে, কিন্তু সোণ অপৰিৱৰ্তী হৈয়েই থাকে। মূৰ্তিটোৰ বৰ্মাৰ পিছত তললৈ যোৱা মানৱীয় মূল্যবোধৰ অৱনতি আৰ্মি প্ৰত্যক্ষ কৰি আছে। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৩৯ চনৰ পৰা কলদীয়া সাম্ৰাজ্যৰ পিছতমাদাৰূপাৰ্টী সাম্ৰাজ্য হৈ হ'ব।

৩২ গ- তেওঁৰ পোটে আৰু উৰুৰ পৰা আছিল।

ৰূপত বৈৰূপ মূল্যও কম। ই তম ভিত্তিক ধতুৰ মৰ্শিকা। ইয়াৰ ভয়ংকৰ অৱনতি ঘটে আৰু সময়ৰ লগে লগে ৰূপ সলনি কৰে। ই ৰূপতকৈ ওকঠনি, নজি ই সোণতকৈ ওকঠনি, যিটো অকলে ই অতি নমনীয় হৈ থক। ঈশ্বৰে বাছি লোৱা প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ কন্দৰ্ব্বানুদত যোমোত, বিনুত ই মানুহৰ প্ৰজ্ঞানৰ প্ৰতিচ্ছবিও। গ্ৰীক সাম্ৰাজ্য, কাৰণ সঁচকৈ যেনে ইটোৱেই, সঁচকৈ যেনে অতি উৎপাদনশীল লালি প্ৰমাণিত হ'ব, মানৱতাই ইয়াৰ পৌত্তলিক সংস্কৃতি প্ৰদান কৰিব যিটো পৃথিৱীৰ শেষলৈ বস্তুহী হ'ব। তল ই আৰু তল ই কৰ বৰুৱা গ্ৰীক মূৰ্ত্তিৰ শেষলৈ ক জনসাধৰণে প্ৰাণ সা কৰিবা। শৰীৰবোৰৰ নগ্ন প্ৰকাশ পায় আৰু ইয়াৰ অসৎ নৈতিকতাই সীমাহীন এইবোৰে গ্ৰীক সাম্ৰাজ্যক পাপৰ এক সাধৰণ প্ৰকট কৰি তুলিছে যি খ্ৰীষ্ট উত্তৰ অঞ্চলৈ ক শতিকা আৰু সহস্ৰাব্দৰ মাজেৰে চলি থকা বা দন.১১:২১ৰ পৰা ৩১লৈ গ্ৰীক ৰজা চতুৰ্থ এন্টনিয়াছ, যিজনক ১৭৫ৰ পৰা ১৬৮ চনৰ ভিতৰত ইহুদী জনসাধৰণৰ ওপৰত "৭ বছৰ" অত্যাচাৰ কৰা এৰিফ নোছামাৰেজেনাজা তেই অধ্যয়নৰ ভৱিষ্যদবাণী মূলক আখ্যানত তেওঁৰ পূৰ্ব পোপৰ নিৰ্মাতনকাৰীৰ এক প্ৰকাৰ হিচাপে উপস্থাপন কৰা হ'ব। এই ৩২ পদটোৱে বোমোন সাম্ৰাজ্যলৈ যোৱা সাম্ৰাজ্যসমূহক গোট কৰি কক্ষাগতভাৱে উদগনি দিছে।

Dan 2:33 তেওঁৰ ভবিষ্যদ্বাণীৰ লোকে; তেওঁৰ ভবিষ্যদ্বাণীৰ লোকে আৰু অংশমাটীৰ।

৩৩ক- তেওঁৰ ভবিষ্যদ্বাণীৰ লোকে

চতুৰ্থ ভৱিষ্যদবাণী কৰা সাম্ৰাজ্যত বোমোৰ সাম্ৰাজ্যৰ বৈশিষ্ট্য হৈছে লোকেৰ প্ৰতিচ্ছবি সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কঠনি হোৱা। ইয়াৰ উপৰিও ই আটাইতকৈ অশীল ধতু যিয়ে অক্সিডাইজ, মৰিছা আৰু ধ্বংস কৰে। ইয়াত আকৌ অৱক্ষয় নিশ্চিত কৰা হৈছে আৰু ইয়াক জোৰ দিয়া হৈছে। বোমোন সকল মুশ্বৰিক; তেওঁলোকে পৰাজিত শত্ৰুৰ দৰে অকণ্ঠ কৰে। এইদৰেই গ্ৰীক পাপ তেওঁলোকে সম্প্ৰদায়ৰ জৰিয়তে, ইয়াৰ সাম্ৰাজ্যৰ সকলো জনগোষ্ঠীলৈ বিয়পি পৰিবা।

৩৩খ- তেওঁৰ ভবিষ্যদ্বাণীৰ অংশমিহাৰ লোকে আৰু অংশমিহাৰ লোকে

এই প্ৰায়ত মাটীৰ এটা অংশ ই এই কঠনি আৰ্হিত ফুটুৱা কৰি তোলে। বস্তুসমূহৰ সহজ আৰু ঐতিহাসিক ৩৯৫ চনত বোমোন সাম্ৰাজ্য ভাঙিয়ায় আৰু ইয়াৰ পছতমূৰ্ত্তিৰ ভবিষ্যদ্বাণী আৰু লিখিত দহটো স্বাধীন খ্ৰীষ্ট ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা সম্পন্ন কৰিব বিনুত সকলোৰে বোমোৰ বিচপৰধৰ্মীয় তত্ত্বাবধানত বখা হ'ব যি

৫৩৮ চনৰ পৰা পোপ হ'ব। এই দহজন বজা বউল্লখ ডেনতউল্লখ কৰা হৈছে।
৭:৭ আৰু ২৪।

Dan 2:34 আপুনিযে ত'য়ালৈকেই থকাৰলৈ যোৱাটো শিলি হ'ব নহ'ব। ক'ৰ
ক'ৰ উলিওৱা হ'ল, আৰু মূৰ্চীকে লৈছে আৰু মাৰ্চিৰ ভাৰত আঘাত কৰি টুকুৰা টুকুৰা
কৰি পেলোৱা

৩৪ ক- আঘাত কৰা শিলিৰ প্ৰতিমূৰ্তি শিলিগুৰিৰ মৈত্ৰ্যৰ প্ৰকাৰ পৰা অনুপ্ৰাণিত।
প্ৰাচীন ইস্ৰায়েলত দোষী পাপী সকলক মৃত্যুদণ্ড দিয়াৰ মানদণ্ড এইটোৱেই। এই
শিলি সোৱেহে পাপী পাপী সকলক শিলি মাৰি বিনায়ে। ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ চূড়ান্ত
মহামাৰী প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৬:২১ অনুসৰি শিলি বৃষ্টি হ'ব। এই প্ৰতিমূৰ্তীকে
খৰীদে তেওঁৰ গণেশ্বৰময় ঐশ্বৰিক প্ৰত্যয় ব্ৰতৰ সময়ত পাপী সকলক বিধ্বংস কৰা
বাক্য ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। জেকব ৩:৯, আত্মই খৰীদে এটা শিলিৰ প্ৰতিমূৰ্তি
দিয়ে, যিটো মূল চুক শিলি যাৰ সহায়ত ঈশ্বৰে নিজৰ আধিপত্যিক গৃহ নিৰ্মাণ আৰম্ভ
কৰে: *কিয়নো চোৱা, মই যিহুচৰৰ সন্মুখত থকা শিলিটোৰ বিষয়ে এটা শিলিত সা তট
চকু আছে চোৱা, মই নিজৰ ইতিহাস ওপৰত খোঁজি কৰিম, বাহিনী সকলক প্ৰস্তুত
কৰিছো, আৰু মই সেই দেশৰ অধিক, এদিন তেওঁ ক'ঢ়নিমি।* " তৰ পিছত আৰ্মি জেকব
পঢ়িলোঁ। ৪:৭: *হে মহাপ্ৰস্তুত, জৰুৰীকালত আগতুমি কেনে? আপোনা কালভেল
কৰা হ'ব। চিঞৰা থকাৰ মাজত তেওঁৰ শিলিটোৰ খবৰ: অনুগ্ৰহ, ইয়াৰ ওপৰত
অনুগ্ৰহ! এই এক ঐতিহ্য ৪২ আৰু ৪৭ পদত আৰ্মি পঢ়িবলৈ পোৱা তেওঁৰ মৰ্কে ক'লে,
আপুনি কি দেখিছো? আৰু মই ক'লোঁ, মই ক'লোঁ, চোৱা, সোণৰ এটা চৰ্কাৰ ডাল তৰ
ওপৰত এটা বট, আৰু তৰ ওপৰত সা তট দীপা আৰু চাৰ্কাৰ ওপৰত থকা
চাৰ্কাৰ বোৰৰ বাবে সা তট নলী: ... ক'ৰণ যি সকলে আৰম্ভৰ দিটোকে তুচ্ছ প্ৰমা
কৰিছিল তেওঁলোকে জৰুৰীকালত ততললনো মাৰিছে। টো দেখি আনন্দিত হ'ব।
এই সা তট হৈছে প্ৰকৃত চকু, যি বোৰ সমগ্ৰ পৃথিৱী তইফা লসেফি লদোৰি থকা।
এই বাক্য নিশ্চিত কৰিবলৈ আৰ্মি প্ৰকাশ শিত বাক্য ৫:৬ পদত এই প্ৰতিমূৰ্তীটো
পাৰ্শ্বত শিলি আৰু দীপা ধৰাৰ সা তট চকু ঈশ্বৰৰ মৰপোৱালি অধ্যয়ী চুখীয়া
বুলি ক'ৱা হৈছে: *আৰু মই সিংহাসন আৰু চাৰ্কাৰ জীৱৰ মাজত আৰু প্ৰাচীন সকলৰ
মাজত এটা মৰপোৱালিক বধ কৰা যেন থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। ইয়াৰ সা তট শিঙা আৰু
সা তট চকু আছিল যি বোৰ হৈছে সমগ্ৰ পৃথিৱী লগৰৰণ কৰা ঈশ্বৰৰ সা তট আত্ম।
পাপী জনগোষ্ঠীৰ বিচাৰ ঈশ্বৰে নিজৰ ইচ্ছা ই আছে, কেনে নো মানুহৰ হাত হস্তক্ষেপ
নকৰে।**

Dan 2:35 তে ত'যালোহ , মাৰ্ট, প'তিল, ৰূপ আৰু সোণ টুকুৰ-টুকুৰ হৈ গ'বীষ্ম লীন শস্যৰ কুঁহীয়াবৰদৰে হৈ পৰিল আৰু বত্ৰ হৈ তেওঁলোকক লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ বৰে কনো ঐ পোহা নগ'ল। ক'নুত মূৰ্চ্চিতে আঘতকৰ শলিটো এটা ডাঙৰ প্ৰক্ৰ হৈ সমগ্ৰ পৃথিৱীখন ভৰি পৰিল।

৩৫ক- তে ত'যালোহ , মাৰ্ট, ব্ৰঞ্জ , ৰূপ আৰু সোণ টুকুৰ-টুকুৰ হৈ গ'বীষ্ম লীন শস্যৰ কুঁহীয়াবৰদৰে হৈ পৰিল বত্ৰ হৈ তেওঁলোকক লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ কনো লেখজোখ পোহা নগ'ল।

খ্ৰীষ্ট উত্তৰি অহাৰ সময়ত সোণ, ৰূপ, ব্ৰঞ্জ , লোহা আৰু মাৰ্টৰে প্ৰক্ৰীৰিত জনগোষ্ঠীৰ বংশধৰসকলসকলোহে নিজৰ পা পত্থাৰ ক'ল আৰু তেওঁদৰে ধ্বংস হোৱাৰ যোগ্য হৈ পৰিল আৰু প্ৰক্ৰীমাটোহে এই বিনাশৰ ভৱিষ্যতী কৰিছে।

৩৫খ- ক'নুত মূৰ্চ্চিতে আঘতকৰ শলিটো এটা ডাঙৰ প্ৰক্ৰ হৈ সমগ্ৰ পৃথিৱীখন ভৰি পৰিল।

এপ'ক লিপছে প্ৰকাশ কৰিব যে এই ঘোষণা সম্পূৰ্ণ পূৰ্ণ নহ'ব, স্ক্ৰীয়াৰ বিচৰৰ হাজাৰ বছৰৰ পিছত, নিকাৰ্চীত সকলক নবীকৃত পৃথিৱীত স্থাপন কৰাৰ লগে লগে, প্ৰকাশ শিত ব'ক্য ৪:২০, ২১ আৰু ২২ পদত।

Dan 2:36 এই সপোণ, আমৰিজাৰ আগত ব'ক্য দেখুৱা মা

৩৬ক- অৱশেষত বজা ই সপোণত দেখে কথা শুনিল। এনে উত্তৰ আৱিষ্কাৰ কৰিব নোৱাৰি, ক'য়নো তেওঁক প্ৰকাৰণ কৰাটো অসম্ভৱ আছিল। যিজন তেওঁক এইবোৰ ব্ৰহ্মা কৰিছে, তেওঁ নিজো ওসেই একে ইদৰ্শা পাইছে। আৰু তেওঁও বজাৰ অনুৰোধৰ প্ৰক্ৰী সঁহাৰি জনাই প্ৰক্ৰীমূৰ্চ্চীৰ ব্ৰহ্ম আৰু অ'ক দিবলৈ নিজ ক'সক্স বুলি দেখুৱাই দিয়া।

Dan 2:37 হে বজা, তুমি বজা সকলক বজা, ক'য়নো স্ক্ৰীয়া ঈশ্বৰে আপোনা কৰজা শক্ৰ, শক্ৰ আৰু মহিমা দিছে।

৩৭ক- এই পদটোৰ মই সঁচকৈ যশোলা গলওঁ য'ত আমি দিনিয়লেশ ক্ৰীষ্টা লী বজা ক'না নুষ্কাৰি ৰূপে সম্বন্ধন কৰা দেখিবলৈ পাওঁ, যিটো অ'কৰ বিকৃত আৰু বিকৃত দিনত কনো মানুহে কৰিবলৈ সাহস নকৰিব। চিনাকিৰ অনানুষ্কাৰি ব্ৰহ্মৰ অপমানজনক হ'ব; দিনিয়লেশ কলদীয়া বজাৰ প্ৰক্ৰী সন্মান অনুভৱ কৰে। চিনাকিৰ অনানুষ্কাৰি ব্ৰহ্মৰ হ'ল ক'ৱলতীয়া প'ক্স সৈতে কথা পত্ৰ কনো বিচ্ছিন্ন বিষয়বস্তু। ব্ৰহ্মৰ কৰা ব্ৰহ্মৰণত ৰূপা আৰু "বজা" যিমান ইমহান নহওক

বৰ্ণি, তেওঁ মানুহতকৈ কম নহয়" বুলি অভিমানত মলিয়াবোনেজি বসময়তকৈছিল। আৰু
অযুক্তকৰ আনুষ্টানিক ব্ৰহ্মহৰাৰ ডৰফিষ্ট জন্মহৈছিল। তেওঁৰ সময়ত চতুৰ্থা লুই,
গণেশ্বৰ নৰ্হিত "সূৰ্য্য বজা"ৰ সৈতে।

৩৭খ- হে বজা, তুমি বজা সকলক বজা, বৰ্ণিনো সূৰ্য্য ঈশ্বৰে আপোনাক সাম্ৰাজ্য
দিছে।

সন্মানতকৈ ও অধিক দানিয়েলে বজা কস্কীয় সীকৃতি দিছে। যাৰ বিষয়ে তেওঁ
অজ্ঞাত আছিল। দৰচনাত সূৰ্য্য বজা বজা ইপাৰ্শ্বি বজা বৰজা কগতিতে। লা
প্ৰমাণ দিয়ে। বজা বওপৰত বজত্বকৰ টোয়েই সাম্ৰাজ্যৰ দী উপাধী সাম্ৰাজ্যৰ
প্ৰকৃতি কৈছে "ঈগলৰ ডেউকা" যিয়ে ইয়াক দনত প্ৰথম সাম্ৰাজ্য হিচাপে
বৈশিষ্ট্যকৃত কৰিবা ৭.

৩৭গ- শকৃতি,

ই বহু লোকৰ ওপৰত আধিপত্যবিস্তৰ কৰাৰ অধিকাৰক নিৰ্ধাৰণ কৰে।
আৰু ইয়াক পৰিমাণত অক্ষমভাৱত জুখি পৰাৰি।

ই এজন শকৃতিশালী বজা কম্বৰ ঘৰোৱাৰ লগতে অহংকাৰে ভেৰাই তুলি পৰাৰে।
বজা ই অৱশ্যে তেওঁৰ বৰওচৰত হৰ মানবি আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক দনত প্ৰকাশ
পোৱা অপমানকৰ্ত্তো পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা তেওঁক ইয়াৰ পৰা সুস্থ কৰিবা। ৪) তেওঁ এই
ধৰণটো মানিল'ব লাগিব। তেওঁ নিজ বশকৃতিৰ দ্বাৰাই লাভ কৰা নাছিল। বৰ্ণ
প্ৰকৃতি ঈশ্বৰে তেওঁক দিয়াৰ বাবেহে শকৃতি লাভ কৰিছিল। ইন ডেনা ৭, এই
ক্ষমতাই ই মা দ আৰু পাৰ্শ্বিকলৰ ভুলকৰ প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিমূৰ্তি ল'ব।

ক্ষমতা লাভ কৰা হয়, কৰ্ত্তাৰা নজি বৰ্ণিতৰত আৰু জীৱনত শূন্যত অনুভৱ
কৰি পুৰুষোত্তমত্ব কৰে। ক্ষমতাই ই মানুহক কৰ্ত্তাও না হ'ব পৰা এক মহান সুখ
লাভ কৰাৰ বকলক্ষ্য কৰিবলৈ বাধ্য কৰে। "একদম নতুন এক বাৰেনতুন" বুলি কোৱা
হয়, বৰ্ণিত এই অনুভৱেই দিন নাথাকে। আধুনিক জীৱনত বৰ্ণিত, প্ৰাংসিত আৰু
সমৃদ্ধ শিল্পীসকলে আপাত উজ্জ্বল আৰু গণেশ্বৰময় সফলত বৰ্ণিতো আত্মত্ব
কৰে।

৩৭ঘ- শকৃতি

ইয়াৰ দ্বাৰা কৰ্ণিয়াক বুজোৱা হয়, জোৰ-জবৰদস্তিৰ হুঁচ যিয়ে প্ৰতিপক্ষক
যুঁজত ব'হ'বলৈ বাধ্য কৰে। বৰ্ণিত এই যুঁজখন নজি বৰ্ণিত্ব চলাব পাৰি। আৰ্মা
তেতিয়া চৰিত্ৰ শকৃতিৰ কথা কওঁ। শকৃতি গুণগতমান আৰু ফলপ্ৰসূতৰ ওপৰত
জুখি পৰাৰি।

ইয়াৰ প্ৰকৃতি কও আছে: বচিবকৰ্ত্তা বলি ক ১৪:১৮ পদ অনুসৰি সিংহ: " সিংহতকৈ শক্তিশালী বা মতেকৈ মৰ্ঠি কৈ?" সিংহৰ শক্তি তৰ পোশী বেষ্ট ইয়াৰ পাৰ্থ আৰু নথৰ, কনুত বিশেষকৈ ইয়াৰ মুখৰ নথ, যিয়ে ইয়াৰ বলি হোৱা লোকে সকলক আগু বধিৰি শ্বসৰু দধ কৰি ৰাখে। চমিচোমে ফলিষ্টিয়াসকলৰ আগত উত্থাপন কৰা সাঁথৰৰ এই উত্থৰ পৰোক্ষ প্ৰকাশ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ ফলপৰা অতুলনী ফল প্ৰাপ্তিৰ পৰিণতি হৈ পৰিবা

৩৭ নং- আৰুগোৱেৰ .

এই শব্দটোৱে তেওঁৰ পাৰ্শ্ব আৰু স্ক্ৰীয়া ধৰণ বোৰৰ অস্থানিকৰে। এই অৰ্ভজ্জ লৈকে নবুখদনে চৰোমনীয় মহিমা লাভ কৰিছে। পৃথিৱীৰ সকলো জীৱৰ ওপৰত আধিপত্য বিস্তৰ কৰি অগ্নি নিক্ষেপ কৰাৰ সুখ। যীচু খ্ৰীষ্টে নিজৰ প্ৰভু আৰু প্ৰভু, নিজৰ দাস সকলৰ দাস কৰি লোৱা স্ক্ৰীয়া মহিমা আৱিষ্কাৰ কৰাটো তেওঁৰ ওপৰত বাকী আছে। তেওঁৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে তেওঁ শেষত এই মহিমা আৰু ইয়াৰ স্ক্ৰীয়া অৱস্থাক গ্ৰহণ কৰিবা।

Dan 2:38 তেওঁ লোকেৰ সন্ধান, পথৰত থকা জনুত আৰু আৰু শৰচৰাই বোৰক তেমাৰ হাতত তুলি দিলে; আৰু তেমাৰ সকলোৰে ওপৰত অধিক্ৰম কৰিলে, তুমি সোণৰ মূৰ। "

৩৮ক- এই প্ৰতিমূৰ্ত্তিটো দান.৪:৯ ত নবুখদনে চৰকৰ্চিহ্নিত কৰিবলৈ ব্ৰহ্মহৰ কৰা হ'ব।

৩৮খ- তুমি সোণৰ মূৰ।

এই বাক্যটোৱে দেখুৱাইছে যে ঈশ্বৰে আগতী ফলকৈ জানো নবুখদনে চৰকেৰি বহন কৰিবা। এই প্ৰকৃতি ক, সোণৰ মূৰ, তেওঁৰ ভৱিষ্যত পৰিত্ৰাণ আৰু নিৰ্দ্ধাৰণৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, চৰিত্ৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে। ১ পতিৰ ১:৭ পদ অনুসৰি সোণ হৈছে বিশুদ্ধ বিশ্বাসৰ প্ৰকৃতি ক: যত তেমাৰ লোকেৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা, নষ্ট হোৱা সোণতকৈ অধিক মূল্য নহোৱাৰ বাবে (যদিও ইয়াক জুইবদৰা পৰীক্ষা কৰা হয়), যীচু খ্ৰীষ্টে প্ৰকাশৰ সময়ত প্ৰকাশ আৰু মহিমা আৰু সন্মানৰ ফল পোৱা যায়। সোণ, এই নমনীয় ধাতু, সঁচকৈয়ে এই মহান বজাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি যিয়ে নিজক সৃষ্টিৰ্ত্ত ঈশ্বৰৰ কামবদৰা ৰূপান্তৰিত হ'বলৈ দিয়ে।

Dan 2:39 তেমাৰ পিছত তেমাৰ তলৰ আন এখন ৰাজ্য আৰু পতিলবৃত্তীয়া ৰাজ্য হ'ব, যিয়ে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত শাসন কৰিবা।

৩৯ক- সময়ৰ লগে লগে মানুহৰ গুণৰ অৱনতি ঘটিব; বুকুৰ ৰূপ আৰু মূৰ্ত্তি দুটা বাহু মূৰৰ সোণতকৈ কম। নবুখদনে চৰবদৰে মাদী দৰিয়াছে ওধৰ্ম্মান্তৰিত হ'ব, ইজৰ

১:১ৰ পৰা ৪লৈকে পাৰ্চী দ্ৰষ্টীয় কৰেছোও ধৰ্মানুষ্ঠিত হ'ব, সকলোৱেও দানিয়লেকপ্ৰথম কৰে; আৰু তেওঁলোকৰ পিছত ইজৰ ৬ আৰু ৭ অনুসৰ্বেইহুদী সকলৰ ঈশ্বৰক সহায়কৰবলৈ অহা দেখি তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ব।

৩৯খ- তেতিয়া তৃতীয়ৰাজ্য যি ব্ৰহ্মজ হ'ব, আৰু যিয়ে সমগ্ৰ পৃথিৱীত আৰ্ধপিত্য বস্তুৰ কৰবি।

ইয়াত গ্ৰীক সাম্ৰাজ্যৰ বাবে পৰিস্থিতি গুৰুতৰত্ব বহু বৰনতি ঘটে। ব্ৰহ্মজ প্ৰকৃতি কৰে ইয়াক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, ই অশুদ্ধক অৰ্থাৎ পাপকুবজ্য। ডেনৰ অধ্যয়ন। ১০ আৰু ১১ পদত আমি কৰি বুজিব পাৰিমা কিনি উত্তমিধ্য গণৰাজ্যৰ দী স্ৰষ্টনত আৰু ইয়াৰ সকলো বৰিত আৰু দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত বচুৰ্তৰ উদ্ভৱক হিচাপে জনসাধাৰণৰ সংস্কৃতিক লৈ প্ৰধান উত্থাপন হৈছে যিবোৰ নীতি অনুসৰিকোমো সীমা নাই, এই কাৰণেই ঈশ্বৰে প্ৰতি কৈছে। ২৯:১৮: য'ত প্ৰকাশ নাহি তেওঁলোক সকল সংযমহীন আইন পালন কৰিলে সুখী!

Dan 2:40 আৰু চতুৰ্থৰাজ্য হ'ব, লোহাৰ দৰে শক্তিশালী, যেনেকৈ লোহা ভাঙি সকলোবস্তুত ভাঙি পেলোৱাতেনেকৈই সকলোটুকুৰা ভাঙি সকলোবস্তুত ভাঙি পেলোৱা যেনেকৈ লোহাই সকলোবস্তুত ভাঙি পেলোৱা

৪০ক- এই চতুৰ্থৰাজ্যখনৰ লগে লগে পৰিস্থিতি বাঢ়িহৈ পৰে, বোম্ব, যিয়ে পুৰুষ সাম্ৰাজ্য সমূহক আৰ্ধপিত্যবস্তুৰ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ সকলোদেৱত্বক গ্ৰহণ কৰিব, যত ই তেওঁলোকৰ সকলো নতৰি চক বৈশিষ্ট্য জমা কৰি ৰাখিব, এটা নতুনত্ব আনিব অদম্য কঠিনতৰ লোহাৰ অনুশাসন। ইয়াৰ ফলত ই ইমানাহৈ ফলপ্ৰসূ হৈ পৰে যো কোমো দেশেই ইয়াক প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰে; ইমানাহৈ ইয়াৰ সাম্ৰাজ্য পশ্চিমে ইংলেণ্ডৰ পৰা পূবে বেলিনলৈকে বিস্তৃত হ'ব। লোহা সঁচাকৈয়ে ইয়াৰ প্ৰকৃতি ক, ইয়াৰ দুধৰি তৰোৱাল, ইয়াৰ কৰচ আৰু ইয়াৰ ঢালৰ পৰা, যত আক্ৰমণৰ সময়ত সোণী বৰশীৰ ডোপ্ৰৰে ভৰি থকা কৰপে চৰু পলয়, শত্ৰুৰ অশংখল আৰু চৰিত আক্ৰমণৰ বিৰুদ্ধে যৎকৰত্ব ৰক্ষা প্ৰসূ।

Dan 2:41 আৰু আপুনি যেনেকৈ ভৰি আৰু ভৰি আঙুলিৰ অংশ শ্মশলীৰ মাটি আৰু অংশ লোহাৰ দেখিছিল তেনেকৈৰাজ্যৰ ভিত্তি হ'ব;

৪১ক- দানিয়লেনিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা নাই, কিনি উত্তমিধ্য প্ৰতিমাটোৱে কথকয়। ভৰি আৰু ভৰি আঙুলিৰে এটা প্ৰধান প্ৰত্যেক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে যিয়ে পৌত্তলিক বোমান সাম্ৰাজ্যৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব, যাব প্ৰকৃতি কৈছে লোহাৰ। বিত্ত হৈ এই বোমান সাম্ৰাজ্যৰ বিভিন্ন জনৰ পিছত গঠিত সৰু সৰু ৰাজ্যবোৰ যুদ্ধক্ষমত্ব হৈ পৰিব। লোহা

আৰু মাৰ্টিৰ মিত্ৰ ই শক্ৰৰ সৃষ্টি নকৰে, বহু জন আৰু দুৰ্ভাগ্যবানৰ সৃষ্টি কৰে। আমি পঢ়োঁ মৃৎশিল্পীৰ মাৰ্টি। মৃৎশিল্পীজ নৰীৰ মতে ঈশ্বৰ। ১৮:৬: হে ইস্ৰায়েলৰ বংশ, মই তোমা লোকৰ লগত এই মৃৎশিল্পীৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ? প্ৰকৃতিয়ে ক'য়। চোৱা, মৃৎশিল্পীৰ হাতত যেনে কেঁমাৰ্টি আছে, হে ইস্ৰায়েলৰ বংশ, তোমা লোক মোৰ হাতত আছে। এই মাৰ্টিয়েই হৈছে মানৱত বশান্তিপূৰ্ণ উপাদানৰ পৰা ঈশ্বৰে নিজ বনিৰ্দ্ৰাতি লোকসকলকৰাছনিকৰে, তেওঁলোকক সন্মানৰ পাত্ৰ কৰি তোলে।

Dan 2:42 আৰু ভৰিৰ আঙুলিৰে যেনে কেঁলেহাৰ আৰু অংশ মাৰ্টিৰ আছিল তেনে কেঁৰাজখন আংশিকভাৱে শক্তিৰে আৰু আংশিকভাৱে ৰক্তশালী আৰু আংশিকভাৱে ৰক্তগুৰু হ'ব।

৪২ ক- মন কৰিব যাৰে মান সন্মাজ্যই ৩৯৫ চনত নিজ বটুকুৰা আৰু আৰ্ধপত্ৰ হৰুৱাই পালে। ইছিল যদাও বোমান সন্মাজ্যই পৃথিৱীৰ শেষলৈকে চলিছিল। ইয়াৰ ব্যৰ্থতা বোমান কথলিক বশিসৰ ধৰ্মীয় প্ৰকাশনৰ জৰিয়তে ইয়াৰ আৰ্ধপত্ৰ পুনৰ লাভ কৰাত নিষিদ্ধ হৈ আছে। ইয়াৰ কাৰণ আছিল ব্ৰহ্মৰ আৰু বাইজেন্টাইন সম্ৰাটসকলে প্ৰায় ৫০০ চনত বোমৰ বিচপকৰিয়া সশস্ত্ৰ সম্ৰাজ্য। তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰতিপত্তি আৰু তেওঁৰ নতুন পোষকৰ ক্ষমতা গঢ়ি তুলিছিল যাৰ ফলত তেওঁক ৫৩৮ চনৰ পৰা খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাৰ পাক্ষিক মূৰব্বী কৰি তুলিছিল বিনুত কৰাল মানুহৰ দৃষ্টিত।

Dan 2:43 তুমি লোহা মাৰ্টিৰ লগত মিহলি হোৱা দেখিলে, ক'য় নোহিঁত মানুহৰ সংগী বলগত মিহলি হ'ব, বিনুত সঁহিঁতে ইজনে সজি নকলগত লাগি নাথাকিব যেনে কেঁলেহা মাৰ্টিৰ লগত মিহলি নহয়।

৪৩ ক- ভৰিৰ দহটা আঙুলি দিন ৭:৭ আৰু ২৪ত দহটা শিং হৈ পৰিবা দেহ আৰু ভৰিৰ পিছত ইহঁতে শেষৰ দিনৰো অক্ষয় আমাৰ সময়ত ইউৰোপৰ পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টান জাতিৰো প্ৰতি নিষিদ্ধ কৰে। ইউৰোপীয় জাতিসমূহৰ ভণ্ডামিপূৰ্ণ মিত্ৰত কনিদ কৰি ঈশ্বৰে ২৬০০ বছৰৰ আগতে বৰ্ত্তমানৰ ইউৰোপৰ জনগোষ্ঠীসমূহক একত্ৰিত কৰা চুক্তিসমূহৰ ভণ্ডামিপূৰ্ণ কৰিছিল যিবোৰ "বোমৰ সন্ধি"ৰ ভিত্তিত হুবহু একত্ৰিত হৈছে।

Dan 2:44 আৰু এই ৰজা সকলৰ দিনত সৰ্ব্বদা ঈশ্বৰে এনে এখন ৰাজ্য স্থাপন কৰিব যিখনক ত্ৰিযাওধকস নহ'ব, আৰু কোনো লোকে তাক এৰি নাযায়।

৪৪ ক- এই ৰজা সকলৰ সময়ত

কথটো নিশ্চিত হৈছে, ভৰিৰ দহটা আঙুলিৰে গনোৱনীয় প্ৰকৃতিৰ বৰ্ত্তাৰ সমসাময়িক

৪৪খ- স্ক্ৰপ্স ঈশ্বৰে কৱ ত্ৰিয়াওধকস নহে-হা ৰজ্যউত্থাপন কৰিব

নিৰ্দ্ধাৰিত লোকেসকলৰনিৰ্দ্ধাৰন যীচুখ্ৰীষ্ট নামেৰেতেওঁৰপৰিচৰ্কাৰ পৰাই কৰা হৈছে, তেওঁৰপ্ৰথম পৃথিবীলৈ অহাৰসময়ত তেওঁপৰিত্ৰণ কৰা লোকেসকলৰ পাপৰপ্ৰযশ্ৰুতি কৰিবলৈ। বৰ্ণিত এই সোৱাৰপাছৰদুহাজাৰবছৰত এই নিৰ্দ্ধাৰন পৈশাৰ্চিকশিবিৰবদ্ৰৰ নম্ৰতা আৰুনিৰ্দ্ধাতনত সম্পন্ন কৰা হৈছিল। আৰু ১৮৪৩ চনৰ পৰা যীচুৱে ব্ৰহ্ম কৰাসকলৰসংখ্যা কম, দানৰঅধ্যয়নৰদৰে। ৮ আৰু ১২ যেনেশ্ৰুতি কৰাব।

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক নিৰ্দ্ধাৰন কৰাত ব্ৰহ্ম কৰা ৬,০০০ বছৰৰ সময়ৰসৈতে সপ্তম সহস্ৰব্দ অনন্জ্ঞাৰ লৰ বশ্বমবৰ মুকলিকৰে কৱ ৱলআদমআৰুহৱাৰপৰা যীচু খ্ৰীষ্ট তেজবদ্ৰৰ মুক্ত হোৱা নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে। সকলোকে নিজৰ বশ্বসযোধ্যতৰ বাবেই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হ'ব, কাৰণ ঈশ্বৰে বশ্বসী আৰু আজ্ঞাৰী মানুহক নিজৰলগত লৈ যায়, চয়তন তেওঁৰবদ্বিৰ্দ্বে স্ক্ৰপ্সত আৰু অৰধ্যমানুহকতেওঁলোকেৰাত্মৰ সম্পূৰ্ণ ধ্বংসৰ বাবে উদ্ভৱ কৰে।

৪৪গ- আৰুযি আনজনগমেটীৰ আৰ্ধপিতৃঅধীনলনৌহবি

কাৰণই পৃথিবীত মানুহৰআৰ্ধপিতৃআৰুউত্তৰাধিকাৰৰ অন্তপালেয়

৪৪ঘ- তেওঁ এই সকলো ৰজ্য অধিকৰ কৰিব আৰু তেওঁ নিজ ইচ্ছাৰ ল'খি হ'ব

আত্মই "অন্ত" শব্দটোকে তেওঁ দিয়া অৰ্থ ব্যখ্যা কৰে; এটা নিৰপেক্ষ অৰ্থ। সকলো মানৱত্বৰনিঃশেষ হ'বা আৰু প্ৰকাশিত বাক্য ২০ য়ে আমাক প্ৰকাশ কৰিবযে ৭ম সহস্ৰব্দৰ সময়তকৈ হয়। এইদৰে আমাৰঈশ্বৰে পৰিকল্পিত ব্ৰহ্মটী আৱিষ্কাৰ কৰিমা নিৰ্দ্ধাৰিতপৃথিবীতচয়তনকবন্দী কৰিবথ হ'ব, কনো স্ক্ৰপ্স বা পাক্ষিক সংগী নহে-হোৱাকৈ। আৰুস্ক্ৰপ্স ১০০০ বছৰলৈমনোমীত লোকেসকলে দুষ্কৃত মৃতলোকেসকলৰবৰ্চিবকৰিব। এই ১০০০ বছৰৰ শেষতদুষ্কৃত লোকেসকলক শেষবৰ্চিবৰ বাবে পুনৰুত্থান কৰা হ'ব। যি জুইযতেওঁলোকে ধ্বংস কৰিব, সেই পৃথিবীখনকঈশ্বৰে তেওঁৰ সিংহাসন আৰু তেওঁৰ মুক্ত মনোমীত মনোমীতসকলক আদৰ্শল'বলৈ মহিমা মণ্ডিত কৰি নতুন কৰি তুলিব। সেয়েহেদেৱতাৰ প্ৰতিচ্ছবিখনে অধিক জটিলৰ ব্ৰহ্মমূহৰ সাৰাংশ দৰ্শিতব্য যিবোৰ যীচু খ্ৰীষ্ট এপ'কলিপছ প্ৰকাশ কৰিব।

Dan 2:45 এই শিলিটোৰ অৰ্থ হ'ল, যিটো আপুনিহিত নহে-হোৱাকৈ প্ৰকৃতৰ পৰা কাৰ্টিপালে-হোৱা দেখিছিল আৰুযিয়েলো-হো, ব্ৰহ্ম, মাৰ্ট, বুপআৰুসণেক টুকৰ-টুকৰ

কৰি পালে ইছিল ইয়াৰ পিছতৰি হ'ব সেই বিষয়ে মহান ঈশ্বৰে বজা কজনা ইছা
সপোন নিশ্চিতি আৰু ইয়াৰ বিষয় নিশ্চিতি।

৪৫ক- শেযত তেওঁৰ আগমনৰ পিছত খ্ৰীষ্টক শিলেৰে প্ৰকটীকৰিত কৰা হ'ব, হাজাৰ
বছৰৰ স্ক্ৰীণ বচিৰ আৰু তেওঁৰ শেষ বচিবৰ নিষ্পদন, ঈশ্বৰে পুনৰুদ্ধৰ কৰা
নতুন পৃথিৱীত দৰ্শ্যত যোগ্য কৰা মহান প্ৰকটনত অন্মজ্ঞ লব বাবে উপায়
সন্ধান ল'ব।

Dan 2:46 তেওঁৰাজ্য নুবুখদনে চৰমেখত পৰি দানিয়েলক উপাসনা কৰিলে আৰু তেওঁক
বলি দি নাবুপদন উৎসব কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

৪৬ক- এতিয়াও পৌত্তলিক, বজা ই নজিৰ স্ক্ৰীণ অনুসৰি প্ৰকটীকৰিয়া কৰে।
দানিয়েলৰ পৰা বচিৰ সকলো ধৰ্মী পাই তেওঁ তেওঁৰ আগত প্ৰণাম কৰে আৰু নজিৰ
প্ৰকটীকৰিত সন্মান কৰে। দানিয়েলে তেওঁৰ প্ৰকট কৰা মুৰ্ত্তিপূজাৰ বাক্ষ্য
বিৰোধিতা নকৰে। তেওঁৰ বিৰোধিতা আৰু তেওঁক প্ৰশ্ন কৰাটো এতিয়াও
সোমকাল। ঈশ্বৰৰ হৈ থকা সময় নৈজিৰক মকৰিবা।

Dan 2:47 বজা ই দানিয়েলক কলে, “তোমাৰ ঈশ্বৰ সঁচাকৈয়ে দেৱত সকলৰ ঈশ্বৰ
আৰু বজা সকলৰ প্ৰভু, আৰু তেওঁগোপনীয়ত প্ৰকাশ কৰে;

৪৭ক- এইটো আছিল বজা নুবুখদনে চৰমধৰ্মানুষ্ঠিত হোৱাৰ প্ৰথম পদক্ষেপ। এই
অভিজ্ঞান তেওঁক এতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰে যিহেতু তেওঁক স্মৰণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰে
যে দানিয়েলে প্ৰকৃত ঈশ্বৰৰ সংস্পৰ্শ আছে, আচলত, দেৱতৰ ঈশ্বৰ আৰু
বজা সকলৰ প্ৰভুৰ সৈতে। বিনুত তেওঁক সহায় কৰা পৌত্তলিক দলটোৱে তেওঁৰ
ধৰ্মানুষ্ঠিত হোৱাত বলিষ্ঠ ঘটাৰ। তেওঁৰ বাক্যই ভৱিষ্যৎশীল মূলক কামৰ
ফলপ্ৰসূতৰ সাৰ্থক্য দিয়ে। কি হ'ব সেই বিষয়ে আগতীয়া কৈ কোৱাৰ ঈশ্বৰৰ
শক্তিৰে স্ৰাৱণক মানুহক বাধ্যতামূলক প্ৰমাণৰ বাবে বিপৰীতৰ্থে, যাৰ প্ৰকট
নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলে নতৰি বিষয় আৰু পৰিত্যক্ত সকলৰ প্ৰতি হত কৰে।

Dan 2:48 তেওঁৰাজ্য বজা ই দানিয়েলক পদাৰ্পণ দিলে আৰু তেওঁক বহুতো ডাঙৰ
উপহাৰ দিলে আৰু তেওঁক সমগ্ৰ বাৰ্লিপদাশৰ অৰ্ধপত্ৰিকালি আৰু বাৰ্লিৰ সকলো
জ্ঞানী লোকৰ ওপৰত তেওঁক প্ৰধান সোণপত্ৰিকালি।

৪৮ক- নুবুখদনে চৰমেখত দানিয়েলৰ লগত যিদৰে ব্ৰহ্মহৰা কৰিছিল সেইদৰে ফৰোহোও
যোচেফক ব্ৰহ্মহৰা কৰিছিল। যোচেফ তেওঁলোক বুদ্ধিমান আৰু হঠকাৰী ভাৱে বন্ধ
আৰু বন্ধ নহয়, তেওঁৰামহান তেওঁৰ ইবহুমূলীয়া গুণবহন কৰা সোৱকবসোৱাৰ শলাগ
ল'ব জনা। তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকল তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰ

ওপৰত থকা ঐশ্বৰ্য্যিক আশীৰ্বাদৰ লাভৱান। এইদৰে সত্য ঈশ্বৰৰ জ্ঞানে সকলোৰে উপকাৰ কৰে।

Dan 2:49 দানিয়েলে ৰজা কাববিল প্ৰদেশৰ ৰজ্যপালৰ পদ চৰ্দ্ধক, মচক আৰু অবদ-নগোৰে দিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। এতিয়া দানিয়েলে ৰজা ৰচোৱা লত আছিল।
৪৯ক এই চৰ্দ্ধক নুৱৰক। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশেষভাৱে বিশ্বাসী মনোভাৱৰ দৰে তেওঁলোকে লগত বৰেলিনলৈ আহি আন ইহুদী যুৱকসকলৰ পৰা নিজকে পৃথক কৰিছিল। সকলোৰে বাবে নাটকীয় হৈ পৰিবপৰা এই অধ্যয়ৰ পিছতজীৱন্ত ঈশ্বৰৰ অনুমোদনপ্ৰকাশ পায়। এইদৰে আমি দেখিবলৈ পোৱা যায় ঈশ্বৰে তেওঁৰ সোৱাকৰ আৰু নকৰ সকলৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰে। তেওঁ নিজৰ নীতিসকলক উন্নীত কৰে যদি সকলোৰে জীৱনৰ বুলি দেখুৱাইছে, ৰজা হুৱাৰা সকলোৰে জ্ঞানগোষ্ঠীৰ দৃষ্টি।

দানিয়েল

Dan 3:1 ৰজা নুৰখদনে চৰসেণাৰ মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিছিল যাৰ উচ্চত্ব ষাঠি হাত আৰু প্ৰস্থ ছয় হাত আছিল। তেওঁ কাববিল প্ৰদেশৰ ডাৰ উপত্যকা তস্থাপন কৰিলে।
৩ক দানিয়েলৰ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ দৰে ৰজা ক পৰ্য্যটন গৈছে যদিও এতিয়াও ধৰ্ম্মনিষ্ঠ হোৱা নাই। আৰু মোগলোনে যি এই এতিয়াও তেওঁৰ বৈশিষ্ট্য। তেওঁক আগুৱাবলৈ মহান ব্ৰহ্মসকলে তেওঁক এইদৰে উৎসাহিত কৰে যেনে কৈ উপকাৰ কৰি যাল। কাউৰী কৰে, তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰাণ সা কৰে আৰু দেৱতাই চিপে পূজা কৰে। লগতে ৰজা ই শেষত নিজকে এজন দেৱতাব লগত তুলনা কৰি লয়। কব লাগিব যা

পৌত্তজিকত ত ড্ৰফ্ট সহজ কৰণ আনমিছ দেরত বেষ নশিচ্চা আবুৰ্মৰ্চিৰূপত
 নথিৰ হৈ থক। আনহাত তেওঁ বজা জীয়াই থকাৰ বাবে ইতিমধ্যে তেওঁলোকে তকৈ
 শৰ্ষত। বিনুত প্ৰতিমূৰ্তি স্থাপনত এই সোণ কৰ্মানবোৰকৈ ব্ৰহ্মহৰ কৰ হয়!
 স্পষ্টৰূপে প্ৰব্ৰ দৰ্শনা এতিয়াও ফল দিব পৰা নাই। হয়তো দেৱত বগৈ শৰ্কে তেওঁক
 যি সন্মান দেখুৱাইছে, সেই সন্মানেও তেওঁৰ অহংকাৰ বজা ইৰখাত আনকৈ বৰ্দ্ধ কৰত
 অৰিহণা যোগাইছে। ১ পতিৰ ১:৭ পদ অনুসৰি পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা শুদ্ধ হোৱা
 ব্ৰহ্মসৰ সোণৰ প্ৰকৃতি ক, এই অধ্যয়ত ব্ৰহ্মা কৰ নতুন অৰ্জিগ্ৰত, দানিয়েলৰ
 তিনিজন সঙ্গীৰ ওপৰত এই ধৰণৰ উচ্চ ব্ৰহ্মসৰ উপস্থিতি প্ৰকাশ কৰি।
 এইটো এটা পাঠ যাঁটো গৈ শৰ্কে বশেষকৈ শেষৰ এডভেণ্টুৰ পৰীক্ষাৰ তেওঁৰ
 নিকৰ্শিত সকলক সম্বন্ধন কৰে যোৱা প্ৰকাশিত বাক্য ১৩:১৫ পদত
 ভৱিষ্যদ্বাণী কৰ মৃত্যুৰ আদেশতে ওলোকে প্ৰণ ল'বলৈ ওলাইছে।

Dan 3:2 তেতিয়া নুবখদনে চৰে বজা নুবখদনে চৰে বজা নুবখদনে চৰে স্থাপন কৰ
 মূৰ্চটো উৎসৱকৰিবলৈ আহিবলৈ পঠিয়াই মন্ত্ৰী, ৰজ্যপাল, ৰজ্যপাল, বচিবক,
 ধনবশি, দণ্ডধীশ, বচিবক আৰু প্ৰকাশৰ সকলোশা সনক্ৰুত সকলক মাতি আনিলা
 ২ক দানিয়েলে তদানিয়েলৰ অধ্যয়ৰ দৰে নহয়। ৬, অৰ্জিগ্ৰত বজা কআগু বখি
 মানুহৰ মূৰত বান্ধা বাবে নহয়। ইয়াত তেওঁৰ ব্ৰহ্মত্ব ফলহে প্ৰকাশ পাইছে।

Dan 3:3 তৰ পাছত বজা নুবখদনে চৰে স্থাপন কৰ মূৰ্চটো উৎসৱকৰিবলৈ
 স্তব্ধ, ৰজ্যপাল, ৰজ্যপাল, বচিবক, ধনবশি, দণ্ডধীশ, বচিবক আৰু প্ৰকাশৰ
 সকলোশা সনক্ৰুত গোট খলে। তেওঁলোকে নুবখদনে চৰে স্থাপন কৰ মূৰ্চটো
 আগত থৈ আহিল।

Dan 3:4 তেতিয়া এজন প্ৰকাশক উচ্চৈশ্বৰ্যে চিঞৰি ক'লে, হে জাতি, জাতি আৰু ভাষা,
 তেমা লোকে দিয়া আজ্ঞা এইটো হৈ।

Dan 3:5 সেই সময়ত যোৱা আপুনি শিঙি, বাঁহী, বীণা, চুৰুৰু, গীতমালা বগপা ইপআৰু
 সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰ শব্দ শুনৰি তেতিয়া আপুনি তললৈ পৰি বজা
 নুবখদনে চৰে স্থাপন কৰ সোণৰ মূৰ্চটো পূজা কৰি।

৫ক শিঙি বশব্দ শুনিলে

পৰীক্ষাৰ সংকট শিঙি বশব্দ দ্বাৰা দিয়া হ'ব, ঠিক যেনে কয়ী চুখীয়া
 উভতি অহা বপ্ৰক প্ৰকাশিত বাক্য ১১:১৫ পদত ৭ম শিঙি বশব্দে প্ৰকৃতি কৰত
 হৈছে, আৰু প্ৰকাশ ছটা শাস্তিকো শিঙি বদৰ প্ৰকৃতি কৰত হৈছে।

৫খ- আপুনি প্ৰকাশ কৰি

প্ৰকাম হৈছে সন্মানৰ শাৰীৰিকৰূপা প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১৬ পদত ঈশ্বৰে ইয়াক মানুহৰ হাতৰ দ্বাৰা প্ৰকটীকৰ্ত কৰিছে যিয়ে পশু বচনি লাভ কৰিব যিটো পৌত্তলিক সূক্ষ্ম দিনটোৰ অনুশীলনআৰু সন্মান কৰি গঠিত যিয়ে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ বিশ্বমবাবৰ ঠাই লৈছে।

৫গ- আৰু আপুনিত্তি লপাব

পূজা হৈছে সন্মানৰ মানসিকৰূপা প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১৬ পদত ঈশ্বৰে ইয়াক সেই পশু বচনি লাভ কৰা মানুহৰ কপালত প্ৰতিমূৰ্ত কৰে।

এই পদটোৱে আমাক যীচু খ্ৰীষ্টৰ এপ'কলিপছত উল্লিখ কৰা এই প্ৰকটীকৰণৰ চৰ্চকৰ্ত আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। মানুহৰ কপাল আৰু হাতখনতে ওঁচৰ্চনিত আৰু ওঁচৰ মৰসাৰ শব্দ ধৰি আৰু নিৰ্ধাৰিত সকলৰ মাজত এই প্ৰকটীকসমূহে জন্ম দিছে বৰিধিত কৰি ঈশ্বৰৰ মৰ্হেৰ লাভ কৰে, বোমান কথলিক ধৰ্ম "দেওবাৰ"ৰ সৈতে চিনাক্ত কৰা, প্ৰকটীকটোকলা বশিষ্ঠ নীন মিত্ৰত প্ৰকাশ কৰাৰ পৰা ইগ্ৰুণ আৰু সমৰ্থ কৰে।

বজা নবুখদনেচৰজো পিদিয়া এই ব্ৰহ্মস্মৰ সমগ্ৰ সংগঠনটো সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰৰ বিশ্বমবাবৰ প্ৰকটীকৰণ পৰীক্ষিত জগতৰ শেষতনবীকৰণকৰ হ'ব। প্ৰকটীকটো বিশ্বমবাবৰ মনোমীত লোকসকলে কাম কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাটোৱে মানুহৰ বধিনৰ প্ৰকটীক তেওঁলোকৰ প্ৰকটীকৰ সাৰ্থ্য দিবা। আৰু দেওবাৰে তেওঁলোকে জাপিদিয়া সাধৰণ উপাসনাত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে তেওঁলোকক বিন্দী হিচাপে চিনাক্ত কৰা হ'ব, যাৰ পৰা মুক্তি পাব লাগিব। ইয়াৰ পিছত মৃত্যুদণ্ড ঘোষণা কৰা হ'ব। সেয়েহে এই প্ৰকটীকটো দানিয়েলৰ তৰ্জনি সঙ্গী যিহোঁ অনুভৱ কৰিব, তৰ সৈতে নিখুঁতভাৱে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হ'ব, ইতিমধ্যে তেওঁলোকৰ ইতিমধ্যে প্ৰকাশিত নিৰ্ঘৰ বাবে নিজকে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা সম্পূৰ্ণৰূপে আশীৰ্বাদ কৰা হ'ব।

বিনুত পৃথিবীৰ অন্তৰ্ভাৱিত এই পাঠ্যপ্ৰথম পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী সকলক আগবঢ়োৱা হৈছিল যিসকলে ১৭৫ চনৰ পৰা ১৬৮ চনৰ ভিতৰত এক ধৰণৰ অধ্যয়ৰ সন্মুখীন হৈছিল গ্ৰীক বজা এপিফানিছনা মৰেজনা জাগ্ৰতিক বজা এন্টীঅক চ৪ য়ে মৃত্যুৰ মুখলৈ নিৰ্দ্ধাতন চলাইছিল। আৰু ডেনা ১১ য়ে সাৰ্থ্য দিবা যি কিছুমান বশিষ্ঠ ইহুদীয়ে নিজৰ সত্য ঈশ্বৰৰ আগত ঘণীয় কাম কৰা তকৈ হত্যা কৰাটো পছন্দ কৰিছিল। কৰণ, সেই সময়ত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক অলৌকিকভাৱে

বক্ষ কৰিবলৈ হ্ৰস্কম্প কৰা নাছিল, যদিবা তেওঁ পিছলৈ বোমো হত্যা কৰা খ্ৰীষ্টানসকলৰ বাবেও তেনে কৰি হ্ৰস্কম্প কৰা নাছিল।

Dan 3:6 যদি কোনোৱে তললৈ পৰিপূজা নকৰে, তেওঁক লগে লগে জ্বৰাি থকা অগ্নিময় চুলা বমা জলপৈলে লোৱা হ'ব।

৬ক- দানিয়েলৰ সংগী সকলৰ বাবে ভুবৰ্ষি হৈছে অগ্নিময় চুলা। মৃত্যুৰ এই ভুবৰ্ষি টোৱেই হৈছে মৃত্যুৰ চূড়ান্ত আদেশৰ্পৰ্চি চৰ্ছা। কীনুত আৰম্ভাি আৰু শেষৰ অৰ্ভিজ্ঞা দুটাৰ মাজত পাৰ্ক্ষ্য আছে, কাৰণ শেষত অগ্নিময় চুলা টোৱেই হ'ব ঈশ্বৰৰ ন্ৰিৰ্চািত সন্তানকলক অত্যাচৰ কৰা আক্ৰমণকাৰী সকলৰ শেষৰ্চিবৰ শাস্তি।

Dan 3:7 এতেকে যত্নেৰে সকলো জনগোষ্ঠীয়ে শিঙি, বাঁহী, বীণা, চুম্ৰা, আৰু গীতমালা আৰু সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰ শব্দ শুলি সকলো জাতি, জাতি আৰু ভাষাই তললৈ পৰিবজা নুবখদনে চৰকাৰপন কৰা সোণৰ মূৰ্তিটোকে পূজা কৰিলে।

৭ক- মানুহৰ আইন আৰু অধ্যদেশৰ অধীনত জনসাধাৰণৰ এই প্ৰাৰ্থনা সাধাৰণ আৰু সৰ্বসন্মতিক্ৰমে কৰা আচৰণে এতিয়াও বিশ্বাসৰ শেষপাৰ্ক্ষি পৰীক্ষাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ আচৰণৰ ভৱিষ্যৎবাণী কৰে। পৃথিৱীৰ শেষপাৰ্ক্ষি নীন চৰকাৰখনে একে ভাৱত পালন কৰা হ'ব।

Dan 3:8 সেই সময়ত কিছুমান কলদীয়াইও চৰলৈ আহি ইহুদী সকলৰ বৰিদ্ৰ অৰ্ভিয়েণ কৰিলে।

৮ক- ঈশ্বৰৰ মনোমীত লোকে সকল চয়ত্ৰ নৰকৰ্ণৰ লক্ষ্য, যিয়ে ঈশ্বৰে নিজৰ মনোমীত লোকে বুলি চিনি নিপোৱা সকলো আত্মৰ ওপৰত শাসন কৰে। পৃথিৱীত এই পৈশাচিক যুগাই ঈশ্বৰৰ বুলিয় আৰু একে সময়ত অৰ্ভিয়েণৰ বুলিয়। তেতিয়া মানুহজা তিয়ে ভুগি থকা সকলো ব্যোৰ বাবে তেওঁলোকক দায়ী কৰা হয় যদিও ইয়াৰ বৰিপৰীত টোৱেই এই ব্যোৰবোৰৰ ব্যখ্যা কৰে, যিবোৰে বৰল ঈশ্বৰৰ দ্ৰৱ তেওঁলোকৰ সুবক্ষৰ অনুপস্থিতিৰ পৰিণতি। ন্ৰিৰ্চািত সকলক ঘৃণা কৰা সকলে তেওঁলোকক হত্যা কৰি মুক্তি পাব লাগিব সেই জনপ্ৰিয় নিন্দ কৰি তোলাৰ যত্ন কৰে।

Dan 3:9 পাছত তেওঁলোকে বজা নুবখদনে চৰক কলে, “হে বজা, চৰিকা লজীয়াই থকা বা।

৯ক- চয়ত্ৰ নৰ এজে গাটিক লদেৰ্শফটত প্ৰকাশ কৰে, কাহিনীত গস্পট হৈ পৰে।

Dan 3:10 আপুনিএটা আজ্ঞা দিলে যে যিসকলে শিঙা, বাঁহী, বীণা, চুম্বক , গীতমালা
বাগপা ইপআৰু সকলোধৰণৰ বাদ্য শব্দ শুনিলে তেওঁলোকে তললৈ পৰি সোমাব
মূৰটোকে পূজা কৰিবা।

১০ক- ৰজা কতে ওঁৰ নিজ বকথ আৰু তেওঁৰ ৰাজ ক্তৰ ককাৰ কথা সোঁৱৰাই দিয়ে
যাৰ আজ্ঞা পালনৰপৰা জেন ।

Dan 3:11 আৰু যি কলোকে তললৈ পৰি পূজা নকৰিব তেওঁক জৰ্জী থকা অগ্নিয়ে
চুলা বমাজ লৈপেলোৱা হ'ব।

১১ক- মৃত্যুৰ ভুৱকি ওমনত পলোৱা হয়; নিৰ্দ্ধাৰিত সন্তানকলৰ ওপৰত ফন্দটো
বন্ধ হৈ যায়।

Dan 3:12 এতিয়াকিছুমানইহুদী আছে, যাক আপুনিবিবলি পৰদেশৰ ৰাজ্যপাল চদ্ৰক ,
মচক আৰু অবদ-নগৰ ওপৰত নিযুক্ত দিছে; হে ৰজা, তেওঁলোকে আপোনাক
সন্মান নকৰে, আপোনাৰ দেৱতাক সোৱা নকৰে, আৰু আপুনি স্থাপন কৰা সোমাব
মূৰটোকে পূজা নকৰে।

১২ক- এইটো ভৱিষ্যৎবাণী যোগ্য আছিল যিহেতু উচ্চপদবী বিদেশী ইহুদী সকলৰ
ওপৰত ন্যস্ত কৰা হৈছিল গৰ্ভক জৰ্জী উঠা বশিৰসঘাতক ঈশ্বৰই হত্যকাৰী যুগৰ
ফল প্ৰকাশ কৰাটো নিশ্চিত আছিল। আৰু এইদৰে ঈশ্বৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলক
এককান্ত বনিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হয় আৰু জনপ্ৰিয় প্ৰতিশোধ দ্বাৰা নিন্দ কৰা হয়।

Dan 3:13 তেতিয়ানুখদনেচৰকেৰখতি আৰু কৰখতি হৈ চদ্ৰক , মচক আৰু
অবদ-নগৰ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তুমি এই লোকসকলক ৰজাৰ আগত অনা
হ'ল।

১৩ক- মনত ৰাখি যে এই তিনিজনমানুহে নুখদনেচৰৰপৰা তেওঁৰ ৰাজ্যৰ
সৰ্বমুখ পদবী লাভ কৰিছিল কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ লোকতকৈ অধিক জ্ঞানী ,
অধিকবুদ্ধিমান যেনদেখে গৈছিল। এই কাৰণেই তেওঁক " বৰিক্তি আৰু কৰখ " ৰ
অৱস্থাত ৰখাটোৱে তেওঁলোকৰ ব্যক্তিগত গুণবোৰৰপৰা তেওঁৰক্ষকৰ পাহৰা
যোৱাৰ ব্যৰ্থ দৰি।

Dan 3:14 নুখদনেচৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, "চদ্ৰক , মচখ আৰু
অবদনেগোতোমা লোকে মোৰ দেৱতাক সকলকসঁচকৈ যসোৱা কৰা নাইনে আৰু মই
স্থাপন কৰা সোমাব মূৰটোকে পূজা কৰা নাইনে?"

১৪ক- তেওঁ আনকি তেওঁলোকৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰলৈও অপেক্ষা নকৰে তুমি
ইচ্ছাকৃতভাৱে মোৰ আদেশঅমান্যকৰিছা ন?

Dan 3:15 *এতিয়াস জুথ কক, আৰুসে ই সময়তযে ত্ৰিযাতোমা লোকে শক্তি, বঁহী, বীণা, চুম্ফা, গীতমালা, বাগপা ইপ্ৰ আৰু সকলোধৰণৰ বাদ্য শব্দ শুনিত্তে ত্ৰিযামই বনোৱা মূৰ্চটোকে পূজা কৰা আৰুযদি তোমা লোকে তাক পূজা নকৰি, তেন্তে সেই সময়ত তোমা লোকে ক'জকা থকা অগ্নিকিণ্ডা মাজতপোলাই দিয়া হ'ব। আৰুমোহ হাতৰপৰা তোমা লোকে উদ্ধৰ কৰিবপৰা দৰেত ক'ম?*

১৫ক- হঠাত এই মানুহবোৰে তেওঁৰবাবে কৰ্মান উপযোগী সেইকথা উপলব্ধ কৰি বজা ইনিজি বসাক্ষী নীন সাক্ষ্য দি আদেশপালন কৰিত্তে ওলোকে নতুন সুযোগ দিবলৈ সাধু হয়।

উত্থাপিত প্ৰকটোৱে সত্য ঈশ্বৰৰ পৰা অপ্ৰত্যাশিত উত্তৰ পাব যাৰ নুবুখদনে চৰনেজি বসাক্ষী দি জীৱনৰক্ষা পত আবদ্ধ হৈ পৰা যেনেপাহৰি গৈছে। তদুপৰি প্ৰথম তৰিখ বুজা বলাইকোৱাই নাই।

Dan 3:16 *তে ত্ৰিযাচন্দৰ, মচখ আৰু অবেদনগোৱে বজা নুবুখদনে চৰক উত্তৰ দি ক'লে, "এই বিষয়ত আমি আপোনাক উত্তৰ দিয়াৰ ক'নো প্ৰয়োজন নাই।"*

১৬ক- তেওঁৰ সময়ৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী বজাৰ আগতকোৱা এই কথাবোৰ অতিশয় আৰু অসম্মানজনক যেন লাগে, কিন্তু এই কথা কোৱা এই মানুহবোৰ বদ্বৈত মানুহ নহয়। ইয়াৰ বিপৰীতে তেওঁলোকে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালনৰ আৰ্হি, যাবপ্ৰতি তেওঁলোকে বিশ্বাসী হৈ থকা বলাইদত্তত বসেদিধনত লৈছে।

Dan 3:17 *চোৱা, আমিযিজন ঈশ্বৰৰ সোৱা কৰোঁ, তেওঁ আমাক জকা থকা অগ্নিয়ে চুলাৰপৰা উদ্ধৰ কৰিবলৈ সক্ষম, আৰুহে বজা, তেওঁ আমাক আপোনাৰ হাতৰপৰা উদ্ধৰ কৰিবা।*

১৭ক- বজাৰ দৰে নহয়, বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো ঈশ্বৰে তেওঁলোকে দিয়া প্ৰমাণবোৰে ধৰি ৰখিছে যাত তেওঁদৰ্শ্যৰ পৰীক্ষাত তেওঁলোকৰ লগত আছিলবুলি দেখোৱাব পাৰে। এই ব্ৰহ্মতত্ত্ব অৰ্জিগ্ৰন্থক মিচৰীয়াসকলৰপৰা মুক্তি পোৱা তেওঁলোকৰ লোকসকলৰ গৌৰৱময় স্মৃতি আৰু তেওঁলোকৰ দাসত্ব সৈতে জড়িত কৰি, এই একজন বিশ্বাসী ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা, তেওঁলোকে বজাক অৱজ্ঞ কৰিবলৈ যথেষ্ট সাহস কৰে। তেওঁলোকৰ দত্ত সম্পূৰ্ণ, আনৰিতে ওলোকে মৃত্যুৰ মূল্যত। কিন্তু, আত্মাই তেওঁলোকক তেওঁৰ হস্তক্ষেপৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিবলৈ বাধ্য কৰে: *তেওঁ আমাক আপোনাৰ হাতৰপৰা উদ্ধৰ কৰিব হে বজা।*

Dan 3:18 কৰ্মনূত যদি নহয় তেন্তে হ'ব বজা, আপোনাৰ আগতজনা হওক যে আমি আপোনাৰ দেৱত সকলৰ সন্মুখত নকৰোঁ আৰু আপোনাস্থাপন কৰা সোণৰ মূৰ্ত্তিটোকে পূজা নকৰোঁ।

১৮ক- আৰু যদি ঈশ্বৰৰ সহায় নাহে তেন্তে তেওঁলোকেৰ বাবে বশিষসঘতক আৰু বপুৰ যহু জীয়াই থকা তকৈ বশিষসী নিক্ষেপিত হৈ মৃত্যু হোৱাটোৱেই ভাল। এই নিষ্ক - ১৬৮ চনত গ্ৰীক অত্যাচাৰীজনজো পৰ্দিয়া পৰীক্ষিত পোৱা যাব। আৰুত ব পিছত সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান যুগত প্ৰকৃত খ্ৰীষ্টানসকলৰ মাজত যিসকলে জগতৰ শাশলৈ কষ্ট শ্বৰৰ বিধানক চয়ত নীমানুহৰবিধানৰ সৈতে বিভিন্ত নকৰে।

Dan 3:19 তেতিয়া নুবখদনে চৰক্ৰধৰে ভৰি পৰলি আৰু চন্দ্ৰক, মচখ আৰু অবদনে গোন্ধবুৰি দখত উৰুমখসলনি হ'ল। তেওঁ উত্তৰ দি আদেশ দিলে যে চুলাটো গৰম কৰ তকৈ সা তুগু ক্ষেপ্তি গৰম কৰিব লাগে।

১৯ক- এইটো বজা বিলাগি বাবে এই বজা ইজী বনৰ লতকোনাৰে নিজ বসিধনজ বৰিধিত কৰা দেখে নাই বা শুন নাই; যিয়ে তেওঁৰ ক্ৰধ আৰু মুখৰ বুপৰ পৰিৱৰ্তক ন্যযযত প্ৰদান কৰে। ঈশ্বৰৰ মনোমীত লোকসকলক হত্যা কৰিবলৈ তেওঁকনাত্তৰ দিবলৈ চয়ত নাতে ওঁৰ ভিতৰত প্ৰকাশ কৰে।

Dan 3:20 ত ব পাছত তেওঁ নিজ বসনৈক্ষ কৰিছমা নশক্ৰশালী লোকক চন্দ্ৰক, মচক আৰু অবদনে গোন্ধবুৰি জৰ্কা থকা অগ্নিয়ে চুলাত পোলা বলাওজ্ঞ দিলে।

Dan 3:21 এই লোকসকলক তেওঁলোকৰ বৰচ, টিউনিক পোছাক আৰু অন্যান্য কাপোৰৰ সৈতে বনৰি থোৱা হ'ল আৰু জৰ্কা থকা অগ্নিয়ে চুলাৰ মাজলৈ দলিয়াই দিয়া হ'ল।

২১ক- উল্লগতি এই সকলোমোৰ পদৰ্থ জৰ্জনীয় হোৱাৰ লগতে ইয়াৰ মাংস শৰীৰো।

Dan 3:22 বজা বআজ্ঞ কঠোৰ হোৱাৰ বাবে আৰু চুলাটো অৰ্জ উত্তত হোৱাৰ বাবে, সেই শিখাই ত চন্দ্ৰক, মচক আৰু অবদনে গোন্ধপোলা লোকসকলক হত্যা কৰিলে।

২২ক- এই লোকসকলৰ মৃত্যুৰে এই চুলাত থকা জুইৰ মাৰতক্ষ ফলপ্ৰসূতৰ সাৰ্ক্ষ্য দিয়া।

Dan 3:23 আৰু এই তিনিজন লোক, চন্দ্ৰক, মচখ আৰু অবদনে গোন্ধজৰ্কা থকা অগ্নিয়ে ওঁৰ লবমা জতবান্ধ খাই পৰিল।

২৩ক- বজা বআদেশ পা লনকৰ হয়, আনৰ্নিজ বদ সকোহত্যা কৰ হয়।

Dan 3:24 তে ত্ৰিযানু বৃথদনে চৰ বজা ভয় থই খৰখদেবক উৰ্গ তেওঁৰ পৰ মৰ্ষণ ত সকলক ক'লে, “আমি ত্ৰিবিজি নমানুহক বৰ্ণ জুইৰ মাজত পলে ইদ্রিযা নাছিলেমে?” তে ত্ৰিযাত উলোমে বজা ক'লে, “হে বজা!

২৪ক- নিজৰ সময়ৰ বজাৰ বজা ই নিজৰ চকুত বৰ্ষস কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ যি দেখিছে সেয়া মানুহৰ সকলো কল্মাক অতিক্ৰম কৰে। ত্ৰিবিজি নমানুহক চুলাৰ জুইত পালেমেৰ বক্ষ্য বসন্ত নৰে বুলি তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক সুধি নিজৰ আশ্বাস কৰাৰ পক্ষ্য জেনীয়ত অনুভৱ কৰে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক এই কথা নিশ্চিত কৰা য়ে, হে বজা, সেযানিশ্চিত।

Dan 3:25 তে ত্ৰিযাত উত্তৰ দি ক'লে, “চোৱা, মই চৰবিজি নমানুহক মুক্ত হৈ জুইৰ মাজত খোজে বচথিৰ দেখিছোঁ, আৰু তেওঁলোকে বকোমো বক্ষ্য নাই

২৫ক- এনে লাগে যেন কৰণ বজাৰ চতুৰ আকৃতিৰ দৰ্শ আছিল যিয়ে তেওঁক আতংকিত কৰে। ত্ৰিবিজি নবতাদৰ্শ বৰ্ষসক ঈশ্বৰ সন্মান আৰু প্ৰদান কৰে। এই জুইত বজা ইপুৰুষ সকলক থক কৰিব পাৰে আৰু তেওঁলোকে লগত পোহৰ আৰু অগ্নিৰ মূৰ্তি এটা থিয় হৈ থকা দেখে পায়। এই নতুন অৰ্ভিজ্ঞ ই প্ৰথমটো অতিক্ৰম কৰিছে। জীৱন্ত ঈশ্বৰ বসন্ত তেওঁৰ ওচৰত আকোঁৱৰ পক্ষ্য গতি হয়।

২৫খ- আৰু চতুৰ আকৃতিৰে পুত্ৰ দৰে

এই চতুৰ চৰিত্ৰটোৰূপ মানুহৰ পৰা ইমান ইপ্ৰথক যো বজা ই তেওঁক দেৱপুত্ৰ সৈতে চিনাক্ত কৰে। এই অৰ্ভিষ্কৰটো উপযুক্ত বৰণ ই সঁচকৈ যো যিবিজি নমানুহৰ বাবে হ'ব, ঈশ্বৰ পুত্ৰ আৰু মানুহৰ পুত্ৰ হ'ব, অৰ্থাৎ যি চুখীয়া পক্ষ্য হস্তক্ষপ।

Dan 3:26 তে ত্ৰিযানু বৃথদনে চৰজেকা থকা অগ্নিয়ে তেওঁৰ লবমুখৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে সৰ্ব্বপৰি ঈশ্বৰ দাস, চন্দ্ৰ, মচক আৰু অবদনে গোঁওলাই আহক আৰু ইয়ালৈ আহক” তে ত্ৰিযা চন্দ্ৰ, মচক আৰু অবদনে গোঁ জুইৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল।

২৬ক- আকোঁৱৰ নুথদনে চৰনেজি ক'লে তেওঁক অসীম শক্তি শালী সিংহ বজাৰ সন্মুখত থকা মৰে পোহালিলৈ ৰূপান্তৰিত হয়। এই সোৱৰাই পুৰুষ দৰ্শাৰ অৰ্ভিজ্ঞৰ সাব্যস্ত জগত কৰে। স্বৰ্গ ঈশ্বৰ তেওঁক দ্ৰষ্টাৰ বাবে আবেদন জনায়।

Dan 3:27 তেওঁয়া স্তম্ভসকল, বিষয়াসকল, বজ্রফালসকল আৰু বজাৰ পৰামৰ্শদাতাসকলে একত্ৰিত হৈ দেখিলে যে লোকেসকলৰ শৰীৰৰ ওপৰত জুইৰ কোনো ক্ষমতা নাই তেওঁলোকেৰ মূৰৰ চূৰ্ণও গৈছে হোৱা নাই আৰু তেওঁলোকেৰ বৰচৰমো বৰিতহোৱা নাই আৰু তেওঁলোকেৰ ওপৰত জুইৰ গন্ধো নাই।

২৭ক এই অৰ্ভজ্ঞে তেওঁলোকক আশ্বস্ত কৰিবলৈ চৰকৰিয়াৰ দৰে তেওঁৰ প্ৰকৃত সন্তোষজনক কথাবোৰ প্ৰকাশ দিয়াত তেওঁ এনে প্ৰকাৰে নিয়মসূচী কৰিছিল যিসে সকলো মানুহ আৰু তেওঁৰ মাৰ্গত আৰু তেওঁৰ মাত্ৰত বাস কৰা প্ৰতিটো প্ৰাণীৰ জীৱনক চৰিত্ৰপ্ৰকাশ কৰিব পাৰে। বৰ্তমান তেওঁ মাত্ৰ প্ৰকাশ কৰিছে যে তেওঁৰ সন্তোষজনক সকলো এই প্ৰকাৰে নিয়মবান্ধনতনহয়। সন্তোষজনক নিয়মসূচীকৰ্তা ঈশ্বৰ তেওঁলোকেৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ ইচ্ছামতে অলৌকিকগোচৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে যিহেতু তেওঁৰ সময়ত যি চুখীয়াই মৰি আৰু সুনামকঢ়িয়াই আনিব।

Dan 3:28 তেওঁ যি মূৰখদনে চৰকেলে, “চদ্ৰক, মচক আৰু অৰুদনে গৈছে ঈশ্বৰক ধন্য হওক, যি জনে তেওঁৰ দূতক পঠিয়াই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা তেওঁৰ দাসসকলক উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু বজাৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰি নিজৰ শৰীৰ এৰি দিলে, যত তেওঁলোকে নিজৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতাক আৰাধনাৰ পূজা নকৰে।

২৮ক- বজাৰ ক্ৰোধো নাইকিয়াই গৈছে। আকৌ এবাৰ মানুহৰ ভৰিৰ ওপৰত উঠি তেওঁ অৰ্ভজ্ঞেৰ পৰা শৰ্কি এনে এটা আদেশজাৰ কৰে যিকোনো পুনৰ ঘটনাত বধ দিব। বৰণ অৰ্ভজ্ঞেৰ টোৱা ত্ৰিত। ঈশ্বৰে বাৰ্লনীয়াসকলক দেখুৱাইছে যে তেওঁ জীয়াই আছে, সৰ্ব্ববিষয় আৱশ্যক আৱশ্যকৰ পৰিপূৰ্ণ।

২৮খ- যিহেতু নিজৰ দূতক পঠিয়াই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা দাসসকলক উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু যিসকলে বজাৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰি নিজৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতাক সোৱা আৰু পূজা কৰা তকৈ নিজৰ শৰীৰ ব্যয় কৰিলে।

উচ্চমাত্ৰৰ স্পষ্টত বজাৰ উপলব্ধি কৰা যে তেওঁৰ মূৰখ অহংকাৰ বহুত কৰিব বচিৰ মানুহবোৰৰ আনুগত্যৰ মানপ্ৰাংসনীয়। নিঃসন্দেহে তেওঁ উপলব্ধি কৰা যে, তেওঁৰ ক্ষমতাৰ বাবেই তেওঁৰ অহংকাৰৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা এই মূৰখ অধ্যয়ৰ পৰা তেওঁৰ বাবে সম্ভৱ হ'লহঁত তেওঁলোকে তেওঁক বৰলনীৰ হিমা নুহৰ পদত ভুল কৰিবলৈ বধ্য কৰে।

Dan 3:29 এতিয়া মই দিয়া আজ্ঞা এইটোৱেই হ'ল: যি কোনো লোক, জাতি বা ভাষাৰ যি কোনো লোক, চদ্ৰক, মচক আৰু অৰুদনে গৈছে ঈশ্বৰৰ বিষয়ে বেয়া কয়,

তে ঔকটুকৰ-টুকৰ কৰ হ'ব আৰু তেওঁৰ ঘৰক গোন্ধৰৰ দৰে কৰ হ'ব, কয়িনো
তে ওঁৰদৰে উদ্ধৰ কৰবিপৰ আনকোমো দেৱত নাই।

২৯ক এই ঘোষণাৰ দ্বাৰা বজা নবুখদনে চৰঙ্গেশ্বৰ মনোমীত লোকসকলক নিজৰ
সুৰক্ষা প্ৰদান কৰে।

এক সময়ত তেওঁ যিকোনো ব্যক্তিক চৰ্দ্ধক, মচক আৰু অবদনে গোন্ধ
ঈশ্বৰ বিষয়ে যাকথা কালে ভুবৰ্দ্ধিযি আৰু তেওঁ নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰে যে তেওঁকটুকৰ-
টুকৰ কৰি পালেহা হ'ব, আৰু তেওঁৰ ঘৰটো আৱজা বোন্ধৰ ঢেৰলৈ পৰিগত হ'ব,
কাৰণ তেওঁৰদৰে উদ্ধৰ কৰবিপৰ আনকোমো দেৱত নাই। এই ভুবৰ্দ্ধি বসনুখীন
হৈ এইটো নিশ্চিত যে যেতিয়ালৈকে বজা নবুখদনে চৰঙ্গেশ্বৰ জত্ব কৰিব, তেতিয়ালৈকে
ঈশ্বৰ বিশ্বসী মনোমীত লোকসকলে চৰ্দ্ধনজ বাবে অসুৰ্দ্ধনা পাব।

Dan 3:30 ইয়াৰ পছিত বজা ই চৰ্দ্ধক, মচক আৰু অবদনে গোন্ধৰ বৰ্দ্ধি পৰ্দ্ধশত
পদেৰ্দ্ধ দিলে।

৩০ক জীৱিত আৰু থকা সকলো বস্তু সৃষ্টকৰ্ত জীৱিত ঈশ্বৰ বিশ্বসী
নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে “সকলোভ লশেষহয়”। কয়িনোতে ওঁৰ মনোমীত সকলশেষত
পুনৰুত্থান হ'ব, আৰু তেওঁলোকে মৃত লোকসকলৰ ধূলিৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ
পুৰ্দ্ধ শত্ৰুৰ ওপৰত, পুনৰুদধৰকৰ পৃথিবীত অনন্ত ললৈকে চলিব।

শেষৰ পৰীক্ষাতো এই সুখৰ অন্ত পৰিব। এইদৰে, প্ৰথম আৰু শেষ
পৰীক্ষাসমূহে জীৱন্ত ঈশ্বৰ পুৰ্দ্ধ যক্ষ হস্তক্ষেপৰ দ্বাৰা উপকৃত হয়, যাক তেওঁ
যীচু খ্ৰীষ্ট, ত্ৰণকৰ্ত্ত পৰিত্ৰণ কৰিবলৈ আহিছে, তেওঁলোকৰ সপক্ষ, যিহেতু
তেওঁৰ নামৰ যীচুৰ অৰ্থ হৈছে “যিহেঁতাই পৰিত্ৰণ কৰে।”

দানিয়েল

Dan 4:1 বজা নুবখদনেচৰ সম্গৰ পৃথৱীত বস কৰ সকলো লোক, জাতি আৰু ভাষালৈ তেওঁলোকক প্ৰকৃৰ শান্তি দিয়া হওক।

১ক- সুৰ আৰু ৰূপে ইয়াক প্ৰমাণ কৰে: যি বজা ই কথ কয়, তেওঁৰেই দানিয়লৰ ঈশ্বৰলৈ ধৰ্ম্মনাৰ্জিত হৈছিল। তেওঁৰ প্ৰক্ৰম শতংগী বংশ নতুননিয়মৰপত্ৰ লিখনীৰ সৈতে মিলি আছে। তেওঁ শান্তি আগবঢ়ায় বৰ বণ তেওঁ নিজৰ ইতিহাস শান্তি, তেওঁৰ মানৱীয় হৃদয়ত প্ৰথম আৰু ন্যায়ৰ ঈশ্বৰ, সত্য, একমাত্ৰ আৰু একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে।

Dan 4:2 সৰ্ববৃদ্ধ ঈশ্বৰে মোৰ প্ৰতি যি চিন আৰু আচৰিত কৰ্ম্ম কৰিছে সেইবোৰ প্ৰমাণ কৰাটো মোৰ বাবে ভাৰ লয়নেলাগিল।

২ক- বজা ই ইতিহাস যীচুৰে তেওঁৰ দ্বাৰা সুস্থ হোৱা অন্ধ আৰু দুৰ্দ্ধাসকলক কোৱাৰ দৰে কৈ কৰে, " মনোৰ্থিত নিজ কৰ্ম্ম দেখুৱা বলাইগৈ ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে কৰি কৰিছে সেইবিষয়ে জানাওক। " ঈশ্বৰৰ পৰা অনুপৰণিত এক কৰ্ম্ম মনাৰে বজা সজীৱ হৈ উঠে। বৰ বণ ধৰ্ম্মনাৰ্জকৰণ প্ৰতিদিনে সম্ভৱ, বিনুত ঈশ্বৰে সেই সকলোকে সেই প্ৰক্ৰিয়াৰ নিৰ্দিয়ৰে টো বজা বজা, এজন শক্তিশালী আৰু শক্তিশালী সম্ভৱে অনুভৱ কৰে।

Dan 4:3 তেওঁৰ চিনবোৰ কৰ্ম্মানমহান তেওঁৰ আশ্চৰ্য্যবোৰ কৰ্ম্মান শক্তিশালী! তেওঁৰ ৰাজ্য এখন চৰিত্ৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ আৰ্হিপত্ৰ প্ৰক্ৰিয়াক পৰা প্ৰক্ৰিয়াকৈ সন্ধানী হৈ থকা।

৩ক- এইবোৰ কথ বুজি পোৱা আৰু নিশ্চয়ত ইতেওঁক তলত ইতিমধ্যে উপলব্ধ শান্তি আৰু প্ৰকৃত সুখ দিয়ে। বজা ই সকলো শক্তি আছে আৰু বুজি পা ইছে।

Dan 4:4 মই নুবখদনেচৰ মোৰ ঘৰত নিশ্চিন্ত আৰু মোৰ ৰাজপ্ৰসাদত সুখী আছিলোঁ।

৪ক- শান্তি আৰু সুখী? হয়, বিনুত তথপিও এজন পৌত্তলিক প্ৰকৃত ঈশ্বৰলৈ ৰূপান্তৰিত নহোৱা।

Dan 4:5 মই এটা সপোন দেখিলোঁ যিমেয়ে ভয়খুৱাইছিল বচনাত মোক খেদ ফুৰা চিন্তা আৰু মনৰ দৰ্শনে মোক আতংকৰ ভেৰি পোলায়।

৫ক- এই বজা নুবখদনেচৰক সঁচ কৈ যোমাৰ আগত সেই হৰুৰা ভাড়া হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে, যাক খৰ্চীয়া ঈশ্বৰে দুৰ্দ্ধাস পৰা উদ্ভৱ আৰু উদ্ভৱ কৰিবলৈ বিচৰি আছে। বৰ বণ এই শান্তিপূৰ্ণ আৰু সুখী প্ৰক্ৰিয়া সময়ৰপিছত বজাৰ

ভৱিষ্যত হ'ব বিনাশ আৰু চৰ্চিবন্তা মৃত্যু। তেওঁৰ চৰ্চিবন্তা পৰিত্ৰণৰ বাবে ঈশ্বৰে
তেওঁক অশান্তি আৰু যন্ত্ৰণা দিবলৈ আহে।

Dan 4:6 তেতিয়া মই আজ্ঞা দিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে মোৰ সন্মুখত বালিসকলো
জ্বলি ক'আনিলে, য'ত তেওঁলোকে মোক সপোনৰ অৰ্থ দেখুৱাব পাৰে।

৬ক- স্পষ্ট ৰূপে নুবুখদনে চৰৰ স্মৃতি শক্তিৰ গুৰুত্বসমস্যা আছে। লগে লগে
ডেনিয়েলেক যি ফল নকৰে?

Dan 4:7 তেতিয়া যাদুকৰ জ্যোতিষী, কলদীয়া আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীকাৰী সকলে আহিল
আৰু মই তেওঁলোকক সপোনটো ক'লোঁ, বিনুত তেওঁলোকে মোক বুজাবলৈ ন'দিলে।

৭ক- কথাবোৰ ঘটে যেনেকৈ প্ৰথম দৰ্শনত পৌত্তলিক ভৱিষ্যদ্বাণীকাৰী সকলে
ইতিমধ্যে তেওঁলোকৰ জীৱনৰ প্ৰতি ভৱিষ্যদ্বাণী ক'ৰাটো অসম্ভৱ ক'ব পাৰে।
নজিৰ অক্ষমতা ক'বলৈ ক'ব পাৰে।

Dan 4:8 শেষত দেনিয়েলে যাৰ নামেৰে তেওঁক মোৰ দেৱতা ক'লে, মোৰ সন্মুখত
থিয় হৈ আছিল আৰু পৰিত্ৰ দেৱতা সকলৰ আত্ম তেওঁৰ মাজত আছিল। মই তেওঁক
সপোনটো ক'লোঁ:

৮ক- পাহৰি যোৱাৰ কাৰণ দিয়া হৈছে। ব'লে তেতিয়াও বজাৰ দৰে তেওঁ আছিল। মই
ইয়াত মনত পেলে ইছোৰ। মাদীয়া দৰিয়াছ, পাৰ্চী ক'ৰচ, পাৰ্চী দৰিয়াছ, প্ৰথম
অৰুচৰক্ষা ইজৰ ১:৬ আৰু ৭ অনুসৰি সকলোৱে নজিৰ সময়ত ইহুদী নিৰ্দ্ধাৰিত
লোকসকলৰ শলাগ ল'ব আৰু তেওঁলোকৰ একক ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিব। য'ত
যিচিয়া ৪৪:২৮ পদত ঈশ্বৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, চুবচৰ ধৰ্ম: মই ক'ৰচৰ বিষয়ে
ক'ওঁ, তেওঁ মোৰ মৰপালক আৰু তেওঁ মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰণ কৰিব, তেওঁ
যি চলে মৰা বিষয়ে ক'ব: ইয়াক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হওক! আৰু মনদৰি: ইয়াৰ
প্ৰতিষ্ঠা হওক! - ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা মৰপালক জন্ম দিব আৰু পালন কৰা বুলি
চিন্তা পায়, তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ইচ্ছা সম্পন্ন কৰিব। এই আন এটা পাঠ্য
তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ধৰ্মানুষ্ঠানক নিশ্চিত কৰে: যিচিয়া ৪৫:২: প্ৰকৃত তেওঁৰ
অভিযুক্ত, চাইৰছক এইদৰে ক'ছে, আৰু ১৩ পদত: মই ক'ৰচক মোৰ
ধৰ্মকিত্ত তেওঁৰ পন কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁৰ সকলো পথ ধৰণ কৰিম, তেওঁ মোৰ
নগৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিব আৰু মুক্তি পাব। উপস্থাপন বহিন্মে মোৰ বন্দীসকলক মুক্ত
কৰিব বাহিনী সকলক প্ৰকৃত ক'ছে। আৰু এই প্ৰকল্ল সম্ভৱ ইজৰ ৬:৩ৰ পৰা
৫লৈ প্ৰকাশ পা ইছে: বজা ক'ৰচৰ বজাৰত বজা ক'ৰচে যি চলে মন্ত্ৰীৰ
গৃহৰ বিষয়ে এই আদেশ দিছিল ঘৰটো পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হওক, য'ত বৰ্ণন

আগবঢ়ে ঐই হ'ব পাৰে আৰু ইয়াৰ দঢ় ভেৰ্জি হওক। ই যাৰ্গ হত ওখ, যাৰ্গ হত
বহল, তৰ্ণি শাৰী কটী শলি আৰু এশাৰী নতুন ক'ঠ হ'ব। **খৰচ** বজা ৰক্ষাৰে দৰি।
ইয়াৰ উপৰিও নুবুখদনে চৰাফি চলে মৰমন্দৰিৰ পৰা আঁতৰাই বৰলিলে লৈ যোৱা
ঈশ্বৰ গৃহৰ সোণ আৰু পৰপা তৰ্ণে পুনৰ নৰিমাণ কৰি ফিচলে মৰমন্দৰিলৈ লৈ
যোৱা ঐইলৈ লৈ যোৱা হ'ব আৰু ঈশ্বৰ গৃহত বথ হ'ব। **খৰচ** বজা ৰক্ষাৰে ঘৰে
দৰি। ঈশ্বৰে তেওঁক বজা চলোমনক দিয়া সন্মান প্ৰদান কৰে। কনুত সাৱধান
হওক! এই ডিব্ৰীয়ে দনত প্ৰকৃতি হিচাপৰ অনুমতি নদিয়ে। ৯:২৫ মটীহৰ
প্ৰথম আগমনৰ তৰিখ লাভ কৰিবলৈ ব্ৰহ্মহৰ কৰিবলৈ; ই পাৰ্শ্ব বজা অৰ্জ্জুচৰ
হ'ব। কৰেছো মন্দৰিটো পুনৰ নৰিমাণ কৰিবলৈ বধ্য কৰা হৈছে, কনুত
অৰ্জ্জুচৰে ফিচলে মৰাৰ লপুনৰ নৰিমাণ আৰু সমগ্ৰ ইহুদী জনগোষ্ঠীক নিজৰ
জাতি যন্ত্ৰমলৈ ঘূৰাই অনাৰ অনুমতি দৰি।

Dan 4:9 যাদুকৰ বম্বৰবী বলেত চচ্ জৰাজনৰ মাজত পৰিত্ৰ দেৱত সকলৰ আত্ম
তোমাৰ মাজত আছে আৰু যাৰ বাবে কনো গণেশত কৰ্ত্তন নহয় তেওঁ মোৰ
সপোনত দেখে দৰ্শাৰ ব্ৰথয মৰে কৰে।

৯ক- বজা কত আছে আৰ্মি বুজি বলাগিবা মনত, তেওঁ পৌত্তকি হৈছে আছিল
আৰু দানিয়েলক ঈশ্বৰক আৰু এজন দেৱত হিচাপে হৰ্চেনি পা ইছিলি মাথোঁ তেওঁ সপোন
বুজা বলাই সক্ষম হৈছিল। দেৱত সলনি কৰিবলগীয়া হোৱাটো তেওঁৰ মনলৈ অহা
নাছিল। দানিয়েলক ঈশ্বৰ আনবোৰৰ বাহিৰে মাত্ৰ এজন দেৱত আছিল।

Dan 4:10 মই মোৰ বচিনা তশু ইথকৰ সময়ত মোৰ মনৰ দৰ্শাবোৰ এইবোৰ:
মই চলোঁ, আৰু চোৱা, পৃথিৱীৰ মাজত এজোপা ওখ গছ।

১০ক- যিচুৰে শিৰি বৰিচৰ আধ্ৰমিকি লোক সকলক নিজৰ পাঠ দিবলৈ যিবোৰ
প্ৰকৃতিৰ ব্ৰহ্মহৰ কৰিব, সেইবোৰত গছ হ'ব মানুহৰ প্ৰকৃতিৰ, বঁকা আৰু বৰ
নলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি শক্ৰশালী আৰু মহিমা ময়দেৱদৰুলৈ। আৰু মানুহ যেনে কৈ
গছৰ সোৱাদযুক্ত ফলৰ শলাগল'ব পাৰে, তেনে কৈ যি ঈশ্বৰে তেওঁৰ জীৱিহন
কৰা ফলৰ শলাগল'ব নকৰে, আটাইতকৈ সুখকৰৰ পৰা কম সুখদায়কলৈ, আনকি
ঘণনীয়া আৰু ঘণনীয়া লৈ।

Dan 4:11 আৰু গছজোপা ডাঙৰ আৰু শক্ৰশালী হৈ উঠিল আৰু তৰ উচ্চত
আৰু শলাই কৈ আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰব্ৰনতাই কৈ তাক দেখে পোৱা গ'ল।

১১ক- মূৰ্ত্তিৰ দৰ্শাত কলদীয়া বজা ক সত্য ঈশ্বৰে দিয়া শক্ৰ, শক্ৰ আৰু
সাম্ৰাজ্যৰ প্ৰকৃতিৰ অনুসৰি ত্ৰিমধ্য গছৰ লগত তুলনা কৰা হৈছিল।

Dan 4:12 ইয়াৰ পত্ৰকে-ৰ সূন্দৰ আছিল আৰু ইয়াৰ ফলপ্ৰসূৰ আছিল ই সকলো-ৰে
বৰে খেদ্য উৎপাদকৰিছিল পথৰ বৰজ নুজা-ৰে তৰি ত আশ্ৰয় পালে আৰু প্ৰকৃতক
জীৱজ নুজা তৰপৰ থলে।

১২ক- এই শক্তিশালী বজা ই তেওঁৰ নিৰ্দেশনা ত উৎপাদিত আৰু খেদ্য নিজৰ
সামৰ্জ্যত থকা সকলো-ৰে সৈতে ভগবানৰিছিল।

১২খ- তৰি ত লবমা জত আৰু শক্তৰ ইবো-ৰে নিজৰ ঘৰ পাৰ্শ্বলৈ

অভিযুক্তটো ডেনবপুনৰৰ মা ২:৩৮। আৰক্ষিক অৰ্থ এই আৰু শৰ
চৰ ইবো-ৰে তেওঁৰ শাসনৰ অধীনতৰ জত কৰা শান্তি আৰু নিশ্চিন্ততাৰ প্ৰতিচ্ছবি।
আধ্যাত্মিক অৰ্থ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ স্ক্ৰিপ্তত সকলক নিৰ্ধাৰণ কৰে, কনুত
উপদেশত এই একক উল্লেখত। ১০:২০, ঈশ্বৰৰ কথা নিজৰ ইউল্লেখ কৰা হৈছে,
কিয়নো তেওঁ অকলে ইপ্ৰকৃতকৰে চিন্তা-চৰ্চা কৰে: বজা ক অভিশাপ নিৰ্দিষ্ট আনক
আপোনাৰ চিন্তাতো নহয় আৰু আপোনাৰ শোনা কৰোঁত ধনীক অভিশাপ নিৰ্দিষ্ট
কিয়নো আৰু শক্তৰ ইয়তে মোৰ মাতটোলাই যাব আৰু পাৰ্থক্য জ নুজা তে মোৰ
কথা ঘোষণা কৰিব। উদ্ধৃতিৰ বহুভাগত যুৱ চৰ ইবো-ৰে ঈগল আৰু ৰপ্টৰ
উদগনিৰ দ্বাৰা পাৰ্থক্য প্ৰকাশ কৰি চৰ ইবো-ৰেত আৰ্হিপত্যবিস্তৰ কৰে। চৰ ইবো-ৰে
য'ত খেদ্য প্ৰসূৰ পৰিমাণে কৰে তে ইবসৰ্গ সন্ধান কৰে; প্ৰতিচ্ছবিনে সোঁহে
সমৃদ্ধি আৰু খেদ্যত প্ৰতি নিশ্চিত কৰে।

Dan 4:13 মই মোৰ বচনা তপৰি থকা বসময়ত মোৰ মনৰ দৰ্শনত দেখিলোঁ, আৰু
চোৱা, প্ৰকৃতি আৰু পৰ্বতৰ লোক সকলৰ এজন স্ক্ৰিপ্ত পৰা না ম আছিল।

১৩ক- সঁচকৈ যো স্ক্ৰিপ্তীয় স্ক্ৰিপ্তত সকলৰ টোপনিৰ প্ৰকৃতি নাই, গৰ্ভক
তেওঁলোকে সন্ধানী কৰিব লাগে। যিসকল পৰ্বত আৰু ঈশ্বৰৰ সোঁহে আছে,
তেওঁলোকে তেওঁৰ পাৰ্শ্ব সৰক সকলক তেওঁৰ বৰ্ত প্ৰবণ কৰিবলৈ স্ক্ৰিপ্ত পৰা
না ম আছিল।

Dan 4:14 তেতিয়া তেওঁ উচ্চৈস্বৰ্যে চিঞৰি কলে, “গছ কৰ্ত্ত তৰি ত লবো-ৰে কৰ্ত্ত
পালে ওক তৰি ত পাতবো-ৰে জো-ৰে পালে মোৰ আৰু তৰি ত ফলবো-ৰে সঁচকৈ কৰ, তৰি
তলৰ পৰা জ নুজা-ৰে আৰু তৰি ত লবমা জ বপৰ চৰ ইবো-ৰে পলাই ওক।

১৪ক- দৰ্শন ঘোষণা কৰে যো বজা ই নিজৰ বৰ্জ আৰু তেওঁৰ ওপৰত আৰ্হিপত্য
হোৱাৰ

Dan 4:15 কৰ্মনুত মা টিঁতশিপি থকা ডা লটো-এৰ, পথ বতথকা গছবোৰৰ মাজ তলো-হা
আৰু পতিলববোৰে বোবো নধৰি। আৰু আকা শবশশিৰিৰে তেতিয়া ওক, আৰু জুজুৰ দৰে
পৃথিৱীৰ ঘাঁহ বনও তেতিয়া ওক।

১৫ক- কৰ্মনুত মা টিঁতশিপি থকা ঠাইত ডা লটো-এৰ দিব

বজা নাজি বৰাজ্যত থকা ব; তেওঁক বহু যক্ষ কৰা নহ'ব।

১৫খ- আৰু পথ বতঘাঁহনিৰ মাজ তলো-হা আৰু ব্ৰহ্মা শিকলিৰে বোবো নধৰি

লো-হা বা ব্ৰহ্মা শিকলিৰ পক্ষাঞ্জন নাই, কাৰণ ঈশ্বৰে কৰা বলা তেওঁৰ
নমনীয় জীৱটো-ক শাৰীৰিক, মানসিক আৰু নৈতিক সকলো দিশত যুক্ত আৰু সাধৰণ
জন্ম হ'ব। ইপো-লো-ব শক্তিশালী বজা ইনজি-ক পথ বৰাজুত বুলি ল'ব। তেওঁৰ
ৰাজ্যৰ মহাপুৰুষ সকলো যোহো-ৰাজ্যৰ ওপৰত তেওঁৰ আধিপত্যৰ ঢালি বলা-বধ্য
হ'ব।

১৫গ- তেওঁ আকা শবশশিৰিৰে তেতিয়া ওক, আৰু তেওঁৰ অংশৰ বা জুজুৰ দৰে পৃথিৱীৰ
ঘাঁহ হওক

গৰু বা ভাড়াবদৰে মা টিঁত পৰা ঘাঁহ থাই থকা দেখি তেওঁৰ বয়স্ফেয়স্ফকলে
কৰ্মান আচৰিত হ'ব সো-কলমা কৰিব পাৰি। তেওঁ তৰ্কি থো-হা বা সস্থান নাকচ
কৰিব, পথ বতথ কৰিবলৈ আৰু বলাপে ছন্দ কৰিব।

Dan 4:16 তেওঁৰ হৃদয়ত তেওঁৰ পৰা কঢ়িলো-হা হ'ব, আৰু তেওঁক এটা জুজুৰ হৃদয় দিয়া
হ'ব;

এই পৰীক্ষাত, ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰকৃত স্বৰূপক মানব আন এক প্ৰকাৰ
দিছে। কাৰণ তেওঁৰ সকলো জীৱৰ জীৱনৰ সৃষ্টিকৰ্তা হিচাপে তেওঁ যিকোনো
মুহূৰ্ত্তে নিজৰ মহিমা বৰা-বো-মানুহক বুদ্ধিমান কৰি তুলিব পাৰে বা ইয়াৰ বিপৰীতে
এজনক মূৰ্খ কৰি তুলিব পাৰে। যিহেতু তেওঁ তেওঁলোকৰ চকুত অদৃশ্য হৈ থকা,
সেয়েহে মানুহে এই ভুলকি আওকাণ কৰে যিহেতু তেওঁলোকৰ ওপৰত অহৰহ
বো-জা ই কৰি থকা। কৰ্মনুত এইটো সঁচা যে তেওঁ খুব কম ইহ-হুত কৰ্ম কৰে, আৰু
যেতিয়া কৰে তেতিয়া এটা নিৰ্দ্দিষ্ট কাৰণ আৰু উদ্দেশ্য বাবে ইহ-হুত।

শাস্তি জোখা হয়। ইয়াক বজা নবুখদনে চৰাওপৰত সাতবাৰ অক্ষয় মাত্ৰ
সাত বছৰ বাবে প্ৰকাশ কৰা হ'ব। এই সময়সীমা বজাৰ বহুৰি আনক মত
ব্ৰহ্মা কৰা-বো-কোনো বৈধ নাই। ইয়াত আকৌ "৭" সংখ্যাটো বহু লৈ
সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে সম্পন্ন হ'বলৈ ওলো-হা কৰ্মটো-ক নিজৰ "বজাৰ ম-হো-ব"ৰে
আবৃত্তিৰ আখৰ দিয়া।

Dan 4:17 এইটো হৈছে প্ৰকৃতিৰ সকলৰ আজ্ঞা আৰু পৰিত্ৰ লোকসকলৰ আজ্ঞাৰ দ্বাৰা বাক্য, যাত জীৱিতসকলজো নবিপাৰে যো সৰ্ব্বমুখ্য নো মানুহৰৰাজ্যত শাসন কৰে, আৰু তেওঁ যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক দিয়া আৰু ইয়াৰ ওপৰত মানুহৰ ভিতৰত আটাইতকৈ নীচকল্পন কৰে।

১৭ক এই বাক্যটো চোৱা-চিত্ত কৰ সকলৰ অশেষ

চোৱা সকলৰ বাবে "জীৱিত"ৰ ভূমিকা দিয়া। মানুহে শিৰিবি লগাবি যো প্ৰকৃতিৰ বণমূলক ৰূপদেখাৰ পিছতো তেওঁক অনবৰত আৰু শী স্ততই নীৰীক্ষা কৰি থক। ঈশ্বৰে এই উদাহৰণটো পৃথিবীৰ শেষলৈকে মানুহক উদ্দেশ্য কৰি পাঠ দিয়া পোৱা গঢ়া তুলিব বচিব। চোৱা সকলৰ উদ্ভূত দি তেওঁ ঈশ্বৰৰ শিৰিবিৰ সন্মুখত সকলৰ নিখুঁত সামূহিক ঐক্য প্ৰকাশ কৰে যিয়ে তেওঁলোকক তেওঁৰ পৰিকল্পনা আৰু ৰক্ষা সংযুক্ত কৰে।

১৭খ- যাত জীৱিতসকলজো নবিপাৰে যো সৰ্ব্বমুখ্য মানুহৰৰাজ্যত শাসন কৰে আৰু যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক দিয়া

ঈশ্বৰে সকলোকে নিৰ্দেশনা আৰু নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। প্ৰায় এই লোক ইথাক বসন্তক পাৰ্শ্ব মানুহে নিজ কনিজ ৰত্ন গ্ৰন্থ আৰু নিজ বসন্তদ্বন্দ্ব মাৰ্কিকুলি বশিৰ কৰে। তেওঁ ভাবে যো তেওঁ নিজ বনেত সকলকৰ ছাঁ লয়, কিনি তেওঁ ঈশ্বৰে ই তেওঁলোকক পদত অধিষ্ঠিত কৰে, তেওঁৰ সৰ্বমুখ্য আৰু বসন্ত আৰু স্ততৰ ওপৰত তেওঁৰ বচিব অনুসৰী

১৭গ- আৰু যো তেওঁ ত মানুহৰ ভিতৰত আটাইতকৈ নীচকল্প ডাঙৰ দীঘল কৰে

কথামৰ সঁচা: "মানুহে নিজ ৰূপৰ নত পায়।" যো তেয়া জনসাধৰণে এজন নীচকল্প নত বয়োগ্য হয়, তেওঁ ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত এটা জপ দিয়া।

Dan 4:18 এই সপোন মই ৰজা নবুখদনে চৰদেখ। তুমি, বেলেতচচৰ তৰ ব্যখ্য মনো কৰো; কিনি নোমো ৰাজ্যৰ সকলো জগীয়ে মনো কৰ নোৱাৰে; কিনি তেমা লোকে পাবে, কিনি নো পৰিত্ৰ দেৱত সকলৰ আত্ম তেমা লোকৰ মাজত আছে।

১৮ক নবুখদনে চৰা আগবঢ়ি কিনি তেওঁ এতিয়াও ধৰ্ম্মজ্ঞতি হোৱা নাই। তথপি তেওঁ ধৰি ৰখিছে যো দিয়া লো পৰিত্ৰ দেৱত বসৱে কৰে। এক শব্দ এতিয়াও তেওঁ বুজি পোৱা নাই।

Dan 4:19 তেওঁ দিয়া দিয়া যো নাম বেলেতচচৰ তেওঁ কিনি সময় আচৰিত হৈ পৰিল আৰু তেওঁৰ চিন্তাই তেওঁক বচিতি কৰিলে। ৰজা ই উত্তৰ দিকলৈ, "বেলেতচচৰ

সপোন আৰু তৰ ব্য্থ্যই তোমা ক আমনিকৰি। ” তেতিয়া বেলতচচৰে উতৰ দিলে, “হে প্ৰভু, সপোন তোমাৰ শত্ৰু সকলৰ বাবে হওক আৰু তৰ অৰ্থ তোমাৰ বৰিবেশী সকলৰ বাবে হওক। ”

১৯ ক- দানিয়েল সপোনটো বুজি পায় আৰু যি হ'ব সোৱাৰজা বৰ বাবে ইমান ইভ্যংকৰ যি দানিয়েলে নিজ বশত্ৰুৰ ওপৰত সেইটো সন্মত হোৱাটো পছন্দ কৰি।

Dan 4:20 তুমি যি গছ দেখিছিলি, যি গছ ডাঙৰ আৰু শক্তিশালী হৈ উঠিছিল যিৰ উচ্চত আৰু শলৈ কঠোৰত কপৰ্থীৰ পৰিণতাই কৈ দেখি গৈছিল

Dan 4:21 এই গছজোপা, যি ত গলে পাত আৰু বৃহত ফল আছিল যি ত সকলোৰে খাদ্য আছিল যিৰ তলত পথ বৰজ নুজোৱা আশ্ৰয় লৈছিল আৰু যিৰ ডালত আৰু শৰ চৰাইবোৰে বাস কৰিছিল।

২১ ক- পত্ৰবোৰে ধনীয়া আছিল

শাৰীৰিকৰ পাতাৰূপে জপোৱা ক।

২১ খ- আৰু প্ৰভুৰ ফল

সমৃদ্ধিৰ প্ৰচুৰ।

২১ গ- যিয়ে সকলোৰে বাবে খাদ্য কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিল

যিয়ে নিজ বসকলোমা নুহৰ খাদ্য জীৱি নিশ্চিত কৰিছিল।

২১ ঘ- যিৰ তলত পথ বৰজ নুজোৱা আশ্ৰয় লৈছিল

বজা, নিজ বদা সসকলৰ বক্ষক।

২১ - আৰু যিৰ ডালৰ মা জত আৰু শৰ চৰাইবোৰে বাস কৰিছিল

তেওঁৰ শাসনত তেওঁৰ লোকসকলে অতি নিৰাপদে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছিল।

বিপদৰ সামান্যতম চিন হ'লে ইচৰাইবোৰে উৰি গ'ল আৰু গছজোপা এৰি যাব।

Dan 4:22 হে বজা, তুমি মহান আৰু শক্তিশালী হৈ পৰিছ, আৰু তোমাৰ মহত্ত্ব বৃদ্ধি পালে আৰু আৰু শলৈ উঠি গ'ল, আৰু তোমাৰ আৰ্ধপ্ৰত্যক্ষীৰ পৰিণতাই কৈ বিস্তৃত হ'ল।

Dan 4:23 বজা ইপ্ৰুৰী আৰু পৰ্বতৰ লোকসকলৰ এজন ক্সৰ্স পৰা নাৰ্মি আৰ্হি কলে, “গছ ৰুট ধ্বংস কৰ; ৰুট শিপা বোৰে মাৰ্জিত এৰি দি, পথ বৰ ঘাঁহৰ মাজত লোহা আৰু পাতিল বন্ধনৰে বন্ধ আৰু শৰশিৰিৰে তেতিয়া খক, আৰু সাত বছৰ পাৰ নোহোৱা লৈ কৈ তৰ অংশ পথৰ তথকাৰ জুজোৱাৰ লগত হওক।

Dan 4:24 হে বজা, ইয়াৰ ব্য্থ্য এইটোৱেই; এইটোৱেই মোৰ প্ৰভু বজাৰ ওপৰত সৰ্বমুঠ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা।

Dan 4:25 তেওঁলোকে তেমা ক মানুহৰ পৰা খেদি পঠিয়াব আৰু তেমাৰ বাসস্থান পথাৰ জন্ম লাগত হ'ব; আৰু তেমা লোকে গৰু বদৰে ঘাঁহ খাবলৈ দিয়া হ'ব; তেমা লোকে আৰু শৰশিৰি বৰ্তেতিবি, আৰু তেমা লোকে ওপৰে বেসোত সময় পাৰ হৈ যাব, যাে তিয়ালৈ কতেমা লোকে নাজা নবিযে সৰ্ব্বম্ৰচ ঈশ্বৰে মানুহৰৰজ্যত শাসন কৰা আৰুয ক ইচ্ছ কৰা তেওঁক দিয়াে

২৫ক- যাে তিয়ালৈ কতেমা লোকে নাজা নাযে সৰ্বম্ৰচ মানুহৰৰজ্যত শাসন কৰা আৰুয ক ইচ্ছ কৰা তেওঁক দিয়াে

"সৰ্বম্ৰচ " বুলি উল্লখ কৰি উল্লখ কৰিছে। এইদৰে তেওঁ বজা বচনিতক এক ঈশ্বৰৰ অস্তিত্ব প্ৰতি নিৰ্দেশিত কৰে; এটা ধৰণ যিটো বজা ইবুৰ্জি বলবৈহুত অসুৰধিপায়, ৰাণ তেওঁৰ মুশৰ্কি উৎপত্তিৰ পৰা পুত্ৰক উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা গৈছে।

Dan 4:26 গছৰ শিপা থকা ডালটো এৰি যাবলৈ দিয়া আজ্ঞাৰ অৰ্থ হ'ল যাে তিয়া আপুনি শাসন কৰা জন্মস্থান আছো বুলি চিনি পাৰ তে তিয়া আপোমাৰৰজ্য আপোমাৰ লাগত থাকিবা।

২৬ক- যাে তিয়া তেওঁ চিনি পাৰ যাে শাসন কৰা জন্মস্থান আছা তে তিয়া অপমানৰ অৰ্ভি জ্ঞান বন্ধ হৈ যাব ৰাণ বজা পৰ্য্যায়গৈ ধৰ্ম্মান্ৰতি হ'ব।

Dan 4:27 এতেকে হে বজা, মোৰ পৰামৰ্শ তেমাৰ ভাল হওক, ন্যয় কৰি তেমাৰ পা পৰা অন্ত পোৱা ওক আৰু দুখীয়া ক দয়া কৰি তেমাৰ অপৰাধৰ অন্ত পোৱা ওক আৰু তেমাৰ সম্ৰদৰ্শ অটুট থাকিবা।

২৭ক- যাে তিয়া বজা ই এই পদত দানিয়েলে তলকি ভুক্ত কৰা কথা বোৰ ৰক্ষা কৰি কৰি, তে তিয়া তেওঁ সঁচকৈ যথেষ্টান্ৰতি হ'ব। কিন্তু এই চৰ্চিকটো অহংকাৰৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰা হৈছে; তেওঁৰ নিৰ্দিষ্ট ক্ষমতা ই তেওঁক মনস্তাত্ত্বিক আৰু প্ৰযোজ্য অন্য় কৰি তুলিছে, যিটো পূৰ্ব অৰ্ভি জ্ঞান বোৰে আমাক শিকিছে।

দান ৪: ২৮ এই সকলোৰে কথা বজা নুবুখদনে চৰৰ ওপৰত পুকা হ'ল।

২৮ক- দানিয়েলেৰ এই বক্তব্য এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আনকোনো ব্যাখ্যা নিষিদ্ধ কৰা, যিয়ে যিহোৱাৰ সাক্ষী আৰু আন যিকোনো ধৰ্ম্মীয় গোট শিকোৱা ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ভিত্তিসমূহক বাৰ্তা কৰা যিয়ে দানিয়েলে সংজ্ঞায়িত কৰা নিয়ম উলংঘা কৰিবা। তদুপৰি সমগ্ৰ অধ্যায়টোৰ বিষয়বস্তু ইয়াৰ প্ৰমাণ দিয়াে ৰাণ ৰা হিনীয়া আমাক শিকি বযাে গছৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত বজা কৰি অৰ্ভি শাপত্তাঘাত কৰা হৈছে।

Dan 4:29 বাৰ মা হৰশেষতত উৰ বলিতবজা বঘৰত থোজ কঢ়িগিল।

২৯ক- ১২ মা হৰা দৃষ্টি আৰু ইয়াৰ সা ফলক্ষমাজত এবছৰ বা “এটা সময়” পাৰ হৈ যায়।

Dan 4:30 বজা ইকালে, “মই মনোৰ শক্তিৰ শক্তি আৰু মনোৰ মৰ্মমাৰমৰ্মাৰ বাবে বজাৰ বাবে নৰিমাণ কৰা এই মহানৰ বলিনহয়নে?”

৩০ক- এইটোৱেই সেই অক্ষৰ মুহূৰ্ত যতীয়া বজা ই মনে মনে থকিলে ভল হ’লহুঁতনে কৰি নুত আৰ্ম এই কথ বুজিব পাৰোঁ কৰণ তেওঁৰ বাবে বলিন সঁচকৈয়ে আছিল এক বিশুদ্ধ আশ্চৰ্য, এতিয়াও “জগতৰ সাতটা আশ্চৰ্য”ৰ ভিতৰত এটা হিচাপে তলিকা ভুক্তকৰা হৈছে। সেউজীয়াৰ সাল ওলমি থকা বগিচা, পুখুৰী, বিশাল চোহৈদ আৰু পৰ্বতটো ফালে ৪০ কিলোমিটাৰ বৰক্ষ্যত পৰি আছে। যিবোৰ পৰ্বতৰ ওপৰত দুটা বথে পৰি আছে সমগ্ৰ দৈৰ্ঘ্য পাৰ হ’ব পাৰিছিল সেই সময়ৰ ঘাইপথা বাৰ্ধনিত পুনৰনিৰ্মাণ কৰা ইয়াৰ এটা গোটনীলা ইনামে লয়ুক্তশিলে বগেৰ্হিত দুখন দেৱালৰ মাজত আছে য’ত বজা বৰ্ষীক খোদিত কৰা হৈছে ঈগলৰ ডেউকা থকা এটা সিংহ যিটোৰ কথ Dan.7:4 ত উল্লেখ কৰা হৈছে। তেওঁৰ গনোৱ কৰাৰ কাৰণ আছিল কৰি নুত ভগৱান নৈজ বকথত অহংকাৰদেখা পায় অহংকাৰদেখা পায় কৰি নুত সৰ্বপৰী তেওঁৰ পূৰ্ব অৰ্জিত পৰ্ব পাৰি যোৱা আৰু অৰ্জিত। নিশ্চিতভাৱে এই বজা জনোৱাৰ্থীত একমাত্ৰ অহংকাৰী সত্য নহয়, কৰি নুত ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰখিছে, তেওঁ তেওঁক নিজ বক্ষ্য বচি আছে আৰু তেওঁৰ হাতত থকা বা এই বিষয়ে ব্যখ্যাৰ যোগ্য: ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টিবোৰৰ বচিৰূপৰ বৰ্হিত। তেওঁ তেওঁলোকৰ হৃদয় আৰু চিন্তা-চৰ্চা অনুসন্ধান কৰে, আৰু কতীয়াও ভুলনকৰাকৈ যন্ত্ৰণাৰ যোগ্য ভাৱবোৰক চিন্তা পায়। ইয়াৰ ফলত তেওঁ জোৰ দিয়ে আৰু কতীয়াৰ অলৌকিক কৰ্ম কৰে কৰি নুত পদধৰ্মটো ন্যায়, চূড়ান্ত ফল ফলৰ গুণগত মানবদৰা ।

Dan 4:31 এই বাক্য বজা বুমথত থকাৰ সময়ত স্ক্ৰপ পৰা এটা মাতনামি আহিল “বজা নুবুখদনে চৰা পোমাৰপৰা বজাৰ ঢালি দিয়া হৈছে।”

৩১ক- নুবুখদনে চৰা ঈশ্বৰ পৰমৰ বলি হৈছে, যিয়ে তেওঁৰ বাবে এটা ফান্দ সন্ধান কৰিছে আৰু তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক সপোনত এই বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিছে। স্ক্ৰপ বাক্য হয়তো শূন্যায়, কৰি নুত আহিক আৰ্মি আনন্দিত হওঁ কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ যিক্ষণ কৰিবলৈ ওলাইছে, সেইক্ষণে তেওঁৰ জীৱনবক্ষ্য কৰিব আৰু ইয়াক চৰিত্ৰ কৰি তুলিব।

Dan 4:32 তেওঁলোকে তেমা ক মানুহৰ পৰা খেদি পঠিয়াব আৰু তেমাৰ বাসস্থান পথাৰ জনুজ লগত থাকিব, তেওঁলোকে তেমা লোকে গৰু বদৰে ঘাঁহ খাবলৈ দিব, আৰু তেমা লোকে ওপৰত সা ত সময় পাৰ হৈ যাব, যেতিয়ালৈ যে তেমা লোকে নাজনা যে সৰ্ব্বশক্তি ঈশ্বৰে মানুহৰ জয়ত শাসন কৰে আৰু যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক দিব।
৩২ক- সা ত বছৰ অক্ষাংস তৰাৰ, বজা ইনিজ বস্প্ৰতি হৰুৱাই পালে যাবুতেওঁৰ মনটোৱে তেওঁক পৰিচালনা কৰিছে। তেওঁক বল এটা পৰিচালনা কৰিছে।

Dan 4:33 নুবখদনে চৰণ ওপৰত বক্য পূৰ্ণ হ'ল আৰু তেওঁ মানুহৰ পৰা খেদি পঠিওৱা হ'ল, আৰু তেওঁ গৰুৰ দৰে ঘাঁহ খালে, আৰু তেওঁৰ শৰীৰ আৰু শৰণাশিৰি তেতিয়া যেতিয়ালৈ যে তেওঁৰ চুলিৰে ঈগলৰ পাখিৰ দৰে আৰু তেওঁৰ নখৰে চৰাইৰ নখৰ দৰে গজৰ ঊঠ নাছিল।

৩৩ক- বজা ইসাৰ বিষয় দিয়া যোৱা কৰিছে। ইলাদৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰত সঁচ কৈ যোৱা পূৰ্ণ হ'ল। ধৰ্মানুষ্ঠিত বজা ইনিজৰ সাৰ্থক্য লিখি থাকোঁতে এই অপমানজনক অভিজ্ঞতা উদগনি দিয়ে, নিজৰ বিষয় তেতিয়া বস্তুৰ কৰা। লাজে এতিয়াও তাক এখোজ পিছুৱাই যাবলৈ উলি দিয়ে। আন এটা বিষয় সম্ভৱ হৈ যোৱা ছে এই সাৰ্থক্য বজা আৰু সত্য ঈশ্বৰত তেওঁৰ নতুন ইদনি যোৱা একে লগে লগে লিখিছিল।

Dan 4:34 আৰু নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ পাছত মই নুবখদনে চৰণেৰে চকু তুলিলোঁ আৰু মোৰ ইন্দ্রিয়ৰে মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল আৰু সৰ্বশক্তি আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ আৰু চৰিৰ লজীয়াই থকা জনক পৰাংসা আৰু মহিমা কৰিলোঁ।

৩৪ক- জ্ঞানী আৰু সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে হৰুৱা ভাৱপূৰ্ণ লাভ কৰে। তেতিয়াওঁৰ জাকত পুনৰ যোগ দিছে, আৰু তেওঁৰ মহিমা বৰাৰে নিজৰ পৰাংসা বৃদ্ধি কৰিছে।

৩৪খ- যি জনৰ আৰ্হিত্য চৰিত্ৰ আৰ্হিত্য আৰু যাব বজা প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ স্থায়ী হয়

সূত্ৰটোৱে ৫ম বজাৰ বিষয়ে এইবোৰ চৰিত্ৰ 'দান.৭:১৪ত মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰ্শনৰ বিষয়ে: আৰু তেওঁক আৰ্হিত্য, মহিমা আৰু বজা দিয়া হ'ল: আৰু সকলো জাতি আৰু ভাষাই তেওঁৰ সোৱা কৰিব লাগে। তেওঁৰ আৰ্হিত্য চৰিত্ৰ পৰা সন, যি অতীত নহ'ব, আৰু তেওঁৰ বজাৰ ত্ৰিাওধকস নহ'ব। আৰু দান.২:৪৪ত প্ৰতিমাটোৰ দৰ্শনত: এই বজা সকলৰ দিনত সৰ্বশক্তি ঈশ্বৰে এনে এখন বজা স্থাপন কৰিব যিখনক ত্ৰিাওধকস নহ'ব, আৰু যিখন আন লোকে বাবে এৰি দিয়া নহ'ব, আৰু ই এই সকলোৰ জফ টুকুৰা-টুকুৰ কৰি ধ্বংস কৰিব, আৰু ই চৰিৰ লগে কথি হ'ব।

Dan 4:35 পৃথিবীৰ সকলো বসনিদ তেওঁৰ দৃষ্টিত একোৱেই নহয় তেওঁ সৰ্বস্ব

বহনিত আৰু পৃথিবীৰ বসনিদ সকলৰ মাজে তাজি বহিচ্ছমত কৰে;

৩৫ক জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মহিমা! ৰা ৰণ এইবৰ ৰজা ইসকলো বুজি পাইছে আৰু তেওঁ ধৰ্মানুষ্ঠিত হৈছে।

Dan 4:36 সেই সময়ত মোৰ ইন্দ্রিয়বোৰ মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল আৰু মোৰ

ৰাজ্যৰ মহিমা, মোৰ মহিমা আৰু মোৰ মহিমা মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল মোৰ

পৰম্পৰাত আৰু মোৰ সম্ভাৱিত লোকসকলে মোক পুনৰ বচি ৰিলে; আৰু মই

মোৰ ৰাজ্যলৈ ঘূৰি আহিলোঁ আৰু মোৰ ক্ষমতা বৃদ্ধি পালোঁ।

৩৬ক ধৰ্মিক আৰু সৎ ইয়ৰেৰ দৰে, যাৰ ওচৰত ঈশ্বৰে নিজ বক্যৰ শেষত

পুত্ৰ, কন্যা আৰু বংশধৰ পুনৰ ঘূৰি দিলে, ৰজাইও নিজ বসম্ভাৱিত লোকসকলৰ

আস্থা ঘূৰি পালে আৰু পুনৰ ৰজত্ব আৰম্ভ কৰে, এতিয়া প্ৰকৃত জ্ঞানী সকলৰ

মাজে জ্ঞানী, জীৱিত ঈশ্বৰৰ দৰাৰ আলোচনা। এই অভিজ্ঞ ই প্ৰমাণ কৰে যে

ঈশ্বৰে যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক ৰাজ্য দিয়া। তেওঁৱেই মহান কলদীয়াসকলক

তেওঁলোকৰ ৰজা কপুনৰ বচি ৰিলে প্ৰবণা দিছিল।

Dan 4:37 এতিয়া মই নুবুখদনে চৰস্বত ৰজা কপ্ৰাংসা আৰু উচ্চ আৰু সন্মান

কৰোঁ, যাৰ সকলো কৰ্ম সত্য আৰু তেওঁৰ পথ ন্যায়, আৰু যিসকলক তেওঁ

অহংকাৰে ৰচিলে, তেওঁলোকক তেওঁহে যকৰি পাৰে।

৩৭ক তেওঁক বপাৰে ৰণত তেওঁক বপৰ কৰ্ণ ধন দিছিল।

আটাইতকৈ বেয়াৰ পৰা হাত সাৰি লৈ দাঁত টানিলে অতিৰিক্ত হ'ব পাৰে; কিন্তু

ৰজায়ে দুখ-কষ্টক ন্যায় প্ৰদান কৰিব পাৰে। অনন্ত ল লাভ কৰিবলৈ হ'লে

কঠিন বা অতি কঠিন পৰীক্ষাৰ মাজেৰে পোৱা হোৱাটো প্ৰাজ্ঞানী হ'ব পাৰে;

অহংকাৰ ৰছাৰ্জি পালে ৰাটোৱে সম্ভাৱিত হ'লে তেওঁলোকক ন্যায় প্ৰদান কৰিব।

তেওঁৰ সম্ভাৱনা ক জানি যীচু খ্ৰীষ্ট পোন্ধৰ দমাস্কুৰ বাটত অন্ধ কৰি পালে, যে

যত আধ্যাত্মিক ভাৱে অন্ধ "নিজ ৰাজ্য ইসকলৰ ওপৰত অত্যাচৰ কৰা" জনে তেওঁৰ

চকুৰ দৃষ্টি পুনৰ পোৱাৰ পিছত তেওঁৰ বিশ্বাসী আৰু উদ্দীপ্ত সাক্ষী হৈ পৰে, কিন্তু

সৰ্বপৰা তেওঁৰ আত্মৰ দৃষ্টি শক্তি।

দানিয়েল

Dan 5:1 ৰজা বেলেচ্ছাৰে নিজৰ প্ৰজাসকলৰ বাক্য এক বহুভাষী দিলে আৰু

তেওঁলোকৰ আগত দ্ৰব্যৰস পান কৰিলে।

১ক- বজা নবুখদনেচৰযথেষ্ট বয়সীয়াল হৈ ঈশ্বৰৰ শান্তি টোপনি গ'ল আৰু তেওঁৰ পিছত তেওঁৰ পুত্ৰ নবোমোদিছে বজা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত নাছিল, গতিকে তেওঁৰ ঠাইত তেওঁৰ পুত্ৰ বেলচচ্ জৰুৰীকৃত কৰিবলৈ দিলে। এই নামটোৰ অৰ্থ হৈছে "বলে বজা কৰিব কৰে," যিটো প্ৰকৃষ্ণান ঈশ্বৰে ল'ব বচিবছে, নবুখদনেচৰে দানিয়েলকদিয়া নামটোৰ সৈতে বিভ্ৰান্ত কৰা উচিত নহয়: বেলচচ্ জৰুৰীকৃত অৰ্থ হৈছে "বলে বক্ষ কৰিবা।" এই নামবোৰৰ উৎপত্তিস্থিত আছে বলে বা বেলিয়ালৰ পূজা, যাৰ আঁৰত শৰ্কিকৰ দৰ একমাত্ৰ সংগঠকথ্য হৈ আছে: চয়তন, চয়তন না আৰ্মি চম যো ধৰ্মান্ভিত বজাৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলে এই দৰ্শিত তেওঁৰ পিছ পিছ যোৱা নাছিল।

Dan 5:2 যেতিয়া বেলচচ্ বদেবক্ষৰসৰ সোৱাদ ল'লে, তেতিয়া তেওঁ যিবিচলে মৰ মন্দৰিৰ পৰা তেওঁৰ পিতৃ নবুখদনেচৰে উলিয়াই আনা সোণ আৰু ৰূপৰ পাত্ৰসকল আনিলে, যাতো বজা আৰু তেওঁৰ সম্ভ্ৰাত লোকসকলে, তেওঁৰ পত্নী আৰু তেওঁৰ উপপত্নীসকলে সেইবোৰৰ পৰা পানকৰিবাৰ।

২ক- এই পোত্তজিক বজা বৰবোৰ এই সোণ আৰু ৰূপৰ পাত্ৰসকল ইহুদীসকলৰ পৰা লোৱা লুটপা তমাথো। নবুখদনেচৰে যিজন সত্য ঈশ্বৰ ওচৰলৈ ধৰ্মান্ভিত হৈছিল, তেওঁক আওৰণ কৰিবলৈ বাছলি তেওঁ এই কথাটো লক্ষ্য নকৰে যে এই জীৱন্ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলোবোৰ ক্ষমতা বচিব কৰে। সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে সোৱাত পবিত্ৰ আৰু পবিত্ৰ কৰা এইবোৰ বস্তু এটা নক্ৰিষ্ট আৰু অশ্লীল উদ্দেশ্যত ব্যৱহাৰ কৰি তেওঁ নিজৰ চুৰ্তি জীৱনৰ শেষ ভুলটো কৰে। তেওঁৰ সময়ত নবুখদনেচৰে ইহুদীসকলৰ ঈশ্বৰৰ স্ক্ৰিপ্টৰ শক্তিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখিব জা নাছিল বৰণ তেওঁ বুজি পা হৈছিল যে তেওঁৰ জাতীয় দেৱতাসকলৰ সত্য নাই। বেবিলনৰ বজাৰ অধীনস্থ সকলোজনগোষ্ঠীয়ে স্ৰক্ষা বজা বপক্ষত তেওঁৰ শক্তিশালী সাৰ্ক্ষ্য শূন্য হৈছিল তেওঁৰ ঘনিষ্ঠ পৰিয়ালটোবহুত কম। ঈশ্বৰে সেয়েহে এতিয়া নিজৰ ন্যায়পৰায়ণ আৰু নৰিয়্য দেখুৱাবলৈ সকলোবোৰ ৰণ আছে।

Dan 5:3 তৰ পাছত তেওঁলোকে যিবিচলে মন্ত্ৰাৰ ঈশ্বৰ গৃহৰ পৰা মন্দৰিৰ পৰা উলিয়াই আনা সোণৰ পাত্ৰসকল আনিলে, আৰু বজা, তেওঁৰ পুত্ৰ, তেওঁৰ পত্নী আৰু উপপত্নীসকলে তেওঁলোকৰ পৰা পানী খালে।

৩ক- দানিয়েলে এই ফুলদানবোৰৰ উৎপত্তি ওপৰত জোৰ দিয়ে যিবোৰ আঁতৰোৱা হৈছিল মন্দৰিৰ, যিবিচলে মন্ত্ৰাৰ গৃহৰ বিষয়ে। ইতিমধ্যে ইহুদী ঈশ্বৰে এইবোৰ বস্তু তেওঁৰ মন্দৰিৰ পৰা আঁতৰাই পালে বলদেয়াটোদেখি ডোকা বজা ইবুৰ্জি

লা গিছিলিয়ে প্ৰকৃত ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাযো সোৱা কৰা সকলক শাস্তি দিয়া আৰু কঠোৰ শাস্তি দিয়া। পৌত্তলিক দেৱত সকলে এনে কাম নকৰে আৰু তেওঁলোকেৰে অফিচিয়োগেটাকলকে বুলি এনে মানুহক সন্মুখত কৰিব বচিৰে যিবৰ বিশ্বাসযোগ্যতাক তেওঁলোকে শোষণ কৰে।

Dan 5:4 তেওঁলোকে দৰ্শকৰ সোণ, ৰূপ পাতিল লোহা, কাঠ আৰু শিলৰ দেৱত কপকাংসা কৰিলে।

৪ক- অশীল প্ৰমাণ পুৰণি, ই মূৰ্চপূজাৰ প্ৰমাণ, ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘৃণনীয়তাব উচ্চত। এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বৰিৰণ, অসাৱধানতৰ এক ব্ৰহ্মপ্ৰদৰ্শনত, বজা ইনজিৰ বন্ধুসকলৰ সৈতে ভোজ-ভাত খায়, আনহাতে তেওঁৰ চহৰখনক ঘৰেৰে মাটী আৰু পাৰ্কেটসকলে ভুৰুৰি দিয়ে।

Dan 5:5 সেইমূহৰ জ্ঞান এজন মানুহৰ হাতৰ আঙুলিবোৰে দেখে গ'ল আৰু বজাৰ ৰজ প্ৰমাণ দৰে বেৰপ্লাষ্টৰত লেমেণ্টাৰী ওপৰত লিখিলে। আৰু বজা ইহুতৰ সেই অংশ লিখি দেখিলে।

৫ক- নবুখদনেচৰ সময়ৰ অলৌকিকতাক তুচ্ছজ্ঞান কৰা হৈছে, এই নতুন অলৌকিকতাক উদ্দেশ্য ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত কৰা নহয়, বৰঞ্চ দোষীসকলৰ জীৱনধ্বংস কৰা, আৰ্হি চমা। এজন পাপীৰ মৃত্যু বচিৰা দুফট অভয়কৃত্যকলৰ আগত যিচু খৰ্ম্মিও তেওঁলোকে গোপনে কৰা পাপবোৰ লিখি আঙুলিৰে লিখিছে।

Dan 5:6 তেতিয়া বজা ৰুমথ সলনি হ'ল আৰু তেওঁৰ চৰ্চিটাই তেওঁক বচলিত কৰিলে; তেওঁৰ কঁকালৰ গাঁঠিবোৰে ঢলি হৈ পৰিছিল আৰু আঁঠু দুটা ইটোৱে সটিয়ে খন্দ মাৰিছিল।

৬ক- অলৌকিকতাক লগে লগে ব্ৰহ্মৰী হয়। মদ্যপান কৰিও তৰ মনটোৱে প্ৰতিবৰ্ত্তা প্ৰকাশ কৰে; তেওঁ ভয় খাইছে।

Dan 5:7 তেতিয়া বজা ইজ্যাক্টেৰী, কলদীয়া আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীকাৰী সকলক আনবিলে উচ্চস্বৰে চিঞৰি উঠিল। পাছত বজা ইবৰলিৰ জ্ঞানী লোকসকলক কলে, “যি কমেও এই লিখনী পঢ়িওৱাৰ অৰ্থ মাকে দেখুৱাব তেওঁ বেলুচীয়াৰ ওৰে পোৰ পান্থবি আৰু ডিগ্ৰিত সোণৰ শিকলি বন্ধবি আৰু তেওঁ ৰাজ্যৰ তৃতীয় শাসনকৰ্ত্তা হ'ব। ”

৭ক- আকৌ এবাৰ দানিয়েলক আওৰণ কৰা হয়; তেওঁৰ সাব্বক্ষ ৰাজকীয় উত্তৰাধিকাৰীয়ে তুচ্ছজ্ঞান কৰিছে। আৰু আকৌ অত্যাচাৰ যন্ত্ৰাত, ডেকে বজা ইফিজিনে দেৱালত লিখা বৰ্টটোকে অলৌকিকতাক ডিচিফাৰ কৰিবলৈ সক্ষম বুলি প্ৰমাণ কৰে, তেওঁক সৰ্বমুখ সন্মানৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে। যদিও এই কাম কৰে, তেওঁ

ৰাজ্যত তৃতীয়স্থান লাভ কৰিব, ৰাণনবোৰে যদি আৰু বলেচচৰপ্ৰথম আৰু দ্বিতীয় স্থান দখল কৰে।

Dan 5:8 তেতিয়া ৰজা ৰসকলো জ্ঞানী লোক সোমাই আহিল বিনুত তেওঁলোকে লিখনী পঢ়িবিনোৱাৰলৈ আৰুত বিষয়খৰ ৰজা কজনা বনোৱাৰলৈ।

৮ক নুবুখদনে চৰবসময়তো পোতজিক জ্ঞানীসকলৰ বাবে বিষয়টো অসম্ভৱ হৈয়েই আছে।

Dan 5:9 তেতিয়া ৰজা বলেচচৰ অতিশয়ভয় খলে, আৰু তেওঁৰ মুখ সলনি হ'ল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত লোকসকলৰ চৰ্চা হ'ল।

Dan 5:10 ৰণীয়ে ৰজা আৰু তেওঁৰ সন্মুখত লোকসকলৰ বাক্যৰ বাবে ভোজ ঘৰলৈ আহি এইদৰে ক'লে, “হে ৰজা, চৰিকা লজীয়াই থকাৰ;

Dan 5:11 তেমা ৰাজ্যত এজন মানুহ আছে, যাবমাজ তপৰ্ত্বদেৱত সকলৰ আত্ম আছে, আৰু তেমা ৰ প্ৰতিবৰ্দ্ধনিত তেওঁৰ মাজ তদেৱত সকলৰ জ্ঞানৰ দৰে পোহৰ, বুদ্ধি আৰু প্ৰজ্ঞা পোৱা গৈছিল এই ৰাণতে তেমা লোকৰ প্ৰতি নুবুখদনে চৰা তেওঁক যাদুকৰ জ্যোতিষী, কলদীয়া আৰু ভবিষ্যদ্বাণীৰ ৰীসকলৰ প্ৰধান কৰি দিলে।

Dan 5:12 ৰাণতে ওঁৰ মাজ তএক মহান মন, জ্ঞান আৰু ৰজা বুজি সপোমৰ বিষয়, অন্ধাৰ বাক্যৰ বিষয় আৰু কঠিন প্ৰশ্ন সমাধান পোৱা গৈছিল আনৰ ৰজা বলেচচৰ নৈয়ুক্ত কৰা দানিয়েলো দানিয়েলক মাতি দিয়া হওক, আৰু তেওঁৰ অৰ্থ দেখুৱা বা

১২ক ৰণীৰ এই সাক্ষ্য আচৰিত আৰু ই সমগ্ৰ ৰাজপৰিয়ালক নিন্দা কৰে: আৰ্মি সোইটো জাৰ্ছিলাই.. বিনুত আৰ্মি ইয়াৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখিবলৈ বৰ্ছা লৈছিলো।

Dan 5:13 অৱপাছত দানিয়েলক ৰজাৰ আগত অনা হ'ল। ৰজা ইউত্তৰ দানিয়েলক ক'লে, “আপুনি সিহঁদ নৈয়লে যি যিহুদ ৰবন্দীসকলৰ মাজ ৰএজন আহিলি যাক মোৰ প্ৰতি ৰজা ইযুহুদ ৰপৰা উলিয়াই আনিছিল।”

Dan 5:14 মই তেমা লোকৰ বিষয়ে নহিহোঁ দেৱত সকলৰ আত্ম তেমা লোকৰ মাজ ত আছে আৰু পোহৰ, বুদ্ধি আৰু প্ৰজ্ঞা তেমা লোকৰ মাজ ত পোৱা গৈছে।

Dan 5:15 জ্ঞানী লোক আৰু জ্যোতিষীসকলক মোৰ সন্মুখলৈ অনা হ'ল, যাত তেওঁলোকে এই লিখনী পঢ়িবিপাৰ আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মোক দেখুৱা ৰপা ৰে:

Dan 5:16 মই শূন্য নহিহোঁ আপুনি বিষয় দিবলৈ আৰু কঠিন প্ৰশ্ন সমাধান কৰিবলৈ সক্ষম; এতিয়া যদি আপুনি এই লিখনী পঢ়িবিষয় মোক ক'ব পাৰে, তেন্তে আপুনি

বঙুনীয়াৰউৰ ৰ পোৰ পনিধি, আৰু আপোনাৰ জীৱিতসোণাৰ শিকলিখৰি, আৰু
ৰজাৰ চৰকাৰ বতৰতীয়াসমান পা বা

১৬ক- নবনিদি ছৰপিছততীয়াসমান তেওঁৰপিতৃআৰুনিজৰ

Dan 5:17 তেওঁনিদানিয়ালে ৰজাৰ আগত উত্তৰ দিলে, “আপোনাৰ উপহাৰবোৰ
ৰথক আৰু আপোনাৰ পুৰুষৰ আন এজনক দিয়ক;

১৭ক- দানিয়ালে বৃদ্ধ আৰু ৰূপ আৰু সোণাৰ সন্মান ৰা সামগ্ৰী আৰু মূল্যবোধক
গুৰুত্বনদিয়ে, কিন্তু এই ডেকা ৰজা কতেওঁৰদেহ, তেওঁৰপাপৰকথা সোঁৱৰাই
দিয়াৰ সুযোগ যা তেওঁনিজৰপৰাৰো পৰিশোধ কৰিবলগা, নাকচকৰিবনোৱাৰ
আৰু তেওঁ এই ধৰণৰ ৰামৰবোৰে শি্ষকৰ দাস।

Dan 5:18 হে ৰজা, স্বৰ্গচ ঈশ্বৰে আপোনাৰ পিতৃ নবুখদনে চৰকাৰজয় মহিমা,
মহিমা আৰু মহিমা দিলে;

১৮ক- নবুখদনে চৰকাৰ জতিকা আছিল সত্য ঈশ্বৰৰ ৰাম আৰু উপহাৰ লগত তেওঁৰ
মহিমা যিটো তেওঁ ভুলকৈ নিজৰ শক্তিৰ বাবে আৰোপ কৰিছিল, অহংকাৰবদ্ৰৰ,
সাত বছৰ ধৰি ঈশ্বৰ দ্বাৰা সজ্জিত হোৱাৰ আগত।

Dan 5:19 তেওঁ তেওঁক দিয়া মহত্ব ৰাৰে সকলো জাতি জাতি আৰু ভাষা তেওঁৰ
আগত ভাষা আৰু কপি উঠিল। যাক ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁক হত্যা কৰিছিল আৰু যাক ইচ্ছা
কৰিছিল তেওঁক জীয়াই থৈছিল যাক ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁক উচ্চকৰি তুলিছিল আৰু
যাক ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁক নশ কৰিছিল।

১৯ক- ৰজা ইৰিচৰ সকলক হত্যা কৰিলে

বিশেষকৈ ঈশ্বৰ প্ৰভুত এই ক্ষমতাই তেওঁক বদৰী ইহুদী লোক সকলক
শাস্তি দিবলৈ বাধ্য কৰিছিল আৰু তেওঁ লোকৰ বহু পৰিনিধিক মৃত্যুদণ্ড দিছিল।

১৯খ- আৰু তেওঁৰ চৰা সকলৰ জীৱনৰক্ষা কৰিলে

দানিয়ালে আৰু বন্দী ইহুদী সকলে ইয়াৰ পৰা লাভৱান হৈছিল।

১৯গ- তেওঁৰ চৰা সকলক ডাঙৰ দীঘল কৰিছিল

দানিয়ালে আৰু তেওঁৰ তিনিজন বঁশৰী সঙ্গীক ৰজা নবুখদনে চৰা
কলদীয়া সকলৰ ওপৰত উত্থাপন কৰিছিল।

১৯ঘ- আৰু তেওঁৰ চৰা সকলক নামাই দিলে

তেওঁৰ ৰজাৰ সম্মত লোক সকলে ইহুদী বন্দীতৰা পৰা অহা বদিশী
যুৱক সকল শো সনকৰিবলৈ সন্মতি দিবলগাছিল। তেওঁৰ শক্তি শালী হাতবদ্ৰৰ ইহুদী
জাতি যি অহংকাৰকৰ্ম কৰি ধ্বংস কৰা হ'ল।

Dan 5:20 ক'নুত য়ে ত'যাত তে ওঁৰ হৃদয় উত্তল হ'ল আৰু তে ওঁৰ আত্ম অহংক বৰ প্ৰক্ৰি কৰ্তন হ'ল, তে ত'যাত তে ওঁক তে ওঁৰ ৰাজ সিংহ সনকপৰা নমাই দিয়া হ'ল আৰু তে ওঁৰ মহিমা কঢ়িলিহে হ'ল;

২০ ক- ৰজা নবুখদনে চৰবঅ ভঁজিঞা ই আমা কদনৰ পোপৰ ৰজা ৰওপৰত আৰোপ কৰা অহংক বৰকথ বুজিবলৈ অনুমতি দিয়া ৭:৮। দানিয়েলে ৰজা কদখুৱাইছে যে তে ওঁৰক ক্ষমতী অনুসৰি শিৰ্ষা যাক বচিৰ তে ওঁক নিৰপেক্ষ ক্ষমত প্ৰদান কৰে। ক'নুত, ৰজা নবুখদনে চৰবঅ পমানকথ মনত পালে ইতে ওঁতে ওঁক সোঁৱৰাই দিয়া যে তে ওঁৰ মানাইশ কৰ্তা লী নহওক ক'য়, এজন পাৰ্থক্য ৰজা স্বৰ্গীয় ৰজা বসীমাই ন শক্ৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল।

Dan 5:21 তে ত'যাত তে ওঁক মানুহৰ সন্ধানৰ পৰা খেদি পৰ্শিত হ'ল, আৰু তে ওঁৰ হৃদয় জুজু হৃদয়ৰ দৰে হ'ল আৰু তে ওঁৰ বাসস্থান বনৰীয়া গাধৰ দৰে লগত হ'ল; আৰু তে ওঁলোকে তে ওঁক গৰুৰ দৰে খবলৈ ঘাঁহ দিলে আৰু তে ওঁৰ শৰীৰ স্ৰক্ষা শিশিৰে তে ত'ৰি গ'ল, য়ে ত'যালৈকে তে ওঁনা জা নলিয়ে সৰ্ব্বচ্ছ গৈ শিৰ্ষা মানুহৰ ৰাজ্যত শাসন কৰে অল্ল তে ওঁয়াক ইচ্ছ কৰে তে ওঁক দিয়া ৷

২১ ক- মই লক্ষ্য কৰিছোঁ, ক'বল এই পদটোত " বনৰীয়া গাধ " ৰ উল্লেখ । গাধটো হঠক বীতৰ এটা সাধৰণ প্ৰক্ৰি : "গাধৰ দৰে জেদি" বিশেষকৈ যদি ইও "বন্য" আৰু পোহনীয়া নহয়। ই হৈছে সেই প্ৰক্ৰি ক'য় যে মানুহৰ আত্মক প্ৰক্ৰি নিৰ্ধিত কৰে যিয়ে গৈ শিৰ্ষা তে ওঁৰ জীৱনৰ অৰ্ভজ্ঞ ৰ জৰিয়তে আৰু তে ওঁৰ বহিৰলৈ প্ৰকাশৰ জৰিয়তে দিয়া পাঠশু নবিলৈ সীমিত কৰে।

Dan 5:22 আৰু তুমি, তে ওঁৰ পুত্ৰ বালেচচৰ এই সকলোকে কথ জা নোতোমাৰ হৃদয় নমৰ কৰা নাই।

২২ ক- আচলত বালেচচৰেই আছিল যিয়ে নিজৰ "পিতৃ" (তে ওঁৰ দাদা)ৰ জীৱনৰ অৰ্ভজ্ঞ ৰ কমেও হিচাপ নোলে কৈ "বন্য গাধ"ৰ দৰে আচৰণ কৰিছিল।

Dan 5:23 আপোনা লোকে স্ৰক্ষা প্ৰভুৰ বৰিদ্ধ উঠিছে তে ওঁৰ ঘৰৰ পাত্ৰকে তেমা লোকে সন্মুখলৈ অনা হ'ল, আৰু তুমি আৰু তেমাৰ সন্মুখত লোকসকল তেমাৰ পত্নী আৰু তেমাৰ উপপত্নীসকলে সেইবোৰ লগত দ্ৰব্যৰস পান কৰিলে। আপুনি পুসোনা, পতিল লোহা, কঠ আৰু শিলিৰ দৰে তে কপকাংসা কৰিলে, যিসকলে দেখে নাপায় নুশ নোৱাৰা জা না আৰু যি গৈ শিৰ্ষা হাতত তেমাৰ উশাহ আৰু সকলোপথ আছে সেই গৈ শিৰ্ষক তুমি মহিমা কৰা নাই।

২৩ক- বলেচচ্ জ বতে, ঔৰ মন্দৰিৰ ধৰ্মীয় সোৱাৰ বাবে সৃষ্টিৰ্ণত ঈশ্বৰৰ ওচৰত পৰিত্ৰ কৰা সোণৰ পাত্ৰসোণৰ অপৰিত্ৰকৰিলে। বৰ্নিত মিছা পৌত্তকি দৰেওৰ প্ৰাংসাৰ বাবে সেইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰি তেওঁ ঘণনীয়াত ঈচ্চত সম্পন্ন কৰিলে। এই মূৰ্ত্তিটোৱে প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:৪ পদৰ বাবে বট প্ৰস্তুত কৰে: *এই মহিলা গৰাকী বোঙনীয়া আৰু বঙা বঙাৰ পোষ পনিধিছিল আৰু সোণ, বহুমূলীয়া শিলি আৰু মুকুত বসেজ্জিত আছিল। তাইৰহা তত আছিলি ঘণনীয়া বসুত আৰু বশেষ বসুতৰি লেতে বা তাই স্বৰাসোণৰৰ পা তত ই৫ পদত “মহান বৰেলিন” নাম লাভ কৰে।*

Dan 5:24 *এই লেখ লিখ হাতৰ এই অংশত ঔপঠ লে।*

২৪ক- পাছলৈ বলেচচ্ জৰমো নুহৰ আচৰণৰ প্ৰতি অলৌকিক ভৱে মৰা আৰু প্ৰতিবিম্বা কৰা প্ৰকৃত জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ অস্তিত্ব বহুদৰে বিচাৰি আৱিষ্কাৰ কৰে।

Dan 5:25 *এই লিখ লিখ হৈছে মনে মনে, থেক লে ওফ বৰ্চনা।*

২৫ক- অনুবাদ গণনা কৰা, গণনা কৰা, ওজন কৰা আৰু গণনা কৰা

Dan 5:26 *আৰু এই বাক্যৰ ব্যখ্যা এইটোৱেই: গণনা কৰা: ঈশ্বৰে তোমাৰ ৰাজ্য গণনা কৰিলে আৰু শাস্য কৰিলে।*

২৬ক- প্ৰথম “গণনা কৰা” যোৰে জত্ৰ আৰম্ভণিক লক্ষ্য কৰিলে, আৰু দ্বিতীয় “গণনা কৰা” এই ৰাজত্ৰ অন্ত।

Dan 5:27 *ওজন কৰা: তোমা লোকে তুলসীত ওজন কৰা হয়, আৰু তোমা লোকে অৰুহে দখে যায়।*

২৭ক- ইয়াত থকা পাল্লাবোৰেই হৈছে ঐশ্বৰিক বিচাৰৰ প্ৰক্ৰিয়া। পুৰুষোত্তমৰ সোৱা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ সেইবোৰ গ্ৰহণ কৰিছে; এটা অতি অসম্পূৰ্ণ ন্যয়। বৰ্নিত ঈশ্বৰৰ নিখুঁত আৰু দুপৰীয়া পাল্লাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি ওপৰত ভিত্তি কৰি, তেওঁ বিচাৰ কৰা স্তম্ভটোৱে সম্পন্ন কৰা ভলবোৰৰ মৰ্য্যেৰ ওজন কৰে। যদিও লব্ধিসকল ব্যোতকৈ লঘু হয়, তন্ত ঐশ্বৰিক নিন্দা ন্যয়। আৰু এইটোৱেই হৈছে বলেচচৰ ৰজা।

Dan 5:28 *বিত্তকত: তোমাৰ ৰাজ্য বিত্তকত হ'ব আৰু মাৰ্গীয়া আৰু পাসকলক দিয়া হ'ব।*

২৮ক- তেওঁ ৰজা দৰিয়াছৰ নতন্ত্ৰ নিজৰ ৰাজ প্ৰসাৰত ঘণনীয়া মদ্ষা নৰ সময়ত লিপ্ত হৈ থকাৰ সময়ত, সাময়িক ভৱে ন্যয় দিশলৈ ঠেলি শূন্য ইয়োৱা নদীৰ পাৰৰ কাষেৰে মাৰ্গীয়া বৰেলিনত প্ৰকাশ কৰে।

Dan 5:29 তে তঁয়াবে লেচচৰে আদে শৰ্দলি আৰু তে ঔলোংক দানিয়ালে কবুঙনী য়াৰুওৰ
ক পোৰ পনিধই দলি আৰু তে ঔৰ ডিগ্ৰিতসোণৰ শকিলি বিন্ধলি আৰু ৰাজ্যত তত্ৰীয়
স্থান পা বুবলি ঘোষণা কৰিলি।

Dan 5:30 সে ইনিশা কলদীয়াস কলৰাজা বেলেচচৰক বধ কৰা হ'ল।

Dan 5:31 মা দী দৰিয়াছে বেয়ম্ৰ্ট বছৰ বয়সত ৰাজ্য দখল কৰিলি।

৩১ ক- দানিয়ালেৰ এই নিখুঁত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ বৰিবণী ইতিহাস বীদসকলে স্মৰণ
নকৰে যি সকলে এই ষষ্টি ৰজা চাইৰাছ ২ মহান- ৫৩৯ চনত বুলি কয়।

দানিয়েলে

এই অধ্যায় ৬ ব শি্ষ দানিয়েল ৩ ব সৈতে এক। এইবাব, ই দানিয়েলক আদৰ্শ নিষ্ঠৰ পৰীক্ষিত উপস্থাপন কৰে, যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে মাৰ্তিানা সকলো মনোমীত লোকৰ বাবে অনুকৰণআৰুপুনৰুত্পাদকৰিবলৈ। মনোজ্ঞাৰে উপযোগী যদিও পাঠটো পঢ়ি মনত ৰখিলেই যথেষ্ট। বজা দৰ্ঘিয়াছে নিজৰ সময়ত নুবুখদনে চৰবদৰে কাম কৰে আৰু তেওঁৰ পাছলৈ ৬২ বছৰ বয়সত তেওঁ দানিয়েলৰ জীৱিত ঈশ্বৰৰ মহিমা সন্নিবিষ্ট কৰিব; দানিয়েলৰ নিষ্ঠৰ সাৰ্থক্য দৰা পোৱা ধৰ্মানুজ্ঞাৰণ যত্নেৰে ঈশ্বৰে তেওঁক সিংহৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিল। তেওঁলোকৰ সম্পৰ্ক আৰম্ভৰি পৰাই তেওঁৰ দানিয়েলৰ পৰৱৰ্তী মৰম আৰু আগ্ৰহ আছে যিয়ে তেওঁক বৰ্ষসী আৰু সৎভাৱে ৰক্ষা কৰে আৰু যাব পৰ্ৱত তেওঁৰ বিচনা কৰে **কুউচ্চমন**।

Dan 6:1 আৰু দৰ্ঘিয়াছে ৰজ্যৰ ওপৰত এশ বৰ্শ জনসত্ত্বক স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, যি সমগ্ৰ ৰজ্যত থকা বা

১ক- ৰজা দৰ্ঘিয়াছে ১২০খন প্ৰদেশৰ ওপৰত স্থাপন কৰা ১২০ জন ৰজ্যপালকৰ জৰ্জা সনৰদায়িত্ব অৰ্পণ কৰি নিজ ৰজ্য প্ৰকাশ কৰে।

Dan 6:2 তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত তিনিজন সেনাপতি নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত দানিয়েল আছিল।

২ক- সত্ত্বক সকলৰ তত্ত্বাৱধান কৰা প্ৰধান নত্ৰে সকলৰ ভিতৰত দানিয়েল এতিয়াও অন্তিম।

Dan 6:3 দানিয়েলে অধক্ষ্য আৰু সত্ত্বকলি কতকৈ মহান আছিলি কাৰণ তেওঁৰ মাজত এক উচ্চাত্ম আছিলি আৰু ৰজা ইতেওঁক গোটাই ৰজ্যৰ অধক্ষ্য দিবলৈ ভাবিলে।

৩ক- দৰ্ঘিয়াছে পাছলৈ দানিয়েলৰ বুদ্ধিমান আৰু জ্ঞানী মনত শৰ্ষ্ৰ লক্ষ্য কৰে। আৰু তেওঁক সকলোতকৈ ওপৰত পৰীক্ষিত কৰাৰ পৰীকল্পা ই দানিয়েলৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰ আৰু গা ইতলি।

Dan 6:4 তেওঁ অধক্ষ্য আৰু সত্ত্বকলৈ দানিয়েলক ৰজ্যৰ বিষয়ে অভিযোগ কৰিবলৈ এটা সুযোগ বিচাৰিলে। কিন্তু তেওঁলোকে কোনো উপকাৰৰে তৰ্কস্বৰ বিচাৰি না পালে কাৰণ তেওঁ বৰ্ষসী আছিলি আৰু তেওঁক কোনো দোষ বা ব্যোপোষা নগ'ল।

৪ক- দানিয়ালে য'ত ইৰাখ তে ইষ্টেশ্বৰৰ সোৱা কৰে, গৱৰ্চক একে ভকতি আৰু বিশ্বাসেৰে বজা বসোৱা কৰে। এইদৰে তেওঁ নৰ্বিদমী যেনে লাগে; প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৫ অনুসৰি যিদিনৰ “এডভেণ্টুৰিষ্ট” সন্তোষকলৰ মাজত পোৱা এটা মাপকাঠী।

Dan 6:5 তেওঁ যিমানহবেৰে ক'লে, “আমি এই দানিয়েলৰ বৰিদ্ৰ ক'মেণ্টো সুযোগে না পাম যদিহে আমি তেওঁৰ ইষ্টেশ্বৰৰ বৰ্ধনত সোঁটোনা পাম।”

৫ক- এই যুক্তিৰেৰে বিশ্বাসৰ শেষ পাৰ্শ্বৰ পৰীক্ষাৰ পৰীচয়ক শিবিৰৰ চিন্তাৰ প্ৰকাশ কৰে য'ত ইষ্টেশ্বৰৰ বৰ্ধনৰ সপ্ত দিনৰ বিশ্বাসৰ বাবে তেওঁৰ বিশ্বাসী দাসসকলকহঁত কৰাৰ অনুমতি দিব, যিহেতু তেওঁলোকে বাক্য মূলক কৰা প্ৰথম দিনটোৰ বাকী অংশক সন্মান কৰিবলৈ সন্মতি নদিয়ে, বোম্বাৰ্ণ ধৰ্মীয় বৰ্ধনৰ দোষৰ।

Dan 6:6 তেওঁ যি সোঁটো অধক্ষ্য আৰু স্তম্ভকলে হুলস্থূল কৰি বজাৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “বজা দৰিয়া, চৰিৰ লজীয়াই থকাৰ।

৬ক- এই উত্তৰ প্ৰকাশৰ লক্ষ্য হৈছে বজাৰ সংখ্যাৰ শক্তি, অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰাৰ ক্ষমতা আৰু সোঁটোৰে তেওঁৰ আৰ্হিত্যশক্তি শালী কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়া নিয়ন্ত্ৰণ কৰা সোঁটোৰ ই দিয়া।

Dan 6:7 ৰাজ্যৰ সকলো অধক্ষ্য, ৰাজ্যপাল, স্তম্ভৰ্তা, পৰামৰ্শদাতা আৰু ৰাজ্যপাল সকলে একমত হৈছে যে, হে বজা, আপোনাৰ বৰ্হিৰে যি যি তেৰি দিনৰ ভিতৰত ক'মেণ্টো দোৱাত বা মানুহক পৰীক্ষা কৰিব, তেওঁক সিংহৰ গুহাত পালেহে হ'ব।

৭ক- তেওঁ যিালৈকে বজা দৰিয়াছে নিজৰ ৰাজ্যৰ লোকসকলক আন এজন দোৱাতৰ সোৱা কৰিবলৈ বাধ্য কৰিবলৈ চিৰ নাছিল। শিবিৰত ধৰ্মীয় সন্ধানত সম্পূৰ্ণ। আৰু তেওঁক পৰিচালনা কৰিবলৈ চক্ৰবৰ্তী বৈসকলে তেওঁক চুৰী কৰে, তেওঁক বজা দৰিয়াছক দোৱাত হিচাপে সন্মান কৰে। ইয়াতো সকলো মহান শাসকৰ দৰে ই অহংকাৰ বজা গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁক এই অধ্যদেশ অনুমোদন কৰিবলৈ বাধ্য কৰিব যিটো অৱশ্যত তেওঁৰ মনৰ পৰা অহা নাছিল।

Dan 6:8 এতেকে হে বজা, এই আজ্ঞাক দাচ কৰা আৰু সোঁটো আজ্ঞা লিখক, যি তেওঁ সলনি নহয় মা দাৰু পাৰ্শ্বসকলৰ বৰ্ধন অনুসৰি যি সকলে পৰিৱৰ্ত্তা নকৰে।

৮ক- এই আদেশত প্ৰকাশ সন্যাস্তৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে যি জনে দিনৰ শেষত বোম্বাৰ্ণ দোষৰটোৰ বাক্য মূলক কৰিব। বৰ্ধন মন কৰিবলগীয়া যে ভুল আৰু পাপী মানুহে প্ৰতিষ্ঠা কৰা মাদী আৰু পাৰ্শ্বসকলৰ বৰ্ধনৰ এই অপৰিৱৰ্ত্তিত চৰিত্ৰ সম্পূৰ্ণ অযুক্তিকৰ। অপৰিৱৰ্ত্তী যত প্ৰকৃত জীৱনত ইষ্টেশ্বৰ, সৃষ্টিৰতৰ।

Dan 6:9 তে ত্ৰিযাৰজা দৰ্শিয়াছে সোঁ আৰু আৰু লিখিলে।

৯ক- এই পদক্ষেপটো অপরিস্ফুট বৰণ নাজি ইজিক্সী আৰু প্ৰতিবক্ষ লিখি থকা বৰণ মো দী আৰু পাৰ্শ্বকলৰ অপৰিস্ফুটীয় আইনকসন্মান কৰিবলৈ গ'বা

Dan 6:10 যো ত্ৰিযা দৰ্শিলে সোঁ আৰু লিখি বুলি গম পালে তে ত্ৰিযাতোঁ নজিৰ ঘৰলৈ গ'ল, য'ত ওপৰৰ কোঠাৰ খৰিকী বোৰ যিটো লৈ মক্কা লৈ থোমো আছিল আৰু আবম্ভাতি কৰা দৰে দিনটোত ত্ৰিবিব আঁঠলৈ প্ৰবক্ষা কৰি নজি বগ্গীশ্বৰ প্ৰাণ সা কৰিছিল।

১০ক- দৰ্শিলে নজিৰ আচৰণ সলনি কৰা, আৰু এই মানৱীয় মা পৰা ঐশ্বৰ্য্য নজিৰ প্ৰতি হ'বলৈ নদিয়া। তেওঁৰ খৰিকী খন খুলি তেওঁ দেখুৱাইছে যে তেওঁ সৰ্ব্বাক্তমান ঐশ্বৰ্য্য প্ৰতি থকা তেওঁৰ আনুগত্য কলমে জোনা হোমোঁ বচি ব। সেই সময়ত দৰ্শিলে যিটো লৈ মক্কা লৈ যুৰি য'ত, আনৰি ধ্বংস হও, ঐশ্বৰ্য্য মন্দৰি অৱস্থিতি। কয়িনো আত্ম ঐশ্বৰ্য্য বহুদিন ধৰি এই পৰিত্ৰ মন্দৰিত নজিৰ প্ৰকাশ কৰি আছিল, যিখন মন্দৰিক তেওঁ নজিৰ পাৰ্শ্ব বসস্থান হিচাপে গঢ়ি তুলিছিল।

Dan 6:11 তে ত্ৰিযা এই লোকসকলে হুলস্থল কৰি সোমোঁ গ'ল আৰু দৰ্শিলে প্ৰবক্ষা কৰি থকা আৰু নজি বগ্গীশ্বৰ মা ত্ৰি থকা দেখিলে।

১১ক- ৰজা বীয়া আদেশ আনয়ন কৰা বক্ষ তেওঁক ধৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ বীসকলে তেওঁক ই আছিল আৰু ই আছিল; বজা ন এটা "স্পষ্ট অপৰাধ।

Dan 6:12 তে ত্ৰিযাতোঁ লোম বজাৰ আগত আৰ্হি ৰজা বীয়া আৰু বীয়া তেওঁক কলে, "হে ৰজা, আপোমাৰ বৰ্হিৰে যি ত্ৰি দিব ত্ৰিৰত কমেো দেৱত বা মানুহ প্ৰবক্ষা কৰা তেওঁক সিংহৰ গুহত পেলোমো হ'ব বুলি আপুনি আৰু লিখি নাছিলনে?" ৰজা ইউত্ৰ দিলে, "মা দী আৰু পাৰ্শ্বকলৰ বধি ন অনুসৰি থটো সত্য যিটো সলনি কৰিব নোৱাৰি।"

১২ক- ৰজা ইনজিলিখ আৰু সৰ্বক্ষ কৰা আদেশটো ছেনিৰ্চি কৰি পাৰ।

Dan 6:13 তে ত্ৰিযাতোঁ লোম বজাৰ আগত পুনৰ কলে, "হে ৰজা, যিহুদ ববন্দী হৈ থকা দৰ্শিলে তেমা ক গুৰুত্ব নদিলা, আৰু তুমি লিখি আৰু কোঁ গুৰুত্ব নদিলা, কনুত দিনটোত ত্ৰিবিবক প্ৰবক্ষা কৰো।"

১৩ক- প্ৰবক্ষাৰ বক্ষ ধৰা পৰা দৰ্শিলে কনুত কৰা হয়। দৰ্শিলে বৰিশ্বৰী আৰু সৎ আচৰণৰ বৰ ৰজা ইশলা গলয়া। তেওঁ লগে লগে তেওঁৰ আৰু এই ঐশ্বৰ্য্য মাজত সংযোগ সম্পন্ন কৰি যিজনক তেওঁ ইমান উদ্ভা আৰু নিষ্ঠাৰে সেৱা কৰা

যিহে তু তেওঁ ন্যায়মতিভাৱে দৈনন্দিনে তেওঁক পৰীক্ষা কৰে। এইটোৱেই বুজা ইছযে দৈনন্দিনে বৰনিদটোৱে তেওঁক যি দুখ আৰু দুখৰ সৃষ্টি কৰিব আৰু তেওঁৰ ধৰ্মান্বেষণৰ আৰম্ভণি যি আৰম্ভ।

Dan 6:14 এই কথা শুনিবজা ই অৱশ্যে দুখ পালে, আৰু তেওঁ দৈনন্দিনে উদ্বেগ কৰিবলৈ মন কৰিলে; আৰু তেওঁক ব্ৰহ্ম কৰিবলৈ সুক্ৰম্ অস্ত যোৱালৈকে পৰীক্ষা কৰিলে।

১৪ক- তেওঁৰাজা ইউপলব্ধ কৰে যে তেওঁক হুঁ চ দিয়া হৈছে আৰু তেওঁ দৈনন্দিনে ব্ৰহ্ম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে, যাক তেওঁ অৱশ্যে লগ লয়। বৰ্নিত তেওঁৰ প্ৰকৃষ্ট অসাৰহ'ব আৰু বজা ই দুখৰে আনক বোকাৰ আগত আৱিষ্কৰ কৰে যে: চৰ্চনাত হত কৰে, বৰ্নিত আত্মাই জীৱন দিয়ে। পিছত মানুহক এই অৱিস্কৃতি দি গৈ শৰ্মা ন্যায়মৰ পৰ্শ সন্মানৰ সীমা দেখুৱাইছে। আইনী গ্ৰন্থ আখৰৰ ওপৰত জীৱন ন্যায়ন্য কৰিব নোৱাৰি। তেওঁৰ গ্ৰন্থক বিচৰত গৈ শৰ্মা বিতং ৰলে ব্ৰহ্ম কৰে যে তেওঁৰ লিখিত বিধানৰ মত আখৰ আওৰণ কৰে আৰু গৈ শৰ্মা অবিহনে মানুহৰো এক কৰ্ম কৰিবলৈ জ্ঞান নাই।

Dan 6:15 বৰ্নিত এই লোকসকলে বজা ক'লোৱা জনাইকালে, “হে বজা, তুমি জা নাযে মাদী আৰু পাৰ্শ্বকলৰ বিধান অনুসৰি বজা ই নিশ্চিত কৰ পৰ্শ্বটো আজ্ঞা বা আজ্ঞা চূড়ান্ত হ'ব। ”

১৫ক- ষড়যন্ত্ৰৰীসকলে মাদ আৰু পাৰ্শ্ব বজা ই লোৱা সিদ্ধান্ত অৱশ্যে ৰহস্য (অৱশ্যে কৰ) পৰ্শ্বকৰ কথা মনত পালে যে তেওঁ নিজই তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী সংস্কৃতিৰ মাজত আবদ্ধ হৈ আছে। বৰ্নিত তেওঁ বুজি পা ইছযে তেওঁ দৈনন্দিনে বৰ্ণিত চৰ্চনাত চৰ্চনাত বৰ্ণিত হৈছে।

Dan 6:16 তেওঁৰাজা ই আজ্ঞা দিলে, আৰু তেওঁ লোকে দৈনন্দিনে আন সিংহৰ গুহত পালে ই দিলে। তেওঁৰাজা ই দৈনন্দিনে ক'লে, “তুমি অন্তৰ্জ সৰে কৰ তেওঁৰ গৈ শৰ্মা তেওঁক উদ্বেগ কৰ। ”

১৬ক- বজা ই দৈনন্দিনে সিংহৰ গুহত পালে বৰ্ণিত বাধ্য হয়, বৰ্নিত তেওঁ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰে মন কৰে যে তেওঁ ইমান নিষ্ঠাৰে সৰে কৰ গৈ শৰ্মা তেওঁক ব্ৰহ্ম কৰিবলৈ হস্তক্ষেপ কৰিব।

Dan 6:17 তেওঁৰাজা তেওঁ লোকে এটা শিলি আনি গুহটোৰ মুখত ৰখিলে, আৰু বজা ই দৈনন্দিনে বৰ্ণিত একো সলনি নহ'বলৈ নিজ বৰ্ণিত আৰু পৰ্শ্বকলৰ চৰ্চনাত মনোহৰ মাৰিলে।

১৭ক- ইয়াত দানিয়েলৰঅৰ্ভজ্ঞেই থীফট্ৰ সমাধিস্থ কৰাৰ সৈতে সাদৃশ্যবহন কৰে, যাৰ বৃত্তৰ শলিৰদুৱাৰখনো মানুহৰহস্তক্ষিপ বোধ কৰিবলৈ ছীল কৰা হৈছিল।

Dan 6:18 তেওঁযাৰজা নিজৰৰাজপক্ষাদলৈ গৈ ৰাতিটো উপবাস কটালে; তেওঁ কেমো উপপত্নীক তেওঁৰওচৰলৈ অনা নাছিল আৰু তেওঁশু বপৰ নাছিল।

১৮ক- ৰজাৰএই আচৰণতেওঁৰআনুজ্ঞিকতৰ সাক্ষ্য দিয়ো। এইবোধ কৰি তেওঁ দখুৱাইছে যে তেওঁ দানিয়েলৰঈশ্বৰক সন্মুখত কৰিবৰ্চিৰ আৰু তেওঁৰপৰা তেওঁৰ পৰিত্ৰণ লাভ কৰিবৰ্চিৰ। এইটোমোহৈ তেওঁৰএক ঈশ্বৰলৈ ধৰ্মানুজ্ঞিত হোৱাৰ আৰম্ভ।

Dan 6:19 ৰজা ৰাতিপূৱাইউঠিসিংহৰগুহালৈলৰৰকৈ গ'ল।

১৯ক- পৰিত্ৰাৰ প্ৰস্তুতি আৰুতৰপৰিহতদানিয়েলৰমৃত্যুৰ চিন্তাত তেওঁৰমনটো যন্মাত পৰাববাবে টোপনি নহোৱা ৰাতি আৰুভাৰতঃই সিংহৰগুহালৈএই লৰলৰকৰাটোকেমো পৌত্ততিক ৰজাইকৰাৰ মনহয়বৰ্ণে ঈশ্বৰত নিজৰ ভয়কেকপৰম কৰাৰ ইৰকম।

Dan 6:20 পাছত তেওঁগুহাটোৰওচৰ পালাে আৰু দানিয়েলকুদখী মাত্ৰ মোৰ্চিলো। তেওঁযাৰজাইদানিয়েলকক'লে, “জীৱনতঈশ্বৰ দাস দানিয়েলে তুমিঅনববতঃসেৱা কৰা তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সিংহৰপৰা উদ্ধৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে নে?”

২০ক- গ'তৰওচৰ পাওঁতে তেওঁ দানিয়েলকুদখী মাত্ৰ মোৰ্চিলো।

ৰজাইআশা কৰে, বিনুত তেওঁ দানিয়েলৰবাবে আটাইতকৈবোৰাৰ ভয় আৰুভয় কৰে। অৱশ্যে তেওঁৰআশাৰপ্ৰমাণ পোৱা যায় যে তেওঁতেওঁকফোন কৰিএটা প্ৰশ্ন কৰে।

২০খ- জীৱনতঈশ্বৰ দাস দানিয়েলে আপুনিধৈক্ষ্যে সেৱা কৰা আপোমাৰ ঈশ্বৰে আপোমাক সিংহৰপৰা উদ্ধৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে নে?

তেওঁক "জীৱনতঈশ্বৰ" বুলিঅৰ্ভিতকৰি দৰিয়াছে তেওঁৰধৰ্মানুজ্ঞাকৰণৰ আৰম্ভৰি সাক্ষ্য দিয়ো। অৱশ্যে তেওঁৰ প্ৰশ্ন "। তেওঁ তোমাক সিংহৰপৰা উদ্ধৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল নে? আমাৰ কদখুৱাইছে যে তেওঁএতিয়াও তেওঁকচৰ্চনা পোৱা নাই। নহ'লে তেওঁক'লেহুঁ তেন" তেওঁ তোমাক সিংহৰপৰা উদ্ধৰ কৰিবৰ্চিৰছিল নে? "

Dan 6:21 দানিয়েলেৰজাকক'লে, “হে ৰজা, চৰিবলগীয়াইথ কৰ।

২১ ক- যিড যন্মৰা বী সকলৰ মুখত ৬ নং পদত এই অভিব্যক্তিটোৰ অৰ্থ কম আছিল বিনুত দানিয়েলেৰ মুখত ই ঈশ্বৰৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে সংবৰ্ধিত অনন্ত জীৱনৰ প্ৰকাশৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে।

Dan 6:22 মৰো ঈশ্বৰে নিজ বৃদ্ধতক পঠিয়াইছে, আৰু সিংহবোৰৰ মুখ বন্ধ কৰি দিলে, যত সিহঁত মৰো কোনো ক্ষতি নকৰে, কিয়নো মই তেওঁৰ আগত নিৰ্দ্দেষী বুলি পৰো গৈছোঁ।

২২ ক- এই অভিজ্ঞতাত বজা দৰিয়াছে উপলব্ধি কৰিছে যে দানিয়েলে লুকুৱাই নোমোৱা কৰি সৰে কৰা প্ৰকৃত জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ প্ৰমাণি কৰি মানুহৰ অযুক্তিৰ আৰু অসম্মত হৈছে। মোনুহৰাজ কীয়া আদেশৰ পৰিৱৰ্ত্তী যথৰণ।

Dan 6:23 তেতিয়া বজা ই অতি আনন্দিত হৈ দানিয়েলক গুহাৰ পৰা উলিয়াই আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তৰ পাছত দানিয়েলে নিজ বগৰ পৰা বিশ্বাস কৰা বগৰ গুহাটোৰ পৰা উলিয়াই আন হ'ল।

২৩ ক- তেতিয়া বজা বৰ আনন্দিত হ'ল।

সম্ভৱকি আৰু স্তম্ভ স্ফুৰ্ত আনন্দৰ এই প্ৰতিবৰ্ত্তিয়াই ভৱিষ্যতঃ ঈশ্বৰৰ নীৰ্দ্ধাৰিত এজনক উন্মোচন কৰা বগৰাজ্যৰ বহুতত এতিয়া নিজৰ অস্তিত্ব আৰু শক্তিৰ নিশ্চয়তা আছে।

২৩খ- দানিয়েলক গুহাৰ পৰা তুলি লোৱা হ'ল, আৰু তেওঁৰ কোনো ঘৰো নগ'ল।

যেনে কী অতি উত্তপ্তি চুলাত পালেও দানিয়েলৰ তৰ নিজ নসংগীৰ বগৰ পৰো জৰ্কা যেনো নাছিল।

২৩গ- বগৰ তেওঁ নিজ বগৰ ওপৰত ভৰসা কৰিছিল।

এই আস্থা প্ৰকাশ পা ইছিল তেওঁৰ সেই বজা কীয়া আদেশ পালন নকৰাৰ সিদ্ধান্তত যি ঈশ্বৰক তেওঁৰ প্ৰৰক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিব পাৰিলে হ'ত, নবিশুদ্ধ মানৱ বিশ্বাসৰ এই আদৰ্শ মানুহজনৰ বাবে এক অসম্মত আৰু অকল্মসীয় পছন্দ।

Dan 6:24 বজা ই আজ্ঞা দিলে, আৰু তেওঁলোকে দানিয়েলক অভ্যৰ্থনা কৰা লোকসকলক আন সিংহৰ গুহাত পালে। সিহঁতে তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ সন্তান আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীসকলক।

২৪ ক- বয়ো পৰিকল্মা কৰা দুষ্টাকলৰ ওপৰত ঈশ্বৰে মজে ঘূৰাই দিলে। আৰ্হিবলগীয়া পাক্ট বজা সকলৰ সময়ত ইহুদী মৰ্ধ্যৰ বাবে অভিজ্ঞতা পুনৰবৃত্তি হ'ব, যাক নতুন হিমাৰণী ইষ্টাৰৰ সময়ত নিজৰ লোকসকলৰ সৈতে হত্যা কৰিব

বচিৰবি। ততো হমানোইশেষত মৰ্ষ্যয়ৰ বাবো স্মৰণ কৰ ফাঁটীজ লত ওলমি থকিবা।

Dan 6:25 ইয়াৰ পিছতবজা দৰিয়াই সমগ্ৰ পৃথিবীতবস কৰ সকলোলোকে, জাতি আৰুভাষালৈলিখিলে, “তোমালোকক প্ৰকৃৰ শান্টি দিয়া হওক।”

২৫ক- বজাৰ এই নতুন লেখটোজীৱন্তঈশ্বৰৰ দ্বাৰা জয়ীহোৱা মানুহৰলিখ। এতিয়া তেওঁৰ হৃদয়তনিখুঁত শান্টি পাই তেওঁ নিজৰ প্ৰকৃত ৰশালী স্মৰণ ব্ৰহ্মহৰ কৰি নিজৰ ৰাজ্যৰ সকলোলোকক সম্বোধন কৰে তেওঁৰ শান্টিৰ সাক্ষ্য যিটো তেওঁ সত্যঈশ্বৰৰ পৰা লাভ কৰিছে।

Dan 6:26 মই আজিও দিছোঁ যে মোৰ সমগ্ৰ ৰাজ্যত মানুহে দানিয়েলৰ ঈশ্বৰক ভয় আৰু ভয় কৰিবা। কিয়নো তেওঁজীৱন্তঈশ্বৰ, আৰু তেওঁচৰিবল জীয়াই থক; তেওঁৰ ৰাজ্যৰ ক্ষতি নহ'ব, আৰু তেওঁৰ আৰ্হি প্ৰতিফলিত হৈছে।

২৬ক- মই সেইটো আদেশ দিওঁ, মোৰ ৰাজ্যৰ সমগ্ৰ পৰিসৰত
বজা ই আদেশ দিয়াৰে নিতৰ কৌজোৰ-জ বৰদস্তি নকৰে।

২৬খ- দানিয়েলৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আমাৰ ভয় আৰু ভয় আছে

কিন্তু এই অৰ্হি জ্ঞানৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধ হৈ তেওঁ দানিয়েলৰ বীৰুদ্ধ ৰচনা কৰ নতুন চক্ৰবন্ত লেখক সকলকৰিত ৰখিবলৈ দানিয়েলৰ ঈশ্বৰ ভয় আৰু আতংক জা পৰিযো।

২৬গ- কিয়নো তেওঁজীৱন্তঈশ্বৰ, আৰু তেওঁচৰিবল লথক

তেওঁ আশা কৰে যে এই সাক্ষ্য ৰাজ্যৰ লোক সকলৰ হৃদয়ত গ্ৰহণ কৰ হ'ব আৰু ইয়াৰ বাবো তেওঁ তেওঁক প্ৰাংসা আৰু উচ্চত কৰে।

২৬ঘ- তেওঁৰ ৰাজ্যৰ ক্ষতি নহ'ব, আৰু তেওঁৰ আৰ্হি প্ৰতিফলিত হৈছে।

প্ৰতিমূৰ্তি ৫ম ৰাজ্য চৰিত্ৰ পুনৰ ঘোষণা কৰিছে।

Dan 6:27 তেওঁ হৈছে মুক্তি দি আৰু ত্ৰণকৰ্ত, যিয়ে স্ৰষ্টি আৰু পৃথিবীত চিনি আৰু আচৰিত কৰ্ম কৰে। তেওঁ দানিয়েলক সিংহৰ শক্তিব পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে।

২৭ক- তেওঁৰেই উদ্ধাৰ কৰে আৰু বক্ষ কৰে

বজা ইফলিত কৰিছে তৰ সাক্ষ্য দিয়ে, কিন্তু এই মুক্তি আৰু পৰিত্ৰণ কৰে ৰলশাৰীৰিক শৰীৰ, দানিয়েলৰ জীৱনৰ বিষয়ে। পাপৰ পৰা মুক্তি আৰু পৰিত্ৰণ পাবলৈ ঈশ্বৰ ইচ্ছাক বুজিবলৈ যি চুখীয়া আগমনৰ বাবো অপেক্ষা কৰিটো প্ৰয়োজনীয় হ'ব। কিন্তু মন কৰিব যে বজা ইজীৱন্ত ঈশ্বৰক সন্মুখিত কৰিবলৈ নিজৰ কেশুদ্ধকৰ ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত স্ৰাভ ৰিকত। অনুভৱ কৰিছিল।

২৭খ- যদি আৰু শতাব্দীৰ্থী তৰ্জন আৰু আচৰিতক মকৰ

দানিয়েলৰ কিতাপখনে এই চিন আৰু আচৰিত অলৌকিক কৰ্মসমূহ সাব্যস্ত দিছে যিবোৰ ঈশ্বৰে কৰিছিল কিতাপখনত সাৰধান হওক, চয়তান আৰু তেওঁৰ ভূত-ও কিতাপখনত ঈশ্বৰ অলৌকিক কৰ্মকল কৰিব পাৰে। সমস্ত উৎপত্তি চিনাক্ত কৰিবলৈ হ'লে প্ৰবণ কৰা বৰ্ত্তৰ পৰা কৈনো লাভবান হয় সেয়া বুজা টোকাই যথেষ্ট। ইয়াৰ ফলত সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰা হয় নো অবাধ্যতা?

Dan 6:28 দানিয়েলে দৰ্ঘাছৰ ৰাজত্বকালত আৰু পাৰ্চী কৰ্মচৰী ৰাজত্বকালত সন্মুখীন হ'ল।

২৮ক- আমীবুজি পাওঁ যে দানিয়েলে নিজৰ জন্মস্থানলৈ উভতি নাযায়, কিতাপখনত দানিয়েল ঈশ্বৰে তেওঁক শাসিত ইদিয়া পাঠবোৰে তেওঁক তেওঁৰ ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা এই ভাষাৰ সন্মুখীন নোহোৱাকৈ যোগে কৰিবলৈ বাধ্য কৰা।

দানিয়েলে

Dan 7:1 বাবিলনৰ ৰজা বেলচচৰবপ্ৰকাম বছৰত দানিয়েলে এটা সপোন দেখিলে আৰু তেওঁৰ বচনা তপৰ্থিতকৰ সময়ত তেওঁৰ মনলৈ দৰ্শনা আহিল। আৰু তেওঁ সপোনটো লিখিমূলকথাবোৰ কলে।

১ক- বাবিলনৰ ৰজা বেলচচৰবপ্ৰকাম বছৰ

অৰ্থাৎ – ৬০৫ চনত। যত্নেৰে পৰা দানিয়েল দৰ্শনা। ২, ৫০ বছৰ পাৰ হৈ গ'ল। মৃত হৈ মহান ৰজা নবুখদনে চৰকাৰ ইতি তেওঁৰ নাতি বেলচচ জৰকায়ুক্ত দিয়া হয়।

Dan 7:2 : দানিয়েলে আৰম্ভ কৰি কলে, মই মোৰ দৰ্শনাত ৰত্ন দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, আৰু শব্দৰ বচন হৈছে যে মহান ৰজাৰ ওপৰত জুৰ লকৰিলো।

২ক- আৰু শব্দৰ বচন হৈছে যে গ'ল

সাৰ্দ্ধীন যুদ্ৰুইহে আৰ্ধপত্ৰী লসকলকৰিটি কৰ্ভুনি লে পইগ্ৰি দশিত
নজিৰক্ষ্মত সম্পৰ্কাৰণ কৰিবলৈ লৈ যায়, উত্তৰ, দক্ষিণ, পূব আৰু পশ্চিমৰ
ফল।

২খ- মহাসাগৰৰওপৰত

প্ৰতিচ্ছাখিন মানৱতৰবাবে চতুৰী নহয়, কৰণ সাগৰখন আনৰ্ভি ডাঙৰ
হ'লেও মৃত্যুৰ প্ৰক্ৰীক। ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা অনুসৰি মানুহৰবাবে প্ৰস্তুত কৰ
পৰিশে নহয়, যিটো তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি সৃষ্টি কৰিছে, আৰ্দ্ৰপুস্ক ১
অনুসৰি তেওঁৰ পৰিশে হৈছে পৃথিৱী। বিনুত মানৱত ই আৰ্দ্ৰ পা পৰপৰি নজিৰ
অবধাৰ বদৰা নজিৰ ঈশ্বৰিক প্ৰতিমূৰ্তি হৰুৱাইপালেইছে আৰু তেওঁৰ বশুদ্ধ
আৰুপৰি বশুদ্ধি চয়তন আৰু দানৱৰ পৰাণত ইজনে সজি নকৰ্ভক্ষা কৰি অশুদ্ধ
আৰু ভেদৰ তৰ সাগৰীয় প্ৰাণীৰ বাহিৰে আন একো নাই। এই দৰ্শ্যত সাগৰখনে
মানুহৰ অনামীগণৰ প্ৰক্ৰীক।

তদুপৰি ভৱিষ্যৎগীটোৱে সামৰি লোৱা অঞ্চলটো ভূমধ্য সাগৰৰ
সীমান্তৰটো তেওঁলোকে উপকূলীয় দৰিদ্ৰতাৰ সংযুক্ত জনগোষ্ঠীসমূহৰ বিষয়ে
সেয়ে আৰ্ধপত্ৰী যিবুদ্ৰুদলভ কৰ্ভু সাগৰৰ ভূমিৰ ডাঙৰ।

Dan 7:3 আৰু চৰ্ভি মহান জনুত সাগৰৰ পৰা ওলাই আহিলি বৰ্ভিন্‌লেস ইজনে
সজিনৰ পৰা।

৩ক- আৰু চৰ্ভি ডাঙৰ জনুত সাগৰৰ পৰা ওলাই আহিলি

এটো নতুন দৰ্শ্যত আৰ্দ্ৰ দিয়া শিষ্ণ ৰ্ভি চৰ্ভি পাওঁ বিনুত ইয়াত জীৱ
জন্তুৱে মূৰ্ভটোৱে শৰীৰৰ অংশবোৰ ঈলয়।

৩খ- বৰ্ভিন্‌লেস পৰস্পক

দানব মূৰ্ভটো সামগ্ৰীৰ দৰে। ২।

Dan 7:4 প্ৰথম জন সিংহৰ দৰে আছিলি আৰু ঈগলৰ ডেউকা আছিলি মই দেখিলোঁ
যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ ডেউকা বোৰ ছৰ্ভি পালে নহ'ল, আৰু তেওঁক পৃথিৱীৰ পৰা
ওপৰলৈ তুলি লোৱা হ'ল, আৰু তেওঁৰ ভৰিওপৰত মানুহৰ দৰে থিয় কৰা হ'ল, আৰু
তেওঁক মানুহৰ দৰে দিয়া হ'ল।

৪ক- দ্ব্যপ্ৰথমটো সিংহৰ দৰে আছিলি আৰু ঈগলৰ ডেউকা আছিলি

ইয়াত দানব কলদীয়াৰ জাতিৰ সোণৰ মূৰ। ২ ঈগলৰ ডেউকা থকা সিংহ হৈ পৰে
; বৰ্ভিন্‌লেস শিলিত থকা প্ৰক্ৰীক, দানব জাতি নুখদনে চৰকাৰে। ৪।

৪খ- মই চাই থকাৰ লোঁ, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ ডেউকা বোৰ ঈলয় নাছিলি

ভৱিষ্যদ্বাণীত সেইসাত বছৰ বা সাতবৰৰকথ কৈছে, যি সময়তৰজা নবুখদনে চৰকঈ শৰ্মা মুখ কৰি তুলিছিল। এই ৭ বছৰৰ ভিতৰত (সাতবৰ) অপমানভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। ৪:১৬, তেওঁৰ মানৱহৃদয় আঁতৰাই পালে নোহ'ল, তৰা ইতি এটা জন্ম হৃদয় আছিল।

৪গ- তেওঁক পৃথিৱীৰ পৰা তুলি লৈ মানৱহৃদয়ৰে ভৰি থৈ কৰি দিয়া হ'ল আৰু মানৱহৃদয়ত ওঁক দিয়া হ'ল।

তেওঁৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰলৈ ধৰ্মানুসৰণ ইয়াত নিশ্চিত কৰা হৈছে। তেওঁৰ অৰ্ভজ্ঞ ই আমা কৰুজি বনৈ অনুমতি দিয়ে যে, ঈশ্বৰৰ বাবে মানৱহৃদয়ত তেওঁৰ যিহোমা নুহ যিহোম। তেওঁৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰ হৃদয়ৰ পৰা মুৰ্তি বহন কৰে। তেওঁ এই কথা প্ৰকাশ কৰিব যি চুখীয়াত তেওঁৰ অৱতাৰত যি প্ৰথম আৰু আজিও বীতৰ নথিত ঈশ্বৰিক আৰ্হি।

Dan 7:5 আৰু চোৱা, আন এটা জন্মত ভুল কৰাৰে আছিল আৰু ই এফালে বহি আছিল আৰু বমুখত বদৰ্শতৰ মা জ তৰ্শিটো পা চলি আছিল।

৫ক- আৰু চোৱা, দ্বিতীয় এটা জন্মত ভুল কৰাৰে আছিল আৰু এফালে থৈ হৈ আছিল।

কলদীয়াৰজা বৰ্ণিতমা দী আৰু পাৰ্শ্বিকলৰ পৰা বুকু আৰু বহু ভুল কৰি পৰে। "যিটো এফালে থৈ হৈছিল" নথিত ইমজিয়াৰ আধিপত্য পিছত দ্বিতীয় স্থানত দেখা দিয়া পাৰ্শ্ব আধিপত্য উদাহৰণ দৰ্শিত, কিন্তু পাৰ্শ্ব বজা দ্বিতীয় চাইবছে। লোকৰ ইয়াৰ বজা যিহোমক মিডসকলক লৈ তবু বৰ্ণিত প্ৰকাশ কৰিছিল।

৫খ- তেওঁৰ বমুখত বদৰ্শতৰ মা জ তৰ্শিটো পা চলি আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "উঠ, বহুত মাংস থাওক।

পাৰস্যকলমে দীয়াসকলৰ ওপৰত আধিপত্য বিস্তৰ কৰি তিনিখন দেশ জয় কৰি: খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৪৬ চনত খনি বজা কৰি ইছাছৰলি জিয়া খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৩৯ চনত বৰিলনীয়া আৰু খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫২৫ চনত মিচৰ।

Dan 7:6 ইয়াৰ পিছত মই চলোঁ, আৰু চোৱা, আন এজন নাহৰফুটকী দৰে, আৰু তেওঁৰ পৰ্শ্বত চৰাইৰ দৰে চৰি ডেউকা আছিল আৰু সেই জন্মতে চৰি মূৰ আছিল আৰু ক'লা আধিপত্য দিয়া হ'ল।

৬ক- ইয়াৰ পিছত মই চলোঁ, আৰু এজন নাহৰফুটকী দৰে আছিল।

ঐক ত. নেদৰ্গেৰিক শা সকসকলৰপাতিলৰপে টআৰু উৰু চৰ্চা চৰ ইব ডে উৰা থকা না হবফুটকী হৈ পৰে; গ্ৰীক না হবফুটকী বদ গবোৰে ইয়াক পা পৰ্ণকী ক কৰি তোলে।

৬খ- আৰুপা ঐতিচৰ ইবদৰে চৰ্চা ডে উৰা আছিল

না হবফুটকী ব সৈতে জড়িত চৰ্চা চৰ ইব ডে উৰা ই ইয়াৰ ডেৰ বজা আলাকজে গুডবদ্য গ্ৰটৰ (-৩৩৬ আৰু -৩২৩ৰ ভিতৰত) বজাৰ চৰম গ্ৰটৰ উদাহৰণ আৰু নিশ্চিত কৰে।

৬গ- এই জনুজ চৰ্চা মূৰ আছিল আৰু ইয়াক আৰ্ধপত্ৰদ্বাৰা হৈছিল

ইয়াত " চৰ্চা মূৰ" কনুত Dan.8 ত ই হ'ব " চৰ্চা ডাওৰশিং" যি যিগ্ৰীক প্ৰধান , মহান আলাকজে গুডবদ্য উজ্জ্বল ধৰ্মৰী : চলিউৰ ছুটলোমি, লাইচমাৰ চআৰু বৰ ছা গুডবক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে।

Dan 7:7 ইয়াৰ পিছত মই নিশা বদৰ্মাত দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, এটা চতুৰ্থ জনুত ভয়ংকৰ আৰু ভয়ংকৰ আৰু অশিশুশক্তিালী; আৰু ইয়াৰ ডাওৰ ডাওৰলোহৰ দাঁত আছিল ই থাইপোলেটুকৰ টুকৰবকি অৰ্ধপোলে আৰু অৰশিষ্টনি ভৰি তলত য়টমপ মাৰলি; আৰু ইয়াৰ আগত থকা সকলো জনুত তলনাত ই বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ আছিল আৰু ইয়াৰ দহটা শিং আছিল।

৭ক- ইয়াৰ পিছত মই নিশা বদৰ্মাত দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, এটা চতুৰ্থ জনুত ভয়ংকৰ ভয়ংকৰ আৰু অশিশুশক্তিালী

ইয়াত আকৌ বোম্বোম সান্মজ্যৰ লোহৰ ভৰি দখন লোহৰ দাঁত আৰু দহটা শিং থকা দানৱ হৈ পৰে। কাৰণ প্ৰথম শিত বাক্য ১৩:২ অনুসৰি ই কৰলপ্ৰমাণ ৩ খন সান্মজ্যৰ মাপকাঠী বহন কৰে: সিংহৰ শক্তি, এই পদত নিশ্চিত কৰা হৈছে য'ত ইয়াক নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা হৈছে: অসাধৰণ শক্তিালী; অলকৰ শক্তি, আৰু না হবফুটকী কাৰ্ত / তেওঁৰ পাৰ্বতীয়া ধৰ্মৰ বৰসৈতে তেওঁৰ দগ্ৰেপকী কৰি।

৭খ- তেওঁৰ ডাওৰ ডাওৰলোহৰ দাঁত আছিল তেওঁ থাইছিল টুকৰ-টুকৰ কৰিছিল আৰু বকী থকা খনিভৰি ভৰিমে লোহৰিছিল;

লোহাৰ প্ৰকী কৰ দৰা সম্পন্ন কৰা হ'ব আৰু হ'ব আৰু হ'ব কাৰণ বুলি কয় যি বোম্বোম পৃথিৱীৰ শায়েলৈ ক'লে তেওঁৰ পোষ আৰ্ধপত্ৰদ্বাৰা চলি থকাৰ।

৭গ- ইয়াৰ আগৰ সকলো প্ৰাণীৰ পৰা পৃথক আছিল আৰু ইয়াৰ দহটা শিং আছিল।

দহটা শিং ফ্ৰংক, লম্বা, আলামনী এংলো-চক্সা, অৰ্চিগোম, বুৰ্গাণ্ডিয়ান, ছুবি, হৰেলিভ গুডল আৰু অষ্ট্ৰাথক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ২৪ পদত

দানিয়েলকস্বপ্নতঃ দিয়া ব্যথ্য অনুসৰ্ভ৩৯৫ চনত বোমান সাম্ৰাজ্যৰ পতনৰ পিছতএই **দহখন খ্ৰীষ্টান ৰাজ্যগঠন হ'ব।**

Dan 7:8 মই শিংবোৰ বৰিচনা কৰিলোঁ, আৰুচোৱা, সেইতৰমাজৰপৰা আনএটো সৰু শিংওলালু, আৰুসেইশিঙিবআগতপ্ৰথম শিংবোৰৰ তিনিটি উলিয়াইলোৱা হ'ল;
চক্ৰ- মই শিংবোৰ বৰিচনা কৰিলোঁ, আৰুচোৱা, সেইবোৰৰ মাজৰপৰা আনএটো সৰুশিংওলাইআছিল

সৰু শিংটোৱো দহটি শিঙিবৰ্তিতৰত এটাৰ পৰা ওলাইছে, যিয়ে অষ্ট্ৰাৰ্থক ইটালীক চিহ্নিত কৰে য'ত বোম চহৰ আৰু তথাকথিত পোপৰ "পৰিত্ৰ আসন" অৱস্থিত, মাউণ্টক'লিয়ানক্লাটেৰনপালে চতুৰ্ভুজৰ টিননা মৰঅৰ্থাৎ: স্বৰ্গ।

চথ- আৰুএই শিংবোৰআগতপ্ৰথম শিংতিনিটি ছিঁড়ি উলিওৱাইছিল

ফটো শিংবোৰৰ লক্ষ্য অনুসৰ্ভ তিনিজনৰাজা 24 নং পদৰ পৰা হ'ব স কৰ হ'ব, যথ, 493 আৰু 510 চনৰ ভিতৰতহেৰু লিখিব পিছতক্ষমা গতভৱে, 533 চনত ভাণ্ডল, আৰু 538 চনত অষ্ট্ৰ'গথ যিসকলক প্ৰথম জাষ্টিনিয়ানৰ নিৰ্দেশত জনেৰে লোৱাছিল বিয়াছৰেমেৰ পৰা খৃষ্টপূৰ্ব ৩০০ হ'ব, আৰু⁵⁴⁰ চনত ৰাভেনা তৰ্শিতভৱপেৰসত হ'ব। ৰাণআৰ্মাইয়াৰপূৰ্বে প্ৰথম শৰ পৰিগতিলক্ষ্য কৰিবলগিবি শিঙি। অৰ্থাৎ শিংটোৱো কনোমো ব্যক্তিগত সামৰিক শক্তি নাই আৰু ইয়াক ভয় কৰা আৰু ইয়াৰ ধৰ্মীয় শক্তিক ভয় কৰা ৰাজা সকলকশাস্ত্ৰ বহনীবপৰাই লাভবানহ'ব আৰুএইদৰে ইয়াক সম্ৰাজ্য আৰুমানচিত্ৰটোপছন্দকৰে। এই যুক্তি দান.৮:২৪ ত নিশ্চিত হ'ব য'ত আৰ্মিপত্ৰমি ইয়াৰ শক্তি বৃদ্ধি পাব বিনুত নিজৰশক্তিৰ দ্বাৰা নহ'বআৰু ২৫ পদত নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা হ'ব: ইয়াৰ সম্ৰাজ্য আৰু ইয়াৰ কৌশলৰ সফলতাবৰে ইয়াৰ হৃদয়ত অহংকাৰ কৰিব। এইদৰেপ্ৰকাৰ গতি হৈছেযোদানিয়েলেকৰ্ণিতা পখনৰভিন্মা ধৰ্ময়ত আৰুঅধিবহলভাৱে মগ্গ বাইবেলখনৰ্জী চৰতহিঁথকা একে ধৰণৰাৰ্হবোৰক গোট খুৱাইহে সত্যক নিশ্চিত কৰা হয়। প্ৰথক হৈ বৰ্তিত পখনৰ অধ্যয়বোৰে ভৱিষ্যৎবাণী আৰু ইয়াৰ বৰ্তবোৰক "মোৰ মাৰী" দিয়ে, আটাইতকৈ সুস্বপ্ন আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ বৰ্তবোৰ দুৰ্দ্ধা হৈয়েইথকা।

চগ- আৰুচোৱা, ত ইবচকু মানুহৰচকুৰদৰে আছিল

প্ৰথম শিত বক্য ৯ পদত আত্মমই তেওঁৰ বৰ্মাৰ আগত। এইদৰে তেওঁ চহৰতএনে এক সাদৃশ্য ইংগিত দিয়ে যেটো বাস্তৱ নহ'ব। ইয়াতো আৰ্মি যিচু খ্ৰীষ্ট অৱতৰলোৱা মানুহৰসদৃশ্যৰ সাদৃশ্যলক্ষ্য কৰিবলগিবি বিনুত তেওঁৰ কৰলঅৰ্জন্যহোৱাছে। বিনুত ইয়াতকৈ ওৰোহৈ আছে, ৰাণ "চকু" ভৱবদী সকলৰ

স্পষ্ট দৃষ্টি প্ৰকট কৰাৰ যীচুও নিখুঁত আৰ্হি। আৰু আত্মই পোপৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক অভিনয়ৰইংগিত দিয়াে য়িয়ে অৱশ্যেতভেট্টিক নচহৰত নিজৰ চৰকাৰী আসনস্থাপন কৰবি, যিটো শব্দৰ অৰ্থ হৈছে: ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা, লেটিন ভাষাৰপৰা "vaticinare"। এই কথা প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২০ পদত নিশ্চিত কৰা হ'ব, যােতয়া আত্মই এই বোমো ন ক থলকিমণ্ডী ক যজি বেলকাে তে তুলনা কৰবিযিয়ে YaHWéH ৰ ভাববদীসকলক হত্যা কৰিছিল, বলসকলক পূজা কৰা বদিশী মৰ্হীলা গৰা বী কৰজা আহ ববসো তে বীয়া কৰা ইছিল। তুলনা টো ন্যয্য ব বগপে পিজম থীম্ টত ঈ শৰৰ প্ৰকৃত ভাববদীসকলকইনৰ উজি চনৰা জি তহত্যা কৰে।

৮ঘ- আৰুএটো মুখ্য য়িয়েঅহংকা বকেথ কই ছিল

এই ৭ নং অধ্যায়ত ঐ শৰ্কিক চলচ্চিত্ৰ নৰ্মিত আৰু পৰিচালক তেওঁক বশ্যেভাে চিন্তিত থীম্ টন যুগটোকে "জুম" কৰি উপস্থাপন কৰিছে, বোমো ন সাম্ৰাজ্যৰ শােযআৰুমা ইক লেত থীম্ টন গোঁৱৰময় প্ৰত্যয়ৰ্ভাৰ মাজ বসময়ছোে, যিটো স্ৰষ্টিতসকলৰ মাজ তেওঁৰ আকা শী নাম। তেওঁ এজন অহংকাৰী বজাৰ আগমনৰ কথা ঘোষণা কৰে, *সন্জকলৰ অত্যাচাৰী of the Most High*, যিয়ে ঈ শৰ্কীয় ধৰ্মীয় নীতি-নিয়মক আক্ৰমণ কৰে, *সময়আৰু বধিন*, দহ আজ্ঞা কনুত অন্যান্য ঐ শৰ্কিক নিয়ম সলনিকৰাৰ চেষ্টা কৰে। আত্মই তেওঁৰ চুড়ান্ত শাস্তি ঘোষণা কৰে; তেওঁ "জু ইতভস্মীভত হ'ব।" *কা বগত তেওঁৰ অহংকাৰী বাক্ষৰ বাবে।* "গতকি স্পষ্টা সহস্ৰব্দে স্ৰষ্টিয় বচিবৰ দৃশ্যটো তেওঁৰ অহংকাৰী বাক্ষৰ উল্লখৰ লগে লগে উপস্থাপন কৰা হয়। তইৰ আগতৰজা নবুখদনে চৰােত অহংকাৰ দোখোৱা ইছিল যদিও ঈ শৰ্কে তেওঁক দিয়া অপমানৰপাঠক তেওঁ নম্ৰতাে গ্ৰহণ কৰিছিল।

স্ৰষ্টিয় বচিব

Dan 7:9 *মই সিংহাসনস্থাপন হোৱালৈকে চাই থকিলোঁ আৰু দিনৰ প্ৰটীনজন বহিল। তেওঁৰ বস্ত্ৰ নীয়েবদৰে বগা আৰু মূৰৰ চুলি বশি দধিউলৰ দৰে; আৰু তেওঁৰ সিংহাসনজু ইৰাশি বদৰে আৰু তেওঁৰ চৰকাৰ বোৰ জৰ্কা থকা জু ইৰদৰে আছিল।*

৯ক- সিংহাসনৰথ বসময়তমই চাই আছিলোঁ

এই দৃশ্যই বচিবৰ সময়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে যিটো যীচু থীম্ টন মুক্তিপ্ৰাপ্ত সন্জকলে তেওঁৰ উপস্থিতি, *সিংহাসনতবহি*, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪ অনুসৰি *স্ৰষ্টি*, *প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০ পদত উল্লখ কৰা হজা ববছৰৰ ভিতৰত*

সম্পন্ন কৰিব। এই বচিবশে যিচি বৰা বচিবশে চৰিত্ৰমূহ প্ৰস্তুত কৰা যাব মৃত্যুদণ্ড
১১ পদত চিত্ৰিত কৰা হৈছে।

৯থ- আৰুদিনবপ্ৰচীনজন বহলি।

এইজন ইহৈছে দেৱীকৃতখীষ্ট , একমাত্ৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ। assit কৰিয়াৰ
কৰিয়াই থিয় হৈ থকা কক্ষ্য বন্ধ হোৱাৰ ইংগিত দিয়ে; ই হৈছে বিশ্বমৰ
প্ৰতিচ্ছবি। স্ৰষ্টা নৰিপাক্ষ শান্তিত। পৃথিবীত খীষ্টলৈ প্ৰত্যবৰ্ত্তাৰ সময়ত
দুষ্ট লোকসকলকধ্বংস কৰা হৈছে।

৯গ- তেওঁৰকা পোষনীয়বদৰে বগা আৰুমৰবচুলি বশুদ্ধউলৰ দৰে আছিল

বগা হৈছে ঈশ্বৰ নীত বশুদ্ধতাৰ প্ৰতীক যিয়ে তেওঁৰ কাপোৰৰ সজ্জাত
তেওঁৰ সমগ্ৰ স্ৰষ্টাৱক চিন্ত কৰে, তেওঁৰ কৰ্ম প্ৰতীক আৰু তেওঁৰ মৰবচুলি যি
সকলোপা পৰাৰ মুক্ত বশুদ্ধতাৰ নীত প্ৰজ্ঞাৰ মুকুট।

এই পদটোৱে যিচিয়া ১:১৮ ৰ পৰামৰ্শ দিয়ে: *এতিয়া আহক আৰু আমি একেলগে
যুক্ত হওঁ, YaHWéH যাকেয়া। যদিও তোমা লোকৰ পাপবোৰ বগ্ন ৰঙৰ হ'লেও
সেইবোৰ নীয়বদৰে বগা হ'ব; বগ্ন ৰঙৰ দৰে বগ্ন হ'লেও উলৰ দৰে হ'ব।*

৯ঘ- তেওঁৰ সঁহা সনজু ইবশিখ বদৰে আছিল

সঁহা সনমেহন বচিবকৰ্ত্তা স্মান অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ চিন্তাৰ বচিব নীৰ্দ্ধাৰণ
কৰে। ইয়াক জু ইবশিখ বপ্ৰমূৰ্ত্তি তলত বখা হৈছে যি প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:১৪
পদত প্ৰকাশিত লোৱা খীষ্টলৈ চকু হ'ব য'ত আমি এই পদৰ বৰ্মা পাওঁ।
জু ইবধেংস কৰে, যিয়ে এই বচিবক ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মনোমীত শত্ৰু সকলক ধ্বংস
কৰাৰ উদ্দেশ্য দিয়ে। যিহেতু এইবোৰ ইতিমধ্যে মৃত, এই ৰায় দ্বিতীয় মৃত্যুৰ সৈতে
জড়িত যিহেতু নিন্দ কৰা লোকসকলক নিশ্চিতভাৱে আঘাত কৰিব।

৯ম- আৰুচকা বোৰ জকা থকা জু ইবদৰে।

সঁহা সনতজ্ঞানত জু ইবসৈ তুলনা কৰা চকা আছে যি পৃথিবীত জকা উঠিব
প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০:১৪-১৫: *দ্বিতীয় মৃত্যু হৈছে জু ইবহু।* . সেয়েহে চকা বোৰে
ঘোষণা কৰা ৰায়দানৰ কক্ষৰীকৰণৰ বাবে বচিবক সকলো স্ৰষ্টাৰ পৰা পৃথিবীলৈ
স্মানান্তৰিত হোৱাৰ ইংগিত দিয়ে। জীৱিত ঈশ্বৰ, মহান বচিবক জনগোষ্ঠী কৰে আৰু
যেতিয়া পৃথিবীখন নবীকৰণ আৰু শুদ্ধ হ'ব, তেতিয়া তেওঁ পুনৰ লৰচৰ কৰিব
প্ৰকাশ শিত বাক্য ২১:২-৩ অনুসৰিত নিজৰ জ সঁহা সনক্ষাপন কৰিবলৈ।

Dan 7:10 তে ওঁৰ সন্মুখৰপৰা জুই বনদী বৈ আহিলি হাজাৰ হাজাৰ বলোকে তেওঁৰ সোৱা কৰিছিল আৰু দহ হাজাৰ বাৰ দহজন তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল। বচিবক সকল বহিল, আৰু কিতাপবোৰ খুলি দিয়া হ'ল।

১০ক- তেওঁৰ সন্মুখৰপৰা জুই বনদী বৈ আহি ওলাই আহিলি

প্ৰথম শিতা বাক্য ২০:৯ অনুসৰি পৰিতৃপ্ত কৰা আত্মক ভাস্কৰ্য কৰিবলৈ সক্ষম। পৰা না মাতি হাৰু দৰ্শকৰণ জুইয়া, প্ৰথম শিতা বাক্য ২০:৯: আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ পৰিত্ৰ লোক সকলৰ শৰিৰ আৰু পৰ্য্য নগৰখন ঘৰে ধৰিলে।
। কৰ্মনুত সক্ষম পৰাজু ইনা মাতি হতি তেওঁলোক কবস কৰিলে

১০খ- হাজাৰ হাজাৰ তেওঁৰ সোৱা কৰিছিল

অক্ষয় পৃথিৱীৰপৰা মুক্ত হোৱা মনোমীত আত্ম, লাখা

১০গ- আৰু দহ হাজাৰ বন্যিত তেওঁলোক নদিত থিয় হৈছিল

ঈশ্বৰে মাতি আন দহ বন্যিত পাক্ষি আত্মক পুনৰুত্থান কৰা হয় আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ বচিবক সকলক সন্মুখত দৰ্শিত। যন্ত্ৰৰ ন্যায় পৰ্য্য ঈশ্বৰিক শাস্তি লাভ কৰিবলৈ মাতি আন হয়, যিটো লোক ১৯:২৭ পদত নিশ্চিত কৰা হৈছে: শেষত মনো শত্ৰু সকলে যি সকলে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰজত্ব কৰিটো নবচি ৰখিছিল ইয়ালৈ আনি মনো আগতে তেওঁলোক বহুত কৰে। এইদৰে আত্মই মৰ্থ ২২:১৪ ত যি চুব দৰা ই কৰে বাক্যবোৰক নিশ্চিত কৰে: **কৰ্মনো বহুতক আত্মন কৰা হৈছে কৰ্মনুত নৰিচি হোৱা কম।** বিশেষকৈ লোক ১৮:৮ পদৰ মতে শেষ দিনত এইটো হ'ব: ... কৰ্মনুত যি ত্ৰিমা নহৰুপ্তৰ আহিবি তে ত্ৰিমা তেওঁ পৃথিৱীত বশ্বস পা বনে

১০ঘ- বচিবক সকল বেহিল, আৰু কিতাপবোৰ মেলি গ'ল

উচ্চতম ন্যায়ালয়ে ৰায়দান সক্ষম কৰা সাক্ষ্য আৰু প্ৰতিজন নিন্দ কৰা আত্মক বাবে প্ৰথমে প্ৰথমে নৰ্মিত অভ্যাসনা মাৰ্ভতত বচিব কৰিবা। ইয়াৰ কিতাপবোৰত এটা জীৱৰ জীৱন সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে, যিটো ঈশ্বৰে স্মৃতিত ৰাখিছে, বশ্বসী স্ৰষ্টাৱতক সাক্ষ্য হিচাপলৈ, ব্ৰতান পৃথিৱীৰ সীৰবাবে অদৃশ্য

Dan 7:11 তৰপা হতশিঙিকোৱা মহান বাক্যবোৰৰ ৰাৰণে মই চলোঁ; আৰু মই চাই থকাতে সেইজনুটোকে হত কৰা হ'ল।

১১ক- মই তে ত্ৰিমা চলোঁ, শিঙিকোৱা অহংক ৰীকথবোৰৰ বাবে

যানে কৈশ্বদোৰ " ৰাৰণে" অহংক ৰীশ্বদ" যি ইংগিত দিয়ে, এই পদটোৱে আমাক ঈশ্বৰ বচিবক সংজ্ঞা দিয়া কৰা ৰাৰণ-ফলৰ সম্পৰ্ক দেখুৱাব বচিব।
তেওঁ অৰাৰণত বচিব নকৰে।

১১ খ- আৰু মই চাই থকাঁ তে জন্মটোকে হত্যা কৰা হ'ল

চতুৰ্ভুজো প্ৰণী ইম পৰ্য্যালেৰেমে - দহখন ইউৰোপীয় ৰাজ্য- পোপৰ
ৰেমে যদি জুইত ধ্বংস হয়, তেন্তে সেয়া পোপৰ ৰেমেৰ অহংকাৰী মন্থকিক
কৰ ক্ষমলা পৰ বাবেই যি কৰ ক্ষমলা প খৰীয়া উভতি অহা লৈকে চলি থকাৰি।

১১ গ- আৰু তেওঁৰ মৃতদেহ ধ্বংস কৰা হ'ল, জকা বলৈ জুইৰ ওচৰত গত হৈ দিয়া হ'ল

বচিব একে সময়ত সূৰ শিং আৰু দহটো নাগৰিক শিংত আঘাত কৰে যি বোম্বো
ইয়াক সমৰ্থ্য কৰিছিল আৰু প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১৮:৪ অনুসৰি ইয়াৰ পাপত অংশগ্ৰহণ
কৰিছিল। দ্বিতীয় মৃত্যুৰ জুইৰ ফালে তেওঁলোকে ক'বলৈ কৰি ধ্বংস কৰিব।

Dan 7:12 বাকী জন্মটোৰেৰে ক্ষমতা কৰিছিলোঁ হ'ল, কনুত সিহঁতৰ জীৱন এটা
নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ বাবে দীঘলীয়া হ'ল।

১২ ক- আন প্ৰণী বোম্বোৰ ক্ষমতা কৰিছিলোঁ হ'ল

ইয়াত, প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১৯:২০ আৰু ২১ পদৰ দৰেই আত্মাই প্ৰকাশ
কৰিছে যে পৌত্তলিক ধ্বংস সাধৰণ পাপী সকলৰ বাবে এক বালোগত গ্ৰন্থ সন্ধান
আছে, আদমৰ পৰা সকলো পাপৰ ইতিহাসৰ মানৱ জনগোষ্ঠীলৈ সংক্ৰান্তি হোৱা
আদি পাপৰ উত্তৰাধিকাৰী।

১২ খ- কনুত তেওঁলোকে এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈকে আয়ুস্বৰ্দ্ধৰি অনুমতি দিয়া হৈছিল

যীচু খৰীয়া উভতি অহাৰ সময়ত ইয়াৰ শেষৰূপৰ সাক্ষ্য নীচ খৰীয়া
চৰকাৰৰ অধীনত চতুৰ্থ ৰেমে প্ৰণীটোৰ দৰে পৃথিৱীৰ শেষত নিজৰ আধিপত্যৰ অন্ত
অনুভৱন কৰিবলৈ ধৰি ইংগিত দিয়া। ৪ বছৰ শেষৰফালে ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ ধ্বংস। ইয়াৰ
পিছত আদিপুস্তক ১:২ পদৰ অগাধ ব্ৰহ্মমূৰ্তি হিচাপে পৃথিৱীখন নিৰাক্ষৰ আৰু
শূন্য হৈ থকাৰি।

মানুহৰ পুত্ৰ যীচু খৰীয়া

Dan 7:13 মই নাশিৰ দৰ্শনত দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে এজন
আৰু শব্দৰ বাবে আহিল আৰু দিনৰ প্ৰৱৰ্তন জনৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকে
তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।

১৩ ক- মই ৰাতিৰ দৰ্শনত দেখিলোঁ, আৰু শব্দৰ বাবে তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে এজন
আহিল

মানুহৰ পুত্ৰ এই আবিষ্কাৰে মাত্ৰ উল্লেখ কৰা বচিবক দিয়া অক্ষ
ওপৰত পোহৰ পোৱাৰ বচিব খৰীয়া। কনুত দৰ্শনৰ সময়ত যীচু এতিয়াও অহা

নাছিল, গতকাল ঈশ্বৰে মানুহৰপ্ৰতি লৈ প্ৰিয়াম অহাৰ সময়ত তেওঁৰ পাক্ষিক পৰিচৰ্কাৰ
দ্বাৰা কৰি সাধন কৰিবলৈ কৰ্মত্ৰিত কৰিছে।

১৩খ- তেওঁ দিনৰ প্ৰট্টীনজনৰ ওচৰ পালে গৈ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ
লৈ গ'ল।

তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁ পুনৰ ত্ৰাণ হ'ব, নিজৰ সন্নিধি ধৰ্মকিত্তক উপস্থাপন
কৰিবলৈ, যিটো অপৰাধী ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান হিচাপে বলিদান দিয়া হৈছিল নিজৰ
দ্বাৰা নিক্ষেপিত আৰু নিক্ষেপিত তেওঁৰ বিশ্বাসী মনোমীত সকলৰ বাবে ক্ষমা লাভ
কৰিবলৈ। উপস্থাপন কৰা প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰে খৰ্ষিত ঈশ্বৰৰ সবচ্ছিন্নমূলক বলিদানত
বিশ্বাস কৰি পোৱা পৰিত্ৰাণৰ নীতি শিকি ইয়া আৰু ই ঈশ্বৰৰ আগত ইয়াৰ বৈধত
নিশ্চিত কৰে।

Dan 7:14 আৰু তেওঁক আৰ্ধপ্ৰত্যমহৰ্মা আৰুৰ জয় দিয়া হ'ল, যাতে সকলো লোকে,
জাতি আৰু ভাষাই তেওঁৰ সৈতে কৰিব পাৰে। তেওঁৰ আৰ্ধপ্ৰত্যমহৰ্মা লৰপ্ৰকাশন, যা
অতীত হ'ব, আৰু তেওঁৰ জয়ৰ ধ্বংস নহ'ব।

১৪ক- তেওঁক আৰ্ধপ্ৰত্যমহৰ্মা আৰুৰ জয় দিয়া হৈছিল

এই পদৰ তথ্যমূহ মৰ্থ ২৮:১৮ৰ পৰা ২০ লৈকে এই পদসমূহত
সংক্ষিপ্তৰূপে উল্লেখ কৰা হৈছে যি নিশ্চিত কৰে যে বিচাৰ যীচু খৰ্ষিত : যীচুৰ
ওচৰ চৰ্চা আৰ্হি তেওঁলোকক এইদৰে কলে: স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ তমোকে সকলো
কৰ্ত্তব্য দিয়া হৈছে। এতেকে গৈ সকলো জাতি কশিয় বনাওক, পিতৃ পুত্ৰ আৰু
পৰিত্ৰ আত্মৰ নামেৰে বপ্ৰতিম দি, মই তেওঁলোকক যি আজ্ঞা দিছো, সেই
সকলো পালন কৰিবলৈ শিকি ওকা আৰু চাওক, মই সদায় আপোনাৰ লগত আছো
আনকি যিগৰশে যলৈকে।

১৪খ- আৰু সকলো জাতি জাতি আৰু ভাষাই তেওঁৰ সৈতে কৰিছিল

নিৰপেক্ষৰূপে ক'বলৈ গ'লে ই নতুন পৃথিবীত হ'ব, পুৰণি পৃথিবীখন সপ্ৰা
সহস্ৰব্দৰ পিছত নবীকৰণ আৰু মৰ্মা মণ্ডিত কৰা হ'ব। কিন্তু মুক্ত হোৱা সকলক
যীচু খৰ্ষিত লাভ কৰা অনন্য পৰিত্ৰাণৰ দ্বাৰা সকলো জাতি জাতি আৰু সকলো
ভাষাৰ মানুহৰ পৰা নিক্ষেপিত কৰা হ'ব কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ জীৱনৰ লত
তেওঁৰ সৈতে কৰিছিল। প্ৰকাশিত বাক্য ১০:১১ আৰু ১৭:১৫ পদত এই
অভিযুক্তিৰে ইউৰোপ আৰু খৰ্ষিত ধৰ্ম্মৰ লক্ষী প্ৰশ্ৰমীয়া জগতখনক
বুজা ইয়া আৰু এই গোটত ১০ পদত ঈশ্বৰৰ সৈতে কৰা পৰিত্ৰাণ পোৱা লাখ লাখ
লোকে পাওঁ।

১৪গ- আৰু তেওঁৰ বজ্জক ত্ৰিযাওধকস নহ'ব

ডেনত উল্লখ কৰা সৰ্বশেষ ২:৪৪ তেওঁৰ বিষয়ে ইয়াত দৃঢ় কৰা হৈছে, তেওঁৰ বজ্জক ত্ৰিযাওধকস নহ'ব।

Dan 7:15 মই দানিয়েলেৰে মৰ্শেৰে ভঁৰত আত্মত বচলিত হৈছিলোঁ আৰু মৰ্শেৰে মূৰৰ দৰ্শনে মৰ্শেৰে বচলিত কৰিছিলোঁ।

১৫ক- মই দানিয়েলেৰে মৰ্শেৰে ভঁৰত আত্মত বচলিত হৈ পৰিলোঁ।

দানিয়েলেৰে বচন যথায়, দৰ্শনে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ লোকসকলৰ বাবে বচন দৰ্শন কৰে।

১৫খ- আৰু মৰ্শেৰে মূৰৰ দৰ্শনে মৰ্শেৰে ভয়ুখৰ হৈছিলোঁ।

অৰ্থসন্মত লো মা ইক লৰপৰি তেওঁৰ দৃষ্টিং গীয়াও তেওঁৰ ওপৰত এক প্ৰকাৰ পোলা বুলি ডেনেকৈয়া। ১০:৮: মই অকলৰে গ'লোঁ, আৰু মই এই মহান দৰ্শন দেখিলোঁ; মৰ্শেৰে শৰ্কত মৰ্শেৰে বচলিত কৰিলোঁ, মৰ্শেৰে মুখৰে সলনি হ'ল আৰু বচলিত হ'ল, আৰু মই সকলো শৰ্কত হৈ পৰিলোঁ। ব্যখ্য : মানুহৰ পূৰ্ণ আৰু মা ইক লৰক জনৈ শৰ্কক ব্যক্তি / ভয়বামৰ বজ্জক লৰ বৈশিষ্ট্য হ'ব, বা বগ এই দুটা এক বহু আৰ্হপত্ৰ ই জনসাধৰণক বুখদনে চৰ মা দীয়া দৰ্শিয়াছ আৰু পাৰ্শ্ব দৰে পৰিত্ৰ আৰ্হপত্ৰ দিবা।

Dan 7:16 পাছত মই থিয় হৈ থকা এজনৰ ওচৰলৈ গৈ এই সকলোৰে কথাৰ সত্যত সুধিলোঁ অল্ল তেওঁ মৰ্শেৰে কলে আৰু তেওঁৰ ব্যখ্য দিলে।

১৬ক- ইয়াত আৰম্ভ হয় যে সেয়েহে ইয়াত তৰ্কিক্ত ব্যখ্য

Dan 7:17 এই মহান জন্তু, যি চৰ্চি, চৰ্চি বজ্জ, যি পৃথিবীৰ পৰা উত্থান হ'ব।

17a- মন কৰিব যে এই সংজ্ঞা Dan.2 ত মূৰ্চীৰে পৰ্চী মূৰ্চী দৰা পৰ্চী শ কৰা উত্থাৰ্ধি বা বৰক্ৰমত যি মানপ্ৰাণে জয় সন্মানে ইয়াত Dan.7 ত প্ৰাণে জয়, জীৱজন্তু দৰা ।

Dan 7:18 কনুত সৰ্বমুখৰ পৰিত্ৰ লোকসকলে বজ্জখন দেখল কৰিব আৰু চৰিক ললে কৰে জফনৰ অৰ্ধি বৈ হ'ব।

১৮ক- চৰ্চি উত্থাৰ্ধি বৰ দৰেই এক মন্ত্ৰ। ইয়াত আকৌ প্ৰথমটোৰে নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ চৰিত্ৰ বজ্জৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা যিটো থকাই পা পআৰু মন্ত্ৰৰ ওপৰত নিজ বজ্জৰ ওপৰত গঢ়িতোলে।

Dan 7:19 তে তঁয়া মই চতুৰ্থা জন্মটোৰে বৰিয়ে স্তম্ভজা নবিৰচিতৰলৈ, যিটো আন সকলোতকৈ প্ৰথমে অতিভয়ংকৰ যি লোকে দাঁত আৰু পাতিলবনখ আছিল যিয়ে বেস কৰিছিল তেওঁ পিলে আৰু অৱশ্যেই নি ভৰিৰে স্তম্ভ প কৰিছিল

১৯ক- যাবলৈ দাঁত আছিল

ইয়াত আৰ্মিপাওঁ দাঁতত, লোকে ইতিমধ্যে দনৰ মূৰত ভৰিৰে নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা বোম্বাৰ্ণ সাম্ৰাজ্যৰ কৰ্ত্তনত ব্ৰহ্ম ক ।

১৯খ- আৰু ব্ৰহ্ম নথ .

এই অতিৰিক্ত তথ্য, যাৰে স্তম্ভই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে আৰু ব্ৰহ্ম নথ ।
গ্ৰীক পাপৰে তঁহঁতই অশুদ্ধ্যদক্ষ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰা হয়, যিটো মৰ্শকা যিয়ে দনৰ মূৰত পোতা বুটৰ গ্ৰীক সাম্ৰাজ্যৰ প্ৰকট আছিল।

১৯গ- যিয়ে ইছিল তেওঁ আৰু বৰী থকা থনি ভৰিৰে ভৰিৰে মেলিছিল

থবলৈ, বা জয়কৰা বস্তুৰে পৰা ভৰা নহ'বলৈ, যিয়ে তেওঁ লোকে বুদ্ধ কৰা – তেওঁ বলৈ, বা বাধা দিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈ – ভৰিৰে ভৰিৰে গচৰি বলৈ, বা তুচ্ছত্ব কৰিবলৈ আৰু অত্যাচৰ কৰিবলৈ – এইবোৰেই হৈছে একে বাহু দুজন “ৰোম” আৰু তেওঁ লোকে নাগৰিক আৰু ধৰ্মীয় সম্বন্ধৰ খৰি উত্তৰিত হালৈকে পালন কৰি। প্ৰকট শিত বাক্য ১২:১৭ পদত: আত্মই শেষৰ “এডভেণ্টুৰ” সকলক “অৱশ্যে” শব্দটোৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে।

Dan 7:20 আৰু তেওঁৰ মূৰত থকা দহটা শিং আৰু আনটোও পৰলৈ উঠি অহা আৰু তঁনিটো সৰ্বপৰা আৰু চকু আৰু মুখ থকা শিংটোৰে ডাঙৰ কথাকে। আৰু আনতকৈ ধিক চেহেৰা

২০ক- এই পদটোৰে ৮ নং পদলৈ এক বিৰোধী বিৱৰণ আন। ইয়াত “সূৰ শিং” কৰা নকলৈ আনবোৰতকৈ ডাঙৰ চেহেৰা এই সকলোৰে দহ শিঙাৰ আনৰ জৰা লগত ইয়াৰ প্ৰকৃত্য । ই অতি দুৰ্ব্বা আৰু ভংগুৰ আৰু তথপিও ই প্ৰতীতি প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বুলি দাবী কৰা বিশ্বাসযোগ্য আৰু ঈশ্বৰৰ ভয়ৰ দ্বাৰা ই তেওঁ লোকে আৰ্হিপত্ৰ বস্তু কৰা আৰু নিজৰ ইচ্ছামতে হুঁচ মাৰি ধৰা, বিৰল ব্ৰহ্মকৰা বহিৰ।

Dan 7:21 মই দেখিলোঁ যে সেই একেটা শিঙা পৰিত্ৰ লোকে সকলৰ লগত যুদ্ধ কৰি তেওঁ লোকে বৰিৰুদ্ধ জয়ী হৈছে।

২১ক- বিৰোধী চলি আছে। তই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পৰিত্ৰক মূৰত বুলি দাবী কৰা আৰু ঈশ্বৰে তইক নিজ বসন্তকালক অত্যাচৰ কৰা অৰ্হিযোগে উত্থাপন কৰা। তেওঁ যি

এট ইব্বখ্য : ত ই উশা হলওঁতে মিছা কথা কয়। ত ইব সফলত হৈছে এক অপৰিসীম প্ৰভাৱণ মূলক আৰু ধ্বংসাত্মক মিছাৰ, যীচু খ্ৰীষ্ট অনুসন্ধান কৰা পথটোৰ অৰ্থ ধ্বংসাত্মক।

Dan 7:22 যতৈ যালোঁকপৰচীন লোক আহি সৰ্ব্বম্ৰাচ পৰিত্ৰ লোকসকলৰ বচিব কৰিলে, আৰু পৰিত্ৰ লোকসকলে ৰাজ্যৰ অৰ্থকাৰী হোৱাৰ সময় আহিল।

২২ক- সৌভাগ্যক্ষমাে ভুল খবৰটো নশিৰ্চিত হৈছে। পোপৰ বোম আৰু ইয়াৰ নাগৰিক আৰু ধৰ্মীয় সম্ৰাজ্যসকলৰ অন্তৰ্ভুক্তিৰ ক্ষমতা পিছতচূড়ান্ত বিজয় খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ হাতলৈ ঘূৰি আহিব।

২৩ আৰু ২৪ পদত উত্তৰাধিকাৰ বৰক্ষা নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা হৈছে।

Dan 7:23 তেওঁ লোক এইদৰে ক'লে, চতুৰ্থ জনত হৈছে চতুৰ্থ ৰাজ্য যি পৃথিৱীত থকাৰ, সকলো ৰাজ্যৰ পৰা পৃথক, আৰু যিয়ে সমগ্ৰ পৃথিৱীখন ক্ৰমশঃ কৰিব আৰু তাক ভৰিৰে মোহৰি টুকুৰা-টুকুৰ কৰিব।

২৩ক- পৌত্তলিক বোম্বাৰ্ণ সাম্ৰাজ্য সাম্ৰাজ্যিক ৰূপত— ২৭ আৰু ৩৯৫ চনৰ ভিতৰত।

Dan 7:24 দহ শিং হৈছে দহ ৰজা যি এই ৰাজ্যৰ পৰা উঠিব। তেওঁ লোকৰ পাছত আন এজন পেক্ষামৰ পৰা পৃথক আৰু তিনিজন ৰজা কবশ কৰিব।

২৪ক- এই নিখুঁতত বৰাৰেই আমি এই দহটা শিং ধ্বংসপ্ৰপত আৰু ছিন্নিছিন বোম্বাৰ্ণ সাম্ৰাজ্যৰ পশ্চিম ভূখণ্ডত গঠিত দহটা খ্ৰীষ্টান ৰাজ্যৰ সৈতে চিনাক্ত কৰিব পাৰোঁ। এই ভূখণ্ড আমাৰ বৰজ্ঞানৰ ইউৰোপৰ ভূখণ্ড ইউৰোপীয় ইউনিয়ন (বা ইউৰোপীয় ইউনিয়ন)।

Dan 7:25 আৰু তেওঁ সৰ্বম্ৰাচ বৰিদ্ধ বাক্য ক'ব, আৰু সৰ্বম্ৰাচ পৰিত্ৰসকলক ব্ৰহ্মনত কৰিব, আৰু সময় আৰু বৰিধি নসলনি কৰিবলৈ চিন্তা কৰিব।

২৫ক- তেওঁ সৰ্বম্ৰাচ বৰিদ্ধ বাক্য ক'ব।

এই পদটোত ঈশ্বৰে বোম্বাৰ্ণ পোপৰ শাসন ব্যৱস্থা আৰু ইয়াৰ পূৰ্বৰ বোম্বাৰ্ণ বচিপসকলৰ ওপৰত আৰোপ কৰা পাপৰ নিন্দা কৰ্মসমূহ কৰিছে, যাৰ জৰিয়তে কেৰাৰ যোকা জনপ্ৰিয় কৰা হৈছিল। ন্যায়ত প্ৰকাশ কৰা হৈছিল আৰু অজ্ঞান জনসমাগমৰ আগত শিকোৱা হৈছিল। আত্মাই অৰ্ভিযোগেৰে তলিকা প্ৰস্তুত কৰিছে, আটাইতকৈ গুৰুতৰ অৰ্ভিযোগৰ পৰা আৰম্ভ কৰি: সৰ্বম্ৰাচৰ বৰিদ্ধ নিজি ইকোৱা কথা। বৰিধিত মুখীভাৱে পোপসকলে ঈশ্বৰৰ সোৱা কৰা আৰু পৃথিৱীত তেওঁক প্ৰতিনিৰ্দ্ধিত কৰা বুলি দাবী কৰে। বৰিদ্ধ এই অৰ্ভিযোগেই দোষটো গঠন

কৰে, বা ৰণ ঈশ্বৰে এই পোপৰ অভিনয়ককোমো ৰা ৰণত অনুমোদন নদিয়ে।
আৰু ফলস্বৰূপে ৰোমো ঈশ্বৰৰ বিষয়ে মিছা কৈ শিকোৱা সকলো কথাই তেওঁক
ব্যক্তিগতভাৱে প্ৰচুৰিত কৰে।

২৫খ- তেওঁস্বৰ্ঘ্যৰ পৰিত্ৰলোকে সকলক অত্যাচৰ কৰিব

২১ পদৰ সন্জাকলৰ ওপৰত কৰা দুফট অত্যাচৰ ইয়াত পুনৰ আত্মন কৰা
হৈছে আৰু নিশ্চিত কৰা হৈছে। ৰয়দন "পৰিত্ৰ ইনৰ্ভিউজি চম নামৰ ধৰ্মীয়
ন্যায়ধিকৰণে উচ্চৰণ কৰে। নিৰীহকনজি ৰঅ পৰ ধৰ্মীক ৰ কৰিবলৈ বাধ্য কৰা বলাই
নিৰ্মাতনৰ ব্ৰহ্মহৰ কৰা হয়।

২৫গ- আৰু তেওঁ সময় আৰু আইন সলনিকৰ ৰ আশা কৰিব

এই অভিযোগে পাঠকক সত্য আৰু একমাত্ৰ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ উপাসনাৰ
মৌলিক সত্যৰো পুনৰপ্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ সুযোগ দিয়ে।

ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা সুন্দৰ শৃংখলাটোৰো মান ধৰ্মীয়সকলে সলনিকৰিলে।
যত্নপূৰ্ণ ১২:২ পদ অনুসৰি ঈশ্বৰে মিচৰৰ পৰা পলায়নৰ সময়ত ইব্ৰীস কলক
কৈছিল **এই মাহতো মোলোকে ৰবা বোমা হৰ আৰম্ভ হ'ব; বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ
ভতিৰত মোলোকে ৰবা বোমা হ'ব।** এইটো এটা ককা, সাধাৰণ প্ৰকৃতি নহয়। আৰু
যিহেতু যীচু খ্ৰীষ্ট মতে ইহুদী সকলৰ পৰা পৰিত্ৰণ আহে, গতিকে যত্নৰ পৰাই
পৰিত্ৰণত প্ৰকাশ কৰা প্ৰজিন ব্যক্তিৰো ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালত প্ৰকাশ কৰা য'ত
তেওঁৰ ব্ৰহ্মস্বই ৰাজত্ব কৰিব লাগি আৰু সন্মান কৰিব লাগি। পৰিত্ৰণৰ প্ৰকৃত
মতবাদ এইটোৱেই, আৰু পঁচনিসকলৰ সময়ৰ পৰাই এইটোৱেই আছিল। খ্ৰীষ্ট
ঈশ্বৰ ইস্যালে। আধ্যাত্মিক দিশ এটা লৈছিল তথপিও তেওঁৰ ইস্যালেই যাৰ বাবে
তেওঁ নিজৰ শৃংখলা আৰু তেওঁৰ মতবাদ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ৰোম. ১১:২৪ৰ মতে,
ধৰ্মানুষ্ঠিত পৌত্তলিকজনক অৰহামৰ হিব্ৰু শিপি আৰু ডালত গ্ৰফট কৰা হয়,
আৰু ইয়াৰ বিপৰীত নহয়। পোপো তেওঁক সেই অবিশ্বাসৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰি দিছে
যিটো পুৰণি নিয়মৰ বিদ্বেষী ইহুদী সকলৰ বাবে মাৰত্মক হৈ পৰিছে আৰু নতুন
নিয়মৰ বিদ্বেষী খ্ৰীষ্টান সকলৰ বাবেও ই ঠিক তেনেকৈ ৰাৰত্মক হ'ব; এইটো
প্ৰকৃষ্ণৰ ৰোমো মান কথলিকৰ বিশ্বাস আৰু দানৰ অধ্যয়নৰ সৈতে জড়িত। ৮ য়ে
এই কথা নিশ্চিত কৰিব, ১৮৪৩ চনৰ পৰা, প্ৰক্টেণ্টেণ্ট খ্ৰীষ্টান সকলৰ বাবে।

আমি মাত্ৰ এটা দীঘলীয়া ভৱিষ্যৎবাণী মূলক প্ৰকাশৰ আৰম্ভণিতে আছো
য'ত এই পদত কৰা ঐশ্বৰিক অভিযোগে স্ৰষ্টব্যপী ইমান ইভয়ংকৰ আৰু নাটকীয়
ইয়াৰ পৰিণতি ৰোমো সলনিকৰ সময়টোৱে চিন্তা কৰে:

আছিল। মই সৰ্বদক্ষ আশীৰ্ব্বাদ কৰিলোঁ, আৰু যিজন চৰিৰা লজীয়াই আছে, য'ৰ আৰ্হিপত্ৰবিন্দ্ৰ আৰ্হিপত্ৰআৰু য'ৰ ৰাজ্যপ্ৰজ্ঞানৰ পৰা প্ৰজ্ঞানলৈ স্থায়ী হৈ আছে, তেওঁক মই প্ৰাংসা আৰু সন্মান কৰিলোঁ। আমি অনুমান কৰিব পাৰোঁ যে এই সাতটি সময়মো নুহৰ জীৱনৰ লক্ষ্যেৰে তেওঁ সময়সীমা আৰম্ভ আৰু শেষ হোৱাৰ পৰা সাত বছৰক প্ৰতিনিৰ্ধাৰিত কৰে। ঈশ্বৰে যিটো সময় বুলি কয়, সেয়েহে সেই সময়টোৱেই পৃথিৱীয়ে সুকল্ম এটা বিপ্লৱ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যি সময় লয়। ইয়াৰ পৰাই বহুতো বৰ্ত্তা ওলাই আহে। ঈশ্বৰক সুকল্ম দ্বাৰা প্ৰতিৰ্দ্ধিত কৰা হয় আৰু যিটো কামোনা জীৱি অহংকৰে বেউদয় হয়, তেওঁ ইয়াক নিজৰ ঠাইত ৰাখিবলৈ, ঈশ্বৰে ইয়াক কয়: "মোৰ ঈশ্বৰত্ব চৰিত্ত্য লোৱাৰ যাওক আৰু মই কামোনা সেইটো শৰি লওক।" নবুখদনে চৰকাৰে সাতটি বিপ্লৱ প্ৰজ্ঞানীয় যদিও ফলপ্ৰসূ। এই পদত "সময়" শব্দটোৱেও ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পোপৰ ৰাজত্ব সময়সীমা বৰিষ্যে আন এটা পাঠ হ'ব। নবুখদনে চৰকাৰ ভিজ্ঞাৰ সৈতে তুলনা কৰিলে ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টান অহংকৰক ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বছৰৰ এটা সময় সময় আৰু আধা সময়ৰ বাবে সজ্জিত কৰি তুলি শাস্তি দিয়া ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা মুৰখাৰি অহংকৰ আৰু অজ্ঞানত ই মানুহক ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা সলনি কৰা শৃংখলা কসন্মান কৰিবলৈ সন্মত কৰে; যিটো খ্ৰীষ্টান নম্বৰ দসো মানি চলিব নোৱাৰে, নহ'লে তেওঁ নিজৰ ত্ৰাণকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ পৰা নিজৰে চিহ্নিত কৰি পালে ব।

এই পদটোৱে আমাক এই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা সময়ছোৱাৰ প্ৰকৃত মূল্য আৰু আৰম্ভণি আৰু শেষৰ তৰিখ বিচাৰিবলৈ লৈ যায়। আমি আৰ্হিপত্ৰ কৰিম যে ই ৩ বছৰ ছমাহক প্ৰতিনিৰ্ধাৰিত কৰে। আচলতে এই সূত্ৰটো প্ৰকাশিত ১২:১৪ পদত পুনৰাবৰ্ত্তিত হ'ব য'ত ইয়াক ৬ পদৰ ১২৬০ দিনৰ সূত্ৰ সমান্তৰাল কৰা হৈছে। যিহূদীক ১২:১৪ ৰ সংহিতা প্ৰকাশ কৰি ৪:৫-৬, এবছৰৰ বাবে এদিন, আমি কবুজি বুলি অনুমতি দিব যে সঁচাই ১২৬০ দিনলৈ যা আৰু ভয়ংকৰ বছৰ দুখ আৰম্ভ হয়।

Dan 7:26 তেওঁ যিবিলাকৰ আৰ্হি আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ আৰ্হিপত্ৰ চিনিব, আৰু ই চৰিৰা লবৰাৰে ধ্বংস আৰু ধ্বংস হ'ব।

২ক- এই স্পষ্টীকৰণৰ আগ্ৰহ মন কৰক: পোপ সকলৰ বিচাৰ আৰু আৰ্হিপত্ৰৰ অন্ত এক সময়ত ঘটে। ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত হয় যে উল্লিখিত কৰা বিচাৰ খ্ৰীষ্টান উত্তৰ অহংকৰ আগত আৰম্ভ নহ'ব। ২০২১ চনত পোপ সকল এতিয়াও সৰ্ব্বয,

গতকি ডে ন্যিলেকাচেৰত উল্লখ কৰা বচিব ১৮৪৪ চনত আৰম্ভ হোৱা নাছিল
এডভেণ্টিষ্ট অ'ইসকল

Dan 7:27 আৰু ৰাজ্য আৰু আৰ্হপ্ৰত্যআৰু সম্গৰ আৰু শৰতলত থকা ৰাজ্যসমূহৰ
মহত্ব সৰ্ব্ববপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰলোকে সকলক দিয়া হ'ব;

২৭ক- সেয়েহে খ্ৰীষ্ট মহিমাত ঘূৰি অহা আৰু তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক
স্বাক্ষৰ লোৱাৰ পিছত বচিব অ'লদৰ বোন্ধুৰী কৰা হয়।

২৭খ- আৰু সকলোশা সৰু তেওঁৰ সোৱা কৰিব আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিব

উদাহৰণ হিচাপে ঈশ্বৰে আমাক এই পুস্তকত উপস্থাপন কৰা ত্ৰিভুজনশা সৰু
দেখুৱাইছে: কলদীয়া ৰজা নবুখদনেচৰ মা দীয়া ৰজা দৰিয়াছ আৰু পাৰ্চী ৰজা কৰোচ
২।

Dan 7:28 আৰু ইয়াত বক্ষৰ অন্তপৰলি আৰু মই দানিয়েলেমৰে চিন্তিত অত্ৰিশয়
বচলিত হৈ পৰিলোঁ আৰু মৰে মুখ সলনি হ'ল আৰু মই বক্ষৰে মৰে হৃদয়ত
ৰখিলোঁ।

২৮ক- দানিয়েলৰ বক্তৃতা এতিয়াও ন্যয্য, কাৰণ এই সজ্ঞত পোপৰ বোমৰ
পৰিচয়ৰ প্ৰমাণ এতিয়াও শক্তিৰ অভাৱ ইয়াৰ পৰিচয় এটা "কলমা" হৈছে আছ
যিটো ইতিমধ্যে অতি পত্ৰিয়ন যোগ্য, বিনুত তথ্যপ্ৰতি এটা "কলমা"। বিনুত
দানিয়েলে৭ পদ দানিয়েলৰ এই পুস্তকত উপস্থাপন কৰা সাতখন ভবিষ্যদ্বাণী মূলক
প্ৰৱৰ্ত্তাৰ ভিতৰত মাত্ৰ দ্ৰষ্টব্যখন। আৰু ইতিমধ্যে, আমাৰ দৈখিবলৈ সক্ষম হৈছোঁ যে
Dan.2 আৰু Dan.7 ত প্ৰদান কৰা বক্তৃতা সমূহ একে আৰু পৰিপূৰক প্ৰৱৰ্ত্তন নতুন
প্ৰৱৰ্ত্তা আমাৰ বাবে অতিৰিক্ত উপাদান আনিবৰ বাবে ইতিমধ্যে কৰা অধ্যয়ন সমূহৰ
ওপৰত আৰোপিত হৈ ঈশ্বৰৰ বক্তৃতা শক্তিশালী আৰু শক্তিশালী কৰিব যিটো
এইদৰে কল্পনায় স্পষ্ট হৈ পৰিব।

সূৰ শিং "টো পোপৰ বোম বুলি ধৰণটো নিশ্চিত কৰিবলগীয়া আছে। এই
কাম কৰা হ'ব। বিনুত আমাৰ ইতিমধ্যে মনত পলোওক এই ঐতিহাসিক
উত্তৰাধিকাৰী যিয়ে বোমৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, "লোৱাৰ দাঁত থকা ৪ক দানীয়
পৰণী।" ই বোমাৰ সাম্ৰাজ্যক চিহ্নিত কৰে আৰু তৰ পিছত মুক্ত আৰু স্মৰণ
ইউৰোপীয় ৰাজ্য সমূহৰ "দহটা শিং" আৰু তৰ পিছত ৫৩৮ চনত অনুমান কৰা পোপৰ
"সূৰ শিং" এই "বক্তৃতা ৰজা," যাব আগত "ত্ৰিভুজন শিংৰ ত্ৰিভুজন ৰজা," হৰুৰ
অ'ল্ডল আৰু অ'ল্ডল 'গথসকলক ৪৯৩ আৰু ৫৩৮ চনৰ ভিতৰত ৮ আৰু পদত
নিৰ্মাণ কৰা হয় ২৪।

দানিয়েল

Dan 8:1 বজা বলেতচচবৰৰ জত্ৰল লৰ তৃতীয় বছৰত দানিয়েলে মই প্ৰথমত দেখে
দৰ্শনাৰ বাহিৰেওমোৰ এটা দৰ্শনা দেখে গ'ল।

১ক- সময় পাৰ হৈ গ'ল: ৩ বছৰ। দানিয়েলে নতুন দৰ্শনা লাভ কৰে। এইটোত
মাত্ৰ দুটা প্ৰাণী আছে যিবোৰ ২০ আৰু ২১ পদত মাজী আৰু পাকী আৰু
গ্ৰীকসকলৰ সৈতে স্পষ্টে ৰূপে চিনাক্ত কৰা হৈছে যিসকল পূৰ্বৰ দৰ্শনাত
ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা উত্তৰাধিকাৰ ২য় আৰু ৩য় সম্ৰাজ্য আছিল। সময়বলগে লগে দৰ্শনাত
জীৱজন্তুৰো ইব্ৰীসকলৰ আচৰ্বস্ময়কৰ সৈতে অধিক স্পষ্ট ৰূপে মিলি আছে।
Dan.8 এ এটা ভেড়া আৰু এটা ছাগলী উপস্থাপন কৰিছে; ইহুদী আচৰ্বস্ময়কৰ
প্ৰায় শত্ৰুত্ব দিনৰ বলিদানত আগবঢ়োৱা জীৱজন্তু। এইদৰে আমি গ্ৰীক
সম্ৰাজ্যৰ চুপাৰপজা চিন্তা পৰপৰীকটো লক্ষ্য কৰিব পাৰোঁ: দান.২ৰ ব্ৰহ্মা
পটে আৰু উৰু, দান.৭ৰ নাহবুফটুকী আৰু... ডেনবছাগলী। ৮.

Dan 8:2 এই দৰ্শনা দেখিমোৰ এনালৈ গলিযো মই ইলা ম্পৰাশৰ চূচনৰ জপকা দত
আছোঁ আৰু সেইদৰ্শনাত মই উলা ইনদীৰ বন্ধ যত আছিলোঁ।

২ক- দানিয়ালে পাৰস্যত ৰাৰুণনদীৰ ওচৰত আছে, যিখন তেওঁৰ সময়ত উলাই আছিল। পাৰ্চী ৰাজধানী আৰু এটা জনগোষ্ঠীৰ প্ৰতীক নদীখনেই শব্দ। তেওঁক দিয়া দৰ্শ্যৰ বাবে ভৌগোলিক ৰফা ৰেন্স পইণ্ট ইংগিত দিয়ে। সেয়েহে ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাক্যসমূহ। এই অধ্যয়ত মূল্যায়ন ভৌগোলিক তথ্য প্ৰদান কৰে যিবোৰ ২ আৰু ৭ অধ্যয়ত নোহোৱা হৈছিল।

Dan 8:3 পাছতমই চকুতলিচলোঁ, নদীৰ আগতুদট শিংখৰা এটা মৰেথয়ি হৈ আছে আৰু শিংবোৰ ওখ আছিল কনুত এটা আনটোতকৈ ওখ আছিল আৰু শেষত ওপৰলৈ উঠি আহিছিল।

৩ক- এই পদত এই মৰেটোৱে প্ৰতিনিধিত্ব কৰা পাৰস্য ইতিহাসৰ সাৰাংশ দৰ্শিত হৈছে যিবোৰ শিং সৰ্বমুঠটোৱে ইয়াক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ৰাণ প্ৰথম অৱস্থাত ইয়াৰ মিত্ৰ মিত্ৰীৰ আৰ্হিপত্য আছিল শেষত ইয়াৰ ওপৰলৈ উঠিছিল বজা চাইৰাছ ২ পাৰ্চীৰ ক্ষমতালৈ অহাৰ ফলত, ৫৩৯ চনত, দানিয়েল ১০:১ অনুসৰি দানিয়েলৰ শেষ সমসাময়িক কনুত ইয়াত, মই বসন্ত তৰিখৰ এটা সমস্যা আঙুলিয়াই দিছোঁ, ৰাণ ইতিহাসৰ দিকলৈ দানিয়েলৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ সাব্যস্ত সম্পূৰ্ণ পৰিণতিৰ ওপৰত দান.৫:৩১ ত, বেৰলিন বজাৰৰ ৰাণ দান.৬:১ অনুসৰি বেৰলিনক ১২০ খন চোটপতি সংগঠিত কৰা মাদৰজা দৰিয়াছৰ বুলি কয়। দৰিয়াছৰ মৃত্যুৰ পাছত চাইৰাছ ২ ক্ষমতালৈ আহিছিল গৰ্ভক ৫৩৯ চনত নহয় অলপ পাছত বা ইয়াৰ বিপৰীতে দৰিয়াছৰ বজায়ত ৰখিটোৱে অলপ আগতহে 'ব' পাৰিলে হ'ল তেনে ৫৩৯।

৩খ- এই পদত এটা ঐশ্বৰিক সুস্বাদু দেখা যায়, যিটোৱে পতসৰ আৰু ডাঙৰ শিংক বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ইয়াৰ দৰা নিশ্চিত কৰা হয় যে সাৱধান পৰিহাৰ কৰা " সৰু শিং " অভিব্যক্তিটো বোম্বৰ পৰিচয়ৰ সৈতে বিশেষভাৱে আৰু একচেটিয়াভাৱে বজাৰত।

Dan 8:4 মই মৰেটোৱে পশ্চিম, উত্তৰ আৰু দক্ষিণ দিশলৈ আগত কৰা দেখিলোঁ; আৰু কেনো জন্তুৱে তেওঁৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিলে, আৰু তেওঁৰ বলি হোৱা লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ কেনো নাছিল আৰু তেওঁ নিজৰ ইচ্ছামতে কৰিলে আৰু শক্তিশালী হ'ল।

৪ক- এই পদৰ প্ৰতিচ্ছবিখনে পাৰ্চীসকলৰ বজাৰৰ ক্ষমতাৰ প্ৰকাশ্য সমূহৰ উদাহৰণ দৰ্শিত হৈছে যিহেতু তেওঁলোকক সাম্ৰাজ্য দৰ্শিলে যি, ৰজা ৰ ৰজাৰ আৰ্হিপত্য।

পশ্চিমত: দ্বিতীয় চাইৰছে ৫৪৯ চনৰ পৰা ৫৩৯ চনৰ ভিতৰত কলদীয়া আৰু মিচৰীয়া সকলকোঁতে মিত্ৰতা কৰে।

উত্তৰত : বজা কৰ'ইছা ছৰল'জিয়া- ৫৪৬ চনত জয়কৰ হয়

দক্ষিণে : চাইৰছে বালিন'জিয়া কৰে, খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৩৯ চনৰ পিছতমো ডেবজা দৰিয়াছৰ উত্তৰাধিকাৰী হয় আৰু পিছলৈ পাৰ্টী বজা দ্বিতীয় কামছি খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫২৫ চনত মিচৰজয়কৰবি।

৪থ- আৰু তেওঁ শকুন্তলা লী হৈ পৰিল

এই অধ্যায় ৮ ত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পাৰস্যক পঞ্চম সাম্ৰাজ্য কৰি তোলা সাম্ৰাজ্য শকুন্তিত উপনীত হয়। এই ক্ষমতাত পাৰ্টী সাম্ৰাজ্য ভূমধ্য সাগৰলৈকে বিস্তৃত হৈ গ্ৰীচক আক্ৰমণ কৰে যিয়ে -৪৯০ চনত মাৰথনত ইয়াক বন্ধ কৰি দিয়ে। যুদ্ধক্ষেত্ৰ পুনৰ আবৃত্তি হ'ল।

Dan 8:5 মই অধ্যয়ন যীশুৱে চাই থকাতে, পশ্চিম দিশৰ পৰা এটা ছাগলী আহি সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰে ঘূৰি ফুৰিছিল, কিন্তু তাক স্পৰ্শ কৰা নাছিল আৰু ছাগলীটোৱে চকুৰ মাজত এটা ডাঙৰ শিং আছিল।

৫ক- ২১ পদত ছাগলীটোৱে স্পষ্টকৈ চিনাক্ত কৰিছে: ছাগলীটোৱে হৈছে জোৱানৰ বজা, তেওঁৰ চকুৰ মাজৰ ডাঙৰ শিংটোৱে হৈছে পঞ্চম বজা। জাভান হৈছে গ্ৰীচৰ প্ৰটিন নাম। দুবছৰ গ্ৰীক বজা সকলক আওৰণ কৰি আত্মাই মহান গ্ৰীক বিজয়ী আলেকজাণ্ডৰ হানজনক পৰ্বত নিজৰ পক্ষৰ শক্তিৰে গঢ়ি তোলে।

৫খ- চোৱা, পশ্চিমৰ পৰা এটা ছাগলী আহিল

ভৌগোলিক ইংগিত এতিয়াও দিয়া হৈছে। ছাগলীটো পশ্চিমৰ পৰা আহিছে, পাৰ্টী সাম্ৰাজ্যক ভৌগোলিক বেষ্টৰেন্সপ ইণ্টাৰ্চিপলেণ্ট হৈছে।

৫গ- আৰু ইয়াৰ পৃষ্ঠত গোট হৈ পৃথিৱীখনখনেৰে কাঢ়িছিল ইয়াক স্পৰ্শ নকৰাকৈ

বৰ্ত্তো দানৰ নাহৰফুটবৈ বচৰিটি চৰাইৰ ডেউকা বসোঁতে সাদৃশ্যপূৰ্ণ।

৭:৬। ইয়াৰ দৰাৰ দহ বছৰৰ পাছত সিন্ধু নদীলৈকে নিজৰ আধিপত্য বিস্তৰ কৰিব পৰা এই যুৱ মৰ্চেডোনিয়ান বজাৰ বিজয়ৰ চৰম দ্বুততৰ ওপৰত আলেক্সাণ্ডাৰ তকৰ হৈছে।

৫ঘ- এই ছাগলীটোৱে চকুৰ মাজত এটা ডাঙৰ শিং আছিল

পৰিচয় ২১ পদত দিয়া হৈছে: তেওঁৰ চকুৰ মাজৰ বৰ শিংটোৱে হৈছে পঞ্চম বজা। এই বজা হৈছে মেহান আলেকজাণ্ডৰ (৫৪৩-৫২৩)। আত্মাই তেওঁক ইউনিকৰ্ণ বুপ দিয়ে, যিটো পোৰণিক কলম্বা তৈৰি পৰি। এইদৰে তেওঁৰ পক্ষ ক্ষমতা সাম্ৰাজ্য

উপকথা উদ্ভৱন কৰা আৰু প্ৰকৃত বণামূলক খৰীদটো পশ্চিমত আমাৰ সময়লৈকে শতিকা জুৰিয়াই গৈছে। গ্ৰীক সমাজৰ অক্ষয় উৰ্দ্ধ কল্পনাক নিন্দা কৰে। ই পাৰপ্ৰতিদৰ্শি যিটো ছাগলীৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰাৰ নিশ্চিতি কৰা হয়, যিটো জন্মৰ "প্ৰত্যক্ষণৰ দিন"ৰ পৰিষ্কাৰক আনুষ্ঠানত পাৰপ্ৰতিমূৰ্তিৰ পালন কৰিছিল। কৰু চতুৰ্দশী মটী হ'ব চুৱা তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যক সন্নিহিত এই আচৰ্য্যস্বৰূপৰ বন্ধ হ'ব লাগিছিল তেওঁৰ পিছত... বলপূৰ্ব্বকভাৱে, ৭০ চনত বোম্বাই নসকলে মন্দিৰ আৰু ইহুদী জাতি ধ্বংস কৰি।

Dan 8:6 পাছত তেওঁদুটা শিং থকা ভেড়াটোৰ ওচৰ পাৰ্শ্বত যিটো মই নদীৰ কাষত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ আৰু ক্ৰোধত তেওঁৰ ওপৰত দোঁৰি গ'ল।

৬ক- মহান আলেকজাণ্ডৰপো বীটসকলৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ আৰম্ভ কৰে যাৰ বজা তৃতীয় দৰিয়াছ। তৰ পিছৰ বজা নাইছ ততপৰ স্ত হয়, তেওঁ নিজ বধূ, ঢাল আৰু পোছাক এৰি পলায়ন কৰে, লগত পত্নী আৰু উত্তৰাধিকাৰীকো - ৩৩৩ চনত এৰি পলায়ন কৰে। পিছত তেওঁৰ দুজন সন্তান লোকে তেওঁক হত্যা কৰি।

৬খ- আৰু তেওঁ সকলো ক্ৰোধত তেওঁৰ ওপৰত দোঁৰি গ'ল

এই ক্ৰোধ ঐতিহাসিকভাৱে ন্যয্য। ইয়াৰ পূৰ্ব দৰিয়াছ আৰু আলেকজাণ্ডৰৰ মাজত এই আদানপ্ৰদান নাছিল "আলেকজাণ্ডৰে দৰিয়াছক লগ পোৱাৰ আগত পাৰ্চী বজা ই তেওঁলৈ বজা আৰু শিশু হিচাপে নিজ নিজ পদবীক আওলাই ইন কৰাৰ উদ্দেশ্যে। উপহাৰপ্ৰতিদায়ী- আলেকজাণ্ডৰে ত্ৰিভুজৰ ওপৰত ই সময়ত যুদ্ধ কৰা এজন যুৱ বজা কুম্ভাৰ বৰনবীন (প্ৰথম শাখা, ৮৯ নং শাৰী)। দৰিয়াছে তেওঁলৈ এটা বল, এটা চুবুক, এটা ফাঁৰৰ ব্ৰিডল আৰু এটা সোণেৰে ভৰা পুৰবুক প্ৰতিদায়। "ধনৰ লগত থকা এখন চৰ্চিয়াই ইয়াৰ উপাদানবোৰক গুলি কৰে: বলটো এনেদৰে যে তেওঁৰ শিশু বদৰে খেলি থকা, তেওঁক আত্মায়িন্দ্ৰা শিকাৰ বল লজ্জ, তেওঁক শূণ্যৰ বল চুবুক আৰু সোণে পাৰ্চী সম্ৰাটক মাৰ্চেডোনিয়ান সকলে দৰিলগীয়া কৰক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে।

দূতসকলৰ ভয়ৰ মাজত আলেকজাণ্ডৰে খেওঁৰ কোনো লক্ষ্য দেখা নাপায়। বৰ্ণনাত তেওঁ তেওঁলোকক দৰিয়াছক তেওঁৰ চতুৰত্বৰ বাবে অৰ্জনন্দন জনা বলকৈ। দৰিয়াছে, তেওঁ কয়, ভৱিষ্যত জানে, যিহেতু তেওঁ আলেকজাণ্ডৰক এটা গুলি দিছিল যিয়ে তেওঁৰ ভৱিষ্যত পৃথিবী বিজয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, লজ্জটোৱে বুজায় যে সকলোৱে তেওঁৰ বশবৰ্তী হ'ব, চুবুকটো হ'ব তেওঁৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'বলৈ সাহস কৰা সকলক স্তম্ভিত কৰা আৰু সোণে তেওঁৰ সকলো প্ৰজাৰ পৰা তেওঁ লাভ কৰিবলগীয়া

কৰ-কৰ্ম ইংগিত দিয়ে। এটা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বৰিৰণ : আনেকজো গুৰুৰএটা ঘাঁৰ আছিলযাক তেওঁ "বুঢ়োফা লাছ" নাম দিছিল, যাৰ অৰ্থ হৈছে, এটা বৃদ্ধমূলক উপসৰ্প সৈতে, "মূৰ"। তেওঁৰ সকলো যুদ্ধত তেওঁ নিজৰ সৈন্য "মূৰ"ত থকাৰ, হতত অস্বস্তি। আৰু "দহ বছৰৰ বাবে" তেওঁ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা আবৃত জগতখনৰ শাসক "মূৰ" হ'ব। তেওঁৰ কুখ্যতিই গ্ৰীক সংস্কৃতি আৰু ইয়াক কলংকিতকৰা *পাপকাণ্ড*ৰ কৰিব।

Dan 8:7 *মই তেওঁক ভাৱে ডাৰওচৰলৈ অহা দেখি তেওঁৰ ওপৰত কৰ্মৰূপিত হ'লোঁ, আৰু তেওঁ ভাৱে ডাৰটোৰ আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ দুটা শিং ভাঙি পালে, বিনুত মাৰেটোৰে তেওঁক প্ৰহিত কৰিবলৈ যথেষ্ট শক্তিশালী নহ'ল;*

৭ক- মহান আনেকজো গুৰুৰো বম্ভ কৰা যুদ্ধ: – ৩৩৩ চনত ইছাছতপাৰ্টী শাৰিৰ পৰা স্তম্ভ।

Dan 8:8 *ছাগলীটো অতিশয় শক্তিশালী হ'ল; বিনুত যাতে যাতে শক্তিশালী হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ ডাওৰ শিংটো ভাঙি গ'ল আৰু তৰ ঠাইত চৰ্ভটি ডাওৰ শিং আৰু শৰ চৰ্ভটি বতৰ হৰফাৰ লেউঠি আহিল।*

৮ক- তেওঁৰ মহাশিংটো ভাঙি গ'ল

৩২৩ চনত ডেকাৰজা (– ৩৫৬ – ৩২৩) ৩২ বছৰ বয়সত উত্তৰাধিকাৰী নোহোঁকাৰ, বাৰ্বেলিনতম্ভাবৰণ কৰে।

৮খ- তৰ ঠাইত চৰ্ভটি ডাওৰ শিং উঠিল আৰু শৰ চৰ্ভটি বতৰ হত।

মৃত ৰজাৰ ঠাইত তেওঁৰ সেনাপতিসকল আছিল ডায়াডোঁচসকল আনেকজো গুৰুৰম্ভাবৰ সময়ত তেওঁলোকৰ দহজন আছিল আৰু ২০ বছৰ ধৰি তেওঁলোক ইজনে সজিনৰলগত ইমানেই যুঁজিছিল যে ২০ বছৰৰ শেষত মাত্ৰ চৰ্ভজনহেজীৱিত আছিল। তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক ই যখন দেশৰ ওপৰত তেওঁ শাসন কৰিছিল সেই দেশত এটা ৰাজবংশ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। আটাইতকৈ ডাওৰ আছিল চলেউকা ছনিক টবনা মাৰেপৰিচিত যিয়েছেৰিয়া ৰাজ্যত শাসনকৰ "চলেউচডি বংশ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। দ্বিতীয়জন আছিল টলোমা ইতিহাস লগেছে, যিয়েমেচৰ শাসনকৰ "লগডি" বংশ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। তৃতীয়জন আছিল গ্ৰীচত শাসনকৰ কছাণ্ড্ৰ আৰু চতুৰ্থজন আছিল থৰচত শাসনকৰ লাইচমাৰ চলেটিননাম)।

ভাণ্ডোঁচক ভিত্তিত ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বৰ্ত চলা আছে। আৰু শৰ চৰ্ভটি বতৰ হৰ চৰ্ভটি ৰাৰ্ডিনে পইণ্ট সংশ্লিষ্ট যুঁজাৰু সকলক শাসনমূহৰ পৰিচয় নিশ্চিত কৰে।

ৰোমৰ উভতি হু সৰুশিংটো

Dan 8:9 আৰু তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা এটা সৰুশিংওলা ই আছিল, আৰু দক্ষিণ দিশত পূবদিশত আৰু গৰ্ৱময় দেশবৰ্ষ লৈ ডেওৰ আৰু ডাওবহু গ'ল।

৯ক- এই পদৰ দিশটোৱে এনে এখন ৰাজ্যৰ সম্পৰ্কাৰণৰ ব্ৰহ্মা কৰিছে যিখন ৰাজ্যই পাছলৈ আৰ্ধপিতৃশীলসাম্ৰাজ্যত পৰিণত হ'ব। এতিয়া পূৰ্বৰ পাঠসমূহত আৰু বৰ্ণিত ইতিহাসত গ্ৰীচৰ উত্তৰাধিকাৰী ৰাজ্য হৈছে ৰোম। এই চিনাক্তকৰণক আৰু অধিক নিশ্চয়তা প্ৰদান কৰে "সৰুশিং" অভিব্যক্তিটোৱে যিটো এইবৰ, চুৰ্চি মৰ্জিয়ান শিংটোৰ বাবে কৰা কামৰ বৰিণত, স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰা হৈছে। ইয়াৰ দৰা আৰ্মি ক'ব পাৰোঁ যে এই "সৰুশিং"টোৱে এই প্ৰসংগত কৰাব্ৰহ্মান গণতন্ত্ৰক ৰোমৰ প্ৰতীক। ৰাণ, ই পূবৰ্ষ লেহসজ্জপ কৰে, বৰ্ষ আৰু বৰ্ষী হিচাপে প্ৰয়কৰণ ইয়াক বৰ্ষীৰ মাজত স্থানীয় সংঘত নিশ্চয় পৰিণত কৰিবলৈ আহ্বান জনোৱা হয়। আৰু এইটোৱেই সঠিক ৰাণ যি তেলৰ ছৰিখন কন্যায় প্ৰদান কৰে।

৯খ- ইয়াৰে এটা বৰ এটা সৰুশিংওলা ই আছিল

পূৰ্বৰ আৰ্ধপিতৃশীল আছিল গ্ৰীচ, আৰু গ্ৰীচৰ পৰা ই ইজৰাইল অৱস্থিত। এই পূব অঞ্চলত ৰোমে আৰ্ধপিতৃশীল কৰিবলৈ আহিছে, গ্ৰীচ, চাৰিটা শিঙাৰ ভিতৰত এটা।

৯গ- যি দক্ষিণ দিশলৈ পূব দিশলৈ আৰু আটাইতকৈ ধনীয়া দেশ ৰোমৰ ফল লৈ বহু পৰিমাণে স্তব্ধ হৈছে।

প্ৰক্ৰমে দক্ষিণ দিশৰ ভৌগোলিক অৱস্থানৰ পৰা ই ৰোমান বৃদ্ধি আৰম্ভ হৈছিল। ইতিহাসে এই কথা নিশ্চিত কৰে, প্ৰায় ২৫০ খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৰোমে বৰ্ত্তমানৰ টিউনিছিয়াৰ ৰাজ্যৰ বৰি দুধ পুনৰ্জন্ম প্ৰকাশ কৰে।

তৰ পাছৰ প্ৰায়টো পূব দিশত হৈছিল, চাৰিটা শিঙাৰ ভিতৰত এটা হ'ল হ'ল প্ৰায় ২০০ খ্ৰীষ্টপূৰ্ব। তত ইয়াক গ্ৰীক এটলিয়ান লীগে মাৰ্জিত যি তে ইয়াক আচেয়ান লীগৰ বৰি দুধ (এটলিয়াক আৰ্খিয়াৰ বৰি দুধ) সম্ৰাজ্য কৰে। গ্ৰীক মাৰ্জিত আহিলে ই ৰোমান সৈন্যই আৰু তেতিয়াও কএৰি নাযায় আৰু খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ১৬০ চনৰ পৰা সমগ্ৰ গ্ৰীচ ৰোমান উপনিবেশত পৰিণত হ'ব।

গ্ৰীচৰ পৰা ৰোমে পলেষ্টাইন আৰু ফিহুদিয়াত ভৰি দি সম্পৰ্কাৰণ অব্যহত ৰখিছিল আৰু খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৬৩ চনত জনেৰেলপম্পাইৰ সৈন্যই জয় কৰা ৰোমৰ প্ৰকাশত পৰিণত হৈছিল। এই ফিহুদিয়াক আত্মই এই সুন্দৰ অভিব্যক্তিৰ দৰা

নিষ্কৰণ কৰিছে: *দেশৰভিতৰত আটা ইত কুইনীয়া*, দন.১১:১৬ আৰু ৪২, আৰু যিহিযক.২০:৬ আৰু ১৫ত উল্লেখ কৰা এটা অভিব্যক্তি।

অনুমানটো নিশ্চিতকৰা হৈছে "সৰুশিং"টো হৈছে ৰোম

এইবাৰ আৰু কোনো সন্দেহ নাই, জনৰপোপৰ শাসনা ৭ মুখা খুলি দিয়া হৈছে, আৰু সেয়েহে, অসাৰণ্যৰ বোম্বৰ ওপৰেৰে এৰি থৈ, আত্মই আমাক সেই কৰুণ ঘণ্টাটোৰ লৈ যায় য'ত যোৱা সম্ৰাটসকলে পৰিত্যক্ত কৰি ৰোমে খ্ৰীষ্টান ৰূপৰ ধৰ্মীয় ৰূপৰ অধীনত নিজৰ আধিপত্যপূৰ্ণ নবআবৃত্ত কৰাৰ বাবে ই তলৰ পদ ১০ ৰ প্ৰকটীকসমূহে প্ৰকাশ কৰা ব্ৰহ্মসমূহৰ বৰণ বুলি কয়। এইবোৰ হৈছে দনৰ "বলেগে বজা ব্ৰহ্ম" ৭.

ইম্পেৰিয়েল ৰোম আৰু বৰ্ণিত পোপ ৰোমে সন্ত কলকাতা ত্যাগ কৰে
এই এককপ দটোৰ বাবে একে বাহুটো পঠন

Dan 8:10 আৰু ই স্ৰষ্টাৰ বাহিনী লৈকে উঠি গৈ বাহিনী আৰু তৰ বোম্বৰ ক'ছমান
পৃথিৱী লৈ পোলাই দিলে আৰু ভৰিৰে গচৰ লৈ

১০ক- ত ই স্ৰষ্টা সৈন্য ওচৰলৈ উঠি গ'ল

"she," আত্মই ৰোমক নিজৰ লক্ষ্য হিচাপে ৰাখে, ইয়াৰ সম্পূৰ্ণাৰণৰ
কালক্ৰম অনুসৰি বিভিন্ন ধৰণৰ চৰকাৰৰ পিছত যৰ বিষয়ে তেওঁ প্ৰকাশ শিত ৰক্ষা
১৭:১০ ত উল্লেখ কৰিছে, ৰোমে ৰোমান সম্ৰাট অক্টেভিয়ানৰ ৰাজত্বকালত
সাম্ৰাজ্যত উপনীত হয়, যাক অগাষ্টছ নামেৰে জনা যায়। আৰু তেওঁৰ সময়ত যীচু
খ্ৰীষ্ট ই আত্মৰ দ্বাৰা জন্ম লাভ কৰিছিল, যোচেফৰ কণমানি পত্নী মৰিয়মৰ
নিশ্চিন্ত কুমাৰী শৰীৰত দুয়কৈ বজা দায়ুদৰ বংশৰ অন্তৰ্গত হোম্বাৰ একমাত্ৰ
কৰণত নিৰ্ধাৰিত কৰা হৈছিল। তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁ যোষণা কৰা ধৰণে এবাৰ
নিজ ইপুচনৰ তথন হোম্বাৰ পিছত যীচুৱে তেওঁৰ পঁচনি আৰু শিষ্যসকলক পৰিত্যাগৰ
শুভবৰ্ত্তা (সুসমাচাৰ যোষণা কৰাৰ মৰ্যাদা) কৰিছিল য'ত সমগ্ৰ পৃথিৱীত
নিৰ্ধাৰিত লোক হয়। সেই সময়ত ৰোমে খ্ৰীষ্টান কোমলত আৰু শান্তিদৰ
সন্মুখীন হৈছিল, তেওঁ কসাইৰ ভূমিকাত বধ কৰা মৰোপোলাৰ বোম্বৰ ভূমিকাত
খ্ৰীষ্টান শিষ্য। বহু শতাব্দীৰ বক্তব্যত মূলতঃ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাস সমগ্ৰ বিশ্বত
ব্যাপি পৰিল, বিশেষকৈ সাম্ৰাজ্যৰ ৰাজধানী ৰোমত। সাম্ৰাজ্যৰ দী ৰোমক
অত্যাচাৰ কৰি খ্ৰীষ্টানসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে। ১০ পদত ৰোমৰ দুটা ব্ৰহ্ম

ওপৰত ওপৰত ওপৰ সোমাই আছে। প্ৰথমটো সন্মজ্জ্বৰ দী আৰু দ্বিতীয়টো পোপৰ বৰ্ষয়।

সন্মজ্জ্বৰ দী শা সনব্ধস্মাত আমাইতিমধ্য তেওঁৰ বাবে উল্লখ কৰা কক্ষমূহৰ বাৰণবুলি ক'ব পাৰে।

ত ই স্ক্ৰিপ্স সৈন্য হ'নী লেটেৰ্চলি: ত ই খ্ৰীষ্টন সকলৰ সৈতে মুখোমুখি হ'ল। এই প্ৰক্ৰীৰী অৰ্ভি ব্ৰফ্টৰ আঁৰত স্ক্ৰিপ্স সৈন্য, খ্ৰীষ্টন মনোমী তজন্য বাৰমত যীচুৱে ইতিমধ্য তেওঁৰ বশ্বসী সকলৰ নাম বৰ্খছিল স্ক্ৰিপ্স জ্জ্বৰ নাগৰিক। তদুপৰি দন. ১২:৩ ত প্ৰকৃত পৰ্বতিলেফেসকলকতৰ বোমৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে যিবোৰ আদিপুস্ক ১৫:৫ ৰ অৰ্ভহামৰ বংশধৰ। প্ৰথম পঠনত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ-কন্যসকলক শ্বীদ কৰাৰ সাহসকৰ টোমো ইতিমধ্য পৌত্তলিক বোমৰ বাবে এক অহংকাৰী কক্ষ আৰু এক অযোগ্য আৰু অযুক্তকৰ উচ্চত গঠন কৰিছে। দ্বিতীয় পঠনত বোমৰ বচিপে ৫৩৮ চনৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্ট নিক্ৰান্তি ব্ৰফ্টক পোপ হিচাপে নেতৃত্ব দিয়াৰ দৰীও এক অহংকাৰী কক্ষ, আৰু আৰু অধিক অযোগ্য আৰু অযুক্তকৰ উচ্চত।

এই সোনা বহনী বংশ আৰু তৰা বোম মাৰ্টিত পৰিল আৰু ত ই সঁহঁতক ভৰিৰে গচৰ্চিলে: ত ই সঁহঁতক অত্যাচৰ কৰে আৰু হত্যা কৰে য'ত ত ইৰ জনসাধাৰণক ইৰ কক্ষমূহত বচিলিত কৰিব পাৰে। 303 আৰু 313 চনৰ ভিতৰত শাষৰ জন আনুষ্ঠানিক নিক্ৰান্তনৰী ডাইক্ৰিগিয়ান। প্ৰথম পাঠত এই নাটকীয়া সময়ছোৱাক প্ৰকাশ শিত বাক্য 2 ত "ইফ'চ" ৰ প্ৰক্ৰীৰী নামেৰে আলোচনা কৰা হৈছে সেই সময় য'ত যোহানে তেওঁৰ "এপকলিপিছ আৰু" স্মৰি " নামৰ তেওঁৰ ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ শিত বাক্য লাভ কৰে। পোপৰ বোমৰ ওপৰত আৰোপ কৰা দ্বিতীয় পঠনত এই কক্ষমূহক প্ৰকাশ শিত বাক্য ২ ত "প্ৰপ্ৰাম" ৰ, মিত্ৰ উলংঘা কৰা ব্ৰফ্টচৰী আৰু "থিয়াৰ্চি" ৰ, ঘণনীয় আৰু মৃত্যু নামৰ সময়ছোৱাৰ অধীনত বখা হৈছে। কৈ, আৰু ত ই সেইবোৰ ভৰিৰে গচৰ্চিলে আত্মই দুয়খন বোমক এক ধৰণৰ বক্তৃত্ত কক্ষ আৰোপ কৰে। trampled কৰ্মিয়া আৰু ইয়াৰ অৰ্ভি ব্ৰফ্ট trampled দনত পৌত্তলিক বোমৰ আৰোপ কৰা পোৱা যায়। ৭:১৯। কিনি ১৩ পদৰ বক্তব্য অনুসৰি এই অধ্যায়ৰ ১৪ নং পদৰ ২৩০০ সন্ধ্যা-ৰত্নপুৰাৰ শাষলৈ কভৰিৰে গচৰ্চিলে বৰ্মিয়া চলি থকাৰ পৰিত্ৰ আৰু সৈন্য হ'নী কৰ্মান দিনলৈ কভৰিৰে গচৰ্চিলে এই কক্ষ খ্ৰীষ্টন যুগৰ সময়ত সম্পন্ন হয় আৰু সেয়েহে আৰ্মাইয়াক পোপৰ বোম আৰু ইয়াৰ ৰাজতন্ত্ৰিক সম্বন্ধ সকলৰ ওপৰত আৰোপ

কৰিব লাগিব, যিটো ইতিহাসে নিশ্চিত কৰে। তথপিও এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ পাক্ষিক লক্ষ্য কৰা আহিব পোৱাকৈ বোম্বে কৱল আক্ৰমিক অক্ট যীচু খ্ৰীষ্ট সন্জাকলক নমাই আনে, আনহাতে পোপৰ বোম্বে তেওঁলোকৰ মজি ধৰ্মীয় নিৰ্দেশনাৰ জৰিয়তে তেওঁলোকক আধ্যাত্মিকভাৱে নমাই আনে, তৰ আগতে তেওঁলোকক আক্ৰমিক অক্ট পালাপাতি অত্যাচৰ কৰে।

আদেশব্দৰা খ্ৰীষ্টানসকলৰ বৰিদ্ধ হোৱা নিৰ্দ্ধাতনৰ অন্ত পোৱা ইছলি' যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:৮ৰ "সম্বন্ধা " যুগৰ বৈশিষ্ট্যৰা নিৰ্দ্ধাতনৰ " দহ বছৰৰ " সময়ছোৱাৰ অন্ত পোৱা ইছলি' এই শান্তিৰ দ্বাৰা খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসে একো লাভ নকৰে আৰু ঈশ্বৰে, নিজৰ ইবহুত হৰে ৰাৱ কাৰণ নিৰ্দ্ধাতনৰ বধ অৰিহনে এই নতুন বিশ্বাসৰ প্ৰতি অধ্বন্যভিতিকলৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সমগ্ৰ সামাজ্যত আৰু বিশেষকৈ বোম্বেত য'ত শ্বীদৰ তেজ আটাইতকৈ বেছি বৈ গৈছে তে প্ৰকুৰ আৰু বৰ্দ্ধ পা ইছলি'।

সেয়েহে এই সময়ছোৱাৰ লগতে ইআমি এই পদৰ দ্বিতীয় পাঠৰ আৰম্ভণি সংলগ্ন কৰিব পাৰো। য'ত বোম্বে সম্বন্ধ কনষ্টাণ্টাইনৰ আদেশমা নিখ্ৰীষ্টান হৈ পৰে যিয়ে ৩২১ চনত মাত্ৰ এটা আদেশ দিছে যিয়ে সপ্তাহিক বিশ্বমৰ দিনটো সলনিকৰাৰ নিৰ্দেশ দিছে: সপ্তাহ দিনৰ বিশ্বমৰাৰৰ ঠাইত সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনটো দিয়া হয়; সেই সময়ত পোপটিক সকলে " পূজনীয় অৰ্জি যীসু ক্ৰীষ্ট " দেৱতাৰ পূজাৰ বাবে উৎসৰ্গা কৰিছিল। এই কাৰ্ক্ষ পৰামৰ্শ দাৰ কৰাৰ দৰেই গুৰুত্বপূৰ্ণ দৰিৰ সোপৰ পাত্ৰাৰে, বিনুত এইবৰ, ঈশ্বৰে কোনো প্ৰতিৰ্দ্ধিয়া নকৰে, চুড়ান্ত বচিবৰ ঘণ্টাটোৱেই যথেষ্ট হ'ব। বোম্বে নিজৰ নতুন বিশ্বম দিনৰ সৈতে সমগ্ৰ সামাজ্যখনতে নিজৰ খ্ৰীষ্টান মতবাদ সম্প্ৰকাৰিত কৰিব, আৰু ইয়াৰ স্মনীয় কৰুত্ব, বোম্বেৰ বচিপে প্ৰতিপত্তি আৰু সম্বন্ধ লাভ কৰিব, যোৱিয়ালৈকে তেওঁক ডিক্ৰীৰ দ্বাৰা দিয়া পোপৰ উপাধিৰ সৰ্ববৃদ্ধ উচ্চত, ৫৩৩ চনত, বইজেন্টাইন সম্বন্ধ প্ৰথম জাৰ্জিনিয়ানে পোপ, ভৰ্জি লিয়াছ বোম্বেত, মাউণ্ট কলিয়ানত নিৰ্দ্ধিত লেটেৰানপোলেচভাজিৰ পোপৰ আসনত বসতি স্থাপন কৰিবলৈ। ৫৩৮ চনৰ তৰিখ আৰু প্ৰথম পোপৰ আগমনৰ লগে লগে ১১ নং পদত ব্ৰহ্মা কৰা কাৰ্ক্ষমূহ সম্পন্ন হয়। বিনুত ই পোপসকলৰ ১২৬০ দিন-বছৰৰ ৰাজত্বৰ লৰ আৰম্ভণি আৰু তেওঁলোকৰ সম্প্ৰীক সকলোৱেৰ আৰম্ভণি আৰু যিটো দন ৭ত প্ৰকাশ পা ইছলি' বোম্বে ন পোপৰ ধৰ্মীয় আৰ্ধিত্য আৰু ইয়াৰ নাগৰিক সম্বন্ধ, ৰজা, আৰু ইয়াৰ উচ্চতৰ ব্দৰা ... খ্ৰীষ্টান না মতা।

৫৩৮ চনত প্ৰতিষ্ঠিত পোপা বৰ্কাৰ্দিষ্ট বৰ্কা

Dan 8:11 আৰু তেওঁ সোঁফালৰ হিনী বসোনা পৰ্ৱতলৈ বৰ্কাৰ্জি কৰ্মহীমা মণ্ডিত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পৰা অবিৰত বৰ্কাৰ্দিষ্ট নকৰা চিলি গ'ল, আৰু তেওঁৰ পৰা বৰ্কাৰ্জি নকৰা ঠাই আৰু গুৰু তললৈ পোলা হৈছিল।

১১ ক- তেওঁ সোনা বৰ্কাৰ্জি কৰা বৰ্কাৰ্জি উঠি আহিল

এই সোনা বৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি নকৰা বৰ্কাৰ্জি আৰু বাইবেলৰ মতে যীচু খ্ৰীষ্ট, ইফ্ৰাইম ৩৬ৰ মতে। ৫:২৩: কৰ্কাৰ্জি প্ৰতিষ্ঠাৰ মতে, যেনে কৰ্কাৰ্জি মণ্ডিত বৰ্কাৰ্জি, যি তেওঁৰ শৰীৰ আৰু বাৰ্কাৰ্জি কৰা / " তেওঁ উঠিল " কৰ্কাৰ্জি আৰু ভলদৰ নকৰা কৰা হৈছে, ঠিক কৰ্কাৰ্জি, ৫৩৮ চনত, যীচু স্ক্ৰ গতি আছে, আনহাতে পোপৰ পদ প্ৰতিষ্ঠিত আছে। স্ক্ৰ তেওঁৰ হাতৰ নাগালে বৰ্কাৰ্জি কৰি " তেওঁ উঠিল " মানুহক বৰ্কাৰ্জি কৰা হৈছে তেওঁ প্ৰতিষ্ঠিত তেওঁৰ ঠাই লৈ। স্ক্ৰ পৰা যীচুৰ চৰিত্ৰ নোমো নহব বৰ্কাৰ্জি ফাৰ্কাৰ্জি পৰা আঁতৰি যোৱাৰ সম্ভাৱনা কম। তদুপৰি তেওঁ কৰ্কাৰ্জি নকৰা, যাৰ্কাৰ্জি তেওঁ নকৰিছে ইতিমধ্যে কৰ্কাৰ্জি এই ফাৰ্কাৰ্জি আৰু ইয়াৰ সকলো অৰ্কাৰ্জি প্ৰতিষ্ঠা হৈ দিয়া কৰ্কাৰ্জি আৰু প্ৰতিষ্ঠা, দান। ৭:২৫, " পৰ্কাৰ্জি লৈ সকলক কৰ্কাৰ্জি সময় সময় (২ বাৰ) ডেব সময়ৰ বাবে তেওঁৰ হাতত অৰ্কাৰ্জি কৰা হ'ব "; পৰ্কাৰ্জি সময় আৰু পৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি কৰা কৰ্কাৰ্জি ইতিমধ্যে কৰ্কাৰ্জি কৰা। ৩২১ চনত কনষ্টাণ্টাইন বৰ্কাৰ্জিৰ সম্পৰ্ক সংশোধন কৰা আইনখন অৱশ্যে কৰি সৰ্বপৰা, বৰ্কাৰ্জি পোপজি মৰ্কাৰ্জি আইনখন সলনি কৰা হয়, ৫৩৮ চনৰ পিছত য'ত তেওঁ কৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি প্ৰতিষ্ঠা আৰু আকৰ্কাৰ্জি কৰা নহয়, কৰি সৰ্বপৰা আইনখনে ইতিমধ্যে সংস্কৰ্কাৰ্জি পুনৰ্কাৰ্জি কৰা হয়।

১১ খ- তেওঁৰ পৰা চৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি চিলি গ'ল

মই মূল হৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি অনুপ্ৰতিষ্ঠাৰ কথা আঙুলিয়াই দিছো। এইখিনিতে ক'ব পাৰি যে ইয়াৰ উপস্থিতিয়ে পুৰণি নিয়মৰ প্ৰতিষ্ঠা গঢ়িছে। সুচয় কৰি সৰ্বপৰা মই মাত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা ধৰণে এইটো নহয়। নতুন নিয়মৰ অধীনত বৰ্কাৰ্জি আৰু বৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি হৈ গ'ল, খ্ৰীষ্ট মত, দানত উল্লেখ কৰা সপ্ৰতিষ্ঠাৰ মাজত গতি। ৯:২৭, এই আচৰ্কাৰ্জিৰ অসৰ্কাৰ্জি পোলা হৈ কৰি সৰ্বপৰা পুৰণি নিয়মৰ পৰা কৰি এটা বৰ্কাৰ্জি থকিলে: মহাপুৰোহিত আৰু সেই লৈ সকলৰ পাৰ্কাৰ্জি মধ্যস্থতা কৰি পৰ্কাৰ্জি ফাৰ্কাৰ্জি যীচুৰ পুনৰ্কাৰ্জি পিছৰ পৰা তেওঁৰ জৰ্কাৰ্জি মুক্ত হৈছে একমাত্ৰ নকৰা সকলৰ সপ্ৰতিষ্ঠা কৰা স্ক্ৰ পৰ্কাৰ্জি বৰ্কাৰ্জি তেওঁৰ বৰ্কাৰ্জি কৰিছিল। খ্ৰীষ্ট স্ক্ৰ উঠি গ'ল, তেওঁৰ তেওঁৰ পৰা কৰি লৈ হ'ল? তেওঁৰ

পুৰোহিতৰ কাম অৰ্থাৎ তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকেসকলৰ পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ মধ্যস্থতা কৰি হিচাপে তেওঁৰ একচেটিয়া ভূমিকা। সঁচাকৈয়ে ৫৩৮ চনৰ পৰা পৃথিৱীত বোমত, খ্ৰীষ্ট গীৰ্জাৰ এজন মূৰব্বী প্ৰতিষ্ঠা হোৱাটোৱে যীচুৰ সন্মুখীয় পৰিচয়ক অসাৰআৰু অসাৰকৰি তুলিছে। প্ৰক্সা আৰু তেওঁৰ মাজেৰে নাযায় আৰু পাপী সকলতে ওলোকেৰ পাপ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা অপৰাধবাহক হৈয়েইথক। ইব্ৰী ১ ৭:২৩ পদত এই বিশ্লেষণ নিশ্চিত কৰা হৈছে, "কিন্তু এই মানুহজনৰেবিৰূপ লজীয়াইথকৰ বববে অপৰিৱৰ্তিত পুৰোহিতৰ পদ আছে।" পৃথিৱীত নতুন পৰিৱৰ্ততে এই খ্ৰীষ্টান খ্ৰীষ্টান ধৰ্মই বহন কৰা ঘণনীয়া ফলবোৰক ন্যায়যন্ত্ৰ প্ৰদান কৰে; ঈশ্বৰে দানিয়লেকভৱিষ্ণুবাণী কৰা ফল। খ্ৰীষ্টানসকলক কৰ্মই এই ভয়ানকঅভিশাপক্ষৰ আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল তলৰ ১২ পদটোৱে উত্তৰ দিব: পাপৰকাৰণে।

মাত্ৰ কৰা চৰিত্তা চিনাক্তকৰণে ১২৯০ আৰু ১৩৩৫ দিন-বছৰৰ সময়সীমাবদ্ধকৰা কৰি গণনাৰভিত্তি হিচাপে কাম কৰিব যিটো দন.১২:১১ আৰু ১২ত প্ৰস্তুত কৰা হ'ব; ৫৩৮ চনৰ তৰিখ, যিটো মূহুৰত আছিলযেতিয়া পাপৰ পোষৰমূৰব্বীয়ে চৰিত্তা পুৰোহিতৰপদ চুৰি কৰিছিল।

১১ গ- আৰুসেইঈশ্বৰইখনতেওঁৰপৰিত্ৰাণৰ ভিত্তি উফৰাইপালে।

নতুন নিয়মৰ প্ৰসংগৰ বাবেই, "স্বাধীন" হিচাপে অনুবাদ কৰা হিব্ৰু শব্দ "মকেন"ৰ দুটা সম্ভাৱ্য অৰ্থ মা জ ত মই ইয়াৰ অনুবাদ "ভিত্তি" ধৰি ৰখিছো যিটো ভৱিষ্ণুবাণীৰ দ্বাৰা লক্ষ্য কৰি লোৱা খ্ৰীষ্টান যুগৰ প্ৰসংগৰ সৈতৈঠিক তনেদৰেইঈশ্বৰআৰুভাৱাদৰথেপথইপৰিছে।

প্ৰযো পৰিত্ৰাণৰ কথা কৈছে হৈছে, যিটো বিন্ধনকৰ হ'ব পাৰে। কিন্তু অভয়াবণ্যকৰা কক্ষ চহ্নিত কৰা কৰিয়াই বিপথেপৰিচালিতকৰ সম্ভা।

ইয়াত Dan.7:11 ত: ইয়াৰ ভিত্তি পোষৰদ্বাৰা উফৰাইপালে।

দন.১১:৩০ ত: ইয়াক গ্ৰীক ৰজা এন্টয়ক ছে অপৰিত্ৰ কৰিছে ৪ এপফি. নো ছেইহুদী সকলকঅত্যাচৰকৰ - ১৬৮ চনত।

~~পৰিত্ৰাণৰ~~ প্ৰকন নহয় কিন্তু পৰিত্ৰাণৰ প্ৰকন। হিব্ৰু শব্দ "qodesh" পদধৰ্মগতভাৱে আটাইতকৈসাধাৰণ সংস্কৰণৰ সকলো অনুবাদতেভুল অনুবাদকৰা হৈছে। কিন্তু আদিসত্যৰ সাব্যস্ত দিবলৈমূলহিব্ৰুপাঠ অপৰিৱৰ্তিত হৈ আছে।

মন কৰিবলগীয়াযো "পৰিত্ৰাণ" শব্দটোৱে কৰৱলসেইঈশ্বৰক বুজায় যি "ত ঈশ্বৰ ব্ৰহ্মগতভাৱে থিয় হৈ থক। যিহেতু যীচুৱে মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থিত হৈ

স্বাক্ষৰ আৰু উঠিল, গৱৰ্ভক পৃথকীকৃত আৰু কৰ্মে নো পৰিত্ৰিয়মান নাই। সেয়েহে তেওঁৰ পৰিত্ৰিয়মানৰ ভৱিষ্যত উফৰাই পালেহেৰাৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁৰ স্বাক্ষৰ পৰিচালনাৰ সম্ভৱীয় মতবাদী ভৱিষ্যতসূচকভাৱে উল্লিখিত, যিয়ে পৰিত্ৰিয়গৰ সকলো অৱস্থাৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰে। সঁচকৈয়ে, এবাৰ বাপ্টিস্ম লোৱাৰ পিছত আহ্বান কৰা ব্যক্তিক নে যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুমোদনৰপৰা উপকৃত হ'ব পাৰিবলগি যিজন তেওঁৰ কৰ্ম আৰু সন্মতিৰ ওপৰত নিজৰ বিশ্বাসৰ বচিব কৰে বা তেওঁৰ বলদীনৰ নামত নিজৰ পাপক্ষমা নকৰে। বাপ্টিস্ম ঈশ্বৰৰ ন্যায়পৰায়ণ বচিবৰ অধীনত জীয়াই থকা অৰ্ভজ্ঞৰ আৰম্ভণি চিহ্নিত কৰে আৰু ইয়াৰ অন্ত নহয়। অৰ্থাৎ যেতিয়া পাপৰ নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু তেওঁৰ স্বাক্ষৰ মধ্যস্থতা কৰিব মাজৰ প্ৰত্যক্ষ সম্ভৱত বধ আহে, তেতিয়া পৰিত্ৰিয়গ আৰু সন্মত নহয়, আৰু পৰিত্ৰিয় নিয়মভংগ হয়। ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা আৰু ৫৩৮ চনৰ পৰা প্ৰচাৰিত আৰু প্ৰচাৰিত হোৱা মানৱ জনসাধাৰণ আওকাণক এই ভাৱকৰ আধাৰত নাটকীয়'ত পোপে নিজৰ বলভৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্টৰ চৰিত্ৰস্বামী পুৰুষোত্তম পদ কঢ়ি লৈ গৈছিল তেওঁৰ পৰিত্ৰিয়মানৰ ভৱিষ্যত উফৰাই পালেহেৰাটো মনোমীতজনৰ ভৱিষ্যত বা ভৱিষ্যত আধাৰত ঘৰক প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিত কৰা ১২ জন পঁচনিৰ ওপৰত এটা মছিখ খ্ৰীষ্ট মতবাদক আৰোপ কৰা যিয়ে ঈশ্বৰৰ বধনৰ বিৰুদ্ধে পাপকন্যায় প্ৰদান কৰে আৰু বৈধত প্ৰদান কৰে; যিটোৰ মৰ্মে নো পঁচনিয়নেকৰিলে হ'ল তে।

Dan 8:12 পা পৰবৰ বগে দৈনিক বলদীনৰ সৈতে সৈন্যত্যাগ কৰা হ'ল; শিংটোৱে সত্যক মাৰ্গত পালে ইদলি আৰু কৰিলে, তেওঁ ইফল হ'ল।

১২ক- সোনা বহনী কৰিবিন্দ্ৰ বলদীনৰ সৈতে উদ্ভৱ কৰা হৈছিল

অধিক প্ৰকৃতিৰ ভাষাত এই অৰ্ভব্ৰহ্ম Dan.7:25 যেনে এক অৰ্থ অৰ্থে: সৈন্যস্বামী বতৰণ কৰা হৈছিল... বিনুত ইয়াত আত্মই চৰিত্ৰটোৰ লগত যোগ কৰে

১২খ - পা পৰবৰ বগে

অৰ্থাৎ ১ য়েহন ৩:৪ পদ অনুসৰি বধনৰ উলংঘাৰ বাবে দন.৭:২৫ পদত পৰিবৰ্ত্তা হ'ল। কৰিয়নো য়েহনে বৈছে আৰু লিখিছে: যি কৰ্মেহে পা পকৰে, তেওঁ বধন উলংঘা কৰে, আৰু পাপ বধনৰ উলংঘা। এই উলংঘা ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা ই আৰম্ভ হৈছে আৰু ইয়াৰ বিষয়ে প্ৰক্ৰমে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰিয় বশিৰ্মবৰ পৰিত্ৰিয়গ; তেওঁৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰিয়কৰা বশিৰ্মবৰ, জগত সৃষ্টি পৰা ই অনন্য আৰু চৰিত্ৰস্বামী "সপ্তাৰ্দ্ধ দিন"ত।

১২গ- শিংটোয়ে সত্যক মা টিতিপো লা ইদিলে

সত্য আকৌ এটি আধ্যাত্মিক শব্দ যিয়ে গীতমালা ১১৯:১৪২-১৫১ অনুসৰ্ববিধনক নিক্ষেপণ কৰে: আপোনাৰ বৰ্ধন সত্য.. আপোনাৰ সকলো আজ্ঞা সত্য.

১২ঘ- আৰুনিজি বৰ মতসফল হয়

যদি সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰ আত্মাই আগতীয়াবৈ ঘোষণা কৰিছে, তেন্তে এই প্ৰমাণক আওৰণ কৰি আচৰিত নহ'ব, যিটো মানুহৰ সমগ্ৰ ইতিহাসৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ আধ্যাত্মিক প্ৰমাণ; কিন্তু, ঈশ্বৰ বাবে মানুহৰ আত্ম হ'বোঁৱৰণৰ পৰিণতিৰ ক্ষমতাতো আটাইতকৈগুৰুতৰ ২৪ পদটোৱে এই কথা নিশ্চিত কৰিব: তেওঁৰ শক্তি বৰ্দ্ধ পাৰে কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ শক্তিৰ দৰা নহয়, তেওঁ অশেষ ধৰ্মসলীলা কৰিব তেওঁনিজি বটুদ যোগত সফল হ'ব, তেওঁ শক্তিলালী আৰু সন্তোষকলৰ লোকে ধৰ্ম কৰিব।

পৰিত্ৰাণৰ বাবে প্ৰস্তুত

পূৰ্ণনিয়মৰ ধৰ্মী আচৰণৰ বাবে দিয়া পাঠত পৰিত্ৰাণৰ প্ৰস্তুতিৰ এই বিষয়টো অহৰহ প্ৰকাশ পায়। প্ৰথমতে, দাস্তৰ সময় আৰু কনানত প্ৰকাশৰ মাজত ঈশ্বৰে যিসকল লোকে তেওঁলোকৰ জাতীয় মাৰ্গত ইস্যালে, প্ৰজিগত দেশলৈ যাব লগা আছিল তেওঁলোকক পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ নিস্তৰ-প্ৰদায় পনৰ প্ৰায়েন আছিল। দৰাচলত কনানত প্ৰকাশে সম্পন্ন হ'বলৈ ৪০ বছৰ ধৰি শূদ্ৰ আৰু পৰিত্ৰাণৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰায়েন হৈছিল।

এক দৰে সুস্বাস্ত পৰা সুস্বাস্তকৈ সপ্তাৰ্দ্ধনা চিহ্নিত কৰা বিশ্বমৰাৰ বিষয়েও আগতীয়াবৈ প্ৰস্তুতিৰ সময়ৰ প্ৰায়েন আছিল। ছয় দিনৰ অশ্লীল কামৰ বাবে শৰীৰ ধোৱা আৰু কাপোৰ সলনি কৰাৰ প্ৰায়েন হৈছিল, এইবোৰো পুৰোহিতজনৰ ওপৰত জাপি দিয়া হৈছিল যি তেওঁনিজি বজী বনৰ পদনোহোঁৱ কৈ মন্দৰ পৰিত্ৰাণত প্ৰকাশ কৰি নিজৰ আচৰণৰ কৰিব পাৰে।

সাত দিনীয়া ২৪ ঘণ্টীয়া সৃষ্টিৰ সপ্তাহটো পৰিত্ৰাণৰ বাবে ঈশ্বৰ পৰিকল্পনাৰ সাত হাজাৰ বছৰৰ আৰ্হিত কৰিছে। গতিৰ প্ৰথম ছয় দিনে প্ৰথম ছয় সহস্ৰব্দক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ নীতি লোকে সকলক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। আৰু সপ্তাৰ আৰু অন্তিম সহস্ৰব্দক সেই মহান বিশ্বমৰাৰ গঠন কৰে য'ত ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মনোমীত সকলে স্ৰষ্টি একত্ৰিত হৈ প্ৰকৃত আৰু সম্পূৰ্ণ বিশ্বম লাভ কৰে। পাপী সকলক লোকে সাময়িকিও ৰম্মত; চয়তনৰ বাহিৰে,

যি প্ৰকাশ শিতি বাক্য ২০ পদত প্ৰকাশ পোৱা "হাজাৰ বছৰ"ৰ এই সময়ছোৱাত জনবসতিহীন পৃথিৱীত বিচ্ছিন্ন হৈ থকা। "স্বৰ্গ"ত প্ৰকাশ কৰাৰ আগতে নিৰ্ধাৰিতসকলক শূদ্ধ আৰু পবিত্ৰ কৰা হ'ব লাগিব। শূদ্ধকৰণ খ্ৰীষ্ট স্ৰষ্টামূলক বলদিনতবিশ্বৰ সব ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ়লৈ উঠে, বৰ্ণিত বপ্ৰতিসম্বন্ধ পিছতত ওঁৰসহায়ব্দৰৰ পবিত্ৰ লাভ কৰা হয় বা বণ, শূদ্ধকৰণক আবেশ কৰা হয়, অৰ্থাৎ বিশ্বৰ সব এটা নীতিৰ নামত আগতীয়াব পোৱা যায়, বৰ্ণিত পবিত্ৰকৰণ হৈছে জীৱিত ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট সৈতে তেওঁৰ প্ৰকৃত সহযোগিতাৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিতসকলে তেওঁৰ সমগ্ৰ আত্মত প্ৰকৃততে লাভ কৰা ফল। পা পৰপৰাহিত কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ বৰিৰুদ্ধ, নিজৰ বায়োস্তম্ভৰ বৰিৰুদ্ধ কৰা যুঁজব্দৰৰ লাভ কৰা হয়।

দানিয়েল ৯:২৫ পদত আমা কশিক বয়া যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিতসকলৰ পৰা যাত আৰু পাপনকৰিবলৈ কৰা চতুৰ্মুখ্যবৰণ কৰিবলৈ আহিছিল বা বণ তেওঁ **পাপৰ অন্তপোলা বলি হৈছিল**। এতিয়া আমা মাত্ৰ ১২ নং পদত দেখিছোঁ খ্ৰীষ্ট নিৰ্ধাৰিতজনক পাপৰ বাবে পোপৰ নিৰ্ভীকতৰ হতত তুলি দিয়া হৈছিল। সেয়েহে পবিত্ৰকৰণ লাভ কৰিবলৈ এটা শূদ্ধকৰণৰ প্ৰয়োজন, যাৰ অৰ্থ হৈছে ১২:১৪ত লিখা অনুসৰি ঈশ্বৰক কেনেও দেখা নাপাব: সকলো মানুহৰ লগত শান্তি আৰু পবিত্ৰতাৰ পিছতলগা, যাৰ অৰ্থ হৈছে কেনেও প্ৰকৃত দেখা নাপাব।

যীচু খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ পৰা ২০৩০ চনত তেওঁৰ উত্তৰিত হৈছিল খ্ৰীষ্টন যুগৰ ২০০০ বছৰত প্ৰকাশ কৰা এই সময়প্ৰসূতি আৰু পবিত্ৰকৰণৰ সময়তলৰ ১৩ আৰু ১৪ পদত প্ৰকাশ কৰা হ'ব পোপৰ বোম্বৰ ঘণনীয় শিক্ষাৰ দ্বাৰা বৈধত প্ৰদান কৰা হয়। মই আঙুলিয়াই দিব বিচাৰোঁ যে ত্ৰাণদেয় শতিকাৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা সংস্কাৰৰ কামতৰ বাবে পবিত্ৰ আৰু নিখুঁতভাৱে শূদ্ধকৰণৰ ঈশ্বৰ সকলো নিয়ত দাবী কৰা শূদ্ধকৰণ আৰু পবিত্ৰকৰণ সম্পন্ন কৰা নাছিল।

Dan 8:13 *মই এজন স্নজক কথা কোৱা শূনলিঃ আৰু আন এজন পবিত্ৰই কথা কৈ থকা জনককালে, “দৈনিক বলদিনৰ বিষয়ে আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি তোলা পাপৰ বিষয়ে দৰ্শনা কৰি মানদিনলৈ হ'ব?”* অভয়াবণ্য আৰু সৈন্যহীনী কৰি মানদিনলৈকে ভৰিৰে গচৰিবি

১৩ক- *এজন সাধুক কথা কোৱা শূনলিঃ আৰু আন এজন স্নজক কথা কোৱা জনক কালে*

বোমৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰৰ পোতা পাপৰ বিষয়ে কৰিল প্ৰকৃত
সন্জাকলেহে সচেতন হয়। আৰ্মি তেওঁলোকক পুনৰ দানত উপস্থাপন কৰা দৃষ্ট
দৃশ্যত বচিৰি পামা ১২.

১৩থ- *কিমান দিনলৈ দ্ৰষ্টা প্ৰকাৰ হ'ব?*

সন্জাকলে এনে এটা তৰ্থি বচিৰা যিয়ে বোমান ঘণনীয় বাক্ষৰ অন্ত
পালেব

১৩গ- *চৰিত্ৰতা বৰ্দ্ধনৰ ওপৰত*

সন্জাকলে এনে এটা তৰ্থি বচিৰা যিয়ে খ্ৰীষ্টীয় দ্ৰষ্টা চৰিত্ৰতা পুৰোহিতৰ
পদ পুনৰ আৰম্ভকৰা বচিহ্নিত কৰিব

১৩ঘ- *আৰু ধৰ্মসা তক্ষণ পাপৰ ওপৰত?*

সন্জাকলে এনে এটা তৰ্থি বচিৰা যিয়ে স্পষ্ট দিনৰ বশিৰমবৰৰ উভৰ্ত
অহা বচনি স্ক্ৰুপে, যাৰ উলংঘাৰ শাস্তি বোমান ধৰ্মস আৰু যুদ্ধ দ্ৰষ্টা দিয়া হয়;
আৰু ইয়াৰ উলংঘাৰী সকলৰ বাবে এই শাস্তি জগতৰ শায়েলৈ কথোৱাৰ।

১৩নং- *অভয়াবগ্ৰহণ আৰু সৈন্য হৰ্মী কিমান দিনলৈ ভৰিৰে গচৰ্থি কৰিব?*

সন্জাকলে এনে এটা তৰ্থি বচিৰা যিয়ে তেওঁলোকৰ বৰিৰুদ্ধ প্ৰকাৰে কৰ
পোপৰ অত্যাচাৰৰ ন্তপৰি, ঈশ্বৰৰ নিক্ৰতি সন্ত।

Dan 8:14 *ত ত্ৰিযাত তেওঁলোক কলে, দুহাজা বৰ্তনশিৰ্দ্দিন;*

১৪ক-১৯৯১ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে মৰে অধ্যয়ন এই ভুল অনুবাদকৰ পদটোৰ
প্ৰতি নিৰ্দেশিত কৰিছে। ইয়াত হিব্ৰুগ্ৰন্থ ইয়াৰ প্ৰকৃত অনুবাদ দিয়া হৈছে।

**আৰু তেওঁলোক কলে: সন্ধ্যা আৰু ৰাতিপুৱালৈ বহুহাজা বৰ্তনশিৰ্দ্দিন আৰু
ধাৰ্মিকতা পৰিত্ৰা হ'ব।**

আপুনিদিখিছে যে ২৩০০ সন্ধ্যা আৰু ৰাতিপুৱালৈ বাক্ষৰ লৰ লক্ষ্য হৈছে
এই বাক্ষৰ লৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰা তৰ্থিৰ পৰা ঈশ্বৰে নিৰ্ধাৰিত কৰ
নিৰ্ধাৰিত সকলক পৰিত্ৰা কৰা। তেওঁলোকে কেবলপ্ৰতি দ্ৰষ্টা লাভ কৰা চৰিত্ৰতা
ন্যয়ক লৈ প্ৰকৃত উত্থাপন হয়। পিতৃ পুত্ৰ আৰু পৰিত্ৰা আত্মত তিনিবিধ পৰিত্ৰা
ঈশ্বৰৰ প্ৰকাৰে নীত সলনি হৈছে আৰু নিৰ্ধাৰিত সকলে বশিৰমবৰৰ বৰিৰুদ্ধ, বা
ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা অহা আন কোনেো নিয়মৰ বৰিৰুদ্ধ আৰু পাপ নকৰাৰ
প্ৰয়োগে নীত ই ইয়াক আৰু শক্তিশালী কৰি তুলিছে। যিচুৰে শিকোৱা পৰিত্ৰাৰ
সংকীৰ্ণ পথ এইদৰে পুনৰুদ্ধাৰ কৰা হয় / **আৰু নোহ, দানিয়েল আৰু ইয়াকৈ**

উপস্থাপন কৰা নীৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ আৰ্হী দানৰ শেষ বচিবৰ দহ বলিয়ন পত্ৰিত
লোকৰ বাবে লেখা থকা নীৰ্দ্ধাৰিত লোকক ন্যয্যত প্ৰদান কৰে। ৭:১০ বজা ত

Dan 8:15 মই দানিয়ালে এই দ্ৰশ্য দেখি আৰু বুজিবলৈ চেষ্টা কৰি থকাতে মোৰ
সন্মুখত এজন মানুহৰ পথক এজন থিয় হৈ আছিল।

১৫ক যুক্তিসংগতভাৱে দানিয়ালে দ্ৰশ্যৰ অৰ্থ বুজিব বচিব আৰু ইয়াৰ ফলত
ত.ওঁক দান.১০:১২ত, ঈশ্বৰৰ পৰা ন্যয্য অনুমোদন লাভ কৰিব, কিন্তু দানিয়ালে
১২:৯ত ঈশ্বৰৰ সহৰিদৰে ত.ওঁকক ত্ৰিাওসম্পূৰণ পূৰণ কৰা নহ'ব।

Dan 8:16 তে ত্ৰিা মই উলা ইৰ মাজত এজন মানুহৰ মাতৃশ নলি. আৰু তেওঁ চিঞৰি
ক'লে, “গেৰিয়ে, তেওঁকসেই দ্ৰশ্য ঘোষণা কৰ।”

১৬ক উলা ইৰ মাজত থকা যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃতিৰ দানৰ দ্ৰশ্যত দিয়া পাঠৰ
আগজাননী দিয়া (১২) খ্ৰীষ্ট ঘনিষ্ঠ দাস গেৰিয়ে সৰ্ব্বদাতক ইয়াৰ
আবশ্যকৰি পৰাই সমগ্ৰ দ্ৰশ্যৰ অৰ্থ ব্যাখ্যা কৰাৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছে। সেয়েহে
তলৰ পদবোৰত প্ৰকাশ পোৱা অতিৰিক্ত তথ্যসমূহ আৰ্মি ভাৱদৰে অনুসৰণ
কৰা হৈক।

Dan 8:17 তে ত্ৰিাত ওঁ মই থকা ঈ ইৰ ওচৰ পালাগৈ আৰু তেওঁ ওচৰ চাপি অহা বলাগে
লগে মই ভয়খলোঁ আৰু মোৰ মুখত পৰিলোঁ। তে ত্ৰিাত ওঁ মোক ক'লে, “হে মানুহৰ
সন্তান, মন কৰক;

১৭ক আকাশী সত্তাৰ দ্ৰশ্যে মাংসৰ মানুহৰ ওপৰত সদায় এই প্ৰকৃতিৰ পোলাব
কিন্তু তেওঁ নিম্নজা জন্মোৱাৰ দৰে আৰ্মি মনোযোগী হওঁ আহকা সংশ্লিষ্ট শেষৰ
সময়টো আৰম্ভ হ'ব সমগ্ৰ দ্ৰশ্যৰ শেষপৰ।

Dan 8:18 তে ওঁ মোক কথা কওঁ মই মোৰ মুখত গভীৰ টোপনি লৈ শূন্য ইপৰিলোঁ;

১৮ক এই অভিজ্ঞতাত ঈশ্বৰে মাংসৰ অভিশাপৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে
যিটো বশীৰসী সৰ্ব্বদাতসকলৰ আকাশীদেহৰ পৰিষ্কাৰৰ সমাননহা।

Dan 8:19 তে ত্ৰিাত ওঁ মোক ক'লে, মই তোমাক দেখুৱাম যে কৰাৰ শেষতক
হ'ব;

১৯ক ঈশ্বৰৰ কৰাৰ অন্ত আৰ্হি কিন্তু এই কৰা খ্ৰীষ্টন আবশ্যকৰ
দ্ৰা ন্যয্যত প্ৰদান কৰা হয়, যিটো বোমান পোপৰ মতবদৰ উত্তৰাধিকাৰ।
এই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ঈশ্বৰিক কৰাৰ অন্তপৰটো সেয়েহে আশীৰ্বাদ কৰা
খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰকৃতিৰ সময়েত মানৱজাতিৰ সম্পূৰ্ণ ধ্বংসৰ পিছতহে
সঁচকৈ যন্ত্ৰন হ'ব।

Dan 8:20 তুমি যি ভা.ডাদে খিছিলি, যাৰ শিং আছিলি সে ই ভা.ডাদা আৰু পাৰ্শ্বৰ বজা।

২০ক- ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য হৈছে তেওঁৰ নিৰ্বাচিত লোকেসকলক নিৰ্দেশনা দিয়া যাতে তেওঁলোকে উপস্থাপন কৰা প্ৰকৃতি কৰ উত্তৰাধিকাৰ নীতি বুজিব পাৰে। মাদী আৰু পাষ্ট্ৰসকলে প্ৰকাশৰ আৰম্ভণি ঐতিহাসিকপ্ৰসংগ চিহ্নিত কৰে। ইন ডেনা ২ আৰু ৭ত তেওঁলোকে দ্ৰষ্টব্য স্থানত আছিল।

Dan 8:21 ছাগলীজাৱানবৰজা, আৰু তেওঁৰ চকুৰ মাজৰ ডাঙৰ শিংটো প্ৰথম বজা।

২১ক- পাছলৈগৈ চ দ্ৰষ্টব্য উত্তৰাধিকাৰী ; তৃতীয়টো দান.২ আৰু ৭ত।

২১খ- তেওঁৰ চকুৰ মাজৰ বমহা শিংটোৱেই প্ৰথম বজা

আমি দেখে দৰে এইজনাই হৈছে মহান গ্ৰীক বজায়ী মহান আলেকজাণ্ডাৰ ডাঙৰ শিংটোৱে তেওঁৰ আক্ৰমণাত্মক আৰু যুদ্ধপ্ৰেমী চৰিত্ৰটোকে প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, যিটো বজা তৃতীয় দৰিয়াছে অপমানকৰণটো ভুল আছিল বৰণ ইয়াৰ ফলত তেওঁৰ জয় আৰু জীৱনৰ ক্ষতি হৈছিল। এই শিংটোক পালতনহা চকুৰ মাজত থা আত্মাই নিজৰ বজাৰ অত্পত লোভ দেখুৱায় যিটোকে বৰল তেওঁৰ মৃত্যুৱেই বন্ধ কৰিব। বিনুত চকুৰে ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক স্পষ্টদৃষ্টিও প্ৰতিনিধিত্ব কৰে আৰু তেওঁৰ জন্মৰ পৰাই তেওঁক এজন দৰ্শক। এক ব্যতিক্ৰমী অগ্ৰযােমা কৰিছে আৰু তেওঁ গোটোই জীৱনৰ নিজৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা অগ্ৰযত বিশ্বাস কৰে।

Dan 8:22 আৰু সেই ভাঙা শিংৰ ঠাইত যি চৰিটো শিং উঠিল, সেইজাৱৰ পৰা ওলোৱা চৰিখনৰ জয় বিনুত সেইবোৰে ইমান শক্তিশালী নহ'ব।

২২ক- আলেকজাণ্ডাৰৰ উত্তৰাধিকাৰী চৰিজন সেনাপতিৰ দৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা চৰিটো গ্ৰীক বংশক আমি চিৰি পাওঁ, যিসকল আৰম্ভণিতে থকা দহজনৰ মাজত ২০ বছৰ যুদ্ধ পাছতো জীয়াই আছিল।

Dan 8:23 আৰু তেওঁলোকে আৰ্ধপত্ৰ শাষেৰ মূৰত যাতিয়া পাপী সকলক ভক্ষণ কৰা হ'ব, তেতিয়া এজন অহংকাৰী আৰু কৌশলী বজা থিয় হ'ব।

২৩ক- মধ্যৰাত্ৰি সময়বোৰে এৰি দীদুত পোপৰ বোমৰ আৰ্ধপত্ৰ খণ্ডিত যুগৰ উদগনি দিয়ে। তেনেকৈ কৰাৰ সময়ত তেওঁ প্ৰকৃত প্ৰকাশৰ মূল উদ্দেশ্য ইংগিত দিয়ে। বিনুত এই ব্যক্তিই আন এটা শিষ্ণ আন যেটি এই পদৰ প্ৰথম বাক্যত দেখা যায়: তেওঁলোকে আৰ্ধপত্ৰ শাষেত যাতিয়া পাপী সকলক ভক্ষণ কৰা হ'ব। তন্ত পোপৰ শাসনৰ সময়ৰ আগৰ এই ভক্ষণ পাপী সকলক কেন? তেওঁলোকে হৈছে বদ্বয়ী জাতি যিহুদী যিয়ে চুখীষ্ট মটীহ আৰু তৰণকৰ্তা, মুক্তিদাতা হিচাপে অগ্ৰহণ কৰিছিল হয়, বিনুত বৰল কৰা পাপৰ পৰা আৰু বৰল তেওঁলোকে প্ৰকৃত যিসকলক তেওঁ তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ গুণৰ দৰে চিনি পায়। ৭০ চনত বোমৰ

সন্মুখ, তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ জেৰু জা লৈ চহৰ তেওঁলোকক ভক্ষণ কৰিছিল
আৰু এইটো দৰ্শনীয় বৰ বৰ - ৫৮৬ চনত নবুখদনে চৰবত ধীনত সংঘটিত হোৱা
ধ্বংসৰ পিছতৰ ক্ষুণ্ণ ঐশ্বৰ্য পৰিহাৰিছিল

২৩খ- *এজন অহংকাৰী আৰু কেশী বজা বউত্থান হ'ব*

এইটোৱেই হৈছে ঐশ্বৰ্য পোষাৰ বৰ্মা যিটো Dan.7:8 অনুসৰি ইয়াৰ
অহংকাৰ আৰু ইয়াত ইয়াৰ অহংকাৰে বৈশিষ্ট্যকৃত । তেওঁ যোগ কৰে আৰু
কলতক্ষ । কৃত্তমিত গঠিত সত্যক ওৰণি লোৱা আৰু যি নহয় তৰূপ লোৱা ।
কৃত্তমিত ই নিজৰ ওচৰ-চুবুৰী যাক প্ৰভাৱণ কৰিবৰ মকৰ, একে ৰূপে পোষকলৈ
এই কৰ্মকৰে।

Dan 8:24 *আৰু তেওঁ মনন হ'ব, কনুত নিজ বশকৰি দৰা নহয়, কনুত তেওঁ অতশয়
ধ্বংস কৰিব আৰু সফল হ'ব, আৰু শকুতশীলী আৰু পৰিত্ৰ লোকসকলক ধ্বংস
কৰিব।*

২৪ক- *তেওঁ বশকৰি বঢ়বি*

সঁচকৈ য়দে ন.৭:৮ত “সূৰ্য্য” হিচাপে বৰ্মা কৰ ২০ পদত ইয়াৰ বৰ “
আনবেশতকৈ ডাঙৰ প” বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে।

২৪খ- *কনুত নিজ বশকৰি নহয়*

ইয়াত আকৌ ইতিহাসে নিশ্চিতি কৰিছে যে বজা সকলৰ সশস্ত্ৰ সম্ৰাজ্য
অবহিনেপোষৰ শাসন বক্ষ্যমা জীয়াই থকাৰ নোৱাৰিলে হ'লে তেনে প্ৰথম সম্ৰাজ্য
মৰে ভাঙি যানবংশৰ ফলংকৰিছ বজা কল্লিছ আৰু তৰ পিছতকৈ বলিষ্ঠ যানবংশ
আৰু শেষতকৈ পৰ্টে যানবংশৰ সম্ৰাজ্য হোৱাৰ বৰ ফৰাটী ৰজতন্ত্ৰ সম্ৰাজ্যে
ইয়াক বিফল কৰাটো খুব কম ইহদেখে গৈছে। আৰু আৰ্মিচিম যো এই সম্ৰাজ্যৰ মূল্য
আছে। ইয়াৰ উদাহৰণ হিচাপে ফৰাটী ৰজা লুই ১৬, ৰাণী মাৰী-এণ্টোৱানেটে,
ৰজতন্ত্ৰাদী দৰবাৰী আৰু মূলতঃ দায়ী ৰোমান কথলিক ধৰ্ম্মাৰু সকলৰ মূৰৰ কাঁট
পালে হ'ব, ৰজধানী আৰু প্ৰদেশিক চহৰসমূহত ফৰ্ণস্ট স্থাপন কৰ
গলিওৰ্টিনৰ দৰা , ১৭৯৩ চনৰ পৰা ১৭৯৪ চনৰ ভিতৰত ফৰাটী বিপ্লৱী সকলে;
মানৱত বস্তুৰ্তিত তেজ ৰতাথৰে ৰোলেথ "আতংকাৰ দুট যুগ। প্ৰকাশিত বাক্য ২:২২
পদত এই ঐশ্বৰিক শাস্তি এই শব্দৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হ'ব: চোৱা, মই তাক
বচনা তপো লাইম আৰু মহা কলশ পঠি মআ ছফো সকল ত্ৰা ইবল গত ব্যৰ্জ চা বক ৰে,
যদিহি তেওঁলোক নিজৰ কৰ্ম পৰা অনুতপন কৰে। মই তাক ইবল সন তন ক হত য

কৰ্মি আৰু সকলো মণ্ডলীয়ে জনাবিযা মই সেইজ ন্যায়মেন আৰু হৃদয়বচিব কৰে, আৰু মই তেঁো লোকেৰ প্ৰত্যেকক তেঁো লোকেৰ কৰ্ম অনুসাৰে পুৰস্কাৰ দিম।

২৪ গ- তেওঁ অশ্বিনস্বয় বধিকসীৰূপ ধাৰণ কৰিব

পৃথিবীত কোনো গণনা কৰিব নোৱাৰে, বৰ্ণনিত স্ক্ৰিপ্ত ঈশ্বৰে ইহঁতৰ সৰ্ব্বক সংখ্য জন আৰু শেষ বচিবৰ শাস্তি পোৱাৰ সময়ত তেওঁ লোকেৰ সকলোকে সৰুৰ পৰা ভয়ংকৰলৈ কৰ্তে। তেওঁ লোকেৰ লোখক বদৰা প্ৰয়শ্ৰুতিত কৰিব।

২৪ ঘ- তেওঁ নাজিৰক মতসফল হ'ব

তেওঁ কৰে নোৱাৰে সফল নহ'ল, যাতে ঈশ্বৰে তেওঁক এই ভূমিক দিছিল তেওঁৰ লোকে সকলো কৰা পা পৰশাস্তি দিবলৈ যিসকলো যি চুখীয়াই লাভ কৰা পৰিত্ৰণ দাবী কৰে?

২৪- তেওঁ শক্তিশালী আৰু পৰিত্ৰ লোকে সকলক ধ্বংস কৰিব

পৃথিবীত ঈশ্বৰৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে নাজিৰ থিয় দি তেওঁ লোকে বহিষ্কাৰৰ ভাব দি যিহেতু তেওঁ লোকে স্ক্ৰিপ্ত প্ৰকাশ বন্ধ কৰি দিব, পোপৰ পদত প্ৰতীক্ষা দাশেৰ মন্ত্ৰন আৰু বজা সকলৰ বশবৰ্তী হয়, আৰু তেওঁ লোকে বৰ্ছী সৰু, ধনী বা দুখীয়া, বৰ্ণনিত সকলো অজ্ঞান লোকেৰ বশবৰ্তী হয়, কাৰণ তেওঁ লোকে অশ্বিনস আৰু ঈশ্বৰিক সত্য প্ৰতি তেওঁ লোকে উদাসীনতা

১১৭০ চনত পিটবাল্ডৰ দ্বাৰা আৰম্ভ কৰা সংস্কৰ যুগৰ আৰম্ভণিৰ পৰা ইপোপৰ শাসন ঈশ্বৰৰ বশবৰ্তী সৰে সকলক বিৰুদ্ধ আন্দোলিত কৰি কৰে প্ৰতি কৰিয়া প্ৰকাশ কৰিছিল যিসকল একমাত্ৰ প্ৰকৃত সন্ত আছিল যিসকল সদায় শান্তিপূৰ্ণ আৰু নম্ৰ, হৃদয়কাৰী কথক লীগ যিবোৰ তেওঁৰ ভূমি পৰিত্ৰণৰ ইনবৰ্টিউজ চনবন্যযাধিকৰণৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত। এইদৰে পৰিত্ৰ লোকে আৰু আন সকলক ভয়ানক অত্যাচাৰৰ নিৰ্দেশ দিয়া হুড পান্থ বচিব সকলো যিসকলো সকলোৱে ঈশ্বৰ আৰু বোম্বৰ বিৰুদ্ধ পাষণ্ড্যৰ অভিযোগত অভিযুক্ত তেওঁ লোকে সকলোৱে দানত ভৰিষ্কাৰী কৰা ঠিক শেষ বচিবৰ সময়ত সত্য ঈশ্বৰৰ আগত নাজিৰ জোৰ-জবৰদস্তি হিচাপে দিব লাগিবা ৭:৯ আৰু প্ৰকাশ শিত বক্য ২০:৯ৰ পৰা ১৫ লৈকে।

Dan 8:25 তেওঁৰ সমুদ্ৰ আৰু কৌশলৰ কাৰণে তেওঁ নাজিৰ হৃদয়ত অহংকাৰী হ'ব আৰু শান্তিত থকা বহু লোকে ধ্বংস কৰিব আৰু অধক্ষক সকলৰ অধক্ষক বিৰুদ্ধে উঠিব বৰ্ণনিত তেওঁ হতনোহোৱাকৈ ভাঙি যাব।

২৫ ক- তেওঁৰ সমুদ্ৰ আৰু তেওঁৰ কৌশলৰ সফলতাৰ কাৰণে

এই সন্মুখ্যতে, ওঁৰ সন্মুখৰ ইংগতি দিয়ে যিটো পদটোৱে তেওঁৰূপত্ৰাৰ সৈতে সংযোগ কৰিছে। আচলত, ধ্বন্ত্য ব্ৰহ্মহৰ কৰাটো প্ৰকৃতি নীতি, যাৰে যি এজন সৰু আৰু দুৰ্ব্বল হয় ধনী সকলৰ পৰা, সকলো ধৰণৰ ধন আৰু ধন লাভ কৰিবলৈ যিবিধ প্ৰক্ৰিয়া শিত বাক্য ১৮:১২ আৰু ১৩ পদত তললৈ ভুক্তকৰা হৈছে।

২৫খ- তেওঁৰূপ দয়ত অহা কৰা কৰিব

এই কথা, দানতৰজা নবুখদনে চৰবত ভিজিঞা ই শিকোৱা পাঠবস্তুও । ৪ আৰু দানত তেওঁৰনা তৰিলে চচৰবত অধিককৰণ ৫.

২৫গ- শান্তিৰ জীয়াই থকা বহু মানুহক তেওঁ ধ্বংস কৰিব

শান্তিপূৰ্ণ প্ৰকৃত খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম ফল, বিনুত মাত্ৰ ১৮৪৩ চনলৈ ক'ব ক'ব সোঁতৰি থকা আগত, আৰু বশিষক ফৰচী বিপ্লৱ শেষলৈকে ১২৬০ বছৰীয়া পোপৰ ৰাজত্ব শেষত ডেনতৰি যিফদগী কৰা হৈছিল ৭:২৫, মিছা বশিষকৰ বশিষ্ট্য হৈছে নিষিদ্ধত যি যি নিষিদ্ধত ক আক্ৰমণ কৰে বা প্ৰতি সঁহাৰি জনায় এইবিধ সময়ত হকে মলত আৰু শান্তিৰ মাজত প্ৰকৃতি আহি পৰে। যিচুৱা নিক্ষেপণ কৰা নিয়মবিধ এপষ্টলিক যুগৰ পৰাই সলনি হোৱা নাই; নিক্ষেপিত জন বলি দিবলৈ সন্মত হোৱা ভেড়া ক'ৱা যিওকসাই নহয়।

২৫ঘ- আৰু তেওঁ প্ৰক্ৰিয়াৰ বৰিদ্ধ উঠিব

এই স্পষ্টকৰণৰ লগে লগে আৰু কোনো সন্দেহ নাই। ১১ আৰু ১২ পদত উল্লেখ কৰা মুৰটো সঁচকৈ যিচু খ্ৰীষ্ট, ৰজা সকলৰ ৰজা আৰু প্ৰকৃত সকলৰ প্ৰকৃত যি প্ৰক্ৰিয়া শিত বাক্য ১৯:১৬ পদত তেওঁৰ উত্তৰিত অহা ৰমহীমাত প্ৰক্ৰিয়া পা ইছে। / আৰু তেওঁৰ পৰাই বোমা ন পেৰ্জি মনোৰ্থ চৰিত্ৰ প্ৰবেশিতৰ পদ কঢ়িলে গ'ল।

Dan 8:26 আৰু সন্মুখ্য আৰু ৰত্নপুৰাণৰ দৰ্শনা কৰা হৈছে সোঁতৰ

২৬ক- আৰু সন্মুখ্য আৰু ৰত্নপুৰাণৰ দৰ্শনা প্ৰদান কৰা হৈছে সোঁতৰ

স্বপ্নত ১৪ পদৰ "২৩০০ সন্মুখ্য-ৰত্নপুৰাণ"ৰ ভৱিষ্যদগীৰ ঐশ্বৰিক উৎপত্তি প্ৰদান দিয়ে। সোঁতৰে তেওঁৰ দৃষ্টি আক্ৰমণ কৰে, শেষত এই বহুসংখ্য প্ৰতি যিটো যিচু খ্ৰীষ্ট নিক্ষেপিত সন্তানকাল স্পষ্ট আৰু বুজিব লাগিব যাৰে যি তনে কৰাৰ সময় আহিব।

২৬খ- এই দৰ্শনা তেওঁ লোকে পৰা গণনা ৰখক, ক'ব ই বহু অতীতৰ সময়ক বুজায়।

সঁচকৈ দানিয়েল আৰু আমাৰ সময়ৰ মাজত প্ৰায় ২৬ শতিকা পাৰ হৈ গৈছে। আৰু সেইবাবেই আমি নিজ ক'ৱা যি যি ক'ৱাৰ সময়ত চিৰিপা ওঁত এই বহুসংখ্য স্পষ্ট হ'ব

লগিব এইটো কৰ হ'ব, কৰ্নিত দনৰ অধ্যয়নৰ আগতেনহা। ৯ য়িপ্ৰেক্ষকৰিত
গণনা সমূহসম্পন্ন কৰিববাপ্ৰক্ৰাজেনীয় চৰ্চাৰ ঐপ্ৰদান কৰিবা।

Dan 8:27 মই দানিয়েলবুহু দিন অজ্ঞান আৰু অসুস্থ হৈ আছিলোঁ তেতিয়া মই উঠ
বজা ব্ৰহ্মসায় কৰিলোঁ। দৰ্শন দেখি মই আচৰিত হৈছিলোঁ কৰ্নিত কেনেও গম
পোৱা নাছিলোঁ।

২৭ক- দানিয়েলব্ৰহ্মসায় সম্প্ৰীষ এই বৰিণ ব্ৰহ্মগিত নহা। ই আমাৰবাব
ঈশ্বৰৰ পৰা ২৩০০ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা সন্ধ্যা আৰু বৰ্তপুৰাৰবৰিষ্যতেথ্য লভ
কৰাৰঅত্ৰ্যত গুৰুত্বপূৰ্ণফলিত কৰা; কাৰণ অসুস্থ ই যেনে কৰ্মত্বৰ কাৰণ হ'ব
পাৰা, বহুসময় বৰিষ্যতে অজ্ঞানত ই শেষৰসময়তজীয়াই থকা শেষখ্ৰীষ্টনসকলক
চৰিণ আধ্যাত্মিকমৃত্যুৰদোষী সাব্যস্তকৰিবা।

দানিয়েল

Dan 9:1 মাদীয়াসকলবংশৰ অহচৰেৰচৰপুত্ৰ দাৰিয়াছৰ ৰাজত্বলত, যজিনে
কলদীয়াসকলৰজয়ত ৰাজত্বকৰিবলৈ আৰম্ভকৰিছিলোঁ।

১ক- দানিয়েলৰপ্ৰফেটদৰ্শন সাব্ধ অনুসৰি সয়েহে অনুসৰিকা, আৰ্ম
জানিবাৰা যো দনৰ ৰজা দাৰিয়াছ। ৫:৩০ মাদীয় বংশৰ অহচৰেৰচৰপুত্ৰ; পাৰ্ট
ৰজা চাইবছে ২ সয়েহেতে ওঁৰ ঐ ইত এতিয়াও লোৱা নাই। তেওঁৰ ৰাজত্ব প্ৰথম
বছৰটোহেই হৈছে সেই বছৰ য'ত তেওঁ মাত্ৰ বাৰলি জয় কৰিছে, এইদৰে
কলদীয়াসকলৰ সয়েই বছৰটোলৈছে।

দান ৯:২ তেওঁৰ ৰাজত্ব প্ৰথম বছৰত মই দানিয়েলে পুস্কবোৰ দৰা
দেখিলোঁ যো যি চলে মৰুসন্ধানত স্তম্ভ বছৰ পাৰহ'ব।

২ক- দানিয়েলে যিৰমিয়া, অবদীৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক লিখনীক বুজা ইছে। তেওঁ
আমাৰবৰিষ্য আৰু বৰিষ্যৰ এক সূন্দৰ উদাহৰণদেখি যি ঈশ্বৰ দাসসকলক
তেওঁৰ দৃষ্টি তলত একত্ৰিত কৰে। এইদৰে তেওঁ ১ কৰ্নিয়া ২৪ পদৰ এই
কথাবোৰ নিশ্চিত কৰে। ১৪:৩২: অবদীসকলৰ আত্ম অবদীসকলৰ অধীনত
থকা ইব্ৰী লোকসকলকৰিত ডিতকৰিববাপ্ৰফেটদৰ্শন কৰা ৭০ বছৰৰ এট

বহুতঃ শ দা ন্যিলে বে বেলনত বস কৰিছিল। ইস্যলৈ উভতি আহাৰ বিষয়টোৰ প্ৰতিও তেওঁৰ আগ্ৰহ আছিল যেতিয়া তেওঁৰ মতে যথেষ্ট ওচৰৰ হ'ব লাগে। ঈশ্বৰৰ পৰা উত্তৰ লাভ কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁক এটা মহৎ প্ৰবন্ধ সম্বন্ধন কৰা যে আমি অধ্যয়ন কৰিম।

এজন সাধুৰ বিশ্বাসৰ আদৰ্শ প্ৰবন্ধ

দা ন্যিলে এই ৯ অধ্যয়নৰ প্ৰথম পাঠটো হ'ল ঈশ্বৰে কৰি ইয়াক দা ন্যিলেৰ পুস্তকৰ এই অংশত প্ৰকাশ কৰাটোৱেই হ'ল। ই বিষয়বস্তু।

ভগ্ন পাণী সকলৰ ভৱিষ্যৎ মূলক যোগেৰে জৰিয়তে আমি নিশ্চিতকৰণ লাভ কৰিলোঁ যে ইস্যলৈ জীৱিহুদী সকলক ৭০ চনত বোম্বীয়াসকলে পুনৰনিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছিল আৰু ইতিমধ্যে কৰিছিল। বৰ দা ন্যিলেতেওঁৰ প্ৰবন্ধত স্মৰণ কৰিব পৰা সকলো কথাৰ বাবে। এতিয়া অৱস্থাৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্ট ১২ জন পঁচনি আৰু শিষ্যকৈ জীৱিত ঈশ্বৰৰ সৈতে প্ৰথম নিয়মত উপস্থাপন কৰা এই ইস্যলৈ কোন আছিল তেওঁ নজি ইহুদী আছিল। বৰল সমগ্ৰ মানৱত বনমুনা, বৰণ আদমৰ পিছৰে পৰা মানুহৰে ছালৰ বঙটো বাদ দি এক ইতিহাস অতি পোছৰৰ পৰা অতি কাললৈ যায়। কিন্তু তেওঁলোকৰ জীৱিত, জীৱিত, পিতৃমাতৃৰ পৰা পুত্ৰ-কন্যলৈ জীৱনগত অৱস্থাক বস্তু যিহেই নহওক কৰি, তেওঁলোকৰ মানসিক আচৰণ এক। ডেইজীৰ পাহাৰী নীতি অনুসৰি "মই তোমাক ভাল পাওঁ, অলপ, বহুত, আবেগিকভাৱে উন্মাদভাৱে, একে বাবেই নহয়", পুৰুষ সকলো বস্তু স্বত্বক্ৰমে জীৱনত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এই পৰিসৰ অনুভৱ কৰিবৰ উপদেষ্টা যেতিয়া তেওঁ নজিৰ অস্তিত্ব আৱিষ্কাৰ কৰে। লগতে মহানৰীচক জনৈজি কতেওঁৰ অনুগামী বুলি দাবী কৰা সকলৰ মাজত তেওঁক ভালপোৱা আৰু আজ্ঞা পালন কৰা বিশ্বাসী লোক সকলক, আনৰিছমান তেওঁক ভালপোৱা বুলি দাবী কৰা, কিন্তু তেওঁক অমান্য কৰা, আনৰিছমান নৈজিৰ ধৰ্ম উদাসীনতাজীয়াইথক, তথপিও আনৰিছমান কৰ্মসকলে কঠোৰ আৰু ততি হৃদয়ৰে জীয়াইথক যিহে তেওঁলোকক ধৰ্মান্ধ কৰি তোলে আৰু চৰম প্ৰায়ত, তেওঁলোকৰ বৈপৰীত্য সহ্য কৰিব নোৱাৰে আৰু তেওঁক কম তৰিকৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰে আৰু অসহ্যবৰ্ষীক হত্যা কৰা সম্ভা কৰে। এই আচৰণৰেই ইহুদী সকলৰ মাজত পোৱা গৈছিল কৰিনো এতিয়াও সমগ্ৰ পৃথিৱী গ্ৰন্থটোৰ মানুহৰ মাজত আৰু সকলো ধৰ্মত পোৱা যায় যিবোৰ অৱশ্যে সমান নহয়।

দাৰ্শনিকবিশ্ববিশ্বাস ই আপোনা কপ্ৰন কৰিবলৈ আহে, এইবোৰৰ কোনটো আচৰণত আপুনি নিজক চিনা পায়? যদি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা আৰু তেওঁৰ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ সাব্যস্ত হ'লি পোৱা তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা জনৰ নহয়, তেন্তে আপোনা বিশ্বাসৰ ধৰণাক লৈ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰক; অনুতপ কৰক আৰু দাৰ্শনিক কৰা দৰে ঈশ্বৰক আন্তৰিক আৰু প্ৰকৃত অনুতপ কৰিবলৈ দিয়ক।

এই ৯ নং অধ্যায়ত এই প্ৰবন্ধৰ উপস্থিতিৰ দ্বিতীয় কৰণটো হ'ল যে ইস্ৰায়েলৰ শাশ্বতীয় যিহোৱাৰ ৭০ চনত বোম্বাৰন সৰু কালত তেওঁক ৭০ বছৰীয়া কৰা হৈছে। মানুহৰ পৃথিৱীত মটী হৰ প্ৰথম আগমন। আৰু এই মটী হৰ জনক প্ৰকৃতিৰ সন্ধান কৰি, যাৰ একমাত্ৰ দোষ আছিল তেওঁৰ কৰ্মৰ সন্ধান যিহে তেওঁলোকে কৰিছিল, ধৰ্ম্মৰ সন্ধানত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে জনসাধাৰণক উত্থাপন কৰিলে, নিৰ্দোষক অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ দৰে, সকলোৰে ভাৰ পোৱা আৰু তথ্য দৰে বৰিহী। লগতে তেওঁলোকে নিজৰ চূড়ান্ত অৰ্থাৎ যিহোৱাটো এটা ঈশ্বৰিক সত্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিছিল, তেওঁক এজন মানুহক নিজক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰি। এই ধৰ্ম্মৰ সন্ধানৰ আত্ম জৰ্জৰিত্ব অগ্নিকুণ্ডৰ কয়লাৰ দৰে ক'লা আছিল যিহে তেওঁলোকে সৎ কৰ্ম্মৰ সময়ত ভগ্নীভূত কৰি। কিন্তু ইহুদী সকলৰ আটাইতকৈও ওৰদোষটো হ'ল তেওঁক হত্যা কৰা নহয়, তেওঁৰ ঈশ্বৰিক পুনৰুত্থানৰ পিছত তেওঁক চিনা পোৱাটো নহয়। তেওঁৰ বাৰজন পুৰুষ চিনাকিৰ অলৌকিকত আৰু ভাৰ্য্যকৰী সন্মুখী নহৈ তেওঁলোকে তেওঁৰ সময়ত ফৰোৱাৰ দৰে নিজক কৰ্ত্তন কৰি তুলিছিল আৰু এই কথাৰ সাব্যস্ত কৰিছিল বিশ্বাসী ডিকনষ্ট্ৰাক্টৰ হত্যা কৰি, যাক তেওঁলোকে নিজৰ ইহুদীৰ বোম্বাৰন সৰু কালৰ আশ্ৰয় নোহোৱা কৰি শিলিগুৰিৰ আশ্ৰয়ত কৰিছিল।

এই প্ৰবন্ধৰ তৃতীয় কৰণটো হ'ল ঈশ্বৰৰ সম্প্ৰতি জীয়াই থকা দীৰ্ঘায়নীয়া অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ ৭০ চনত চূড়ান্ত নিৰ্জাৰকৰ্ম্মৰ ভূমিকাগ্ৰহণ কৰে; এটা সাব্যস্ত, ইহুদী মন্ত্ৰ ই বৰি মানৱতাপৰ্ৱৰ্তী এৰি দিয়া এক প্ৰক্ৰিয়াৰ সাব্যস্ত। কৰিয়নো এই বৰি লৈ বৰি ডিহোৱাৰ লগে লগে ঈশ্বৰক প্ৰকৃত কৰা প্ৰবন্ধ বন্ধ হৈ যায়। এইটো সঁচা যে ইহুদী সকলো নিজৰ জীয়াই থকা টলিহাৰি আৰু আৰু কিছু সময়ৰ বাবে ঈশ্বৰক সন্মান আৰু আজ্ঞা পালন কৰা হ'ব, কিন্তু বিশ্বাসযোগ্যতা সোমকালে নাহিহ'ব হ'ব, ইমানোই যে তেওঁলোকে জীয়াই থকা টো কৰিবলৈ মটী হৰ প্ৰথম আগমনৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ শেষপৰীক্ষাৰ বাবেহে

নয়যন্তা প্ৰদান কৰিব পৰা যাব, কাৰণ তেওঁ হ'ব লাগিব ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ,
ইহুদী সকলৰমাজে তেঁহুদী।

এই প্ৰবন্ধৰ চতুৰ্থৰূপৰণটোৱে হ'ল যাকোৱা আৰু বুষীৰৰ কৰাপা পৰোক্ষ
সকলোখ্ৰীষ্টানসকলে তেওঁলোকৰ যুগত কৰা আৰু পুনৰাবৃত্তি কৰিছিল ৩২১
চনৰ ৭ মাৰ্চত বিশ্বমৰাৰপৰাতিথ্যগৰাৰপৰাআমাৰময়লৈকে ১৮৭৩ চনৰ
পিছত আৰু ১৮৪৪ চনৰ পৰা ব্ৰহ্মগতিভাৱে আশীৰ্বাদ পোৱা শেষ চৰকাৰী
প্ৰক্ৰিয়াকটোৱে সম্ভৱঅভিশাপৰসাৰিয়েলা নাই, যিহেতুযিচুৱে ১৯৯৪ চনত
ইয়াক বৰ্মাকৰি উলিয়াইছিল।

এতিয়া আহকআমিদিনিয়লৈ স্ৰষ্টাকৰ্ত্তমান ঈশ্বৰৰ লগত কথা পত্ৰ কথা
ভালদৰে শুনোঁ।

Dan 9:3 মই উপবাসে বসন্তবসন্ত আৰুছাইপনিধি প্ৰবন্ধ আৰুঅনুবোধব্দৰ
ৰচিবলৈমোৰ মুখপ্ৰস্তু ঈশ্বৰৰ ফালেথলোঁ।

৩ক- দিনিয়লৈ এতিয়াবুঢ়াইছে, বিনুত তেওঁৰ বিশ্বাস দুৰ্দ্ধা নহয়, আৰু ঈশ্বৰৰ
সৈতে তেওঁৰ সম্পৰ্ক বন্ধ, পুৰুষ আৰু বজা ইৰখ হয়। তেওঁৰ ক্ৰমত তেওঁৰ হৃদয়
গভীৰভাৱে আন্তৰিক হোৱা, উপবাস বসন্ত আৰুছাইপেৰুত অৰ্থাৎ বহন কৰে।
এই অভ্যাসবোৰে তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ দৰা শুনোঁ আৰু উত্তৰ পোৱাৰ ইচ্ছাৰ শক্তিৰ
ইংগিত দিয়ে। উপবাসে খেদ্য গ্ৰহণৰ আনন্দৰ তুলনাত ঈশ্বৰৰ সঁহাৰিক দিয়া
শ্ৰব্ৰহ্ম দখোৱাইছে। এই প্ৰক্ৰিয়াতে ভগৱানককোৱাৰ ধৰণটো আছে যে মই
আৰু আপোনাৰ সঁহাৰি অৰিহনে জীয়াই থকাৰ নিৰ্দিষ্টৰো, আত্মত্যাগ কৰিলৈকে
নোহোৱাকৈ।

Dan 9:4 তেতিয়া মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰবন্ধ কৰিস্বীকাৰ কৰিলোঁ, হে
প্ৰস্তু, মহান আৰুভয়ংকৰঈশ্বৰ, যিনি নৈয়মপালনকৰে আৰু আপোনাৰ কপ্ৰম কৰে
আৰু আপোনাৰ আজ্ঞাপালনকৰ সকলকপ্ৰতি দয়া কৰে।

৪ক- প্ৰস্তু, মহান আৰুভয়ংকৰঈশ্বৰ

ইস্ৰায়েলৈ বৰ্ণনলৈবিত্তি ডিহি আছে আৰু এইদৰে ঈশ্বৰ মহান আৰুভয়ংকৰ
বুলি জনাবলৈ ধৰিছে।

৪খ- তুমি যিসকলে তেমাৰ নৈয়মপালনকৰে আৰু যিসকলে তেমাৰ কপ্ৰম কৰে আৰু
তেমাৰ আজ্ঞাপালনকৰে তেওঁলোককপ্ৰতি দয়া কৰে।

দানিয়ালে দেখুৱা হৈছে যে তেওঁ ঈশ্বৰক চৰ্চনা পায় যদিহে তেওঁ ঈশ্বৰৰ দহ আজ্ঞাৰ দ্বিতীয় আজ্ঞাৰ পাঠ্যৰ পৰা নিজৰ যুক্তি আহৰণ কৰে, যিটো দুৰ্ভাগীয়া বৰ থলকিসকলে গোটাই শতিকা জুৰি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা সময়ছোৱাত নাজান, কাৰণ সৰ্বশুদ্ধমোত্তৰে পোষৰ পদত ইয়াক দহ আজ্ঞাৰ সংস্কৰণৰ পৰা আঁতৰাই পালেহেৰ উদ্দেশ্য লোৱা হৈছিল কাৰণ সংখ্যাতো দহত ৰখিবলৈ মাংসৰ ওপৰত গুৰুত্বআৰোপ কৰা এটা আজ্ঞা যোগ কৰা হৈছিল; পূৰ্বৰ অধ্যয়ত নিন্দা কৰা অহংকাৰ আৰু প্ৰকাৰৰ এক সুন্দৰ উদাহৰণ।

Dan 9:5 আমি পাপ কৰিলোঁ, আমি অপৰাধ কৰিলোঁ, আমি দুৰ্ঘট কৰি কৰিলোঁ আৰু বদ্বৰ্ষ কৰিলোঁ, আমি আপোনাৰ আজ্ঞা আৰু বচিবৰ পৰা আঁতৰি আহিলোঁ।

৫ক- ইয়াতকৈ সত্য আৰু স্পষ্ট হ'ব নোৱাৰে কাৰণ এই দোষবোৰৰ বাবেই ইস্ৰায়েলক বিনাশিত কৰা হৈছিল মাথোঁ দানিয়ালে আৰু তেওঁৰ তিনিজন সঙ্গী এই ধৰণৰ দোষৰ বাবে দোষী নাছিল, ইয়াৰ ফলত তেওঁ নিজৰ অপৰাধবোৰে নিজৰ লগত লৈ গৈ নিজৰ লোকৰ কাৰুণ্য প্ৰক্ষাণী হোৱাত বাধা নদিয়া।

তথিয়াই আমি ২০২১ চনত উপলব্ধি কৰিব লাগিব যে আমি খ্ৰীষ্টানসকলেও এই একে জটিলতাৰ সন্মুখীন কৰোঁ যদিহে নামালতকৰ ঘোষণা অনুসৰি চলি নাহয়। ৩:৬: *কিয়নো মই প্ৰভু, মই সলনি নকৰোঁ আৰু হে যাকোষৰ সন্তানসকল, তেনে লোকে ধৰ্মস হোৱা নাই। "এতিয়াও থোৱা হোৱা নাই" বুলি কোৱাটো উপযুক্ত হ'ব।* কিয়নো মলাখীয়ে এই কথাবোৰ লিখিলে, খ্ৰীষ্টই নিজকে উপস্থাপন কৰিলে, যাকোষৰ সন্তানসকলে তেওঁক অগ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁক হত্যা কৰিলে আৰু দানত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বাক্যৰ অনুসৰি ৮:২৩, শেষতৰোমা নসকলে ৭০ চনত ভক্ষণ কৰি পালে লা আৰু যদি ঈশ্বৰে সলনি নাহয় তেন্তে ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যে প্ৰথম আৰু প্ৰধানকৈ পৰিত্ৰৰ বশিৰামবাক্যৰ ধৰি তেওঁৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰা অৰ্শ্বসী খ্ৰীষ্টানসকলক তেওঁলোকৰ সময়ৰ ইব্ৰী আৰু জাতিয়েইহুদীসকলতকৈও অধিক আঘাত কৰা হ'ব।

Dan 9:6 আপোনাৰ দাস ভাববদীসকলে আপোনাৰ নামেৰে আমাৰ বজা, আমাৰ অধ্যক্ষ, আমাৰ পুৰুষৰ য আৰু দেশৰ সকলো লোকৰ আগত কথা কোৱাৰ কথা আমি শি নানা হৈ।

৬ক- এইটো সঁচা, ইব্ৰীসকল এইবোৰৰ বাবে দোষী, কিন্তু খ্ৰীষ্টানসকলৰ কথা ক'ব যিসকলে তেওঁ প্ৰতিষ্ঠা কৰা শেষ প্ৰতিষ্ঠাতোত একে কামৰ বাবে দোষী?

Dan 9:7 হে প্ৰভু, ধৰ্মকিত আপোনাৰ বিনুত আজিআমা বুমথবৰজিন্ত, যিহুদাব লোকেসকলৰ বাবে, যিবিচলে মৰ্কা সিন্দসকলৰ বাবে আৰুসম্গৰ ইস্ৰায়েলৰ ওচৰৰ আৰুদূৰৈসকলনোদেশত য'ত আপুনতি উলোকেক আপোনাৰ বৰিৰুদ্ধত উলোকেৰ অপৰধৰাবাৰে খেদিপঠিয়াইছো

৭ক- ইস্ৰায়েলৰ শাস্তি ভয়ংকৰ আছিল বহু লোকেৰ মৃত্যু হৈছিল আৰু কৰল জীৱিতসকলকহৰাৰিললৈ বতি ডতি কৰাৰ সোঁত গ্ৰহ হৈছিল আৰু তৰ পৰা কলদীয়া সাম্ৰাজ্য আৰু ইয়াৰ পিছত হোৱা পাৰ্টী সাম্ৰাজ্যৰ সকলনোদেশতে সঁচবৰ্তি হৈ পৰিছিল। ইহুদী জাতিটোৰেদিশতভংগহৈছিলআৰুতথপিওত উৰ্পৰ্শিশুৰ্তি অনুসৰি ঈশ্বৰে অতি সোমকলে ইহুদীসকলক তেওলোকেৰ জাতিয় মাৰ্টিত, তেওলোকেৰ পতিসকলৰদশতপুনৰ একত্বিত কৰিবা। এই জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ বৰি শক্ৰ্তি আৰু বৰি শক্ৰ্তি নাই। তেওঁৰপ্ৰক্ষ্মাত দানিয়েলেএই লোকেসকলোনিজৰপৰিত্ৰদে শলৈউভৰ্তি যোৱাৰ আগতেদেখুৱাবলগীয়াসকলনোঅনুত প্ৰক্ষ্ম শ কৰিছে, বিনুত কৰলযাতিয়া ঈশ্বৰ তেওলোকেৰকাষতথক।

দানিয়েলে ঈশ্বৰৰ শাস্তি দিয়া ইহুদীসকলৰঅবিশ্বাস্যত ক স্মিৰাৰ কৰিছে, বিনুত তেতিয়াএককমকৰ খৰ্ষ্টনসকলৰ বাবে বৰি শাস্তি? বতি ডন নোমৃত্যু?

Dan 9:8 হে প্ৰভু, আমাৰ আমাৰবজা, আমাৰঅধক্ষ্ম আৰুআমাৰপ্ৰক্ষ্মৰ যবৰ বাবে মুখবলাজ, কাৰণআমিআপোনাৰবৰিৰুদ্ধতাপকৰিলোঁ।

৮ক- ভয়ংকৰশব্দ, "পাপ" শব্দটো উদ্ভত কৰা হৈছে। এনেবৃহৎখ-কৰ্ত্তা কাৰণ হোৱা পাপৰঅন্তকোনে কৰিবপাৰে? এই অধ্যয়ত ইয়াৰ উত্তৰ দিয়া হ'ব। এটা শব্দ কাৰতিলোৱা আৰুমনত বখাৰ যোগ্য: ইস্ৰায়েলে ইয়াক শাসনকৰাৰজা, নেত আৰু পতিসকলৰপছন্দআৰু আচৰণৰ পৰিণতিভোগ কৰিছিল। গতিকে ইয়াত এটা উদাহৰণদিয়া হৈছে য'ত দুৰ্ভীৰ্গত নেত সকলৰঅবধ্যত কা ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদত থকাবলৈউৎসাহকৰিবপাৰি। এইটোৱেই হৈছেদানিয়েলেআৰুতেওঁৰতিনিজিন্সঞ্জীয়ে কৰাৰাছনিআৰুইয়াৰ বাবে তেওলোকে ধন্য।

Dan 9:9 আমাৰঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰত দয়া আৰুক্ষমা আছে, কাৰণআমিতিওঁৰ বৰিৰুদ্ধবদবহ কৰিলোঁ।

১০ক- পাপৰপৰিস্থিতিত এটিইআশাবকী থক: ভাল, দয়ালু ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা যত তেওঁনিজৰক্ষমা প্ৰদান কৰে। প্ৰক্ষ্মিয়াটো চৰিস্থায়ী; পুৰণিনিয়মৰ ইহুদী আৰুনতুননিয়মৰখৰ্ষ্টনসকলৰ ক্ষমাৰ এক প্ৰকাজেনীয়ত আছে। ইয়াত

আকৌঈ শ্ৰৱে এনে এট সঁহৰি প্ৰস্তুত কৰি আছো বৰ বাবে তেওঁ বহুত মূল্যমান ধন দিব লাগিব।

Dan 9:10 আমা বগৈ শ্ৰৱে যিহোৱাই তেওঁৰ দাস ভাৱ দী সকলৰ দৰা আমা বসনুমথত বখ তেওঁৰ বধিন সন্মুহপা লনকৰিবলৈ আমিত তেওঁৰ বাক্য পা লনকৰ নাই।

১০ ক- ২০২১ চনত খ্ৰীষ্টান সকলৰ ক্ৰিয়াকৰ্ম এনেকুৱাই

Dan 9:11 গোটোই ইস্যয়েলে তেমাৰ বধিন উলংঘ কৰিলে আৰু তেমাৰ মাতাপালনৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। এতে কৈ শ্ৰৱে দাস মৰ্চেৰি বধিনত লিখি অভিশাপ আৰু অভিশাপ আমা বওপৰত ঢলি দিয়া হৈছে, বৰণ আমা গৈ শ্ৰৱে বৰিদ্ধ পা পকৰিলোঁ।

১১ ক- মৰ্চেৰি বধিনত গৈ শ্ৰৱে সঁচ কই যি ইস্যয়েলক অবাধ্যতাৰ বৰিদ্ধ সতৰ্ক কৰি দিছিল। কনুত তেওঁৰ পিছত দানিয়েলৰ সমসাময়িক ভাৱ দী যিহিষ্কলে দানিয়েলৰ ১৩ বছৰৰ পিছত অক্ষয় যিহোৱাকৈমৰ ভূত বজা যিহোৱাকৈনে টাইগৰিছ আৰু ইউফ্ৰেটিছৰ মাজত অৱস্থিত কবাবন দী তবন্দী হৈ থকাৰ ৫ বছৰৰ পিছত বৰিদ্ধিত কৰিলে। তেওঁ গৈ শ্ৰৱে তেওঁক প্ৰবৰ্তিত কৰিলে আৰু আৰ্জি আৰ্মি আমা বৰ ইবলেত পোৱা বৰ্ত লিখিবলৈ দিলে। আৰু ই যিহিষ্ক আছো ২৬ যো আৰ্মি একে ৰাহশো সঁচ পাওঁ যাৰ আৰ্হি আধ্যাত্মিক ভাৱে প্ৰকাশ কৰা পোৱা যায়, কনুত কৱলন হয়, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮ আৰু ৯ পদত এপ'কলিপিছকা তট শক্তি তা এই আচৰিত সাদৃশ্যই নিশ্চিত কৰা যো গৈ শ্ৰৱে সঁচ কই যি চলনি হয়। পা পৰশো সঁচ পুৰণি নিয়মৰ দৰে ইনতুন নিয়মতো দিয়া হয়।

Dan 9:12 আৰু তেওঁ আমা বৰিদ্ধ আৰু আমা বৰিদ্ধ কৰা অধ্যক্ষ সকলৰ বৰিদ্ধ কৰোঁ কথ বৰোঁ পুৰা কৰিলে আৰু আমা বওপৰত এক বহুদুৰ্য্যোগ কঢ়িয়াই আনিলে, যিটো সমগ্ৰ স্বৰ্গত তলত যি চলে মৰা নোছিল।

১২ ক- গৈ শ্ৰৱে দুৰ্ভাগ্য হোৱা নাই, তেওঁ আশীৰ্ব্বাদ বা অভিশাপ দিয়াৰ ঘোষণা এক যত্নৰে পুৰণ কৰা আৰু দানিয়েলৰ লোক সকলক যি "দুৰ্য্যোগ" আঘাত কৰা হৈছিল তৰ উদ্দেশ্য হৈছে এইবোৰ শিকি থকা জৰিবেশক সতৰ্ক কৰা। কনুত আৰ্মি কি দেখিবলৈ পাওঁ? বৰিদ্ধ লিখি সাক্ষ্য থকাৰ পিছতো এই পাঠটো পঢ়াসকলো আওকাণ কৰি যোৱা হৈছে। এই বৰ্তটো মনত ৰাখিব: গৈ শ্ৰৱে ইহুদী সকলৰ বাবে আৰু তেওঁ লোকৰ পিছত খ্ৰীষ্টান সকলৰ বাবে আন দুটা মহান দুৰ্য্যোগ প্ৰস্তুত কৰিছে যিবোৰ দানিয়েলৰ পুস্তকৰ বৰিদ্ধ অংশত প্ৰকাশ পাব।

Dan 9:13 মৰ্চেৰি বৰ্ধনত লিখিব দৰে, এই সকলোবোৰো আমাৰ ওপৰত আহিল তথাপিও আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰৰক্ষা কৰা নাই আমাৰ অপৰাধৰ পৰা আঁতৰিয়োৱা নাই আৰু তেমাৰ সত্যক বুজি পোৱা নাই।

১৩ক- বাইবেলত ঈশ্বৰে লিখা কথা বোম্বৰ প্ৰতি অৱজ্ঞেও চৰিত্বশীল, ২০২১ চনত খ্ৰীষ্টানসকলো এই দোষৰ বাবে দোষী আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা যে ঈশ্বৰে সেইবোম্বৰ বিৰোধিতা নকৰে। তেওঁলোকে ওনজিৰ অপৰাধৰ পৰা আঁতৰি নাযায় আৰু এই বাইবেলৰ সত্যক প্ৰতি অধিকমনোযোগী নহয় বৰ্নিত আমাৰ শেষ সময়ৰ বাবে ইমানো ইগুৰ তপস্কৰ, ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক সত্য ত্ৰিবিধ আৰু বুজিব পৰা কষ্ট প্ৰকাশ পা ইছে, যিহেতু বুজা বচাবৰি ঠিক বাইবেলখনত আছে।

Dan 9:14 যিহোৱাই এই দুৰ্য্যন্তৰ বিৰুদ্ধে চকুৰ খি আমাৰ ওপৰত আনিলে, কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁকৰ সকলোৰে মতে ধৰ্ম্মকি, বৰ্নিত আমাৰ তেওঁৰ মাত পা লনকৰা নাই।

১৪ক- ইয়াতকৈ আৰু কি ক'ব পাৰি? সঁচাকৈয়ে বৰ্নিত ভুলদৰে জাৰি থওক যাে বৰ্জনাৰ মানৱতাবাৰে, আৰু একে কৰণত ঈশ্বৰে বহুত বৰ্জিত দূৰ্ঘণ প্ৰস্তুত কৰিছে। ই আহিব ২০২১ আৰু ২০৩০ চনৰ ভিতৰত পাৰমাণৱিক যুদ্ধৰূপত যাৰ ঈশ্বৰীয় মিছন আছে প্ৰকাশিত। বাক্য ৯:১৫ অনুসৰি মানৱ জাতিৰ এক ত্ৰৈয়াংগকৃত্য কৰা।

Dan 9:15 আৰু এতিয়া হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যি জনেজি বলেফে সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা শক্তিশালী হ'লে ৰেউলিয়াই আনি আৰ্জিৰ দৰে নিজৰ নাম গঢ়িতিলিলে, আমাৰ পাপকৰিলোঁ, আমাৰ অপৰাধকৰিলোঁ।

১৫ক- দানিয়েলে আমাক সাঁৱৰাই দিয়া যে অশ্বাসক ঈশ্বৰে কিয় নিন্দা কৰে। পৃথিৱীত ইহুদী জনগোষ্ঠীৰ অস্তিত্বই এই অসাধৰণ সত্যক সাক্ষ্য দিয়াে এটা অলৌকিক শক্তিৰ বাবে, মিচৰৰ পৰা হিব্ৰুলোফে সকলক পলায়না তেওঁলোকৰ সমগ্ৰ ইতিহাস এই অলৌকিক তথ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। এই পলায়নৰ সাব্যস্ত হোৱাৰ সুযোগে আমাৰ নাই, বৰ্নিত এই অৱজ্ঞেওৰ বংশধৰ সকলয়ে অজ্ঞিও আমাৰ মাজত আছে, সেইকথা কমেও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে। আৰু এই অস্তিত্বক ভুলদৰে শোষণ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে দ্ৰষ্টীয় বিশ্বদৃষ্টি সময়ত এই লোফে সকলক নাজী ঘণাৰ সন্মুখীন কৰিছিল। এইদৰে মানৱতাবাৰ মনোযোগে সেই জীৱিত সকলক প্ৰতি নিৰ্দেশিত হৈছিল যিসকলে ১৯৪৮ চনত ৭০ চনৰ পৰা হেৰুৱাই পালেৱা নিজৰ প্ৰাচীন গৃহভূমিৰ মাটিত পুনৰ সংস্থাপন লাভ কৰিছিল। ঈশ্বৰে ক'ৱল তেওঁলোকৰ

পিতৃসকলৰকথাবোধ তেওঁলোকৰ মূৰত পৰিবলৈ দিছিল যিসকলে বোম্বা নগৰৰ পৰ্ণায়াছ পলি তকয়ী চুব বসিযকেই ছিল তেওঁৰমৃত্যু লাভ কৰিবলৈ, মই উদ্ধৃত্ত দিছোঁ। "তেওঁৰত জআমা বওপৰত আৰুআমা বসন্ত নবওপৰত হওক।" ঈশ্বৰে সেইবোধ আখৰে আখৰে শুনিলে বৰ্ণিত সকলো ধৰ্ম্মাধীৰ খৰ্ষ্টনে এই ঐশ্বৰিক পাঠটোৰ লজ্জজনকভাৱেওৰণ কৰিছে আৰু বৰ্ণি বূৰ্জ বপাৰ, যিহেতু তেওঁলোক সকলোৰে নিজৰঅভিশাপৰঅংশীদাৰ ইহুদীসকলেমটীহক অগ্ৰহণ কৰিলে, বৰ্ণিত খৰ্ষ্টনসকলে তেওঁৰবৰ্ধনকতুচ্ছজ্ঞান কৰিলে। ঈশ্বৰে দুয়টোক নিন্দ কৰটো সায়েহেসেম্পূৰ্ণপে ন্যয।

Dan 9:16 পৰু, আপোনাৰ মহান দয়াৰ অনুসৰি আপোনাৰ কৰুণ আৰু কৰুণ আপোনাৰ পৰিত্ৰ প্ৰক্ৰ পৰা আপোনাৰ নগৰ যিৰূচলেমৰপৰা আঁতৰিয়াওক; কৰিয়নোআমাৰপাৰ আৰুআমাৰপূৰুষৰ যৰ অপৰ ধৰ্ম্মৰণে যিৰূচলেমআৰুতোমাৰ লোকসকলআমাৰচোপাশৰসকলোৰে বাবে অপমানজনক পৰিছে।

১৬ক ইয়াত দৰ্শায়িলে মৰ্চিয়ে ঈশ্বৰৰ আগত উপস্থাপন কৰা এটা যুক্তি আগবঢ়াইছে তেওঁলোকসকলৰশাস্তি প্ৰত্যক্ষ কৰা লোকসকলে ক'ব? ঈশ্বৰে সমস্যাটোৰ বিষয়ে জনাযিহেতু তেওঁ নিজ ইহুদীসকলৰ বিষয়ে বোম ২:২৪ত পোলাৰ মুখৰদ্বাৰা ঘোষণা কৰিছে: কৰিয়নোলিখিবদৰে তোমাৰলোকৰ কাৰণে অনা ইহুদীসকলৰ মাজত ঈশ্বৰৰ নাম নিন্দ কৰা হৈছে। তেওঁ যিহিষ্ক.১৬:২৭ ৰ পাঠটোৰ ইংগিত দিছে: আৰুচোপা, মই তোমাৰ বীৰুদ্ধ মৰে হত মেলিলোঁ, মই তোমাৰলোকক দিয়া অংশটোকমাই দিলোঁ, তোমাৰলোককতোমাৰলোকৰশত্ৰুসকলৰ ইচ্ছাৰওচৰত সম্ৰপ কৰিলোঁ, যিসকলতোমাৰঅপৰাধমূল আচৰণৰবাবোজ পা ইহুদে দৰ্শায়িলেতেওঁৰদয়াৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰনগৰ যিৰূচলেমলৈৰ বচিবৰ বিষয়ে এতিয়াও বহু কথা শিকিবলগীয়াআছে। বৰ্ণিত যোত্ৰিয়া তেওঁ কয়, " যিৰূচলেমআৰু আপোনাৰ লোকসকল আমাক আগুৰি থকা সকলোৰে বাবে অপমানজনক তেতিয়া তেওঁ ভুল কৰা নাই, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ শাস্ত্ৰিয়ে যদি পৌত্তলিকসকলৰ মাজতএক সুস্থ ভয় আৰু এই সত্য ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰাৰ ইচ্ছাৰ সৃষ্টি কৰিলেহঁ তেন্তে নত শাস্তিটোৰ প্ৰকৃত স্থা থকিলহঁ তেনা বৰ্ণিত এই দুখজনকঅভিজ্ঞান ই ফল কমাইছে দিলে, সেইসকলোৰে বাবে ই তুচ্ছনহয় যিহেতু আৰ্মি ইয়াৰ বাবে বজা নবুখদনে চৰআৰুমা দী বজা দৰিয়াছৰধৰ্ম্মান্জকৰণৰ খণী।

Dan 9:17 এতে কহে আমি বগ্‌শ্বৰ, আপোনাৰ দাসৰ প্ৰৰক্ষা আৰু অনুৰোধ শুন আৰু প্ৰকৃত কৰণে নিৰ্জা হৈ পৰা আপোনাৰ পৰিত্ৰাণত আপোনাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰ।

১৭ক- দানিয়েল যি বচিৰ সোঁমৰ্জু ৰুৱা হ'ব, কনুত ঈশ্বৰে তেওঁক ভলপোৱাৰ বাবে নহয়, কনুত কৰল ইস্যয়েলেই এই প্ৰত্যয় ৰব্ৰতা আৰু মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্মাণ তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ অংশ হোৱাৰ বাবে। কনুত দানিয়েলে নাজা নযো সঁচ কই যপুনৰ নিৰ্মাণ হ'বলগীয়া মন্দিৰটো ৭০ চনত ৰোমান সকলে পুনৰ ধ্বংস কৰি। এই কৰণে এই ৯ অধ্যায়ত তেওঁ লভ কৰিবলগীয়া তথ্যই তেওঁক যি চলে মতাৰ্হিত শিলৰ মন্দিৰটোৰ তেওঁ এতিয়াও দিয়া ইহুদী গুৰুত্ব পৰা নিৰাময় কৰিব; খ্ৰীষ্ট মাংসৰ মন্দিৰে অতি সোঁমৰ্জু লে ইয়াক অসাৰ কৰি পলে বতাবু এই কৰণে ৭০ চনত ৰোমান সৈন্যই ইয়াক পুনৰ ধ্বংস কৰি।

Dan 9:18 হে মোৰ ঈশ্বৰ, আপোনাৰ কৰণ হলে নীয়া কৰি শুন চকু মেলি আমাৰ ধ্বংসাৱশেষ আৰু তোমাৰ নামেৰে কোৱা নগৰখন চাওক। কয়িনো আমাৰ ধ্বংসিতৰ কৰণে তোমাৰ লোকৰ ওচৰত আমাৰ প্ৰৰক্ষা দাৰ্জি ধৰা নাই কনুত তোমাৰ লোকৰ মহান দয়াৰ বাবে আমাৰ প্ৰৰক্ষা আগবঢ়াইছে।

১৮ক- এইটো সঁচ যি ঈশ্বৰে যি চলে মকত তেওঁৰ গৰ্ভেৰ ময় উপস্থিতিৰ দৰা পৰিত্ৰ সন্ধান হিচাপে গঢ়ি তুলি বলাই বৰ্ছ লৈছিল। কনুত ঐ ইখন তেতিয়াহে পৰিত্ৰ হয় যি তেতিয়া ঈশ্বৰ থকা, আৰু -৫৮৬ বছৰৰ পৰা এতিয়া এনেকুৱা নাছিল। আৰু ইয়াৰ বিপৰীতে যি চলে মৰ্জু ৰুৱা ৰুৱা আৰু ইয়াৰ মন্দিৰে তেওঁৰ ন্যায়ৰ নিৰপেক্ষতৰ সাব্যস্ত দিছিল। এই পাঠটো প্ৰকৃতি নীয়া আছিল যি তে মানুহ প্ৰকৃত ঈশ্বৰক এনে এজন জীৱিত সত্তা হিচাপে গণ্য কৰা যি কৰল চয়তনৰ শৰিৰৰ ব্যায়া স্ক্ৰুদত সকলৰ সৈতে হসম্পৰ্ক থকা মুৰ্খপ্ৰজক পৌত্তলিক দেৱতাবাদৰে নহয়, যি দেৱে, বচিৰ কৰা আৰু প্ৰকৃতি ৰীয়া কৰা। বিশ্বসী মানুহে ঈশ্বৰৰ সোঁ কৰা কনুত অ বিশ্বসী মানুহে ঈশ্বৰক ব্যৱহাৰ কৰি নিজ ৰচনো শৰলোকৰ প্ৰতি নিজক ধৰ্মীয় বৈধত প্ৰদান কৰা। দানিয়েল যি ঈশ্বৰৰ মমতৰ বাবে আবেদন জনাইছে সোঁয়া বস্তু আৰু তেওঁ অতি সোঁমৰ্জু লে ইয়াৰ আটাইতকৈ সুন্দৰ প্ৰমাণ দি, যি চু খ্ৰীষ্ট ।

Dan 9:19 হে প্ৰভু, শুন হে প্ৰভু, কক্ষা কৰ; হে প্ৰভু, উপস্থিতি; হে মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ কৰণে কৰ, আৰু পলম নকৰিব; কয়িনো তোমাৰ নগৰ আৰু তোমাৰ লোক সকলক তোমাৰ নামেৰে কোৱা হয়।

১৯ক- দানিয়েলৰবয়স বৃদ্ধিযো তেওঁৰজোৰক ন্যয্যত প্ৰদান কৰে কাৰণমোৰেৰ দৰেই তেওঁৰ আটাইতকৈপ্ৰিয় ব্ৰহ্মকৃত ইচ্ছাইছে তেওঁৰ "পবিত্ৰ" দেশলৈএই উত্তৰিতহৰঅভিজ্ঞতা লাভকৰিবপৰা। তেওঁপবিত্ৰ মন্দিৰৰ পুনৰুত্থানৰস্বী হ'ব বচিৰে যিয়েপুনৰবৰঙীশৰ আৰুইস্ৰায়েলৰ মৰ্ম্মাকঢ়িয়াইআনিবা

Dan 9:20 *মই তেতিয়াওকথাকওঁ, প্ৰৰক্ষা কৰিআছিলোঁ আৰুমোৰপাপআৰু মোৰপ্ৰজা ইস্ৰায়েলৰপাপস্বীকাৰকৰিআছিলোঁ আৰুমোৰঈশ্বৰৰপবিত্ৰ প্ৰকৃতিৰবাবেমোৰঈশ্বৰফিহোঁৱাৰওচৰত মোৰঅনুৰোধদৰ্জধৰিছিলোঁ;*

২০ক- ঈশ্বৰে দানিয়েলকপ্ৰথম কৰটোঁ আচৰিতকথনহয়; তেওঁনম্ৰৰ আৰু যিয়েতেওঁক আনন্দিতকৰে আৰুতেওঁদবীকৰপবিত্ৰৰমাপকপ্ৰীপূৰণকৰে। প্ৰজাতিমানুহযোত্ৰিয়ালৈকেমাংসৰশৰীৰতজীয়াইথক; তেতিয়ালৈকেভুলআৰু দানিয়েলেইয়াৰব্ৰতীকৰা নহয়। আৰ্মিসকলোঁৱে কৰিবলগীয়াধৰণে নজিৰচৰম দুৰ্দ্ধাতৰপ্ৰতি সচেতনহৈতেওঁনজিৰপাপস্বীকাৰকৰে। বৰ্ণিততেওঁব্ৰহ্মকৃত আধ্যাত্মিকগুণমোহৰপাপতকৰিবনোৱাৰে, কাৰণতেওঁকৱলএজনমানুহনজিই অপুৰাণা সমাধনযীচুখ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰপৰাআহিবা

Dan 9:21 *মই প্ৰৰক্ষাত কথাকওঁত, আগতদৰ্শ্যত দেখেগাব্ৰহ্মিলে মানুহজন সন্ধ্যাৰ বৰ্ণাদিনৰসময়তমোৰওচৰলৈদুৰতগতি উৰিগ'ল।*

২১ক- গাব্ৰহ্মিলেৰভ্ৰাণৰবাবে ঈশ্বৰে বাৰ্ছিলোঁৱ সময়টোঁহৈছে সন্ধ্যাৰ বৰ্ণাদিনৰসময় অৰ্থাৎযীচুখ্ৰীষ্ট নিখঁতপবিত্ৰ আৰুনিৰ্দোষী শৰীৰৰভৰিষ্যতৰ স্বচ্ছমূলক বৰ্ণাদিনৰবৰ্ষিয়ে সন্ধ্যা আৰুৰত্ৰিপ্ৰভৰিষ্যতগী কৰমোৰপোঁৱলিৰ চৰিত্ৰতা বৰ্ণাদিনৰসময়। তেওঁএকমাত্ৰনিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰপাপৰপ্ৰয়শ্ৰুতি কৰিবলৈ তেওঁকৰুচতম্ভাবৰণ কৰিবা। তলত দিয়া হ'বলগীয়াপ্ৰকাশৰ সৈতে সংযোগে, দানিয়েলকসেয়েহেপ্ৰতিষ্ঠা কৰাইছে।

প্ৰৰক্ষাৰ অন্ত ঈশ্বৰৰ সঁহাৰি

Dan 9:22 *তেতিয়াতেওঁমোক শব্দইছিলআৰুমোৰ লগত কথাপাৰ্শ্বমোক ক'লে, "দানিয়েলে তেতিয়া মই তোমা কুবজা বৰ্ণাআইছোঁ।"*

২২ক- "মন থোলা" এই অৰ্ভিব্ৰহ্মকৃত অৰ্থ হ'ল তেতিয়ালৈকেমন বন্ধ আছিল স্ৰষ্টাত। ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰৰণৰ পৰিকল্পনাৰ বিষয়টোৰ বিষয়েকয় ফটোঁ ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰাভাববদীজনক। তেওঁৰস্বৰ্ণবমুহুৰ্ভাৰে লুকুৱাইৰখাইছিল।

Dan 9:23 যে তেঁয়া তুমি প্ৰৰক্ষা কৰিবলৈ ধৰিলে, তেঁয়া বাক্য ওলাই আহিল আৰু
মই তেঁোক ক'বলৈ আহিলোঁ; কৰ্মনো তুমি প্ৰযি। বাক্যৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়া
আৰু দৰ্শন বুজ।

২৩ক- যে তেঁয়া আপুনি প্ৰৰক্ষা কৰিবলৈ ধৰিলে, তেঁয়া বাক্য ওলাই আহিল

স্বপ্ন ঈশ্বৰে সকলো সংগঠিত কৰিছিল, চৰিত্ৰ লবনময়ত সন্তৰ্ভূত আৰু
গোপনীয়। স্বপ্নত খ্ৰীষ্ট "বাক্য"ৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা যদিও যেনে তেওঁৰ
শুভবৰ্ত্তা আৰম্ভণিতে কৰিব: বাক্যটো মাংসলৈ পৰিণত হ'ল। স্বপ্নত জনে
তেওঁক "বাক্য" ঘোষণা কৰিবলৈ আহে যিৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁ তেওঁক ঘোষণা কৰিবলৈ
আহিছে যে মৰ্চৰ পৰা ভৱিষ্যতবাণী কৰা খ্ৰীষ্ট আগমনৰ বিষয়ে দৰ্শনীয় বিবৰণ
১৮:১৫ৰ পৰা ১৯ লৈকে: প্ৰকৃততে তেঁো লোকৰ ঈশ্বৰে তেঁো লোকৰ মাজৰপৰা,
তেঁো লোকৰ ভাইসকলৰপৰা, মৰ্চ দৰে এজন ভাবদী উত্থাপন কৰিব; আপুনি
তেওঁৰ কথা শুনি আপুনি সমাবেশৰ দিনা হোমবেত আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ
ওচৰত কৰা অনুৰোধৰ উত্তৰ দিব, যে তেঁয়া আপুনি কৈছিল মই মৰ্চ ঈশ্বৰ
যিহোৱাৰ মাতৃশুনিবলৈ নদিওঁ আৰু এই মহাজুইক আৰু দেখা নাপাওঁ যাতো মই মৰা
নায়ওঁ। প্ৰকৃততে মৰ্চ কাল, তেওঁলোকে যি কৈছে সেয়া ভুল। **মই তেওঁলোকৰ**
ভাইসকলৰ মাজৰপৰা তেওঁলোকৰ বাবে উত্থাপন কৰিম আপোনাৰ দৰে ভাবদী
এজনক মই মৰ্চ কথা তেওঁকুমতৰ্দ্দমি আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মই যি আদেশ দিম
সকলোকে তা ক'ব। আৰু যি মৰ্চ নামত কৰে মৰ্চ কথাৰে নুশুনো মই
তেওঁলোকক হিচাপ দিব লাগিব। কৰ্ম যি ভাবদীয়ে মৰ্চ নামেৰে ক'বলৈ আজ্ঞা
নদিয়া এটা বাক্য ক'বলৈ অহাৰ বকৰে, বা আনদেৱতৰ নামত কথা কয়, সেই
ভাবদীক নিশ্চয় মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব।

এই গ্ৰন্থখন মটীহ যীচুক প্ৰত্যক্ষণ কৰাত ইহুদীসকলৰ অপৰাধবোধ
বুজিবলৈ মনোনিৱেশ কৰণ তেওঁ তেওঁৰ আগমনৰ বাবে ভৱিষ্যতবাণী কৰা সকলো
মাপকাঠী পূৰণ কৰিছিল। মানুহৰ মাজৰপৰা লোৱা আৰু ঐশ্বৰিক বাক্যৰ প্ৰবৰণৰ বী
যীচুৱে এই ব্ৰহ্মাৰ সৈতে মিল খাইছিল আৰু তেওঁকৰ অলৌকিক কৰ্মই ঈশ্বৰ
কৰ্ম সাব্যস্ত দিছিল।

২৩খ- ক'বনো তুমি প্ৰযি

ঈশ্বৰে দানিয়েলক ক'য় প্ৰথম কৰে? ক'বলৈ দানিয়েলে তেওঁক ভুল পোৱাৰ
বাবেই। প্ৰথমৰ ক'বনোই ঈশ্বৰে তেওঁৰ আগত মুক্ত জীৱন জীৱন সৃষ্টি কৰিছিল।
তেওঁৰ প্ৰথমৰ প্ৰত্যক্ষণীয়ত ই তেওঁৰ কৰ্ম মানুহৰ মাজৰপৰা ল'ভ কৰিবলৈ

ত.ওঁ যি অতি উচ্চমূল্য দিব লাগিব তৰ ন্যয্যত প্ৰদান কৰিছিল। আৰু ত.ওঁৰ মৃত্যুৰ মূল্যত, যিটো ত.ওঁ দিব লাগিব যিসকলক ত.ওঁ বাৰ্ছ ল'ব, ত.ওঁলোকে অনন্তৰ লব বাবে ত.ওঁৰ সংগী হৈ পৰিবা।

২৩গ- বাক্য প্ৰতি মনোযোগী হওক, আৰু দৰ্শনা বুজি লওক।

কোনটো শব্দ: সৰ্ব্বদাতাৰ বাক্য নথীকৃত লুকাই থকা ঐশ্বৰিক "বাক্য"? যিটো নিশ্চয়ত সোহাগ ল'ব যোৱাৰ সন্মত আৰু পৰিপূৰক বৰ্ণনাত যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসত আৰ্হি বলাগীয়া "বাক্য"ৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব। বৰ্ত্তো বুজি পোৱাটোৱেই সাহেবসেবচ গুৰুত্বপূৰ্ণ।

৭০ সপ্তাহৰ ভৱিষ্যদ্বাণী

Dan 9:24 আপোনাৰ লোকসকল আৰু আপোনাৰ পৰিত্ৰ নগৰৰ ওপৰত সত্ত্ৰ সপ্তাহ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে, অপৰাধবানত পোলা বলাই পাপবানত পোলা বলাই অপৰাধবানত মিলন কৰিবলৈ অনন্তধৰ্ম্মকিত আনিবলৈ দৰ্শনা আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীত মনোহৰ মাৰিবলৈ আৰু পৰিত্ৰ সন্মত অৰ্থাৎ কৰিবলৈ।

২৪ক- তেমাৰ লোক আৰু তেমাৰ পৰিত্ৰ নগৰৰ পৰা সত্ত্ৰ সপ্তাহ বৰ্চিহীন হৈ গ'ল।

হিব্ৰু ভাষাৰ "হাটক"ৰ অৰ্থ প্ৰায় অৰ্দ্ধ বা টুকুৰা টুকুৰা কৰা; আৰু ক.ৱলৰ পাক অৰ্দ্ধ, "নিৰ্দ্ধাৰণ বা ঠিক কৰা"। মই প্ৰায় অৰ্দ্ধটো ধৰি ৰাখিছোঁ, কাৰণ ই অৰ্দ্ধমৰ এই কক্ষ এটা অৰ্থ দিয়া যিয়ে ঈশ্বৰৰ সৈতে ত.ওঁৰ মিত্ৰ ক বলাদিনৰ দৰা সুনিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা, আদিপুস্তক ১৫:১০ পদত: অৰ্থাৎ এই সকলোৰে জীৱজন্তু লৈ মাজত কাৰ্টি পৰিটো টুকুৰা আনটোৰ বিপৰীতে ৰখিলে; কিন্তু ত.ওঁচৰাইবোৰক বৰ্জিত কৰা নাছিল। এই আচৰ্য্যকৰণে ঈশ্বৰ আৰু ত.ওঁৰ দাসৰ মাজত কৰা মিত্ৰ ক চৰিত কৰিছিল। এই কাৰণেই এই কৰিয়াই "কাৰ্টি বলাই" ২৭ পদত "এসপ্তাহৰ বাবে বহুতৰ সৈতে কৰা মিত্ৰ ক"ত ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ অৰ্থ ল'ব। এই "বহুত" হৈছে সেই জাতি ইহুদী, যাব লাভৰ বাবে, কৰুচত দিয়া খ্ৰীষ্ট বশিৰসৰ উপকাৰ প্ৰায় উপস্থাপন কৰা হৈছে। এই কাৰ্টি বলাই কৰিয়াৰ দৰ্শিত্যটো আগ্ৰহ হ'ল এই অধ্যয় ৯ ৰ বছৰৰ ৭০ সপ্তাহ দানৰ "২৩০০ সন্ধ্যা-ৰত্নপুৰা"ৰ ওপৰত কাৰ্টি দিয়া হৈছে। ৮:১৪। আৰু এই কালকালৰ পৰা এটা শিষ্ণ ওলাইছে যিয়ে ইহুদী বশিৰসৰ আগত খ্ৰীষ্ট বশিৰসক সন্মত দিয়া। এইদৰে ঈশ্বৰে আমাক শিষ্ণ হৈছে যো যীচু খ্ৰীষ্ট ত.ওঁ নিজৰ জীৱনটো সমগ্ৰ মানৱজাতিত নিজৰ পৰিত্ৰণৰ যোগ্য প্ৰতিজন বশিৰসীৰ মুক্তিপণ হিচাপে

আগবঢ়াবলদৈয়ো। সেইববেচীচুৰে সমগ্ৰপৃথিবীৰমনোমীতলোকসকলৰসৈতকেৰ
নতুননিয়মৰচিহ্ননি কৰিবলৈনিজৰতজবোৰাইদিয়াৰসময়তপুৰণিনিয়মটো
অদৃশ্যহ'বলগিছিল।

দানিয়েলৰপুস্তকখনে দানিয়েলৰসমসাময়িকৰজাসকলৰধৰ্ম্মনাজকৰণৰ
বিষয়েআমাকউপস্থাপনকৰিএইসাৰ্দ্ধনীপৰিত্ৰণশিকোৱাৰলক্ষ্যৰখিছে:
নবুখদনেচৰমা দীয়াদৰিয়াছআৰুপাক্টকোষচ।

এইবাৰটো হৈছেইহুদীজনগোষ্ঠীআৰুতৌলোকেৰপৰিত্ৰনগৰ
জৰুজালামেক্সুবৰ্ণিকঢ়িয়াইঅন্যএকগম্ভীৰসত্ৰ্ৰাণী,যাক৭০সপ্তহৰ
সময়সীমাদিয়াহৈছে। ইয়াতআকৌফিৰ্ৰিষ্ক সংহতি। ৪:৫-৬পদতএটাদিনক
বছৰহিচাপেদিয়াহৈছে;এইসময়ছোৱাইমুঠ৪৯০বছৰকপ্ৰতিনিধিত্বকৰে।
ইতিমধ্যেধ্বংসসূত্ৰহৈপৰনিজৰনগৰখনৰবিৰুদ্ধভুবৰ্ণৰঅৰ্থবুজিবলৈ
দানিয়েলেনিচ্ছ্যাসুবিধাপাইছে।

২৪খ- অপৰধৰঅন্তপালেৱাআৰুপাপৰঅন্তপালেৱা

কল্মা কৰকচোম,যোৱিয়াদানিয়েলেএইকথবোৰশুনতিওঁৰমনতৰ
যায়,তওঁমাত্ৰপ্ৰব্ৰাতঈশ্বৰকমাৰ্ছিলযাততওঁৰপাপআৰুতওঁৰ
লোকসকলৰপাপৰক্ষালাভকৰিবপাৰে। ইয়াৰলগতৰিজড়তিআছেতওঁ
সোমকলেবুজিবাৰিনুতপ্ৰকাশকৰঐশ্বৰিকপ্ৰজ্ঞানীয়াতআমিনিজেইভলদৰে
বুজিপাওঁ। ঈশ্বৰেতওঁৰনিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰপৰলাভকৰিবৰিচৰেযেতওঁ
তৌলোককপৰিত্ৰণকৰে,যাততৌলোকআৰুপাপনকৰেতৌলোকতওঁৰ
বিধনৰউলংঘৰঅন্তপালেয়এইদৰেপঁচনিযোহনে১যোহন ৩:৪পদতলিখৰ
অনুসৰিপাপৰঅন্তপালেয়যি়োপোকৰেতওঁবিধনউলংঘকৰে,আৰুপাপবিধনৰ
উলংঘ। এইউদ্দেশ্যএনাপুৰুষকউদ্দেশ্যকৰহৈছেযিসকলেআৰুপাপনকৰিবলৈ
নিজবুদ্ৰ্শ্ৰম্ভৰবিৰুদ্ধযুঁজিবলগিবা

২৪গ- অধৰ্ম্মপ্ৰযশ্ৰুতিআৰুঅন্তধৰ্ম্মকিতআনিবলৈ

ইহুদীদানিয়েলৰবাবেএইবাৰটো"প্ৰযথনৰদিন"ৰআচৰঅনুষ্ঠানক
উদগনিদিয়ে,যিটোএটাৰ্দ্ধকিউৎসৰযিয়েছগলীৰবলিদনৰজৰিয়তপাপ
আঁতৰোৱাউদযাপনকৰে। পাপৰএইসাধৰণপ্ৰকটকটোৱেদনতগ্ৰীচক
প্ৰতিনিধিত্বকৰিছিল। ৮,আৰুইয়াৰউপস্থিতিয়েভৰিফ্ৰাণীকএই
"প্ৰযথনৰদিন"ৰআধ্যাত্মিকপৰিৱেশতৰখিছিল। বিনুতবছৰটোতবলিদিয়া
আনজীৰুজনুৰমৃত্যুৰপাপআঁতৰোৱাতসফলনহ'লেছগলীৰমৃত্যুৰকোনেক

পা পাতা তৰ ইনিবি পা ৰ? এই দ্বিধা দ্বন্দ্বৰ উত্তৰ ইব্বী ৩৬ত দিয়া হৈছে। ১০:৩-৭: **কিন্তু এই বলদিনবন্ধেত বছৰৰ পছিত বছৰ ধৰি পা পৰস্পৰ হয়; কয়িননো মহ আ বুছা গলী ক্তে জপো পাতা তৰেহাঅ সম্ভা।** সে ইব বাথ্ৰীষ্ট য়ে ত্ৰিয়াজ গতলৈ আহিছিল তে ত্ৰিয়া তে ওঁ কই ছিল বলদিন আৰু পৰ্বাদ তেমা লোমৰ বচিৰা নাছিল, বৰ্ণম মেষ বা বপ্ৰকুত কৰা শৰীৰ এটা হৰেচিৰিছিল পা পৰবৰ বণে হেমবলি আৰু বলদিন তেমা লোমৰ কেমো আনন্দনা পা লা। তে ত্ৰিয়ামই কলোঁ, চোহা, **মই** (পুস্কৰ থগড মেষ বয়যে লিখি আছ) **কৰবিলেআ হিছো হে ঈশ্বৰ, আ পোনা বইচ ছ।** পঁ চনিপোনে দিয়া ব্ৰথযবোম অৰ্চি স্পষ্ট আৰু যুক্তযুক্ত। ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে ঈশ্বৰে নিজৰ বাবে, যীচু খ্ৰীষ্ট, গৰ্বেযিলে স্ক্ৰুদত। দনিয়লেক ঘোষণা কৰা পা পৰ প্ৰযশ্চিৰ্ত্তা কাম সংৰক্ষা কৰি ৰখিছিল। কিন্তু "প্ৰথযথনৰ দিন"ৰ এই আচৰঅনুষ্ঠানত যীচু খ্ৰীষ্ট কত আছিল তেওঁৰ নিখুঁত ব্ৰহ্মগত নিৰ্দ্দেশত ই, যিযেতেওঁক প্ৰকীৰ্ত্তা ভাৱে জগতৰ পা পাতা তৰেহা ঈশ্বৰৰ পাচক লমবে পোহালি কৰি তুলিছিল প্ৰযশ্চিৰ্ত্তা আচৰ ব্ৰহ্মহৰৰ ছাগলীৰ দৰা প্ৰকীৰ্ত্তিত তেওঁৰ নিৰ্দ্দেশিত সকলৰ পা প নিজৰ ওপৰত লৈছিল। মৰপোহালি টোফ ছাগলী টোফে লুকুৱাই ৰখিছিল যত মৰপোহালি টোফে নিজৰ ওপৰত লোহা ছাগলী টোফে বাবে মৰিছিল। তেওঁৰ মনোমীত লোফ সকলৰ পা পৰ প্ৰযশ্চিৰ্ত্তিত কৰিবলৈ কৰুচত তেওঁৰ মৃত্যু গ্ৰহণ কৰি, যিবোৰ পা প তেওঁ নিজৰ ওপৰত লৈছিল খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰকীৰ্ত্তিত থকা প্ৰথমৰ আটাইতকৈ সুন্দৰ প্ৰমাণ দিলে।

২৪ ঘ- আৰু চৰিত্তা নয়য আনিবি

এইটোফেই হৈছে ত্ৰণকৰ্ত্তা মটীহৰ মৃত্যুৰ সুখৰ পৰিণতি। এই ধৰ্মকিত যিটো মানুহ, আদমৰ পৰা, উৎপন্ন কৰিব নোহোৱালি, নিৰ্দ্দেশিত সকলৰ ওপৰত আৰোপ কৰা হয় যত তেওঁলোকৰ বশিৰসৰ দৰা ঈশ্বৰীয় প্ৰমৰ এই প্ৰদৰ্শাত, বশিৰ্দ্দঅনুগ্ৰহৰ দৰা, যীচু খ্ৰীষ্ট নিখুঁত ধৰ্মকিত তেওঁলোকৰ ওপৰত আৰোপ কৰা হয়, প্ৰথম অৱস্থাত, যত যিালৈ কৰে বশিৰসৰ যুদ্ধই পা পকজয়নকৰে। আৰু যত যিএইটো সমূপ্ৰস্থাপে নোহোৱা হৈ যায়, তে ত্ৰিয়াখ্ৰীষ্ট ধৰ্মকিত ক আৰোপ কৰা হয় বুলি কোহা হয়। ছাত্ৰজন নিজৰ মাফ্ৰৰ দৰে হৈ পৰে। এই মতবাদৰ ভেৰ্বেমেষৰ ওপৰত ই যীচুৰ পঁ চনিসকলৰ বশিৰস গত লৈ উঠিছিল। সময় আৰু অন্তৰ্গত শক্তিয়ে তেওঁলোকক বৃপা ন্ত্ৰিত কৰাৰ আগতে ই এইদৰে যীচু খ্ৰীষ্ট শিকোৱা সংকীৰ্ত্তা পথটো বহল কৰি তুলিছিল। এই **ধৰ্মকিতা কৱলবশিৰসী**

মনোনীত সকলৰ বাবে হঠাৎ বিনোদন হ'ব, যিসকলে ঈশ্বৰৰ ন্যায়পৰায়ণদাবীৰ আজ্ঞা
পালন কৰি শূন্য হৈছে।

২৪- দৃষ্টি আৰু নবীৰ কমেও দুটা মাৰ্গ

অৰ্থাৎ যিহেতু যিহেতু নবীৰ আবিষ্কাৰ দৃষ্টি দৃষ্টি পূৰ্ণ হয়। ছীল কৰ
কৰিয়াই ঈশ্বৰৰ ছীলৰ ইংগিত দিয়ে যিয়ে এইদৰে ভৱিষ্যদ্বাণীক আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী
যিয়ে নিজৰ কৰ্ত্তব্য আৰু সম্পূৰ্ণ আৰু নিৰ্ভৰীয় ঐশ্বৰিক বৈধতা উপস্থাপন
কৰিব। যিটোৰ মসৃণ হ'ব, সেইমতে তেওঁৰ ঐশ্বৰিক ৰাজকীয় ছীল কৰ
হৈছে। এই ছীলৰ প্ৰকৃতিৰ সংখ্যাটো হ'ল "সাত: ৭"। ইয়াৰ উপৰিও ই সৃষ্টিৰ
ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ আত্মৰ স্ৰষ্টাৰ বৈশিষ্ট্যৰ প্ৰকাশক সূচায়। এই পছন্দ
ভিত্তিত তেওঁৰ প্ৰকৃতিৰ নিৰ্ভৰ সাত হাজাৰ বছৰৰ ভিতৰত আছে, যাৰ বাবে
তেওঁ সময়ক সাত হাজাৰ বছৰৰ দৰে সাত দিনৰ সপ্তাহত ভাগ কৰিছিল। ৭০
সপ্তাহৰ ভৱিষ্যদ্বাণী, এইদৰে Apo.7 ত জীৱিত ঈশ্বৰৰ মতে (৭) সংখ্যাটো
এটা ভূমিকা দিয়ে। তৰপিছৰ পদবোৰে এই সংখ্যা "৭"ৰ গুৰুত্ব নিশ্চিত কৰিব।

২৪৮- আৰু পৰিত্ৰ সন্মত অৰ্থাৎ কৰিবলৈ

এইটোৱেই হৈছে পৰিত্ৰ আত্মৰ অৰ্থাৎ কৰিটো যীচুৰে বপ্তিস্ম সময়ত
লাভ কৰিব। বিনুত ভুল নহওক, স্বৰ্গ পৰা তেওঁৰ ওপৰত অৱতৰণ কৰ
কপোটেই এটাই উদ্দেশ্য আছিল যিহেতু পৰিত্ৰ নথিৰ বাবে যীচু সঁচকৈ যি
যিহেতু মটীহ; স্বৰ্গ তেওঁৰ সাব্যস্ত। পৃথিৱীত যীচু সদায় খ্ৰীষ্ট আছিল আৰু
পৰিত্ৰিত সকলক সোধে নিৰ্দ্ধাৰিত প্ৰক্ৰিয়াৰ পৰা ২২ বছৰ বয়সত ধৰ্ম্মত তেওঁৰ
শিক্ষাই ইয়াৰ প্ৰমাণ। তেওঁৰ লক্ষ্য সকলৰ বাবে, যাৰ মাজত তেওঁৰ জন্ম আৰু ও
দীঘল হৈছিল তেওঁৰ চৰকাৰী মৰিছন আছিল ২৬ চনৰ শৰণ লাভ তেওঁৰ বপ্তিস্ম পৰা
আৰম্ভ কৰা আৰু তেওঁ ৩০ বছৰ বসন্তৰ লাভ নিজৰ প্ৰাণ দিব লাগিছিল। বিনুত
জীৱিত পৰিত্ৰ সন্মত পৃথিৱীত এটা বসন্তত প্ৰকৃতি আছিল যি চিহ্নে মক্কা নদীৰ
আটাইতকৈ পৰিত্ৰ সন্মত বা পৰিত্ৰ সন্মত। ই আছিল স্বৰ্গ প্ৰকৃতি, মানৱতৰ বাবে
দৃষ্টি সেইমতে য'ত ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গীয় সকলে বস কৰে। ঈশ্বৰ
বচিবৰ আসন আৰু তেওঁৰ সংস্থানৰ সন্মত, বচিবক হিচাপে ঈশ্বৰে এই নিৰ্দ্ধাৰণ
ৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰিত ৬ সহস্ৰব্দৰ ভিতৰত নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাৰদৰ্শ্য
বৈধতা প্ৰদান কৰিবলৈ খ্ৰীষ্ট তেজৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিল। এইদৰে যীচুৰ মৃত্যু
চূড়ান্ত "প্ৰকৃতিৰ সন্মত" সন্মত কৰিলে। স্বৰ্গ লাভ কৰা হৈছিল আৰু ঈশ্বৰে
অনুমোদন জনোৱা প্ৰক্ৰিয়াৰ বলাদন সমূহ সকলো বৈধতা প্ৰদান কৰা হৈছিল। পৰিত্ৰ

স্মানত অৰ্ভাষ্যকৰণ হৈছিল প্ৰায়শ্চৰিত্ত দীনা বধ কৰা ছাগলী বত্ৰ জদয়া আসনত ছৰ্টিয়াই ঈশ্বৰৰ উলংঘা কৰা আজ্ঞাসমূহ থকা জাহাজৰ ওপৰত বথা বোঁদে। এই বন্ধুত্ব বাবে বেছৰত এবাৰমহাপুৰোহিতকৰ্চি ছদ্মৰ ওৰণিৰ সঁপা ৰূপে বত্ৰৰ স্মানত প্ৰকাশ কৰিবলৈ কৰ্ত্তব্য দিয়া হৈছিল। এইদৰে যীচুৱে পুনৰ ত্ৰাণৰ পাহিতত উত্তৰ জৰ প্ৰায়শ্চৰিত্ত স্ক্ৰিপ্ট আনিছিল যত তেওঁ আৰ্হিপত্ৰ লাভ কৰিব পাৰে, তেওঁৰ ধৰ্ম্মিকতৰ আৰোপ কৰি তেওঁৰ নিকৰ্চিত সকলক বন্ধ কৰাৰ বৈধত আৰু দুষ্টি স্ক্ৰিপ্টত আৰু তেওঁলোকৰ নতৈ চয়ত্ৰ নচয়ত্ৰ নকৰি অনুতপন কৰা পাপী সকলক নিন্দা কৰাৰ অধিকাৰ পৰিত্ৰ স্মানে স্ক্ৰিপ্টো চহ্নিত কৰে, পৃথিবীত যীচুৱে বোঁদেই দিয়া তেজ তেওঁক মা ইক লেচয়ত্ৰ নআৰু তেওঁৰ ভূতবোঁদক স্ক্ৰিপ্ট পৰাখাৰ্হি পৰ্ঠিযাবলৈ অনুমতি দিব, যিটো প্ৰক্ৰ শিত বাক্য ১২:৯ পদত প্ৰকাশ কৰা হৈছে। এইদৰে ইহুদী ধৰ্ম্মীয় সকলৰ ভুল আছিল বাক্ৰিক "প্ৰক্ৰ যখনৰ দিন"ৰ ভৰিষ্যদ্বাণী মূলক চৰিত্ৰ বুজি বনোঁৱাটো। তেওঁলোকে ভুলকৈ বিশ্বাস কৰিছিল যে এই উদযাপনত আগবঢ়ো পশু বত্ৰ জেবেছৰটোৰ ভিতৰত লৈ দিয়া আন এটা জুজ্ঞ অক্ষৰ বৈধত প্ৰধান কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিত সৃষ্টি হোৱা মানুহ পাক্ৰি জীৱনে উৎপন্ন কৰা প্ৰাণীটোকে আমি কহে নেকৈ দুয়টো প্ৰজাতিৰ মূল্য সমত্ৰ কন্যায়ত্ৰ প্ৰধান কৰিব পাৰে?

ঈশ্বৰ হোৱাৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্ট নিজ ইপৰিত্ৰ আত্ম হিচাপে অৰ্ভাষ্যকৰণ লৈ আছিল আৰু স্ক্ৰিপ্টো উৰ্ঠি যোৱাৰ সময়ত তেওঁ পৃথিবীত উপাৰ্জা কৰা নিজৰ বৈধতৰ অৰ্ভাষ্যকৰণি বলগত লৈ আহে।

গগনাৰ্চাৰিকৰ্ঠ

Dan 9:25 এতে কৈ জা নলিওক আৰু বুজি লওক, যিবিচলে মনবিৰাণৰ আজ্ঞা দিয়াৰ পৰা অৰ্ভাষ্যকিতৰ জুমা বৰ্ষা তস্পত্ৰ দুস্পত্ৰলৈ কৈ হ'ব;

২৫ক- তেন্তে এইটো জা নলিওক আৰু বুজি লওক!

দানিয়েলক দৃষ্টি আকৰ্ষা কৰাটো স্ক্ৰিপ্টত সৰ্ঠিক বা বগত তেওঁ এনে তথ্য সৈতে মোক্ষ বলা কৰি আছে যিবোৰৰ বাবে অৰ্ভা আধ্যাত্মিক আৰু বান্ধেৰিক এক গ্ৰন্থৰ প্ৰজ্ঞা জেন; বা বগহিচ পনৰি চকৰি বলা গৰি।

২৫খ- যিবিচলে মূনবনবিৰাণ হ'ব বুলি বাক্য কৈয়াৰ পৰা অৰ্ভাষ্যকিত লৈ কৈ

কৈ বলপদটোৰ এই অংশটোৱে ইসৰবট্ৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বা বগইয়াত দৰ্শাৰ উদ্দেশ্য সাৰাংশ উল্লেখ কৰা হৈছে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোক সকলক যিসকলে তেওঁলোকৰ কৰ্মী হৰা বাবে অপেক্ষাকৰি আছে তেওঁলোকে জা নিবলিউ পায়দি যৈ

তঃ ঔকোন বছৰত তঃ ঔলোককসনুমুখতউপস্থতি হ'ব . আৰু এই মুহূৰ্তত যঃ ত্ৰিয়া জঃ বুজা লঃ স্মোনৰ নিৰ্মাণ কৰা হ'ব বুজি যঃ মণা কৰা হৈছিল সেই মুহূৰ্তটো ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ৪৯০ বছৰৰ সময়সীমা অনুসৰি নিৰ্মাণ কৰিব লাগিব। এই পুনৰ্ৰূপনৰ আদেশৰ বাবে ইজৰৰ পুস্কৃত আৰ্মি তিনিজন পাৰস্যৰ বজা ই কৰ্মাগতভাৱে নিৰ্দেশ দিয়া তিনিটি সম্ভ্ৰয় আদেশ পাওঁ চৰাচ, দৰিয়াছ আৰু অৰুছৰক্স। দেখে গ'ল যঃ -৪৫৮ চনত শাষবজনঃস্থাপন কৰা ডিব্ৰীটোম্মে , আমাৰ যুগৰ ২৬ বছৰত ৪৯০ বছৰ সম্পূৰ্ণ কৰাৰ অনুমতি দিয়া। সেইবাবে অৰুছৰক্সচৰ এই আজ্ঞাটোম্মেই হ'ব, যিটো খাতত লিখি হৈছিল সেইটো লক্ষ্য কৰি থকা হ'ব: ইজৰ ৭:৯ পদ অনুসৰি বসন্ত: তঃ ঔপ্ৰম মা হৰপ্ৰম দিনটোত বৰিল এৰি প্ৰম মা হৰপ্ৰম দিনা যি চলে মতউপস্থতি হ'ল, তঃ ঔবঈশ্বৰ ঔল হত তঃ ঔবওপৰত আছিল। বজাৰ আজ্ঞাৰ বছৰটো ইজৰ ৭:৭ পদত দিয়া হৈছে: আৰু ইস্যলেৰ বহুতঃ সনতন, পৰোহিত আৰু লেবীয়া গায়ক দুৱাৰৰ বক্ষ আৰু নথনিমি বজা অৰুছচৰ সপ্তা বছৰত যি চলে মলটো হ'ল।

যিহেতু এই আদেশৰ প্ৰধান বসন্ত, আত্মই তঃ ঔব ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাবে বসন্তজ্ঞান লীন নিস্তৰ-পৰ্বক লক্ষ্য কৰি লৈছে, যঃ ত্ৰিয়া যিচু খ্ৰীষ্ট কৰুচত মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। গণনা ইআমা কএই লক্ষ্যকৈ লৈ যাব।

২৫গ- সাত সপ্তাহ বয্মৰ্চ সপ্তাহ আছে, চঃইদ আৰু খদবঃ পুনৰুদ্ধৰ কৰা হ'ব, কিন্তু বপদবসময়ত।

আমাৰ হতত আৰম্ভতি ৭০ সপ্তাহ আছে। স্ক্ৰুতঃ ৬৯ সপ্তাহৰ কথা উল্লেখ কৰিছে, অৰ্থাৎ ৭ + ৬২) প্ৰম ৭ সপ্তাহত জঃ বুজা লঃ স্মাৰ মন্দৰি পুনৰুদ্ধৰ সময় হয়, কৰ্তন সময়তৰ বণ ইহুদী সকলৰে ত্ৰি ডনৰ ফলত মুক্ত হৈ থকা অঞ্চলত বসতি স্থাপন কৰিবলৈ অহা আৰবৰ স্মাৰী প্ৰকৃতি লতৰ অধীনত কাম কৰে। নঃ ৪:১৭ৰ এই পদটোম্মে পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে ভলদৰে বক্ষা কৰিছে: যিসকলে দেৱাল নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু যিসকলে বেঃজা কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিল বা বেঃজা দিছিল তঃ ঔলঃমঃ এহতঃ বেঃম কৰিছিল আৰু আনখন হতত অস্বাধৰিছিল। এইটো এটা বিৱৰণ যিটো নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছে, কিন্তু মূল কথাটো গণনা কৰা ৭০ সপ্তাহত পোৱা যায়।

৭০ সংখ্যক সপ্তাহ

Dan 9:26 আৰু বঃ ইয্মৰ্চ সপ্তাহৰ পাছত অৰ্ঘ্যকিত এজন কৰ্চৰ্চনি কৰা হ'ব, আৰু তঃ ঔব কঃমঃ উত্তৰাধিকাৰী নাথকিব, আৰু আহিবলগীয়া অধ্যক্ষ লোক সকলে

নগৰখন আৰু পৰিত্ৰাণ কৰিব, আৰু তৰ অন্তৰানুভূতি বদৰে হ'ব,
আৰু যুদ্ধ শেষলৈকে কামত লগ পৰিব চৰ্ত থকাৰ বুলি নিশ্চয় কৰা হৈছে।

২৬ক- বৰ্ষৰ সপ্তাহৰ পিছত এজন অৰ্থিক কৰ্মী পালেগৈ হ'ব

এই ৬২ সপ্তাহৰ আগত সপ্তাহ থকা, অৰ্থাৎ প্ৰকৃত বৰ্ষটো হ'ল "৬৯
সপ্তাহৰ পিছত এজন অৰ্থিক কৰ্মী পালেগৈ হ'ব, বৰ্ষত কৰ্মৰ ফলকোনা
অৰ্থিক কৰ্মী যি জনে এইদৰে ঘোষণা কৰা হৈছে তেওঁ নিজৰ ইষ্ট শৰ্ম্মক অৰ্থিক কৰ্ম
মুঠ কৰি তুলিছে। " এক সূত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰি অৰ্থিক এজন," ঈশ্বৰে ইহুদী
লোকসকলক ইহুদী লোকসকলক তেওঁলোকৰ সাধাৰণ চহৰ বৰ্মানুহৰসৈতে মুখমুখি
হোৱাৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰে, ঈশ্বৰৰ বাধাৰ পৰা বহু দূৰত যি জন আন অৰ্থিক কৰ্মী
পিছত নিজৰ কৰ্ম প্ৰস্তুত কৰে।

স্বৰ্গীয় কাল " পিছত" মুঠ সময়কাল ৬৯ সপ্তাহ, এইদৰে ৭০ সপ্তাহৰ
ইংগিত দিয়ে।^১ এইদৰে খোজৰ পিছত খোজ, স্বৰ্গীয় তথ্যই আমাক ৩০ বছৰ বসন্ত নীচৰ প্ৰকাশ দি
নিৰ্দেশনা দিয়ে যিটো দিন-বছৰ এই ৭০ সংখ্যক সপ্তাহৰ মাজত গন্তব্য স্থিতি হ'ব।

২৬খ- আৰু তেওঁৰ কোনো উত্তৰাধিকাৰী নাথাকিব

এই অনুবাদটো অধিক অবৈধ কৰণ ইয়াৰ লেখক এল. চ. গণ্ড প্ৰবন্ধ
নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি দিছে যে আক্ষৰিক অনুবাদটো হ'ল: তেওঁৰ কোনো নাহি। আৰু
মোৰ বাবে আক্ষৰিক অনুবাদটো মোৰ বাবে এক বাবে উপযুক্ত কৰণ ইয়াত কৰা
হৈছে যে তেওঁৰ কৰ্ম চৰ্চাৰ সময়ত প্ৰকৃততে বৰ্ম সম্পন্ন হৈছিল। বাইবেলে ইয়াৰ
সাৰ্ব্বমুখ্য দিয়া পঁচনিকাললৈকে ইহুদীক প্ৰত্যক্ষিত মটী হুলি বিশ্বাস কৰা বন্ধ কৰি
দিছিল কৰণ বা বী ইহুদী লোকসকলৰ দৰে তেওঁলোক ও এজন যুদ্ধ মটী হৰ বাবে
অপেক্ষা কৰি আছিল যিবেমীয়াসকলক দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিব।

২৬গ- আহিব কোনো নতুন বলোক নগৰ আৰু পৰিত্ৰাণ কৰিব
কৰিব

এইটোয়ে প্ৰকাশ কৰা ইহুদী জাতীয়তাবাদী বিশ্বাসৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ সঁহাৰ
গঠন কৰে: তেওঁৰ কোনো নাহি। ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে হোৱা কৰ্মৰ ফল
নিশ্চিতভাৱে যি চলে মধ্য আৰু ইয়াৰ মাজ পৰিত্ৰাণ দৰা পোৱা যাব; কৰণ
৩০ বছৰৰ পৰা ইহুদীৰ মাজত আৰু কোনো পৰিত্ৰাণ নাই; অত্যাৱশ্যক আৰু এক
নহয়। এই কৰ্ম বাবে ঈশ্বৰে বোম্বা নসকলক ব্যৱহাৰ কৰিছিল যিসকলৰ দৰা
ইহুদী ধৰ্ম্ম নতুন সকলোমটী হকৰ চৰ্চা হৈছিল তেওঁলোক সাহসনকৰ কৈ আৰু

নাজি ইকৰিব নোৱাৰিলে, আনহাতে তেওঁলোকে জা নাইছিল তেওঁলোকৰ অৰ্থহীন, "তিনি বছৰ ছমাহৰ পিছত জীৱনৰ নকৰা নোৱাৰিলে গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰিব পাৰি।

২৬ ঘ- আৰু ইয়াৰ অন্তৰ্ধান নীৰৱ আৰু

গৰ্ভক ৭০ চনত, কইনাবৰ ধৰ্ম বোম্বাৰ্ণৰ পিছত যিটো লোকে তেওঁলোকৰ হাতত পৰিল আৰু ধৰ্মসন্মত যুগৰে ভৰি পৰিল ঈশ্বৰীয় উত্তৰৰ দৰা সজীৱ হৈ, তেওঁলোক যোগ্য কৰা অনুসৰি **নগৰখন আৰু পৰিত্ৰ কৰা উন্নয়নৰ** ধৰ্ম কৰিলে, যিখন আৰুনাছিল যি তেওঁলোকে কয়ী চুৰা মৰ্থ ২৪:২ত মৃত্যুৰ আগত যোগ্য কৰা ধৰ্মৰে **এটা শিলি আন এটা শিলি নাথাকিল: বৰ্ণিত তেওঁ তেওঁলোক কাল:** **আপুনি এই সকলোৰে দেখিছনে মই তেওঁলোকক সঁচকৈ কওঁ ইয়াত এটা শিলিৰ ওপৰত আন এটা শিলি নাথাকিব যিটো নাম ইদয়া নহ'ব।**

২৬ তৰ্থ- সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে যে **যুদ্ধ শেষলৈ কলসলৈ চৰিব**

মৰ্থ ২৪:৬ পদত যি চুৰা কৈছিল তেওঁলোক যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ উৰাত বৰি কথ শূন্য তেওঁলোক যি বৰ্ণিত নহয় তৰ ওপৰত চকু বৰ্খাব, **কিয়নো এইবোৰ হ'বই লগাবা বৰ্ণিত শেষে এতিয়াও নহ'ব।** বোম্বাৰ্ণসকলৰ পিছত খ্ৰীষ্টীয় যুগৰ দুহাজাৰ বছৰ ধৰি যুদ্ধ চলি থাকিল আৰু দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ অন্তৰ্ধানৰ পিছত আৰ্মি দীঘলীয়া শান্তি উপভোগ কৰি আহিছে। সোৱাৰ্ষত কৰ্মী যদিও ঈশ্বৰৰ প্ৰাৰম্ভ। এইদৰে মানৱতাই ইম্ৰুজোৰ মূল্য দিয়াৰ আগত নাজিৰ কলমাৰ একে বৰশেষলৈ কলজি বৰ্ণিত বৰ্ণিত উৎপন্ন কৰিব পাৰে।

বৰ্ণিত বোম্বাৰ্ণসকলৰ কথ কওঁতে আৰ্মি পাহৰি নালাগে যে তেওঁলোকৰ পোষৰ উত্তৰাধিকাৰীয়ে পৌত্তলিক **"ধৰ্মসকল বা ধৰ্মসকল"** আৰু তেওঁ খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ নিকটত সকলৰ বৰি দ্বন্দ্ব চলোৱা যুদ্ধ শেষলৈ কদৈ যলীয়া কৰিব।

Dan 9:27 আৰু তেওঁ বহুত বসে তেওঁ সপ্তাহৰ বাবে চুক্তিৰ দ্বন্দ্ব হ'ব: **আৰু সপ্তাহৰ মাজত তেওঁ বলদিন আৰু বলদিন বন্ধ কৰিব, আৰু ডেউকাৰ ওপৰত ধৰ্মসৰ যুগলীয়াত আৰু সম্পূৰ্ণ পো ধৰ্মস হ'ব;**

২৭ ক- তেওঁ বহুত বেলেগত **এ সপ্তাহৰ বাবে শক্তিশালী মিত্ৰ কৰিব**

নিয়মবৰ্ণিতৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে; ই কৰ্ত্তনৰ বণি জগতৰ শেষলৈকে আগবঢ়োৱা পৰিত্ৰণৰ ভিত্তি হৈ পৰে। বহুত শব্দৰ অধীনত ঈশ্বৰে ইহুদী নাগৰিক তেওঁৰ পঁচনি আৰু তেওঁৰ প্ৰাৰম্ভ ইহুদী শিষ্যকলক লক্ষ্য কৰি লৈছে যিসকলে ইহুদী জাতিটোৰ কৰু চৰ্চা মটী হক আনুষ্টানিক ভৱিষ্যত বা প্ৰকৃতিৰ কৰিবলৈ দিয়া সময়ৰ শেষৰ সাত বছৰৰ ভিতৰত তেওঁৰ নিয়মত প্ৰকাশ কৰিব। এই নিয়মটোৱে ই

২৪ পদত ঈশ্বৰ আৰু অন্তৰ পৰা ইহুদী পাপী সকলকো জত "কট" কৰা হৈছে। ৩৩ বছৰৰ পতনত এই যোদ্ধা সপ্তাহৰ শেষতসেই আনঅন্যৰ আৰু ঘণনীয়া কৰি হ'ব, নতুনৰ্জিকনফ্ৰি নক শলিগু টিৰিআ ঘতকৰ। তেওঁৰ একমাত্ৰ অপৰাধ আছিল ইহুদী সকলকতঃ ওলোমো শূন্যবিলাসৈহ্য কৰিব নোৱাৰা সত্যমোৰ কমে, আনহাতে যীচুৱে তেওঁৰাক্ষতঃ ওৰমুখতসোমো ই দিছিল। তেওঁৰকক্ষ এজনশিষ্যক হত্য কৰা দেখি যীচুৱে তেওঁৰ মধ্যস্থতাৰ আনুষ্টানিক জাতীয় প্ৰত্যুত্থান লিপিবদ্ধ কৰিছিল। ৩৩ খ্ৰীষ্টাব্দৰ শৰৎকালৰ ইহুদী বদ্বৈৰীয়ে বোমোন কৰণক ইন্দা যোদ্ধা ইছিল, যিটোৱে ৭০ খ্ৰীষ্টাব্দত জেৰুজালেমকমূৰ্ছিকভাৱে ব্ৰহ্মৰণ কৰা হৈছিল।

২৭খ- আৰু সপ্তাহৰ মাজত ওঁৰলি আৰু বৰ্জিদি নবন্ধ কৰিব

সপ্তাহৰ মাজতগৰ মুহূৰ্তো ৩০ চনৰ বসন্ত, ৭০ সপ্তাহৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ লক্ষ্য। ২৪ পদত উল্লেখ কৰা সকলো কক্ষ সম্পন্ন হোৱা মুহূৰ্তোৱেই হৈছে: পাপৰ অন্ত ইয়াৰকক্ষ ফফা ৱানজি ৰচৰিন্তা ন্যয় প্ৰতিষ্ঠা কৰি দৰ্শ্য পুৰণকৰা ভাববাদী ৰআগমন আৰু জি যীআ ৰুসৰু কৰ্তমান সৰুসৰু আৰোহণকৰা পুনৰুত্থিত্বীয়া অতিষেকে মটীহৰ প্ৰযশ্চিভালক মৃত্যু ইয়াত এটা পৰিণতি বৰ্জিটো উদগনিদিয়া হৈছে: ইহুদী মন্দৰিত সন্ধ্যা আৰু ৰত্নপুৰা পশু বৰ্জিদি আৰু বৰ্জিদি নবন্ধি বন্ধ, কনুত ৰত্নপুৰাৰ পৰা সন্ধ্যালৈকে ও, লোকসকলৰ পাপৰ বাবে। যীচু খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৱে পুৰণি নিয়মত তেওঁক আগতঃ ই চিত্ৰিত কৰা প্ৰাণীৰ প্ৰতীকবোৰ অচল কৰি পেলায় আৰু এইটোৱেই হৈছে তেওঁৰ বৰ্জিদি নবন্ধৰ কটয়িাই অনা অপৰিহাৰ্য্যপৰিৱৰ্তা। যীচুৰ মৃত্যুৰ মুহূৰ্ত ঈশ্বৰে মন্দৰিৰ ওৰণি ফলি পেলেৱাটোৱে পাক্ষি ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানৰ নৰ্জিট বন্ধ হোৱাটো নিশ্চিত কৰে আৰু ৭০ চনত মন্দৰি ধ্বংস হোৱাটোৱে এই নিশ্চিতকৰণক আৰু অধিক শক্তিশালী কৰে। পাছলৈ তেওঁৰ আগমনৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্যক ইহুদী উৎসৰবোৰনোহোৱা হৈ যাব লাগিছিল কনুত কনোমো কৰণত, সপ্তাহক বিশ্বমবাবৰ অভ্যস, যিয়ে এই মৃত্যুত নিজৰ প্ৰকৃত অৰ্থ লাভ কৰে: ই সপ্তা সহস্ৰব্দৰ স্কপীয় বিশ্বমৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা য়ে, তেওঁৰ বজয়ব্দৰ, যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰকৃত মনোমীত সকলৰ বাবে লাভ কৰে, যাক তেওঁ ২৪ পদত উল্লেখ কৰা নিজৰ নিখুঁত চৰিত্ৰ ন্যয়ৰ আৰোপ কৰে।

সপ্তাহ "ৰ আৰম্ভণি ২৬ চনৰ শৰৎকালৰোহন ৰপ্তিস্মিত ই ৰপ্তিস্মি লোৱা যীচুৰ ৰপ্তিস্মি সৈতে ঘটে।

২৭ গ- আৰু[হ'ব] ডে উৰা ত্ৰু কসৰ ঘণনীয

ক্ষমা কৰিব, বৰ্ণিত পদটোৰ এই অংশটোৱে নতুন আন্তৰ্জাতিক সংস্কৰণত
ভুল অনুবাদকৰ হৈছে বৰ্ণ ইয়াৰ ভুল ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। যেনে 'এপ'ক লিপিত
দিয়া প্ৰকাশ শব্দ কথা লক্ষ্য কৰি মই হিব্ৰু পাঠৰ মতে অনুবাদ উপস্থাপন কৰিছোঁ
যিটো আন অনুবাদসমূহে নিশ্চিত কৰে। স্ক্ৰীণ চৰ্ভিৰ আৰু আৰ্ধপত্ৰ প্ৰক্ৰীক "
ডে উৰা বণ্ডপৰত " অৰ্থাৎ বৰ্ণিতোঁৱে এটা ধৰ্মীয় দায়িত্ব ইংগিত দিয়ে যি পোপৰ
ৰোমক প্ৰত্যক্ষভাৱে লক্ষ্য কৰি লয়, যি দানত " উৰ্গা য়ে " / ৮:১০-১১, আৰু
ইয়াৰ শেষৰ দৰ্শনৰ ধৰ্মীয় মতাকল। *ইংগলৰ ডে উৰা বোম্বো* সম্ভাৱ্য দী উপাৰ্ধৰ
সৰ্বমুখ উচ্চতৰ প্ৰক্ৰীক, উদাহৰণস্বৰূপে, ৰজা নবুখদনেচৰ বৰ্ষায় *ইংগলৰ*
ডে উৰা থকা সিংহৰ সন্মুখ গৈছিল, যিয়ে *ইংগলৰ ডে উৰা* আজি বৰ্ণিবুলে সৰ্বসন্মতিক
লৈ গৈছিল যি সকলকত উৰ্গাচৰদ স্তৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল। ১৮০৬ চনত প্ৰথম
নাপোলিয়নৰ ধৰ্ম সকলো সম্ভাৱ্য *ইংগলৰ* এই প্ৰক্ৰীক গ্ৰহণ কৰিছে যিটো
প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:১৩, তৰ পাছত প্ৰুছিয়ান আৰু জাৰ্মান সম্ভাট, শেষৰ জন
একনায়কত্বাদী এ হিটলাৰৰ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰা হ'ব। বৰ্ণিত তেতিয়াৰ পৰাই
আমাৰে ইতিহাসৰ যি মূদ্ৰৰ সৈতে উজবাকত এই ইম্পেৰিয়েলেট গলটোৰ খিছে:
ডালা

প্ৰকাশ বৰ্ষায়টো এৰি আত্মমই নিজৰ পৰ্য্যায় শত্ৰুৰোমক লক্ষ্য কৰি উভতি
আহে। যি চুখীয়া প্ৰাৰ্থনা মই নব পাছত পৃথিৱীৰ চূড়ান্ত ধৰ্ম হোৱাৰ কাৰণ
হোৱা ঘণনীয কাৰ্য্য লক্ষ্য অৰ্জনিত সঁচকৈয়ে বোম, যৰ পৌত্তলিক
সম্ভাৱ্য দী প্ৰায়ো মাত্ৰ ২৬ পদত ৭০ চনত জেৰুজা লেখক কৰি পোলাইছে
। বহুচনত, ঘণনীয কাৰ্য্যমূহ সৈতে, প্ৰায়ো, সম্ভাৱ্য দী বোমৰ বাবে দায়ী,
যি বৈশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক বৰ্ণিতাপি সৰোমান জনসাধাৰণৰ মনোৰঞ্জন দিবলৈ
দৰ্শনীয় "মণ্ডল" প্ৰদৰ্শনত হত্যা কৰি অত্যাচাৰ কৰিব, যিবোৰ কাৰ্য্য ৩১৩
চনত বন্ধ হৈ যাব। ৩২১; এই কাৰ্য্য কাৰণ পুনৰ বোম ন সম্ভাৱ্য আৰু ইয়াৰ
সম্ভাৱ্য দী নত প্ৰায় কনষ্টাণ্টাইন। তেওঁৰ লগে লগে বোম ন সম্ভাৱ্য
বাইজেন্টাইন সম্ভাট সকলৰ আৰ্ধপত্ৰ অধীনলৈ আহে। ৫৩৮ চনত সম্ভাট প্ৰায়
জাৰ্মানিয়ানে তেওঁৰ বোম ন আসনত প্ৰায় ভিজিলা ছৰপোপৰ শাসন ব্যৱস্থা
স্থাপন কৰি আন এক ঘণনীয কাৰ্য্য সংঘটিত কৰে আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ শেষলৈ *ঘণনীয*
কাৰ্য্যমূহ এই দীঘলীয়া কৰণৰ কাৰণ হ'ব লাগিব এই পোপৰ প্ৰায় যিটো
গৈছিল ডেনৰপৰাই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি আহিছে।^{৭)} আমাৰ মনত আছে " *সৰু শি* " নামটোৱে দানত

বোমৰ দুটা প্ৰধান প্ৰায়ক বুজা যা ৭ আৰু দন। ৮) এই দুটা প্ৰায়ক প্ৰায়ত
ঈশ্বৰে কৰে বুলি একে টি ঘণনীয়াৰ মৰ্য্যদাৰ বাহকিত হৈছে।

আগৰ অধ্যয়নৰ অধ্যয়নৰ ফলত এই পদটোৱে তেওঁৰ লগত জড়িত বিভিন্ন
ধৰণৰ ঘণনীয়াৰ মৰ্য্যদা চিনাক্ত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

27d- আৰু যি তেওঁলোকে এটা নিঃশেষৰ সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম (আৰু ইয়াক জীয়াই থকা
, [যি অনুসৰি নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে নিৰ্জা [ভূমি] .

" **অ ইয়া জীয়া বা** " [according to] **what has been decreed** " and revealed in
Dan.7:9-10 and Dan.8:25: **তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ আৰু তেওঁৰ কৌশলৰ সফলতাবাৰে তেওঁ**
নিজৰ হৃদয়ত অহংকাৰী হ'ব, আৰু শান্তিৰ জীয়াই থকা বহুতক ধৰ্ম কৰিব, আৰু
ৰজ কুমাৰৰ জুমা বৰুৱাৰ দ্বন্দ্ব উঠিব কিন্তু তেওঁ জীয়া বা কোনেও তৰপৰে
অৰিহনা

হিব্ৰু গ্ৰন্থখনে বৰ্তমানৰ অনুবাদতকৈ পৃথক এই ঐশ্বৰিক চিন্তাৰ
আগবঢ়াইছে।

এই সুক্ৰমত ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিবলৈ হৈছে যি মানুহৰ
অপৰাধবোধক তেওঁলোকে বাস কৰা পৃথিৱী গ্ৰহটোত পুনৰপৰিছে; যিটো প্ৰায় শত
বৰ্ষ ২০ পদত আমাক শিকিছে। এই কথাটো মন কৰক যে মিছা খ্ৰীষ্ট
বিশ্বাসে এই ঐশ্বৰিক পৰিকল্পনা ক আওকাণ কৰে যিটো পৃথিৱীৰ প্ৰায় পৰ মানুহক
নিঃশেষ কৰি পেলেৱাৰ দ্বাৰা গঠিত হ'ব, খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় প্ৰায়বৰ্তাৰ
সময়ত। প্ৰায় শতবৰ্ষ ২০ পদত দিয়া প্ৰায় শব্দৰ আওকাণ কৰি তেওঁলোকে
পৃথিৱীত খ্ৰীষ্ট ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ বাবে অসাৰত পৰ্য্যবসিত কৰে। কিন্তু ইয়াৰ
প্ৰায় গৰ সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম ইয়াত আৰু প্ৰায় শত বৰ্ষ ২০ পদত প্ৰায় কৰ
হৈছে। বীজী খ্ৰীষ্ট সকলো ঐশ্বৰিকত ত গণেশ্বৰময় প্ৰায়বৰ্তাৰ তনৈ আদিপুস্তক
১ ত বৰ্ণনা কৰা ইয়াৰ ইতিহাসৰ আৰম্ভণিৰ বিশিষ্ট পটভূমি পটভূমি পুনৰুদ্ধাৰ হৈ
আনবি। ইয়াৰ ওপৰত কোনেও মানুহ জীয়াই নাথাকিব কিন্তু মৃত্যুৰ ঘণ্টালৈকে
ইয়াৰ ওপৰত **বৰ্চিহ্ন হৈ থকা চৰিত্ৰ নৰকৰ বাগৰ হ'ব** ।

অধ্যয়নৰ এই প্ৰায়ত মই প্ৰায়মানে মাত্ৰ অধ্যয়ন কৰা "৭০ সংখ্যক সপ্তাহ" সম্পৰ্ক
অতিৰিক্ততথ্য দিবলৈ গ'ব। ভৱিষ্যৎবাণী মূলক দিন-বছৰত ইয়াৰ প্ৰায় আক্ৰমিক প্ৰায়
সৈতে সংযুক্ত। কৰণ ইহুদী কালেন্ডাৰৰ সাক্ষ্য বাবে ই আমাৰ ৩০ বছৰৰ ইষ্ট
সপ্তাহৰ বিন্যাস জনে। ইয়াৰ কল্প আছিল বুধবাৰ, ইহুদী নীতিপ্ৰায় দ্বাৰা
ন্যায়প্ৰায় প্ৰধান কৰা মাজে মাজে বিশ্বমৰাৰ প্ৰায়, যিটো সেই বছৰ

বহুসপ্তবিধৰ পৰিচালি এইদৰে আৰ্মি এই নিস্তৰ-প্ৰকল্প গতিপথসমূহৰ পৰা পুনৰ
 নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব পাৰোঁ য'ত যীচুৰ মৃত্যু হৈছিল। মঙলবাৰে সন্ধ্যা গ্ৰন্থত হোৱা,
 নিশাৰ সময়ত বিচাৰ কৰা যীচুক বুধবাৰে পুৱা ৯:০০ বজা তক্ৰু চতুৰ্দশী হয়। ৩:০০
 বজা তত্বেওঁৰ মৃত্যু হয়। সন্ধ্যা ৬:০০ বজাৰ আগত আৰম্ভিয়াৰ যোচেফে নিজৰ
 মৃতদেহটো সমাধিস্থত ৰখিছিল আৰু তত্বেই ল'বলৈ শিলিটো গুটিয়াই পেলিছিল।
 বহুসপ্তবিধৰ ইষ্টৰ বশিৰামবাৰ পাৰ হৈ গ'ল। শুকুৰবাৰে পুৱা ধৰ্ম্মাৰ যণ
 মৰ্হীলা সকলো দিনত যীচুৰ মৃতদেহ তামছলা প্ৰস্তুত কৰা মছলা কৰিছিল। শুকুৰবাৰে
 সন্ধ্যা ৬ বজা তসপ্তৰ্থক বশিৰামবাৰ আৰম্ভ হয়; এৰত্ৰি, এৰ্দ্নি ঈশ্বৰৰ দৰা
 পৰিত্ৰ কৰা বশিৰামত পাৰ হৈ যায়। আৰু শনিবাৰে সন্ধ্যা ৬ বজা ত ধৰ্ম্মাৰিপে ক্ৰম
 সপ্তহৰ প্ৰথম দিনটো আৰম্ভ হয়। ৰত্ৰিটো পাৰ হৈ যায় আৰু ভোৰে হোৱাৰ প্ৰথম
 পোহৰতে মৰ্হীলা সকলো শিলিটো গুটিয়াই পেলি বলাইকে নোৱা এজনক বিচাৰি পোৱাৰ
 আশা তসমাধিস্থলৈ যায়। শিলিটো গুটিয়াই গুটিয়াই মটো খোৱা দেখা পায়।
 সমাধিস্থত প্ৰকাশ কৰা মগদলী নীমৰিয়ম আৰু যীচুৰ মাতৃ মৰিয়মে এজন বহি থকা
 স্ক্ৰুদতক দেখিলে যিয়ে তেওঁলোকক কয় যে যীচু পুনৰুত্থান হৈছে। স্ক্ৰুদত
 তেওঁলোকক তেওঁৰ ভ্ৰাইসকলক তেওঁৰ প'চনিসকলক বলাই কয়। বৰ্গচিত ৰা
 থকা তেওঁলোকে মৰী মগদলী নবেগাৰ পোহৰ পিন্ধা এজন মানুহক দেখিছে, যাক তেওঁ ইমালিক
 হিচাপে লৈছে; বৰ্ণনায়তত ই যীচুক চিনি পায়। আৰু ইয়াত, এটা অৰ্দ্ধ গুৰুত্বপূৰ্ণ বৰিৰণ
 যিয়ে এটা অৰ্দ্ধ ব্ৰহ্মপক বশিৰামক ধৰ্ম্ম কৰে, যীচুৱে মৰিয়মক কয়: "মই এতিয়াও
 মোৰ পত্ৰিৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা নাই।" কৰু চতুৰ্থৰ চোৰটো আৰু যীচুৱে নিজ
 কৰু চতুৰ্দশীৰ দিনটোতে স্ক্ৰুদ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰকাশ কৰা নাছিল, বৰ্ণনায়োগেটে ই
 ত্ৰিনিদিন পাছত যীচুৱে স্ক্ৰুদ উন্নীত হোৱা নাই। গতিকে মই প্ৰকৃত নামতক'ব
 পাৰোঁ, যিসকলৰ তেওঁৰ পৰা ক'বলগীয়া একো নাই, তেওঁলোকে মোক হৈ থকা কয়। যত
 এৰ্দ্নি উপহাসৰ লাজ বসনুখী নহ'ব নালাগে।

দ্বিতীয় কথাটো হ'ল তৰিখটোৰ সুবিধা লোৱা - ৪৫৮ খৃষ্টাব্দে প্ৰথমে ইহুদী
 লোকসকলৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা ৭০ সপ্তহৰ দিন-বছৰৰ আৰম্ভণি চিহ্নিত কৰে,
 যাক ঈশ্বৰে দুটা প্ৰধান চিনাক্তকৰণ চিনি দিছিল: বশিৰামবাৰ আৰু মাৎসৰ চূন্যত।
 ৰোমৰ মতে। ১১, নতুন নিয়মত প্ৰকাশ কৰা ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত অনা-ইহুদী সকলক হিব্ৰু
 আৰু ইহুদীৰ শিপি আৰু ভাষাত গ্ৰন্থিত কৰা হয়। কিন্তু নতুন নিয়মৰ ভাৰতবৰ্ষ বশি
 ইহুদী, আৰু যীচুৱে যোহন ৪:২২ পদত এই কথা আঙুলিয়াই দিবলৈ আগুৱাই আহিছিল
 আপুনি যিটো নাজানতে কুপজা কৰে; আৰ্মি যি জানোঁ তেওঁ ইপজা কৰে, বৰ্ণনায়োগে

ইহুদী সকলৰপৰা পৰিত্ৰাণ পোৱা যায়। আজি এই বাৰটো জীৱন্তপ্ৰসংগকিত লাভ কৰিছে। কাৰণ যীচুৱে ইয়াক সকলো যুগত মিছাকৈ ধৰ্মান্বেষিত অনা-ইহুদী সকলক সম্বোধন কৰিছে। তেওঁলোকে ক'ব লাগিব যে তেওঁলোকে ইহুদী আৰু তেওঁলোকৰ নিয়মক্ৰম কৰিবলৈ ঠাৱীৰ দিছিল; যদিও তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ বশীৰতাবাদৰ পৰা আঁতৰি আনিলে। সেয়েহে আমি এই ভুলটো শূন্য ধৰি দিব লাগিব। ইহুদী পৰিচয়ৰ সৈতে তেনে তুলনাকৃতখন চাব লাগিব। প'ৰ্টনা আৰু নতুন ধৰ্মান্বেষিত ইহুদী শিষ্যসকল হৈছে এই "বহুত" যি যীচুৰ সৈতে এক কঠিন মত্বৰ্থ কৰে, দান.৯:২৭ ত, ক'বলৈ তেওঁলোকৰ ভিত্তি ইহুদী হৈছে। আছে তেওঁলোকো যীচু খ্ৰীষ্টই স্বচৰ্ছাই বোকাই দিয়া মানৱতাজৰপৰা ভিত্তি কৰি নতুন মত্বৰ্থৰ মানদণ্ড গ্ৰহণ বা প্ৰত্যক্ষণ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে ইহুদী জাতিটোকে দিয়া "৭০ সপ্তাহ"ৰ সময়ছোৱাৰ আৰম্ভণিৰ বাবে চিন্তিত। এই যুক্তিসমূহৰ কৰ্মত অৰ্থ-৪৫৮ দান.৮:১৪ৰ "২৩০০ সন্ধ্যা-ৰত্নপুৰা"ৰ আৰম্ভণি হয়। এই দীঘলীয়া ভৱিষ্যৎবাণীমূলক সময়ৰ শেষত অৰ্থ ২৩০০ বছৰৰ শেষত দানৰ মতে তিনিটি কথা বন্ধ হ'ব লাগিছিল ৮:১৩।

- 1- চৰিত্ৰ পুৰোহিতৰ পদ
- 2- বধিকসী পা প
- 3- পৰিত্ৰাণ আৰু সোণৰ হীনীৰপৰা কৰা অত্যাচাৰ।

তিনিটি বস্তু চিনাক্ত কৰা হৈছে:

- 1- পোপৰ চৰিত্ৰ পাৰ্শ্বীয় পুৰোহিতৰ পদ
- 2- জীৱণৰিপ্ৰক্ৰম দিনটোৰ নামসলনি কৰি দিওৱা।
- 3- পৰিত্ৰাণ আৰু খ্ৰীষ্টান সন্ত, স্ক্ৰিপ্সা জয়ৰ নাগৰিকসকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ।

এই পৰিৱৰ্ত্তাসমূহৰ লক্ষ্য আছিল

- 1- যীচু খ্ৰীষ্টক তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ চৰিত্ৰ স্ক্ৰিপ্সা পুৰোহিতৰ পদ পুনৰুদ্ধাৰ কৰিবলৈ।
- 2- বশীৰতাবাদৰ সমগ্ৰ ঐশ্বৰিক বৰ্ধন পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব।
- 3- খ্ৰীষ্টান পৰিত্ৰাণ আৰু সন্তসকলৰ ওপৰত হোৱা অত্যাচাৰৰ অন্তহোৱা দাখিবলৈ।

-৪৫৮ অৰ্থৰ পৰা আৰম্ভ কৰি "২৩০০ সন্ধ্যা-ৰত্নপুৰা"ৰ বাবে প্ৰকৃতি গণনা, এই সময়সীমা কাৰ্য্য ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লতশেষ হয়: ২৩০০ - ৪৫৮ =

১৮৪২+১। এই গণনা তআমা বহুতত ১৮৪২ টি গোটোই বছৰ আছোৰ লগত আৰ্মি+১ যোগ কৰি ১৮৪৩ চনৰ আৰম্ভণি বসন্তক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ গবিষ্য'ত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "২৩০০ সন্ধ্যা-ৰত্নপুৰা" শায়েহু। এই তৰিখৰপৰা ইষ্ট শকাব্দ হস্জ্জমপৰ উত্তৰি অহাৰ আৰম্ভণি হয় যিয়ে এইদৰে ১২৬০ বছৰ ধৰি পোপৰ বোমো ন কথলিকধৰ্ম্ম পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূতৰ লাভ কৰা ধৰ্ম্মীয় মছিবপৰ নিজৰ প্ৰকৃত সন্তোষকলক মুক্ত কৰিব বচিৰ। এইদৰে, প্ৰক্টেষ্টিগ্ণ্টসকলে আশ্ৰয় পোৱা আমাৰেৰি তথা ধৰ্ম্মতমক পুনৰুজ্জীৱনসূচী কৰাৰ উদ্দেশ্য লৈ, আত্মাই উইলিয়াম মিলৰক দানিয়েলে ৮:১৪ পদৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ প্ৰতি আগ্ৰহ ল'বলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰিলে আৰু একেৰাহে দুটি প্ৰকৃতিত তৰিখে যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰি অহাৰ কথা যোগা কৰিলে, প্ৰথমটো ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ বাবে, দ্বিতীয়টো ১৮৪৪ চনৰ পতনৰ বাবে পৃথকীকৰণ। ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা তৰিখবোৰত দুটি হতাশাৰ পিছত আত্মাই বিশ্বাসৰ দুটি পৰীক্ষাত অংশগ্ৰহণ কৰা আটাইতকৈ অধিকসংখ্যাসকলক এটি চিনি দিলে। ১৮৪৪ চনৰ ২৩ অক্টোবৰৰ পুৱা পথৰ পাৰ হৈ যোৱা এজন সন্নিহিত স্কটিয় দৰ্শনা লাভ কৰিছিল। আৰু শতনমুকলি হৈ পৰিল যীচু খ্ৰীষ্টক মহাপুৰোহিত হিচাপে স্কটিয় পবিত্ৰস্থানত স্বৰ্গীয় সম্পদনকৰ দৃশ্য এটি দেখে গ'ল। দৰ্শনাত তেওঁ পবিত্ৰস্থানৰ পৰা অতীত পবিত্ৰস্থানলৈ পাহৰি গ'ল। এইদৰে ১২৬০ বছৰ অন্তৰ্ধাৰণৰ পাছত যীচু খ্ৰীষ্টই একেৰাহে দুটি পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত হোৱা নিজৰ বিশ্বাসী সকলৰ সৈতে পুনৰযোগাযোগ আৰম্ভ কৰিলে।

- 1- চৰিবন্তা . সায়েহে এই দৰ্শনৰ জৰিয়তে ইষ্ট শকাব্দ ১৮৪৪ চনৰ ২৩ অক্টোবৰত আনুষ্ঠানিকভাৱে নিজৰ চৰিবন্তা স্কটিয় পুৰোহিতৰ পদৰ নিয়ন্ত্ৰণ পুনৰল'লে।
- 2- বিশ্বমবাবৰ উত্তৰি অহা . সেই মাহত আন এজন সন্নিহিত সপ্তা দিনৰ বিশ্বমবাবৰ পালন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, মিচিছপেচেল অকছৰ ভ্ৰমণৰ পিছত যিয়ে তেওঁক তেওঁৰ গীৰ্জাৰ পৰা এখন পুস্তক দিলে: "সপ্তা দিনৰ বাপ্টিষ্ট।" ইটোৰ পিছত সঁচিমেই সময়ৰ লগে লগে দুয়োটা পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সন্তোষকলক সপ্তা দিনৰ বিশ্বমবাবৰ গ্ৰহণ কৰিলে। এইদৰে ইষ্ট শকাব্দ পৌত্তলিক বোমো প্ৰতিষ্ঠা কৰা, বিনুত পোপৰ বোমো "দেওবাৰ" নামেৰে বৈধত প্ৰদান কৰা বন্ধুসী পাপৰ অন্তপালে।
- 3- অত্যাচাৰকান্ততা . তৃতীয়বিষয়টো আছিল পবিত্ৰ আৰু ১২৬০ বছৰ ধৰি নিৰ্দ্ধাৰিত খ্ৰীষ্টান সকলক। আৰু আকৌ ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনত

ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা চিন্তিত সমগ্ৰ পশ্চিমীয়া বশিষ্ঠ ধৰ্মীয় শান্তিৰ
ৰাজত্ব হৈছিল। ৰাণ বৰ্ণিত ফৰেন্স সংঘটিত ধৰ্মীয় অত্যাচাৰৰ বাবে
দায়ীসকলক নিজৰ গলিৰে চিনেৰে নীৰৱ কৰি ৰাখিছিল। এইদৰে প্ৰায় শত
বৰ্ষ ২:২২-২৩ পদ অনুসৰি ধৰ্মীয় ব্ৰহ্মচৰীসকলক শাস্তি দিয়াৰ শেষৰ
বক্তব্যত বছৰবোৰৰ পাছত ৫৩৮ চনত আৰম্ভ হোৱা ১২৬০ বছৰৰ
শেষত পোপৰ শাসনস্থাপনৰ দ্বাৰা চৰিত্ৰিত ব্ৰহ্মচৰীক আঁতৰোৱাৰ সৈতে
জড়িত ৰখিটোৱা অৰ্থাৎ ১৭৯৮ চনত ধৰ্মীয় শান্তিৰ ৰাজত্ব কৰিছিল।
আৰু প্ৰতিষ্ঠিত বিবেকৰ স্মৃতিত ই সন্তোষজনক নিজৰ পছন্দ অনুসৰি
ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰ বৃদ্ধি পাবলৈ তেওঁলোকৰ জন্ম অনুসৰি
ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল। ১৮৪৩ চনত এই ... পবিত্ৰ আৰু
সন্তোষজনক সন্মত হ'লি, যিটো খৰিটো নিকাৰিত কৰা এই স্ক্ৰিপ্স জৰ
নাগৰিকসকলক আৰু অত্যাচাৰ কৰা নহয়, যদিও দানিয়েল ৮:১৩-১৪ পদৰ
ভৱিষ্যদ্বাণীই ঘোষণা কৰিছিল।

এই সকলোৰে অৰ্জি প্ৰতি সন্মত মান ঈশ্বৰে সংগঠিত আৰু পৰিচালিত কৰিছিল
যিয়ে সম্পূৰ্ণ অদৃশ্যত মানুহৰ মনক পাই লৈ কৰি ৰাখে যে তেওঁলোকে তেওঁৰ
ডিজাইন তেওঁৰ সমগ্ৰ ৰক্ষাটো, পৃথিৱীৰ শেষলৈকে সম্পন্ন কৰে যে তেওঁৰ
নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ নিৰ্দ্ধাৰিত শেষ হ'ব। এই সকলোৰে পৰাই এইটোও লাগিব যে
যে মানুহে বিশ্বমৰাৰ আৰু ইয়াৰ পোছৰক সন্মান কৰিবলৈ বাছিনা নাই, ঈশ্বৰেই
তেওঁক তেওঁৰ অনুমোদন আৰু যিহঁত শিকোৱাৰ দৰে তেওঁৰ প্ৰতি থকা প্ৰকৃত
প্ৰথমৰ চিন হ'লি যে তেওঁৰ এই বস্তুৰে দিয়া 20:12-20: মই তেওঁলোকক মোৰ
বিশ্বমৰাৰ বৰোৰ মোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চিনি হ'বলৈ দিছোঁ, যি তেওঁলোকে
জানিব পাৰে যে মই তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা প্ৰকৃত ... মোৰ বিশ্বমৰাৰ বৰোৰ পবিত্ৰ
কৰক, আৰু সেইবোৰ মোৰ আৰু আপোনা লোকৰ মাজত চিনি হওক, যি তেওঁলোকে
জানিব পাৰে যে মই আপোনা লোকৰ ঈশ্বৰ যিহঁত। যিহঁত তেওঁৰেই তেওঁৰ হৰুৰ
ভাৱ কৰিছিল, গতিকে আমি নিশ্চিত হওঁ যে কোনো নিৰ্দ্ধাৰিত লোক নোহোৱা
নহ'ব।

ইন ডেনা ৮, ১৩ পদৰ প্ৰায় ১৪ পদত ঈশ্বৰে দিয়া অনন্য উত্তৰত "
পবিত্ৰ " শব্দটো একে বাবে প্ৰযুক্ত কৰা বৰ পবিত্ৰ ই বিশ্বমৰাৰ সকলো কথা
চিন্তা কৰা যিটো ঈশ্বৰৰ সম্পত্তি আৰু যিটো তেওঁৰ বিশেষত্ব চিন্তা কৰা।

এইটোৱেই আছিল তেওঁৰ চৰিত্ৰস্বৰূপী স্ৰষ্টব্য পুৰোহিতৰ, আদমৰ সৃষ্টিৰ পিছদিনা
জগতৰ প্ৰৱৰ্ত্তনৰ পৰা তেওঁৰ পৰ্বতৰ বশিৰমববৰ, আৰু তেওঁৰ পৰ্বতৰ
লোকেসকলৰ, তেওঁৰ বশিৰসী নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ ক্ৰমত ।

দানিয়েলে ৮:১৩-১৪ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা অভিজ্ঞতাসমূহ ১৮৪৩ চনৰ
ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা বলবৎ হোৱাৰ তৰিখ আৰু ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰ
ভিতৰত পূৰ্ণ হৈছিল। দুয়োটা এই তৰিখসমূহৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰিত আশাৰ
ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছিল। তদুপৰি যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ ধাৰণাটোৰ
ওপৰত ভিত্তি কৰি এই অভিজ্ঞতাৰ সমসাময়িকসকলেই আশা অনুসৰণ কৰা
অংশগ্ৰহণকাৰীসকলক "এডভেণ্টিষ্ট" নাম দিছিল, লেটিন ভাষাৰ পৰা "এডভেণ্টিষ্ট"
যাৰ অৰ্থ হ'বহু "আগমন"। এই "এডভেণ্টিষ্ট" অভিজ্ঞতা আমাদিনিয়েলেৰ এই
কিতাপখনৰ ২ নং অধ্যায়ত পাম য'ত আত্মাই এই শেষবানুষ্ঠানিক "মন্তব্য" "ৰ
গুৰুত্বওপৰত আলোচনা কৰিবলৈ আহিবা

দানিয়েলে ০

Dan 10:1 পা বসফৰ বজা কেষ্টৰ তৃতীয় বছৰত দানিয়েলক এটা বাক্য প্ৰকাশ শ কৰ হ'ল, যাৰ নাম বেলতচচৰ বাক্য সত্য আছিল আৰু ই মহা ব্যাৰকথ কইছিল আৰু তেওঁ বাক্য শূন্য দৃষ্টি বুজি পালে।

১ ক- পা বসফৰ বজা কেষ্টৰ তৃতীয় বছৰত দানিয়েলৰ ওচৰত এটা বাক্য প্ৰকাশ শ পা ইছিল যাৰ নাম আছিল বেলতচচৰ

দ্বিতীয় চাইছে - ৫৩৯ চনৰ পৰা বজা কৰিছিল। সেয়েহে দৃষ্টিৰ তথ্য - ৫৩৬।

১ থ- এই শব্দই যিটো সত্য মহা দুৰ্য্যগৰ ঘোষণা কৰে।

এই শব্দটোৱে, মহান দুৰ্য্যগে, বহুপৰিসৰত হত্যকাণ্ডৰ কথা ঘোষণা কৰে।

১ গ- তেওঁ এই বাক্যত মনোযোগ দিলে, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিৰ বিষয়ে বুজাবুজি আছিল।

যদি দানিয়েলে অৰ্থ বুজি পা ইছিল তেন্তে আৰ্মিও বুজি পা মা

Dan 10:2 সেই সময়ত মই দানিয়েলক সপ্তাহ ধৰি শোকে কৰিলোঁ।

এই ব্ৰহ্মকৃত শোকে দানিয়েলক প্ৰতি কৰে, ঘোষণা কৰা মহান দুৰ্য্যগ সম্পূৰ্ণ হ'লে সংঘটিত হ'বলগীয়া হত্যকাণ্ডৰ অন্তিম দৃষ্টিৰ প্ৰকৃতি নিশ্চিত কৰে।

Dan 10:3 তিনি সপ্তাহ সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে মই কোনো সুস্বাদু খাদ্য না খলোঁ, মাংস বা দ্ৰব্যবস মনোমুখত প্ৰকাশ কৰা নাছিল আৰু নিজকে অৰ্জি কৰা নাছিলোঁ।

বৃদ্ধি পোৱা পৰিত্ৰতা বিচৰা দানিয়েলৰ এই প্ৰকৃতিয়ে দানত স্ৰষ্টাত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব পৰা নাটকীয় পৰিস্থিতিৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। ১১:৩০ বজা ত

Dan 10:4 পঞ্চম মাহৰ চমেশি তৰ্থে মই মহানদীৰ কাষত আছিলোঁ যখন হৃদয়ক লৈ।

হ'লে কলকটাইগৰি বুলি কোৱা হয়। ইয়াই হৈছে সেই নদী যিয়ে মচপটে ম'ফাক্টউফ্ৰেট্ৰিছৰ সৈতে পানী দিছিল, যিকোনোদীয়া নগৰ বাৰলিনকপা বহু পানী দিছিল, বাৰণ বজা নুখদনে চৰৰশা স্তম্ভপত অহংকৰৰ বাবে। ডেনিয়েলে বুজিব নোৱাৰিলে, কিন্তু এই স্পষ্টকৰণ মোৰ বাবেই আছিল। বাৰণ ১৯৯১ চনতহে মই ডেনিয়েল ১২ পদৰ প্ৰকৃত ব্যাখ্যাবোৰ জনাইছিলোঁ য'ত টাইগৰিছ নদীয়ে মোনুহৰাত্ম থোৱা "বাঘ"ৰ ভূমিকা পালন কৰিব। বিশ্বসৰ পৰীক্ষা এটা ইয়াৰ বিপজ্জমকপা বহুোৰ দ্বাৰা চিত্ৰিত কৰা হৈছে। কৰল নিৰ্দ্ধাৰিত সকলোহে ইয়াক পাৰ হৈ য়িচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে নিজৰ যাত্ৰা অব্যহত ৰখিব পাৰে। ই আকৌ ইব্ৰীসকলে লোৱা সাগৰপাৰ হোৱাৰ পৰা নকল কৰা প্ৰতিমূৰ্তি, যিটো মচিবৰ পাপী সকাৰ বাবে এক অসম্ভৱ আৰু মাৰাত্মক পাৰহোৱা। কিন্তু যিজন ডেনিয়েল ১২ পদত উদগনি দিছে, তেওঁ শাষৰজন 'এডভাৰ্টফট' নিৰ্দ্ধাৰিত জনক বাৰ্ছ লৈছে যোৰ মিছন খ্ৰীষ্ট উভতি অহালৈকে চলি থকা। তৰ ভিতৰত শাষৰজন শোষৰ মহান দুৰ্য্যগৰ সন্মুখী নহ'ব, ইয়াৰ চৰম ৰূপ যিটোৰ বাবে খ্ৰীষ্ট টৰ হস্জ্জপৰ প্ৰফেট হ'ব এক শক্তিশালী আৰু গম্ভীৰময় পৰিত্ৰণ আৰু প্ৰতিশোধমূলক প্ৰক্ৰিয়াৰ ব্যতীত।

ডেনিয়েলক যোষণা কৰা পঞ্চম দুৰ্য্যগৰ কথা ডেনিয়েল ১১:৩০ ত উল্লেখ কৰা হৈছে। ই প্ৰাচীন কালৰ ইহুদী জনগোষ্ঠীসমূহৰ সৈতে জড়িত কিন্তু আন এক অনুৰূপ দুৰ্য্যগৰ কথা প্ৰকাশ পাব। তৃতীয় বাইবেলীয় পিছত এই কাম সম্পন্ন হ'ব য'ত মানৱজাতিৰ এক তৃতীয় যুগলোৰ মৃত্যু হ'ব। আৰু এই সংঘাতক প্ৰকাশ শিত বক্য ৯:১৩ৰ পৰা ২১ পদত প্ৰৱীণ কৰা দ্বাৰা উপস্থাপন কৰা হৈছে, কিন্তু ইয়াক স্পষ্ট ভাষাত বিকশিত কৰা হৈছে। ডেনিয়েলৰ এই পুস্তকত ৪০ৰ পৰা ৪৫ পদত ১১ অধ্যায়ৰ শেষত য'ত আমীক্কা গতভাৱে এই অধ্যায় ১১ত, ইহুদী সকলৰ মহান দুৰ্য্যগ বিচাৰি পাম, তৰ পিছত দন. ১২:১ত, সেই মহান দুৰ্য্যগ যিয়ে খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু বিশ্বসী ইহুদী সকলক লক্ষ্য হিচাপে ল'ব শেষ সময়ৰ যি খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মজ্ঞতি হ'ব। এই দুৰ্য্যগ তত "দুখৰ সময়" শব্দৰ অধীনত উদগনি দিয়া হয় আৰু মূল লক্ষ্য হ'ব ঈশ্বৰে পৰিত্ৰ কৰা বিশ্বমৰাৰৰ অনুশীলন।

যোষণা দুৰ্য্যগৰ দুটা দৃশ্যৰ তুলনা

1- পুৰণি নিয়মৰ দানিয়ীলৰ লেফেচসকলৰ সন্ধানসকললৈ: দান. ১০:৫-৬।

2- নতুন নিয়মৰ দানিয়ীলৰ লেফেচসকলৰ সন্ধানসকললৈ: প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:১৩-১৪।

এই দুটা দুৰ্য্যগৰ প্ৰতি আমাৰি গুৰুত্বদৰি লগাবি তক সম্পূৰ্ণৰূপে উপলব্ধ কৰিবলৈ আমাৰি বুজিব লাগিব যে, যদিও ইহুত, সময়ৰ লগে লগে ইজনে সিজনক অনুসৰণ কৰে, প্ৰথমটো হৈছে দ্ৰৱিণী যটোৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা এটা প্ৰকাশ, যি যিটো চুখীয়া উভতি অহা কলঙ্ক কৰিব, দানিয়ীল আৰু তেওঁৰ নিজস্ব গীৰদৰে ঈশ্বৰ শাসন বশীৰী সন্ধানসকলক। দশক দশক ধৰি শান্তিৰ পিছত ভয়ংকৰ আৰু ভয়ংকৰ ভাৱে ধ্বংসাত্মক পাৰমাৰ্শিক যুদ্ধৰ পিছত দুৰ্য্যগৰ পৰা বক্ষ্য পোৱা লেফেচসকলে আয়জেন কৰা সৰ্বজনীন চৰকাৰে বোম্বোনে দোৱাৰৰ বশীৰী দিৱস জাপি দিব। তেতিয়া আকৌ, দানিয়ীল, হাননিয়া, মীচায়ীল আৰু অজৰিয়াৰ সময়ৰ দৰে বশীৰী মনোমীত লেফেচসকলৰ জীৱনলৈ ভুবৰ্ণ কঢ়িয়াই আনিবলৈ মৃত্যু আহিব আৰু -১৬৮ চনত "মৰা বয়ান" সকলৰ সময়ৰ দৰে, যাক দানিয়ীলৰ এই অধ্যয়ত ঘোষণা কৰা দুৰ্য্যগে লক্ষ্য কৰিলে আৰু যেতিয়া ২০২৯ চনত সপ্তা দিনৰ বশীৰীৰ বৰলৈকে বশীৰী হৈ থকা শেষৰ জন্মভূমি নষ্ট।

বৰ্ত্তমান এই চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ আগতে ১২৬০ বছৰৰ দীঘলীয়া পোপৰ ৰাজত্ব ফলত ইতিমধ্যে ঈশ্বৰ নামত অসংখ্য জীৱন মৃত্যু হ'ব।

সামৰণত ক'বলৈ গ'লে, দানিয়ীলক দিয়া এই দৰ্শনে প্ৰকাশ কৰা বাৰ্টটো বুজি পালে আমাৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:১৩ৰ পৰা ১৬ পদত যিহেনক দিয়া বাৰ্টৰ অৰ্থ বুজি বপাৰ মা

Dan 10:5 পাছত মই চকু তুলি চালাই, আৰু চোৱা, এজন মানুহক লীনৰ পোষ পিন্ধি, আৰু কঁটা লতটোৰ জৰ্কাৰ বঁকা পিন্ধিছিল।

৫ক- ততলিনে পিন্ধি এজন মানুহ আছিল

লিনে নৰপক্ৰী কৰি ন্যায়ৰ বাবে এটা মানুহৰ যোগেদি ঈশ্বৰে সম্পন্ন কৰিব। বৰ্ণনা কৰা প্ৰতিমূৰ্ত্তি ঈশ্বৰে গ্ৰীক ৰজা চতুৰ্থ এণ্টিঅ'কছৰ পৰা পাইছে, যাক এপিফানিছ নামেৰে জনা যায়। তেওঁ ১৭৫ চনৰ পৰা ১৬৪ চনৰ ভিতৰত ইহুদী সকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ হ'ব, যিটোতে তেওঁৰ জত্নৰ সময় হৈছে।

৫খ- কঁকা লতটোৰ জৰ্কাৰ সোণৰ বেল্ট এটা লৈ

কঁকা লতবথ বাল্টেটোয়ে বালপূৰ্ণক সত্যক বুজায়। তদুপৰি ইয়াক যদি সোণৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা হয়, সেয়া উষ্ণ জৰপৰা আহিছে, যিটো যদি ১০:৯ পদত ইয়াৰ পৌত্তজিক মূৰ্চপূজা ব্ৰহ্মহৰাৰ কথা আঙুলিয়াই দিয়ে।

Dan 10:6 তেওঁৰ শৰীৰ বৰেলৰ দৰে, তেওঁৰ মুখ বজিলীৰ দৰে, তেওঁৰ চকু দুটা জুইৰ শিখাৰ দৰে, তেওঁৰ বাহু আৰু তেওঁৰ ভৰি দুখন জলিকিৰি থকা পতিলৰ দৰে আৰু তেওঁৰ মাতবশ্বদ বহুত মানুহৰ কণ্ঠ হলাৰ দৰে আছিল।

৬ক- তেওঁৰ শৰীৰ বৰেলৰ দৰে আছিল।

ঈশ্বৰ হৈছে দৰ্শনৰ লেখকৰ নৃত্য তেওঁ এজন পৌত্তজিক দেৱতৰ আগমনৰ কথা ঘোষণা কৰে, সেয়েহে এই গৌৰৱময় অলৌকিক দৰ্শনটো।

৬খ- তেওঁৰ মুখখন বজিলীৰ দৰে জলিকিৰি উঠিছিল।

এই দেৱতৰ গ্ৰীক পৰিচয় নিশ্চিত কৰা হৈছে। তেওঁ হৈছে জিউছ ৰজা এন্টাই'কাছৰ গ্ৰীক দেৱত ৪. বজিলীৰ পোছৰ অলিম্পিয়ান দেৱত জিউছৰ পত্নীক; গ্ৰীক পৌৰাণিক কাহিনীত অলিম্পিয়ান দেৱতৰ দৰে দেৱত।

৬গ- তেওঁৰ চকু দুটা জুইৰ শিখাৰ দৰে অছিল।

তেওঁ যদি আৰু অনুমোদন নকৰে তেন্তে ধ্বংস কৰিব; দন. ১১:৩০: ... তেওঁ পৰিত্ৰৰ নিয়ম পৰিত্ৰয় কৰা সকলক চাব। দুৰ্য্যগ অকাংগত নাহে, ধ্বংসৰে জনসাধাৰণক অশুচি কৰে।

৬ঘ- তেওঁৰ বাহু আৰু ভৰি চকিৰ দৰে যাবন্ধৰ দৰে আছিল।

ভগৱান যি জন্মদ পঠিয়াব তেওঁৰ বলি হোৱাৰ দৰে ইপা পী হ'ব। তেওঁৰ বাহু আৰু ভৰিৰে পত্নী কৰি কৰা ধ্বংসাত্মক কাৰ্য্যমূহ বন্ধ, দানৰ মূৰ্ত্তি গ্ৰীক পাপৰ পত্নীক। ২।

৬ফ- আৰু তেওঁৰ মাতবশ্বদ জনসমাগম কণ্ঠ হলাৰ দৰে আছিল।

গ্ৰীক ৰজা ইতি কলকো মন কৰে। তেওঁৰ আদেশ পা লন কৰিবলৈ তেওঁৰ পিছফ লৈ আৰু আগত তেওঁৰ দৰে পৌত্তজিক সৈন্য সংখ্য থকাৰ।

এই ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ঘোষণাৰ ব্ৰহ্মইমেক্স আৰু ব্ৰহ্মইমেক্স উপনীত হ'ব দানৰ পূৰ্ণৰ সময়ত ১১:৩১: তেওঁৰ আদেশত সৈন্য হ'ব উপস্থিত হ'ব; তেওঁলোকে পৰিত্ৰসন্ধান, দুৰ্য্যগ অশুচি কৰিব, অন্তৰ্ভুক্ত দান বন্ধ কৰিব, আৰু ধ্বংস কৰা মণীনী যবসুত সম্পন্ন কৰিব। বইবেলৰ সত্যত ৰবাবে মই বলি দান শব্দটো মৰ্চা পালে ইছোৰে যিটো হিব্ৰু পাঠত লিখা হোৱা নাই, কাংগ ঈশ্বৰে পূৰণ নিয়ম আৰু নতুন নিয়মত " নবিন্জ " দুটা ভিন্ন কল্পনা গত ভূমিকা ৰবাবে পৰিকল্পনা কৰিছে। পূৰণ

ক্ৰমত ইয়াত সন্ধ্যা আৰু ৰত্নপুৰা হোমবলি হিচাপে এটা মৰে পোৱালি
আগবঢ়োৱা হয়। নতুনত ই যীচু খৰীষ্ট স্ক্ৰীপ মধ্যস্থতাক সুচয় যিয়ে
নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ প্ৰব্ৰহ্মাৰ বাবে মধ্যস্থত কৰিবলৈ তেওঁৰ বলিদানৰ কথা মনত
পালে। এই প্ৰকাংগত দান. ১১:৩১, পুৰণনিয়মৰযে, গ্ৰীক ৰজা ইমৰ্চেৰ বধনৰ
অৰ্ঘ্যতত্ত্ব বলিদান বন্ধ কৰিব। এইদৰে, ইয়াক উদগনি দিয়া সময়ৰ প্ৰকাংগইহে
পাক্ষিৰ পুৰোহিত বা স্ক্ৰীপ মহাপুৰোহিত: যীচু খৰীষ্ট চৰিত্ৰ মধ্যস্থতৰ
পৰিচৰ্কাৰ ব্যখ্যাত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। *সেয়েহেচৰিত্ৰটো* মানৱীয়পৰিচৰ্কাৰ সৈতে
গোম আৰুনিৰ্দ্ধিষ্টৰে যীচু খৰীষ্ট স্ক্ৰীপ ঐশ্বৰিক পৰিচৰ্কাৰ লগত জড়িত

Dan 10:7 *মই দানিয়ালে অকলেইসেই দ্ৰশ্য দেখিলোঁ; কৰ্নুত মৰে লগত থকা
লোকসকলেও কদেখা না পালে, কৰ্নুত অশ্লিষ্টযথালৈ আৰুপলাইলুকাইগ'ল।*

৭- এই সামূহিকভাৱে মাথোঁ দ্ৰশ্যৰ প্ৰত্যেক এক ক্ৰীণ পৰিচৰ্ছা। কৰ্নুনো
ঘোষিত বধৰ দিনা পৃথিবীৰপৰা তেতিয়া কৰ্নি ওধৰ্মকিসকলে পলাইলুকাইথকা কৰ্নি
হ'ব।

Dan 10:8 *আৰু মই অকলখেৰে এই মহান দ্ৰশ্য দেখিলোঁ, আৰু মৰে শক্ৰ মৰে
ক্ৰীণ হ'ল, আৰু মৰে মুখখন সলনি হ'ল আৰু মৰে শক্ৰ নাইকাই হ'ল।*

৮ক- নিজৰ অনুভৱৰজ ৰিয়ত দানিয়ালে আহিবলগীয়া দ্ৰষ্টাৰ পৰিণতিৰ বিষয়ে
ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিয়েই আছে।

Dan 10:9 *মই তেওঁৰ বাক্যৰ শব্দ শুনিলোঁ, আৰু তেওঁৰ কথাৰ শব্দ শুনিলোঁ
স্বত্ব হৈ মাৰ্চিৰফ লৈমুখ কৰি পৰিলোঁ।*

৯ক- দ্ৰষ্টাৰ দিনা নিৰ্দ্ধাতনকাৰী ৰজাৰ মাত্ৰ ওএক ভাংকৰপ্ৰত্যেক পোলাৰ
আঁঠু দুটা একেলগে টোকাৰ মাৰিব আৰু ভৰি দুখন বাঁকা হ'ব, মাৰ্চি পৰিবলগীয়া
শৰীৰবোৰে কঢ়িয়াবনোৱাৰিব।

Dan 10:10 *আৰু চোৱা, এখন হাত মৰে স্পৰ্শ কৰিলে আৰু মৰে আঁঠু আৰু হাত
জোকাৰিলে।*

১০ক- তেওঁৰ সৌম্য গ্ৰহ যো দানিয়ালে কৰল সেই ভাৱ দীয়াই তেওঁৰ লোকসকলক
এই *মহা দ্ৰষ্টাৰ* আগমনৰ কথা ঘোষণা কৰাৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছে আৰু তেওঁ
নিজে ইঈশ্বৰ ন্যায় কৰাৰ লক্ষ্য নহয়।

Dan 10:11 *ত তেঁয়াত ওমৰে কলে, হে দানিয়েল পৰি মানুহ মই তোমাৰ কৰে
কথা বোকাৰ পৰি মন দিয়া আৰু তুমি যি ত আছা তে ইথি কৰ; কৰ্নুনো এতিয়া মই*

তেনোৰ ওচৰলৈ পঠোৱা হ'লো। " তেওঁমোক এই কথাবোৰ কলে, মই কঁপুথিয় হৈ থকিলো।

১১ ক দনিয়েলৈ প্ৰিয় মানুহ মই তেনো ক'বলৈ ওলোৱা কথাবোৰলৈ মনোযোগে দিয়া আৰু তুমি থকা ঠাইত থিয় হওক

ঈশ্বৰৰ প্ৰিয়জনৰ তেওঁৰ স্বৰ্গীয় হৃদয়পক ভয় কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। আকস্মিকতা, দুৰ্ঘটনা আৰু নিশ্চিহ্নৰ বিদ্যুৎ পাৰী সকলৰবৰিদ্ধ ঈশ্বৰৰ কৰ্মে। দনিয়েলে এই লোকসকলৰ বঁপৰীতা তেওঁ থিয় হৈ থকাৰ লগৰি কাৰণ ইয়াই ভাৱ পাৰ্শ্বফল চিন যিটো শাশ্বতনিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ ওপৰত পৰিবা পাৰ্শ্বীয় মৃত্যুৰ ধূলিত পৰিও তেওঁলোকক জগত কৰি পুনৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় কৰবা। দুৰ্ঘটনাকল শূন্য হৈ থকাৰ আৰু অতি দুৰ্ঘটনাকলক জগত কৰা হ'ব যত চূড়ান্ত বঁচিৰ চৰকাৰ লৰাবাধক হ'ব। স্বৰ্গীয় নৰিষ্টি কৰিছে, "আপুনি যি আছো তে।" আৰু তেওঁ ক'ত? প্ৰকৃতত, "হিডেন ৱেলদীৰ পাৰত ইংৰাজী ত ইউফৰ্টিছ, যিয়ে প্ৰকাশিত বাক্যত নতুননিয়মৰ খ্ৰীষ্টান ইউৰোপক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবা প্ৰথম শব্দ হ'ল মানুহ যিকোনো ঠাইত ঈশ্বৰক লগ পাব পাৰে আৰু তেওঁৰ দৰা আশীৰ্বাদ পাব পাৰে। এই পাঠটোৱে সেইমূৰ্ত্তিৰ প্ৰকাশিত উলংঘা কৰা যেনে মানুহৰ বাবে ঈশ্বৰৰ সন্মুখী নহ'ব পাৰে ৱেলদীৰজ, পৰিত্ৰিত অটলিত, মন্দৰি, বদৌত, কনুত ইয়াত, সেইবোৰৰ কোনোটেই নাই। যীচুৱে যেনে ৪:২১ৰ পৰা ২৪ পদত এই পাঠটোৱে নবীকৰণ কৰিবা: মহিলা, যীচুৱে তেইক কলে, মোক বিশ্বাস কৰক, সেই সময় আহি আছে যে তেয়া আপুনি এই প্ৰকৃত বা যিৰিচলে মতপ্ৰতিক উপাসনা কৰিবা। তেনো লোক নজনাবসুত পূজা কৰা; আৰ্মি জা নোত ৱেইপূজা কৰো, কয়নোইহুদী সকলৰপৰা পৰিত্ৰণ পোৱা যায়। কনুত সেই সময় আহি আছে আৰু এতিয়া আহিছে যে তেয়া সত্য উপাসক সকলতাত্ম আৰু সত্যৰ প্ৰতিক উপাসনা কৰিব, কয়নোপ্ৰতিযতে ওঁক উপাসনা কৰিবলৈ তে নকুৱাবিচৰ। ঈশ্বৰ আত্ম, আৰু তেওঁক উপাসনা কৰা সকলেও ওঁক আত্ম আৰু সত্যৰ উপাসনা কৰিবলৈ গৰ্ভা

দ্বিতীয় পাঠটো অধিক সুক্ৰম; ই হিডেন ৱেলদীৰ ওপৰত আধৰিত কাৰণ আত্মই তেওঁৰ কিত্তি পখনৰূজা বুজি ৱেলত তেওঁৰ শাশ্বত বিশ্বাসী সৱক সকলৰ বাহে মুকলিকৰাৰ পৰিকল্পনা কৰিছে যাব অৰ্ভিজ্ঞ আৰু তেওঁলোকৰ নিৰ্দ্ধাৰন সম্পন্ন কৰা পৰিকল্পনা ফৰচী ভাষাত হিডেন ৱেলদীৰ বঁপজ জাকপাৰ হোৱাৰ ছবিখনৰে চিত্ৰিত কৰা হৈছে, বাঘ, এই নামৰ প্ৰণীটো দৰা, বিশ্বাসৰ পৰিকল্পনা থকা, মানুহৰ আত্ম ভক্ষা।

১১খ- এতিয়াৰৰ বাবে মোক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিওৱা হৈছে। যেতিয়া তেওঁ মোৰ লগত কথা পাতিবলৈ, মই কঁপিকঁপিত থিয় হৈ থকা কৰিলোঁ।

এনক উণ্টাবটো এতিয়া ক'বলৈ এটা দৃষ্টিভঙ্গি গৈ নহয়; ই হৈ পৰে এক সংলগ্ন ঈশ্বৰৰ দুটা জীৱৰ মাজত আদান-প্ৰদান, এটা স্বৰূপ পৰা অহা, আনটো এতিয়াও পৃথকীকৰণ।

দান ১০:১২ তেওঁ মোক ক'লে, “দানিয়েলে ভয় নকৰিব; ক'বিনো আপুনিৰ প্ৰথম দিনাৰ পৰাই আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ আগত বুজিবলৈ আৰু নিজৰ নাম কৰিবলৈ হৃদয় ৰখিবলৈ, তেতিয়াৰ পৰাই আপোনাৰ বাক্য শুনাবলৈ আৰু মই আপোনাৰ বাক্যৰ বাবে আৰ্হী হোঁ।

এই সমগ্ৰ পদটোৰ ওপৰত মোৰ ক'বলগীয়া এটা ইকথা আছে। যদি আপুনি স্মৃতিশক্তি হৰুৱাবলগীয়া হয় তেন্তে অন্ততঃ এই পদটোমনত ৰখিব যাঁহি আমাক কয় যে আমাৰ স্মৃতিশক্তি ঈশ্বৰক ক'বলৈ অনুমতি কৰিব পাৰি।

পদটো ধৰাটোৰ উদাহৰণ প্ৰতিটো বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ নিজৰ প্ৰাৰ্থনা কঢ়িয়াই অনাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিবলৈ এটা যুক্তিসংগত কৰ্ম: প্ৰকৃত নম্ৰতাৰ সৈতে বুজা ৰপিয়াহু নাআৰু মজুত কৰা হয়।

ইয়াত এটা দীঘলীয়া প্ৰকাশ আৰম্ভ হৈছে যিটো দানিয়েলক সূক্ত, ১২ অধ্যায়ৰ শেষলৈ বন্ধ কৰিব।

Dan 10:13 পাবস্যৰাজ্যৰ অধ্যক্ষই মোক বৰ্ষাৰ দিন ধৰি প্ৰতিহত কৰিলে, কিন্তু চোৱা, প্ৰধান অধ্যক্ষ মাইক লোমোকে সহায় কৰিবলৈ আহিল।

১৩ক- আৰু পাবস্যৰাজ্যৰ নাও ইমোকে একবিশদিনি প্ৰতিহত কৰিলে।

গোন্ধিলে দুত পোষ্ট বজা দ্ৰুতিয় চাইবাছক সহায় কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি তেওঁৰ মনোভাৱ হ'ল তেওঁৰ সিদ্ধান্ত প্ৰতি ৰীতি কৰা যত তেওঁৰ ক্ষমতা তেওঁৰ মনোভাৱ পৰিকল্পনাৰ সৈতে সংঘাতত নপৰে। এই স্ক্ৰিপ্ততৰ ব্ৰহ্মৰ উদাহৰণে প্ৰমাণ কৰে যে ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰে সঁচাকৈয়ে যুক্ত আৰু স্বাধীনভাৱে এৰি দিয়া হৈছে আৰু সেয়েহে তেওঁলোকৰ সকলোপছন্দ আৰু কৰ্মৰ বাবে দায়বদ্ধ।

১৩খ- কিন্তু চোৱা, মাইক লোমোকে প্ৰধান ৰাজকুমাৰ মোক সহায় কৰিবলৈ আহিল।

প্ৰকাশ পোৱা উদাহৰণটোৱে আমাক এইটোও শিকাইছে যে প্ৰকৃত প্ৰকাশজনীয়াতৰ ক্ষমতা "মুখ্য নাও সকলৰ এজন মাইক লো" হস্তক্ষেপ কৰি সিদ্ধান্তটো জৰেৰ ক'ল'ব পাৰে। এই উচ্চতৰ সহায় হৈছে ঐশ্বৰিক সহায় যিহেতু

মা ইব্রি লেখক হৈছে: "যি ঈশ্বৰ দৰে।" তেওঁৱে ইয়ীচু খ্ৰীষ্ট হিচাপে অৱতৰল বুলি পৃথিৱীলৈ আহিবা স্ক্ৰিপ্ত তেওঁ স্ক্ৰিপ্তত সকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰ আত্মৰ প্ৰতিনিধিত্ব আছিল। এই ক্ষেত্ৰত "মুখ্য নত সকলৰ এজন" এই অৰ্থব্ৰহ্মটোৱে আমা কৰাৈ ভাৱ আচৰিত কৰি পাৰে। বাৰু, এইটো আচৰিত কথা নহয়, কাৰণ যীচুৱে পৃথিৱীত যি নমুনা, কামলত, ভগবতৰ আৰু প্ৰথম প্ৰদৰ্শ্য কৰি, সেইবোৰ ইতিমধ্যে তেওঁৰ বশীৰতী স্ক্ৰিপ্তত সৈতে তেওঁৰ স্ক্ৰিপ্ত জীৱনত ব্ৰহ্মৰী কৰা হৈছিল। স্ক্ৰিপ্ত নিয়মবোৰ হৈছে যিবোৰ তেওঁ পাৰি পৰিচৰ্যা সময়ত প্ৰদৰ্শ্য কৰিছিল। পৃথিৱীত তেওঁ নিজ কনিজ বদা সকলৰ বদা স কৰি তুলিলে। আৰু আমা জাৰি পাৰা য়ে স্ক্ৰিপ্ত তেওঁ নিজ কনিজ স্ক্ৰিপ্তত নত সকলৰ কামা ন কৰি তুলিলে।

১৩গ- আৰু মই ততপা বসফৰ বজা সকলক গতি থকা লৈ।

পাৰ্টী বজাৰ বংশৰ আৰ্হিপত্য সৈছে গ্ৰীক আৰ্হিপত্য নহৈছে লৈ কৰি ছুৰ্দিনিচেলি থকা বা।

Dan 10:14 এতিয়া মই আপোনালোকক জনাবলৈ আহিছোঁ যে শেষ দিনবোৰত আপোনা বলোক সকলৰ কৰি হ'ব;

১৪ক- জগতৰ শেষলৈ কদা ন্যিলে বলোক সকল চিন্তিত হ'ব, পুৰণি মিত্ৰতাৰ দৰে, কাৰণ তেওঁলোক সকল হৈছে ইসৰায়েলক যি সকলক ঈশ্বৰে মিচৰৰ পাৰপৰা উদ্ধাৰ কৰে, যীচু খ্ৰীষ্ট দ্বাৰা আদমৰ পাৰপৰা আৰু যীচুৰ তেজৰে বশু দখহোঁৱা খ্ৰীষ্টান ধৰ্মত বোম্বে প্ৰতিষ্ঠা কৰা পাৰপৰা।

স্ক্ৰিপ্তত দানিয়েলৰ ওচৰলৈ অনা প্ৰকাশৰ উদ্দেশ্য হৈছে তেওঁৰ লোক সকলক আহি বলাগীয়া দুখ-কষ্টৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰা। দানিয়েলে ইতিমধ্যে বুজি পাৰে যে তেওঁৰ আগত প্ৰকাশ কৰা হৈছে, সেয়ে তেওঁৰ ব্ৰহ্মগতিত ভাৱ আৰু জড়তি নহয়, বৰি তেওঁ এইটোও নিশ্চিত যে এই শিষ্যসমূহ ভৱিষ্যতে তেওঁলোক সকলৰ সৰ্বক সকলৰ বাবে উপকাৰী হ'ব আৰু সেয়েহে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সম্বধান কৰা আৰু তেওঁৰ যোগে দি তেওঁলোকৰ ভাগ্যনিৰ্দ্ধাৰণ কৰা সকলোৰে বাবে উপকাৰী হ'ব।

Dan 10:15 তেওঁ মোক এই কথা কোৱাৰ সময়ত মই পৃথিৱীৰ ফালে চাই মনোহৰ হৈ থকা লৈ।

১৫ক- যোহনৰ মনত এতিয়াও দুৰ্ভাগ্যৰ ভয়ানক দৰ্শ্য আছে আৰু তেওঁ শূন্য কথা শুনিলে মনোনিৱেশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁৰ লগত কথা পত্ৰ জনক লৈ চাবলৈ আৰু মূৰতুলি বলাগীয়া হসন কৰে।

Dan 10:16 আৰুচোৱা, মানুহৰপুত্ৰৰ সদৃশ এজনমোৰে ওঁঠ স্পৰ্শ কৰিলে আৰু মই মোৰ মুখ মেলি কালোঁ আৰু মোৰ সন্মুখত থিয় হোৱা জনক কালোঁ, “মোৰ প্ৰভু, এই দৃশ্যই মোক ভয়খুৱাইছে আৰু মই দুৰ্ব্বল হৈ পৰিছোঁ।”

১ ক- আৰুচোৱা, মানুহৰপুত্ৰৰ দৰে এজনমোৰে ওঁঠ স্পৰ্শ কৰিলে

ভয়ংকৰ দৰ্শনটো দানিয়েলৰ মনত সৃষ্টি হোৱা অবাস্তৱ, বা লক্ষ্যিক প্ৰকৃতি চৰ্ছা আছিল যদিত্ত বৰবিপৰীত স্ৰষ্টাৰ জন পাৰ্থক্য মানুহৰ সৈতে এক ধৰণৰ মানৱৰূপত দেখা দিয়া। প্ৰকৃততে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিত সৃষ্টি হৈছিল বিনুত পাৰ্থক্য নিয়মৰ পৰা মুক্ত আৰু শীতল। তেওঁৰ আৰু শীতল বৰটোৱে তেওঁক দুয়োটা মাত্ৰত প্ৰকাশৰ সুবিধা প্ৰদান কৰে, প্ৰতিটো মাত্ৰত সৰ্ব্বব্যাপ্তি থকা। তেওঁ দানিয়েলক ওঁঠ দুটা স্পৰ্শ কৰে, যিয়ে এই স্পৰ্শ অনুভৱ কৰে।

Dan 10:17 মোৰ প্ৰভুৰ দাস মোৰ প্ৰভুৰ লগত ক'লে ক'কথ পাৰ্জিবাৰে এতিয়া মোৰ শৰ্কট মোৰ বকল হৈ পৰিছে আৰু মোৰ উশাহনা হৈ।

১৭ ক- বশি দুধস্ফাজ মানুহৰ বাবে পৰিস্থিতি বহুত বেলেগ স্ফাজ নিয়ম প্ৰদান আৰু ভয়তে ওঁৰ শৰ্কট আৰু উশাহনা হহাৰ ইপোনে ইছে।

Dan 10:18 তেতিয়াই জনমো নুহৰ সদৃশ আছিল তেওঁ মোক পুনৰ স্পৰ্শ কৰিলে আৰু মোক শৰ্কটশালী কৰিলে।

১৮ ক- যুদজৰে দীদুত দানিয়েলক শান্ত কৰি শৰ্কট ঘূৰাই আনিবলৈ সক্ষম হয়।

Dan 10:19 তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰিয় মানুহ ভয় নকৰি, তোমাৰ শান্তি হওক; তেওঁ মোক ক'লে ক'ত মই শৰ্কটশালী হৈ কালোঁ, “মোৰ প্ৰভুৱে ক'লে ক'ক, ক'য়নো তুমি মোক শৰ্কটশালী কৰিলে।”

১৯ ক- শান্তিৰ বাৰ্তা! যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যকলক সম্বোধন কৰি জনৰ সৈতে এক! ভয়ংকৰ আত্মক আশ্বাস কৰিবলৈ ইয়াৰ দৰে একোৱেই নহয়। সাহস, সাহস শব্দ দুটা ইতে ওঁক উশাহল'বলৈ আৰু শৰ্কট ঘূৰাই পোৱা ত সহায়কৰে।

Dan 10:20 তেওঁ মোক ক'লে, মই আপোমাৰ ওচৰলৈ ক'য় আছিলোঁ, আপুনিজি নোনে এতিয়া মই পাৰস্যৰ ৰাজকুমাৰৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ উভতি আহিছোঁ মই যেতিয়া যাম, তেতিয়া চোৱা, য'ৰ নব অধক্ষ্য আহিব।”

২০ ক- এতিয়া মই পাৰস্যৰ নতৈৰ লগত যুঁজিবলৈ উভতি আহিছোঁ।

পাৰস্যৰ এই নতৈৰ জনহৈছে মহান দৰ্শনীয় চাইৰছ, যাক ঈশ্বৰে নিজৰ অৰ্ভাষে বুলি গণ্য কৰে; যিয়ে তেওঁৰ সন্নিবিষ্ট নিজৰ দৰ্শনতলৈ যাবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুঁজিবলগীয়া হোৱাত বাধা নদিয়া।

২০খ- আৰুযে ত্ৰিযামই যাম, তে ত্ৰিযাচেন্নো, জা বানবঅক্ষম্ম আৰ্হবি

যে ত্ৰিযাফৰ বেস্তুজ নো দ্ৰুতিয় চাইৰ ছক এৰি যাব, তে ত্ৰিযাসে ই সময়বৰ্গীক
নোত বআ কৰ্মণে পাৰ্ঠি আৰুগ্ৰীক আৰ্হপত্যুদট বমাজ তৰুকা ব্ৰুদৰ্ধ পোৱা শত্ৰুত
মুকলিকৰিবি।

Dan 10:21 বিনুত সত্যপুস্কৃত লিখি কথ মই তোমা ক জনাম

২১ ক- দানিয়ালেযে প্ৰক্ষা শ পাব সোই প্ৰক্ষা শক সত্য পুস্কৃত বুলি কোৱা হয়। আজি
২০২১ চনত মই তত প্ৰক্ষা শ পোৱা সকলোমোৰে পুৰুষ নিশ্চিতি কৰিব পাৰো
ক বণ ইয়াৰ বুজা বুজা আমা বনোত মা ইক লবঅমৰ আত্মই সম্পূৰ্ণ পো দিছে, পুৰণি
নিয়মত দানিয়ালেবৰ বাবে আৰু মোৰ বাবে, নতুন নিয়মত যিহুত যীচু খ্ৰীষ্টে তেওঁৰ
গোৱৰময় প্ৰত্যবৰ্ত্তাব আগলৈকে ত্ৰিযাও সৰ্ব্বযি ভূতবোৰে বচিব কৰিবলৈ এই
নামটোদাবী কৰিছে।

দানিয়েল ১

ধ্ৰুৱন দিয়া! অ ধ্ৰুৱয়সলনহিোৱা বপছি তক্ষোপুত আৰুদানিয়েলো জাত্মা লোচনা
১০ অ ধ্ৰুৱয়ৰূপে ফদটোৱসো তথো বা বাহিক ভাৱলৈ আহে।

Dan 11:1 মাদী দাৰিয়াছৰ ৰাজত্বলত মই তেওঁক সহায় কৰিবলৈ আৰু তেওঁক
শক্তিশালী কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত আছিলো।

১ ক- ঈশ্বৰে চৰিত লজীয়াই থকাৰ লৈ সৃষ্টি কৰা দানিয়েলৰ লগত কথ পত্ৰ দূত
তেওঁক কয় যে তেওঁ ৬২ বছৰ বয়সত বাবেলিন দখল কৰা আৰু ত্ৰিযাও দনত ৰাজত্ব
কৰি থকা মদীয়ান ৰজা দাৰিয়াক সহায় আৰু সমৰ্থ কৰিছিল। ৬। এই ৰজা ইদানিয়েলে
আৰু তেওঁৰ ঈশ্বৰক ভাৱ লৈ ইছিল যি দিও আৰু দখল তেওঁক সিংহবহুত ততুলি দি নিজ
জীৱনৰ পদত পোৱা ইছিল। গতিকে তেওঁৱেই আকোঁ সিংহবোৰে মুখ বন্ধ কৰি নিজ
জীৱনৰ বক্ষ কৰিবলৈ হস্তক্ষেপ কৰিলে। এই ৰজা দাৰিয়াছক তেওঁৱেই এই কথ
বুজি বুলি সহায় কৰিছিল যে দানিয়েলৰ ঈশ্বৰেই একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ, জীয়াই থকা
সকলোবোৰ সৃষ্টিকৰ্ত আৰু তেওঁৰ দৰে আন কোনো নাই।

Dan 11:2 এতিয়া মই তোমা লোকেক সত্যক জনা ম চোৱা, পাৰস্যত এতিয়াও
 ত্বনিজিনৰজা থকাৰ বা। চতুৰ্থ জনে আন সকলোকে অধিক ধন জমা কৰিব আৰু
 যতিয়া তেওঁ নিজ বৰ্ধন-সম্পত্তি দ্বাৰা শক্তিশালী হ'ব, তেতিয়া তেওঁ সকলোকে
 জাৱানৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উত্তৰ্জিত কৰিব।

২ক- এতিয়া মই আপোনাক সত্যক জনা ম

সত্যক বল সত্য ঈশ্বৰ হৈছে। জানে আৰু প্ৰকাশিত বাক্য ৩:১৪ অনুসৰি
 খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ শেষ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সৈতে তেওঁৰ সম্পৰ্ক ঈশ্বৰে নিজ কৰ্ম দিয়া
 নামটোৱেই হৈছে। সত্যক বল ঈশ্বৰিক বৰ্ধন, ইয়াৰ নিয়ম আৰু ইয়াৰ আজ্ঞা
 নহয়। ঈশ্বৰে নিজ বসময়ত পৰীক্ষা কৰে আৰু নিখুঁতভাৱে সন্মান কৰে, সেই
 সকলোৱেই ইয়াত সামৰিলোৱা হৈছে। আশীৰ্বাদ আমাৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো দিন
 আৱিষ্কাৰ কৰি আছে। এই মহান কৰ্মসমূহ এটা অংশ 'ত আমাৰ জীৱনৰ
 শেষলৈকে আমাৰ সন্মানিত সন্তোষ প্ৰকাশ শেষলৈকে আমাৰ গৰাকীৰ ওপৰি
 নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া অনন্ত লত প্ৰকাশ কৰা দেখিবলৈ পোৱা।

২খ- চোৱা, পাৰস্যত আৰু ত্বনিজিনৰজা থকাৰ বা

১ম বজা ২: কৰ্মসমূহ ২ (- ৫২৮ - ৫২১)-এ গ্ৰীক সকলে তেওঁৰ পুত্ৰ
 বৰ্দ্ধনক বৰ্দ্ধন কৰাৰ সন্মানিত বুলি ক'ব পাৰিব।

২য় বজা: মিছ Smerdis, Smerdis নাম দখল কৰা গোট যাদুকৰ' মাত্ৰ
 অলপ সময়ৰ বাবে ৰাজত্ব কৰিছিল।

তৃতীয় বজা: প্ৰথম দৰিয়াছ পৰ্বত (- ৫২১ - ৪৮৬) হ'ল পৰ্বত।

২গ- চতুৰ্থ জনে বাকী সকলোকে অধিক ধন সন্তোষ কৰিব

চতুৰ্থ বজা: প্ৰথম জৰ্জছ (- ৪৮৬ - ৪৬৫)। তেওঁৰ পৰিচালিত ইপ্ৰাক
 অষ্টবাজে ৰাজত্ব কৰিব আৰু তেওঁৰ ৰাজত্বৰ সপ্তম বছৰত, বসন্তৰ লত সকলো ইহুদী
 বন্দীক মুক্ত কৰিব- ইজৰ ৭:৭-৯ অনুসৰি ৪৫৮।

২ঘ- আৰু যতিয়া তেওঁ নিজ বৰ্ধন-সম্পত্তি দ্বাৰা শক্তিশালী হ'ব, তেতিয়া তেওঁ
 জাৱানৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে সকলো উত্থাপন কৰিব

প্ৰথম জৰ্জছ বিদ্ৰোহী মিচৰক দমন কৰি শান্ত কৰিলে, তেওঁৰ পৰিচালিত
 বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু আক্ৰমণ কৰিলে আৰু এথেন্স ধ্বংস কৰিলে। বিনুত
 খ্ৰীষ্ট টপুৰ ৪৮০ চনত তেওঁৰ ল'ৰা মিছতপৰাজিত হৈছে। গ্ৰীচ নীচ ৰাজত্ব ওপৰত
 নিয়ন্ত্ৰণ অক্ষম ৰখিছিল। আৰু পাৰ্চী বজা এতিয়াও থকা, তথপিও আক্ৰমণ
 চলাই যিহেতু তেওঁ গ্ৰীচ জয় কৰিব ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিলে।

Dan 11:3 কনুত এজন শক্তিশালী বজা ইথ'য হ'ব, আৰু মহাশক্তিয়ে শাসন কৰিব
আৰু নিজ বহুত্ব অনুসৰি কৰিব।

৩ক- নিজ বহুত্বগত পৰাজিতই পাৰ্শ্বী বজা প্ৰথম জাজ্জ'খ'দে ফুৰ, শেষতমত্ব
বৰ্চিব পাৰে তেওঁৰ দুজন সন্তান লোকে হত্যা কৰে। প্ৰচণ্ডতা কৰি উপহাসকৰ
এজন যুৱক তেওঁক পৰাস্ত কৰিলে। গ্ৰীচ ২০ বছৰীয়া মৰ্চেডোনিয়ান যুৱক
আলেকজেণ্ডৰদ্য গ্ৰীচ (জন্ম- ৩৫৬ চনত, ৰাজত্বকৰ- ৩৩৬ চনত, - মৃত্যু
- ৩২৩ চনত)ক বজা হিচাপে বৰ্চি লৈছিল। ভৱিষ্যদ্বাণীত তেওঁক দান.২ৰ মূৰ্ত্তি
৩য় সম্ভাষণ প্ৰতিষ্ঠাপক হিচাপে উল্লেখ কৰা হৈছে, দান.৭ৰ তৃতীয় জনুত আৰু
দান.৮ৰ দ্বিতীয় জনুত।

Dan 11:4 আৰু যেতিয়া তেওঁ ইথ'য হ'ব, তেতিয়া তেওঁৰ ৰাজ্যত প্ৰিয় আৰু আৰু শৰ
চৰ্চা বতৰ ফল লৈ বৰ্দ্ধিত হ'ব, আৰু ই তেওঁৰ বংশৰ নহ'ব, আৰু আগৰ দৰে
নহ'ব;

৪ক- আমন্তিত দান.৮:৮ৰ গ্ৰীক ছাগলী ৰমহান ভাঙ শিংটোৰ ওপৰত দিয়া সঠিক
সংজ্ঞাটো পাওঁ আৰু ২২ পদৰ ইয়াৰ ব্যাখ্যা : এই ভাঙ শিংটোৰ ঠাইত উঠি অহা
চৰ্চা শিং এইবোৰ চৰ্চা ৰাজ্য যিবোৰ এই জাতিৰ পৰা উঠিব কনুত যিবোৰ
ইমান শক্তি নাথাকে।

মই আপোনালোকক সঁাৱৰাই দিছোঁ যে “ চৰ্চা মহাশিং ” য়ে কৈ
প্ৰতিনিধিত্ব কৰে।

1st horn: ছৰিয়াত প্ৰতিষ্ঠা কৰা গ্ৰীক Seleucid বংশ Seleucus^I Indicator দৰে .

2nd horn: মিচৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰা গ্ৰীক Lagid বংশ টলেমি^I Lagos দৰে .

৩য় শিং: টৰচত লাইচিয়া বা ছপ্ৰেচিষ্টা কৰা গ্ৰীক বংশ^১

৪ৰ্থ শিং: মৰ্চেডোনিয়াতকৰা ছাণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা গ্ৰীক বংশ

Dan 11:5 দক্ষিণৰ বজা শক্তিশালী হ'ব, আৰু তেওঁৰ এজন অধক্ষক তেওঁৰ বৰিৰ
জয়ী হ'ব আৰু শাসন কৰিব তেওঁৰ আৰ্ধপিতৃ শক্তিশালী হ'ব।

৫ক- দক্ষিণৰ বজা শক্তিশালী হ'ব

টলেমি প্ৰথম ছাণ্ডৰ লগেছে - ৩৮৩ - ২৮৫ মিচৰৰ বজা বা “ দক্ষিণৰ বজা ”.

৫খ- কনুত তেওঁৰ এজন অধক্ষক তেওঁক শক্তিশালী হ'ব, আৰু শাসন কৰিব
তেওঁৰ শাসন শক্তিশালী হ'ব।

প্ৰথম চলেউৰ ছাণ্ড টৰ- ৩১২ - ২৮১ ছৰিয়াৰ বজা বা “ উত্তৰৰ বজা ”।

Dan 11:6 আৰু কই বছৰমান বপাহত তেওঁলোকে নিজকে একত্ৰিত কৰিব আৰু
দক্ষিণৰ বজা বকন্যই শান্তি কৰিবলৈ উত্তৰৰ বজা বওচৰলৈ আহিব

৬ক- ভৱিষ্যৎসূক্ত পঞ্চম এন্টঅ'কাছ (-২৮১-২৬১) ৰ ৰাজত্বকাল এৰি দিয়া হৈছে, যিজন দ্বিতীয় “ উত্তৰ ৰজা ” আছিল যিয়ে “ দক্ষিণ ৰজা ” দ্বিতীয় টলেমি ফিলডেলফ্‌ছ-২৮২-২৮৬)ৰ বৰুদ্বন্দ্ব পঞ্চম “চৰিয়ানুদ্ব” (-২৭৪-২৭১) ত লিপ্ত হৈছিল। ত ৰ পিছত আহে দ্বিতীয় “চৰিয়ানুদ্ব” (-২৬০-২৫৩) যিয়ে লেভন “ উত্তৰ ৰজা ” দ্বিতীয় এণ্টঅ'কাছ থিয়ছ (-২৬১-২৪৬)ক মচিৰিয়াসকলৰ বৰুদ্ব থিয় কৰাই দিয়া।

৬খ- ক ইবছৰমানৰূপা ছত তেওঁলোকে মন্ত্ৰ কৰিব আৰু দক্ষিণ ৰজা বকন্থ উত্তৰ ৰজা বওচৰলৈ আহি সম্পৰ্ক ঘৰাই আনিব।

ঈশ্বৰাময় আচৰণ আৰম্ভ হয়। বোৰে নিছকৰিয়া কৰ বন্দে দ্বিতীয় এন্টঅ'কাছ নজিৰ আইনী পত্নী লাওৰ্জিচক বিবাহ বিচ্ছদ কৰে। পত্নীয়ে জৈয়কে কলগত লৈ জাঁৱাই ঘৰত ত ইবলগত থাকে।

৬গ- কনুত ত ইত ববুহৰ শকুৰ্ণ ধৰি ৰাখিব নোৱাৰিব, আৰু তেওঁৰ তেওঁৰ বহু থিয় নহ'ব, ত ইক আনি দিয়া লোকসকলৰ লগত, পত্নীৰ লগত আৰু সেই দিনবোৰত ত ইক পেছপা ল'ব লোকৰ লগত শোৱাই দিয়া হ'ব।

কনুত মৃত্যুৰ ঠিক আগত দ্বিতীয় এন্টঅ'কাছ বোৰে নিচক উত্তৰাধিকাৰ বহন কৰি পোলে যি লাওৰ্জিচিয়াই পৰাশিৰে লয় আৰু ত ইব পত্নী আৰু ত ইব সবুছোৱা লীজনী (বাহু = সন্তান) ৰ সৈতে ত ইক হত্যা কৰে। টোমো : পক্ষ শক্তি বক্য ৩:১৬ পদত যিচুৱে তেওঁৰ চৰকাৰী এডভেণ্টুৰ পত্নীক বিবাহ বিচ্ছদ কৰিব যাৰ নাম পক্ষী বীভৰে লাওৰ্জিচিয়া, এইটো আৰু বছেৰ্ণ যিহুতে দ্বিতীয় এন্টঅ'কাছ নজিৰ “থিওছ” বুলি কয়, ঈশ্বৰ। ইংলেণ্ডত ৰজা হেনৰী চয়েভ্ৰেল কাম কৰিব, তেওঁৰো মৰ ধৰ্মীয় কৰুত্বৰ পৰা নজিৰ প্ৰথক কৰি বিবাহ বিচ্ছদ কৰিব, নজিৰ এংলিকান গীৰ্জা গঠন কৰিব আৰু তেওঁৰ সাতগৰকী পত্নীক ইজনৰ পিছত স্থানকৈ হত্যা কৰিব। ত ৰ পিছত আহে “চৰিয়ানুদ্ব” (-২৪৬-২৪১)।

Dan 11:7 আৰু তেওঁৰ ইতি এটা ডালত তেওঁৰ শিপা বপৰ থিয় হ'ব, আৰু সন্মোহন লৈ আহি উত্তৰ ৰজা বুদ্ধিমত্তা প্ৰকাশ কৰিব আৰু তেওঁৰ ইচ্ছামতে তেওঁলোকক শাসন কৰিব আৰু জয়ী হ'ব।

৭ক- ত ৰাষ্ট্ৰ ইতি ত ৰাশি পাৰপৰা এটা শিপা উঠিব

টলেমি ৩ ইউৰগটেছে ২৪৬-২২২ বোৰে নিচৰন্ত্ৰ।

৭খ- তেওঁ সন্মোহন ওচৰলৈ আহিব উত্তৰ ৰজা বুদ্ধিমত্তা প্ৰকাশ কৰিব

চলোকাছে ২ কাৰ্লিকোছে -২৪৬-২২৬

৭ গ- তে ওঁইচ্ছমতে ত্র কন্যিকশন কৰবি আৰু নাজি কশ্ৰুশীলী কৰবি

আৰ্ধপত্ৰদক্ষিণৰ বজা বা এই মিচৰৰ আৰ্ধপত্ৰইহুদী সকলৰ বাবে অনুকূল
চলোঁচিডগ্ৰীকসকলৰ দৰে নহয়। তৎক্ষণাত বজা গবিয়া বৰিষী আৰ্ধপত্ৰশীল
দুজনৰ মাজে তইজৰ ইলবভুখণ্ডনিহিত হৈ আছে, যিটো যুদ্ধদেহী শৰিৰদুটো ইনিজৰ
আক্ৰমণৰ পিছৰ ইয়োৰ সময়ত পাহৰি লগিবা

Dan 11:8 আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ দেৱত, তেওঁলোকৰ গলতিমূৰ্তি আৰু তেওঁলোকৰ
ৰূপআৰুসংগৰ বহুমূলীয়াপাত্ৰ আঁতৰ ইমিচবললৈ যাব;

৮ক- স্মিক্ত স্মৃপে মিচৰীয়াসকলে তেওঁৰ নাম টলেমি ৩, “এভৰগেটেছ বা
উপৰীনা ময়োগ কৰিবা

Dan 11:9 আৰু তেওঁ দক্ষিণৰ বজা বৰজ্জফৰ বৰিদ্ধ যাব আৰু নাজি বদশলৈ উভতি
যাব।

৯ক- চলোঁউক ছ ২ ৰ সঁহৰি ঈ “ ছৰিয়ান যুদ্ধ” (-২১৯-২১৭) আৰম্ভ
নোহোঁলৈকে বৰিফল হয় যিয়ে এন্টয়ক ছ ৩ক টলেমি ৪ ফিলিপোটেৰ বৰিদ্ধ থিয়
কৰিবা।

Dan 11:10 তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ওলাই যাব, আৰু বহুতো সৈন্যগোট গোটাব, আৰু
এজন ওলাই আহিব আৰু ধৰাটোৰ দৰে বনপানী হ’ব, আৰু ওফন্দ উঠিব আৰু উভতি
আহিব আৰু তেওঁলোক দক্ষিণৰ বজা বদৰ্শলৈ শত্ৰু ত্র আনিবা

১০ক- এন্টয়ক ছ ৩ মোগা ছ (-২২৩ -১৮৭)ৰ বৰিদ্ধ টলেমি ৪ ফিলিপোটেৰ (-
২২২-২০৫)। যোগ কৰা ডাকনামবোৰে লোগিডলোকসকলৰ উপহাসৰ অৰ্থা
উন্মেষন কৰে, বৰিফল ফিলিপোটেৰ অৰ্থগ্ৰীক ভাষাত পিতৃপুৰুষ প্ৰথম; টলেমিয়ে
হত্যা কৰা এজন পিতৃ.. আকোঁ এবাৰ চলোঁচিডৰ আক্ৰমণ বৰিফল হয়। আৰ্ধপত্ৰ
লগি দৰ্শাবিৰলগত থকিবা।

Dan 11:11 দক্ষিণৰ বজা ইক্ৰুজি হ’ব, আৰু উত্তৰৰ বজা বৰিদ্ধ ওলাই আহি
যুদ্ধ কৰিবা আৰু বহু লোকক উত্তৰীক কৰিবা, আৰু উত্তৰৰ বজা বসৈন্যহীনী
তেওঁৰ হতত অৰ্পা হ’ব।

১১ক- এই ত্ৰিক্ত চলোঁচিড পৰাজয় ইহুদীসকলৰ বাবে ভাল কথা যিসকলে
মিচৰীয়াসকলক পছন্দ কৰে বৰিফল তেওঁলোক তেওঁলোকৰ লগত ভাল ব্ৰহ্মৰ
কৰে।

Dan 11:12 এই লোকসকলে অহংকাৰ কৰিবা, আৰু বজা বহুদয় উত্তল হ’ব, তেওঁ
হাজাৰ হাজাৰ লোকক নিক্ষিপ কৰিবা বিনুত জয়ীন হ’ব।

১২ক-^{৫ম} “ ছৰিয়ানুদধ’ (-২০২-২০০) ৰ লগে লগে পৰিস্থিতি সলনি হ’ব যদিও এন্টিক’ক ছ’তকটলৈ ম’ৰ্চি এপিফ’ৰ ন’ছি-২০৫-১৮১)ৰ বৰিৰুদ্ধ থিয় কৰা বা

Dan 11:13 *কিয়নো উত্তৰৰ বজা ই উত্তৰীয়া হ’ব আৰু আগৰতকৈ অধিক লোকক গোটাই ল’ব;*

১৩ক- হয়, ইহুদী সকলৰ বাবে চেলুচিডগ্ৰীক সকলে মিচৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ নিজৰ ভুখণ্ডটো উত্তৰীয়া হ’ল।

Dan 11:14 *সেই সময়ত বহুতঃ দক্ষিণৰ বজাৰ বৰিৰুদ্ধ উঠিব আৰু আপোনাৰ লোকসকলৰ মাজৰহিংসৰ লোকসকলে দৰ্শনা পূৰণ কৰিবলৈ উঠিব আৰু তেওঁলোক পৰিত্ৰিত হ’ব।*

১৪ক- মিচৰৰ দক্ষিণৰ নতুন বজা টলৈ ম’ৰ্চি এপিফ’ৰ ন’ছি বা ইলুয়ষ্ট্ৰিয়াছ (-২০৫-১৮১), বয়স পঁচ বছৰ, বৰিৰুদ্ধৰ সম্বন্ধত এন্টিক’ক ছ’তৰ আক্ৰমণৰ ফলত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হয়। কিন্তু ইহুদী সকলে চেলুচিড সকলৰ সৈতে যুঁজি মিচৰৰ বজা ক’ত তেওঁলোকৰ সম্বন্ধা দিয়া। তেওঁলোক হৈছে, ক’ৰলপৰজা তথাৰুহত্ব কৰি নহয়, মাত্ৰ ছৰিয়ান চেলুচিডগ্ৰীক সকলক আজীৱন বন্দী কৰা শত্ৰুকৰি তুলিছে।

এই পদত প্ৰকাশ পোৱা ইহুদী বিদ্ৰোহটো ইহুদী সকলে মিচৰৰ শৰিৰৰ প্ৰতি অগ্ৰাধিকাৰ দিয়াৰ দৰা ন্যযয় প্ৰদান কৰা হৈছে; সেয়েহে তেওঁলোক চেলুচিড শৰিৰৰ প্ৰতি শত্ৰুত্বপ্ৰকাশ কৰা যি পৰিস্থিতিৰ ওপৰত পুনৰনিয়ন্ত্ৰণ লাভ কৰে। কিন্তু, ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক মিচৰীয়া সকলৰ সৈতে মিত্ৰতাৰ বৰিৰুদ্ধ সত্ৰক কৰা নাছিল নহ’ত, "মিচৰ, এই নলটোৱে ইয়াৰ ওপৰত ভৰ দিয়াজ নৰহত বিন্ধ। " 36:6: " *চোৱা, আপুনি ইয়াক মিচৰত স্থাপন কৰিলে, আপুনি এই ছিন্দ্ৰিন্দি নলটোৱে আধৰ হিচাপে বনাইছে, যিহে ইয়াৰ ওপৰত ভৰে সৰু সকলোৱে হত বিন্ধ বিন্ধিছে: এইজন হৈছে মিচৰৰ বজা ফৰোঁহ তেওঁৰ ওপৰত বশ্বাস কৰা সকলোৱে বাবে।*" এই সত্ৰকণীক ইহুদী লোকসকলে আওৰণ কৰা যেন লাগে আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে তেওঁলোকৰ সম্পৰ্ক আটাইতকৈ বেয়া অৱস্থাত আছে; শাস্তি ওচৰ চাপি আহিছে আৰু আঘাত কৰিছে। এন্টিক’ক ছ’ত পদত তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শত্ৰুত্বৰ বাবে মূল্যমান মূল্যবান বস্তু বধ কৰিছে।

টোকা: এই ইহুদী বিদ্ৰোহৰ লক্ষ্য হৈছে " *দ্য উত্তৰীয়া পূৰণ*" এই অৰ্থত যি ইহুদী জনসাধাৰণৰ প্ৰতি ছৰিয়ান সকলৰ প্ৰতি আৰু গঢ়িতোলে। এইদৰে দানত ঘোষণা কৰা *মহাদ্ৰোহ* / ১০:১ তেওঁলোকক আঘাত কৰিবলৈ আহিব।

Dan 11:15 উত্তৰ বজা ইআহৰ্চিলা বোম পাৰ্ভবআৰুদুৰ্ভুক্ত নগৰবোম দখল কৰি। দক্ষিণৰ সৈন্য আৰু বজা বমনোমীত লক্ষসকল থিয় নহ'ব, থিয় হ'ব পৰকৈ ওপক্ৰমণ লী নহ'ব।

১৫ক- আৰ্ধপত্ৰই সন্মীভ ৰে পক্ষ সলনি কৰিছে, ই চেলুচিডশিৰিত আছে। তেওঁৰ বৰি তেমেচৰবজা ববয়স মাত্ৰ পাঁচ বছৰ।

Dan 11:16 যি কমেমে তেওঁৰ বৰি দুধ আহি তেওঁ ইচ্ছমত কৰি, আৰু তেওঁৰ আগত কমেও থিয় নহ'ব; তেওঁ ভল দেশত থকি তেওঁৰ হতত যি আহি তক ধকস কৰি।

১৬ক- তৃতীয় এন্টঅ'ক এতিয়াও মিচৰ জয় কৰত বক্ষ্য হয় আৰু বজি যৰপায়াহে তেওঁক বৰিত কৰে, ইহুদী জনসাধৰণত তেওঁ বৰি দিনৰ ছাগলী হৈ পৰে। তেওঁ নিজৰ কৰ্মৰ উদ্ভূতনি দনৰ দৰে "দেশৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ধনীয়া" অৰ্ভ বক্ষ্যৰে নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা শ্বৰীদ ইহুদী জাতিটোৰ ওপৰত উদগ্ৰ ইদিয়ে। ৮:৯।

Dan 11:17 আৰু তেওঁ নিজৰ জয়ৰ সকলো সৈন্য সৈতে আহি দক্ষিণৰ বজা বলগত শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ মন কৰি আৰু তেওঁক ধকস কৰিবলৈ তেওঁৰ কন্যক পত্নী হিচাপে দিব;

১৭ক- যিহেতু যুদ্ধ সফল নহয়, সেয়েহে তৃতীয় এন্টঅ'ক ছে লগিড শিৰিৰ সৈতে মিত্ৰতাৰ পথ চেষ্টা কৰে। এই কৌশল পৰিৱৰ্তাৰ এটা কাৰণ আছে বোম ইজিপ্ত বক্ষ্য হৈ পৰিছে। গৰ্ভকতে ওঁনা মটোৰ পক্ষমগৰকী কন্য বক্ষ্যওপেটক পক্ষম টলমে কৰিয়া কৰাই মত নৈক্ষ নিষ্পত্তি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। বৰি হ হয়, কনুত বৰি হিত দম পত্ৰি যচেলুচিডশিৰিৰ পৰা সন্মী নত বজা ইৰাথি বচিৰে। তৃতীয় এন্টঅ'ক ছৰমিচৰ দখল কৰা পৰিকল্পনা পুনৰ বক্ষ্য হৈছে।

Dan 11:18 তেওঁ দক্ষিণ বোমত নিজৰ দৃষ্টি ৰখি আৰু সেইবোমৰ বহুতক ধৰি; কনুত এজন ৰজা লা তেওঁৰ ওপৰত যি অপমান আনিব চিৰিছিল সেই অপমান আঁতৰাই তেওঁৰ ওপৰত পুনৰ আনিব।

১৮ক- তেওঁ এছিয়াৰ দেশসমূহ জয় কৰি কনুত শেষত তেওঁৰ বাটত বোমান সৈন্য হিনীক বচিৰি পাব ইয়াত দন.৯:২৬ ৰ দৰে "নত্রে" শব্দটোৰ দৰা নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা হৈছে; এই কাৰণে ইয়া বোম এতিয়াও এখন গণৰাজ্য যিয়ে নিজৰ সেনা বাহিনী বপো শী বহুলশা ন্তকিৰণ অৰ্ভি নতপৰ্থিয়াই দিলে গেটসকল ৰিদ্দশনা ত যিয়ে চনেটেৰ আৰু জনসাধৰণৰ ক্ষমতাক পৰি নিধিত্ব কৰে, জনসাধৰণৰ সামৰজ্য দী শাসন বক্ষ্যসমলৈ পৰিৱৰ্তা এই ধৰণৰ সামৰিক সংগঠনক সলনি

নকৰ। এই নত জ নকৰ অধিবৰ না ছ নামৰ লুচিয়াছ স্বৰ্গীয়া ' বুলি কৈছে হয়, বজা এন্টীয়ক ছে তেওঁৰ সৈতে মুখামুখি হোৱাৰ বসক লৈছিল আৰু ১৮৯ চনত মগনে ছিয়াৰ যুদ্ধত তেওঁ পৰাজিত হয় আৰু যুদ্ধৰ ক্ষতিপূৰণ হিচাপে বোমক ১৫,০০০ প্ৰতিভাৰ বশিষ্ঠাৰ দিবলৈ নিন্দ কৰ হয়। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁৰ কনিষ্ঠ পুত্ৰ, ভৱিষ্যতৰ এন্টীয়ক ছ ৪ এপিফান নো ছেইহুদী সকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰা যিয়ে ৩১ পদত দন.১০:১ত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা " দুৰ্য্যগ " সম্পন্ন কৰিব, তেওঁক বোম্বীয়াসকলে গণবন্দী কৰি লৈছে।

Dan 11:19 তেতিয়া তেওঁ নাজিৰদে শব্দৰ দ্বাৰা যাব, আৰু উজ্জীৰ্ণ হ'ব আৰু পৰিবি আৰু তেওঁক পোৱা নাযায়।

১৯ ক- বজা বম্বুতৰ লগে লগে বজাৰ বসপোম শায়ে হয়, তেওঁৰ ইতি তেওঁৰ ডাঙৰ পুত্ৰ চলেউক ছ ৪ (-১৮৭-১৭৫)।

Dan 11:20 আৰু যিজন তেওঁৰ ঈশ্বৰ, তেওঁৰ জয়ৰ ভাৰ আংশলৈ নদাত কআনিবি ২০ ক- বোম্বা নসকলৰ ঋণ পৰিশোধ কৰিবলৈ বজা ইনিজ বম্বুত ছে লিঅড'ৰ ছক মন্দৰিৰ ধন জব্দ কৰিবলৈ জে. বুজা লে মল্ল'ঠিয়াই দিলে, বিনুত মন্দৰিত ভয়ংকৰ দৰ্শনাৰ বলি হৈ তেওঁ এই প্ৰকল্পটো আতংকিত হৈ পৰিত্যগ কৰিলে। এই ধনদাতা জন হৈছে ছে লিঅড'ৰ ছ যিয়ে তেতিয়া চলেউক ছ ৪ ক হত্যা কৰিছিল যিয়ে তেওঁক জে. বুজা লে মল্ল'ঠিয়াৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিছিল। উদ্দেশ্য কক্ষ যোগ্য, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্যগ মন্দৰিৰ এই অপৰিত্যগ ক তেওঁৰ অৰ্দ্ধইনাৰ বম্বুতৰ মূল্য দিলে যিজনক হত্যা কৰিছিল আৰু কৰাৰ ব যুদ্ধৰ দৰাও মৃত্যু হোৱা নাছিল।

এন্টীয়ক ৪ মহা দুৰ্য্যগৰ দৰ্শনত চিত্ৰিত মানুহজন

Dan 11:21 তচ্ছজ্ঞান কৰ মানুহ তেওঁৰ ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁৰ জয়ৰ মৰ্যাদাৰ কাপোৰ পিন্ধিবি নোৱাৰবি; তেওঁ শান্তিৰ উপস্থিতি হ'ব আৰু যড যন্ত্ৰ দৰাও বজাৰ অধিকাৰী হ'ব।

২১ ক- এইজন ইহুদী ছে তৃতীয় এন্টীয়ক ছৰ পুত্ৰসকলৰ ভিতৰত সৰু এন্টীয়ক চা বোম্বা নসকলৰ বন্দী আৰু গণবন্দী হৈ তেওঁৰ চৰিত্ৰৰ ওপৰত বী প্ৰভাৱ পৰি সোয়া কলমা কৰি পাৰি। বজা হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ জীৱন বপ্ৰতিশোধ ল'বলগীয়া হৈছিল। তদুপৰি বোম্বা নসকলৰ লগত তেওঁৰ থকাৰ বাবে তেওঁলোকৰ লগত এক নিৰ্দিষ্ট বুজা বুজি বসুৰ্থ হ'ল। ছৰিয়াৰ সিংহাসনত তেওঁৰ আগমন যড যন্ত্ৰ ওপৰত

ভর্তি কৰি কৰা হৈছে, বা বণ আন এজন পুত্ৰ ডেমেট্ৰিয়াছ, যিজন ডাঙৰ আছিল তেওঁৰ ওপৰত অগ্ৰধৰি আছিল। ডেমেট্ৰিয়াছে বোম্বাৰ্শনসকলৰ শত্ৰু মাৰ্চিডোনিয়াৰৰজা পাৰ্ফিয়াছৰ সৈতে চুক্তি বদ্ধ হোৱা দেখি, পিছৰ সকলতে ওলোফৰ বন্ধু এন্টীঅ'ৰ ছকঅনুকূলকৰি সিংহ সনত্বহুৱাই দিয়ে।

Dan 11:22 যি সৈন্যই নদীৰ দৰে বৰ্ষাপৰি সৈন্যত তেওঁৰ সন্মুখত উফন্দ উঠি আৰু ক'ব হ'ব আৰু নিয়মবসোনা পৰা

২২ক- নদীৰ দৰে বৰ্ষাপৰি সৈন্যত তেওঁৰ আগত বৰষুণ, আৰু ক'ব হ'ব

উদ্ধৃতি “ ছাৰিয়ানুদধ” (-১৭০-১৬৮)ৰ লগে লগে শত্ৰু তপনৰ আৰম্ভ হয়।

এইবাৰ বোম্বাৰ্শনসকলে চতুৰ্থ এন্টীঅ'ৰ চক মচিব লাগি শিবিৰৰ বৰিদ্ধ পিতৃবৃদ্ধ পুনৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ দিলে। তেওঁক তিয়াওত ইৰাপা পৰিপক্কী কতকৈ বেছি যোগ্য হোৱা নাই, গ্ৰীক এই প্ৰসংগত সঁচ। বৰ্ণনাত সৈন্যসময়ত গৈশ্বৰে কৰা দৰে তথ্যৰ বিচাৰ কৰক। লাগি শিবিৰত যিটো টলে মৰিভগ্নী দ্বিতীয় বৰ্ণনাপেট্ৰৰ সৈতে অনাচৰীভৱে হপা শতাব্দী বদ্ধ হয়। তেওঁলোকৰ কনিষ্ঠ ভাতৃ অষ্টা টলে মিয়া কফিসৰ নামেৰে পৰিচিত। তেওঁলোকৰ লগত জড়িত। তেওঁলোকে আম্বুজিৰাপা বোম্বাৰ্শন গৈশ্বৰে বৰ্ষা এন্টীঅ'ৰ চক তেওঁলোকৰ সৈন্যৰ হীনী কচে পিছৰিবলৈ দিলে।

২২খ- লগত মিত্ৰৰাটৰ এজন নেতা।

চেলুচিড সকলক হৰায়েগী মনে লো ছবোঁধ মহাপুৰোহিত অনিয়াছৰ পদৰ প্ৰতি লোভ কৰে, এণ্ড্ৰাছৰ দৰে তেওঁক হত্যা কৰা আৰু তেওঁৰ ঠাই লয়। এইজন এতিয়াও গৈশ্বৰ ইস্যালে নেকি? এই নাটকখনত গৈশ্বৰে বোম্বাৰ্শন শত্ৰুৰ জুৰি কৰা বৰ্ণনামূহৰ কথা মনত পালে বলি আৰম্ভ কৰে। সঁচকৈ যিসে মৰজ্জফাদী বোম্বাৰ্শন মটী হকহত্যা কৰিব আৰু পোষ বোম্বাৰ্শন তেওঁৰ চৰিত্ৰ পুৰোহিতৰ পদক লোভ কৰি বচনিব, ঠিক যেনে কৈমেনে লো ছতে তেওঁৰ ঠাইত অনিয়াছক হত্যা কৰিছিল।

Dan 11:23 আৰু বৰ্ষিত তেওঁ সংযুক্ত হ'ব, আৰু তেওঁ প্ৰাণ বণ কৰিব আৰু ওলাই আহিব আৰু ইজ নমা নস্বা তেজ যীহ'ব।

২৩ক- এন্টীঅ'ৰ ছে সকলোৰে লগত মিত্ৰ কৰে, যদি তেওঁ স্বৰ্গত হয় তেন্তে সৈন্যৰে ভাঙিবলৈ সাজু। এই চৰিত্ৰটো নজিৰ মাজ তেফেন্স আৰু ইউৰোপৰ বজা সকলক ইতিহাসৰ পৰিচয় : মিত্ৰ কৰা, মিত্ৰ ভংগ আৰু কম সময়ৰ শান্তিৰ মাজত বক্তব্য যুদ্ধ।

কিন্তু এই পদটোৱেও আগবাঢ়িছে দুগুণ পঠনত, আমাক পোষ শাসন বক্ষ্যমাণৰ বৰটো প্ৰকৃতি দিবলৈ যি ১২০ বছৰ ধৰি সন্তানকলক অত্যাচাৰ

কৰ্ণি। ঝৰণগ্ৰীক বজা আৰুপে পিজি মৰা জ তবুহুত মলি আ ছে দুয় ঠৌ তে প্ৰস্ত বণা
আৰুছলনা।

Dan 11:24 আৰু তে ঔ প্ৰদাশেৰ উৎপাদনশীল এফ্ৰাত শান্তিৰে প্ৰদাশে কৰ্ণি আৰু
তে ঔৰপ্ৰতিমাত আৰু তে ঔৰপ্ৰতিমাত সকলোকে কৰ না ছলি সৈ ইক মকৰ্ণি

২৪ক- বোমান সকলৰ ওচৰত থকা বশি ল ঋণ পৰিশোধ কৰিব লাগি। ইয়াৰ বাবে
চতুৰ্থ এন্টীয়ক ছে তে ঔৰপ্ৰদাশে আৰু সৈয়েহে তে ঔ শাসনকৰ ইহুদী লোক সকলৰ
ওপৰত কৰ আৰোপ কৰে। তে ঔ য'ত বীজ সঁচ নাই তে ইলৈ যায় আৰু তে ঔৰ
আৰ্ধপত্ৰ অধীনলৈ অহা দাসত্বত থকা জনগোষ্ঠীৰোৰ ধন-সম্পত্তি কাঢ়িলৈ
যায়। তে ঔ হুক বা কুৰ্তিলভ্য বমেচিব জয় কৰাৰ লক্ষ্য এৰি দিয়া নাই। আৰু তে ঔৰ
সৈন্য সকলৰ বশ লাগল'বলৈ আৰু তে ঔ লোকৰ সমৰ্থতা লাভ কৰিবলৈ তে ঔ নিজ বসন্ত
সৈন্য লুটপা তৰত গবতৰ কৰে আৰু তে ঔ লোকৰ ভৰিতৰ প্ৰধান গ্ৰীক দেৱত সকলক
আড়ম্বৰপূৰ্বক বো সন্মান জনা গ্ৰীক পৌৰণিক ঝৰ্ণিত দেৱতৰ দেৱত
অলিম্পিয়ানজি উষ্ট

দুটি পাতাত বোমান পোপৰ শাসন বক্ষ্যস্মাইও একেদৰে ইক ম কৰ্ণি।
সম্ভৱতঃ দুৰ্ভাগ্য হোৱাৰ বাবে ৰজাসমূহৰ মহান লোক সকলক আৰু তে ঔ লোকৰ
সশস্ত্ৰ বাহিনীৰ দৰা সী কৰ্ত আৰু সমৰ্থতা লাভ কৰিবলৈ ই প্ৰয়োজনিত আৰু
সমৃদ্ধ কৰিব লাগি।

Dan 11:25 আৰু তে ঔ দক্ষিণৰ বজা বৰ্বৰি দধ এক বহু ঔ সৈন্য হৰ্নী বশ কৰ্তা লী আৰু
বীৰ হ'ব, আৰু দক্ষিণৰ বজা ই এক বহু ঔ অশ্রয়শ কৰ্তা লী সৈন্য হৰ্নী বহু দধ
কৰিবলৈ যাব;

২৫ক- ১৭০ চনত এন্টীয়ক ছে ৪ এ পলুচিয়াম দখল কৰি ইয়াৰ ৰাজধানী
আলেকজাণ্ড্ৰিয়াৰ বাহিৰে সমগ্ৰ মাচৰ দখল কৰে।

Dan 11:26 তে ঔৰ মাজেৰে থকা সকলে তে ঔ কধকস কৰ্ণি তে ঔৰ সৈন্য হৰ্নী
নদীৰ দৰে সঁচৰ্ত হ'ব, আৰু বহুতো বধ হ'ব।

২৬ক- টলে মি ৬ ত ব পিছত তে ঔৰ ককা এন্টীয়ক ছৰ সৈতে আলোচনা ত মলিতি হয়
৪। তে ঔ চেলুচিড শৰিৰত যোগদান কৰে। কনুত মাচৰীয়া সকলৰ অসন্ত হোৱাৰ
বাবে তে ঔৰ ঐ ইত আলেকজাণ্ড্ৰিয়াত তে ঔৰ ভূত টলে মি ৮ য়ে তে ঔৰ পৰিয়ালে
বিশ্বাসঘাতকত কৰিছিল যিয়ে তে ঔৰ টেবলৰপৰা খদ্য থাইছিল। যুদ্ধ চলি থকা
আৰু মৃতকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি 'ল।

Dan 11:27 দয়াজেন বজা ইনজি বহু দয়তুদ্যন্তা বচিববি, আৰু এখন টুবলতবহা মছিকথ ক'ব। কনুত ইয়াৰ ক'মনহ'ব, ক'য়নোন'কিষ্টি সময়তশেষআহুবি ২৭ক আকোঁ এবৰ চতুৰ্থ এন্টঅ'ক ছৰ যডযন্ত বফল হয়। তেওঁৰ লগত যোগদান কৰা ভৰ্তজা টলে মিডৰ সৈতে তেওঁৰ সম্ভৱপৰ বণাত গঢ়লৈ উঠিছে।

২৭খ- কনুত এইটো সফল নহ'ব, ক'বণন'কিষ্টি সময়লৈ ক'শে যনহ'ব।

ক' শেষকথ ক' ছোঁ আচলত ই ক' ইবট ও অনজাযৰ কথ সূচয়, ইয়াৰে প্ৰথমটো হৈছে তৃতীয় এন্টঅ'ক ছ আৰু তেওঁৰ মিচৰৰ ভৰ্তজা আৰু ভৰ্তজী বমাজৰ যুদ্ধ অন্ত। এই শেষওচৰ চপছোঁ আন আন দশিসূমহ'ব অনতপোপৰ বজত ১২৬০ বছৰৰ সময়সীমাৰ বিষয়ে। ১২:৬ আৰু ৭ আৰু বৰ্তমানৰ অধ্যয়ৰ ৪০ পদৰ শেষৰ সময়, য'ত তৃতীয় বশিষ্টা দ্ৰষ্টা দেখে যাব, যিয়ে শেষৰমহানসাৰুজ নীন্দুৰ যগৰ মঞ্চ তৈয়াৰ কৰে।

কনুত এই পদটোত এই অভিব্যক্তিটোৰ ৪০ নং পদত উল্লেখ কৰা " শেষৰ সময়"ৰ সৈতে কোনো প্ৰত্যক্ষ সম্পৰ্ক নাই যদিও আমাৰ বিশ্বাস কৰিম আৰু প্ৰমাণ কৰিম। এই অধ্যয়ৰ গঠন দেখে তৰবিচনা প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ।

Dan 11:28 তেওঁ নজি বদে শলৈ উভতি আহি আৰু তেওঁৰ হুদয়ত পৰিত্ৰ ন'য়িম ব'পৰ শত্ৰুহ'ব, আৰু ইয়াৰ বিপৰীতক মকৰবি আৰু নজি বদে শলৈ উভতি যাব।

২৮ক- তেওঁৰ ধন-সম্পত্তি লৈ নজি বদে শলৈ উভতি যাব

মিচৰীয়া সকলৰ পৰা দখল কৰা ধন-সম্পত্তি সৈতে বোজা ই চতুৰ্থ এন্টঅ'ক ছোঁ আনুষ্ঠানিকভাৱে উভতি যাব, যিটো টলে মী কএৰি, যাক তেওঁ বিজয়ী মিচৰৰ আধাংশৰ ওপৰত বজা হিচাপে স্থাপন কৰিছে। কনুত এই আংশিক বিজয়ে অসম্পূৰ্ণ বজা কৰিবলৈ কৰে।

২৮খ- বজাৰ হতাশাই ইহুদী সকলক তেওঁৰ ক্ৰোধৰ লক্ষ্য কৰি তোলে। গতিকে, তেওঁলোকৰ ঘৰৰ মাজেৰে পোৰ হৈ যোৱাৰ লগে লগে তেওঁ এই থংৰ ক'ছ অংশ তেওঁলোকৰ ওপৰত উলিয়াব কনুত তেওঁ শান্ত নহ'ব।

Dan 11:29 ন'কিষ্টি সময়ত তেওঁ পুনৰ দৰ্শন দি শলৈ যাত্ৰা কৰিব কনুত এই শেষৰ বটো প্ৰমাণ দৰে নহ'ব।

২৯ক- আমাৰ দুৰ্ঘটনাৰ বছৰত প্ৰকাশ কৰিছোঁ।

চনত এন্টঅ'ক ছোঁ গম পালে যে তেওঁৰ ভৰ্তজা সকলতেওঁৰ বিৰুদ্ধে পুনৰাবৰ মিলন ঘটিছে, টলে মিডিয়ে তেওঁৰ ভৰ্তজা টলে মিচৰ সৈতে শান্তি স্থাপন কৰিছে। জয় মিচৰৰ দেশসমূহ মিচৰৰ শৰিৰলৈ ঘূৰি আহিছে। তেখেতে তেখেতৰ ভৰ্তজা সকলৰ

বৰুৱা পুনৰ অভয়ানত নামিল, সকলো প্ৰতিৰোধ ভংগ কৰিবলৈ বদ্বন্দ্বিতা কৰি,
কিন্তু...

Dan 11:30 কিতাপৰ জাহাজত ওঁৰবৰুৱাৰ দ্বন্দ্বিতা আছিল তেওঁৰ ৭৭ বছৰীয়া পিতৃয়ে
যা। তেওঁৰ পিতৃৰ নিয়মবৰুৱাৰ দ্বন্দ্বিতাত তেওঁ অলস হৈ নাথাকিব যে তেওঁৰ পিতৃ
উত্তৰ আছিল তেওঁৰ পিতৃৰ নিয়মতয়গ কৰি লৈ সকলক চাব।

৩০ ক- কিতাপৰ জাহাজত ওঁৰবৰুৱাৰ দ্বন্দ্বিতা আছিল

এইদৰে আত্মাই বৰজানৰ চাইপছ দ্বন্দ্বিতা ভিত্তি কৰি গঠিত বোম্ব
বহুৰূপীয়া তৰপৰ ইতিহাসত তেওঁলোকৰ ভূমিকা সাগৰৰ জনগোষ্ঠী আৰু এছিয়াৰ
উপকূলীয় জনগোষ্ঠীসমূহক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছিল। পিতৃৰ পিছত তৃতীয় এণ্টিঅ'ন ছ
বোম্ব তেওঁলোকৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়। তেওঁ এনে এক অপমানভোগ কৰিছিল যিয়ে
তেওঁক ক্লেশ কৰি তুলিছিল। বোম্ব প্ৰতিৰোধ পৰিচালনা কৰিছিল নোহে তেওঁৰ ভাৰ
চাইপছ লৈ মাৰ্চত এটা বৃত্ত বচি উলিয়াইছিল আৰু তেওঁক বোম্বৰ বৰুৱা
হুজুৰ দ্বন্দ্বিতাৰ সন্মুখীন কৰিছিল। সেই সন্মুখীন মানি চলাবলৈ নিৰ্দ্ধাৰিত
পৰিচালনা এণ্টিঅ'ন ছ পিতৃক শিকোৱা পাঠ শিকিছিল আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে বোম্ব
সুৰক্ষাৰ অধীনত বহু মাৰ্চৰ বিজয় পৰিচালনা কৰিবলগীয়া হৈছিল। বিস্ময়ক
কৰণৰ এই প্ৰক্ৰিয়াত তেওঁ গম পালে যে তেওঁক মৃত্যুৰ বিৰুদ্ধে কৰি ইহুদী সকলে
আনন্দ কৰি ভোজ খাই আছে। তেওঁৰ জীৱনৰ ভয়ংকৰ খবৰ চা তেওঁলোকৰ গম পাব
তেওঁ এতিয়াও বহুত জীয়াই আছে।

Dan 11:31 আৰু তেওঁৰ আদেশত বৰজানী আছিল আৰু তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰাণ, দুৰ্গ
অশুচিকৰি, আৰু অহৰহ হোৱাৰ বন্ধ কৰি, আৰু ধৰ্ম কৰি ঘণীয় বস্তু
স্বপ্ন কৰি।

৩১ ক- এই পদটোৱে ১ মক: ১: ৪৩-৪৪-৪৫ ৰ অপৰিচালিত উল্লেখ কৰি
তথ্যসমূহ নিশ্চিত কৰি: তৰপৰ পিতৃৰ জাহাজত এণ্টিঅ'ন ছ নিজৰ সকলোৰে জাহাজ লৈছিল
যত তেওঁলোক সকলোৰে এক জাহাজ হ'ব, আৰু প্ৰত্যেক ই নিজৰ বিশেষ বৰ্ণন
পৰিচালনা কৰি। সকলো জাহাজৰ জাহাজ এণ্টিঅ'ন ছৰ এই আদেশত সন্মতি দিছিল আৰু
ইস্ৰায়েলৰ বহুত ই এই দাস্তন্ত্ৰ সন্মতি দিছিল। মৃত্যুৰ ওচৰত বৰ্ণন দিছিল আৰু
বিশ্ববাসৰ উল্লেখ কৰিছিল (অশুচিকৰি)। এই বৰ্ণনাত আমৰি বৰ্ণন দিয়াই
আৰু তেওঁৰ নিজস্ব গুণিয়ে সন্মুখীন হোৱা পৰিচালনাৰ পাণ্ডা আৰু গুৰুত্ব আমৰ
আগত মৰ্যাদাৰ উপস্থাপন কৰিছে, যি চুখীয়া গৌৰৱময় প্ৰত্যাহ্বানৰ ঠিক
আগত আমৰি সকলে খুঁজি জীয়াই আছে, তৰপ সন্মুখীন হ'বলগীয়া শেষ মহ

দুৰ্ঘগ ব'লি হ'ব। আমাৰ আৰু মৰা ব'য়ান ইহুদী সকলৰ সময়ৰ মাজত আন এক বৃহৎ
 দুৰ্ঘগৰ ফলত ১২০ বছৰ ধৰি যীচু খৃষ্টীয় পৰিত্ৰলোকে সকলৰ মৃত্যু হৈছিল।
 ৩১ খ- তে ওলোকে পৰিত্ৰায়ন , দুৰ্ঘা অশুচিকৰি তে ওলোকে নিৰ্নাশ বন্ধন
 বন্ধ কৰি, আৰু তে ওলোকে ধৰ্মসৰ (বা ধৰ্মস) ঘণনীয়ায়ন স্থাপন কৰি।

এই ৰক্ষামূহ ইহুদী আৰু ৰোমান ইতিহাসৰ দিজেচে ফে ছেলিপিত্ৰ কৰ
 এই ইতিহাসকি বক্ষ্য নশ্ৰুতি হ'ব। বিষয়টোৰ গুৰুত্ব ইয়াক ন্যযন্ত্ৰ পৰা
 কৰে, গতিৰ এই সাবক্ষ্যটো চাওঁ আহক য'ত আমিত্ৰীয় বশিষ্কাৰ পৰা
 পোৱা লোকে সকলো গঠন কৰা সৰ্বজনীন শাসন বক্ষ্যসমূহ ঘোষণা কৰা
 শেফেদনৰ দোওৰা বৰনিয়মৰ সৈতে এক ধৰণৰ সৰ্বশেষ চৰিত্ৰ পাওঁ।

ইয়াত ১ মকে ১:৪১-৬৪ পদৰ এটা প্ৰবন্ধক সংস্কৰণ দিয়া হৈছে:

1Ma 1:41 তেতিয়াৰ জা ইয়া জ্ঞান দিলে যে তেওঁৰাজ্য যতথকা সকলোকে এক জাতি
 হ'ব।

1Ma 1:42 সকলোকে নেজি বনজি বৰীতিনীতিত যগ কৰিবলগীয়া হৈছিল সকলো
 পৌত্তজিক ৰজা ৰজা দেশত্ৰিশ হ'ল

1Ma 1:43 আৰু ইয়াৰ লেত বহু লোকে তেওঁৰ উপাসনাগ্ৰহণ কৰিলে তেওঁলোকে
 মুৰ্ত্তি আগজালি দিলে আৰু বশিষ্কাৰ কৰা পৰিত্ৰকৰিলে।

1Ma 1:44 ৰজা ইয়াৰিচালে ম্যাবু যিহুদা বনগৰবোৰলৈ পঠালে এতিয়া বপৰা
 তেওঁলোকে দেশৰ দিশীৰীতিনীতি পা লনকৰিবলৈ।

1Ma 1:45 মনদৰিৰ হোমবলি বলিদিন আৰু পানীয় বলিদিনৰ অন্ত পোলা বলাই
 তেওঁলোকে বশিষ্কাৰ কৰা ৰূপ বক্ষ্যৰে অ পৰিত্ৰকৰিবলৈ গিছিল।

1Ma 1:46 পৰিত্ৰায়ন আৰু পৰিত্ৰাসকলোৰ সূত অশুচিকৰি।

1Ma 1:47 বোদী উপাসনাখন আৰু মুৰ্ত্তি বা বোমেন্দৰি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ গোহৰ আৰু
 অশুচি শুবলি দিবলৈ।

1Ma 1:48 তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰ সকলক অচুন্ন কৰি এৰি বলা গিছিল আৰু এইদৰে
 সকলো ধৰণৰ অশুচি আৰু পৰিত্ৰাৰ নেজি বক্ষ্য ঘণনীয়া কৰি তলি বলা গিছিল।

1Ma 1:49 এক কথা তেওঁলোকে বিধান পা হৰিতি বসকলো পা লনকৰি
 লৈ গিছিল।

1Ma 1:50 যিকোনো ৰজা ৰজা জ্ঞান পা লনকৰি তেওঁ বহুত কৰা হ'ব।

1Ma 1:51 ৰজা ইতেওঁৰ সমগৰ ৰাজ্যলৈ লিখি পত্ৰ বাক্য এইবোৰ হ'ল: তেওঁ
 সকলো লোকেৰ ওপৰত বিষয় কৰ্ম্মৰী ন্যুক্ত দিলে আৰু যিহুদাৰ সকলো
 নগৰক বলি দিন দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

1Ma 1:52 আৰু বৰ্ধি নতঃপূৰ্ণ কৰা লোকসকলে বহুতে আৰ্জ্ঞ পালন কৰিলে আৰু
তেওঁলোকে দেশ ত্যাগ কৰি মকৰালৈ

১ মা ১:৫৩ ইস্ৰায়েলক আশীৰ্বাদ কৰি বৰ্ধন কৰিছিল

1Ma 1:54 **১৪৫ চনৰ** বৰ্চিলে কোহেনৰ পোত্ৰসকল আৰু বৰ্জা ইহোমবলিৰ বাদী
ধৰ্মসম্বন্ধনীয় স্থাপন কৰিলে আৰু বুৰ্হাদাৰাৰিও ফলস্বৰূপে নগৰবোৰত বাদী
স্থাপন কৰিলে

1Ma 1:55 আৰু ঘৰৰ দুৱাৰত আৰুৰ্জ পথত প্ৰতিপ্ৰতিপ্ৰতি হ'ল।

1Ma 1:56 যি তেওঁলোকে বৰ্ধন কৰি সজ্জা কৰি আৰু ইহোমবলিৰ লগি ইহোমবলি
দিলে।

1Ma 1:57 আৰু বৰ্ধন কৰি বৰ্জাৰ মাজত আৰু বৰ্ধন কৰি পাপোহা যায বা কোনেও ই
ঈশ্বৰৰ বৰ্ধন পালন কৰে তেওঁলোকৰ বৰ্জা আৰু অনুসৰিওঁলোকৰ কৰা হ'ল।

1Ma 1:58 তেওঁলোকে নিজৰ নগৰত আহাৰ পছিত আহাৰ অপৰাধত ধৰা পৰা
ইস্ৰায়েলী সকলক শাস্তি দিলে।

1Ma 1:59 আৰু পৰ্জা আহাৰ পছিত বৰ্জা ইহোমবলিৰ বাদী বসন্ত স্থাপন কৰা বাদী
বৰ্ধন আৰু বৰ্জা ইহোমবলি

1Ma 1:60 এই বৰ্ধন অনুসৰি তেওঁলোকে সন্তানক চুন্নত কৰা মহিলা সকলক বৰ্ধন
কৰিলে;

1Ma 1:61 তেওঁলোকে বৰ্জাৰ চুন্নতক আৰ্জিত ওলমাই; তেওঁলোকে আত্মীয় আৰু চুন্নত
কৰা সকলকো মৃত্যুদণ্ড দিয়া হৈছিল।

1Ma 1:62 এই সকলোমতেৰে মাজত ইহোমবলিৰ বহুত ইহোমবলি হৈ থকাৰি আৰু
অশু চৰ্চা দিয়া থকাৰি হৈছিল।

1Ma 1:63 পৰিত্ৰনীয় মৰ্জাৰিও খাদ্যেৰে নিজ কামেৰে চৰ্চাৰি বৰ্জাৰিওঁলোক
মৰ্জাৰিওঁলোক হৈছিল। বসন্তেওঁলোকৰ কৰা হ'ল।

1Ma 1:64 ইস্ৰায়েলৰ বাবে এইটো এটা ডাঙৰ পৰীক্ষা আছিল।

চৰিত্ৰ লক্ষ্যস্থিতিৰ প্ৰকাৰ বন্ধ হোৱাটো নিশ্চিত কৰা আৰু ৫৪ পদলৈ
লক্ষ্য কৰা যি পৰিত্ৰনীয়ৰ অপৰিত্ৰনীয়ৰ সাব্যস্ত দিয়া বৰ্জা ইহোমবলিৰ
বাদী তৰ্জাৰ বৰ্ধনীয় স্থাপন কৰিলে

এই দুষ্টিৰ উৎপত্তিস্থিত ইস্ৰায়েলৰ এই ধৰ্মস্থিতি : ১ মা ১:১১ সৈ ইস্ৰায়েলত
ইস্ৰায়েলত একপক্ষ নম্ৰাৰিওঁলোকৰ নম্ৰাৰিওঁলোকৰিওঁলোকৰিওঁলোকৰিওঁলোকৰ
পছিত লগা নাই। আহাৰ মাত্ৰ আহাৰ মাত্ৰ আহাৰ মাত্ৰ আহাৰ মাত্ৰ আহাৰ মাত্ৰ

কৰ্মে,” তেওঁলোকে কলে, “কৰ্মনোআ মতি তেওঁলোকৰপৰা পৃথক হোৱাৰ পৰাই
আমাৰওপৰত বহুতো দুৰ্ভাগ্য হৈছে।” ইতিমধ্যে দুৰ্ভাগ্যমোক্ষ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি
তেওঁলোকৰ অৱিশ্বাসৰ পৰিণতি আছিল আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বিদ্বেষী
মনোভাৱেৰে নিজৰওপৰত আৰু অধিক দুৰ্ভাগ্য আনিবলৈওলা ইছিল।

এই বক্তব্যত টৰজে উত্তৰীক আৰ্হিপত্ৰই দানৰ মূৰত্ব ব্ৰহ্মত পাপৰ
স্বৰূপী প্ৰকটকক ভুলদৰে ন্যয্যত প্ৰধান কৰিছিল। নাহবফুটকী Dan.7 ৰ
দগয়কত; আৰু দানৰ দুৰ্ভাগ্যমোক্ষ ছাগলী 1৮। কনুত আৰু এটা সৰ্বশেষ মন
কৰিবলগীয়া। -১৬৮ চনত এন্টঅ'ক ছ ৪যে জে.ৰুজা লেমল্টঠোৱা শাস্তিমূলক
মিছনেৰীজ নক্সপ'লনিয়াছুবলি কোৱা হয়, আৰু এই গ্ৰীক নামফটোৱা ফৰটী ভাষাৰ
অৰ্থ হৈছে "ধৰ্মসৰ্বী", আত্মই এপ'৯:১১ত, শেষ দিনৰ ভাৱ প্ৰক্টেষ্টিগট
খ্ৰীষ্টান ধৰ্মই পৰিত্ৰ বাইবেলৰ ধৰ্মসাত্মক ব্ৰহ্মত্বক নিন্দা কৰিবলৈ বাৰ্ছল'ব;
অৰ্থাৎ যিসকলে চুড়ান্ত মহান চুড়ান্ত দুৰ্ভাগ্যৰ আয়ত্বে নকৰিব। এপলনিয়াছে
২২,০০০ সৈনিকলৈ জে.ৰুজা লেমল্টা ইছিল আৰু বিশ্বমৰাৰৰ দিনটোত ৰাজহুৱা
অস্বপ্ন প্ৰদৰ্শনৰ সময়ত তেওঁ সকলো ইহুদী দৰ্শকক হত্যা কৰিছিল। তেওঁলোকে
এই অপৰিত্ৰ স্বৰূপে বিশ্বমৰাৰ অশুচিকৰিলে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বধ
কৰিবলৈ দিলে। অত্ৰ তেওঁৰ থং কৰ্মনাযায় কাৰণ এই বক্তব্যত তথ্য আঁৰত
ইহুদী সকলৰ হোৱেনী কৰণৰ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ৰাজকীয় প্ৰতিনিধি এথেন্স
জে.বন্টিয়াছে সমগ্ৰ জনসাধাৰণৰওপৰত চমৰিয়াৰ দৰে জে.ৰুজা লেমল্টপাসনা আৰু
নৈতিকতাহোৱেনী কৰণজা পি দিছিল। তেওঁ যি জে.ৰুজা লেমল্টৰ অলিম্পিয়ান
জি উছকা মত আৰু গৰ্ভজা মপ্ৰক্টৰ মন্দিৰ অৰ্থপৰায়ণ জি উছকা মত উৎসৰ্গকৰ
হৈছিল। এইদৰে আৰ্মি দিখিবলৈ পাওঁযে ঈশ্বৰে নিজৰ মন্দিৰৰ পৰা, যিৰূচলেমৰ পৰা
আৰু সমগ্ৰ জাতিৰ পৰা নিজৰ সুৰক্ষা আঁতৰাইছে। পৰিত্ৰ নগৰখন ক্ৰমশঃ
তপ্ত, প্ৰকৃতি কেটেম্বাই শাষৰখনত কঠোৰ ক্ৰিয়ণীয়া কনুত কৰল ঈশ্বৰ ইচ্ছা
প্ৰকাশ্যে জয় আছিল ইমান ইডাওৰ আছিল বেলনলৈ বৈত্ৰ ডনকৰ সত্ৰৰূপীৰ পিছত
নৈতিক আৰু ধৰ্মীয় শিথিলতা।

Dan 11:32 তেওঁ নিয়মবৰিবেশী সকলক চতুৰীৰে পট বা কনুত যিসকল লোকে নিজৰ
ঈশ্বৰক চিনি পায় তেওঁলোকে দৃঢ়তাৰে মকৰিব

৩২ক মিত্ৰৰ বিশ্বসংঘতকক চতুৰীৰে পট ব

এই স্পষ্টিকৰণে নিশ্চিত কৰে যে ঐশ্বৰিক শাস্তি প্ৰাপ্য আৰু ন্যয্য
আছিল। পৰিত্ৰ সন্মত অপৰিত্ৰ ইনিয়ম হৈ পৰিছিল।

৩২খ- কৰ্মনূত যসিকল লোকে নজি বঙ্গশ্ৰবক চৰ্চি পায় তেওঁলোকে দৃঢ়তৰে কাম কৰিব

এই টোৰজে ভীত আনুজিক আৰু যোগ্য বিশ্বাসী সকলে নজি বনৰ্ঘ্যৰ দ্বাৰা নজি কপ্তথক কৰি তুলিছিল আৰু সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰ নিয়মকসন্মান কৰা তৰ্কশ্বীদ হিচাপে তেওঁ হোৱাটো পছন্দ কৰিছিল।

আকৌ এবাৰ, দ্বিতীয় পাঠত, ১০৯০ প্ৰকৃত দিনৰ এই বক্তৃতা অৰ্ভিজ্ঞ দন.৭:২৫, ১২:৭ আৰু প্ৰকৃত শিত বক্য ১২:৬-১৪; ১১:২-৩; ১৩:৫।

প্ৰচীন ৰা লক্ষ্যবক্ষপটত সাম্প্ৰতিক পৰিঘটনা বোৰলৈ উত্তৰি লৈ

কি হৈছে বুজিবলৈ মই এজন কামে ৰমেনলিবিডিভিঅনুসৰণকৰি থকা এটা দৃশ্য চিত্ৰাকাংগৰ ছবিখন ব্ৰহ্মহৰ কৰিম। এইখিনিতে তেওঁ উচ্চতৰ বৃদ্ধি কৰাৰ লগে লগে জুম আউট কৰে, আৰু দৃষ্টিবিস্তাৰ কৰা নক্সা বহল হৈ পৰে। যাত্ৰা ধৰ্মীয় ইতিহাসত প্ৰায়গো কৰিলে আত্মৰ দৃষ্টিভংগীয়ে খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম সমগ্ৰ ধৰ্মীয় ইতিহাস, ইয়াৰ প্ৰবন্ধক আৰম্ভণি পৰা, ইয়াৰ দুখ-কষ্ট ঘণ্টা, শ্বীদৰ সময় প্ৰকৃতিত ত্ৰণকৰ্তা প্ৰকৃতিৰতাৰ দ্বাৰা চিহ্নিত গৌৰৱময় অন্তৰ্ভুক্ত তদাৰক কৰে।

Dan 11:33 আৰু তেওঁলোকে ৰমাজ ৰজ্ঞী সকলে বহুতকৈ শি্ষ দিব, কৰ্মনূত কৰ্মছমান তৰোৱাল, শিখি, বন্দী আৰু লুটপা তৰোৱাল কৰ্মছমান যবৰ বাপে পৰিতহ'ব।

৩৩ক- আৰু তেওঁলোকে ৰমাজ ৰআট ইতৰ জ্ঞী সকলে জনসমাগমৰ শি্ষ দিব

যীচু খ্ৰীষ্ট পঁচনিকল বলগত তৰোৱাল পোৱা, যাৰ ওচৰত আমিনতুন নিয়মৰ ১৪খন পত্ৰ থাকি। এই নতুন ধৰ্মীয় নিৰ্দেশনাই এটা নাম বহন কৰে: "সুসমাচৰ" অৰ্থাৎ নিৰ্দ্দেশিত লোকসকলক ঈশ্বৰ অনুগ্ৰহ দ্বাৰা আগবঢ়োৱা পৰিত্ৰণৰ শূভবৰ্তা। এইদৰে আত্মই আমাক সময়ৰ লগে লগে আগুৱাই যোৱা আৰু পৰীক্ষা কৰা নতুন লক্ষ্য খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসত পৰিণত হয়।

৩৩খ- তৰোৱাল আৰু শিখি, বন্দী আৰু লুটপাৰ দ্বাৰা কৰ্মছমান যবৰ বাপে পৰিবা

কৰ্মছমান যবৰ বাপে, স্ক্ৰিপ্ততৰ যোগেদি আত্মই কয়, আৰু এই সময় হ'ব ১২৬০ দৈঘলীয়া ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বছৰ, কৰ্মনূত কৰ্মছমান বোম্বাৰ্ণ সম্ৰাট কেলিগুলা নীৰোগে ডমৰ্টিয়ান আৰু ইন্দিৰিয়ানৰ অধীনত খ্ৰীষ্টান হোৱাৰ অৰ্থ আছিল শ্বীদ হৈ মৃত্যুবৰণ কৰা। প্ৰকৃত শিত বক্য ১৩:১০ পদত আত্মই বোম্বাৰ্ণ পোপৰ জোৰ-জবৰদস্তিৰ সময়বোৰক উদগনি দিছে, এইদৰে কৈছে: যদি কোনোৱে ই বন্দীতকৈ লৈ

যায, তেন্ত তেওঁ বন্দীতকালৈ যাব; যদি কোনোৱে তৰোৱালৰে হত্যা কৰে, তেন্ত তৰোৱালৰে তেওঁক হত্যা কৰিব লাগিব। ইয়াত সন্তোষকলৰ অধক্ষসায় আৰু বশ্বস

Dan 11:34 আৰু যি তেওঁ যাত উলোকে পৰ্তিতহ্য, তেওঁ যাত উলোকে অলপ সহ্য কৰ হ'ব;

৩৪ ক- সঁচকৈ যি পোপৰ নিষ্ঠুৰ আধিপত্য এই সময়ছোৱাত এই পদৰ ভণ্ডকল সন্তোষক হঁচিপো আৰু বশ্ব হৈছিল। তেওঁলোকে চিনাক্তকৰণ যীচু খ্ৰীষ্ট শিকোৱা মূল্যবোধ আৰু আজ্ঞা পৰ্তি তেওঁলোকে অৰজ্ঞ ওপৰত ভিত্তি কৰিবলৈ হয়, আৰু এই ক্ষত এই লক্ষ্য যুগৰ বাবে তৰোৱালৰে হত্যা কৰা নিষেধাজ্ঞা। ইতিহাস পুনৰবিবেচনা কৰিলে আপুনি তেওঁলোকৰ বিপৰীত ১৫ শতিকাৰ পৰা আমাৰ সময়লৈকে বহল প্ৰকৃতিটো আন্দোলনক ধৰ্মিক বিচাৰক যীচু খ্ৰীষ্ট ভণ্ডমা বুলি বিবেচিত কৰিছে। ১৮৪৩ চনৰ পৰা তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ পৰিত্যাগ সাধেহেৰেজি বলাই আৰু গুণ কৰিবলৈ সহজ হ'ব।

Dan 11:35 আৰু কিছুমান জ্ঞানী পৰ্তিতহ'ব, যি তেওঁলোকে শূদধ শূদধ আৰু বগা কৰা হয়, শেষ সময়লৈকে

৩৫ ক- কিছুমান জ্ঞানী মানুহ পৰ্তিতহ'ব, যি তেওঁলোকে শূদধ শূদধ আৰু বগা কৰা হয়, শেষ সময়লৈকে

এই বক্তব্য দ্বাৰা বিচাৰ কৰিলে খ্ৰীষ্টান জীৱনৰ মানদণ্ড হৈছে পৰীক্ষা আৰু নিৰ্দ্ধাৰণ, জগতৰ শেষলৈকে নিৰ্দ্ধাৰণ সহ্য আৰু অত্যাচাৰৰ সন্মুখীন হ'ব পৰা ক্ষমতাৰ দ্বাৰা। এইদৰে শান্তি আৰু সহনশীলতাৰ প্ৰতি অভ্যস্ত আধুনিক মানুহে আৰু একো বুজি নাপায়। এই বাস্তবৰে তেওঁলোকৰ জীৱনটো চিনি নাপায়। এই কাৰণেই এই বিষয়ে প্ৰকাশিত বাক্য ৭ আৰু ৯:৫-১০ পদত ব্যখ্যা দিয়া হ'ব। ১৫০ বাস্তৱ বছৰৰ ধৰ্মীয় শান্তি এটা দীঘলীয়া সময় অক্ষাণ্ড "পঁচটা ভৱিষ্যৎবাণী মূলক মাহ" ঈশ্বৰে প্ৰকাশ কৰিছিল কিন্তু ১৯৯৫ চনৰ পৰা এই সময়ছোৱাৰ অন্ত পৰিল আৰু পুনৰ ধৰ্মীয় যুদ্ধ আৰম্ভ হৈছে। ইছলাম য়েৰুশালেম আৰু সমগ্ৰ বিশ্ব অন্য়ন্য ঐতিহ্য কৰি আছে; আৰু ইয়াৰ কৰ্মীয়া তীব্ৰ হোৱাৰ নিয়তি আছে যে তেওঁলোকে এই সমগ্ৰ পৃথিৱীখনক অগ্নিসংযোগ নকৰে।

৩৫ খ- কাৰণ নিৰ্দ্ধাৰিত সময়ত হোৱা হ'ব

এইটোৱেই হ'ব জগতৰ অন্ত আৰু স্ফূৰ্ততে আমাক কয় যে শান্তি বা যুদ্ধ কোনো চিন-মোক্ষ মই কাৰো ইয়াক অহা দেখিবলৈ নদিয়ে। ই এটা এটা কাৰকৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে: ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা "সময়" অক্ষাণ্ড তেওঁৰ প্ৰতি

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক নিয়ন্ত্ৰিত কৰা ৬,০০০ বছৰৰ অন্তা আৰু এই শেষৰপৰা
 এতিয়া আমি দহ বছৰ নহৈওঁত ই ঈশ্বৰে আমাক তথ্যটো জ্ঞানিবলৈ অনুগ্ৰহ
 দিছে: ২০৩০ চনৰ ৩ এপ্ৰিলৰ আগৰ বসন্ত ২০ মাৰ্চ, অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট
 প্ৰকাশ্যত্বালক মৃত্যুৰ ২০০০ বছৰৰ পিছত তেওঁ নিজৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক
 বচাবলৈ আৰু তেওঁলোকক হত্যা কৰাৰ উদ্দেশ্যৰে কৰা হত্যাৰ বীৰ্দ্বেশী সকলক
 ধ্বংস কৰিবলৈ শক্তিশালী আৰু বীৰ্য্যবানদেৱতা যাব।

"খ্ৰীষ্টন " বোম্বৰ কথাকিপোষৰ শাসনব্যৱস্থা : পশ্চিমীয়াৰিশ্বৰ ধৰ্মীয় ইতিহাসজ্ঞাননিৰ্দ্ধাৰনৰ বা

তেওঁৰ বাবেই আনুষ্ঠানিক ৪ য়ে আমাক নতুন দৰি লাগিছিল। টাইপে নিজৰ
 এন্ট্ৰিটাইপ প্ৰস্তুত কৰিছে, আৰু এই তুলনাৰ বিষয়ে আমি ক'ব পাৰোঁ
 নিশ্চিতভাৱে সাধাৰণৰিসৰগ্ৰীক নিৰ্দ্ধাৰনৰ বীজন ১০৯০ বসন্তিক দিনকাম
 কৰিছিল, কিন্তু পোপজি মনেজৰ ফালৰপৰা প্ৰায় ১২৬০ বসন্ত বছৰ ধৰি
 কৰাৰতি হৈছে ক'ব, যাৰ ফলত ইতিহাসবসকলো আৰক্ষি অৰ্হকৰা কৰিবা।

Dan 11:36 বজা ইনজি বইচছমত কৰিব, তেওঁ নিজৰ সকলোদেৱতৰ ওপৰত উচ্চ
 আৰু মহিমা মণ্ডিত কৰিব, আৰু দেৱতৰ বস্তুশব্দৰ বীৰ্দ্বেশ আচৰিতকথা ক'ব; কৰা
 সম্পন্ন নহৈছেলৈকে তেওঁ সম্ভৱশীলী হ'ব, কয়নোৰ্য নিৰ্দ্ধাৰিত সেয়া সম্পন্ন
 হ'ব।

৩৬ক এই পদৰ শব্দৰে অস্পষ্ট হৈছেই আছে আৰু এতিয়াও গ্ৰীক বজা আৰু
 বোম্বাৰ পোষৰ বজা বলগত থাপুৱাব পাৰি। ভৱিষ্যদ্বাণীৰ প্ৰকাশক গ'থনটি
 তলৰ পাঠকৰপৰা লুকুৱাই ৰখিব লাগিবা। এটা সৰু বীৰবণে অৱশ্যে পোষৰ লক্ষ্য
 নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে; ই হৈছে নিখুঁতত: ক'বণ যিটো নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে সেয়া সম্পন্ন
হ'ব। এই উক্তিটোৱে দন.৯:২৬ৰ প্ৰতিধ্বনি দিয়ে: বসন্ত পিছত
এজন অৰ্হকৰ্ত্তা ক'ৰ্টি পোলে হ'ব, আৰু তেওঁ নিজৰ বাবে একো নাথাকিবা
যিজননে আহিব তেওঁলোক সকলো নগৰ আৰু পৰ্বতমাৰু ধ্বংস কৰিব, আৰু
তেওঁলোকৰ অন্তৰ্ভূত নীৰৱৰ্ত্তা আহিব এইটো নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে যে ধ্বংসলীলা
(বা ধ্বংসলীলা) যুদ্ধৰ শেষলৈকে ক'ব।

Dan 11:37 তেওঁ নিজৰ পুৰুষৰ যবদেৱত, নাৰীৰদেৱত আৰু ক'মোদেৱতৰ প্ৰতি
 ক'মোদেৱত গুৰুত্ব দিব, কিন্তু সকলোতকৈ নিজৰ ক'মহিমা মণ্ডিত কৰিবা।

৩৭ক পুৰুষৰ যবদেৱত ক'মোদেৱত গুৰুত্ব থকা ক'ব

ইয়াত আছে, আমা বৰুজা বুজি স্পষ্ট কৰা সৰু সৰু বৰিবৰণটো। আমা বইয়াত আনুষ্টানিক প্ৰকাণ আছে যে তেওঁৰ কথাব্দৰৰ লক্ষ্য কৰিলেহে বজা জনচতুৰ্থ এণ্ট'অ'ৰ'ছ'ব' নোহোৱাৰে যিয়েনেজি বপুৰুসৰ যবদেৱত কসন্মান কৰিছিল আৰু তৰ ভতিবত আটাইতকৈ ডাঙৰ জিউছ অলিম্‌পছৰ দেৱত সকলৰ দেৱত যাক তেওঁ জেৰুজা লে.মজ্জুদী মন্দৰিটো আগবঢ়াইছিল। এইদৰে আমা এই অনস্মৰক প্ৰকাণ লাভ কৰা যি লক্ষ্য বজা জনসঁচকৈ যথেষ্ট যুগৰ বোমো নপোপৰ শাসনা এতিয়াৰপৰা সকলোপ্ৰকাৰ শিত বক্ষ্য সয়েছে। দেন.৭ৰ পৰা পৃথক আৰু দন.৮ৰ পৰা অহংকৰী আৰু ধুবত এই বজা বৰিয়হে'ব' ; মই যোগে দিওঁ, এই ধ্বংসাত্মক বা নৰিজা বজা দন.৯:২৭। "বক. টবপক্ষ্য" সকলোহে মূৰটোকে সম্বন্ধ কৰে পোপৰ মানুহৰ, সৰু আৰু অহংকৰী আৰ্হিপত্ৰশিখৰতৰথ।

পোপৰ বোমো নজি বপতিসকলৰ দেৱত কসন্মান কৰেনে? আনুষ্টানিক ভাৱে নহ'য়, কাৰণ ইয়াৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম গ্ৰন্থৰ ফলত ই পৌত্তলিক বোমো নদেৱত বনাম পৰ্ৱতিয়গ কৰিবলৈ বধ্য হয়। বিনুত ই তেওঁলোকৰ উপাসনাৰূপ আৰু শলী সংৰক্ষা কৰি ৰাখিছে: খেদতি, অস্বক্ষ্য বা ঢলাই কৰা প্ৰতিমূৰ্তি যিবোৰৰ আগত ইয়াৰ উপাসক সকলোপ্ৰকাৰ প্ৰকাৰ আৰু আঁঠু লৈ থক। ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলো নীয়মত নিন্দ কৰা এই আচৰণক বক্ষ্য কৰিবলৈ ই বইবে লেখনকসাধৰণ মন্ত্ৰসকলৰ বাবে দুৰ্দ্ধা কৰি তুলিছিল আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ দহ আজ্ঞাৰ দ্ৰষ্টীয়খন আজ্ঞা দমন কৰিছিল কাৰণ ইয়াত এই প্ৰকাৰ নিষিদ্ধ কৰা হৈছে আৰু ইয়াৰ উলংঘা কৰি সকলোহে পৰিকল্পিত শাস্তি প্ৰকাশ কৰা হৈছে। চয়তন নহ'লে কোমো লুকুৱাব চিৰিবি পাৰে লাভ কৰা শাস্তি? পোপৰ শাসন বক্ষ্যসম্বৰ বক্ষ্যত্বে সয়েছে এই পদত প্ৰকৃতি সংজ্ঞাৰ ভতিবতপৰে।

৩৭খ- নাৰীক আনন্দকৰ দেৱত ক

পোপাৰে পৰ্ৱতিয়গ কৰা পৌত্তলিক বোমো নধ্বক্ষ্য মনত ৰাখিহে ঈশ্বৰৰ আত্মই এই লেতেৰে বয়টোকে উদগনি দিয়ে। কাৰণ ই পৰ্ৱতিয়গৰ মূল্যসোধে প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ নজি বপ্ৰকাশ্য যোমো ঐতিহ্য পৰি দিছে। এই প্ৰকৃতি দেৱত জনহৈছে প্ৰিয়াপাছ, যিটো পুৰুষ ফেলেছক বোমোৰ গীৰ্জাৰ পৌত্তলিক পতিসকল দেৱত হিচাপে সন্মান জনায়। এইটো তেতিয়া ওগৰিক পাৰ উত্তৰাধিকাৰ আছিল। আৰু এই যোমো ঐতিহ্য সতে ভৰি বলাই মাংস আৰু আত্মৰ বশুদ্ধ্যত অত্যাধিক বক্ষ্য কৰে।

Dan 11:38 তথ পীওত উঁনজি বভৰ্ৰি তলত দুৰ্গ দৱত কসন্মন কৰি আৰু তেওঁৰ পুৰুষৰ যসকলো চেনি নাপোৱা তেওঁক সোণ আৰুৰূপ বহুমূলীয়া শিলি আৰু ব্ৰহ্মবুল বসুজা উপা সনাকৰি।

৩৮ক- অৱশ্যে তেওঁনজি বপী ঠত দুৰ্গ দৱত কসন্মন কৰি

এজন নতুন পৌত্তিক দৱত বজ ন্মহয়: দুৰ্গ দৱত। তেওঁৰ পড়ে যটল মানুহৰ মনত আৰু তেওঁৰ উচ্চত তেওঁপোৱা ছাপৰ সমা না

পৌত্তিক বোমো সকলো বত হৰ বব মুকলি পৌত্তিক মন্দৰি নৰ্মাণ কৰিছিল সত্যজ দুৰ্গ সম্ৰতি বজ ধনী বোমো যথেষ্ট আছিল বিনুত খৰ্ষ্টন ধৰ্মত সন্মতি দি বোমো ধৰ্মস্পৰ্শত ইহুদী আৰ্হিটো ঐ ই লোৱাৰ লক্ষ্য লৈছিল ইহুদী সকলৰ এটা বন্ধ মন্দৰি আছিল যাৰ পৰা আছিল ইয়াৰ গৰোৱা আৰু পৰ্শপত্ৰ। বোমো সোহো ইয়াক অনুকৰণ কৰি পাছলৈ দুৰ্গমুক্ত দুৰ্গ দৱ বোমো নস্ক গীৰ্জা নৰ্মাণ কৰি, বৰণ নৰি পত্ৰই নত ই বজ ত্ব কৰে আৰু আটাইতকৈ ধনী লৰজাক লো নজি বঘৰক দুৰ্গ কৰি ৰাখে। বোমোও একে কৰি মকৰে। কথো ডবলৰ সময়লৈ কেই নজি বগীৰ্জা সমূহ কঠোৰ শৈলী বো নৰ্মাণ কৰে, আৰু তত, সকলো সলনি হয়। ঘৰণীয়া চলবোৰ আৰু শক্ষ লো আঙুলিয়াই দিয়া শিখৰই পৰে, আৰু এইটো, ওখ আৰু ওখ। বহিৰৰ মুখ ৰয়ববোৰে জৰীৰ পলয়, ইয়াক সকলোৰ ওৰ যটাইনড গৰ্হৰ খৰি বী বো সমৃদ্ধ কৰা হৈছে যিযে ভিতৰলৈ ইৰি ডিচেণ্টপোছৰ আনো যিযে অফিচিয়লো অনুগামী আৰু দৰ্শক আপুল কৰে।

৩৮খ- এই দৱত কয়াক তেওঁৰ পতি সকলো চেনি নাপা লে তেওঁ সোণ-ৰূপে বো বহুমূলীয়া শিলি আৰু ব্ৰহ্মবুল বসুজা শব্দধৰ্ম জনা ব

তেওঁলোকক আৰু অধিক প্ৰকাৰে ভনমূলক কৰি তুলিবলৈ ভিতৰৰ দৱাল বোমো সোণ, ৰূপ বহুমূলীয়া মুকুতা আৰু দামী বসুজা সজা ইতোলো হৈছে: প্ৰকাৰ শিত বক্ষ্য ১৭:৫ পদৰ বশ্য বো বেলিনেজি বক্ষ্য যোগে কলক আকক্ষা আৰু পট্ট বলাই নোকেই দখোৱা বজা না

সত্য ঈশ্বৰে নজি বো প্ৰকাৰে ভিত হ'বলৈ নদিয়াকৈ বণ এই মৰ্মি ইতেওঁক উপৰ ব নকৰে। তেওঁৰ ভৱিষ্যৎগীত তেওঁ এই পোপৰ বোমো নন্দ কৰিছে যাৰ সৈতে তেওঁৰ কতিয়াজা মান্যতম সম্ৰক নাছিল। তেওঁৰ বব ইয়াৰ বোমো নস্ক বা গৰ্থক গীৰ্জা সমূহ কৱল অধিক পৌত্তিক দৱত যিযে কৱল আধ্যাত্মিক লোক সকলক প্ৰকাৰে ভিত কৰি বৰি মকৰে, যাক ই তেওঁৰ পৰা আঁতৰাই পোৱা এজন নতুন দৱত বজ ন্মহয়: দুৰ্গ দৱত আৰু তেওঁ এনে বহুক প্ৰকাৰে ভিত কৰে যিযে বৈশ্বাস কৰে যা

তঃ ঔলোকে ইয়াৰ দৰে লতাসমত্ৰ প্ৰস্ফুটৰে উচ্চচৰ্চলিও বতলত প্ৰকাশ কৰি ঈশ্বৰক
বৰ্চিৰ পাৰ।

দান ১১: ৩৯ ~~বৰ্দেশী দেৱত বৰ্ণনাত ইতে ঔদ্ৰক্ষ্য সন্মানৰ বৰিদ্ধ কাম কৰিব আৰু~~
তঃ ঔ বৰ্দেশী দেৱত বসন্তে দুৰ্দ্ধস্যমূহৰ দুৰ্দ্ধস্যমূহৰ কাম কৰিছে আৰু তঃ ঔক চৰ্চি
পোহা সকলক তঃ ঔ সন্মানৰে ভৰাই তুলিব তঃ ঔ তঃ ঔলোকে বহুতৰ ওপৰত
আৰ্ধপত্ৰবিস্তৰ কৰিব তঃ ঔ তঃ ঔলোকে পুৰস্কাৰ হিচাপে মোৰ্চিৰ বৰ্ণনাকৰিব।

৩৯ক- আৰু তঃ ঔ বৰ্দেশী দেৱত বসন্তে দুৰ্দ্ধস্য দুৰ্দ্ধস্যমূহৰ কাম কৰিছিল

ঈশ্বৰৰ বাবে তঃ ঔ বসন্তমুখতমাত্ৰ এজন সৰ্ব্বীয় দেৱত আছে, অৰ্থাৎ তঃ ঔৰ
বাবে বৰ্দেশী এজন: তঃ ঔ হৈছে চয়তন চয়তন যাব বৰিদ্ধ যিচু খ্ৰীষ্ট তঃ ঔৰ
পঁ চৰ্চি আৰু শিষ্যসকলক সত্ৰক কৰি দিছিল। হিব্ৰু পাঠত ই "বপিক্স কাম কৰ"ৰ
প্ৰক্ৰিয় নহয় বৰ্ণন "কৰোঁ"ৰ প্ৰক্ৰিয়। একটো বৰ্ণন প্ৰক্ৰিয়াত বাক্য ১৩:৩
পদত পোতা হ'ব, এই ৰূপত ... অজগৰটে ইতে ঔক নিজ বৰ্ণনাত আৰু সংস্থান
আৰু মন্ত্ৰন কৰ্ত্তব্য দিলে। অজগৰটে ই প্ৰক্ৰিয়াত বাক্য ১২:৯ পদত চয়তন
বৰ্ণিত এক সময়ত প্ৰক্ৰিয়াত বাক্য ১২:৩ অনুসৰি সন্মানৰ্থক বোম।

তদুপৰি খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মাধৰ্ম্মাৰ্জিত হৈ বোম ন কৰ্ত্তব্যক ই সেই প্ৰকৃত
ঈশ্বৰক গ্ৰহণ কৰিলে যিজন ইয়াৰ বাবে বৰ্দেশী আছিল যিহেতু তঃ ঔ প্ৰক্ৰিয়া
ইহুদী সকলক ঈশ্বৰ, ইব্ৰীসকলক ঈশ্বৰ, অৰ্থাৎ মৰ বংশধৰ আছিল।

৩৯খ- আৰু তঃ ঔক চৰ্চি পোহা সকলক তঃ ঔ সন্মান কৰিব

এই সন্মান ধৰ্ম্মীয়। পোপ জি মণ্ডথৰীত ঈশ্বৰক প্ৰক্ৰিয়া হিচাপে সন্মান
দিয়া বজা সকলক ওচৰলৈ আনে, নিজ বৰ্ণনাত বাবে ঈশ্বৰক কৰ্ত্তব্য মনে।
বজা সকলক সঁচকৈ যি বজা হয় যাতে যিগী বজাই তঃ ঔলোকে নিজ বদৰীকৃত দুৰ্দ্ধস্যমূহৰ
এটাত পৰিত্ৰ কৰে, ফৰ্ণস, চণ্টেডে নিছাৰুৰে ইমছত

৩৯গ- তঃ ঔ তঃ ঔলোকে ইবটো ওৰওপৰত আৰ্ধপত্ৰবিস্তৰ কৰিব

পোপ জি মণ্ডথৰীত উপাৰ্ধি প্ৰদান কৰে যিয়ে অন্যান্য অধীনস্থ
বজা সকলক ওপৰত আৰ্ধপত্ৰবিস্তৰ কৰা এজন সৰ্ব্বমো বজা কনিষ্ঠৰণ কৰে।

আটাইতকৈ থিত: চৰ্চন, প্ৰক্ৰিয়া, প্ৰক্ৰিয়া নোপোহা যিহেতু হিটলাৰ।

৩৯ঘ- তঃ ঔ তঃ ঔলোকে পুৰস্কাৰ হিচাপে মোৰ্চিৰ বৰ্ণনাকৰিব।

এই কালিক মহাশক্তি, সন্মান আৰু আৰু শীউভয়শক্তি, ইয়াৰ দৰি অনুসৰি
পৃথিবীৰ বজা সকলক বা ভলদৰে উপযুক্ত আছিল। কৰণ ই তঃ ঔলোকে মত নৈক্য
নিষ্পত্তি কৰিছিল বিশেষকৈ বজাৰ আৰু কৰণ কৰা ভূমিৰ কৰ্ত্তব্য। এইদৰে

১৪৯৪ চনত পোপৰ ভতিবত আটাইতকৈ বেয়া, বাক্ষৰত থকা এজন হত্যকাৰী আলে কজে গুডবু বৰ্গিয়াক স্পাইন আৰু পৰুতা লৰ মাজত পৰটীন কলৰপৰা পুনৰ আৱিষ্কাৰ কৰা দৰ্শণি আমেৰিকা বৃত্তাংগ আৰু বগ্‌টা আৰু দখলৰ বিভিন্ন নকৰিবলৈ মেৰিডিয়ান্স ইনস্থাপন কৰিবলৈ তত্ত্বদায়িত্ব হৈছে।

তৃতীয় শিক্কা দধ বা Apo.9 ৰ মৰ্শট ইন্‌মপ্ট

ই মানৱত কজন সংখ্যক এক তৃতীয় শিক্কা দধ কৰা আৰু জাতি স্বাধীনতাৰ অন্ত পালে ইহঁত আপোত ঘোষণা কৰা চূড়ান্ত মহান দুৰ্ঘটনা প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পৰা সৰ্বজনীন শাসন ব্যৱস্থাক প্ৰস্তুত কৰে। ১/ আক্ৰমণাত্মক অৰ্জনিত সকলৰ ভিতৰত মুছলমান দেশৰ ইছলাম আছে, গতিকে এই বিষয়ত বাইবেলৰ দৃষ্টিভঙ্গী আপোনা লোকক আগবঢ়াইছে।

ইছলাম শিক্কা

ইছলামৰ অসুবিধা আছে যে বগ্‌ট শিক্কাৰ প্ৰক্ৰিয়া নহয়। এই ভূমিকা কোৱল যীচু খ্ৰীষ্টই অনা অনুগ্ৰহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, বিনুত তেওঁৰ শত্ৰু কটাকাষত কৰা, হত্যা কৰা, হত্যা কৰা। ইতিমধ্যে পুৰণি নিয়মত ইস্ৰায়েলৰ অৱশিষ্টৰ শাস্তি দিবলৈ ঈশ্বৰে "ফিলিষ্টী" লোক সকলৰ আশ্ৰয় লৈছিল। নতুনত খ্ৰীষ্টান অৱশিষ্টৰ শাস্তি দিবলৈ তেওঁ মুছলমানক আহ্বান জনায়। মুছলমান আৰু আবাবৰ উৎপত্তিস্থল ইছমা ইল, ইব্ৰাহীম আৰু হাগাবৰ পুত্ৰ, তেওঁৰ পত্নী চৰাৰ মচিবৰ দাস। আৰু ইতিমধ্যে সেই সময়ত ইছমা ইলৰ বাঁধ পুত্ৰ ইচছকৰ লগত বৰি দিছিল। এইটো ইমানেই হ'ল যে ঈশ্বৰৰ সন্মতি অনুসৰি চৰাৰ অনুৰোধত হাগাব আৰু ইছমা ইলক অৱস্থায় শাৰিৰিক পৰা বহিষ্কাৰ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে বহিষ্কাৰ লোক সকলৰ যত্ন লৈছিল যাৰ বংশধৰ সকল আত্মবৈচ্ছৰীয়া আৰু ইহঁতক অৱস্থায় বংশধৰ সকলৰ প্ৰতি শত্ৰুত্ব প্ৰণয়নৰ বজা ইৰথিব: প্ৰক্ৰমজন, ইহুদী; দ্ৰুতিয়টো, যীচু খ্ৰীষ্ট, খ্ৰীষ্টান। ইয়াত আদীপুস্তক ১৬:১২ পদত ইছমা ইল আৰু তেওঁৰ আবাব বংশধৰ সকলৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বাক্যসমূহ দিয়া হৈছে: "তেওঁ বনৰীয়া গাধৰ দৰে হ'ব; তেওঁৰ হাত সকলোৰে বৰিদ্ধ হ'ব, আৰু সকলোৰে হাত তেওঁৰ বৰিদ্ধ হ'ব; আৰু তেওঁ নিজৰ সকলোৰে হাত বৰিদ্ধ হ'ব।" ঈশ্বৰে কথবোৰৰ ওপৰত নিজৰ চিন্তা আৰু বিচাৰ-বিবেচনা প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰে। খ্ৰীষ্টান নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে ঈশ্বৰৰ এই পৰিকল্পনাৰ জাৰি আৰু ভাগ কৰিব লাগিব যিয়ে পৃথিবীৰ জনগোষ্ঠী আৰু শক্তিসমূহক নিজৰ পৰম ইচ্ছা অনুসৰি ব্যৱহাৰ কৰে। মন

কৰিবলগীয়াযে ইছলামৰ প্ৰতিষ্ঠাপক হাজৰত মহম্মদৰ জন্ম হৈছিল ৫৩৮ চনত
 ৰোমানৰ কথলিকপে পজি স্পৰ্শিষ্ঠ হোৱাৰ পিছত যিষ্ঠ শতিকাৰ শেষলৈ। ইছলামে
 পৌত্তলিক কথলিক ধৰ্ম আৰু সাধাৰণতে খ্ৰীষ্টান সকলক ঈশ্বৰৰ অভিশাপৰ
 আঘাতত আঘত কৰা যেন দেখা গৈছিল আৰু এইটোৱেই হৈছে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ
 পৰা, য়েৰূশালেমত প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইন সপ্তম দিনৰ বিশমবাবৰ বিশম পৰ্বত্বগ
 কৰি "অজয়ীসূৰ্য্য" (Sol Invictus)ৰ বাবে উৎসৱগত প্ৰথম দিনটোৰ সপক্ষ লৈছিল
 যিটো আমাৰ বৰ্ত্তমানৰ দেওবাৰ। আজিৰ বহু খ্ৰীষ্টানৰ দৰে কনষ্টাণ্টাইনও
 ভুলকৈ খ্ৰীষ্টান আৰু ইহুদীৰ মাজত বৰিচি চিন্তি কৰিব বচিৰিছিল। তেওঁ নিজৰ
 সময়ৰ খ্ৰীষ্টান সকলক ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ বিশমবাবৰক সন্মান জনাই ইহুদী ধৰ্মৰ বাবে
 ত্ৰিসকৰ কৰিছিল। এজন পৌত্তলিক ৰজাৰ পৰা এই অযুক্তিকৰ বচিবৰ
 মূল্য দিয়া হৈছিল আৰু শেষলৈ কপ্ৰক শত বক্য ৮ আৰু ৯ পদত প্ৰকাশ পোৱা "
 সাতটি শক্তি"ৰ শাস্তি অৰ্থাৎ দুৰ্ভাগ্য আৰু নাটকৰ নিৰ্বৰ্চন কৰিবলৈ।
 চূড়ান্ত শাস্তি আৰ্হিব এক ভয়ংকৰ মৰ্হেৎগৰ ৰূপত য়েৰূশালেমত খ্ৰীষ্ট
 মনোমীত সকলক পৃথিৱীৰ পৰা আঁতৰাই পোলাবলৈ আৰম্ভ হ'ব। বিনুত মাত্ৰ
 আলোচনা কৰা বিষয়বস্তু, "ত্ৰীয়াৰ বিন্দু"ৰ বিষয়বস্তু, নিজে ইয়াই ভৱিষ্যদ্বাণী
 কৰা ঐশ্বৰিক শাস্তিসমূহৰ ভিতৰত যিটো, য'ত ইছলাম এক প্ৰধান খেলুৱৈ।
 ৰাৰণ ঈশ্বৰে ইছমা ইলৰ বিষয়েও ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল আদিপুস্তক ১৭:২০ পদত
 এইদৰে কৈছিল "ইছমা ইলৰ বিষয়ে মই তেমালাফৰ কথা শুনিছোঁ চোৱা, মই
 তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু তেওঁক অশ্লিষ বংশবৃদ্ধি কৰিম তেওঁৰ ৰাজন
 ৰজকুমাৰ জন্ম দিব, আৰু মই তেওঁক এটা মহান জাতি কৰিম।" ডেনত অধ্যয়ন পুনৰ
 আবম্ভ কৰিবলৈ এই বন্ধনীটো বন্ধ কৰি দিওঁ। ১১:৪০ বজা ত

Dan 11:40 আৰু শেষৰ সময়ত দক্ষিণৰ ৰজা ইতে ওঁৰ বৰি দধি লৈ দিব, আৰু উত্তৰৰ
 ৰজা ইতে ওঁৰ বৰি দধি ঘূৰি তহৰ দৰে, বথ, অশ্বৰাশী আৰু বহু জাজে ৰজা হ'ব
 ৪০ ক শেষৰ সময়ত

এইবাৰ সঁচকৈ য়োনাৰ ইতিহাসৰ অন্ত; পৃথিৱীৰ বৰ্ত্তমানৰ জাতিবোৰৰ
 সময়ৰ অন্ত। যিচুৱে এই সময় ঘোষণা কৰিছিল মথ ২৪:২৪ পদত এইদৰে কৈছিল
 ৰজাৰ এই শূভ বৰ্ত্ত সকলো জাতিৰ আগত সন্নিহিত পৰে সমগ্ৰ জগতত প্ৰকাৰ
 কৰা হ'ব। তেতিয়াশেষ আহিবি

৪০ খ- দক্ষিণৰ ৰজা ইতে ওঁৰ বৰি দধি আৰু কৰ্মণ কৰিব

ইয়াত আমিসেই অপৰিসীম ঐশ্বৰ্য্যিক সূৰ্য্যমন্ডলক প্ৰকাশ কৰিব লাগিব যিয়ে তেওঁৰ দাসসকলক আনমানুহৰ পৰা বৰি লুকাই আছে সেয়া বুজিবলৈ অনুমতি দিয়ে। উপৰিত গতবিন্যাসত কৱল উপৰিত গতচলুচি আৰু লগে লগে ডিৰজা বমাজ তস্যাত পুনৰ আবৃত্তি হোৱা যেন লাগে আৰু এই পদটোত চলি আছে, যিটো ইয়াতকৈ বিজ্ঞানতকৈ হ'ব নোৱাৰে। বৰণ বসন্তত আমি এই প্ৰকাংগটো ৩৪ৰ পৰা ৩৬ পদলৈ এৰি দিলোঁ আৰু এই নতুন সংঘতৰ অন্ত পৰাৰ সময়টো পোপৰ কথলিকশাসন আৰু সৰ্বজনীন প্ৰক্টেষ্টিগট ধৰ্ম্ম খ্ৰীষ্টান যুগৰ বিষয়ে, যিয়ে ইয়াৰ বশিষ্ঠ নীতি মন্ত্ৰণত প্ৰকাশ কৰিছিল। এই প্ৰকাংগ পৰিৱৰ্তনে আমাক ভূমিকা সমুদ্ভূত নবৰতি বণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰে।

তেওঁক" ৰ ভূমিকা ত: পোপৰ কথলিকাইউৰোপ আৰু ইয়াৰ মন্ত্ৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মমুহ।

দ্বন্দ্বিতাৰ বজা " ৰ ভূমিকা ত: ইছলাম জয় কৰে, যিয়ে মানুহক বলপূৰ্ব্বকভাৱে ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত কৰিব লাগিব বা দাসত্বত ৰখিব লাগিব ইয়াৰ প্ৰক্ৰিয়াতকৈ মহম্মদৰ কক্ষ অনুসৰী

ইয়াত ক্ৰিয়াৰ বাছনি লক্ষ্য কৰা যওক: *আঘাতকৰ*; হিব্ৰুভাষাত "নাগাহ"ৰ অৰ্থ হৈছে নেজি বশিষ্ট আঘাতকৰ। বশিষ্টগৰ্হচিপেই অভ্যাসত আঘাতকৰ এজন উগ্ৰ আক্ৰমণৰ বীক বুজায়। এই ক্ৰিয়াটো আৰব ইছলাম বলগত নিখুঁতভাৱে পথ ইপৰে, যিয়ে দ্বৈতীয় বশিষ্টাদক্ষ অন্তপৰাৰ পিছৰে পৰা পশ্চিমীয়া বশিষ্ট বীৰুদ্ধ কেনেদৰে বাধা নোহোৱাকৈ আক্ৰমণাত্মক হৈ আহিছে। " *সংগ্ৰাম কৰ, যুঁজ দিয়া, আঘাতকৰ* " সম্ভৱ ক্ৰিয়াই অতি ঘনিষ্ঠকৈ সূচায়, সেয়েহে চেহৰ আৰু বসন্তৰ বশিষ্ট চুবুৰী বা চুবুৰীৰ ধৰণ। ইউৰোপীয়সকলৰ ধৰ্ম্মীয় অনাগ্ৰহৰ বাবে ইউৰোপত সুপ্ৰক্ৰিয়াত ইছলাম ইছলাম দুয়োটো সম্ভৱনাই নিশ্চিত কৰে। ১৯৪৮ চনত ইহুদীসকল পলেষ্টিইনলৈ ঘূৰি অহাৰ পিছত সংগ্ৰাম তীব্ৰ হৈ পৰিছে। পলেষ্টিইনীসকলৰ ভাৰ্য্যই মুছলমান জনগোষ্ঠীসমূহক পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টান ঔপনিবেশিকসকলৰ বীৰুদ্ধ থিয় কৰিছে। আৰু ২০২১ চনত ইছলামিক আগ্ৰসন বীৰুদ্ধ পা ইছে আৰু ইউৰোপীয় জনগোষ্ঠীসমূহৰ মাজত নিৰপত্তাহীনতাৰ সৃষ্টি কৰিছে, প্ৰথম আৰু প্ৰধানকৈ উত্তৰ আফ্ৰিকা আৰু আফ্ৰিকাৰ জনগোষ্ঠীৰ প্ৰকাৰ উপনিবেশিক ফলস্বৰূপ। ইয়াতকৈ ডাঙৰ বশিষ্ট সংঘৰ্ষ হ'বনে? হয়তো, বিনুত আত্মজ্ঞান পৰিস্থিতিৰ অৱনতি ঘটাব আগতে ইনহা যো মহান গৰখনিৰ মাটিতে গোটসমূহৰ মাজত নৃশংস সংঘৰ্ষ সৃষ্টি হয়। সেইদৰে ফলস্বৰূপ অৱস্থা হ'ব

গৃহযুদ্ধ; বসন্তত, প্ৰকৃত ধৰ্মীয় যুদ্ধ: খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম বা ঈশ্বৰহীন
অবিশ্বাসী সকলবৰ্ৰিৰুদ্ধ ইছলাম।

৪০গ- আৰু উত্তৰৰ ৰজা ইম্ব্ৰীয়াত হৰ দৰে তেওঁৰ বৰিৰুদ্ধ আহিব, বথ আৰু
অশ্বৰোহী আৰুবুহতোজা হ'জলৈ।

যিহিফক.৩৮:১ ত উত্তৰৰ এই ৰজা জনকমা গগবুলি কৰে হৈছে, ৰেছ
(ৰছিয়া), মেচেৰমসকা) আৰুটবল(টেমলসক) ৰ ৰজকমা ৰআৰুআৰ্মি৯ পদত
পতিবিলৈ পাওঁ আৰু আপুনিওপৰলৈ আহিব আপুনিম্ব্ৰীয়াত হৰ দৰে আহিব, আপুনি
দেশখনতকবিলৈ ডাৱৰৰ দৰে হ'ব, আপুনিআৰু আপোনাৰ সকলো দল, আৰু
আপোনা বলগত বহু লোক।

উত্তৰৰ ৰজা " ৰ ভূমিকিত, অৰুটবল ৰছিয়া আৰু ইয়াৰ মুছলমান মতিৰ
জনগোষ্ঠীসমূহ। ইয়াত আকো " কৰিয়াৰ ৰছনি ঘৰবিৰছিয়াৰ ৰজ ধনী মসকা
ইউৰোপৰ ৰজ ধনী বৰছেলেছ আৰু ইয়াৰ সামৰিক বৰশীৰ মুৰপেৰিছৰপৰা ভাল
দুবত্ত। ইউৰোপীয় সমৃদ্ধিয়ে ইয়াৰ নতৈ সকলকঅন্ধ কৰি পেলে ইছে, শকুণীলী
ৰছিয়াৰসামৰিকসমুদ্ৰনাক তুচ্ছজ্ঞান কৰালৈ ৰেআৰুছ বমৰেৰনিযুদ্ধ হ'জ।

" ৰছিয়ানযুদ্ধ" ৰ ৰূপলয় য'ত নতুনজা ত্ৰিযাইজ ৰইলজ ডিতিহ'ব; যিটো তলৰ
পদটোৱে নিশ্চিত কৰিব। কনিত এই মুহূৰ্ত্ত ৰবৰে ৰছিয়াই আক্ৰমণ কৰা "ৰজা" (
তেওঁক) হৈছেৰোম সন্ধৰ ইউৰোপ।

৪০ঘ- ই অন্তৰ্দশলৈ আগবঢ়াব, ধৰাৰহিকত ৰদৰে ৰয়পি পৰিআৰু ওফন্দ
উঠিব। ইয়াৰ অত্ৰিশয়াসামৰিকশৰ্মচ্ছই ৰছিয়াক ইউৰোপ আক্ৰমণ কৰি
ইয়াৰ সমগ্ৰ ভূখণ্ড দখল কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। ইয়াৰ সন্মুখীন হ'লে ফৰচী
সৈন্যৰ কোনো তুলনাই; সেয়েইবোৰে তেলেয়াইকস কৰা হয়।

Dan 11:41 তেওঁগোৱায়েদে শতপ্ৰকাশ কৰিব, আৰুবুহতক উফৰইপেলেহ'ব,
কনিত ইদোম, মেৰোব আৰুঅম্মেন সন্তানসকলৰ প্ৰধানসকলক তেওঁৰহাতৰপৰা
উদ্ধৰ কৰা হ'ব।

৪১ক- তেওঁঅত্ৰিসুন্দৰ দে শতপ্ৰকাশ কৰিব, আৰুবুহতপতিহ'ব

ৰছিয়াৰসম্প্ৰসাৰণ ইয়াৰ দৰ্শন চলাইছে য'ত ইজ ৰইলঅৱস্থতি,
পশ্চিমীয়াদেশসমূহকতিৰ যি পাছলৈ ৰছিয়ান সৈন্যই আক্ৰমণ কৰে; ইহুদীসকলৰ
এতিয়াওমৃত্যু হ'ব।

৪১খ- কনিত ইদোম, মেৰোব আৰুঅম্মেন সন্তানসকলৰ প্ৰধানসকলক তেওঁৰ
হাতৰপৰা উদ্ধৰ কৰা হ'ব

আধুনিকজৰ্ৱানক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা এই নামসমূহকৰা ছবিয়াৰ প্ৰকৃত স্থান দিয়া সামৰিক মিত্ৰৰ পৰিগতি। ২০২১ চনত ইতিমধ্যে ৰাছিয়াই ছবিয়াৰ আনুষ্টানিক মিত্ৰ দেশ হিচাপে পৰিগণিত হৈছে, যাক ই অসুস্থ-শসুস্থ আৰু সুৰক্ষা প্ৰদান কৰে।

Dan 11:42 তেওঁদে শসূমহৰুৰি দধুহ তম লেবি আৰু মাচিব দেশৰক্ষা নহ'ব।

৪২ক-১৯৭৯ চনৰ পৰা এই ৰাজনৈতিকবন্যসে ভৱিষ্যদ্বাণীক নিশ্চিত কৰিছে। সেই বছৰৰ বাবে আমেৰিকাৰ কংগ্ৰেছ ডেভিড ইজিপ্ত ৰক্ষিত আনেষ্টৰ সা দতে ইজৰাইলৰপৰা নমুনা মনোচমবেগনিবসে তে আনুষ্টানিকভাৱে মিত্ৰ কৰিছিল। সেই সময়তকৰ কৌশলগত আৰু ৰাজনৈতিক ছনি আছিল ঘণ্টাৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী ৰক্ষা সমৰ্থ কৰা ৰণ ইজৰাইলক আমেৰিকা ই শক্তিশালী ভাৱে সমৰ্থ কৰিছিল। এই অৰ্থে ই ঈশ্বৰৰ আত্মই ইয়াৰ বাবে ধ্বংস আৰু দুৰ্ব্যগৰ পৰা "পলায়ন" কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ পদক্ষেপক আৰোপ কৰে। বৰ্ত্তমান সময়ৰলগে লগে থেলেখনবহুত সলনি হয়, আৰু ইজৰাইল আৰু ইজিপ্ত নজিক ২০২১ চনৰ পৰা আমেৰিকাৰ পৰা পৰিত্যক্ত হৈ পৰা দেখা যায়। ছবিয়াৰ অঞ্চলত ৰাছিয়াই নজিক বআইনজ পৰিচালনা কৰে।

Dan 11:43 আৰু তেওঁ সোণ আৰুৰ পৰাধন আৰু মাচিবৰ সকলো বহুমূলীয়া বস্তু ওপৰত ক্ষমতা লাভ কৰিব।

৪৩ক- তেওঁ সোণ আৰুৰ পৰাধন আৰু মাচিবৰ সকলো বহুমূলীয়া বস্তু ওপৰত নিয়ন্ত্ৰা লাভ কৰিব।

ছবিয়াৰ লক্ষ্যৰ কৰিবলৈ দিয়া টোকাৰ পৰা পোৱা ৰাজহৰ বাবে ইজিপ্ত অতিশয় ধনী হৈছে। বৰ্ত্তমান এই ধন-সম্পত্তি মূল্যশান্তিৰ সময়তহে ৰণ যুদ্ধৰ সময়ত বৰ্জিয়ক পথবোৰ জনশূন্য হৈ পৰে। প্ৰকটনৰ জৰিয়তে ইজিপ্ত ধনী হৈ উঠিছে। পৃথিৱীৰ চৰিত্ৰৰ পৰা মানুহে ইয়াৰ পৰিমাণবোৰ প্ৰাংসা কৰিবলৈ আহে, প্ৰচীন ৰাজ্যৰ পৰা ই মাৰ্টিন তলত লুকুৱাই ৰখা ইজিপ্ত সমাধিৰ নিবন্ধ আৱিষ্কাৰে সমৃদ্ধ ইয়াৰ সংগ্ৰহালয়। এই সমাধিবোৰত যুৱক ৰজা টুটনখামনৰ সমাধিটোৱে নিৰ্দিষ্ট মূল্য কঠিনসোণৰ বস্তু উন্মোচন কৰিছে। সেয়েহে ৰাছিয়াই ইজিপ্ত যুদ্ধৰ লুটপাতৰপৰা থকা লাভ পূৰ্ণ কৰিব পৰা কৈ যথেষ্ট বিচৰি পা বা

২২ জানুৱাৰী ২০২২ চনৰ বশিৰামৰৰ শেষত আত্মই মনোৰ বাবে এটা যুক্ত আনালিষে যিকোনো সম্ভৱ্য বতিৰকন হোৱা কৈ নিশ্চিত কৰে, যিটো ব্যক্তি মই দাৰিয়ালে 11. বৰ্ত্তমান ৫ৰ পৰা ৩২ পদত টলেমিৰ লগি "মাচিব" কুম্ভাৰ প্ৰতি

দিয়া হৈছিলযদিও " দক্ষিণৰ বজা " হিচাপে চিনাক্ত কৰা হৈছিল। এইদৰেই তিহা সৰিক প্ৰবন্ধপটৰ পৰিৱৰ্ত্তা নিশ্চিতি আৰু প্ৰকাশ্য গতি হয় অনস্বীকাৰ্য্য ৰূপে। প্ৰচীন কালৰ প্ৰকাশ্য গৰ পৰা আৰম্ভ কৰি দিয়াইলৈ ১১ পদৰ কাহিনী শেষ হয় পৃথিবীৰ " শেষৰ সময়", য'ত ১৯৭৯ চনৰ পৰা পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টান আৰু অজ্ঞানী শিবিৰৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰা " মচিৰ" নতুন " দক্ষিণৰ বজা " অধ্যয়ন ইছলামৰ লক্ষ্য, আৰু বশিষক নতুন " উত্তৰ বজা ", ৰছিয়ান অক্ষতৰ লক্ষ্য।

৪৩খ- লিবিয়ান আৰু ইথিওপিয়ান সকলতে ওঁৰ পিছৰ পিছৰে

অনুবাদক ভৱিষ্যদ্বাণীত " পুথি আৰু কুছ " শব্দ দুটা শুদ্ধকৈ অনুবাদ কৰিছে, যিবোৰে " লিবিয়া "ৰ বাবে চহৰৰ উত্তৰত অৱস্থিত মুছলমান দেশ, আফ্ৰিকাৰ উপকূলৰ উপকূলীয় দেশ আৰু ইথিওপিয়াৰ বাবে, কলা আফ্ৰিকা, চহৰৰ দক্ষিণে অৱস্থিত সকলো দেশক নিৰ্ধাৰণ কৰিছে। ইয়াৰে বৃহৎ অংশই ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিও গ্ৰহণ কৰিছে; আইভৰী কোষ্টৰ ক্ষতৰ ফৰেন্স ৰক্ষাৰ্ত্তি নিকোলা ছাৰ্কজীৰ সহযোগত, যাৰ ওচৰত আৰ্মিও লিবিয়াৰ বশিষ্ঠত ৰখা গৈ।

এইদৰে ৰছিয়াৰ আগত " ইজিপ্ত " সকলো শিবিৰ বচিকাৰ হৈ পৰে আৰু মুছলমান শগুন ইয়াৰ ভূত সকলে ইয়াৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰে, ইয়াৰ মৃতদেহ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ আৰু এতিয়াও বাকী থকা লুটপাতিৰ পৰা নিজৰ অংশ ল'বলৈ, ৰছিয়াৰ লুণ্ঠাৰ পিছত।

লিবিয়া আৰু ইথিওপিয়া " স্পষ্ট ৰূপে উল্লেখ কৰি আত্মাই " দক্ষিণৰ বজা "ৰ আফ্ৰিকাৰ ন ধৰ্মীয় মিত্ৰসকলক বুজাইছে, যিবোৰক আৰবৰ সৈতে চিনাক্ত কৰা উচিত, য'ত ৬৩২ চনত হজৰত মহম্মদে মক্কাৰ পৰা ইছলাম নামৰ নতুন ধৰ্ম বয়পা হিৰা বনৈ উপস্থিত হৈছিল। তেওঁক সম্বোধন কৰা শক্তিশালী তুৰস্কী, যিয়ে এই চূড়ান্ত প্ৰবন্ধপটত মৌলবদী, বিজয়ী আৰু প্ৰতিশোধপৰায়ণ মুছলমান ধৰ্মীয় প্ৰবৰ্ত্তনলৈ ঘূৰি আহিছে, পশ্চিমীয়া ধৰ্মাৱিপেক্ষ মূল্যবোধৰ প্ৰবৰ্ত্তি ক্ষমিকৰ বশবৰ্ত্তি হোৱাৰ অপমানৰ পিছত বিনুত " দক্ষিণ " ত অৱস্থিত নথকা আন মুছলমান দেশ যেনে ইৰাণ, পাকিস্তান, ইণ্ডোনেছিয়াই " দক্ষিণৰ বজা "ৰ সৈতে যোগ দি পশ্চিমীয়া জনগোষ্ঠীসকলক মুহৰবৰীৰ দখলী বপাৰে, যাৰ নৈতিক মূল্যবোধক সকলো মুছলমান জনগোষ্ঠীয়ে ঘণা কৰে। এই ঘণা সঁচা অক্ষত কৰল প্ৰকৃত ঈশ্বৰ যিচু খ্ৰীষ্ট হৈছে, যাক পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টান সকলে তুচ্ছজ্ঞান কৰে। এইদৰে তেওঁ ইছলাম আৰু অক্ষত জৰিয়ত পশ্চিমীয়া বশিষ্ঠ ইহুদী, কথলিক অক্ষত, প্ৰটেষ্টেণ্ট,

আনৰ্কা এডভাৰ্টমেন্ট অৰিশ্বাসীকো শাস্তি দিয়া; তেওঁৰ প্ৰতি দোষী সকলো একশ্বৰবাদী বিশ্বাস।

Dan 11:44 আৰু পূব আৰু উত্তৰৰ পৰা ওলোৱা বাতৰি যিহে তেওঁক আতংকিত কৰিব

৪৪ক- পূব আৰু উত্তৰৰ পৰা খবৰ আহিব তেওঁক ভয় খুৱাবলৈ

এই দুটা বৰ্ডিনে বিনু "পূব আৰু উত্তৰ" বৰল ৰাছিয়ান দেশখনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, ই পোপৰ ইউৰোপৰ পৰা বা ইজৰাইলৰ পৰা উল্লম্ব কৰা হৈছে। নো নাই তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, ৰাৰণ ভৱিষ্যদ্বাণীটোৱে ৪০ আৰু ৪১ পদত ৰাছিয়াই কক্ষা গতিত ৰা আক্ৰমণ কৰা বুলি উল্লম্ব কৰিছে। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যি উল্লম্ব কৰা ভয়টো ৰাছিয়াৰ ভূখণ্ডৰ পৰা আহিছে, বিনু এনে বজায়ীকৰিছে ভয় খুৱাব পাৰে? এইখিনি লৈ কৈ তেওঁক ভয় খুৱাবলৈ তেওঁৰ দেশৰ কৰি হ'ল? উত্তৰ দিয়া লৈ বৰি পতন হয়, বিনু প্ৰকাশিত বাক্য ৯ পদত আছে, যি যি প্ৰকট হৈছে ধৰ্ম প্ৰকাশ আৰু লক্ষ্য কৰি লৈছে যি ৰাশ্বি দুৰ্গা আমাৰ বিৰুদ্ধে অস্তিত্ব প্ৰতি লক্ষ্য ৰখি বহুস্বয় স্পষ্ট হ'ব। ১৯১৭ চনৰ পৰা যিহে বদ্বি ৰাছিয়াই নিজ বসমা জৰা দী আৰু কমিউনিষ্ট শাসনব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছিল তেতিয়াৰ পৰা ই এটা ব্যৱস্থানে ইয়াক সাম্ৰাজ্যবাদী পুঁজিবাদী আমাৰ বিৰুদ্ধে পৰা সম্বন্ধিত ৰা প্ৰথক কৰি পোৱা ইয়া ব্যৱস্থাজনে কমিউনিষ্ট হ'লে ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ মূল্যত নিজ কৰ্ম কৰিব নোৱাৰে; এই ৰাৰণে ইদুয়টো বিকল্প মাজ তমলি নাই। শান্তি ছাইৰ তলত ঘণাৰ জু ইকুৰ খোৱা উলিয়াই মাথোঁ প্ৰকাশ পাৰলৈ অপেক্ষা কৰি আছে। ৰাৰ প্ৰতি যিহে প্ৰতি আৰু পাৰমাণৱিক বুদ্ধি যিহে আটাইতকৈ বেয়াটো ৰাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। এইটোৱেই আছিল পাৰমাণৱিক সন্মতিৰ ভাৰসা ম্য অৱশ্যে পাৰমাণৱিক অস্ত্ৰ ব্যৱহাৰ নকৰা কৈ ৰাছিয়াই ইউৰোপ, ইজৰাইল আৰু ইজিপ্ত দখল কৰি। ভাৰসা ম্য ভূমি যিহে ৰাৰ লগে লগে আমাৰ বিৰুদ্ধে ইপ্ৰতি আৰু বুদ্ধি অনুভৱ কৰিব, গতি কৈ, তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ সংখ্যা হ্ৰাস কৰিবলৈ, তেওঁলোক যুদ্ধত প্ৰকাশ কৰিব, প্ৰক্ৰমে কঠোৰ আঘাত কৰি। ৰাছিয়াৰ পাৰমাণৱিক ধ্বংসই দখল কৰা ভূখণ্ডত সঁচৰ্ত হৈ থকা ৰাছিয়াৰ সেনা বহু নীতান্তৰ সৃষ্টি কৰি।

৪৪খ- আৰু তেওঁ অতি ক্ৰমে ৰা জনসমাগম ব্যৱস্থা আৰু নাশি শেষ কৰিবলৈ ওলাই যাব।

সেই সময়লৈ ৰাছিয়া বজায় আৰু লুণ্ঠনৰ আমাৰ জেতু কৰি, বিনু হঠাত ইয়াৰ মাজে জসলনি হ'ব, ৰাছিয়াৰ সেনা বহু নীতান্তৰ আৰু উত্তৰি যিহে কৈ নো গ্ৰহণ নাই নাথ কৰি আৰু ইয়াৰ হত্যা "ধ্বংস আৰু..^৭ এইদৰে পাৰমাণৱিক অস্ত্ৰ সজ্জিত

সকলো জাতি তথ্য দ্বাৰা নিজৰ সমুদ্র্য ব্ৰহ্মগত শত্ৰুৰ বৰ্বৰুৰ দ্বন্দ্ব ব্ৰহ্মহৰ
কৰিবলৈ বৈধ হ'ব ।

Dan 11:45 আৰু তেওঁ নিজৰ বজ্জপকা দৰ তুম্বায়ে সূম্দ্ৰ মাজত গণেশ্বৰময়
পৰ্বত প্ৰকৃত স্থাপন কৰিব

৪৫ক তেওঁ নিজৰ বজ্জপকা দৰ তুম্বায়ে সাগৰৰ মাজত গণেশ্বৰময় আৰু পৰ্বত
প্ৰকৃত স্থাপন কৰিব

সাগৰৰ মাজত তুম্বায়ে, বৰণ ইয়াৰ বজ্জপকা দৰে আৰু পৃথিবীত নাই।
বৰ্ছিয়ান সৈন্য হত শজনক পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে স্পষ্ট বৰ্ণনা কৰিছে। ইয়াতমই
যিয়ে তেওঁলোকে এই ভগ্ন বৰা নিন্দ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ বৰিষ্ট সকলৰ
জুইৰ তলত তেওঁলোকে ইস্যয়েল দেশলৈ ঠেলি দিয়া হয়। সকলোৰে ঘণতি,
তেওঁলোকে কোনো সম্ৰাট বা কৰুণাৰপৰা লাভ নহয় আৰু ইহুদী দেশত নঃশেষ
হৈ যায়। এইদৰে বৰ্ছিয়াই এনে এক গধুৰ মূল্য দিব যিটো ঈশ্বৰে ইয়াৰ ওপৰত
আৰোপ কৰিছে। বৰণ পুৰণি মিত্ৰত ইস্যয়েলৰ আধ্যাত্মিক শত্ৰু সকলক সম্ৰাট
কৰিছিল। বৰেলিনলৈ ব্ৰিটিছ কৰাৰ সময়ত। ই পৌত্তলিক বৰমানাৰ নগৰ তুব
লোকে সকলক ঘোঁৰা বৰিষ্ট কৰিছিল। যিহূদীক ২৭:১৩-১৪ নিশ্চিত কৰে, ঈশ্বৰে
তুবক কৈছে: *জা ভ্ৰনুটবল* (টোমলস্ক) আৰু *মচে ক* (মস্কো) তেওঁলোকৰ লগত
ব্ৰহ্মসায় কৰিছিল। তেওঁলোকে আপোনাৰ ব্ৰহ্মসায়িক সামগ্ৰীৰ বৰ্ণনায়তদাস আৰু
ব্ৰহ্মজ্ঞ পাৰ্শ্ব দিছিল। *টোমো বমাহ* (আৰ্মেনিয়া) ঘৰৰ লোকে সকলে
আপোনা লোকে বজা বৰোস্ত ঘোঁৰা, অশ্বৰোহী আৰু খচ্চৰ যোগান ধৰিছিল।
ইয়াৰ সৈতে ওব্ৰহ্মসায় কৰা ইহুদী সকলৰ বাবেও ই এটা ব্ৰহ্মসায়িক উজুৰ্টি আছিল
যিহূদীক ২৭:১৭: যিহূদী আৰু ইস্যয়েল দেশতেওঁলোকৰ লগত ব্ৰহ্মসায় কৰিছিল
তেওঁলোকে আপোনাৰ ব্ৰহ্মসায়িক সামগ্ৰীৰ বৰ্ণনায়ত মনিথৰ ঘুঁহু প্ৰেজি, মটো
তেল আৰু বৰ বৰ্ণনায়কৰিছিল। গৰ্ভকটাই তেওঁলোকৰ খৰচত ধনী হৈ উঠিল।
ইয়াৰ উপৰিও যিহূদীক ২৮:১২ পদত "তুবৰ বজা" উপাধিৰ অধীনত ঈশ্বৰে চয়তনৰ
লগত পোষপটীয়া কথ পাতে। আৰ্মিবিৰ্জি পাওঁ যাে মহান পৌত্তলিক নগৰ বৰোস্ত
জমা হোৱা বলি সীত আৰু ধন-সম্পত্তিৰ পৰা তেওঁৰে ইলাভান হৈছিল যিয়ে তেওঁক
বহুতো পৌত্তলিক দেৱত বৰোস্ত কৰিছিল বৰ্ণক অজ্ঞাত, বৰ্ণিত সদায় আৰু
সকলোতে ঈশ্বৰে ঘণনীয় বুলি ভবা পূজা বৰপত্ৰ তেওঁ নিজ বহুদয়তমানৰ ইতিহাসৰ
শৰ্ভক আৰু সহস্ৰব্দৰ মাজেৰে জমা হোৱা এটা হত শাৰওজন কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে,

লগত। এই হতশাইতৰে ঠেং খংক ন্যযযত প্ৰদান কৰে, যিটো আং শিকভৱেই শেৰভয়ংকবধকসাত্মক আন্তৰ্য্যক্ষী সংঘাতৰ পত্ৰপ্ৰকাশ পা ইছে।

বৰ্নিত প্ৰটীন যুগৰ ব্ৰহ্মসংযিক যাত্ৰাতৰ বৰ্নিত এই ঐশ্বৰ্য্যিক ক্ৰম। আমা কবুজি বলাই আমনুজা জনাইছে যে সমুপ্ৰসঙ্গ পৰে বজাৰ অক্সীডৰ ওপৰত নৰ্নিত আন্তঃৰ্য্যক্ষী প্ৰবন্ধপটত সমসাময়িক আন্তৰ্য্যক্ষী যাত্ৰাতৰ বৰ্নিতে ঐশ্বৰ্য্যিক বৰ্নিত বিপাৰ। মই ভাবোঁ যে ২০০১ চনৰ ১১ ছেপ্টেম্বৰত নিউয়ৰ্কত ১৮ পদত, ভৱিষ্যৎগী ই আন্তৰ্য্যক্ষী বৰ্ণিত আৰু বৰ্ণিতৰ বাবে সমুদৰ্শিত বৰ্ণিতৰ বৰ্ণিত ভূমিকা কআলোচনা কৰিছে, যাৰ আগত্যকোনা নৰ্নিত ঐশ্বৰ্য্যিক ধৰ্ম্ম নৰ্নিতপতন ঘটে, গৰ্ণিত অধৰ্ম্ম ইমান ইয়াৰে।

দনৰ শেষত ১১ তৰ্থিত আমাৰ বৰ্ণিত বৰ্ণিতৰ বৰ্ণিত বৰ্ণিত ধৰ্ম্ম হয়। ইয়াৰ ফলত আন্তৰ্য্যক্ষী সংঘাতৰ পৰা বৰ্ণিত পৰে সকলো লোকে ওপৰত তেওঁলোকে নৰ্নিত কৰ্ম্মত লাভ কৰিব। পৰ্ণিত সকলোকে ধৰ্ম্ম! তেওঁলোকে পৃথিবীত ইয়াত কৰ্ম্ম, জীয়াই থকা বৰ্ণিত জীয়াই থকা নৰ্নিতপতন প্ৰদান কৰিব হ'ব লাগিব।

দানিয়েল ২

Dan 12:1 আৰু সেই সময়ত আপোনাৰ লোক সকলৰ সন্মত সকলৰ হৈ থকা দিয়া মহান অধক্ষমা ইয়াৰ লেখিত হ'ব, আৰু সেই সময়ত কোনা জাগৰণৰ পৰা কৰ্ত্তব্যও নোহোৱা বৰ্ণিত সময় আহিব।

১ ক- সেই সময়ত ইয়াৰ লেখিত হ'ব,

এই সময়তে ইয়াৰে জগতৰ শেষৰ য'ত শেষৰ কৰ্ম্ম লৈ যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰবৰ্ণিত ধৰ্ম্ম সমুহে বহুদিনৰ পৰা প্ৰবৰ্ণিত কৰা নৰ্নিত ঐশ্বৰ্য্যিক মহিমা আৰু শক্তিৰে উভতি আহে। আমা প্ৰকাশিত কৰ্ম্ম ১:৭ পদত প্ৰতি চোৱা, তেওঁলোকে লৈ আহিছে। আৰু সকলো চকুৰে তেওঁক দেখিব আনৰ্ণিত তেওঁক বৰ্ণিত থকা সকলো আৰু পৃথিবীৰ সকলো ফাঁদে তেওঁৰ কাৰণে কন্দবি। হয়। আমা আৰু এই ধৰণতে লগত অভ্যস্ত হ'ব লাগিব কাৰণ তেওঁৰ প্ৰবৰ্ণিত ভূমিকাৰ বাবে ঐশ্বৰ্য্যিক নৰ্নিত কৰ্ম্ম বোলা মৰ্ম্ম দৰ্শিত, যাৰ বাবে দানিয়েল আৰু প্ৰকাশিত কৰ্ম্ম ১২:৭ পদত তেওঁ নৰ্নিত মা ইয়াৰ লেখিত প্ৰতিপত্তি কৰিছে, সৰ্ব্বদাতা আৰু শী জীৱনৰ সৰ্ব্বদাতা মৰ্ব্বিত যি তেওঁক চয়তান আৰু ভূতৰ ওপৰত কৰ্ম্ম প্ৰদান কৰে।

ত.ওঁৰ নাম, যীচু খ্ৰীষ্ট ইয়াক ক'বল পৃথিবীৰ মনোনীত লোকসকলৰ বাবেহে প্ৰতিনিধিত্ব কৰে যিসকলকত.ওঁ এই নামেৰে প্ৰতিগ কৰিবলৈ আহিছিল

১খ- *মহান প্ৰধান*,

এই *মহান* নামেৰে জনায়েহে YaHWéH মা ইক লয়ীচু খ্ৰীষ্ট আৰু ত.ওঁৰ পৰাই পোপৰ শাসনে ইয়াৰ বৈশিষ্ট্যৰূপে অহংকৰতাজি বসুৰ্থিৰ বাবে লৈ গৈছিল ১৮৪৩ চনলৈকে ত.ওঁৰ *চৰিত্ৰ আৰু শীৰ্ষস্থান* কৰীৰমাইছিল এইটো ৫৩৮ চনৰ পৰা, পোপৰ শাসন আৰম্ভ হোৱাৰ তৰিখ আৰু বোম চহৰত, মাউণ্ট কলিয়ানৰ লেট'ৰিয়ান প্ৰসাৰিত স্থাপন কৰাৰ তৰিখ। এই বিষয়টোৰ বিষয়ে দেখিলেচ পদত আলোচনা কৰা হৈছিল।

১গ- *তোমাৰ লোকসকলৰ সন্তানৰ ব্ৰহ্মকৰ্ত্ত* ;

আক্ৰমণ হ'লে এজন *ঈশ্বৰ* হ'বলৈ *হস্তক্ষেপ* কৰে। আৰু শেষৰ ব্ৰহ্মীসকলে মৃত্যুদণ্ড দিয়াৰ সময়তো ব্ৰহ্মী হৈ থকা মনোনীত লোকসকলৰ পাৰ্থক্য জীৱনৰ শেষ সময়বোৰত এইটোৱেই হ'ব। ইয়াত আৰ্মি ডেনিয়েলৰ কৰ্মী বোৰত প্ৰতি সন্তানকো আৰ্হি বচিৰি পামৰ বগসেইবোৰ চূড়ান্ত কৰণ পৰিস্থিতিত সম্পন্ন কৰা হৈছে। এই শেষৰ *মহান দুৰ্য্যগত আৰ্মি* Dan.3, চুলা আৰু ইয়াৰ চৰিত্ৰ জীৱিত চৰিত্ৰ, Dan.5 ত ব্ৰহ্মি *অলৌকিক* হস্তক্ষেপ সমূহ পুনৰ জীৱিত কৰিম, ঈশ্বৰ দ্বাৰা *মহান বৰ্ণন* কৰন্দী কৰা, Dan.6 ত, *সিংহবোৰ* নৰিপদ কৰিতেলা হৈছিল কিন্তু ইহুদীসকলক প্ৰতি কৰা *মহান দুৰ্য্যগত অন্ত* হৈছিল যিটোৱে - 168 চনত, ক'ছিল ভাৱ 5 তৰিখ, যা হৈছে, ১৮ ডিচেম্বৰত, ব্ৰহ্মবৰৰ দিনত।

১ঘ- *আৰু ব্ৰহ্মদৰ সময় আহিব যিটো জাতিৰ পৰা সোঁতৰ সময়লৈকে হোৱা নাই।*

এই ব্ৰহ্ম দ্বাৰা বচিৰ কৰিলে শেষৰ মহান দুৰ্য্যগত গ্ৰীকসকলে সংগঠিত ইহুদীসকলৰ দুৰ্য্যগত অতীক্ৰম কৰি। সঁচকৈ যোগে গ্ৰীকসকলে ক'বল ৰাজপথত ঘৰত পোৱা ইহুদীসকলক হত্যা কৰিছিল। পৃথিবীৰ শেষতকথ বোৰ বহুত বেলেগ আৰু আধুনিক প্ৰকৃতিয়ে পৃথিবীত বাস কৰা মানুহৰ ওপৰত নিৰপেক্ষ নহ'বলৈ সুবিধা প্ৰদান কৰে। মানুহৰ দ্বাৰা পোৱা ক'শলৰ জৰিয়তে যিকোনো ঐহিত, যি ঐহিত লোক ইথক ত.ওঁ ইয়াকোনো ব্ৰহ্মিক বচিৰি পোৱা যায়। ডব্লী কৰা অধ্যদেশক প্ৰতি কৰা লোকৰ তলিকা সোঁতৰে নিখুঁতভাৱে স্থাপন কৰিব পাৰি। এই চূড়ান্ত প্ৰক্ৰিয়াত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক নিৰ্দ্ধাৰ কৰাটো মানৱীয়ভাৱে

সম্ভাপন হ'ব। যদিও তেওঁলোকেৰ মুক্ৰিৰ ওপৰত বিশ্বাস আৰু আশা ৰেভেৰি আছে, তথাপিও নীৰ্দ্ধাৰিত সকলো যন্ত্ৰাদায়ক যন্ত্ৰৰ মাজেৰে জীয়াই থকাৰ বাবে; যিসকল এতিয়াও মুক্ত, সকলোবস্তুৰ পৰা বঞ্চিত, তেওঁলোকেৰ বাবে বাকী সকলবিদৰহী ৰাৰণাৰত নিজৰ ফাঁচীৰ অপেক্ষত থকাৰ বাবে। নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ হৃদয়ত দুখৰ ৰাজত্ব কৰিব, হত্যা নকৰিলে বোয়াবন্ধহৰ কৰা হ'ব।

১ম- সেই সময়ত আপোনাৰ মানুহৰ যিসকলক তপতলিখি পোৱা যাব তেওঁলোকেৰ বক্ষ পৰিব।

এইখনেই জীৱনৰ কৰ্মত প্ৰকাৰণ কৰ্মপট্টৰ অবিহনেই শঙ্কৰ আদম আৰু হৱা আৰু তেওঁলোকেৰ বংশধৰসকলে জন্ম দিয়া সকলো জীৱন তলিকা ও বনা ইছলি প্ৰজাতি নীৰ্দ্ধাৰিত জীৱনৰ শাৰে তেওঁলোকেৰ গ্ৰন্থই শঙ্কৰ নীৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল যিৰ দুখন তলিকা ৰখিছিল নীৰ্দ্ধাৰিত আৰু পৰিত্যক্ত সকলৰ দৰ্শনীয় বিবৰণত মানৱত্ব বসনুখত উপস্থাপন কৰা দুটা পথ অনুসৰি ৩০:১৯-২০: মই আজি তেওঁলোকেৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য হ'বলৈ আৰু শতাব্দীৰ পৃথিবীক মাৰ্জিত কৰোঁ। মই তেওঁলোকেৰ সন্মুখত জীৱন আৰু মৃত্যু, আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ ৰখিছোঁ। জীৱন বাছনি লোৱা, যাত্ৰা তুমি আৰু তেওঁলোকেৰ বংশধৰসকল জীয়াই থকা; আপোনাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ প্ৰথম কৰ্মবলৈ তেওঁলোকেৰ মাতৃমাৰি বাল্য আৰু তেওঁলোকৰ আঁকোৱালি ল'বলৈ: ৰাৰণ ইয়াত ই আপোনাৰ জীৱন আৰু আপোনাৰ দিন দীঘলীয়া হোৱাটো নীৰ্দ্ধাৰিত... বোয়াবৰ বা ইয়াৰ পছন্দ অনুসৰি জুইত জ্বলা যোৱা ৰোমাৰ পোপাৰ চূড়ান্ত গ্ৰন্থ আমাৰ আগত প্ৰকাশ পাইছে। দন.৭:৯-১০; এইটো ৰাৰণ দন.১১:৩৬ অনুসৰি দেৱতৰ ঈশ্বৰ প্ৰজাতি ইয়াৰ অংক ৰাৰণ।

প্ৰকাশিত বাক্য ২০:৫ পদত খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ লগে লগে খ্ৰীষ্ট মৃতসকলৰ পুনৰুত্থান আছে যাক প্ৰথম পুনৰুত্থান বুলি কোৱা হয়: যি জনে প্ৰথম পুনৰুত্থানত শয়ন কৰিছিল তেওঁলোকৰ আৰু পৰিত্যক্ত, যি জনে তেওঁলোকেৰ ওপৰত দৰ্শনীয় মৃত্যুৰ কমেও ক্ষমতা নাই।

Dan 12:2 পৃথিবীৰ ধূলিত শূন্য হৈ থকা লোকেসকলৰ বহুত ইজা গৰু হ'ব, কমেও আনন্ত জীৱনলৈ আৰু কমেও লজ্জা আৰু অন্তত অৰজ্জাৰ বাবে।

২ক- পৃথিবীৰ ধূলিত শূন্য হৈ থকা বহুত ইজা গৰু হ'ব, যি জনে আনন্ত জীৱনলৈ

প্ৰথম মন কৰিবলগীয়া যে সাধাৰণ ভাৱত তৃত্বত সকলো পৃথিবীৰ ধূলিত ভলদৰেই ইথক। আৰু ভাৱা খ্ৰীষ্টন বা পৌত্তলিক ধৰ্ম শিকোৱা আৰু বিশ্বাস কৰা ধৰণে আচৰিত স্ৰষ্টাৰ জৰ্জাৰিত নৰকত নহয়। এই স্পষ্টকৰণে উপদেশক

৯:৫-৬-১০ ত শকিৎসৰ দৰে মৃত লোকৰ প্ৰকৃত অৱস্থা পুনৰুদ্ভৱকৰে: যিসকলে
 বাস কৰে তেওঁলোকৰ বাবে আশা আছে, আৰু মৰা সিংহতকৈ জীৱিতকুকুৰণো ভাল।
 কৰিয়নো জীৱিতসকলে নেযে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব; কৰিনুত মৃতসকলে একো
 নাজানে আৰু তেওঁলোকৰ কোনো প্ৰব্ৰুৰ নাই যিহেতু তেওঁলোকৰ স্মৃতি পাহৰি
 গৈছে। আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰথম, ঘণা আৰু ঈৰ্ষা ইতিমধ্যে নাইকিয়া হৈ গৈছে, আৰু
 সুক্ৰম তলত কৰা কোনো কামত তেওঁলোকৰ আৰু কোনো অংশ নাথাকে। ...
 তেমাৰ হাতখনে কিৰিবলৈ পায় তেমাৰ শক্তিকে কৰা; কৰিয়নো তেমাৰ লোকে য'লৈ
 গৈছে ততকোনো কাম নাই কোনো কাম নাই কোনো জন্ম নাই আৰু কোনো
 প্ৰজ্ঞা নাই। (চিয়নো যি পৃথিৱী স্থল)।

মৃত্যুৰ পিছত চিন্তা নাথাকে। বৰণ মানুহৰ মগজু তৰ্চিন্তাই বাস কৰে, মাথোঁ,
 যাতিয়া তেওঁ এতিয়াও জীয়াই থকা আৰু হৃদয়ৰ স্পন্দনে পঠোৱা তেজব্দৰৰ পুৰ্ণ
 লাভ কৰে। আৰু এই তেজ নজি ইহাওঁৰ ওঁৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ দৰাৰ বশিদ্ধ হ'ব
 লাগিব। ঈশ্বৰে কৰিয়াও আন একো কাম নাই যিহেতু তেওঁ অবাধ্যতাৰ দৰাৰ
 পাপীহোৱা আদমক আদি পুস্ক ৩:১৯ পদত কৈছিল তেমাৰ মুখৰ দ্বাৰা মৃত্যুৰ পিঠি
 থাব, যাতিয়ালৈ কৃতমসি ইমানেলৈ উভতি যাব, য'ৰ পৰা তেমাৰ লৈ যোৱা হৈছিল
 কৰণত মূখলি, আৰু মূখলি উভতি আহি। মৃতকৰ শূন্যতাৰ এই অৱস্থা নিশ্চিত
 কৰিবলৈ আৰ্মীগীতমালা ১২ ত পঢ়িবলৈ পাওঁ। ৩০:৯: তুমি মোৰ তেজব্দে ই মোক
 গ'তলৈ নমাই অনা বৰ্ণিলাভ? মূখলি আৰু পোনা কপকাংসা কৰা নেকি? ই আৰু মোৰ
 বশ্বসযোধ্যতা ঘোষণা কৰা নাই, কৰণ গীতমালা ১১৫:১৭ অনুসৰি ই
 নোৱাৰে: মৃতসকল প্ৰকৃত প্ৰকাংসা নকৰে, আৰু মনোতলৈ নাৰ্মি যোৱা কামোৱাও
 প্ৰকাংসা নকৰে। কৰিনুত ইয়াৰ দৰাৰ ঈশ্বৰে প্ৰকৃত থকা জীৱন এটাক পুনৰুদ্ভাপন
 কৰিবলৈ বাধা নদিয়ে আৰু এই সৃষ্টি শক্তিয়েই তেওঁক ঈশ্বৰ কৰি তোলে আৰু
 স্ৰষ্টাৰ বা মানুহ নহয়।

দুয়টো পথৰ দুটা চূড়ান্ত ফল ফল আছে আৰু প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ২০ পদত
 আমাক শিকিছে যে সপ্তাহ সহস্ৰব্দৰ হাজাৰ বছৰ ইয়াক প্ৰথক কৰি ৰখিছে। এই
 হাজাৰ বছৰৰ আৰম্ভণিতে পৃথিৱীৰ পৰা সকলো মানৱ জীৱন নোহোৱা হৈ যোৱাৰ
 সময়ত, পৰ্বতসকলক পুনৰুদ্ভাপন কৰা নহ'ব যাতিয়ালৈ কৰপৰিত্ব লোকসকল আৰু
 যিচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ স্ৰষ্টাৰ জয় কৰা তেওঁলোকৰ বচিবৰ পিছতহে পুনৰুদ্ভাপন
 নহ'ব। ৭ম শতিকাৰ লগত সংলগ্ন এই বৰ্ত্তাৰ দৰাৰ, প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১১:১৮
 পদত নিশ্চিত হৈছে, কাম হৈছে: জীৱিতকৈ কৰণিত হৈছিল আৰু তেমাৰ কৰণ

আছিল, আৰু তেওঁ কৰাচাৰক বা বসময় আছিল আপোনাৰ দসভা বৰদী, পৰিত্ৰ লোক
আৰু আপোনাৰ নাম লৈ ভয় কৰা সকলক পুৰস্কৃত কৰিবলৈ সুকলম, আৰু পুৰণি বস
কৰা সকলক বস কৰিবলৈ এই পদত মৃত লোক সকলৰ বচিবলৈ শঙ্কৰ প্ৰমাণ
ত. ওঁৰ বশিষসী মৃত সকলক পুনৰুত্থান কৰিবলৈ লৈ যায় যাত. তেওঁ লোক. মৃত্যুৰ
অৱস্থাত বখা দুফট লোক সকলৰ বচিবলৈ কৰিব পাৰে।

২খ- আৰু আনবোৰ লাজ বৰাৰ, চৰিকা লৰাৰ।

অনন্তৰ লোক বলজী ব্ৰত সকলৰ হৈ 'ব। শেষ বচিবত তেওঁ লোকৰ চূড়ান্ত
বিনাশৰ পিছত পৰিত্ৰ সকলৰ লাজ আৰু অপমানক বল নিক্ষেপিত, সৰ্বশূন্যত আৰু
ঈশ্বৰৰ চৰিত্ৰ স্মৰ্তিত হৈ থাকিব। /

Dan 12:3 জ্ঞানী সকলে আকাশৰ উজ্জ্বলতাৰ দৰে উজ্জ্বল হ'ব, আৰু যিসকলে
অনেক ধৰ্মকিত লৈ ঘূৰি আনে, তেওঁ লোক. চৰিকা ললৈ ক'তৰ দৰে উজ্জ্বল
হ'ব।

৩ক- যিসকলে বুদ্ধিমান হৈ আছিল তেওঁ লোক. আকাশৰ শোভাৰ দৰে জলি উঠিব
বুদ্ধিৰে মানুহক জীৱন্ত নুজ ওপৰত উন্নীত কৰে। তেওঁৰ যুক্তিৰ ক্ষমতা,
তথ্য প্ৰমাণ ক্ষমতা বা সৰল কৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা সিদ্ধান্ত লোৱাৰ ক্ষমতা ই ইয়াক প্ৰমাণ
কৰে। ঈশ্বৰে দিয়া স্মৃতি নত যদি মানুহ বিদ্বেষী নহ'লহঁ তেনে তেন্তে
বুদ্ধিমত্তাই সকলো মানৱজাতিক ঈশ্বৰৰ অস্তিত্ব আৰু তেওঁৰ নিয়মৰ এক
স্বীকৃতিৰ দিশে লৈ গ'লহঁ তেনে কাৰণ মতে চৰিকা পৰিষ্কাৰ মানুহৰ আগত প্ৰমাণ
পোৱাৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য পৰিঘটনা বোৰ লিখিত হৈছে। ইয়াত অনুসৰণ কৰিবলগীয়া যুক্তিৰ
পথটো উল্লেখ কৰা হৈছে। ইব্ৰী লোক সকলৰ
ইতিহাসত এক শঙ্কৰ দী বশিষসৰ আবিষ্কাৰ ঘটিছিল। সেয়েহে ইয়াৰ সাব্যস্ত আৰু
ইয়াৰ লিখনীয়ে এই এক জন অনন্য ঈশ্বৰৰ বুলি কোৱা আন সকলো শাস্ত্ৰক
অগ্রাধিকাৰ লাভ কৰে। ঈশ্বৰ লোক সকলৰ সৈতে যুঁজ দিয়াটো এটা স্মৰ্ত্তিক
সম্বন্ধনা হৈছে। ইয়াত পৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ সৈতে যুঁজ দিয়াটো এটা পৰিচয় মত
পৰিণত হয়। যিচু খ্ৰীষ্ট প্ৰতিষ্ঠা কৰা বশিষসে ইয়াৰ উৎস আৰু ইয়াৰ উল্লেখ
পুৰণি নিয়মৰ ব্ৰুশা স্মৰ্ত্তিক পৰা লয়, যিহেঁতাক বৈধত প্ৰমাণ কৰে। বৰ্ণিত বোমা
ক. থলকি মতৰ দৰে এই নীতিক সন্মান নকৰে, যাৰ বাবে ই বা ইছলামৰ কৰোঁতা
নাজিক জীৱন্ত ঈশ্বৰ, জীয়াই থকা আৰু থকা সকলো বস্তুৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা বুলি দাবী
কৰিব নোৱাৰে। যিচুৱে যোহন ৪:২২ পদত এই নীতিটো নিশ্চিত কৰিছিল যে
পৰিত্ৰগ ইহুদী সকলৰ পৰাই আহে: আপুনি যি না জা নোৱে কপূজ কৰে; আৰ্মি যি জা নো
তক ইপূজা কৰে, ক'য়নো পৰিত্ৰগ ইহুদী সকলৰ পৰাই পোৱা যায়।

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ এই প্ৰথম গোটত ঈশ্বৰে আদম আৰু হৱাৰ পৰাই নিজৰ জীৱন
 ৰিপূৰ্ণ কৰি দেখুওৱা নিৰ্দ্ধাৰ বাবে বিশেষজ্ঞৰ অৰহিনেপৰিত্ৰণ পোৱা মানুহক
 নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে; আৰু এইটোৱা ১৮৪৩ চনলৈকে। এই গোটত আটাইতকৈ বৈশ্বাসী
 আৰু শা নটপুৰণ পক্টে যট্ণটসকলে ১৮৪৩ চনৰ বসন্তলৈকে ঈশ্বৰৰ ধৰ্মৰ পৰা
 উপকৃত হৈছিল যদিও এই তৰিখৰ পৰা ক'ৱল নিজৰ পৰিত্ৰৰ বৈশ্বমবাবৰ অনুশীলন
 প্ৰাৰ্থনা কৰি তুলিছিল। প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২৪-২৫ পদত এই ব্যক্তিৰ
 নিৰ্দ্ধাৰিত হ'ব: *তোমা লোকক, যিসকলে থিয়াত্ৰিত আছে, যিসকলে এই মতবাদ দাঙি,
 আৰু যিসকলে চয়তানৰ ভাষা জনে, তেওঁলোকে তেওঁলোকক কৰোঁৱৰ দৰে, মই
 তোমা লোকক কওঁ মই তোমা লোকৰ ওপৰত আনকোনো বোজা নদিওঁ ক'ৱল
 তোমাৰ যদি আছে মই অহালৈ কধেৰি থক।*

৩থ- আৰু যিসকলে জনসমাগমৰ বৰ্ণিত শিবি ইছে, তেওঁলোকে তৰ বোম্বৰ দৰে
 চৰিবা লগে কৰ্জি ল'ব উঠিবা।

এই দ্বিতীয় গোটটোৱে ১৮৪৩ চনৰ পৰা পৃথিৱীত প্ৰতি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা উচ্চ
 প্ৰমাণৰ পৰিত্ৰৰণৰ বাবে প্ৰথক কৰা হৈছে। বৈশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত,
 প্ৰথম অৱস্থাত যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যক্ষৰ আশাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি,
 কৰ্মাগতৰ ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত আৰু ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰ, ঈশ্বৰ
 দ্বাৰা ইয়াৰ পৰিত্ৰৰণক আনুষ্ঠানিক কৰি তোলা হৈছে। ইয়াৰ বৈশ্বমবাবৰ পুনৰুদ্ধাৰ
 দ্বাৰা যিটোই পুনৰ অনুশীলনকৰে, দীৰ্ঘ শতিকা বতৰনৰ পিছত পাহৰি যোৱা
 আৰু ইয়াৰ প্ৰতি অৱজ্ঞা।

এই দুটা গোটত বিভক্তিত, যিটোৱে তেওঁলোকক প্ৰথক কৰি তোলে সেয়া
 হৈছে ঈশ্বৰৰ ন্যায়ৰ ক্ষমতা তেওঁলোকৰ পৰিস্থিতি, অৰ্থাৎ তেওঁৰ দহ আজ্ঞা আৰু
 তেওঁৰ অন্তৰ্ভুক্ত আৰু অন্তৰ্ভুক্ত নিয়মৰ ক্ষমতা তেওঁলোকৰ মৰ্যাদা। ইয়াৰ
 মূল পাঠ যত্নপূৰ্ণক ২০:৫-৬ত, বোম্বো দমন কৰা দ্বিতীয় আজ্ঞাত, ঈশ্বৰে
 তেওঁৰ আজ্ঞা পালনকৰি গুৰুত্ব দিয়ে, সেইকথা স্পষ্টৰূপে প্ৰকাশ কৰিছে আৰু তেওঁ
 দুটা পথ আৰু দুটা বিপৰীতমুখী চূড়ান্ত ভাৱৰ কথা মনত পালে ইছে... *মই এজন
 ঈশ্বৰপৰায়ণ ঈশ্বৰ যি... মোক ঘণা কৰা আৰু মোৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰা লোকসকলৰ
 তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মক সন্তানৰ ওপৰত পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ সন্মুখীন
 হোৱা আৰু মোক প্ৰেম কৰা আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা হাজাৰ হাজাৰ লোকৰ
 প্ৰতি দয়া কৰ।*

আমাৰ পাক্ষৰি সৃষ্টি তৰাৰ অসৃষ্টিৰ বাৰণ প্ৰকাশ কৰিছে। তেওঁলোকৰ অসৃষ্টিৰ কাৰণ ঈশ্বৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত পাক্ষৰি নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ প্ৰকটীক হিচাপে কাম কৰিবলৈ হৈছে। আৰু আদিপুস্তক ১:১৭ পদতহে তেওঁলোকৰ বৰ্ত্ত প্ৰকাশ কৰিছে: ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পৃথিৱীত পোহৰ দিবলৈ আৰু শৰবসূতত ঐহিত স্থাপন কৰিলে। তৰা পছিত ঈশ্বৰে সেইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰি অৱস্থামক আদিপুস্তক ১৫:৫ পদত তেওঁৰ বংশধৰ সকলক সংখ্য দি থৈছে: স্ক্ৰিপ্স তৰাবোৰ গণনা কৰা, যদি আপুনি সেইবোৰ গণনা কৰিবলৈ সক্ষম হয়; তেন্তে মোৰ বংশধৰ সকলোতেনেকুৱাই হ'ব। ”

মুক্ত বিশ্বসীয়ে কৰা কামৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি এই আধ্যাত্মিক তৰাবোৰৰ মৰ্যাদা সলনি হ'ব পাৰে। অৱশ্যত্ৰ বদৰা আধ্যাত্মিকভাৱে পত্ৰিতহৈ তৰাটো পৰ্য্যায়, স্ক্ৰিপ্স পৰাপৰে। ১৮৪৩ চনত প্ৰক্টেৰেট্ৰাণ্ট বিশ্বসৰ পতনক চিহ্নিত কৰিবলৈ এই প্ৰক্টমূৰ্চটো উদগনি দিয়া হ'ব, যিটো ১৮৩৩ চনত প্ৰকাশ শিত ৬:১৩ পদৰ ৬ষ্ঠ ছীলত প্ৰকৃত আৰু শীৰ্চনৰে ঘোষণা কৰা হৈছিল: আৰু স্ক্ৰিপ্স তৰাবোৰ পৃথিৱীত পৰিল, যেনে কেডিমুৰ গছ প্ৰকণ্ড বত্ৰ হত জোকাৰিলে। নিজৰ অকাৰ লডুমববোৰ পালে ই দিয়া। আৰু পুনৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৪ পদত: তেওঁৰ ঠাঙে আৰু শৰতৰ বোৰৰ এক তৃতীয়াংশ বা ডুদ পৃথিৱীলৈ দিয়া হৈছিল। এই বৰ্ত্তই দানৰ বৰ্ত্তক নবীকৰণ কৰে। ৪:১০: তেওঁ স্ক্ৰিপ্স বহনীলৈ উঠি গৈ বহনী আৰু তৰাবোৰ কিছুমান পৃথিৱীলৈ পালে ই দিলে আৰু ভৰিৰে গচৰিলে। আত্মাই বোমান পোপৰ শাসন ব্যৱস্থাৰ ওপৰত মুক্ত বিশ্বসী সকলৰ এক তৃতীয়াংশৰ আধ্যাত্মিক পতনৰ আৰোপ কৰে; প্ৰকৃতৰিত লোক সকলক যিসকলে খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰণত অসাৰবিশ্বাস কৰিব আৰু তেওঁৰ ধৰ্ম্মিকত্ব দাবী কৰিব।

Dan 12:4 কৰ্নুত তুমি, দানিয়েলে শেষ সময়লৈকে বাক্যবোৰ বন্ধ কৰি ৰাখক আৰু পুস্তকখন ছীল কৰি ৰাখক;

৪ক এই শেষ সময়ৰ কাৰণ হৈছে ইবট ওপৰা আছ কৰ্নুত ই আৰম্ভ হৈছিল, আনুষ্ঠানিকভাৱে, ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত ঋতুত দানত প্ৰকটিত ঈশ্বৰৰ আদেশ বলবৎ হোৱাৰ লগে লগে। ৮:১৪: **সন্ধ্যাৰাতি পূৱ ৩০০ লৈকে আৰু পৰিত্ৰা ন্যায় পৰা যণ্ণব** . ১৯৯৪ চনত দ্বিতীয় শেষ সময়টো সৰ্জ্জনীন এডভেণ্ট্ৰিষ্ট প্ৰক্টিষ্টনটোকে নিন্দা কৰা হয়। ১৮৪৩ চনৰ পৰা দানিয়েলৰ পুস্তকখন পঢ়া হৈছে, কৰ্নুত এই কামৰ আগতকে ত্ৰিয়াওইয়াৰ সঠিক ব্যখ্যা কৰা হোৱা নাই যিটো মই এত্ৰিয়াও ২০২১ চনত প্ৰস্তুত কৰি আছো আৰু **এইটো ২০২০ চনৰ** পৰা ২০২০ চনটো ইতিমধ্যে ভগৱানৰ দৰাৰ ভাৱদৰে চিহ্নিত কৰা হৈছে যিহেতু সমগ্ৰ

মানবজাতি যিহে ২০১৯ চনত চীনত আবিষ্কৃত হোৱা Covid-19 Virus ৰ মৃত্যুৰ হাৰত
আঘতকৰিছে, বৰ্ণিত পোপৰক থলকিইউৰোপত, ২০২০ চনৰ পৰা হৈ।

দুষ্ট এডভেণ্টিষ্টে ষট অৱফে ইফইলা ষ্টেটেড

Dan 12:5 মই দানিয়ালেই দৈখিলোঁ, এজন নদীৰ পাৰত আৰু আনজন নদীৰ পাৰত
আবুদজ নমানুহ থিয় হৈ আছে।

৫ক- মনত ৰখিব! দানিয়ালে "হৃদয়ক লৈ" নদীৰ পাৰত আছে, টাইগৰিছ, সেই
মানুহভোজী। এতিয়ানদীখনৰদুয়কোষে দুজনমানুহ আছে, অৰ্থাৎ এজনপোৰ হ'বলৈ
সক্ষম হৈছে আৰু আনজনপোৰ হ'বলৈ ওলাইছে। ইতিমধ্যে ডেনত্ৰ ৮:১৩ পদত
দুজনসন্ত্ৰ মাজত আলোচনাৰ আদানপ্ৰদান কৰা হৈছিল।

Dan 12:6 তেতিয়া তেওঁলোকৰ এজন নদীৰ পানীত থিয় হৈ থকা লিনেনক পোৰ পনিষ
মানুহজনক লৈ, "এই আচৰিতক কক্ষাৰেব অন্তৰক তিয়াইব?"

৬ক- দান.৮:১৪ত সন্ত্ৰকলৰ প্ৰক্সমুহে ঈশ্বৰৰ পৰা ২৩০০ সন্ত্ৰা-
ৰত্নপুৰাৰ উত্তৰ পাছলৈ যিয়ে ১৮৪৩ চনৰ তৰিখ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল। ইয়াত
প্ৰক্সটো পুনৰবৃত্তি কৰা হৈছে আৰু এইবাবৰ প্ৰক্সটো জগতৰ শেষৰবিষয়ে; সেই
মুহূৰ্তত যেতিয়া ভৱিষ্যৎবাণীৰ উপযোগী হোৱা বন্ধ হৈ যাব। প্ৰক্সটো খ্ৰীষ্ট
ওচৰত উত্থাপন হৈছে লিনেনপনিষ এই মানুহজনৰ জিনেদীখনৰ ওপৰত থিয় হৈ
মানুহপোৰ হোৱাটো নিৰীক্ষা কৰে। ঈশ্বৰে লোহিত সাগৰপাৰ হোৱাৰ প্ৰক্সমূৰ্তি
লৈ যিয়ে ইব্ৰীসকলক বক্ষ কৰিলে বৰ্ণিত তেওঁলোকৰ মচিৰীয়া শত্ৰু সকলক হুঁচুৰি
পালে।

Dan 12:7 নদীৰ পানীত থকা লিনেনক পোৰ পনিষ মানুহজনোজিৰ সঁহাৰত আৰু
বাওঁহা তখন আৰু শব্দ লোৱালৈ চৰিব লজীয়াই থকা জনকামত শপত থাইছিল যে,
এইটো এটা সময় আৰু সময় আৰু আধ সময়ৰ বাবে হ'ব;

৭ক- নদীৰ পানীৰ ওপৰত থকা লিনেনক পোৰ পনিষ মানুহজনক থা শুনিলোঁ
তেওঁ সঁহাৰত আৰু বাওঁহা তখন স্পষ্ট ফলত ওপৰলৈ উঠিল।

বচিবক মধ্যস্থতাৰ পদত যিচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ আশীৰ্বাদ সঁহাৰত আৰু
শাস্তিমূলক বাওঁহা তখন স্পষ্ট তুলি গম্ভীৰ ঘোষণা কৰে।

৭খ- আৰু তেওঁ চৰিব লজীয়াই থকা জনৰ ওচৰত শপত থালে যে সেয়া বৰ্ছ সময়
সময় আৰু আধ সময়ৰ বাবে হ'ব

পোপৰ ৰাজত্বৰ ভৱিষ্যৎগী মূলক সময়সীমা বউদ্ধৰ্ত্ত দি খ্ৰীষ্টে তেওঁৰ বচিবক দেখুৱাইছে আৰু মনত পলে ইছায়েয়ে তেওঁ তততঃ ওঁৰগী ৰজক পোপৰ শাসনৰ জোৰ-জবৰদস্তি আৰু ইয়াৰ পূৰ্ব হোৱা বৰ্ষ আক্ৰমণৰ অভিশাপসন্মুখীন হ'বলৈ নিন্দা কৰিছিল। এই কৰণেই ইহুছে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা বশিৰামৰ পৰিত্যগ। এডভেণ্ট্ৰিষ্ট বচিবৰ সময়ৰ বশিৰাসী সকলক এইদৰে সতৰ্ক কৰা হয়। কৰ্নুত দ্ৰষ্টীয়টো কৰণে ঈশ্বৰক এই পোপৰ ৰাজত্ব উদগনি দিবলৈ বাধ্য কৰে; ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ তৰিখ অক্ষয় ৫৩৮ খ্ৰীষ্টাব্দ । বাছনি কৰটো বৰিচনা পূৰ্ণা কৰণ ৫৩৮ চনৰ এই তৰিখটোৱে ১১ আৰু ১২ পদত নতুন ভৱিষ্যৎগী মূলক সময়সীমা আমা কউপস্থাপন কৰি ভৱিষ্যৎগী ই আমা কপ্ৰস্তৰ কৰা গণনা বৰ্ত্তিত হ'চি পকে মকৰ্বি।

৭ গ- আৰু এই সকলোমোৰে অন্ত পৰিব যোৱা পৰিত্ৰ লোকসকলৰ শক্ৰ্ত সমুপ্ৰস্থ পভো জিয়া ব

মহা দুৰ্ঘটনাৰ শেষত, নিক্ৰান্ত সকলে নিজ কৰ্মশেষ হোৱাৰ দৰ্শিত পাব পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠ পৰা নিক্ৰান্ত হ'ব; নখিতত্ত্ব লক্ষ্য কৰক: সমুপ্ৰস্থ পভো জিয়া।

Dan 12:8 মই শুনিলোঁ কৰ্নুত বুজি নাপালোঁ, আৰু মই কালোঁ, “মোৰ প্ৰভু, এইবোৰে অন্তৰ্হ হ'ব?”

৮ ক- দুখীয়া ডেনিয়েলে ২০২১ চনত জীয়াই থকা সকলৰ বাবে যদি তেওঁৰ কৰ্ত্ত পখনকুজা বুজি এতিয়াও বহস্য হৈ আছে, তেন্তে তেওঁৰ হাতৰ মুঠৰ বহিৰত আৰু নিজ ৰপৰিত্ৰণৰ বাবে কৰ্মান অসাৰ আছিল এই বুজা বুজা।

Dan 12:9 তেতিয়া তেওঁ কলে, “হে দানিয়েলে যোৱা, কৰ্মিয়নো শেষৰ সময়লৈকে বক্ষমোৰ বন্ধ আৰু ছীল কৰা হৈছে।”

৯ ক- স্ক্ৰিপ্ততৰ সঁহাৰিয়াদে নিয়লেকভোক্ত ৰখিব, কৰ্নুত ই খ্ৰীষ্টন যুগৰ শেষৰ সময়ৰ বাবে সংৰক্ষিত ভৱিষ্যৎগীৰ পলমকপূৰ্ণা হোৱাটো নিশ্চিত কৰে।

Dan 12:10 বহুতো শূদধ হ'ব, বগা হ'ব আৰু শূদধ হ'ব; দুখী বোযা কৰ্ম মকৰ্বি আৰু দুখী কনোৱেই বুজি নাপাব কৰ্নুত বুদ্ধি থকা সকলো বুজি বা

১০ ক- বহুতো শূদধ কৰ্ম বগা কৰ্ম পৰিশোধন কৰা হ'ব

ইয়াত দানৰ পৰা শব্দৰ পিছত শব্দৰ সৰ্থক উদ্ধৰ্ত্তটো আওৰাই 11:35, স্ক্ৰিপ্তত অহংকাৰী আৰু নৰিউক ৰজা ৰপোপ ৰপৰিচয়নিশ্চিত কৰে যাঁ সকলো দেৱত আৰু আনৰ্ একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ ওপৰত উঠিয়ায়, পদ 36.

১০ খ- দুখী বোযা কৰ্ম মকৰ্বি আৰু দুখী কনোৱেই বুজি নাপাব

স্বল্পতঃ এনে এটা নীতিৰ উদগনি দিয়ে যিটো জগতৰ শেৰালৈ বহুচলি থকা ব, বায়াৰ দীঘলীয়া হোৱাৰ প্ৰতিমূৰ্তি দিয়া লেবত বিশ্বদৰ্শীত গ্ৰীক পাপৰ "পতিল" আৰু বোমান শক্তিৰ "লোহা" খৰ্চী উভতি অহালৈ বদীঘলীয়া হোৱাৰ দৰা কৰা হৈছে। দুইটো লোহাসকলক বুজিবলৈ দুগুণে বাধা দিয়া হ'ব: প্ৰথমে তেওঁলোকৰ ব্ৰহ্মত্বত অনাগ্ৰহ দৰা, আৰু দ্বিতীয়তে, ঈশ্বৰে দিয়া একপ্ৰকাৰ মোহৰ দৰা যিয়ে তেওঁলোকক ২ খচলনীকীয় পদৰ মতে মিছা কথা বিশ্বাস কৰিবলৈ সক্ষম কৰে। ২:১১-১২: এতে ক'ৱাৰে তেওঁলোকক প্ৰকাৰ মোহ পঠিয়াই ততেওঁলোকক মিছা কথা বিশ্বাস কৰে, যতে সত্যক বিশ্বাস নকৰা কনিত অধৰ্মকিত ত সন্তুষ্ট হোৱা সকলোৰে দোষী সাব্যস্ত হয়।

১০গ- কনিত বুদ্ধি থকা সকলো বুজিবা

এই উদাহৰণে প্ৰমাণ কৰে যে আধৰ্মিক বুদ্ধি ঈশ্বৰে দিয়া বশিয়ে উপহাৰ কনিত ইয়াৰ আগত সকলো সন্মান ৰকি মানুহক দিয়া মৌলিক বুদ্ধিৰ সদ্ৰাৱৰ কৰা হয়। কাৰণ এই নিয়মতো মানুহে শিক্ষা আৰু ইয়াৰ উপমা ক বুদ্ধিমত্তাৰ সৈতে ব্ৰহ্মত্ব কৰে। গতিকে মই আপোনালোকক এই পাৰ্শ্বকটো সাঁৱৰাই দিছো: শিক্ষাই মানুহৰ স্মৃতিশক্তি তথ্য প্ৰকাশ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে, কনিত বুদ্ধিমত্তাই ইয়াৰ সদ্ৰাৱৰৰ অনুমতি দিয়ে।

Dan 12:11 আৰু যি সময়ৰ পৰা আহৰহ হোৱাৰ আঁতৰে হ'ব, আৰু নবিজা ঘণনীয়াবসুত সন্মান কৰা হ'ব, তেতিয়াৰ পৰা হাজাৰ বছৰ নব্বৈ দিন হ'ব।

১১ক- নব্বৈ বছৰ বৰ্দ্ধন বৰ্দ্ধন হ'ব পৰা সময়ৰ পৰা

বৰ্দ্ধন— শব্দটো মূল হিব্ৰু গ্ৰন্থত নাই। আৰু এই নিখুঁতত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰণ এই চৰিত্ৰ যীচু খৰ্চী স্বৰ্গীয় পুৰোহিতত্বৰ বিষয়ে। পৃথিৱীত তেওঁৰ মধ্যস্থতা পুনৰুত্পাদনকৰি পোপজমী যীচু খৰ্চী পৰা তেওঁৰ নিকৰ্ণিত সকলৰ পাপৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰি হিচাপে তেওঁৰ ভূমিকা আঁতৰাই পালে। এই দখল কৰা সমান্তৰাল পাৰ্শ্বক সৰা ৫৩৮ চনত আৰম্ভ হৈছিল প্ৰথম ৰাজত্ব কৰা পোপ প্ৰথম ভৰ্জিলিয়াছৰেমেত, মাউণ্টকলিয়ান(স্বৰ্গ)ৰ লেটেৰানপোলেচেত বসতি সন্মান কৰাৰ তৰিখ।

১১খ- আৰু যি তঘণনীয়া ধৰ্মস সন্মান কৰা হ'ব

অৰ্থাৎ ৫৩৮ চনৰ পৰা, পোপৰ বোমান ৰাজত্ব আৰম্ভ হোৱাৰ তৰিখ, দান.৯:২৭ত উল্লেখ কৰা হৈছে: আৰু ডেউকা বডেউকা তথাকৰি ধৰ্মসৰ ঘণনীয়া

ক' মবোৰ আনক'ধকস হোৱালৈকে আৰু ইয়াক [ন'ব্বৰতি] ধকস কৰ [ভূমি] ত
অৰ্ধ পালেহো হ'ব ।

৫৩৮ চনৰ তৰিখটোকে লক্ষ্য কৰি এই পদটোত আত্মই এতিয়া ক'বলপোপৰ
বোমকহে বুজা ইছে, যিয়ে "ঘণনীয়া" শব্দটোকে এককৈ কৰণব্ধ্য কৰিছে। দ'নৰ
ক্ৰমত এনেকুৱা নাছিল। ৯:২৭, য'ত বোমৰ দুয়োটা পক্ষ, পৌত্তজিক আৰু
তৰপিছতপোপৰ বিষয় আছিল।

এই পদটোত দুটা বস্তুৰ গোট খোৱাৰ আগৰ আৰু গুৰুত্বলক্ষ্য কৰা
আহক'দনত খৰিষ্ট পৰ " দৈনিকিৰ আঁতৰোহ "। ৮:১১ আৰু পোপৰ "ডে উক"।
যিয়েদে নত উল্লখ কৰ " ঘণনীয়া ন'ব্বজাত " ক'চিয়াইলৈ ফুৰে। ৯:২৭। এই দুটা
ক'কক্ষ একে তৰিখ ৫৩৮ আৰু একে টিস্তৰ সৈতে সংযোগ কৰি আত্মই নিশ্চিত
কৰে আৰু পক্ষ ৭ কৰে যে এই ক'কক্ষ লেখকসঁচ ক'য়ৱোমান পোপজি ম

ইন ডেনা ১১:৩১, গ্ৰীক ৰজা চতুৰ্থ এন্টনি'ক ছৰওপৰত আৰোপ কৰ
ক'ক'ই আমাক সঁচা ক'ৰি " ধকসৰ ঘণনীয়া " বুজি ক'য় তৰ সাধৰণ আৰু
উপস্থাপন কৰিলে। পোপজি মহোঁষাক পুনৰুত্পাদনকৰে, ক'নিত ১২৬০ দীঘলীয়া,
বক্তক'ত বহুৰ ধৰি।

১১ গ- এক হাজা বৃদশ ন'ব্ব দিন থকাৰ।

শেষৰ সময়ৰ বিষয়ে উল্লখ কৰা ভবিষ্যদ্বাণী মূলক সময়সীমা ক'ছি নহ'বলৈ,
দ'নিয়েলৰ সকলো ভবিষ্যদ্বাণীত এককটোকে সংখ্যটোকে আগতৰখা ইছে: দিন
১২৯০; দিন ১৩৩৫ (পৰৱৰ্তী পদ); দ'ন.৮:১৪: *সন্ধ্যাৰাতি পুৱা ৩০০*; আৰু
ইতিমধ্যে দ'ন.৯:২৪: সপ্তাহ ৭০.

আমাৰ হাতত তাত্ৰ এটা অতি সহজ গণনা আছে: ৫৩৮ + ১২৯০ = ১৮২৮।

ইংৰাজ ৰজ কীয়াপৰিয়ালৰ উপস্থিতিত লণ্ডাৰ এলবৰী পাৰ্কত অনুষ্ঠিত
হোৱা এডভেণ্টিষ্ট সন্মিলনৰ পঁচবছৰৰ ভিতৰত তৃতীয়টো সন্মিলন।

Dan 12:12 *যি জনে পোষ কৰি হাজা বৰ্তনশি প্ৰচুৰশি দিনলৈ আহিব তেওঁ ধন্য।*

১২ ক- ক'বল এই আয়াতটোকেই আমাক এই দুটা ভবিষ্যদ্বাণী মূলক সময়সীমাৰ
অৰ্থ দিয়া। বিষয়বস্তুটো ইছে খৰিষ্ট উত্তৰিত হ'ব আশা, ক'নিত বাইবেলে দিয়া
সংখ্যগত প্ৰকৃতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এক বিশেষ আশা। 1828 আৰু 1873 চনৰ
ভিতৰত সম্পন্ন হোৱা বিশ্বসৰ এডভেণ্টিষ্ট পৰীক্ষাৰ আৰম্ভণি আৰু অন্তক্ৰমে
চিহ্নিত কৰা দুটা তৰিখৰ সৈতে ফৰেষ্টই আমাক উপস্থাপন কৰে যীচু খৰিষ্ট
আমাৰ ক'লোণীয়ায় প্ৰকৃতিৰ ভাৱ বিষয়ে, সেয়েহে পেক্টেট্টেট দ'শলৈ।

"বঘ" নদী পাৰহোৱাৰ প্ৰকৃতি চৰ্ছিত মানুহৰ আত্মক থোৱা বঘটোৱেই হৈছে এই তৰিখ ১৮৪৩-১৮৪৪ ফিয়ে নিন্দ কৰা প্ৰটেষ্টেণ্টাণ্টিকলক আধ্যাত্মিক জীৱনৰ পৰা আধ্যাত্মিক মৃত্যুলৈ পাৰকৰি দিয়ে। আনহাতে, ফিজি নপেৰীক্ষিত উত্তীৰ্ণ হৈছে তেওঁ এই বিপদজনক পাৰহোৱাৰ পৰা জীৱিত অৱস্থাত আৰু ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পা ই ওলাই আহে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা এটা নিৰ্দিষ্ট ধন্যতা লাভ কৰে: "ফিজি ন ১৮৭৩ চনত উপনীত হয় তেওঁ ধন্য।"

Dan 12:13 আৰু তুমি তোমাৰ শেষৰফাললৈ আগবঢ়িয়ে, তুমি বিশ্বম ল'ৰা আৰু শেষৰ দিনবোৰত তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বাবে থিয় হ'ব।

১৩ক- দানিয়েলে প্ৰথম পুনৰুত্থানৰ পিছত তেওঁ পুনৰুত্থান হোৱাৰ পিছত আৱিষ্কাৰ কৰিব, তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ প্ৰৱৰণ কৰা সকলোবোৰ সুখ অৰ্থাৎ বিনুত এতিয়াও জীয়াই থকা এডভেণ্টিষ্টজনৰ বাবে তেওঁৰ শি্ষ আৰু অধিক সম্পূৰ্ণ হ'ব যোহনৰ এপ'কলিপছতৰ প্ৰকাশৰ দৰা।

দানিয়েলৰ পুস্তকখনে ইয়াৰ বিশাল সমৃদ্ধি ভলদৰ লোকুৱাই ৰখিছে। আমিলক্ষ্য কৰিছোঁ যে প্ৰকুৱা তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক সম্বন্ধন কৰা উৎসাহৰূপ ঠসমূহ একে বৰে শেষ দিনত ৰাৰণ এই শেষ দিনবোৰে পৃথিৱীত মানৱ ইতিহাসৰ সমগ্ৰ সময়ছোৱাত প্ৰকলিত ভয় আৰু নিৰাপত্তাহীনতাৰ নিয়মলৈ ঘূৰি আহিবা আকৌ এবাৰ, বিনুত শেষৰ বৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক এককভাৱে উলিওৱা হ'ব আৰু ডেনত যোগ কৰা তৃতীয় ব্ৰহ্মদক্ষ পৰা বক্ষ পোৱা বিদ্বান সকলৰ ওপৰত ফি দুৰ্ভাগ্য হ'ব, তৰ বাবে দয়া কৰা হ'ব। ১১:৪০-৪৫ আৰু প্ৰকাশিত বক্য ৯:১৩। ফিহিৰূ ১৪ পদত বিশ্বসৰ সাধৰণ আৰু সমূহ উপস্থাপন কৰা হৈছে: নেহে, দানিয়েলে আৰু ইয়ৰে। নেহেৰ দৰে আমিও ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বসযোগ্যতাৰ জাহাজ নিৰ্মাণ কৰি সংসাৰিক চিন্তাৰ সোঁতৰ পৰা পলায়ন আৰু প্ৰতিহত কৰিবা লাগিবা। দানিয়েলৰ দৰে আমিও মিছা ধৰ্মই স্থাপন কৰা মানদণ্ডক অস্বীকাৰ কৰি মনোমীত ব্ৰহ্মচৰিত্তি হিচাপে নিজ বকৰ্জ্য পাৰলৰ প্ৰতি দৃঢ়তাৰে আকৃষ্ট হৈ থকাৰি লাগিবা আৰু ইয়ৰেৰ দৰে আমিও যোৱা ইষ্ট শ্বৰে অনুমতি দিব তেতিয়া ইশাৰীৰিক আৰু মানসিক ভৱদুখ-কষ্ট গ্ৰহণ কৰিবা লাগিবি ইয়ৰেৰ তুলনাত সুৰধি থকাৰি: তেওঁৰ অৰ্জ্জুৰ জৰিয়তে আমি শিৰিছোঁ যে ঈশ্বৰে এই পৰীক্ষাবোৰ কৰি অনুমতি দিয়ে।

দানিয়েলৰ পুস্তক ও আমাৰ অদৃশ্য আৰু শীজীৱনক ভলদৰ বোৰ্জি বলাই অনুমতি দিলে। এইটো, গবেষণালৈ নামৰ এই চৰিত্তকো আৱিষ্কাৰ কৰি, ফিটো নামৰ অৰ্থ হৈছে

"যি জনে ঈশ্বৰৰ মুখ দেখে।" ঈশ্বৰিক পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ সকলোগুৰু তপস্বী
 মিছনত তেওঁ উপস্থিত থাকে। আৰু আমি উপলব্ধি কৰিব লাগিব যে, ঈশ্বৰ আৰু শী
 বজ্জিত তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা অৱতৰবসময়ত অৰ্থাৎ ৩৫ বছৰত তেওঁ আৰু সকলোভাৱে
 সন্মত। ঈশ্বৰ সন্মতৰ প্ৰকাশ মা ইকলেৰ উপস্থিতিৰ পৰা ব্ৰহ্মত হৈছিল।
 প্ৰথমৰ এক বৃহৎ গৱতৰত মা ইকলে ওৰ্ণাজ বকুতৰ অংশীদাৰ মাত্ৰ "মুখ
 নেত্ৰ সকলোৰে জন" বুলি মানি লয়। বৰ্নিত গবেষণাত তেওঁক মনোমীত সকলোৰে
 নিকৰ্ণিত দানিয়েলৰ ওচৰতো তেওঁক "তেনোৰ লোক সকলৰ নেত্ৰ" হিচাপে
 উপস্থাপন কৰিলে। আৰু ডেন ৯ পদত যীচুৱে তেওঁৰ বশীৰত মনোমীত সকলক
 পৰিত্ৰণ কৰিবলৈ যিখিনি সম্পন্ন কৰিবলৈ আহিছে, সেই সকলোৰে আমাক অতি
 স্পষ্টৰে প্ৰকাশ কৰিছে। এইদৰে ঈশ্বৰীয় পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পটো স্পষ্টৰে
 ঘোষণা কৰা হয়, তৰপিছত ৩০ এপ্ৰিলত যীচু খ্ৰীষ্টে ক্ৰুচত দিয়াৰ দৰা সম্পন্ন
 কৰা হয়।

দানিয়েলৰ বৰ্ণিত পথনো আমাক দেখুৱাইছে যে বিশ্বাস কৰিলে এজন প্ৰপ্ৰায়স্কীহ
 প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰে। আৰু যে ঈশ্বৰ মত শিশুত বৰ বছৰত ভৰি দিয়াৰ লগে লগে
 প্ৰপ্ৰায়স্কী হ'ব। সেয়েহে আমাক বৰ্ণিত শিশুৰ প্ৰদৰ্শন দৰা বহন কৰা তিওঁ ফল
 আৰু সকলোমিছা ধৰ্মৰ ধৰ্মীয় জন্ম ঐতিহ্যে পালন কৰিব পাৰে। যীচুৱে মাৰ্ক
 ১৬:১৬ পদত ঘোষণা কৰিছিল যি জনে বিশ্বাস কৰে আৰু বাপ্ৰতিম লয়, তেওঁ
 পৰিত্ৰণ পাব যি যি বিশ্বাস নকৰে তেওঁক দোষী সাব্যস্ত কৰা হ'ব। সেয়েহে ইয়াৰ
 অৰ্থ হ'ল বাপ্ৰতিম আগত বিশ্বাস উপস্থিত থাকিব লাগিব আৰু প্ৰদৰ্শন কৰিব
 লাগিব। বাপ্ৰতিম পিছত ঈশ্বৰে ইয়াক পৰীক্ষিত ৰখে। লগতে দানিয়েলত প্ৰকাশ
 পোৱা আন এটা মুকুত, মথি ৭:১৩ৰ পৰা যীচুৰ এই কথাবোৰ নিশ্চিত কৰা হৈছে: সূৰ
 দুৱাৰে প্ৰকাশ কৰক। কয়িনো দুৱাৰখন বহল, আৰু ধ্বংসৰ পথ বহল। আৰু
 বহুত ইপা বহুত যি; আৰু মথি ২২:১৪ তো: ৰাণ বহুতক আহ্বান কৰা হৈছে, কিন্তু
 নিকৰ্ণিত হোৱা কম; দন. ৭:৯ অনুসৰি দহ বৰ্ণিত মাত্ৰ এক মৰ্ণিত বৰা
 ঈশ্বৰৰ ওচৰত হিচাপ দিবলৈ আহ্বান কৰা হৈছে মুকুত পোৱা মনোমীত সকলৰ
 পৰিত্ৰণ পোৱা গৈছে, ৰাণ তেওঁলোকৰ সঁচকৈ যিস্থিৰিত ঈশ্বৰৰ ভলদৰে সোৱা
 কৰিছিল, পৰিত্ৰ আত্মত খ্ৰীষ্ট ।

১২ নং অধ্যায়ত মাত্ৰ প্ৰকাশিত বাক্যৰ পুস্কৰ গঠনৰ ভেটি স্থাপন কৰা
 হৈছে, প্ৰকাশিত বাক্যত সময় বৰ্ণিত জনৰ বাবে মৌলিক বৰ্নিত মৌলিক ৫৩৮,
 ১৭৯৮, ১৮২৮, ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ তৰিখবোৰ মনত পালেই

ভৱিষ্যদবণী মূল প্ৰক্ৰী কৰা দৰপৰিচয়

বাইবেলৰ সকলো দৃষ্টান্তে আত্মই পাৰ্শ্বৰি উপাদানব্ৰহ্মৰ কৰা, যাৰ বৰ্চুমানমা পৰা ঐয়সো ধৰণমা পৰা ঐ উপস্থাপন কৰা বোনামী সত্ত্ব প্ৰক্ৰীক হ'ব পাৰে। সেয়েহে ব্ৰহ্মহুত প্ৰক্ৰীটো প্ৰক্ৰীক সকলোকোণৰ পৰা পৰীক্ষা কৰিব লাগিব যত ইয়াৰ পৰা ঈশ্বৰে লুকুৱাই থকা শিক্ষাবোৰ উলিয়াই পাব। উদাহৰণস্বৰূপে "সাগৰ" শব্দটো লওঁ আহক। আদিপুস্ক ১:২০ পদ অনুসৰি ঈশ্বৰে ইয়াক সকলো ধৰণৰ প্ৰাণীৰে জনবহুল কৰা, অগণন আৰু বোনামী। বত্ৰ হত উশা হলৈ জীয়াই থকা মানুহৰ বাবে ইয়াৰ পৰিৱেশমা বৃত্তক। এইদৰেই মানুহৰ বাবে মৃত্যুৰ প্ৰক্ৰীক হৈ পৰা যিয়ে সৈৰ্থক ভৱে ইয়াৰ লৱণীয়ত কভয় কৰিব পাৰে যিয়ে পৃথিবীখনক বীজ গুৰুত কৰি তোলে। স্পষ্ট হৈছে এই প্ৰক্ৰীকটো মানৱতৰ বাবে অনুকূলন হয় আৰু ইয়াৰ মৃত্যুৰ অৰ্থাৎ বাবে ঈশ্বৰে বপ্তিসমা পানীৰ প্ৰক্ৰীক হ'ব অজুৰ চেনিটোকে তেওঁৰ নাম দি। এতিয়া বপ্তিসমা লোৱাৰ অৰ্থ হৈছে ডুব যোৱা, অৰ্থাৎ খুঁটি পুনৰ জীয়াই থকাৰ বাবে ডুব যোৱা। পুৰণি অধৰ্মিক মানুহজন খুঁটি ধৰ্মিকত বহন কৰি উঠি উঠে। ইয়াত আমি ঈশ্বৰিক সৃষ্টি এটা উপাদানবসমূহ দি থকাৰ পাওঁ সাগৰ। এই শিক্ষাৰ অধীনত আমি দি নিয়মে ৭:২-৩ পদৰ পৰা এই পদটোকে ঈশ্বৰে দিয়া অৰ্থ ভুলদৰে বুজি পাম "... আৰু চোৱা, আৰু শব্দৰ চৰ্চা বত্ৰ হৈছে মহাসাগৰৰ ওপৰত চোৱা থকাৰে। আৰু চৰ্চা মহান জন্তু সাগৰৰ পৰা ওলাই আহিল, ইটোৱে সৰ্চাৰ পৰা প্ৰথক।" জানি থওক যে "আৰু শব্দৰ চৰ্চা বত্ৰ হৈছে" বজিয়া জনগোষ্ঠীসমূহক আৰ্হি প্ৰতিষ্ঠা কৰা সৰ্বজনীন যুদ্ধসমূহৰ ইংগিত দিয়া। ইয়াত "মহাসাগৰ" যোপোত্তকিক জনগোষ্ঠীৰ মানৱ গণক প্ৰক্ৰীক কৰা যিসকলে ঈশ্বৰক সন্মান নকৰাৰে তেওঁৰ দৃষ্টি "সাগৰ"ৰ জীৱজন্তু সমান। "আৰু শব্দৰ চৰ্চা বত্ৰ হৈছে," "চৰ্চা" অৰ্থাৎ ব্ৰহ্মহুত উত্তৰ, দক্ষিণ, পূব আৰু পশ্চিম দিশৰ ৪টা বৰ্জনে বিন্দুক প্ৰতিষ্ঠা কৰে। "আৰু শব্দৰ চৰ্চা" আৰু শব্দৰ পত পৰিৱৰ্ত্তা আন, অৱৰুদ্ধে দিয়া, ধুমুহা সৃষ্টি কৰা আৰু বৰষুণ আন, অৱৰুদ্ধক আঁতৰাই থকাৰে তেওঁলোকে ব'দৰ অনুকূল ঐক্যত নেদেৰে যুদ্ধই ব্ৰহ্মজনৈতিক আৰু সমাজপৰিৱৰ্ত্তাৰ সৃষ্টি কৰে, বিশাল উত্তৰ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰে যিয়ে ঈশ্বৰে বৰ্জিলোৱা নতুন বজিয়া লোকসকলক আৰ্হি প্ৰতিষ্ঠা কৰা, বৰ্জিত তেওঁৰ আশীৰ্বাদ নেপোৱাৰে। "জন্তু" হ'চিপো নিক্ষেপণ কৰা বাবে তেওঁলোকে প্ৰকৃত মানুহক আগবঢ়োৱা আশীৰ্বাদৰ অৰ্থাৎ বী নহয়; তেওঁৰ বশিসী নিক্ষেপিত যিসকলে আদম

আবু হৰাৰ পৰা ঈশ্বৰৰ পোহৰত খোজ বাদে, আবু এইটোৱেই জগতৰ শেষলৈ বহি
আবুত উৰনিৰ্দ্ধাৰিত কোনে? যিসকলৰমাজত তেওঁ নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তি চৰ্ণি পায় যিহেতু
মানুহক আদিপুস্ক ১:২৬ অনুসৰি ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি সৃষ্টি কৰা হৈছিল। এই
পাৰ্শ্বক্য মন কৰক: মানুহক ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি সৃষ্টি বা সৃষ্টি কৰিছে,
আনহাতে প্ৰবীণটো ঈশ্বৰে দিয়া কৰ্মৰ দ্বাৰা ইয়াৰ পৰিৱেশ সাগৰীয় স্ফাজ বা
আকাশী ব্ৰহ্মৰ উৎপন্ন। কৰ্মীয়াৰ বাছনিয়মেবাদৰ পাৰ্শ্বক্য চহ্নিত কৰে।

পৃথৱী " শব্দটো লওঁ আহক। আদিপুস্ক ১:৯-১০ পদ অনুসৰি এই নাম "
পৃথৱী " " সাগৰ " ৰ পৰা ওলোৱা শূন্য নমাস্তিক দিয়া হৈছে; ঈশ্বৰে প্ৰথম শিত ১৩
পদত শোষণ কৰিব পৰা এটা প্ৰতিচ্ছবি, কথলিক বিশ্বসৰ পৰা ওলাই অহা
প্ৰক্টেণ্টাণ্ট বিশ্বসৰ প্ৰকটিক হিচাপে। বিনুত " পৃথৱী " ৰ অন্বয়ন্য দৰ্শবোৰ
পৰীক্ষা কৰা যাক। মানুহৰ পৃষ্ঠকৰ হ'লে ই অনুকূল বিনুত শূন্য নমৰ ভূমিক্স প
ল'লে প্ৰকটিকল। সেয়েহে মানুহৰ বাবে আশীৰ্বাদ হ'বলৈ সক্ষম পৰা ভলপানী
দিয়াৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। এই পানী পাৰহৈ যোৱা নদী আবুনৈৰপৰাও আহিবপাৰে;
এই কাৰণেই ঈশ্বৰৰ ব্যক্ষ্য নজি ইবাইবলেত " জীৱনতপানীৰএটা বসন্ত " ৰ সৈতে
তুলনা কৰা হৈছে। এই " পানী " ৰ উপস্থিতি বা অনুপস্থিতিয়েই " পৃথৱী " আবু
আধ্যাত্মিকভাৱে ৭৫% পানীৰগেঠিত মানুহৰ বিশ্বসৰ গুণনিৰ্দ্ধাৰ কৰে।

তৃতীয় উদাহৰণ হিচাপে আকাশৰতৰ বোৰ লওঁ। প্ৰথমে, " সূৰ্য্য ", ধনাত্মক
দৰ্শিত ই আলোক্ষিত কৰে; আদিপুস্ক ১:১৬ অনুসৰি ই " দিন " ৰ আলোক্ষসজ্জ,
ই মানুহে খেদ্য হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা উদ্ভিদবোৰক উৎপাদন কৰে আবু বৃদ্ধি কৰে।
নৰ্ত্তিচকদৰ্শিতোহ'ল অৰ্ধৰিক্ত গৰম বা বৰষুণৰ অভাৱত শস্যজন্ম ই দিয়া।
গেলিগিওৱেঠিক ই কইছিল ই আমাৰ বৰ্শিক্সমণ্ডল কন্দ্ৰ আছে আবু ইয়াৰ
ব্যৱস্থাৰ সকলোগ্ৰহ ইয়াৰ চৰ্চাওফা লোৱাৰ্থক। আবুস্বৰপৰা, ই আটাইতকৈ
ডাঙৰ বাইবলে ইয়াক আদিপুস্ক ১:১৬ পদত " আটাইতকৈ ডাঙৰ " বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ
কৰিছে, আটাইতকৈ উৎপাদন আবু ইয়াৰ কাষত পৰি নোৱাৰা নহ'ল। এই সকলোগ্ৰহ
মাপকাঠী ইয়াক ঈশ্বৰৰ নিখুঁত প্ৰতিমূৰ্তি কৰি তোলে। যিৰমাজত এই সকলোগ্ৰহ
বৈশিষ্ট্য পোৱা যায়। কোনেও ঈশ্বৰক দেখি জীয়াই থকাৰি নোৱাৰে, " সূৰ্য্য " ৰ
ওপৰতোভৰিৰাখিব নোৱাৰে; একমাত্ৰপুৰুষ্মানতৰা, বাকী বোৰ সকলোগ্ৰহ বা
নাৰীকৃততৰা। তেওঁৰ পিছত " চন্দ্ৰ ", " আটাইতকৈ সূৰ্য্য ": আদিপুস্ক ১:১৬
অনুসৰি ই ৰাতিৰ আলোক্ষময় যি আন্ধৰৰ ওপৰত ই সত্তাপৰ্ত্তিকৰে। " চন্দ্ৰ "
সেয়েইয়াৰ বাবে এটা নৰ্ত্তিচকৰ বটহে আছে। আমাৰ আটাইতকৈ ওচৰৰ যদৌ

এই তৰাটোৱে দীৰ্ঘদিন ধৰি নিজ বুলকা ইথাৰ মুখখনৰ বহুস্বৰ বক্ষ কৰি আহিছে। ই নিজৰ ইজৰ্জৰিৰি থকা বৰ্ণিত আনসকলোৰ দৰে ই আমাৰ কটভিত্তি ইপৰ্শিয়াই দিয়ে, এটা প্ৰকাৰ শীল চক্ৰত, এটা দুৰ্দ্ধা পোহৰ যিটোই "সূক্ষ্ম"ৰ পৰা লাভ কৰে। এই সকলোৰে মা পৰা ঐ "চন্দ্ৰ" হৈছে প্ৰকৃততে ইহুদী ধৰ্ম আৰু দৰ্শন যত ৫৩৮ চনৰ পৰা বৰ্ত্তা নলৈকে বোম্বা ন ক থলিকপে পিজি মৰ্ছা ছি থ্ৰীষ্টন ধৰ্ম আৰু ১৮৪৩ চনৰ পৰা লুথৰিয়ান ক লৰ্ভনিষ্ট আৰু এংলিকান প্ৰটেষ্টেণ্ট ধৰ্ম প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ খুঁত প্ৰতীক সূক্ষ্ম আৰু চন্দ্ৰ "। সেইটো" খুঁত দিন আৰু বছৰ চিনি কৰ", আৰু "প্ৰথমীত পোহৰ দিয়া"। জৰ্জৰি উঠ, সংখ্যগৰিষ্ণত, কৰল আনধৰৰ সময়ত ৰত। ভৱিষ্যদ্বাণী ই তেওঁলোকৰ পতনৰ আৰোপ নকৰলৈকে ঈশ্বৰ দাসসকলক প্ৰকৃতসকলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাটো আদৰ্শ প্ৰতীক; যিয়ে তেওঁলোকৰ আধ্যাত্মিক অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তাৰ ইংগিত দিয়ে। এইটোৱেই হ'ব সেই বৰ্ত্তা যিটো ঈশ্বৰে থ্ৰীষ্টন ধৰ্ম পতনক উদগনি দিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব, দা.৮:১০ আৰু প্ৰক্ৰ শতি বাক্য ১২:৪ত বোম্বা ন মৰ্ছা বৰলি; আৰু প্ৰক্ৰ শতি বাক্য ৬:১৩ আৰু ৮:১২ পদত সৰ্জ্জনীন প্ৰটেষ্টেণ্ট ধৰ্ম পতন। বৰ্চিছন, "তৰ" য়ে প্ৰক্ৰ শতি বাক্য ৮:১০-১১ পদত ক থলিকপোপৰ পদক, প্ৰক্ৰ শতি বাক্য ৯:১ পদত প্ৰটেষ্টেণ্ট বৰ্ণসকল বুজায় আৰু এটা মুকুটত একত্বিত হৈছিল সংখ্যত ১২ জন, বৰ্জিয়ানিৰ্দ্ধাৰিত সমাৰোহ প্ৰক্ৰ শতি বাক্য ১২:১ পদত। ডোনা ১২:৩ পদত তেওঁলোক "যিসকলে জনসমাগম বৰ্ণকিত শাকি ইছে" অৰ্থাৎ "যিসকলে প্ৰথমীতনক আলেৰ্শিত কৰে" ঈশ্বৰে দিয়া পোহৰৰ দৰা প্ৰতীক হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে।

এই পাঁচটা প্ৰতীক এপ'কলিপছৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব। সেয়েহে আপুনি উপস্থাপন কৰা চিন্দ্ৰমূহৰ মা পৰা ঐ যিকৈটোয়াই অনা লুকাই থকা বৰ্ণসমূহ আৱিষ্কাৰ কৰাৰ অভ্যাস কৰিব পাৰে। বৰ্ণিত কৰিছমান আৱিষ্কাৰ কৰাটো কঠিন হ'ব, লগতে, ঈশ্বৰে নিজৰ ইহুদীস্বৰ চৰ্চক ঐটো সূচাইছে, বাইবেলৰ পদবোৰত, যেনে "মূৰ আৰু ৫" শব্দৰে যিটো কৰল ঈশ্বৰে যিচ. ৯:১৪ ত দিয়া অৰ্থাৎ দৰা হৈ বুজাবপাৰি, য'ত আমাৰ পিচিবলৈ পোঙ "দণ্ডধীশ বা জয়যজ্ঞ নাই মূৰ মৰ্ছা শাকিৰো ভাববদী, ই ৫"। বৰ্ণিত ১৩ পদত সমান্তৰালভাৱে প্ৰকৃত কৰ হৈছে, সেয়েহে এক অৰ্থ বহন কৰি, "কল জল আৰু নল"; "এটা নল" যিয়ে প্ৰক্ৰ শতি বাক্য ১১:১ ত বোম্বা ন পোপৰ পদক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব।

সংখ্য আৰু সংখ্যৰ প্ৰকৃতি বী অৰু আছে। মূল নিয়ম অনুসৰি আমাৰ আবেদী কৰ্মত আছে:

“১” সংখ্যটোৰ বাবে: স্কলীয়ত (ঐশ্বৰিক বা সংখ্যগত)

“২” সংখ্যটোৰ বাবে: অসম্পূৰ্ণ।

“৩” সংখ্যটোৰ বাবে: নিখুঁতত।

“৪” সংখ্যটোৰ বাবে: সৰু নীনত (৪টা বৰ্জনী পইণ্ট)

“৫” সংখ্যৰ বাবে: পূৰ্বপূৰ্ব মৰ্মলি মানুহ।

“৬” সংখ্যৰ বাবে: আৰু শীতপ্ৰদত (আৰু শীতত বাদত)।

“৭” সংখ্যৰ বাবে: পূৰ্ণ। (আৰু সৃষ্টিৰুট ঐশ্বৰ মৰ্মলি)

এই সংখ্যৰ ওপৰত আমাৰ হাতত প্ৰথম সাতটা মৌলিক সংখ্যৰ যোগৰ সংমিশ্ৰণ আছে: উদাহৰণ $৮ = ৬ + ২$; $৯ = ৬ + ৩$; $১০ = ৭ + ৩$; $১১ = ৬ + ৫$ আৰু $৭ + ৪$; $১২ = ৭ + ৫$ আৰু $৬ + ৬$; $১৩ = ৭ + ৬$ । প্ৰকৃত শক্তি বাক্যৰ এই অধ্যয়নসমূহত আলোচনা কৰা বিষয়বস্তুৰ সম্পৰ্কে এই পছন্দসমূহৰ আধ্যাত্মিক অৰু আছে। দানিয়েলৰ পুস্তকত আমি ২, ৭, ৮, ৯, ১১ আৰু ১২ অধ্যয়ন মটীৰ খ্ৰীষ্টান যুগৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বৰুত পাওঁ।

পাঁচনি যিহেদনক প্ৰকাশ কৰা প্ৰকাশ শক্তি বাক্য পুস্তকত অধ্যয়ন সংখ্যৰ প্ৰকৃতি বী সংহতি অত্মত প্ৰকাশ কৰ। খ্ৰীষ্টান যুগ দুটা মূল ঐতিহাসিক ভাগত বিভক্ত।

প্ৰথমটোৱে “২” সংখ্যৰ সৈতে সংযুক্ত খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ মতবাদী “অসম্পূৰ্ণ”ৰ সবহভাগ সামৰি লৈছে যিটো ৫৩৮ চনৰ পৰা বৰোমান কথলিক পাপিজিম্পেৰ্ণি নিধিত্ব কৰে, যিটো বৰোমান কথলিক পাপিজিম ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা পৌত্তলিক বৰোমান সম্ৰাট প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইনে প্ৰতিষ্ঠা কৰা ধৰ্মীয় নিয়মবট্ৰুত ধৰি বী। ২ নং অধ্যয়ন ৯৪ আৰু ১৮৪৩ চনৰ মাজৰ সময়ৰ সময়খনি সামৰি লৈছে।

“৩” সংখ্যৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা দ্বিতীয় অংশটোৱে ১৮৪৩ চনৰ পৰা “এডভেণ্টিষ্ট” সময়ৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, যিটো সময় যিহেদ ঐশ্বৰ দানত উল্লখ কৰা ঐশ্বৰিক আদেশব্দৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বৰুটী অনুসৰি পুনৰুদ্ধাৰ কৰা এপষ্টলিক মতবাদৰ “পূৰ্ণ” দাবী কৰে। ৮:১৪। ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে আশা কৰা খ্ৰীষ্টান উত্তৰিত হ'ল। এই সিদ্ধান্ত কৰা ন্যায় লভ কৰ হ'ব।

৭ সংখ্যৰ ওপৰত ৮ নম্বৰ বা ২+৬ সংখ্যই পট্টাৰ্চক কৰ্ম (৬) অসম্পূৰ্ণৰ সময়(২) উদগনি দিয়ে। ৯ বা ৩+৬ সংখ্যই নিখুঁততৰ সময়(৩) আৰু সমানে পট্টাৰ্চক কৰ্ম (৬) সুচায়া ১০ বা ৩+৭ সংখ্যই সিদ্ধিৰ সময়(৩), ঈশ্বৰীয় কৰ্মৰ পূৰ্ণ (৭)ৰ বাবে ভৱিষ্যৎবাণী কৰে।

"১১" বা মূলতঃ ৫+৬ সংখ্যটোৱে ফৰাটী না স্তকিতৰ সময়ক বুজায় য'ত মানুহ(৫) চৰিত্ৰ নবসঁতে জড়িত(৬)।

"১২" বা ৫+৭ সংখ্যটোৱে, সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ সঁতে মানুহ(৫) সম্পৰ্ক প্ৰকাশ কৰে (৭ = পূৰ্ণ আৰু তেওঁৰ জৰ্জীৱিত)।

"১৩" বা ৭+৬ সংখ্যটোৱে চৰিত্ৰ নবসঁতে জড়িত খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম পূৰ্ণ (৭) বুজায়(৬); পোপৰ প্ৰথম (সাগৰ) আৰু পৰ্যটন (পৃথৱী) শেষ দিনত।

"১৪" বা ৭+৭ সংখ্যটোৱে এডভেণ্টিষ্ট কৰ্ম আৰু ইয়াৰ সৰ্বজনীন বাৰ্তা (চৰিত্ৰ শূভ বাৰ্তা) সম্পৰ্ক।

"১৫" বা ৫+৫+৫ বা ৩x৫ সংখ্যটোৱে মানুহৰ সিদ্ধিৰ সময়ক উদগনি দিয়ে(৩) (৫)। ইয়াৰ দ্বাৰা অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত পৰিছে। আধ্যাত্মিক " স্বৰ্গ " চপাই স্ৰষ্টা শস্যৰ ভঁৰালত জমা কৰিবলৈ পৰিছে। নিকাৰিত সকলৰ প্ৰসূতি সম্পূৰ্ণ কৰণত ওলোকে ঈশ্বৰ প্ৰজ্ঞাৰ সত্তা উপনীত হৈছে।

প্ৰকাশিত বাক্যত "১৬" সংখ্যটোৱে সেই সময়ক বুজায় যাতে ইয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ ধৰ্মীয় শত্ৰু ১৩ অধ্যায়ৰ অবিশ্বাসী খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম ওপৰত " তেওঁৰ কৰ্মৰ শেষৰ সাতটা বৰ্গ " চলি দিয়ে।

"১৭" সংখ্যটোৱে ইয়াৰ অধ্যয়ন কৰে, আগৰটোৱে দৰাই ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণীত দিয়া বিষয়বস্তুতে, অধ্যয়ন প্ৰকাশিত বাক্য ১৭ পদত, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা " মহান বশ্যৰ বিচাৰ "ৰ প্ৰকটক। বইবেলত এই প্ৰকটকী সংখ্যটোৱে প্ৰথম ব্ৰহ্মাৰ ইষ্টৰ সপ্তাহৰ সঁতে জড়িত যিটো বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ ১০ তৰিখৰ পৰা আৰম্ভ হয় আৰু^{১৭} তৰিখে শেষ হয়। "ঈশ্বৰৰ মৰেপোলা" যীচু খ্ৰীষ্ট যীশুৰ দিনৰ ক্ৰমত আখৰে পূৰ্ণ হোৱা, নিষ্ঠা-প্ৰকাশ ভৱিষ্যৎবাণী কৰা হৈছে দন-বছৰ " ৭০ সপ্তাহ " ৰ ৭০ত। ৯:২৪ৰ পৰা ২৭ লৈকে ২৭ পদৰ ৭০ সপ্তাহৰ ভৱিষ্যৎবাণীই সোঁতে ২৬ আৰু ৩৩ তৰিখৰ মাজৰ সাত বছৰৰ সময়ক সামৰি লৈছে। ভৱিষ্যৎবাণীই ইংগিত দিয়া লক্ষ্য হৈছে দনত উল্লিখ কৰা ভৱিষ্যৎবাণী মূলক সপ্তাহৰ এই সাত বছৰৰ বসন্ত কালত অৱস্থিতি নিষ্ঠা-প্ৰকাশ। ৯:২৭।

শেষৰ প্ৰকৃত "এডভেণ্ট্ৰিষ্ট"সকলৰ বাবে, ১৭ সংখ্যটোৱে ১৭ শতিকাৰ বোম্বাই দৌৰাৰ অনুশীলনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব, যিটো পাপ ৭ মাৰ্চ, ৩২১ তৰ্থাৎ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছিল। এই ১৭ শতিকাৰ শেষৰ বৰ্ষপূৰ্ণৰ তৰ্থাৎ ৭ মাৰ্চ, ২০২১, দানত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "শেষৰ সময়" মুকলি কৰিছিল। ১১:৪০ বজা ত এই "সময়" এই শেষসত্ৰিকা শাস্তি সম্পন্ন কৰাৰ বাবে অনুকূল্যটো তৃতীয় বশিষ্টদক্ষ চিন্তা কৰি ঈশ্বৰে প্ৰকাশিত "মৰ্চা শক্তি"ৰ দ্বাৰাও প্ৰকাশ কৰিছে। প্ৰকাশিত বাক্য ৯:১৩ ৰ পৰা ২১ লৈকে ঈশ্বৰিক শাস্তি আৰম্ভৰ বছৰ।

মহানবাৰলি" ৰ শাস্তি সম্পৰ্ক আলোচনা কৰা হৈছে।

১৯ অধ্যায়ত যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যৰ্ভা আৰু মানৱ বিদ্বেষীসকলৰ সৈতে তেওঁৰ মুখমুখি হোৱাৰ প্ৰাংগটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে।

২০ অধ্যায়ত সপ্তা সহস্ৰব্দৰ কথা কোৱা হৈছে, নৰীজা পৃথিৱীত য'ত চ্যন্তনক বন্দী কৰি ৰখা হৈছে আৰু স্বৰ্গত, য'ত নৰীজিতসকলে ঈশ্বৰ প্ৰত্যৰ্থন কৰি মৃত্যু হোৱা দুই বিদ্বেষীসকলৰ জীৱন আৰু কৰ্মৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আগবাঢ়িছে।

"২১" অধ্যায়ত প্ৰতীকৰ ৩x৭, অৰ্থাৎ পৃথিৱীৰ পৰা মুক্ত হোৱা ইয়াৰ নৰীজিতসকলৰ মাজত পুনৰুত্পাদিত শীৰ্ষ পৰিত্ৰাণৰ সিদ্ধান্ত (৩) (৭) পোৱা যায়।

এইদৰে আৰম্ভ কৰিবলৈ পাঁচোঁ ভৱিষ্যদ্বাণীটোৱে প্ৰকাশিত বাক্য ৩, ৭, ১৪ = ২x৭ আৰু ২১ = ৩x৭ (পৰিত্ৰাণৰ সিদ্ধান্ত ৰ দিশত বৃদ্ধি)ত থকা এডভেণ্টজি মৰ নৰীজিতসকলক বিষয়বস্তু হিচাপে লৈছে।

২২ নং অধ্যায়ত সেই সময়ৰ উদ্বেগ কৰা হৈছে যে ত্ৰিপুনৰুত্পাদিত আৰু নবীকৃত পৃথিৱীত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সিংহ সনআৰু তেওঁৰ চৰিত্ৰৰ জৰিয়ৰে নৰীজিতসকলক স্থাপন কৰে।

এডভেণ্টজিম

তন্ত ঈশ্বৰৰ এই পুত্ৰ-কন্যা কোন? লগে লগে ক'ব লাগিব কাৰণ এই নথিখনে সকলোপ্ৰকাৰে নীয প্ৰমাণ দিব: এই ঐশ্বৰিক প্ৰকাশিত বাক্য ঈশ্বৰে "এডভেণ্টষ্ট" খ্ৰীষ্টানসকলক সম্বোধন কৰিছে। কাৰণ আমাৰ ল'ৰাও বাৰুও ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা সন্মত, আৰু ১৮৪৩ চনৰ বসন্তজলৰ পৰা, দানিয়েল ৮:১৪ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা এটা আদেশৰ ক্ষৰী হোৱাৰ তৰিখৰ পৰা, "চেভেনথডে এডভেণ্টষ্ট" মানদণ্ডটোৱেই হৈছে সেই একচেটিয়াচনে লৈয়াই এতিয়াও ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মানৱ দাসসকলক সংযোগ কৰে। বিনুত সাৱধান! এই মানদণ্ড অহৰহ বৰিশিত হৈ আছে, আৰু ঈশ্বৰৰ আকাংক্ষিত এই বৰিত্তাৰ অসমীকাৰে ১৯৯৪ চনৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্টই বৰ্মাকৰ বুলি ইয়াৰ আনুষ্টানিক প্ৰক্ৰিয়াটো প্ৰতিষ্ঠিত লাভ কৰিছে। এডভেণ্টজিমক? এই শব্দটো লেটিন ভাষাৰ "adventus" ৰ পৰা আহিছে যাৰ অৰ্থ হৈছে: advent. যীচু খ্ৰীষ্টই সেইটো প্ৰতিবৰ্ত্তিত তেওঁৰ মহান অন্তিম প্ৰত্যৰ্থৰ তনৰ বাবে, ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লত ১৮৪৪ চনৰ শৰৎৰ লত আৰু ১৯৯৪ চনৰ শৰৎৰ লতাশা কৰা হৈছিল। সন্মতভাৱে, মহান সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা। এইদৰে, যিহে এই নথিখনত যীচু খ্ৰীষ্টই প্ৰত্যৰ্থ কৰা পোহৰবোৰে চৰ্চিপাৰ তেওঁ প্ৰত্যক্ষ ফলস্বৰূপে, "এডভেণ্টষ্ট", "সপ্তা দিনৰ" হৈ পৰিব, যদি মানুহৰ কৃত্যত নহয়, তন্ত ঈশ্বৰৰ কৃত্যত সোঁহ'ব; এইটো প্ৰথম দিনৰ ধৰ্মীয় বশিৰম পৰিত্যগ কৰাৰ লগে লগে, জগত সৃষ্টিৰ পৰা ঈশ্বৰে পৰিত্যগ কৰা সপ্তা দিনৰ বাৰী অংশপালন কৰিবলৈ, যাক বশিৰমবাৰ বুলি কোৱা হয়। ঈশ্বৰৰ অন্তৰ্জ্ঞ হোৱাৰ অৰ্থ হৈছে পৰিপূৰক ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ নীযত; বশিৰমবাৰৰ লগে লগে এডভেণ্টষ্ট নিক্ৰান্তিসকলে উপলব্ধি কৰিব লাগিব যে তেওঁৰ শাৰীৰিক শৰীৰটো ঈশ্বৰৰ সম্পৰ্ক, আৰু সেইবাবেই তেওঁ ইয়াক বহুমূলীয়া ঐশ্বৰিক সম্পৰ্ক, শাৰীৰিক পৰিত্যগৰ দৰে পুৰুষ আৰু যন্ত্ৰ ল'ব লাগিব। কাৰণ ঈশ্বৰে মানুহৰ বাবে আদীপুস্তক ১:২৯ পদত তেওঁৰ আদৰ্শ থদ্য নিক্ৰান্ত কৰিছে: "আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, চেলা, মই তোমা লোকক বীজ উৎপাদকৰ সকলো বনোঁধ দিছোঁ, যিবোৰ সমগ্ৰ পৃথিবীৰ মূখত আছে, আৰু বীজ উৎপাদকৰ গছৰ ফল থকা প্ৰক্ৰিয়াটো গছ দিছোঁ; সেয়া তোমা লোকৰ বাবে থদ্য হ'ব। "

এডভেণ্টিষ্ট চৰিত্ৰৰ ঈশ্বৰ প্ৰকাশ কৰা খ্ৰীষ্টান প্ৰকল্পৰ পৰা অৰ্চিছদ্বাৰা যীচু খ্ৰীষ্ট উভৰ্তা হ'ব বৰ্ষায় অসংখ্যবাইবেলৰ উদ্ধৃতিত উদগৰ্ণ দিয়া হৈছে: Psa.50:3: " **আমাৰ ঈশ্বৰ আহি আছিল, তেওঁ নিমিত্ত নাথাকিব তেওঁৰ সন্মুখত ভক্তিভাৱে জুই আৰু তেওঁৰ চৰ্চাৰ ওফা লেহিংস্বধুমহা**"; Psa.96:13: " ... **প্ৰভুৰ আগত কৰিয়নো তেওঁ আহিব কৰিয়নো তেওঁ পৃথিৱীৰ বৰ্চাৰ কৰিবলৈ আহিছে, তেওঁ জগতৰ বৰ্চাৰ কৰিবধৰ্মকিত্তৰ, আৰু জাতিসমূহক তেওঁৰ বিশ্বসংঘাতৰ বৰ্চাৰ কৰিব।** "; যিচ.৩৫:৪: " **হৃদয়ত বৰ্চাৰ লোকসকলক কওক। সাহস কৰ, ভয় নকৰিব; চোম, তোমা লোকৰ ঈশ্বৰ! প্ৰতিশোধ আহিব ঈশ্বৰ প্ৰতিদিন; তেওঁ নাজি ইয়াহিহিতোমা লোককৰক্ষা কৰিব**"; Hos.6:3: " **আহিকআৰ্মিজানো আৰ্মি প্ৰভুক জাতিবৰ্চাৰো, তেওঁৰ আগমনভাৱে হোৱাৰ দৰে নিশ্চয়ি তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আহিববৰ্ষণৰদৰে, পিছৰবৰ্ষণৰদৰে যিয়ে পৃথিৱীক পানী দিছে**"; নতুন নিয়মৰশাস্ত্ৰ আৰ্মিপত্ৰিলৈ পাওঁ মৰ্থ ২১:৪০: " **এতিয়াযে তেতিয়া আৰু বৰ্চাৰ গাচাৰ মালাকিআহিব তেতিয়াতেওঁ সেই ভাটীয়াসকলক কৰিব**"; ২৪:৫০: " ... **সেই দাসৰমালাকিআ শানকৰাদিনিত আহিআৰু তেওঁ নজনা সময়ত আহিব**"; ২৫:৩১: " **যে তেতিয়া মানুহৰপুত্ৰ তেওঁৰ মৰ্মহীয়াৰ আহিব, আৰু তেওঁৰ লগত সকলো পবিত্ৰ স্ক্ৰুদত আহিব তেতিয়াতেওঁ নজিৰ মৰ্মহীয়াৰ সংসনতবৰ্চিব।** "; য়োহন ৭:২৭: " **কিন্তু, আৰ্মি এই মানুহজনক তেওঁ কৰ পৰাই জানো কৰিন্তু যে তেতিয়াখ্ৰীষ্ট আহিব কেনেও নাজানে তেওঁ কৰ পৰা আহিছে** "; ৭:৩১: " **বুহতে তেওঁক বিশ্বাস কৰিবলৈ, যে তেতিয়াখ্ৰীষ্ট আহিব, তেতিয়া তেওঁ এই মানুহক কৰতকৈ অধিক আচৰিত কৰ্ষা কৰিবনো**"; ইব্ৰী ১০:৩৭: " **আৰু অলপসময় আৰু আহি আহিবতেওঁ আহিব আৰু পলম নকৰিব।** " যীচুৰ শেষ সাক্ষ্য: য়হ.১৪:৩: " **আৰু যদি মই গৈ তোমা লোকৰ বাবে ঐ প্ৰস্তুত কৰোঁ, তেন্তে মই পুনৰ আহি তোমা ক নজিৰ ওচৰলৈ গ্ৰহণ কৰিম, যাত মই যাত আছে তত তোমা লোকও থাকিব।** " স্ক্ৰুদতসকলৰ সাক্ষ্য: পঁচনিৰক্ৰম। ১:১১: " **আৰু তেওঁ লোক কলৈ, "গালিলি লোকসকল, তোমা লোক স্ক্ৰুদে চাই কৰি থিয় হৈছে? তোমা লোক বপৰা স্ক্ৰুদে উঠাইলো এই এক যীচুক তোমা লোক স্ক্ৰুদে যোৱা দেখাৰদৰে ই আহিব** " The Adventist project of the Messiah appears in: Isa যীচুৰো মোক দুখীয়াসকলক শূভবৰ্ত্তা প্ৰদান কৰিবলৈ অভিযোজনা কৰিছে; প্ৰতিশোধ " ২০০৩ চনৰ পিছতহে পূৰ্ণ হ'ব লাগিছিল তেওঁৰ গৌৰৱময় ঐশ্বৰিক প্ৰকাশৰ বাবে: " **আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰতিশোধৰ দিন; শোক কৰ সকলোকে সন্মুখ দিবলৈ**; " "

এডভেণ্টিজমৰ আৰ্জি বহু মুখ আছে, প্ৰথম আৰু প্ৰধানকৈ চৰকাৰী পৰীক্ষণিক দৰ্শনটো য'য়ে ১৯৯১ চনত যীচুৱে ইয়াক আগবঢ়োৱা শাহেতীয়া পোহৰক নাকচ কৰিছিল মই যি নম্বৰ মানৱীয় যন্ত্ৰ জৰিয়তে এই নথিপত্ৰ য'ত উপযুক্ত তত সৰ্বশেষ ওলাব। বহুতো বিৰোধী এডভেণ্টিষ্ট গোট পৃথকীত সঁচৰ্ত হৈ আছে। এই পোহৰ তেওঁলোকৰ পৰি অগ্ৰধৰি বহিৰপাৰে উদ্দেশ্য কৰা হৈছে। ই সেই "মহান পোহৰ" গঠন কৰাৰ দৰে আমাৰ ভাৱ আধ্যাত্মিক ভগ্নী এলেন হেন্স ইটে এডভেণ্টিষ্ট লোকসকলক নতুন দৰি বচি ৰাখিছিল। তই নিজৰ কামক "সৰু পোহৰ" হিচাপে উপস্থাপন কৰিছিল য'য়ে "মহান পোহৰ" লৈ লৈ যায়। আৰু তই ইয়াৰে জাহাজ হুৱাবৰ ত দুয়োহে তৰে পৰিত্ৰ বা ইবলেখনবত হতধৰিত ই যোগা কৰিছিল "ভাৱ ই সকলো মই এই কিতাপখন আপোনা লোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিছোঁ।" তই ইচ্ছা এতিয়া পূৰণ হৈছে; বাইবেলৰ সংহিতা সমূহৰ কঠোৰ ব্ৰহ্মহৰা দ্বাৰা দানিয়েল আৰু প্ৰকাশ শিতাবাক্য সম্পূৰ্ণৰূপে উচিফ ৰকৰ হৈছে। এক নিখুঁত সমন্বয়ে ঈশ্বৰৰ মহান জ্ঞান প্ৰকাশ কৰা। পাঠক, আপুনি যিহে নহওক, অতি তৰল বোধে নকৰিবলৈ আহুন। জনাইছোঁ ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ লগত থাপ থাব লাগিব আপুনি ৰাণ স্বৰূপক্ৰমাণ আপোনাৰ দৃষ্টিভঙ্গীৰ লগত থাপনা থাব। পোহৰক অস্বীকাৰ কৰাটো কামো পৰি ৰাণ নোহোৱাকৈ মন্ত্ৰ পাণ্ডু যীচু খ্ৰীষ্ট। তল দিয়া তেজ ইয়াক তল দিয়া এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বন্ধনীটো বন্ধ কৰি যোগা কৰ "দুব্ৰহ্মণ "লৈ উভতি যাওঁ।

প্ৰকাশ শিতাবাক্যৰ কাহিনীটোৰ সৈতে মেল ৰাখি কৰাৰ আগতে মই বুজাব লাগিব যে সাধাৰণতে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰৰতি ভৱিষ্যৎগী সমূহ আমাৰ মানুহৰ বাবে কৰি অতি প্ৰয়োজনীয়, কৰি যিহে ইয়াৰ জ্ঞান বা অৱজ্ঞান ফলত অনন্তজীৱনৰ নিৰ্দ্ধিষ্ট মৃত্যু হ'ব। ৰাণটো হ'ল: মানুহে স্মৰিত কৰা লাগি আৰু সেইবাবেই পৰিৱৰ্তক ভয় কৰা। ফলস্বৰূপে তেওঁলোকে এই স্মৰিত ৰক্ষা কৰি নিজৰ ধৰ্মক পৰম্পৰালৈ পাৰিত কৰা, নতুনতৰ এটা দৰ্শন নিজৰ উপস্থাপন কৰা যিকোনো বস্তুৰ নাকচ কৰা। পূৰ্ণ ঐশ্বৰিক নিয়মৰ ইহুদী সকলে এইদৰেই কাম কৰিছিল তেওঁলোকৰ ধৰ্মৰ বাবে, প্ৰথমতে, যাক যীচুৱে প্ৰকাশ শিতাবাক্য ২:৮ আৰু ৩:৯ পদত "চয়তনৰ এটা ধৰ্মাভাৱ " বুজি নিদ কৰিবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰা। পিতৃসকলৰ পৰম্পৰা তালৈ তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছিল যে ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে ঈশ্বৰ

সাঁতেনিজ বসম্ প্ৰক ব্ৰহ্ম কৰত সফল হ'ব। কিন্তু এই ক্ষত্ৰত কি হয়? মানুহে ঈশ্বৰৰ লগত কথা পাৰ্তিলে আৰু ঈশ্বৰৰ কথা নুশুনোৱা কিন্তু ঈশ্বৰক তেওঁৰ কথা শুনাবলৈ অনুৰোধ কৰে। এই পৰিস্থিতিত ঈশ্বৰে আৰু নিজ বৰ্হিচ পৰিচৰি নাপায় ততেনেই বৰ্হি যিহঁতে যদি সাঁচ যা তেওঁ নিজ ইনিজি বচৰিত্ৰ আৰু তেওঁৰ বচিবৰ পৰিবৰ্ত্তা নহয় যিটো চৰিবল এক ই থক, তন্ত এইটোও সত্য যা তেওঁৰ পৰিকল্পনা অহৰহ বৃদ্ধি পা ইছে আৰু চৰিবৰ্ত্তা পৰিবৰ্ত্তা হৈ আছে। এই ধৰণটো নিশ্চিত কৰিবলৈ এটা পদ যথেষ্ট: " *ধৰ্ম্মকি লোকেৰ পথ উজ্জ্বল পোহৰৰ দৰে, যি সিদ্ধ দৰ্শনলৈ কয় অধিক আৰু অধিক উজ্জ্বল হয়।* (হিতোপদেশ ৪:১৮)। " এই পদৰ " পথ " যীচু খ্ৰীষ্ট অৱতৰলৈ " পথ " ৰ সমতুল্য। ইয়াৰ দৰে প্ৰমাণিত হয় যা খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসৰ সত্যও সময়ৰ লগে লগে, ঈশ্বৰ ইচ্ছামতে, তেওঁৰ পৰিকল্পনা অনুসৰি কৰি দিয়া হয়। অনন্তৰ লৰ বাবে প্ৰবীক্ষকলৈ যীচুৰ বক্ষ্য তেওঁলোকে নিজ বাক্য দিব লগে যা তেঁয়া তেওঁ তেওঁলোকে কয়: " *যি মোৰ কৰ্ম্ম শেষলৈ কৰিবৰ্ত্তা কৰে, তেওঁক মই দিম...* (প্ৰকাশিত বাক্য ২:২৬)। বহুত ভাৱে আমা আৰম্ভৰ পৰা শেষলৈ কয়খিনি আহৰণ কৰিছোঁ তক সংৰক্ষা কৰিলেই হ'ল; আৰু এইটোৱেই আছিল ইতিমধ্যে জীয়েই হুদী সকলৰ ভুল আৰু যীচুৱে তেওঁৰ প্ৰতিভাৰ দৃষ্টান্ত পাঠ। কিন্তু এইটোৱেই হ'বলৈয়ে প্ৰকৃত বিশ্বাস হৈছে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ আত্মৰ সাঁত্ৰস্ময়ী সম্ প্ৰক যি নিশ্চিত কৰে যা তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা এই খদ্ৰ তেওঁৰ সন্তানক সকলো সময়ত আৰু সকলো সময়ত দিয়া হয়। ঈশ্বৰ বাক্য কৰল বইবলৈ পৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ মাজত সীমাবদ্ধ নহয়; ইয়াৰ পিছত স্ময়ীভাৱে জীৱন্ত "লোকে" থক, বাক্যটোৱে কক্ষিকৰ বাবে মাংসলৈ পৰিণত হয়, খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰ আত্মত বন্ধ কৰি তেওঁক ভুলপোৱা আৰু তেওঁক সকলো আত্মৰে বচিব সকলৰ সাঁত্ৰ তেওঁৰ সংলাপ অব্যহত ৰখে। মই এইবোৰৰ সাক্ষ্য দিব পাৰোঁ যিহঁতে মই ব্ৰহ্মগীতৰে নতুন পোহৰৰ এই অৱদানৰ পৰা উপকৃত হৈছোঁ যিটো মই তেওঁক মোৰ দৰেই ভুলপোৱা সকলৰ সাঁত্ৰ ভগ কৰিলোঁ। স্ক্ৰপ পৰা পোৱা নতুনতকৈ তেওঁৰ প্ৰকাশিত পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে আমাৰ বুজা বুজি অহৰহ উন্নত কৰে আৰু আমাৰ জীৱনলৈ গৈ যা আওপৰণ বিষয়বোৰে অচল হৈ পৰিলে কনো কনো টি পোলা বপাৰি আৰু পৰিত্ৰগ কৰিব পাৰী বইবলৈ আমাক এইদৰে বন্ধ কৰিবলৈ আমন্থা জনাইছে " *সকলো পৰীক্ষা কৰক, ভুলকৃত কৰক, (১ থ. ৫:২১)* »।

ঈশ্বৰৰ বচিব মনোনীত সকলক প্ৰকাশ কৰা প্ৰবৰ্তিত পোহৰৰ এই প্ৰকাশনীল বৰিবৰ্ত্তাৰ লগত নিবন্ধভাৱে থাপুৱাই লোৱা হয়, তেওঁৰ বক্তব্য

ঔৰলা এইদৰে পৰম্পৰা প্ৰতি কঠোৰ আনুগত্যই কৰ্ত্তব্যৰ সূচী কৰে, যাৰণ ই
 মানুহক পৃথিৱীৰ শেষলৈকে কক্ষান্তৰে প্ৰকাশ পোৱা পৰিত্ৰণমূলক ব্যৱস্থাটোৰ
 বৰিষ্ঠাৰ সৈতে থাপুৱাবলৈ বাধ্য দিয়ে। ধৰ্মীয় ক্ষেত্ৰত সম্পূৰ্ণ মূল্যলাভ কৰা
 এটা প্ৰকাশ আছে: বৰতান সময়ৰ সত্য বা বৰতানৰ সত্য। এই চিন্তক ভুলদৰে
 বুজিবলৈ আমি অতি তলচোৱা লাগিব য'ত পঁচনিসকলক সময়ত আমাৰ বিশ্বাসৰ এক
 নিখুঁত মতবাদ আছিল। পিছলৈ অতি অন্ধৰ বৰ ভৱিষ্যদবাণী কৰা সময়ত পঁচনিসকলৰ
 মতবাদৰ ঐহিত "ৰোম" দুখনৰ মতবাদ ল'লে; সাম্ৰাজ্যবাদী আৰু পোপৰ, চ্যাপ্তনৰ
 বাবে প্ৰস্তুত কৰা একেটা ঐশ্বৰিক প্ৰকল্পৰ দুটা প্ৰকাৰ। তেতিয়াৰ পৰাই
 সংস্কৰৰ বাবে নজিৰ নামটোৰে ন্যয্যত প্ৰকাশ কৰে, যাৰণ ই মিছা মতবাদক
 উত্তৰীপালেৱা আৰু এপষ্টলিক মতবাদৰ ধ্বংসপ্ৰপত ভুল বীজ পুনৰৰোপণ
 কৰাৰ বিষয়। অতি ধৈৰ্য্যে ঈশ্বৰে সময়দিলে, বহু সময়দিলে, য'ত তেওঁৰ পোহৰ
 পুনৰ সম্পূৰ্ণ সম্পূৰ্ণ হয়। প্ৰতিবৰ্ষা নকৰা পৌত্তলিক দেৱতাসকলৰ দৰে নহয়,
 যাৰণ তেওঁলোকৰ অস্তিত্ব নাই, সূচীকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ চৰিত্ৰ লজীয়াইথক, আৰু তেওঁ
 নজিৰ অস্তিত্ব দেখুৱাইছে, তেওঁৰ অনুকৰণী প্ৰতিবৰ্ষা আৰু কৰ্ম দৰা; মানুহৰ
 দুৰ্ভাগ্যজনক ভাৱে, কঠোৰ শাস্তিৰ ৰূপত যি প্ৰকৃতিক আদেশ দিয়ে, যি জনবেজুলী,
 বজ্জপাত আৰু বিজুলীক নিৰ্দেশ দিয়ে, যিয়ে আগ্নেয়গৰি জগাইদেখি মানৱতৰ
 ওপৰত জুইথুবলৈ বাধ্য কৰে, যি জনভূমিকম্প সূচী কৰে আৰু ধ্বংসাত্মক
 জোৰাৰ-ভাটৰ জোৰাৰ উদগনি দিয়ে, তেওঁৰেই নজিৰ নিৰ্ধাৰিত লোকসকলৰ মনত
 ফুচফুচাইক'বলৈ আছে, নজিৰ প্ৰকল্পৰ অগ্ৰাতি, যি কৰিবলৈ সাজু হৈছে, যদিও তেওঁ
 আগতীয়া কৰ্মযোগ্য কৰিছিল, বহু আগতেই "কিয়নো প্ৰকৃত ঈশ্বৰে একো নকৰে,
 কিন্তু তেওঁ নজিৰ দাস ভাৱে দীসকলৰ আগত নজিৰ গোপন কথা প্ৰকাশ কৰে,"
 আমেচ ৩:৭ অনুসৰী

এপ'ক লিপি ছপ্পাখাম দৃষ্টিভংগী

প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট পঁ চনযিহেঁনে তেওঁৰ উপস্থাপনত ঈশ্বৰে তেওঁক দৰ্শ্যত
দিয়া প্ৰতিমূৰ্তি আৰু তেওঁ শূন্যবৰ্ত্তৰ ব্ৰহ্মা কৰিছে। উপৰিও গতবিনুত ক'বল
উপৰিও গতপ্ৰকাশ শিত ব'ক্য, গ্ৰীক "এপ'ক লুপচিছৰ অনুবাদে একো প্ৰকাশ কৰা
নাই, বৰণ ইয়াত ইয়াৰ বহুসংখ্যক দৰ্শিতো ধৰি বখা হৈছে, যিটো পঢ়া অসংখ্য
বিশ্বসীৰ বাবে বুজিব নোৱাৰা। বহুসংখ্যক তেওঁলোকক নিৰুৎসাহিত কৰে, আৰু
তেওঁলোকে প্ৰকাশ পোৱা গণ্যনীয় কথাত ওৰণ কৰা তথ্যসমূহ পায়।

ঈশ্বৰে অৰণ্যত এনেদৰে কাম নকৰে। এনে কৰি তেওঁ আমাক শিকাই ইচ্ছাযে
তেওঁৰ প্ৰকাশ কৰি মানবত্বৰ আৰু ইহাৰ ইহা ক'বলত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে
উদ্দেশ্য কৰা হৈছে। আৰু এইখিনিতে বিষয়টোৰ ওপৰত স্পষ্ট হোৱাটো
গুৰুত্বপূৰ্ণ: তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকল সৈতে ইহা কলন হয় যি নেজি ক'বল দাবী কৰে, বৰ্ণনা
এৰা নত্ৰাৰে সৈতে ইহা কলন হয় সকলক তেওঁ নজি ইহা তেওঁৰ বন্দ হ'চাপে স্বীকৃতি দিয়ে,

কৰ বণত উল্লেখ নকৰি বৰ্ণিত আৰু আজ্ঞাপ্ৰসংগীতৰ দ্বাৰা মিছা বৰ্ণনাসকলৰ পৰা নিজৰ পৃথককৰণ।

“ যীচু খ্ৰীষ্টে প্ৰকাশ শিত বাক্য, যি ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ দাসসকলক দেখুৱাবলৈ দিছিল, যিবোৰে অতিসোঁমৰ লহে’ব লাগিব

এইদৰে, যিজন যোহন ১৪:৬ পদত ঘোষণা কৰিছিল “ মই বট, সত্য আৰু জীৱন মোৰ দ্বাৰা নহ’লে কোনোৱেই প্ৰতিবচনবলৈ নাহে,” তেওঁৰ এপ’কলিপছ তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ যোগেদি তেওঁৰ দাসসকলক সত্যৰ পথ দেখুৱাবলৈ আহ্বান কৰিছে। তেওঁলোকে তেওঁৰ নামত আগবঢ়োৱা আৰু প্ৰস্তুত অন্মত জীৱন লাভ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। গতিকে, যিসকলক তেওঁ লাভ কৰাৰ যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰে তেওঁলোকে হলে ভকৰবি। যীচুৱে তেওঁৰ প্ৰতি পৰিচয়ৰ জৰিয়তে প্ৰস্তুত বৰ্ণনাসকলৰ আৰ্হি ৰখি তাক সুনিৰ্দ্ধাৰিত কৰে। দেখুৱাই দিয়াৰ পিছত যিসকলে তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গীয় মূলক প্ৰয়োগত বৰ্ণনাব্যয় যোগে তেওঁলোকে চিনাকি পাব, কৰ বণত উল্লেখ সঁচকৈ যি এই আদৰ্শ পথত নিজৰ সমৰ্পিত কৰিছে, য’ত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত খোজ ৰাখিছিল। ঈশ্বৰৰ সৈতে তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ আৰু সম্পূৰ্ণ সমৰ্পণেই হৈছে প্ৰস্তুত নীতি। যদি প্ৰকৃত পোলাতকই ছিল “ ... মই সত্যৰ সাক্ষ্য দিবলৈ জগতলৈ আহিছোঁ,” (যোহন ১৮:৩৭), “ এই একেখন জগতত তেওঁৰ মনোমীতসকলে ওপৰৰ মকৰবিলাগি।

প্ৰতিটো বহুসংখ্যক নিজস্ব ব্যক্তিগত, ৰক্ষিত ইয়াক লাভ কৰিবলৈ হ’লে গোপনীয়তাবশত্বে মুকলি আৰু বন্ধ কৰা চৰকাৰী ব্যৱস্থাৰ কৰবিলাগি। ৰক্ষিত তলৰ পৰা কৰিবলৈ সকলৰ বাবে হয়, এটা মূল চৰকাৰী হ’ল স্বাধীন ঈশ্বৰ, স্বাধীনগত। আজিৰ সময়ত আৰু নিজৰ ভুলহীন আৰু নিখুঁত ন্যায়পৰায়ণ বিচাৰ অনুসৰি তেওঁ মানুহৰ বুদ্ধিমত্তাক মুকলি কৰা বন্ধ কৰে। এই প্ৰথম বধি প্ৰকাশ শিত ৰখি পথনবুজি বন্ধ কৰি তোলে আৰু সাধাৰণত পৰিত্ৰৰ বাইলেখন যত্নীয়াকৈ বৰ্ণনাসকলৰ প্ৰত্যেকক কৰা হয়, তেওঁলোকৰ আলোচনাসংকলনহে পৰে। আৰু এই ভৱিষ্যতী বৰ্ণনাসকল অতি সংক্ষিপ্ত, যাৰ বাবে, পৃথকীয় যীচুৱে জগতৰ শেষলৈকে আবিষ্কাৰ হ’বলগীয়া মিছা খ্ৰীষ্টানকলৰ বিষয়ে তেওঁৰ সতৰ্কতা সন্মত বহুগুণে বৰ্ণিত কৰিছিল মথি ২৪:৫-১১-২৪ আৰু মথি ৭:২১ৰ পৰা ২৩ পদ অনুসৰি য’ত তেওঁ নিজৰ অনুগামীবলি উচ্চাৰণ কৰা সকলক মিছা দাবীৰ বিৰুদ্ধে সতৰ্ক কৰি দিছে।

সেয়েহে এপ'ক লিপি ছইছে যীচু খ্ৰীষ্ট পিতৃ হিচাপে আৰু পিতৃ একমাত্ৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰা অহা পবিত্ৰ আত্মা হিচাপে সীকৃতি দিয়া প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ ইতিহাসৰ প্ৰকাশ। এই প্ৰকৃত বিশ্বাসে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক যোগ্যতা অৰ্জা কৰে যিসকলে চৰম ধৰ্মীয় বিন্ধনৰ অন্তৰ্গত শতিকাৰ সময়ৰ মাজেৰে পোৰ হৈ যায়। এই পৰিস্থিতিয়ে তৰাৰ পৰীকটোৰ ন্যায় প্ৰদান কৰে যিটো ঈশ্বৰে তেওঁৰ চিনপোৱা মনোমীত লোকসকলৰ বাবে আৰোপ কৰে, আনৰীক্ষকৰ বাবেও, কাৰণ তেওঁ লোকৰ দৰে আদীপুস্তক ১:১৫ অনুসৰি, তেওঁ লোক আনধৰত জীলকি উঠে, "প্ৰথমীতপোহৰ দিবলৈ।"

এপ'ক লিপিবদ্ধকৃতীয় চৰ্চাটো ভাববোৰ দানিয়েলৰ পুস্তকত লুকাই আছে, যিটো পুৰণি নিয়মৰ অন্যতম পুস্তক, যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৩ পদত উল্লেখ কৰা ঈশ্বৰৰ "দুজনস্বৰ্গীয়" প্ৰথমটো গঠন কৰে; দ্বিতীয়টো হ'ল এপ'ক লিপি ছ আৰু নতুন নিয়মৰ কতিপা যীচুৱে তেওঁৰ পাৰ্শ্বীয় পৰিচৰ্চাৰ সময়ত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দৃষ্টি এই ভাববোৰ দানিয়েলৰ পৰ্চা আক্ৰমণ কৰিছিল যাৰ সাৰ্থক্য পবিত্ৰ ইহুদী "তোমা"ৰ ঐতিহাসিক পুস্তকসমূহৰ ভিতৰত শৰণীভুক্ত কৰা হৈছে।

ঈশ্বৰীয় প্ৰকাশ শে দুটা আধ্যাত্মিক স্তোভ্য ৰূপলয়। এই কথা ইমান ইয়াত যি যিহে নক দিয়া দানিয়েলে আৰু এপ'ক লিপিবদ্ধকৃত পৰোক্ষ দুটা স্তোভ্য দৰে ঐশ্বৰিক আকাশী প্ৰকাশ শৰ ৰাজধানী কঢ়িয়াই নিবলৈ পৰস্পৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আৰু পৰিপূৰক।

সেয়েহে প্ৰকাশ শিত বাক্য হৈছে সত্য বিশ্বাসৰ কাৰ্ছনী, যিটো ঈশ্বৰে এই পদত সংজ্ঞায়িত কৰিছে: "যিসকলে এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্যবোৰ পঢ়ে আৰু যিসকলে শুনোঁ আৰু তেওঁ লিখিবোঁ পালন কৰে, তেওঁ ধন্য, কিয়নো সময় ওচৰ চাপি আহিছে" (প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:৩)।

"পঢ়া" কৰিয়াৰ ঈশ্বৰৰ বাবে এটা নিৰ্দ্ধিষ্ট অৰ্থ আছে, যিয়ে ইয়াক পঢ়া বৰ্চটো ৰুজি পোৱাৰ সৈতে জড়িত কৰে। এই চিন্তা ইয়াত প্ৰকাশ পাইছে। ২৯:১১-১২: "সকলো প্ৰকাশ শ তোমা লোকৰ বাবে ছীল কৰা কতিপাৰ কক্ষ দৰে, যিটো পঢ়া জনা মানুহক দিয়া হয়, 'এই পঢ়ক' আৰু তেওঁ কয়, 'মই নোৱাৰোঁ, কাৰণ ইয়াত ছীল কৰা হৈছে' বা কতিপাৰ দৰে যিখন কতিপা পঢ়া বিনজনা মানুহক দিয়া হয়, 'এইখন পঢ়ক' আৰু তেওঁ কয়, 'মই পঢ়া বিনজনা নোঁ।" ২৯:১৩: "প্ৰকৃত কাল, 'যিহে এই লোকসকলে মোৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁহোঁ তেওঁ লোক মুখ আৰু ওঁঠৰে

মোক্ষ সন্ধান কৰে; বৰ্ণিত তেওঁৰ হৃদয়মোৰ পৰা দূৰত থাকে, আৰু মোৰ পক্ষত তেওঁৰ
ভাৱকো বৰ্ণনা নহ'ব বম্ পৰা কাৰ্য্যম' ".।

তৃতীয় এটা চৰ্চা প্ৰশ্ন মটোৰ লগত যোগ দিয়া। ইয়াক ঈশ্বৰৰ মাজতো
পোৱা যায়, যাঁহে তেওঁৰ মনোমীত সকলৰ মাজৰ পৰা যিজনক তেওঁ ভৱিষ্যৎবাণী
"পঢ়াবি" সক্ষম কৰি তুলিবি, তেওঁক সাক্ষ্যমোভৱে বৰ্ণনা লয় যাত তেওঁৰ ভাই
ভনী সকলক যি চুখীয়া আলাপিত কৰিব পৰা যায়। কৰ্মনোপোনা এই কথা ১
কৰ্মন্থিয়া ২৪ পদত সঙ্গ কৰিছিল। ১২:২৮-২৯: " আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডীত
প্ৰথমো পঁচনি দ্ৰষ্টীয় ভববদী, তৃতীয়ত শিক্ষক, তৰপিছত অলৌকিক কৰ্মী, তৰ
পিছত নৰিময় সহায় চৰকাৰ আৰু বৰ্ণিত ধৰণৰ ভাৱ উপস্থাপন কৰিছে।
সকলোপঁচনি কে? সকলোহে ভববদী নে কে? সকলোহে শিক্ষক নে কে? "

ঈশ্বৰে নৰিদেশ দিয়া ক্ৰমত ব্যক্তিগত মানৱীয় সিদ্ধান্ত দ্বাৰা ভববদী
হিচাপে ইম্পেক্ট ইজ নকৰে। যিচৰে দৃষ্টান্ত শিকোৱাৰ দৰে সকলোমোৰে ঘটে,
আমি মণ্ডৰ সন্মুখত প্ৰথম স্থান ল'বলৈ লৰালৰি কৰিব লাগে, বৰ্ণিত ইয়াৰ
বিপৰীতে আৰ্মিকোষ্টটোৰ পিছফল বেৰি থকাৰ লাগি আৰু অপেক্ষা কৰিব লাগি
যদি হ'বই লাগি তেন্তে ঈশ্বৰে আমাক আগশাৰীলৈ বলাই আমোজা জনাব
তেওঁৰ মতমই কোনো বশিষত্মক লোৱাৰ আৰংগ কৰা নাছিলো আৰু মোৰ
নিজৰ বাবে আছিল মাত্ৰ এই অভুতবাৰত মোৰ অধ্যবুজ পোৱাৰ ইচ্ছাৰ একবহু
বুদ্ধি, যিবোৰ মই প্ৰকৃত শিত বাক্যত পঢ়িছিলো আৰু ঈশ্বৰেই তেওঁলোকৰ অধ্য
বুজ পোৱাৰ আগতেই মোক দৰ্শন মাত্ৰিছিল। গতিকে মই উপস্থাপন কৰা
বচনাবোৰ ব্যক্তিগতভাৱে উজ্জ্বল চৰিত্ৰ দেখি আচৰিত নহ'ব ; ই এটা
প্ৰমাণিকভাৱে এপষ্টলিক মিছনৰ ফল।

ক'ডযুক্তভাৱে প্ৰকৃত পোৱা তেওঁৰ গোপনীয়ত সমূহ বুজিবলৈ ক্ষমিকৰ
অবশ্যমত সাহেহেস্ৰান্তৰিক আৰু ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা ক্ৰমত ব্ৰহ্মস্থা কৰা হৈছে।
অজ্ঞানত ই দোষ গঠন নকৰে, যাতে যিালৈকেই দিয়া পোহৰক অস্বীকাৰ কৰাৰ
পৰিণতি নহয়। এই কামত তেওঁ নৰিদেশ দিয়া নবী সকলৰ জৰিয়তে তেওঁ যি প্ৰকৃত
কৰে তাক অস্বীকাৰ কৰাৰ ক্ষমতাই ঈশ্বৰিক বাক্যটো তক্ষমিক : ই হৈছে
সম্প্ৰক, সুবক্ষ আৰু আশাৰ বিচ্ছিন্ন। এইদৰে, এজন মিছন কৰা ভববদী
যোহনে ঈশ্বৰৰ পৰা এটা ক'ডযুক্ত দৰ্শন লাভ কৰিছিল, শেষ সময়ত আন এজন
মিছনযুক্ত ভববদী যোহাৰ্জি আৰু মোলোকৰ আগত দিয়াৰে আৰু প্ৰকৃত শিত বাক্য
ডিকোড কৰা দৰ্শন উপস্থাপন কৰিছে, আৰু মোলোকক তেওঁলোকৰ উচ্চতম প্ৰতি

দৰাৰ ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদৰ সকলো নশিষ্টত আগবঢ়াইছা এই ডিকোডিঙৰবাবে এটাই উৎস আছে বাইবেল, বাইবেলৰ বাহিৰে একোৱেই নহয় বৰ্ণিত সমগ্ৰ বাইবেলখন পবিত্ৰ আত্মৰ আলেখিত। ঈশ্বৰৰ মনোযোগ আৰু তেওঁৰ প্ৰথম আজ্ঞাৰ বী ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে সৰল মানৱজীৱৰ ফলস্বৰূপ থকা, যিবোৰ শেষৰ সময়ত বৰিল হৈ পৰিছে। ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সৱকৰ মাজত ঘনিষ্ঠ আৰু তীব্ৰ সহযোগিতাৰ দৰাৰ হৈছে। ঐশ্বৰিক চিন্তাৰ বুজা বুজিলাভ কৰিব পৰা যায়। সত্যচুৰি কৰিব নোৱাৰি; ইয়াক উপাৰ্জ কৰিব লাগিব। ইয়াক ভালপোৱা সকলে ইয়াক ঐশ্বৰিক নিৰ্দ্ধাৰণ, ফল, প্ৰিয় আৰু আৰম্ভণিৰ এক সত্য হিচাপে গ্ৰহণ কৰে।

দৰ্শনিয়ে আৰু প্ৰকাশিত বাক্যৰ পুস্তকসমূহে পৰিপূৰকভাৱে অনা মহান প্ৰকাশিত বাক্যৰ সমগ্ৰ গঠনটো বিশালা আৰু প্ৰকাৰণমূলকভাৱে জটিল। কাৰণ বাস্তৱত ঈশ্বৰে প্ৰিয়ে সোঁতৰে এক বোৰ বিষয়ক বিভিন্ন আৰু পৰিপূৰকদৰ্শি আৰু বিশদ বিৱৰণৰ অধীনত উল্লিখ কৰে। আজি বিষয়টোৰ ওপৰত মনোযোগ আয়ত্ত সজা আছে, উন্মোচিত ধৰ্মীয় ইতিহাস আচলতে সামৰি ল'বলৈ অতি সহজ।

চতুৰ্থটো চৰি বাৰী আছে নিজক। আমি নিৰ্দ্ধাৰিত হ'ব লাগিব কাৰণ আমাৰ আত্ম আৰু আমাৰ সমগ্ৰ ব্যক্তিত্বই ঈশ্বৰৰ লগত তেওঁৰ ভালবোৰাৰ সকলো ধৰণে ভাগ কৰিব লাগিব। যদি কোনোৱেই তেওঁৰ নহয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ মতবাদক কোনো এটা কথাত প্ৰত্যাহ্বান জনোৱাটো নশিৰ্চিত। গৌৰৱময় প্ৰকাশিত বাক্যক বৰলনিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পবিত্ৰ মনতহুস্পৃষ্টই দেখা যায়। সত্য এনেকুৱায়ে ইয়াৰ বাবে দৰদাম কৰিব নোৱাৰি, আলেচনা কৰিব নোৱাৰি; আমি ইয়াক যদিও আছে তেনেদৰে ইল'ব লাগিব বা এৰি দিব লাগিব। যীচুৱে শিকোৱাৰ দৰে সকলোকথ "হু" বা "না ই" দৰাৰ নিষ্পত্তি কৰা হয়। আৰু মানুহে ইয়াত যি যোগে কৰে সেয়া দুষ্কৰ পৰাই আহে।

ঈশ্বৰে দাবী কৰা এটা মৌলিক মাপকাঠীৰে গৈছে সম্পূৰ্ণ নম্ৰতা। কোনো কাৰমপ্ৰতি অহংকাৰবোধ, বৰ্ণিত অহংকাৰক ত্যাগনহ'ব: " ঈশ্বৰে অহংকাৰীক প্ৰতিহত কৰে। " বৰ্ণিত নম্ৰতা লক্ষ্যক অনুগ্ৰহ দিয়ে (যাকোৱ ৪:৬)। অহংকাৰেই হৈছে বোৰাৰ মূল যিয়ে চৰিত্ৰ নৰপতনৰ কাৰণ হৈছিল আৰু ইয়াৰ দানৱীয় পৰিণতিৰ সৈতে তেওঁৰ আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো সন্নিবিষ্ট আৰু পাক্ষিক জীৱবাবে, এজন অহংকাৰী সত্যৰ বাবে খৰ্চিট নিৰ্দ্ধাৰিত হোৱাটো অসম্ভৱ।

প্ৰকৃত নম্ৰতা আমাৰ মানৱীয় দুৰ্জাতক চৰ্চিপোৱা আৰু খৰ্চিট বাক্য বিশ্বাস কৰাটোৱেই গঠিত যোৱাত তেওঁ আমাক কয়: " মনো অবিহনে তোমা লক্ষ্য

একো কৰিব নোৱাৰ " (যেহন ১৫:৫)। এই " একোৱেই " নাই প্ৰথম আৰু
 প্ৰধানকৈ, তেওঁৰ কণ্ডযুক্ত ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাবৰ অৰ্থবুজি পোৱাৰ সম্ভাৱনা।
 কৰ্ম কাম আৰু বুজা ই দিয়া। তেওঁৰ জন্মত, তেওঁৰ ঐশ্বৰিক জন্মত, প্ৰকৃৱে
 দাখিলে কত তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী সমূহ দশক দশকৰ প্ৰথক অংশত লিখিবলৈ অনুপ্ৰাণিত
 কৰিছিল। এই সকলোমতে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ তুলনামূলক সংশ্লিষ্ট অধ্যয়ন বিভক্ত
 কৰাৰ ধাৰণাৰে তেওঁমতে অনুপ্ৰাণিত কৰাৰ আগতমতে আগতকোমতেও তাক কৰা
 কৰা নাছিল। বৰণ এই কৌশলৰ জৰিয়তে হঠাৎ প্ৰায় উপস্থাপন কৰা অৰ্থযোগেৰে
 নিখুঁত আৰু স্পষ্ট লাভ কৰে। পোহৰৰ বহুসংখ্য নথিত হৈ আছে সকলো
 ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক গ্ৰন্থ সংশ্লিষ্ট, ইয়াৰ প্ৰথক অধ্যয়নৰ পৰা তথ্য সমান্ভাৱ
 অধ্যয়ন আৰু সৰ্বপৰী, সন্মুখীনহোৱা প্ৰকটক সমূহৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থৰ বাবে
 সমগ্ৰ বাইবেলত সন্ধান কৰা। যি তথ্যলৈকে এই পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাছিল
 দাখিলেৰে পুস্তকখন, যিৰ অবিহনে প্ৰকাশিত বা কৰা ভৱিষ্যদ্বাণী সম্পূৰ্ণ পোৰুজি
 নোৱাৰা হৈছে। তেওঁলৈকে উল্লেখ কৰা ঐশ্বৰিক অৰ্থযোগেৰে যিসকলৰ
 প্ৰতি তেওঁলোকৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিছিল তেওঁলোকক বৰ্হি চিন্তিত কৰা নাছিল।
 এই পৰিস্থিতি সলনি কৰিবলৈ হৈ, যি চুখীয়া পৰিত্ৰ আত্মাই মতে তেওঁলৈকে
 অস্পষ্ট কৰি থকা কথাৰে স্পষ্ট কৰিবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল। এইদৰে ঐশ্বৰ
 কৰণৰ চাৰিটা মূল লক্ষ্য চিনাক্তকৰণ নকৰি দাখিলে প্ৰকাশ পায়া ঐশ্বৰে তেওঁৰ
 লিখিত বা কৰা বৰ্হিৰ আনকোমতে কৰ্ত্তব্য স্বীকৃতি নদিয়ে, আৰু এইটোৱেই
 প্ৰকাশিত বা কৰা ১১:৩ অনুসৰি প্ৰায় আৰু স্বৰ্গীয় পাপী সকলক তেওঁৰ " দুজন
 সাক্ষী " হিচাপে নিদা অষ্টা অৰ্থযোগে কৰে। এতিয়া সাৰাংশত প্ৰকাশ পোৱা এই
 ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ইতিহাসলৈও আহবা

প্ৰথম খণ্ড: ৬০৫ চনৰ পৰা বৰ্ত্তি ডনৰইজৰ ইলবইতিহাস

দাখিলেৰে বলিত উপস্থিতি হয় (-৬০৫) দা.১

একো বাহো সাকলকৰিষ্যদে দাখিলেৰে দৰ্শনা

১-কলদীয়াসাম্ৰাজ্য: দা.২:৩২-৩৭-৩৮; ৭:৪।

২-মদী আৰু পাৰ্শ্ব সাম্ৰাজ্য: দা.২:৩২-৩৯; ৭:৫; ৮:২০ বজাতি

৩-গ্ৰীক সাম্ৰাজ্য: দা.২:৩২-৩৯; ৭:৬; ৮:২১; ১১:৩-৪-২১।

৪-ৰোমান সাম্ৰাজ্য: দা.২:৩৩-৪০; ৭:৭; ৮:৯; ৯:২৬; ১১:১৮-৩০।

৫-ইউৰোপীয়ৰাজ্যসমূহ দা.২:৩৩; ৭:৭-২০-২৪।

৬-পপৰ শাসনব্ৰহ্মস্মা : দন.৭:৮; ৮:১০; ৯:২৭;
১১:৩৬।

দ্বিতীয় খণ্ড: দানিয়ালে+ প্ৰকাশ শিত বাক্য

ইহুদী সকলপ্ৰকৃতখন কৰা মটী হৰপ্ৰথম আগমনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী : দানিয়ালে
৯।

গ্ৰীক বজা চতুৰ্থ এন্টীঅ'কাছ এপিফানছে(-১৬৮)ৰ দ্বাৰা ইহুদী সকলৰ
ওপৰত কৰা নিক্ষেপন: এক বৃহৎদুৰ্ভাগ্যৰ ঘোষণা : দন.১০:১। প্ৰকাশ :
দন.১১:৩১। বোম্বা নিক্ষেপন (৭০): দন.৯:২৬।

কলদায়ান মডি আৰু পাৰ্শ্ব, গ্ৰীকসকলৰ পিছত বোম্বৰ আধিপত্য
সাম্ৰাজ্যবাদী, তৰ পিছত পোপৰ, ৫৩৮ চনৰ পৰা ৭:৭-৮-১৯ৰ পৰা ২৬;
৮:৯ৰ পৰা ১২; ১১:৩৬ৰ পৰা ৪০; ১২:৭; ৰাভ ২২; ৮:৮ৰ পৰা ১১; ১১:২;
১২:৩ৰ পৰা ৬-১৩ৰ পৰা ১৬; ১৩:১ৰ পৰা ১০ লৈ; ১৪:৮।

১১৭০ চনৰ পৰা (পিয়ৰেভলডো), খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহা লৈকে সংস্কাৰ
কাৰ্য: প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:১৯-২০-২৪ৰ পৰা ২৯; ৩:১ৰ পৰা ৩; ৯:১ৰ পৰা ১২;
১৩:১১ৰ পৰা ১৮ বজা লৈ।

১৭৮৯ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰত ফৰাচী বিপ্লবী নাস্তিকতৰ
শাস্তিমূলক কাৰ্য: প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২২; ৮:১২; ১১:৭ৰ পৰা ১৩ লৈ।

প্ৰথম নাপোলেয়নৰ সাম্ৰাজ্য : প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১৩।

১৮৪৩ চনৰ পৰা এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা আৰু ইয়াৰ পৰিণতি:
দানিয়ালে ৮:১৪; ১২:১১-১২; প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩.পৰম্পৰাগত প্ৰক্টেষ্টেণ্ট ধৰ্ম
পতন: প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১ৰ পৰা ৩লৈ; ইয়াৰ শাস্তি: প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১ৰ পৰা
১২ (৫ম টুৰ্ণমণ্টে). এডভেণ্টিষ্ট অগ্ৰাণী সকলে আশীৰ্বাদ কৰিলে: প্ৰকাশ শিত
বাক্য ৩:৪-৬।

১৮৭৩ চনৰ পৰা, সৰ্বজনীন চেভেনথডে এডভেণ্টিষ্ট প্ৰক্টেষ্টনৰ
আনুষ্টানিক আশীৰ্বাদ: দানিয়ালে ১২:১২; প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৭; ঈশ্বৰৰ মহোৎসব:
প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭; ইয়াৰ সৰ্বজনীন মিছনৰ তিনিজন সৰ্ব্বমুখতৰ বাৰ্তা: প্ৰকাশ শিত
বাক্য ১৪:৭ৰ পৰা ১৩ লৈকে।

১৯৯৪ চনৰ পৰা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হৈ
প্ৰক্টেষ্টনিক এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাস হ্ৰাস পায় প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১৪ৰ পৰা
১৯ লৈ। পৰিণতি: ই ১৮৪৪ চনৰ পৰা প্ৰকৃতখন কৰা প্ৰক্টেষ্টেণ্ট শিবিৰত

যোগদান কৰে: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ৯:৫-১০। ইয়াৰ শাস্তি: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৪:১০ (*তৰুঁওপা নকৰবি, ...*)।

২০২১ চনৰ পৰা ২০২৯ চনৰ ভিতৰত তৃতীয় বশিষ্টাৰ্থ : দানিয়েল ১১:৪০ৰ পৰা ৪৫; প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ৯:১৩ৰ পৰা ১৯ (*৬নং ট্ৰুথ পট্ট*)।

২০২৯ চনত সামূহিক আৰু ব্ৰহ্মগত অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত: পুনৰীক্ষা ১৫।

বশিষ্টাৰ্থ সাৰ্বজনীন পৰীক্ষা: জাপৰ্দিয়া দেওবাৰৰ বৰ্ধন: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১২:১৭; ১৩:১১-১৮; ১৭:১২-১৪; শেষৰসাতটমহামাৰী: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৬।

২০৩০ চনৰ বসন্ত ঋতু “ *আব্বাগে ডন* ”: মৃত্যুৰ আজ্ঞা আৰু খৰীফ্ত গম্ভীৰময় প্ৰত্যক্ষৰতা : দানিয়েল ২:৩৪-৩৫-৪৪-৪৫; ১২:১; প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৩:১৫; ১৬:১৬। সপ্তম শিঙি: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১:৭; ১১:১৫-১৯; ১৯:১১-১৯ পদত। সপ্তম শিঙিৰ শেষৰসাতটমহামাৰী: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৬:১৭। নিৰ্বাচিতসকলৰ শস্য চপোৱা বা লোৱা: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৪:১৪-১৬। মিছা ধৰ্মীয় শিক্ষাসকলৰ ভৰিটোজোৱা শাস্তি: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৪:১৭-২০; ১৬:১৯; ১৭; ১৮; ১৯:২০-২১।

হাজাৰ বছৰৰ বাবে নিৰ্বাচিত পৃথিবীত শিকলিৰে বান্ধি ৰখা হয় : প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ২০:১ৰ পৰা ৩লৈকে। স্বৰ্গত নিৰ্বাচিতসকলে পৰিতসকলৰবিচাৰ কৰে: দানিয়েল ৭:৯; ৪নং প্ৰক্ৰম শি; ১১:১৮; ২০:৪ৰ পৰা ৬লৈ।

৩০৩০ চনৰ আশংগাশে শেষৰবিচাৰ: নিৰ্বাচিতসকলৰ মহিমা: প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ২১। পৃথিবীত দ্বিতীয় মৃত্যু: দানিয়েল ৭:১১; ২০:৭ৰ পৰা ১৫। নবীকৰণকৰ পৃথিবীত প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ২২; ডেনা ২:৩৫-৪৪; ৭:২২-২৭ পদত।

ভৱিষ্যদ্বাণী তৰোমৰ প্ৰতীক

ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অস্পষ্ট দৰ্শনটোৱোৱাৰ্হিত হৈ আছে একে টা সত্যৰ সৈতে জড়িত যদিও বিভিন্ন প্ৰতীকৰ ব্যৱহাৰ। এইদৰে ইহঁত পাৰস্পৰিকভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা নহয়, পৰস্পৰকহৈ পৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে গ্ৰন্থসমূহৰ বহুসংখ্যক দৰ্শনটোবজা ইৰাখিব পাৰে। আৰু লক্ষ্য বিষয়বস্তুৰ বিভিন্ন দৰ্শন এক সংশ্লিষ্ট প্ৰকৃতি নীতিমালা কৰিব পাৰে। তেওঁৰ মূল লক্ষ্য: বোমৰ ক্ষত্ৰ এইটোৱেই হৈছে।

Dan.2 ত, মুৰ্চতিৰ দৰ্শনত, ই "লোহাৰ ভৰ" চহিন থকা চতুৰ্থ সন্মাজ্য। "লোহা" হৈছে ইয়াৰ কঠিন চৰিত্ৰৰ প্ৰতিচ্ছবি আৰু ইয়াৰ লেটিন মূলমন্ত্ৰ "DVRA LEX SED LEX", অনুবাদকৰ হৈছে: "আইন কঠিন, কিন্তু আইন হৈছে আইন"। তদুপৰি, "লোহাৰ ভৰ" বোমা ন লৰ্জি যিনে বৈসকলস্কাড, মূৰ, বান্ধ, হাত আৰু ভৰিত লোহাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ পান্থ, দীঘল, সংগঠিত আৰু অনুশাসিত সন্তোষ খোজৰ তথ্য গৱেষণাৰ আৱিষ্কাৰ কথামনত পোৱা য়।

ইন ডেন ৭, বোম, ইয়াৰ দুটা পৌত্তলিক প্ৰমাণ, বৈপ্লৱিক ন আৰু সন্মাজ্যবাদী, এতিয়াও চতুৰ্থ সন্মাজ্য হিচাপে বৰ্ণনা কৰা হৈছে। "লোহাৰ দাঁত থকা এটা ভয়ংকৰ দানৱ।" ইয়াৰ দাঁতৰ লোহাই ইয়াক দানৱ লোহাৰ ভৰিৰ লগত সংযোগ কৰে। ২) ইয়াৰ "দহটা শিং"ও আছে যি বোমা ন সন্মাজ্যৰ পতনৰ পিছত গঠন হ'বলগীয়া দহটা স্বাধীন ইউৰোপীয় ৰাজ্যক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। এইটোৱেই হৈছে দানত দিয়া শিৰ্ষ। ৭:২৪।

শিং"ৰ আৱিষ্কাৰ বৰ্ণনা কৰিছে যিটো ভৱিষ্যদ্বাণীত সকলো ঐশ্বৰিক ক্ৰোধৰ মূল লক্ষ্য হৈ পৰিবা ইয়াক "সূৰ শিং" বুলি কোৱা হয় কিন্তু, বৈপ্লৱিক তুমুল ৰূ. দন. ৭:২০ ইয়াক "আনবোমতকৈ অধিক বুপ" দিয়া। ব্যখ্যা দন. ৮:২৩-২৪ত দিয়া হ'ব, "সেই অহংকাৰী আৰু কেশলী ৰজা ই... নিজৰ উদ্দেশ্যত সফল হ'ব; তেওঁ শক্তিশালী আৰু পবিত্ৰ লোকসকলক ধ্বংস কৰিব।" এইটোৱে কৰালসেই বাক্যৰ এটা অংশ হ'ব। ঈশ্বৰে এই দ্বিতীয় বোমা ন আধিপত্যত ওপৰত আৰোপ কৰে, যিটো ৫৩৮ চনৰ পৰা পোপৰ শাসনস্থাপনৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ হয় যি প্ৰথম জাৰ্মানিয়ানৰ সন্মাজ্যবাদী কৰ্ত্তব্য দ্বাৰা বোমা ন কথোৱাকৈ বিশ্বাস জৰ্জৰিত। আৰ্শলক্ষ্য কৰিবলগি যি ঈশ্বৰে এই স্বৰাচৰী আৰু নীতি, ,

কিন্তু ধৰ্মীয়, বোম্বোম পোপজি মন্তব্যনিধিত্ব কৰা শাসনব্ৰহ্মস্বা। যদি দান.৭:২৪ তেওঁক "প্ৰথমজনৰ পৰা প্ৰথক" বুলি কয়, তেন্তে ইয়াৰ বৰণ হ'ল তেওঁৰ শক্তি ধৰ্মীয় আৰু তেওঁক ভয় কৰা আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে তেওঁৰ প্ৰভাৱক ভয় কৰা শক্তিশালী সকলৰ বিশ্বসংযোগৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল; যিটো দান.৮:২৫ ত "তেওঁৰ কৌশলৰ সফলত" বুলি কোৱা হৈছে। কিছুমান হেয়তো অস্বাভাৱিক বুলি বিবেচনা কৰিব পাৰে। মই দানিয়েল ৭ ৰ বজাৰ দানিয়েল ৮ ৰ বজাৰ সৈতে সংযোগ কৰিছোঁ। সেয়েহে মই এই সংযোগৰ ন্যায় প্ৰদৰ্শন কৰিবলগীয়া।

Dan.8 ত আমি আৰু Dan.2 আৰু 7 ৰ চৰ্চাটো সাম্ৰাজ্যবাদী উত্তৰাধিকাৰ চৰ্চাৰীনা পাওঁ কিন্তু এই সাম্ৰাজ্যসমূহৰ মাত্ৰ দুটি হৈছে, তদুপৰি পাঠতে স্পষ্ট হৈছে। চিনাক্ত কৰা হৈছে: মডেলিংপাৰ্টী সাম্ৰাজ্য, যাক "ভেড" দ্বাৰা চিহ্নিত কৰা হৈছে আৰু গ্ৰীক সাম্ৰাজ্যক "ছাগলী" দ্বাৰা প্ৰতীকিত দিয়া হৈছে। যিটো বোম্বোম সাম্ৰাজ্যৰ পূৰ্ব। ৩২৩ চনত মহান গ্ৰীক বিজয়ী আলেকজান্ডৰৰ গৰ্ভটোৰ মৃত্যু হয়, "ছাগলীৰ মহাশিঙীটো ভাঙি যায়"। কিন্তু উত্তৰাধিকাৰী অবিহনে তেওঁৰ সাম্ৰাজ্য তেওঁৰ সেনাপতি সকলৰ জৰিয়তে বিভক্ত। ২০ বছৰ ধৰি তেওঁলোকৰ মাজত যুদ্ধৰ পাছত মাত্ৰ ৪ খন ৰাজ্য বাকী আছে। "ইয়াৰ ঐহিত্য চৰ্চাটো শিঙীৰ সন্মুখ চৰ্চাটো বতৰ হঠাৎ উঠিল"। এই চৰ্চাটো শিঙী হৈছে মিচৰ, চৰিয়া, গ্ৰীচ আৰু থৰচ। এই ৮ নং অধ্যায়ত আত্মমই আমাৰ সন্মুখত এই চতুৰ্থ সাম্ৰাজ্যৰ জন্ম উপস্থাপন কৰিছে যিখন আৰম্ভণিতে মাত্ৰ এখন পৰ্শ্বমিত্ৰীয়া চহৰ, প্ৰথম ৰাজতন্ত্ৰবাদী, তৰ পাছত গগনতন্ত্ৰবাদী - ৫১০। এইদৰেই যি ৯ পদত, ইতিমধ্যে Dan.7 ত বোম্বোম পোপৰ শাসনব্ৰহ্মস্বাক নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা "সৰু শিঙী" নামেৰে, ইজৰাইল পোপৰ পূৰ্বৰ ইতিহাসত গগনতন্ত্ৰবাদী বোম্বোমৰ আগমন গ্ৰীচত ইয়াৰ হস্তক্ষেপৰ দ্বাৰা সম্পন্ন হয়, "চৰ্চাটো শিঙীৰ জীৱিত এটা"। মই মাত্ৰ কোৱাৰ দৰে, -২১৪ চনত দুখন গ্ৰীক লীগ, আচিয়ান লীগ আৰু এটলিয়ান লীগৰ মাজত হোৱা বিবাদ নিষ্পত্তি কৰিবলৈ ইয়াক আহ্বান কৰা হৈছিল আৰু তৰ ফলত গ্ৰীচৰ বাবে, স্থায়ী নতুন হেৰুৱাই পোৱা আৰু - ১৪৬ চনত বোম্বোম সকলৰ ওচৰত উপনিবেশিক ভাৱ প্ৰদৰ্শন হৈছে। ৯ নং পদটোৱে কল্পিত বিজয়সমূহৰ উদগনি দিয়ে যিয়ে ইটালীৰ এই সৰু চহৰখনক পূৰ্বৰ ভৱিষ্যদ্বাণীসমূহত "লোহা" দ্বাৰা প্ৰতীকিত কৰা চতুৰ্থ সাম্ৰাজ্য কৰি তুলিব। যুক্তিৰ ভৌগোলিক অৱস্থান হৈছে ইটালীৰ য'ত বোম্বোম অৱস্থিত। ইয়াৰ প্ৰতীকিত বোম্বোম ছাৰুৰ বোম্বোমৰ জন্ম এগৰাকী মাইকী পহুৰবাইশিষ্ট আছিয়ে যি তেওঁলোকক সজাপন কৰা লৈছে তেওঁ লেটিন ভাষাত লুভ শব্দটোৰ অৰ্থ হৈছে "লুপা"

যাৰ অৰ্থ হৈছে তেইপহু কৰ্মনুত বশ্যও। এইদৰে সৃষ্টিৰ পৰাই এই নগৰখন ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা ইয়াৰ দ্বীত ভৱিষ্যৎগীমূলক ভাৱৰ বাবে চিহ্নিত কৰা হৈছিল। আৰ্মি ইয়াক যীচুৰ ভাড়াবজা হাজতপহুৰদৰে পাম্ যিয়ে ইয়াক আপোষ বশ্যৰ সৈতে তুলনা কৰি। ১৭) তৰপিছত ইয়াৰ "দক্ষিণ" দিশলৈ সম্পূৰ্ণাৰণ দক্ষিণ ইটলী জয়কৰ (-৪৯৬ৰ পৰা -২৭২) সম্পূৰ্ণ কৰা হয়, তৰপিছত খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ২৬৪ চনৰ পৰা বৰ্জ, বৰ্জানৰ টিউনিছবৰিৰুদ্ধ চলোৱা যুদ্ধৰ পৰা বৰ্জীয়াই ওলাই আহিলা ইয়াৰ "পূব" দিশৰ পৰা বৰ্জী পৰ্যায়টো হ'ল আৰ্মি মাত্ৰ দেখে বদৰে গ্ৰীচত ইয়াৰ হস্তক্ষেপ। তেই ইয়াক মহান আলেকজাণ্ডৰৰ উত্তৰাধিকাৰী সূতৰ লাভ কৰা খণ্ডিত গ্ৰীক সাম্ৰাজ্যৰ "চৰ্চিট শিঙৰ এটাৰ পৰা উঠি অহা" বুলি বৰ্ণনা কৰা হৈছে। কক্সান্সা শক্তিশালী হৈ -৬৩ চনত বোমো শায়েতফিহুদীয়াৰ ওপৰত নিজৰ উপস্থিতি আৰু নিজৰ ওপৰি শৰিকক্ষমতা জাপৰি যাক আত্মই "দেশৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ধনীয়া" বুলি কয় বাৰণ ইজিপ্তৰ পৰা নিজৰ লোকসকল পলায়নৰপিছত সৃষ্টি হোৱাৰ পিছৰে পৰা ইয়াৰ কাম। এই অভিব্যক্তি যিহিৰ ২৪ ত পুনৰবৃত্তি কৰা হৈছে। ২০:৬-১৫ পদত। ঐতিহাসিক নিখুঁতত: আকোঁ এবাৰ হাইবৰ নাছে তেওঁৰ ভাতৃ এৰিফ্ট'বুল ছবৰিৰুদ্ধ সংগ্ৰাম কৰি বোমক মাৰিছিল। একেটা অধ্যয়তে মডেপাৰ্কট "মৰে"ৰ দৰে এক ভৌগোলিক ৰূপত বৰ্ণনা কৰা তিনিটি বোমান বৰ্জীয়া ঐতিহাসিক সাক্ষ্য সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ। ঈশ্বৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা লক্ষ্য এইদৰে লাভ কৰা হয়: দান.৭:৮ আৰু দান.৮:৯ৰ "সূৰ শি" অভিব্যক্তিটোৱে দুয়োটো উল্লেখতে বোমান পৰিচয়ৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে। কথাটো প্ৰদৰ্শিত আৰু নিৰ্ধাৰিত। এই নিশ্চয়তৰ ওপৰত ঈশ্বৰীয় আত্মই স্ৰষ্টা সকলো বজ্জাত নিজৰ ওপৰত কৰ্মনুত এই পোষৰ ধৰ্মীয় শাসনৰবিৰুদ্ধ নিজৰ শৰিক আৰু অভ্যাসে সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰিব। পোষৰ বোমৰ পৰা সাম্ৰাজ্যিক বোমৰ উত্তৰাধিকাৰ দান.৭ত প্ৰদৰ্শিত হৈছে, ইয়াত, দান.৮ত, আত্মই তেওঁলোকক প্ৰথক কৰা শত্ৰু বোম এৰি দিয়ে, আৰু ১০ পদৰ পৰা তেওঁ নিজৰ লক্ষ্য হিচাপে লয়, পোষৰ সত্তা, তেওঁৰ পৰি মৰ্ত্যলোক শত্ৰু আৰু বৰণনোহোৱা কৈ নহা বাৰণ ই যীচু খ্ৰীষ্ট টাই একত্ৰিত কৰা স্ৰষ্টা জয় নাগৰিক সকলৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্মত একমত হয়: "স্ৰষ্টা সৈন্য হ'নী লৈ উঠিল।" ৫৩৮ চনত প্ৰথম জাষ্টিনিয়ানৰ সাম্ৰাজ্যৰ দী আদেশৰ দ্বাৰা এই কাম সম্পূৰ্ণ কৰা হয় 'যিয়ে প্ৰথম ভিজিলাইয়াছক ধৰ্মীয় কৰ্ত্তব্য আৰু ভাটিকা নকপোষৰ সিংহ সনপ্ৰদান কৰে। কৰ্মনুত এই ক্ষমতাৰে সজ্জিত হৈ তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্তানকলৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰিছিল যিসকলক তেওঁ খ্ৰীষ্টান

ধৰ্ম্ম নামত অত্যাচৰ কৰিছিল যদিও তেওঁৰ এই ত্ৰিহাসিক উত্তৰাধিকাৰী সকলে প্ৰায় ১২৬০ বছৰ (৫৩৮ চনৰ পৰা ১৭৮৯-১৭৯৩ চনৰ ভিতৰত) কৰি। ৫৩৩ চনত এই ডক্টৰী লিখি হৈছিল বুলি জানিও এটা ত্ৰিহাসিক স্পষ্টকৰণে এই সময়সীমা কসৰ্ত্তিকত নিশ্চিত কৰে। সেয়েহে এই গণনা ত ১২৬০ বছৰৰ অন্তৰাল ১৭৯৩ চনত, যিটো বছৰত ব্ৰহ্মী "আতংকত বোম্বোন গীৰ্জা বলিপুৰ আদেশ দিয়া হৈছিল। " ই কিছুমানতৰ প্ৰথৱীত পৰিভৰিমে হৈছিল। " প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৪ পদত পুনৰমুৰ্টিটো লেখা হ'ব: " ইয়াৰ ঠাঙে আৰু শৰতৰ বোম্বোন এক তৃতীয়াংশ বাডু দি প্ৰথৱীলৈ দিয়াই দিলে। " চৰিবোম্বোন বইবলৈত দিয়া হৈছে। তৰ বোম্বোন বিষয়ে, সেইবোম্বোন আদিপুস্ক ১:১৫ ত আছে: " ঈশ্বৰে সেইবোম্বোনক আৰু শৰবিস্তৃত ঠাইত ৰখিলে প্ৰথৱীত পোহৰ দিবলৈ "; আদিপুস্ক ১৫:৫ ত তেওঁ লোকক অন্ধৰ মৰা বংশধৰ সকলক লৈ তুলনা কৰিছে: " স্বৰ্গৰ ফলচোওক আৰু তৰ বোম্বোন গণনা কৰক, যদি আপুনি সেইবোম্বোন গণনা কৰিব পাৰে তেন্তে লোকৰ বংশধৰ বোম্বোনো তেনেকৈ হ'ব "; দন. ১২:৩ ত: " যিসকলে বহুতক ধৰ্ম্মকিতৰ দিশে ঘূৰি যায়, তেওঁ লোকৰ চৰিব লগে কতৰৰ দৰে উজ্জ্বল হ'ব। " যীচু খ্ৰীষ্ট ৰ এপ'কলিপছত ঠাং " শব্দটোৱে অৰ্থগুৰুত্ব কৰিব, কিয়নো ই " মিছা শিকোৱা ভাববোৰ ", যিচয়া ৯:১৪ পদত আমা কপ্ৰকাশ কৰা ধৰণে প্ৰকৃত আৰু চিনিতি কৰে, যাৰ ফলত ঈশ্বৰীয় ক'ড যুক্ত বাৰ্তাৰ বিষয়ে আমা বুজা বুজিমূকলি হ'ব। বোম্বোন পোপৰ শাসন ব্ৰহ্মসম্মা সেয়েহে ইয়াৰ আৰ্থপ্ৰফা শৰিৰ জুৰি আৰু ইয়াৰ উৎপত্তিৰ পৰাই ঈশ্বৰে প্ৰকাশ কৰা পৰিত্ৰ আৰু ন্যায়পৰায়ণ বিচাৰ অনুসৰি ভুৱা ভাববোৰ সকলকৰাৰ পৰিচালিত।

ইন ডেনো ৮:১১, ঈশ্বৰে পোপৰ পদক যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে উঠি অহাৰ অৰ্থযোগে উত্থাপন কৰিছে, যিজন একমাত্ৰ " ৰাজকুমাৰ সকল স্বৰ্গৰ ", ২৫ পদত নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা অনুসৰি প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৭:১৪ত " ৰজা সকলৰ ৰজা আৰু প্ৰকৃত সকলৰ প্ৰকৃত " হিচাপে ওউল্লখ কৰিছে; ১৯:১৬। আমা পঢ়িবলৈ পোওঁ: " তাই সন্মিহা হিনীৰ সেনাপতি ৰিওচৰলৈ ও নজিৰ উন্নীত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পৰা দৈনিক বলদিন কঢ়িলি গ'ল আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰফানৰ গুৰিটো ভাঙি পেলোৱা। " এই অনুবাদ সাধাৰণ অনুবাদৰ পৰা প্ৰথক, কিন্তু ইয়াৰ মূল হিব্ৰু গ্ৰন্থক কঠোৰভাৱে সন্মান কৰাৰ গুণ আছে। আৰু এই ৰূপত ঈশ্বৰৰ বাৰ্তাই সামঞ্জস্য আৰু নিখুঁতত লাভ কৰে। ইয়াত " দৈনিক " শব্দটোৱে " বলদিন " ক বুজা বনোৱাৰে, কাৰণ এই শব্দটো হিব্ৰু পাঠত লিখি হোৱা নাই, ইয়াৰ উপস্থিতি অবৈধ আৰু অযুক্তকৰ; তদুপৰি ই

ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অৰ্থ বৰ্ণিত কৰে। সঁচকৈ যি ভৱিষ্যদ্বাণী টোকাে খ্ৰীষ্টন যুগটোকে লক্ষ্য কৰি লৈছে য'ত, দানব মত, দান. ৯:২৬, *বলি দিন আৰু বলি দিন* বলিপূত কৰা হ'ল। এই "চৰিত্ৰ" শব্দটোকাে যীচু খ্ৰীষ্ট এট একচেটিয়াসম্পত্তি বিষয়ে বুজা যাবটো হৈছে তেওঁৰ পুৰোহিতৰ পদ, অৰ্থাৎ তেওঁৰ একমাত্ৰ নিৰ্বাচিত লোকৰ সপক্ষে মধ্যস্থতা কৰিব ক্ষমতা যাক তেওঁৰ নিৰ্বাচিত আৰু নিৰ্বাচিত কৰে। এতিয়া এই দাবীটো দখল কৰি পোপৰ শাসনব্যৱস্থাই অভিশপ্তকলকআশীৰ্বাদ দিয়ে আৰু ঈশ্বৰৰ ধন্যকলক অভিশাপ দিয়ে, যাক ই মিছাকৈ পাষণ্ডতাৰ অভিযোগ কৰে, নিজকে ঈশ্বৰীয় বিশ্বাসৰ আৰ্হি হিচাপে স্থাপন কৰে; ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশ শত সম্পূৰ্ণ পৰিপূৰ্ণ কৰা এট দাবী যিহেতুওঁক অভিযোগ কৰিছে, দান. ৭:২৫ত, " *বলি আৰু বলি দিন সলনি কৰাৰ পৰিকল্পনা গঠন কৰা* । " সেয়েহে পোপৰ শাসনৰ সমগ্ৰ কামত পাষণ্ডতা থকা, এইদৰে কেনো ধৰ্মীয় বিচাৰ বহন বা প্ৰদানৰ অযোগ্য কৰি তোলা হয়। চৰিত্ৰ সেয়েহে ইব্ৰী ৭:২৪ৰ শিক্ষা অনুসৰি যীচু খ্ৰীষ্ট " *অপৰিৱৰ্তিত পুৰোহিতৰ পদ* " / গৰ্ভক পোপৰে নিজ বক্ষমতা আৰু কৰ্তৃত্ব যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পৰা লাভ কৰা বলি দাবী কৰিব নোৱাৰে; ই তেওঁৰ পৰা অবৈধভাৱে হেচুৰ কৰিব পাৰিলে হ'ল তেনেৰে সকলো পৰিগতি এনে চুৰিৰ নিজৰ আৰু ই পট্টবপৰ সকলৰ বাবে হ'ব। এই পৰিগতিসমূহ দানত প্ৰকাশ পাইছে। ৭:১১। শেষ বিচাৰত ই " *দ্বিতীয় মৃত্যু, জুই আৰু গন্ধকৰ হৃদয় জীৱিত অৱস্থাত পালেহা হ'ব*," যাৰ দ্বাৰা ই বহুদিনৰ পৰা বজা আৰু সকলো মানুহক ভুৱৰ্ণি আৰ্হিছে, যাত তেওঁলোকে ইয়াক সোৱা আৰু ভয় কৰে: " *আৰু মই দেখিলোঁ যে শিংটোকাে কৰা মহান ব্যক্তিৰ বাবে, আৰু মই দেখি থকােত, জনুটোকাে হত্যা কৰা হ'ল, আৰু তেওঁৰ মৃতদেহটোকাে হৈছে জিকা বলি জুইত তল দিয়া হ'ল* । " পাছলৈ প্ৰকাশ শিত ব্যক্তিৰ প্ৰকাশ শিত ব্যক্তিই প্ৰকৃত ঈশ্বৰৰ ন্যায়পৰায়ণ বিচাৰৰ এই ব্যক্তিটো নিশ্চিত কৰিব, কৰ্মশিত আৰু হত্যা হৈ, প্ৰকাশ শিত ব্যক্তি ১৭:১৬; ১৮:৮; ১৯:২০ বজা তা পোপৰ শাসনৰ বৰিৰুদ্ধ উত্থাপিত অভিযোগৰ আধ্যাত্মিক প্ৰকৃতিৰ বাবে মই অনুবাদ কৰিবলৈ বাৰ্হি লৈছিলোঁ: " *আৰু তেওঁৰ অভ্যাবগম্য ভৰ্তি উলংঘা কৰিলোঁ* "। সঁচকৈ যি হেব্ৰু শব্দ "mecon" অনুবাদ কৰিব পাৰি: *স্থান* বা *ভৰ্তি* . আৰু হত্যা থকা গচেচৰটো সঁচকৈ যি *অধ্যাত্মিক অভ্যাবগম্য ভৰ্তি* টোকাে ই উলটি যায়। এই শব্দটোকাে " *ভৰ্তি* " চিন্তা কৰে, ইফটিয়াসকলকাত। ২:২০-২১, যীচু খ্ৰীষ্ট নিজকে ই " *মুখ্যকোণৰ শিলি* ", বিনুত লগত, এট আধ্যাত্মিক ভৱনৰ তুলনাত সমগ্ৰ এপষ্টলিক ভাৰ্তি, অৰ্থাৎ যীচু

খ্রীষ্ট "মালিক নাইন" পৰিত্ৰায়ন ", ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত নৰিমাণ কৰা। সেয়েহে চেন্টপীটী বৰকথিত উত্তৰাধিকাৰ ঈশ্বৰে নিজ ইৰিবেধিত কৰিছে। পোপজিমাৰ বা পিতৰৰ একমাত্ৰ উত্তৰাধিকাৰ হৈছে তেওঁৰ ঐশ্বৰিক প্ৰভুৰ পিছত তেওঁক কৰুচত দিয়া তেওঁৰ জন্মদাসকলৰ বশমৰ ধৰাৰহিকত। তেওঁৰ ইনৰ্ৰি উৰ্জিচনবশাসনে প্ৰবৰ্ত্ত কপৌত্তিক আৰ্হিটো নিৰ্ঘৰে পুনৰুত্পদকৰিছিল। ঈশ্বৰে প্ৰবৰ্ত্ত কৰা "সময়আৰু আইনসলনিকৰি" এই অসহিষ্ণুআৰু নিষ্কৰ্ণবশাসনব্ৰহ্মস্মাই, যাবৰিছুমান পোপৰ মূৰব্বী আছিল হত্যকাৰী, কুখ্যত অপৰাধী যানে য্ষ্ট আলেকজেণ্ডৰবৰ্জিয়া আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ছিজাৰ জন্মদ আৰু বৰ্ডনিলে, বোমান বখলিকপোপৰ প্ৰবৰ্ত্তনটোৰ অৰ্চিছুদ্যপৈশাৰ্চিকস্বৰূপৰ সাক্ষ্য দিয়া। এই ধৰ্মীয় কৰ্ত্তব্যই, বলপূৰ্বক ধৰ্ম্মনাজকৰণৰ দ্বাৰা, মৃত্যুদণ্ড অধীনত আৰু ইজৰাইলৰভূমিদখল কৰা মুছলমানসকলৰিৰুদ্ধচলোৰ কৰুছে ডেব্বীয় আদেশৰ দ্বাৰা শান্ৰ্ণিৰি লোকেৰ বশালহত্যকাৰণ্ড স্ষ্ট হৈছিল ৭০ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে অভিশপ্তদেশ য'ত বোমানসকলে "নগৰ আৰুপৰিত্ৰ" ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছিল ঘোষণা কৰা অনুসৰি দান। ৯:২৬, ইহুদীসকলে মটীহক প্ৰত্যখ্যন কৰাৰ ফলস্বৰূপে। "তেওঁৰপৰিত্ৰায়নৰ ভেট্ট" নতুননিয়মবশাস্ত্ৰ জৰিয়তেভৰিযত প্ৰজন্মটো প্ৰবণ কৰা পঁচনিসকলোভকৰা সকলোমতবাদীসত্যৰ বিষয়ে ঈশ্বৰ "দুজনসাক্ষী" দ্বিতীয়জন, প্ৰমাণিত বাক্য ১১:৩ অনুসৰি এই নিৰাসাক্ষীৰ পৰা পোপজিমাৰে বলবাইবলেৰ বশ্বসৰ বীৰসকলৰনা মহাধৰিৰাখিছে, যাক ইয়াৰ অনুগামীবাসংখ্যালোকে অসংখ্যৰূপেপূজা আৰুসেৱাকৰে। বোমৰ মতে সত্যটো অশকিত্তবহুইয়াৰ "মিছাল" (মিছৰগা ইড)ত লিপিবদ্ধকৰা হৈছে, যিয়ে ঈশ্বৰ "দুজন সাক্ষী"ৰ ঐলয়; পুৰণিআৰুনতুননিয়মবলিখিনী যিবোৰে একেলগেপৰিত্ৰবাইবলে গঠন কৰাযাবৰিৰুদ্ধই নিজববিশ্বাসী অনুগামীসকলকৃত্য কৰিযুঁজিছে।

দন.৮ৰ ১২ পদটোৰে আমাকপ্ৰমাণ কৰিবযা ঈশ্বৰে নিজ ইৰি এই ঘণনীয় আৰু ঘণনীয় ধৰ্ম্ম উত্থাপন কৰিবলৈ বধ্য হৈছিল। "পাপৰবৰে সৈন্যহিনীক দৈনিকবসৈতে সম্ৰপা কৰা হৈছিল।" এইদৰে এই শাসনব্ৰহ্মস্মাৰ ভয়ংকৰআৰুঘণনীয়বক্ষমূহৰ অস্বৰ্ণ আছিল ঈশ্বৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা, "পাপ"ক শাস্তি দিবলৈ যিটোহৈছে ১ যোহন ৩:৪ অনুসৰিবিধনৰউলংঘা। আৰুই ইতিমধ্য বোমৰ ববাজগৰীয়াকৰিবপৰা এটাবক্ষ্য বিনুত ইয়াৰপৌত্তিক সাম্ৰাজ্যবাদী প্ৰয়ত, বৰণইমানগম্ভীৰ পাৰে যিটো এনেশাস্তিৰ যোগ্য, ঈশ্বৰক দুটি অৰ্চি স্পৰ্শতৰ কথত স্পৰ্শ কৰিছিল; স্ৰষ্টকৰ্ত্ত ঈশ্বৰ হিচাপে আৰুখ্ৰীষ্ট বজীয়।

হিচাপে তেওঁৰ মহিমা। আমি প্ৰক্ৰম শতিকা বক্য ৮:৭-৮ ত দেখিম যে ৫৩৮ চনত
 পোপৰ শাসনপ্ৰক্ৰিয়াই দ্বিতীয় শাস্তি গঠন কৰে, যিটো ঈশ্বৰে প্ৰদান কৰিছিল
 আৰু "দ্বিতীয় শাস্তি"ৰ সত্বেও প্ৰতি কৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। ইয়াৰ
 আগত আন এটা শাস্তি আছে, যিটো ইউৰোপৰ ওপৰত বৰ্ষা আক্ৰমণে সম্পন্ন
 কৰিছিল যিবোৰে অৰিশ্বাস্যতাৰে খ্ৰীষ্টান হৈ পৰিছিল। ৩৯৫ চনৰ পৰা ৪৭৬
 চনৰ ভিতৰত বিস্তৃত এই কাৰুণ্যমূহ ৩৯৫ চনৰ আগতে ওপোৱা যয় প্ৰথম
 দিনটোৰে বন্ধ। এতিয়া এই প্ৰথম দিনটো অজিতদেৱীকৃত সূক্ষ্ম পৌত্তলিক
 পূজাৰ বাবে উৎসৰ্গা কৰা হৈছিল। ঈশ্বৰে দুগুণ কৃষ্ণতাৰ সন্মুখীন হ'ল: তেওঁৰ
 বশিষ্ঠমৰাৰ হৰুৱাই পোলেণ্ড, সৃষ্টিকৰ্তা হিচাপে তেওঁৰ কামৰ স্মৃতি আৰু তেওঁৰ
 সকলো শত্ৰুৰ ওপৰত তেওঁৰ অন্তিম জয়ৰ স্মৃতি, বৰ্ণিত ইয়াৰ ঐতিহ্য, প্ৰথম
 দিনটোৰে দিয়া পৌত্তলিক সন্মানৰ সম্প্ৰসাৰণে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ শিষ্যসকলৰ
 শাৰীত। দোষৰ গুৰুত্বকমে ইহুৱেজিবি কামৰণ আমি উপলব্ধি কৰিব লাগিব যে ঈশ্বৰ
 কৰে বৰলজীৱনৰ সৃষ্টিকৰ্তা নহয়, তেওঁ সময়ৰ সৃষ্টিকৰ্তা আৰু সংগঠকও আৰু এই
 উদ্দেশ্যে তেওঁ আকাশৰ তৰাবোৰে সৃষ্টি কৰিছিল। চতুৰ্থ দিনা দিন চহ্নিত
 কৰিবলৈ সূক্ষ্ম, ষষ্ঠী চহ্নিত কৰিবলৈ চন্দ্ৰ, আৰু পুনৰ সূক্ষ্ম আৰু বছৰ চহ্নিত
 কৰিবলৈ তৰাৰ আবিস্কৃতি হয়। বৰ্ণিত সপ্তাহটো তৰাবোৰে চহ্নিত কৰা নহয়, ই
 কৰে বৰল সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্যে সন্নিৱস্ত ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। সেয়েহে ই
 তেওঁৰ কৰ্তৃত্ব চনিকপ্ৰতি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিব আৰু ঈশ্বৰে ইয়াৰ যত্ন ল'ব।

বিশ্বমবাবপেহৰ

সপ্তহটোৰ আভ্যন্তৰীণ সংগঠনটোত তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যিক ইচ্ছাৰ প্ৰকাশ আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ পাঠত যথায় সময়ত আপোনাক এই কথা সোঁৱৰাই দিব:

"বিশ্বমবাবৰ দিনটোৰ পৰিচালনা কৰাৰ বাবে মনত ৰাখিব। আপোনাৰ সকলো কাম কৰিবলৈ ছয়দিন আছে, কিন্তু সপ্তাহ দিনটো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দিন। ইয়াত আপোনাক কোনো কাম নকৰিব আপুনি আপোনাৰ পত্নী বা আপোনাৰ সন্তান, আপোনাৰ পশু বা আপোনাৰ সন্তান তোলা লোকেৰে দূৰৰৰ ভিতৰত থকা বিনোদন, কৰ্মনো যিহোৱাই আকাশ আৰু পৃথিৱী, সাগৰ আৰু তথকা সকলোবস্তু ছয়দিনত সৃষ্টি কৰিলে;".।

ছয়আৰু সাত" সংখ্যৰ প্ৰকৃতি; ; বিশ্বমবাবৰ শব্দটোৰ কথাও উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। আৰু ইয়াৰ ৰূপত "সপ্তাহ", এটা ক্ৰমিক সংখ্যা, সৃষ্টিৰ - বৰ্ধনদাতাই এই স্মৃতিৰ ওপৰত জোৰ দিয়াৰে এই সপ্তাহ... দিনে দখল কৰে। কিয় এই জোৰ? মই আপোনাক এটা কাৰণ দিম, প্ৰকৃতি হ'লে এই আজ্ঞাৰ প্ৰতি আপোনাৰ দৃষ্টিভঙ্গী সলনি কৰিব। ঈশ্বৰে জগতৰ ভৰ্তিৰপৰাই যি সময়ৰ ক্ৰম প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল সেই ক্ৰমটো নবীকৰণ কৰিব বচিৰিছিল। আৰু যদি তেওঁ ইমান জোৰ দিয়া, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল সপ্তহটো তেওঁৰ সৃষ্টি পৰিকল্পনাৰ সম্পূৰ্ণ সময়ৰ প্ৰতিচ্ছবি নিৰ্মাণ কৰা হৈছে: ৭০০০ বছৰ বা অধিক নিখুঁতভাৱে ক'বলৈ গ'লে ৬০০০ + ১০০০ বছৰ। কাৰণ তেওঁৰ পৰিচালনাৰ পৰিকল্পনা বৰ্ত

কৰি, হোমোবেৰ শিলতদুবাৰ আঘাতকৰি, মৰ্চেৰি পাৰ্ৱৰি কনানতপ্ৰকাশ কৰতবধ দিয়া হ'ল। এইটোৱেই আছিল ঈশ্বৰে তেওঁৰ অধ্যয়নৰ বিষয়ে শিকিব বৰ্চিব শিষ্য। ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা প্ৰথম দিনটোৰ বাবী অংশইএক পৰিণতি কঢ়িয়াই আনে, কিনিও এইবাৰ, ই স্কটিয় কনানতপ্ৰকাশত বধ দিয়ে, যিটো যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰযশ্চৰ্ত্তালক মৃত্যুৰ দ্বাৰা আগবঢ়োৱা মনোনীতসকলৰবিশ্বসৰ পুৰস্কাৰ। এই ঐশ্বৰিক বৰ্চিব ব্ৰিটাইসকলৰ ওপৰত পৰে, কাৰণ মৰ্চেৰি কাকো দৰা প্ৰথম দিনটোৰ বাবী সময়খিনিও ঈশ্বৰে প্ৰকাৰম কৰা পৰিকল্পনাৰ সৈতে মিলি নাই। নামবোৰে বৰ্চি পৰিণতিনেহোৱাকৈ সলনি কৰিব পাৰি, কিনিও সংখ্যৰ চৰিত্ৰ হ'ল ইয়াৰ অপৰিৱৰ্ত্তীয়ত। তেওঁৰ সৃষ্টিৰ তদাৰককৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ বাবে সময়ৰ কক্ষান্ধাৰে উন্মোচন সাতদিনীয়াসপ্তাহৰ একে ৰহঘেটে। অপৰিৱৰ্ত্তিতত্ত্ব প্ৰথম দিনটোপ্ৰথম দিন আৰু" সপ্তা " " সপ্তা " হৈ থকাৰ বা প্ৰতিটো দিনেই চৰিদিনৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া মূল্যটো ধৰি ৰখিব, আৰম্ভৰি পৰা। আৰু আদিপুস্তকৰ আমাক শিকিছে, ২ অধ্যায়ত, যো সপ্তা দিনটোএটা বিশেষত্ব গ্ৰহণবসুত: ই " পৰিত্ৰকৰ, " অৰ্থাৎ প্ৰথক কৰা হৈছে। এতিয়ালৈকে মানৱতাই এই বিশেষ মূল্যধৰা প্ৰকৃত কাৰণক আওকাণ কৰি আহিছে, যদিও আজি তেওঁৰ নামত ভগৱনৰব্যৰ্থ দিছো। ইয়াৰ পৰেহত ঈশ্বৰৰ বাছনি স্পষ্ট আৰু ন্যায় হৈ পৰে: সপ্তা দিনটোৱে ৭,০০০ সোঁৰ বছৰৰ ঐশ্বৰিক বিশ্বব্যাপী প্ৰকল্প সপ্তা সহস্ৰব্দৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, যাৰ শেষৰ " হাজাৰ বছৰ " প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০ পদত উল্লেখ কৰা হৈছে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক তেওঁলোকে প্ৰতি প্ৰকৃত আনন্দ আৰু উপস্থিতি প্ৰকাশ কৰা দেখে যাব। আৰু এই পুৰস্কাৰ লাভ কৰা হ'ব যীচুৰোপা আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰাৰ বাবে। পৰিত্ৰ বিশ্বমৰাৰ এতিয়াকৈ বৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা আমাৰ পাৰ্ৱৰি বিশ্বক্ৰমণ্ডা সৃষ্টি স্মৃতি নহয়, ই প্ৰতি সপ্তাহত স্ক্ৰিপ্স জয়ত প্ৰকাশৰ দৰ্শিতহোৱা অগ্ৰাৰ্ত্তিও চিহ্নিত কৰা য'ত যোহন ১৪:২-৩ অনুসৰি যীচুৱে তেওঁৰ প্ৰতি নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে " ঐ প্ৰস্তুত কৰা "। এই পৰিত্ৰ সপ্তা দিনটোৰ ভলপোৱা আৰু সন্মান জনোৱাৰ এটা অৰ্হিত্ত্ব কাৰণ আছে, যোৱা ই আমাৰ সপ্তাহৰ শেষৰফালে, সূৰ্যাস্ত সময়ত ৬ফুট দিনৰ শেষত নিজকে উপস্থাপন কৰা।

এতিয়াৰপৰা যোৱা আপুনি এই চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ বাক্যবোৰ পঢ়িব। শুনবি তেতিয়া আপুনি পাঠটোৰ বাক্যৰ আঁৰত শুনবি লাগিব ঈশ্বৰে মানুহক কৈছে: "নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বিশ্বাসৰ কৰ্ম উৎপন্ন কৰিবলৈ আপোনাৰ হাতত ৬০০০ বছৰ

আছে, কাৰণ যোৱা এই সময়ৰ অন্ত আছিল তেতিয়া সপ্তাহ সপ্তাহে ১০০০ বছৰৰ সময় আৰু **আপোনা কহ'ব**; ই ক'বলমোৰ মনোনীত লোকে সকলৰ বাবে দৈঘলীয়া হ'ব যিসকলে মোৰ ভিতৰত প্ৰকাশ কৰিছে। " আৰু শী অনন্জা ল, যীচু খ্ৰীষ্ট সীকৃতি দিয়া প্ৰকৃত বিশ্বসৰ দৰ। "

এইদৰে বিশ্বমৰা পৃথিৱীৰ মুক্ত হোৱা সকলৰ বাবে সংবৰ্ধিত অনন্ত জীৱনৰ প্ৰতীকী আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক চিন হিচাপে প্ৰকাশ পায়। লগতে, যীচুৱে মৰ্থিত উদ্ধৃতত **ওঁৰ দৃষ্টান্ত "অৰ্চিমূল্য মুকুত"** দৰা ইয়াক প্ৰতীকৃতি দিছিল। ১৩:৪৫-৪৬: " **আকৌ স্ক্ৰপ্পা জয়** খুনীয়া মুকুত বচিৰ ব্ৰহ্মসায়ীৰ দৰে। **তেওঁ এটা বহুত মূল্য মুকুত পা লে**, আৰু তেওঁ গৈ নাজিৰ সকলো বঁকী কৰি কিনি লে। " এই পদটোৱে দুটা ওলোটো ব্ৰথৰ লাভ কৰিব পাৰে। " **স্ক্ৰপ্পা জয়** " শব্দটোৱে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা কৰুৱা যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ পৰিকল্পনা কল্পনা কৰি নাজি ক " **মুকুত** " ৰ এজন " **ব্ৰহ্মসায়ী** " ৰ সৈতে তুলনা কৰা যি **মুকুত বচিৰ**, আটাইতকৈ সুন্দৰ, আটাইতকৈ নিখুঁত আৰু সোৱেহে, ফলস্বৰূপে, যি জনে সৰ্ব্বশুদ্ধ মূল্য আজ্ঞা দিয়া। এই বিবল আৰু সোৱেহে বহুমূলীয়া **মুকুত বচিৰ** বিবলৈ যীচুৱে স্ক্ৰপ্পা আৰু তেওঁৰ মৰ্হমা এৰি পৃথিৱীত নাজিৰ ভাৱংকৰমত্বৰ মূল্যত, তেওঁ এই আধ্যাত্মিক **মুকুত** বোৰ মুক্ত কৰিলে যি তেওঁৰ সৈবোৰ অনন্জা লৰ বাবে তেওঁৰ সম্ভৱ হৈ পৰে। বিনুত ইয়াৰ বিপৰীতে **বৰ্ণক** হৈছে সেই নীৰ্দ্ধাৰিত জন যিয়ে নিৰপেক্ষৰ বাবে, প্ৰকৃত বিশ্বসৰ পুৰস্কাৰ হ'ব পৰা ঈশ্বৰিক সিদ্ধিৰ বাবে পিয়াহত থকা। ইয়াত আকৌ স্ক্ৰপ্পা বৃত্তি এই পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ তেওঁ অসাৰ আৰু অন্তৰ পাৰ্শ্ব মূল্যমোৰক পৰিত্ৰণ কৰি সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰক তেওঁৰ সন্মুখত পূজা প্ৰদান কৰা নাজি ক **উৎসৰ্গা** কৰে। এই সংস্কৰণত **অৰ্চিমূল্য মুকুত** হৈছে ২০৩০ চনৰ বসন্ত কালত যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত লোকে সকলক আগবঢ়োৱা অনন্ত জীৱন।

এই **বহুমূল্য মুকুত** ইয়াত সোৱেহে ক'বলমোৰ এডভেণ্টিজমৰা যুগটোকে হে চিন্তা কৰিব পাৰে; যি জনৰা যি প্ৰতীকিত সকলে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত উত্তৰিত হ'লৈ কজীয়াই থকা। এই কাৰণে ই এই **অৰ্চিমূল্য মুকুত** ই বিশ্বমৰাৰ, খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃষ্ণৰতা আৰু শোষণ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পৰিত্ৰণক একত্ৰিত কৰে। এই শাযুগতপোৰা মতবাদী সিদ্ধি ই সন্জাকলক **মুকুত** বপ্ৰতীমুৰ্তি দিয়া। জীৱিত অৱস্থাত অনন্জা লত প্ৰকাশ কৰাৰ তেওঁলোকৰ নীৰ্দ্ধাৰিত অৰ্জ্জু ই **মুকুত** ৰ এই প্ৰতীচ্ছৰ্থন নিশ্চিত কৰে। আৰু সপ্তা দিনৰ বিশ্বমৰাৰ প্ৰতী তেওঁলোকৰ মোহ, যিটো তেওঁলোক সপ্তাহ সপ্তাহে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বুলি জানে, বিশ্বমৰাৰ আৰু সপ্তাহ সপ্তাহে

এক অনন্যবহুমূলীয়া মণিৰ প্ৰতিমূৰ্তি দিয়াৰ লগত " বহুত মূল্যমূলকত "ৰ বৰ্হিৰে আন একো তুলনা কৰিব নোৱাৰি। এই ধৰণটো প্ৰকাশিত বাক্য ২১:২১ পদত প্ৰকাশ পাব " বাৰখন দুৱাৰা বৰা বটামুকুতা ৰাছা ছালি প্ৰতিখন দুৱাৰা ৰাছা ছালি টা মুকুতাৰ। নগৰৰ ৰসতটো স্ফুৰ্ছ কঁচৰ দৰে বশিদ্ধসোণৰ আছিল। " এই পদটোৱে ঈশ্বৰে বচিব পৰিত্ৰকৰণৰ মানদণ্ড সন্ধান কৰা আওড়ৰা ইন কৰা, আৰু এক সময়ত, এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাসমূহৰ প্ৰতিচ্ছবি কৰা প্ৰক্ৰিয়া " দুৱাৰ " ৰ জৰিয়তে সপ্তা সহস্ৰব্দৰ বশিৰামবৰত প্ৰকাশ কৰা অনন্তজীৱন লাভ কৰাৰ অনন্যপুৰস্কাৰ। শাস্ত্ৰমুক্ত হোৱা সকল তেওঁলোকৰ আগৰলোকে সকলতকৈ ভাল নহয়। ঈশ্বৰে তেওঁলোকক জনোৱা মতবাদী সত্যটোৱেই তেওঁলোকৰ প্ৰতিমূৰ্তি মুকুতা হিচাপে নিশ্চয় প্ৰকাশ কৰা, যিটোৱে কটী বহুমূলীয়া শিলিৰ প্ৰতিমূৰ্তি পছিতলয়। ঈশ্বৰে মানুহৰ বাবে কৰ্ত্তব্যাব্যৰ্থকতা নকৰা, বিনুত, প্ৰকাশ কৰা সময়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি, তেওঁ পৰিত্ৰকৰণৰ বাবে প্ৰকাজেনীয় পৰিত্ৰকৰণৰ মানদণ্ড ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ সংৰক্ষিত ৰাখিছে। বিবেচনাধীন খ্ৰীষ্টান যুগটোৱে মূলতঃ বোমাৰ শাসনব্যৱস্থা প্ৰতিষ্ঠাৰ পছিত অৰ্থাৎ ৫৩৮ চনৰ পৰা ধৰ্ম্মীয়ভাৱে আনুষ্ঠানিকভাৱে পাপঘূৰি অহাৰ দৰা চিহ্নিত কৰা সময়খনিৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে। ৮:১৪ বলবৎ হৈছিল অৰ্থাৎ ১৮৪৩ চনৰ বসন্তজলৰ পৰা। এটা সুক্ৰম ইংগিতত মুকুতা ক্ৰমাৰ প্ৰকৃতি যিচুৱা প্ৰকাশিত বাক্য ৩:১৮ পদত দিছে: " মই তোমা লোকে পৰমেশ্বৰ দিছো যা তোমা লোকে ধনী হ'বলৈ আৰু বগা ৰ পোষ কৰি নিবি, যা তে তোমা লোকে ৰ পোষ পনিধৰ আৰু তোমাৰ উলংগত ৰাজ্য প্ৰকাশ নহয়, আৰু চকুত অৰ্ঘ্য কৰিবলৈ চকুৰ ঔষধ চোৱা। " এইবোৰ বস্তু, যিবোৰ যিচুৱা সেইবোৰৰ অভাৱতথকা সকলক আগবঢ়ায় সেইবোৰে সেই উপাদানসমূহাঠন কৰা যিয়ে নিৰ্দ্ধাৰিত জনক প্ৰকৃতি যিচু খ্ৰীষ্ট দৃষ্টিত আৰু বচিবত তেওঁৰ প্ৰক্ৰিয়া " মুকুতা " ৰূপ দিয়া " মুকুতা " তেওঁৰ পৰা " কৰি " হ'ব লাগিব ইয়াক বিনামূলীয়া কৈ পোৱা নাযায়। মূল্য আত্ম-অস্বীকাৰ, বিশ্বাসৰ যুঁজৰ ভিত্তি। নিজ নিজ ক্ৰমত যিচুৱা পৰীক্ষাৰ দৰা পৰীক্ষা কৰা বিশ্বাস বিক্ৰী কৰিবলৈ আগবঢ়াইছে যিয়ে নিৰ্দ্ধাৰিত জনক তেওঁৰ আধ্যাত্মিক ধন দিয়া; ক্ৰমা প্ৰপত পাপীৰ আধ্যাত্মিক উলংগত কৰি ৰখা তেওঁৰ বশিদ্ধ আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত ধৰ্ম্মিকত ; পৰিত্ৰ আত্মৰ সহায় যিয়ে পাপী মানুহৰ চকু আৰু বুদ্ধিমত্তাক ঈশ্বৰে তেওঁৰ বহিৰোপৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ প্ৰকাশ কৰা পৰিকল্পনাৰ প্ৰতি মুকলিকৰে।

খ্ৰীষ্টন যুগৰ ৬,০০০ বছৰত ঈশ্বৰে এই পাৰ্শ্ব চক্ৰৰ শেষলৈকে অপেক্ষা কৰিছিল যে তেওঁৰ শতাব্দীৰ্শ্বাৰ্চীত সকলক তেওঁলোকে বিশ্বমৰ বাবে তেওঁৰ পবিত্ৰ সপ্তম দিন বা পবিত্ৰ বিশ্বমৰ মৰ্মমা প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। যিসকলে ইয়াৰ অৰ্থ বুজি পোৱা নকৰি তসকলে এতিয়া ইয়াক যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা পোৱা উপহাৰ হিচাপে গ্ৰহণ আৰু সন্মান কৰাৰ সকলো বৰণ আছে। যিসকলে ইয়াক ভাল নাপায় আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিয়ে তেওঁলোকে কথাক বলাই গ'লে তেওঁলোকে ইয়াক ঘণা কৰাৰ সকলো বৰণ আছে আৰু থকা বাকী বৰণ ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে প্ৰণী পাৰ্শ্ব অস্তিত্ব অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব।

দানিয়েল: ১৪ পদৰ আদেশ

Dan.8:12 আৰু কয়, "শিঙী স্তম্ভক পালেই দিলে আৰু যি কৰিলে তেওঁই সন্মুখস্থালী হ'ল। " "স্তম্ভ" হৈছে, গীতমালা ১১৯:১৪২ অনুসৰি "বধিন"। কৰ্মনুত ই "মছি"ৰ একে বৰে পৰিচিতো ফাৰিয়ে চিয়া ৯:১৪ অনুসৰি পোষণ "মছি ভাৰবদী "ক" ঈং" শব্দটোৰে বৈশিষ্ট্য প্ৰদান কৰা যি প্ৰকাশিত বাক্য ১২:৪ ত তেওঁক

প্ৰকৃষ্ণত্বৰে অৰ্ভযোগে কৰে। আচলত এই নজি বধৰ্ণীয় " মছি "ক নজি বৰ্ণিত ইত
স্বপ্নন কৰিবলৈ সত্যক তললৈ পোৱা ইদিয়ে। ইয়াৰ " উদ্‌যগ " ক. বুলি " সফল " হ'ব
পাৰিছিল, কৰ্মনোষ্ট শব্দে নজি ইহাৰ আৰম্ভণি আনিছিল ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ
পৰা চলি থকা খ্ৰীষ্টান অৰ্শ্বসক শাস্তি দিবলৈ।

১৩ আৰু ১৪ পদটোৱে জগতৰ শেষলৈ কতকৈ গুৰুত্ব লাভ কৰিব। ১৩ নং
পদত সন্তানকলা আচৰিত হৈছে যে " দৈনন্দিন " আৰু " ধৰ্মসাত্মক পাপ "ৰ ধন
দাবী কৰ্মান দৰ্শনলৈ চলিব; আমি মাত্ৰ চিনাক্ত কৰা বস্তুৰে। কৰ্মনুত এই "
ধৰ্মসাত্মক পাপ "ৰ ওপৰত অলপ গুৰুত্ব দিওঁ আহকা প্ৰক্ৰিয়াক কৰা ধৰ্মস হৈছে
মানুহৰ আত্ম বা জীৱনৰ শেষত সমগ্ৰ ধৰ্মস হোৱা মানৱত ইস্পত্তি সহস্বৰ্ণ "
হাজাৰ বছৰ "ৰ সময়ছোৱাত পৃথিবী গ্ৰহটোৱে ইয়াৰ মূলৰূপত " নৰিকৰ আৰু শূন্য
" কৰ্ম পোৱা যি ইয়াক প্ৰক্ৰিয়াক শক্তি বাক্য ৯:২-১১, ১১:৭, ১৭:৮ আৰু ২০:১-৩
পদত আৰ্দ্ৰপূজা ১:২ ৰ " অগাধ " নামটো অৰ্জা কৰিব।

" সন্ত " সকলে ওসুৰিছে যে খ্ৰীষ্টান " পৰিত্ৰ আৰু সৈন্য হ'ব " কৰ্মান
দৰ্শনলৈ " ঈশ্বৰ দিয়া হ'ব? " এই দৃশ্যত এই " সন্ত " সকলে ঈশ্বৰৰ বৰ্ণন দাস
হ'ব পাৰে আচৰণ কৰে, দৰ্শনৰে দৰে সজীৱ যাক দানত আদৰ্শ হ'ব পাৰে দিয়া হৈছে।
১০:১২, বৈধ ইচ্ছাৰ দৰে " to বুজাব " ঈশ্বৰীয় পৰিকল্পনা। তেওঁলোকে উত্থাপিত
তৰ্জিমা বৰ্ণনৰ বাবে, ১৪ পদত দিয়া একক উত্থাপিত লাভ কৰে। "

ঈশ্বৰে মোক মূল হ'ব পাৰে পৰা যি সংশোধন আৰু উন্নতি কৰিবলৈ লৈ
গৈছে, সেই অনুসৰি দিয়া উত্থাপিত হ'ল: " সন্তিয়া আৰু বৰ্ণনলৈ কৰ্মদহাজাৰ বৰ্ণন
আৰু পৰিত্ৰ ন্যয় হ'ব। " এইটো আৰু পৰম্পৰা স্পষ্ট পাঠন হয় " দুহাজাৰ
বৰ্ণন সন্তিয়া আৰু বৰ্ণন আৰু অভয়াবগয় শূদ্ধ নহোৱা লৈকে। " এতিয়া
পৰিত্ৰৰ প্ৰশ্ন নহয় পৰিত্ৰৰ প্ৰক্ৰিয়াক ; তদুপৰি " বৰ্ণন " কৰ্মটোৱে ঈশ্বৰ "
ন্যয় " লিখা হয়। ", আৰু তৃতীয় পৰিত্ৰটো " সন্তিয়াৰ বৰ্ণন "
অভিযুক্তিটো বৰ্ণন যিটো হ'ব পাৰে প্ৰকৃততে একক / এইদৰে ঈশ্বৰে
সেই সকলৰ পৰা সকলো ন্যয় আঁতৰাই পোৱা যি সকলে মুঠ সংস্থাটো দুটাৰে
ভাগ কৰি সলনি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে, সন্তিয়াৰে বৰ্ণন বৰ্ণনৰ পৰা পৃথক কৰা দাবী
কৰে এই এককৰ সংস্থা প্ৰক্ৰিয়াক কৰক: "2300" উদ্ধৃত ভবিষ্যদ্বাণী মূলক দৰ্শন মুঠ
সংস্থা এইদৰে সৰ্বস্বতি " miqdash " শব্দটো দৰ্শনলৈ ৮ ৰ ১১ পদত সঠিকভাৱে
অনুবাদ কৰা হৈছে, কৰ্মনুত ১৩ আৰু ১৪ পদত ইয়াৰ কোনো স্থান নাই য'ত আত্মাই
"qodesh" শব্দটো ব্ৰহ্মৰ কৰ্ম যিটো " পৰিত্ৰ " বুলি অনুবাদ কৰা উচিত।

যত্নেইয়া আমি জনো য়ে " ধ্বংসাত্মক পা প " বিশেষভাৱে বিশ্বমবৰ পৰ্ৱত্ৰয়গক লক্ষ্য কৰিল্য, নজি ইএট বশিষেঐ শৰ্কক পৰিত্ৰৰণৰবসুত , এই শব্দ " পৰিত্ৰ " ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বৰ্তৰ অৰ্থ যথেষ্ট আলেক্ষিতকৰে। ঈশ্বৰ যোষণা কৰে য়ে, উল্লখ কৰ " ২৩০০ সন্ধ্যাৰ ৰত্নপুৰাৰ " শযেত, তেওঁৰপৰ্ৱত " সপ্তা দিন " ৰ বৰী অংশৰপৰ্ৱত সন্মান তেওঁৰবৰ পৰ্ৱত্ৰয় নী য হ'ব, যিকোনো বৰ্ৱতৰ পৰ য়েপৰিত্ৰ আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট লাত কৰ " চৰিত্তা ন্যয় " দৰী কৰে। " ধ্বংসাত্মক পা প " অন্ত পৰৰ অৰ্থ হৈছে দেওবৰৰ ধৰ্মীয় উপাসনাৰ পৰ্ৱত্ৰয়গ, কনষ্টাণ্টাইন প্ৰথম 'পৌত্তলিক সম্ৰাট দৰৰ পৰ্ৱত্ৰয় কৰ সুক্ৰম পৰ্ৱত দিন। এইদৰে ঈশ্বৰ পা ছলৈপঁ চনাসিকলৰসময়ত প্ৰকলিত পৰ্ৱত্ৰয়গৰ মতবদী নীৰ্তসমূহপুনৰ পৰ্ৱত্ৰয় কৰে। এই শব্দটোৱে কৰল " পৰিত্ৰ " শব্দটোৱে খ্ৰীষ্টন বিশ্বসৰ ভৰ্তৰ সকলো মতবদী সত্যক সামৰি লৈছে। ইহুদীসকলকদিয়া শিক্ষক আৰ্ছ আৰু উৎপত্তিৰিচিপো লৈ খ্ৰীষ্টন বিশ্বসে পশু বলিদানৰঐ ইত যীচু খ্ৰীষ্ট গলগথেত তেওঁৰভৰিৰ তলত অৰ্ৱস্মিত মাৰ্চিৰ তলৰ গুহ তলুকৰ ইথোৱা দয়াৰ আসনতলদিয়া তেজৰদৰ নতুন একো আন যিটিো আমা বৰ্ৱত্ৰয়গৰ্ৱত্ৰয় পৰ্ৱত শ আৰুদেখুৱা বলভৈল পা ইছলি ১৯৮২ চনত তেওঁৰদ স বন ৰায়াটক। আৰ্যিকৰ " পৰিত্ৰ " শব্দটোৱে সংশ্লিষ্ট বিষয়সমূহৰভিতৰত প্ৰাৰ্ৱশীল আৰু জীৱনৰসময়ছোৱত বস্তুত কনুত ২০১৮ চনৰ পৰ এই সময় গণনা আৰু সীমিত আৰু আজি ২০২০ চনত সকলোদিশ পুনৰু দধৰকৰিবলৈ মাত্ৰ ৯ বছৰ বৰী আছে।

দনয়িলে ৮:১৪ পদটোহৈছে আত্মত্ৰয়ৰ বী আদেশ কৰণ ঈশ্বৰৰ বচিবৰ পৰিবৰ্ত্তাৰ ফলত সকলো অনুশীলনৰ বী ৰমোন কথলিক দেওবৰৰ খ্ৰীষ্টনসকলৰ বৰে খ্ৰীষ্ট পৰ্ৱত্ৰয়গৰ পৰ্ৱত্ৰয় হৰুৱাবলগীয়াহয়। এইদৰে উত্তৰাধিকৰী সূতৰ পোৱা পৰম্পৰাৰ আত্মই বহুতো লোকৰ চৰিত্তা মত্ৰয়ৰ কৰণ হ'ব, যিসকলে ঈশ্বৰৰ দৰৰ নজিৰনিদ কৰৰ বিষয়ে প্ৰয় অজ্ঞত। ইয়াত ইস্ৰায়েল পৰমৰ পৰ্ৱত্ৰয় ঈশ্বৰক " তেওঁৰ সোৱা কৰ আৰু তেওঁৰ সোৱা নকৰ লোকসকলক " পৰ্ৱত্ৰয় কৰ ভগ্ন সম্ৰক " পৰ্ৱত্ৰয় " চৰিত্তি কৰিবলৈ অনুমতিদিয় (মথলীয়া ৩:১৮)।

বহুমান বদৰ্ৱী আত্মই ঈশ্বৰৰ বৰে হোৱা পৰিবৰ্ত্তাৰ ধৰণাটোৱে পৰ্ৱত্ৰয় কৰিব বচিব যি জনেজি ইযোষণা কৰিছে: " মই সলনি নহয়, " মালতা ৩:৬। তেতিয়াই আমি উপলব্ধ কৰিবলগি যি ১৮৪৩-৪৪ চনত সম্ৰন

হোমো পৰিৱৰ্ত্তাটোৱে কৱলবহুদিনৰপৰা বৰ্জিত আৰুৰূপা নজ্ঞাতি হৈ থকা এটা মূলনীতি পুনৰপৰীক্ষিত কৰা তহগেৰ্হতি। এই কাৰণেই সংস্কৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ আশীৰ্বাদ, তেওঁলোকৰ অসম্পূৰ্ণ কাৰ্যৰ সত্ত্বেও আৰোপ কৰা, এক ব্যতিক্ৰমী চৰিত্ৰ উপস্থাপন কৰা, যাৰ মতবাদী দৰ্শনটোকে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ আৰ্হি হিচাপে উপস্থাপন কৰিব নোৱাৰি। প্ৰথম সংস্কৰক সকলৰ বাবে এই বিশেষ চৰিত্ৰ ইমান ইব্যতিক্ৰমী যাে ঈশ্বৰে ইয়াক লক্ষ্য কৰিছে আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২৪ পদত প্ৰকাশ কৰিছে য'ত তেওঁ প্ৰটেষ্টেণ্টসকলক ১৮৪৩ চনৰ আগতে কৈছে, "মই তোমা লোকেৰ ওপৰত আন কোনো বোজা নদিওঁ কৱল মই অহা লৈকে তোমা লোকেৰ বখা বোজা হৈ।"

দন.৮:১৪ ৰ এই আজ্ঞা বলবৎ হোমোৰ লগত জড়তি "দুখ" ইমান ই "মহান" যাে ঈশ্বৰে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১৩ ত তিনিটি "মহান দুখ" ঘোষণা কৰি ইয়াৰ সংকত দিয়াে। আৰু এনে ভয়াৱহ পৰিণতিৰ সৈতে ইয়াৰ বলবৎ হোমোৰ তৰিখ জনাটোজৰুৰী এইটোৱেই আছিল দন.৮:১৩ৰ "পৰিত্ৰ লোক সকলৰ" চিন্ত। এই সময়সীমা এতিয়া "২৩০০ ভৱিষ্যৎগী মূলক দিন" বা ২৩০০ প্ৰকৃত সোঁৰ বছৰ হিচাপে প্ৰকাশ কৰা হৈছে, দিয়ােলেৰ সমসাময়িকিত্ত্ব ববদী যিহিষ্কলক দিয়াে সংহিত অনুসৰি (যিহিষ্ক.৪:৫-৬)। এই অধ্যায় ৮, যাৰ বিষয়বস্তু হৈছে বোমো ন "পাপ" ৰ অন্ত পোলে, ইয়াৰ অভ্যৱস্থা উপাদান সমূহ দন.৯ত বৰ্চিৰ পাৰ্য'ত, ততো, "পাপৰ অন্ত পোলে" ৰ প্ৰশ্ন হ'ব, কিনিউ এইবাৰ, মূল "পাপ" ৰ বাবে যিয়ে অনন্ত জীৱনহৰে ৰক্ষা ৰণ হৈছিল যিহিতো আদম আৰু হৱা। এই অপাৰেচনটো মটী হ'বীচুৰ পাৰ্শ্ব পৰিচ্ছাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হ'ব আৰু তেওঁৰ মনোমীত লোক সকলৰ পাপৰ মুক্তিৰ বাবে, আৰু মই জোৰ দি কওঁ, কৱল তেওঁলোকৰ পাপৰ মুক্তিৰ বাবে তেওঁৰ সিদ্ধ জীৱন কবল দিন হিচাপে স্বচ্ছই আগবঢ়োৱা ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হ'ব। মানুহৰ জাত তেওঁৰ আগমনৰ সময় ভৱিষ্যৎগী মূলক দিনত ভৱিষ্যৎগীৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। বৰ্টটোৱে ইহুদী লোক সকলক অগ্ৰধৰি ৰ হিচাপে লৈছে যিহিতো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সৈতে মিত্ৰিত আছে। ই ইহুদী জনসাধাৰণক "পাপৰ অন্ত পোলে বলা", "সত্ত্ব স্পত্ত" ৰ সময়সীমা দিয়াে যিয়ে ৪৯০ প্ৰকৃত দিন-বছৰক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। কিনিউ ই গণনাৰ আৰম্ভৰি বিনুটোৰ তৰিখ নিৰ্দ্ধাৰণৰ উপায়োচনা "যিহিচলে মূপনৰ নিৰ্দ্ধাৰ হ'ব বুলি ঘোষণা কৰা ৰপৰা অভ্যিক্তাকল... (৭ + ৬২ = ৬৯ স্পত্ত)"। তিনিজন পাস্ফাৰ বজা ই এই অনুমোদন দিছিল, কিনিউ মাত্ৰ তৃতীয় জন প্ৰথম আৰ্টিক্সক্স হৈ ইজৰ

৭:৭ অনুসৰ্হইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে পূৰণ কৰিছিল। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৪৫৮ চনৰ বসন্ত
ৰ লততে ওঁৰৰ জ কী য়আ দেশজ ৰকিৰ হয়। ৬৯ সপ্তহৰ ৰক্ষা লই যীচু খ্ৰীষ্ট
পৰিচৰ্কাৰ আৰম্ভ ২৬ বছৰত ৰখা। বশিঃ যকই যীচুৰ ৰ মৰব বঃ সং বৰ্ষতি শঃ যৰ
"সাত বছৰ "ক লক্ষ্য কৰি, য়িতে ওঁৰ প্ৰযশ্ৰ্চিত্তালক মৃত্যুৰ দৰা নতুননিয়মৰ
ভেৰ্টিস্থাপন কৰে, আত্মই দনৰ ২৭ পদত উপস্থাপন কৰিছে। ৯, এই " সপ্তহ "
দনি-বছৰ " মাজত " যাৰ মাজত তে ওঁৰ সবচুহুমূলক মৃত্যুৰ দৰা , " তে ওঁ বৰ্দি ন
আৰু প্ৰদা বন্ধ কৰে"; পা পৰপ্ৰযশ্ৰ্চিত্ত বৰা যীচু খ্ৰীষ্ট ওচৰ ত উৎসৰ্কাৰ
বসুজাঃ । কনিত তে ওঁৰ মৃত্যু সকলোতকৈ আগত" পা পৰঅন্ত পোলা বৰ্গে" আহে।
এই বৰ্গ আৰ্মিক নঃ কৌৰ্জি বলা গঃ ঈ শৰ্কা তে ওঁৰ প্ৰমৰ এক প্ৰদৰ্শ আ গবঢ়ায়
য়িতে তে ওঁৰ নিৰ্ধাৰিত লোঃ সকলৰ হৃদয়ক আৰ্ক্ষা কৰি য়িসকলে প্ৰম আৰু
কৃতজ্ঞতাৰ বৰ্ণিময়ত তে ওঁৰ সহায়ত পাপৰ বৰি ধৰ্ম্ম য়িৰা ১ য়েঃন ৩:৬ পদত
নিৰ্ধাৰিত হৈছে, কৈছে: " য়িকোনাঃ তে ওঁৰ মাজত থক তে ওঁ পাপনকৰ্ য়িপো প
কৰে তে ওঁ তে ওঁক দেখে নাই আৰু তে ওঁক চিনি পোঃ নাই। " আৰু তে ওঁ নিজ বৰ্গক
আনবহুতো উদ্ধৰি বশে কৰ্ত্তা লী কৰে।

মতৰ দৰসজ্ঞত যীচু খ্ৰীষ্ট নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নতুননিয়মকঃ বলপূৰণনিয়মৰ্গ ই লয়া।

এইদৰে, দুয়টো নিয়ম দন.৯:২৫ত প্ৰকাশ পোঃ একে টেভৰিফ্ৰিগী মূলক
ভৰ্ত্তি নিৰ্দ্ধাৰী ল। তৰ্থি-৪৫৮ সঃ য়েঃ হৈ হুদী লোঃ সকলৰ বৰা নিৰ্ধাৰিত ৭০
সপ্তহ গণনা বৰা ভৰ্ত্তি হিচ পোঃ মকৰি পা বঃ কনিত দন.৮:১৪ ৰ ২৩০০
প্ৰকৃত দনি-বছৰৰ বৰা ওয়বিঃ খ্ৰীষ্টন বশিঃ সৰ সৈতে জে ডি এই নিৰ্ধাৰিত
তৰ্থি বৰা ইআৰ্মি ৩০ বছৰত মটী হৰমৃত্যু আৰু ১৮৪৩ চনত দন.৮:১৪ ৰ
আজ্ঞা বলবৎ হোঃ টো প্ৰফ্ৰি কৰি পা বোঃ দুয়টো বৰ্গ " পা পৰঅন্ত
পোলা বৰ্গে" আহে আৰু য়িসকলে তে ওঁ লোঃ ক আ ওৰা গকৰি অটল থক, এজনৰ দৰে,
মৃত্যুৰ তে ওঁ লোঃ ক আ য় তনকৰ লৈ ক, বা সা মুৰ্হিক আৰু বৰ্গিত অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ
অন্তপৰা ৰপৰিছত য়িঃ য়ে'ব যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰযৰ্ভাৰ আগত। এই
প্ৰকৃত জী বনো আনজিক ধৰ্ম্মানজকৰণৰ অনুমতি দি য়ে য়িঃ নিৰ্ধাৰিত জনৰ
মৰ্দ্দা লৈ প্ৰকাশৰ অনুমতি দি য়ে।

এপকে লিপি ছৰা বমেৰা মৰ্তি

গ্ৰন্থখনৰ বচনা সম্পূৰ্ণৰূপে ভগৱানকেৰে। তেওঁৰেই শব্দৰে-ৰে বাহিৰলৈ যি আৰু প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ২২:১৮-১৯ পদত তেওঁ অনুবাদক আৰু লিখক সকলক সতৰ্ক কৰি দিছে। যিসকলে মূল বা হিনী টোপক্ৰ নক্ষ পৰা প্ৰক্ৰ নক্ষা প্ৰবৰণ বা লিপি বিদ্য কৰাৰ বাবে দয়বদ্ধ হ'ব, যি শব্দৰে-ৰে সা মা ন্য পৰিৱৰ্ত্তা হ'লে তেওঁলোকে পৰিত্ৰণ হ'ব বাব সয়েহে আমাৰ ইয়াত অতি উচ্চ পৰিত্ৰণৰ এক অতি বিশেষকাম আছে। মই ইয়াক এটা বিশাল "প্ৰক্ৰ লিপি"ৰ সৈতে তুলনা কৰিব পাৰোঁ যাৰ সমাবেশ সম্পূৰ্ণ হ'ব নোৱাৰিলে। যদিহে সা মা ন্যতম মৌলিক টুকুৰাটোও পৰিৱৰ্ত্তা কৰা হয়। সয়েহেৰে মটোও শ্ৰব্ৰিক্ত ৰা বিশাল আৰু ইয়াৰ স্ৰষ্টাৰ অনুসৰি ইয়াত ঈশ্বৰে কৈয়া সকলোকথ সত্য কৰি নুত তেওঁৰ পৰিত্ৰণ প্ৰক্ৰলক্ষ ফল ফলৰ বাবে সত্য; কাৰণ তেওঁ এই ভৱিষ্যদ্বাণীক তেওঁৰ "দাসৰ" সকলক সম্বোধন কৰিছে, অধিক নিখুঁত ৰা কবলৈ গ'লে, " তেওঁৰ দাস সকলক", জগতৰ শেষৰ ভৱিষ্যদ্বাণীটো তেতিয়াহে ব্যখ্যাত যোগ্য হ'ব যতিয়া ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা উপাদানবোৰ সম্পূৰ্ণ হ'বলৈ বা বহু ভাগ সময়ত পূৰ্ণ হ'বলৈ ওলাইছে।

ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰণ প্ৰক্ৰলক্ষ্যে যি সামগ্ৰিক সময়ৰ দৈৰ্ঘ্য স্থায়ী হ'ব লাগিছিল সেই সময়খিনি পূৰ্ণৰূপে দিয়া আওৰণ কৰি আহিছে। এইদৰে সকলো সময়ত ঈশ্বৰৰ দাসে জগতৰ শেষৰ সাক্ষী হোৱাৰ আশা কৰিব পাৰিছিল আৰু পোৱা। এই কথা তেওঁৰ বাক্যৰ দ্বাৰা সাক্ষ্য দিছে: " *ভা ইসকল মই এই কথা কওঁ যে সময় কম;* এতিয়াৰ পৰা যিসকলৰ পত্নী আছে, তেওঁলোকে কনো নথকা বদৰে হ'ব লাগে, যিসকলে বন্দবি নোৱাৰা বদৰে বন্দিছে, যিসকলে আনন্দন কৰা বদৰে আনন্দিত হয়, যিসকলে নিজ বনথকা বদৰে বিনা হয়, আৰু যিসকলে ধন ব্ৰহ্মহৰ কৰে জগতখন যেন তেওঁলোকে ইয়াক ব্ৰহ্মহৰ কৰা নাছিল বৈ যিনো এই জগতৰ ৰূপ নোহোৱা হৈ গৈ আছে (১ কৰিন্থীয়া ৭:২৯ৰ পৰা ৩১)। "

পোৱাৰ তুলনা তামাৰ সুৰ্বিধ আছে যে আমি এই সময়ত আছোঁ যতিয়া ঈশ্বৰে চৰিত্ত মনোমীত লোকে সকলক নিজ বন্থিচন শেষ কৰিবলৈ ওলাইছে। আৰু আজি তেওঁৰ অনুপ্ৰাণিত পৰামৰ্শ আমাৰ অন্তিম সময়ৰ প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে ৰক্ষাৰী

কৰা উৰ্চতা জগতখন পাৰ হৈ যাব, আৰু কৰল নিৰ্বাচিতসকলৰ অনন্তজীৱনহে দীঘলীয়া হ'ব। লগতে খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ বাক্য, "মই সোমকাল আহিছোঁ," প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:৩, সত্য, নিখুঁতভাৱে ধৰ্মিক আৰু আমাৰ এই শেষ সময়ৰ বাবে উপযুক্ত তেওঁৰ উত্তৰিত হ'বন বহুৰৰ পাছত এই গ্ৰন্থখন লিখি থকাৰ সময়ত।

আৰ্মি দন.৭:২৫ ত দেখিলোঁ যে ৰোমে "সময় আৰু ঈশ্বৰৰ বৰ্ধন সলনি কৰাৰ" উদ্দেশ্য লৈছিল। পাতমোচনীপত বন্দী হৈ থকা পঁচনিয়েহনক দিয়া যীচু খ্ৰীষ্ট এপ'কলিপছৰ বহুসমূহ বুজি পোৱাটো মূলতঃ ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা প্ৰকৃত সময়ৰ জন্মৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে। ঈশ্বৰে সময়ৰ এই ধৰণটোৰ ওপৰত গঠন কৰা এপ'কলিপছবুজি বলাই সময়ৰ বিষয়টো সোঁহে মেলিক। সোঁহে তেওঁ এই তথ্য অস্পষ্ট কৰি থকাৰে যত কৰিত পখনেজিৰ নিৰপদ বহুসময় চৰিত্ৰটো ধৰি ৰাখি যিয়ে ইয়াক অভ্যুত আৰু নিন্দ কৰা সত্ত্বসমূহে ধ্বংস নকৰাৰ আমাৰ যুগৰ ২০ শতিকা অতিক্ৰম কৰিবলৈ অনুমতি দি। পৰিৱৰ্তিত সময় আৰু বিশেষকৈ যীচুৰ জন্ম সৈতে জড়িত হৈছে। তৰিখত ৰোমে স্থাপন কৰা কলোণ্ডৰে নিৰ্বাচিতসকলক ঈশ্বৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ ব্যখ্যা কৰাৰ সময়ত প্ৰতিষ্ঠা হ'বলৈ নিৰ্দেশ দিছে; কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত এনে সময়সীমা উপস্থাপন কৰিছে যাৰ আৰম্ভণি আৰু অন্তৰ বিশেষজ্ঞ ইতিহাসবিদসকলে সহজে চিনাক্ত কৰিব পৰা আৰু তৰিখ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব পৰা ইতিহাসিকক ক্ষমতা ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে।

বৰ্ণিত প্ৰকাশ শিত বাক্যত সময়ৰ ধৰণটো আদমি কাৰণ কৰিত পখনৰ সময়ৰ গঠন ইয়াৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। এইদৰে, ফলস্বৰূপে, ইয়াৰ বুজা বুজি নিৰ্ভৰ কৰিছিল ১৮৪৪ চনত ঈশ্বৰে প্ৰকাশ দিয়া আৰু পুনৰুদ্ধাৰ কৰা বিশ্বমৰাৰ সৰ্বক ব্যখ্যাৰ ওপৰত ২ পেটে ৩:৮, "এটা দিন হাজাৰ বছৰৰ দৰে, আৰু হাজাৰ বছৰ এদিনৰ দৰে," আৰু পুস্তক ১ আৰু ২ ত প্ৰকাশ পোৱা সৃষ্টি সাতদিনৰ প্ৰতিচ্ছবি আৰু ঈশ্বৰিক প্ৰকল্প সাগৰিক সময়ৰ সাত হাজাৰ বছৰৰ মাজত প্ৰতিষ্ঠা হোৱা সংযোগে, অকলে ইতিহাস পখনৰ গঠনৰ সমাৰ্থকৰ বিষয়ে মেৰু বুজা বুজি সম্ভৱ কৰি তুলিলে। এই জন্মৰে ভৱিষ্যদ্বাণীটো আলোচনিত হয় আৰু মুকুত বৰিছিত মুকুত কৈ ইয়াৰ সকলো গোপনীয়তা প্ৰকাশ কৰে।

এইদৰে ভৱিষ্যদ্বাণী সজীৱ আৰু ফলপ্ৰসূ হ'ব যদিহে বৰ্টটোৰ খ্ৰীষ্টান যুগৰ ইতিহাসৰ কোনো তৰিখৰ সৈতে জড়িত কৰিব পৰা যায়। যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ আত্মৰ প্ৰকাশ ই মোক এইখিনি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম কৰিছে। গতিকে, মই

এই "সূৰ্যকিত পখনুমকলী" ঘোষণা কৰিব পাৰোঁ প্ৰায় শত বৰ্ষ ৫:৫ আৰু ১০:২ পদত ঘোষণা কৰা ঐশ্বৰিক পৰীক্ষাৰ পুৰুষ নিশ্চিত কৰি।

ইয়াৰ স্থাপত্যৰ ক্ষেত্ৰত এপ'কলিপছদ্যুতিং গী য়ে এপ'ষ্টলিক যুগৰ শেষৰ পৰা, প্ৰায় ৯৪ চনৰ পৰা আৰু ২০৩০ চনত যীচু খ্ৰীষ্টৰ চূড়ান্ত প্ৰত্যক্ষতাৰ পিছত হ'বলগীয়া স্পষ্ট সহস্ৰাব্দৰ শেষৰ মাজৰ খ্ৰীষ্টান যুগৰ সময়খিনিসি মাৰ্চ লৈছে। খ্ৰীষ্টান সকলৰ বাবে এই কিতাপখনৰ অধ্যয়নৰ দ্বাৰা লাভ কৰা মূল শব্দটো হ'ল ডেনে স্থাপন কৰা ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ তৰিখ। ৮:১৪, কিনিউ ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰোঁত ব'ৰ্ষসৰ পৰীক্ষা শেষ হৈছিল। ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰ এই ঈশ্বৰে চোভেনথডে এডভেণ্টিষ্ট ব'ৰ্ষসৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল। এই দুটা তৰিখ ইমানো ইগুৰুত্বপূৰ্ণ যে ঈশ্বৰে এই দুটা তৰিখ ব্ৰহ্মহাৰ কৰি তেওঁৰ এপ'কলিপছদ্যুতিং গীৰ গঠন কৰি। এই দুটা ঘনিষ্ঠ তৰিখৰ তৎপৰ প্ৰস্তুতিৰ পৰা বুজিবলৈ হ'লে আমাৰ ১৮৪৩ চনক ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বৰ্ষত ব'ৰ্ষসৰ পৰীক্ষাৰ আৰম্ভণিৰ সৈতে সংযোগ কৰিব লাগিব। উইলিয়াম মিলিৰৰ প্ৰথম এডভেণ্টিষ্ট ঘোষণাক অৰাজগ্ৰস্তক প্ৰত্যক্ষণৰ ফলত প্ৰথম আধ্যাত্মিক বলিসকল এই তৰিখতে পৰিছিল। কিনিউ ব'ৰ্ষসৰ সময়তে ওলোকে দ্ৰষ্টব্যৰ বাবে সুযোগ দিলে, ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰত তেওঁ দ্ৰষ্টব্যৰ বাবে যীচুৰ উত্তৰিত হ'ব ঘোষণা কৰিলে। ২৩ অক্টোবৰত ব'ৰ্ষসৰ অন্ত পৰিল আৰু এইদৰে ঈশ্বৰ ব'ৰ্ষসৰ প্ৰায়ন আৰু প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। সামূহিক পৰীক্ষা শেষ হৈছিল যদিও ব্ৰহ্মগত ধৰ্মান্বেষণ তেতিয়াও সম্ভৱ আছিল। তদুপৰি বৰ্ষক্ষেত্ৰত সকলো এডভেণ্টিষ্টই বোম্বা দোওৰাৰ ব'ৰ্ষস পালন কৰিছিল যিটো এতিয়াও পাপ হ'চিপা চিনাক্ত কৰা হোৱা নাছিল। আৰু ব'ৰ্ষসৰ বৰ্ষ কক্ষান্বেষণে এডভেণ্টিষ্টসকলে ব্ৰহ্মগতভাৱে গ্ৰহণ কৰিছিল। ইয়াৰ মূল ভূমিকা সকলো এডভেণ্টিষ্ট উপলব্ধি নকৰে। এই যুক্তিয়ে মেকে ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ ভাৱ প্ৰকটপ্ৰতি ব'ৰ্ষসৰ অন্ত পৰাৰ তৰিখ হ'চিপা আৰু ১৮৪৪ চনৰ ২৩ অক্টোবৰৰ শৰৎকালী তৰিখক ঈশ্বৰ আশীৰ্বাদত এডভেণ্টিজমৰ আৰম্ভণিৰ বাবে অনুকূল কৰিবলৈ বৰ্ধ কৰে। ইতিমধ্যে হিব্ৰু সকলৰ মাজত বসন্ত আৰু শৰৎক পৰিপূৰক ডায়মেট্ৰিকভাৱে পৰীতমুখী বিষয়বস্তু উদযাপন কৰা উৎসৱৰ জন্ম দি সংযুক্ত কৰা হৈছিল এফালে বসন্তৰ লীন "নিস্টৰ"ৰ বলি দিয়া "মৰেপোলালী"ৰ চৰিত্ৰ ন্যায় আৰু পাপৰ "প্ৰত্যক্ষণৰ দিন"ৰ বাবে হত্যা কৰা "ছাগলী"ৰ পাপৰ অন্ত, আনফালে শৰৎকালত দুয়োটা ধৰ্মীয় উৎসৱ ৩০ বছৰৰ নিস্টৰ-প্ৰকট

প্ৰশস্তি লাভ কৰিছিল য'ত মটীহাৰীচুৱা নজিৰপুৰণ দিছিল। ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত আৰু ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰটোও এইদৰে অক্ষয় দ্বাৰা জড়িত কৰণ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ উদ্দেশ্য সঁচাকৈ যদান অনুসৰি "পা পৰঅন্তপলেহো" / ৭:২৪; যিটোৱে প্ৰথম দিনটোত সাপ্তাহিক বিশ্বাসৰ ঘণনীয় প্ৰকাৰ গঠন কৰে, আনহাতে ঈশ্বৰে সপ্তম দিনটোত বাবে ইয়াক আদেশ দিছিল যিটোত ওঁ আনকি এই বিশ্বাসৰ বাবে পৰিত্ৰ কৰিছিল, পাক্ষিক সৃষ্টিৰ প্ৰথম সপ্তাহৰ শেষৰপৰা; ২০২১ চনত, আমাৰ ৫৯৯১ বছৰ আগত।

আমি দিনিয়ে ৮:১৪ পদৰ আদেশৰত বখিটোৱো অনুকূলকৰি পাৰো যিয়ে ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ তৰখনিৰক্ষণ কৰিছে। এই তৰখিৰপৰা একেৰাহে দুটা এডভেণ্টুৰিষ্ট ঘোষণাৰ ওপৰত নিৰ্মিত চূড়ান্ত নিৰ্বাচন গ্ৰহণ কৰা ঈশ্বৰ। ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ পৰা বিশ্বাসৰ প্ৰকাজেন, কিনিত ঈশ্বৰে পৰীক্ষিত বজায়ীসকলক ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰাহে দিব, যিহিঁচৰ বাইবেলৰ শব্দ অনুসৰি তেওঁলোকে তেওঁৰ বুলি ধন্য আৰু পৰিত্ৰ চিনি হ'চিপে। ২০:১২-২০, আমি আগতে দেখে বদৰে।

এই কিত্তি পখনত ৫ নং অধ্যায়টোৱে আমাৰ কসোৱৰী ই দিয়াৰ লক্ষ্য লৈছে যে, যীচু খ্ৰীষ্টই ইমান মূল্যমানত দিয়া বজায়ৰ অৰহিনে, "ঈশ্বৰৰ মৰপোৱালি," সকলো ঐশ্বৰিক সহায়, সকলো প্ৰকাৰ শক্তি পোহৰ অসম্ভৱ হ'লহঁত ন'আবুসেহে, কেনেদৰে মানুহৰ আত্মাই পৰিত্ৰণ পাব নোৱাৰিলে হ'তেন তেওঁৰ ভৱিষ্যৎমূলক পোহৰে তেওঁৰ মনোমীত সকলকহি মানে ইব্বা কৰে, সিমান ইতেওঁৰ সৰ্বচ্ছই গ্ৰহণ কৰা কৰুচৰ্চাৰহে টোও বক্ষ কৰে। তেওঁৰ বলদিনৰ ওপৰত বিশ্বাসে দান অনুসৰি তেওঁৰ "চৰিত্ৰ ন্যায়" আমাৰ ওপৰত আৰোপ কৰে। ৭:২৪, কিনিত তেওঁৰ প্ৰকাৰ শক্তি বক্ষই আমাৰ পথ পোহৰাই তুলিছে আৰু চয়তন স্তম্ভন কৰা আধ্যাত্মিক ফন্দাৰে আমাক দেখুৱাইছে, যাত আমাৰ তেওঁৰ ভয়ংকৰ ভগ্না অংশীদাৰ হ'ওঁ। এই ক্ষত পৰিত্ৰণে এক সুনিৰ্দ্ধিষ্ট ৰূপলয়।

এই সুক্ৰম ফন্দাৰে উদাহৰণ ইয়াত দিয়া হ'ল। বাইবেলক সঠিকভাৱে গণ্য কৰা হয় আৰু ঈশ্বৰ লিখিত বাক্য বুলি গণ্য কৰা হয়। অৱশ্যে এই শব্দটো নজিৰ সময়ৰ প্ৰবন্ধপটত নিমিগ্ন পুৰুষ লিখিছিল। এতিয়া যদি ঈশ্বৰ সলনি নহয়, তেন্তে তেওঁৰ শত্ৰু চয়তন সৰ্বধৰা দীভাৱে ঈশ্বৰ নিৰ্বাচিত সকলৰ প্ৰতি নজিৰ কৌশল আৰু আচৰণ সলনি কৰে, সময়ৰ লগে লগে। এই কৰণেই চয়তন তেওঁৰ মুকলি নিৰ্বাচনৰ যুদ্ধ "অজগৰ" প্ৰতিমূৰ্তি হ'চিপে কাম কৰা, তেওঁৰ সময়ত

কিন্তু ক'ৰল এই সময়ৰ বাবে, যেনে ১ যেনে ৪:১ ৰ পৰা ৩ পদত ঘোষণা কৰিব পাৰিছিল " প্ৰতিসকল, প্ৰত্যেক আত্মক বিশ্বাস নকৰিব, কিন্তু আত্মবিশ্বাস পৰীক্ষা কৰি চাওক যে তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নেকি, বা বগ বহুতো মছি ভাববোৰ উঠাতলৈ ওলাই গৈছে। ইয়াৰ দৰেই তোমা লোক ঈশ্বৰ আত্মক জানে যিসকল আত্মাই যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসত আহিছে বুলি স্বীকাৰ কৰে ঈশ্বৰৰ পৰা অহা প্ৰতিজন আত্মাই স্বীকাৰ নকৰে এইটোৱেই খ্ৰীষ্টবিৰোধীৰ আত্ম, যিবোৰ আগমনৰ বিষয়ে আপুনি নিছক আৰু এতিয়া ইতিমধ্যে জগতত আছে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা পাপৰ দৰে পৰিত্ৰ কৰা প্ৰকৃত সপ্তা দিনৰ অভ্যাস পৰিত্ৰগ কৰা পাপৰ অভ্যাস, ১৮৪৩ চনলৈকে, " যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসত আহে বুলি স্বীকাৰ কৰা " ৰ মূল্যবোধ কৰিছে আৰু সেই একে বৰ্খৰ পৰা ইয়াৰ সকলো মূল্যবোধ লৈ গৈছে; যাঁ জনমেকে প্ৰকৃত, প্ৰকৃত ' বুলি ক'ব, তেওঁ সৰ্বস্ব জয়ত প্ৰকাশ কৰিব, কিন্তু যিমেকে সৰ্বস্ব থকা প্ৰতিবছৰ পালন কৰে। সেইদিনা বহুতো মেকে ক'ব, 'প্ৰকৃত, প্ৰকৃত, আমি তোমাৰ নামত ভৱিষ্যদবাণী কৰা নাইনে?' " আৰু তিমাৰ নামত ভৱতক বাহিৰ কৰা নাইনে? আৰু তোমাৰ নামত বহুতো আচৰিত ব্যৰ্থ কৰা নাইনেকি? তেতিয়া মই তেওঁলোকক স্বীকাৰ কৰিম, মই তোমা কক তিযা জনি পোৱা নাছিলোঁ মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, তুমি অধৰ্ম কৰা দান৷

এককথা তএপকে লিপি ছ

১ নং অধ্যায়ৰ প্ৰাক্তৰনা ত , তেওঁৰ গণেশ্বৰময় প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ আৰম্ভণিতে , আত্মাই আমাক প্ৰস্তুত কৰা ভোজৰ মনো উপস্থাপন কৰিছে। আৰম্ভণিত যীচু খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় প্ৰত্যয়ৰতাৰ ঘোষণাৰ বিষয়বস্তু বচিৰি পাওঁ যিটো ইতিমধ্যে ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনত সংগঠিত হৈছিল সাক্ষী নীল আৰু মূলতঃ আমাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰক্টেষ্টিংট ব্ৰিষ্টলক পৰীক্ষা কৰিবলৈ, এই বিষয়বস্তু সাক্ষ্যপী : পদ ৩, *ক'বগ সময় ওচৰ চাপিছে*; পদ ৭, *চোলা* , *তেওঁ ডাৱৰৰ সৈতে আহিব*.. ; ১০ পদ, *প্ৰকৃত দিনত মই আত্মাই আক্ৰমণ কৰিছিলো আৰু মোৰ পিছফল লাগি বশব্দৰ দৰে এটা উচ্চমাত্ৰা নহ'ল*। আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিবহণকৰা যোহানে নিজ ক'ষীচৰ গণেশ্বৰময় উত্তৰিত অহা বৰ্ণনাত, *প্ৰকৃত দিনত বচিৰি পায়* , " *এটা মহান আৰু ভয়ংকৰ দিন*" মালবমত। ৪:৫, আৰু তেওঁৰ *আঁৰত আছে খ্ৰীষ্টান যুগৰ এতিয়া সাক্ষী তী ত্ৰাহিয়াৰ সাতখন চহৰৰ পৰা* (বৰ্ত্তমানৰ তুৰস্ক) ধৰলৈ লোৱা সাতটা নামৰ প্ৰতীকৰ অধীনত উপস্থাপন কৰা হৈছে। তেতিয়া দানিয়েলৰ দৰেই *চৰ্চি*, *ছীল* আৰু *শিঙিৰ তিনিটি বিষয়বস্তু* সমান্তৰালভাৱে সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান যুগটোক সামৰি ল'ব, কিনিও ইয়াৰ

প্ৰতিটোৰে দুটা অধ্যয়ত বিভক্ত কৰা হৈছে। বিশদ অধ্যয়নে প্ৰকাশ কৰিবলৈ এই
বিত্তি গটোৱাৰ নতুন পদ্ধতি ১৮৪৩ চনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱস্থিত কৰা হৈছে। ৮:১৪।
প্ৰতিটোৰে বিষয়বস্তুৰ ভিতৰত ডে নিয়ন্ত্ৰণপ্ৰতিষ্ঠিত আধ্যাত্মিক নীতিৰ সৈতে থকা
থোকাৰ বৰ্ত্তমানমূহ, লক্ষ্য যুগৰ বাবে, সামৰি লোৱা সময়ৰ ৭টা মুহূৰ্ত চিহ্নিত
কৰিবলৈ আহে, ৭, ঈশ্বৰীয় পৰিত্ৰিকৰণৰ সংখ্যা যিয়ে ইয়াৰ "মোহৰ" হিচাপে কাম
কৰে আৰু যিটো প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭ৰ বিষয়বস্তু হ'ব।

তলৰ ব্যৱস্থাতো কৰ্ত্তিয়াও ফলপ্ৰসূ কৰা হোৱা নাছিল কাৰণ সময়ৰ
ধৰণটোৰে কৰণ প্ৰথম অধ্যয়ত উল্লেখ কৰা "সাতটা গীৰ্জা"ৰ নামৰ অক্ষ
দ্বাৰা হৈ প্ৰকাশ পা হৈছে। চৰ্চিবোৰৰ বিষয়বস্তুত, প্ৰকাশ শিত বাক্য ২ আৰু ৩ৰ পৰা,
আমাৰ পটোশকোমো নীতিত বৰিচৰি না পাওঁ "প্ৰথম স্ক্ৰিপ্তত, দ্বিতীয় স্ক্ৰিপ্তত
... ইত্যদ। "; যদিবা "ঈশ্বৰ কৰ্মৰ মোহৰ, শক্তি আৰু শেষৰ সাতটা মহাৰ"ৰ
ক্ৰমত হ'ব। এইদৰে কিছুমান বৈশিষ্ট্য কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে যে বৰ্ত্তমানমূহ
প্ৰকৃততে আৰু আক্ষৰিক অক্ষৰ বৰ্ত্তা নৰ তুৰস্ক প্ৰটিন কৰা ডোৰ্চিয়াৰ এই
চহৰসমূহত বাস কৰা খ্ৰীষ্টানসকলক সম্বন্ধন কৰা হৈছিল। ভৱিষ্যদ্বাণীত এই
নগৰৰ নামসমূহ ক্ৰমত উপস্থাপন কৰা হৈছে, কাৰ লক্ষ্য অনুসৰি সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান
যুগত ধৰ্মীয় ঐতিহ্য সিক্ত থকা মূহৰ ক্ৰমত প্ৰকাশ হৈছিল। সেই ক্ৰমত অনুসৰণ কৰে।
আৰু ইতিমধ্যে দা নিয়ন্ত্ৰণপুস্তকৰ পোতা প্ৰকাশৰ মতে ইঈশ্বৰে প্ৰতিটো যুগক দিয়া
চৰিত্ৰটোৰে নিজৰ নগৰৰ নামৰ অক্ষ দ্বাৰা সংজ্ঞায়িত কৰিছে। ক্ৰমাগতভাৱে
প্ৰকাশ শিত ক্ৰমটো তলত দিয়া ধৰণে অনুবাদ কৰা হৈছে:

১ - ইফ্ৰৈচ: অৰ্থাৎ ল'প্তি (ঈশ্বৰৰ সভা বা পৰিত্ৰিকৰণৰ)।

২ - স্মিৰ্ণা : অৰ্থাৎ গন্ধৰ্ব (ঈশ্বৰৰ বাবে মৃতকৰ সুখদায়ক গন্ধ আৰু
মৃতদেহ ৩০৩ আৰু ৩১৩ চনৰ ভিতৰত বিশ্বাসী নিকৰ্চনসকলৰ ওপৰত ৰোমান
অত্যাচাৰ)।

৩ - প্ৰোফেটাম : অৰ্থাৎ ব্যৰ্থতাৰ (বিশ্বমৰাৰ পৰিত্ৰিকৰণ কৰাৰ পিছৰে পৰা, ৭
মার্চ, ৩২১। ৫৩৮ চনত প্ৰতিষ্ঠিত পোপৰ শাসনব্ধিসমূহ ধৰ্মীয়ভাৱে প্ৰথম
দিনটোৰে বাৰী থনি আনুষ্টানিক কৰি দেওবাৰ বৰনা মসলন কৰে)।

4 - Thyatira : অৰ্থাৎ ঘণনীয় আৰু মৰ্ত্ত্যমোক্ষ দুখ (কাৰ থলকি বিশ্বাসৰ
পৈশাচিক স্ক্ৰিপ্ত পক মুকলি কৰি নিন্দা কৰা প্ৰটোষ্টেণ্ট সংস্কৰ যুগক বুজায় যি ষোড়শ
শতিকাৰ বসন্ত যুগ য'ত যান্ত্ৰিক ছপা বসহায়ত বাইবেলৰ বিক্ৰয় প্ৰস্তুতকৰণ উৎসাহিত কৰা
হৈছিল)।

৫- চৰ্ছা : দ্বৈত আৰু বৈপৰীত অৰ্থাৎ কনভলচিভ আৰু বহুমূলীয়া শিলি। (ইয়াত এই বচিব প্ৰকাশ পা ইছে য়ে ঈশ্বৰে ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ বিশ্বসৰ পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈছে: আকৰ্ষ্যৰ বী অৰ্টো প্ৰত্যুৎপন্ন প্ৰক্টেটগট বিশ্বসৰ বিষয়ে: " আপুনি মিত", আৰু বহুমূলীয়া শিলি পৰীক্ষাত জয়ী হোৱা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে: " তেওঁলোকে মৰে লগত বগা বা পোৰে পানীৰ খোজ বা চৰি বা বগ তেওঁলোকে ইয়াৰ যোগে "।)

৬- ফৰ্মা ডেলফিয়া অৰ্থাৎ ভূতত্ত্বৰ প্ৰথম (চৰ্ছাৰ বহুমূলীয়া শিলিবোৰে ১৮৬৩ চনৰ পৰা চৰ্ভেনথডে এডভেণ্টিষ্ট প্ৰক্টিষ্টমত সংগ্ৰহ কৰা হৈছে: বৰ্টটো দন. ১২: ১২ দ্বাৰা সংজ্ঞায়িত ১৮৭৩ চনৰ বাবে প্ৰদান কৰা হয়। সেই সময়ত ধন্য, ত ইক অৱশ্যে " ত ইব মুকুট কৰ্তালিৰে " হোৱাৰ আশংকাৰ বৰিৰুদ্ধ সৰ্বীয়াইদিয়া হয়)।

৭- লাওৰ্জিয়া: অৰ্থাৎ মানুহ বচিব কৰিছিল " ঐগড বা গৰম নহয় কনুত কুহুমীয়া" (এইটো ফৰ্মা ডেলফিয়ায়ি" ইয়াৰ মুকুটলোকে হৈছে": " আপুনি দিবজীয়া, দুখীয়া, দুখীয়া, অন্ধ আৰু উলংগ ১৮৪৪ চনৰ অগ্ৰামী সকলে তেওঁলোকে ঐশ্বৰিক আশীৰ্বাদ: ১৯৯৪ চনত প্ৰক্টিষ্টমটোৰ পতন ঘটিল, কনুত বৰ্টটো সঁচৰ্ত হৈ থকা এডভেণ্টিষ্টকলৰ জৰিয়তে চলি থকা লিফসকলক ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক পোছৰৰ প্ৰক্টি থকা প্ৰথমৰ দ্বাৰা চিনাক্ত আৰু নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল আৰু সকলো যুগত যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকৃত শিষ্য সকলৰ বৈশিষ্ট্যৰূপে কমেও আৰু বৰ্ণন কৰি সন্ধান দ্বাৰা)।

" ধৰা বৰ্ণিত ত", প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪ পদত "২৪ টা সিংহ সন"ৰ প্ৰক্টি কৰে চৰ্ভিত কৰা হ'ব, আৰু শী বচিবৰ এটা দৃশ্য (স্ৰষ্ট) য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক একত্ৰিত কৰিব য'ত তেওঁলোকে দুফট মৃত সকলৰ বচিব কৰে। প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০ পদৰ সমান্তৰালভাৱে এই অধ্যয়ত সপ্তা সহস্ৰব্দৰ "হাজাৰ বছৰ" আলোচনা কৰা হৈছে। স্পষ্টকৰণ: ২৪ টা, আৰু ১২ টা নহয় সিংহ সনৰ কিয়? বা বগ খ্ৰীষ্টন যুগক সেই সময়ৰ বিশ্বসৰ পৰীক্ষাৰ আৰম্ভণি আৰু শেষৰ ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ তৰিখত দুটা ভাগত বিভক্ত কৰা হৈছিল।

অৱশিষ্ট এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ এফ লে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৫ পদত ভৱিষ্যদ্বাণীৰ পুস্তকখন বুৰ্জি পোৱাৰ গুৰুত্ব ওপৰত আলোচনা কৰা হ'ব; যিটো আমাৰ ঐশ্বৰিক প্ৰভু আৰু তৰণকৰ্ত যীচু খ্ৰীষ্টই লাভ কৰা বজয়ৰ দ্বাৰা হৈ সম্ভৱ হ'ব।

খ্ৰীষ্টন যুগৰ সময়ক পুনৰবৃত্তি ৬ আৰু ৭ পদত এট নতুন বিষয়বস্তু দৃষ্টিগোচৰ কৰা হ'ব: "সাতটি মাহেৰ"ৰ। প্ৰথম ছয়টিত মন্ত্ৰিত বখা মূল অভিনেত সকলোৰে খ্ৰীষ্টন যুগৰ বিভিন্ন জনবহুত অংশৰ বৈশিষ্ট্যৰ সময়ৰ চিনসমূহ উপস্থাপন কৰা হ'ব: ১৮৪৪ চনলৈকে, প্ৰকাশ ৬ৰ বাবে; আৰু ১৮৪৪ চনৰ পৰা, বিভিন্ন ৭ৰ বাবে।

শিষ্ট " ৰ বিষয়বস্তু যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮ আৰু ৯ ৰ প্ৰথম ছটিৰ বাবে সতৰ্কতাৰী মূলক শাস্তিৰ প্ৰতীক, আৰু নিৰ্দিষ্ট শাস্তি, " স্পষ্ট শিষ্ট "ৰ বাবে, সদায় প্ৰথককৰা, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:১৫ৰ পৰা ১৯।

প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯ ৰ পিছত প্ৰকাশ শিত বাক্য ১০ পদত পৃথিবীৰ শেষৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে, যিচু খ্ৰীষ্টৰ দুজন মহান শত্ৰুৰ আধ্যাত্মিক পৰিস্থিতিৰ উদগনি দিয়া হৈছে যিয়ে নিজ কৃত্যৰ অনুগামীবলী দাবী কৰে: কথনকি বশ্বাস আৰু প্ৰক্টেষ্টিগট বশ্বাস, ইয়াৰ লগত যোগ দিছে চৰকাৰী এডভেণ্টিজম যিটো ১৯৯৪ চনৰ পৰা পৰিত হৈছে। ১০ নং অধ্যায়ত বৰ্ত্ত পথনৰ প্ৰকাশৰ প্ৰথম অংশটো বন্ধ কৰা হৈছে। বৰ্ত্তিত গুৰুত্বপূৰ্ণ মূল বিষয়সমূহ পৰৱৰ্ত্তি অধ্যায়সমূহত সম্বন্ধন আৰু বৰ্ত্তা কৰা হ'ব।

এইদৰে, পুনৰীক্ষা ১১ এ খ্ৰীষ্টন যুগৰ আভ্যন্তৰীণ পুনৰ আৰম্ভ কৰিব আৰু মূলতঃ ফৰাচী বশ্বাসৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা বৰ্ত্তিত কৰিব, যাৰ প্ৰক্টেষ্টি জাতীয় নাস্তিকতাক ঈশ্বৰে বশ্বাস কৰে, " তলৰ গাঁতৰ পৰা উঠি অহা জন্তুটো " প্ৰক্টীকী নামেৰে, " সাগৰৰ পৰা উঠি অহা জন্তুটো " কথনকি শাসনবশ্বাসক প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১৩ ৰ আগতীয়া তৃতীয় বশ্বাসদধৰ " ৬ম শিষ্ট "ৰ প্ৰক্টেষ্টি হিচাপে লৈ, যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১৩ ৰ যোগেৰে দৰা প্ৰকৃত " দ্ৰষ্টব্য দুখ " গঠন কৰে, যিটো যিচু খ্ৰীষ্টৰ মহিমা তথ্যৰ অহাৰ দৰা প্ৰকাশ হয়, উপস্থাপন কৰা হৈছে। "

প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২ পদত আত্মাই আমাক খ্ৰীষ্টন যুগৰ আন এক আভ্যন্তৰীণ দিছে। বিশেষকৈ চৰিত্ৰ নআৰু তেওঁৰ স্বৰূপত অনুগামী সকলোৰে বশ্বাসৰ সন্দেহ তেওঁ নিজৰ তথ্যত যোগ দিয়া। তেওঁ আমাক কয় যে কৰুচত তেওঁৰ জয়ৰ পিছত *মাইক লেব্‌স্কপীয়* নামত, ইতিমধ্যে দানত উল্লিখ কৰা হৈছে। ১০:১৩, ১২:১, যিচুত মানৱ অৱস্থাৰ বহোৱাৰ আগতে তেওঁ স্বৰূপ বহন কৰা নামটো আমাৰ প্ৰকৃতি স্বৰূপ তেওঁলোকে দুই উপস্থিতিৰ পৰা পৰিষ্কাৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে চৰিত্ৰ দৰাৰ বাবে ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা স্বৰূপ মাৰ্ভসমূহৰ প্ৰকাশে হৰুৱাই পোলা লা

এইটো এটা ভাল খবৰ ! যীচুৰ বঁজিব ফলত আমাৰ স্বৰ্গীয় ভাইসকলৰ বাবে সুখৰ স্বৰ্গীয় পৰিণতি হৈছিল যিসকলে তেতিয়া প্ৰকাশোভন আৰু চৰ্চিতৰ পৰা মুক্ত হৈছিল। এই বহিষ্কৰণৰ পিছৰে পৰা তেওঁলোকে আমাৰ প্ৰাৰ্থনাৰ মাত্ৰত আৰম্ভ হৈছে যে "ত ২০৩০ চনত খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ গৌৰৱময় প্ৰকাশৰ সময়ত তেওঁলোকে ঈশ্বৰ প্ৰাৰ্থনা শত্ৰুৰ কাষে হত্যা কৰা হ'ব। এই আশ্ৰিত আত্মাই " অজগৰ " আৰু " সাপ "ৰ উত্তৰাধিকাৰী চৰ্চিত কৰিছে, যিয়ে ক্ৰমাৎ চৰিত্ৰ নব্য যুদ্ধৰ দুটা কৌশল নিৰ্ধাৰণ কৰে: মুকলি যুদ্ধ, নিন্দা কৰা সমাজবাদী বা পোপৰ বোম্বা, আৰু মুখৰ বহিষ্কৰণ মানৱতাবাদী বোম্বাৰ ভাৰ্চিক নপোপৰ প্ৰকাশৰণ মূলক ধৰ্মীয় প্ৰকাশোভন । হিব্ৰু সকলৰ ভাষাত পৰাধৰণীয়া সূক্ষ্ম চৰ্চিত " পৃথিবী যেনে থ মেল "ৰে থলকিলী গসমূহৰ পোপৰ আগ্ৰহজনক গল্প পোলে যি আমাৰ দৰে দেখা দৰে কামটোনা স্তৰি ফৰাচী ব্ৰিষ্টিক সকলে চলাব। বিনুত ইয়াৰ আৰম্ভণি হ'ব ভুৱা, আক্ৰমণাত্মক, যুদ্ধৰ্থী খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট সৈন্যইও। " নাৰীৰ বীজৰ অৱশ্যি "ৰ উদগনিৰে আশ্ৰিত উৰণীত পৰিব। তৰ পিছত আত্মাই শেষ সময়ৰ প্ৰকৃত সন্তানকলৰ বিষয়ে তেওঁৰ সংজ্ঞা দিয়া: " ইয়াত প্ৰতিজনকলৰ ধৰ্ম আছে যিসকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু যীচুৰ স্বৰ্গীয় দূতৰে ধৰ্ম ৰাখে। " এই শব্দৰে আত্মাই সেই সকলক নিৰ্ধাৰণ কৰে যিসকলে মৰে দৰে তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰকাশ শিত ব্যক্ত আঁঠু লৈ থকা আৰু ইয়াক বোম্বাৰ পৰা তেওঁলোকে পৰা ফল পোলে বলাই দিয়া, শেষলৈ ক্ৰিস্থ গিয়া মুকুত বোম্বা গোটাই লয়।

১৩ নং অধ্যায়ত খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ বাহক দুজন আক্ৰমণাত্মক ধৰ্মীয় শত্ৰু উপস্থাপন কৰা হৈছে। তেনেদৰেই তেওঁলোকক দুটা " জুত " হিচাপে চৰ্চিত কৰিছে, যাব দ্ৰষ্টীয়টো প্ৰথমটোৰ পৰাই উদ্ভূত হৈছে, যিটো আদিপুস্তকৰ বৰিণীত " সাগৰ আৰু ভূমি " শব্দ দুটাৰ মাজৰ সম্বন্ধৰ পৰা অনুমান কৰা হৈছে, যিয়ে এই অধ্যায় ১৩ত তেওঁলোকক সংজ্ঞায়িত কৰিছে। প্ৰথমটোৰে ১৮৪৪ চনৰ আগতে কাম কৰিছিল আৰু দ্ৰষ্টীয়টোৰে মাত্ৰ পৃথিবীৰ সময়ৰ শেষ বছৰতহে প্ৰকাশ পাব যাৰ ফলত মানুহক আগবঢ়োৱা অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত পৰিব। এই দুটা " জুত " প্ৰথমটোৰ বাবে কে. থলকি মাতৃগীৰ্জা আৰু দ্ৰষ্টীয়টোৰ বাবে ইয়াৰ পৰা ওলাই অহা প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট সংস্কৰক গীৰ্জা, ইয়াৰ কন্য।

১৮৪৪ চনৰ পৰা খ্ৰীষ্টান যুগৰ দ্ৰষ্টীয় অংশহে সমৰলিলে প্ৰকাশ ১৪ পদত চেনেথডে এডভেণ্ট্ৰিষ্ট সত্যৰ তিনিটা বৰ্চক চৰিত্ৰ চৰ্জা সৈতে উদগনি

দিয়া হৈছে: ঈশ্বৰৰ মহিমা যিহেতে, ওঁৰপৰিত্ৰ বশিৰমবৰৰ অনুশীলনু নৰু দধবৰদবী কৰে, তেওঁৰ বোমো ন কথলিকধৰ্মক নিন্দ কৰ, আৰু তেওঁৰ প্ৰক্টেষ্টিংট ধৰ্মক নিন্দ কৰ যিহেইয়াৰ দেওবৰকসন্মান কৰে যিটোতেওঁ মানৱআৰু.. সাম্ৰাজ্যবাদী আৰুপোপৰ বোমো উভয়ৰপোশাৰ্চকিবুত্তৰ । যত্ৰিয়াপ্ৰসুত্ৰিমূলক মিছিনবসময় শেষ হ'ব, কৰ্মাগতভৱে, " শস্য চপোৱা " দৰা প্ৰক্ৰিচ্ছকিত নিৰ্ধাৰিত সন্তানকলৰ ৰপেচৰ, আৰু বদ্বৈ শিক্ষক আৰু সকলো অশিৰসীৰ ধৰ্ম, " ভূনিটোজ " দৰা প্ৰক্ৰিচ্ছকিত কৰ্ম, পৃথিবীখনপুনৰসৃষ্টিৰ প্ৰথম দিনৰ " উদ্য " হৈপৰিবিপাৰ্শ্বী জীৱনবসকলোধৰণৰ পৰাব্ৰুতি । ই অৱশ্য " হাজাৰবছৰ " জীয়াইথৰ্কিব, এজন নিৰ্ধাৰিত বাসিন্দা, চয়ত্ৰন চয়ত্ৰন নিজেই শেষৰ্চিবত তেওঁৰ ধৰ্মৰ বাবে অপেক্ষ কৰি থকাৰ লগতে আনসকলো বদ্বৈ মানুহ আৰু স্ক্ৰুতৰ বাবেও।

১৫ নং প্ৰক্ৰ শিতি পৰীক্ষাৰ অন্ত পৰবসময়ৰওপৰত গুৰুত্বআৰোপ কৰ হৈছে।

প্ৰক্ৰ শিতি বাক্য ১৬ পদত " ঈশ্বৰ কৰেধৰ শেষসাতটমহামাৰী " প্ৰক্ৰ শ কৰ হৈছে যিহেপৰীক্ষাৰ অন্তপৰৰপিছত শেষঅশিৰসী বদ্বৈ সকলক আঘত কৰে যিসকল অধিক আৰু অধিক আকৰ্মাগতম্ হৈপৰে, সপ্তা মহামাৰী বৰ্ণক আগতে ঈশ্বৰীয় বশিৰমবৰ পা লনকাৰী সকলস্বত্বাৰ নিৰ্দেশ দিয়ালাইক।

বৰেলিন নামৰ "মহা বশ্য"ৰ চিনাক্তকৰণৰ বাবে উৎসৰ্গিত । এইদৰেই আত্মাই সাম্ৰাজ্যবাদী আৰুপোপৰ " মহাননগৰ ", বোমক বুজায়া এইদৰে তেইৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ব্ৰিচৰ স্পষ্টকৈ প্ৰক্ৰ শ পাইছে। অধ্যয়তে তেইৰ ভৱিষ্যতৰ ব্ৰিচৰ অঙ্ক জীৱদৰা ধৰ্ম হোৱাৰ কথাও ঘোষণা কৰ হৈছে, কাৰণমৰপোৱালি আৰু তেওঁৰ বশিৰসী মনোমীত সকলতে ইক জয়কৰিবা।

ভূনিটোজ'ৰ " মহানবৰেলিন "ৰ শাস্তিৰ সময়কলক্ষ্য কৰিলোৱা হৈছে।

প্ৰক্ৰ শিতি বাক্য ১৯ পদত যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তা আৰু পৃথিবীত আতংকিত বদ্বৈ শক্তিৰ সৈতে তেওঁৰ মুখমুখি হোৱাৰ চিত্ৰ কৰ হৈছে।

প্ৰক্ৰ শিতি বাক্য ২০ পদত সপ্তা সহস্ৰব্দৰ হাজাৰবছৰৰ সময়ছোৱাৰ ওপৰত গুৰুত্বআৰোপ কৰ হৈছে, যিটো বহুত বেলেগধৰণে অনুভৱকৰ হৈছে: স্ক্ৰুত নিৰ্ধাৰিত সকলো, আৰু নিৰ্জা পৃথিবীত চয়ত্ৰনে ব্ৰিচ্ছিন্দ্ৰত । হাজাৰ বছৰৰ শেষত ঈশ্বৰে চূড়ান্ত ব্ৰিচৰ আয়জেন কৰিব: আকাশী আৰু ভূগৰ্ভত

পাৰ্শ্বৱৰ্তী জুইৰ দৰাৰ সকলো পাৰ্শ্বৱৰ্তী মানৱ আৰু আকাশী স্ৰষ্টৱৰ বদ্বৈৰ বৰ্ণনা।

প্ৰক্ৰম শতিকা বাক্য ২১ পদত যীচু খ্ৰীষ্ট তেজৰ দৰাৰ মুক্ত হোৱা মনোমীত লোকসকলক একত্ৰিত কৰি গঠিত সমাবেশৰ মহিমা দেখুওৱা হৈছে। মনোমীত লোকসকলৰ সন্নিৱেশৰ উদাহৰণপ্ৰণীতৰ আটাইতকৈ মূল্যবান বস্তুসমূহৰ সৈতে তুলনা কৰিলে দেখা যায়: সোণ, ৰূপ, মুক্ত আৰু বহুমূলীয়া শিল।

প্ৰক্ৰম শতিকা বাক্য ২২ পদত হৰেৰ এদল ঘূৰি অহাৰ প্ৰতীচ্ছিত উদগনি দিয়ে, পাৰ্শ্বৱৰ্তীত অনন্তজালৰ বাবে পোৱা আৰু স্থাপন কৰা হয়, যিটো পুনৰুত্পাদনৰূপে পান্জিত হৈ একমাত্ৰ মহান ঈশ্বৰ, সৃষ্টিকৰ্তা, বিনিয়ক আৰু মুক্তিদাতাৰ সাক্ষ্য নীতি সংহতনলৈ পৰিণত হয় যিয়ে নিজৰ পাৰ্শ্বৱৰ্তী মুক্তিপ্ৰাপ্তকালৰ সৈতে নিজৰ সকলো বৈশিষ্ট্যসমূহ আৰ্হিপত্ৰস্বৰূপে কৰে।

ইয়াৰ দৰাৰ প্ৰক্ৰম শতিকা বাক্য পুস্কৰ এই চমু আভাসৰ সমৰ্থনৰে, যাৰ বশিষ্ঠ অধ্যয়নে মাত্ৰ কৰা কথখনি নিশ্চিত আৰু শক্তিশালী কৰিব।

মই এই অতি আধ্যাত্মিক ব্ৰহ্মণটো যোগ কৰিছোঁ যিয়ে ঈশ্বৰৰ মনৰ লুকাই থকা যুক্তি প্ৰক্ৰম শ কৰে। তেওঁ সুস্থ হিংগতিৰ জৰিয়তে সন্দেহহীন বৰ্ত্ত প্ৰবণ কৰে যিবোৰে বাইবেলে আমাৰ বাবে আলোচ্য কৰিব। দানিয়েলক দিয়া প্ৰক্ৰম শৰ নিৰ্দ্ধাৰণৰ বাবে ব্ৰহ্মণ কৰা এক পদ্ধতি অনুসৰণ কৰি ঈশ্বৰে নিশ্চিত কৰে যে তেওঁ "পৰিৱৰ্ত্তন নহয়" আৰু তেওঁ "চৰিত্ৰ ল'বলৈ ই" হ'ব। তদুপৰি, মই এপ'কলিপছত্ৰ নিৰ্দ্ধাৰণৰ বিষয়বস্তু সমাৰ্হণ কৰাৰ এক পদ্ধতি পাইছিলোঁ যিবোৰে হ'ল "সত্তা লৈ পত্ৰ", "মহোৎসৱ", আৰু "টুৰ্মপট"। Apo.5 ৰ মতে, য'ত এপ'কলিপছত্ৰ প্ৰতীচ্ছিত "সাতটি ছীল"ৰে বন্ধ কৰা বস্তু প্ৰথমে কৰা হৈছে, "বৰল" স্পষ্ট ছীল"ৰ খোলা টোকা হৈছে প্ৰমাণসমূহৰ প্ৰকাশৰ অনুমতি দিব যিয়ে ৮ৰ পৰা ২২ অধ্যায়ত নিশ্চিত কৰিব যে ১ৰ পৰা ৬ অধ্যায়ৰ অধ্যয়নে উত্থাপন কৰা ব্ৰহ্মণ আৰু সন্দেহসমূহ। সেয়েহে ৭ নং অধ্যায়টো হৈছে প্ৰক্ৰম শতিকা বহুসংখ্যক ব্ৰহ্মণ ব্ৰহ্মণ ব্ৰহ্মণ প্ৰকাশ কৰা বস্তুৰ বস্তু। আৰু আচৰিত হ'ব, ৮ৰ ব্ৰহ্মণ ইয়াৰ বিষয়বস্তু হৈছে বহু ব্ৰহ্মণৰ, যিয়ে ১৮৪৩ চনৰ পৰা সত্য আৰু মীমাংসা পৰিৱৰ্ত্তনৰ মাজত সকলো পাৰ্শ্বৱৰ্তী কৰে। সেয়েহে আৰ্মি Apo.7 ত বস্তুৰ পাত্ৰ যিটো মহান সত্য যিয়ে ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত কালত প্ৰক্ৰম শতিকা প্ৰকাশ সঁথৰ কৰি তুলিছিল। বস্তু, সেই বস্তুত ইয়াৰ পৰা ওলাই অহা এডভেণ্টিজ মৰাৰে বজায়ী এপ'কলিপছ ১৯৯৪ চনৰ বাবে প্ৰক্ৰম শ কৰিব, যিটো পৰিৱৰ্ত্তন ইয়াক পাল পাৰ্হি সঁথৰ কৰি তুলিব। এই নতুন

পোহৰে, আকৌ এবাৰ, " আকৌ", " ঈশ্বৰৰ সোৱা কৰা আৰু তেওঁৰ সোৱা নকৰা সকলৰ
মাজত প্ৰাৰ্থনা সৃষ্টি কৰিব", বা অধিকা

দ্বিতীয় খণ্ড প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰমবৰ্ধিত দ্বিতীয়

প্ৰকাশ শিতাবা ক্ৰম১ : প্ৰকাশনা – খৰিষাৰ উভতি হা-

এডভেণ্টিস্টিম

উপস্থাপন

১ পদ: “ যীচু খ্রীষ্টে প্ৰকাশ শিত বাক্য, যি ঈশ্বৰে তেওঁৰ দাসসকলকো ওঁৰ দাসসকলকো থুৱা বলদৈলৈ, আৰু তেওঁৰ নিজ বদ সযোহনলৈ নিজ বদতৰ দৰাৰ ই সেই প্ৰকাশ পঠিয়াই দিলে, ... ”

যীচুৱে ভলপোৱা পঁচনি যোহনেই হৈছে। এই ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ বক্ষক যিটো তেওঁ যীচু খ্রীষ্টে নামত পত্ৰপৰা লাভ কৰে। যোহন, হিব্ৰু ভাষাত “যোহন”ৰ অৰ্থ: ঈশ্বৰে দিছে; আৰু মনোৰ প্ৰথম নামো। যীচুৱে কৈছে: “নাছিলনে” “যাৰ আছে, তেওঁক আৰু অধিক দিয়া হ’ব”? এই বাক্যটো “ ঈশ্বৰ ” পত্ৰিযে দিছে, সেয়েহে সীমাহীন বিষয়বস্তু। কাৰণ তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পিছৰে পৰা যীচু খ্রীষ্টে নিজ বৈশ্বিক বৈশিষ্ট্য গ্ৰহণ কৰিছে আৰু স্বৰ্গীয় পত্ৰিহঁচ পাইছে। তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা নিজ বদ সৰা অধিক নিৰ্দ্দিষ্ট কৰে। ক’বলৈ গ’লে তেওঁৰ “ দাস ” সকলৰ প্ৰথম কাৰ্য্য কৰিব পাৰে। কথাষাৰ অনুসৰি প্ৰকৃত সত্য কৰা হৈছে আগবহু “ ঈশ্বৰৰ এই মন্ত্ৰ মত আৰু তেওঁ ইয়াক প্ৰকাশ কৰে, ভৱিষ্যতৰ বিষয়ে প্ৰকাশ কৰে তেওঁৰ দাসসকলক সম্বন্ধন কৰি। ” কি সোনেৰ লহে’ব লাগিব” এই অভিব্যক্তিটো হয়তো আচৰিত হ’ব যাতে আমিজি নোযো বাক্যটো ৯৪ খ্রীষ্টাব্দত দিয়া হৈছিল আৰু আজি আমি ২০২০-২০২১ চনত, এই নথিখন লিখাৰ সময়ত বিনুত তেওঁৰ বাক্যৰ আৱিষ্কাৰ কৰি আমিজি মযো এইটো “ তৎকাল ” আক্ষৰিক অৰ্থ গ্ৰহণ কৰে, কাৰণ তেওঁলোকৰ গ্ৰন্থক সকল যীচু খ্রীষ্টে গৌৰৱময় প্ৰত্যয়ৰ ভাৱ সমসাময়িক হ’ব। এই বিষয়বস্তু এপ’কলিপছত স্বাক্ষৰী হ’ব, কাৰণ এপ’কলিপছ ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা শেষৰ “এডভেণ্টিস্ট” সকলক উদ্দেশ্য কৰা হৈছে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১ৰ পৰা ১২ পদৰ তথ্যৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত চূড়ান্ত পৰীক্ষিত প্ৰদৰ্শিত বিশ্বাসৰ দৰাৰ , যিয়ে “ প্ৰথম শক্তি ”ৰ বিষয়বস্তু সৈতে জড়িত। এই অধ্যায়ত ৫ আৰু ১০ পদত মনোৰ আগলৈকে তুল্য ব্যাখ্যা কৰা “ পঁচ মা হৰ ” ভৱিষ্যৎবাণী মূলক সময়ৰ উল্লেখ কৰা হৈছে। বিষয়টোৰ ওপৰত মনোৰ অধ্যয়নত এই সময়ছোৱাই ১৯৯৪ চনৰ বাবে যীচুৰ উত্তৰিত হ’ব কথো ঘোষণা কৰাৰ কথো এটা নতুন তথ্য নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল যিটো খ্রীষ্টে প্ৰকৃত জন্ম প্ৰকৃত বছৰ ২০০০। এই বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই শেষৰ বৰাৰ চৰকাৰী এডভেণ্টিজ মৰ্মৰ থকাৰ কৰি তুলিছিল যিটো লোহোমীয়া

আৰু আনুষংগিক হৈ পৰিছিল আৰু যিটো ঠিকাত তেওঁৰ এপ'ক লিখিছিল তেওঁৰ বৰতৰ বুলি
 প্ৰকাশ কৰা সকলোবোৰ তেওঁক বিদ্বেষ হ'বলৈ সাজু হৈছিল। ২০১৮ চনৰ পৰা মই
 যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত প্ৰকৃতিৰ বাবে তৰিখা জাৰি দিছোঁ; আৰু ই দাখিলে আৰু প্ৰকাশ শিত
 বাক্যৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ কোনো তথ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হোৱা নাই, যিবোৰ
 সংখ্যগত সময়সীমা সকলো নীতিমূলক সময়ত নিজৰ লগীৰ ভূমিকা পালন কৰি পূৰ্ণ
 হৈছিল। যীচুৰ প্ৰকৃত প্ৰকৃতিৰ আদিপুস্তকৰ বিৱৰণীৰ পৰা বুজিব পাৰি, এইটো
 বিশ্বাস কৰি যে আমাৰ সপ্তাহৰ সাত দিন ঠিকাত কলম কৰা সময়ৰ প্ৰকল্প
 ৭,০০০ বছৰৰ প্ৰতিফলিত ওপৰত নিৰ্ভৰ, পাৰ আৰু পাপী সকলক নিৰ্দ্ধাৰিত
 কৰিবলৈ আৰু প্ৰায় ৬,০০০ বছৰৰ ভিতৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা তেওঁৰ পৰি নিৰ্দ্ধাৰিত
 ব্ৰহ্মজনে তেওঁৰ অন্তৰ্জাল লগে আনিবলৈ হিব্ৰু পৰিভ্ৰমণৰ আৰম্ভণি অনুপাতৰ
 দৰে ৬,০০০ বছৰৰ সময়ত ২০০০ বছৰৰ ভিত্তিত্ৰিযাংশৰ গণিত। শেষৰ
 ত্ৰিযাংশৰ আৰম্ভণি হৈছিল ৩ এপ্ৰিল, ৩০ তৰিখ, আমাৰ বৰ্তমানকাল যীচু খ্ৰীষ্ট
 প্ৰয়শ্ৰুতিৰ মৃত্যুৰ দৰে। ইহুদী সকলৰ এটা কলগেওঁৰে এই তৰিখ নিশ্চিত
 কৰে। সেয়েহে তেওঁৰ উভতি অহাৰ সময় ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে অৰ্থাৎ ২০০০
 বছৰৰ পিছত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃতিৰ আমাৰ বসন্তমুখত আছিবলৈ
 জানি, ইমান ওচৰত, " তৎকালত শব্দটো " যীচুৰ বাক্যৰ বিষয়ে নিখুঁতভাৱে
 নথ্য। এইদৰে, যদিও ই শতিকা জুৰি না আৰু পঢ়া হৈ আছে, প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ
 পুস্তকখন শেষৰ সময়লৈকে বন্ধ, নিখৰ, ছিলা হৈ আছে, যিটো আমাৰ প্ৰকল্প নক্ষ
 চিন্তিত।

২ পদ: "... তেওঁ ঠিকাকাল বাক্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট সাক্ষ্য আৰু তেওঁ দেখা
 সকলো কথাৰ সাক্ষ্য দিছিল। "

যেহেতু সাক্ষ্য দিছে যে তেওঁ ঠিকাকাল পৰা তেওঁৰ দৰ্শন পাইছিল। যীচু
 খ্ৰীষ্ট সাক্ষ্য গঠন কৰা এটা দৰ্শন, যাক প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:১০ পদত " ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আত্ম " বুলি সংজ্ঞায়িত কৰিছে। বৰ্তটো " দেখা " ছবি আৰু শূন্য
 শব্দৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি দিয়া হৈছে। যেহেতু ঠিকাকাল আত্মাই পাক্ষিক
 আকস্মিক পৰিস্থিতিৰ পৰা কটিলে গৈছিল যি তেওঁক খ্ৰীষ্টান যুগৰ ধৰ্মীয়
 ইতিহাসৰ মহান বিষয়বস্তুসমূহ প্ৰতিচ্ছবি প্ৰকাশ কৰিছিল, ইয়াৰ অন্তৰ্ভুক্ত
 তেওঁৰ শতিকাৰ বাবে গণ্যকৰণীয় আৰু ভৱিষ্যৎকৰ উভতি অহাৰ লগে লগে।

৩ পদ: " যি জনে এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য পঢ়ে আৰু শূন্য আৰু ততলৈ
 কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ধন্য, যি জনে সময় ওচৰ চাপিছে। "

ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য "যজিনপেঢ়ে" তৰবৰ আশীৰ্বাদ, কৰণপ্ৰক্ৰমে পঢ়া কৰিয়াটোকে এটা নৰিষ্টি যুক্তসংগত অৰ্থ দিয়া। তেওঁ ইছা তবুজ ইছা ২৯:১১-১২: "সকলোপ্ৰকাশ তোমা লোকেৰ বৰে ছীল কৰ কিত পৰাক্ষৰ দৰে, যিটোপঢ়া জনা মানুহক দিয়া হৈছে 'এই পঢ়ক' আৰু তেওঁ উত্তৰ দিয়া 'মই নোহোৱো, কৰণ ইয়াত ছীল কৰ হৈছে বা কিত পৰদৰে যিখন কিত পঢ়বিনা জনা মানুহক দিয়া হয়, 'এইখন পঢ়ক' আৰু তেওঁ উত্তৰ দিয়া 'মই পঢ়বিনা জনো। " " ছীলকৰ" বা "ছীল কৰ" শব্দটোৱে এপ'ক লিখিব দিশটোকে বৰ্ণনা কৰে, ছীল কৰ বৰে অপঠন। সেয়েহে ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে খুলিবলৈ আৰু খুলিবলৈ হ'ল যে মই, অন্তিম সময়ৰ আন এজন যোহনক ঈশ্বৰে মাতিছে; এইটো যাতে তেওঁৰ সকলোপ্ৰকৃত মনোমীত লোকে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য আৰু প্ৰতিমূৰ্ত্তিত প্ৰকাশ পোৱা সত্যৰে "শূন্যবিআৰুৰথে" / এই কৰিয়াৰ অৰ্থ হৈছে "বুজিবপৰা আৰু বসন্তত প্ৰকাশ কৰ।" এই পদত ঈশ্বৰে তেওঁৰ নৰিষ্টিত সকলক সত্ৰক কৰি দিছে যে তেওঁ লোকে খৰ্ষিত থকা তেওঁলোকে এজন ভাইৰ পৰা "যজিনপেঢ়ে," সেই পোছৰ লাভ কৰিব যিয়ে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বহুসংস্কাৰ বৰ্ণনা কৰে যাতে তেওঁ লোকে, পাছলৈ ইয়াত আনন্দিত হ'ব পাৰে আৰু তেওঁৰ শিষ্যক বসন্তত প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। যীচুৰ সময়ৰ দৰে বিশ্বাস, বিশ্বাস আৰু নম্ৰতা সেয়েহে অতীত প্ৰকাশ্যে নীচ হ'ব। এই পদ্ধতিৰে ঈশ্বৰে শিষ্যবানোহোৱাকৈ যে অতীত গৌৰৱান্বিত মানুহক ছালনীৰে আঁতৰাই পালে গৰ্ভক মই নৰিষ্টিত সকলক কওঁ: "মানুহকপা হৰিয়াওক, এই সৰু চৰকাৰী সৰেক অনুবাদক আৰু প্ৰবণক বীক, আৰু প্ৰকৃত লেখক স্বৰ্ণকৰ্ত্তমান ঈশ্বৰ যীচু খৰ্ষিতলৈ চাওক।"

৪ পদ: "যোহনে এছিয়াত থকা সাতখন মণ্ডলীলৈ: তোমা লোকেৰ বৰে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, যজিন আছে, যি আছিল আৰু যি আহিবলগীয়া আছে, আৰু তেওঁৰ সৎ হৃদয় সন্মুখত থকা সাতটা আত্মৰ পৰা,..."

সাতখন বৰ্ধনসত্তা "ৰ উদগনি সন্দেহজনক, কৰণ ডাঙৰ ডাঙৰ A থকা বৰ্ধনসত্তা থকা, এটা, চৰিত্ৰনৰবৰ। " সাতটা সত্তা "সেয়েহে অৱশ্যই সাতটা চৰ্ছনিত আৰু একে ৰহস্যগত যীচু খৰ্ষিত ঐ কৰ্মবদ্ধ সমাবেশক বুজায়। কথটো নিশ্চিত হ'ব আৰু ইতিমধ্যে আমজি নোযে ঈশ্বৰে খৰ্ষিত যুগক ৭টা বশিষসময়ত গৰুৰিছে। এছিয়াৰ উল্লিখিতটো উপযোগী আৰু ন্যয্য, যিহেতু ১১ নং পদত উপস্থাপন কৰা নামসমূহ বৰ্ত্তমানৰ তুৰস্ক পশ্চিমে অৱস্থিত প্ৰাচীন আনাতোলিয়াৰ এছিয়া মাইনৰত থকা চহৰসমূহৰ নাম। ইতিমধ্যে আত্মই ইউৰোপৰ সীমা আৰু এছিয়া মহাদেশৰ আৰম্ভণি নিশ্চিত কৰিছে। বৰ্ণিত আনাতোলিয়া শব্দৰ দৰে এছিয়া

শব্দটোৱে এটা আধ্যাত্মিক বৰ্ত লুকুৱাই ৰখিছে। তেওঁলোকৰ অৰ্থ হৈছে: আত্মদায়ান আৰু গ্ৰীক ভাষাত উদয়হোৱা সূক্ষ্ম, আৰু এইদৰে লোক ১:৭৮-৭৯ পদত যীচু খ্ৰীষ্টই ভাষণ কৰা ঈশ্বৰৰ শৰিৰৰ ইংগিত দিয়ে, "উদীয়মা নুসূক্ষ্ম": "আমাৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অনুজ্ঞা দ্বাৰা, যাৰ দ্বাৰা ওপৰৰ পৰা উদীয়মা নুসূক্ষ্মই আমাক আগুৱাই আহিছে, আনধৰত আৰু মৃত্যুৰ দ্বাৰা তবহি থকা সকলক পোহৰ দিবলৈ, আমাৰ ভাৰদুখন শান্তিৰ পথলৈ নিবদিশ দিবলৈ। ধৰ্মকিতাব সূক্ষ্ম" of Mal. ৪:২: "বৰ্নুত মনোৰ না ম ভয় কৰা তেওঁলোকৰ বাবে. ধৰ্মকিতাব সূক্ষ্ম তেওঁৰ ডেউকাৰ সূক্ষ্ম হৈ উঠিব আৰু তেওঁলোকৰ ওলাই গৈ পোহৰ দিবলৈ দৰে গৈছে লৈ পৰা জপিয়াই ওলাই আহিব।" অৰ্ভাৰ দানবসূত্ৰৰ যোহনৰ সময়ত খ্ৰীষ্টান সকলে বৰ্নিময় কৰা চৰ্চাৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ। বৰ্নুত ঈশ্বৰক এটা নতুন এতিয়ালৈকে অজ্ঞাত অৰ্ভব্ৰুতৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে: "যি আছে আৰু যি আছে আৰু যি আছে আৰু যি আছে তেওঁৰ পৰা।" এই অৰ্ভব্ৰুতটোৱে কৰাল মূল গ্ৰীক ভাষা আৰু অন্যান্য অনুবাদত ঈশ্বৰ হিব্ৰু নামৰ অৰ্ভব্ৰুত অনুবাদ কৰা: "যাহৱেহ" ই হৈছে হিব্ৰু ভাষাৰ অসম্পূৰ্ণ কালৰ তৃতীয় ব্ৰহ্ম একবচনত সংযুক্ত "হোৱা" কৰিয়াটো। এই কালটো অসম্পূৰ্ণ বুলি কোৱা হয়, ই সম্পূৰ্ণ প্ৰকাশ কৰা যিটো সময়লৈকে বস্তুত হয়, কাৰণ হিব্ৰু ভাষাৰ সংযোজনত বৰ্ত্তমান কালৰ অস্তিত্ব নাই। "আৰু যিটো আছে," যীচু খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ বিষয়বস্তু এডভেণ্টজ মকআৰু অধিক নিশ্চিত কৰা। এইদৰে পৌত্তলিক সকলৰ বাবে খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ মুকলি হোৱাটো নিশ্চিত কৰা হয়; তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰে নিজ বনামটোখ পুৰাই লয়। তৰপিছত পৰিত্ৰ আত্মক চিহ্নিত কৰা আন এটা নতুনত্ব দেখা যায়: "তেওঁৰ সঁহাৰ সনৰ আগত থকা সাতটি আত্ম।" এই উদ্ধৃতি প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৫:৬ পদত প্ৰকাশ পাবা ৭ সংখ্যাই পৰিত্ৰৰণক বুজায় এই ক্ষেত্ৰত, তেওঁৰ সঁহাৰ সনুহত চলি দিয়া ঐশ্বৰিক আত্মৰ, সেয়েহে, "তেওঁৰ সঁহাৰ সনৰ আগত" প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৫:৬ পদত "বধ কৰা মৰপোহালি" এই প্ৰকটীকসমূহৰ সৈতে জড়িত ভৱিষ্যতবাণীটোৱে এইদৰে যীচু খ্ৰীষ্ট ঐশ্বৰিক স্ৰষ্টাকৰ্মী নতুনক নিশ্চিত কৰা। "ঈশ্বৰ সাতটি আত্ম"ক হিব্ৰু আৰু সৰ" সাতালু যুক্ত মমৰ তৰিডাল" দ্বাৰা প্ৰকটীকৰিত কৰা হৈছে যিয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰকল্পৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ ভৱিষ্যদবাণী কৰা। এইদৰে তেওঁৰ কাৰ্য্যটোৰ বুপৰথে স্পষ্ট উল্লেখ কৰা হৈছে যে যিহুতে আদম ৪০০০ বছৰ, আৰু তেওঁৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰা যীচুৱে ৩ এপ্ৰিল, ৩০ এপ্ৰিলত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা, সেয়েহে তেওঁ এইদৰে পাপৰ ওৰণি ফালি পোলায় আৰু মুক্ত

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে স্ৰষ্টাৰ পথ মুকলিকৰে, যিটো ছয় হাজাৰ বছৰৰ শেষৰদুহাজাৰ বছৰৰ ভিতৰত সঁচৰ্ত্তি হৈ থকা নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ নিৰ্দ্ধাৰণৰ বাবে প্ৰথম কৰা হৈছে, পৃথিৱীৰ বাবে বৰ, সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ বাবে তিসমূহৰ জট

৫ পদ: “ ...আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, যি বিশ্বসী সাক্ষী, মৃতসকলৰ জৰপৰা প্ৰথম সন্তান আৰু পৃথিৱীৰ বাবে সকলৰ অধক্ষ্য !

যীচু খ্ৰীষ্ট " নামটো পৃথিৱীত ঈশ্বৰে সম্পন্ন কৰিবলৈ অহা পাক্ষৰি পৰিচৰণৰ সৈতে জড়িত। এই পদটোৱে আমাক তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণ লাভৰ বাবে কৰা সম্পন্ন কৰ্মবোৰৰ কথা মনত পালে। ইদিয়ে যি বোৰ তেওঁ কৰিলে নজিৰ মনোমীত লোকসকলকহে আগবঢ়ায় ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মূলক্ষণৰ প্ৰতি তেওঁৰ নিখুঁত নিষ্ঠা যীচু আছিল " বিশ্বসী সাক্ষী " যি জনক আমাৰ নজিৰ কৰ্মৰ সকলো সময়ৰ পৰা চৰি আৰু শিষ্যসকলে অনুকৰণ কৰিব পৰা আৰু ইতিপূৰ্বে প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। তেওঁৰ মৃত্যুৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল। আদম আৰু হৱাৰ কত তেওঁ লোকৰ পাপৰ পৰিচ্ছিত উলংগত পৰিণত হৈ হত্যা কৰা প্ৰথম জন্মটোৰ মৃত্যু। তেওঁৰ যোগেদে তেওঁ সোৱেহে সঁচা কৈ য়ে " মৃতকৰ পৰা প্ৰথম জন্ম " আছিল। বৰ্নিত তেওঁৰ ঐশ্বৰিক গুৰুত্ব বাবেই তেওঁৰ মৃত্যুৰেই চৰিত্ৰ নুপা পাপ আৰু পাপীসকলক নিন্দা কৰাৰ কৰ্মৰ বীজ আৰু শক্তিও আছিল। ধৰ্মীয় ইতিহাসৰ সকলো "প্ৰথম জন্ম"ৰ ওপৰত তেওঁ "প্ৰথম জন্ম" হৈয়েই আছে। তেওঁৰ মৃত্যুৰ কথা মনত ৰাখিহে তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ পাপমুক্ত কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় কৰ্মতোলাৰ বাবেই ঈশ্বৰে বীজৰী মৰিচৰ সকলোমানুহ আৰু পৰিণ "প্ৰথম সন্তান"ক হত্যা কৰিলে, পাপৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি, য'ত তেওঁৰ হিৰুলোকসকলক দাসত্বৰ পৰা "উদ্ধাৰ" কৰিব পাৰে, যিসকল ইতিমধ্যে "পাপ"ৰ প্ৰতীক আৰু প্ৰতিমূৰ্ত্তি। "প্ৰথম সন্তান" ইতিপূৰ্বে আধ্যাত্মিক জন্মাত অধিকাৰ তেওঁৰ। নজিৰ "পৃথিৱীৰ বাবে সকলৰ ৰাজকুমাৰ" ইতিপূৰ্বে উপস্থাপন কৰি যীচুৱে নজিৰ তেওঁৰ মুক্তসকলৰ দাস কৰি তোলে। "পৃথিৱীৰ বাবে" হ'ল যিসকলে তেওঁৰ ৰাজ্যত প্ৰকাশ কৰে, তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰা মুক্ত হৈ; তেওঁলোকে নবীকৃত পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব। আৰু শীজী বনৰ ঐশ্বৰিক মানদণ্ডৰ প্ৰতি বিশ্বসী হৈ থকা আৰু শী সত্যবোৰৰ নম্বৰ, দয়া, বন্ধুত্ব, ভ্ৰাতৃত্ব আৰু প্ৰথমৰ মাত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰাটো এক আচৰিত কথা। পৃথিৱীত যীচুৱে তেওঁৰ পঁচনিসকলৰ ভৰি ধুইছিল, এক সময়ত তেওঁ যি "প্ৰভু আৰু প্ৰভু" সেইকথা নিশ্চিত কৰিছিল। স্ৰষ্টা তেওঁ চৰিবলৈ তেওঁৰ "ৰাজ্য" "সকলৰ" ৰাজকুমাৰ হ'ব। বৰ্নিত "ৰাজ্য" সকলো নজিৰ ভাইভনীৰ দাস হ'ব। লগতে,

নজিৰ" ৰাজকুমাৰ উপাধি যীচুৱে নজিৰ চৰিত্ৰ নৰসৈতে এক সজ্ঞাত ৰাখে, তেওঁৰ পৰাজিতপ্ৰদৰ্শনী আৰু প্ৰতিযোগী, যাক তেওঁ "এই জগতৰ ৰাজকুমাৰ" বুলি কয়। যীচুত ঈশ্বৰ অৱতাৰৰ বৰণ আছিল দুয়কৈ ন "ৰাজকুমাৰ" ৰ মুখমুখি; জগত আৰু ইয়াৰ জীৱন্ত গ্ৰন্থ নৰিত্ত কৰে মহান বীজ যীচু মা ইকল ইয়াহৱেৰ শক্তিৰ ওপৰত। কিন্তু যীচুৱে তেওঁৰ বীজৰ আংশিকভাৱে খোঁজি মাত্ৰ তেওঁৰ ঈশ্বৰত্বৰ বাবে, ৰাণ তেওঁ চৰিত্ৰ নৰসৈতে সমান চৰিত্ৰ, আমাৰ সৈতে এক মাংসৰ শৰীৰত প্ৰথম আদমপেৰ স্তহো যুদ্ধ ৪,০০০ বছৰৰ পিছত যুদ্ধ কৰিছিল। তেওঁৰ মনৰ অৱস্থা আৰু ৰক্তৰল নজিৰ নৰিত্তিত লোকে সকলক বচাবলৈ তেওঁৰ জয়ৰ সংকলন তেওঁক জয়ী কৰি তুলিছিল। তেওঁ নজিৰ নৰিত্তিত সকলৰ বাবে পথ মুকলি কৰি দিলে, দেখুৱাই যি এজন নম্ৰ "মৰপোৱালি" ই মাংস আৰু আত্মক ভক্ষণ কৰ "পূহ"ক পৰাস্ত কৰিব পাৰে, বিশ্বাসী আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ সহায়ত।

৬ পদ: "আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পত্ৰৰ বাবে ৰাজ্য আৰু পুৰোহিত হ'ল: তেওঁৰ মহিমা আৰু পুৰুষ চৰিত্ৰ লগে লগে কহওক। আমিন"

নৰিত্তিত সকলৰ বিনয়সমূহ কৰিবৰ দ্বাৰা গঠন কৰা হয় সেই বিষয়ে সংজ্ঞা দিয়া কৰা জনাইছে। যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰচীন ইসৰায়েল পুৰণি নিয়মৰ আচৰ ব্ৰহ্মহৰত ভৱিষ্যৎ কৰা আধ্যাত্মিক ৰূপত চলি আছে। "ৰজা সকলৰ ৰজা আৰু পুৰুষ সকলৰ পুৰুষ" ৰ সোৱা কৰি প্ৰকৃততে নৰিত্তিত সকলে তেওঁৰ ৰাজত্ব অংশীদাৰ হয়, আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁলোকে স্বত্বাভিমান নগৰিক গঠন কৰে। তেওঁলোকে আধ্যাত্মিক "পুৰোহিত"ও, ৰাণ তেওঁলোকে নজিৰ শৰীৰৰ মনোৰমতা ৰক্ষা সম্পাদন কৰে, য'ত তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সোৱা কৰে, তেওঁৰ সোৱাৰ বাবে পৰিত্ৰাণে নজিৰ উৎসৰ্গা কৰে। আৰু ঈশ্বৰ ওচৰত কৰা প্ৰাৰ্থনাৰ জৰিয়তে তেওঁলোকে যি চলে মৰুটী মনোৰমতা ধূপ বদৌত উৎসৰ্গাৰ ধূপ থনি প্ৰবৰণ কৰে। যীচু আৰু পত্ৰৰ মাজৰ বৰ্চা বিন্ধনৰ , কিন্তু ই বহুতো ভৱিষ্যৎ। এই বিষয়ে ধৰণ লৈছে, তৰ সৈতে মিলি থয়। এই কথা ইমান ইগৈছে যে পত্ৰৰ মূল্যত পুত্ৰ "সন্মান" কৰা বুলি দাবী কৰা হৈছে। এইটোৱেই হৈছে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ দোষ বা পাপ বহুতৰ বাবে বিশ্বমৰাৰ বিশ্বম এটা নিয়ম ফিটো কৰে বৰ পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী সকলক হৰ্ষিত কৰিছিল পত্ৰৰ ব্ৰহ্মসমা। পত্ৰ আৰু যীচু এজন ব্ৰহ্ম হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে যীচুৰ কৰণ ভোগ কৰিব যাক তেওঁলোকে সন্মান জনাইছে বুলি ভাবিছিল। পত্ৰ হিচাপে নজিৰ ঐশ্বৰিক স্ফুৰত যীচুৱে ধৰি

ৰখিছে, আৰু অনন্জ্ঞা লৰা বাবে, " মহিমা আৰু শৰ্ভ, চৰিবা ল আমনি " " আমনি"
যাৰ অৰ্থ: ই সত্য! সঁচা কৈ যা:

এডভেণ্টিষ্টম

৭ পদ: " চোৱা, তেওঁৰ বৰে আৰ্হি আছে। আৰু প্ৰত্যেক চকুৱে তেওঁক আৰু
তেওঁক বৰ্ণনা কৰা সকলক দেখি। আৰু পৃথিৱীৰ সকলো জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁৰ বৰণে
কন্দৰি। হুয়া! আমনি "

ঐক্য যত্নেৰে তেওঁ উভতি আহিব তেওঁৰ যি চকুৱে নিজৰ মহিমা আৰু শৰ্ভ
প্ৰদৰ্শন কৰি। পঁচনিকৰ্ম ১:১১ পদৰ মতে, তেওঁ উভতি আহিব " যদিহে তেওঁ
স্বৰ্গলৈ উঠিছিল, " কিনি তেওঁৰ উভতি আহিব বাবে, ই এক চৰম স্বৰ্গীয় মহিমা ত
হ'ব যিয়ে তেওঁৰ শত্ৰু সকলক ধ্বংস কৰিব; " যি সকলে তেওঁক বৰ্ণনা কৰি " তেওঁৰ প্ৰকৃত
পৰিকল্পনাৰ বৰিধি কৰি। কৰণ এই অভিব্যক্তিটোৱে কৰণত তেওঁৰ আগমনৰ
সমসাময়িক নুহক হৰ্চনিত কৰে। যত্নেৰে তেওঁৰ দাস সকলক মৃত্যুৰ ভাবুকি দিয়া হয়
ব মৃত্যুৰ ভাবুকি দিয়া হয়, যি চকুৱে তেওঁলোকৰ ভগ্ন অংশ আৰু শীৰ্ষকৰ বৰণ তেওঁ
তেওঁলোকৰ সৈতে পৰিচয় কৰি দিয়া: " আৰু বজা ইতেওঁলোকক উত্তৰ দি, 'মই
তেমালোকক সঁচা কৈ যাকেওঁ, তেমালোকে মৰে এই সৰু ভাই সকলক এজনক যদিহে
কৰিলে, তেমালোকে মৰে লগতো কৰিলে। '" (মথ ২৫:৪০) ইহুদী আৰু তেওঁক
কৰু চৰ্চাৰ বোমা ন সৈন্যসকলে এই বৰ্ণিত চিন্তা কৰা নাই। ঈশ্বৰৰ আত্মাই এই
কৰ্মৰ সকলোমাহুৰ ওপৰত আৰোপ কৰা যিয়ে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ কৰ্মত বধ
দিয়ে আৰু নিজৰ আৰু আনৰ বাবে তেওঁৰ অনুগ্ৰহ আৰু চৰিত্ৰৰ পৰিত্ৰণৰ প্ৰক্ৰিয়াক
বৰ্ণন কৰে। " পৃথিৱীৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ " উদ্ভৱ দি যি চকুৱে সেই মৰ্ছ
খ্ৰীষ্টান সকলক লক্ষ্য কৰি লৈছে, যাৰ দ্বাৰা ইসৰায়েলৰ জনগোষ্ঠীসমূহক নতুন
নিয়মত অব্যহত ৰখাৰ কথা। তেওঁৰ উভতি আহিব লগে লগে আৱিষ্কাৰ কৰিলে যে
তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰকৃত নিৰ্ধাৰিত সকলক হত্যা কৰিবলৈ সাজু হৈছিল তেওঁলোকে
নিজ কৰ্মৰ পৰা উৰি বৰণ থকাৰ, তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলগীয়া ঈশ্বৰ
শত্ৰুবুলি আৱিষ্কাৰ কৰি। অৱশ্যে দিনৰ কৰ্মটোৰ সৰ্বশেষ প্ৰকাশ শিত বাক্য
পুস্তকৰ সমগ্ৰ অধ্যয়নৰে সঁচাৰ্হি হৈ প্ৰকাশ পাব। কিনি মই ক'ব পাৰোঁ যে
প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:১৫-১৬ পদত এই দৃশ্যৰ বৰ্ণনা এই শব্দে কৰা হৈছে: "
পৃথিৱীৰ বজা, স্ফুৰিত, সোণপত্ৰ ধনী, ক্ষমতা শালী, প্ৰজাতি দাস আৰু প্ৰত্যেক
মুক্ত মানুহ গুহা অন্ধ প্ৰকৃত শিলত লুকাই থকাৰ। আৰু তেওঁলোকে প্ৰকৃত আৰু

শলিবোম্বক কালৈ, "আমা বওপৰত পৰি আৰুসিংহ সনতবহি থকা জনকুখৰপৰা আৰু
কৰ্ণধৰ পৰা আমা কলুকুৱাই থকা।" মৰেপোহা লৈব;

৮ পদ: “ মই আলফা আৰুওমেগা, যিহোৱা ঈশ্বৰে কইছে, যি আছে, যি আছিল
আৰু যি আহিব তেওঁ স্ৰষ্টাকৰ্তা ন। ”

এইদৰে কলোৱা জন হৈছে কলোমল যীচু যিয়ে স্ৰষ্টা নজিৰ ঐশ্বৰিক মহিমা
পাইছে, তেওঁ হৈছে। ” স্ৰষ্টাকৰ্তা ন। ” এই পদটোৰ প্ৰথম শতিকা বাক্য ২২:১৩-১৬
পদৰ সৈতে সংযোগ কৰিলে ইয়াৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়: “ মই আলফা আৰুওমেগা,
প্ৰথম আৰু শেষ আদি আৰু শেষ.. /... মই, যীচুৱে, মণ্ডলী সন্মত এইবোৰৰ সাক্ষ্য
দিবলৈ মোৰ দূতক পঠিয়াইছোঁ। মই দ্বন্দ্বদৰ শিপি আৰু বংশধৰ উজ্জ্বল আৰু
বৰ্তপুৰাণতৰ ”। ৪ পদৰ দৰেই যীচুৱে নিজক স্ৰষ্টাকৰ্তা ঈশ্বৰৰ বৈশিষ্ট্য
অধীনত উপস্থাপন কৰিছে, যি মোচৰ বন্ধু, যি বহুবিনাম হৈছে যত্নপূৰ্ণ অনুসৰি
"YaHweh"। ৩:১৪। বিনুত মই নিৰ্দিষ্ট কৰি দিওঁ যে ঈশ্বৰৰ নাম সলনি হয় সেই
অনুসৰি তেওঁৰ ইনিজ বনাম লয় বা মানুহে তেওঁৰ নাম লয়: "মই " "যি হৈছে" ৰূপত
"তেওঁ হৈ পৰে।

২০২২ চনত সংযোগ কৰা টোকা: “ আলফা আৰুওমেগা ” অৰ্থাৎ স্ৰষ্টাকৰ্তা
ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাইবেলত আগবঢ়োৱা সমগ্ৰ প্ৰমাণৰ সাৰাংশ দৰ্শিতৰে, আদিপুস্তক
১ৰ পৰা প্ৰমাণ শতিকা বাক্য ২২ লৈকে কৰ্ত্তাওৱা। বিনুত, নিজৰ ভৱিষ্যৎবাণী মূলক অৰ্থাৎ
ধৰ্মৰ্থ এই ছয়দিনৰ “৬০০০” বছৰে ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্ট
চুড়ান্ত বিজয়ী প্ৰত্যক্ষৰতা আৰু তেওঁৰ বৈশিষ্ট্য সন্তোষজনকৰ ৰূপে চৰণসংজ্ঞা দিয়া
সম্ভৱ কৰি তুলিছে। “ আলফা আৰুওমেগা ” অৰ্থাৎ স্ৰষ্টাকৰ্তা যীচুৱে তেওঁৰ শেষ দিনৰ
সন্তোষজনক এটা চৰি দিয়ে যি তেওঁলোকক তেওঁৰ দৰ্শিত আগমনৰ বাস্তৱ সময়
আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিব। বিনুত ২০১৮ চনৰ বসন্তৰ লতহে আমি এই
৬,০০০ বছৰটো কলোৱা ব্ৰহ্মৰ কৰিব লাগে, আৰু ২০২২ চনৰ ২৮
জানুৱাৰী লৈকে এই অৰ্থাৎ স্ৰষ্টাকৰ্তাৰ সৈতে জড়িত কৰিবলৈ বুজি লোঁ: “ আলফা আৰু
ওমেগা ”, “ আৰম্ভণি আৰু শেষ ”।

৯ পদ: “ মই যোহন, তলোৱা কৰা ভাই আৰু সংগী, যীচুৰ ৰাজ্য আৰু
ধৰ্মৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচুৰ সাক্ষ্যৰ বাবে পাতমোচনা মৰদীপত
আছিলোঁ ”

যীচু খ্ৰীষ্ট এজন প্ৰকৃত দাসৰ বাবে এই তিনিটি কথা সংযুক্ত: কলশৰ
অংশ ৰাজ্যত অংশ আৰু যীচুত অধ্যয়নৰ অংশ যোহনে তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় দৰ্শনা যি

প্ৰসংগত পা ইছলি সো ইৰিয়সো ব্ৰহ্ম দিছে। তেওঁক অৰিনা শীয়েন লগা বুলি বিবেচনা কৰি বোম্বা নসকলে অৱশ্যে ততঃ ওঁক প্ৰথক কৰি পোলে য় পা তমোচ দ্বীপত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিলে, যত তেওঁৰ সা ব্ৰহ্ম মানুহৰ মাজত সীমা বদ্ধ থকা। গতিকে ই জীৱনত তেওঁ যি চুখীয়া কৰিছিল সেই শব্দৰ বাক্য সা ব্ৰহ্ম দিয়াটোৱা কৰি ত্ৰিাও বন্ধ কৰা নাছিল। বৰ্নুত আমা এইটোও বুজি বপা বোম্বা যোহনক পা তমোচলৈ যোৱা হৈছিল শান্তিৰে, প্ৰকৃত শান্তি বাক্য গঠন কৰা যি চুখ সা ব্ৰহ্ম, যিটো তেওঁ তেওঁ শব্দৰ পৰা লাভ কৰিছিল।

পাৰ হৈ যোৱাকৈ মন কৰক যে দানিয়েলে আৰু প্ৰকৃত শান্তি বাক্য দুটি ভৱিষ্যদ্বাণীৰ লেখক দুজনক অলৌকিকভাৱে ঈশ্বৰে ব্ৰহ্ম কৰিছিল। দানিয়েলক সিংহৰ দাঁতৰ পৰা ব্ৰহ্ম কৰা হ'ল আৰু যোহনক উতলি থকা তেলৰ ভটি এটিৰ পৰা কনোমো ব্ৰহ্ম নোহোৱাকৈ উদ্ধাৰ কৰা হ'ল। তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতাই আমাক এটি শব্দ দিয়াই ঈশ্বৰ। তেওঁৰ দাসসকলৰ মাজত প্ৰকৃত বাক্য, যিসকলে তেওঁক আটাইতকৈ বেছি মৰ্মমা মণ্ডিত কৰে আৰু তেওঁ বিশেষভাৱে উৎসাহিত কৰি ৰিচৰ আৰম্ভণিৰূপ উপস্থাপন কৰে তেওঁলোকক শক্তিশালী আৰু অলৌকিকভাৱে সুব্ৰহ্ম প্ৰদান কৰে। ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পৰিচয়ক এইদৰে ১ কৰি নিয়া ২৪ পদত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। 12:31 " অধিক উৎকৃষ্টপথ " হিচাপে। বৰ্নুত ভববাদী আৰু ভববাদী আছে। সকলো ভববাদীক ঈশ্বৰৰ পৰা দৰ্শন বা ভৱিষ্যদ্বাণী গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহ্বান কৰা হোৱা নাই। বৰ্নুত সকলো মনোমীত লোকক পৰিত্ৰাণৰ দিশলৈ লৈ যাবলৈ নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত প্ৰকৃত সত্য সা ব্ৰহ্ম দিবলৈ অৰ্থাৎ ভববাদী দিবলৈ উপদেশ দিয়া হৈছে।

এডভেণ্টিষ্টা ইমৰজনৰ দৃষ্টিভঙ্গী

১০ পদ: " মই প্ৰকৃত দিনত আত্মত আছিলোঁ আৰু মোৰ পছন্দ লশেণ্ডিৰ দৰে উচ্চমাত্ৰা নলিওঁ,

"প্ৰকৃত দিন" অৰ্থাৎ ব্ৰহ্মতঃ কৰা গৱেষণাক উৎসাহিত কৰি। বাইবেলৰ অনুবাদত জেন ডব্লিউ ইয়াক "দেওবাৰ" শব্দটোৱে অনুবাদ কৰিবলৈ কুণ্ঠবোধ নকৰে, যিটো ঈশ্বৰে প্ৰকৃত শান্তি বাক্য ১৩:১৬ পদত চয়তানে নেতৃত্ব দিয়া " জন্মটোৰ " শব্দৰ " চহিন " বুলি গণ্য কৰে; এইটো তেওঁৰ ৰাজকীয় " মনোহৰ " ৰ প্ৰকৃতিৰ বৰিষ্যে, তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ বৰিষ্যৰ সপ্তম দিনৰ। কুণ্ঠপ্ৰতিভাৰ "দেওবাৰ" শব্দটোৱে অৰ্থাৎ সঁচাকৈয়ে "প্ৰকৃত দিন" হয়, বৰ্নুত সমস্যাটো এইটোৱেই

যা ই সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনটো জৰিগলি বলা উৎসৱকৰে, যিটো ঈশ্বৰে কৰি য়াও আজন্ম নৰ্দিলে, তেওঁৰ ফলৰ পৰা এই উদ্দেশ্য সপ্তাহ দিনটো চৰিদিনৰ বাবে পৰিত্ৰ কৰি থৈছে। গতিকে এই পদত উল্লেখ কৰা "প্ৰকৃত দিন"ৰ প্ৰকৃত অৰ্থ কি? কিনিও ইয়াৰ উত্তৰ ইতিমধ্যে ৭ পদত দিয়া হৈছে যে তেতিয়া ইয়াত কোৱা হৈছে: "চোৱা, তেওঁ জৰিগলি আছিল" » ইয়াত ঈশ্বৰে লক্ষ্য কৰি লোৱা "প্ৰকৃত দিন" আছে "চোৱা, মই তোমা লোকক যিহোৱাৰ মহান আৰু ভয়ংকৰ দিনৰ আগমনৰ আগতে এলিয়া ভব দৈকপ্ৰমা। (মল.৩:৫)"; যিজন এডভেণ্টজ মথ্যায়ী চুৰ উভৰ্তি অহা বৰ্তি নি "প্ৰকৃষ্ণা" ইতিমধ্যে এই তিনিটি পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা কঢ়িয়াই অনা সকলো ভল আৰু যোপৰি গতিৰ পূৰ্ণ হৈছিল ১৮৪৩, ১৮৪৪ আৰু ১৯৯৪ চনত। তেন্তে তেওঁৰ "পিছফল লোৱা" আছে? খ্ৰীষ্টান যুগৰ সমগ্ৰ ঐতিহাসিক ত্ৰি যুগৰ মন্ত্ৰৰ পিছৰে পৰা ২০০০ বছৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম; ২০০০ বছৰত যীচুৰ নিজৰ মনোমীত লোক সকলৰ মাজত থিয় হৈ তেওঁ লোকক সহায় কৰিছিল পৰিত্ৰ আত্মত, যেনেকৈ তেওঁ নিজকে ইয়াত ন্যাপ আৰু মন্ত্ৰক জয় কৰিছিল। তেওঁৰ পিছফল লোৱা "উচ্চক্ষৰ মা তটো হৈছে যীচুৰ মাতৰ যি" শিষ্ট "ৰ দৰে হস্তক্ষেপ কৰি নিজৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক সত্ৰক কৰি দিয়ে আৰু তেওঁ লোকৰ আগত তেওঁ লোকৰ জীৱনত সন্মুখী নহ'বলগীয়া পৈশাচিক বৰ্ণনীয় ফলদায়েৰ সৰূপ প্ৰকাশ কৰে যিবোৰ "সতট" যুগত তেওঁ লোক সন্মুখী নহ'ব, যিবোৰ নামতলৰ পদটোৱে উল্লেখ কৰি।

১১ পদ: "যি জনকোলে, "আপুনি যি দেখিছে, সে ইবিষয়ে এখন প্ৰস্তুত লিখি ইয়িচ্ সন্নিহা, প্ৰথমো, থিয়োৰি, চৰ্ছি, ফিলি ডেলফিয়া আৰু লোৱিৰিয়ালৈ প্ৰাওকা"

পাঠটোৰ আপাতৰূপে যোহনৰ সময়ৰ এছিয়াৰ নামকৰণ কৰা নগৰবোৰক আক্ৰমিক গ্ৰহক হিচাপে উপস্থাপন কৰা যেনে লগলি; প্ৰকৃষ্ণকৰে নিজস্ব বৰ্ত থক। কিনিও এইটো আছিল কৰল এটা প্ৰকৃষ্ণ মূলক দিশ, যাৰ উদ্দেশ্য আছিল যীচুৰ তেওঁৰ বৰ্তবোৰক দিয়া প্ৰকৃত অৰ্থক ঢাকি থা। সমগ্ৰ বাইবেলত মানুহৰ বাবে আবেশ কৰা সৰ্থক নামবোৰ মূলতঃ এটা লোক ইথক অৰ্থ আছে, সে যোহিৰু কলদীয়াৰ গ্ৰীক হওক। এই সাতখন নগৰৰ গ্ৰীক নামৰ ক্ষত্ৰতো এই নীতি প্ৰকাশ্য। প্ৰতিটো নামেই ই প্ৰতিনিধিত্ব কৰা যুগৰ চৰিত্ৰ উন্মোচন কৰে। আৰু এই নামবোৰ যি ক্ষত্ৰত উপস্থাপন কৰা হৈছে, সে যোগেশ্বৰে প্ৰথম কৰা সময়ৰ উন্মোচন কৰাৰ সৈতে মিলি থা। আৰ্মপ্ৰকাশিত বাক্য ২ আৰু ৩ পদৰ অধ্যয়নত দেখিম যে এই নামবোৰ কক্ষক সন্মান আৰু নিশ্চিত কৰা হৈছে, এই সাতটা নামৰ

অৰ্থ, বৰ্ণিত প্ৰথম আৰু শেষৰ " ইফচি আৰু লা ওদকিয়া," বৰল আত্মই ইয়াৰ ব্ৰহ্মহৰ প্ৰকাশ কৰে। অৰ্থ, কৰ্মা, "নিক্ষিপ কৰ" আৰু "বচিব কৰ মানুহ" আৰ্ম থ্ৰীষ্টন "অনুগ্ৰহ যুগৰ" *আলফা আৰু ওমেগা, আৰম্ভণি আৰু শেষ,* "বচিব পাওঁ।" যীচুৱে নিজৰ ৮ নং পদত এই সংজ্ঞাৰ অধীনত উপস্থাপন কৰি তোলা চৰিতকথা নহয়: "মই *আলফা আৰু ওমেগা*।" এইদৰে তেওঁ নিজৰ বৰ্ণনাসী দাসসকলৰ সৈতে নিজৰ উপস্থিতি লিপিবদ্ধ কৰে, থ্ৰীষ্টন যুগৰ সমগ্ৰ সময়ছোৱাত।

১২ পদ: "মোৰ লগত কথা কোৱা মাতটো চাবলৈ মই ঘূৰিলোঁ আৰু ঘূৰি আহি সাতটা সোণৰ দীপদণ্ড দেখিলোঁ।"

ঘূৰি অহা "বৰ্ণনাই" যোহনক সমগ্ৰ থ্ৰীষ্টন যুগটোৰ চাবলৈ বৰ্ণন কৰে যিহেতু তেওঁ নিজৰ ইযীচুৰ গণেশ্বৰময় উত্তৰিত অহা বহুৰূপত পৰিবিহণ কৰা হৈছিল। "পছিয়া লে" নিখুঁতত বৰ্ণিত আমাৰ ইয়াত আছে। "মই ঘূৰিলোঁ," আৰু আকৌ, "আৰু ঘূৰিলোঁ"; আত্মই অতীতৰ প্ৰতি এই দৃষ্টিভংগীৰ ওপৰত তীব্ৰ জৰে দিয়া, যাত আৰ্ম ইয়াৰ যুক্তিত ইয়াক অনুসৰণ কৰে। আৰু তেতিয়া যোহনে কৈ দেখিছে: "সাতটা সোণৰ লেপ্টাণ্ড।" ইয়াত আকৌ কথাটো "সাতখন বৰ্ধনসত্তা"ৰ দৰে সন্দেহজনক। বৰ্ণনাত "লেপ্টাণ্ড" হ'ব আৰু সত আছিল আৰু ইয়াৰ সাতটা ডাল আছিল যিবোৰে ইতিমধ্যে একেলগে ঈশ্বৰৰ আত্ম আৰু তেওঁৰ পোহৰৰ পৰিত্ৰকৰণৰ প্ৰতীক আছিল। এই প্ৰকাশৰ অৰ্থ হ'ল, "সাত"ৰ দৰে সমাকশে", "সাতটা মমবৰ্ত্তি" ঈশ্বৰৰ পোহৰৰ পৰিত্ৰকৰণৰ প্ৰতীক, বৰ্ণিত সমগ্ৰ থ্ৰীষ্টন যুগৰ সাতটা চহ্নিত মুহূৰ্ত্ত। মমবৰ্ত্তি লৈ এটা যুগৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, ই ঈশ্বৰৰ আত্মৰ তলগ্ৰহণ কৰে যৰ ওপৰত ই নিজৰ পোহৰৰে নীৰ্দ্ধাৰিত সকলক আলোক্ষিত কৰিবলৈ নিৰ্ভৰ কৰে।

একবহুৰূপৰ ঘোষণা

১৩ পদ: "আৰু সাতটা কৰিমা জ্ঞানুহৰ পুত্ৰৰ নীচিনা এজন ভেৰলৈ কৈ চোৱা পৰিধিছিল আৰু পাবোঁৱত সোণৰ বৰেডা লপৰিধিছিল।"

ইয়াৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে প্ৰভু যীচু থ্ৰীষ্টন প্ৰতীকী বৰ্ণনা। এই দৃশ্যটোৱে যীচুৰ প্ৰতীক জ্ঞানুহৰ উদাহৰণ দি ধৰে: লুক ১৭:২১: "তেওঁলোকে ক'ব নোৱাৰে, 'ইয়ালৈ চাওক' বা 'তাতা' ক'ব নোৱাৰে, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত মোলোকেৰে জিতবত্যাছে।" মাটে ২৮:২০: "আৰু মই তেনো লোকেৰে যি আজি দেখিছোঁ, সকলোকে পালন

কৰিবলৈ তেওঁ লোকে কৰাৰ ওচৰা আৰু চোৱা, মই যুগৰ শেষলৈ কৈ সদায় তোমা লোকে
লগত আছে। " এই দৰ্শনা দিয়াৰ লৈ ১০ পদৰ সৈতে বহুত মিল আছে য'ত ১ পদত
ইয়াক তেওঁৰ ইহুদী লোকে সকলৰ বাবে " মহান দুৰ্ঘটনা "ৰ ঘোষণা হিচাপে উপস্থাপন
কৰা হৈছে। প্ৰকাশ শিত বাক্য ১ ৰ সৈতে ইটোৱাও " মহান দুৰ্ঘটনা "ৰ ঘোষণা কৰে,
কিন্তু এইবাৰ খ্ৰীষ্টান সভাৰ বাবে। দুয়োটা দৃষ্টিভঙ্গীৰ তুলনা অতি গঠনমূলক
কৰণৰ সৰ্বশেষ দুটা অতি ভিন্ন ঐতিহাসিক প্ৰকাৰৰ প্ৰতিটোৰ লগত খাপ খুৱাই
লোৱা হৈছে। যি প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰমাণ উপস্থাপন কৰা হ'ব, সেইবোৰ যি চুখীয়াৰ তেওঁৰ
অন্তিম গৌৰৱময় প্ৰত্যাহ্বানৰ প্ৰকাৰে গত তেওঁৰ বিষয়ে। " দুৰ্ঘটনা " দুটাৰ মাজত
মিল আছে যি ঈশ্বৰে একে ৰহস্যৰ প্ৰকাশ কৰা নিয়ম দুটাৰ শেষত সেইবোৰ প্ৰকাশ হয়।
এতিয়া দৰ্শনা দুটা তুলনা কৰা যাক: এই পদত "... এজন মানুহৰ পুত্ৰ " দিয়াৰ লৈত
এজন মানুহ " আছিল, কৰণ ঈশ্বৰে এতিয়াও যি চুত অৱতৰ লোৱা নাছিল। ইয়াৰ
বিপৰীতে " মানুহৰ পুত্ৰ " ত আৰ্মি " মানুহৰ পুত্ৰ "ক পাওঁ যাক যি চুৱা শুভবাৰত
নিজৰ বিষয়েকেওঁত অহৰহ নাম দিছে। যদি ঈশ্বৰে এই অভিব্যক্তিৰ ওপৰত ইমান
জোৰ দিছিল, তেন্তে ইয়াৰ কৰণ হ'ল ই তেওঁৰ মানুহকৰণ কৰাৰ ক্ষমতা কৰি থৈ
প্ৰকাশ কৰে। তেওঁ ইয়াত "দৈ ঘল চোৱা পনিধি", " ল'নিনে পনিধি " দিয়াৰ লৈত এই
দৈ ঘল চোৱাৰ অৰ্থাৎ চৰকাৰী প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:১৩-১৪ পদত দিয়া হৈছে। সত্য
বিশ্বাসৰ বাবে শ্বকীদ হৈ মৃত্যু হোৱা সকলে ইয়াক পনিধি: " আৰু এজন প্ৰাচীনে
মোকে উত্তৰ দিলা আৰু মোকে ক'লে, 'এইবোৰ বগা ক'লে পনিধি ক'ব? আৰু ক'ব পৰা
আছিল মই তেওঁক ক'লোঁ, মোৰ প্ৰভু, আপুনি জিনা আৰু তেওঁ মোকে ক'লে,
এইসকল হৈছে যিসকলে মোক কলশৰ পৰা ওলাই আহিছে, আৰু নিজৰ ক'লে পোৱা ধুই ম'ৰ
পোৱালিৰ তেজ তবগা কৰি তুলিছে। যি চুৱা সোণৰ ক'লে পনিধিছে। " তৰ বুৰুৱা
ওপৰত কঁকা লৰাওপৰত, কিন্তু তেওঁৰ কঁকা লৰাওপৰতো, শক্তিৰ প্ৰক্ৰিয়া, ইফিচিয়া
৬:১৪ অনুসৰি এতেকে থিয় হওক, তোমা লোকে ক'কা লত সত্য বা ন্ধান পনিধি,
সত্যকৰে বলাসে ইসকলে হসন্মান কৰে।

১৪ পদ: " তেওঁৰ মূৰ আৰু চৰ্চা উলৰ নচিনা বগা, নিয়ৰৰ দৰে বগা, চকু দুটা
জুইবৰ শিখা বদৰে; "

নিখুঁত বিশুদ্ধতাৰ প্ৰক্ৰিয়া বগা ঈশ্বৰ যি চুখীয়াৰ বৈশিষ্ট্য প্ৰকাশ কৰে
যি ফেলস্কৰূপে পাপকৰণ কৰে। এতিয়া " মহান দুৰ্ঘটনা "ৰ ঘোষণাৰ উদ্দেশ্য হ'ব
পাপকৰে বলাপা পীকৰা সূচী দিয়া। এই কৰণ দুয়োটা দুৰ্ঘটনাৰ বিষয়ে, গতি ক'লে আৰ্মি
ইয়াত আৰু দিয়াৰ লৈত ঈশ্বৰক পাওঁ, যি জনমহান বিচাৰক, যাৰ " চকু জুইবৰ শিখা বদৰে

। " তেওঁৰ দৃষ্টিই পা পৰা পাপী কণ্ঠস কৰে, বিনুত যীচুৰ নিকৰ্ণিত জনে পা প্ৰত্যগ কৰিবলৈ বৈছিল, যিজন মৰিছা ইহুদী আৰু মৰিছা বৰ্দ্বেই খ্ৰীষ্টানৰ দৰে নহয়, যাক যীচু খ্ৰীষ্ট বচিৰে অৱশ্যেতগ্ৰস কৰিবা। আৰু এই " দুৰ্ভাগ " ৰ চূড়ান্ত প্ৰকাণ্ডগই তেওঁৰ ঐতিহাসিক শত্ৰু সকলক নিকৰ্ণণ কৰে, এই সকলোমোৰে এই বৰ্ণিত পৰা অধ্যয়নসমূহত আৰু দৰ্শনীয় অধ্যয়নসমূহত চিনাক্ত কৰা হৈছে। প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩ পদত আমাৰ আগত তেওঁলোকক " সাগৰ আৰু ভূমি " নামেৰে চিনাক্ত কৰা দুটা " জুত " ৰ দৰ্শিত উপস্থাপন কৰা হৈছে যিয়ে কে থলকি বৰ্ণিত আৰু ইয়াৰ পৰা ওলোৱা প্ৰক্টে যটুগট বৰ্ণিতক বুজায় যদিবা আদিপুস্তক ১:৯-১০ অনুসৰি তেওঁলোকৰ নামে বুজা হৈছে। তেওঁ উভত্ৰ অস্থি বৰ্ণিত লগে লগে মিত্ৰ জুত দুটা এক হৈ পৰে, তেওঁৰ বৰ্ণিতমৰাৰ আৰু তেওঁৰ বৰ্ণিতসী সকলৰ বৰ্ণিত যুঁজিবলৈ একত্ৰিত হয়। প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:১৬ পদৰ মতে তেওঁৰ শত্ৰু সকলোৰে থকা আৰু তেওঁলোকৰ থকা নহ'ব।

১৫ পদ: " তেওঁৰ ভৰি দুখন চলা তেওঁলোক থকা বৰ্ণিত মিত্ৰ পিতল বৰ্ণিত আছিল আৰু তেওঁৰ মা তবুহা পানী বৰ্ণিত দৰে আছিল। "

যীচুৰ ভৰি দুখন তেওঁৰ শৰীৰৰ বাবী অংশৰ দৰে নিকৰ্ণা, বিনুত এই প্ৰক্ৰিয়াৰ্ণিত বৰ্দ্বেই পাপী সকলক জেভৰিৰে গচৰি অশু চহি পৰে। দানৰ দৰে ই ২:৩২, " পিতল," এটা অশু দক্ষিণা ধতু, পা পৰপ্ৰক্ৰীক। প্ৰকাশ শিত বাক্য ১০:২ পদত আমাৰ পিতলি পোণ্ড " তেওঁৰ হাতত এখন সৰু বৰ্ণিত পথোলা আছিল আৰু তেওঁ সোঁ ভৰিখন সাগৰত বৰ্ণিত আৰু বাওঁ ভৰিখন পৃথিৱীত বৰ্ণিত " বৰ্ণিত বৰ্ণিতনদ্য গৰট " ৰ সৈতে মিত্ৰ কৰক, যিটো নামে পোলাৰ বৰ্ণিত ক থলকি গীৰ্জক বুজায়। এই শেষমূহৰ্ণিত মিত্ৰ ই তেওঁলোকক ঈশ্বৰে পৰিত্ৰ কৰা বৰ্ণিতমৰাৰ বৰ্ণিত কৰি একত্ৰিত কৰিবা। আনবৰ্ণিত তেওঁৰ বৰ্ণিতসী প্ৰকাশ কৰক সকলক হত্যা কৰাৰ সিদ্ধান্ত ল'ব। এইদৰে আমাৰ তেওঁৰ সৎ কৰ্ণেৰ প্ৰক্ৰীকবৰ্ণিত বুজিবা পাৰো। দৰ্শিত যীচুৰে তেওঁৰ নিকৰ্ণিত সকলক দেখুৱাইছে যি কে বৰ্ণিত তেওঁৰ বৰ্ণিতগত ঐশ্বৰিক " কৰ্ণে " পৃথিৱীৰ সকলো জনগোষ্ঠীৰ একত্ৰিত হোৱাতকৈ অধিকশক্তিশালী।

১৬ পদ: " তেওঁৰ সোঁ হাতত সাতটো বৰ্ণিত আছিল তেওঁৰ মূখৰ পৰা দুখৰি চোৱা তৰোৱাল ওলাই আছিল আৰু তেওঁৰ মূখখন তেওঁৰ শক্তিয়ে জলিকৰি থকা সুক্ষ্ম দৰে আছিল। "

সোঁ হাতত " ধৰি বখ " সাতটো বৰ্ণিত " প্ৰক্ৰীক তেওঁৰ সন্মুখী আৰ্ধপ্ৰত্যকথ মনত পোলায় যিটোমোৰে অকলে ইষ্টেশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ দিব পাৰিছিল ইমান সঘনাই আৰু

ব্ৰহ্মপকভাৱে ভুলকৈ দাবী কৰিছিল তেওঁৰ অৱশিষ্টসী শত্ৰুৱা তৰফটো ধৰ্মীয় দূতৰ প্ৰকৃতিক যিহেতু আদিপুস্ক ১:১৫ পদৰ তৰাৱদৰে তেওঁৰ ভূমিকা হৈছে "পৃথিৱীখনক আলোক্ষিত কৰা", তেওঁৰ ক্ৰিয়াত, ঐশ্বৰিক ন্যায়ৰ সৈতে। যীচুৱে উভতি অহাৰ দিনা সাতখন সন্ত্ৰ বনামেৰে প্ৰকৃতিৰ সৰ্বকলোয়গৰপৰা তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক পুনৰুত্থান কৰিব (মৃত্যুৰ নামেৰে সম্পূৰ্ণ ক্ষমিকৰ বিনা শৰণ ছিতপুনৰুত্থান কৰিব বা পুনৰুত্থান কৰিব)। এই গৌৰৱময় প্ৰকাংগত তেওঁ আৰু তেওঁৰ অৱশিষ্টসী মনোমীত সকলৰ বাবে তেওঁ নিজকে "ঈশ্বৰৰ বাক্য" হিচাপে উপস্থাপন কৰে যাৰ প্ৰকৃতি "চেন্স দূধৰী তৰেঙ্গাল" ইব্ৰী ১৪ ত উল্লিখ কৰা হৈছে। ৪:১২. এই ঘণ্টাটোৱেই হৈছে এই তৰেঙ্গালে জীৱন আৰু মৃত্যু দিব, বইবলেত লিখা এই ঐশ্বৰিক বাক্যক দেখুওৱা বশিষ্ট অনুসৰি টোপক্ষ শিত বাক্য ১১:৩ পদত ঈশ্বৰ "দুজনসাক্ষী" হিচাপে প্ৰকৃতিৰ কৰা হৈছে। মানুহৰ ক্ৰিয়াত ৰেলমুখৰৰূপে হৈহঁতক চৰ্চনা কৰা আৰু হৈহঁতক পৃথক কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে; সেয়েহে ই হৈছে উৎকৃষ্ট ৰচনা কৰুণৰ উপাদান এই দৰ্শ্যত ঈশ্বৰে লক্ষ্য প্ৰকাংগৰ লগত নিজৰ মুখখনো থাপুৱাই লয়। দানিয়েলেত দৰ্শ্যত, ঈশ্বৰে তেওঁৰ মুখখনক "বজিলী" গ্ৰীক দেৱতা জিউছৰ সাধৰণ প্ৰকৃতি দ্বাৰা প্ৰকৃতিৰ কৰিছে, ৰাৱণ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ শত্ৰু হ'ব ৰজা চতুৰ্থ এন্ট'অ'কাছৰ গ্ৰীক চেলচিডলেক্স সকল, যিয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰণ কৰিছিল - ১৬৮ চনত। এইটো সঁচা যে পৰিত্ৰ ঐশ্বৰিক বশিষ্টবাবৰ যিকোনো প্ৰক্সাক্ষক পৃথিৱীৰপৰা নিৰ্দ্ধাৰ কৰাৰ এই শেষপ্ৰক্ৰিয়াই সম্ৰাট প্ৰক্সাম কনষ্টাণ্টাইনে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চত প্ৰতিষ্ঠা কৰা "অজয়স্ক্স দিন"ক সন্মান জনোৱাৰ সপক্ষে বদ্বয়ী সংগ্ৰামৰ শিখৰ গঠন কৰে। ২০৩০ চনৰ বসন্ত প্ৰক্সাম দিনটোতে।

১৭ পদ: "মই তেওঁক দেখিম যেনে তেওঁৰ ভৰি ওচৰত পৰিলোঁ, তেওঁ মোৰ ওপৰত সোঁহা তখন ৰথকালে, 'ভয়নকৰি।'"

এইদৰে প্ৰক্সিক্সিয়া প্ৰক্সাশ কৰি যোহনে ৰেল সোঁহা সকলৰ ভগ্ন আগতীয়া কৰি অনুমান কৰি আছে যিসকলে তেওঁৰ উভতি অহাৰ সময়ত তেওঁৰ সন্মুখীন হ'ব। দানিয়েলে একে ধৰণৰ আচৰণ কৰিছিল আৰু দুয়োটা ক্ৰিয়াত যীচুৱে তেওঁৰ দাস, তেওঁৰ অৱশিষ্টসী দাসক আশ্বস্ত আৰু শক্তিশালী কৰে। "তেওঁৰ সোঁহা" তেওঁৰ আশীৰ্বাদ নিশ্চিত কৰে আৰু তেওঁৰ বশিষ্টসংগ্ৰহত আনটো শৰিৰৰ বদ্বয়ী সকলৰ দৰে নিৰ্দ্ধাৰিত জনৰ প্ৰথমৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ অহা ঈশ্বৰক ভয় কৰাৰ কোনো ৰাৱণ নাই। "ভয়নকৰি" অভিব্যক্তিটোৱে প্ৰক্সাশিত বাক্য ১৪:৭ পদৰ প্ৰক্সাম দূতৰ এই এডভেণ্ট্ৰিষ্ট ৰাষ্ট্ৰৰ দ্বাৰা ১৮৪৩ চনৰ পৰা

বৈশিষ্ট্যস্বাক্ত চূড়ান্ত প্ৰমাণ গটোকে নিশ্চিত কৰে: " আৰু তেওঁ উচ্চমাত্ৰে কৈছে, ঈশ্বৰক ভয়কৰা আৰু তেওঁক মহিমাকৰা, কৰ্মনোত তেওঁৰ বচিবৰ সময়ত আহি পৰিছে আৰু আৰু শতাব্দীৰ্থী, সাগৰ আৰু পানীৰ ফোঁফোৰ সৃষ্টি কৰা তেওঁক পূজা কৰা। "; অৰ্থাৎ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ।

১৮ পদ: " মই প্ৰথম আৰু শেষ আৰু জীৱিত মই মৃত আছিলোঁ আৰু চোঁ, মই চৰিব লাগি যাই আছোঁ।

সঁচ কৈ যোৱাত ন্যাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত বজায়ী যীচুৱে এই শব্দাংশত কথা কয়। তেওঁৰ বাক্য " প্ৰথম আৰু শেষ " ভৱিষ্যৎগীত সামৰিলোঁ সময়ৰ আৰম্ভণি আৰু শেষৰ বাৰ্তক নিশ্চিত কৰে, কৰ্মনুত এক সময়ত, যীচুৱে তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যকৰণ নিশ্চিত কৰে যিহেতু তেওঁৰ মানৱ জীৱন প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে জীৱন দিছিল। যিজন " মৃত্যুৰ চৰ্চা ধৰি ৰখা " তেওঁৰ কণো জীয়াই থকাৰ লগে লগে আৰু কণো মৰিব লাগিব সেইটো নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাৰ ক্ষমতা আছে। তেওঁৰ উত্তৰিত অহাৰ ঘণ্টাটো হ'ল যোৱা তেওঁৰ পৰিত্ৰাণকালক পুনৰুত্থান কৰা হ'ব প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০:৬ অনুসৰি " খ্ৰীষ্টে ধন্য মৃত লোকসকলৰ বাবে " সংবৰ্ধিত " প্ৰথম পুনৰুত্থান "ত। আহক আৰ্মগীক আৰু ৰোমান ঐতিহ্যৰ ভাৱ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম পৰম্পৰাৰ সকলোমুখি থলী কৰি বুজি পাওঁ যা " মৃতকৰ বাস্তৱ " হৈছে কেৱল পৃথিবীৰ মাটি যিহেতু মৃতক ধূলিলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছে, আদ্যপুস্তক ৩:১৯ত লিখা অনুসৰি " আপোনাৰ মৃত্যুৰ মত আপুনি পিঠি খাব, যোৱালৈকে আপুনি মাটিলৈ উত্তৰিত নাযায় য'ৰ পৰা আপোনা কলৈ যোৱা হৈছিল আপোনাৰ বাবে ধূলি, আৰু ধূলিলৈ ঘূৰি আহিব সক্ষম হ'ব ঈশ্বৰৰ সক্ষমতা ।

ভৱিষ্যত কৰ্ম যি ভৱিষ্যৎগীত মূল কথাৰূপে নিশ্চিত কৰা হৈছে

১৯ পদ: " এতে কৰ্ম যদি দেখিছা, আৰু যদি আছে, আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত হ'ব, সেইবস্তু লিখা। "

এই সংজ্ঞাত যীচুৱে খ্ৰীষ্টান যুগৰ সমগ্ৰ সময়ৰ ভৱিষ্যৎগীত মূলক আৱৰণ নিশ্চিত কৰিছে, যিটো তেওঁৰ মহিমা তুল্য অহাৰ লগে লগে শেষ হ'ব। এপষ্টলিক সময় " যিটো আপুনি দি থৈছে, " এই অভিব্যক্তিৰ দ্বাৰা আবৃত আৰু ঈশ্বৰে এইদৰে যোহনক এপষ্টলিক সোৱণ প্ৰমাণক প্ৰত্যক্ষদৰ্শী হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। তেওঁ প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:৪ পদত উল্লেখ কৰা মনোমীতজনৰ " প্ৰথম প্ৰথম "ৰ সাক্ষী হৈছিল " ... যিবোৰ আছে " এই এপষ্টলিক সময়ৰ শেষৰ বিষয়ে যোহন জীয়াই আছে আৰু সৰ্ব্ববিধ হৈ আছে। "... , আৰু ইয়াৰ পিছত আহিব লাগিব যোহন " যিহেতু

খ্রীষ্ট উভতি অহ বসময়লৈ ব, আৰু তৰ পিছত সপ্তা সহস্ৰব্দৰ শেষলৈ বপুৰা
হ'বলগীয়া ধৰ্মীয় পৰিঘটনা সমূহ কুচিয়া।

২০ পদ: “ তুমি মোৰ সঁহা তে দেখে সা তট তৰ বহস্য আৰু সা তট সোণৰ
দীপা ধৰ বহস্য। সা তট তৰ সা তট মণ্ডলী ব স্ক্ৰুদত আৰু সা তট দীপদণ্ড সা তট
মণ্ডলী / ”

" সা তট সত্ত্ব বৃদ্ধত " এই সা তট যুগৰ সকলোৰে নিৰ্ধাৰিত। বৰণ গ্ৰীক
ভাষাৰ "aggelos" ব পৰা " angel ," শব্দটোৰে অৰ্থ হৈছে দূত, আৰু ই স্ক্ৰুদ
স্ক্ৰুদত সকলক বুজা যাব পাৰে। "স্ক্ৰুদ " শব্দটোৰে ইয়াক নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিবলৈ আহে।
ঈশ্বৰ তে নোদৰমোৰে ধৰ বৰ্হিকত সন্দেহ কৰ " সা তট লে ম্ প্ৰট্ৰণ্ড " আৰু " সা তট
বৰ্ধন সত্ত্ব " ইয়াত একত্ব হৈছে। আত্মাই সোহোমোৰে ব্ৰহ্মৰ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে: "
সা তট লে ম্ প্ৰট্ৰণ্ড " য়ে " সা তট সত্ত্ব " ব নামেৰে নিৰ্দ্ধাৰিত সা তট যুগত ঈশ্বৰ
পোহৰৰ পৰিষ্কাৰণক প্ৰতি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে।

প্ৰকল্প শীতিবাক্য ২: খ্ৰীষ্টীয় চৰিত্ৰ সমাৰোহ

আৰম্ভণিৰ পৰা ১৮৪৩ চনলৈকে

চৰিত্ৰবিষয়বস্তুত আমাৰ প্ৰকল্প শীতি ২ পদত ৯৪ আৰু ১৮৪৩ চনৰ মাজৰ সময়কালক্ৰম কৰি চৰিত্ৰ বৰ্ত আৰু ৩ পদত ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা ২০৩০ চনলৈকে সময়কাল সমৰলিগৈ তৰ্জিমা বৰ্ত পাওঁ। আৰু লক্ষ্যসকলক বৰ্তি কৰিছিল খ্ৰীষ্টান অনুগ্ৰহ যুগৰ আৰম্ভণি আৰু অন্ত। প্ৰকল্প শীতি বাক্য ২, অধ্যায়ৰ শেষত আত্মাই "খ্ৰীষ্টান উত্তৰিত অহাৰ এডভেণ্টুৰ বিষয়বস্তু"ৰ আৰম্ভণিৰ উদগনি দিয়ে যিয়ে দানত পূৰ্ব-প্ৰৱৰ্তিত ১৮২৮ চনৰ তৰিখটোৰ লক্ষ্য কৰি লৈছে। ১২:১১। লগতে, একেৰাহে সময়ৰ লগে লগে প্ৰকল্প শীতি বাক্যৰ ৩ নং অধ্যায়ৰ আৰম্ভণিক ১৮৪৩ চনৰ তৰিখৰ সৈতে বৈধভাৱে জড়িত কৰিব পাৰি যিয়ে এডভেণ্টুৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ আৰম্ভণি কৰিছিল। পৰীক্ষা কৰা প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট বিশ্বাসক অনুমোদন দিবলৈ এটা অভ্যন্তৰীণ বৰ্ত আহিছে: "আপুনি নমিত।" এই ব্যক্তিগত প্ৰকল্পে জন আছিল দানিয়েলেত স্থাপন কৰা তৰিখবোৰৰ লগত বৰ্তবোৰৰ সংযোগ নিশ্চিত কৰিবলৈ। বিনুত প্ৰকল্প শীতি বাক্যৰ দৰ্শন খ্ৰীষ্টান যুগৰ আৰম্ভণি বিষয়ে এনে প্ৰকল্প শ আনুষংগিক দানিয়েলেক শীতি কৰা নাছিল। আমাৰ গোটই যুগত যীচুৱে তেওঁৰ দাসকলক সম্বন্ধন কৰা চৰিত্ৰ বৰ্তই বহুতো খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসীক চিন্তিত কৰা মিলি আৰু বৈজ্ঞানিকৰ ভাৱৰ ধৰ্মীয় ভুল বুজা বুজি দিব কৰে। আমাৰ তেওঁৰ বৈধ দাবী আৰু তেওঁৰ সদায় ন্যায় ত্ৰিসংকৰৰ সৈতে প্ৰকৃত যীচুক বৰ্তি পাওঁ। ২ নং পুনৰীক্ষাৰ চৰিত্ৰ চৰিত্ৰিকৈ গতি ৯৪ আৰু ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত অৱস্থিতি চৰিত্ৰ সময়কালক্ৰম কৰি লৈছে।

১ম সময়ছোৱা: ইফ্ৰাইম

৯৪ চনত খ্ৰীষ্টীয় সমাৰোহ আৰম্ভণিৰ বৰ্ত

১ পদ: "আৰু ইফ্ৰাইম চতুৰ্থৰ মণ্ডলীৰ দুতক লিখিক: যি জনে সোতটো তৰ সোহা তে ধৰি আছে, যি জনে সোতটো সোণৰ দীপা ধৰিব মাজ তথোজ কঢ়িছে, তেওঁ এই কথা কৈছে।"

ইফ'চনা মৰে, প্ৰকাম, অনুবাদপৰ গ্ৰীক "ইফ'চিছ" যাৰ অৰ্থ হৈছে আৰম্ভ কৰা, ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টৰ সমাবেশ আৰম্ভ কৰাৰ সময়ত বোম্বাই ন সমষ্টি ডি'মি'টিয়ানৰ সময়ত তেওঁৰ দাসসকলৰ সৈতে কথা পাতে (৮১-৯৬)। এইদৰে আত্মাই সেই সময়ক লক্ষ্য কৰি লয় যাতিয়া যোহানে ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁ আমাক বৰ্ণনা কৰা প্ৰকাৰ শলাভ কৰে। তেওঁ অলৌকিকভাৱে জীয়াই থকা শেষ প'চনি আৰু তেওঁ নজিৰদৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ সমাবেশ আৰম্ভ কৰাৰ শেষ প্ৰকৃষ্ণদৰ্শক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ ঐশ্বৰিক শক্তিক স্মৰণ কৰে; তেওঁৰ আশীৰ্বাদৰ প্ৰতীক, তেওঁৰ নিক্ৰান্তি "তৰ" সকলৰ জীৱন, যাৰ কৰ্ম তেওঁ বিচাৰ কৰে, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ ফল। গাচৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি তেওঁ আশীৰ্বাদৰ গালি পাৰে। ঈশ্বৰে "থোডা কাঢ়ে", বুজি দিয়ে তেওঁ নজিৰপ্ৰকল্পৰ সময়ত প্ৰকল্পৰ পিছত প্ৰকল্প তেওঁৰ নিক্ৰান্তি লোকসকলৰ জীৱন আৰু তেওঁ সংগঠিতৰ যুদ্ধ কৰা জগতৰ পৰিঘটনা সমূহক লগত আগবঢ়ায়: "আৰু তেওঁলোকক মই তোমা লোকক আজ্ঞা দিয়া সকলো পালন কৰিবলৈ শিকিওক। আৰু চোৱা, মই তোমা লোকৰ লগত সদায় যুগৰ শেষলৈকে তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ আগতীয়া কৰিবলৈ তকৰা কামবোৰ সম্পন্ন কৰক: "কিয়নো আমা খ্ৰীষ্ট যীচুত সৎকৰ্মৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা তেওঁৰ কাৰ্য, যিবলি ক ঈশ্বৰে আগতীয়া প্ৰকৃত কৰিছিল যি তে আমা সেইবোৰত চলি পাৰে।" ইফ'চ 2:10." আৰু তেওঁলোক সাত যুগৰ প্ৰতিটোতে প্ৰকৃষ্ণজনীয়া বিশেষ পৰিস্থিতিৰ সৈতে থপ থপ লাগিবা কাৰণ "ইফ'চ" ত দিয়া পাঠটো সাত যুগৰ বাবে বৈধ; "সাতটা তৰ তেওঁৰ সঁহা তত ধৰি" তেওঁ পৰিবলৈ দিব পাৰে আৰু মাৰ্গিত পৰিব পাৰে, যিবোৰ বিদ্বন্ধী খ্ৰীষ্টনসকলৰ বিষয়ে লেবেৰ হওক, ঐশ্বৰিক আত্মৰ প্ৰতীক।

২ পদ: "মই জানো তোমা লোকৰ কৰ্ম, তোমাৰ পৰীক্ষা আৰু তোমাৰ ধৈৰ্য, মই জানো যে তুমি দুয়ক সহ্য কৰিব নোৱাৰ, যিসকলে নেজিৰ প'চনি নিহা বুলি কয়, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰি পৰীক্ষা কৰিলা মিছলীয়া কৰি দিব পাৰে।"

সাৱধান! ক্ৰিয়াৰ কাৰণ অত্যাধিক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰণ ইয়াৰ দৰা এপ'ষ্টলিক যুগত লক্ষ্য সময় নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়। এই পদত বৰ্ত্তমান কাৰণত সংযুক্ত ক্ৰিয়াই ৯৪ বছৰক বুজায় আনহাতে ভূতৰ লতকা ক্ৰিয়াবোৰে বোম্বাই ন সমষ্টি নীৰোৰ দৰা হোৱা নিক্ৰান্তনৰ সময়ক বুজায় যিটো ৬৫ৰ পৰা ৬৮ বছৰৰ ভিতৰত।

৯৪ চনত খ্ৰীষ্টনসকলে এতিয়াও অক্ষত আৰু অৰিকৃত সত্যক ভুল পায় আৰু তেওঁলোক "দুষ্ট" পৌত্তলিকসকলক ঘৃণা কৰে, বিশেষকৈ তেওঁলোকৰ মাজত সেই সময়ৰ আৰ্ধপ্ৰতীক লবোম্বাই নসকলক। ইয়াৰ এটা কাৰণ আছে যীচু খ্ৰীষ্ট

শকিণী সত্যৰ আনবহুতো প্ৰচীন সাক্ষীৰ দৰে পঁচনিযোৱেন এতিয়াও জীয়াই আছে। "মিছলীয়া" সকলক এইদৰে সহজে হুঁথ খুঁলিবি পাৰি। বৰণপ্ৰতিটো যুগত ৰূপান্তৰিত নোহোৱা ঘাঁহবোৰ ভাৰ্যস্বয় লগত মিছলি হ'বলৈ চেষ্টা কৰে, বৰণ ঈশ্বৰৰ ভয় এতিয়াও বৰ্হি, আৰু পৰিত্ৰণৰ বৰ্হি প্ৰকাশনমূলক আৰু আকৰ্ষণীয়। তেওঁলোকে মিছা ধৰণ মতবাদত প্ৰকাশ কৰে। বৰ্হিত সত্যৰ প্ৰথম পৰীক্ষাত তেওঁলোকে বৰ্হি লয় আৰু প্ৰকৃততে জ্ঞানপ্ৰাপ্ত নীৰ্দ্ধাৰিতসকলে মুখ খুলি দিয়ে। তেনেদৰে এপষ্টলিক যুগৰ অতীত বসনান্ত, "আপুনাপৰীক্ষা কৰিছে," আত্মমই মনত পালে ইছায়ে কনকে মৃত্যুৰ পৰীক্ষাই মিছা খ্ৰীষ্টানসকলৰ প্ৰচাৰণমূলক মুখখন তললৈ নমাই আনিছিল। এই পদত লক্ষ্য কৰি লোৱা প্ৰকৃত "মিছলীয়া" সকলক, ৬৫ আৰু ৬৮ চনৰ ভিতৰত যোৱানী বোম্বোৰে খ্ৰীষ্টান নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক তেওঁৰ কলচিয়ামত বন্য জন্তুৰে ওচৰত প্ৰদান কৰিছিল বাসিন্দাসকলক বৰ্হিত দৃশ্য আগবঢ়াবলৈ। বৰ্হিত মন কৰক, যিচুৰে এটা অতীত যুগৰ এই উদ্ভাৱক উদগনি দিছে।

৩ পদ: "যে তেমা লোকেৰ অধ্বস্য আছে, যে তুমি মোৰ নামৰ বাবে বৰ্হি কৰি ভোগ কৰ, আৰু কলিত হোৱা নাই।"

ইয়াত আকৌ বৰ্হি সাংযোজনাৰ লবোৰলৈ মন কৰক!

যদি অধ্বস্যৰ সাক্ষ্য এতিয়াও সংৰক্ষিত হৈ থক, তেন্তে দুখৰ সাক্ষ্য আৰু নাই। আৰু ঈশ্বৰে সেই দুখ-কষ্টৰ গ্ৰহণযোগ্যতা মনত পালে বলাধ্য, যিটো প্ৰায় ৩০ বছৰ আগত, ৬৫ৰ পৰা ৬৮ বছৰৰ ভিতৰত যোৱাৰ কৰ্ত্তাপা সুবোমান নীৰ্দ্ধাৰিত খ্ৰীষ্টানসকলক তেওঁৰ বৰ্হিত আৰু দুৰ্ভাগ্যত লোকে সকলক দৰ্শনীয় ৰূপত আগবঢ়াইছিল। তেতিয়া প্ৰকাশ পা ইছিল আৰু উচ্চা নৰত্ত বসেন্মনিত হৈছিল। সেই সময়ত নীৰ্দ্ধাৰিত শৰিৰটোৱে তেওঁৰ "নামত" "কষ্ট" ভোগ কৰিছিল আৰু "ভগৱন্তে" নাছিল।

৪ পদ: "তথপিও তেমাৰ বৰ্হি দ্বন্দ্ব মোৰ এইটো আছে যে তুমি তেমাৰ প্ৰথম প্ৰথম এৰিলি।"

প্ৰকৃততে ভূৰ্হি অধিক নিখুঁত হৈ পৰে আৰু নিশ্চিত হয়। এই সময়ত খ্ৰীষ্টানসকল বৰ্হি, বৰ্হিত নীৰ্দ্ধাৰিত অধীনত প্ৰদৰ্শিত উদ্ভাৱক হৈছে বা এতিয়া নাই যিচুৰে যিটো "প্ৰথম প্ৰথম হুঁথ ইপোলে" বুলি কয়, এইদৰে ৯৪ চনৰ বৰ্হি প্ৰথমৰ অস্তিত্ব ইংগিত দিয়ে, যিটো প্ৰথম প্ৰথমতকৈ বহুত কম।

৫ পদ: “ এতে কতুৰ্মা কাৰ পৰা পত্ৰিত হৈছে, সে ই কথ মনত ৰখিব, আৰু
অনুত্ৰ পকৰা আৰু প্ৰথম কৰ মৰণে কৰা;

ক. ব্ৰহ্মসত্যক সন্মান বা স্মৃতিৰ কৰিলে ই পৰিত্ৰাণ পোৱা নাযায়। ঈশ্বৰে
যিসকলক ব্ৰহ্ম কৰে তেওঁলোকেৰ পৰা অধিক দাবী কৰে যাত। তেওঁলোকে
অনন্তৰ লব বাবে তেওঁৰ সংগী হ'চিপে গঢ়ি তুলিব পাৰে। অনন্ত জীৱনৰ ওপৰত
বিশ্বাসৰ অৰ্থ হৈছে প্ৰথম জীৱনৰ বিন্দুকৰণ। মৰ্থ ১৬:২৪-২৬ পদৰ মতে
যীচুৰ বাৰু চৰিত্ৰ ল'বক ইথ ক: " তেওঁ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যকলক ক'লে, 'যদা
কোমোৱাই মৰে পিছত আহিব বচিৰে, তেন্তে তেওঁ নিজক অস্মিৰ কৰ কৰক আৰু
নিজ বকুৰ চলে মৰে অনুসৰণ কৰক। ক'য়নো যি নোজি বপ্ৰণ ব্ৰহ্ম কৰিব বচিৰে,
তেওঁ সেই প্ৰণ হৰে ৱাৱৰ্তনিত যি কোমোৱে মৰে কৰণে নিজ বপ্ৰণ হৰে ৱাৱৰ্তে
সেই প্ৰণ হৰে ৱাৱ ক'য়নো যদা তেওঁ সমগ্ৰ জগতখন লাভ কৰে আৰু নিজ বপ্ৰণ
হৰে ৱাৱৰ্তে তেওঁ ইয়াৰ ক' লাভ হ'ব? বা মানুহে নিজ বআত্মৰ বিনিময়ত ক' দিব? "'
মমবৰ্ত্ত" ৰ দৰে প্ৰকৃতি ক'ত হোৱা তেওঁৰ আত্মক ক'চি নিয়াৰ ভুবৰ্ত্তি হোৱা
দেখুৱা হৈছে, ঈশ্বৰ বাবে প্ৰকৃত বিশ্বাস আত্মৰ ওপৰত আবদ্ধ হৈ থকা ক. ব্ৰহ্ম
লোকে লোকেৰ পৰা বহু দূৰত। ইফ'চৰ সময়ত ঈশ্বৰ আত্মৰ প্ৰকৃতি ক' লোকে প্ৰাণ্ড
পূবত খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ জন্ম হোৱা জেৰে জা লোকে আৰু গ্ৰীচ আৰু বৰ্ত্তমানৰ
তুৰস্ক পোলে প্ৰকৃতি ক'ৰ মণ্ডলী বোমত আছিল। এই ধৰ্মীয় ক. ব্ৰহ্ম অত
সোমক লোকে পশ্চিম লোকে নজি হ'ব, মূলতঃ ইটালী ৰবোমল।

৬ পদ: “ তথপিও তেওঁলোকেৰ এই কথ আছে যো তেওঁলোকে
নকোৱা ইটীয়া সকলক ব্ৰহ্ম ঘণা কৰ, যি ক'ৰ মইও ঘণা কৰো। ”

এই প্ৰক্ৰিয়াত বোমো নসকলক প্ৰকৃতি ক' ভাৱে নামকৰণ কৰা হৈছে, " দুৰ্ঘট ": "
নকোৱা ইটীয়া ", যিৰ অৰ্থ হৈছে বজি যীলোকে বা বজি যবলোকে, অৰ্থাৎ সেই সময়ৰ
আৰ্ধপত্ৰী লোকে গ্ৰীক ভাষাত "নাইক" শব্দটোৱে হৈছে ব্ৰহ্মত্ব বজি যবনাম।
তেন্তে " নকোৱা ইটীয়া সকলক ব্ৰহ্ম " ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মনোমীত সকলক ঘণা কৰে?
পৌত্তিকিত আৰু ধৰ্মীয় সমন্বয়। তেওঁলোকে পৌত্তিকি দৰেত্তৰ গোটক
সন্মান জনায় যিৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ দৰেত্তৰ বসপ্ৰহৰ এটী দিন তেওঁলোকে
বাৰে উৎসৱ কৰা হয়। সপ্ৰহৰ সাত দিনৰ বাবে আমা বসোঁজ গতবসা তটীতৰা, গ্ৰহ
বা তৰাৰ নাম উল্লেখ কৰা আমা ববৰ্ত্তানৰ কলেণ্ডৰখন বোমো ন ধৰ্ম প্ৰকৃতি
উত্তৰ ধৰি ৰ। আৰু "অজিত সুৰ্য "ৰ প্ৰতি উৎসৱ প্ৰথম দিনটোৰ ক'লট

সময়ত ৩২১ চনৰ পৰা, সৃষ্টিৰূপী ঈশ্বৰক বোম্বোমানসকলৰ ধ্বংস "কৰ্ম" ঘণা কৰাৰ এক বিশেষ বৰণ দি।

৭ পদ: “ যি জনৰকণা আছে, তেওঁ শূন্য হওক যি আত্মাই মণ্ডলী বোম্বোমান কৰি কয় যি জনে জেযী হ'ব, তেওঁক মই ঈশ্বৰৰ স্ক্ৰিপ্স মাজত থকা জীৱন গছৰ ফল থা বুলি দিম। ”

এই পদত দুটা বৰ্তাই বৰ্জিবপাৰ্শ্বৰ সময়ৰ কথা কয়, “ যি জনে জেযকৰে,” আৰু তেওঁৰ পুৰস্কাৰৰ স্ক্ৰিপ্স সময়ৰ কথা।

এই সূক্তো-য়েই হৈছে ভৱিষ্যদ্বাণীটো-য়ে লক্ষ্য কৰি লোৱা সাতটা যুগৰ ভিতৰত এটা যুগৰ তেওঁৰ দাসসকলক যীচুৱে সম্বন্ধন কৰা শেষ বৰ্ত। আত্মাই ইয়াক প্ৰতিটো যুগৰ বিশেষ পৰিস্থিতিৰ লগত খাপ খুৱাই লয়। ইফচৰ যুগে ভৱিষ্যদ্বাণীই সামৰি লোৱা সময়ৰ আৰম্ভণি চিহ্নিত কৰে, গতিকে ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওচৰত পাৰ্শ্বৰ ইতিহাসৰ আৰম্ভণিৰূপত চৰিত্ৰতা পৰিত্ৰণ উপস্থাপন কৰে। তত যীচুৰ প্ৰতিমূৰ্তিটো উদগনি দিয়া হৈছিল সেই পাৰ্শ্বৰ বৰ্গচিহ্নৰ জীৱন গছজোপো বতলত যিটো ঈশ্বৰে নিৰ্দিষ্ট আৰু বিশুদ্ধ মানুহক ততস্থাপন কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰিছিল। প্ৰথম শতিকাৰ ২২ পদত নতুন পৃথিৱীত বৰ্জীযী নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সুখৰ বাবে নিৰীকৃত এদনৰ এই পুনৰুদ্ধাৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। সূক্তো-য়ে প্ৰতিবাহী যীচু খ্ৰীষ্টই কয় বুলি তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলক আগবঢ়াওঁ অনন্ত জীৱনৰ এটা দিশৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে।

দ্বিতীয় পৰ্যায়: স্মৰ্ণা

৩০৩ আৰু ৩১৩ চনৰ ভিতৰত যেতিয়া বোম্বোমান “সাম্বজ্জ যাদী” নিৰ্দ্ধতন

৮ পদ: “ আৰু স্মৰ্ণাৰ মণ্ডলীৰ দুতলৈ লিখা: প্ৰথম আৰু শেষ যি মৃত হৈ পুনৰ জীয়াই আছে, এই কথা কৈছে ”

দ্বিতীয় আখৰৰ “ Smyrna ” নামেৰে, গ্ৰীক শব্দ “smurna” ৰ পৰা অনুবাদ কৰা যাব অৰ্থ “ myrrh ”, ঈশ্বৰে বোম্বোমান সম্ৰাট ডাইক্লিউচিয়ানৰ নেতৃত্বত ভয়ংকৰ নিৰ্দ্ধাতনৰ সময়ক লক্ষ্য কৰি লৈছে। “ গন্ধক ” হৈছে যীচুৰ মৃত্যুৰ কিছু সময়ৰ আগতে তেওঁৰ ভৱিষ্যত সূগন্ধ দিয়া সূগন্ধ আৰু যিটো তেওঁৰ জন্মৰ সময়ত পুৰণি পৰা অহা মগী সকলতে তেওঁৰ ওচৰলৈ প্ৰসাদ হিচাপে লৈ আহিছিল এই অধ্যায়ত যীচুৱে পুনৰ আৱিষ্কাৰ কৰে প্ৰকৃত বিশ্বসৰ উদ্দেশ্য যিটো তেওঁ ৯৪ চনত আৰু বৰ্চিৰীনা পালে যি সকলতে তেওঁৰ নামত মৰিবলৈ সন্মত হয় তেওঁ লোকে নিশ্চয় জানিব যাে যীচুৱে মৃত্যুক জয় কৰিছে, আৰু পুনৰ জীৱিত হৈ, তেওঁ তেওঁ লোকক নিজৰ বাবে কৰা ধৰণে পুনৰ ত্ৰাণ

কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। ভৱিষ্যদ্বাণীটো ক'ৰল খ্ৰীষ্টনসকলকহে উদ্দেশ্য কৰা হৈছে, যাৰ ভিতৰত যীচু নাজি হৈ "প্ৰথম" প্ৰতিনিধি। তেওঁৰ ব্যক্তিত্বক তেওঁৰ দাসসকলৰজীৱনৰসৈতে আত্মাৎকৰণ তেওঁক "শেষ" খ্ৰীষ্টনজনাও প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবা।

৯ পদ: “মই তোমাৰ ক্লেশ আৰুদৰ্দ্ৰ (যদিও তুমি ধনী), আৰুযিসকলে ইহুদী বুলি কয়, কৰ্মত চৰিত্ৰ নবনা মধ্যবুলি কয়, তেওঁলোকৰ নিন্দা মই জনোৱা”

ৰোমানসকলৰদ্বাৰা নিৰ্ব্বাচিত খ্ৰীষ্টনসকলক তেওঁলোকৰ সম্পত্তিৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছিল আৰু বহুভাগসময়তহত্যা কৰা হৈছিল। কৰ্মত এই বস্তুত আৰু শাৰীৰিক দৰ্দ্ৰ ই তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বিচৰিত বিশ্বাস কৰাৰ মাপকাঠিত আধ্যাত্মিকভাৱে ধনী কৰি তুলিছিল। আনহাতে, তেওঁ নিজৰ বিচৰি লুকুৱাই থোৱা নাছিল আৰু অতিস্পষ্ট ভাষাত প্ৰকাশ কৰিছিল যে তেওঁ ইহুদী ধৰ্মক যি মূল্য দিছিল, যিযে যীচু খ্ৰীষ্টক পৰিত্ৰাণ স্ৰষ্টা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা মটীহৰিচপোষীকৰ্তা নিৰ্দিয়াৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণৰ ঐশ্বৰিক মানদণ্ডক নাকচ কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণত ইহুদীসকলক চৰিত্ৰ ন আৰু তেওঁৰ ভৃত্য দখল কৰিছিল আৰু তেওঁলোক ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰপ্ৰকৃত মনোমীতসকলৰাবা "চৰিত্ৰ নবনাট ধৰ্মসত্তা" হৈ পৰিছিল।

১০ পদ: “তোমা লোকে যি দুখভোগ কৰিবলৈ ওলোৱা তাক লৈ ভয় নকৰিবা। চোৱা, চৰিত্ৰ নতেমা লোকৰ মাজৰকিছুমানকৰাৰ গাৰতপোলাই দিব, যাতো তোমা লোকক পৰীক্ষা কৰা হ'ব, আৰু তোমা লোকে দহ দিনৰ বাবে কষ্ট পাবা মৃত্যুৰ আগলৈকেবিশ্বাসী হৈ থকা, আৰু মই তোমা লোকক জীৱনৰমুকুট দিম।”

এই পদত চৰিত্ৰ নকড ইক্সপ্ৰিমান, এই নিষূৰ ৰোমান সম্ৰাট বুলি কোৱা হৈছে, তেওঁৰ সংশ্লিষ্ট "টোটেৰক"সকলৰ সৈতে, যিসকলৰ খ্ৰীষ্টনসকলৰ প্ৰতি ত্ৰিৰ ঘণা আছিল, যাক তেওঁলোকে নিঃশেষকৰিব বিচৰিছিল। ঘোষণিত নিৰ্ব্বাতন বা "ক্লেশ" "দহ দিন" অৰ্থাৎ ৩০৩ আৰু ৩১৩ চনৰ ভিতৰত "দহ বছৰ" ধৰি চলিছিল। তেওঁলোকৰ মাজৰকিছুমানক যিসকল অতি ধন্য স্বীকৃতি দিছিল "মৃত্যুৰ আগলৈকেবিশ্বাসী" আছিল যীচুৱে "জীৱনৰমুকুট" দিব; অনন্তজীৱন তেওঁলোকৰ বিজয়ৰচনি।

১১ পদ: “যিজনৰৰণ আছে, তেওঁ মণ্ডলীৰোষক আত্মাই ক'ব, তেওঁ শূন্য হওক, যিজন জেয়ীহয়, তেওঁ দ্বিতীয় মৃত্যুৰ দ্বাৰা আঘতনা পাবা”

যুগৰ শেষবৰ্ত্তৰ বিষয়বস্তু হৈছে মৃত্যু। এইবৰ আত্মাই আমাক সঁোৱাই দিয়ে যে যিসকলে ঈশ্বৰৰ বাবে স্বীকৃতি দিছে তেওঁৰ প্ৰথম মৃত্যু গ্ৰহণ নকৰে তেওঁলোকে,

ইয়াৰ পৰা সাৰি যাব নোৱাৰাকৈ য়ে, শেষৰচিৰৰ "জু ইব্‌হুদ "ৰ " দ্বিতীয় মৃত্যু " ভাণ্ডা কৰিবলগিবা। এট " দ্বিতীয় মৃত্যু " যিমেনোমীত সকলকস্পৰ্শ নকৰাকৈ বণ তেওঁলোকে চিৰকালৰ বাবে অনন্তজীৱনতপ্ৰৱেশ কৰিবা।

৩য় পৰিচয়ত পাব্ৰাম

৫৩৮ চনত বোমোত পোপ বশা সন্পৰ্কৰ্ষ্ট হয়

১২ পদ: “ পাব্ৰামচেত থকা সমাজ দ্বিতলৈখি: চোম, দুধৰিতৰোমাল থকা জনবৰ্গই কথবোম হ'ল:

পাব্ৰাম নামেৰে ঈশ্বৰে আধ্যাত্মিক ব্ৰহ্মচিৰৰ সময়ক উদগনি দিয়ে। Pergamum নামত, দুটা গ্ৰীক মূল, "péao, আৰু gamos", "বিবাহ উলংঘা" হিচাপে অনুবাদ পৃথিবীৰ শেষলৈকে খ্ৰীষ্টান জনগোষ্ঠীক আঘাত কৰিবলগীয়া দ্বৰ্জ্জাৰ আৰম্ভণিৰ ভাগ্যৰ সময়। ৩১৩ চনৰ তৰিখটোকে লক্ষ্য কৰি পুৰুষ যুগে কক্ষাতৰ প্ৰৱেশ আৰু টেকিৰক কনষ্টাণ্টিয়াছ ক্লা'ৰ ছৰপুত্ৰ আৰু মেক্সেন্টিয়াছৰ বৰিুদ্ধৰিজীয়ীসম্ৰাট কনষ্টাণ্টাইন প্ৰথমৰ পৌত্তলিক ৰাজত্ব ইংগিত দিছিল। ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ সন্মজ্জ্বাদী আদেশব্দৰৰ তেওঁ সপ্তা ঐশ্বৰিক দিন, আমাৰবৰ্ত্তানৰ শনিবাৰৰপৰিত্ৰ বশ্বৰমৰবৰ সপ্তৰ্হক বশ্বৰম পৰিত্ৰগ কৰিলে, তৰ পৰিৱৰ্তত সেই সময়ত সোঁৰ দেৱত "ছল ইনভিক্টছ", অৰিজীয়ীসুক্ষ্ম পৌত্তলিক পূজাৰবাবে উৎসৱপ্ৰথম দিনটোকে পছন্দ কৰিলে। তেওঁৰ আজ্ঞা পালনকৰি খ্ৰীষ্টানসকলে "আধ্যাত্মিক ব্ৰহ্মচিৰ" কৰিছিল যিটো ৫৩৮ চনৰ পৰা হ'ব, যিটো পাব্ৰাম যুগৰ লগত জড়িতবোমোন পোপজিমকুবৰাৰী মানদণ্ড। অৰিশ্বাসী খ্ৰীষ্টানসকলে সম্ৰাট প্ৰথম জাষ্টিনিয়ানে প্ৰৰ্ষ্ট কৰা নতুন ধৰ্মীয় নতৈৰ্জ্জি লিয়াছক অনুসৰণকৰে। এই চক্ৰবৰ্ত্তৰীজনে সম্ৰাটে বীয়া কৰাই দিয়া বাশ্য থিয়ড'ৰৰ সৈতে থকা সম্পৰ্ক সুযোগ লৈ তেওঁৰ নতুন সাৰ্জ্জনীন ধৰ্মীয় শৰ্ক্ৰ্ত অৰ্জ্জক থলকক্ষ্মত ই বৃদ্ধি কৰা এই পোপৰ পদটোলা ভকৰিছিল। এইদৰে পাব্ৰাম নামেৰে ঈশ্বৰে "দেওবৰ"ৰ প্ৰথক নিন্দ কৰে, যিটো এটা নতুন নাম অল্ল আধ্যাত্মিক ব্ৰহ্মচিৰৰ বণ, যাৰ অধীনত কনষ্টাণ্টাইনৰ পৰা উত্তৰাধিকৰী সূত্ৰ পোপা ex- "সুক্ষ্ম দিন" এটা বোমোন খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাই সন্মানিত হৈয়েই আছে। ই নিজক যিচু খ্ৰীষ্ট বুলি দাবী কৰে আৰু ইয়াক দাবী কৰে, ইয়াৰ পোপৰ নতৈৰ্জ্জিৰ "ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ভাইবা" (ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ প্ৰত্ৰ্সাপক বা বকিল্প), লেটিনভাষাত "VICARIVS FILII DEI", যাৰ আখৰৰ সংখ্য " ৬৬৬ "; প্ৰকাশিত বক্য ১৩:১৮ পদত " পশু" ৰ ধৰ্মীয় উপাদানৰসৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ সংখ্য।

এইদৰে প্ৰক্ৰম না মৰয়ুগটো আৰম্ভ হয় অসহিষ্ণু আৰু দখলকাৰী পোপৰ ৰাজত্ব পৰা যিয়ে অৱতৰলৈয়া সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তেওঁৰ সন্তৰমূৰব্বী উপাধিকাৰিতলৈ যায়, দানব মতে। ৮:১১; ইফিচ. ৫:২৩: "ক্ৰীষ্টনো সৰ্বমী পত্নীৰ মূৰ খ্ৰীষ্ট যেনে কেম্‌গঞ্জীৰ মূৰ, যি তেওঁৰ শৰীৰ আৰু যাবত্বগকৰত / "কিন্তু সাৱধান! এই ৰক্ষা সন্মত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত। বসন্তত তেওঁৰেই আনুষংগিকভাৱে অৱশিষ্ট হৈ পৰা খ্ৰীষ্টন ধৰ্ম্ম প্ৰকৃতিৰ কৰি পোপৰ শাসনবহুতত তুলি দিয়া। এই শাসনবহুতসমূহ অহংকাৰক, ডেনতান্দিদ কৰা / ৮:২৩, ইমানুদৰলৈ ক'লে "ইয়াক ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা" সময় আৰু বৰ্ধন সলনি কৰিবলৈ "উদ্যোগ ল'বলৈ বাধ্য কৰা হৈছে, বসন্তগতভাৱে, দানব মতে। ৭:২৫। আৰু তদুপৰি, কোনো মানুহক আধ্যাত্মিকভাৱে "পিতৃ" বুলি নক'বলৈ দিয়া সতৰ্কবাণীক তুচ্ছজ্ঞান কৰি তেওঁ নিজক "পৰম পবিত্ৰ পিতৃ" বুলি উপাসনা কৰিছে, এইদৰে নিজ কৰ্ম্মসূচিকৰত -বিধায়ক ঈশ্বৰৰ ওপৰত উন্নীত কৰিছে, আৰু তেওঁ এদিন ইয়াক আৱিষ্কাৰ কৰিব, পুৰুষৰ দৰে: "আৰু পৃথিৱীত ৰা ক'লো তোমা লোকৰ পিতৃ বুলি নাযাব; ক্ৰীষ্টনো তোমাৰ পিতৃ এজন হৈ যি স্ফুট আছো (মথি ২৩:৯)। " এই মানৱৰাজ্যৰ উত্তৰাধিকাৰী আছো যাৰ ৰাজ্যত শাসনবহুতসমূহ আৰু ইয়াৰ অৰ্থমাত্ৰসমূহ আটাইতকৈ ডাঙৰ শক্তিৰ লৈ আৰু ন্যায়পৰায়ণ, প্ৰকৃত "পৰম পবিত্ৰ সৰ্বশক্তিমান পিতৃ"ৰ দ্বাৰা প্ৰাৰম্ভ কৰা ৰচিবৰ দিনলৈকে চলি থকা বা।

সম্ৰাট প্ৰক্ৰম জাষ্টিনিয়ান সৈতে ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতি "বসন্তচৰী" বুলি গণ্য কৰা এই ধৰ্ম্মীয় শাসনবহুতসমূহ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। সৈতে এই কৰ্ম্মৰ গুৰুত্ব ইতিহাসত চিহ্নিত কৰি থোৱা কৰিব লাগিছিল। ৫৩৫ আৰু ৫৩৬ চনত তেওঁৰ ৰাজত্বকালত দুটা বিশাল আগ্নেয়গৰিৰ বসন্তৰ তথ্য পোৱা গৈছিল যিয়ে বায়ুমণ্ডল অন্ধকাৰ কৰি পলে ইছিল আৰু ৫৪১ চনত প্ৰাণৰ মাৰাত্মক মহামাৰীৰ সৃষ্টি কৰিছিল যিটো ৭৬৭ চনলৈকে মৃত্যুমুখত পৰা নাছিল, ৫৯২ চনত আক্ৰমণৰ শিখৰত উপনীত হৈছিল।

১৩ পদ: "মই জানো যে তুমি কিতাবস কৰ, ততচয়ত নবসংহাসন আছো তুমি মোৰ নামত দ্ৰুতৰে ধৰি ৰখিছা আৰু মোৰ বশিৰসক অস্বীকাৰ কৰা নাহি আনকি তোমা লোকৰ মাজত বৰ্ধ হোৱা মোৰ বশিৰসী সাক্ষী আনুপী ছৰ দিনতো য'ত চয়ত নবস কৰো। "

ভৱিষ্যদ্বাণীত "সংহাসন" আৰু ইয়াৰ সন্মানৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে কাৰণ ইয়াৰ খৰত আৰু আৰ্জি ওপা পী সকলো ইয়াক দিয়া সন্মানৰ বাবে। আকৌ এবাৰ

"ৰোম"ই পুনৰনজিৰ আৰ্হিপত্ৰভাৰ কৰিছে, এইবৰ এই মিছা খ্ৰীষ্টান আৰু সম্পূৰ্ণ পৌত্তলিক ধৰ্মীয় দৰ্শনটোৰ অধীনত যিয়ে নিজৰ ইয়াৰ "প্ৰতিস্থাপক" (বা ভাইবৰ) বুলি দাবী কৰে, তেওঁ পোপে ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই নকৰে যে তেওঁ তেওঁক ব্ৰহ্মকৃতভাৱে সম্বোধন কৰে। ভৱিষ্যদ্বাণীৰ গ্ৰন্থকজন নীৰ্দ্ধাৰিত, প্ৰতিজনহয়, পৌত্তলিক আচৰ্য্যস্বৰূপৰ মহিমা মণ্ডিত কৰা দখলকাৰী ওনহয়। ৰোমান কথলিক ব্ৰহ্মসৰ এই উচ্চ সন্মানটোৰ পোপৰ সিংহাসনৰোমত আছে, লেটেৰান পালেচত যিটো প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইন ৰোমৰ বচিপকউদৰত ৰোগবাটাইছিল এই লেটেৰানপালেচ মাউণ্টকলিয়াত অৱস্থিত, যিটো "ৰোমৰ সাতটি পাহাৰ"ৰ ভিতৰত এটি যিটো চহৰৰ দক্ষিণ-পূবত অৱস্থিত; চলিয়া নামটোৰ অৰ্থ হ'ল: আকাশ। এই পাহাৰটো সাতটিৰ ভিতৰত আটাইতকৈ দীঘল আৰু ডাঙৰ আয়তনৰফালৰপৰা। লেটেৰান গীৰ্জাৰ ওচৰত, যিটোৱে আজিও প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, পোপ আৰু ইয়াৰ ধৰ্ম্মৰূপ সকলৰ বাবে, ব্ৰহ্ম আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথলিক গীৰ্জা, ৰোমৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ অৱলোকিত স্থান হৈ আছে, য'ত ১৩ টি আছে, ইয়াৰ উচ্চত ৪৭ মিটাৰ। ৭ মিটাৰ মাটিৰতলত আৱিষ্কাৰ কৰা আৰু তিনিটি ভাগত বিভক্ত কৰা এই সন্মান ১৫৮৮ চনত পোপ প্ৰথম ছিক্‌ষ্টছ সন্মান কৰে, যিয়ে একে সময়তে থিয়াটৰি নামৰ পৰৱৰ্তী ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক যুগত ভেটিকান ৰক্ষা আৰ্হিপত্ৰ সংগ্ৰহিতকৰিব। ইজিপ্তৰ সোঁত পূজাৰ এই প্ৰকটকটোৰ যটনতে কনষ্টাণ্টাইনৰ প্ৰকটৰ কথামনত পালেগৈ এটি বৃহৎশালিলিপি আছে। বসন্তত তেওঁৰ পুত্ৰ দ্বিতীয় কনষ্টাণ্টাইনই ই পিতৃৰমৃত্যুৰ পিছত ইয়াক মিচৰৰপৰা ৰোমলৈ লৈ আহিছিল। কনষ্টাণ্টাইনপালে আনিবচিৰ পিতৃৰ এটি ইচ্ছা অংশিকভাৱে পূৰণ কৰিবলৈ। প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইনৰ মহিমাৰ প্ৰতি এই সম্ৰাট কনষ্টাণ্টাইনৰ পুত্ৰকৈ ঈশ্বৰ আৰু ঈশ্বৰ বাবেছে বহি। কাৰণ ইয়াৰ ওখ পেডেষ্টেলৰ সৈতে সমগ্ৰ অৱলোকিত ৰোম ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা লিংকটো নিশ্চিত কৰে, যিয়ে প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইনক "সূক্ষ্ম দিন"ৰ বাকী অংশ প্ৰতিষ্ঠা কৰা নাগৰিককৰ্ত্তব্য কৰি তোলে। আৰু পোপ, সেই সময়ত ৰোমৰ খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাৰ এজন সবল বচিপ, ধৰ্ম্মীয় কৰ্ত্তব্য, যিয়ে ধৰ্ম্মীয়ভাৱে এই পৌত্তলিক দিনটো "দেওবৰ" বা, প্ৰকৃত দিন নামেৰে জনপৰিচিত। এই অৱলোকিত ওপৰত চৰ্চা প্ৰকাশ শক চিহ্ন আছে যিবোৰ এই আৰোহী কক্ষত ইটোৱে সঁচাকৈ অনুসৰণকৰে: ইয়াৰ বিন্দুত বহি থকা ৪ টি সিংহ, চৰ্চা কাৰ্ডিনেল বিন্দুৰ ফালমুখী, যাব ওপৰত সোঁত বশ্মৰি। আগুৰি থকা চৰ্চা প্ৰকট, আৰু এই সময়টোৰ ওপৰত খ্ৰীষ্টান কক্ষৰ আৰ্হিপত্ৰ আছে।

চৰাটি বৰ্ডিনেলে বিন্দুলৈ নৰ্দ্দশতি, সিংহৰ প্ৰতীক নৰ্জিৰ সৰ্জ্জনীন শক্তি
 বজা ঘৰীয়া কৰ্মৰক্ষণ কৰে; যিহেতু ৭ আৰু ৮ পদত প্ৰকাশ পোৱা ইয়াৰ বৰ্মা ক
 নৰ্শিত কৰে। *এই সকলোমতে কথাই প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনৰ পৰা* অংক ৩১৩
 চনৰ পৰা, তেওঁৰ বৰ্জিবৰতৰ পৰা বোমত আৰ্হিপত্ৰবিস্তৰ কৰা খ্ৰীষ্ট
 বিশ্বাসৰ প্ৰকৃত সৰূপ উন্মোচন কৰে। এই অবলৈস্কিআৰু ইয়াৰ প্ৰতীকসমূহে
 দন.৮:২৫ত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা চয়তনবদাসৰ "সফলত"ৰ সাক্ষ্য দিয়ে যি
 কনষ্টেণ্টাইন প্ৰথমৰ জৰিয়তে খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসক যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে দৃঢ়তা বৰ্দ্ধন কৰা ধৰ্মীয়
 সংশ্লিষ্ট আৰু সদাবলৈ সক্ষম হৈছিল। এই প্ৰতীকবোৰৰ বৰ্ণটো মই সামৰ
 লৈছো "ক্ৰু": খ্ৰীষ্ট বিশ্বাস; "সোঁৰ বৰ্ম": সোঁৰ পূজা; "প্ৰকৃত": প্ৰকৃত
 শক্তি; "চৰাটি সিংহ": সৰ্জ্জনীন বজা ঘৰীয়া আৰু শক্তি; "obelisk": মিচৰ, পা
 যত্ৰৰ ফৰোৰ বদ্বৰ পৰা, আৰু সৰূপ দেৱত আমোমৰ মূৰ্ত্তিপূজা গঠন কৰা
 পাপৰ বাবে। ঈশ্বৰে এই মাপকাঠী সমূহ প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনে বিকশিত কৰা বোমা
 ক থলকি বিশ্বাসৰ ওপৰত আৰোপ কৰে। আৰু এই প্ৰতীকসমূহৰ লগত মিচৰৰ
 কৰুটৰ দ্বাৰা তেওঁৰ বোমৰ বিচপসকলৰ ধৰ্মীয় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ওপৰত নিজৰ বিচাৰ
 যোগ কৰে, যাক তেওঁ দুয়োটাক অশুদ্ধ ধৰ্মগণ্য কৰে; ইতিমধ্যে চহৰখনৰ ধৰ্মীয়
 অসকলতে ওলোকে "পোপ" বুলি কয়। ইতিমধ্যে কনষ্টেণ্টাইনে নিজৰ ইচ্ছা আৰু
 সন্মান জনোৱা সোঁৰ পূজাৰ সৈতে খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসৰ সংযোগ, এটা ভয়ংকৰ
 অভিশাপ ৭ পত্ৰস্বৰ্ণা যিটো মানৱতাই অহৰহ, পৃথিৱীৰ শেষলৈ বৰ্দ্ধে। লেটেৰনৰ
 এই সিংহ সনৰোমা সন্মতিসকলে প্ৰতিদ্বন্দ্বি নকৰে কাৰণ কনষ্টেণ্টাইন
 প্ৰথমৰ পাছৰ পৰা তেওঁলোকে আৰু বোমত বাস নকৰে বৰ্দ্ধ সাম্ৰাজ্যৰ পুৰাত
 কনষ্টেণ্টাইনো পলত বাস কৰে। এইদৰে যীচু খ্ৰীষ্ট যোহনক দিয়া
 ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশক আওৰণ কৰি অসংখ্য মানুহ সৰ্ব্বলব আটাইতকৈ
 ডাঙৰ ধৰ্মীয় প্ৰচাৰণত বৰ্দ্ধি হয়। বৰ্দ্ধিত তেওঁলোকৰ অজ্ঞাত দোষী কাৰণ
 তেওঁলোকে সত্যক ভাৱনা পায় আৰু এইদৰে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা নিজৰ ইচ্ছা আৰু সকলো
 ধৰণৰ মিছলীয়াৰ হতত তুলি দিয়া হয়। *প্ৰথম যুগৰ* জনসংখ্যাৰ শিষ্ণুৰ অভাৱে
 সেই সময়ৰ একে ৰহৰোমা সন্মতিসকলে জাপি দিয়া আৰু সম্ৰাজ্য কৰা পোপৰ শাসন
 বক্ষ্যসম্বন্ধ সফলত বৰ্দ্ধা দিয়া। ইয়াৰ দ্বাৰা বৰ্দ্ধমান প্ৰকৃত নৰ্দ্ধিত লোকে
 এই নতুন অবৈধকৰ্ত্তব্য নাকচ আৰু প্ৰকৃতখন কৰা তৰা নাপায় যি ফলত
 যীচুৰ তেওঁলোক তেওঁৰ প্ৰকৃত দাস হিচাপে চিনি পায়। নৰ্দ্ধিত সকলৰ বোমা
 সন্মান নৰ্দ্ধি কৰা হৈছে, মন কৰিব যাে আত্মাই তেওঁ ৫৩৮ জন দাসক পায় যিসকলে

দেওবৰকসন্মান জনোৱাৰ সময়তযীচুৰ নামতবিশ্বাস ৰখিছিল। কনুত ৰোমৰ এই ঐতিহ্যশেষৰক্ষীদৰ "বিশ্বসী সাক্ষী" সকলকনীৰোম সময়তহঁদেখে গৈছিল ৬৫-৬৮ চনত আৰু ডাইক্ৰিগিয়ানৰ সময়ত ৩০৩ আৰু ৩১৩ চনৰ ভিতৰত। এই গ্ৰীক নামৰঅৰ্থ হৈছে: সকলোৰে বৰি দুখ। ইয়াত যেনেপঁচনিপোন্ধক নামকৰণকৰা হৈছে, যিজনএই চহৰত যীচু খ্ৰীষ্ট শূভবাৰ্ত্তাৰ প্ৰচাৰ ঘোষণা আছিল য'ত তেওঁ শ্বৰীদ হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিছিল মূৰ কাটিছিল ৬৫ চনত, সম্ৰাট নীৰোম অধীনত। এইদৰে ঈশ্বৰে পোপসকলৰ "ঈশ্বৰ পুত্ৰৰ ভাইৰ" বুলি ভুৱা আৰু ব্ৰিজনটকিৰ উপাধিটো প্ৰত্যক্ষ জনায় প্ৰকৃত ভাইৰ আছিল বিশ্বসী পোপ, আৰু অবিশ্বাসী ভীৰু লিখাছাছিল তেওঁৰকোনো উত্তৰাধিকাৰীও নাছিল।

স্বৰ্গাৰ্কটমান স্মৃতিৰত ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টান যুগৰধৰ্মীয় ইতিহাসবগুৰুত্বপূৰ্ণা মুহূৰ্ত্তাৰে প্ৰকৃতিত খোদিত কৰিছে; যিবোৰ মুহূৰ্ত্তা অভিশাপে খ্ৰীষ্টান জনসাধাৰণবাবোৰুৰুত্বপূৰ্ণাৰ্গতবসৈতে তীব্ৰ চৰিত্ৰ লাভ কৰে। ইতিমধ্যে যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ পাৰ্শ্ব পৰিচ্ৰমৰ সময়ত তেওঁৰ বাৰজন বিন্ধিত আৰু বিন্ধিত পঁচনিসকলকগালীল সাগৰতহোৱা ধুমুহাত আয়ত কৰাৰ প্ৰমাণ দিছিল; এটা ধুমুহা যিটো তেওঁ নিৰ্মিত শান্ত কৰি পেলোৱা তেওঁৰ আদেশত আমাৰ যুগত ৫৩৩ আৰু ৫৩৮ চনৰ মাজৰ সময়ছোৱাই এই বিশেষভাৱে অভিশপ্ত চৰিত্ৰ লাভ কৰিছিল কনুতনো সম্ৰাট প্ৰচাৰ জাষ্টিয়ান দ্বাৰা পোপৰ শাসন প্ৰতিষ্ঠা কৰি ঈশ্বৰে সম্ৰাট কন্সট্যাণ্টাইন প্ৰচাৰে জাৰিকৰ আদেশমাৰিচলা খ্ৰীষ্টানসকলক শাস্তি দিব বচিছিল যিয়ে সপ্তাহৰ প্ৰচাৰ দিনটোৰ বাকী থকা "অৰ্জিযী সূক্ষ্ম দিন" বধৰ মূলক কৰি তুলিছিল ৭ মাৰ্চ পৰা এই সময়ছোৱাত তেওঁৰ অভিশপ্ত হৈ ঈশ্বৰে দুটা আগ্নেয়গৰি জাগ্ৰত কৰিছিল যিয়ে গ্ৰীকটো উত্তৰ গোলাৰ্ধৰ শ্বাসৰুদধ কৰি পেলিছিল আৰু দক্ষিণ গোলাৰ্ধৰ এণ্টৰ্কটিকা লৈকে ওলোখোঁথ ৰখিছিল। কনুত ইমাহমানৰ ব্ৰহ্মধনত বিশ্বব্ৰহ্মৰ ইটোৱে সঁচিৰ এণ্টিপডত অৱস্থিত আন্ধাৰৰ প্ৰচাৰণ অতি ফলপ্ৰসূ আৰু অতি মাৰাত্মক আছিল। কণ্টি কণ্টি টন ধূলি বায়ুমণ্ডলত বিয়পি পৰিল যিবোৰ ফলত মানুহবোৰ পোহৰ আৰু তেওঁলোকৰ সাধাৰণ খাদ্য শস্যৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল। সূক্ষ্ম নজিৰাখিবত উপনীত হোৱা প্ৰমাণব দৰে এক পোহৰ আগবঢ়াইছিল যিটো নজিৰে ইন্সপ্ৰেক্স পোনেহোৱা হৈ গৈছিল ইতিহাসবিদসকলে এই সাক্ষ্য লক্ষ্য কৰিছে যিবোৰ মতে, জুলাই মাহৰ মাজভাগতৰফৰ ধুমুহাৰ ফলত জাষ্টিয়ানৰ সেনাই অষ্ট্ৰাখাৰ পৰা ৰোম পুনৰ দখল কৰে। "কৰক টিয়া" নামৰ প্ৰথমটো আগ্নেয়গৰি ইণ্ডোনেছিয়াত অৱস্থিত

আৰু ৫৩৫ চনৰ অক্টোবৰ মাহত অকল্মীয়া মাত্ৰৰে জাগ্ৰত হৈ ৫০ বৰ্ণনামটিৰ দৈৰ্ঘ্ষ পাহৰীয়া অঞ্চল এটাক সামুদ্ৰিক অঞ্চললৈ ৰূপান্তৰিত কৰে। আৰু দ্বিতীয়টো, যাৰ নাম "ইলোপাংগো" মধ্য আমেৰিকা ত অৱস্থিত আৰু ইয়াৰ বস্ফৰণ ৫৩৬ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত হৈছিল।

১৪ পদ: “ বৰ্নিত তেমাৰ বৰিদ্ধ মনোৰে ইটো মানকথা আছে, বৰ্ণনো তেমাৰ তত বৰ্ণনামবশিষ্ট গ্ৰহণ কৰা লোকে আছে, যিসকলে বালকক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত উজুৰ্ত্তি থকা বলাই, মূৰ্ত্তিৰ বৰ্ণ দিয়া বস্তু থকা বলাই আৰু যেনে অনৈতিক কৰ্মৰ বলাই শিৰাইছিল ”

আত্মই বোমৰ আধ্যাত্মিক পৰিস্থিতিৰ বৰ্ণনা কৰিছে। ৫৩৮ চনৰ পৰা সেই সময়ৰ বৰ্ণনাসমূহ নিৰ্ধাৰিতসকলে এটা ধৰ্মীয় কৰ্ত্তব্য প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ সাব্যস্ত হৈ আহিছে যাক ঈশ্বৰে ভাববদী " বৰ্ণনাম "ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে। এই মানুহজনক ঈশ্বৰে সোৱা কৰিছিল যদিও লাভ আৰু পাপৰ সামগ্ৰীৰ প্ৰকাশভিত্তিক নিজকে প্ৰকাশিত হ'বলৈ দিছিল; বোমাৰ পোষক শাসনভেগ কৰা সকলোবস্তু। তদুপৰি " বৰ্ণনাম " ইস্ৰায়েলৰ পতনৰ কাৰণ হ'ল " বালক "ক তেওঁ ইয়াক নমাই আনিবপৰা উপায়সমূহ প্ৰকাশ কৰি: তেওঁ মাত্ৰ ইহুদী আৰু পৌত্তলিকসকলৰ মাজত বিহগ্ৰহণ কৰিবলৈ তেওঁক ঈশ্বৰ দিব লাগিছিল যিবোৰে কথা ঈশ্বৰে দৃঢ়ভাৱে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছিল। তেওঁক " বৰ্ণনাম "ৰ সৈতে তুলনা কৰি ঈশ্বৰে আমাক পোষক শাসনব্ৰহ্মসম্বন্ধ এক সংশ্লিষ্ট প্ৰতিষ্ঠা দিছে। তেওঁ নিৰ্ধাৰিতসকলে ঈশ্বৰে নিজকে ইচ্ছাত আৰু তেওঁৰ সন্মুখ আৰু পাপৰ অংশীদাৰ সকলোবোৰে কাৰ্য্য কৰিবলৈ দিছে, সেইবোৰে অৰ্থ বুজি পায়। খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাৰ অভিশাপ ৩২১ চনৰ পৰা অৰ্ধশতাব্দী খ্ৰীষ্টানসকলে পালন কৰা পৌত্তলিক "অৰ্জিত সুক্ৰম দিন" গ্ৰহণ কৰাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। আৰু পোষক শাসনব্ৰহ্মসম্বন্ধ " বৰ্ণনাম "ৰ দৰে তেওঁলোকৰ পতনৰ বাবে কাৰ্য্য কৰি আৰু তেওঁলোকৰ ঐশ্বৰিক অভিশাপক ব্ৰহ্ম কৰি তুলি। " মূৰ্ত্তি বলাই দিয়া মাংস " পৌত্তলিক "সুক্ৰম দিন"ৰ সৈতে তুলনা কৰিলে কেৱল প্ৰতিমূৰ্ত্তি। বোমা খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম পৌত্তলিকত আন। বৰ্নিত আপুনি যিটো বুজি বলাই বিসৰ্জ্য হ'ল যে তেওঁলোক একে প্ৰকৃতিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ অধীনত একে গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰ্ম কৰিছিল। যিহেতু খ্ৰীষ্টান যুগৰ " বৰ্ণনাম " যি জন্ম দিয়া অভিশাপবোৰ যিচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যক্ষৰ দ্বাৰা চিহ্নিত পৃথিবীৰ শেষলৈকে চলি থকাৰ। খ্ৰীষ্টানসকলৰ অৰ্ধশতাব্দীত ইহুদীসকলৰ সৈতে তুলনা কৰা হয় যিসকলে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তেওঁৰ দহ আজ্ঞা শূন্য বলাই দিয়াৰ পিছত নিজকে " অশুদ্ধ "ৰ

ওচৰত সম্ৰপা কৰিছিল। ৩২১ চনৰ পৰা ৫৩৮ চনৰ ভিতৰত অৰ্শ্বসী খ্ৰীষ্টানসকলেও তেওঁলোকৰ দৰে কাম কৰিছিল। আৰু এই কাম আজিও অব্যহত আছে।

১৫ পদ: “সেইদৰে তেওঁলোকৰ নকিলে ইটীয়াসকলৰশিক্ষণ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলো আছে।”

এই বাৰত ইফচত উল্লেখ কৰা “নকিলে ইটীয়ান” সকলৰ নাম এই পত্ৰত পুনৰাবৰ্ত্তন হৈছে। কিনিউ ইয়াত ইফচত তেওঁলোকৰ বিষয়েবোৰ কাম” সেইবোৰ “মতবাদ” হৈ পৰে। কিছুমানৰোমান আচলত ইফচৰপৰা খ্ৰীষ্টান হৈ পৰিছে, তৰপিছত ৩২১ চনৰ পৰা কামৰ খ্ৰীষ্টান হৈ পৰিছে, আৰু এইটো, ৫৩৮ চনৰ পৰা চৰকাৰী ধৰ্মীয়ভাৱে, ৰোমান কথলিকপোপৰ “মতবাদ”ক সন্মান জনাই

১৬ পদ: “গতকৈ অনুতপকৰা, নহ’লে মই তেওঁৰ ওচৰলৈ সোমোৱা লৈ আহিম।

তেওঁৰ “ব্যক্তি,” “তেওঁৰ মুখৰতৰোৱালৈ” “দৰা চলোৱা” “যুদ্ধ”ৰ কথা কলে, আত্মাই আৰ্হিবলগীয়া চতুৰ্থ বাৰে প্ৰসংগ প্ৰস্তুত কৰে। এইটোৱেই হ’ব যোৱা শতিকাৰ, য’ত বাইবেলে, তেওঁৰ পৰিত্ৰ লিখিত ব্যক্তি, প্ৰকাশিত ব্যক্তি ১১:৩ অনুসৰি তেওঁৰ “দুজন সাক্ষী”, ঐশ্বৰিক সত্য বিয়াই দিব আৰু ভৱা ৰোমান কথলিকৰ শিষ্যৰ মুখ খুলিবা

১৭ পদ: “যিজনৰকৈ গা আছে তেওঁ মংজী বোম্বক আত্মাই ক’য়, তেওঁশূনা যিজনক জয় কৰিব তেওঁক মই লুকাই থকা মান্দাৰ কিছু অংশ দিম আৰু তেওঁক বগা শিলি দিম, আৰু শিলিত নতুন নাম লিখি আছে যিটো গ্ৰহণ কৰা জনৰ হাৰ কমেও নাজনা।”

সদায়ৰ দৰেই আত্মাই অনন্ত জীৱনৰ এটা দিশ উদগনি দিয়ে। ইয়াত তেওঁ শূন্যক বন্ধ্যত আৰু শূন্যক নমৰু ভূমিত্যনা হাৰথেক ইব্ৰীসকলক দিয়া মান্দাৰ দৰা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা প্ৰতিমূৰ্ত্তিত আমাৰ আগত উপস্থাপন কৰিছে। তেওঁ যি ঈশ্বৰে শিবি ইছিল যো তেওঁ নাজি বস্ফীলী শক্তিৰ দৰা নাজি বন্যৰ্চতি লোকসকলৰ জীৱন বক্ষ আৰু দীঘলীয়া কৰিব পাৰে; এই কাম তেওঁ নাজি বমুক্ত মনোমীত সকলক অনন্ত জীৱন দি সম্পন্ন কৰিব। এইটোৱেই হ’ব তেওঁৰ সমগ্ৰ সঞ্ছ পৰিকল্পনাৰ শিখৰত উপনীত হোৱা।

সে ই সময়ৰ নৰ্দ্ধাৰিত জনক অনন্তজীৱনৰ পুৰস্কৃত কৰা হ'ব, যিটো আত্মাই প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰে বৰ্ণনা কৰিছে। "মান্না," স্ক্ৰীপ্চ থা দক্ষ প্ৰতিমূৰ্ত্তি স্ক্ৰীপ্চ জ্যেষ্ঠ লুকা ই আছ, ঈশ্বৰ নিজো ইহাৰ উৎপাদক প্ৰটী ন প্ৰটী কৰা দত মান্না আছিল অত্ৰ পৰিত্ৰ স্থানত, যিটোৱে ইতিমধ্যে স্ক্ৰীপ্চ গৰ প্ৰটীক আছিল য'ত ঈশ্বৰে নিজৰ সিংহ সনতস্ৰুতমৈত্ৰ ৰে ৰজত্ব কৰে। ৰোমান প্ৰকাৰত "বগা শিলি" "হ্য" ভেটক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল ক'লা শিলি "না ই" বুলি চিহ্নিত কৰিছিল। "বগা শিলি" চৰিত্ৰ হৈ পৰা মনোমীত জনৰ জীৱনৰ বৰ্ণনা দ্ৰুত কোৰুজা তেওঁৰ অনন্তজীৱন হৈছে এক ঐশ্বৰিক হ্য, যি ঈশ্বৰৰ পৰা উৎপাদিত হৈছে। আদৰ্শৰ অনুবাদ কৰে। যিহেতু নৰ্দ্ধাৰিত জনক আৰু শী পদৰূপ পুনৰুত্থান কৰা হ্য, সেয়েহে তেওঁৰ নতুন অৱস্থাত "নতুন ন্যাম"ৰ সৈতে তুলনা কৰা হ্য। আৰু এই আৰু শী প্ৰকৃতি তেওঁৰ নৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে চৰিত্ৰৰ বাবে বহুসময় আৰু বহুসময় : "কেনে হৈ নাজা নে।" সেয়েহে এই প্ৰকৃতি ৰি আৰম্ভ কৰিবলৈ উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ এই প্ৰকৃতিত প্ৰকাশ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হ'ব।

চতুৰ্থ অধ্যায়: থিয়াতিৰা

১৫০০ৰ পৰা ১৮০০ চনৰ ভিতৰত প্ৰথম যুগ

১৮ পদ: "আৰু থিয়াতিৰা ৰাজ্যজীৱন দূত কলিখা: ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ এই কথা কৈছে, যাৰ চকু জীৱনৰ বাবে আৰু ভবিষ্যতৰ মৰ্হি পতিলবদৰে।"

থিয়াতিৰা "নাম"ৰে এটা সময়ৰ কথা উদগ্ৰীৱ দিয়া যোৱা কথনিক আৰু প্ৰটোষ্টেণ্ট লীগৰ থিয়াতিৰা বিশ্বসে তেওঁলোকৰ বক্তৃত্ত সংঘৰ্ষ জৰিয়তে এক ঘণনীয় দৃশ্য আগবঢ়ায়। কিন্তু এই বক্তৃতি ৰিপুল আচৰিত কথা সংৰক্ষা কৰি ৰখিছে। Thyatira নামত দুটা গ্ৰীক মূল "thuao, téiro" অনুবাদ "ঘণনীয়ত আৰু দুখৰ সৈতে মৃত্যু দিয়া।" ঘণনীয়ত ৰাই ব্ৰহ্মাৰ ন্যায় প্ৰদান কৰা গ্ৰীক শব্দটোৱে বাইবেল গ্ৰীক অৰ্থাৎ নতুন হৰি বনৰীয়া গৰি গৰমত থকা বসমত বুজায়। আৰু ইয়াত স্পষ্টকৰণৰ প্ৰয়োজন। ১৬ শতিকাৰ ৰোমান পোপৰ শাসনৰ কৰ্ত্তব্য প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰা প্ৰটোষ্টেণ্ট কলৰ জাগৰণ লগতে, নিজৰ কলিক কৰ্ত্তব্য শক্তিশালী কৰিবলৈ পোপ প্ৰচেষ্টা কৰিছিল। প্ৰতিনিধিত্ব কৰা পোপৰ শাসনে নিজৰ ভেটিকা নৰ্দ্ধাৰিত স্থাপন কৰা যিহেতু ইয়াক ইয়াৰ ধৰ্মীয় কৰ্ত্তব্য সৈতে জড়িত গৰিক বৈধত প্ৰদান কৰিছে। এই কাৰণেই যিহেতু ১৬ শতিকাৰ পৰা, পোপৰ শাসন ব্যৱস্থাই তেতিয়া লৈকে লৈবন প্ৰসাৰিত অৱস্থাত নিজৰ আসন ভেটিকা নত থকা নিজৰ সম্ভৱতঃ স্থানান্তৰিত কৰিছে, যিটোৱে ইতিমধ্যে এখন স্ক্ৰীপ্চ পোপৰ ৰাষ্ট্ৰ

গঠন কৰিছিল। কনিষ্ঠ এই বদলি কৰিবলৈ প্ৰয়াণ , কাৰণ ভাৰ্জিক নৰাৰ্থী আংশ
বুলি দাবী কৰি জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰিবলৈ চেষ্টা আছিল; কাৰণ তেতিয়াই ভাৰ্জিক
পোপসকলে ইয়ালৈ আহি বদলি কৰিছিল। দুতসকলক আদৰ্শজনাৰ আৰু সেইবাবেই
১৫৮৭ চনত ১৫৮৮ চনৰ ৩ আগষ্টৰ পৰা ভাৰ্জিক পোপে চৰণচৰিত পুনৰ
স্থাপন কৰা মৰ্যাদাক অৱলম্বিত ৭ মণিৰ মণিৰ তলত আৰু তিষ্ঠি টুকুৰত
আৱিষ্কৰণ কৰা হয়। বোম্বৰ বহিৰত, ভাৰ্জিক নাছপাইবত টাইবৰ নদীৰ পশ্চিম
পাৰত অৱস্থিত ভাৰ্জিক ন্যটট, যিখন চহৰৰ উত্তৰৰ পৰা দক্ষিণলৈ সীমান্ত
আছিল। আৰু এই ভাৰ্জিক নদীৰ পৰা কলিমা চাই থকাতে মই আচৰিত হ'লোঁ যে
গাৰ্হৰিমুৰৰ আকৃতি আৱিষ্কৰণ কৰিলোঁ, ইয়াৰ কাণ দুখন উত্তৰ দিশত আৰু থুৰিটো
দক্ষিণ-পশ্চিম দিশত। গ্ৰীক "থুৰাও"ৰ ব্যৱহাৰ এইদৰে এইবোৰৰ সংগঠকগণৰ
দুগুণনৈৰ্দ্ৰিষ্ট আৰু ন্যয্যত প্ৰদান কৰে। প্ৰাক্তনৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূতৰ পোপ
কৰি থলকি বিশ্বাসে নিজৰ ঘণনীয় কাৰ্য্য উচ্চতৰত উপনীত হয়। বাইবেলৰ দৰা
আলোচনাত হৈ অৱশ্যে যত্নপাশালক হ'য়ত প্ৰতি হোৱা সকলৰ বিৰুদ্ধে ই ঘণা আৰু
নিষ্ঠুৰতাৰে হিংসাত্মক প্ৰতিৰূপিত প্ৰকাশ কৰে, ইয়াৰ পাৰ আৰু ইয়াৰ জোৰ-
জবৰদস্তিৰ নিন্দা কৰে। তেতিয়াই ভাৰ্জিক টোহ'ল, তেতিয়াই কপেৰ্জিক শাস্ত্ৰ
ব্যৱস্থা আছিল। ইয়াৰ সন্মতী সকলক মঠ আৰু মঠত পুনৰুত্পাদনৰ ইচ্ছা ই
ইয়াৰ অপৰাধক নিন্দা কৰা বাইবেলখনক অত্যাচাৰ কৰে। আৰু ইয়াত অন্ধ আৰু
আত্মত্যাগী বজাৰ ব্যৱস্থাত নিন্দাৰী সকলক হত্যা কৰা হৈছে; ইয়াৰ ইচ্ছা
নম্বৰ নিষ্পদক সকল যি অৰ্জিৰ্জিক যীচুৰে নিজৰ উপস্থাপন কৰিছে, "যিজনৰ চকু
জুইব শিখি বদৰে আছে।" আৰু যি ভাৰ্জিক মৰ্হি পতিল বদৰে," তেওঁৰ ধৰ্মীয় শত্ৰুৰ
প্ৰতি তেওঁৰ শাস্তিমূলক কাৰ্য্য প্ৰকাশ কৰে যাক তেওঁ প্ৰতিৰূপিত উত্তৰিত হ'ব লগে
লগে ধ্বংস কৰিব প্ৰকাশিত বাক্য ১০:৫ আৰু প্ৰকাশিত বাক্য ১৩:১-১১ পদত
কৰি থলকি আৰু প্ৰতিষ্টাট ধৰ্ম, দুয়োটাক পাপী (পাপ = পতিল), অনুতপনকৰ, "মৰ্হি পতিল" হিচাপে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে যি যিগৈ শিখা যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিচাৰ কৰাৰ
আকৰ্ষণ কৰে তেতিয়াই তেতিয়াই বিশ্বাসী সন্তানৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হোৱা শেষৰ
নিষ্ঠাতনৰী সকলে সমগ্ৰ ভাৰ্জিকৰীৰ সময়ছোৱাত তেওঁলোকক প্ৰতি ক হিচাপে
লা'ব পৰা ঘটনাটো প্ৰকাশ কৰে বাইবেলৰ এই পদটোৱে, উপদেশক ১০:১৬, তেওঁৰ
ব্যৱস্থা প্ৰকাশ কৰিছে: "যি দেশৰ বজা শিশু আৰু যি বজা কুমাৰ সকলৰ তপস্বী থা।"
চতুৰ্থা লুইয়াৰে ৰাইলৰ প্ৰসাৰিত কৰা বীৰী খৰচ আৰু তেওঁৰ ব্ৰহ্মবুল যুদ্ধ
দৰা ফৰ্ণস ধ্বংস কৰিছিল। তেওঁ দৰ্জিত ডুব যোৱা এখন ফৰ্ণস এৰি থৈ

গৈছিল আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী পঞ্চদশ লুইয়ে ক'বল তেওঁৰ অৰ্চিছ্‌দ্য সংগী
ক'ৰ্ভনেল ডুবইছৰ সৈতে ভাগ কৰা মুক্তিৰ বাবে জীয়াই আছিল এই কৰণেৰে
এজন ক'মেল আৰু শান্তিপূৰ্ণ মানুহক লক্ষ্য কৰি ঈশ্বৰে কল্যাণৰ পৰা পোপৰ
ধৰ্মীয় অৰ্চনয়ত অন্তৰ্ভুক্ত কৰে। তেওঁৰ আশ্বাস বাবে বংশগতৰাজতন্ত্ৰীক শাসন
ব্যৱস্থাক আগতকৰাৰ উদ্দেশ্য প্ৰকাশ কৰিছিল।

১৯ পদ: “ তেমাৰ কৰ্ম, তেমাৰ মৰম, তেমাৰ বিশ্বাস, তেমাৰ বিশ্বাস,
তেমাৰ ধৰ্ম আৰু তেমাৰ শেষকৰ্মসমূহ যোপ্ৰথমতকৈ অধিক মই জানো। ”

এই শব্দসমূহ, ঈশ্বৰে সেইবোৰক তেওঁৰ দাসসকলক সম্বোধন কৰে। “
মৃত্যুৰ আগলৈকে বিশ্বাসী”, নিজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিমূৰ্ত্তি বলদীনৰ বাবে নিজকে উৎসৰ্গা
কৰে; তেওঁলোকে “ কৰ্ম ” ঈশ্বৰে গ্ৰহণ কৰে। ক'ৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকে
ত্ৰণকৰ্তাৰ প্ৰতি তেওঁলোকে প্ৰমাণিক “ প্ৰথম ”ৰ সাক্ষ্য দিয়াে। তেওঁলোকে “
বিশ্বাস ” ন্যায়পৰায়ণ হ'ব যদিহে তেওঁৰ লগত “ বিশ্বাসী সৰো ” আছে। ইয়াত উদ্ধৃত
“ constancy ” শব্দটোৱে এক প্ৰাণসন্নিয় ঐতিহাসিকগুৰুত্ব লাভ কৰে। আইগেছ
মৰ্টেছ চহৰৰ “ কনষ্টেন্স টাৱাৰ ” ত ইমৰী ডুৰগ্‌ড বিশ্বাসৰ আৰ্হি হিচাপে ৪০
দীঘলীয়া আৰু চ্যেটমূলক বছৰ ধৰি নিজৰ বন্দীত্ব জীয়াই আছিল। আনবহুতো
খ্ৰীষ্টানোও একে সাক্ষ্য দিছিল, প্ৰয়াণে ইতিহাসৰ বাবে অজ্ঞাত হৈ যোৱাৰ লগে
ক'ৰণ সময়ৰ লগে লগে শব্দৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে। শেষৰ গ্ৰন্থসমূহে চতুৰ্থা লুই
বজাৰৰাজত্বকালৰ সময় (১৬৪৩ৰ পৰা ১৭১৫) সম্পৰ্ক, যাৰ অধীনত এই
ক'ৰ্ম বাবে শৰীৰৰ “ ডুৰগনাড ” সকলে গঠন কৰিছিল অৰণ্য আৰু নৰিঙা ঐ ইলৈ
প্ৰতিযাত্ৰ কৰা বিশ্বাসী প্ৰক্টেণ্টাণ্ট খ্ৰীষ্টানসকলক খেদি ফুৰিছিল। “ ডুৰগন ”
নামটোৱে প্ৰকাশ শতংগী ভূমিকা আৰু এপি. ১২:৯-৪-১৩-১৬ত সাম্ৰাজ্যবাদী ৰোম
আৰু পোপৰ ৰোমৰ মুকলি আক্ৰমণাত্মক ক'ৰ্মৰ ভলদৰে মন কৰক। নিজকে
“ সূক্ষ্ম ৰজা ” বুলি কোৱা জনপ্ৰিয় কনষ্টেণ্টাইনৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ লাভ
কৰা “ সূক্ষ্ম দিন ” ৰ বক্ষক কথলিকধৰ্মৰ যুদ্ধক শিখৰত উপনীত কৰিছিল।

২০ পদ: “ তথপিওমোৰ তেমাৰ বিৰুদ্ধে ইটোমানকথা আছে, ক'য়নো
তুমি নিজকে ভাববদী বুলি কোৱা ইজৰ বেলকমোৰ দাসসকলক যেনে অনৈতিকত
কৰিবলৈ আৰু মূৰ্খতাৰ বলি দিয়া বস্তু খাবলৈ শিকাৰ লৈ আৰু প্ৰকাশিত কৰিবলৈ
অনুমতি দিছ। ”

১১৭০ চনত ঈশ্বৰে পিয়ৰেভ'ডেছব্দৰ বাইবেলখন প্ৰচুৰ প্ৰচলিত
অনুবাদ কৰিবলৈ দিলে। তেওঁ আছিল প্ৰথম খ্ৰীষ্টান যিয়ে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ প্ৰতি

সন্মান আৰু নিৰ্মাণমণ্ডল গ্ৰহণৰ ধৰ্ম অৰ্চিছদ্যএপষ্টলিক সত্যৰ মতবাদ পুনৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। পিয়ৰে ভলডোনা মাৰে পৰিচিতি তেওঁৰ উৎপত্তিস্থল ইটালীৰ আলপা ইনপাডমন্টত বসতি স্থাপন কৰা "ভাউইছ"ৰ। তেওঁলোকে যিটো সংস্কৰৰ ঋমক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল তৰ বৰিধি পাপজি মকেৰিছিল আৰু বৰ্চটো নোহোৱা হৈ গৈছিল ইমানহৈয়ে ঈশ্বৰে সমগ্ৰ ইউৰোপক হত্যকাৰী মংগোলীয় আক্ৰমণৰ সন্মুখীনহ'ল আৰু তৰ পছিত মংগোলীয়সকলে স্মৃতি কৰা প্ৰাণৰ ভয়ংকৰমহা মাৰীয়ে ৩৪৮ চনৰ পৰা ইয়াৰ জনসংখ্যাৰ প্ৰায় আধ অংশ ধ্বংস কৰি পেলে। এই পদটোৰ বৰ্চ, "তুমি নাবী জে জে বেলেকাৰি যোৱা ...", পিয়ৰে ভলডোনাৰ ঋমক প্ৰাপ্য গুৰুত্বনিদিয়া সংস্কৰক সকলক উদ্দেশ্য কৰা এক নিন্দা, কাৰণ ই নিখুঁত আছিল। ১১৭০ চনৰ পৰা ১৫১৭ চনৰ ভিতৰত তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টান পৰিত্ৰণৰ সত্যৰ নিখুঁত মতবাদক আওকাণ কৰিছিল আৰু এই সময়ৰণে যতগ্ৰহণ কৰা তেওঁলোকৰ সংস্কৰ আংশিক আৰু অতি অসম্পূৰ্ণ।

টোকা : পিটাৰা লুড্ৰাৰে বুৰ্জিপোৱা আৰু প্ৰাণে কৰা মতবাদক সিদ্ধতা হৈ দেখুৱাইছিল তেওঁৰাজে ঈশ্বৰে সংস্কৰৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ব্ৰহ্মচী উপস্থাপন কৰিছিল যিটো সন্মত হ'বলগীয়া আছিল। আচলতে ৰোমৰ দুটা প্ৰাণত সন্মত কৰা হৈছিল ব্ৰহ্মবাবৰ প্ৰাণে নিয়ত মাত্ৰ ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল দানৰ্ডবিত্ত চিহ্নিত সময় অনুসৰী ৮:১৪।

চিহ্নিত কৰিবলৈ ঈশ্বৰে ত ইকৰজা আহাৰবৰদিশী পত্নী ভয়ংকৰ" জে জে বেলে "ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে, যিয়ে ঈশ্বৰৰ ভাববদী সকলক হত্যা কৰিছিল আৰু নিৰীহ তেজ বোকা হৈছিল। কপিটোমডেল প্ৰতি সত্য, আৰু ইয়াৰ কাৰুণ্য লাভত বহু বছৰি দিন টিৰি থকাৰ অসুবিধাও আছে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ "ভৰিষ্ফৰণী" নামেৰে নোমকৰণ কৰি তেওঁৰ "সিংহাসন"ৰ নতুন সন্মানৰ নামটোকে লক্ষ্য কৰি লৈছে: ভেটিকা নুয়াৰ অৰ্থাৎ পুৰণি ফৰচী আৰু লেটিন ভাষাত "vaticinare": ভৰিষ্ফৰণী কৰা। সন্মানৰ বিষয়ে ঐতিহাসিকসকলে যি অত্যন্ত উন্মত্তন কৰি। মূলতঃ এই সন্মানত "সাপ" দৰে ত ইয়াক পিয়াছৰ প্ৰতি উৎসৰ্গিত এটা ৰোমান মন্দিৰৰ উপস্থিতি চিহ্নিত কৰা হৈছিল। এই প্ৰকটকটোৱে প্ৰকাশিত বাক্য ১২:৯-১৪-১৫ পদত চয়তান আৰু পাপেৰ শাসনক চিহ্নিত কৰি। সন্মত নীৰোদ্ধে তেওঁৰ ৰথ দোষৰ চৰ্চকৰোঁতে তেওঁ ই স্থাপন কৰিছিল আৰু তত "চইমন মোগাছক তত এটা কবৰস্থানত সমাধিস্থ কৰা হৈছিল। যেনে তেওঁৰ অৱশিষ্ট, যিবোৰক ৰোমত ক্ৰুচত দিয়া পঁচনি পতিবৰ অৱশিষ্ট হিচাপে সন্মান কৰা হ'ব। ইয়াত আকৌ কনষ্টাণ্টাইনে আগবঢ়োৱা

বাৰ্চেলিক ইংক্স্টন মহিমা উদযাপনকৰিছিল। অঞ্চলটো প্ৰথমে জলাশয় আছিল। এইদৰে নিৰ্মাণ কৰা মিছা টোমো এই ভাৰ্চেলিক নবাৰ্চেলিক বনতুন না মটোক্ষ ন্যযত্ৰ প্ৰধান কৰিব যিয়ে ১৫ শতিকা তৰ্দ্ধি আৰু সজ্জিত কৰি "ৰোমৰ চনেট পটি বৰ বাৰ্চেলিক"ৰ বিন্ধনকৰ নাম ল'ব। এই সন্মান, প্ৰকৃততে এজন যাদুকৰ আৰু "সাপ" ইস্কলে পিয়াছক দিয়া, আত্মাই প্ৰকাশ শিত বক্য ১৮:২৩ পদত ৰোমান কথলিক ধৰ্মীয় আচৰ অনুষ্ঠানৰ বাবে আবেশ কৰা "যাদু" নামটোক্ষ ন্যযত্ৰ প্ৰধান কৰিব য'ত ডৰ্কা বাইবেলৰ সংস্কৰণে আমাক কয়: "আৰু আপোনাৰ জাতি লোম পৰ পোহৰ আৰু উজ্জ্বল নহ'ব; আৰু দৰা আৰু কইনাৰ মাত আৰু শূন্য ন্যয আপোনা লোকে বক্ষাসাযীসকল পৃথিবীৰ মহান আছিল কাৰণ আপোনাৰ **যাদুৰ দৰা** সকলো জাতি কৰি পথে পৰিচালিত কৰা হৈছে। এইদৰে তেওঁ ১৫১৭ চনত অগছৰ বক্ষ জৰ্মান গীৰ্জাৰ দূৰৱত তেওঁৰ বখ্যত ৯৫ টা থিৰিছ পেণ্ট কৰি ইয়াৰ পৈশাচিক স্ক্ৰিপ আৰু ইয়াৰ বীছুমা নভুল বননিদ কৰি।

সেই সময়ৰ তেওঁৰ সংস্কৰিত দাস, প্ৰকৃত, পদত্যাগী শান্তিপ্ৰিয় ভুক্তোণী সকলৰ সৈতে পোনেপটীয়া কথ পাতি আত্মাই তেওঁলোকে কৰিব কৰা যো তেওঁলোকে ইজৰ বেলকতে ওঁৰ দাস সকলক শিকি বলাই আৰু পটী বলাই অনুমতি দিছিল। এই নিন্দিত আমি এই সংস্কৰৰ আৰম্ভণি সকলোমতৰ দী অসম্পূৰ্ণ প্ৰতিপাৰো। তই "তইৰ" দাস "সকলক শিকি ই আৰু পটী য", যীচুৰ দাস সকলক যিয়ে ইংক্স্টন মণ্ডলী কৰি তেলে। বিনুত তইৰ শিক্ষা প্ৰথম যুগৰ য'ত "অশুদ্ধ" আৰু "মাংস"ৰ প্ৰতিমূৰ্তি অৰ্থাৎ মূৰ্তি ওচৰত বলাই দিয়া "ইতিমধ্য নিন্দ কৰা হৈছিল। প্ৰচাৰণমূলক আৰম্ভণি সত্ত্বেও এই পদত গুৰুত্বপূৰ্ণ সত্ত্বেও "মহিলা ইজৰ বেল নহয় বৰ্ণ প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ইংক্স্টন নিজ ই আৰম্ভণি পৰাই তেওঁক কলোৰ দৰা "আপুনি মহিলা ইজৰ বেলক এৰি যা... " আত্মাই প্ৰথম প্ৰক্টেণ্টেণ্টসকলে অগকৰ দোষৰ পৰামৰ্শ দিয়ে। তৰপিছত তেওঁ এই দোষৰ চৰিত্ৰ প্ৰকাশ কৰে: পৌত্তলিক মূৰ্খতা। তেনেকৈ তেওঁ আৰু এই বৰ্ণিত স্মৃতিৰূপে ঈশ্বৰে ৰোমান "দোওৰা"ক লক্ষ্য কৰি লৈছে, যাৰ প্ৰা তেওঁৰ দৃষ্টিত মানৱ ইতিহাসৰ আটাইতকৈ পুৰণি পৌত্তলিক ধৰ্ম এজন ভাৰা সোঁ দোৱত কসন্মান **জনা হৈছে** "দোওৰা"ৰ পাৰ্থিৱ পাপী সকলক কমা ত্ৰত্ৰণকৰু যীচু ইংক্স্টন সৈতে তেওঁৰ সম্পৰ্ক।

২১ পদ: "মই তইক অনুতপ কৰিবলৈ সময় দিলোঁ, আৰু তই নিজৰ বৰ্ণিত পৰা অনুতপ কৰি। "

এইবাৰ প্ৰকাশ শ হৈছে ডেনেৰপিছত ৭:২৫ আৰু এপ'ক লিপিত ১, ১২ আৰু ১৩ অধ্যায়ত তিনিটি ৰূপত নিশ্চিত কৰা হৈছে। এইবোৰ হৈছে এই অৰ্ভিফ্ৰক্ট: "সময় আৰু আধ সময়ৰ সময় ১২৬০ দিন, বা ৪২ মাহ" যিবোৰ সকলোৰে ৫৩৮ আৰু ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰত কক্ষ অসহিষ্ণু পোষৰ ৰাজত্বক বুজায়। বাইবেল আৰু সত্যৰ প্ৰমাণৰ দ্বাৰা সত্যৰ প্ৰমাণ সংস্কৰক সকলো কথলিক বিশ্বাসক অনুভৱ প্ৰাৰুপা পপৰ্তিয়গ কৰাৰ শাসনসূচী আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ ই একোনকৰিলে, আৰু নিজৰ অনুসন্ধানৰ বীৰ্য্যৰ নামত জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ শাসনপ্ৰকাশ দূতসকলক অত্যাচাৰ আৰু অত্যাচাৰ কৰিছিল। এইদৰে তই ইহুদী লোকসকলৰ বিদ্বেষী কামবোৰ পুনৰুৎপাদন কৰিলে, যীচুৰ দৃষ্টান্তক দ্ৰষ্টীয়ৰৰ বাবে প্ৰকাশ দিলে: ই হৈছে আঙুৰৰথৈ ত্ৰিযকসকলৰ দৃষ্টান্ত যিয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰথম দূতসকলক হত্যা কৰে, আৰু তৰপিছত ত্ৰিযাত ওঁত ওঁলোকেৰ সন্মুখত উপস্থিত হয়, তে ত্ৰিযাত আঙুৰৰ গতিৰ মাৰ্গিকৰূপত হত্যা কৰে যে তেওঁ উত্তৰাধিকাৰ চূৰ্ণকৰি পাৰে।

২২ পদ: "চমো, মই ত ইকৰ চিনা তপো ইদম, আৰু ত ইবলগত ব্যক্তিৰ কৰা সকলক মহাক্ৰমশত পোহ ইদম, যদিহে তেওঁলোকে নিজৰ কৰ্মৰ পৰা অনুভৱ নকৰে।"

চিনা তপো লোকে "বশ্য" "হিচাপে গণ্য কৰিব, যিয়ে আমাক এই বিষয়বস্তু "ইজৰ বেলমহলি" কপ্ৰকাশ শিত বাক্য ১৭:১ ৰ "বশ্য বেলিনমহান" ৰ সৈতে সংযোগ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। ঘোষিত "মহাক্ৰমশ" বাইবেলৰ ঘোষণাৰ বিফলতৰ পিছত আহিবা এই একটো বৰ্ত্তাই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৭ পদত এই "মহাক্ৰমশ" "ক" অগাধৰ্গতৰ পৰা উঠি অহা জন্মটোৰ সৈতে "চিনাক্তকৰণ নিশ্চিত কৰিব। ই ঈশ্বৰৰ "দুজনসাক্ষীৰ" কামৰ পিছত উদ্ভাৱ হয়, যিবোৰ হৈছে পৰ্বতৰ বাইবেলৰ পুৰণি আৰু নতুন ঐশ্বৰিক নিয়মৰ লিখনী। আধ্যাত্মিক "ব্যক্তিৰ" নিশ্চিত আৰু নামকৰণ কৰা হয়, আৰু "ফিসকলক" ঈশ্বৰ "জাজে বেল"ৰ সৈতে ইয়াক কৰা বুলি অভিযোগ কৰে তেওঁলোকে "ফৰাটী ৰজা আৰু ৰাজতন্ত্ৰাদি। কথলিক পুৰোহিতসকলৰ লগত ৰাজতন্ত্ৰাদি সকলো বিপ্লৱী জাতিয়না স্তম্ভিত কৰাৰ প্ৰধান লক্ষ্য হৈ পৰিব যিটো কথলিক স্ৰষ্টাৰ্হী ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট কৰাৰ প্ৰকাশ আছিল। তেওঁলোকে অনুভৱ কৰা নাছিল সেয়েহে ১৭৯৩ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰত পোষৰ ৰাজত্ব শেষত ঈশ্বৰে নিযুক্ত দিয়া সময়ত তেওঁলোকে ওপৰত দুগুণ কৰাৰ সৃষ্টি হৈছিল।

ক্লেশ " শব্দটোৱে ৰোম . ২:১৯: " বোয়াক মকৰা মানুহৰ পৰাজি নাত্মৰ
ওপৰত ক্লেশ আৰু যন্জ্ঞা , প্ৰথমে ইহুদীৰ আৰু গৰীকৰো! " বৰ্ণিত " ক্লেশ "
 যিবেৰে থলকিৰাজ তন্জ আৰু ইয়াৰ মতিৰ ৰোমা ন ক থলকিগী ব্ৰজই প্ৰকাশ শিত ব ক্য
 ১৭:৫ ত প্ৰবী বৰ্ণিত কৰ পা পৰশা স্তি দিয়াে " বৰ্ণনদয় মহান" যুক্তগতভ ৰাে এট
 " মহাক্লেশ" /

২৩ পদ: " মই তইৰ স্নত্ৰক মৃত্যুৰ দ্বাৰা বধ কৰিম, আৰু সকলো
 মণ্ডলীয়ে জ নবিযে মই যজিনমন আৰু হৃদয়ৰ চিৰ কৰে, আৰু মই তোমা লোকেৰ
 প্ৰত্যেককে তোমা লোকেৰ কৰ্ম অনুসা ৰূপে ব্ৰহ্মৰ দৰ্ম। "

" মৃত্যুৰ মৃত্যু " হৈছে আত্মই ১৭৯৩ আৰু ১৭৯৪ চনৰ বৰ্ষী শাসন
 ব্ৰহ্মস্বৰ দুটি "আতংক" উদগনি দিবলৈ ব্ৰহ্মস্বৰ কৰা অৰ্ভব্ৰহ্ম। এই
 অৰ্ভব্ৰহ্মৰ দ্বাৰা তেওঁ ১৮৪৩ চনত প্ৰক্টে য়েট্গটিকলক চৰ্চিত কৰিব পৰা
 সৰল আধ্বতমিক মৃত্যুৰ যিকোনো ধৰণক অপোততসেই সময়ৰদূত " চৰ্চি
 "লৈ প্ৰবৰণ কৰা বৰ্ণিত উল্লেখকৰে। ৩:১। মানৱত ইক ত্ৰিয়াওগম পোৱা নাইযে
 হত্যকাৰী যন্জ্ঞা দ্বাৰা কৰা ইমান বৰ্ণিতকৰ্ম, অক্লেশ লুইছে উদ্ভৱন কৰা,
 বৰ্ণিত অক্লেশ গু ইলোৰ্টিনেযৰ নাম তে ত্ৰিয়াৰপৰাইকোৱা যন্জ্ঞোৰ নামটোৱেই
 দিয়া হৈছিল গলিৰ্টিন। তৰ পিছত সাৰাংশ ৰয়দনসমূহৰ্ফে চিৰ অসংখ্য আদেশে
 উচ্চৰণ কৰে, ইয়াৰ উপৰিও আগদনাৰ্চিবক আৰু অৰ্ভযুক্তকলক মৃত্যুৰ সৈতে
 আঘাত কৰাৰ নীতিৰ সৈতে। এই নীতি অনুসৰি মানৱত যেনে নোহোৱা হ'বলগীয়া
 হৈছিল আৰু এই কাৰণেই ঈশ্বৰে এই নীতিশেষৰ বৰ্ষী শাসনব্ৰহ্মস্বৰ " অগাধ"
 বৰ্ণিত অৰ্ভব্ৰহ্মকৰ্ছিলো শেষত তেওঁ সৃষ্টিৰ প্ৰথম দিনটোত পৃথিবীখনক কোনো
 ধৰণৰ জীৱননোহোৱাকৈ " অগাধ" কৰি তুলিলে। তেওঁ আদিপুস্তক ১:২ অনুসৰী
 বৰ্ণিত বৰল স্ৰষ্টি, সমবতে নীৰ্কাৰ্চিসকলে প্ৰকাণ্ডে কৰা আকাশী বৰ্চিবৰ
 সময়তহে " সকলো গীৰ্জাই (ব সত্তা)" অৰ্থাৎ সাত যুগৰ নীৰ্কাৰ্চিসকলে এই
 ঐতিহাসিকতথ্যসমূহ ঈশ্বৰে দিয়া অৰ্হ সৈতে আৱিষ্কাৰ কৰিবা। ঈশ্বৰ ন্যয
 সিদ্ধি; যিসকলে মিছা বৰ্চিব কৰিছিল তেওঁলোকে তেওঁৰ ন্যযৰ দ্বাৰা আঘাতপ্ৰপ্ত
 হৈছিল " নজিৰ" নজিৰ " কাম অনুসৰি"। তেওঁলোকে অন্যযভ ৰাে মৃত্যুৰ কাৰণ
 হৈছিল আৰু নিখুঁত ঐশ্বৰিক ন্যযৰ দ্বাৰা পালপা ত্ৰিমৃত্যুৰ আঘাতপাইছে: " আৰু মই
আপোনা লোকেৰ প্ৰত্যেককে আপোনা লোকেৰ কৰ্ম অনুসা ৰূপে ব্ৰহ্ম কৰিম"।

২৪ পদ: " কৰ্মনূত তেমা লোকক, যিসকল থিয়াত্ৰিত আছে, যিসকলৰ এই মতবাদনা হৈ আৰু চ্যত্ৰ নৰগত্ৰী বত্ৰ না জা ন তে ওলোকে কৰোঁৱৰ দৰে, মই কওঁ, মই তেমা লোকৰ ওপৰত আনকোমো বোজা নদিওঁ;

যিসকলকে থলকি বিশ্বাসক নিন্দ কৰে আৰু ইয়াৰ ধৰ্মীয় আচৰ অনুষ্ঠানক " চ্যত্ৰ নৰগত্ৰী বত্ৰ " বুলি কয়, তে ওলোকে কৰে ব্ৰহ্মপ্ৰয় ১২০০ চনৰ পৰা ১৭৮৯ চনৰ ফৰাচী বিপ্লৱলৈকে আৰম্ভ হোৱা সংস্কৰক সকলহে হ'ব পাৰে। তে ওলোকেৰ আচৰণ যিয়েই নহওক ক'য়, তে ওলোকেৰ মতবাদ আত্মই যীচু খ্ৰীষ্টৰ পঁচনি আৰু শিষ্যকলক শিকোৱা বিশুদ্ধ সত্যৰ পৰা বহু দূৰত আছিল। তে ওলোকেৰ সুবিধাৰ বাবে মাত্ৰ তিনিটি ইতিবাচক কথা লক্ষ্য কৰা হৈছে: যীচুৰ একমাত্ৰ বলদীনৰ ওপৰত বিশ্বাস, কৰে ব্ৰহ্মবাইবেলৰ ওপৰত বিশ্বাস আৰু তে ওলোকেৰ ব্যক্তিত্ব আৰু তে ওলোকেৰ জীৱনৰ উপহাৰ আন সকলো মতবাদী বিন্দু ক থলকি ধৰ্মৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ লাভ কৰা হৈছিল আৰু সেয়েহে ইয়াৰ ওপৰত প্ৰক্ৰিয়াক উত্থাপন কৰা হৈছিল। এইদৰে খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ সত্যৰ মতবাদত অসম্পূৰ্ণ হ'লেও নিৰ্দ্ধাৰিত সংস্কৰক সকলে ঈশ্বৰক জীৱন্ত বলদীন হিচাপে আগবঢ়োৱা জীৱনটোকে ক'ব নোৱাৰে। প্ৰধান কৰ্মবিলাগে আৰু ১৮৪৪ চনৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থকাৰ সময়ত জো নাইছিল যিটো তৰিখ দানৰ আদৰ্শে বলবৎ হোৱাৰ তৰিখ। ৮:১৪, ঈশ্বৰে সোময়কি ভাৱে তে ওলোকেৰ সেৱা গ্ৰহণ কৰিলে। এই কথা তেওঁ অতি স্পষ্টৰূপে প্ৰকাশ কৰিছে যিটোৱা তেওঁ কৈছে: " মই তেমাৰ ওপৰত আনকোমো বোজা নলগালোঁ। " ব্যক্তিগতকৈ ঐশ্বৰিক বিচাৰৰ পৰিস্থিতি এই শব্দৰে সত্য স্পষ্ট হৈ পৰে।

২৫ পদ: " কৰে কলি তেমাৰ যি আছে, মই অহালৈ কথোৱাৰ থকা। "

যিবেশ ক'বগৈ ঈশ্বৰক অসম্পূৰ্ণ প্ৰক্টেণ্টেণ্ট বিশ্বাসক আশীৰ্ব্বাদ কৰিবলৈ সক্ষম কৰে, সে ইবেশ ক'বগৈ যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহালৈ ক'ব নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে সংৰক্ষা আৰু পালন কৰিব লাগিব।

২৬ পদ: " আৰু যি জনে জয় কৰি মোৰ কৰ্ম্মেৰে শেষলৈকে পালন কৰে, তেওঁক মই জাতিবেশৰ ওপৰত ক্ষমতা দিম। "

এই পদটোৱে প্ৰকাশ কৰিছে যে সংস্কৰৰ এই সময়ৰ পৰা খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহালৈকে পৰিত্ৰাণৰ ক্ষমতাৰ ক'বগৈ হ'ব। নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰস্তুত কৰা আৰু প্ৰকাশ কৰা ক'মবেশ জগতৰ শেষলৈকে অবিৰতভাৱে শেষলৈকে ক'ব লাগিব। ঈশ্বৰ নতুন প্ৰজ্ঞাৰ নীতিত অস্বীকাৰ কৰি আহ্বান কৰা লোক সকল প্ৰতিহত। তথাপিও তেওঁ গৈশ্বৰত আগমনৰ সময়লৈকে কক্ষান্ধাৰে পোহৰ বৃদ্ধি

কৰাৰ উদ্দেশ্য ক'ৱিয়াও লোকুৰাই বথ নাছিল। "ধৰ্ম্মকি লোকেৰ পথ উজ্জ্বল
পোহৰৰ দৰে, যি সিদ্ধি দিনলৈকে অধিক আৰু অধিক উজ্জ্বল হয় (হিতোপদেশ
৪:১৮)"; বাইবেলৰ এই পদটোৱে ইয়াক প্ৰমাণ কৰে। আৰু সেইবাবেই তেওঁৰ
পৰিকল্পনাৰ পৰিসৰৰ ভিতৰত ১৮৪৪ চনৰ পৰা তেওঁৰ অনন্য বাইবেলৰ
ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্যই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা তৰ্থবোধত
ঈশ্বৰৰ প্ৰয়োজনীয়তাসমূহ প্ৰকাশ পাব। ক'ৱল স্ক্ৰীয়া বচিবক হিচাপে
নিৰ্বাচিত সকলো ঈশ্বৰৰ পৰা "জাতিসমূহৰ ওপৰত ক'ৱন্তে" লাভ কৰিব।

২৭ পদ: "তেওঁলোকে দণ্ডৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব যেনে ক'মণ্ডালীৰ
পাত্ৰৰে কঁপিয়ায়, যেনে ক'মই ম'ৰ পত্ৰৰ পৰা অধিক বলাভ কৰিলোঁ।"

এই অভিব্যক্তিটোৱে মৃত্যুদণ্ড অধিকাৰৰ ইংগিত দিয়ে। সপ্তম
সহস্ৰাব্দৰ মহান বশিৰাবৰ "হাজাৰ বছৰ" সময়ত শেষ বচিবৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠা
কৰা দুষ্কৰকলৰ বচিবত যীচু খ্ৰীষ্ট সৈতে গকৰ এটা অধিকাৰ

২৮ পদ: "আৰু মই তেওঁক ত্ৰিপুৰাত দিম।"

ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ঐশ্বৰিক পোহৰ দিব যিটো আমাৰ বৰ্ণনাৰ
পৃথকীত সুক্ৰম পোহৰৰে প্ৰকট কৰা হৈছে। বৰ্ণিত যীচুৱে কৈছিল "মই
পোহৰ।" এইদৰে তেওঁ আৰু শীজী বনৰ পোহৰ ঘোষণা কৰে, য'ত ঈশ্বৰ নিজোঁ
পোহৰৰ উৎস যিটো আমাৰ সুক্ৰম দৰে আৰু শীতৰ ওপৰত আৰু নিৰ্ভৰশীল
নহয়।

২৯ পদ: "যিজনৰ কাণ আছে তেওঁ শুনাইওক, আত্মাই মণ্ডলীৰে কঁপ
ক'ৱা।"

এপ'ক'লিপছনিৰ্মাণ সাত মহলাৰে গঠিত টাৱাৰৰ দৰেই সপ্তমটো হ'ব
ঈশ্বৰৰ সৈতে মুখামুখি হোৱাৰ সময়। এই নিৰ্মাণত ২ আৰু ৩ অধ্যায়ে ৯৪ আৰু
২০৩০ চনৰ ভিতৰৰ সময়ৰ খ্ৰীষ্টান যুগৰ মূল কাৰ্য্যমো গঠন কৰে।
এপ'ক'লিপছত উদগনি দিয়া সকলো বিষয়বস্তুৰে এই মৌলিক কাৰ্য্যমোত নিজৰ
স্থান বচিব পাৰে। বৰ্ণিত এই কাৰ্য্যমোত প্ৰথম মহলাৰে ক'ৱল ওপৰৰ মহলালৈ
যোৱা চৰিব ভূমিকা পালন কৰে। প্ৰথম শৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ নামৰ ৩ নং স্তম্ভত দেখা
যায়। এই গুৰুত্বপূৰ্ণ অধিকাৰকালী কৰা হয় থ'মাসৰ নামৰ ৪ নং স্তম্ভত। এই
যুগত ই খ্ৰীষ্টান বিশ্বৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ অধিকাৰকালী হৈ পৰে। এই যুগৰ
আধ্যাত্মিক পৰিস্থিতিৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ বচিবৰ পৰিণতি জগতৰ শেষলৈকে হ'ব।
গতিকে এই বচিবৰ বিষয়ে আপোনা লোকে বুজা বুজি সুদ্ধ কৰিবলৈ মই চতুৰ্দশ লাইব

ৰাজত্বৰ লত ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰক্টেষ্টিগট নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলক সম্বোধন কৰা এই বক্তৃতাৰ সাৰাংশদ গ্ৰীধৰিম।

সাৰাংশ: সংস্কৰৰ সময়ত খ্ৰীষ্টন আচৰণৰ ভিত্তি আছিল প্ৰকৃত সন্ত আছিল যিসকলক নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছিল বৰ্ণিত সদায় শান্তিপূৰ্ণ আছিল আৰু ধৰ্ম আৰু ৰাজনীতিৰ ভিত্তিত কৰা মানুহ আছিল যিয়ে নিজৰ অসুখৰী কৰি ৰাজকীয় কথলিকসনো বৰ্ণনী কআ ঘতৰপি ছিত আঘত ঘৰাই দিছিল। দনিয়েল ১১:৩৪ পদত আত্মাই তেওঁলোকক "ভণ্ড" বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। খ্ৰীষ্টন হোৱাৰ অৰ্থ হৈছে সকলো বিষয়ত যীচুক অনুকৰণ কৰা, তেওঁৰ আদেশ পালন কৰা আৰু তেওঁৰ নিষেধাজ্ঞাৰ বশবৰ্ত্তি হোৱা বুলি কম সংখ্যক ধৰ্মীয় লোক হৈ বুৰ্জি পাইছিল অসুখ-শসুখ ব্ৰহ্মহৰ ইয়াৰ ভিতৰত এটা আছিল আৰু গৰপ্তৰৰ সময়ত তেওঁৰ শেষশিক্ষা আছিল এইটোৱেই। যীচুৰ নিন্দ এইটোৱেই ন্যয্য আছিল যে কথলিক উত্তৰাধিকাৰসমূহ অব্যহত ৰখি প্ৰক্টেষ্টিগটসকলে নিজই তেওঁলোকৰ আদৰ্শ দৰাৰ কথলিক জে জে বেলৰিষ আৰু প্ৰক্ৰান্তে নৰ প্ৰক্ষাটী আছিল। তেওঁলোকৰ অপূৰ্ণা ধৰ্মীয় আচৰ-ব্ৰহ্মহৰ ঈশ্বৰৰ বিচৰত তেওঁলোকক বদনাম কৰিছিল যিজনক তেওঁলোক তেওঁৰ শত্ৰুৰ আগত অসন্মান কৰিছিল। আবম্ভাৰি সংস্কৰৰ এই প্ৰক্ৰিয়াটোৱে তেওঁক ব্যৰ্থ কৰী বিচৰ কৰিবলৈ বাধ্য কৰে; যিটো তেওঁ এইদৰে জোৰ দি কয়: "মই তোমাৰ ওপৰত আনকোমো বোজা নদিওঁ মাথোঁ, তোমাৰ ফি আছে, মই অহলৈকে ৰখক।" বৰ্ণিত এই আবম্ভাতি মতবাদী অসম্পূৰ্ণ বৈধ আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ নামত অত্যাচৰ আৰু মৃত্যু গ্ৰহণ কৰা সকলৰ সাৰা গ্ৰহণ কৰে। তেওঁলোক অধিক দিব নোৱাৰিলে, সৰ্বপ্ৰচ দি: নিজ ৰজী বনা ঈশ্বৰে এই বৰ্ণনৰ আত্মৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপি কৰা যাক তেওঁ "প্ৰথমতকৈ অধিক সংখ্যক ৰাম (১৯ পদ)" বুলি উল্লেখ কৰিছে। বোমান কথলিক ধৰ্ম পৌত্তলিক ধৰ্ম মূৰ্খকি বৰ্ণি দিয়া মাংসৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে। বোমান প্ৰক্ৰাৰণৰ নিন্দা আবম্ভ হৈছিল পিয়ৰে বাল্ডা (Vaudés) ৰ নিখুঁত ভাৱে জে প্ৰপ্ৰপত গ্ৰন্থ পৰা যিয়ে ১১৭০ চনত লেটিন ভাষাৰ বৰ্ণিত ও অন্য ভাষা প্ৰক্ৰান্তসলত বাইবেলৰ সংস্কৰণ লিখিছিল। ঈশ্বৰৰ প্ৰক্ৰান্তে নীযত্ৰৰ বিষয়তে ওৰজ্জ আৰু বুৰজ আচৰিত ধৰণে সম্পূৰ্ণ আছিল আৰু তেওঁৰ পিছত প্ৰক্টেষ্টিগট ধৰ্ম অৱনতি ঘটিছিল। জন কলভিন ক্ৰাৰণত প্ৰক্টেষ্টিগট বিশ্বাস আনৰ্কিকৰ্ণন হৈ পৰিল, কথলিকৰ বিৰোধী প্ৰক্ৰিচ্ছলি ল'লে। আৰু "ধৰ্ম যুদ্ধ" শব্দটোৱে ঈশ্বৰৰ বাবে ঘণনীয়া কথৰ সাৰা দিয়া, ৰাৰণ যীচু খ্ৰীষ্ট নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে, প্ৰকৃত সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰা

আঘাত ঘূৰাই নদিয়াও তেওঁলোকেৰ প্ৰতিশোধ প্ৰভুৰ পৰাই আহিব। নিজক অস্বীকাৰে সজ্জিত কৰি প্ৰক্টেষ্টেণ্ট গণ্টিকলো, যাৰ মূলমন্ত্ৰ আছিল "sola scriptura," "কোৱল শাস্ত্ৰ", তেওঁলোকে বইবোৰৰ প্ৰতি অৱজ্ঞা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল যিয়ে তেওঁলোকেৰ হিংসাক নিষিদ্ধ কৰিছিল। যীচুৱে এই ক্ষত্ৰত বহু দূৰলৈ গৈ তেওঁৰ শিষ্যসকলক শিকাইছিল যে তেওঁলোকে তেওঁলোকক আঘাত কৰা জনৰ ওচৰলৈ "আনখন গাল" ঘূৰাই দিব লাগে।

এই সময়ত যোৱিয়া ক থলকি অত্যাচাৰে যীচুৰ বশ্বসী দাসসকলৰ মৃত্যুৰ কাণ্ড হৈছিল। এপ'কালিপিছত্ৰিনিগুণ উজ্জ্বল কৰা হৈছে, ইয়াত এই *যোৱিয়াৰ যুগত*, ক'নুত^{৫ম} সময়তো^৬ নং অধ্যায়ৰ *ছীল আৰু*^৭ অধ্যায়ত ইয়াত, ২২ পদত, যীচুৱে তেওঁৰ শ্বশুৱী দাসসকলক উৎসাহিত কৰিছে, তেওঁলোকেৰ মৃত্যু বা বোম আৰু ইয়াৰ ৰাজকীয় দাসসকলে তেওঁলোকেৰ দুখ-কষ্টৰ প্ৰতিশোধ লোৱাৰ উদ্দেশ্য যোগে কৰিছে। *পাব্ৰামাম* নামত লুকাই থকা মূল শব্দটো স্পষ্টকৈ দেখা যায়, ক থলকি ধৰ্ম ঈশ্বৰৰ বৰিদ্ধ ব্ৰহ্মচৰ্যৰ দোষী, আৰু যিসকলে ইয়াৰ সৈতে ব্ৰহ্মচৰ্য কৰে, ক থলকি ৰজা সকলে তেওঁলোকেৰ লীগ আৰু তেওঁলোকেৰ ভাৱ আৰ্ভি জাতিফৰাচী বিপ্লৱী সকলৰ গিলেটিনৰ অধীনত অন্তৰ্ভুক্ত হৈ দিয়া তেজ খনিদিব। প্ৰকাশিত বাক্য ২:২২-২৩: "চেন্সো, মই ত ইক বিচিনা ত পোলে ইদম, আৰু *ত ইৰলগত ব্ৰহ্মচৰ্য কৰা সফলকম* হ'ব কলশত পোলে ইদম, যদিহে তেওঁলোকে নিজ বক্ৰস্ব পৰা অনুতাপ নকৰে। *মই ত ইৰসন্ধানসকলক মৃত্যুৰ দ্বাৰা বধ কৰিম*; আৰু সকলো মণ্ডলীয়ে জাতিবিধে *মই সেইজনৰ যিৰে ঘজৰী আৰু হৃদয়ৰ চৰ কৰে*, আৰু *মই তেওঁলোকেৰ প্ৰত্যেকক তেওঁলোকেৰ কৰ্ম অনুসাৰে পুৰস্কৃত কৰিম*।" ক'নুত সাৱধান হওক! কাৰণ ১৮৪৩ চনৰ পিছত "যিসকলে *ত ইৰলগত ব্ৰহ্মচৰ্য কৰে*" তেওঁলোকো প্ৰক্টেষ্টেণ্ট হ'ব, গৰ্ভক ঈশ্বৰে পাবমাণৰকি "তৃতীয় বশ্ববৃদ্ধ"ৰ সৈতে প্ৰসূতি চলাব, ক থলকি অৰ্দ্ধৰূপ, এংলিকান প্ৰক্টেষ্টেণ্ট আৰু এডভেণ্টিষ্ট ব্ৰহ্মচৰ্য নতুন শাস্তি। সমান্তৰালভাৱে আত্মই^{৫ম}ত কৈছে seal : Rev 6:9-11: "যোৱিয়া তেওঁ প্ৰথম মাহেৰ খুলিলে, তেওঁ যি মই বাদীৰ তলত ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু তেওঁলোকে গ্ৰহণ কৰা সাক্ষ্যৰ বাবে বধ কৰা লোকসকলৰ আত্ম দেখিলোঁ তেওঁলোকেৰ প্ৰত্যেকক কেন্সো হ'ল, যোৱিয়ালৈকে তেওঁলোকেৰ সতীৰ্থ দাস আৰু তেওঁলোকেৰ ভাইসকল পূৰ্ণ নহ'ব তেওঁ যিালৈকে তেওঁলোকে অলপ সময়জি ৰণলি'ব।"

৫ম ছীলৰ এই দৃশ্যটো অজ্ঞাত মন এটাৰ বাবে বিভ্ৰান্তকিৰ আৰু বিভ্ৰান্তকিৰ হ'ব পাৰে। স্পষ্ট হওক, এই প্ৰতিমূৰ্তি আমাক ঈশ্বৰৰ গোপন চিন্তা প্ৰকাশ

কৰে, বা বণ উপদশক ৯:৫-৬-১০ অনুসৰি খৰীষ্ট মৃতসকলে এনে অৱস্থাত শূন্য হৈ থকা য'ত তেওঁলোকে বস্তুনিষ্ঠ পাহৰিয়াই, সুকল্ম তলত কৰা কোনো বা মত কোনো অংশগ্ৰহণ নকৰে। বইবোলে প্ৰকাম মৃত্যুক সমগ্ৰ সত্যৰ বিনাশৰ অৰ্থ দিছে; মৃত লোকে সকল যেনে এই পাক্ষিকৰ সৈতে তেওঁলোকে কৰি তিয়াও অসত্য নাইলি, যি অসত্য থকাৰ বাবে তেওঁলোকে সমগ্ৰ অসত্য ঈশ্বৰ চিন্তিত খোদিত হৈয়েই থকাৰ। সেয়েহে তেওঁৰ জীৱিতদাস সকলক উৎসাহিত কৰিবলৈ ঈশ্বৰে এই সন্মতী বাৰটো সম্বন্ধন কৰে। তেওঁ তেওঁলোকক সাঁৱৰাই দিয়াৰে, তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰি মৃত্যুৰ টোপনিৰ পিছত তেওঁলোকে জাগৰণৰ বাবে এটা সময়ৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে, যাৰে তেওঁলোকে, তেওঁৰ দ্বাৰা, পুনৰুত্থান হ'ব। তেওঁলোকে তেওঁলোকে যীচু খৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি আৰু বচিবৰ অধীনত তেওঁলোকে অত্যাচৰ কৰা সকলক বচিব কৰাৰ সুযোগ পাবৰ সকলকো পুনৰুত্থান কৰা হৈছে, বিনুত হাজাৰ বছৰৰ শেষত। থিয়োৰি বাৰটো, কথক জে. জে. বেলম্বৈ তেওঁলোকৰ কৰা সকলৰ বাবে যোগ্য কৰা মৃত্যুৰ দুগুণ ফল হ'ব। পৃথিৱীত বৰ্ণিত সকলৰ বাম প্ৰকাম প্ৰকায়, বিনুত ইয়াৰ পিছত আহিব ইয়াৰ সময়ত আৰু দ্বিতীয় প্ৰকায়ত, শেষৰ চৰিত্ৰৰ দ্বিতীয় মৃত্যু, সেই ঘটনাটো য'ত থিয়োৰিষ্টন যুগৰ সকলো সময়ৰ খৰীষ্টান সকলৰ " সকলো সত্য হৈ " অবশিষ্ট বা বশিষ্ট, আধ্যাত্মিক ব্যৱস্থাৰ বাবুদে ঈশ্বৰ ন্যায়ৰ বচিব প্ৰকাৰে কৰা দেখিব।

ইয়াৰ প্ৰতি বী প্ৰতিচ্ছিত ^৪ ৮ নং অধ্যায়ৰ শিষ্ট ইপে পিজি মৰ্কাফৰ চৰিত্ৰ আৰু ইয়াক সম্বন্ধ কৰা ৰাজতন্ত্ৰী দী সকলক শাস্তি দিবলৈ প্ৰকাম কৰা " মহাক্ৰম " ৰ বাবুদে নিশ্চিত কৰে। সুকল্ম, ঐশ্বৰিক পোছৰ, চন্দ্ৰ, অন্তৰ্ভাৱ কথক ধৰ্ম, আৰু তৰ, ধৰ্মীয় লোকে সকলক ১৭৯৩ আৰু ১৭৯৪ চনত ফৰাচী বৰ্ণিত সকলে নাশ্চিকত ৰ ওপৰত কৰা অত্যাচৰ ফলত তৃতীয়াংশৰ অংশ শিকিত হৈ আঘাতপ্ৰাপ্ত হয়।

শান্তিপূৰ্ণ প্ৰকট যন্ত্ৰণাকলক উদ্দেশ্য প্ৰৱণ কৰা বাৰটো শেষত আত্মাই অস্বাভাৱিক প্ৰতি তেওঁৰ নিন্দক নিশ্চিত কৰি এই কথা মনত পেলাই দিয়াৰে স্পষ্টা সহস্ৰব্দ আৰু শীৰ্ষকৰ সময়ত প্ৰকৃত কৰা শেষৰ চৰিত্ৰৰ বাবে নিৰ্মাণিত জনৰ প্ৰতিশোধ লোৱা হ'ব। সেয়েহে তেওঁ নিজৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ কৰ্ত্তব্যপ্ৰাপ্ত নহয়, এই আৰু শীৰ্ষকৰ আগত য'ত তেওঁ তেওঁলোকে তেওঁৰ অত্যাচৰী সকলৰ বচিব কৰিব, যীচু খৰীষ্ট সৈতে, আৰু তেওঁলোকে মৃত্যুদণ্ড ৰায়দানত অংশগ্ৰহণ কৰিব। " তেওঁ লোকে দণ্ডৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব

যানে কেইম শিল্পীৰ পাত্ৰৰো ভূমিকা য়। " এই ৰায়দনৰ উদ্দেশ্য হ'ব শেষ ৰায়দনৰ দৰ্শনীয় মৃত্যুৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত হোৱা দোষীৰ দুখ-কষ্টৰ সময়নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা। ২৯ পদটোৱে উদগনি দিয়ে: ৰত্নপুৰাণতৰ। " আৰু মই তক ৰত্নপুৰাণতৰটো দিম। " এই অভিব্যক্তিটোৱে সুক্ক্ষ্ম বুজায় ঐশ্বৰ্য্যিক পোহৰৰ প্ৰতিচ্ছবি। বজায়ীয়ে ননজ্ঞা লৰাৰ বাবে ঐশ্বৰ্য্যিক পোহৰত প্ৰকাশ কৰিবা কৰিনুত এই চৰিত্ৰ প্ৰকাণ্ডৰ আগত এই শব্দটোৱে প্ৰথম আখৰটো প্ৰস্তুত কৰা যিটো আহে। ৰত্নপুৰাণতৰটোৱে কথ ২ পোত উল্লম্ব কৰা হৈছে। ১:১৯-২০-২১: " আৰু আমা ৰত্নপুৰাণৰ বা কথ অধিক নিশ্চিত কৰা হৈছে, যাৰ প্ৰতি তোমা লোকে ভুল কৰা কৰ, যানে কেইতোমা লোকে আনধৰ ঐহিত জলিকৰি থকা পোহৰৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখক, যাৰে যিালৈ কেদিন ভাৰ নহয় আৰু ৰত্নপুৰাণৰ তোমা লোকে হৃদয়ত উদয় নহয় পৰিত্ৰ আত্মৰ দৰা পৰিত্ৰ। " এই পদটোৱে ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাক্যৰ গুৰুত্ব ওপৰত আনোৱা পাত কৰিছে। ৰাণ আগন্তুক যুগৰ প্ৰকাণ্ডটো দনত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ঐশ্বৰ্য্যিক আজ্ঞা ৰক্ষা কৰাৰ দৰা আধ্যাত্মিক ভাৱে চৰিত্ৰকৃত হ'ব। ৮:১৪। " ২৩০০ সন্ধ্যা আৰু ৰত্নপুৰাণৰ আৰু পৰিত্ৰ নশ্য হ'ব। " কৰিনুত সেই সময়ত এই পদটোৱে ৰাণ অনুবাদত হোৱা গৈছিল " ২৩০০ সন্ধ্যা আৰু ৰত্নপুৰাণৰ আৰু পৰিত্ৰ পৰ্য্যক হ'ব। " এই অনুবাদতো ঐশ্বৰ্য্যিক বৰ্ত এক ইআছিল কৰিনুত কম নিখঁত আছিল এই ৰূপত ইয়াক আমা ৰপ্ত আৰু ৰাণকৰ্ত যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰকাশৰ দৰা জগতৰ অন্ত ঘোষণা কৰা বুলি ব্যখ্যা কৰিব পাৰি। ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত আৰু ১৮৪৪ চনৰ পতনত এডভেণ্টুৰিষ্ট বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা দুটা সম্পন্ন কৰিবলৈ ঐশ্বৰ্য্যিক আমা ৰক নপক্টেণ্ট উইলিয়াম মিলি ৰক ব্ৰহ্ম হ'ব কৰিছিল। ৰাণ তোলোকে আৰু ঐশ্বৰ্য্যিক ৰচিৰ নতুন পৰিত্ৰৰ মানদণ্ড পূৰণ কৰা নাছিল। যীচুৰ ধৰ্মিকত চৰিত্ৰ, কৰিনুত ই ৰাণ যীচুৱে নিজ ইনিষ্টিটিউত কৰা প্ৰকৃত নিষ্টিটিউত সকলকহে উপকৃতকৰে, আৰু ইয়াৰ দৰা, সকলো সময়ত আৰু জগতৰ শেষলৈকে।

ইয়াত, থিয়োৰি আৰু চৰ্চ্ছিব মাজত, ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত প্ৰথম দিনটো, দনৰ আদেশ ৮:১৪ বলবৎ হয় আৰু আমা সেই ৰথৰ খ্ৰীষ্ট সকলক আত্মাই সম্বন্ধন কৰা ৰত্নসমূহত ইয়াৰ পৰিণতি আৱিষ্কৰ কৰিমা।

পৰৱৰ্তী শতিকা কথ্য: ১ ৮৪ ৩ – ১ ৮৪ চনৰ পৰা

বিশ্বা নসভা

পুনৰুদ্ভৱৰ এ পৰ্যটনিক খৰিষ্টান বিশ্বাস

৫ম যুগ: চৰ্ছি

১ ৮৪ ৩ চনৰ বসন্তৰ ল'ৰা ১ ৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰৰ এডভেণ্টুৰিষ্ট
বিচাৰকৰ ছাত্ৰী চুখৰিষ্ট যোগা কৰা বিচাৰ

১ পদ: " আৰু চৰ্ছিৰ মণ্ডলীৰ দুতকলিখা: ঈশ্বৰৰ সাত আত্ম আৰু সাত
তৰ থকা জনে এই কথা কৈছে: মই তোমাৰ কৰ্ম্মাৰ জা নো যো তুমি জীয়াই থকা
আৰু মৃত হোৱা। "

চৰ্ছি " যুগে তেওঁলোকৰ বাবে আৰম্ভ কৰা দুটা বিৰোধী প্ৰক্ৰিয়াটো
খৰিষ্টান আচৰণক উজ্জ্বল কৰি তুলিব পৰি তসকল যাক যীচুৰ যোগা কৰিছে: "
আপোনা কজীয়াই থকা বুলি গণ্য কৰা হয়, আৰু আপুনি মৃত"; আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো, ৪
পদত: " তেওঁলোকে মোৰ লগত বগাৰ পোষা পনিৰ্ধাৰিত কৰি বগত তেওঁলোক যোগে
। " তেওঁৰ বৰ্ত্ত দুটাৰ বিষয়বস্তু দৰাই " চৰ্ছি " নামটোৰেও এক দ্বন্দ্বত অৰ্থাৎ
বহন কৰা যাব ইন্দ্ৰিয়বোৰ একে বাবে বিপৰীতা এই গ্ৰীক মূলৰ মূল ধৰণ বোৰ
মই ধৰি ৰাখিছোঁ: আক্ৰমণ আৰু বহুমূলীয়া শিল্প, অৰ্থাৎ মৃত্যু আৰু জীৱন। মুখখনৰ
আৰু কনভলচন ইয়াটো চৰ্ছিক হ'ব সজ্ঞা দিয়া; গ্ৰীক ভাষাত চৰ্ছিয়ন হৈছে
চৰ্ছিৰ বৰজা লৰাওপৰত বহি; চৰ্ছি এটা মাছ আৰু ইয়াৰ বিপৰীত অৰ্থাৎ চৰ্ছি আৰু
চৰ্ছিক্স বহুমূলীয়া শিল্প; চৰ্ছিক্স হৈছে বিভিন্ন ধৰণৰ বদামী বঙা
চলচ্চিত্ৰ। এই প্ৰক্ৰিয়াৰ আৰম্ভণিতে যীচুৰ নিজকে " যিজনৰ ঈশ্বৰৰ সাতটি
আত্ম আৰু সাত তৰ আছে, " অৰ্থাৎ আত্মৰ পৰিচয় আৰু সাত যুগৰ তেওঁৰ
দাসসকলৰ ওপৰত বিচাৰ কৰা বুলি উপস্থাপন কৰিছে। দানৰ দৰাই ১২, তেওঁ
এডভেণ্টুৰিষ্ট বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা হ'ব বৰ নদীৰ ওপৰত থিয় হৈ ইয়াত নিজৰ
দিয়া। সম্ভৱনৰ চিনাকি ৰূপটোৰ ব্ৰহ্মৰ মন কৰক, যিয়ে বুজায় যে তেওঁৰ
আলোচকজনসকল মুৰ্ছিক অৰ্থাৎ এজন। সমগ্ৰ প্ৰক্ৰিয়াটো নিয়মটোৰেই চিন্তিত।
যীচুৰ খ্ৰীষ্টাৱৰ্ত্তৰ বৰ্ত্ত উল্লেখ কৰা প্ৰক্ৰিয়াটো ব্ৰহ্মৰ অন্তৰ্গত। নতুন
" বোজা " (বিদ্বেষী বিশ্বাসী সকলৰ ধৰণ অনুসৰি) এতিয়া পৰিচািত হৈছে আৰু দাবী
কৰা হৈছে। বোমান দেওবৰৰ পক্ষ পৰিত্যগ কৰি শনিবাৰৰ বিশ্বাসৰ বাবে ল'ব
লাগিব। দানৰ এই আদেশ ৮:১৪ য়ে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা সন্মত

কনষ্টেণ্টাইন প্ৰক্ৰমে স্থাপন কৰা পৰিস্থিতিক ওলোট কৰে। ১৮৪৪ চনৰ ১১ বছৰৰ আগতে ১৮৩৩ চনত মাজনিশাৰ পুৱা ৫ বজা লৈ কনষ্টেণ্টাইনৰ অবিৰত বৰষুণৰ মাজেৰে আৰু সমগ্ৰ আমেৰিকাৰ ভূখণ্ডত দৃশ্যমান হৈ গৈ শৰ্মা প্ৰক্টেণ্টেণ্ট খ্ৰীষ্টানসকলৰ বহুপতনৰ চিত্ৰ আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। এই ব্যক্তিৰ বিষয়ে আপোনাৰ পত্ৰীয়নিয়ামলৈ গৈ শৰ্মা অক্লান্তকৈ সন্ধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। "তেনেৰে বংশই তোক কৰিছে"। "১৮৩৩ চনৰ তৰিখৰ পতনসেয়েহে অক্লান্তকৈ এই বংশৰ ব্যাপক পতনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। এই আৰম্ভণিৰ শিৰ উদ্ভৱত ৬ নং ছীলৰ বিষয়বস্তু দিয়া হৈছে প্ৰকাশিত বাক্য ৬:১৩ পদত। যিচুৱে কৈছে "তুমি জীয়াই থকা আৰু মৃত্যুৰ কাল হ'ব।" তেওঁ যিজনৰ কথা কৈছে তেওঁ সেয়েহে গৈ শৰ্মাক প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিত কৰাৰ সন্ধান আছিল। আৰু এই বিৱৰণ প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্মৰ সৈতে মিল খায় যি যি নেজিৰ সংস্কৰক বিশ্বাস কৰি গৈ শৰ্মাৰ সৈতে মিলন ঘটাইছে বুলি ভাবে। গৈ শৰ্মাৰ ৰায়টোপৰে "মই তেনেৰে কৰ্মৰে জা নো," "আৰু তুমি মৃত।" গৈ শৰ্মাৰ পৰাই নিজাই ইমহান বিচাৰকজনৰ পৰাই এই বিচাৰ আহিছে। প্ৰক্টেণ্টেণ্টে এই বিচাৰক আওকাণ কৰিব পাৰে, কিন্তু ইয়াৰ পৰিণতিৰ পৰা তেওঁ সাৰি যাব নোৱাৰে। ১৮৪৩ চনত দিয়াইলে ৮:১৪ পদৰ আদেশবলবৎ হয় আৰু কেনো খ্ৰীষ্টানে জীৱিত গৈ শৰ্মাৰ বিধানক আওকাণ কৰাৰ কথা নহয়। এই অজ্ঞানতাৰ ইলেকৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাক্যৰ প্ৰতি অৱজ্ঞানৰ বাবে হৈছে, যাৰ প্ৰতি পঁচনি পতিৰে ২ পতিৰ ৩ পদত আমাৰ সম্পূৰ্ণ মনোযোগ দিবলৈ উপদেশ দিছে। ১:১৯-২০: "আৰু আমাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাক্য অধিক নিশ্চিত কৰা হৈছে, যাৰ প্ৰতি তেনেৰে লক্ষ্যৰে আলোচনা কৰিছিল যে তেনেৰে লক্ষ্যৰে আনধৰ ঐহিক জীৱিত থকা পোহৰৰ দৰে সাৱধান হৈছে, যাৰে যিালৈকে দিন ৰত্নপুৰা নহয় আৰু তেনেৰে লক্ষ্যৰে হৃদয়ত ৰত্নপুৰাৰ তৰা উদয় নহয়। এই কথা প্ৰক্ৰমে জানি যে শাস্ত্ৰ কেনো ভৱিষ্যদ্বাণী কেনো ব্ৰহ্মত্বত ব্যক্তিৰ নহয় বশিষক। ১৮৪৩ চনৰ পৰা জীৱন আৰু মৃত্যুৰ মাজৰ পাৰ্থক্য সূচী কৰে।

২ পদ: "সজা গহাই থকা আৰু মৰিবলৈ সাজ হোৱা বাকী থকা বস্তুৰে এক শক্তিশালী কৰ, যি যি নোমই তেনেৰে কৰ্মৰে মৰে গৈ শৰ্মাৰ আগত সিদ্ধ হোৱা নাহি।"

যদি তেওঁলোকে পৰিত্ৰৰ নতুন মানদণ্ডত প্ৰকাশে নকৰে, তেন্তে প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্ম "বাকী সকল" "মৰিব"। কাৰণ গৈ শৰ্মা ইয়াক দুটা কাৰণত নিন্দা কৰে। প্ৰথমটো হ'ল ৰোমান দেওবাৰৰ প্ৰমাণ, যাক দিনৰ আদেশৰ ক্ষমতা কৰিছে।

নিন্দা কৰা হয়। ৮:১৪; দ্বিতীয়টো হ'ল ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্যৰ প্ৰতি অনাগ্ৰহ, যাৰ বাবে এডভেণ্টিষ্ট অৰ্ভিজেক্টৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰে দিয়া পাঠৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব নোৱাৰিলে প্ৰক্টেষ্টেণ্ট বংশধৰসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰৰ পোৱা অপৰাধবোধ বহন কৰিব। দুয়োটা কথাত যীচুৱে কৈছে: "মই তেনোৰ ক্ৰমশঃ মনোৰ ঈশ্বৰৰ আগত সিদ্ধ হোৱা নাই।" "মনোৰ ঈশ্বৰৰ আগত" বুলি কৈ যীচুৱে প্ৰক্টেষ্টেণ্টসকলক ঈশ্বৰ, পিতৃৰ আঙুলিৰে লিখা দহ আজ্ঞাৰ মানদণ্ডৰ কথা সোঁৱৰাই দিয়ে, যাক তেওঁলোকে তেওঁলোকক বক্ষা কৰিবলগীয়া পুত্ৰৰ পক্ষত তুচ্ছজ্ঞান কৰে। তেওঁ আৰ্হি হিচাপে দিয়া তেওঁৰ নিখুঁত আজ্ঞাৰ বাবে বিশ্বাসৰ লগত প্ৰক্টেষ্টেণ্ট বিশ্বাসৰ কোনো মিল নাই, যি বহু কথক পৰা উত্তৰাধিকাৰী, প্ৰথম আৰু প্ৰধানকৈ প্ৰথম দিনা ইয়া প্ৰতীক বিশ্বাস। সামূহিক প্ৰক্টেষ্টেণ্ট ধৰ্মীয় নীতিৰ ওপৰত পৰিত্ৰাণৰ দূৰৰ চৰিদৰ্শনৰ বাবে বন্ধ হৈ যায়, "যিটো হৈছে" বা "তৰ" পতন।

৩ পদ: "এতেকে তেনো লোকে কৰ নকৰে গ্ৰহণ কৰিলে আৰু শুনিলে সেই কথাত মনত ৰাখিব, আৰু ধৰিব ৰখিব আৰু অনুতপ কৰিবক, যদি তুমি সি বনাথকা, তেন্তে মই চমেকৰ দৰে তেনোৰ ওপৰত আহিম আৰু মই তেনোৰ ওপৰত কোন সময়ত আহিম তুমি নাজান।"

এই ক্ৰিয়াই "মনত ৰাখিব" অতীতৰ বচনাৰ ওপৰত সমালোচনাত্মক ধ্বনিত বুজায়। বৰ্ণিত সঁচা অৰ্থত নিৰ্ধাৰিত সকলো হেনজি বচনা কসমালোচনা কৰিব পৰা কৈ নম্বৰ। তদুপৰি এই আদেশ "মনত ৰাখিব" চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ আৰম্ভণিতে "মনত ৰাখিব" বা উদগনি দিয়ে, যিয়ে স্পষ্টাৱৰ্তনৰ পৰিত্ৰাণ বিশ্বাসৰ আদেশ দিয়ে। ইয়াত আকৌ, দুগুণে চৰকাৰী প্ৰক্টেষ্টেণ্ট ধৰ্ম ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লগত আৰু ১৮৪৪ চনৰ শৰৎৰ লগত উইলিয়াম মিলৰ আৰম্ভ কৰা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বৰ্ত্তমানৰ প্ৰতি পুনৰবিবেচনা কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছে, বৰ্ণিত ঈশ্বৰৰ ১০খন আজ্ঞাৰ ভিতৰত^৪ আজ্ঞা পাঠৰ বিষয়েও পুনৰবিবেচনা কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছে, যিটোই ১৮৪৩ চনৰ পৰা মৰ্ত্তমানলৈ পাপত উলংঘা কৰি আহিছে। যীচুৰ সৈতে বিচ্ছিন্নতাৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ গৰ্ভাৱৰ্ত্তিতোপ্ৰায়ন কৰা হৈছে: "যদি আপোনাক / "নহয়, মই চমেকৰ দৰে আহিম আৰু আপোনাক নোহোৱা মই আপোনাৰ ওপৰত কৰি যিটো আহিম।" ভীতি অনুতপ আৰু অনুতপৰ ফলত অবিহন প্ৰক্টেষ্টেণ্ট বিশ্বাস নিশ্চিতভাৱে বৰ্ত্তে।

৪ পদ: “ তথ পিও চ্ৰ্ছিত তেমা ব ক ইজ নমা ন্মানুহ আছে, যিসকলে নাজি ব
ক পোষ অশু চকিৰ নাই তেওঁলোকে মনো লগত বগা ক পোষ পনিৰ্ধ চৰ্চাবি ক বণ
তেওঁলোকে যোগে। ”

একনতুনপৰ্বত্ৰৰ উন্ময় ঘটাব। এই বৰ্ত্ত যীচুৰে " ক ইজ নমা ন্মানুহ
" অস্বত্ৰ সাব্যস দিবলৈ সনুজ্জট হৈছে। তেওঁলোকে মাজত থকা এলেনেজি
হোমাইটৰ আগত প্ৰকাশ কৰা সৰ্বশেষ অনুসৰ্মিত ৫০ জন পুৰুষ হোমাইটৰ
অনুমোদন লাভ কৰিছিল। এই " ক ইজ নমা ন্মানুহ " যেনে পুৰুষ আৰু মহিলা কবুজা য
যিসকলক প্ৰভুৰ আশা অনুসৰ্মি নাজি বৰ্ণনাসৰ সাব্যস বাবে ব্যক্তিগতভাৱে
অনুমোদিত আৰু ধন্য কৰা হয়। যীচুৰে কৈছে: " তথ পিও চ্ৰ্ছিত আপোমা ব
ক ইজ নমা ন্মানুহ আছে যিসকলে নাজি বৰা পোষ অশু চকিৰ নাই আৰু তেওঁলোকে
মনো লগত বগা ক পোষ পনিৰ্ধ চৰ্চাবি ক যিনো তেওঁলোকে যোগে। " যীচু খ্ৰীষ্টই
নাজি ইস্মীকৰ্ত দিয়া মৰ্যাদাৰ বিষয়ে কমেও বৰ্ত্ত কৰিব পাৰে? ১৮৪৩ আৰু
১৮৪৪ চনৰ বৰ্ষাসৰ পৰীক্ষাৰ বৰ্জীযিসকলক যীচুৰে অনন্তজীৱন আৰু সম্পূৰ্ণ
পাৰ্শ্বী স্মীকৰ্তৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে যিয়ে আগনুজ্জ ফৰা ডেলফাৰ বাৰ্ত্ত
আনুষ্টমিক ৰূপ ল'ব। " ব্ৰহ্ম "ৰ অশু চিত্ৰমানুহৰ মুক্ত আচৰণৰ বাবে ই বুলি
কোৱা হয়। " ক পোষ " যীচু খ্ৰীষ্টই আৰোপ কৰা ধৰ্মকিত হোমাইটৰ বাবে, এই
ক্ৰমত " বগা " ইয়াৰ অশু চিত্ৰ ইপৰম্পৰাগত প্ৰক্টেষ্টিগট শৰিৰৰ বাবে এই
ধৰ্মকিতৰ ক্ৰমিক সূচনা। ইয়াত ইয়াৰ বিপৰীতে অশু চিত্ৰৰ অনুপস্থিতিয়ে দান
অনুসৰ্মি যীচু খ্ৰীষ্ট " চৰ্বিনতা ধৰ্মকিত " ৰ অভ্যাসৰ দীঘলীয়া কৰণ কবুজা য।
৯:২৪। অতি সোমকালে, বৰ্ষমবৰৰ জন্ম আৰু অনুশীলনতেওঁলোকে প্ৰকৃত
পৰ্বত্ৰ, ফল আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰদান কৰা ধৰ্মকিতৰ চিনি দিব। এই
বিবেচনা পূৰ্ণাৰু বুদ্ধিমান পছন্দই অতি সোমকালে তেওঁলোকে আগনুজ্জ ৫ পদৰ
" বগা ক পোষ " ৰ দ্বাৰা প্ৰতিমিত পৰ্বত্ৰৰণ আৰু সৰ্বগীয়া মহিমা চৰ্বিনতা কৰি
তুলিবা আত্মাই তেওঁলোকে " নৰিদয়ী " ঘোষণা কৰিব: " আৰু তেওঁলোকে ৰুমথত
কোমো মছি পোষ নগল, ক যিনো তেওঁলোকে নৰিদয়ী (প্ৰকাশিত বাক্য
১৪:৫)। তেওঁলোকে পাব " সকলো লগত শান্তি আৰু পৰ্বত্ৰ, যাৰ অৰ্থানে
কোমো মাংস ইপ্ৰকৃত দেখে নাপাব, " পোষৰ মত, ইব্বী . ১২:১৪। কংক্ৰিটভাৱে
এই " বগা ক পোষ " ৰোমান দেওবৰৰ অভ্যাস গঠন কৰা পাপ আতৰোমাই ৰূপ
ল'ব। যিহেতু তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰে দুবাৰকৈ ইয়াৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছে, ইয়াৰ ঐহিত,
ইয়াৰ অনুমোদনৰ চিন হিচাপে ঈশ্বৰৰ মোহৰ তেওঁলোকে দিয়া হৈছে বৰ্ষমবৰ যি

প্ৰকৃৰ মনোমীত লোকেসকলক বগা কৰিবলৈ আহে যদি সকলো তেওঁৰ ধৰ্মকিত্ৰ বক্ষ্য কৰে। এইদৰে "পৰিত্ৰাণৰ শূদ্ৰ" সম্পন্ন কৰা হয়, যিটোৰূপত সেই সময়ত দানিয়েলে ৮:১৪ পদৰ অনুবাদকৰাইছিল। এই সন্দৰ্ভত ১৮৪৪ চনৰ ২৩ অক্টোবৰৰ পৰা যীচুৱে বিজয়ী নৰিষ্ঠিত সকলক স্বৰ্গীয় দৰ্শনত পৰিত্ৰাণৰ পৰা প্ৰাৰ্থনা পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থপৰিত্ৰাণৰ সন্মিলন যোৱাৰ প্ৰতিমূৰ্তি দিছিল। এইদৰে তেওঁ দৃষ্টান্তকল্পকৰে। সেইমূহৰটো মনত পালে ইহুদী যোৱা কৰা চতমৃত্যুবৰণ কৰি তেওঁৰ নৰিষ্ঠিত সকলক পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছিল। এইদৰে "প্ৰায়শ্চিত্ত দিন , " হিব্ৰু " যোম কাপ্পুৰ" পূৰণ হৈছিল। এই পৰিঘটনা ইতিমধ্যে সংঘটিত হোৱাৰ বাবে দৰ্শনত থকা বাক্য নবীকৰণৰ উদ্দেশ্য আছিল। বৰল যীচুৰ মৃত্যুৰ দৰা পোৱা চৰিত্ৰা ধৰ্মকিত্ৰৰ প্ৰথম অধিগ্ৰহণৰ ওপৰত প্ৰাণ উত্থাপন কৰা। এইটো আক্ৰমিক অৰ্থ চৰ্চাৰ পৰিত্ৰিত সকলৰ বাবে পূৰ্ণ হয় যাৰ প্ৰদৰ্শিত ব্ৰিষ্টস স্মৃতিৰূপ ঈশ্বৰৰ বাবে অসম্ভৱজনক। দুটা কাৰণত ঈশ্বৰে তেওঁ লোকে না কচকৰি পাৰে কাৰণ তেওঁৰ যোৱা কৰা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক সত্যৰ প্ৰতি প্ৰথমৰ অভাৱ আৰু ১৮৪৩ চনৰ পৰা দানিয়েলে ৮:১৪ পদৰ আজ্ঞা বলবৎ হোৱাৰ ফলত ব্ৰিষ্টমৰাৰ উলংঘাৰ বাবে।

৫ পদ: " যদি জনজৈয়কৰে, তেওঁ বগা কাপোৰ পিন্ধবি; মই জীৱনৰূপসজ্জাৰ পৰা তেওঁৰ নাম মৰ্চ পালে বনকৰোঁ কৰ্মত মোৰ পিতৃ আৰু তেওঁ স্বৰ্গস্থিতৰ আগত তেওঁৰ নাম স্মৰণ কৰিম।

যীচু খ্ৰীষ্ট মুক্ত কৰা নৰিষ্ঠিতজন হৈছে এজন আজ্ঞাৰ সত্তা, যিয়ে নিজৰ জীৱন আৰু অনন্ত জ্ঞান স্মৃতিৰূপ ঈশ্বৰৰ ওচৰত খাণী বুলি সচতে অনুভৱ, জ্ঞানী আৰু ন্যায়পৰায়ণ। এয়াই তেওঁৰ জয়ৰ বহুসংখ্য। তেওঁৰ লগত বৰিদ হ'ব নোৱাৰে, কাৰণ তেওঁৰ সকলোকৰ আৰু কাৰণত তেওঁ অনুমোদন দিয়ে। লগতে তেওঁ নিজৰ ইতিহাসৰ ত্ৰাণকৰ্তা আনন্দৰ যিহেতু ওঁক চিনি পায় আৰু তেওঁক তেওঁৰ নামৰে মাত্ৰ, তেওঁৰ পূৰ্ণৰূপে তেওঁক দেখে জগতখনৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰাই। এই পদটোৱে দেখুৱাইছে যে মিছা ধৰ্মান্থীসকলৰ মিছা দাবীৰে আনৰ সৈহিবৰে প্ৰায়ন কৰা সকলৰ বাবেও কৰ্মান অসাৰ আৰু প্ৰাণৰণমূলক। শেষ বাক্য যীচু খ্ৰীষ্ট হ'ব যিহেতু সকলোকে কয়: " মই তোমাৰ লোকে কৰ্মৰে জ্ঞানো। " এই বচনা অনুসৰি তেওঁ নিজৰ জ্ঞান কটোৰে ভাগ কৰি সোঁফালে নিজৰ ভাৱ আৰু বাওঁফালে শেষৰ্চাৰ বৰ্দ্ধিতীয় মৃত্যুৰ জীৱনীয়তাবদ্ৰিষ্টা ছাগলী আৰু ভোম্ৰাৰ পূৰ্বৰে

৬ পদ: “ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ মংগলী বীলা কক আত্মাই ক'ব, তেওঁ শুন না ”

আবক্ষৰিক অৰ্দ্ধ সকলোৱে আত্মৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাক্য শুনাব পাৰে যদিও তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লক্ষ্যসকলে হেঁচাৰ অৰ্থ বুজাব পাৰে, যাক তেওঁ প্ৰৱৰণ দিয়া আৰু শব্দ দিয়া। আত্মাই নিৰ্দ্ধাৰিত পৰিঘটনা কবুজ যি যিবিধে ঐতিহাসিক সময়ত সম্পন্ন কৰা হয়, গতি কৰি নিৰ্দ্ধাৰিত জন ধৰ্মীয় আৰু ধৰ্ম্মবিপক্ষে ইতিহাসৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হ'ব লাগিব আৰু সাব্যস্ত, প্ৰাংসা আৰু ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বিৱৰণীৰে গঠিত সমগ্ৰ বাইবেলখনৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হ'ব লাগিব।

টোকা : ৩ পদত যীচু খ্ৰীষ্টে পৰিতপ্তকোষ্টেণ্টেজ নক কৈছিল " গতি কৰি তুমি ক'ব নেকি গ্ৰহণ কৰিলি আৰু শুনিলি মনত ৰাখি, আৰু ধৰি ৰখক আৰু অনুতপ কৰক। যদি তুমি সাৰনাথ ক, তেন্তে মই চেষ্টাৰ দৰে আহিম আৰু তুমি নিজা নিকায়ে মই তেওঁৰ ওপৰত ক'বোঁ সময়ত আহিম। " ইয়াৰ বিপৰীতে বিজয়ীসকলৰ উত্তৰাধিকাৰীসকলৰ বাবে ২০১৮ চনৰ বসন্ত পৰাই এই বাৰ্ষটোৱে ৰূপান্তৰিত হৈছে: "আপুনি যদি চাই থাকে, মই চেষ্টাৰ দৰে নাহিম, আৰু আপুনি নিজা নিকায়ে মই আপোনাৰ ওচৰলৈ কৰি মান সময়ত আহিম। " আৰু প্ৰকুৱে তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰিছে, যিহেতু আজি ২০২০ চনত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লক্ষ্যসকলে ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে প্ৰকাশ পোৱা তেওঁৰ প্ৰকৃত উত্তৰিত হ'ব বুলি বিশ্বাসযোগ্য লাভ কৰিছে। বিনুত, প্ৰকোষ্টেণ্টেজ বিশ্বাসক এই নিখুঁত কআওকাণ কৰিবলৈ নিন্দা কৰা হৈছে, যিটো সংৰক্ষিত, কৰলৈ যীচুৱে, তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে। ৰাৰণ দুই দশক সকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ আচৰণৰ বিপৰীতে “ প্ৰকুৱে নিজৰ দাস ভাববাসী সকলক সত্ৰকনক কৰি একো নকৰে ” আমো ৩:৭।

৬ষ্ঠ যুগ: ফাঁলা ডেল ফাঁয়া

এডভেণ্টিজ আৰু নী নৰ্মাছ নত্ৰাশে কৰে

১৮৪৩ চনৰ পৰা ১৮৭৩ চনৰ ভিতৰত ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা প্ৰকৃত সপ্তা দিন শনিৰ বৰ ঐশ্বৰিক বিশ্বমৰাৰ পুনৰুদ্ধাৰকৰি চেনেথডে এডভেণ্টিজ অগ্ৰাণী সকলো গ্ৰহণ কৰে, যিটোৱে ১৮৬৩ চনৰ পৰা নামা কৰণকৰ এটা চৰকাৰী আমেৰিকা ঋণীষ্টন ধৰ্মীয় প্ৰতিষ্ঠানৰ ৰূপলয়: "চেনেথডে এডভেণ্টিজ চৰ্চ। " দন. ১২:১২ ত প্ৰকৃত কৰা শব্দ অনুসৰি যীচুৰ বাৰ্ষিক বিশ্বমৰাৰ বিশ্বমৰাৰ দৰা পৰিত্ৰ কৰা তেওঁৰ মনোমীত লক্ষ্যসকলক উদ্দেশ্য দিয়া হৈছে, ১৮৭৩ চনৰ ভিতৰত। এক সময়ত এই মনোমীত লক্ষ্যসকলে দন. ১২:১২ ৰ ধন্যতৰ পৰা লাভ নহয়: " ধন্য যি জনে অপেক্ষা কৰে, ১৩৩৫ দিনলৈ ক'ব "।

১৮৪৩ চনৰ পৰাস্থপতি নতুনমা নদগুড ৮৭ ৩ চনত সাৰুজ নী নহঁ পৰে

৭ পদ: " আৰু ফাঁলা ডে লেফাঁ য়াৰাজী বদুত লৈ লিখি: যি পৰিত্ৰ, যি সত্য যি জনবহু তত দ্যুদৰ চৰি আছে, যি জনখেলি দিয়া আৰু কমেও বন্ধ নকৰে, যি জনে বন্ধ কৰে আৰু কমেও খুলি বিনোদেৰে, তেওঁ এই কথ কই ছে: »

ফাঁলা ডে লেফাঁ য়ানা মৰে বয়ে চুৰে তেওঁ বমনোমী তজন বন্দে খুৱাইছে। তেওঁ ঘোষণা কৰিলে: " যদি তেওঁ লোকে ইজনে সিজ নবপৰি পৰমে আছে তেন্তে সকলোৰে জানিব য়ে তেওঁ লোকে মৰে শিষ্যা য়েহন ১৩:৩৫" আৰু এইটোৱেই হৈছে ফাঁলা ডে লেফাঁ য়াক্ষত্ৰ য়াৰ গ্ৰীক শিপি বাক্য হৈছে ভূত্বকোপ । তেওঁ ইয়াক বচনা কৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক বৰ্ছ লৈছিল তেওঁ লোকে বিশ্বাসক পৰীক্ষিত পলে ইছিল আৰু এই বীজ যীসকলৰ বাবে তেওঁ পৰমে উফন্দ উঠ। তেওঁ এই বৰ্ছত নিজকে উপস্থাপন কৰি কয়: " পৰিত্ৰ, সত্যই এই কথ কই ছে। " পৰিত্ৰজন, কাৰণ ই এনে এটা সময় য়ে তেওঁ য়াৰ বিশ্বাসৰ আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক পৰিত্ৰকৰণ দনৰ আজ্ঞা দৰা প্ৰাৰ্থনা য়। ৪:১৪ ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰ বলবৎ হয়। সত্যজন, কাৰণ এই ভৱিষ্যৎবাণী মূলক সময়ত সত্যৰ বীধন পুনৰুদ্ভবক হয়; ঈশ্বৰে তেওঁ ৪ৰ্থ আজ্ঞা পৰিত্ৰক কৰ্মীসকলে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰ ভৱিষ্যৎগচৰি য়োৱা দেখিছে। তেওঁ লগতে কই ছে: " যি জনবহু তত ডেৰি দৰচৰি আছে। " এইবোৰ বোমৰ দখল বুলি দাবী কৰা চণ্টপটি বৰচৰি নহয়। " দ্যুদৰ চৰি " " দ্যুদৰ পুত্ৰ, " যীচু নিজে ই ব্ৰহ্মগত ভৱে । আনকমেও ই চৰিত্ত পৰিত্ৰগ দিব নোৱাৰে, কাৰণ তেওঁ এই চৰিটো নীজ বৰু চৰু পত " কন্থ " লৈ ফুৰিছিল, ইছৰমত। ২২:২২: " মই তেওঁ বৰ কন্থ দ্যুদৰ বংশৰ চৰি থৈ দিম: য়ে তেওঁ য়াত তেওঁ খলি, তেওঁ য়াকমেও বন্ধ নকৰি; য়ে তেওঁ য়াত তেওঁ বন্ধ কৰি, তেওঁ য়াকমেও খুলি বিনোদেৰি । " এই পদটোৱে তেওঁৰ অত্যাচৰ কৰু চটোকে চিহ্নিত কৰা এই চৰিটোৱে ইয়াত প্ৰতিবিলৈ পাওঁ " যি জনখেলি আৰু কমেও বন্ধ নকৰে, যি জনে বন্ধ কৰে, আৰু কমেও খুলি বিনোদেৰে । " ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰ ই চোভেনথডে এডভেণ্টজিমৰ বাবে পৰিত্ৰগৰ দুৱাৰ মুকলি কৰা হৈছিল আৰু ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰ ই বোমো নদেওৰ বৰ ধৰ্মীয় অনুগামী সকলৰ বাবে বন্ধ কৰা হৈছিল। কাৰণ তেওঁ লোকে উপস্থাপন কৰা মতবাদৰ সত্যমূহৰ অধীনত থকিবলৈ সন্মত হৈছিল আৰু তেওঁ লোকে বিশ্বাসৰে তেওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণী মূলক বাক্যক সন্মান জনাইছিল যীচুৰ আত্মাই ফাঁলা ডে লেফাঁ য়াক্ষগৰ সন্তকলক কলে: " মই তেওঁ লোকে কাৰ মবোৰে জানো! চোৱা, কাৰণ তেওঁ লোকে অলপ শৰ্ক আছে, আৰু আছে মৰে বাক্য

পালনকৰ্ম মণ্ডে নাম অস্বীকাৰ কৰা নাই মই তেওঁলোকৰ সন্মুখত এটা মুকলি দুৱাৰ ৰখিছোঁ, যিটো কমেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰে। " এই সৰু ধৰ্মীয় গোটটো আনুষংগিকভাৱে ১৮৬৩ চনৰ পৰা কৰল আমাৰে কৰি ন আছিল। বৰ্ষিত ১৮৭৩ চনত বটেলবৰ্জিত অনুষ্ঠিত হোৱা এখন সাধাৰণ সন্মিলনৰ সময়ত আত্মই ইয়াৰ বাবে এক সৰ্বজনীন মিছনেৰী দুৱাৰ মুকলি কৰি দিলে, যিটো যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত প্ৰকৃতি যাবতালৈকে চলি থকা বলাগিছিল। কমেও ইয়াক বাধা নদিলে আৰু ঈশ্বৰে ইয়াৰ যত্ন ল'ব। মন কৰিবলগীয়া যে, যীচুৱে প্ৰকৃত সন্তোষকলৰ মাজত যিবিলাক ভুল কথা আঙুলিয়াই দিছে, সেইবোৰেও ১৮৪৩ চনত প্ৰক্টেষ্টেণ্ট বিশ্বাসৰ পতনৰ কাৰণসমূহক সংজ্ঞা দিয়া।

৭ নং প্ৰকল্প শৰ ১২ টা জনগোষ্ঠীৰূপৰ্ণ পা ইছে

৮ পদ: " মই তেওঁলোকৰ কৰ্মক্ষেত্ৰ জানোঁ চোৱা, তেওঁলোকৰ সামান্য শক্তি আছে, আৰু মণ্ডে বাক্য পালনকৰ্ম মণ্ডে নামক অস্বীকাৰ কৰা নাই মই তেওঁলোকৰ সন্মুখত এটা মুকলি দুৱাৰ ৰখিছোঁ, আৰু কমেও তাক বন্ধ কৰিব নোৱাৰে। "

যীচুৱে তেওঁক ধৰ্মিকিত বুলি গণ্য কৰা তেওঁৰ কৰ্মৰ ওপৰত সেই সময়ৰ নীৰ্বাচনজনক অনুকূলভাৱে বিচাৰ কৰা হয়। ১৮৭৩ চনত যীচুৱে এডভেণ্টিষ্ট কলক ২০৩০ চনৰ বসন্ত কালত অৰ্থাৎ ১৫৭ বছৰৰ পিছত খোলা থকা বলাগীয়া স্বৰ্গীয় মুকলি দুৱাৰৰ প্ৰকৃতি কৰা দ্বাৰা তেওঁৰ উত্তৰী অহাৰ দৰ্শিত তেওঁলোকৰ অগ্ৰাৰ্থ ঘোষণা কৰে। / তৰ পিছৰ বৰ্তোতে, যিটো লাওৱাৰিলাই উদ্দেশ্য কৰা হৈছে, যীচুৱে এই দুৱাৰৰ সন্মুখত থিয় হ'ব, এইদৰে তেওঁৰ উত্তৰী অহাৰ আগতীয়াহোৱাৰ ইংগিত দিব: " চোৱা, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টোকাৰ মাৰিমা। যদি কমেও এই মণ্ডে মাতৃশ নদীৰ বখন খুলি দিয়ে, তেন্তে মই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিম, আৰু তেওঁমণ্ডে লগত। প্ৰকল্প শৰিত বাক্য ৩:২০। "

ইহুদী সকলৰ বীৰ্যটন বিশ্বাসৰ প্ৰকাশৰ অনুমতি দিয়া হৈছিল

নৱম পদ: " চোৱা, চ্যন্ত নৰনা মধ্যৰ পৰা মই তেওঁলোকক ইহুদী বুলি কয়, বৰ্ষিত মিছা কথা কোৱা, তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ভৰিৰ আগত আহি উপাসনা কৰিবলৈ আৰু মই তেওঁলোকক প্ৰথম কৰা বুলি জ্ঞান দিবলৈ দিম। "

জাতি আৰু মাংস অনুসৰি প্ৰকৃত ইহুদী সকলৰ এডভেণ্টিষ্ট গোটত প্ৰকাশৰ উদ্ভূত দি এই পদটোৱে বিশ্বমৰাৰ বিশ্বমৰ পুনৰুদ্ধাৰ নিশ্চিত কৰে; দেওবাৰ এতিয়া তেওঁলোকৰ ধৰ্মান্বেষিত বাধা নহয়। কাৰণ ৩২১ চনৰ পৰা ইয়াক পৰিত্যাগ

কৰাৰ ফলত আনুষ্ঠানিক ইহুদী সকলে ঔখৰ্শ্টন ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰাৰ বাধা দিছে। জাৰ্ভিৰ ইহুদী সকলৰ ওপৰত তেওঁৰ বৰ্চাৰ বৰ্শসী সাক্ষী পোনেৰে ব্যক্তিগত মতামতনাছিল। এই প্ৰকাৰ শক্তি ব্যক্তি ইতিমধ্যে প্ৰকাৰ শক্তি ব্যক্তি ২:৯ পদত ইহুদী সকলেনিন্দ কৰা আৰু *সম্বন্ধ* যুগৰ বোম্বোনে সকলে অত্যাচাৰ কৰা তেওঁৰ দাস সকলক উদ্দেশ্য লিখা বৰ্ত্তত ইয়াক নিশ্চিত কৰিছে। মন কৰিবলগীয়া যে জাৰ্ভিৰ ইহুদী সকলে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ পৰা লাভ নহ'বলৈ এডভেণ্টিষ্ট নীতিত খৰ্শ্টন পৰিত্ৰণক স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। কেৱল ইউনিভাৰ্চেল এডভেণ্টিষ্ট মসেই ঐশ্বৰিক পোছৰ কঢ়িয়াই লৈ ফুৰা যেন ই ১৮৭৩ চনৰ পৰা একচেটিয়াৰ বাঁহৰ লগত পৰিছে। বিনুত সাৱধান হওক! এই পোছৰ, ইয়াৰ মতবাদ আৰু ইয়াৰ বাৰ্ত্তাসমূহ যীচু খৰ্শ্ট একচেটিয়া সম্পৰ্ক; কোনো মানুহ আৰু কোনো প্ৰতিষ্ঠানেই নিজৰ পৰিত্ৰণ বিপন্ন নকৰিব। ইয়াৰ বৰিত্ৰাক নাকচ কৰিব নোৱাৰে। শেষত এই পদত যীচুৰে নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে "যে মই তোমাক প্ৰথম কৰিলোঁ।" ইয়াৰ অৰ্থ হ'ব যে এই আশীৰ্বাদৰ সময়ৰ পিছত তেওঁ আৰু ভাল পাব নোৱাৰিব? হয়, আৰু এইটোৱেই হ'ব "লাওদিকিয়া" কঢ়িয়া বৰ্ত্তাৰ অৰ্থ।

ঈশ্বৰৰ আৰু জ্ঞান আৰু যীচুৰ বিশ্বাস

১০ পদ: "তুমি মোৰ ধৰ্ম্মক ব্যক্তি পালন কৰাৰ বাবে মই তোমাক পৃথিবীত বস কৰা সকলক পৰীক্ষা কৰিবলৈ জনাপৃথিবীত আহিবলগীয়া পৰীক্ষাৰ সময়ৰ পৰা পৰীক্ষা কৰিম।"

ধৰ্ম্ম শব্দটোৱে দানিয়েলে ১২:১২ পদত উল্লেখ কৰা এডভেণ্টিষ্ট অপেক্ষাৰ প্ৰকাণ্ড গটো নিশ্চিত কৰে: "ধন্য যি জনে পৰীক্ষা কৰে, আৰু যি জনে বৰ্ত্তাৰ পৰীক্ষা দিলে আহে।" পৰীক্ষাটো "পৃথিবীৰ বসতি সকলৰ" বিশ্বাসৰ বিষয়ে, যিসকলে "জনাপৃথিবীত বস কৰে," অৰ্থাৎ যীচু খৰ্শ্ট, স্মৃতিৰত ঈশ্বৰে চৰ্চা পোৱা। ই মানৱ ইচ্ছাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ আৰু "ইকুমেনিকেল শাৰিৰিক বিদ্বেষী আত্মক উন্মোচন কৰিবলৈ আহে, যায়েগৈক "oikomené" দ্বাৰা এই পদটোৰ "জনাপৃথিবী" বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে।

এই প্ৰতিজ্ঞাই কেৱল এই চৰ্ত্ততহে যীচুক প্ৰতিজ্ঞা কৰে যে প্ৰতিষ্ঠানটোৱে আৰম্ভৰ বিশ্বাসৰ গুণগত মান বজাই ৰাখে। যদি এই পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বিশ্বাসৰ চূড়ান্ত সাক্ষ্য নীতি পৰীক্ষাৰ সময়লৈকে এডভেণ্টিষ্ট বৰ্ত্তা চলি থাকিব লাগে, তেন্তে ই প্ৰতিষ্ঠানিক ৰূপত হ'বই লাগিব বুলি ক'ব নোৱাৰিব। কেৱল তৰ পিছৰ ১১ পদত এই বৰ্ত্তাৰ ওপৰত ভাৱকি উৰি থাকে,

তৱে ত্ৰিযালৈ কসেমূপ্ৰকা ইতি বাচক আৰু ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ। যীচুৰ প্ৰকৃতিজ্ঞেই ২০৩০ চনত তেওঁৰ বংশধৰ জীয়াই থকাৰ বাৰ্ষিক্য হ'ব। সেই সময়ত ১৮৭৩ চনৰ প্ৰকৃত নিৰ্ধাৰিত সকলো প্ৰকল্প শিত বাক্য ১৪:১৩ অনুসৰি "প্ৰকৃত "শুইপৰবি" আৰু মই স্ক্ৰিপ্স পৰা এটা মাত্ৰ শুল্ক লোৱা, লিখক ধন্য যদি সকলো মত কৰি সকলো এতিয়াৰ পৰা প্ৰকৃত মৃত্যুবৰণ কৰা হয়, আত্মাই কয়, যাত তেওঁলোকে নিজৰ পৰিশ্কাৰ পৰা বশ্বৰম পায় তেওঁলোকে বৰ। "সেয়েহে এইটো এই আদৰ্শ মনোমীতজনক যীচু খ্ৰীষ্টে প্ৰদান কৰা দ্ৰুতি যিটো ধন্য। "কিন্তু যীচুৱে যিটো আশীৰ্বাদ দিয়া সেয়া হৈছে কৰ্মৰ দ্বাৰা প্ৰদৰ্শিত আচৰণ। "ফলি ডেলফিয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলো নিৰ্মিত। পুনৰুত্পাদকৰবি, ২০৩০ চনত, তেওঁৰ কৰ্ম, তেওঁৰ বশ্বৰম, স্ক্ৰিপ্স ঈশ্বৰে দিয়া সত্যসমূহক তেওঁ দিয়া শাসনৰ পতত তেওঁ গ্ৰহণ কৰা; বাৰণ তেওঁলোকে শাসন কৰা ওৰপৰা বৰ্তাৰ সন্মুখীন হ'ব যি তেয়াঈ শ্বৰিক পৰিকল্পনাৰ বুজা বুজা নিখুঁত হ'ব।

যীচু খ্ৰীষ্টে এডভেণ্টিষ্ট প্ৰকৃতিজ্ঞ আৰু তেওঁৰ সত্যৰ বাণী

১১ পদ: "মই সোমক লোআহিম, তেমাৰ যদি আছে তে কৰি থকা, যাত তেমাৰ মুকুটকোনা ল'ব নোৱাৰে। "

সোমক লোআহিম বৰ্তো এডভেণ্টিষ্ট ধৰণৰ। এইদৰে যীচুৱে আন সকলো ধৰ্মীয় ধৰ্মাংগী পৰিত্যগ কৰাটো নিশ্চিত কৰে। তেওঁৰ গম্ভীৰত ঘূৰি অহাৰ আশা পূৰ্ণ হ'ব শাসন কৰি, যিটো তেওঁৰ প্ৰকৃত নিৰ্ধাৰিত সকলক চিনাক্ত কৰা অন্তিম মূল্য পৰা গ্ৰী। কিন্তু বাকী বৰ্তোমো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বুজিবও জন কৰা: "আপোমাৰ যদি আছে তে কৰি থকা, যাত আপোমাৰ মুকুটকোনা ও নলয়া। "আৰু শত্ৰু নহ'লে তেওঁৰ মুকুটকোনা ল'ব পাৰে? সেয়েহে তেওঁৰ বংশধৰ সকলো প্ৰক্ৰিয়া তেওঁলোকে চিনাক্ত কৰিব লাগিব, আৰু ইয়াৰ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে এনে কৰা নাছিল যে তেওঁলোকে মানৱত বদীমন্তে বৰ বলি হৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকে সৈতে মিত্ৰ কৰিব, ১৯৬৬ চনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি।

১২ পদ: "যি জনে জেয় কৰে, মই মোৰ ঈশ্বৰৰ মনদৰিত এটা সত্তা সাজিম আৰু তেওঁ আৰু বহিৰলৈ নাযা। মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ ঈশ্বৰৰ নাম আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ নগৰৰ নাম লিখিম, নতুন যিৰূশালেম যি মোৰ ঈশ্বৰৰ পৰা স্ক্ৰিপ্স পৰা নাৰ্মা আহিব আৰু মোৰ নতুন নাম। "

বিজয়ী সকলৰ প্ৰতি উৎসৰ্গিত আশীৰ্বাদৰ শেষ বাক্যত যীচুৱে লাভ কৰা পৰিত্ৰণৰ সকলো প্ৰতিমূৰ্তি একত্ৰিত কৰিছে। "মোৰ ঈশ্বৰৰ মনদৰিত এটা

সত্ত্ৰাভ "ৰ অৰ্থা হ'ল: মৰোঁ সমা বশ্যে নৰিষ্কাৰিতজনত মৰোঁ সত্যক কঢ়িয়াইনিবলি
এট কৰ্ঠনসমৰ্দ্ধা । " ... আৰুএৰ্ণনাযাযা/ " অধিক": তেওঁৰপৰিত্ৰণ চৰিন্তা হ'ব
/ মই তেওঁৰওপৰত মৰোঁ ঙ্গশৰ্ৰৰ নামলিখিম": মই তেওঁৰমাজতএদনত হৰেই
যোঁৱা ঙ্গশৰ্ৰৰ চৰিত্ৰৰ পৰ্ণমিৰ্ৰতি খেদিত কৰিম। " ... আৰুমৰোঁ ঙ্গশৰ্ৰৰ নগৰৰ
নাম " : তেওঁ পৰ্ণ শতি বাক্য ২১ পদত বৰ্ণনা কৰা মনোমীতজনৰমহিমাত
অংশীদাৰ হ'ব মহিমামণ্ডিত নৰিষ্কাৰিত যিসকল ঙ্গশৰ্ৰৰ স্কন্ধতসকলৰ দৰে
সম্পূৰ্ণপা আৰু শীহৈ পৰিছে": যীচুৱে তেওঁৰনামৰপৰিবৰ্ত্তাক পাৰ্ৰি স্কন্ধ
পৰ স্কন্ধীয় পৰ্ণত্ৰলৈ যোঁৱাৰ সৈতে জড়িতকৰিছে। জীৱিত হওক বা পুনৰুত্থান
হওক, পৰিত্ৰণ পোঁৱা নৰিষ্কাৰিতসকলে একে অৰ্ভজ্জ্ৰ জীয়াইথৰ্ৰি আৰুআৰু শী
মহিমামণ্ডিত, অক্ষয় আৰুঅনন্তশৰীৰলাভকৰিব।

এই পদত ঙ্গশৰ্ৰৰ সৈতে তুলনাৰওপৰত জোঁৱা দিয়াটো এইটোৱেই ন্যযয
যে যীচুকনিজে ইৰিষ্কাৰিতসকলে তেওঁৰঐশৰ্ৰিক দশত বচিৰ্ৰি পায।

১৩ পদ: " যজিনৰৰ্ণ গ আছে তেওঁশুনা হওক, আত্মই মণ্ডলীবোঁৰক কৰি
কৰা। "

বাছনিকৰাজনপোঠটোবুৰ্জি পাইছে, বিনুত তেওঁৱেইবুৰ্জি বপাৰে। এইটোঁসঁচ
যে এই বৰ্ৰত কৰলতেওঁৰববাইপ্ৰকৃত কৰাইছিল। এই বৰ্ৰত এই কথটো
নিশ্চিতি কৰাযে পৰ্ণ শতি বহুসফসমূহৰব্ৰথয আৰুবুজা বুৰ্জিক বুলিঙ্গশৰ্ৰৰ ওপৰত
নিৰ্ৰজাশীল, যজিনতেওঁৰদাসসকলকপৰিষ্কা কৰা আৰুবছনিকৰে।

এডভেণ্টিষ্টপ্ৰকৃষশাৰ বাৰ্ৰতক অস্বীকাৰকৰাৰপৰিছোঁয়াকবৰ্মিকৰাইছে

" মই সেনেকল লোহিছোঁ। তোঁমাৰ যি আছে তে কজোঁৰে ধৰিৰাখ, যাত
তোঁমাৰ মুকুটকোঁমোও ল'ব নোঁৱাৰে । " হয়, সেইসময়ৰচৰকাৰী এডভেণ্টিষ্টমৰ
বৰাশেষএতিয়াওবহুদূৰত আছিলআৰুসময়ৰক্ষয়-ক্ষয়ৰ লগেলগে ১৫০ বছৰৰ
পাছতবিশ্বাস আৰুআগৰদৰে নহ'ব। যীচুৱে দিয়া সতৰ্কতা ন্যযয আছিল বিনুত
ইয়াৰ পৰ্ণ কোঁমো গুৰুত্বদিয়াহোঁৱা নাছিলআৰুবুজা হোঁৱা নাছিল। আৰু ১৯৯৪
চনত এডভেণ্টিষ্ট পৰ্ণফ্টনটোৱে সঁচকৈ যেনজিৰ "মুকুট," হৰুৱায়ীচুখীষ্টি
দূত এলেনেজি হোঁৱা ইটে ১৪ আৰু ১৫ পৃষ্ঠত "মৰোঁ প্ৰথম দৃষ্টি" অধ্যযত তেওঁৰ
"আৰম্ভণি লিখনী" নামৰকিত পখনতভৱিষ্কাৰণী কৰাশেষ "মহানপোঁছ"কনাকচ
কৰি: তলৰ পাঠটো এই পৃষ্ঠবোঁৰ এট উদ্ধৃতি। মই এইটোঁ উল্লেখ কৰিব
বচিৰিছোঁ যে তেওঁ এডভেণ্টিষ্ট কৰ্মৰ ভগ্নৰ বিষয়ে ভৱিষ্কাৰণী কৰিছে আৰু

প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩: ১৮৪৩-৪৪ চাৰুছি , ১৮৭৩ ফৰিলা ডেলফিয়া ১৯৯৪
লা ওড্‌চিফাৰ্জি নটিস মা বশেট পস্থপ নক বাস কলেশি ক্ৰমৰ সাৰাংশদ গুধিৰিছে।

এডভেণ্টজি মঞ্জা গ'য

এলেনজিহোৱা ইটবপ্ৰথম দৰ্শমত প্ৰকাশ শ পা ইছলি

"মই পৰিয়ালবসোৱাতপ্ৰকাৰ কৰিথকাঁত পৰিত্ৰ আত্মমই মনো ওপৰত
জিৰণিলৈছিল আৰু মই যেন এই অনুক্ষৰ জগতখনৰ ওপৰত আৰু ওপৰলৈ উঠি
আহিছিলোঁ। মই ঘূৰি চাই মনো এডভেণ্টজি ই সকলকএতিয়াও এই জগতত থকা
দেখিলোঁ, বিনুত মই তেওঁলোকক আৱিষ্কাৰ কৰিবপৰা নাছিলোঁ। তেতিয়াএটি মাত্ৰ
মনো ক'লে, "আকোঁএবৰচওক, বিনুত অলপওপৰলৈ।" মই ওপৰলৈচলোঁ, আৰু
মই এটি ঠক আৰু সংকীৰ্ণ পথ দেখিলোঁ, এই জগতখনৰ ওপৰত ওখকৈ তেওঁৰ
ওপৰত চকুৰখিলে, তেওঁলোক নৰিপদআছিল।

বিনুত অলপপিছতকেঁছুমানব্ৰহ্মন্ত হৈক'লেযেচহৰখন এতিয়াওবহুদূৰত
আছেআৰুতেওঁলোক ভৰিছিলযে তেওঁলোক ততসমেকালো উপস্থিতি হ'ব। তৰ
পিছতযীচুৱে তেওঁলোকৰ গনোৱময় সোঁহতখন ওপৰলৈ তুলি তেওঁলোকক উৎসাহিত
কৰিলে য'ৰ পৰা এডভেণ্টজিসকলৰ ওপৰত পোহৰ নৰিচ্ছ হৈছিল। তেওঁলোক
চিঞৰি উঠিল, "হলেনুয়া" বিনুত তেওঁলোকৰ মাজৰকেঁছুমানে এই পোহৰক
নৰিচ্ছ জন্তুৱে নাকচ কৰি ক'লে যে তেওঁলোকক নতৃত্ব দিয়া ঈশ্বৰ নহয়।
তেওঁলোকৰপিছফালথেক পোহৰটো অৱশেষতুমা ইগ'ল, আৰুতেওঁলোক নিজক
গভীৰ আন্ধৰত বচিৰি পালে। তেওঁলোক উজুৰ্টিখাই লক্ষ্য আৰু যীচু দুয়টোক
হেৰুৱাইপালে, তৰপিছতবটৰপৰা পৰিতলৰ দুষ্ট জগতখনত ডুবগ'ল।

ঈশ্বৰে যুৱতী এলেনে গ'ল্ড-হাৰমনক দিয়া এই প্ৰথম দৰ্শমৰ বিৱৰণীয়ে
দানিয়েলেৰ প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ দৰেই মূল্যমান এটি ক'ডযুক্ত ভৱিষ্যদ্বাণী গঠন
কৰে। বিনুত ইয়াৰ পৰা লাভৱান হ'বলৈ আৰ্মি ইয়াৰ শূদ্ধব্ৰহ্ম কৰিব লাগিব।
গত্ৰক'ৰুজা ইদম।

শব্দটোৱে মৰ্থ ২৫:১ ৰ পৰা ১৩ পদৰ "দহজনী কুমাৰীৰদৃষ্টান্ত"ত দৰ
আগমনৰ ঘোষণাক বুজায়। ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰালতখ্ৰীষ্ট উভতিআহাৰবাবে
অপেক্ষাকৰপৰীক্ষা আৰু ১৮৪৪ চনৰ শৰৎৰালৰবীক্ষাই প্ৰথম আৰুদ্বিতীয়

প্ৰশ্ন গঠন কৰিছিল এই দুটা প্ৰশ্নশাৰ্হ এক লগে যীচু খ্ৰীষ্ট আশীৰ্বাদ পোহা পথ বা পথত আগবাঢ়িয়েলৈ "চ.ভ.নথডে এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট"ৰ দলটোৰ "আঁৰত" বখা বৰ হিনী টোৰ "প্ৰথম পোহৰ"ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট অগ্ৰাামী সকলৰ বাবে ১৮৪৪ চনে পৃথিবীৰ শেষৰ তৰিখ আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক শব্দটোৰে সেই সময়ৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক প্ৰকৃত কৰিব পৰা শেষৰ ইবলেৰত তৰিখটোৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। এই চূড়ান্ত তৰিখটো পাৰ হৈ তেওঁলোকে যীচুৰ উত্তৰি অহাৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল এইটো অৰ্থেই হ'ব বুজি ভাবি। বৰ্নুত সময় পাৰ হৈ গ'ল আৰু যীচু এতিয়া ওঘৰি নাহিল; দৰ্শনে বৰ্ন উদগনি দিয়ে: "তেওঁলোকে দেখিলে যে চহৰখন অতি দূৰত আৰু তেওঁলোকে ততসোমক লৈ উপস্থিত হোৱাৰ কথা ভাবিছিল"; অৰ্থাৎ ১৮৪৪ চনত বা সেই তৰিখৰ কিছু সময়ৰ পাছত ১৯৪০ চনৰ আশপোশাযেতিয়া মই দৃশ্যপটলৈ আহিলোঁ, এই নতুন আৰু গৌৰৱময় পোহৰ লাভ কৰিলোঁ যিয়ে তৃতীয় এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট আশা গঢ়ি তোলে। এইবাৰ যীচুৰ প্ৰত্যৱৰ্তা **১৯৯৪ চনৰ** শৰৎকালৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। নিশ্চিতভাৱে এই বাৰত ঘোষণা কৰিল ফৰ্নস্ট ভেলেংস্কাৰৰ 'নত অৱস্থিতি সাৰ্দ্ধনী'ন এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট মৰ এক অগ্ৰাশীৰ বৰ্ষিয়ে জড়িত আছিল। ফৰ্নস্কা দক্ষিণ-পূব অঞ্চলৰ এই সৰু চহৰখনৰ বাবে ঈশ্বৰৰ পছন্দ ইয়াৰ ব্যথ্য আছে। তেওঁ ইপোপাই উচ্চৰ্ষাৰ্হ ডিটেনেচনত্মত্ম হয়, ১৭৯৯ চনত, প্ৰবন্ধ শিতিব্য ১৩:৩ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা সত্যটো পূৰণ কৰি। তদুপৰি ভেলেংস্কা আছিল সেই চহৰ য'ত ঈশ্বৰে ফৰ্নস্কা দেশত প্ৰথম এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট গীৰ্জা প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। তেওঁ ইতিওঁ নিজৰ ঈশ্বৰিক গৌৰৱময় শেষ পোহৰ আনিছিল আৰু ২০২০ চনৰ শেষৰফালে মই নিশ্চিত কৰিছোঁ যে তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ পৰা অহাৰ আৰু নিশ্চয় লাভ কৰিছোঁ যিবোৰ মই এই নথিখনত উপস্থাপন কৰিছোঁ। ভেলেংস্কা এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট অগ্ৰাশীৰ আমাৰ ভগ্নী এলেণ্ড দৰ্শনাত শেষ গৌৰৱময় পোহৰৰ সম্ৰূপ অংশটো পূৰণ কৰিবলৈ এক সাৰ্দ্ধনী দৃশ্য হিচাপে কাম কৰিছিল। এই দৰ্শনে আমাক সেই বচিৰ প্ৰকাশ কৰা যো যীচুৰে ভেলেংস্কাত বাস কৰা অৰ্হি জ্ঞানটো আগবঢ়াইছে, অৰ্থাৎ দহজনী কুমাৰীৰ দৃষ্টান্ত তৃতীয় প্ৰশ্ন। যীচুৰে উপস্থাপন কৰা পোহৰৰ প্ৰতি তেওঁৰ আচৰণৰ দ্বাৰা প্ৰকৃত এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট চিন পায়। প্ৰকৃত এডভ.ন্ট্ৰিষ্ট "হেলো, লুয়া"ৰ দ্বাৰা নিজৰ আনন্দ প্ৰকাশ কৰে; আত্মৰ আশীৰ্বাদ পাই তেওঁ নিজৰ পাত্ৰটো তেলেৰে ভৰাই দিলে। ইয়াৰ বিপৰীতে মিছা এডভ.ন্ট্ৰিষ্টকলে "এই পোহৰক নিৰ্দ্ধাৰিত প্ৰত্যখ্যন কৰে।" ঈশ্বৰীয় পোহৰৰ এই প্ৰত্যখ্যন তেওঁলোকেৰ বাবে মাৰত্মক, কাৰণ

ঈশ্বৰে তেওঁলোকে এই নাট্যবচক পৰ্য্যবসায়ৰ বৰিদ্ধ সত্ৰক কৰি দিছিল, তেওঁলোকেৰ বাবে উদ্দেশ্য কৰ পৰৱৰ্তি বৰ্ত্তত, তেওঁৰ দূতৰ পৰ্য্য; লাম্পৰ "পোহৰ" উৎপন্নকৰ তেলেৰপৰ বৰ্ত্তিত থলী পাত্ৰ হৈ পৰিবা অনিবাৰ্য্য পৰিণতি ঘোষণা কৰা হৈছে: "তেওঁলোকেৰ আঁৰত থকা পোহৰটো অৱশেষতনুমা ইয়াব"; তেওঁলোকে এডভেণ্টজি মৰজ টেৰমূল কথাবেশ অস্বীকাৰ কৰে। যীচুৱে তেওঁৰ নীতি প্ৰকাশে কৰিছে: "কিয়নোযাৰ আছে তেওঁক দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁলোকেৰ প্ৰকৃৰত থকাৰ কিনিত যাব নাহি তেওঁলোকেৰ যি আছে, সেইখিনিও তেওঁলোকেৰ পৰা কাঢ়িলেহা হ'ব।" মথি ২৫:২৯। "...তেওঁলোকে লক্ষ্য আৰু যীচু দুয়োটোৰে পৰ্য্য দৃষ্টি হৰুৱাইপালে, "খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহাৰ ঘোষণা কৰা এডভেণ্টজি বৰ্ত্তৰ পৰ্য্য তেওঁলোকে সংবেদনহীন হৈ পৰে, বা তেওঁলোকে "এডভেণ্টজি" নামেৰে লিখা এডভেণ্টজি আন্দোলনৰ লক্ষ্য অস্বীকাৰ কৰে; "তৰ পিছত তেওঁলোকে পথৰ পৰা পৰি তলৰ দৃষ্টি জগতখনত ডুব গ'ল," ১৯৯৫ চনত তেওঁলোকে আনুষ্টানিকভাৱে প্ৰক্টেণ্টেণ্ট মিত্ৰ আৰু বশিষ্ঠ নীতিবাদৰ পৰ্য্য নিজকে পৰ্য্যশুৰ্ত্তিবদ্ধ কৰে। এইদৰে তেওঁলোকে যীচুক হৰুৱাইপালে, আৰু স্বৰ্গ প্ৰকাশদৰা হৰুৱালে যিটো এডভেণ্টজি বিশ্বাসৰ লক্ষ্য আছিল। তেওঁলোকে যোগে দিলে, দন.১১:২৯ অনুসৰি "ভণ্ড," আৰু "মদ্ফায়া," যীচুৱে মথি ২৪:৫০ ত ঘোষণা কৰা ধৰণে; কাৰমআৰম্ভতি প্ৰদৰ্শন কৰা কথাবেশ।

আজি এই ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ব্যৱহাৰে পুৰা হৈছে। ১৮৪৪ চনৰ ভতিবত "তেওঁলোকেৰ পিছফালে প্ৰথম পোহৰৰ তৰিখ আৰু ১৯৯৪ চনৰ ভতিবত ফৰনস্ট স্মাপতি প্ৰথম এডভেণ্টজি গীৰ্জাই নাকচকৰ মহান ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পোহৰৰ তৰিখ, ভলেন্সছাৰ-ব'ন চহৰত, যিটো ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰদৰ্শনৰ বাবে ব্ৰহ্মহাৰ কৰিছিল। আজি চৰকাৰী এডভেণ্টজি মসত্ৰ শত্ৰু প্ৰক্টেণ্টেণ্ট আৰু কথলিকসকলকো তেওঁৰ বশিষ্ঠ নীতিবাদৰ "গভীৰ অন্তৰ্ভাৱ"ত আছে।

৭ম স্ক: লাওডিকিয়া

পৰ্য্যষ্টানিক এডভেণ্টজি মৰঅনত – থাৰ্ড এডভেণ্টজি প্ৰকৃষশাৰ প্ৰকৃষখন।

১৪ পদ: “আৰুলোদিকিয়ামণ্ডলীৰ দূতলৈ লিখা: ঈশ্বৰৰ স্ৰষ্টাৰ আৰম্ভাৰ বশিষ্ঠ আৰু সত্যসাক্ষী আমিনে এই কথা কৈছে।”

লা ওৰ্জিচ'যাহৈছে সপ্তা আৰু অন্তিম যুগৰ নাম; প্ৰক্ৰিয়াক এডভেণ্টজ মৰ আশীৰ্বাদৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। এই নামৰ দুটা গ্ৰীক মূল "laos, dikeia" যাৰ অৰ্থ: "বচিব কৰা মানুহ"। মনোৰাগত এডভেণ্টজ কালত ইয়াক অনুবাদ কৰিছিল "বচিব মানুহ" বৰ্ণিত প্ৰক্ৰিয়াকৈ। অজ্ঞাত আছিল যে এই বচিব ইয়াৰ পৰাই আৰম্ভ হ'ব, যিহেতু ১ পিতৰ ৪:১৭ পদত শিকোৱা হৈছে: "ক্ৰিয়নো-ঈশ্বৰৰ ঘৰত বচিব আৰম্ভ হোৱাৰ সময়ত ইপি বচি। এতিয়া যদি প্ৰক্ৰিয়াত আমাৰ পৰা আৰম্ভ হয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ শূভব্ৰত পালন কৰা সকলকো যি হ'ব?" যীচুৱে নিজকে এইদৰে কৈ উপস্থাপন কৰে: "এইবোৰ হৈছে আমনি বিশ্বাসী আৰু সত্য সাক্ষী, ঈশ্বৰৰ সূচী আৰম্ভ:"। হিব্ৰু ভাষাত আমোশব্দৰ অৰ্থ: সত্য। প'চনীয়েছনৰ সাক্ষ্য অনুসৰি যীচুৱে ইয়াক প্ৰমাণ কৰিছিল (২৫ বৰ), আৰম্ভণি, তেওঁৰ ঘোষণাৰ আগত দুবাৰকৈ পুনৰাবৃত্তি কৰিছিল। বৰ্ণিত পৰম্পৰাগত ধৰ্মীয় প্ৰমাণ তই প্ৰমাণ বা ঘোষণাৰ শেষৰ বৰ্ণিত পৰিণত হৈছে। তৰ পিছত ইয়াক প্ৰমাণ কৰা থলকি ধৰ্মৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূতৰ পোৱা "তেনেকুৱা হওক" অৰ্থত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। আৰু আত্মাই এই ধৰণটো প্ৰমাণ কৰে "সত্যত"। আমোশব্দটোকে ইয়াৰ নিখুঁতভাৱে ন্যয্য দ্বাৰত অৰ্থ দিবলৈ। লা ওৰ্জিচ'যাহৈছে সেই সময় যোৰ্জিয়া যীচুৱে শেষ সময়ৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ভৱিষ্যৎগী সমূহক সম্পূৰ্ণৰূপে আলোচনা কৰিবলৈ এক মহান পোছৰ আগবঢ়ায় আপুনি প্ৰতিফলিত কৰি পথনত ইয়াৰ প্ৰমাণ। যীচু আৰু চৰকাৰী এডভেণ্ট প্ৰক্ৰিয়াক মাৰ্জ তথ্যটো বহিৰ্জনকৰণ হ'ব সোৱা হ'ল তেওঁৰ পোছৰক প্ৰত্যক্ষ কৰা। এটা যুক্তিসংগত আৰু ন্যয্য পছন্দত ঈশ্বৰে এডভেণ্টজ মৰ ১৯৮০ চনৰ পৰা ১৯৯৪ চনৰ ভিতৰত সেই আৰম্ভণি আৰম্ভিত বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ বৰ্ণিত কৰিছিল যাৰ ফলত প্ৰক্ৰিয়াকালক হোৱা হৈছিল আৰু এডভেণ্ট অগ্ৰাণী সকলৰ আশীৰ্বাদ পাইছিল। পৰীক্ষাটো ইতিমধ্যে ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লৰ বাবে ঘোষণা কৰা যীচুৰ উত্তৰিত অহাৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছিল। তৰ পিছত ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰ। মনোৰাগত ১৯৮৩ চনৰ পৰা, মই প্ৰক্ৰিয়াক বাক্য ৯:৫-১০ পদত "প্ৰক্ৰিয়া শিষ্ট" বাক্যত উল্লেখ কৰা "প'চমা হ"। প্ৰমাণ কৰা ১৯৯৪ চনৰ বাবে যীচুৰ উত্তৰিত অহাৰ ঘোষণা এটা শব্দৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এই বিষয়বস্তুটো ১৮৪৪ চনত প্ৰক্ৰিয়াক ধৰ্ম অৰ্জিচ পৰা দিয়া কৰি, উল্লেখ কৰা "প'চমা হ" অৰ্থ ১৫০ বসন্ত বছৰৰ সময়ছোৱাই ১৯৯৪ চনলৈ যায়। চৰকাৰী সতৰ্কতাৰ পিছত প্ৰক্ৰিয়াকৈ ১৯৯১ চনৰ নৱেম্বৰ মাহতমোৰ বৰ্ণিত কৰাৰ ঘোষণা কৰে;

এইটো, আনহু তমেষ ঘোষণা বোৰে প্ৰমাণ আৰু অস্বীকাৰ কৰিবলৈ এতিয়াও তিনি বছৰ বাকী আছিল। পিছলৈ ১৯৯৬ চনৰ আশেপাশে এই অভিজ্ঞতাৰ প্ৰকৃত অৰ্থ মনোৰম বৰে স্পষ্ট হৈ পৰিল। যীচুৱে "লাওদকিয়া" লৈ লিখা পত্ৰত কৰোঁতা কথা বোৰে মাত্ৰ পূৰ্ণ হৈছিল আৰু এতিয়া ইয়াৰ নীৰ্বাণিত অৰ্থ ধৰণ কৰিলে। ১৯৯১ চনত কুহুমীয়া হৈ পৰা এডভেণ্টিষ্টকলে ১৮৭৩ চনৰ দৰে সত্যক আৰু ভাল নাপালে। আধুনিক জগতখনে ওত-ওঁলে-ফক প্ৰমাণিত কৰি আৰু হৃদয় জয় কৰি তেওঁলে-ফক দুৰ্দ্ধা কৰি তুলিছিল। "ইফচ" যুগৰ দৰে ইচৰৰ বী এডভেণ্টিজ মনোজৰ "প্ৰথম পৰম" হ'ব ব'লিলে ইছিল। আৰু যীচুৱে "ইয়াৰ মমবাৰ্তা আৰু মুকুট আঁতৰাই দিলে," কাৰণ ইও আৰু যোগ্য নাছিল। এই তথ্যসমূহৰ পোছত বাৰটো স্পষ্টৰে উজ্জ্বল হৈ পৰে। "আমনি" শব্দই সম্পূৰ্ণ সত্য দাবী আৰু ধন্য সম্পৰ্ক অন্তৰ্ভুক্ত কৰে। "স্বামী" বশ্বসী আৰু সত্য "অবশ্বসী" আৰু মিছলীয়া নীৰ্বাণিত জনক প্ৰত্যক্ষ কৰে। "ঈশ্বৰৰ স্মৃতি নীতি," সেয়েহে স্মৃতিৰেই, সামূহিকভাৱে অযোগ্য কলৰ বুদ্ধিমত্তা বন্ধ কৰিবলৈ আহে আৰু আদীপুস্কৰ কাহিনীত সন্নিৱিষ্ট আৰু লুকাই থকা সত্যসমূহৰ প্ৰতি তেওঁৰ নীৰ্বাণিত সকলৰ বুদ্ধিমত্তাক বক্ষণাত্মকভাৱে মুকলি কৰে। এক সময়ত "ঈশ্বৰৰ স্মৃতি নীতি" ক উদগনিদি। যিটো তেওঁ "আমনি" শব্দটোৰ সৈতে জড়িত কৰে, আত্মাই যীচু খৰীজ চূড়ান্ত প্ৰত্যক্ষতা অৰ্হ ওচৰত নিশ্চিত কৰে: "তৎক্ষণাত"। তথপিও ১৯৯৪ চনৰ পৰা ২০৩০ চনৰ ভিতৰত ৩৬ বছৰ পাৰ হৈ যাব, যিটোত ৰখি থকা প্ৰতিটো মানৱত বহুত পৰাৰ কথা।

মাৰাত্মক কুঁহিয়াৰ

১৫ পদ: "মই তোমাৰ কব্জাৰে জা নোঁ। মই জা নোঁ যো তুমি ঈশ্বৰ গৰম নহয়। তুমি ঈশ্বৰ গৰম হোঁ হ'লে ভল হ'লহঁত মো।"

আনানুষ্ঠানিক "তু"ৰ ব্ৰহ্মৰ প্ৰতিষ্ঠানটোকে উদ্দেশ্য কৰা হয়। এইটো হৈছে পিতৃৰ পৰা পুত্ৰ-কন্যালৈকে উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা ধৰ্ম ফল, য'ত বশ্বস পৰম্পৰাগত আনুষ্ঠানিক, বুৰ্তন হৈ পৰে, আৰু যিকোনো নতুন কথাৰ প্ৰতি ভয়ংকৰ হৈ পৰে; যি অৱস্থাত যীচুৱে ইয়াক আৰু আশীৰ্বাদ কৰিব নোৱাৰে যেতিয়া তেওঁৰহঁত ইয়াৰ সৈতে গৰাকৰিবলৈ ইমান নতুন পোছৰ আছে।

১৬ পদ: "এতেকে তুমি কমেও, আৰু ঈশ্বৰ গৰম নহয় মই তোমাৰ মনোৰম মুখৰ পৰা উলিয়াই দিম।"

এই প্ৰক্ৰিয়াৰ ক্ষেত্ৰত যীচুৱে ১৯৯১ চনৰ নৱেম্বৰ মাহত কৰিছিল যাত্ৰিয়াত ওঁৰ বৰ্ত্ত কঢ়িয়াই অনা ভাৱবোধৰ দীৰ্ঘ নকচাৰ বা প্ৰতিফলন। বহু বছৰ কৰিছিল। ১৯৯৪ চনৰ বসন্তৰ লতত ইৰ বৰ্মা হ'ব, যদিও যীচুৱে ঘোষণা কৰিছিল। ১৯৯৫ চনত কথলিকগী ৰজাই আয়ত্ৰ নকৰা বৰ্ষৰ নীতিমত প্ৰকাশ কৰিছে ইনজি। ইয়াৰ প্ৰকাশ দিব, য'ত তেওঁ ইতিবাচক প্ৰক্ৰিয়াটোৰ লগত যোগদান কৰিব, যিহেতু এতিয়াও ইতিবাচক অৰ্থাৎ শীতল

আধ্যাত্মিক ঐতিহ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি প্ৰকাশৰ গাৰ মূল কল্পনা

১৭ পদ: "কিয়নো তুমি ক'ছ 'মই ধনী আৰু সম্পত্তি বৃদ্ধি আৰু একোৱেই নাই' আৰু তুমি যো দুখীয়া, দুখীয়া, দৰিদ্ৰ, অন্ধ আৰু উলংগ সেই কথা নাজান।"

"... rich," এডভেণ্টিষ্ট চ'জ'নৱান আছিল ১৮৭৩ চনত, আৰু এলেন জি হেন্স ইটক দিয়া বহুতো প্ৰকাশ শয্যে তেওঁক আধ্যাত্মিক ভাৱে আৰু অধিক সমৃদ্ধ কৰি তুলিছিল। কনুত ভৰিফলগী মূলক সজ্ঞাত সেই সময়ৰ ব্যক্তিৰ বোঝা সোঁতৰ লেপৰণ হৈ গ'ল, যদিও প্ৰকৃত দূতৰ সন্মী জে মছহেন্স ইটো সঠিক ভাৱে বৰিছিল। জীৱিত ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ ভৰিফলগী বোঝা চূড়ান্ত সিদ্ধি আৰু নিৰ্দেশ প্ৰকাশৰ বাবে ৰচনা কৰিছিল। এই কৰণেই পৃথিৱীলৈ বিশাল পৰিৱৰ্ত্তা আনি সময়ৰ লগে লগে লাভ কৰা আৰু শিকোৱা ব্যক্তি সমূহৰ ওপৰত অহৰহ প্ৰক্ৰিয়া উত্থাপন কৰাটো ন্যায়মূলক প্ৰদান কৰে। প্ৰকৃত আশীৰ্বাদ সংৰক্ষিত; যীচুৱে ক'ছিল "যি জনমেৰে কৰ্ম্মাৰে শেষলৈ বৰপালন কৰে।" কনুত ১৯৯১ চনত তেওঁ ইপোছৰক প্ৰতিফলন কৰাৰ ভিত্তিতো এতিয়াও বহু দূৰত আছিল। সেয়েহে তেওঁ প্ৰকৃত নীতি বাৰ্ছলেন্স উপায়ৰ জৰিয়তে প্ৰকৃত কৰ্ম্মাৰে ফলকো নতুন পোছৰৰ প্ৰতি মনোযোগী হ'ব লাগিছিল। প্ৰতিফলনটোৰ ভাৱ আৰু যীচুৱে ইয়াক যি অৱস্থাত দাখিল আৰু ৰচিব কৰে, তৰ মাজত বৈপৰীত্য উল্লখ কৰা সকলো শব্দৰ ভিতৰত "উলংগ" শব্দটোৱেই এটা প্ৰতিফলনৰ বাবে আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যীচুৱে ইয়াৰ পৰা নিজৰ চৰিত্ত ন্যায় আঁতৰাই পেলাইছে ইতিবাচক মুখত আছে, মৃত্যু আৰু শেষৰ চৰিত্তৰ দ্বিতীয় মৃত্যুৰ নিন্দা; ২ কৰনিয়ীয়া পদত লিখা অনুসাৰ ৫:৩: "এতেকে আমি এই তুমত হুমনিয়াহ কঢ়ো আমাৰ স্ক্ৰীয়া বা সন্মানৰ কপোৰ পান্থিলৈ আৰু কক্ষ কৰি, যদি সঁচা কৈ যোমাকি পোৰ পান্থি উলংগন হয়।"

বিশ্বাসী আৰু সত্যসাধকীৰ পৰামৰ্শ

১৮ পদ: “ মই তোমা লোকক পৰামৰ্শ দিওঁ যে তুমি ধনী হ'বলৈ জুইত পৰীক্ষা কৰা সোণ মৌৰ পৰা কৰ্মনিবি, আৰু বগা কপোৰ কৰ্মনিবি, যাতে তুমি কপোৰ পান্ধি, আৰু তোমাৰ উলংগত কলজ জ্বলি নাযায় আৰু তোমাৰ চকুত চকুৰ ঔষধৰে অভিশেক্ষৰ, যাতে তুমি দিখো পাৰ। ”

১৯৯১ চনৰ মূল্যায়নৰ পাছতো প্ৰক্ৰিয়াটোৱে নিজৰ সংশোধন কৰি অনুভৱপূৰ্ণ উৎপাদনৰ বদলৈ তৰ্ফি বহুৰ সময় পা ইচ্ছাৰি বোন্ধ নাছিল। আৰু ইয়াৰ বপৰীত প্ৰতিপক্ষ যোগাটকলৰ সৈতে ইয়াৰ সম্পৰ্ক ইমানৈ ইকটকটীয়াহৈ পৰিছিল যে ১৯৯৫ চনত প্ৰক্ৰিয়া শিত আনুষংগিক মিত্ৰ স্থাপন কৰা হৈছিল। যীচুৱে নিজৰ প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ একচেটিয়া বিশ্বাসী হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে, “ জুইৰ দৰে পৰীক্ষা কৰা সোণ ” পৰীক্ষাৰ। তেওঁৰ গীৰ্জক নিন্দা কৰাৰ প্ৰমাণ প্ৰক্ৰিয়া শিত বক্য ৩:৪ পদত তেওঁৰ অগ্ৰামী সকলে “ যোগে ” হোৱা “ বগা কপোৰ ” ৰ অনুপস্থিতিত দেখা যায়। এই তুলনাৰ দৰে যীচুৱে এই কথাটো বুজা ইচ্ছা যে তেওঁ সঁচকৈ যি ১৯৯৪ চনৰ আগত “ লাওজিচিয়া ” ৰ এডভেণ্টিষ্ট কলক ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনৰ আগৰ এডভেণ্টিষ্ট প্ৰক্ৰিয়াৰ সৈতে একে ধৰণৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ অধীনত ৰখিছে; ১৮৪৪ চনত “ চৰ্ভেছি ” ৰ এডভেণ্টিষ্ট কলক উদ্দেশ্য দিয়া বাৰত শিকোৱাৰ দৰে তৰ্ফি অৰ্জিতৰ ওপৰত বিশ্বাস পৰীক্ষা কৰিবলৈ। বন্ধ, বদ্বৰী মনোভাৱৰে প্ৰক্ৰিয়াটোৱে বুজিব পৰা নাছিল যে যীচুৱে ইয়াক কৰিব ববে নিন্দা কৰিছে; ই আছিল “ অন্ধ,” যীচুৰ পাৰ্শ্ব পৰিচৰাৰ ফৰীটী সকলৰ দৰে। সেয়েহেই মথৰি দৃষ্টান্ত “ অত্মমূল্যমুক্ত ” কৰ্মনিবলৈ থৈবলৈ আমন্ত্ৰণ বুজিব পৰা নাছিল। ১৩:৪৫-৪৬, যি প্ৰক্ৰিয়া শিত বক্য ৩ৰ এই ১৮ পদত প্ৰক্ৰিয়া কৰা গুৰুৰ দৰে প্ৰক্ৰিয়া নীয়া অনন্তজীৱনৰ মানদণ্ড প্ৰক্ৰিয়াৰ সংজ্ঞা দিয়া কৰে।

দয়ালু আত্ম

১৯ পদ: “ মই যিসকলক ভুল পাওঁ তাক মই তৰিস্কৰ কৰোঁ আৰু শাস্তি দিওঁ। ”

শাস্তি সেইসকলৰ বাবে যিসকলক যীচুৱে বৰ্মা কৰা প্ৰক্ৰিয়াত ভুল পায়। অনুভৱপূৰ্ণ শুনানাই। আৰু প্ৰথম উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ নহয়; ইয়াক মৰ্যাদাৰ জৰিয়তে উপাৰ্জ কৰা হয়। প্ৰক্ৰিয়াটো কঠিন হৈ পৰাৰ পাছত যীচুৱে ব্যক্তিগত আবেদন নায়স্কৰীয় বৃত্তিৰ প্ৰক্ৰিয়াসকলক এইদৰে কয়:

সাৰ্বজনীন আত্ম

২০ পদ: “ চমো, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টোকাৰ মাৰিছো, যদি কনোমো
মোৰ মা তশু নদীৱাৰখন খুলি দিয়ে, তেন্তে মই তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ লগত ভোজন
কৰিম আৰু তেওঁ মোৰ লগত ভোজ খাম। ”

দুৱাৰ " শব্দটো প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৮, ইয়াত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:২০,
প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:১ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ২১:২১ পদত আছে। প্ৰকাশ শিত বাক্য
৩:৮ পদত আমাক সাঁৱৰাই দিয়ে যে দুৱাৰবোৰ খোলে আৰু প্ৰকাশে বন্ধ কৰি
দিয়ে। এইদৰে তেওঁলোক বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰক্ৰিয়া হৈ পৰে যিখোঁট, তেওঁৰ
ধৰ্মিকতা আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ ওচৰলৈ যাবলৈ মুকলিৰ ওচৰলৈ যায়।

এই ২০ পদত "দুৱাৰ" শব্দটোৱে তিনিটি ভিন্ন বিনুত পৰিপূৰক অৰ্থ ধৰণ
কৰিছে। ই যীচুক নিজ ইনিষ্কাষণ কৰে: " মই দুৱাৰ যিহেন ১০:৯"; প্ৰকাশ শিত
বাক্য ৪:১ পদত স্ক্ৰিপ্ত দুৱাৰ খোলা থলে: " স্ক্ৰিপ্ত এটা দুৱাৰ খোলা আছিল ";
আৰু মানুহৰ হৃদয়ৰ দুৱাৰখন, যাৰ বিৰুদ্ধে যীচুৱে নিজ প্ৰথম প্ৰকাশ দিবলৈ
নিৰ্দ্ধাৰিতজনক তেওঁৰ আগত নিজ হৃদয় মুকলি কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ টোকাৰ
মাৰিবলৈ আহে।

তেওঁৰ সৃষ্টিৰ বাবে মাথোঁ প্ৰয়োজন হ'ল তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত সত্যৰ প্ৰমাণ
নিজ হৃদয় মুকলি কৰি দিয়া য'ত ইয়াৰ আৰু ইয়াৰ ঐশ্বৰিক সৃষ্টিকৰ্তাৰ মাজত এক
অন্তৰ্গত মিলন সম্ভৱ হয়। দিনটোৰ কাৰ্য্যবোৰৰ অন্ত পালে বলাইৰত আহিলে
সন্ধ্যাৰ বতৰি আহাৰ ভোগ কৰা হয়। মানৱতাই অতিসন্মত লৈ এই ধৰণৰ বতৰিত
প্ৰকাশ কৰিব " য'ত কনোমোও কাঁকৰিব নোৱাৰে। (যিহেন ৯:৪) "। পৰীক্ষামূলক
সময়ৰ অন্ত পৰিলে মোংসৰ সজ্জাত সন্মানে দায়বদ্ধ আৰু কঠোৰ পৰিপূৰক মানুহ পুৰুষ
আৰু মহিলা বশেষ ধৰ্মীয় পছন্দমোৰ চৰিত্ৰ নিৰবধিৰে নিখৰহৈ পৰিবা

ফিলা ডেলফিয়াৰ বক্তা তুলনাত, নিৰ্দ্ধাৰিতজন ল'ওদটীয়া যুগত, যীচু খোঁট
উভতি অহাৰ আগতীয়া কয় " খোলা দুৱাৰখন। " স্ক্ৰিপ্ত " প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:১
পদত এই বক্তা সৈতে ধৰ্মৰ বহিৰকৃত ব্ৰহ্মকলি হ'ব।

আত্মবশেষ ষটপদে

ব্ৰহ্মকলিত বজায়ীজন কীচুৱে ঘোষণা কৰিছে:

২১ পদ: “ যি জনে জয় কৰে, মই মোৰ সিংহ সনত মোৰ লগত বহিবলৈ
অনুমতি দিম, যেনে কেইমইও জয়ী হৈ মোৰ পত্ৰ সিংহ সনত বহিবলৈ। ”

এইদৰে তেওঁ এই বৰ্চৰ পিছত অহা স্কপীয় বিচাৰৰ কাৰ্যক্ষমতা পৰ্যবেক্ষণ কৰে আৰু ফটো আপোনাৰ বিষয়বস্তু হ'ব। ৪/ বিনুত এই প্ৰক্ৰিয়াৰ বিষয়ে তেওঁক কৱলসঁচ কয়নাৰিচিতি বিজয়ীৰপৰ্য্যাহে প্ৰক্ৰিয়াৰবন্ধ কৰে।

২২ পদ: “ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনাইওক, আত্মাই মণ্ডলী বোম্বক কৰি কয়। ”

এই নতুন প্ৰক্ৰিয়াটোৰ বিফলতাৰে " চৰ্চা " ৰ বিষয়বস্তুৰ অন্তৰ্ভুক্তি পৰে। শাৰেবটোৰ কাৰণ এতিয়াৰ পৰা পোহৰ কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিব এজন অনুপ্ৰাণিত মানুহ, তৰ পিছত এটা সৰু দলে। ইয়াক ব্ৰহ্মৰ পৰা ব্ৰহ্মলৈ ব্ৰহ্মগতিৰে আৰু ইণ্টাৰনেটৰ জৰিয়তে প্ৰবৰণ কৰা হ'ব ফটো যি চুৱা নজি ইনিজ বনাৰিচিতিসকলক তেওঁৰ শোহতীয়াসত্যৰ প্ৰকাৰৰ উৎসললৈ যাব, ফটো তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যিক ব্ৰহ্মৰ দৰেই পৰিত্ৰ। এইদৰে তেওঁ প্ৰতিষ্ঠিত য'ত ই নাথাকে কয়: " যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনাইওক যি আত্মাই সত্তা বোম্বক কৰি কয়। ”

পৰৱৰ্তী বিষয়বস্তু সাধুসকলে দুইটাকলৰ বিচাৰৰ স্কপীয় সহস্ৰব্দন্ত স্থাপন কৰা হ'ব। সমগ্ৰ বিষয়টো প্ৰকাশ শিতি ৪, ১১ আৰু ২০ পদত সঁচৰ্ত্ত হৈ থকা শিষ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লিখা হৈছে। বিনুত প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৪ পদত এই কাৰ্যক্ষম স্কপীয় প্ৰকাণটো স্পষ্টৰূপে নিশ্চিত কৰা হৈছে, ফটোৰে কাৰ্যক্ষমিকভাৱে পোহৰি নিৰ্ধাৰিতজনৰ শাৰেয়ুগ অনুসৰণকৰে।

প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৪ : স্কপীয় বিচাৰ

পদ ১: “ ইয়াৰ পিছত মই চলোঁ, আৰু চোৱা, সকলো এটা দূৰাৰ মুকলি হৈ আছে। মই শিঙি বদৰে মোৰ লগত কথা পাতি থকা প্ৰথম মাতটোৰে ক'লে, ইয়ালৈ উঠ আহক আৰু মই তোমা লোকে কইয়াৰ পিছত ” বলগী যক্ষ থা বোম্বদেখোৱা ম ”

" মই শুনোঁ প্ৰথম মাতটো শিঙি ব শব্দৰ দৰে আছিল, " আত্মাই এই " লাওদিকীয়া " যুগৰ বৰ্ত্তক সংজ্ঞা দি কৰিছে যে তেওঁ প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১:১০ পদত যোহনক লৈ গৈছিল " মই প্ৰকৃত দীনত আত্মত আছিলোঁ আৰু মই মোৰ পিছফলৈ এটা উচ্চমাত শুনিলোঁ শিঙি ব শব্দৰ দৰে । " সেয়েহে লাওদিকীয়া হৈছে সেয়েই যুগ যাৰ অন্ত " প্ৰকৃত দীন " দ্বাৰা চিহ্নিত কৰা হৈছে, ফটো তেওঁৰ মহান গণেশ্বৰময় প্ৰকৃতিৰতা ।

লা ওদৰ্শিয়াববৰ্তৰ সৈতে উত্তৰাৰ্থক বীতৰ ধৰণটোকে দৃঢ়ভাৱে সম্বন্ধ কৰে। এই নিখুঁতত গুৰুত্বপূৰ্ণ, কাৰণ পৰ্বৰ্ষটোকে কেৱল ত্ৰিাওনাজি বস্কৰ্গীয় বচিবৰ মতবাদৰ বৈশিষ্ট্যসকলক প্ৰমাণ কৰিব পৰা নাই। অৰ্জি মই ইয়াৰ প্ৰমাণ লৈ আহিছোঁ যিটো সম্ভৱ হৈছে প্ৰকাশ শিতি বৰ্ত ২ আৰু ৩ ৰ বৰ্তৰ সৈতে সংলগ্ন তৰ্থৰ সৰ্থক সংজ্ঞা দৰে। প্ৰকাশ শিতি বৰ্ত ১৪ পদৰ "শস্যচপোহা" ৰ সহায়ত তেওঁ নিজৰ মনোমীত লোকসকলক স্কন্ধ লৈ গ'ল আৰু দুই মৃতকৰ অতীতৰ প্ৰাৰ্থনা জীৱনৰ বচিবৰ দায়িত্ব তেওঁলোকৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰিলে। তেওঁ যাই "যজি নজে যীহ্য তেওঁ জা ত্ৰিসূহকলোহা ৰ লুখৰ্গীশো সনকৰবি" প্ৰকাশ শিতি বৰ্ত ২:২৭ পদত ঘোষণা কৰা অনুসৰী যদি মোৰ দৰে নিক্ষেপনৰ বীসকলৰ বাবে সংবৰ্ধিত ভগ্ন নশিষ্টত থকিলহঁ তেন্তে তেওঁলোকে যো নজিৰ আচৰণ সলনি কৰিলহঁ তেন্তে তেওঁলোকে সন্দেহ নাই। বৰ্তনত যিকোনো সতৰ্কতাৰ আওৰণ কৰাৰ তেওঁলোকৰ উগ্ৰ ইচ্ছাই তেওঁলোকক আটাইতকৈ বেয়া কৰি মলৈ লৈ যায় আৰু এইদৰে তেওঁলোকৰ বৰ্তমানৰ প্ৰাৰ্থনা পৰিস্থিতিত পুনৰুত্পাদন কৰিব নোৱাৰা আটাইতকৈ বেয়া শাস্তিটো নজিৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰে। এই অধ্যায় ৪ ৰ পাঠলৈ উভতি আহক "মই শূন্য প্ৰথম মাতটোকে, শিঞ্জি বশ্বদেৱ দৰে, মোৰ লগত কথা পাতি কলে, 'ইয়ালৈ উঠি আহক আৰু মই তোমাৰ দুখৰাময়ে ইয়াৰ পছিতকি হ'ব লাগিব।'" যোহানে প্ৰকাশ শিতি বৰ্ত ১ ৰ ১০ পদৰ কথা উল্লেখ কৰিছে: "মই প্ৰকৃত দিনত আত্মত আছিলোঁ আৰু মই মোৰ পছিত লোকে উচ্চমাত শূন্যলৈ শিঞ্জি বশ্বদেৱ দৰে।" খ্ৰীষ্ট মৰ্মিমা লৈ যোৱা অহাৰ এই বিষয়বস্তু ইতিমধ্যে ৭ নং পদত উদগনি দিয়া হৈছে যে "লিখ আছে: "চোহা, তেওঁ জৱলৈ আহি আছে। আৰু তেওঁক বৰ্ণনা যোহানে সকলো প্ৰকৃতক চকুৰে তেওঁক দেখি আৰু পৃথিৱীৰ সকলো জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁৰ কাৰণে কান্দে। হ্যা! আমনি » এই তিনিটি গ্ৰন্থৰ পৰামৰ্শ দিয়া সংযোগে প্ৰকৃত যীচুৰ উভতি অহাৰ দিনৰ চূড়ান্ত গণ্যৰ সময় প্ৰমাণটোকে নিশ্চিত কৰে, যাক তেওঁৰ দৰাও কৰা হয়। "যীচুৰ মাতক যদি শিঞ্জি বসৈ তেওঁলৈ কৰা হয়, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল, সৈন্যসূচনীৰ এই শব্দাকৃত বাদ্যনুষ্ঠান দৰে, তেওঁৰ স্কন্ধীয় স্কন্ধত সৈন্যসূচনীৰ মূৰত, যীচুৰ যুদ্ধ আৰম্ভ কৰিবলৈ নিজৰ সৈন্যসূচনী কবজা ইছে, তদুপৰি শিঞ্জি বদৰে, তেওঁৰ মাত তেওঁলোকক তেওঁৰ পাজেয় কৰিবলৈ সাজু কৰিবলৈ সতৰ্ক কৰা বন্ধ কৰা নাই এই শব্দ "শিঞ্জি" উদগনি দি যীচুৰে আমাক তেওঁৰ সকলো প্ৰকাশ শিতি বৰ্তৰ আটাইতকৈ বহুসময় আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বস্তু দেখুৱাইছে আৰু এইটো সঁচা যে ইয়াত, প্ৰকাশ শিতি বৰ্ত ৪:১, বৰ্ণনা কৰা

দৃশ্যটো অসম্পূৰ্ণৰ বৰ্ণনাই কৰিলে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লক্ষ্যসকলক লক্ষ্য কৰি লৈছে যাক তেওঁ মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিছে। প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ৬:১৬ পদত এই প্ৰকৃত শক্তি শব্দৰে বৰ্ণনা কৰা হৈছে: "আৰু তেওঁলোকে প্ৰকৃত আৰু শলিৰ বৈশিষ্ট্য কৰিলে, 'আমাৰ ওপৰত পৰিসংহিত সনত্বৰ্ণনাই জনকমুখৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে। পৰোক্ষৰ পৰা আমাৰ কলকৰ ইতিহাস, কৰ্মনোত তেওঁৰ কৰ্মৰ মনোনিৱেশ আছে, আৰু কৰ্মে থিয় হ'ব পাৰিব।" এই প্ৰকৃত, আপাতদৃষ্টি উত্তৰ অৰিহনাস্থিতি বখা, ঈশ্বৰে ৭ নং অধ্যায়ত উপস্থাপন কৰিবৰ্ণনাত প্ৰতিহত কৰিব পৰা সকলক অনুসৰণ কৰা: ১৪৪,০০০ সংখ্যক প্ৰকৃত কৰ্মত ছীল কৰা মনোনিৱেশিত লক্ষ্যসকল, ১২ বৰ্ষকৃতৰ্ণনাত ১৪৪। কৰ্মত এইসকল কৰিলে ঈশ্বৰ উত্তৰিত অহাৰ সময়ত জীয়াই থকা নিৰ্দ্ধাৰিতসকল। এতিয়া, প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ৪ ৰ এই প্ৰকৃতগত, স্ৰষ্টাৰ লক্ষ্য মনোনিৱেশিত লক্ষ্যসকলৰ বিষয়েও জড়িত। ঈশ্বৰসকলে তেওঁৰ পৰা মৃত্যুবৰণ কৰিছে। "হ'লে, যাক যীচুৱে তেওঁলোককো দিবলৈ পুনৰুত্থান কৰে, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ প্ৰকৃতজ্ঞ কৰা পুৰস্কাৰ: অনন্তজীৱন / ", আত্মাই কৰিলে এই প্ৰকৃতমূৰ্তি দৰা, যীচু ঈশ্বৰ তেওঁৰ দৰা মুক্ত হৈছে সকলো মনোনিৱেশিত লক্ষ্যৰ স্ৰষ্টাৰ জন্ম আৰোহণৰ আগজানন্দিয়ে। স্ৰষ্টাৰ এই আৰোহণে প্ৰকৃত মানৱস্বৰ্ণনৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰে, মনোনিৱেশিত সকলক ঈশ্বৰৰ বিশ্বসী স্ৰষ্টাৰ দৰা পুনৰুত্থান কৰা হয়, মৰ্থ ২২:৩০ পদত যীচুৰ শিষ্য অনুসৰী মাংস আৰু ইয়াৰ অৰ্ভাশাপশেষ হয়, তেওঁলোকে গুচিয়ায় মানৱ ইতিহাসৰ এই মুহূৰ্তটো ইমানো ইবাঞ্ছনীয় যে যীচুৱে নিজৰ প্ৰকৃত শক্তি ইয়াক অহৰহ মনত পলে ইছকৰ বৰ্ণনায়িলেৰ দৰা, প্ৰকৃতত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলেও তেওঁলোকৰ মুক্তৰ বাবে হাহাকৰ কৰে। প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১৬:১৬ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে।

২ পদ: "লগে লগে মই আত্মত হ'লোঁ, আৰু চোৱা, স্ৰষ্টা এটা সংহিত সনত্বপন কৰা হ'ল, আৰু এজন সংহিত সনত্বৰ্ণনাই আহিল।"

যোহনৰ অৰ্ভজ্ঞৰ দৰাই নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ " স্ৰষ্টা " লৈ আৰোহণে তেওঁলোকক আত্মত আকৰ্ষণ কৰে।" আৰু তেওঁলোকক আৰু শীমাতলৈ প্ৰকৃতপ কৰা হয় যিটো মানুহৰ বাবে চৰিত্ৰৰ বাবে দুৰ্ভাগ্য হৈ থকা, কৰণ ঈশ্বৰে ততৰাজত্ব কৰে আৰু দৃশ্যমান।

৩ পদ: "আৰু যিজন বৰ্ণনাই তেওঁক জেচপাৰ আৰু চৰ্ভিয়াছ শলিৰ দৰা দেখা গৈছিল আৰু সংহিত সনত্বৰ্ণনাই ওফাৰ লোপনাৰ দৰাৰ মধুনো আহিল।"

ততত উল্লেখ্যে নিজ কষ্টে শঙ্কৰ সংহাসনবসনুখতদেখা পায় য'ত একমাত্ৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ মহিমা মণ্ডিতভাৱে বৰ্হি আছে। এই অবশ্যীয় আৰু শীমহিমাটো তথাপি ওবহুমূলীয়াশালিব্দৰৰ প্ৰকাশ পায় যাবপ্ৰতি মানুহসংবাদেনশীলা "জচেপাৰ শালি" বশ্বে অতিভিন্দ দিশ আৰু বং লয়, এইদৰে ঐশ্বৰিক প্ৰকৃতিৰ বহুতৰু প্ৰকৃতিনিধিত্ব কৰে। বঙা বঙা, "sardius" ইয়াৰ সৈতে মিল আছে। "ৰমধনে" এনে এক প্ৰকৃতিক পৰিঘটনা যিয়ে মানুহক সদায় আচৰিত কৰি আহিছে, বিনুত ইয়াৰ উৎপত্তিআমি এতিয়াও মনত ৰখিব লাগিব। ই আছিলসেই নিয়মৰচনি, যাৰ দৰৰ ঈশ্বৰে মানৱতক পুনৰক ত্ৰিযাওজ ল্পন্নৰ পা নী ব্দৰৰ ধ্বংস নকৰাবপ্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল আদিপুস্তক ৯:৯ৰ পৰা ১৭ লৈকে। বিনুত পানীৰজ ল্পন্নৰ উদগনিদি পতিবো আনাক সাঁৱৰাই দিছে যো "জুই আৰু গন্থকৰ জল্পন্নৰ" ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাত আছে (২ পতিব ৩:৭)। এই নিঃশেষকৰি "জুইবানপানী"ৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিয়েই ঈশ্বৰে তেওঁৰ স্ৰষ্টি দুষ্টকলৰ বিচৰ সংগঠিত কৰে যাৰ বিচৰকসকলই বিনুত নিক্ষেপিত আৰুচু, তেওঁলোকৰ মুক্তিদাতা।

৪ পদ: “সংহাসনবচৰিওফা লে চৌশিটা সংহাসনআৰু সংহাসনতবগা কপোপগ্নিধ আৰুমুৰতসোণৰ মুকুটপ্নিধ চৌশি জন্মৰটীন বহিথক দখলিগো।”

২৪ জনপ্ৰচীনে প্ৰচীৰিত, তলত দিয়া নীতি অনুসৰিপ্ৰকাশ কৰা দুটা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক যুগৰমুকত কৰা হৈছে: ৯৪ আৰু ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত ১২ জন পঁচনিৰভেট; ১৮৪৩ আৰু ২০৩০ চনৰ ভিতৰত "এডভেণ্টিষ্ট" আধ্যাত্মিক ইস্ৰায়েলৰ "১২ জনগণ্ঠেট" "ঈশ্বৰৰ ছীল", ৭th দীনৰবৰ্ষমৰৰ, প্ৰকাশ ৭. এই বিন্যাস নিশ্চিত কৰা হ'ব, প্ৰকাশ ২১, "নতুন জেৰুজালেম স্ৰষ্টি পৰা নামিআছে" নবীকৃত পৃথিবীতবসতি স্থাপন কৰিবলৈ; "১২ টি জনগণ্ঠেট"ক তত ১২ টি "মুকুত"ৰ দিশৰ অধীনত "১২ টি দুৱাৰ" দৰা প্ৰতিমূৰ্তি কৰা হৈছে। বিচৰৰ বিষয়বস্তু প্ৰকাশ ২০:৪ পদত সংজ্ঞায়িত কৰা হৈছে, য'ত আৰ্মিপত্ৰে "আৰুমই সংহাসনদখলিগো আৰুতাবহিথক সকলকটি বকৰা বক্ষ্মতা দিয়াহ'ল। আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য কৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বক্ষ্মতা কৰণে মুৰব্বী পোলেগো লোকসকলৰ আত্ম আৰু যিসকলে জুত বা তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি পূজা কৰা নাছিল আৰু যিসকলে কপালত বা ত্ৰৰ ওপৰত চনি পোৱা নাছিল তেওঁলোকৰ আত্ম দখলিগো।" তেওঁলোকৰ হাত জীৱিতহৈ থকাৰ সৈতে হজা ববছৰ ৰাজত্বকৰিলে। আৰুপৃথিবী ধ্বংস কৰা সকলক ধ্বংস কৰিবলৈ।" এই পদত আত্মই শেষবসময়ৰবাপ্ৰকাশ কৰা তিনিটা বিষয়বস্তু একে ৰহকথ মনত পালেইছে "যিসকলজা ত্ৰিকৰ্ণিত

হৈছে, " মৰ্ঘ্য শক্তি " , " তেঁোলাকেৰ কৰ্ণে আহিল " কাৰণ " শেষৰসাতটো মহামাৰীৰসময় " আৰু " হাজাৰ বছৰৰ " স্ক্ৰীয়া বচিব " কাৰণ, " পদ্ম শযেত চুড়ান্তৰক্ষাটো নিক্ষেপণ কৰ হৈছে। " জুইআৰুচলফাৰ বৰ্হাব শযেবচিবৰ দৰাৰ সম্ৰূপ হ'ব যিয়েদুয়ক ধৰ্ম কৰিব পৰা শক্তি বাক্য ২০:৫ অনুসৰি " হাজাৰ বছৰৰ " শযেতপুনৰুত্থানৰপৰামৰ্শদৰ্শিলি " হাজাৰ বছৰ শযেনহেঁোলালৈকে বৰী মৃতসকলজীৱিতনহ'ল। " আত্মই আমাকদুয়ক বিষয়তে ওঁবসংজ্ঞা দিছে: " যিসকলেপৃথিবী ধৰ্ম কৰে। " এই কাৰ্ক্ষ আঁৰত আছে দনত উল্লখ কৰ " ধৰ্মসাত্মক বা ধৰ্মসকাৰী পাপ "। ৮:১৩; যি পাপৰফলত পৃথিবীৰমৃত্যু আৰুধৰ্ম হয়; যিয়ে৫৩৮ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰতঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টন ধৰ্মক নিষ্ঠুৰ বহোমান পোপৰশাসনৰহাততুলি দিছিল; ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰাপ্ৰকৃত সপ্তা দিনৰ পৰ্বত্ৰিৰবিশ্বমৰাৰ উলংঘাইইমানবোৰে ভয়ংকৰআৰুকৰুণপৰিণতীকটয়িাই আনিবুলুকিহেঁোও কল্যাণ কৰা নাছিল। ২৪ জনপ্ৰচীনকৰে বলাদনিয়েল ৮:১৪ পদৰ আজ্ঞাৰ সত্ততহে পৃথক কৰ হৈছে, কাৰণ তেঁোলাকেৰ মাজতমলি আছে যো তেঁোলাকেৰ যীচু খ্ৰীষ্ট একটো জৰদৰাই পৰিত্ৰণ পাইছে। গতিকে, যোগ্য বুলি ধৰা পৰা, প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ৩:৫ অনুসৰিত তেঁোলাকেৰ সকলোৰে বিশ্বাসৰ যুদ্ধত বিজয়ীসকলকপ্ৰজ্ঞা কৰ " বগা কাপোৰ " আৰু " জীৱনৰমুকুট " পনিধ, প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ২:১০ পদত। মুকুটৰ"সোণ " য়ে১ পতিবৰমত পৰীক্ষাৰ দৰাৰ শূদ্ধকৰ বিশ্বাসৰ প্ৰতীক। ১:৭।

বহি থকা " শব্দটো ৩ বাৰ দেখে গৈছে। ৩ নং সংখ্যটো সিদ্ধান্তৰ প্ৰতীক হেঁোৰ বাবে আত্মই সপ্তা সহস্ৰব্দৰ বচিবৰ এই বিষয়বস্তুটোকে নিখুঁত বৰী বিজয়ীৰ চিনটোৰ অধীনতৰাখে, যিটো লিখি আছে " মই তেঁোৰ শত্ৰুবোৰক তেঁোৰ ভৰিচকী নহেঁোলালৈকে মোৰ সঁহাতে বহি থকা " গীত ১১০:১ আৰুমৰ্থ ২২:৪৪। তেঁো আৰু যিসকল বহি আছে তেঁোলাকেৰ বিশ্বম লৈ আছে আৰু এই প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰাৰ আত্মই সপ্তা সহস্ৰব্দক মহানবিশ্বমৰাৰ বা বিশ্বম হিচাপে উপস্থাপন কৰে, যিটো সৃষ্টিৰ পৰাইভৱিষ্ণুতৰাণী কৰ হৈছে, আমাৰসপ্তাহৰ সপ্তা দিনৰপৰ্বত্ৰিৰবিশ্বমৰ দৰাৰ।

৫ পদ: "আৰু সিংহা সনকাৰা বিজু লীমা ত আ বুবজকা ত ওলা ইআ হিলি আৰু সিংহা সনৰআগত্সা তট জুইবপকা প জকা উঠিল যিবোৰ ঈশ্বৰৰ সাতটো আত্ম। "

সিংহা সনৰপৰা ওলাই অহা " যিবোৰ প্ৰকাশ প্ৰফুল্লিতৰা সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিজ ইআৰোপ কৰ হয়। যত্ৰপূজক ১৯:১৬ পদৰ মতে, এই

পৰ্ণঘটনা বোন্ধে ইতিমধ্যে ইব্বী লোকসকলৰ আতংকত চিন্তা প্ৰকৃত ঈশ্বৰ উপস্থিতি চিহ্নিত কৰিছিল। সেয়েহে এই পৰমৰ্থই দুই মত লোকসকলৰ বিচাৰ কৰাৰ এই বাক্য ঈশ্বৰ দহ আজ্ঞাই যি ভূমিকা ল'ব, সেই ভূমিকা কসোৱাৰ ই দিয়া। এই সোৱণীটোৱে এই কথাটো উদগনিদিয়ে যে অতীতত নিজৰ বৰোন্ধৰ বৰে অনিৰ্দ্ধাৰিত আশংকা তদৃশ্যই নিজৰ সলনি কৰা ঈশ্বৰক তেওঁৰ মুক্ত নিৰ্দ্ধাৰিত, পুনৰুত্থান আৰু মহিমা মণ্ডিত সকলো বিপদৰ হীনতা বদেখ পায়া ধৰন দিয়া। এতিয়া বাক্য কৰা এই চুটি বাক্যটো প্ৰকাশ শিত বাক্য পুস্তকৰ গঠনত একলয়ণ আৰু পৰি প্ৰতিবাৰে ইই প্ৰকাশ পোৱাৰ সময়ত পাঠক বুজি লাগিব যে ভৱিষ্যদ্বাণীটোৱে সপ্তাহ সহস্ৰব্দৰ বিচাৰৰ আৰম্ভণিৰ প্ৰায় গটোকে উদগনিদিয়ে টোমা ইক লক্ষী চুখি যি ঈশ্বৰ প্ৰত্যক্ষ আৰু দৃশ্য নহ'ব পৰা দ্বাৰা চিহ্নিত হ'ব। এই মাধ্যমেৰে সমগ্ৰ কিতাপখন কাঠনে আমাক এই মূল অৰ্থব্ৰহ্মৰ দ্বাৰা প্ৰথক বিভিন্ন বিষয়বস্তুৰ অধীনত খৰ্চ যুগৰ এক ৰাহ আৰু সত্যগোৱাণ "বীজ লী মা ত আৰু বজ্জা তৰ জলিকনি আছিল।" আমা ইয়াক পুনৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:৫ পদত পাম য'ত চৰি লগত "এটা ভূমিকম্প" "যোৱা কৰা হৈছে।" ই যি চুখি যি চৰিত্তা স্বৰ্গীয় মধ্যস্থতৰ বিষয়বস্তুৰ শিষ্টৰ বিষয়বস্তুৰ পৰা প্ৰথক কৰিব। তৰ পাছত প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:১৯ পদত চৰি লগত "এটা ডাঙৰ শিলি বৃষ্টি" যোৱা কৰা হ'ব। বাক্য প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৬:২১ পদত প্ৰকাশ পাম য'ত এই "মহা শিলি বৃষ্টি" ই ঈশ্বৰৰ শেষৰ সাতটা মহা মাৰীৰ সপ্তাহ মহা মাৰীৰ বিষয়বস্তু বন্ধ কৰি দিয়ে। এক দৰে "ভূমিকম্প হৈ পৰে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৬:১৮ পদত, "এটা মহান ভূমিকম্প। এই চৰিটো প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ কিতাপখনৰ শিষ্ট পৰিচালনা কৰিবলৈ শিষ্ট আৰু ইয়াৰ গঠনৰ নীতি বুজিবলৈ মৌলিক।

আমাৰ ৫ নং পদলৈ উত্তৰ অৰ্থ আমা লিখিব কৰা য়ে, এইবাৰ "সিংহ সনৰ আগত" ৰখা হৈছে, "সাতটা জ্ঞানত লেমপ।" ইহঁত "ঈশ্বৰ সাতটা আত্ম"ৰ প্ৰতীক। "সাত" সংখ্যা » পৰিত্ৰাণৰ প্ৰতীক, ইয়াত ঈশ্বৰ আত্মৰ। সকলো জীৱন ধৰণ কৰা তেওঁৰ আত্মৰ দ্বাৰা ই ঈশ্বৰ তেওঁৰ সকলো সৃষ্টি নিয়ন্ত্ৰা কৰে; তেওঁসে ইবোন্ধত আছে, আৰু সে ইবোন্ধক "নিজ বসিংহ সনৰ আগত" ৰখা, ৰা ৰণ তেওঁসে ইবোন্ধক মুক্ত ৰা সৃষ্টি কৰিছিল তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ। "সাতটা জ্ঞানত প্ৰতীপ" ৰ প্ৰতীক ই ঈশ্বৰিক পোহৰৰ পৰিত্ৰাণৰ প্ৰতীক; ইয়াৰ নিখুঁত আৰু তীব্ৰ

পোহৰে আন্ধাৰৰ সকলো সম্ভাৱনা নাইকিয়া কৰে। কৰিয়নো মুক্ত হোৱা সকলৰ অনন্তজীৱনত অন্তিম বৰ কনো স্মৃতি নাই।

৬ পদ: “ আৰু সিংহ সনৰ আগত সফটিকৰ দৰে কঁচৰ সাগৰ আছিল আৰু সিংহ সনৰ মাজত আৰু সিংহ সনৰ চৰিওফালে আগফালে আৰু পিছফালে চকুৰে ভৰা চৰিটো জীৱজন্তু আছিল।”

আত্মই আমাৰ লগত তেওঁৰ প্ৰকৃতিৰী ভাষাত কথা পাতি। ক’ইছে। “ আগত সিংহ সন” ই তেওঁৰ আকাশী জীৱক বুজায় যিসকলে উপস্থিতি থকা কৰি নুতৰি চৰিত অংশ গ্ৰহণ নকৰে। বৃহৎ সংখ্যক। এইবোৰে এনে এটা সাগৰৰূপ লয় য’ৰ চৰিত্তিক বশু দ্ৰষ্টা ইমানো বশু দ্ৰষ্টা। তেওঁ ইয়াক সফটিকৰ সৈতে তুলনা কৰে সিংহ সনৰ মাজত আগত আৰু অন্তিম জগতৰ পৰা আহত তেওঁৰ আকাশী জীৱবোৰ, সিংহ সনত বৰি থকা ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৰ তলত সঁচৰিত হৈ থকা জীৱক বুজায় এই জীৱবোৰক বহুমুখী বা বহুমাৰ্গিক দৃষ্টি দিয়া তেওঁক বুজি পোৱা আৰু ভালপোৱা তেওঁৰ সৃষ্টিবোৰৰ সুখৰ বাবে সিদ্ধ জীৱন। এই পদত গ্ৰীক “কচমছ”। এই মহাবিশ্বটোৱেই মই বহুমাৰ্গিক জগত বুলি সংজ্ঞায়িত কৰিছোঁ। পৃথিৱীত নাৰ্চিচি আৰু তেওঁলোকৰ সংগ্ৰামৰ পিছত অদৃশ্য দৰ্শক। তেওঁলোকক যিটো খুঁজি প্ৰকাশ কৰা এক ঐশ্বৰিক প্ৰমাণে। ভালপায়া তেওঁলোকে নিজৰ আনন্দত আনন্দ কৰে আৰু কান্দে থকা সকলৰ সৈতে। কান্দে কাৰণ সংগ্ৰামটো ইমান কঠিন আৰু দুখজনক। কৰি নুত এই মহাবিশ্বই অবিশ্বাসী সকলকো ডিঙি ইন কৰে বোম্বাৰ্জী জনসাধাৰণৰ দৰে বিশ্ব, তেওঁলোকৰ ক্ষয়ত্বনত বিশ্বাসী খৰিষ্টান সকলক হত্যা কৰাৰ দৰ্শক।

প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৫ আমাৰ আগত এই তিনিটি আকাশী দৰ্শকৰ গোট উপস্থাপন কৰিব: চৰিজন জীৱ স্ফুৰিত আৰু পৰিচীন, সকলোৰে বজিয়া তেওঁলোক মহান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ প্ৰথময় দৃষ্টিৰ অধীনত অনন্তজীৱনৰ বাবে একত্ৰিত হৈ আছে।

চকুৰ অসংখ্য ক’ইশ্বৰিক বৰ্ধনৰ সৈতে সংযোগ কৰা লিংকটো হৈছে ঈশ্বৰে তেওঁৰ দহ আজ্ঞাৰ বৰ্ধনক দিয়া “স্বাস্থ্য” নামটোত। আমাৰ মনত পোৱা হৈছে যে এই বৰ্ধনখনক বুলি ঈশ্বৰৰ বাবে সংবৰ্দ্ধিত “অতিপৰিত্ৰ স্মৃতি” ত বখা হৈছিল আৰু “প্ৰকৃতিখনৰ দিন”ৰ উৎসৱৰ বাহিৰে মানুহৰ বাবে নিষিদ্ধ কৰা হৈছিল। বৰ্ধনখন ঈশ্বৰৰ লগত “স্বাস্থ্য” হিচাপে কৰি, আৰু ইয়াৰ “দুখন টোৱল” ই প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১১:৩ পদত উল্লেখ কৰা প্ৰকৃতিৰী “দুজন স্বাস্থ্য” ক দ্ৰষ্টীয় অৰ্থ দিব। এই পাঠত “চকুৰ অসংখ্য” যোপাৰি পৰিঘটনাৰ স্বাস্থ্য হোৱা অদৃশ্য স্বাস্থ্য

অসংখ্য অসুস্থতাৰ উন্মোচন কৰে। ঐশ্বৰ্য্যিক চিন্তিত সাক্ষী শব্দটো নীৰ্ঘৰ শব্দৰ পৰা অৰ্চিছদ্বাৰা গ্ৰীক শব্দ "মাষ্টছ" বুলি অনুবাদ কৰা হৈছে, যাক "শাস্ত্ৰী" বুলি অনুবাদ কৰা হৈছে, ইয়াক নিখুঁতভাৱে সংজ্ঞায়িত কৰিছে, কাৰণ ঐশ্বৰ্য্য দাবী কৰা নীৰ্ঘৰ কনোমো সীমা নাই। আৰু অন্তঃ যীচুৰ এজন "সাক্ষীয়ে" তেওঁৰ দহ আজ্ঞাৰ ঐশ্বৰ্য্যক বৰ্ধনক সন্মান কৰিব লাগিব যাৰ লগত ঐশ্বৰ্য্য তেওঁক তুলনা কৰা আৰু বৰ্চিব কৰে।

DIVINE LAW ভৱিষ্যদবাণী কৰে

ইয়াত, মই এটা বন্ধনী খুলিছোঁ, ২০১৮ চনৰ বসন্ত ঋতুত লাভ কৰা ঐশ্বৰ্য্যক পোছক উদগনি দিবলৈ। ই ঐশ্বৰ্য্যক দহ আজ্ঞাৰ নিয়মৰ বিষয়ে। আত্মাই মোক তলত দিয়া নিখুঁতভাৱে বগুৰুত উপলব্ধ কৰিবলৈ লৈ গ'ল: "মচেচিয়ে উভতি আহি পাছৰ পৰা নামি আহিল সাক্ষীৰ ফলি দুখন হাতত লৈ; ফলিবিধে দুয় ফলি লৈ আছিল আছিল এফলি লৈ আছিল দুফলি লৈ আছিল ফলিবিধে ঐশ্বৰ্য্যক কাৰ্ম আছিল আৰু লিখিটো আছিল ঐশ্বৰ্য্যক লিখি, ফলিবিধেত খোদিত কৰা আছিল (যত্নপূৰ্ণ ৩২:১৫-১৬)"। মই প্ৰথমতে আচৰিত হৈছিলোঁ যে এই নিখুঁতভাৱে কথা কনোমোও কৰ্ত্তব্যও লক্ষ্য কৰা নাছিল যাৰ মতে আইনৰ মূল ফলিবিধে তেওঁলোকৰ চৰ্চাৰ মুখত অৰ্থাৎ "সন্মুখত আৰু পিছত লৈ" যেনে কৈ "চৰ্চাৰ জীৱনচক্ৰৰ" দৰে লিখি হৈছিল। জেৰে কৈ উদ্ধৃত এই নিখুঁতভাৱে এটা কাৰণ আছিল যে টো আত্মাই মোক আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল। এই সমগ্ৰ গ্ৰন্থখন প্ৰথমতে নিয়মীয়া আৰু সুসম পদ্ধতিৰে শিল্পৰ ফলি দুখনৰ চৰ্চাৰ মুখত বৰ্ত্তি কৰা হৈছিল। প্ৰথম টেবুলখনৰ সন্মুখত প্ৰথম আজ্ঞা আৰু দ্বিতীয়খনৰ আধা অংশ প্ৰদৰ্শিত হৈছিল ইয়াৰ পৰিচালনা দ্বিতীয়টো দ্বিতীয় অংশ আৰু সমগ্ৰ তৃতীয়টো বহন কৰিছিল। দ্বিতীয়খন টেবুলত সন্মুখৰফলি লৈ সমগ্ৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাটো প্ৰদৰ্শিত হৈছিল; ইয়াৰ পৰিচালনা শেষৰফলি আজ্ঞা আছিল। এই বিনিয়মত দুটা দৃশ্যমান ফলিটো আমাৰ প্ৰথম আজ্ঞা আৰু দ্বিতীয়টো, আধা ত আৰু চতুৰ্থটো উপস্থাপন কৰে, যিটো সপ্তাৰ দিনৰ পৰিচালনা বৰ্ণনৰ বিষয়ে। এইবোৰে কথালৈ এবাৰ চকু ফুৰালে এই তিনিটি আজ্ঞাৰ উজ্জ্বল কৰি তোলা হয়, যিবোৰ ১৮৪৩ চনত পৰিচালনাৰ চৰ্চা আছিল যোৰ্ত্তা বৰ্ণনৰ পুনৰুদ্ধাৰ হৈছিল আৰু ঐশ্বৰ্য্যক দৰে প্ৰকাশ্যে নীতি আছিল। সেই সময়ত প্ৰক্টেষ্টিগেন্সকল উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱাৰ বোম্বাৰন দোওৰাবলৈ হৈছিল। এইদৰে

এডভেণ্টুৰী পছন্দ আৰু প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট পছন্দৰ পৰিগতীয় খোঁজ টোৱলৰ পিছফালে
 প্ৰদৰ্শিত হ'ব। দেখা যায় যে, বশ্বমবৰ প্ৰতি সন্মান নকৰাকৈ, ১৮৪৩ চনৰ
 পৰা, তৃতীয় আজ্ঞাও উলংঘা কৰা হৈছে: "ঈশ্বৰৰ নাম অসাৰভাৱে লোৱা হয়,"
 আক্ৰমিক অৰ্থ "মিছাকৈ," যিসকল খ্ৰীষ্ট ধৰ্মকিত্ত অৰহিনবে হৰেৱাৰপিছত
 ইয়াক আমন্ত্ৰণ কৰে। এইদৰে তেওঁলোকে ইহুদীসকলক দোষটো পুনৰ্বৰ্ত্ত
 কৰে, যিসকল বগ্নীশ্বৰ বুলি দাবী কৰটো প্ৰমাণিত বাক্য ৩:৯ পদত যীচু খ্ৰীষ্টই
 মিছা বুলি প্ৰমাণ কৰিছে: "চয়তনৰ ধৰ্মমভাৱ যিসকলকে যি তেওঁলোকে ইহুদী আৰু
 নহয় কৰিত মিছা কৰে।" ১৮৪৩ চনত কথলিকসকলৰ প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট
 উত্তৰাধিকাৰীসকলৰ ক্ষত্ৰ এনেকুৱাই হৈছিল। কৰিত তৃতীয় আজ্ঞা আগত
 দ্বিতীয় আজ্ঞাৰ দ্বিতীয় অংশই ঈশ্বৰ মূল বৰিধী শৰিৰ দুটাৰ ওপৰত দিয়া
 বচিৰ প্ৰমাণ কৰে। বোমান কথলিক ধৰ্ম প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট উত্তৰাধিকাৰীসকলক
 ঈশ্বৰ কৈছে: "মই এজন ঈশ্বৰপৰাণ ঈশ্বৰ, যিসকলে মোক ঘণা কৰা সকলৰ তৃতীয়
 আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মকে সন্তানৰ ওপৰত পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ সন্মুখীন হওঁ,"
 তথ্যে তৰাবা হয়, ১৯৯৪ চনত "বৰ্মা" কৰা চৰকাৰী এডভেণ্টুৰী মতেওঁলোকৰ
 ভাৱ অংশীদাৰ হ'ব; কৰিত তেওঁ ইয়াৰ বিপৰীতে ১৮৪৩ চনৰ পৰা ২০৩০
 চনলৈকে তেওঁৰ পৰিত্ৰ বশ্বমবৰ আৰু তেওঁৰ ভৱিষ্যৎগী মূলক পোছৰ পালন
 কৰিবলগীয়া পৰিত্ৰ লোকসকলকো কৈছে: "আৰু যিসকলে মোক প্ৰথম কৰা আৰু
 মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলকহা জাৰু জাৰু প্ৰজন্ম দিয়া কৰে।" উল্লেখ কৰা
 হাজাৰ" সংখ্যাতোমো সূক্ষ্মৰূপে প্ৰমাণিত বাক্য ২০ ৰ সপ্তা সহস্ৰব্দৰ
 হাজাৰ বছৰ "ক উদগনি দিয়ে যিটো অনন্তজালত প্ৰকাশ কৰা বিজয়ী
 নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পুৰস্কাৰ হ'ব। আন এক শিষ্যৰ উন্মেষ ঘটে। যীচু খ্ৰীষ্ট
 পৰিত্ৰ আত্মৰ সহায়ৰ পৰা বঞ্চিত হৈ ফলস্বৰূপে ১৮৪৩ আৰু ১৯৯৪ চনত
 ঈশ্বৰে একে ৰূপে পৰিত্ৰ কৰা প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট আৰু এডভেণ্টুৰীসকলে ২ নং তালিকাৰ
 পিছফালে লেখি শেষৰছটা আজ্ঞা সন্মান কৰিব নোৱাৰিব, যাৰ সন্মুখত গসপ্তা
 দিনৰ ঐশ্বৰিক বশ্বমবৰ বাবে উৎসৰ্গিত ইয়াৰ বিপৰীতে এই বশ্বম পালন
 কৰা সকলে যীচু খ্ৰীষ্ট পৰা সহায় লাভ কৰিব যত মানুহে নিজৰ সহমান্তৰ প্ৰতি
 থকা কৰুণাৰ বিষয়ে এই আজ্ঞাৰ পালন কৰিব পাৰে। মৰ্চকি বধিৰ
 ফলবোৰ দিয়ালৈকে ঈশ্বৰৰ কৰ্মবোৰে ২০১৮ চনৰ শেষ সময়ত আচৰিত আৰু
 অপ্ৰত্যাশিত অৰ্থ, ভূমিকা আৰু ব্ৰহ্মহাৰ লাভ কৰে। আৰু বশ্বমবৰ পুনৰুদ্ধৰ

বৰ্চক ইয়াৰ দ্বাৰা সৰ্ব্বাক্তমান ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট শৰ্চ্চা লী আৰু নশ্ৰ্চতি কৰে।

ইয়াত এতিয়া দহ আজ্ঞাৰ ৰূপটো দিয়া হৈছে।

সূচী ১ – সন্মুখত প্ৰছ কৰ্চপ চন

ঈশ্বৰে নিজ কটোপ সন্মাপন কৰে

“ মই তোমা লোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যি জনে তোমা লোকেক মিচৰ দেশেৰপৰা, দাস্তৰ ঘৰেৰ পৰা উলিয়াই আনি লৈ। ” (ইয়াত পা পৰপৰা উদ্ধৰ হোৱা আৰু যীচু খ্ৰীষ্টে তালি দিয়া প্ৰযশ্চতিৰ তেজ ব্দৰৰ পৰিত্ৰণ পোৱা সকলো মনোমীত লোকেকো অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে; দাস্তৰ ঘৰটো হৈছে পাপ চৰিত্ৰ নৰ অনুকৰণকৰ ফল)।

১ম আজ্ঞা: ৫৩৮ চনৰ পৰা কথলিক পাপ ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰটেষ্টেণ্ট, আৰু ১৯৯৪ চনৰ পৰা এডভেণ্টিষ্ট।

“ মনো আগত আনকো নো দৰেত না থকবি ”

২য় আজ্ঞা: ১ম অংশ ৫৩৮ চনৰ পৰা কথলিক পাপ

“ নিজৰ বৰে থোৱা মূৰ্তি বা ওপৰৰ স্ৰষ্টি থকা বা তলৰ প্ৰথিৱীত থকা বা প্ৰথিৱীৰ তলৰ পানীত থকা যিকোনো বস্তুৰ প্ৰতি মূৰ্তি নিৰ্মাণ নকৰবি। ”

সূচী ১ – পিছ লৈ পৰিৱৰ্তি

২য় আজ্ঞা: ২য় অংশ

“... কাৰণ মই, যিহোৱা, তোমা লোকেৰ ঈশ্বৰ, এজন ঈশ্বৰ প্ৰযণ ঈশ্বৰ, মোক ঘণা কৰা সকলৰ তীয়া বুচতুৰ পক্ষ নক্ষাই ক সন্তনৰ ওপৰত পতি সকলৰ অপৰাধ ক্ষানধন দিওঁ (৫৩৮ চনৰ পৰা কথলিক ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰটেষ্টেণ্ট; ১৯৯৪ চনৰ পৰা এডভেণ্টিষ্ট আৰু মোক ভালপোৱা আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা হাজা হাজা লোকেৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাওঁ ১৮৪৩ চনৰ পৰা;

৩য় আজ্ঞা: ৫৩৮ চনৰ পৰা কথলিক সকলে ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰটেষ্টেণ্ট সকলে, আৰু ১৯৯৪ চনৰ পৰা এডভেণ্টিষ্ট সকলে ভংগ কৰিছে।^১

“ তোমা লোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম মিছা কৰি ল'ব না লাগে, কিয়নো যি জনে মিছা কৰি নিজৰ নাম লয়, তেওঁক যিহোৱাই নিৰ্দেষী নকৰে। ”

সূচী ২ – সন্মুখত প্ৰছ কৰ্চপ চন

চতুৰ্থ আজ্ঞা: ৩২১ চনৰ পৰা খ্ৰীষ্টন সভা ব'দ্ৰৰ ইয়াৰ উলংঘাই ইয়াক দানৰ “ধৰ্মসাত্মক পাপ” কৰি তুলিছে। ৮:১৩; ৫৩৮ চনৰ পৰা কথলিকবিশ্বস আৰু ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰটেষ্টেণ্ট বিশ্বসে ইয়াক উলংঘা কৰি আহিছে। কিন্তু ১৮৪৩ আৰু ১৮৭৩ চনৰ পৰা চৰ্ভেনথডে এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বসে ইয়াক সন্মান জনাই আহিছে।

“বিশ্বমবৰৰ দিনটো পৰিত্ৰ কৰিব খবলৈ সন্মত কৰক। ছয় দিন পৰিশ্কা কৰি আপোনাৰ সকলোকে মকৰবিলাগিবা কিন্তু সপ্তা দিনটো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিশ্বমবৰ। আপুনি আপোনাৰ পুত্ৰ, আপোনাৰ কন্যা, আপোনাৰ পুৰুষ দাস, আপোনাৰ দাস বা আপোনাৰ দাস বা আপোনাৰ পুৰুষ বা আপোনাৰ দুৱাৰৰ ভতিবত থকা বিন্দী কনো কাম নকৰিবা কয়িনো যিহোৱাই ছয় দিনত সৃষ্টি কৰিলে আৰু শাৰুপথৰী, সাগৰ আৰু তথকা সকলোবসুত্ৰেই সপ্তা দিনা বিশ্বম ল'লে।

সূচী ২: পিছলৈ পৰিণতি: এই শেষৰছটা আজ্ঞা ৩২১ চনৰ পৰা খ্ৰীষ্টন বিশ্বসে উলংঘা কৰিছে; ৫৩৮ চনৰ পৰা কথলিকবিশ্বসৰ দ্বাৰা ; ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰটেষ্টেণ্ট বিশ্বসৰ দ্বাৰা আৰু ১৯৯৪ চনত এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বসৰ দ্বাৰা "বৰ্মা" কৰা হয়। কিন্তু ১৮৪৩ আৰু ১৮৭৩ চনৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰ আত্মৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ পোৱা চৰ্ভেনথডে এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বসত তেওঁলোকে সন্মান কৰা হয়; ১৯৯৪ চনৰ পৰা ২০৩০ চনলৈকে "শেষ"।

৫ম আজ্ঞা

“তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰ, যত তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক দিয়া দৈশত তোমাৰ দিন দীঘলীয়া হয়। ”

৬ষ্ঠ আজ্ঞা

“তুমি হিংসা নকৰিবা। হত্যা নকৰিবা। ” (ঘণনীয়া পৰা ধৰ্মৰ বৰ, হত্যা বা মিছা ধৰ্মৰ নামত)

৭ম আজ্ঞা

“বৈৰিচৰ নকৰিবা। ”

৮ম আজ্ঞা

“চুৰি নকৰিবা। ”

৯ম আজ্ঞা

“আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বঁৰু ধৰ্ম মিছা সন্ধ্যা নদিবা। ”

দশম আজ্ঞা

“ আপোনাৰ ওচৰ-চুবৰীয়াৰ ঘৰলৈ লোভ নকৰিবা, আপোনাৰ ওচৰ-চুবৰীয়াৰ পত্নীক, তেওঁৰ পুৰুষদ সৰু, তেওঁৰ দ সৰু, তেওঁৰ গৰু বা গাধক, বা আপোনাৰ ওচৰ-চুবৰীয়াৰ যিকোনো বস্তুক লোভ নকৰিবা। ”

এই উচ্চআৰু অৰ্ণৱৰূপত প্ৰকাশিত নীতিটো ইয়াত বন্ধ কৰি দিছো।

৭ পদ: “ প্ৰথম জীৱসংহৰদৰে, দ্বিতীয় জীৱপোহাৰীৰ দৰে, তৃতীয় জীৱৰ মুখমানুহৰদৰে আৰু চতুৰ্থ জীৱ উন্নত ঈগলৰ নচিনা আছিল। ”

লগে লগে কওঁক, এইবোৰ মাথোঁ প্ৰতীক। এক ই বাৰত যিহঁতক 17 ত উপস্থাপন কৰা হৈছে। ১:৬ ব্ৰহ্মাৰ ভিন্দ্ৰৰ সৈতে। তত আমচিৰ্টি এক ধৰণৰ প্ৰণীৰ্চিৰ পাওঁ প্ৰত্যেকৰে চৰ্টিৰে বেলেগে বেলেগে মুখ। ইয়াত আমাৰ এতিয়াও চৰ্টিৰ জীৱজন্তু আছে, বিনুত প্ৰত্যেকৰে মাত্ৰ এটা মুখ, চৰ্টিৰ প্ৰণীত বেলেগে বেলেগে। এই দানববোৰে সোঁহে বসন্ত নহয় যদিও ইহঁতৰ প্ৰণীৰ বাৰত উচ্চমানৰ ইয়াৰ প্ৰত্যেক ই চৰিত্ৰ সাক্ষী নী ন জীৱনৰ এটা মানদণ্ড উপস্থাপন কৰে যিটোমো আমাৰ দিখো দৰে ঈশ্বৰ নীজে ইয়াৰ তেওঁৰ বহুমাৰ্গিক সাক্ষী নী ন জীৱসমূহৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে। যিজন নীজৰ ঈশ্বৰিক সিদ্ধান্ত অৱতৰলৈছিল সাক্ষী নী ন জীৱনৰ এই চৰ্টিৰ মাপকাঠী তেওঁ হৈছে যি চুখীষ্ট, যাৰ মাজত বচিব কৰ মতে সংহৰ জন্তু আৰু শক্তি পোহা যায়। ১৪:১৮; পোহাৰীৰ বৰ্ণনাত আমাৰ আত্মা; মানুহৰ ঈশ্বৰ প্ৰতিমূৰ্তি; আৰু উৰণীয়া ঈগলৰ পৰম আৰু শী উচ্চতৰ আৰ্হিপত্ৰ। এই চৰ্টিৰ মাপকাঠী সকলো চৰিত্ৰ সাক্ষী নী ন আৰু শীজীৱনত পোহা যায়। বিদ্বয়ী আত্মাই বিবেচিত কৰা ঈশ্বৰিক প্ৰকল্প সফলত ব্যক্তি কৰ মানদণ্ড গঠন কৰে। আৰু যি চুৰে তেওঁৰ চুৰি পাৰি পৰিচৰ্কাৰ সময়ত তেওঁৰ পঁচনী আৰু শিষ্ণকলৰ আগত নিখঁত আৰু উপস্থাপন কৰিছিল, কৰ চতুৰীয়াৰ অত্যাচৰ সন্মুখীন হোৱাৰ আগত তেওঁৰ শিষ্ণকলৰ ভৰি ধোৱা লৈকে গৈছিল তেওঁলোকৰ ঐহিত " পোহাৰী "ৰ দৰে তেওঁৰ সকলো মনোমীত লোকৰ পাৰপ্ৰয়শ্ৰুতি কৰিবলৈ। লগতে প্ৰত্যেক ই নীজৰ পৰীক্ষা কৰি জালিওক যে অনন্ত জীৱনৰ এই মানদণ্ড ত্যাগ তেওঁৰ সন্তৰ, তেওঁৰ আৰংগ আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ সৈতে মিল আছে নেকি। ধৰি পৰাৰ প্ৰত্যক্ষণ কৰিবলগীয়া পৰিত্ৰণৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ মানদণ্ড এনেকুৱা।

৮ পদ: “ চৰ্টিৰ জীৱ প্ৰত্যেকৰে ছয়টা ডেউকা আছিল আৰু সিহঁতৰ চৰ্টিওফলো আৰু ভিতৰত চকুৰে ভৰি আছিল। তেওঁলোকে দিনেৰে ত্ৰয়োজিৰ গলিহোৱা

নাছিল 'পবিত্ৰ, পবিত্ৰ, পবিত্ৰ, স্বৰ্ণাক্তমান প্ৰভু ঈশ্বৰ, যি আছিল আৰু আছে আৰু আহিব' "

স্বৰ্গীয় বচিবৰ পটভূমিত এই দৃশ্যটোৱে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বাসী হৈ থকা সত্ত্বেও সৰ্বলো স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীত চৰিবলৈ ল'বলৈ কৰা নীতিসমূহৰ চিন্তা কৰিছে।

আনজগতৰ পৰা আহা জীৱনৰ আৰম্ভণি শীঘ্ৰে হ'বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ নিয়মবোৰ নথিভাৱে নথিভাৱে উল্লেখ কৰা নাই। কিন্তু আত্মাই প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰক্ৰিয়া গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে ডেউকা বগতিৰ প্ৰক্ৰিয়া নাই। কিন্তু আত্মাই প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰক্ৰিয়া গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে ডেউকা বগতিৰ প্ৰক্ৰিয়া নাই। " ছয় ডেউকা " সেইবোৰৰ বাবে আবেগ কৰি তেওঁ আমাক ৬ সংখ্যাৰ প্ৰক্ৰিয়া মূল্যপ্ৰকাশ কৰা, যিটো আৰম্ভণি আৰু স্বৰ্গতৰ সংখ্যা হৈ পৰে। ইয়াত পাপনোহোৱাকৈ থকা জগত আৰু স্বৰ্গত সকলোৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হৈছে, যাৰ ভিতৰত চৰিত্ৰ নথিৰ দ্বাৰা স্বৰ্গতক প্ৰথম সূচী কৰা হৈছিল। যিহেতু ঈশ্বৰে "সাত" সংখ্যাটোক নিজৰ ব্ৰহ্মত্বত ৰাজকীয় "মোহৰ" বুলি নিজৰ বাবে আবেগ কৰিছে, গতিকে ৬ নং সংখ্যাটোক "মোহৰ" বা চৰিত্ৰ নথি কৰাৰ তেওঁৰ ব্ৰহ্মত্ব "চিহ্ন" বুলি ধৰিব পাৰি, কিন্তু তেওঁ এই ৬ সংখ্যাটো বশু দখলৈ থকা জগত আৰু ঈশ্বৰে সূচী কৰা সকলো স্বৰ্গত, ভল আৰু বোৰৰ সৈতে গণনা কৰে। স্বৰ্গতৰ তলত মানুহ আহিছে, যাৰ সংখ্যা হ'ব "৫," যাক তেওঁৰ ৫টা ইন্দ্ৰিয়, হাতৰ ৫টা আঙুলি আৰু ভৰিৰ আঙুলিৰ ৫টা আঙুলিৰ দ্বাৰা নথিভাৱে প্ৰকাশ কৰা হয়। ইয়াৰ তলত উত্তৰ, দক্ষিণ, পূব আৰু পশ্চিম চৰিত্ৰৰ বৰ্ণনালৈ বিন্দুৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত সাৰ্বজনীন চৰিত্ৰৰ ৪ নম্বৰ দিয়া হৈছে। ইয়াৰ তলত সিদ্ধান্তৰ ৩ সংখ্যা, তৰ পিছত অসম্পূৰ্ণৰ ২ আৰু ঐক্যৰ নিখুঁত মলিনৰ ১ সংখ্যা। চৰিত্ৰ জীৱনৰ চকু " চৰিত্ৰৰ লৈ আৰু ভিতৰত " আৰু তদুপৰি " সন্মুখ আৰু পিছত লৈ "। এই আৰম্ভণিৰ মূৰত সাৰ্বজনীন জীৱনৰ দৃষ্টিৰ পৰা একোৱেই সাৰি যাব নোৱাৰে, যাক ঐশ্বৰিক আত্মাই সম্পূৰ্ণৰূপে অনুসন্ধান কৰাৰ বাবে ইয়াৰ উৎপত্তি তেওঁৰ ভিতৰত। এই শিক্ষা উপযোগী বাৰণ, বৰ্তমানৰ পৃথিৱীত পাপী সকলৰ পাপ আৰু দুষ্কৰ বাবে, তেওঁলোকক নিজৰ ভিতৰত " ৰখিলে, মানুহে নিজৰ গাপে ন চিন্তা আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ বৰি দখলৈ নিৰ্দ্দৰ্শিত নিজৰ দুষ্কৰ পৰিকল্পনা আন মানুহৰ পৰা লুকাব পাৰে। আৰম্ভণি জীৱনত এনেবোৰ বাৰ অসম্ভৱ। স্বৰ্গীয় জীৱন সূচীকৰ দৰে স্ফুট যিহেতু ইয়াৰ পৰা দুষ্কৰ বৰি দখলৈ কৰা হৈছিল চৰিত্ৰ নথি আৰু তেওঁৰ দুষ্কৰ স্বৰ্গত সকলৰ সৈতে প্ৰকাশিত বাক্য ১২:৯ অনুসৰি যি চকু পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰাৰ পিছত ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰৰ ঘোষণা ইয়াৰ সিদ্ধান্ত (৩ বাৰ: পবিত্ৰ) এই বশু দখলৈ জগত সমূহৰ সন্দেহ সকলো সম্পূৰ্ণ কৰে। কিন্তু এই

যােঞা শব্দৰে সাধন নহয়; তেওঁলোকৰ ব্ৰহ্মত্বগত আৰু সামূহিক পৰিত্ৰাণৰ সন্দিগ্ধ ই সন্ধ্যাী বা মতত তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণৰ সন্দিগ্ধ যােঞা কৰে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ স্ৰষ্টাৰ আৰু তেওঁৰ নাম প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:৮ পদত উদ্ধৃত ৰূপত প্ৰকাশ কৰিছে: "মই আলফা আৰু ওমেগা, যিজন আছ, যি আছিল আৰু যি আহিব তেওঁ স্বৰ্ণাক্তমান প্ৰকৃষ্ট ঈশ্বৰে কৈছে। " "কেন আছ, কেন আছিল আৰু কেন আহিব" এই অভিব্যক্তিটোৱে সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ চৰিত্ৰ স্ৰষ্টাৰক নিখুঁতভাৱে সংজ্ঞায়িত কৰিছে। তেওঁ নাজি কৰ্দিয়া নামেৰে "যাহৱেহ" বুলি মাতিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি মানুহে তেওঁক "অনন্ত" বুলি কয়। এইটো সঁচা যে ঈশ্বৰক নামৰ প্ৰকাশে নাই নাছিল যদিহে তেওঁ অনন্ত আৰু ঈশ্বৰিক প্ৰতিযোগী নহোৱা হোৱাৰ বাবে তেওঁক অস্তিত্বহীন আনদেৱতৰ পৰা পৃথক কৰিবলৈ নামৰ প্ৰকাশে নাই। তথাপিও ঈশ্বৰে মৰ্চিব অনুৰোধৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাবলৈ সন্মত হ'ল, যাক তেওঁ ভুল পাছিল আৰু যি জনে তেওঁক প্ৰথম কৰিছিল। গতিকে তেওঁ নাজি কৰ "যাহৱেহ" নাম দিলে, যিটো হিব্ৰু অসম্পূৰ্ণ তৃতীয় ব্ৰহ্মত্ব একবচনত সংযুক্ত "হোৱা" কৰ্ম্যৰ দ্বাৰা অনুবাদ কৰা হৈছে। এই "অসম্পূৰ্ণ" বা লে এটা সফলক বুজা যি সময়েলৈ কৰ্ম্যসূত্ৰত হয়, সেয়েহে আমাৰ ভৱিষ্যতকৈ বহল সময় "কেন আছ, কেন আছিল আৰু কেন হ'ব" ৰূপটোৱে এই হিব্ৰু অসম্পূৰ্ণ অক্ষৰ নিখুঁতভাৱে অনুবাদ কৰে। "যিজন আছ, যি আছিল আৰু যি আহিব" সূক্তটো সেয়েহে ঈশ্বৰে তেওঁৰ হিব্ৰু নাম "যাহৱেহ" অনুবাদ কৰাৰ ধৰণ, যেতিয়া তেওঁ ইয়াক প্ৰচীয়াত যাবলগত থাপুৱাৰ বলগী যাহৱ, বা হিব্ৰু ভাষাৰ বাহিৰে আন যিকোনো ভাষাৰ লগত থাপুৱাৰ লাগে। "আৰু কেন তুমি" অংশটোৱে খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ চূড়ান্ত এডভেণ্টুৰিষ্ট প্ৰায়টোকে নিৰ্ধাৰণ কৰে, যিটো দানৰ আদেশব্দৰ ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাত প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছে। ৪:১৪ ১৮৪৩ চনৰ পৰা সেয়েহে নিৰ্ধাৰিত এডভেণ্টুৰিষ্ট কলৰ মাংসত ই ঈশ্বৰৰ ত্ৰিগুণ পৰিত্ৰাণৰ যােঞা সম্পন্ন হয়। যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰতৰা ওপৰত প্ৰয়াে প্ৰতিদৰ্শিত কৰা হৈছে যদিও ই অৰ্ধবদ্যোয়া। এই বিষয়ে বইবোলে ইব্ৰী ৩৬ত কৈছে। ১:৮: "কিন্তু পুত্ৰক তেওঁ কৈছে, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সঁহাৰ সন চৰিকা ললৈ কৈছে, ধৰ্মকিত্ৰৰ ৰাজদণ্ডত তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড।" আৰু যীচুক পিতৃদেখুৱাবলৈ কৈছে ফিলিপক যীচুৱে উত্তৰ দিয়াে: "মই তোমাৰ লগত ইমান দিন আছিলোঁ, কিন্তু তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নেকি, ফিলিপ? যি মোক দেখিছে তেওঁ পিতৃক দেখিছে, তুমি কৈ নেকৈয়, 'পিতৃক আমা কদেখুৱাওক?' (যোহন ১৪:৯)। "

পদ ৯-১০-১১: "যেতিয়া জীৱজন্মজন্মে সিংহ সনতবৰ্হ থকা জনক চৰিকা ল জীয়াই থকা জনক মহিমা আৰু সন্মান আৰু ধনস্বাদ দিয়া তেতিয়া চমৈশিজন বয়জ্জ্যৈষ্ঠকালে সিংহ সনতবৰ্হ থকা জনক আগতপৰি চৰিকা ল জীয়াই থকা জনক পূজা কৰে আৰু আৰাধনা কৰে আৰু সিংহ সনতবৰ্হ আগতনজি বমুকটদলিয়াই কয়: আপুনি আমাৰ প্ৰভু আৰু আমাৰ যোগ্য।" ঈশ্বৰ, মহিমা আৰু সন্মান আৰু শৰ্চ্চ লাভ কৰিবলৈ;

চতুৰ্থ অধ্যায়ৰ শেষত সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মহিমা বদশ্য। এই দৃশ্যটোৱে দেখুৱাইছে যে প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১৪:৭ পদৰ প্ৰথম স্কন্ধতৰ বাৰতত প্ৰকাশ পোৱা ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ জেনীয়ত, "ঈশ্বৰক ভয় কৰক আৰু তেওঁক মহিমা দিয়ক...", ১৮৪৩ চনৰ পৰা শেষবৰ্ণিতসকলে শুনছিল আৰু লদৰেৰুজি পা ইছিল কিনি ত সৰ্বপৰি, যীচু খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় প্ৰত্যয়ৰতাৰ সময়ত জীয়াই থকা মনোমীতসকলৰদৰা; কাৰণ কৰল তেওঁলোকৰ বাবেই ঈশ্বৰে বৰ্ছিলোৱা সময়ত অক্স ২০১৮ চনৰ বসন্ত পৰা প্ৰকাশ শিতি বাক্যৰ এপ'কলিপছপ্ৰকৃত আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে আলোক্ষিত হৈছিল। অবিশ্বাসী মানৱত ই পঁচনি থমা ছৰ দৰে কৰল দেখে থনিহে বিশ্বাস কৰে আৰু ঈশ্বৰ অদৃশ্য হোৱাৰ বাবে ইয়াক নজিৰ চৰম দুৰ্দ্ধাতক আওকাণ কৰিবলৈ নিন্দ কৰা হয়, যাৰ ফলত ই কৰল থলেনা হৈ পৰে যিটো তেওঁ নজিৰ ঐশ্বৰিক ইচ্ছা অনুসৰি ছঁচ মাৰি ধৰে। ইয়াৰ অন্তঃ অজুহত আছে, যিয়ে ইয়াক ন্যয্যত প্ৰকাশ নকৰে, ঈশ্বৰক চিনি নোপোৱাৰ, যিটো অজুহত চ্যন্তনৰনাই, যিহেতু ঈশ্বৰক চিনি পাই তেওঁ তেওঁৰ বৰি দধুদধত প্ৰকাশ কৰিবলৈ বৰ্ছিলে ছলি ই বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰা কৈয়ে, কিনি সঁচ, আৰু ই তেওঁক অনুসৰণকৰা বোয়া স্কন্ধতসকলৰ বিষয়েও জড়িত বিপৰীতমুখী ভৱমুক্ত পছন্দ বহুতো ভিন্ন আৰু আনকি বিৰোধী ফলই ঈশ্বৰে তেওঁৰ আকাশী আৰু স্ৰাজ জীৱকৰ্য প্ৰমাণকি আৰু সম্পূৰ্ণ স্থানিত দিছে, তৰস ক্ৰম দিয়া।

প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৫: মানুহৰু তৰ

যা ত্ৰিয়াত ওঁ যীচুক ভঁৰৰ আগত উপস্থাপন কৰিলে, তে ত্ৰিয়াপী ল তে ক'লে, “*চেন্নো মানুহজনক*” ঈশ্বৰে নিজো ইআৰ্ছমাংসবৰু পলোৱাটো প্ৰস্তুত কৰি আছিল যাত তে ওঁৰ হৃদয় আৰু ইচ্ছা অনুসৰি “*মানুহজন*” আবৰিছো হ'ব পাৰে। প্ৰথম দুজনমান মানুহক মৃত্যুৰে আঘত কৰিছিল ঈশ্বৰৰ অব্যাহতৰ পাপৰ বাবে। তে ওঁলোকৰ নতুনলজ্জজনক অৱস্থাৰ চিন হিচাপে ঈশ্বৰে তে ওঁলোকক তে ওঁলোকৰ শাৰীৰিক উলংগত আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ বধ্য কৰিছিল যিটো তে ওঁলোকৰ আভ্যন্তৰীণ আধ্যাত্মিক উলংগত কাৰ্য্যকৰী চিনহ আছিল। এই আৰম্ভণিৰে পৰাই তে ওঁলোকক জন্মৰ ছালৰ পৰা ত্ৰিয়াৰী বপোৰ দি তে ওঁলোকৰ মুক্তৰ প্ৰথম যোগ্য কৰিছিল। এইদৰে ইমানব ইতিহাসৰ প্ৰথম প্ৰণীটোৱে হত্যা কৰি হ'ল; প্ৰকৃতিৰ বাবেই কনোৱাই ভৰি পাৰে যে ই এটা পোৱালি মৰে বা মৰে পোৱালি। ৪০০০ বছৰৰ পাছত জগতৰ পাপ আঁতৰোৱা ঈশ্বৰৰ মৰে পোৱালিটোৱে মানব জাতিৰ মাজৰ পৰা নিক্ষেপিত সকলক মুক্ত কৰিবলৈ নিজৰ আইনগতভাৱে সিদ্ধ জীৱন আগবঢ়াবলৈ আহিল। ঈশ্বৰে বশুদ্ধ অনুগ্ৰহত আগবঢ়োৱা এই পৰিত্ৰণ সেয়েহে সেম্পূৰ্ণ পোৱালিৰ মৃত্যুৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে, যিয়ে তে ওঁৰ নিক্ষেপিত সকলক তে ওঁৰ নিখুঁত ন্যায়ৰ পৰা লাভৱান হ'বলৈ অনুমতি দিয়ে; আৰু একে সময়তে তে ওঁৰ মৃত্যুৰে তে ওঁলোকৰ পাপৰ প্ৰযুক্তিত কৰে, যিবোৰ তে ওঁৰ নিজস্ব চৰ্ছমূলক বাহক কৰিছিল। তে ত্ৰিয়াৰ পৰাই যীচু খ্ৰীষ্ট আমাৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীত এজন পাপী কটুদণ্ড কৰিব পৰা একমাত্ৰ নাম হৈ পৰিছে। আৰু তে ওঁৰ পৰিত্ৰণ আদম আৰু হাবৰ পৰা ইপ্সাৰ জন্ম হৈ আহিছে।

“*মানুহ*” সংখ্যৰ অধীনত বখ এই ৫ নং অধ্যায়টো তে ওঁৰ বাবে উৎসৰ্গিত যীচুৰে কৰিলে তে ওঁৰ মনোমীত লোকসকলক তে ওঁৰ প্ৰযুক্তিত মৃত্যুৰ দৰেই নহয়, বিনুত তে ওঁলোকৰ সমগ্ৰ প্ৰাণ যিবোৰ তে ওঁলোকক বক্ষ কৰি উদ্ধাৰ কৰে। আৰু এই উদ্দেশ্যৰ বাবেই তে ওঁলোকক চৰিত্ৰ নতে ওঁলোকৰ বাটত বখ আধ্যাত্মিক বিপদৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিয়ে। তে ওঁৰ কণেশল সলনি হোৱা নাই; পঁচনিসকলৰ সময়ৰ দৰে যীচুৰে তে ওঁলোকৰ লগত দৃষ্টান্ত কথ পাতে, যাত জগতখনে নিছক বিনুত বুজি নাপায় যিটো তে ওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ ক্ষত নহয় যিসকলে পঁচনিসকলৰ দৰে তে ওঁৰ ব্যক্তিগত সমূহ তে ওঁৰ পৰা পোনপটীয়াকৈ লাভ কৰে। তে ওঁৰ প্ৰকাশ “*প্ৰকাশ*” এই অনুবাদনোৱে গ্ৰীক নামটোৰ অধীনত আছে, এই বিশাল দৃষ্টান্তটো যিটো জগতখনে বুজিব নালাগে। বিনুত তে ওঁৰ নিক্ষেপিত সকলৰ বাবে এই ভৱিষ্যৎগী সঁচ কৈ যতে ওঁৰ “*প্ৰকাশ শিতিবা কয়*”।

১ পদ: “ আৰু সিংহ সনতবহী থকা জনবসোঁহাত দখেলিঁ এখন পুস্ক, যিখন সা তটী মংহৰে ছীল কৰা আছিল। ”

সিংহ সনতগৈশ্বৰ থিয় হৈ আছে, আৰু তেওঁৰ সোঁহাতত, আৰু সোঁহাতে তেওঁৰ আশীৰ্বাদৰ অধীনত তেওঁ " ভঁৰত আৰু বহীৰত " লিখি এখন কিতাপ লৈ আছে। " ভঁৰত " যিটো লিখি হৈছে সেয়া হৈছে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে সংৰক্ষিত ডিব্ৰুপুট কৰা বস্তু, যিটো বন্ধ হৈ থকা আৰু গৈশ্বৰ শত্ৰুপ্ৰতিবিৰোধী বলৱৎ সকলো ভুল বুজা বুজিবলৈ। " ভঁৰত " যিটো লিখি হৈছে সেয়া হৈছে এনক্ৰিপ্ট কৰা লিখনী, দৃশ্যমান কিনিম মানুহৰ ভাৱৰ বাবে বুজিব নোৱাৰা। প্ৰকাশ শিত বাক্য পুস্কত " সা তটী মংহৰ " ছীল কৰা হৈছে। এই স্পষ্টীকৰণত গৈশ্বৰে আমা কবলৈ ছায়ে ক'বলৈ " স্পষ্ট মংহৰ " খোলা টোকা হৈছে ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে মুকলি কৰিবলৈ অনুমতি দিব। কাৰণ যি তেওঁ লৈছে ইয়াক ছীল কৰিবলৈ মংহৰ থকাৰ, তেওঁ লৈছে কিতাপখন খুলিব নোৱাৰা। এইদৰে কিতাপখনৰ সমগ্ৰ আৰম্ভণি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিব " স্পষ্ট ছীল " ৰ বিষয়বস্তুৰ বাবে গৈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা সময়ৰ ওপৰত। ইয়াক প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭ পদত " জীৱনত গৈশ্বৰ ছীল " হিচাপে উল্লেখ কৰা হ'ব, য'ত, স্পষ্ট দিনৰ বাৰী অংশ তেওঁৰ পৰিচয় বৰ্ণনাবাক্য নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি, তেওঁৰ পুনৰুদ্ধৰ ১৮৪৩ চনৰ তৰিখৰ সৈতে জড়িত হ'ব যিটো সোঁহাতে " স্পষ্ট ছীল " মুকলি কৰাৰ সময় হৈছে যি, কিতাপখনৰ বিস্তৰিত জন্মত, " সা তটী শক্তি " ৰ বিষয়বস্তু আন, আমাৰ বাবে ইমান ইগুৰুত্বপূৰ্ণ, তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত ones.

২ পদ: “ আৰু মই এজন শক্তিশালী স্বৰ্গদূতক উচ্চস্বৰে ঘোষণা কৰা দখেলিঁ, “গন্ধাখন খুলি তেওঁৰ মংহৰ খুলিবলৈ ক'মে যোগে?”

এই দৃশ্যটো ভৱিষ্যৎগীৰ মণ্ডিত এটা বন্ধী। প্ৰকাশ ৪ অধ্যায়ৰ প্ৰসংগ স্পষ্ট নহয় যে প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ পুস্কখন খুলিব লাগিব। নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক যিটো খৰিও উভতি অহাৰ আগতে ইয়াৰ প্ৰকাশ জেন, যি তেওঁ তেওঁলোক চয়তনৰ ফাঁদৰ সন্মুখীন হয়। শক্তি গৈশ্বৰ শিৰিষত আছে, আৰু শক্তিশালী স্বৰ্গদূত হৈছে YaHWéH ৰ দূত, অৰ্থাৎ গৈশ্বৰ তেওঁৰ স্বৰ্গদূত ৰূপত মাইকেলৰ ছীল কৰা কিতাপখন অত্যাধিক গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু পৰিচয় যিহেতু ইয়াৰ ছীল অৰ্ধ খুলিবলৈ অতি উচ্চমৰ্যাদাৰ প্ৰকাশ জেন।

৩ পদ: “ স্বৰ্গ, পৃথিৱীত পৃথিৱীৰ তলত ক'মেও কিতাপখন খুলিব নোৱাৰিলে আৰু তলৈ চাব নোৱাৰিলে। ”

স্বয়ং ঈশ্বৰে লিখা এই কবিতা পথনত উৰ কমেণো সন্ধ্যা ব পাৰ্শ্ব জী বই খুলি বিনোদন কৰে।

৪ পদ: “ আৰু মই বহুত কন্দলি, কৰণ কমেণো কবিতা পথনখলি বিনোদন আৰু পঢ়িবলৈ আৰু বলি যোগ্য হোৱা নাছিল। ”

যেহন আমাৰ দৰেই এজন পাৰ্শ্ব প্ৰণী আৰু তেওঁৰ চকুলোৱে চয়তনে সন্ধান কৰা ফল নন্দ সন্মুখী নহোৱা মানৱত বহুত শাপকৰণ কৰে। তেওঁ আমাক যেন কৈছে: “প্ৰকৃত শৰ অৰ্থনৈকমেণো পৰিত্ৰণ পাব পাৰে?” এইদৰে তেওঁ ইয়াৰ বিষয়বস্তুৰ বিষয়ে অজ্ঞানতাৰ উচ্চকৰণমাত্ৰ উন্মোচন কৰে, আৰু ইয়াৰ মাৰাত্মক পৰিণতি: দুগুণমত্ৰ।

৫ পদ: “ আৰু এজন প্ৰচীনে মাক কলে, “কন্দলি নালাগে চোৱা, যিহুদা ফল দৰসিংহ দ্যুদৰমূল পুস্ককথন খলিত বসাত মাক খলি বিনোদন যিহুদা। ”

“ প্ৰচীনসকল ” যীচু খ্ৰীষ্ট নামক সকলো জীৱণপৰত উন্নীত কৰিবলৈ ভাৱ স্থানত আছে। তেওঁলোকে তেওঁৰ মাজত সেই আৰ্হিপত্ৰ সন্ধান কৰে যিটো তেওঁ নিজৰ ইপিতা আৰু সন্ধ্যা সত্যৰ পৰা মৰ্যত পোৱা বুলি ঘোষণা কৰিছিল। ২৮:১৮: “ যীচুৱে আহি তেওঁলোকক কলে, 'আমি শতাব্দীৰ পুথীৰ সকলো অৰ্থকৰ মাক দিয়া হৈছে। ' ” যীচুত তেওঁৰ অৱতৰ বকলক্ষ্য কৰি ঈশ্বৰে যাকোবক প্ৰবৰণ দিছিল, যি জনৈজ বপুত্বকলৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰি যিহুদাৰ বিষয়ে কৈছিল “ যিহুদা এজন সিংহৰ পোৱালি। তুমি বিধৰ পৰা উত্তৰ আহিছ, মাক পুত্ৰ। তেওঁ আঁঠু কটাৰ পৰা উত্তৰ আহিছে, তেওঁ মিলি কথ কয় সিংহৰ দৰে তললৈ নামি যিওক? মদ, আৰু তেওঁৰ দাঁত গাখীৰে বেগা (আদ পুস্ক ৪৯ : ৮-১২)। তৰ শপিা বপৰ ফল দিয়া পুত্ৰৰ আত্ম তেওঁৰ ওপৰত, পুত্ৰ আৰু বুদ্ধিৰ আত্ম, পৰামৰ্শ আৰু শক্তিৰ আত্ম, জ্ঞান আৰু পুত্ৰৰ ভৱিষ্যত আত্ম। তেওঁ পুত্ৰৰ ভৱিষ্যত উশাহল'ব; তেওঁ ৰূপ অনুযায়ী বচিব নকৰে আৰু শূনা কথ অনুসৰে উত্তৰ নদিয়া কৰি নুত ধৰ্মকিতৰে তেওঁ দৰ্শন কলৰ বচিব কৰিব আৰু পুথীৰ বন্য লোক সকলৰ বাবে ন্যায়পৰায়ণতাৰে সিদ্ধান্ত ল'ব। তেওঁ নিজৰ বক্ষ্য পৃথিবীক দণ্ড দৰে আঘাত কৰিব আৰু ওঁঠৰ উশাহেৰে তেওঁ দুয়ক বধ কৰিব। ধৰ্মকিত তেওঁৰ কঁকালৰ কঁকাল আৰু বশ্বসংঘাত ই তেওঁৰ কঁকালৰ কঁকাল হ'ব। ” পা পআৰু মৃত্যুৰ ওপৰত যীচুৰ জয় তেওঁৰ মজুৰি তেওঁক প্ৰকৃত শক্তি বাক্ষ্য পুস্ককথন খলি বিনোদন আইনী আৰু বৈধ অৰ্থকৰ প্ৰদান কৰে, যাত তেওঁৰ মনোমীত সকলক তেওঁ সন্ধান কৰা মাৰাত্মক ধৰ্মীয় ফল নন্দ পৰা সত্ৰকৰি দিয়া হয় আৰু অশ্বাসী সকলক প্ৰাণেৰিত কৰিবলৈ

দানিয়েল ৮:১৪ পদৰ আদেশবলবৎ হোৱাৰ সময়ত অৰ্থাৎ ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত প্ৰথম দিনটোত যদিও ইয়াৰ অসম্পূৰ্ণ বুজা বুজিবাবাৰে সময়ৰ লগে লগে পুনৰ মূল্যায়নৰ প্ৰয়োজন হ'ব, ২০১৮ চনলৈকে;

৬ পদ: “ আৰু মই সিংহাসন আৰু চৰ্চাৰ্চী জীৱজন্তুৰ মাজত আৰু প্ৰাচীনসকলৰ মাজত এটা মৰোপোষালক বধ কৰা দৰে থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ।

মৰোপোষালকৰ উপস্থিতি " সিংহাসনৰ মাজত " লক্ষ্য কৰিব লাগিব, কাৰণ তেওঁ নিজৰ বহুবৃপী পৰিত্ৰাণৰণত ঈশ্বৰ, একে লগে একমাত্ৰ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ, প্ৰধান স্বৰূপত মাইকী যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ মৰোপোষালক আৰু পৰিত্ৰাণ আত্ম বা " গোটোই পৃথিৱীলৈ পঠোৱা ঈশ্বৰৰ সাতটি আত্ম। " তেওঁৰ " সাতটি শিং " তেওঁৰ শক্তিৰ পৰিত্ৰাণৰণৰ প্ৰতীক আৰু তেওঁৰ " সাতটি চকু " তেওঁৰ দৃষ্টিংগীৰ পৰিত্ৰাণৰণৰ প্ৰতীক, যিয়ে তেওঁৰ জীৱৰ্চনিত আৰু কৰ্মক গভীৰভাৱে পৰীক্ষা কৰে।

৭ পদ: “ আৰু তেওঁ আহি সিংহাসনত বহু জনৰ সোঁহাতৰ পৰা পুস্ৰুখন উলিয়াই আনিলে ”

এই দৃশ্যটোৱে প্ৰকাশিত বাক্য ১:১ পদৰ বাক্যসমূহৰ উদাহৰণদ্বাৰা ধৰে: " যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশ শ, যাটো ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ দাসসকলকদেখুৱা বলদেছিলিয়ে অতিসোমক লৰে হ'ব লাগিব। এই বাস্তৱ উদ্দেশ্য হৈছে আমাককোৱা যে প্ৰকাশ শ তি বাক্যৰ বিষয়বস্তু সীমাহীন হ'ব যদিহে ইয়াক ঈশ্বৰ, পিতৃয়েনেজি ইদেছে; আৰু এইটোৱে বোপৰত ৰাখি, তেওঁৰ সকলো আশীৰ্বাদ তেওঁৰ " সোঁহাত "ৰ দ্বাৰা সূচনা কৰা হৈছিল।

৮ পদ: “ আৰু তেওঁ পুস্ৰুখন লৈ, চৰ্চাৰ্চীৰ আৰু চৰ্চাৰ্চীৰ প্ৰাচীন মৰোপোষালকৰ আগত পৰিলি প্ৰত্যেকৰে বীণা আৰু সুগন্ধৰে ভৰা সোণৰ বাট, যিবোৰ পৰিত্ৰাণ লোকে সকলৰ প্ৰব্ৰুখা । ”

এই পদটোৰ পৰা এই প্ৰতীকী চৰ্চাৰ্চী মনত ৰাখিব আহক " ধূপৰে ভৰা সোণৰ বাট, যিবোৰ সন্তানকলৰ প্ৰব্ৰুখা । " নিজৰ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত সকলো স্ৰষ্টি আৰু প্ৰাৰ্থনা জীৱই " মৰোপোষালক " যীচু খ্ৰীষ্ট আগত তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ প্ৰকাশ কৰে। " বীণা " বোম্বে প্ৰকাশ আৰু সামুহিক পূজাৰ সাৰুজনীন সমন্বয়ৰ প্ৰতীক।

৯ পদ: “ আৰু তেওঁ লোকে এটা নতুনগীত গাই ক'লে, “ তুমি পুস্ৰুখন লৈ তৰ মোহৰ খলি বিনোদ্যে; ”

এই " নতুন গীত " পা পৰ পৰ মুক্তি আৰু সাময়িকভাৱে বিদ্বেষৰ প্ৰচেষ্টাসকলৰ অন্তিম উদযাপন কৰে। কৰ্মিনো শেষ বচিবৰ পাছতহে তেওঁলোক চৰিবা লৰাবা অদৃশ্যহৈ যাব। যীচু খ্ৰীষ্ট মুক্ত হোৱাসকল সকলো উৎপত্ৰিসকলোৰে আৰু মানৱজাতিৰপৰা আহিছে, " প্ৰতিটো জনগোষ্ঠী, ভাষা, লোক আৰু জাতিৰপৰা "; যিয়ে প্ৰমাণ কৰে যে পৰিত্ৰণৰ প্ৰকল্পটো কেৱল যীচু খ্ৰীষ্ট নামতহে প্ৰস্তুত কৰা হৈছে, পঁচনিকৰ্ম ৪:১১-১২ পদত যি ঘোষণা কৰা হৈছে: " যীচু হৈছে তেওঁলোক নীৰাত্ৰ সকলো প্ৰত্যুত্থান কৰা শক্তি, যীচুকৰমূহ হৈ পৰিছে। আৰু আনকোমোত পৰিত্ৰণ নাই, কৰ্মিনো সৰ্বস্বত্ব তলত মানুহৰ মাজত আনকোমো নাম দিয়া হোৱা নাই যাবদ্দৰ আমাৰ পৰিত্ৰণ পাব লাগিব। " আন সকলো ধৰ্ম সোৱহে অবাধ আৰু পোশাচিক্ৰম প্ৰচাৰণ। মিছা ধৰ্ম দৰে নহয়, প্ৰকৃত খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসক ঈশ্বৰ যুক্তগতভাৱে সুসংহতভাৱে গঠিতকৰিছে। লিখা আছে যে ঈশ্বৰ ব্ৰহ্মক কোমো সন্মান নকৰে; তেওঁৰ সকলো জীৱৰ বাবে তেওঁৰ দাবী এক। ই আৰু তেওঁ আগবঢ়োৱা পৰিত্ৰণৰ মূল্য আৰ্ছলিফটো তেওঁ নিজাই ইদিলৈ আহিছিল। এই মুক্তিৰ বাবে কষ্ট ভোগ কৰি তেওঁ কেৱলসেই লোকসকলক হৰেব্ধ কৰিব, যাক তেওঁ নিজ বশকীদ হোৱাৰ পৰা লাভৱান হোৱাৰ যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰে।

১০ পদ: " তুমি তেওঁলোকক আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে ৰাজ্য আৰু পুৰোহিত কৰিলি, আৰু তেওঁলোক পৃথিৱীত ৰাজত্ব কৰিব। "

যীচুৱে প্ৰমাণ কৰা সৰ্বস্বত্ব ইহা আকৰ্ষণীয়। লাভ কৰা " অৰ্থাৎ ৰাজ্য, " নিৰ্ধাৰিতসকলক প্ৰমাণ শক্তি বাক্য ২০:৪ অনুসৰি ৰাজ্য ৰসত তুলনা কৰা হয়। পুৰণি নিয়মৰ তেওঁলোকৰ বাক্য কলাপত " পুৰোহিতসকলে " পা পৰাবা প্ৰকৃতিৰ পশুৰ বুলি আগবঢ়াইছিল। আৰু প্ৰাৰ্থনা প্ৰণীবেশক শেষবচিবৰদিনা তেওঁলোকক নিৰুদ্ভ কৰিব প্ৰাৰ্থনা। "

১১ পদ: " আৰু মই চলোঁ, আৰু মই সিংহাসনৰ চৰিত্ৰ লৈ বহুতো সৰ্বস্বত্বৰ মাতৃশ নালিওঁ জীৱজন্তু আৰু বৃদ্ধকলৰ মাতৃ, আৰু তেওঁলোকৰ সংখ্যা দহ হাজাৰ বগু গদহ হাজাৰ হাজাৰ হাজাৰ হ'ল। "

এই পদটোৱে আমাক উপস্থাপন কৰিছে, একেলগে প্ৰাৰ্থনা আধ্যাত্মিক যুদ্ধৰ সাক্ষী দৰ্শকৰ তিনিটি গোটৰ সৈতে। এইবোৰ আত্মাই স্পষ্টভাৱে সৰ্বস্বত্বসকলক এটা বিশেষ গোট হিচাপে উল্লেখ কৰিছে যিবোৰ সংখ্যা অতি বহু " অসংখ্য আৰু হাজাৰ হাজাৰ। " প্ৰকৃত সৰ্বস্বত্বসকল বৰ্ত্তমান ঘনিষ্ঠ যুঁজৰ তেওঁৰ

মুক্ত, তেওঁৰপাৰ্শ্বৱৰ্তী নীৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ সোৱা তৰখ হৈছে, যাক তেওঁলোকে তেওঁৰ নামত পহৰা, সুৰক্ষা আৰু নিৰ্দ্দেশনা দিয়াে। সন্মুখৰ লাইনত ঈশ্বৰৰ বাবে এই প্ৰক্ৰিয়া সাৰ্বস্বিকলৈ পৃথিবীত জীৱনৰ ব্ৰহ্মসংগত আৰু সাৰ্বিক ইতিহাসলৈ পৰিবৰ্তন কৰা।

১২ পদ: “ উচ্চৈশ্বৰ্য্যে কালো, ‘বধ কৰা মৰে পোহালটিয়ে শক্তি, ধন, প্ৰজ্ঞা, শক্তি, সন্মান, মহিমা আৰু আশীৰ্বাদ লাভ কৰা বৰ্ণনা। ”

স্বৰ্গ গদ্যত সকলো তেওঁলোকে নতুন মাইকীৰ পৰিচয়ত পৃথিবীত সহায় কৰিছিল, যাঁহে নিজৰ সকলো ঐশ্বৰিক শক্তি ব্যৱহাৰ কৰি নিজৰ মনোমীতি সকলোকেৰে পাপবোৰ মুক্ত কৰিবলৈ নিজৰ পৰিচয়ৰ শেষত সব্ৰহ্মলৈ বৰ্ণনা দি নতুন পৰিচয়ৰ উৎসৰ্গা কৰা সিদ্ধ মানুহজন হৈছিল। তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ প্ৰভাৱৰ শেষত, নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক পুনৰুত্থান কৰা আৰু প্ৰজ্ঞা কৰা অনন্ত জ্ঞানত প্ৰকাশ কৰাৰ পিছত স্বৰ্গগদ্যত সকলো ঈশ্বৰৰ ঐশ্বৰিক খৰীদ মা ইকালত থকা সকলোবোৰ শিষ্ট পুনৰুদ্ধাৰ কৰা: “ শক্তি, ধন, প্ৰজ্ঞা, শক্তি, সন্মান, মহিমা আৰু প্ৰাণ সা। ”

১৩ পদ: “ আৰু স্বৰ্গত, পৃথিবীত পৃথিবীৰ তলত, সাগৰত আৰু তত থকা সকলোজীৱীৰাই কালো “ আশীৰ্বাদ, সন্মান, মহিমা আৰু প্ৰভাৱ, সিংহাসনত বহি থকা আৰু মৰে পোহালকি চৰি থকা লগে লগে। ”

ঈশ্বৰৰ জীৱনৰ একমত। যীচু খৰীদ নিজৰ দানবদৰৰ প্ৰকাশ পোহা তেওঁৰ প্ৰথম প্ৰদৰ্শন তেওঁলোকে সকলোৰে ভাল পাইছিল। ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা এক গম্ভীৰময় সফলতা। তেওঁৰ প্ৰথমময় সত্তাৰ নীৰ্দ্ধাৰন সম্পন্ন হয়। পদটিয়ে প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ১৪:৭ পদত প্ৰথম স্বৰ্গগদ্যত বৰ্ত্তাৰ বুলি: “ আৰু তেওঁ উচ্চৈশ্বৰ্য্যে কালো, ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু তেওঁক মহিমা কৰা; কাৰণ তেওঁৰ বিচাৰৰ সময় আহিল আৰু আৰু শতাব্দীৰ পৃথিবী, সাগৰ আৰু জলৰ ফোৰা সৃষ্টি কৰা জনকপূজা কৰা। ” ১৮৪৩ চনৰ পিছত কৰা শেষ নীৰ্দ্ধাৰন এই পদৰ বীজ বীজৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছিল। আৰু নীৰ্দ্ধাৰিতসকলো শুনিলে আৰু সঁহাৰি জনাই চুৰ পঁচনি আৰু শিষ্টকালে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা পৰিত্যগ নোহোৱাকৈ কৰা সপ্তাৰ্ধনৰ বৰ্ষাৰ অভ্যাস খৰীদন বৰ্ষাৰ লৈ ঘূৰাই আনিলে। ফলত স্বৰ্গীয় মহিমাৰ এটা দৃশ্য তেওঁৰ সকলোজীৱীৰাই প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ১৪:৭ পদৰ প্ৰথম স্বৰ্গগদ্যত বৰ্ত্তক আখৰ আখৰ অনুসৰণ কৰি কয়: “ যি জন সিংহাসনত বহি আছে আৰু মৰে পোহালটিয়ে প্ৰাণ সা আৰু সন্মান আৰু মহিমা আৰু শক্তি চৰি থকা লগে লগে হওক! ” মন কৰিব যাে শব্দৰে ওলোট কৰাত, ওপৰৰ ১৩ পদত স্বৰ্গগদ্যত সকলো উদ্ধৃত কৰা বাক্যৰে পুনৰুত্থান কৰা। পুনৰুত্থানৰ পিছৰে পৰা যীচুৰ নিজৰ স্বৰ্গীয়

জীৱনপুনৰলাভ কৰিছে: " তেওঁৰ শ্ৰদ্ধা, তেওঁৰ ধন আৰু তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যিক জন্ম । " পৃথিৱীত তেওঁৰ শেষ শত্ৰু সকলতেওঁক " প্ৰাণ, সন্মান, মহিমা আৰু শ্ৰদ্ধা "ক অস্বীকাৰ কৰিছিল যদিও তেওঁৰ স্মৃতিৰূপে ঈশ্বৰ হিচাপে প্ৰপ্ৰিয় আছিল। " নাজিৰ শ্ৰদ্ধা " ক আহ্বান জনাই অৱশ্যে তেওঁ সকলোৰে জয় কৰি ভৱিষ্যতত চৰ্পি ধৰিলে। লগতে প্ৰথম আৰু কৃতজ্ঞতাৰে ভৰা, একে লগে তেওঁৰ পৰিত্ৰ আৰু বশুদ্ধ জীৱনৰে তেওঁক বৈধতাৰেওঁৰ মহিমা ব্ৰহ্মা সমূহ ঘূৰাই আনে।

১৪ পদ: “ আৰু চৰ্চা জীৱাইকলে, “আমানে

বশুদ্ধ জগতৰ বাসিন্দাসকলে এই পুনৰুদ্ধাৰৰ অনুমোদন জনাই কয়: "সঁচকৈয়েই সঁচা!" আৰু উচ্চপ্ৰথমৰ দৰা মুক্ত হোৱা পাৰ্থক্য নিৰ্ধাৰিত সকলে তেওঁলোকৰ স্বৰ্ণকৰ্মী ন স্মৃতিৰূপে ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্ট অৱতৰল'বলৈ আহাৰ আগতপ্ৰণাম কৰে।

প্ৰকৃত শান্তিৰা কথ্য: অতীতে ত্ৰৈ শতাব্দীক শাস্তি

আৰু বীৰ্য্যটন যুগৰ সময়কাল

প্ৰকাশ শিত বাক্য ৫ পদত দিয়া পাঠটো মনত পৰিছে: "সপ্তমী ছীল" আঁতৰই দিলে হৰ্বেত পখনখলিবিপাৰী। এই মুকলিকি ব্ৰহ্মৰী কৰিবলৈ থকা নৰিচিতিজনে সপ্তমী দিনৰ বশিৰমবৰৰ প্ৰকাৰ একে বাৰে অনুমোদন দিব লাগিব আৰু এই আধ্যাত্মিক পছন্দই তেওঁক ইয়াক অনুমোদন কৰা ঈশ্বৰৰ পৰা, তেওঁৰ জ্ঞান আৰু তেওঁৰ আধ্যাত্মিক আৰু ভৱিষ্যৎগী মূলক বিবেচনা লাভ কৰিবলৈ যোগ্য কৰি তোলে। এইদৰে, পাঠটোৱে নজি ই ইয়াক নিৰ্দ্ধিষ্ট নকৰাকৈ, নৰিচিতিজনে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:২ পদত উল্লেখ কৰা "ঈশ্বৰৰ মনোহৰ" ক চিনাক্ত কৰিব "সপ্তমী মনোহৰ"ৰ সৈতে, যিয়ে এতিয়াও প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ পুস্কাকখন বন্ধ কৰি ৰখিছে, আৰু তেওঁ এই দুটা "ছীল"ৰ সৈতে, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা বশিৰম ল'বলৈ পৰিত্ৰ কৰা সপ্তমী দিনটোৰ সংযুক্ত কৰিবা। পোহৰ আৰু আন্ধৰৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰিবলৈ বশিৰম আছে। এইদৰে, যিয়ে পৰিত্ৰ বশিৰমবৰক অনুমোদন নকৰে, তেওঁৰ বাবে ভৱিষ্যৎগী এটা বন্ধ, হাৰমটিক বন্ধ পহুঁৱে কৰিবা। তেওঁ হয়তো কিছুমান স্পষ্ট বিষয় ভালদৰে চিনাক্ত পায়, কিন্তু জীৱন আৰু মৃত্যুৰ মাজত পাৰ্থক্য সৃষ্টি কৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু কঠিন পৰা প্ৰকাশ শব্দে তেওঁ সোঁতৰে বুজি নাপাব। "সপ্তমী মনোহৰ"ৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ শিত বাক্য ৮:১-২ পদত প্ৰকাশ শ পাৰা "আত্মাই ইয়াক" সাতটা শক্তি "ৰ" বিষয়বস্তু মুকলিকৰাৰ ভূমিকা দিছে। এতিয়া, ঠিক এই "সাতটা শক্তি"ৰ বাস্তবতাই ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা স্পষ্ট হ'ব। বৰণ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮ আৰু ৯ পদৰ শক্তি বিষয়বস্তুটোৱে সমান্তৰালভাৱে প্ৰকাশ শিত বাক্য ২ আৰু ৩ৰ "চৰ্চা" সমূহৰ বিষয়বস্তুত ভৱিষ্যৎগী কৰা সত্যৰে সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আহিছে; আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬ আৰু ৭ৰ "মনোহৰ"ৰ। ঈশ্বৰৰ কৌশল তেওঁ দৰ্শনিলৈক দিয়া ভৱিষ্যৎগী মূলক প্ৰকাশ শ গতিবিধিৰে বৈষ্ণৱ কৰা কৌশলৰ সৈতে এক। এই ব্ৰহ্ম বাবে মই পৰিত্ৰ বশিৰমবৰৰ অনুশীলনগ্ৰহণ কৰাৰ দ্বাৰা আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্যই পছন্দৰ দ্বাৰা যোগ্য অৰ্জা কৰি আত্মাই "সপ্তমী মনোহৰ" খুলি মনোহৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ পুস্কাকখন খুলি দিলে। এতিয়া ইয়াৰ "ছীল"ৰ পৰিচয় আৱিষ্কাৰ কৰা আহক।

১ পদ: "মই দেখিলোঁ যে ত্ৰিযামেৰ পোহৰ ল'য়ে সাতটা মনোহৰৰ এটা খুলিলে, আৰু চৰ্চা জীৱন্তৰ তেওঁ ই বজ্জা তৰ মাতে বকেৰা শুনিলোঁ: "আহা!"

এই প্ৰকাম "জীৱন্তপ্ৰণী" য়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:৭ পদৰ "সিংহ"ৰ বজ্জা আৰু শক্তিক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে, বচিবকৰ্ত্তা। ১৪:১৮। এই বজ্জা তৰ মাতটো ঐশ্বৰিক আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:৫ পদত ঈশ্বৰৰ সিংহ সনৰপৰা আহিছে

/ সয়েহে সৰ্ৱাক্তমান ঈশ্বৰেই কথ কয়। প্ৰতিটো " ছীল " থোলাটো এটা আমন্ত্ৰা যিটো ঈশ্বৰে মোক সম্বোধন কৰে যত মই দৰ্শনৰ বৰ্ণটো চওঁ আৰু বুজি পাওঁ। যীচুৱে ইতিমধ্যে ফলিপকবৈছিল " আহক আৰু চওক " তেওঁক অনুসৰণকৰিবলৈ উৎসাহিত কৰিবলৈ।

২ পদ: “ মই চলোঁ, আৰু চোঁ, এটা বগা ঘোঁৰা। আৰু তৰ ওপৰত বহি থকা জনবহুতত ধুন আছিল আৰু তেওঁক মুকুট দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁ জয় কৰি জয় কৰিবলৈ ওলাই গ'ল। ”

বগা হৈ তেওঁৰ নিখুঁত বশু দ্ধৰ কসুচয়; ঘোঁৰাটোৱেই হৈছে জে ক অনুসৰিত ওঁ নাতৃত্ব দিয়া আৰু শিকোৱা নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰ প্ৰতিমূৰ্তি / ৩:৩: " যদি আমি ঘোঁৰা বোম্বৰ মুখত বৰ্ণটো দিওঁ যত সিহঁতে আমাৰ আজ্ঞা পালনকৰে, তেন্তে আমি সিহঁতৰ গোটোই শৰীৰতোশা সনকৰোঁ। " তেওঁৰ " ধুন " তেওঁৰ ঈশ্বৰিক বাক্যৰ কঁড়ৰ প্ৰতীক; তেওঁৰ " মুকুট " হৈছে তেওঁৰ শৰীৰ দৰ দৰা লাভ কৰা " জীৱনমুকুট " যিটো তেওঁ স্বচ্ছ হৈ গ্ৰহণ কৰে; তেওঁৰ বিজয়ৰ সমাধান হৈছিল তেওঁৰ প্ৰথম মুখমুখী সৃষ্টিৰ পিছৰে পৰা; নিঃসন্দেহে এই বৰ্ণনা সৰ্ৱাক্তমান ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট। তেওঁৰ চূড়ান্ত জয়নিশ্চিতিৰ বৰণ তেওঁ ইতিমধ্যে গলগথেত চৰিত্ৰ ন্যাপন আৰু মৃত্যুক জয় কৰিছে। জখৰিয়া ১০:৩-৪ পদত এই মূৰ্চিবোম্বক নিশ্চিতি কৰি এইদৰে কৈছে: " মোম্ব কৰে মাৰে পালক সকলৰ বুৰ্দ্দ জৰ্কা উঠিছে, আৰু মই ছাগলী বোম্বক শাস্তি দিম; বৰ্ণনোৰ হিনী সকলক হিঁহোই তেওঁৰ জাক যিহূদাৰ বংশক সাক্ষ্য কৰে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক যুদ্ধত নিজৰ গেম্বৰময় ঘোঁৰাৰ দৰে কৰি তুলিব তেওঁৰ পৰা চুক ওলাব, তেওঁৰ পৰা নথ, তেওঁৰ পৰা যুদ্ধ ধুন; তেওঁৰ পৰা সকলো শাসক একত্ৰ হ'ব। » The ঈশ্বৰীয় খ্ৰীষ্ট বিজয় আমাৰ সপ্তবোম্বৰ « সপ্তা দিনৰ পৰিত্ৰৰণ » দৰা যোগে কৰা হৈছিল বিশ্বমবাবৰ সৃষ্টিৰ পৰা, " সপ্তম » সহস্ৰব্দৰ বাকী অংশৰ ভৱিষ্যৎ কৰা হৈছিল যিটো প্ৰকাশিত বাক্য ২০:৪-৬-৭ পদত « হাজাৰ বছৰ » বুলি কৈছে, য'ত, যীচুৱে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক অনন্ত লবাবৰ আনিব পাৰিব জগতখনে এই অভিব্যক্তিটো নিশ্চিতি কৰে: « বিজয়ী হৈ ওলাই গৈছে। »

৩ পদ: “ যোৱা তেওঁ দ্বিতীয় মোম্বৰ খুলিলে, তেওঁ যি মই দ্বিতীয় জীৱি কৈছে শুনিলোঁ 'আহা! ' ”

" দ্বিতীয় জীৱিতপৰণী " যি প্ৰকাশিত বাক্য ৪:৭ পদৰ বৰ্ণনাত " পোৱালি " ক বুজায়। বৰ্ণনাত মই যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ প্ৰকৃত শিষ্যসকলক সজীৱ

কৰি তুলিছিল যাক তেওঁ ঘোষণা কৰিছিল " যদি কমেও এই মৰ্মে পিছত আহিব
বচিৰ, তেন্তে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু নিজৰ চুতলি মৰ্মে অনুসৰণ
কৰক। "

৪ পদ: " আৰু এটা বগ্ন ঘোঁৰা ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁ বহি থকা জনকপুথৰীৰ
পৰা শান্টি ল'বলৈ আৰু ইজনে সেজি নকহুত কৰিবলৈ ক্ৰমত দিয়া হ'ল;

" বগ্ন , " ব " অগ্নিমিত্য বগ্ন " য়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১১ পদৰ "আব্বডন
এপল'য়িন" ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি প্ৰধান ধ্বংসকাৰী চৰিত্ৰ নৱোৎপাদিত হ'ব পাৰিব; "
অগ্নি " ধ্বংসৰ মাধ্যম আৰু প্ৰকৃত হ'ব। তেওঁও দুই পৰিত সন্মত আৰু
প্ৰকাশিত আৰু ই চাৰি ধৰা প্ৰকৃতি শক্তিৰে গঠিত নিজৰ দুইটা ৰাশিৰ
নৈতৃত্ব দিয়ে। তেওঁ ক'বলৈ এনে এজন প্ৰণী যিয়ে পৃথিৱীৰ পৰা শান্টি ল'বলৈ "
ঈশ্বৰৰ পৰা " শক্তি লাভ কৰে, যি তেওঁলোকে ইজনে সেজি নকহুত কৰে। " এই
বাক্য প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৮:২৪ পদত বোলে, " মহাবেশ্যৰ বেলিন " বুলি অভিহিত
কৰা হ'ব: " আৰু ৰণত ইৰাজ তন্ত্ৰ বৰাদী আৰু পৰিত্ৰ লোকে আৰু পৃথিৱীত বধ
কৰা সকলোৰে জপোৱা গৈছিল। " বিশ্বাসী খ্ৰীষ্টান সকলৰ " ধ্বংসক "ক এইদৰে
চিনাক্ত কৰা হয় আৰু লগতে তেওঁৰ বলি হোৱা লোকসকলকো চিনাক্ত কৰা হয়।
তেওঁ লাভ কৰে " তৰোৱাল " যি যিহুইক উল্লেখ কৰা চৰিত্ৰ ভয়ংকৰ ঐশ্বৰিক
শাস্তিৰ ভিতৰত প্ৰথমটোকে বুজায়। ১৪:২১-২২: " হয়, প্ৰকৃতি এইদৰে কৈছে যদিও
মই যি চলে মৰিবৰ্দ্ধ মৰ্মে চাৰিটা ভয়ংকৰ শাস্তি, তৰোৱাল, দুৰ্ভিক্ষ, বনৰীয়া
জন্তু আৰু মহামাৰী পৰি ইয়াৰ পৰা মানুহ আৰু জন্তু নষ্ট কৰিবলৈ তথাপি ইয়াৰ
পৰা পলায়ন কৰা অশেষখিনি ক'ব যিসকলে ইয়াৰ পৰা ওলাই আহিব পুত্ৰ-কন্যা ...".

৫ পদ: " যাতে যাত্ৰা তৃতীয় মৰ্মেৰ খুলিলে, তেতিয়া মই তৃতীয় জীৱজন্তু
কোৱা শুল্লি 'আহা চওকা' আৰু মই চলে, এটা কলা ঘোঁৰা, আৰু তৰ
অশ্বৰোহীৰ হাতত এয়েৰ পালা আছে."

" তৃতীয় জীৱ " হৈছে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:৭ পদত ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি নীৰ্মিত
" মানুহ "। এই চৰিত্ৰটো বাল্মিকি, কনুত তেওঁ যিহুইক মতে পাপৰ দ্বিতীয়
ঐশ্বৰিক শাস্তি গঠন কৰে। ১৪:২০ বজাত মানুহৰ খদ্ৰ বৰ্দ্ধন কৰা
এইবৰ দুৰ্ভিক্ষ। আমাৰ যুগত ইয়াক আক্ৰমিক ভাৱে যিমানৈ আধাত্মিক ভাৱে
জাৰি দিয়া হ'ব সিমানেই জাৰি দিয়া হ'ব। দুয়োটা প্ৰকাৰেই ই মৰ্মৰো
পৰিণতি বহন কৰে, কনুত ঐশ্বৰিক পোহৰৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ আধাত্মিক
অৰ্হ ইয়াৰ প্ৰকৃতি পৰিণতি হৈছে পৰিত সকলকো সংবৰ্দ্ধিত " দ্বিতীয় মৃত্যু "
ৰ মৃত্যু, শেষৰ চৰিত্ৰ। এই তৃতীয় অশ্বৰোহীৰ বাৰটো এনেদৰে সোমৰিল'ব পাৰি

যা যিহঁতে মানুহ এতিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি নহয়, বৰঞ্চ জীৱজন্তুৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি, গতিবিহীন তেওঁক জীয়াইবথ বসুন্ধৰা পৰা বঞ্চিত কৰি দিওঁ: তেওঁৰ শাৰীৰিক খাদ্য আৰু তেওঁৰ আধ্যাত্মিক খাদ্য। পালনবোৰ ন্যয়ৰ প্ৰকটক, ইয়াত খ্ৰীষ্টানসকলৰ বিশ্বাসৰ বাৰম্বাৰ কৰা ঈশ্বৰ।

৬ পদ: “আৰু মই চৰ্চাৰ প্ৰণীৰ মা জ ত এটা মা ত শূন্যলৈ। “এটা পইচাৰ বিনিময়ত ঘঁহুৰ জোখ আৰু এটকা বিনিময়ত তৰি জোখ যৱ; বৰ্নুত তলে আৰু দৰ্শনৰসৰ কেনো ক্ৰম নকৰিব।”

এই মাতটো খ্ৰীষ্টান, মিছা বিশ্বাসী সকলৰ অ বিশ্বাসৰ দৰা তুচ্ছত চৰ্ছলয় আৰু হতশা এক দমত আৰম্ভ কৰি কম পৰিমাণৰ ঘঁহু হুদে খবিলৈ পাওঁ। এই উদৰ যৱৰ প্ৰকৃতিৰ আঁৰত নহিঁত হৈ আছে অতি উচ্চ আধ্যাত্মিক স্তৰৰ বৰ্ত। সঁচকৈ য়ে সংখ্য ১ ত। ৫:১৫, বৰ্ধন সন্মীয়ে পতীৰ প্ৰতি অনুভৱ কৰা ঈশ্বৰ সমস্যা সমাধানৰ বাবে। “যৱ “ৰ প্ৰকাৰ উপস্থাপন কৰে। গতিবিহীন বৰ্জি বৰ্চি বৰ্লে ১২ৰ পৰা ৩১ পদত বৰ্ণনা কৰা এই পদধৰ্মটো বৰ্ণিত প্ৰতিপত্তি। তৰ পোছত মই বৰ্জি লৈ যাওঁ ঈশ্বৰে নিজ ই সন্ত বৰ্চী খ্ৰীষ্ট দৰা, তেওঁৰ কইনা, ইয়াত “ঈশ্বৰ সন্দেহ”ৰ বাবে অতি যোগা দৰ্শন কৰিছে; যিটো প্ৰকাশ শিত বৰ্ণ ৮:১১ পদত “তৃতীয় শক্তি” ত উল্লেখ কৰা “তৰি পানী”ৰ উল্লেখৰে নিশ্চিত হ’ব। ৫ নং সংখ্যৰ পদধৰ্মত মৰ্হিলা গৰাকী য়ে সন্মীয়ে পানী খাব লাগিছিল কেনো পৰিগত নোহোৱাকৈ, যদি নৰ্হিলা বৰ্নুত, দোষী হ’লে তৰি হৈ পৰে, তেন্তে তেওঁক অতিশয় প্ৰকাৰ ততাতাত কৰা হ’ব। কইনা বৰ্ণিত প্ৰকাশ শিত বৰ্ণ ২:১২ (প্ৰথম নামেৰে কৰি বৰ্ণ: বৰিহ উলংঘা কৰা) আৰু প্ৰকাশ শিত বৰ্ণ ২:২২ পদত নৰ্হিলা কৰা হৈছিল আৰু এইদৰে ইয়াক ৩য় শক্তি আৰু ৩য় শক্তি কৰা জ ত স্থাপন কৰা এটা যোগসূত্ৰ দৰা পুনৰ নিশ্চিত কৰা হ’ব। ইতিমধ্যে, দৰ্শনিত এক পদধৰ্মক দৰ্শনিত ৮ পদৰ দৰা “নিশ্চিত” কৰা হৈছে, দৰা “সূৰ্য্য”ৰ বৰ্ণন পৰ্চিয়া ৭ “কল্যাণ” হিচাপে উপস্থাপন কৰা হৈছে। দৰ্শনিত ২, ৭ আৰু ৮ পদৰ এই সমান্তৰালত ই মৰ্ফ বৰ্ণন চিনাক্তকৰণ প্ৰকাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল; এডভেণ্টজমৰ অস্তিত্ব পিছত প্ৰথমবাৰৰ বাবে এইটো। ইয়াত এপ’কলিপছত কথা বৰ্ণ এক দৰে ইউপস্থাপন কৰা হৈছে। মই তৰিটি মূল বিষয়বস্তু, চৰ্চি, জীৱ আৰু শক্তিৰ সমান্তৰাল খ্ৰীষ্টান যুগৰ আভ্যন্তৰীণ কৰিছে। আৰু প্ৰকাশ শিত বৰ্ণিত “শক্তি”ৰ বিষয়বস্তু দৰ্শনিত প্ৰস্তুত কৰা দৰ্শনিত ৮ পদৰ দৰে এক ভূমিকা পালন কৰিছে। এই দুটা উপাদান প্ৰকাশ দৰ্শনৰ অবিহনে ভৱিষ্যৎবাণী ই

কৱলসেই" সন্দেহ " হ'ল আগবঢ়াবলৈটোকে মই দাখিলেবত অধ্যয়নত "কল্যাণ" বুলি কল্যাণ। এইদৰে এই শব্দমােৰ , " ঈশ্বৰ সন্দেহ " সংখ্যা 10 ত প্ৰকাশ পাইছে। ৫:১৪, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১ৰ পৰা প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬লৈকে ঈশ্বৰ আৰু সমাৱেশৰ ক্ৰমত প্ৰকাশিত ; তৰ পিছত সপ্তা দিনৰ বশিৰামবৰৰ সৈতে " সপ্তা মাহেৰ " চিনাক্তকৰণৰ দৰা সম্ভা হ'ল বৰ্ত্তমান পথনকালকালিলগালেগালে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭ৰ বিষয়বস্তু, সম্ভাৰ " ব্ৰহ্মচৰীৰ সন্দেহ " " শক্তি " আৰু ইয়াৰ পিছৰ ১০ৰ পৰা ২২ অধ্যয়ত "নিশ্চিতি" হ'ব। এইদৰে আত্মাই ৭ নং অধ্যয়ত শুল্কপোেষ্ট ভূমিকা দিয়ে, য'ত প্ৰকাশৰ অনুমতি ল'ব লাগিব। প্ৰকাশ শিত বাক্য ক্ৰমত এই কৰ্ত্তব্য হৈছে যীচু খ্ৰীষ্ট , সৰ্ব্বাক্তমান ঈশ্বৰ আৰু পৰিত্ৰ আত্ম, নিজাই প্ৰকাশৰ দুৱাৰখন সৈ ইজনৰ বাবে খোলা , তেওঁক যি জনে " মাহেৰ মাতশু নাই " যিয়ে মাহেৰ দুৱাৰত (হৃদয়ৰ দুৱাৰত) টোকাৰ মাৰিলে মাহেৰ বাবে খোলা থয়, আৰু মাহেৰ লগত আৰু মই তেওঁৰ সৈতে ভেজ নকৰে , " প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:২০ অনুসৰী " মদ আৰু তেল " যীচু খ্ৰীষ্ট বোম্বাই দিয়া তেজ বৰ্নাজ নিজ প্ৰকৃতি আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মৰ। তেওঁলোকক আঘাত নদিয়া " মানো ঈশ্বৰে শাস্তি দিয়ে, বৰ্নিত তেওঁ তথ পিওনজি বদয়াৰ মশকাৰে তাক কৰে। প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৬:১ আৰু ১৪:১০ অনুসৰী যি পাৰ্শ্ব দীনৰ " কৰ্ম "ৰ " শেষ সাতটি মহামাৰী "ৰ ক্ৰমত এনে নহ'ব।

৭ পদ: " চতুৰ্থ মাহেৰ খল চতুৰ্থ জীৱমা তশু নলি 'আহা' "

" চতুৰ্থ জীৱ " হৈছে পৰম আৰু শীউচৰ ব " ঈগল "। ইয়াত ঈশ্বৰ চতুৰ্থ শাস্তি: মৃত্যুৰ আৰম্ভৰ বাবে যোগ্য কৰা হৈছে।

৮ পদ: " আৰু মই চলোঁ, আৰু চোমোঁ , এট শ'ত ঘোঁৰা , আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহি থকা তেওঁৰ নাম আছিল মৃত্যু, আৰু তেওঁৰ লগত হৈছে আৰ্হিলা আৰু তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ এক চতুৰ্থাংশৰ ওপৰত ক্ৰমাৎ দিয়া হ'ল, তৰোৱাল, ভোঁক, মৃত্যু, আৰু পৃথিৱীৰ জনু সৈতে বধ কৰিব পৰা কৈ। "

যোগ্য নিশ্চিতি কৰা হৈছে, ই সঁচকৈয়ে " মৃত্যু , " বৰ্নিত ইয়াৰ অৰ্থ পৰিস্থিতিগত শাস্তি প্ৰদান কৰা মৃত্যুৰ হ'ব। আদিপাপৰ পৰাই মৃত্যুৰে সমগ্ৰ মানৱজাতি ব্ৰহ্মৰ পালে ইছে, বৰ্নিত ইয়াত মাত্ৰ " পৃথিৱীৰ এক চতুৰ্থাংশ " হৈ ইয়াৰ দৰা আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছে, " মহামাৰী বোগৰ বাবে তৰোৱাল, দুৰ্ভিক্ষ , মৃত্যু ", আৰু " বনফৰণী " উভয়ৰে পৰণী আৰু মানুহ এই " পৃথিৱীৰ চতুৰ্থাংশ " অৰিষসেৰে খ্ৰীষ্টান ইউৰোপ আৰু ইয়াৰ পৰা ওলাই আহিব পৰা শক্তিশালী জাতিসমূহক ক্ৰম কৰি লৈছে প্ৰায় ষোড়শ শতিকাৰ আমেৰিকা মহাদেশ দুখন আৰু অষ্ট্ৰেলিয়া ।

৯ পদ: “যে তৈয়া তে ওঁ প্ৰহ্ম মণ্ডেৰ খুলিলে, তে তৈয়া মই বদৌৰ তলত
ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে আৰু তে ওঁলোকে ধৰ্ম বখা সাব্বস্ব কাৰণে বধ কৰা
লোকেসকলৰ আত্ম দেখিলোঁ।”

মিছি থীষ্টন বিশ্বাসৰ নামত সংঘটিত “প্ৰ’ষ্ট” কাৰ্ক্ষণ বলি এইসকল।
ইয়াক বোমা ন বৰ থলকিপপোপৰ শাসনশৈলি ইছে, যিটোকে ইতিমধ্যে প্ৰকাশ শিতি বাক্য
২:২০ পদত প্ৰতী কৰিত কৰা হৈছে, যিগৰ বী মৰ্ছলি ইজৰে বেল্গেৰ ওপৰত আত্মই
তে ওঁৰ দাসক বা আকৰ্ষকি অক্ৰম শিকিওঁৰ কাৰ্ক্ষণ আৰোপ কৰিছে: “তে ওঁৰ
দাসসকল।” সেইবোৰ “তলত” বখা হয় যীচুৱা সীকৃতি দিয়া এই পদত সংশ্লিষ্ট
নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে মৃত্যুৰ সময়তো ওঁক শ্বৰীদ হিচাপে অনুকৰণকৰিছিল “ঈশ্বৰৰ
বাক্যৰ বাবে)। আৰু তে ওঁলোকে বহন কৰা সাব্বস্ব বাবে”; কাৰণপ্ৰকৃত বিশ্বাস
সকৰ্ম্য, যে তৈয়াওসৰল মিছি আশ্বাস কৰা লে বেলনহয়।

১০ পদ: “আৰু তে ওঁলোকে ডাঙৰমাত্ৰে বচিওঁৰ কাল, “হে প্ৰভু, পৰিত্ৰ
আৰু সত্য যে তৈয়ালৈকে আপুনি পৃথিৱীত বাস কৰা লোকেসকলৰ ওপৰত আমাৰ তেজৰ
বচিৰ আৰু প্ৰকাশিত নলয়।”

এই মূৰ্চ্ছিতোঁৱে তেমা লোকেক প্ৰকাশ বগা নকৰিব, কৰ্ম্যনো কৰিলে পৃথিৱীত
তল দিয়া তে ওঁলোকে তেজে ঈশ্বৰৰ কাণত প্ৰকাশিতোঁৰ বাবে চিওঁৰিছে, যেনেকৈ
আদিপুস্তক ৪:১০ পদত তে ওঁৰ ভয়কে কৰ্ম্যনিত্য কৰা হ’লে তেজে কৰিছিল “
আৰু ঈশ্বৰে কাল, তুমি কৰি কৰিলে? তেমাৰ ভাইব তেজৰমাত্ৰে পৃথিৱীৰ পৰা মোকে
চিওঁৰিছে।” মৃতকৰ প্ৰকৃত অৱস্থা উপদেশত প্ৰকাশ পা ইছে। ৯:৫-৬-১০।
হনোকে, মৰ্চে, এলিয়া আৰু যীচু থীষ্টন মৃত্যুৰ সময়ত পুনৰুত্থান হোৱা পৰিত্ৰ
লোকেসকলৰ বাহিৰে আনসকলৰ” সুক্ৰম তলত কৰা কোনো কাৰ্মত কোনো অংশ
নাই কৰ্ম্যনো তে ওঁলোকেৰ মন আৰু স্মৃতিশক্তি বিনষ্ট হৈছে। “ “কবৰত প্ৰক্ৰম,
কোশল, জ্জমা নাই। “কাৰণ তে ওঁলোকেৰ স্মৃতি পা হৰিগৈছে। “আমি যুক্তিবা দী হওঁ,
কাৰণ মৃত্যু জীৱনৰ বাপে ক্ৰমপৰিত্ৰ আৰু অস্তিত্ব নতুনৰ পনহয়।

১১ পদ: “তে ওঁলোকেৰ প্ৰত্যেককে এটা বগা চোঁৱা দিয়া হ’ল, আৰু
তে ওঁলোকে কহে হ’ল যে তে ওঁলোকে অলপ সময়ৰ বাবে জীৱণলি’ব, যে তৈয়ালৈকে
তে ওঁলোকেৰ সতীৰ্থ দাস আৰু তে ওঁলোকেৰ ভাইসকল যিসকলক তে ওঁলোকেৰ দৰে
হত্যা কৰা হ’ব, প্ৰকাশ নহয়।”

“বগা চোঁৱা” হৈছে শ্বৰীদসকলৰ বিশুদ্ধতাৰ প্ৰতীক যিটো যীচুৱা প্ৰহ্মা
প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১:১৩ পদত পৰিষ্কাৰিত। “বগা চোঁৱা” হৈছে ধৰ্মীয় নিৰ্দ্ধাতনৰ

সময়ত তেওঁৰ আৰোপ কৰা ধৰ্মকিত্তৰ প্ৰতিমূৰ্তি। শ্বকীদসকলৰ সময় যীচুৰ সময়ৰ পৰা ১৭৯৮ চনলৈকে যি সাগৰৰপৰা উঠি যায়" প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৩:১ ত। ব'প্ৰস্বী হত্যকাণ্ড পিছতখীষ্ট ন জগতত ধৰ্মীয় শান্তি প্ৰতিষ্ঠা হ'ব। আমি পুনৰপত্ৰবিলৈ পোওঁ " আৰু তেওঁলোকে ক'ৱা হৈছিল যে তেওঁলোকে অলপ সময়ৰ বাবে জৰিগলি'ব, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে সত্ৰীৰ দৰে আৰু তেওঁলোকে ভাইসকল যিসকলক তেওঁলোকে দৰে হত্যা কৰা হ'ব, পুৰা নহয়। " খীষ্ট থকা বাকী মৃতসকলতেওঁৰ অন্তিম গৌৰৱময় উত্তৰিত হ'বলৈ ক'ৱা। এই " প্ৰক্ৰম হ'ল " ৰ বাক্য " থাইটীৰ " যুগৰ কথাক পোপৰ ইনকিউৰ্চ চনে নিৰ্দ্ধাৰিত প্ৰক্ৰমেট্ৰাংকলক উদ্দেশ্য বুলি ধৰি ল'লে, নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক মৃত্যুদণ্ড দিয়াৰ সময় বন্ধ হৈ যাব কাৰণ ফৰচী ব'প্ৰস্বী কাৰ্কাই অতি সোমকাৰে ১৭৮৯ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰত পোপৰ মিত্ৰজোঁট আৰু ফৰচী ৰাজতন্ত্ৰ আক্ৰমণাত্মক শক্তি ধ্বংস কৰিবা। থোলা হ'বলগীয়া " ম'ৰ্চ হ'ল " সৈয়েহে এই ফৰচী ব'প্ৰস্বী শাসন ব্ৰহ্মসম্বন্ধ বিষয়ে চিন্তা কৰিব যা ক'ৱা শিত বাক্য ২:২২ আৰু ৭:১৪ পদত " মহাব্ৰহ্ম " বুলি ক'ৱা হৈছে। ইয়াৰ বৈশিষ্ট্যস্বৰূপ মতবাদী অসম্পূৰ্ণত প্ৰক্ৰমেট্ৰাংক বশিৰসও নাস্তিক ব'প্ৰস্বী শাসনৰ অসহিষ্ণুতাৰ বুলি হ'ব। ইয়াৰ কাৰ্কা দ্বাৰাই যিসকলক মৃত্যুদণ্ড দিব লাগিছিল তেওঁলোকে সংখ্য হ'ব।

১২ পদ: " তেওঁ যি যি যি ম'হৰ খুলিলে, তেতিয়া মই চলোঁ, আৰু এটা ডাঙৰ ভূমিকম্প হ'ল, আৰু সুক্ৰম চুলিৰ বসন্তৰ দৰে ক'লা হ'ল, আৰু গোটোই চন্দ্ৰটো তেজ দৰে হ'ল। "

ঈশ্বৰ হ'ল " ৰ ঘণ্টাৰ চীন হিচাপে দিয়া " ভূমিকম্প প'য়ে আমাক ১৭৫৫ চনৰ ১ নৱেম্বৰ শনিবাৰপুৱা ১০ বজা ৪০ চৰত কাৰ্কাটো সন্ধান কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। ইয়াৰ ভৌগোলিক কেন্দ্ৰ আছিল অতি কথাক চহৰ লিছবন, য'ত ১২০ টা কথাক গীৰ্জা আছিল। এইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ ক্ৰোধৰ লক্ষ্যস্বৰূপ ইংগিত দিলে যে এই " ভূমিকম্প ইও আধ্যাত্মিক প্ৰতিমূৰ্তি ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। ১৭৮৯ চনত ফৰচী জনসাধাৰণৰ ৰাজতন্ত্ৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহৰ লগে লগে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা এই কাৰ্কা পুৰা হ'ব; ঈশ্বৰে ইয়াক নিন্দা কৰাৰ লগতে ইয়াৰ মিত্ৰ ৰোমান কথাক পোপে জিমকো নিন্দা কৰি ১৭৯৩ আৰু ১৭৯৪ চনত দুয়কৈ মৃত্যুমুখত পৰে; ব'প্ৰস্বী "দুটা আতংকাৰ তৰিখা প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১১:১৩ পদত ফৰচী ব'প্ৰস্বী কাৰ্কা " ভূমিকম্পৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে। উল্লেখ কৰা কাৰ্কা মূহৰ তৰিখ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব পৰাৰ ফলত ভৱিষ্যদ্বাণীটো অধিক নিখুঁত হৈ পৰে। "...

সূক্ষ্মটো চুলৰ বস্তৰ দৰে কল হৈ পৰিল। " ", ১৭৮০ চনৰ ১৯ মে'ত আৰু উত্তৰ আমেৰিকা ত অনুভৱ কৰা এই পৰিঘটনা ই "আন্ধৰ দিন" নাম লাভ কৰে। ই কমেও সূক্ষ্ম পোহৰ নথকা দিন আছিল যিয়ে ইয়াত "সূক্ষ্ম " দৰে প্ৰকৃতিৰ ঈশ্বৰ লিখিত বাক্যৰ পোহৰৰ বিৰুদ্ধে বাটী ব'পক্ষী নাস্তিকতাবাদে কৰা বাক্ষ্য ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল; পৰিত্ৰ বাইবেলখন অটোড-ফা. তজ্জ্বলাই দিয়া হৈছিল। "গেটেই চন্দ্ৰটো তেজৰ দৰে হৈ পৰিল", শেষত এই আন্ধৰ দিনটোৰ ডাঠ ডাৱৰে চন্দ্ৰটোক বগ্ন বগ্নৰ ৰূপত প্ৰকাশ কৰিলে। এই প্ৰতিমূৰ্তিৰে ঈশ্বৰে ১৭৯৩ চনৰ পৰা ১৭৯৪ চনৰ ভিতৰত পোপৰ ৰাজকীয় শৰিৰবিৰূপৰ সংৰক্ষিত ভাণ্ডাৰ নিশ্চিত কৰিলে।

টোকা : প্ৰকাশিত বাক্য ৮:১২ পদত "সূক্ষ্ম একতৃতীয়াংশ চন্দ্ৰ এক তৃতীয়াংশ আৰু তৰ বোম্বৰ একতৃতীয়াংশ" আঘাত কৰি "চতুৰ্থ শক্তি"ৰ বাৰটো এই সত্যটো নিশ্চিত কৰিব যে ব'পক্ষী সকলৰ বলি হ'ব প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু যি চুখীয়া ঈশ্বৰে প্ৰত্যক্ষণ কৰা পৰিত্ৰসকল। ইয়াৰ দৰে আমি এইমাত্ৰ দেখে "প্ৰচিয়া ম'হৰ" বাৰটো অক্ষত নিশ্চিত হয়। সঁচকৈ যেনো স্তম্ভিত ৰাখি দৰে ই বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ চূড়ান্ত হত্যাকাণ্ড সম্পন্ন হ'ব।

১৩ পদ: "আৰু আকাশৰ তৰ বোম্ব পৃথিৱীত পৰিল যেনে কেজী মূৰগছে প্ৰকণ্ড বত্ৰ হতজোৰে ব'লি নেজি বত্ৰৰ লুডুম্বৰ বোম্ব পালে হৈ দিয়া। "

সময়ৰ এই তৃতীয়াটোৰ শি, এইবৰ আকাশী ১৮৩৩ চনৰ ১৩ নৱেম্বৰত আকস্মিক অক্ষত পূৰ্ণ হৈছিল যিটো মাজনিশাৰ পৰা ৫ বজাৰ ভিতৰত সমগ্ৰ আমেৰিকাৰ দৰে দেখা গৈছিল বিনুত পূৰ্ণ ৰাশিৰ দৰে ইই কল্যাণীত পৰিসৰৰ এক আধ্যাত্মিক পৰিঘটনাৰ ঘোষণা কৰিছিল। মাজনিশাৰ পৰা ৫ বজা লৈকে সমগ্ৰ আকাশৰ বিস্তৃতৰ ওপৰে ছাতিৰ আকৃতিত পৰি যেনে এই তৰ বোম্বৰ সংখ্যা কমেও গণনা কৰিব পাৰিলে হ'ল তেনে এই প্ৰতিমূৰ্তিটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰে আমাক ১৮৪৩ চনত প্ৰক্টেণ্ট গট বিশ্বাসী সকলৰ পতনৰ প্ৰতিমূৰ্তি, যিটো তৰিখ তেওঁলোকে ডেনবাৰ আদেশৰ বলি হৈছিল। ৮:১৪ যি বলবৎ হ'ল। ১৮২৮ চনৰ পৰা ১৮৭৩ চনৰ ভিতৰত মানুহ হত্যাকাণ্ডৰী জনুজ নাম "টাইগৰছ" (দনা. ১০:৪) নদীৰ বাক্ষ্য এইদৰে দনাত নিশ্চিত কৰা হৈছে। ১২:৫ৰ পৰা ১২. এই পদত "জীমূৰগছ"ই ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ বিশ্বসংঘাতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, যাৰে এই বিশ্বসংঘাতক পৃথিৱীলৈ পালে। "সেউজীয়া ডুম্বৰ"ৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে প্ৰাণ উত্থাপন কৰা হৈছে। একে দৰে প্ৰক্টেণ্ট গট বিশ্বাসক ঈশ্বৰে সংৰক্ষা আৰু

সাময়িকচৰ্ত্তৰে আদৰ্শলৈ ছলি কৰি নুত উইলিয়ামমলি বৰভৱিষ্যদাণীমূলক বৰ্ত্তৰ প্ৰতি অৱজ্ঞা আৰু বৰ্ষমবাৰ পুনৰুদ্ধৰৰ প্ৰত্যুত্থানৰ ফলত ১৮৪৩ চনত ইয়াৰ পতন ঘটিছিল। এই মৰ্যাদাত থকাৰ, ২০৩০ চনত তেওঁৰ গণেশ্বৰময় উভৰ্ত্ত অহাৰ সময়লৈকে প্ৰকৃত অনুগ্ৰহৰ পৰা পৰ্জিত হৈ থকাৰ বা কৰি নুত সাৱধান, শাহতীয়া পোহৰক প্ৰত্যুত্থান কৰাৰ জৰিয়তে, ১৯৯৪ চনৰ পৰা, চৰকাৰী এডভাৰ্টজমহা পৰিছে, "ইও," দুবাৰ মৃত্যুৰ নিয়ন্ত্ৰিত থকা "সেউজীয়া ডুম্বৰ"।

১৪ পদ: “আৰু শূণ্ণজ্ঞৰ দৰে গুচি গ’ল আৰু প্ৰত্যেক প্ৰকৃত আৰু দীপ নাজি বনজি বৰ্ত্ত ইৰ পৰা আঁতৰি গ’ল।”

এই ভূমিকম্পএইবৰ সৰ্বজনীন। তেওঁৰ গণেশ্বৰময় আৰবিক্তৰ সময়ত ঈশ্বৰে পৃথিৱী আৰু ইয়াত থকা সকলোবসুত, মানুহ আৰু জীৱজন্তুক জোকাৰি। এই কৰ্ম প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১৬:১৮ অনুসৰি “ঈশ্বৰে কৰাৰ শেষৰ সত্ৰ মন্ত্ৰমাৰীৰ সপ্তা মন্ত্ৰমাৰীৰ সময়ত” ঘটিব। এইটোৱেই হ’ব প্ৰকৃতত। নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পুনৰুত্থানৰ সময় “প্ৰথম,” “ধন্য” সকলৰ পুনৰুত্থানৰ সময় প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ২০:৬ অনুসৰি।

১৫ পদ: “পৃথিৱীৰ বজা, সন্মত, সোণপত্ৰধনী, ক্ষমতাশালী, প্ৰজা জন দাস আৰু প্ৰত্যেক মুক্ত মানুহ গুহা আৰু প্ৰকৃতৰ শলিতলৈ ইয়া ছলি।”

যাত্ৰিয়াসূচকৰ্ত্ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলোমহিমা আৰু শক্তিৰে আৰবিক্ত হয়, তেতিয়াকোনাো মানৱশক্তি থিয় হ’ব নোৱাৰে আৰু কোনাো আশঙ্কাস্থা। তেওঁৰ শত্ৰুৰ কৰ্ম তেওঁৰ সৎ কৰ্মৰ পৰা বক্ষ কৰিব নোৱাৰে। এই পদটোৱেই ইংগিত দিয়ে ঈশ্বৰৰ ন্যায়ই মানৱজাতিৰ সকলোদেষী শৰণীক আতংকিত কৰে।

১৬ পদ: “আৰু তেওঁলোকে প্ৰকৃত আৰু শলিবোন্ধক ক’লে, “আমাৰ ওপৰত পৰি সিংহ সনতবৰ্ত্ত থকা জনবুমথৰ পৰা আৰু মৰপোৱালিৰ কৰ্মৰ পৰা আমাক লুকুৱাই থকা।”

ঈশ্বৰৰ সিংহ সনতবৰ্ত্ত থকা মৰপোৱালিটোৱেই এতিয়া, কৰি নুত এই সময়ত তেওঁলোকে সন্মুখত নাজি ক’উপস্থাপন কৰা জনবধ কৰা মৰপোৱালিটোৱেই নহয়, শেষে দিনৰ শত্ৰুৰ কৰ্মে পিঠিৰিলৈ অহা “বজা সকলোবজা আৰু প্ৰকৃত সকলৰ প্ৰকৃত” হ’ল।

১৭ পদ: “ক’বনো তেওঁৰ কৰ্মৰ মন্ত্ৰ দিন আহিলি আৰু কোনা থিয় হ’ব পাৰিব।”

প্ৰত্যুত্থানটো হ’ল “জীয়াই থকা,” অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ ন্যায়পৰায়ণ হস্তাক্ষৰ পিছত জীয়াই থকা।

যসিকল "থ্যি" কৰিব পাৰে তেওঁলোকে হ'ল যসিকল মৃত্যুবৰণ কৰিবলগীয়া আছিল প্ৰক্ৰান্তি বাক্য ১৩:১৫ পদত উল্লেখ কৰা দেওবাৰৰ আজন্ম পৰিকল্পনা অনুসৰি। যি মতে, পৰিত্ৰ ঐশ্বৰিক বিশ্ৰমৰ পালনৰ বাঁসকলক থিয়ীত ধৰ্ম কৰ হ'ব লাগিছিল। যসিকল তেওঁলোকে কহুৱা কৰিবলৈ ওলাইছিল তেওঁলোকে আতংক যিটো পূৰ্ব পদত প্ৰক্ৰান্তি পা ইছে, সেই বিষয়ে ব্যুৎপত্তি কৰা হৈছে। আৰু এইদৰে যসিকল যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যবৰ্ত্তাৰ দিনটোত থ্যি হ'ব পাৰিব তেওঁলোকে প্ৰক্ৰান্তি বাক্য ৭ পদৰ বিষয়বস্তু হ'ব, য'ত ঈশ্বৰ তেওঁলোকে বিষয়ে তেওঁপৰিকল্পনাৰ এটা অংশ আমাৰ প্ৰক্ৰান্তি কৰিব।

-দিনৰ এডভেণ্টিজম

ঈশ্বৰৰ মোহৰে বহু লোকৰা: বিশ্ৰমৰাৰ

১ পদ: “ ইয়াৰ পাছত মই পৃথিৱীৰ চৰ্চা কৰোঁত থ্যি হৈ থকা চৰ্চাজন স্পষ্টতক দাখিলোঁ, যাত পৃথিৱীৰ চৰ্চা বত্ৰ হ'ব আছে।

এই " চৰ্চজ নস্কন্দত " হৈছে " পৃথৱীৰ চৰ্চা কৈলা " দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত
 এক স্কন্ধ নীল বাক্ষ্য ন্যায়জ্ঞেতি ঈশ্বৰ স্কন্দত । " চৰ্চা বত্ৰহ "
 স্কন্ধ নীল যুদ্ধ, সংঘাতৰ প্ৰতীক ; এইদৰে তেওঁলোকে ক " বত্ৰই থোকা হয়," বধ
 দিয়া হয়, বধ দিয়া হয়, যাৰ ফলত স্কন্ধ নীল ধৰ্মীয় শান্তিৰ সৃষ্টি হয়। " সাগৰ,"
 বৈথলিক ধৰ্ম প্ৰতীক আৰু " পৃথৱী," সংস্বৰবদী বিশ্বাসৰ প্ৰতীক, ইজনে
 সজিবলগত শান্তিপূৰ্বক। আৰু এই শান্তি " গছ," মানুহৰ বৃক্ষ হিচাপে
 প্ৰতিমূৰ্তিৰ বিষয়েও জড়িত। ইতিহাসে আমাক শিকাইছে যে এই শান্তি জাপি দিয়া
 হৈছিল ফৰাচী জাতিয়েনা স্কন্ধত ই চাপি থকা পোষক ক্ষমতা দুৰ্দ্ধা হোৱাৰ ফলত,
 ১৭৯৩ চনৰ পৰা ১৭৯৯ চনৰ ভিতৰত সেই বৰ্ষটো যোৱা পোষক পাইছ
 যম্ৰই মনোৰ জন্ম আৰু সন্মান ভালে নস্কন্ধ বৰোমাৰ চৰ্চা ডেলৰাৰ গাৰত বৰা
 বন্দী হৈ থকাৰ সময়ত মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। এই বাক্ষ্য প্ৰকাশিত বাক্য ১১:৭
 পদত " অতলগঁতৰ পৰা উঠি যোৱা জন্মটোৰ বাবে " বৰ্ণকৈলা হৈছে। প্ৰকাশিত
 বাক্য ৮:১২ পদত ইয়াক " ঈশ্বৰ শক্তি " বৰ্ণকৈলা হৈছে। ইয়াৰ পিছত ফৰ্নস
 প্ৰথম নেপোলিয়নৰ সাম্ৰাজ্যৰ দী শাসনব্ৰহ্মই প্ৰকাশিত বাক্য ৮:১৩ পদত "
 এটা ঈগল " ৰে প্ৰতিষ্ঠিত কৰি কনকৰুটৰ দ্বাৰা পুনৰুদ্ধৰ কৰা বৈথলিক ধৰ্ম
 ওপৰত নিজ বকবৃত্তৰ বজা ইৰাখি।

২ পদ: " আৰু মই জীৱিত ঈশ্বৰ মনোহৰ লৈ পূব দিশৰ পৰা আন এজন
 স্কন্দতক আবেহন কৰা দেখিলোঁ, আৰু তেওঁ পৃথৱী আৰু সাগৰক আঘাত কৰিবলৈ
 দিয়া চৰ্চজ নস্কন্দতক উচ্চস্বৰে চিঞৰি কৈলে,

" উদীয়মান স্কন্ধ " য়ে লোক ১:৭৮ পদত যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে তেওঁৰ পাক্ষিক
 জাকক্ৰমণ কৰাটোৰ বুজা হৈছিল " জীৱিত ঈশ্বৰ মনোহৰ " যীচু খ্ৰীষ্ট স্কন্ধীয়
 শিবিৰত দেখা দিয়া। তেওঁৰ বকবৃত্তৰ নিশ্চিত কৰা " উচ্চকণ্ঠ " ৰে স্কন্দত ঈশ্বৰ
 অনুমোদন " ক্ৰমণ কৰিবলৈ " লাভ কৰা স্কন্ধ নীল আসৰকি স্কন্দত শক্তিসমূহক "
 পৃথৱী " আৰু " সাগৰ " অৰ্থাৎ প্ৰকৃতিৰ বৈশ্বাস আৰু বৰোমা বৈথলিক বিশ্বাসক
 আদেশ জৰিকৰ। এই আধ্যাত্মিক ব্যংগসমূহে আমাৰ সৃষ্টি " পৃথৱী, সাগৰ আৰু
 গছ " সম্ভৱীয় আক্ৰমিক প্ৰকাণ্ডক বধ নদিয়া; যিটো প্ৰকাশিত বাক্য ৯:১৩-
 ২১ পদৰ " স্মৃতি শক্তি " ৰ সময়ত পাৰমাণৱিক অস্ত্ৰ ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰা এৰাই
 চলাটোক ঠিকনিহ'ব।

৩ পদ: " যোৱালৈ বৰোমা আমাৰ বৈশ্বাস দাসক লকত তেওঁলোকৰ কপালত
 মনোহৰ নদিওঁ তেওঁলোকক পৃথৱী, সাগৰ গছৰ কোনো ক্ৰমণ নকৰিব। "

এই বৰিবৰণে আমাক ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰ ১৮৪৪ চনৰ পতনলৈকে নিৰ্বাৰ্চিতসকলক ছীল কৰাৰ আৰম্ভণিৰ স্থান নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰৰ পিছতহে প্ৰথম এডভাৰ্টাইট ক'ণ্ট্ৰাইন জ'চাফ বাটেছক ব্ৰহ্মচৰিত্ৰৰ সপ্তম দিনৰ বৰ্ষমবাৰৰ বৰ্ষম গ্ৰহণ কৰি ছীল কৰা হৈছিল। অতিসন্মেলনত তেওঁক অনুকৰণকৰিব, কক্ষান্ধাৰে, সেই সময়ৰতওঁৰ সকলো এডভাৰ্টাইট ভাইভগীয়ে। ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰৰ পিছত ছীল আৰম্ভ হৈছিল আৰু প্ৰকাশিত বক্য ৯:৫-১০ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "পাঁচমাহ "লৈকে ই চলি থকাৰ "পাঁচমাহ" বা যিহিষ্কাৰ দিন-বছৰৰ সংহতি অনুসৰি ১৫০ প্ৰকৃত বছৰ। ৪:৫-৬ পদত। এই ১৫০ বছৰ ধৰ্মীয় শান্তিৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল। প্ৰকৃতি হোৱা শান্তিৰ "চাৰ্ভে নথডে এডভাৰ্টাইট" বৰ্ষৰ ঘোষণা আৰু সৰ্বজনীন বিকাশৰ অনুকূল আছিল যিটো আজি সকলো পৃষ্ঠাৰ দিশত আৰু সকলো ঐতিহ্য প্ৰতিষ্ঠাপিত কৰা হৈছে য'ত ই সম্ভৱ হৈছে। এডভাৰ্টাইট মিছন সৰ্বজনীন, অমূল্য সেইবাবেই ই এক নতুন ব্ৰহ্মচৰিত্ৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। সেয়েহে ইয়াৰ আনখিষ্টান ধৰ্মাধীশৰ পৰা লাভ কৰিবলৈ একো নাই আৰু আশীৰ্বাদ পাবলৈহ'লে কেৱল ইয়াৰ সৰ্বজনীন মৰব্বী যীচুখিষ্টাই দিয়া প্ৰবৰণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব লাগিব যি "পৰিত্ৰৰ বাইবেল" পঢ়াৰ বজা বজা দিয়া; বাইবেল, ঈশ্বৰ লিখিত বক্য যি প্ৰকাশিত বক্য ১১:৩ পদত তেওঁৰ "দুজন সাক্ষী" ক প্ৰতিষ্ঠাপিত কৰে। ১৮৪৪ চনৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা ঈশ্বৰ নিশ্চিত কৰা শান্তিৰ সময় ১৯৯৪ চনৰ পতনত বন্ধ হৈ যাব যিটো ৯ নং প্ৰকাশৰ অধ্যয়ন প্ৰকাশ কৰিব।

“ঈশ্বৰৰ মাহেৰ”ৰ বিষয়গুৰু তপস্বী টোম: “ঈশ্বৰৰ মাহেৰ” হিচাপে ইয়াৰ ভূমিকা কন্যায়ত্ৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ কেৱল বৰ্ষমবাৰেই যথেষ্ট নহয়। ছীল কৰাটোৱে বজা য'ত ইয়াৰ লগত যীচুৰ তেওঁৰ পৰিত্ৰকালৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা মৰমৰেণো থকাৰ সত্য আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক সত্যৰ প্ৰতি প্ৰথম, আৰু ১ কৰনিয়া ফলৰ সাক্ষ্য। ১৩) যিসকলে এই মাপকাঠী সমূহ প্ৰবৰণ নকৰাকৈ বৰ্ষমবাৰ পালন কৰে তেওঁলোকে ইয়াক পৰিত্যগ কৰিব য'ত ইয়াক পালনৰ বাবে মৃত্যুৰ ভাব আছিল। বৰ্ষমবাৰ উত্তৰাধিকাৰী নহয়; ঈশ্বৰেই মনোমীতসকলক দিয়ে, তেওঁলোকে কলিচনি সৰু পো। যিহিষ্কাৰ মত। ২০:১২-২০: “আৰু মই তেওঁলোকে মনো বৰ্ষমবাৰ দিওঁ, মনো আৰু তেওঁলোকে মাজত চিনি হ'বলৈ, য'ত তেওঁলোকে জাৰি পাব য'ত মই য'ত তেওঁলোকে পৰিত্ৰ কৰা প্ৰকৃতি.../... মনো বৰ্ষমবাৰ বৰমো পৰিত্ৰ কৰক, আৰু মনো আৰু তেওঁলোকে মাজত সেইবোৰ চিনি

হওক, যত তে ওঁলোকে জা নবিপাৰে যে মই তে মোলোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা .” মাত্ৰ কলোৱা কথখনিৰ বৰিধিত নকৰক, বৰ্নিত ইয়াক নিশ্চিত কৰিবলৈ আৰ্মি ২ তীমথিয়া ২:১৯: " তথপিওঈশ্বৰ কঠিন ভাৱে এই মতেৰ থকা থিয় হৈ আছে: প্ৰকৃততে ওঁৰযিসকলকো নদে আৰু যিযিপ্ৰকৃত না মলয়, তেওঁ অধৰ্ম পৰা আঁতৰি যাওক। "

৪ পদ: “ আৰু মই ছীল কৰা লোকসকলৰ সংখ্যা শুনিলোঁ ইস্যয়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলোফাঁদৰপৰা এক লাখ চাৰ্ভেলশি হাজাৰ ”

পাঁচনি পোৱাৰে বোম. ১১, এটা প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ সৈতে, যি ধৰ্মানুষ্ঠিত পৌত্তলিকসকলক পত্ৰপুৰুষা ব্ৰহ্মা মৰ শিপি তগ্ৰফট কৰা হয়, যাৰ পৰা ইহুদীসকলে নিজ বংশধৰ বুলি দাবী কৰে। বশ্বসৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰণ পোৱা, তেওঁৰ দৰে এই ধৰ্মানুষ্ঠিত পৌত্তলিকসকলে আধ্যাত্মিকভাৱে ইস্যয়েলৰ ১২ টি জনগোষ্ঠীক সম্প্ৰসাৰিত কৰে। শাৰীৰিক ইস্যয়েলে, যাৰ চৰ্ম আছিল চূন্থ, মটীয়া যীচুক প্ৰকৃতিখন কৰাৰ বাবে, চয়তনৰ হাতত গুৰু হৈছিল। ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা ধৰ্ম যোগত পৰি যোৱা খ্ৰীষ্টান ধৰ্মগোষ্ঠী সেই তৰিখৰ পৰা পৰিত্ৰিত হোৱা আধ্যাত্মিক ইস্যয়েলে। ইয়াত ঈশ্বৰে আমাক ১৮৪৩ চনৰ পৰা তেওঁৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ পোৱা এটা প্ৰমাণিক আধ্যাত্মিক ইস্যয়েলৰ সৈতে উপস্থাপন কৰিছে। এইজন ইচাভে নথডে এডভেণ্টজি মৰসাৰুজী নী ন মিছিন কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে। আৰু ইতিমধ্যে, উল্লখ কৰা সংখ্যাটো, " ১৪৪,০০০ ," এটা ব্ৰখ্ষৰ যোগ্য। ইয়াক আক্ৰমিক অক্ট ল'ব নোৱাৰি, বৰ্গ অক্টোমৰ বংশধৰক " সৰ্ব্বপ্ৰাণ তৰ " ৰ সৈতে তুলনা কৰিলে সংখ্যাটো বহুত কম যেন লাগে। সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ বাবে সংখ্যাই আখৰৰ দৰে ইকথা কয়। তেতিয়াই আৰ্মিবিজি বলা গবিয়া এই পদত " সংখ্য " শব্দটোকে সংখ্যগত পৰিমাণ হিচাপে ব্ৰখ্ষ কৰা উচিত নহয়, বৰঞ্চ ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদ আৰু প্ৰথক কৰা (যিটো তেওঁ পৰিত্ৰ কৰে) এটা ধৰ্মীয় আচৰণক নিৰ্ধাৰণ কৰা আধ্যাত্মিক সংহতি হিচাপে ব্ৰখ্ষ কৰা উচিত। এইদৰে " ১৪৪,০০০ " ৰ ব্ৰখ্ষ এনেদৰে কৰা হৈছে: $১৪৪ = ১২ \times ১২$, আৰু $১২ = ৭$, ঈশ্বৰৰ সংখ্য + ৫, মানুহৰ সংখ্য = ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজ বনিয়াম। এই সংখ্যৰ ঘনকটোৱেই হৈছে নিখুঁতত ব্ৰহ্মীক আৰু ইয়াৰ বৰ্গ, ইয়াৰ প্ৰফল। এই অনুপাতবোৰ আধ্যাত্মিক সংহতি তপস্কৰ শিত বক্য ২১:১৬ পদত ব্ৰহ্মা কৰা নতুন যিৰূচলে মৰ্মানুপাত হৈ'ব। ইয়াৰ পিছত অহা " হাজাৰ " শব্দটোৱে অগণন জনসমাগমস্বকীক। আচলতে " ১ লাখ ৪৪ হাজাৰ " মানো ঈশ্বৰৰ লগত নিয়ম কৰা নিখুঁত মুক্ৰ্তি পোৱা মানুহৰ

এক ধকি গোট। ইস্ৰায়েলৰ জনগণেইসমূহৰ এই উল্লেখ আৰু আচৰিত কৰা উচ্চতিনহয়ক বগঈ শ্ৰৱে মানুহৰসৈতে মিত্ৰতা কৰা গতিৰ বাবে ফলহেৰুৰ পিছতো নজিৰপ্ৰকল্প পৰিত্যগ কৰা নাছিল। মিচৰৰ পৰা পলায়নৰপিছৰপৰা উপস্থাপন কৰা ইহুদী আৰুইটো অযুক্তকৰ খৰীষ্টানক বস্তুতহোৱা নাছিল। আৰু ইয়াৰ খৰীষ্টান সত্যআৰুৰিশাষকবিশ্বমবাবৰ আজ্ঞাৰ ধৰ্ম ইয়াৰ সকলোআজ্ঞা আৰু ইয়াৰ পুনৰুদ্ধৰকৰা নৈতিক স্বাস্থ্য আৰুঅন্যন্যনিয়মৰপ্ৰতি সন্মানৰ দৰা ঈশ্বৰে শেষ দিনৰ বিশ্বসী বৰিষী এডভেণ্টজমতইস্ৰায়েলৰ আৰুই তেওঁৰ আদৰ্শ সৈতে মিল থকা বচৰ পায়া ৪ৰ্থ আজ্ঞা পাঠত ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোমীতজনকবিশ্বমবাবৰ বিষয়েইছে "আপোনাৰসকলোক মকৰবিলেইছদিন আছে... বিনুত ৭ তৰখিটোআপোনাৰঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দিন। "দেখে গ'ল যা ২৪ ঘণ্টাৰ ৬ দিন মুঠ ১৪৪ ঘণ্টা। এইদৰে আৰুঅনুমানকৰিব পাৰোযে ছীলকৰ ১ লখ ৪৪ হাজাৰলোক এই ঈশ্বৰিক নিয়মৰ বিশ্বসী প্ৰকাৰেক্ষক। তেওঁলোকৰ জীৱনটোকে এই সন্মানেৰে বৰিত দিছে তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মৰিপক্ষে কামৰ বাবে অনুমোদিত ছয় দিনৰ বাবে। বিনুত ৭ তৰখ তেওঁলোকে এই আজ্ঞাৰ পৰিত্ব বিশ্বমৰ বস্তুটোকে সন্মান কৰে। এই "এডভেণ্টজ" ইস্ৰায়েলৰ আধ্যাত্মিক চৰিত্ব ৫ৰ পৰা ৮ পদলৈকেপ্ৰদৰ্শিত হ'ব যিবোৰ তৰপিছৰপদত। উল্লেখ কৰা হ'ব পতিপুৰুষসকলকাম সোঁহসকল নহয় যিসকলে শাৰীৰিক ইস্ৰায়েলে বচনা কৰিছিল। যিসকলক ঈশ্বৰে বচি লৈছে তেওঁলোকে কৰিলে তেওঁলোকৰ উৎপত্তিৰ ন্যযযত এটা লোক ইথাক বৰত কঢ়িয়াইনিবলৈহোআছে। "সাতটো সত্তা"ৰ নামৰ দৰেই "বৰ জনগণেই"ৰ নামেওদুটা বৰত কঢ়িয়াইলৈ ফুৰে। আটাইতকৈসহজ কথটো তেওঁলোকৰ অনুবাদৰদৰা প্ৰকাশ পা ইছে। বিনুত আটাইতকৈধনী আৰু জটিলকথটোপ্ৰতিগৰকী মাত্ৰ্যনেজি বসন্তক নামদিয়াৰন্যযযত প্ৰদান কৰাৰ সময়তকৰা ঘোষণাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

৫ পদ: “যিহুদ ফলৈ দৰপৰা বৰ হাজাৰ বুৰবনেফলৈ দৰপৰা বৰ হাজাৰ গাদ ফলৈ দৰপৰা বৰ হাজাৰ”

বৰ হাজাৰ ছীলকৰ "সংখ্যৰ অৰ্থ হ'ল: বিশ্বমবাবে ছীলকৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰা বহুলোক।

যিহুদ: যিহোৱাৰ প্ৰকাশ; আৰ্দপুস্তক ২৯:৩৫ পদৰ মাত্ৰবাক্য: “মই যিহোৱাৰ প্ৰকাশ কৰিম।”

ৰ বনে: এজন পুত্ৰ দেখে; আদিপুস্ক ২৯:৩২ পদৰ পৰা মাতৃৰ বাক্য: “
যিহোৱাই মোৰ অপমান দেখিছে”

গা ড: সুখ; আদিপুস্ক ৩০:১১ পদৰ পৰা মাতৃৰ বাক্য: “*কঁসুখ*”

৬ পদ: “*আচৰেহঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ নপতলী হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ মনৰ্চ
হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ*

বাৰ হাজাৰ বহীলকৰ” সংখ্যৰ অৰ্থ হ'ল: বশ্বমবাবে ছীলকৰ ঈশ্বৰ সৈতে
মিত্ৰতা কৰা বহুলোক।

আশ্বৰ: সুখ: আদিপুস্ক ৩০:১৩ পদৰ মাতৃৰ বাক্য: “*মই কঁমান
সুখী!*”

নফতলি: সংগ্ৰম কৰি থকা: আদিপুস্ক ৩০:৮ পদৰ পৰা মাতৃৰ শব্দ: “
মই মোৰ ভনীয়েকেৰুৱি দধ ঈশ্বৰী যন্তা ৰুইয়াঁজি লোঁ আৰু মই জয়ী হ'লোঁ।”

মনৰ্চ: গাহৰী যাক: আদিপুস্ক ৪১:৫১ পদৰ পিতৃসুলভ বাক্য: “*ঈশ্বৰে
মোক মোৰ সকলোৰে পদপা হৰিলে।*”

৭ পদ: “*চমিয়িনো হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ লেবী হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ
ইচখৰৰ হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ*” প্ৰকৃতিটো নামবাবে “*বাৰ হাজাৰ বহীলকৰ*”
সংখ্যৰ অৰ্থ হৈছে: বশ্বমবাবে ছীলকৰ ঈশ্বৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰা বহুলোক।

চমিয়িনো: শূনা: আদিপুস্ক ২৯:৩৩ পদৰ পৰা মাতৃসুলভ বাক্য: “
যিহোৱাই শুনিলি মোক প্ৰথম কৰা হোৱা নাছিল।”

লেবী: সংলগ্ন: আদিপুস্ক ২৯:৩৪ পদৰ পৰা মাতৃৰ বাক্য: “*এইবাবে মোৰ
স্বামী মোৰ লগত সংলগ্ন হ'ব।*”

ইছখৰ: মজুৰ: আদিপুস্ক ৩০:১৮ পদৰ মাতৃৰ বাক্য: “*ঈশ্বৰে মোক
মোৰ মজুৰ দিছে।*”

৮ পদ: “*জুবুলন হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ যচেফেৰ হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ
বন্যমীন হঁত দৰপৰা বাৰ হাজাৰ বহীলকৰ।*”

বাৰ হাজাৰ বহীলকৰ” সংখ্যৰ অৰ্থ হ'ল: বশ্বমবাবে ছীলকৰ ঈশ্বৰ সৈতে
মিত্ৰতা কৰা বহুলোক।

জুবুলন: বাসস্থান: আদিপুস্ক ৩০:২০ পদৰ মাতৃৰ বাক্য: “*এইবাবে মোৰ
স্বামী মোৰ লগত থাকিব।*”

যাচেফ : তেওঁ আঁতৰ ইদিয়ে(ৰ তেওঁ যোগে কৰে): আদিপুস্ক ৩০:২৩-২৪
পদৰ মাতৃত্ব বাক্য: “ ঈশ্বৰে মোৰ নন্দিত আঁতৰ ইদিয়ে... / (... YaHWéH মোৰ
লগত আনএজনপুত্ৰ যোগে কৰক) ”

Benjamin : Son of the Right Hand: maternal and paternal words of
Gen.35:18: “ আৰু যোৱাত ই নজিৰ আত্মক ত্যগ কৰিবলৈ ওলাইছিল বনত ই
মৃত্যুমুখত পৰিছিল তেওঁ যোৱাত ই তেওঁৰ নাম বেনঅনি(মোৰ দুখৰ পুত্ৰ) বখিছিল,
কিন্তু তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁক বনীয়মী ন(সঁহাৰ পুত্ৰ) বুলি কৈছিল

এই ১২ টা নাম, আৰু মাতৃ আৰু পিতৃৰ শব্দই ঈশ্বৰে নিৰ্ধাৰিত কৰা
এডভেণ্টিফাই শব্দটো সমাবেশে জীৱন কটোৱা অভিজ্ঞতাক প্ৰকাশ কৰে;
প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:৭ পদত সমী খ্ৰীষ্ট বাবে " কইনো প্ৰসূত কৰিলে " /
উপস্থাপন কৰা শেষনামটোৰ অধীনত " ব্ৰেঞ্জমিনি ", ঈশ্বৰে বিদ্বতী লোকে
দৰা মৃত্যুৰ ভাব দিয়া তেওঁৰ মনোমীতজনৰ চূড়ান্ত পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে
ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। পিতৃ ইস্ৰায়েলে জাপি দিয়া নাম সলনিৰ ফলত তেওঁৰ
মনোমীত সকলৰ সপক্ষে ঈশ্বৰৰ হস্তক্ষেপৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। তেওঁৰ
গোঁৱৰময় প্ৰত্যক্ষতা পৰিস্থিতিটো ওলোট কৰি পোৱা যিসকলে মৃত্যুবৰণ
কৰিবলগীয়া আছিল তেওঁলোকক মহিমা মণ্ডিত কৰা হয় আৰু স্ৰষ্টা লৈ যোৱা হয়
য'ত তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্ট, সৰ্বাক্তমান আৰু মহিমা ময় সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ সৈতে
যোগে দিয়ে। "সঁহাৰ পুত্ৰসকল" অভিব্যক্তিটোৱে ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ
ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক অৰ্থ গ্ৰহণ কৰে: সঁহাৰ তখন আছিল মনোমীত বা শেষৰ
আধ্যাত্মিক ইস্ৰায়েলে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, মুক্ত মনোমীত যিসকলে ইয়াক বচনা
কৰে। লগতে তেওঁলোক প্ৰকৃৰ সঁহাৰ বখা ভাৱে(মথি ২৫:৩৩)।

নৱম পদ: “ ইয়াৰ পিছতমই চলোঁ, আৰু চোৱা, প্ৰকৃতিটো জাপি প্ৰকৃতিটো
ফল দৰপৰা, প্ৰত্যেক জনগোষ্ঠীৰ পৰা আৰু প্ৰত্যেক ভাষাৰপৰা কেনেদৰে গণনা
কৰিব নোৱাৰা এক বহুতো বগা বপোৰ পনিৰ্ধি আৰু হততালৰ ডাল পনিৰ্ধি
সঁহাৰ সনৰ আগত আৰু বপোৰ লৈ আগত যি হৈ আছিল ”

এই " বহুজনসমাগম্য ককেনো ও সংখ্য দিব নোৱাৰিলে " প্ৰক্ৰ পদবোৰত
উল্লেখ কৰা " সংখ্যা " " ১৪৪,০০০ " আৰু " ১২,০০০ " ৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ
কডযুক্ত প্ৰকৃতি চৰিত্ৰ নিশ্চিত কৰে। ইয়াৰ উপৰিও অৱস্থামৰ বংশধৰসকলৰ
ইংগিত এই অভিব্যক্তিৰ দৰা কৰা হৈছে: " কেনেও তেওঁলোকক গণনা কৰিব
নোৱাৰিলে "; ঈশ্বৰে তেওঁক দেখুৱাই দিয়া " আৰু শব্দৰ বোৰ " দৰাই : "
তোমা লোকে বংশধৰবোৰো তেওঁক হৈব । " তেওঁলোকৰ উৎপত্তিৰ এক ধৰি,

প্ৰকৃতিটো জাতি প্ৰকৃতিটো জনগণেই, প্ৰকৃতিটো জনগণেই, আৰু প্ৰকৃতিটো ভাষাৰ পৰা, আৰু প্ৰকৃতিটো যুগৰ পৰা। বৰ্ণনাত এই অধ্যয়ৰ বিষয়বস্তুৰে বৰ্ণনা কৰা গৈছে। দিয়া ইয়াৰ সৰ্বজনীন চৰিত্ৰৰ সৈতে যোৰাওভাঙে নটফট বৰ্তক লক্ষ্য কৰি লৈছে। তেওঁলোকে " বগা পোন্ধৰ " পান্থ ৰাৰণ তেওঁলোকে শব্দীদ হিচাপে মৃত্যুবৰণ কৰিবলৈ সাজু আছিল প্ৰকৃত শিত বাক্য ১৩:১৫ অনুসৰি শোষণৰ বদ্বৈ সকলে জাৰি কৰা এটা আদেশৰ দ্বাৰা মৃত্যুদণ্ড দিয়া হৈছিল। তেওঁলোকে বহুতত ধৰা " কল জাল " বোলে পাৰ্শ্বৰ বৰবৰীৰু দ্বিতীয় তেওঁলোকে জয়প্ৰকট ক।

পদ : “ আৰু তেওঁলোকে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, “সিংহ সনতবহি থকা আমাৰ গৈ শব্দ আৰু মাৰে পোন্ধৰ লৈ পৰিত্ৰণ। ”

এই ৰাফাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ গণেশ্বৰময় প্ৰত্যক্ষতাৰ প্ৰসংগক উদগনি দিয়ে, প্ৰকৃত শিত বাক্য ৬:১৫-১৬ পদত বৰ্ণনা কৰা বদ্বৈ শিৰিৰ প্ৰকৃতিৰ বাবে বৰ্ণনাৰ সমান্বেষণ। ইয়াত পৰিত্ৰণ পোন্ধৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে ক'লা কথাবোৰ বদ্বৈ সকলৰ কথাক একে বাবে পৰিত্ৰা তেওঁলোকে ভয়খুৱাব পৰাটো বহুদূৰত, খ্ৰীষ্টৰ প্ৰত্যক্ষতা তেওঁলোকে আনন্দিত কৰে, তেওঁলোকে আশ্বস্ত কৰে আৰু তেওঁলোকে বক্ষ কৰে। বদ্বৈ সকলে উত্থাপন কৰা প্ৰকৃতিয়ে “ ক'মে থৈ দি পাৰে ” ইয়াৰ উত্তৰ ইয়াত পোন্ধৰ যথ: যিসকল এডভেণ্টিষ্টসকলে যিসকলে গৈ শব্দ তেওঁলোকে ওপৰত ন্যস্ত কৰা মছিনৰ প্ৰকৃতি বিশ্বসী হৈ আছে, প্ৰকৃতি জেন হ'লে নিজৰ বীৰনকোতুচ্ছকৰি। এই নিষ্ঠাৰ ভিত্তি হৈছে জগতৰ প্ৰকৃতিৰ পৰাই গৈ শব্দ পৰিত্ৰ কৰা পৰিত্ৰ বিশ্বমবৰৰ সন্মানৰ প্ৰকৃতি তেওঁলোকে ম'হ, আৰু তেওঁলোকে বিশ্বদৰ্শী মূলক বাক্যৰ প্ৰকৃতি তেওঁলোকে প্ৰথম। এইটো আৰু বৰ্ণনা হৈছে তেওঁলোকে এতিয়া জানো যে বিশ্বমবৰে সপ্তাহ সহস্ৰব্দৰ মহান বাৰী সময়ৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে য'ত যীচু খ্ৰীষ্ট পিছত বজায়ী হৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকে প্ৰকৃতি জগত কৰা অনন্তজীৱনৰ ভাৱ প্ৰকাশ কৰিব পাৰি।

১১ পদ: “ আৰু সকলো সৰ্ব্বদাতা সিংহ সন বৃদ্ধ আৰু চৰিত্তি জীৱজন্তুৰ চৰিত্তি লৈ থৈ গৈ গৈ শব্দৰ আগত সিংহ সনৰ আগত থকা কৰি পৰিল ”

আমাৰ আগত উপস্থাপন কৰা দৃশ্যটোয়ে গৈ শব্দৰ মহান সৰ্বশক্তি বশ্বৰমত প্ৰকাশৰ কথা উদগ্ৰহণ দিয়ে। আৰ্মি আৰু ৫ নং অধ্যয়ৰ ছবিবোৰ পাওঁ যিবোৰে এই বিষয়বস্তুৰ সৈতে জড়িত।

১২ পদ: “ ক'লা, আমনি আশীৰ্বাদ, মহিমা, জগ্ৰহ, ধন্যবাদ, আৰু সন্মান, শক্তি আৰু শক্তি আমাৰ গৈ শব্দৰ চৰিত্তি লৈ ক'হওক। আমনি ”

পাৰ্শ্বৰ পৰিত্ৰণৰ অভিজ্ঞতাৰ এই সুন্দৰ অন্তৰ সূখী হৈ স্ৰষ্ণুত সকলো
মণ্ডপৰ ঈশ্বৰ যদি আমাৰ সৃষ্টিকৰ্তা, তেওঁলোকে, আমাৰ যদিও পাৰ্শ্বৰ
নিৰ্ধাৰিত সকলোৰ পা প্ৰমুক্ত কৰাৰ ক্ষমতা উদ্‌যগ লৈছিল মানৱমাংসবুদ্ধিত ত
অৱতৰল'বলৈ আহি, তত তেওঁৰ ন্যায়ৰ দ্বাৰা দাবী কৰা এক অত্যাচাৰী মৃত্যুৰ
সন্মুখী নহ'বলৈ তেওঁলোকে আনন্দআৰু তজ্ঞা প্ৰকাশ কৰে। এই অদৃশ্যচকুৰ
অসংখ্য এই পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ সকলোপ্ৰকাৰ অনুসৰণকৰিছে আৰু ঈশ্বৰ
প্ৰথম উচ্চপ্ৰদৰ্শনত তেওঁলোকে আচৰিত হৈছে। তেওঁলোকে উচ্চতৰণ কৰা প্ৰথম
শব্দটো হ'ল " আমনি সঁচকৈয়া! সঁচ! কাৰণ ঈশ্বৰ সত্যৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ সত্য
হওক। দ্বিতীয় শব্দটো হ'ল " the প্ৰকাশ " ১২ টি জনগোষ্ঠীৰ প্ৰথম নামো
আছিল " যিহুদ " = প্ৰকাশ। তৃতীয় শব্দটো হ'ল " the মহিমা " আৰু ঈশ্বৰ তেওঁৰ
মহিমাৰ সৈতে সৰ্বকাল ব্ৰহ্মাণ্ডৰ কাৰণ তেওঁ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৭ পদত ইয়াক
স্মৰণ কৰি, ১৮৪৩ চনৰ পৰা তেওঁৰ পৰিত্ৰণ দাবী কৰা সকলোৰ পৰা ইয়াক দাবী
কৰিবলৈ, অনন্যসৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ হ'ল। চতুৰ্থ শব্দটো হৈছে " প্ৰজ্ঞা "।
এইটোৱেই হৈছে ধন্যদৰ ধৰ্মীয় ৰূপৰিচৈ পৰিত্ৰণ শব্দ আৰু মতসম্পন্ন কৰা
হয় এই দুটা ব্ৰহ্মাণ্ড মূলক বস্তু প্ৰজ্ঞা আছিল পৃথিৱীৰ অত্যাচাৰী সকলক
উফৰাই পালে বলৈ, অহংকাৰী বদ্বৈত সকলক এই ক্ষমতা আৰু শক্তিৰ অৰিহনা
খৰিষ্টান যুগৰ আনন্দহুতোশ্বৰীদৰ দৰে মৰিলিহঁ তে।

পদ : “ তেওঁ এজন প্ৰচীন লোকে মাকে ক'লে, “বগা কাপোৰ পিন্ধ
এইসকল কি? আৰু পৰা আহিলি ”

উত্থাপিত প্ৰকটোৰ লক্ষ্য হৈছে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৪ পদৰ " বগা "
কাপোৰ আৰু " মহিমা লিনেন "ৰ সৈতে সম্পৰ্কিত " বগা পোছাক "ৰ প্ৰতীকৰ
বিশেষত্ব প্ৰকাশ কৰা যি প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯ : ৮ পদত, " শেষ সময়ৰ " প্ৰকৃতি
কইনাৰ " সন্তোষকৰ ধৰ্মিক কৰ্ম " অৰ্থাৎ ইয়াৰ ৰূপচৰকাৰে সাজু হোৱা শেষ
সময়ৰ বৰ্ষাসী এডভেণ্টজ মক্সচয়স্কা।

১৪ পদ: “ মই তেওঁক ক'লোঁ, ‘মোৰ প্ৰকৃতি, তুমি জানা। ’ আৰু তেওঁ মোকে
ক'লে, ‘এইসকল মহাবল্লভৰ পৰা ওলাই আহিম। মোৰ ল'ৰা তেজ বৰ্ণিত বৰ পোৰা
ধুই বগা কৰিলে। ”

কিছুমান বিশেষ বুঢ়া মানুহে পিন্ধা " বগা চোৰা " বোৰ, জিন্স, আচলত
তেওঁলোকে এজনৰ পৰা সঁহাৰি আশা কৰি পাৰে। আৰু আশা কৰা ধৰণৰ সঁহাৰি
আছে " এইসকল মহাবল্লভৰ পৰা অহা লোকে সকলো, অৰ্থাৎ নিৰ্ধাৰিত লোকে সকলো,

ধৰ্মীয় যুদ্ধ আৰু না স্তবিত্তৰ বলি আৰু শকীদ যদিও " ৫ম মাহে " আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিছে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:৯-১১ পদত: " তেওঁলোকেৰ প্ৰত্যেকক এটা বগা চেঁচা দিয়া হৈছিল আৰু তেওঁলোকে কৈছে হৈছিল যে তেওঁলোকে আৰু অলপ সময় জীৱণ ল'ব লাগে, যাতে যিালৈকে তেওঁলোকেৰ সতীৰ্থ দাস আৰু তেওঁলোকেৰ ভাইসকলক যিসকলকতেওঁলোকেৰ দৰেই হত্যা কৰা হ'ব, প্ৰকাশ হয় ১৭৯৩ আৰু ১৭৯৪ চন। নিশ্চিতকৰণৰ বাবে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:১৩ পদত আমাৰ প্ৰতিবিলৈ পাওঁ " ...ভূমিকম্পত সাহাজ্যৰ মানুহ নহি হৈছিল"; ধৰ্মীয়ৰ বাবে " সাত " আৰু জনসমাগমৰ বাবে " হাজ্যৰ "। ফৰচী ব্ৰিষ্টা এটা ভূমিকম্পৰ দৰে যিয়ে ঈশ্বৰৰ দাসৰো মৃত্যু ঘটায়। বিনুত এই " মহাব্ৰূশ " এই সাফল্যৰ প্ৰথম ৰূপ হৈছিল। ইয়াৰ দ্বিতীয় ৰূপটো প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯ ৰ " ৬ষ্ঠ টুৰ্ম পট্টো " দৰে সম্পন্ন হ'ব, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১ ৰ মণ্টজৰ এটা সুক্ৰম্ভ ই এই তথ্য প্ৰকাশ কৰিবা। তৃতীয় ব্ৰিষ্টাদক্ষ সময়তবহুতো অৱশ্বসী খ্ৰীষ্টানক হত্যা কৰা হ'ব, যিটো " ৬ষ্ঠ শিঙি " যোপ্ৰকীৰ্ত্তি আৰু নিশ্চিত কৰে। বিনুত ১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰ যিসকলকতেওঁ পৰিত্ৰ কৰে তেওঁলোকে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি আহিছে আৰু তেওঁ প্ৰথক কৰা শেষৰক ইটো তেওঁৰ দৃষ্টিত ধ্বংস কৰিব নোৱাৰাকৈ বহু মূলীয়া। তেওঁ তেওঁলোকে পাৰ্শ্ব পৰিত্ৰণৰ ইতিহাসৰ চূড়ান্ত সাৰ্বক্ষ্য বাবে প্ৰস্তুত কৰি আছে; বিনুত শিৰিৰ দৰে মৃত্যুৰ ভাৱৰ্দ্ধ দিয়াৰ সময়তো তেওঁৰ সপ্তা দিনৰ ব্ৰিষ্টাবৰৰ পৰা ব্ৰিষ্টা হৈ থকা তেওঁলোকে তেওঁক দিব পৰা নিৰ্দ্ধাৰ সাৰ্বক্ষ্য। ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ এই চূড়ান্ত পৰীক্ষা প্ৰকাশ শিত বাৰুত প্ৰকাশ পা ইছে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১০ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১৫ (মৃত্যুৰ আজ্ঞা)। ঈশ্বৰৰ বাবে উদ্দেশ্য কৰ্ম যোগ্য, আৰু যিমানখনি পৰীক্ষিত কৰা, তেওঁলোকে মৃত্যুৰ আশংকা গ্ৰহণ কৰে, তেওঁলোকে তেওঁৰ দৰা শকীদৰ দলত আত্মাংকৰ হয় আৰু এইদৰে তেওঁলোকে প্ৰকৃত শকীদৰ " বগা চেঁচা " দিয়া হয়। বৰলয়ী চুখ্ৰী পৰিত্ৰণৰ বী হস্তক্ষেপৰ বাবেই তেওঁলোকে মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা পাব। এই চূড়ান্ত পৰীক্ষাত, দ্বিতীয় " মহাব্ৰূশ "ৰ পিছত তেওঁলোকে ব্ৰিষ্টাযোগ্যৰ সাৰ্বক্ষ্য জৰিয়তে তেওঁলোকে পাছলৈ " নিজৰ পোছাক খুই মাৰে পোছালৈ তেজত বগা কৰিব " মৃত্যুৰ ভাৱৰ্দ্ধ পোছালৈকে ব্ৰিষ্টা হৈ থকাৰ বাবে ব্ৰিষ্টাৰ এই চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ শেষত এইদৰে শকীদ হিচাপে মৃত্যুবৰণ কৰিবলগীয়া সকলক সংখ্য সম্পূৰ্ণ হ'ব আৰু " প্ৰথম মাহে " ৰ শকীদ সন্তানকলৰ মৃত্যু " ব্ৰিষ্টা " তেওঁলোকে পুনৰ তথ্যৰ লগে লগে শেষ হ'ব। ১৮৪৩ চনৰ পৰা আৰু ব্ৰিষ্টা ১৯৯৪ চনৰ পৰা ঈশ্বৰ গ্ৰহণ কৰ

পৰিত্ৰকৰণৰ বাবে প্ৰত্যহৰতাৰ ঘন্টালৈকে জীয়াই থকা আৰু বিশ্বাসী হৈ থকা প্ৰকৃত মনোমীত লোকেৰে মৃত্যুক অসাৰকৰি তুলিছে আৰু ইয়াৰ পূৰ্ব হোৱা অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্তৰ ই ইয়াক আৰু অধিক অসাৰকৰি তুলিছে।

পদ : “ এতেকে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত থকা অল্ল তেওঁৰ মন্দিৰত দিনে-ৰাতি তেওঁৰ সোৱে কৰে। আৰু যদি সিংহাসনত বহিব তেওঁ তেওঁলোকেৰে মাজত বাস কৰিব। ”

আৰ্মবুজো যি ঈশ্বৰৰ বাবে এই ধৰণৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো বিশেষভাৱে উচ্চ অৰ্থজাতকৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। তেওঁ তেওঁলোকেৰে বিশেষ সন্মান প্ৰদান কৰিব। এই পদত আত্মাই বৰ্ত্তান আৰু ভৱিষ্যত দুটা কালৰ ব্ৰহ্মহৰ কৰিছে। বৰ্ত্তান কালত “ তেওঁলোকে ” আৰু “ তেওঁৰ সোৱে ” ত সংযুক্ত কৰি যি তেওঁলোকেৰে মাংস শৰীৰত তেওঁলোকেৰে আচৰণৰ ধৰা বহিকত প্ৰকাশ কৰে যিটো তেওঁলোকেৰে মাজত বাস কৰা ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ। আৰু এই কক্ষ যিচু খ্ৰীষ্ট দ্বাৰা তেওঁলোকেৰে পোষকৰ পৰিহৃতস্বৰূপত সম্প্ৰসাৰিত কৰা হ’ব। ভৱিষ্যত কালত ঈশ্বৰে তেওঁলোকেৰে বিশ্বসংঘাতৰ প্ৰতি তেওঁৰ সিংহাসনত বহি আছে তেওঁলোকেৰে ওপৰত নিজৰ তুমি স্থাপন কৰিব। ” অনন্ত কালৰ বাবে।

১৬ পদ: “ তেওঁলোকে আৰু ভোকে নাথৰিব আৰু পৰিহাৰ নাথৰিব আৰু সুক্ৰম তেওঁলোকেৰে পোহৰ নদিব আৰু কেনো গৰম তেওঁলোকেৰে পোহৰ নদিব। ”

এই শব্দাংশৰ অৰ্থ হ’ল শেষৰ নিৰ্দ্ধাৰিত এডভেণ্টিষ্ট কালৰ বাবে যি তেওঁলোকে খাদ্যৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ বাবে “ ভোকে তৰ ” আছিল আৰু তেওঁলোকেৰে অত্যাচৰি আৰু জেইলা বৰ্দ্ধৰ পানীৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ বাবে “ পৰিহাৰ ” আছিল। “ সুক্ৰম জুই ” যি “ তপ ” ঈশ্বৰৰ শেষসতট মহামাৰীৰ চতুৰ্থ তীব্ৰ হ’ব, ই তেওঁলোকেৰে জ্বলাই দিব আৰু তেওঁলোকেৰে দুখী কৰি তুলিব। বৰ্ত্তমান পোষৰ ইনকিউজিচনৰ জুইত আন ধৰণৰ “ তপ ”ৰ দ্বাৰাও “ প্ৰথম ছীল ”ৰ শ্বীদসকলক ভস্মীভূত বা অত্যাচৰ কৰা হৈছিল। “ তপ ” শব্দটোৱে ষষ্ঠ শতিকাৰ প্ৰাগত ব্ৰহ্মহত গতনুগতিক আৰু পৰমাণৱিক অস্ত্ৰ জুইকো জড়িত কৰে। এই শেষৰ সংঘাতৰ পৰা বক্ষ পোৱা লোকে সকলো জুইৰ মাজেৰে পোৰা হ’ব। এইবোৰ অনন্ত জীৱনত আৰু কৰ্ত্তিয়াও নহ’ব, য’ত মনোমীত সকলে অকলেই প্ৰকাশ কৰিব।

১৭ পদ: “ কৰ্মযনোঃসিংহ সনৰমা জ তথকা মঃ বপোঃলালিয়েতে ওঁলোকেকুখৰা ব
আৰু জী ক্ৰমত পানী বফোঃঘাৰ লৈ লৈ যাব, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকেৰ চকুৰ পৰা সকলো
চকুলোমৰ্চ পোলাব ”

" মৰে পোঃলালি " আচলত হৈছে সেই ভুল মৰেপালক ওষ্যে নিজৰ পৰ্য্য
ভাড়াবোৰক গণ্য কৰিবা। তেওঁৰ ঐশ্বৰিকতাক ইয়াত পুনৰদৃঢ় কৰি তুলিছে তেওঁৰ
অৱস্থানে " সিংহ সনৰমা জ তা " তেওঁৰ ঐশ্বৰিক শক্তিয়ে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক "
জী বনৰপা নী বফোঃঘাৰ লৈ " লৈ যাব, যিটো অনন্ত জী বনৰপৰা বী পৰ্য্য চিহ্ন। আৰু
চূড়ান্ত প্ৰসংগটোকে লক্ষ্য কৰি য'ত তেওঁৰ উত্তৰি অহাৰ লগে লগে তেওঁৰ শেষ
নিৰ্দ্ধাৰিত সকল চকুলোমৰে টুৰি য'ব তেওঁ " তেওঁলোকেৰ চকুৰ পৰা পৰ্য্যটো চকুলোমৰ্চ
পোলাব। " বৰ্ণিত খ্ৰীষ্টান যুগৰ ইতিহাসত পৰ্য্যবেশে উশাহ লোৱা লৈব। তেওঁৰ
সকলো দুৰ্দ্ধৰ আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিত লোকেৰ অংশ চকুলো হৈ আহিছে।

দৰ: আমাৰ ২০২০ চনৰ সময়ত প্ৰজ্ঞা কৰা প্ৰভাৱশালীক
আবিষ্কাৰৰ মাজতো য'ত প্ৰকৃত বিশ্বাস নাইকিয়াহোৱা যেন লাগে, ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ
সকলো বৰ্ণ, জাতিগত আৰু ভাষিক উৎপত্তিৰ পৰা অহা “বহুল”ৰ ধৰ্ম্মানুগ্ৰহণ আৰু
পৰিত্ৰণৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। তেওঁ নিজৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক এইটো
জনাটো এটা বাস্তৱিক বিশেষ সুবিধা যি, প্ৰকাশিত বাক্য ৯:৫-১০ অনুসৰি
সাৰ্বজনীন ধৰ্ম্মীয় বুজা বুজি আৰু শান্তিৰ সময় তেওঁৰ দৰা ১৮৪৪ চনৰ পৰা
১৯৯৪ চনৰ ভিতৰত মাত্ৰ “১৫০” বছৰৰ বাবে (বা পঁচত্ৰিশ বছৰী মূলক মাহৰ
বাবে) প্ৰাৰম্ভ কৰা হৈছে। আপুনি যি জনুৱা দিখিছিল সেই নুটো আছিল, আৰু নাই
ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাক্য সম্পন্ন হয়।

পক্ষা শতিকা কথ্য: পঞ্চম চাৰিটাশাঙি

ঈশ্বৰ পঞ্চম চাৰিটাশা সূত্ৰ

১ পদ: “যেতিয়া তেওঁ সপ্তাহ মাহে খুলিলে, তেতিয়া পৰ্য্য আধ ঘণ্টা ধৰি
স্বচ্ছ নীলবৰ্ণ থকাৰে।”

সপ্তাহ মাহে “মুকলিকৰাটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ, বাৰে বাৰেই পক্ষা শতিকা কথ্য
পুস্তকখন সম্পূৰ্ণৰূপে মুকলিকৰাৰ অনুমোদন দিয়া, পক্ষা শতিকা কথ্য ৫:১ অনুসৰি
সাতটা মাহেৰে ছোৱা কৰা।” এই মুকলিকৰাৰ কৰা মতেই ই বাৰ্ষিক এক
ব্যৱস্থাক গম্ভীৰ পৰা কৰা। ইয়াৰ দুটা ন্যায় আছে। পঞ্চমটো হৈছে

৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চত বশিৰামবাব পৰিত্ৰণ কৰাৰ ফলত স্ৰষ্টি আৰু পৃথিবীৰ মাজৰ সম্পৰ্ক বৰ্হিহুৱিছে হোৱাৰ ধাৰণা। দ্বিতীয়টোৰ ব্যখ্যা এইদৰে কৰা হৈছে: বশিৰামবাবৰ মই এই "সপ্তম ছীল"টোৰ ৭ নং অধ্যায়ৰ "জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মনোহাৰ"ৰ সৈতে চিনাক্ত কৰিছোঁ, যিয়ে মোৰ মতে জগতৰ ভেটিৰ পৰা ঈশ্বৰে পৰিত্ৰণ কৰা পৰিত্ৰণ বশিৰামবাবক সুচায়। তেওঁ নিজৰ দহ আজ্ঞাৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ বিষয় কৰি ইয়াৰ গুৰুত্ব কথামনত পালে। ইহুদী আৰু তত, মই আৱিষ্কাৰ কৰিলোঁ, এনেকুৱা প্ৰমাণ যিয়ে আমাৰ উচ্চসৃষ্টিকৃত ঈশ্বৰৰ বাবে ইয়াৰ চৰম গুৰুত্বপূৰ্ণ শ কৰে। বৰ্হিত ইতিমধ্যে আদাম সৃষ্টিৰ বিৱৰণিত মই লক্ষ্য কৰিলোঁ যে সপ্তম দিনটো ২ অধ্যায়ত পৃথক পৃথক উপস্থাপন কৰা হৈছে। প্ৰথম ছয় দিনৰ বিষয়ে ১ নং অধ্যায়ত আলোচনা কৰা হৈছে। তদুপৰি সপ্তম দিনটো আগৰ দিনবোৰৰ দৰে "সন্ধ্যা আৰু বৰ্তপূৰ্ণ আছিল" এই সূত্ৰ দ্বাৰা বন্ধ কৰা হোৱা নাই। এই বিশেষত্ব ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাৰ সপ্তম সহস্ৰব্দৰ ভৱিষ্যৎগী মূলক ভূমিকা বদলাই ন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰা হৈছে। যীচু খ্ৰীষ্ট তেজৰ দ্বাৰা মুক্ত হোৱা মনোমীত লোকসকলৰ অন্তৰ্জালৰ চিনটোৰ অধীনত বহা সপ্তম সহস্ৰব্দটো নাজি ই অন্তৰ্হীন দিনৰ দৰে। এইবোৰ কথানিশ্চিতি কৰি হিব্ৰু বাইবেলত ওৰতত ইয়াৰ উপস্থাপনত চতুৰ্থ আজ্ঞা পাঠটো আনবোৰৰ পৰা পৃথক কৰা হৈছে। আৰু ইয়াৰ আগত এটা দিন দিয়া হৈছে যোৰ বাবে সন্মানজনক মনোমত্তৰ সময়ৰ প্ৰয়োজন। এই দিনটো হৈছে হিব্ৰু আখৰ "পে" আৰু এইদৰে পৃথক কৰি, পাঠটোত এটা বৰিত্ৰ চিহ্নিত কৰি, ই "পেট্টেইট" নাম লয়। সপ্তম দিনৰ বশিৰামবাবৰ বশিৰামবাব ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা বিশেষধৰণে চিহ্নিত হোৱাৰ সকলো ন্যযন্ত্ৰ আছে। ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লৰ পৰাই ইয়াৰ ফলত কথলিক "দেওবাৰ"ৰ উত্তৰাধিকাৰী পৰম্পৰাগত প্ৰক্টেইটগট ধৰ্ম হোৱাৰ ইপালে। আৰু একেটা কষ্ট পিছৰে পৰা, বৰ্হিত ১৮৪৪ চনৰ শৰৎৰাজ, ই পুনৰ ঈশ্বৰৰ অন্তৰ্হিত হোৱাৰ চিন হৈ পৰিছে যে যিহিষ্ক. ২০:১২-২০ পদত ইয়াক দিয়া হৈছে: "মই তেওঁলোকক মোৰ বশিৰামবাবৰ মনোহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চিনি হিচাপে দিলোঁ, যাত তেওঁলোকে জা নবিপাৰে যে মই যিহোৱা যিয়ে তেওঁলোকক পৰিত্ৰণ কৰে.../...মোৰ বশিৰামবাবৰ মনোহাৰ পৰিত্ৰণ কৰক, আৰু সেইবোৰ মোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চিনি হওক, যাত তেওঁলোকে জা নবিপাৰে যে মই যিহোৱা, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ তেওঁৰ প্ৰকাশিত প্ৰকল্প।

এইখনিতে ক'ব পাৰি যে ৮ নং অধ্যায়ত ঈশ্বৰে অভিশাপৰ বৰ্তৰ শৃংখলা উদগনি দিছে। ইয়াৰ ফলত মই বশিৰামবাবৰ সত্যত কসেই অভিশাপৰ শিটেৰ পৰা

চ'বলৈ বাধ্য হয়, যিটো পৰ্ৱতিয়গ, ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা খ্ৰীষ্টানসকলে, খ্ৰীষ্টান যুগত শিকলিৰে বান্ধি ৰখিছে। এই কথা তলৰ পদটোৱে বিশ্বমবাবৰ বিষয়বসূক্ত "সাতট শিঙি"ৰ সৈতে সংযোগ কৰি নিশ্চিত কৰিব, যিবোৰ "সাতট ঐশ্বৰিক শাস্তি"ৰ প্ৰতীক যি ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ খ্ৰীষ্টান অবিশ্বাস্যক আঘতকৰি।

২ পদ: "আৰু মই ঈশ্বৰৰ আগত থিয় হৈ থকা সাতজন স্ৰষ্টাৱতক দেখিলোঁ, আৰু তেওঁলোকক সাতট শিঙি দিয়া হ'ল।"

সপ্তা দিনৰ বিশ্বমবাবৰ পৰিত্ৰকৰণৰ দ্বাৰা পোৱা বিশেষ ধৰ্মিক বৰঙতিৰত প্ৰথমটো হ'ল ইয়াৰ দ্বাৰা "সাতট শিঙি"ৰ বিষয়বসূক্ত অৰ্থ বুজি পোৱা। ইয়াক দিয়া পন্থাৰ ৰূপৰ দ্বাৰা এই বিষয়বসূক্তা নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বুদ্ধিমত্তা সম্পূৰ্ণ পোৱা মুকলিকৰ। ক'য়নোই দানত উল্লখ কৰা "পাপ"ৰ অভিযোগৰ প্ৰমাণ দিয়া। ৮:১২ খ্ৰীষ্টান সন্তৰ বৰিদ্ধ, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা। সঁচকৈয়ে এই পাপৰ অস্তিত্ব নাথাকিলে এই "সাতট শাস্তি" ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা নহ'লহঁত। তেনে তদুপৰি লেবীয়া পুস্তক ২৬ পদৰ পোছৰত এই শাস্তিবোৰ তেওঁৰ আজ্ঞাৰ প্ৰতি ঘণাৰ দ্বাৰা ন্যয্যত প্ৰদান কৰা হৈছে। পুৰণি নিয়মত ঈশ্বৰে ইতিমধ্যে একটো নীতি গ্ৰহণ কৰিছিল অবিশ্বাসী আৰু দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত শাৰীৰিক ইস্ৰায়েলৰ অপৰাধক শাস্তি দিবলৈ। যিজন সৃষ্টিকৰ্তা আৰু বৰিধ্যক ঈশ্বৰে পৰিবৰ্তা নকৰে, তেওঁ আমাক ইয়াত এটা সুন্দৰ প্ৰমাণ দিছে। নিয়ম দুটাৰ আজ্ঞাৰ বীত আৰু নিষ্ঠাৰ এক প্ৰকাজে নীতিৰ অধীনত আছে।

টুৰমপটে'ৰ বিষয়বসূক্ত প্ৰকাশে আমাক সকলো খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ একে ৰহে নিন্দা প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ অনুমতি দিব: ১৮৪৩ চনৰ পৰা কথলিক অৰ্ছডক্স, প্ৰটেষ্টেণ্ট, ক'নুত ১৯৯৪ চনৰ পৰা এডভেণ্টিষ্টা / এইদৰে আমি ইয়াৰ গুৰুত্ব জুখি পাবোঁ। খ্ৰীষ্টান উত্তৰি অহাৰ সৈতে জড়িত "সপ্তা শিঙি" অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যক্ষ বা কক্ষ প্ৰথক প্ৰথক বিশ্বমবাবৰ দৰে ১১ নং অধ্যয়ত আলোচনা কৰা হ'ব, তৰপিছত ইয়াক ১৮ আৰু ১৯ অধ্যয়ত বহুলাংশে বিকশিত কৰা হ'ব।

৩২১ চনৰ পৰা বা অধিক নীৰ্দ্ধাৰিত ক'বলৈ গ'লে ১৭০৯ বছৰৰ পিছত যোৱা ১৭ শতিকাৰ ভৰ্তিৰত ১৫২২ বছৰত বিশ্বমবাবৰ উলংঘাৰ ফলত হোৱা অভিশাপৰ দ্বাৰা চিহ্নিত কৰা হৈছিল যি তেিয়ালৈ ক'দনৰ আদেশত ১৮৪৩ চনত ইয়াৰ পুনৰুদ্ধৰৰ কথা নীৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। ৮:১৪। আৰু পুনৰুদ্ধৰ এই তৰিখৰ পৰা ২০৩০ চনত যীচু খ্ৰীষ্টান উত্তৰি অহালৈ ক'ব বিশ্বমবাবৰ মাত্ৰ ১৮৭

বছৰৰ বাবে আশীৰ্বাদ আপুটাইছিল। সেয়েহে বিশ্বমবৰে বিশ্বসী মনোমীত লোকসকলৰ উপৰি বতৰইও বিশ্বসী লোকসকলৰ অধিক ক্ষতি কৰিছিল। অতিশাপ প্ৰধান আৰু এই বিষয়বস্তুৰে সেয়েহে এই ৮ নং অধ্যায়ত নিজ বস্তুৰ লাভ কৰিছে যিয়ে ঐশ্বৰ্য্যিক অতিশাপ সমূহ প্ৰস্থাপন কৰিছে।

৩ পদ: “ আৰু এজন স্ক্ৰুদত আহুসিংহসনৰ সন্মুখত থাকি সোণৰ বদৌত সকলো পৰ্বতৰ লোকৰ প্ৰব্ৰুয়াৰ সৈতে সেই ধূপ উচৰ্গা কৰিবলৈ বহুত ধূপ দিয়া হ’ল। ”

দানিয়েল ৮:১৩ পদত “ ধ্বংসকাৰী পাপ ” ৰ উল্লেখ কৰাৰ পিছত দৰ্শনাত থকা পৰ্বতসকলে “ দৈনিক ” ৰ কথা উল্লেখ কৰিছিল যিটো ইব্ৰীসকলৰ মতে যীচু খ্ৰীষ্ট “ অপৰিবৰ্তিত ” স্ক্ৰুদ “ প্ৰবৰ্ত্তিত ” ৰ বিষয়ে আছিল ৭:২৩। পৃথিবীত ৫৩৮ চনৰ পৰা পোপৰ শাসনোত্তৰ মতে তেওঁৰ পৰা কাটলৈ গৈছে ৮:১১। ১৮৪৩ চনত যীচু খ্ৰীষ্ট সৈতে মিলনৰ বাবে ইয়াৰ পুনৰুদ্ধাৰ প্ৰক্ৰিয়াৰে। এই ৩ পদত আৰ্মিফি বিষয়বস্তুৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে যে তেওঁৰ উদ্দেশ্য এইটোৱেই যিয়ে স্ক্ৰুদ মুকলি কৰে আৰু যীচু খ্ৰীষ্টক তেওঁৰ নিকটত সকলৰ পাপৰ বাবে স্ক্ৰুদ মহাপ্ৰবৰ্ত্তিত মধ্যস্থতা কৰি হিচাপে তেওঁৰ প্ৰকৃতিৰ ভূমিকা তদুপৰি আছে আৰু কৰিলে তেওঁলোকে। মনত ৰখিব যাওঁ পৃথিবীত ৫৩৮ চনৰ পৰা ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত এই দৃশ্য আৰু এই ভূমিকা কপোৰজ আৰু দখল কৰা হৈছে বোম্বাইৰ কথক পোপসকলৰ কাৰ্য্যকলাপে যিসকলে সময়ত ইজনে সজিনৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়, ঈশ্বৰক তেওঁৰ বৈধ সৰ্ব্বমুখ সাৰ্বভৌম অধিকাৰৰ পৰা অহৰহ প্ৰচণ্ড বণা কৰে।

যিহেতু ইয়াক এই ৮ অধ্যায়ত উপস্থাপন কৰা হৈছে আৰু বিশ্বমবৰ পৰ্বতীয়গ কৰাৰ লগে লগে ই বন্ধ হৈ গ’ল, সেয়েহে যীচু খ্ৰীষ্ট মধ্যস্থতাৰ এই বিষয়বস্তুটো আমাৰ সন্মুখত উপস্থাপন কৰা হৈছে খ্ৰীষ্টান ভাৱৰ বাবে এই মধ্যস্থতা বন্ধ হোৱাৰ অতিশাপবশিষ্টে অধীনত যিসকল পৌত্তলিক বোম্বাই “ স্ক্ৰুদ দিন ” ৰ অচেতনতাৰে বৰ্ণিত হৈছিল এই, আনকি আৰু বিশেষকৈ, ইয়াৰ বিন্ধনকৰ আৰু প্ৰকাণ্ড মূলক নাম সলনিৰ পিছত “ দেওবাৰ ” প্ৰকৃতিৰ দিন। হয়, ক’নুত কেনেজন প্ৰকৃতি? হয়! তলৰটোৱে।

৪ পদ: “ ঈশ্বৰ আগত স্ক্ৰুদতৰ হাতৰ পৰা পৰ্বতৰ লোকসকলৰ প্ৰব্ৰুয়াৰ লগত ধূপৰ ধোঁৱা ওপৰলৈ উঠি আহিল। ”

পৰ্বতসকলৰ প্ৰব্ৰুয়াৰ “ লগত অহা ” সুগন্ধবিশেষ “ যীচু খ্ৰীষ্ট বৰ্ণনৰ সুগন্ধৰ প্ৰকৃতি। তেওঁৰ প্ৰথম আৰু বিশ্বসংগ্ৰহৰ প্ৰব্ৰুয়াই তেওঁৰ নিকটত সকলৰ প্ৰব্ৰুয়াৰ তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যিক বচিবৰ প্ৰতি সন্মুখিত কৰি তোলে।

এই পদটোত " ধৰ্ম্ম " আৰু " সন্তানকলৰ প্ৰবন্ধা " শব্দ দুটাৰ সংযোগৰ গুৰুত্ব লক্ষ্য কৰাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ। এই বৰিৰণ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:২ পদত ব্ৰহ্মহৰ কৰ হ'ব মিছা প্ৰকৃতিটোত খ্ৰীষ্টানসকলৰ প্ৰবন্ধা ক বুজা বলৈ যিহেতু ১৮৪৩ চনত নতুনপৰিস্থিতি প্ৰতিষ্ঠা হৈছিল।

এই পদত ঈশ্বৰে যিটো কথা উল্লেখ কৰিছে সেয়া হৈছে এপ'ষ্টলিক যুগ আৰু ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ অভিশপ্ত অৰ্থাৎ মাজত প্ৰচলিত পৰিস্থিতি। বৰিৰমবৰ পৰিত্যগ কৰাৰ আগতে যীচুৱে নীৰ্বাচনিত সকলৰ প্ৰবন্ধা গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু তেওঁলোকে বৰা তেওঁৰ হৈ মধ্যস্থতা কৰিছিল। এইটো এটা শিষ্যবৰ্জিত প্ৰতিষ্ঠা যিয়ে ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ নীৰ্বাচনিত সকলৰ মাজত উল্লেখ সম্ভৱক বজা ইৰখাটো বুজায়। যিহেতু যিহেতু তেওঁলোকে তেওঁৰ ব্ৰহ্মত্ব আৰু তেওঁৰ সত্যৰ শিষ্যৰ প্ৰতি নিষ্ঠাৰ সাক্ষ্য দিব, অৰ্থাৎ ৩২১ চনলৈকে তেওঁকো হ'ব। ১৮৪৩ চনত যীচুৰ পুৰোহিতত্বক এডভেণ্টিষ্ট নীৰ্বাচনিত সন্তানকলৰ সপক্ষে নিজ বসকলো ধন্য কৰাৰ ক্ষমতা পুনৰ আৰম্ভ কৰিব। বৰ্ষ ৩২১ চনৰ পৰা ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত সংস্কাৰ কৰা সকলে খ্ৰীষ্টান বসময়ৰ দৰে তেওঁৰ কৃপাৰ দৰাৰ উপকৃত হৈছিল।

৫ পদ: " আৰু স্মৰণতঃ ধৰ্ম্মপাত্ৰটো লৈ বাদীৰ জুইৰ ইৰাভাৰ ইপ্ৰথিৱীত পালে হৈ দিলে। আৰু মাত্ৰ বজ্জ্বা ত, বজ্জী লী আৰু ভূমিকম্প ল'ল। "

বৰ্ণনা কৰা বাক্য দৃশ্যমানভাৱে হিংসাত্মক। ই হৈছে যীচু খ্ৰীষ্টৰ মধ্যস্থতাৰ বাবে পৰিচৰ্কাৰ শেষত যিহেতু অনুগ্ৰহৰ সময় শেষ হয়। " বাদী " ৰ ভূমিকা শেষ হয় আৰু " জুই ", যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশিত জ্বলন্ত মৃত্যুৰ প্ৰতিমূৰ্তি " প্ৰথিৱীত নিক্ষেপ কৰা হয়, " যিসকলে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰিছে, আৰু কীছুমানৰ বাবে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰিছে, তেওঁলোকে পৰা শাস্তি বৰিচিছে। ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যক্ষ হস্তক্ষেপৰ দৰাৰ চিন্তিত জগতৰ অন্ত ইয়াত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:৫ আৰু যত্নপূৰ্ণ ৪:৫ পদত প্ৰকাশ কৰা মূল সূত্ৰৰ দৰাৰ উদগনি দিয়া হৈছে। ১৯:১৬। খ্ৰীষ্ট ন যুগৰ আভ্যন্তৰীণ খ্ৰীষ্ট এই " এডভেণ্টিষ্ট " আগমনৰ সৈতে শেষ হয়।

বৰিৰমবৰৰ দৰে ই যীচু খ্ৰীষ্টৰ স্মৰণীয় মধ্যস্থতাৰ বিষয়বস্তুটো ৩২১ চনৰ পৰা ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত তেওঁৰ বৰিচৰ অভিশাপৰ প্ৰতিষ্ঠা উপস্থাপন কৰা হৈছে। ৮:১৩ পদত যীচু খ্ৰীষ্টই ক'ৱা " চৰিত্ৰ " পুৰোহিতৰ পদ গ্ৰহণ কৰিব সোঁতসময়জা নীৰ্বাচনৰ উচিতৰ বণা হৈছিল।

দৰ : পূৰ্ৱৰ ব্যংগটোৰ প্ৰাৰম্ভিক নকৰ্ণদ্বিতীয়টো ব্যংগৰ নথিত যুক্ত আছে। এই দ্বিতীয় ব্যংগত যীচু খ্ৰীষ্ট মধ্যস্থতাৰ বিষয়বস্তুৰ অন্ত ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ তৰিখৰ সৈতে জড়িত কৰিব পাৰি, সেই মুহূৰ্ত্ত যতেনিয়া খ্ৰীষ্টনসকলে বশ্বমবাৰ পৰিত্যগ কৰাৰ ফলত ঈশ্বৰক এনে এক ক্ৰোধত প্ৰকাশ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিছিল যাৰ প্ৰয়শ্ৰুতিত হ'ব পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টন ধৰ্ম্ম, তৰ পিছত অহা ৬ পদৰ পৰা অহা "সাতটা শিঙি"ৰ দৰা। এই দ্বিত ব্যংগ আৰু অধিক ন্যয্য বা বণ বশ্বমবাৰ পৰিত্যগৰ পৰিণতি পৃথিবীৰ শেষলৈকে, ২০৩০ চনত, সেই বছৰত যতেনিয়া তেওঁৰ গণেশ্বৰময় দৃশ্যমান প্ৰত্যক্ষতাৰ দৰা যীচু খ্ৰীষ্ট বোমান পোপৰ শাসন আৰু ইয়াৰ শেষৰজন আমেৰিকা নক্টেইট্‌গট সমৰ্থক চৰিদিনৰ বাবে তেওঁৰ সোৱা আৰু প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ তেওঁলোকৰ ভাৱ দাবীক আঁতৰাই পালে। তৰ পিছত যীচুৱে পোপৰ পদৰ দৰা দখল কৰা গীৰ্জাৰ "মৰব্বী" উপাধি পুনৰ আৰম্ভ কৰিব। সঁচাকৈয়ে বশ্বসী নক্ৰিচিতিসকলৰ দৰে নহয়, প্ৰতি অৰ্শ্বসী খ্ৰীষ্টনসকলে দানৰ আজ্ঞাক আওৰণ কৰিব। ৮:১৪ আৰু জগতৰ শেষলৈকে ইয়াৰ পৰিণতি; যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:১৫-১৬ পদৰ শিষ্য অনুসৰি যীচুৱে উত্তৰিত অহাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ আতংকক ন্যয্য প্ৰদান কৰে। ২০৩০ চনৰ আগত প্ৰথম ছটা "শিঙি" ৩২১ চনৰ পৰা ২০২৯ চনৰ ভিতৰত পূৰণ হ'ব। "মৰ্চ শিঙি"ৰ দৰা, চূড়ান্ত নঃশেষকৰাৰ আগত শেষে সতৰ্কতা শাস্তি, ঈশ্বৰে বিদ্বৈ খ্ৰীষ্টনসকলক অতি কঠোৰ শাস্তি দিয়ে। এই মৰ্চ শাস্তিৰ পিছত তেওঁ বশ্বসৰ শেষাৰ্দ্ধ নীন পৰীক্ষাৰ চৰ্জামূহ সংগঠিত কৰিব আৰু এই প্ৰকল্পটোত প্ৰকাশ শিত পোহৰ ঘোষণা কৰা হ'ব আৰু সকলো জীৱিত লোক জনাৰ তৰ পিছত নক্ৰিচিতি আৰু প্ৰতি সকলোৰে নিজৰ মুক্ত পছন্দৰ দৰা মৃত্যুৰ ভাৱৰ আগত নিজৰ চূড়ান্ত ভাৱ দিশে আগবাঢ়িব যিটো হ'ব: নক্ৰিচিতিসকলৰ বাবে অনন্ত জীৱন প্ৰতি সকলৰ বাবে নক্ৰিচিতি আৰু নিৰপেক্ষ মৃত্যু।

৬ পদ: "আৰু সাতটা শিঙি থকা সাতজন নক্ৰিচিতি বজা বলাসৈ জুই লৈ।"

এই পদৰ পৰা আত্মাই আমাক খ্ৰীষ্টন যুগৰ নতুন আশ্ৰয় আগবঢ়াইছে ইয়াৰ বিষয়বস্তু হ'ল পোপে লৈছে "সাতটা শিঙি" বা "সাতটা এক ৰহস্য শাস্তি"ক ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টন যুগত বিতৰণ কৰা, যিটো বছৰত "পাপ" আনুষ্টানিক আৰু নাগৰিক ভাৱে মৰ্চ হৈছিল। মই মনত পালে ইছে যে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১ৰ প্ৰকৃতিৰ নত খ্ৰীষ্ট "মাত" নজি ইইত মধ্য "শিঙিৰ" শব্দৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে। ইস্যয়েলৰ লোকসকলক সতৰ্ক কৰিবলৈ বশ্বমবাৰ কৰা এই

যন্ত্ৰেণৈ প্ৰক্ৰম শত বাক্যৰ প্ৰক্ৰম শৰ সকলো অৰ্থ নিজ বৰ্ণিতৰতবহন কৰে।
সতৰক্ষাণী টোমো শত্ৰুৰক্ষাপন কৰ ফল নন্দৰ বৰি দুধ সতৰককৰি দিয়ে।

৭ পদ: “*প্ৰক্ৰমো বজ্জি উঠিল শিলি ব্ৰহ্ম আৰু জুইত জ কলগত মহিলাই পৰিলি
আৰু সেইবোৰ প্ৰথৱীত পলোমো হ’ল, আৰু মাৰ্জিৰ এক ত্ৰীয়াংশ জৰ্জৰি গ’ল, আৰু
গছৰ এক ত্ৰীয়াংশ জৰ্জৰি গ’ল, আৰু সকলো সো উজীয়া হ’ল জৰ্জৰি গ’ল।*”

প্ৰক্ৰম শাস্তি : ইয়াক ৩২১ চনৰ পৰা ৫৩৮ চনৰ ভিতৰত তথ্যকথিত
"ব্ৰহ্ম" জনগণ্যেই দ্বাৰা বোমোন সাম্ৰাজ্যৰ বিভিন্ন আক্ৰমণৰ দ্বাৰা সম্পন্ন
কৰা হৈছিল। বিশেষকৈ "হুন"ৰ মানুহবোৰক মোৰ মনত আছে, যিবোৰে আৰ্চিলি ই
নজি কসৰ্গকভাৱে "ঈশ্বৰৰ বপদ" বুলি কৈছিল। ইউৰোপৰ এটা অংশত জুই জৰ্জৰি
দিয়া এটা মহামাৰীয়ে উত্তৰ গল, উত্তৰ ইটলী আৰু পানোমিয়া (কৰ'ৰচিয়া আৰু
পশ্চিম হাংগেৰী)। তেওঁৰ মূলমন্ত্ৰ, অৰ্থাৎ মানবখ্যত! "মোৰ ঘাটো য'ত যায়,
তত ঘাঁহবোৰ আকোঁ গজি নাযায়।" তেওঁৰ কক্ষমূহ এই ৭ পদত নিখুঁতভাৱে
সংক্ষিপ্তভাৱে উল্লেখ কৰা হৈছে; একোৱেই নোহোৱা হৈছে, সকলো আছে। "
শিলি ব্ৰহ্ম" হৈছে শস্যৰ ধ্বংস আৰু "জুই" যো উপভোগ্য সামগ্ৰী ধ্বংস হোৱাৰ
প্ৰতীক। আৰু অৱশ্যেই "প্ৰথৱীত নিক্ষেপ কৰা তেজ" হিংসাৰ হত্যা কৰা মানুহৰ
জীৱনৰ প্ৰতীক। "নিক্ষেপ" ক্ৰিয়াটোৱে সৃষ্টিৰত, বধিনদত আৰু ত্ৰণকৰত
ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধক বুজায় যি ৫ নং পদত "বদৌৰপৰ জুই নিক্ষেপ কৰাৰ" পিছত
কক্ষটোকে প্ৰবণা আৰু নিৰ্দেশনা দিয়ে।

সমান্তৰালভাৱে লেবে ২৬:১৪-১৭ পদত আমি পঢ়িবলৈ পাওঁ “*কিন্তু যদি
তুমি মোৰ কথা নুশুন আৰু এই সকলো আজ্ঞা পালন নকৰে, কিন্তু মোৰ
বৰ্ধিবোৰক তুচ্ছজ্ঞান কৰে আৰু মোৰ বচিবক ঘণা কৰে, যাতো তুমি মোৰ সকলো
আজ্ঞা পালন নকৰিব, কিন্তু মোৰ নিয়ম ভংগ কৰিব, তেন্তে মই তোমা লোকে
এইটোৱেই কৰিম মই তোমা লোকেৰ ওপৰত ভয় ধ্বংস আৰু জৰ্জৰ প্ৰথম যাতো
তোমা লোকেৰ চকু মম হ’ব আৰু তোমাৰ আত্মা বিষাদ হ’ব তোমাৰ বীজ সঁচিবি
তোমাৰ শত্ৰুৰ হাতে কথাব।*

৮ পদ: “*দ্বিতীয় বজ্জি উঠিল আৰু জুইত জৰ্জৰি থকা মহাপ্ৰক্ৰমৰ দৰে কৰি
এটা সাগৰত নিক্ষেপ কৰা হ’ল আৰু সাগৰৰ এক ত্ৰীয়াংশ জহ’ল।*”

দ্বিতীয় শাস্তি : এই প্ৰক্ৰমৰ বিবেচনা চৰকাৰী ৰাজ্য ৫১:২৪-২৫: "মই
বৰিলি আৰু কলদিয়াৰ সকলো বসিন্দক তোমাৰ চকুৰ সন্মুখত চয়িনেত কৰা
সকলোৰ যোৰ প্ৰক্ৰম দিন দিম, যিহেঁতাই কৈছে। চোৱা, মই তোমাৰ বিবেচী, হে

ধ্বংসকাৰী প্ৰকৃতি, যিহেতু ই ক'ছে তুমি যি গটে ই পৃথৱী ধ্বংস কৰা! মই তোমাৰ
বৰিদ্ধ মনোহৰ হাত মনোহৰ মই তোমাৰ শলিৰপৰা তললৈ নামাই দিম, আৰু মই তোমাৰ
জ্ঞান কৰিম " প্ৰকৃতি great " in Rev. 14:8, 17:5 and 18:2. " জুই " ত ইৰ
বিস্মৃতিৰ লগত থাপ থাই পৰা, খৰ্ঘীৰ প্ৰত্যয়ৰতা আৰু শেষৰ চৰিত্ৰত ত ইক
ভাস্মীভূত কৰিব পৰা আৰু শেষৰ চৰিত্ৰত ত ইক ঘূৰায়ে জ্বলাই দিয়াটোকে উদগনি দিয়ে
ইউৰোপীয় বজা আৰু তেওঁলোকৰ কথলিকজনগণেই সকলক ৫৩৮ চনত পোপৰ
শাসন বিন্ধা প্ৰকৃতিৰ প্ৰথম পৰিণতি হ'ল সশস্ত্ৰ সামৰিক শক্তিয়ে
ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত কৰিবলৈ জনগণেই সমূহক আক্ৰমণ কৰা / ঈশ্বৰ শত্ৰু তথপিও
তেওঁৰ ঐশ্বৰিক ইচ্ছাৰ দ্বাৰা উত্থাপন কৰা হয়, যাতো তেওঁলোকৰ মাজত আৰু
বৰ্ভিন্ন ধৰ্ম্ম বহিৰৰ জনগণেই সমূহৰ মাজত অনুবাদ কৰা কাৰ্য্যখৰ্ঘীটন সকলক
ধৰ্ম্মীয় জীৱনক কঠিনত্ৰ প্ৰধান কৰা হয় চৰ্ম্মাগনে আৰু পোপ আৰু দ্বিতীয় ই
আৰম্ভ কৰা মুছলমান জনগণেই বৰিদ্ধ কৰা ছেডৰ বিদ্যে ;

৯ পদ: " আৰু সাগৰত থকা প্ৰাণীবোৰৰ এক তৃতীয়াংশ মৰি গ'ল আৰু
জাহাজৰ এক তৃতীয়াংশ ধ্বংস হ'ল. "

ইয়াৰ পৰিণতি সৰু নীচ আৰু ইয়াৰ পৰিণতি পৃথৱীৰ শেষলৈ কথৰি বা
ভূমধ্য সাগৰৰ মুছলমান সকলকো তেহে সৎঘৰু " সাগৰ " আৰু " জাহাজ "
শব্দটোৱে নিজৰ অৰ্থ বৰিচৰি পাব বৰিত আফ্ৰিকাৰ আৰু দক্ষিণ আমেৰিকাৰ
জনগণেই সৈতেও য'ত জাপি দিয়া বজায়ী কথলিক বিশ্বাসে খলিষ্টিয়া
জনসাধাৰণৰ যংকৰহত্যাৰ গজা জন্ম দিবা।

এক সময়ত আমালৈ বীয়াগ্ৰন্থ পঢ়িবলৈ পোতা ২৬:১৮-২০: " যদি ইয়াৰ
পিছত তুমি মনোহৰ কথনুশনা তন্ত্ৰ মই তোমাৰ লোকৰ পাপৰ বাবে তোমাৰ লোকক
আৰু সাতগুণা সৰ্চি দিম। তোমাৰ শক্তিয়ে অহংকাৰক ভ্ৰষ্টা দিম, তোমাৰ বস্তু
লোহাৰ দৰে কৰিম, আৰু তোমাৰ পৃথৱীখন কৰুণ দৰে কৰিম। তোমাৰ শক্তি
অসাবহৈ পৰিব তোমাৰ দেশে নিজৰ উৎপাদিতা মগৰী নদিব, আৰু পৃথৱী কাছৰো
নিজ ফল নদিব " এই পদত ঈশ্বৰ ধৰ্ম্মীয় কঠিনত্ৰ ঘোষণা কৰা যিটো খৰ্ঘীটন
যুগত বোমাৰ পৌত্তলিক ধৰ্ম্ম পৰাপোজিত মলিনতাৰ ফলত সম্পন্ন হয়। এই
পৰিৱৰ্ত্তাৰ উপলক্ষ্য বোমান আৰ্ধপত্ৰই "কপিটো পৰিত্যগ কৰি " কলিয়াছ
অৰু আৰু শৰুপৰত হুবহু অৱস্থিত লেটেৰন পৰিসাৰত পোপৰ পদ স্থাপন কৰে।
কঠোৰ পোপৰ শাসন বিন্ধাই ভৰিফাদৰী কৰা ধৰ্ম্মীয় কঠিনত্ৰ কনিষ্ঠিত কৰে।
খৰ্ঘীটন বিশ্বাসৰ ফল সলনি হয়। খৰ্ঘীটন কোমলত্ৰৰ ঐহিত আক্ৰমণ তক্ষত

আৰু নিষ্ঠুৰত ইলয়; আৰু সত্য প্ৰতি নিষ্ঠা অশ্বাস আৰু ধৰ্মীয় মিছাৰ প্ৰতি উদ্‌ফালি ৰূপান্তৰিত হয়।

১০ পদ: “ তৃতীয়টোৱে জি উঠিল আৰু আৰু শব্দৰ মশালৰ দৰে জ্বলি থকা এটা মহানতৰ পৰলিআৰনদীৰ একতৃতীয়্যাংশআৰু জলৰ ফোঁহাৰত পৰিল। ”

তৃতীয়শা সূচী: জন্মদীয়া দুয়টা ই মধ্যযুগৰ শেষৰফালত তৈৰী কৰা হৈ পৰে আৰু শিথলত উপনীত হয়। যন্ত্ৰী ছপাৰ অগ্ৰগতিৰ ফলত পৰিতৰ বাইলে প্ৰকাশৰ অনুকূল ইয়াক প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিতসকলে ইয়াৰ দ্বাৰা শিকোৱা সত্যসমূহ আৱিষ্কাৰ কৰে। এইদৰে ই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৩ পদত ঈশ্বৰে দীয়া “ দুজনস্বৰ্গীয় ” ভূমিকা কন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰে: “ মই মোৰ দুজনস্বৰ্গীয় বস্তু পৰিষ্কাৰ জাৰুদশ ষষ্ঠদিনৰবাবে ভৱিষ্যৎ কৰবক্ষ্যত্ৰ দিম। ” নিজ বধৰ্মীয় মতবাদবক্ষ্যাত্ৰ কৈ থলকি বিশ্বাসে কৈ বুলি সন্তানকলৰ নামকন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰিবলৈ বাইলেৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে যে ইয়াৰ প্ৰজা সকলেপ্ৰজা কৰে। কৈ বগ বাইলে বথটো ইয়াৰ দ্বাৰা নিন্দা কৰা হয় আৰু ইয়াৰ মাৰ্গিককঅত্যাচৰ আৰু মৃত্যুৰ সন্মুখীনহ’বলগীয়া হয়। এই পদত দীয়া প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ ন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰাটোৱেই বাইলেৰ সত্যৰ আৱিষ্কাৰ: “ আৰুস্বৰ্গীয় পৰা এটা ডাঙৰতৰ পৰলি মশালৰদৰে জ্বলি উঠিল। ” এইবাবে “ মহানজ্বলি থকা প্ৰকৃত ” ৰ দৰে “ মহানজ্বলি থকা তৰ ” ৰ দ্বাৰা প্ৰতিৰূপিত বোমৰ প্ৰতিচ্ছবিখনত এতিয়াও জুই লাগি আছে। “ তৰ ” শব্দটোৱে আদিপুস্তক ১:১৫ অনুসৰিধৰ্মীয়ভাৱে “ প্ৰথমীখনপোহৰ ” কৰিবদাবী প্ৰকাশ কৰে; আৰু এইটোৱা যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত যাবলগত ই প্ৰকৃত “ মশাল ” ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি বুলি দাবী কৰে, যাব সৈতে ইয়াক প্ৰকাশ শিত বাক্য ২১:২৩ত তুলনা কৰা হৈছে। ইয়াৰ আবম্ভাৰি দৰেইই এতিয়াও “ মহান ”, কৰিত ইয়াৰ নিৰ্দ্ধাতনমূলক জুইব্দৰ্শ পা ইছে “ জ্বলি থকা ” অৱস্থাৰ পৰা “ জ্বলি থকা ” অৱস্থালৈ গৈছে। ব্যথ্যটো সহজ, বাইলে নিন্দা কৰিছে, ইয়াৰ কৰণ আৰু বৰ্ছ কৈ বগ ই ঈশ্বৰ মনোমীত লোকসকলৰমূলকবিৰোধিত কৰিবলৈ বধ্য হৈছে। যিযেপ্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:১৫-১৬ অনুসৰিইয়াক ধৃত আৰু প্ৰকাশ কৰ “ সাপ ” ৰ কৌশলৰ পৰা মূলককৈ অত্যাচৰ কৰ “ অজগৰ ” ৰ কৌশললৈ আগবাঢ়িবলৈ বধ্য কৰে। ত ইব বিৰোধীসকল কৈ বুলি ঈশ্বৰ শান্তিপূৰ্ণ আৰু নম্ৰ মনোমীতসকল নহয়, ত ইব সন্মুখত আৰু সৰ্বপৰা ত ইব সন্মুখতধৰ্মকৈ অধিকৰজনৈতিৰমিছা প্ৰকৃষ্টিগত ধৰ্ম আছে, কৈ বগ ই যীচু খ্ৰীষ্ট দীয়া আদেশকআওকণকৰে আৰু অস্ত্ৰ তুলিলয়, ই কৈ থলকি শিৰিৰবদৰে ইহত্য কৰে, হত্য কৰে। “ নদী বৃত্তীয়্যাংশ ” অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টান ইউৰোপৰ

জনসংখ্যাব্যৱস্থা অংশ কৰে থলকি আশ্বাসনৰ লগত "পানী ববস্নত" ভোগ কৰে। এই পানী ববস্নভাষ্যৰ আৰ্হি হৈছে যিৰিমিয়া অনুসৰি ঈশ্বৰ নাজি ই ২:১৩: "কিয়নো মোৰ লোকসকলে দুটা পাপ কৰিলে: তেওঁলোকে মোক, জীৱন্ত পানী বফোহাৰ ক পৰিত্যগ কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে পানী ৰখিব নোৱাৰে কঁৱা, ভগ্ন কঁৱা ৰাটিলে।" বহুবচনত এই পদত, আত্মই ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি গঠিত মনোমীতসকলক "জলৰ বস্নত" দ্বাৰা নিৰ্দোষ কৰিছে। যোহন ৭:৩৮ পদত নিশ্চিত কৰিছে, "যিজনে শাস্তি কৰোৱাৰ দৰে মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ পটেৰপৰা জীৱন্ত পানী বনদী বৈ যাব।" » এই অভিব্যক্তিটোৱে শিশুৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি প্ৰকাশ কৰে। আঙুলিয়াই দিয়া, যিয়ে জন্মৰ পৰাই পৰমেশ্বৰ নোৱাৰে কঁৱা যি ধৰ্ম্মীয় লোকে লোভ কৰে যিয়ে তেওঁলোকক কোনো অনিচ্ছাৰ্জিত ধৰ্ম্মীয় ৰক্ষা বিয়বসূত কৰি তুলিবা। ডাঙৰ হৈ অহাৰ লগে লগে তেওঁলোকে এদিন অস্বাভাৱিক হত্যা কৰিবৰ বগত তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মীয় লোকে তেওঁলোকৰ পৰা সেইটো দাবী কৰে। বহিৰলৈ এই নীতিক নিন্দা কৰিছে ৰা ৰণ ইয়াত কৈছে "যিয়ে বিশ্বাস কৰে আৰু প্ৰতিম লয়, তেওঁ পৰিত্যগ পাব কঁৱা যিয়ে বিশ্বাস নকৰে তেওঁ দোষী সাব্যস্ত হ'ব (মাৰ্ক ১৬:১৬)।

১১ পদ: "সেইটোৱে না মৰ্ম্ম, আৰু পানী একত্ৰীয়াংগ্ৰুমা হ'ল, আৰু পানী ত্ৰিত হৈ যোৱাৰ বাবে বহুত মানুহৰ মৃত্যু হ'ল।"

বহিৰলৈ ঈশ্বৰ লিখিত বাক্যক চিহ্নিত কৰা বশুদ্ধ্য পিয়াহ নিবিৰণ কৰা পানীৰ বৰিপৰীতে কৰে থলকি শব্দ "কৰ্ম্ম", ত্ৰিত, বিয়কৃত আৰু আনৰ্ম্মাৰ তক্ষণ পানীৰ বসন্তে তুলনা কৰিছে; এইটো ন্যয্য ৰা ৰণ এই শব্দৰ চূড়ান্ত ফল ফল হ'ব "শেষৰ্চি বৰদৰ্শী য় মৃত্যু" ৰ জুই। মানুহৰ এটা অংশ "একত্ৰীয়াংগ্ৰুমা", লাভ কৰা কৰে থলকি ৰা মিত্ৰ প্ৰক্টেট্ৰেণ্ট শব্দৰ দ্বাৰা ৰূপান্তৰিত হয়। "পানী" মানুহ আৰু বহিৰলৈ শব্দ দুয়োটো। যোহন ৭ শতকত 'অস্বাভাৱী প্ৰক্টেট্ৰেণ্ট গোটসমূহে বহিৰলৈ আৰু ইয়াৰ শব্দৰ অপব্যৱহাৰ কৰিছিল আৰু এই পদৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি মানুহক মানুহৰ দ্বাৰা আৰু মিত্ৰ ধৰ্ম্মীয় শব্দৰ দ্বাৰা হত্যা কৰা হয়। ৰা ৰণ পুৰুষ আৰু ধৰ্ম্মীয় শব্দ দুয়োটো ত্ৰিত হৈ পৰিছে। "পানী ত্ৰিত হৈ গ'ল" বুলি ঘোষণা কৰি ঈশ্বৰে "ঈশ্বৰ সন্দেহ" ৰ অভ্যাসৰ উত্তৰ দিয়ে যেটো ৩য় শ্লীলত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:৬ পদৰ পৰা বৰী আছে। তেওঁ নিশ্চিত কৰে, যোৱাত তেওঁ লিখিত বাক্যই তাকে কৰিবলৈ আহে, সেই সময়ত তেওঁ ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা বৰ্ধনসভা বৰিৰুদ্ধ উত্থাপন কৰি অহা ব্যৱস্থাৰ অভ্যাস, যিটো ৫৩৮ চনৰ

বৰে প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:১২ পদত পাৰ্শ্বম নামৰধৰ্মীয়ভাৱে আনুষংগিকভাৱে কৰা
বৰ্ণনাৰ সময়ৰ আগৰ।

একে সময়ত আমিলে বীয়াগ্ৰন্থ পঢ়িবলৈ পোওঁ। ২৬:২১-২২: "যদি আপুনি
মোৰ প্ৰতি কৰা আৰু মোৰ কথা শুনাবলৈ অস্বীকাৰ কৰা, তেন্তে মই
তোমাৰ পাপৰ অনুসৰি তোমাৰ সাতগুণ বৰ্ণনা শাস্তি দিম। মই
তোমাৰ মাজলৈ বীয়াজ নুত পঠিম যিহেতু তোমাৰ সন্তানক লুপ্তি নব আৰু
তোমাৰ পশু ধনধনস কৰিব আৰু তোমাৰ সংখ্য কম কৰিব আৰু
তোমাৰ পথ নৰি জাহ'ব। " লেব ২৬ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য তৃতীয় শিঙি ই
সংস্কৰ সময়ৰ আৰম্ভণিতে ঈশ্বৰে দিয়া বচিব প্ৰকাশ কৰা। তেওঁৰ প্ৰকৃত
নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে শান্তিপূৰ্ণ হৈ থকা আৰু মৃত্যু বা বন্দিত প্ৰকৃত শ্বৰীদ হিচাপে
গ্ৰহণ কৰা পদত্যাগ কৰা। বিনুত তেওঁলোকৰ উচ্চ উদাহৰণৰ হিৰেও তেওঁক বল
নিষ্ঠাৰ "জ নুত" হৈ দেখা পায় যিহেতু ইজনে সজি নবমুখ মুখ হৈ, বৰ্ণনা গৈ ইচ্ছাকৃত
অহংকাৰৰ বাবে, আৰু যিহেতু মোংসভোজী বনফৰণীৰ উগ্ৰতাৰে মানুহক হত্যা কৰে।
এই ধৰণটোৱে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১ আৰু ১১ পদত আকৰ্ষিত। এইটো সোঁ
সময়ৰ শিখৰ যাতে যি দুখৰ নিয়মত, মনোমী তজনক প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৬-১৪
পদত "মুৰতুমিলৈ" (= পৰীক্ষা) লৈ যোৱা হয়, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৩ পদত
ঈশ্বৰে বৰ্ণনা লিখা বইবোৰ "দুজন সাক্ষী"ৰ সৈতে। ১২৬০ বছৰ ধৰি
ভৱিষ্যদবাণী কৰা পোপৰ অসহায়তাৰ জৰ্জৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

১২ পদ: "চতুৰ্থ বৰ্ণনা উঠিল আৰু সুক্ৰম এক তৃতীয়াংশ চন্দ্ৰ এক
তৃতীয়াংশ আৰু তৰবোৰৰ এক তৃতীয়াংশ আঘাত হ'ল, যাৰ বাবে তেওঁলোকৰ এক
তৃতীয়াংশ আন্ধাৰ হৈ পৰিল আৰু দিনটো তৰ দীঘলৰ এক তৃতীয়াংশ লৈ কেউ জজ্ঞাস
নহ'ল, আৰু বৰ্ণনাও তেওঁলোকৰ নহ'ল। "

চতুৰ্থ শাস্তি: ইয়াত আত্মই প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২২ পদত ঘোষণা কৰা "মহাক্ৰম
ক'চিৰিত কৰিছে। প্ৰকৃত তেওঁ আমাৰ আগত ইয়াৰ প্ৰত্যৰ প্ৰকাশ
কৰা: আশীৰ্বাদ "সুক্ৰম", ঈশ্বৰে পোহৰৰ প্ৰকৃত, আঘাত কৰা হয়। লগতে
আশীৰ্বাদ "চন্দ্ৰ", আন্ধাৰৰ ধৰ্মীয় শিৰিৰ প্ৰকৃত, যিটো ১৭৯৩ চনত
ভাঙা থলকি আৰু প্ৰকৃত ষ্টাৰ্গাটসকলক চিন্তিত আছিল ইয়াকো আঘাত কৰা হৈছে।
"তৰ" প্ৰকৃত অধীনত পৃথিবীখনক আলোৰিত কৰিবলৈ আহ্বান কৰা
খ্ৰীষ্টানসকলৰ এটা অংশও ইচ্ছাকৃতভাৱে আঘাত কৰা হয়। তেন্তে এইদৰে প্ৰকৃত
আৰু মিছা খ্ৰীষ্টান ধৰ্মীয় পোহৰত কেনে আঘাত কৰিব পাৰে উত্তৰ: নাস্তিকতৰ

মত দৰ্শ, সেই সময়ৰমহানপোহৰ বুলি গণ্যকৰ হয়। ইয়াৰ পোহৰে আনসকলোকে
 গ্ৰহণ কৰে। এই বিষয়ত বহু পলিখি লেখকসকলকঅতিশয়সন্মান কৰা হয় আৰু
 নজিৰ "আলোকেজ্জ্বলাত " বুলি কোৱা হয়, যেনে ভল্টেয়াৰ আৰু মণ্টেস্কি।
 তথাপিওএই পোহৰে প্ৰথমে শিকলিৰমোহনহৰজী বনধকস কৰি ধৰা বহুকি ভাৱতে জ
 বোহাই দিয়ে। যোডশ লুই আৰু তেওঁৰ পত্নী মৰী-এণ্টোৱনটোৰ মূৰব্বীৰ পিছত
 অনুশীলনকাৰী কথলিক আৰু প্ৰক্টেণ্টাণ্টসকলৰ মূৰব্বীসকল পাল পাৰ্চ
 বপ্ৰসীসকলৰ গিলেটিনৰ অধীনত পৰে। এই ঐশ্বৰিক ন্যায়ৰ কাৰুণ্য
 নাস্তিকতাক ন্যযত্ৰ প্ৰদান নকৰে বিনুত শায়েউপায়টোকে ন্যযত্ৰ প্ৰদান কৰে
 আৰু ঐশ্বৰে অত্যাচাৰীসকলকঅধিক শক্ৰশালী আৰু শক্ৰশালী উচ্চঅত্যাচাৰৰ
 বিৰোধিতা কৰিছে নমাই আনিবপাৰে। প্ৰথম শতিকা ৭:১২ পদত " শক্ৰ আৰু
 শক্ৰ " প্ৰক্ৰ।

একে সময়ত আৰ্মিলে বীয়াগ্ৰন্থ পঢ়িবলৈ পাওঁ। ২৬:২৩-২৫: " যদি এই
 শাস্তিৰোহে তেনে লোকেক শোধৰণনকৰে আৰু তুমি মোক প্ৰতিহত কৰ, তেন্তে
 মইও তেনে লোকেক প্ৰতিহত কৰিম আৰু তেনে লোকেৰ পাপৰ বাবে সাত্ৰগণক
 আঘাত কৰিম। **মই তেনে লোকেৰবিৰুদ্ধতৰোহাল আনিম যি যিমোৰে নিয়মৰ
 প্ৰকাশিত ল'ব**; যতেনি তেনে লোকে তেনে লোকেৰ নগৰবোৰত একত্ৰিত হ'ব,
 তেনি মই তেনে লোকেৰ মাজলৈমহামাৰীপঠাম আৰু তেনে লোকেক শত্ৰুৰ হাতত
 শোহাই দিয়া হ'ব। " " সেইতৰোহালে যিমোৰে নিয়মৰপ্ৰকাশিত ল'ব " সঁচকৈ যি
 সেইভূমিক যিটো ঐশ্বৰে ফৰাটী জাতিয়নাস্তিক শাসনব্ৰহ্মস্বয় তেওঁৰবিৰুদ্ধ কৰা
 আধ্যাত্মিক ব্যৰ্থতাৰ দোষী মূৰব্বীক প্ৰদান কৰি দিছিল। " পদটোৰ মহামাৰীৰ
 দৰেই এই নাস্তিক শাসনব্ৰহ্মস্বয় গণহত্যাৰ নীতি এনেদৰেগতিশীলকৰি তুলি লৈ যি
 আগদিনা জল্লাদসকল পিছদিনা খনকাৰী হৈ পৰিল। এই নীতি অনুযায়ী এই নৰকীয়
 শাসনব্ৰহ্মস্বয় যেনেসকলোমানৱত কন্মত আৰু বধিবিবলগা হ'ল। এই কাৰণেই
 ঐশ্বৰে ইয়াক " অগাধ, " অগাধৰপৰা উঠি অহা জন্তু, " নাম দিব, প্ৰথম শতিকা ১১:৭
 য'ত তেওঁ নজিৰ বিষয়বস্তু বিকশিতকৰিছে। কাৰণ আদিপুস্তক ১:২ পদত
 এই নামে জীৱনহীন ৰূপহীন বশিষ্ঠল আৰু দীৰ্ঘায়দীভাৱে নাস্তিক শাসন
 কৰা পদ্ধতিগত ধ্বংসৰ পুনৰুত্পাদনৰ প্ৰতিৰোধনকৰুজায়া উদাহৰণসকল
 কথলিক আৰু ৰাজতন্ত্ৰাদি ভণ্ডিত ভণ্ডিতৰি পাওঁ, যাৰ পৰিকল্পনা আছিল
 ইয়াক নিৰ্জা আৰু জনবসতিহীনভূমি হিচাপে গঢ়ি তোলা বপ্ৰসীসকলে "এভেঞ্জ " নামে
 বনোৱা কৰণকৰ।

১৩ পদ: “ আৰু মই চলোঁ, আৰু মই আৰু শৰমা জন্ম গটুওঁ যিহে এটা ঈগলৰ শব্দ শুনিলোঁ তেওঁ উচ্চস্বৰত ক’লে, “ধক, ধক, ধক পৃথিৱীৰ বসনিন্দসকলৰ বাবে;

ফৰাচী বঁপ্ৰায়ে ইয়াৰ হত্যকাৰী প্ৰক্ৰিয়া উৎপন্নকৰিছিল যদিও ই ঈশ্বৰৰ আৰম্ভণিত লক্ষ্যত উপনীত হৈছিল। ই ধৰ্মীয় অত্যাচাৰৰ অন্ত পালে ইছিল আৰু তৰপিছত সহনশীলতাজা পৰিচালাইছিল। এই মুহূৰ্ত্তোহেই হৈছে যে ই মুহূৰ্ত্ত যোৱা প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:৩ অনুসৰি ক’লে “সা গৰব জন্মটো ” “ মৃত্যুৰ আগলৈকে আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল বনিত সুস্থ হৈছিল ” কাৰণ এই পদত উপস্থাপন কৰা নাপোলেয়নৰ ‘ঈগল’ৰ শব্দটো লৈ কৰ্ত্তব্য বাবে, যিহে ইয়াক তেওঁৰ কনকৰুটৰ দৰাৰ পুনৰুদ্ধাৰ কৰিছিল। “... স্ৰষ্টাৰ মাজত উৰিবলৈ এটা ঈগল ” সম্ৰাট প্ৰথম নাপোলেয়নৰ আৰ্হিপত্ৰ উচ্চতৰ প্ৰকটক। তেওঁ সকলো ইউৰোপীয় জনগোষ্ঠীৰ ওপৰত নিজৰ আৰ্হিপত্ৰ বিস্তাৰ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধে লক্ষ্য হৈছিল। এই পছন্দই আমাৰ কপৰিচিনা সমূহৰ বৰ্খসাওপৰত অৰ্হিৰূপত প্ৰকাশ কৰে, এইদৰে ১৮০০ চনৰ পৰা ১৮১৪ চনৰ সময়ছোৱাৰ পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে। এই ৰাজত্বকাৰী ৰাশি লপৰিচি ইয়াত কৰ্ত্তন মাৰ্গ গঠন কৰে যিহে এইদৰে ১৮৪৩ চনৰ দানিয়েল ৮:১৪ পদৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অৰ্থত আগমনৰ ন্যায় প্ৰকাশ কৰে। ফ্ৰান্স দেশৰ ইতিহাসৰ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ শাসন ব্যৱস্থাটো ঈশ্বৰৰ বাবে এটা ভয়ংকৰ ঘোষণাৰ বাহক হৈ পৰে, যিহে ইয়াৰ পিছত সৰ্বজনীন খ্ৰীষ্টান বিশ্বাস সেই সময়ত প্ৰকাশ কৰি যোৱা ইয়াক ঈশ্বৰে তিনিজন মহান লোক আঘাত কৰি “ দুখ ” তিনিবিৰপুনৰ বৰ্ত্ত কৰিলে “ দুখ ”ৰ সিদ্ধান্ত ; এইটো কাৰণ, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:২ পদত শিকোৱাৰ দৰে, ১৮৪৩ চনত প্ৰকাশ কৰি, ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰণৰ দাবী কৰি খ্ৰীষ্টান সকলক অৱশ্যে ১১৭০ চনত আবৃত্ত হোৱা সংস্কাৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ বিচাৰে, যিটো তৰ্থ পৰিবেশ লভোৱে বাইবেলৰ সত্যক সম্পূৰ্ণ পো পুনৰুদ্ধাৰ কৰিছিল আৰু “ সিদ্ধ কাৰ্য ” উৎপন্ন কৰি ; এই সিদ্ধান্ত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:২ আৰু দানিয়েল ৮:১৪ পদৰ আজ্ঞাৰ দৰাৰ প্ৰকাশজনীয়া। ইয়াৰ বলবৎ হোৱাৰ পৰিচি ইয়াত তিনিটি মহান “ দুখ ”ৰ ৰূপত দেখা যায় যিহে আমাৰ ইতিহাস প্ৰথমে প্ৰথমে অধ্যয়ন কৰিম। মই এইটো উল্লেখ কৰিব বিচাৰোঁ যে ধৰ্মীয় শান্তি এই সময়ছোৱাক, বিপৰীতমুখী ভাবে এক মহান “ দুখ ” কৰি তোলা কথাটো হ’ল ফৰাচী জাতিৰ নাস্তিকতাবাদৰ উত্তৰাধিকাৰ যিহে পশ্চিমীয়া মানৱ মনত বিয়পি আছে আৰু পৃথিৱীৰ শেষলৈকে বিয়পি পৰিবা এইটোহে তেওঁলোকক

১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰজ্ঞানীয়া সংস্কাৰ সম্পূৰ্ণ কৰাত সহায় নকৰে। বৰ্ণিত ইতিমধ্যে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:১৩ পদৰ "ষষ্ঠ মাহে" "যে এই" "দুখ"ৰ প্ৰথমটোকে "সেউজীয়াডুমুৰৰ" তুলনাত "তৰৰ পতন"ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰে চিত্ৰিত কৰিছিল, এইদৰে ১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰজ্ঞানীয়া সম্পূৰ্ণ আধ্যাত্মিক পৰিপক্বতা গ্ৰহণ কৰা নাছিল। আৰু ঈশ্বৰৰ সত্ৰৰ গাঁৱ আৰু শীচনি দিয়া হৈছিল ১৮৩৩ চনৰ ১৩ নৱেম্বৰত তিনিজন মহান ব্ৰহ্মৰ ঘোষণাৰ প্ৰস্তুতি সময়ৰ সমান্তৰালভাৱে অধ্যয়ন কৰা পদটোকে "দুখ"।

তেওঁৰ প্ৰকাশ শত আত্মাই "পৃথিৱীৰ বসনিদ" এই অভিব্যক্তিটো উদগনি দিয়ে যে তেওঁ তিনিজন মহান ব্ৰহ্মৰ লক্ষ্য কৰি লোৱা মানুহক চিহ্নিত কৰে "ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল" দুখ। "ঈশ্বৰৰ পৰা বিচৰ্ছন হৈ তেওঁলোকে অ বিশ্বাস আৰু পাপৰ দ্বাৰা পৃথক হোৱাৰ বাবে আত্মাই তেওঁলোকে "পৃথিৱী"ৰ লগত বন্ধৰ ৰথে। ইয়াৰ বিপৰীত যি চুৰে তেওঁৰ প্ৰকৃত, বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক "স্বৰ্গৰ জয় নাগৰিক" বুলি উল্লেখ কৰিছে; তেওঁলোকে জন্মৰ্ম "পৃথিৱী" নহয় বৰ্ণিত "স্বৰ্গ", "য'ত যোৱা ১৪:২-৩ অনুসৰি চুৰে তেওঁলোকে বাবে "ঈ" প্ৰকৃত কৰিছে। এইদৰে প্ৰকাশ শিত বাক্যত প্ৰতিবাহী "পৃথিৱীৰ বসনিদ" শব্দটো ব্ৰহ্মৰ কৰা হৈছে, ইয়াৰ দ্বাৰা যি চুৰি থকা ঈশ্বৰৰ পৰা পৃথক হোৱা বিদ্বেষী মানৱজাতিক বুজা বপৰা যায়।

পঞ্চম শতিকা কৃষ্ণ: ৫^ম আৰু ৬^ম শতিকা
“ পঞ্চম ” আৰু “ দ্বিতীয় মহাদেবগণ ” ।

৫ম শতিকা: “ পঞ্চম মহাদেবগণ ” ।

প্ৰকটন (১৮৪৩) আৰু এডভাৰ্টমেন্ট (১৯৯৪)ৰ বাবে

টোকা : পঞ্চম প্ৰকটন " ৫^ম ট্ৰেন্সপেণ্ট " ৰ এই বিষয়বস্তুৰে ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ পৰা অপমানিত হোৱা প্ৰকটনটো ধৰ্মসমূহৰ ওপৰত ঈশ্বৰে যাঁ বচিব আন, সেই বচিবক প্ৰকটনটো প্ৰকটনৰ উপস্থাপন কৰে। কিন্তু ই আমাৰ চোখে নথি ডা. এডভাৰ্টমেন্ট ভগ্নী মিচিছ এলেনে গ'ল্ড হোম ইটক দিয়া ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ঘোষণা সমূহ নিশ্চিত কৰে, যাক যি চুৰা তেওঁৰ দূত হিচাপে বৰ্ছা লৈছিল। তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক কামে বিশেষতঃ বৰিশ্বৰ শাসন চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ সময়টোকে আলোচনা কৰিছিল, এই বৰ্ষত তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী নিশ্চিত কৰা হ'ব। কিন্তু আমাৰ ভৱিষ্যদ্বাণীটোনা জাৰ্জিছিয়া হ'ল যি তৃতীয় এডভাৰ্টমেন্ট অপেক্ষাৰ সময় ঈশ্বৰে প্ৰমাণ কৰিছিল যি তেওঁৰ নথি ডা. এডভাৰ্টমেন্ট গীৰ্জাখনক পৰীক্ষা কৰিব পৰা যায়। নিশ্চিতভাৱে এই তৃতীয় অপেক্ষাৰ সময়ছোৱাই আগৰ দুটাৰ বাজ হুৱা উন্মত্ত লোৱা নাছিল যদিও ইয়াৰ লগত জড়িত নতুন পঞ্চম শতিকা সত্যৰ পৰিসৰই এই আপাতদৃষ্টিৰ কৰ্ত্তব্যপূৰণ দিয়ে। এই কৰণেই ১৯৮৩ চনৰ পৰা ১৯৯১ চনৰ ভিতৰত ফৰেন্স ভলেন্সছ ৰ'ব'নত আৰু মৰিচছ দ্বীপত যিচু খ্ৰীষ্ট দৰা পৰীক্ষা কৰা হৈছিল ইয়াৰ শেষৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক পোহৰক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ পাছত চৰকাৰী প্ৰকটনিক শিক্ষা এডভাৰ্টমেন্ট মক ১৯৯৪ চনত আত্মৰ ত্ৰণকৰ্ত্তাই " বৰ্মা " কৰিছিল যিটো তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক " পঁচমাহ " ৰ ব্ৰহ্মহৰাৰে নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল এই অধ্যয়ন ৫ আৰু ১০ পদ। এই ক্ষেত্ৰত এলেন জি হোম ইটো এডভাৰ্টমেন্ট শিক্ষক " ইভন জে. লিক. মেনিফেষ্ট "ক উদ্দেশ্য লিখা বৰ্ত্তমানখন "পোহৰৰ প্ৰত্যক্ষ " অধ্যয়নত দিয়া সত্ৰৰ গীৰ সত্ত্বও । ১৯৯৫ চনত প্ৰকটনটো ধৰ্মসমূহ সৈতে এডভাৰ্টমেন্ট মৰআনুষ্টানিক মিত্ৰ ই ঈশ্বৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ধৰ্মকি বচিবক নিশ্চিত কৰিলে। মন কৰিবলগীয়া যে

দুয়টো পতনৰ কাৰণ একে ই ঈশ্বৰে প্ৰকৃতিৰ কৰ ভৱিষ্যৎগী মূলক ব্যৱস্থা প্ৰতি
প্ৰত্যক্ষণ আৰু অৱজ্ঞা, এই কাৰণবোৰে তেওঁৰ ছাঁলোৱা এজন দাসব্দৰ।

"ধৰ্ম" হৈছে সেই দুয়টাৰ সময়ৰ প্ৰক্ষেপক আৰু প্ৰবণায়ক হৈছে
চৰিত্ৰ ন, যিচু আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সন্তানকলৰ শত্ৰু যিচু খ্ৰীষ্ট
যাৰ্ত্তীয়া তেওঁক চৰিত্ৰ নৰ হতত গতি ই দিবলৈ প্ৰত্যক্ষণ কৰা হয়, তেওঁৰ আত্মাই
আমাক চিত্ৰকল্প প্ৰকাশ কৰিব, তেওঁৰ যিটোৱে সঁচকৈ যি এক বহু "দুখ" গঠন
কৰে।

১ পদ: "প্ৰজ্ঞা বৰ্জি উঠিল আৰু মই এটা তৰা আৰু শৰপৰা পৃথকীলৈ পৰি
থকা দেখিলোঁ। ইয়াক অগাধত বচাব দিয়া হ'ল।"

এটা "প্ৰজ্ঞা", বিনুত মহান সত্ৰৰাণী ১৮৪৪ চনৰ পৰা প্ৰথক কৰা
খ্ৰীষ্ট নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক উদ্দেশ্য দিয়া হৈছে। "স্বপ্ন পৰা পৰি যোৱা তৰাটো"
"তৰা" নহয় এবচনি "আগৰ অধ্যয়ৰ পৰা যি "প্ৰতি" হোৱা নাছিল "অনন্তত
ভূমি", বিনুত "অনTHE নদী আৰু THE উৎসসমূহ নীৰ" যুগৰ যুগ যিচুৰ মনত
পালে ইহা যে তেওঁ "সাতটা তৰা হতত লৈছে"। তেওঁৰ "কাম" "অসম্পূৰ্ণ" বুলি
ঘোষণা কৰাৰ বাবে যিচুৰ মাৰ্গত পালে ই দিছিল, প্ৰক্টেষ্টিগট দুতৰ "তৰা"।

১৮৪৩ চনৰ বসন্ত কালত এডভেণ্টিষ্ট বচিবৰ অন্ত পৰিছিল যিচু
খ্ৰীষ্ট উত্তৰ অহাৰ প্ৰথম আশাৰ অন্ত পৰিছিল। এই উত্তৰ অহাৰ দ্ৰষ্টী যিটো
আশা ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰত শেষ হৈছিল। এই দ্ৰষ্টীৰ পৰীক্ষাৰ শেষতহে
ঈশ্বৰে জয়ী সকলক তেওঁৰ পৰিত্ৰ শনিবাৰৰ বশিৰামৰ জন্ম আৰু অনুশীলন
দিছিল। এই বশিৰামৰে তৰা পিছত "ঈশ্বৰৰ ছীল"ৰ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিলে যিটো
এই অধ্যয় ৯ নং পদত উল্লেখ কৰা হৈছে। সেয়েহে তেওঁৰ দাস সকলক ছীল লগোৱা
আৰম্ভ হৈছিল দ্ৰষ্টীৰ বচিবৰ শেষৰ পিছত ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকাল ৮:১৪ আৰু
প্ৰথম এডভেণ্টিষ্ট বচিবৰ অন্ত ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকাল বচিবৰ বিপৰীত যি
বজ্জী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ ছীল কৰাৰ আৰম্ভণি আৰু এই "৫ম শক্তি"ৰ বিষয়বস্তু
চিহ্নিত কৰে, যাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে উদ্দেশ্য হৈছে প্ৰক্টেষ্টিগট বিশ্বাসৰ পতন আৰু
এডভেণ্টিষ্ট পতন প্ৰকাশ কৰা যি ১৯৯৪ চনৰ পিছত তেওঁৰ সৈতে মিত্ৰ
কৰিব, "পাঁচ ১০ পদত ভৱিষ্যৎগী কৰা হৈছে। এইদৰে, এই বিষয়বস্তু
"পাঁচ মাছ" ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকাল আৰম্ভ হয়, মূল বিষয় হিচাপে ছীল আৰম্ভ হোৱাৰ
প্ৰকাণ্ড, বিশ্বাস প্ৰক্টেষ্টিগট ধৰ্ম "এই তৰিখৰ আগত, ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত "

পত্ৰিত হৈছিল তথ্যসমূহ। ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনৰ ত্ৰিখ দুটাৰ লগত এটা নিৰ্দ্ধিষ্ট ভূমিকা জড়িত হৈ আছে।

যীচুৱে ইয়াক চয়ত্ৰ নবহ ততুল দিয়া, প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট বিশ্বাস কৰ থলকি "গাঁত" ব "চয়ত্ৰ নবগত্ৰী বত্ৰ"ত পৰিল যিটো সংস্কৰক সকলে নিজ ই সংস্কৰ সময়ত প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২৪ পদত নিন্দ কৰিছিল। সুব্ৰহ্মৰে, ই "প্ৰথৱীত" পৰে বুলি কৰোঁৱৰ দৰা, আত্মই "প্ৰথৱী" শব্দটোৱে প্ৰক্টীকৃত প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট বিশ্বাসৰ পৰিচয় নিশ্চিত কৰে যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩ আৰু ১০:২ পদত "সাগৰ" নামৰ কৰ থলকি ধৰ্ম্ম পৰ ইয়াৰ প্ৰক্ষয়নৰ কথা মনত পেলায়। "ফাঁল ডেলফিয়া"ৰ বৰ্ত্তত যীচুৱে "দুৱাৰ" উপস্থাপন কৰিছে যিবোৰ থোলা ব বন্ধ। ইয়াত এটা চৰ্চিয়ে তেওঁলোকেৰ বাবে এক অতি বেলেগ পথ মুকলি কৰে কাৰণ ই তেওঁলোকেৰ জীৱনৰ অন্তৰ্জ্ঞানৰ প্ৰক্টীক "অগাধ"ত প্ৰকাশৰ সুবিধা দিয়া। ই সেই সময় যতৈয়া তেওঁলোকেৰ বাবে "পৰোঁৱ আনন্দৰ হৈ পৰে" আৰু "আনন্দৰ পৰোঁৱ হৈ পৰে"। বীপা ক্ৰমিণ দাৰ্শনিক চিন্তাৰ নীতি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্ট তেজ দৰাৰ শুদ্ধ হোৱা বিশ্বাসৰ প্ৰকৃত পৰিৱৰ্ত্তন কৰে বুলি পোনে। "তেওঁক দিয়া হৈছিল" নীতিত লক্ষ্য কৰা আহিক। যিজন এইদৰে প্ৰত্যেকক নিজ বক্ৰম অনুসাৰে দিয়ে, তেওঁ হৈছে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ বচিবক। কৰিয়নো তেওঁ চৰ্চিবো বক্ষক; প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৭ অনুসৰি ১৮৭৩ আৰু ১৯৯৪ চনত ধন্য নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে "ডেভিডৰ চৰ্চা" আৰু ১৮৪৩ আৰু ১৯৯৪ চনৰ পত্ৰিত সকলৰ বাবে "অতলগাঁত বচৰ"।

২ পদ: "আৰু ই অগাধগাঁতটো খুলিলে। তেতিয়াগাঁতৰ পৰা এটা ডাঙৰ চলাৰ ধোঁৱাৰ দৰে ধোঁৱা ওলাল, আৰুগাঁতৰ ধোঁৱাৰ কাৰণে সুক্ৰ আৰু বত্ৰ হ'ল আনন্দৰ হৈ পৰিল।"

প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট বিশ্বাসে মাফি আৰু ভগ্নসলনি কৰে, আৰু ইয়াৰ কাৰ্য্যসলনি হয়। এইদৰে ই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:২০ আৰু ২০:১০ পদত উদগনি দিয়া হ'ব "দ্বিতীয় মৃত্যু"ৰ "জুই"ৰ দৰা শেষৰ চৰাৰ ধৰ্ম্মসৰ সন্মুখী নহ'বলগীয়া হোৱাৰ অষ্টীয়া ভগ্ন সন্মতি দিয়া। "জুই আৰু গন্ধকৰ হুকা"ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি লৈ শেষৰ চৰাৰ এই "জুই" এটা "মহান চলা" হ'ব যিয়ে ঈশ্বৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰি সকলক ভাব কঢ়িয়াই আনিছে যোৱাৰ পৰা তেওঁলোকে যত্নপূৰ্ণক অনুসৰিচিনা ইপ্ৰকৃত ঘোষণা কৰিছিল। ১৯:১৮: "চনিয় প্ৰকৃত সন্মুখপৰে ধোঁৱাৰ ওপৰত আছিল কাৰণ প্ৰকৃত ইয়াৰ ওপৰত জুইত নাৰ্মি আছিল এই ধোঁৱাটো চলাৰ ধোঁৱাৰ দৰে

উঠিছিল আৰু গটেই প্ৰকটটো হিংস্ৰ ৰূপে কঁপি উঠিছিল। " তৰ পিছত আত্মই "ফলচবকে " নামৰ চিনেমেণ্টৰ ফৰ্ম ক কৌশল ব্যৱহাৰ কৰে, সময়ৰ উত্তৰত অহা, যিয়ে জীৱিত অৱস্থাত কৰা বস্তুৰ প্ৰকাশ কৰে, এতিয়াও জীয়াই থকা অৱস্থাত, পৰ্ৱতীসকলৰে যত্ন নৰসেৱা কৰিছিল। ইয়াত " ধৰ্ম " শব্দটোৰ দুটা অৰ্থ আছে: " মহান ভঁৰালৰ " জুইৰ অৰ্থ যিটোৰ বিষয়ে আৰ্মি প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:১১ পদত প্ৰতিবিলৈ পাওঁ: " আৰু তেওঁলোকে যন্ত্ৰাৰ ধৰ্ম চৰিত্ৰ লগে উঠি যায়; আৰু তেওঁলোকে বৰ্ণনৰ বৰ্তী কমেও বিশ্বম নাই যিসকলে পশু আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি পূজা কৰে, আৰু যিয়ে তেওঁৰ নামৰ চিন লাভ কৰে, " বৰ্ণিত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৫:৮, অনুসৰি " সন্ত্ৰাকলৰ প্ৰক্ৰিয়া " বও বিশ্বম নাই। ইয়াত, মিছা সন্ত্ৰাকলৰ সেইবোৰ। বৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ পোৱা প্ৰকৃৰ ধৰ্মীয় বস্তুৰ ক্ষমতা পোৱা ১৮৪৩ চনত চৰ্চ্ছিত যীচুৱে তেওঁক সম্বোধন কৰা এই কথাবোৰক ন্যযন্ত্ৰ প্ৰকাশ কৰে: " আপুনি জীয়াই থকা ববৰ পাৰহই যায়; আৰু আপুনি মৃত। " মৃত, আৰু দুবাৰ মৃত, যিহেতু প্ৰকৃৰ কৰা মৃত্যুটোৱেই হৈছে " শেষৰ দিন "ৰ " দ্বিতীয় মৃত্যু "। এই ধৰ্মীয় বস্তুই ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ নিকৰ্চীত সকলক বাদ দি সকলোকে প্ৰকাশ বণা কৰে যাক তেওঁ জগ্ম দিয়াই। এই ব্যপক প্ৰকাশ বণা আধুনিক বস্তুই কমেও দৰে "মদ্‌ফা ন"। আৰু সঁচকৈ যমেদ্‌ফা নৰ ধৰণটোৱেই হৈছে আত্মই " ধৰ্ম "ৰ প্ৰকৃতি চৰ্চ্ছাৰ দ্বাৰা যিটো " বত্ৰ হ " ত বৰ্ণিত পৰে " সূক্ষ্ম " ক অস্পষ্ট কৰি পালেও বস্তুৰ প্ৰকাশ। যদি পিছৰটো প্ৰকৃত ঐশ্বৰিক পোহৰৰ প্ৰকৃতি হয়, তেন্তে " বায়ু " যিচে যত্ন নৰ সংবৰ্ধিত ডমে ইনকৰ্ণিৰণ কৰে, যাক ইফৰীচীয়া ১৯:১৭ ত " বায়ুৰ শক্তিৰ ৰজ কুমাৰ " বুলি কমেও হয়। ২:২, আৰু যাক যীচুৱে যিহেন ১২:৩১ আৰু ১৬:১১ পদত " এই জগতৰ অধক্ষ " বুলি কয়। পৃথিবীত মদ্‌ফা নৰ উদ্দেশ্য হ'ল সেই সত্যকৰ্ণ কৰি বখা যিবোৰ গণেপন হৈ থকা বলাগি বা ধৰ্মীয় প্ৰকাশত। এক ই কথা: সত্যকৰণ নিকৰ্চীত সকলৰ বাবে। প্ৰকৃতিটো গটেৰ বুদ্ধিয়ে সঁচকৈ যিচে ভে নথডে এডভেণ্টুৰ বিশ্বাসৰ অস্বত্ৰক কৰি বখাৰ ফলপ্ৰসূত লাভ কৰিছে; ১৯৯৫ চনলৈকে তেওঁলোকে ইয়াক নিজৰ শাৰীত আদৰ্ণ জনা ইছিল। এই নতুন আধুনিক পৰিস্থিতিত তেওঁলোকে দ্বিতীয় মৃত্যুৰ বলাগ হ'ব যিয়ে পৃথিবীৰ প্ৰত্যেকক জৰ্কা থকা চলালৈ পান্জিত কৰিব। বৰ্তটো ভয়ংকৰ আৰু এইটো বুজিব পাৰি যি ঈশ্বৰে ইয়াক সহজ ভাষাত আগবঢ়োৱা নাছিল। নিকৰ্চীত সকলৰ বাবে সংবৰ্ধিত হৈ আছে যে তেওঁলোকে পলায়ন কৰা ভাণ্ড বুজিব পাৰে।

৩ পদ: “ ধোঁৱাৰ পৰ পৃথিবীলৈ ফেৰি আহিল

ধোঁৱা " দ্বাৰা প্ৰকৃতি কৰিত প্ৰক্সা বামেৰ পত্ৰিত প্ৰক্টে য়েট্‌গট্‌কলৰ মুখ আৰু মনৰ পৰা আহে, সেয়েহে পুৰুষমহীলক " ফৰিং " দ্বাৰা প্ৰকৃতি কৰিত কৰা হয় বাৰণ ইয়াৰ সংখ্য বছে। ১৮৪৩ চনত সঁচকৈ যিবোহুতো মানৱজীৱন পতন হৈছিল আৰু মই আপোনালোকক সঁচাৱৰাই দিছো, ১৮৩৩ চনত, দহ বছৰৰ আগত, ঐতিহাসিক প্ৰকৃতিৰ সাব্যস্ত অনুসৰি ১৮৩৩ চনৰ ১৩ নৱেম্বৰ নশা মাজ নশা ৰাৰ ৫ বজা বৰ্ত্তিত বতসম্পন্ন হোৱা "তৰাৰ পতন"ৰ দ্বাৰা প্ৰকৃতি এই সংখ্যৰ এটা ধৰণ দিছিল। আকৌ এবাৰ " পৃথিৱীত " অভিব্যক্তিটোৱে স্ফীৰ সম্প্ৰসাৰণ আৰু প্ৰক্টে য়েট্‌গ ট পৰিচয়ৰ দ্বাৰা অৰ্থাৎ বহন কৰে। বধিকসী আৰু বধিকসী " ফৰিং " ৰ শলাগ কেনে কৰে ? কৃষক নহয়, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক বিশ্বসম্বন্ধত কৰা আৰু বৰিবেশীৰ সৈতে কৰা কৰিত তেওঁৰ নিকৰ্ণিত লোকেৰ শস্য ধ্বংস কৰা বিশ্বসী সকলৰ শলাগ লোৱা নাই, যাৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওপৰত এই প্ৰকৃতি প্ৰকাণ্ড কৰা হয়। তৰাৰ পিছত ফিৰিফল ২ পদত ১০ পদৰ এই চুটি অধ্যায়টোত " ব্ৰিটাই " শব্দটো ৬ বাৰ উদ্ধৃত কৰা হৈছে। ইহুদী " ব্ৰিটাই " সকলক চিহ্নিত কৰিবলৈ যিসকলক ঈশ্বৰে " ক'ইট তেজ আৰু ব্ৰিটাই " হিচাপে গণ্য কৰে। ইয়াত এই " ব্ৰিটাই " শব্দটোৱে প্ৰক্টে য়েট্‌গট ব্ৰিটাই সকলক চিহ্নিত কৰিছে। ৩ নং পদত ইয়াৰ শব্দৰ ইংগিত এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ সূক্ষ্ম প্ৰকৃতি কৰা ব্যৱহাৰ প্ৰস্তুত কৰে। " ব্ৰিটাই " ৰ শব্দ হ'ল, নিজৰ " ঈং " ৰ দংশন বেনেজিৰ বলি হোৱা লোকেৰ মাৰাত্মক ভাৱে চাপি ধৰা। আৰু এই শব্দটোৱে " ঈং " ঐশ্বৰিক চিহ্নিত যিচিয়া ৯:১৪ পদত প্ৰকাশ পোৱা এটা মৌলিক অৰ্থ গ্ৰহণ কৰে: " মছি শকিলো ভববদীয়েই ঈং । " জীৱজন্তুৱে নিজৰ " ঈং " ব্ৰহ্মহাৰ কৰি মাথি আৰু ইহঁতক বৰিত কৰা অন্যান্য পৰজীৱী পোকা-পৰুৱাক খেদবলৈ আৰু চাবুৰে কৰে বলাবলৈ ব্ৰহ্মহাৰ কৰে। ইয়াত আমি মছি " ভববদীয়েই বলা " ৰ প্ৰকৃতিৰ পাওঁ । যি যি ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মহোৎসাহত অধিকসী দাস সকলক সঁচা আৰু কষ্ট দিবলৈ নিজৰ সময়কটায়। পাৰপ্ৰযশ্চিন্ত বাবে সৰ্বচ্ছিন্ন লোক প্ৰকাৰৰ প্ৰকাণ্ড কথলিক ধৰ্ম্ম শিষ্যৰ অংশ প্ৰকাশিত বাক্য ১১:১ পদত আত্মাই এই তুলনাক নিশ্চিত কৰিছে " নল " শব্দটো ব্ৰহ্মহাৰ কৰি যাৰ অৰ্থ যিচিয়া ৯:১৪ পদত " ঈং " শব্দটোৱে সৈতে এক অৰ্থ দিয়া হৈছে। পোপৰ গীৰ্জাৰ এই প্ৰকৃতিৰ খন ১৮৪৪ চনৰ পৰা পত্ৰিত প্ৰক্টে য়েট্‌গট ব্ৰিটাই সকলৰ ক্ৰান্ততো প্ৰকাণ্ড যি সকল

ঈশ্বৰৰ বাবে ভাববাবাদী হৈ পৰিছে যিসকলে মছি শৰিয়ত অৰ্থাৎ মছি ভাববাবাদী।
প্ৰকৃতি "ঈশ্বৰ" শব্দটো ১০ পদত স্পষ্টকৈ উদ্ধৃতকৰা হ'ব।

এডভাৰ্টাইজিং টিথ্ৰ মনিৰিমাণৰ বাৰম

(এইবাৰসপ্তাৰ দিনৰপৰা)

৪ পদ: “আৰু তেওঁলোকে ক'ব আৰু দিয়া হ'ল যে তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ঘাঁহ, ক'মে নো সোঁতৰ সূত বা ক'মে নো গছক ক্ৰমত নকৰিব;

এই "ফৰি" বোম্বো সোঁতৰ সূত ই গৰাস নকৰে বিনুত "ঈশ্বৰৰ ছীল"ৰ দ্বাৰা সুৰক্ষিত নহোৱা মানুহৰ বাবে ই ক্ৰমত বৰ। "ঈশ্বৰৰ ছীল"ৰ এই উল্লেখ ইতিমধ্যে প্ৰকাশিত বাক্য ৭ পদত আলোচনা কৰা সময়ৰ প্ৰসংগক নিশ্চিত কৰে। সেয়েহে বোম্বো সমাজ, ছীল কৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বিষয়ে ৭ নং অধ্যায় আৰু ৯ নং অধ্যায়, পৰিত্যক্ত পৰিত্যক্ত সকলৰ বিষয়ে। ম'টেৰমত সোঁতৰ ম'মে মনত আছে। ২৪:২৪, প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত এজনক প্ৰকাশিত কৰাটো অসম্ভৱ। মছি ভাববাবাদী সকলসেয়েহে ইজনেসিজ নকৰা প্ৰতি কৰে।

নিখুঁতভাৱে, "কপালত ঈশ্বৰৰ ছীল," ঈশ্বৰ নিৰ্দ্ধাৰিত এডভাৰ্টাইজিং দাসকলক ছীল কৰাৰ আৰম্ভণি ইংগিত দিয়ে, অৰ্থাৎ ২৩ অক্টোবৰ, ১৮৪৪ / ১৫০ বসন্ত বছৰৰ সময়সীমাৰ টো এই তথ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰা হ'ব।

৫ পদ: “আৰু তেওঁলোকে বধ কৰা বক্ষ্মত দিয়া হ'ল, বিনুত তেওঁলোকে প'চমা হৰ য়নজা দিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ'ল: আৰু তেওঁলোকে য়নজা ব'চুই মানুহক আঘাত কৰাৰ সময়ত কৰা য়নজাৰ দৰে আছিল।”

ঈশ্বৰৰ বাৰুই বিভিন্ন সময়ত সম্পন্ন কৰা বক্ষ্মাধীক নিজৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি একত্ৰিত কৰে; যিচৰিত্ৰকল্প ব্যথক বিভিন্নত আৰু কঠিন কৰি তোলে। বিনুত এই কৌশলটো বুজি পোৱা আৰু গ্ৰহণ কৰাৰ লগে লগে বাৰুটো অতি স্পষ্ট হৈ পৰে। এই ৫ পদটোৱেই আছিল ম'মে ১৯৯৪ চনত যীচু খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ ঘোষণাৰ ভিত্তি। আমিত বহুমূলীয়া ভবিষ্যদ্বাণীমূলক "প'চমা হ" পাঠ্য ১৮৪৪ চনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ১৯৯৪ চনৰ তথ্যটো সন্ধান কৰাটো সম্ভৱ কৰি তোলে। এইদৰে এই আশা কৰা সম্ভৱ কৰি তুলিব পৰা পাঠটো নিখুঁতভাৱে দ্বাৰা অংশিকভাৱে নথি হৈ মই ম'মে সৃষ্টিৰ বাবে উদ্দেশ্য কৰা দিশত অধ্যয়ন

কৰিলোঁ। সঁচাকৈয়ে,পো ঠটোৱে নৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে: " তেওঁলোকে কহতহ কৰিবলৈ নহয়
পঁচমাহ ধৰি অত্যাচৰ কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল। " " সিহঁতক হতহ নকৰিব " এই
নিখুঁতত ই" ৫ম "ৰ বিষয়বস্তু অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ অনুমতি দিলে trumpet ", এট
দনৱীহতহ কৰি যুদ্ধ, " ৫ম trumpet "; ১৫০ বসন্ত বছৰৰ সময় কৰি তেওঁৰ
সময়ত উইলিয়াম মালি ৰ ইতিমধ্যে ঈশ্বৰ ইচ্ছামত এট কৰ্ম সম্পন্ন কৰিবলৈ
আশীৰ্বাদ ৰাখিছে। পৰিৱৰ্তিত ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰ বাৰ্ষিক উত্তৰ অক্ষৰ
আশীৰ্বাদৰ জৰ্জীৱিতকৰাৰ অনুমতি দিয়া এট ভুল আৱিষ্কাৰ কৰা; এট ভুল ভুল
যিহেতু ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰ্য্যন্ত কৰা পৰামৰ্শ গণনা সমূহ আৰ্জি আমাৰ
শাহতীয়া গণনা ত নিশ্চিত কৰা হৈছে। ঈশ্বৰ ইচ্ছা আৰু শক্তি হৈছে তেখেতৰ
নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে একে। ই আৰু কমেও বাধ দিব নোৱাৰে। দানিয়েলে আৰু
প্ৰকাশিত ৰক্ষা ৩৪ টি অধ্যায়, যদিও আৰ্জি সকলোৱে এই নথিখন প্ৰতিপ্ৰমাণপাৰ
পাৰে, তেনে কৰাৰ ফলত তেওঁলোকে ২০১৮ চনৰ বসন্ত পৰা তেওঁৰ বৰ্ধনৰ
বিষয়ে আৰু ঋণ উত্তৰ অক্ষৰ বিষয়ে দিয়া আননতুন অন্তৰ্ভুক্তি পৰাও বৰ্দ্ধিত
হয়, যিজন পুনৰুদ্ধাৰ আৰ্হি আৰ্হি এতিয়া জাৰ্জী ২০৩০ চনৰ বসন্ত; ১৯৮২ আৰু
১৯৯১, মৰে ৰাৰে, পঁচমাহৰি ভাব দীৰ্ঘ কাল পৰা সঁচা উত্তৰ অক্ষৰি
যিচু ঋণ উত্তৰ অক্ষৰি কৰি থকাৰি গৰ্হি যিটো তদুপৰি বিষয়, মই "
হতহৰ ওপৰত " নিষেধ জ্ঞান দৰা আৰোপ কৰা সময়ৰ নিষেধ জ্ঞান দেখা না পালোঁ।
যোগ কৰক যো মৰে আগতে কমেও ই মৰে ভুলৰ বাৰণচিনাক্ত কৰা নাই; যিহে
ঈশ্বৰ ইচ্ছা অনুসৰি এটি সাফল্যনিশ্চিতকৰে চুড়ান্তৰ পৰা পৰিত সকলৰ ওপৰত
প্ৰকাশ কৰা হ'ব, য'ত ইয়াৰ বাৰণ হ'ব " জুইৰু " ৰ জ্ঞান, " দ্বিতীয় মৃত্যু
" ৰ শাস্তি এই আনুষ্টিকি এডভেণ্টজ মৰপতন আগতীয়া কৰি না, আত্মই এই
বৰ্দ্ধিত কৰিছে, " তেওঁ ঈশ্বৰ কৰ্মৰ মদ থাৰ, যিটো তেওঁৰ কৰ্মৰ পাত্ৰ
মৰ্শিকা নোহোৱাকৈ চলি দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁক পৰিত স্ৰষ্টাৰ আৰু মৰে
পোৱালিৰ সন্নিহিত জুই আৰু গন্যৰ বাৰুনা দিয়া হ'ব। " কৰা গতৰ বাবে
প্ৰক্টেষ্টিগট বিশ্বাস, তেতিয়াৰ আনুষ্টিকি অ বিশ্বাসী এডভেণ্টজ ম ১৯৯৪ চনত
যিচু ঋণই নিজ ইপ্ৰুথ খনন কৰিছিল সেইত ৰখিব পৰা ই তেওঁৰ অভিশাপ নিশ্চিত
কৰি, এই নতুন " বদ্বী " ইকুমে নিৰ্মাণিত যোগদান কৰিছে যিহেতু ইতিমধ্যে
ঈশ্বৰ পৰা বৰ্দ্ধিত হৈ পৰা কথকি আৰু প্ৰক্টেষ্টিগট সকলক একত্ৰিত কৰা,
কৰি তদুপৰি এডভেণ্টজ মৰপতনৰ আগতে পৰিতহোৱা প্ৰক্টেষ্টিগট কলৰ বাবে
সুতৰা প্ৰকাশ হৈছিল ১৮৪৪ চনত তেওঁলোকে কথকি অৰু আৰু

ইহুদী সকলৰ ভাষাত *আ' শী দ' ক' ব* " তে ওঁলোকে," ইয়াৰ বহুবচন ৰূপ "তে ওঁলোকেকে" নহয়, আত্মাই আমাক সাঁৱৰাই দিয়া যো ধৰ্মীয় পছন্দ হৈছে ব্ৰহ্মজ্ঞানক ঈশ্বৰৰ প্ৰতি দায়বদ্ধ, ন্যয্য বা দোষী, আৰু যিহিচক ১৪:১৮ অনুসৰি " নহে, দানিয়েলে আৰু ইয়ৰোব দৰে " নহয়;

শেষৰ চাৰি বৰ্ণনাতীয়া মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণা

৬ পদ: " *সেই দিনত মানুহে মৃত্যু বচিব, কঁনুত নাপাব মৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিব কঁনুত মৃত্যু তে ওঁলোকেৰ পৰা পলাই যাব।* "

ধৰণা বোম্বে: ইটোম্বে: সঁচিফ অৰ্ভি যুক্তিসংগতভাৱে অনুসৰণ কৰে। মাত্ৰ " *দ্বিতীয় মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণা* " ৰ কথা উল্লেখ কৰাৰ পাছত, আত্মাই এই ৬ পদত ইয়াৰ প্ৰকাণ্ডেৰ দিনবোম্বেৰ বিষয়ভেৰি যিফদগী কৰিছে, যিবোম্বে ৭ম সহস্ৰাব্দৰ শেষত আহিব, " *সেই দিনবোম্বেত* " এই অৰ্ভি ব্ৰহ্মজ্ঞানৰ দৰা লক্ষ্য কৰি। তৰ পাছত তেওঁ আমাক এই চূড়ান্ত শাস্তিৰ বিশেষত্বসমূহ প্ৰকাশ কৰে, সৰ্ব্বশুদ্ধ মাত্ৰত ভয়ংকৰ। " *মানুহে মৃত্যু বচিব, কঁনুত নাপাব তেওঁলোকে মৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিব আৰু মৃত্যু তেওঁলোকেৰ পৰা পলাই যাব।* " মানুহে যিটো কথাৰ বিষয়ে অজ্ঞত, সেয়া হ'ল দুখৰ পুনৰুত্থান শৰীৰৰ বৈশিষ্ট্য ব্ৰহ্মানৰ শাৰীৰিক শৰীৰৰ পৰা বহুত বেলেগ হ'ব। তেওঁলোকেৰ চূড়ান্ত শাস্তিৰ বাবে সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকেৰ জীৱনটোকে তেওঁলোকেৰ শেষ পৰমাণুটো ধ্বংস নহোম্বে লৈকে সচেতন অৱস্থাত চলি থকা বিনে সন্ধ্যা কৰি পুনৰ সৃষ্টি কৰিব। তদুপৰি তেওঁলোকেৰ ব্ৰহ্মজ্ঞানত অপৰাধৰ ওপৰত ঘোষণা কৰাৰ বাবে অনুসৰি প্ৰজ্ঞান ব্ৰহ্মজ্ঞানৰ বাবে ব্ৰহ্মজ্ঞানত দুখৰ সময়ৰ দৈৰ্ঘ্য থাপ খুৱাই লোম্বে হ'ব। মাৰ্ক ৯:৪৭-৪৮ পদত এই কথা এই শব্দবোম্বেৰে নিশ্চিত কৰা হৈছে: "... *নৰকলৈ পেলোম্বে হওক, য'ত তেওঁলোকে কৰ্মা মৰি নাযায় আৰু ইহুদী বনোম্বে।* " এইটো মন কৰিব লাগিব যে প্ৰক্টে যিটো বশ্বসে কৈ থলকিগী ৰজাৰ সৈতে বহুতো ভাৱা ধৰ্মীয় উগমাভাগ কৰে। বশ্বসৰ বাবে উৎসৰ্গিত প্ৰথম দিন দোওৰাৰ উপৰিও আত্মাৰ অমৰত্বৰ ওপৰত বশ্বস আছে, যিয়ে প্ৰক্টে যিটো কলক কৈ থলকি সকলো শিকোম্বে নৰকৰ অস্তিত্বৰ ওপৰত বশ্বস কৰিবলৈ বাধ্য কৰে। এইদৰে, কৈ থলকি নৰকৰ ভূবৰ্ষিত, চৰিত্ৰ লবাব, অৰ্ভি শিপ্ত কলকজু ইত্যন্ত। দিয়া হয়, যিটো ভূবৰ্ষি যি থেফ্টন দেশৰ সকলো ৰজা কইয়াৰ বশৰ বট কৰি তুলিছিল, তৰ কঁনুত সত্য আছিল কঁনুত সৰ্বপৰি বহুত মিছা কথা। কাৰণ, প্ৰথমতে, ঈশ্বৰে প্ৰস্তুত কৰা নৰক সাধু সকলৰ দৰা দুখ কলৰ সন্ধ্যা বচিব " *হাজাৰ বছৰ* " শেষতহে আকৃত্ত ল'ব। আৰু

দ্বিতীয়তে, বৰ্ত্তমানৰ পাৰ্শ্বীয় পৰিস্থিতিৰ তুলনাত দুখ দীঘলীয়া হ'লেও চৰিত্ত নহ'ব। যিসকলে তেওঁলোকে পৰম তুষ্ণ পলাই যোৱা দেখিব তেওঁলোকে ভৱিষ্যত আত্মৰ অমৰত্ব পৌত্তলিক গ্ৰীক ডগমাৰ অনুগামী আৰু উগ্ৰ বক্ষসকলো থকিব। এইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক কল্যাণ কৰাৰ অৰ্ভজ্ঞ আগবঢ়াব য়ে তেওঁলোকৰ আত্ম সঁচকৈ যোমৰ হ'লে তেওঁলোকৰ ভগ্যক হ'লহুঁ তেনে কৰ্নুত সকলোতকৈ ওপৰত "অজিতসূক্ষ্ম দীন"ৰ উপাসকসকলে ইজিৰ ঐশ্বৰিকতৰ সন্মুখী নহ'ব; জুই আৰু চলফাৰ বৰমোগমাৰ সংযোজনৰ ফলত ইহঁতক বহন কৰা পৃথিৱীখনে ই'সূক্ষ্ম "হৈ পৰিছিল।

মাৰাত্মক প্ৰস্তাৱণা মূলকৰূপটো

পদ : “ ফৰিংবোৰ যুদ্ধৰ বাবে সাজু হোৱাৰ দৰে আছিল আৰু মূৰত সোণৰ দৰে মুকট আছিল আৰু মূখবোৰে মানুহৰ মূখৰ দৰে আছিল ”

ইয়াৰ প্ৰকৃতি কসমূহৰ সৈতে ৭ নং পদত প্ৰতি প্ৰক্টে য়েটগট শৰিৰৰ কক্ষ পৰিকল্যাণৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হৈছে। ধৰ্মীয় গোট (হোৱা) বোৰক আধ্যাত্মিক " যুদ্ধ "ৰ বাবে গোট খোৱা হয় যিটো পৰীক্ষাৰ সময়ৰ শেষতহে সম্পূৰ্ণ হ'ব, কৰ্নুত চূড়ান্ত লক্ষ্য তেই আছিল। এই যুদ্ধ প্ৰক্ৰিয়াত বাক্য ১৬:১৬ পদত " আবগাডেন " বুজি কোৱা হৈছে। তেতিয়া আত্মই বসুন্ধৰা বসুন্ধৰাৰ সৈতে তুলনা কৰাৰ ওপৰত জোৰ দিয়াটো লক্ষ্য কৰাটো উপযুক্ত যিটোত " as " শব্দটোৰ ব্ৰহ্মহৰক গুণকৰি কৰে। সংশ্লিষ্ট ধৰ্মীয় লোকসকলৰ মাজি দাবীক অস্বীকাৰ কৰাৰ এইটোৱেই তেওঁৰ পদ্ধতি। সকলোৰে মাত্ৰ এটা প্ৰস্তাৱণা মূলকৰূপ বিশ্বাসৰ বিজয়ীক প্ৰজ্ঞা কৰা " মুকট ", আৰু বিশ্বাস (সোণ) নজি হৈ যাব প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ সৈতে মাত্ৰ " সাদৃশ্য " আছে। এই ভুৱা বিশ্বাসী সকলৰ " মুখ " নজি ই প্ৰস্তাৱণা মূলক যিহেতু তেওঁলোকৰ মাজত মাত্ৰ এটা মানৱীয় ৰূপহে বৰ্ণিত আছে। যি এই বচিৰ প্ৰকাশ কৰে তেওঁৰ ঘৰী আৰু হৃদয়বচিৰ কৰে। তেওঁ মানুহৰ গোপন চিন্তাবোৰ জানে আৰু নজি বৰাছনি কৰা মানুহৰ লগত বসুন্ধৰা দৃষ্টিভংগী ভগকৰে।

৮ পদ : “ তেওঁলোকৰ চুলি নাৰীৰ চুলিৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁলোকৰ দাঁত সিংহৰ দাঁতৰ দৰে আছিল ”

১ কৰ্নিখিয়া ১১:১৫, ১৬ পদৰ মত। মহিলাৰ চুলিয়ে তেওঁলোকৰ বাবে ওৰণিৰ কাম কৰে। আৰু ওৰণিৰ ভূমিক হ'ল মুখখনলুকুৱাইবখা, অৰ্থাৎ ওৰণি লোৱা বিষয়বস্তুৰ পৰিচয়। এই ৮ পদটোৱে খ্ৰীষ্ট ন ধৰ্মীয় গোটসমূহৰ প্ৰস্তাৱণা মূলক

ৰূপকইয়াৰ প্ৰক্ৰী কসমূহৰ দ্বাৰা নিন্দা কৰিছে। সেয়েহে তেওঁলোকৰ বাহ্যিক ৰূপ (চুলি) গীৰ্জাৰ দৰে (মহিলা, ইফিচীয়া ৫:২৩-৩২ ত), কৰ্নুত তেওঁলোকৰ আত্ম "সিংহ"ৰ উগ্ৰতা (দাঁত) দ্বাৰা সজীৱ হ'ল। তেওঁলোকৰ মুখতকৈ বৰলমা নুহৰ ৰূপকইয়া আছে আৰ্মি ভাৱদৰে বুজি পাওঁ। যীচুৱে তেওঁলোকক সিংহৰ লগত তুলনা কৰাটো অযুক্তকৰ নহয়। এইদৰে তেওঁ বোম্বোমান লোকসকলৰ মনৰ অৱস্থাৰ কথা মনত পালে ইছে যিসকলে প্ৰথম খ্ৰীষ্টানসকলক তেওঁলোকৰ খলপথৰ সৈতে সিংহই থাই পালে ইছিল আৰু এই তুলনা ন্যয্য যিহেতু জগতৰ শেষত তেওঁলোকে বঁচি ৰবি, পুনৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শেষৰপক্ষত নিৰ্মাৰ্চিত লোকক হত্যা কৰিবা।

৯ পদ: “ তেওঁলোকৰ বুকুৰ ফলক লোহাৰ ফলকৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ডেউকা কব্দ যুদ্ধৰ দৰে দোঁৰা যেনে বৃহৎৰ সৈতে বথৰ শব্দৰ দৰে আছিল ”

এই পদটোৱে যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকৃত সৈনিকজনৰ নকল পোনোপলিকিলক্ষ্য কৰি লৈছে যিজন ধৰ্মিকতৰ "বুকুৰ ফলক" পৰিন্দ (ইফিচীয়া ৬:১৪), কৰ্নুত ইয়াত এই ধৰ্মিকতা "লোহাৰ"ৰ দৰে কঠিন, ইতিমধ্যে দানিয়েলত বোম্বোমান সাম্ৰাজ্যৰ প্ৰক্ৰীক। "ফৰিং" বোম্বোনে সৰ্ব্ব্বই হৈ থকাৰ বাবে "ডেউকা"ৰে কোলাহল কৰে। সেয়েহে যি তুলনা আছে সেয়া বক্ষা সৈতে জড়িত। তৰ পাছৰ স্পষ্টকৰণে বোম্বোনে সৈতে সম্পৰ্ক নিশ্চিত কৰে, যাৰ "বৃহৎৰ" "ব সৈতে বথ" দোঁৰা বোম্বোনে সকলক তেওঁলোকৰ চৰ্চিত আনন্দিত কৰিছিল। এই ছবিখনত "বৃহৎৰ" "ব অৰ্থ হ'ল: বোম্বোনা "বথ" টানবিলৈকে ইবাট ওধৰীয় গোট গোট খাইছিল, অৰ্থাৎ বোম্বোনা কৰ্ত্তব্যক মহিমা মণ্ডিত কৰিবলৈ; বোম্বোনা, যিয়ে নিজৰ প্ৰকাণ্ডতাৰ জৰিয়তে আন ধৰ্ম্মাৰূপ সকলক বশ কৰিবলৈ চমু মাৰি ধৰিব জানিছিল। এইদৰে ই আত্মাই বিদ্বন্দ্বী শৰিৰৰ বক্ষা সাৰাংশদৰ্শিত। আৰু বোম্বোনাৰ সপক্ষে এই সমাৱেশতে ওলোকে দোওবৰ বৰিবেশী সকলৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্দোষিত চূড়ান্ত "আবগাডেনৰ যুদ্ধ"ৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰে, ঈশ্বৰে পৰিত্ৰ কৰা বিশ্বমৰাৰ বশিসী প্ৰক্ষাৰক্ষক সকলৰ বিৰুদ্ধে আৰু অজ্ঞাত, তেওঁলোকৰ প্ৰতিবক্ষক বক্ষক খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে।

১০ পদ: “ তেওঁলোকৰ ঠং বঁচু আৰু দংশনৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ঠং ওতপঁ চমা হলে কৰ্মা নুহক আঘাত কৰিবলৈ শকতি আছিল ”

এই পদটোৱে ৩ নং পদৰ পৰা ওৰণিখন তুলি লৈছে, য'ত "ঠং" শব্দটোকে "বঁচুৰ শকতি" বুলি প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছিল। ইয়াক স্পষ্টকৈ উদ্ধৃত কৰা হৈছে, যদিও যিচীয়া ৯:১৪ পদত ইয়াক বঁচৰ নাই তেওঁলোকৰ বাবে ইয়াৰ অৰ্থ স্পষ্ট নহয়।

এইটোমোৰ কথা নহয় গতকি মই এই গুৰুত্বপূৰ্ণ চৰ্তটো মনত পালেও "মিছা শিকোৱা নবী জনেই"। "মই এই শব্দটোৰে কাউ কৰা বৰ্তটো স্পষ্ট কৰি দিওঁ: এই গোটবোৰৰ মিছা ভাববদী (৪:৭) আৰু বদ্বয়ী (বঢ়িছ) আৰু মিছা জিভ (৪:৮) আছিল আৰু এই মিছা ভাববদী (৪:৭) সকলৰ মাজত ইমান হৰ্ষকৰ কৰাৰ ক্ষমতা আছিল, অৰ্থাৎ তেওঁলোকক পট্ট বপৰ আৰু ১৫০ বছৰ (পাঁচমাহ) ধৰ্মীয় শাস্তিৰ নিশ্চয়তাৰ বোম্বাৰন দিবৰ বক সন্মান কৰিবলৈ পৰিত্রন নীয়াৰ পৰা ক্ষমতা আছিল ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা; যিহেতু তেওঁলোকক ৭ম সহস্ৰাব্দৰ শেষৰফালে হোৱা শেষৰচিৰৰ "দ্বিতীয় মৃত্যুৰ যুগ্ম" "ৰ সন্মুখীন হ'ব নোৱাৰে। যিহেতু মই ভাবোঁ যে বিশ্বমৰ দিনটোৰ গুৰুত্বৰ দৰে দেখা না পায় যদি তেওঁলোকে এই ডিকোড কৰা প্ৰকাশ শিত বৰ্তটোত বিশ্বাস কৰিলেহঁ তেন্তে নতুনত তেওঁলোকে নিজৰ মন সলনি কৰিলেহঁ তেনে।

১১ পদ: "আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত অগাধৰূপে তৰুদত বজা আছিল যাৰ নাম হিব্ৰু ভাষাত আব্দন আৰু গ্ৰীক ভাষাত এপলিয়ন"

কল্পনা কৰা নীহঁত হৈ অহা বলগালেগা ঈশ্বৰৰ অভ্যিগোষ্ঠীয়ে শিখিত উপনীত হয়: এই ধৰ্মীয় গোটবোৰৰ বজা চয়তনক "অগাধৰূপে" হিচাপে লৈছে। যি প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০:৩ অনুসৰি "হাজাৰ বছৰ" নিৰ্জা পৃথিৱীত বন্ধ থাই থকাৰ। আদিপুস্তক ১:২ পদত উল্লেখ কৰা "তলৰ গাঁত" শব্দটোৱে জীৱনৰ কমেও চিনি বহন কৰাৰ আগত পৃথিৱীখনক বুজায়। এইদৰে এই শব্দটোৱে নিৰ্জা হৈ পৰা পৃথিৱীখনক বুজায় খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা সকলো ধৰণৰ জীৱন ধ্বংস হৈ যোৱা। ই "হাজাৰ বছৰ" এই অৱস্থাত থকাৰ, ইয়াৰ একমাত্র বসনিদ, চয়তনে দূতক ইয়াৰ ওপৰত বন্দী কৰি ৰখাৰ সৈতে। যিজনক ঈশ্বৰে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২ পদত "অজগৰ", আৰু সাপ, চয়তন নুবল কৰা আৰু চয়তন, "ইয়াত ধ্বংসকাৰী নাম লভ কৰিছে, যাৰ অৰ্থ হৈছে "হিব্ৰু আৰু গ্ৰীক, আৰাভ-নতুন এপলিয়ন" শব্দ। সুস্পষ্ট ৰূপে, আত্মই আমাক দেখুৱাইছে যে এই স্পষ্টত কৰাৰে তেওঁ যি থকা ঈশ্বৰৰ কৰ্ম ধ্বংস কৰে। মূল বাইবেলৰ লেখাৰ ভাষা সমূহ এইদৰে প্ৰক্টে যিটো ধৰ্ম পতনৰ পিছৰে পৰা ১৮৪৪ চনত এই "৫ম"ৰ বিষয়বস্তু আৰম্ভী trumpet," চয়তনে পৰিত্র বাইবেলৰ পৰি তেওঁৰ সুপৰিচিত আগ্ৰহে ইয়াক পুনৰ লভ কৰিছে। বিনুত সংস্কৰ গৌৰৱময় আৰম্ভীৰ বিপৰীতে এতিয়া ইয়াক ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা ধ্বংস কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। চয়তনে পৰিত্র সংস্কৰবাদী বিশ্বাসৰ ক্ষত প্ৰাণে কৰিছে, এইবোৰ সফলতৰে যিটো তেওঁ

খ্ৰীষ্টক নাজি ইনমা ই আনবিলাই সা বচায়ে কৰিছিল, তেওঁৰ প্ৰতিৰোধৰ পৰীক্ষাৰ সময়ত।

১২ পদ: “প্ৰথম দুখ পা বহু গ’ল, চোফা, ইয়াৰ পিছত আৰু দুখ আছিল।”

ইয়াত শেষ হয়, ১২ পদত, “৫ম”ৰ এই অৰ্থ বশেষ বিষয়বস্তু trumpet.” এই মুহূৰ্ত্তোৱে ইংগিত দিয়ে যে মানৱতাই ইনজিৰসাধৰণ কলগেডৰ ১৯৯৪ চনত প্ৰকাশ কৰিছে। তেওঁ যিালৈ কসকলো এক শব্দৰ দীৰ্ঘতায় শান্তি আটুট আছে। ধৰ্মীয় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ আধ্যাত্মিক কৰণত ক’হুত কৰা হোৱা নাই। ৫ নং পদত হত্যৰ নিষেধজ্ঞা সোঁতৰেই শব্দে ঘোষণা কৰা ধৰণে সন্মান আৰু পুৰণ কৰা হৈছে।

বৰ্ণিত ১৯৯৪ চনৰ ৩ আগষ্ট জিআইএৰ প্ৰথমটো মুছলমান ধৰ্মীয় আক্ৰমণত আলজিয়াৰছ ফৰেন্স দূত বাসৰ ওচৰত পঁচজ ফৰেন্স বিষয়ানিহত হয়, তৰ পিছত ১৯৯৪ চনৰ ২৪ ডিচেম্বৰ বৰদনিৰ পূৰ্বে আলজিয়াৰছ ফৰেন্স এখন বৰ্মানত আক্ৰমণৰ ফলত এজন ফৰাচী নাগৰিকক ধৰ্মীয় তিনজি কলেক্টৰ মৃত্যু হয়। পিছৰ গ্ৰীষ্মকালত জিআইএৰ আলজিৰিয়াৰ ইছলামিক সশস্ত্ৰ সংগঠনে ফৰেন্সৰ ৰাজধানী পৰিছত আৰুই আৰম্ভ কৰা আক্ৰমণ চলায়। আৰু ১৯৯৬ চনত আলজিৰিয়াৰ ইয়াৰ্কিৰিনত তাজফৰাচী কথলিক পুৰোহিতৰ মূৰৰ টোপো লোৱা হৈছিল। এইদৰে এই সাক্ষ্যমূহে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা “পঁচমা হ” অৰ্থ কৰা কৰা হৈছে বুলি প্ৰমাণ দিয়ে। সোঁতৰে ধৰ্মীয় যুদ্ধমূহ পুনৰ আৰম্ভ হ’ব পাৰে আৰু মহিমা মণ্ডিত খ্ৰীষ্ট উত্তৰি অহাৰ দৰা চহ্নিত জগতৰ শেষলৈকে চলি থকাৰ পাৰে।

৬ম ঠাণ্ডাৰ পট্ট দৰ্ভীয়া মহান" দুৰ্ভাগ্য "

সকলো মিছা খ্ৰীষ্টান পৰিত্ৰাৰ বসন্ত শাস্তি

তৃতীয় শিক্কা দধ

১৩ পদ: “য্ষৰ ৰজা উঠিল। তেওঁ যিাই ইশ্বৰৰ সন্মুখত থকা সোঁতৰ বদৌৰাৰ টি শিঙিবপৰা মাতলু নলিওঁ”

প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৮:১৩ পদত যোগ্য কৰা "দ্ৰুতিয় " মহান " দুখ " গঠন কৰা। ই সা মূহিকীয়া বুৰফুৰ্গিত অনুগ্ৰহৰ সময়কাল যক্ষ্মৰ আ বুএইদৰে ২০২১ চনৰ পৰা ২০২১ চনৰ জিতিবত্সম প্ৰন হ'ব। এই ১৩ পদৰ সৈতে" ৫th "ৰ বিষয়বস্তুত প্ৰকাশে trumpet " যুদ্ধৰ উভতি অহা আৰু " হত্য কৰিবলৈ" অনুমোদন নিশ্চিত কৰিবা। এই নতুন বিষয়বস্তু " 5th trumpet " previous. ব্ৰহ্মহত চহিন্দমূহ এক। গতি কৰ কথ বোম্ব এইদৰে ব্যখ্যা কৰা হৈছে: " 5th trompet "এ ইউৰোপ আৰু আমেৰিকা বৰি ছুমান ৰাজ্যত মৃত্যুদণ্ড নিষিদ্ধ কৰা লৈকে গৈছে ধৰ্ম বহুত কম শান্তিপূৰ্ণ, ইছলাম যিয়ে দুটা ভৰিৰে খোজ কাঢ়ে কাম কৰা সন্তোষবদী আৰু তেওঁলোকৰ হত্যকাৰী ৰা কক্ষ হত চপৰি বজোৱা আন অনুগামী সকলৰ বা সোহেহে স্ফূৰ্তী শান্তিৰ সম্ভাৱনা অসম্ভাৱ কৰি তোলে, আৰু স্বৰ্গীকৃত ঈশ্বৰে সত্যত আৰু ধৰ্ম সংঘৰ্ষৰ বাবে তেওঁৰ অনুমোদন " শব্দ " কৰি বাকী সকলৰ ওপৰত যথেষ্ট মাৰাত্মক প্ৰকাৰ পোলাবলৈ যথেষ্ট হ'ব পৃথিৱীত প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰম্পৰাগততৰু ওকাৰি, সমগ্ৰ গ্ৰন্থটোৰ বিষয়চেয়ত নআৰু তেওঁৰ দানৰ প্ৰস্তুত কৰা বিভিন্ন জন

বিনুত ইয়াত ভৱিষ্যদ্বাণী টোকা। এটি বিশেষ ভূখণ্ডক লক্ষ্য কৰি লৈছে, কাৰ্মিৰ খ্ৰীষ্টান প্ৰশ্ৰমিকা

শেষ শাস্তি, খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ আগত হোৱা " শেষৰ সাতটি মহামাৰীৰ " আগত " ৫th "ৰ নামত আহে ইতিমধ্যে, বিষয়বস্তুৰ সবিশেষ লৈ যোৱাৰ আগত আৰ্মি জনো যো এই বিষয়বস্তু সঁচকৈ যোপ্ৰকাশ শিতি বাক্য ৮:১৩ পদত নোপোনে যিন সাম্ৰাজ্যৰ " ঈগল " দ্বাৰা যোগ্য কৰা " মহান দুখ " ৰ দ্ৰুতিয়টো ৮ পদৰ " ৪th শক্তি " ৰ বিষয়বস্তুত trumpet . " আৰ্মি আৱিষ্কাৰ কৰিম এই সম্ভাৱনাৰ বৰি।

যোৱা " ৫th trumpet " ধ্বনি, ধূপ বাদীৰ আগত মধ্যস্থতা কৰি খ্ৰীষ্ট মাত্ৰ এটি আদেশ প্ৰকাশ কৰে। (পাৰ্ৱৰি তম্বুৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসৰি যিনে বিচাৰিত সকলৰ প্ৰব্ৰহ্মাৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰি হিচাপে তেওঁৰ ভৱিষ্যতৰ স্বৰ্গীয় ভূমিকাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।)

প্ৰশ্ৰমি ইউৰোপীয় চুখৰিষ্ট কৰাৰ লক্ষ্য

১৪ পদ: " আৰু শক্তি বজোৱা য্ৰ্ষত স্ক্ৰপ্পতক কাৰে, "মহা ইউফ্ৰটেচ নদীত বন্ধ থাই থকা চৰ্ভজিন্স স্ক্ৰপ্পতক ঢোকা কৰ। "

যীচু খ্ৰীষ্ট এইদৰে যোগ্য কৰিছে: " চৰ্ভজিন্স স্ক্ৰপ্পতক মুকলি কৰি দিয়া: ইউফ্ৰটেছ নামেৰে প্ৰতি কিত ইউৰোপক কন্দ কৰি সৰ্বজনীন আসুৰিক

শক্তিসমূহক মুকলি কৰি দিয়ে; পশ্চিম ইউৰোপ আৰু ইয়াৰ আমেৰিকান আৰু অষ্ট্ৰেলিয়ান সম্পৰ্কাৰণসমূহ য'ত ইয়াক ১৮৪৪ চনৰ পৰা বৰ্তাই আছে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:২ অনুসৰি এই চৰ্চজি নস্কন্ধত "যাক পৃথিৱী আৰু সাগৰৰ ক্ষতি কৰিবলৈ দিয়া হৈছে ইউফৰ্টিছ" হৈছে দানিয়েলৰ প্ৰটিন বাবেলিনক জলসঞ্চিত কৰা নদী। প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৭ পদত "মহান বাবেলিন" বহু "বৃহৎ পানীত" বৰ্হি আছে। "বুলি কৰোঁ বশ্য", "জনগণেষ্টি, জাতি আৰু ভাষাৰ" প্ৰতীক যিসকলে তেওঁক বশ্বসংঘতকত কৰে আৰু তেওঁৰ যন্ত্ৰা দায়ক কৰু চতত তেওঁ সহ্য কৰা দুখ-কষ্ট ইমান কম কৰা কৰে, যিটো প্ৰকাশ পদটোৱে মাত্ৰ মনত পালে ইছে পুৰণি নিয়মৰ প্ৰতীকী আচৰ-বশ্বসংঘত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "বদৌ" শব্দটো উদ্ধৃতকৰী।

ইউৰোপক লক্ষ্য কৰি স্পৰ্শিত নজিৰ প্ৰকাশ শিখৰ পথ দুখন দেশবৰিৰুদ্ধ নিৰ্দেশিত কৰে যিয়ে নজিৰ অপর ধৰাধৰ ইয়াৰ প্ৰতি কন্দীভূত কৰে। এইবোৰ হৈছে কে. থলিকবশ্বসংঘ, মাতৃগীৰ্জা আৰু ডাঙৰকন্যা, যদিও ই ফৰেন্স বুলি কয়, যিয়ে শতিকা জুৰি ইয়াক ইমান সমৰ্থ কৰি আহিছে, ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ পৰা ই ফৰেন্সক সকলৰ প্ৰথম বজাৰ লক্ষ্য কৰি সৈত।

প্ৰথম লিংকটো "৪^থ trumpet" দেখে যায়, ই ফৰেন্স, এটা বশ্বী জনগণেষ্টি যিয়ে পৃথিৱীৰ সকলো খ্ৰীষ্টান জাতিৰ মাজত নজিৰ অপর বশ্বসংঘ বীজ সঁচিছিল নজিৰ দৰ্শনিক, নাস্তিক মুক্ত চিন্তাবিদসকলৰ লেখা বৰিপাই বিনুত ই পোপৰ বোম, যাক ফৰাচী বশ্বী ধ্বংস আৰু মৰ্ম কৰি বৰ্থি লাগিছিল লেবীয়া পুস্ক ২৬ পদত চতুৰ্থ নক এটা ঐশ্বৰিক "তৰোৱাল" বৰ্ণনা দিয়া হৈছে যিয়ে "তেওঁৰ নিয়মৰ প্ৰকাশ শিখৰ লয়" এইবাব, "৫^থ trumpet," যি চুৱা নজিৰ ইনজিৰ মতিৰ প্ৰকাশ শিখৰ ল'ব দুটা দোষী জনগণেষ্টি আৰু তেওঁলোকৰ ইউৰোপীয় মতিৰ আঘাত কৰি কৰণ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১ অনুসৰি ফৰাচী নাস্তিকতাই "আনন্দিত" হৈছিল আৰু চৰ্চিত লবলোকসকলক "আনন্দিত" ডুবাই পালে ইছিল "তেওঁলোকে ইজনেসিজ নকটপহৰপৰ্য্য" আৰ্মি প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:১০ পদত প্ৰতিবিলোপিত বোম ;

বশ্বীয়া পাপৰ গৰাক্ষুদধ

১৫ পদ: "আৰু মানুহবোৰ একত্ৰীয়াংশবধ কৰিবলৈ এঘণ্টা, এদিন, এমাহ আৰু এবছৰৰ বাবে সাজু হৈ থকা চৰ্চজি নস্কন্ধতক মুকলি কৰি দিয়া হ'ল।"

প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:২ অনুসৰি "পৃথিৱী আৰু সাগৰৰ ক্ষতি" কৰিবলৈ প্ৰস্তুত, "চৰ্চজি নস্কন্ধতক মানৱজাতিৰ একত্ৰীয়াংশকহত্য কৰিবলৈ মুকলি কৰি দিয়া

হৈছে " আৰু এই বতিংভাৱে ইংগতি দিয়াৰ দৰে এই কাৰ্য্য দীৰ্ঘ সময়ৰ বাবে পৰিকল্পিত আৰু আশা কৰা হৈছে " *যিসকলঘণ্টা, দিন, মাহ আৰু বছৰৰ বাবে সাজু আছিল।* " এতিয়া ক'ত যাবপৰা এই শাস্তি প্ৰকৃতিৰ নীতি হৈ পৰিছে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইন জাৰ্জিদিয়া সুকল্ম দিনটো গ্ৰহণ কৰা তথ্যটো পুৰণ হৈছিল। প্ৰকল্ম শিত বাক্য ১৭ অনুসৰি যিৰ বিষয়বস্তু হৈছে " *বংশৰ বচিৰা* " *মহান বাবেলিন*", ১৭ সংখ্যাতোম্মে ঐশ্বৰ্য্যিক বচিৰাৰ প্ৰকল্ম শিঙি " প্ৰকল্ম শিত বাক্য ৯:১৩ পদৰ।

মানৱজাতিৰ একতৃতীয়াংশৰ উল্লখটো মন কৰক যি আমাৰ কসোৱাৰাই দিয়ে যো যিমানো ইভংকৰ নহওক ক'য়, এই তৃতীয় ধ্বংসাত্মক বিশ্ব সংঘাত সত্ৰিকাৰ আংশিক চৰিত্ৰ (*একতৃতীয়াংশ*) *বজা ইৰাখিছে* সেয়েহে ই ধ্বংসাত্মকৰণ আনিবলৈ আৰু নিকাৰিত সকলক যিচু খ্ৰীষ্ট দ্বাৰা পৰিচালিত এডভেণ্টুৰিষ্ট কামৰ পৰি সম্পূৰ্ণ পৰা পৰিশুৰ্ত্তিৰ বন্ধ হ'বলৈ নতুন দিয়াৰ বাবে উপযোগী। এই ধ্বংস আহো মানৱত কশাস্তি আৰু অনুতপ কৰিবলৈ আমোজা যি ধৰ্মীয় শাস্তি "১৫০ বাস্তৱ বছৰ"ৰ পৰা উপকৃত হৈছে, " *প্ৰকল্ম শিঙি*" ৰ " *পাঁচ মাহ*" দ্বাৰা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে।

এই শাস্তিৰ অৰ্থ সম্পূৰ্ণ পৰা বুজিবলৈ হ'লে, ১৯১৪ চনৰ পিছত তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ, আমাৰ ইয়াৰ সমান্তৰালত আঁৰি ইহুদী সকলক তৃতীয় বৰাবৰ বাবে বাবেলিনলৈ বতি ডনবসত তুলনা কৰিব লাগিব। এই শস্যযুদ্ধৰ দৰে হস্তক্ষেপত খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৮৬ চনত বজা নবুখদনে চৰাইস্বৰ্গলৈ জাতিৰ শেষ অৱশিষ্ট যিহুদাৰ ৰাজ্যক ধ্বংস কৰিলে; যিৰূচলৈম আৰু ইয়াৰ পৰিচালনা মন্দিৰ ধ্বংসৰণ হৈ পৰিল। তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ এৰি থৈ যোম্মা ধ্বংসৰণে প্ৰকাণ দিব যো খ্ৰীষ্টন মতিব্ৰত ই হিবুৰ জনগোষ্ঠীৰ ইহুদী মতিব্ৰতাৰ দৰে ই ধ্বংসৰণ কৰিছে। এইদৰে এই প্ৰদৰ্শনৰ পিছত অৱশিষ্ট ব ধৰ্মীয় জীৱিত সকলৰে শিষ্যৰ শেষ সৰ্জনী পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হ'ব যি যিসকলো একশৰৰ দী ধ্বংসৰ শিষ্যী সকলক পৰিত্ৰণৰ চূড়ান্ত সুযোগ দিয়ে; কিন্তু স্মৃতিৰত ঐশ্বৰ্য্যে মাত্ৰ এটা সত্য শিৰি হৈছে যিটো যিচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰৰ বিশ্বমৰাৰ শনিবাৰৰ বিষয়ে একমাত্ৰ সত্য সপ্তা দিন।

এই সৰ্জনী যুদ্ধৰ বাবে যোম্মা কৰা হত্যাকাণ্ড " *দ্বিতীয় দুখ*" ৰ *আন এটা দিশ গঠন কৰা যি হৈ যাক* " *চতুৰ্থ শিঙি*" ৰ ফৰচী বপ্তিস্তা নাস্তিকত্বৰ সৈতে সংযোগ কৰে। ফৰ্নস আৰু বশিষক ইয়াৰ ৰাজধানী পৰিছ সৰ্ব্বোচ্চ মান ঐশ্বৰ্য্য কৰুহোৱাৰত আছে। প্ৰকল্ম শিত বাক্য ১১:৮ পদত তেওঁ ইয়াৰ বাবে " *চদমে আৰু মিচৰ*" নাম দিছে, ঐশ্বৰ্য্যে অৱিস্মৰণীয়ভাৱে আদৰ্শ হিচাপে ধ্বংস কৰা প্ৰাচীন শত্ৰুৰ

নাম, এজনক স্ৰষ্টা পৰা অহা জুইৰ দ্বাৰা, আনজনক তেওঁৰ অন্তৰ্ভুক্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা। ইয়াৰ দ্বাৰা আমি বুজিব পাৰোঁ যে তেওঁ ইয়াৰ বিৰুদ্ধে এক ভয়ংকৰ আৰু নিৰ্দ্দোষ ধৰণে কাম কৰিছে। প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ অন্তৰ্ভুক্তি ইয়াৰ বিশাল দায়িত্ব পূৰ্ণ আমি সিঁচতে নহ'ব লাগিব। ধৰ্ম পূৰ্ণ ঘণ্টাৰ পিছত গণৰাজ্যবাদী শাসন ব্যৱস্থা প্ৰথম নোপোৱাৰ নীতিৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হ'ব। ধৰ্ম আছিল তেওঁৰ ব্যক্তিগত গণেশ্বৰৰ বাবে কৰা এক উপযোগী ফাল। তেওঁৰ গণেশ্বৰ আৰু সুৰ্য্যবদৰ বাবেই কৰা থলকি বিশ্বাস। ঐশ্বৰ্য্যিক সত্যৰ নীতিৰ ধৰ্মৰ বাবে কনকবট সন্ধানৰ জৰিয়তে নিজৰ অস্তিত্ব খণি।

এটা জনগণৰ থনিগত স্থিতিত দুশন যি তুমি জাৰু

১৬ পদ: “ অশ্বৰোহীৰ সৈন্যৰ সংখ্যা দুই অসংখ্য আছিল মই তেওঁলোকৰ সংখ্যা শূন্য নলিওঁ। ”

১৬ পদত আমি কসংঘতত অংশগ্ৰহণ কৰা যুঁজাৰু কসংখ্যৰ ওপৰত এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ স্পষ্টীকৰণ দিয়া হৈছে: “ দুই অসংখ্য অসংখ্য ” বা দুশন যি তুমি সৈনিক ২০২১ চনলৈকে যোৱা মই এই নথিখন লিখিছিলোঁ তেওঁলৈকে কোনো যুদ্ধই ইয়াৰ সংঘৰ্ষত এই সংখ্যা পোৱা নাছিল। বিনুত আৰ্জি বিৰুদ্ধে সাড়সোত বলিয়ান মানুহৰ জনসংখ্যাৰ সৈতে এই ভৱিষ্যৎবাণী পূৰ্ণ হ'ব পাৰে। এই পদটোৱে প্ৰকাশ কৰা নথিত এই সংঘাতক অতীতৰ ক্ষমতা বা বজাৰী যুদ্ধৰ সকলো ব্যৱস্থা ক নিন্দা কৰে।

একমত দৰ্শনাত্মক

১৭ পদ: “ আৰু মই দৰ্শনাত ঘোঁৰাৰো আৰু সেইবোৰত বহি থকা সকলক দেখিলোঁ, তেওঁলোকৰ বুকুত জুই জেটনিখ আৰু গন্ধ আছিল। ঘোঁৰাৰো মূৰবোৰে সিংহৰ মূৰৰ দৰে আছিল আৰু সিহঁতৰ মূখৰ পৰা জুই ঘোঁৰা আৰু গন্ধ ওলাইছিল। ”

এই ১৭ পদত, ঐশ্বৰ্য্যিক বচিবৰ আকৃতি আমি “ ৫ম শ্লোক ” ৰ প্ৰতীক বচিব পাওঁ: গোট (ঘোঁৰা) আৰু তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া (আৰোহী)। তেওঁলোকৰ একমতৰ ন্যায় (বৰ্ষাৰ পাত) জুই তজ্জ্বলিৰ কৰিয়া, আৰু জুই পৃথিৱীৰ মাটিৰ তলৰ মাগমাৰ জুইৰ সৈতে তুলনাযোগ্য পাৰমাণৱিক জুই। আত্মাই তেওঁলোকৰ ওপৰত হাইচেন্সৰ বৈশিষ্ট্যমূহ আৰোপ কৰে যিটো পদটোৰ শেষত ঘোঁৰা দিয়াৰ অৰ্থবোধটো পুনৰাবৃত্তি মিলি থয়। এইটো ইতিমধ্যে পূৰ্ণ বিষয়বস্তুত সন্জাকলৰ প্ৰকাশৰ প্ৰতীক, ইয়াৰ সুগন্ধৰ চৰিত্ৰটোৱেই আমি মনত ৰাখিব

লাগিব আৰু ত, আমহীয়াৰ উল্লখৰ অৰ্থ বুজি পাওঁ। এই উদ্ভিদ বিষাক্ত, ছালত
 বিৰক্তকৰ আৰু ইয়াৰ গন্ধে মূৰৰ বিষ দিয়ে। এই মাপকাঠীৰ গোটটোৱে
 ন্যিজিত যুঁজাৰু সকলৰ প্ৰবন্ধৰ সংজ্ঞা দিয়ে। এই প্ৰবন্ধা বোম্বৰ
 কমেণ্টেই সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে গ্ৰহণ নকৰে; তেওঁলোকে তেওঁক বৰ্মা কৰি তুলে।
 আৰু তেওঁৰ মাজতগতীৰ বৃত্তিগ জগাই তুলে। এইটো বুজি বলাগিব যে এই মূলতঃ
 ধৰ্মীয় আৰু মতাদৰ্শত সংঘাতত কৰলসেই বোম্বৰ ধৰ্মে জড়িতহৈ আছে যিবোম্ব
 ইয়াৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে বিচ্ছিন্ন, বিনুত তথাপিও মূলতঃ এক শব্দৰ দী: ইহুদী,
 কথলিক প্ৰটেষ্টেণ্ট, অৰ্থডক্স, ইছলামা যিচিয়া ৯:১৪ পদৰ পৰা এটা নতুন মূল
 প্ৰকটক ইয়াত উল্লখ কৰা হৈছে: "মূৰব্বী হৈছে দেওদেৱীশৰ প্ৰচীন।" গৰ্ভক, যুঁজ
 থকা গোটবোম্বৰ মূৰত আজি গণৰাজ্যসমূহত "ৰফ্টাৰ্ভ" বুলি কোৱা
 দেওদেৱীশ সকল। আৰু এই ৰফ্টাৰ্ভ সকল "সিংহ"ৰ শক্তিৰে সমৃদ্ধ, জীৱজন্তু
 বজা আৰু জংঘলৰ বজা। শক্তিৰ অৰ্থ তেওঁক বিচৰক ৰফ্টাৰ্ভক ১৪:১৮ পদত
 দিয়া হৈছে। তেওঁৰ বৰ্চত আত্মই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যে অৰ্থ শক্তিশীলী,
 স্বৰাচৰী আৰু ধৰ্মীয়ভাৱে প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ ৰফ্টাৰ্ভ মূৰব্বীসকলে দুৰৈৰ পৰা
 পৰিচালিত যুদ্ধৰ দৰে সংঘৰ্ষ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, যিহেতুই তেওঁলোকে "মুখৰ
 পৰ"। যিহেতু তেওঁলোকে প্ৰবন্ধা বোম্ব ওলাই আহে, যাৰ প্ৰকটক হৈছে "ধোৱা"
 তেওঁলোকে এক খনি "মুখৰ পৰা" "জুই"ৰ দৰা ধ্বংস কৰাৰ আদেশ, "ধোৱা"ৰ
 দৰা প্ৰবন্ধা আৰু "চলফাৰ"ৰ প্ৰকটকিত পাৰমাণৱিকবোম্বা ব্ৰহ্মহৰাৰ নিৰ্দেশ
 দি জনসমাগমৰ শৰআদেশওলায়। স্পষ্টৰূপে আত্মই এই পাৰমাণৱিক শক্তিৰ
 গুৰুত্ব ওপৰত গুৰুত্বদৰে বিচৰে যিটো এজন মানুহৰ হাতত আছে। পৃথিৱীৰ
 ইতিহাসত কতিয়াও এনে ধ্বংসাত্মক শক্তি এজন ব্ৰহ্মৰ সিদ্ধান্ত ওপৰত
 নিৰ্ভৰশীল হোৱা নাই। এইটো সঁচকৈ উল্লখযোগ্য আৰু গুৰুত্বদীয়াৰ যোগ্য।
 বিনুত এই ধৰণৰ ৰজনৈতিক সংগঠনত বাস কৰা আমাৰ বাবে এই বিশালতাই
 আমাক আৰু সজ্ঞিত কৰাও নহয়। আমি সকলোকে এক প্ৰকাৰৰ সামূহিক
 উন্মাদনাৰ বলা।

১৮ পদ: "এই তিনিটি মহামাৰীৰ দৰেই মানুহৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা জুই
 ধোৱা আৰু গন্ধকৰ দৰে একতৃতীয়াংশ লোকে মৃত্যু হ'ল।"

১৮ নং পদটোৱে পূৰ্ব পদটোৰ পৰা এই তথ্য ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ
 কৰিছে, নিৰ্দ্দিষ্ট কৰি দিছে যে "জুই, ধোৱা আৰু চলফাৰ" ঈশ্বৰ আৰু ব্ৰহ্মত

মহামাৰী গঠন কৰে; যিটো পদটোৱে প্ৰকৃতিশেষ লোৱা খৰ্ষিত ওপৰত মানুহৰ একতৃত্বীয়াংশবহুত্ব কৰাৰ আদেশ নিশ্চিত কৰিছিল।

জাতিসমূহৰ তা সকলৰ বৰ্মা গৰাকী কৰ্ত

১৯ পদ: “ কৰ্ম্মনো ঘোৰ বোম্বৰ শক্তি সিহঁতৰ মুখ আৰু ঠোঁট আছিল আৰু সিহঁতৰ ঠোঁট বোম্বৰ সাপৰ দৰে আছিল আৰু মূৰ আছিল আৰু সিহঁত আঘাত কৰিছিল। ”

১৯ পদত সংঘাতবৰ্ধনীয় মন্ত্ৰ দৰ্শনত চৰিত্ৰ নিশ্চিত কৰা হৈছে যে: কৰ্ম্মনো যুঁজা বুগোটবোম্বৰ (ঘোৰ বোম্বৰ) শক্তি তেওঁলোকৰ বাক্যত (তেওঁলোকৰ মুখত) আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ আৰু বৰদী (ঠোঁট)ত আছিল যি সকলৰ পত্ৰক্ষেত্ৰ নকৰাৰী (সাপ) আছিল যিৰে যন্ত্ৰ মূৰবৰীক প্ৰতি কৰিছিল দণ্ডস্থি শসকলে (মূৰ) যাৰ দৰে তেওঁলোক (যুঁজা বুগোটবোম্বৰ সকলে) কৰ্ম্ম কৰিছিল। এইদৰে সংজ্ঞাৰ্থিত নীতিটো আজি শেষৰ সময়ত প্ৰকটিত জনগোষ্ঠীসমূহৰ সংগঠনৰ সৈতে হুবহু মিলি থয়।

এই তৃত্বীয় বৰ্ণনাৰ্থী যি আছে " শক্তি " বা সত্ৰবৰ্ণী মূলক শাস্ত্ৰী বিষয়বস্তু বন্ধ কৰাটো ইমান ই গুৰুত্বপূৰ্ণ যে ঈশ্বৰে প্ৰথম পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী সকলক ঘোষণা কৰিছিল কৰ্ম্ম গতিৰ দান। ১১:৪০-৪৫ আৰু যিহিষ্কল ৩৮ আৰু ৩৯, আৰু বৰ্ণিত নতুন নিয়মৰ খৰ্ষিত সকলক , প্ৰকাশিত বাক্যৰ এই পুস্তকত " যন্ত্ৰ শক্তি " হিচাপে, অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত পৰাৰ আগতে শেষ ঐশ্বৰিক সত্ৰবৰ্ণী হিচাপে। সেয়েহে ইয়াত এই সমৃদ্ধ পৰিপূৰক বৰ্ণনাৰ বৰ্ণিত উলিয়াও আহব।

দানিয়েল ১:৪০-৪৫

শেষৰ সময় " এই অভিব্যক্তিটোৱে আমাক জাতিসমূহৰ এই শেষ সংঘাত অধ্যয়ন কৰিবলৈ লৈ যায়, যিটো দানৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত প্ৰকাশ আৰু বৰ্ণিত হৈছে। ১১:৪০ৰ পৰা ৪৫ লৈ আমাৰ ইয়াৰ সংগঠনৰ মূল প্ৰশ্নসমূহ আৱিষ্কাৰ কৰা। মূলতঃ পশ্চিম ইউৰোপৰ ভূখণ্ডত বহুলাংশে প্ৰতিষ্ঠিত " দক্ষিণৰ বজা " নামৰ আকৰ্ষণাত্মক ইছলাম ইউৰোপীয় জনসাধাৰণৰ সৈতে সংঘৰ্ষত লিপ্ত হয়, যাৰ বৰ্ণনাত সংঘৰ্ষৰ কথোপকথনৰ বোম্বাৰ্ণ পোপৰ কথোপকথন বৰ্ণিত হৈছে। ভৱিষ্যদ্বাণী ই দানৰ পৰা লক্ষ্য কৰি লোৱা বিষয়। ১১:৩৬। তেওঁলোকে লক্ষ্য কৰি লোৱা বোম্বাৰ্ণ পোপৰ নতুন " তেওঁক " শব্দটোৱে অধীনত উপস্থাপন কৰা হৈছে; " বজা " উপাধিৰ অধীনত " তেওঁক " দক্ষিণৰ বজা " ইছলাম আকৰ্ষণ কৰে, যিয়ে " তেওঁৰ সৈতে সংঘৰ্ষ কৰিব "। " সংঘৰ্ষ " কৰ্ম্মৰ বৰ্ণনাৰে আৰু বৰ্ণিত পুৰণি বৰ্ণনাক একেটা ভূখণ্ডত থকা সকলে হৈছে নসিজনৰ লগত " সংঘৰ্ষ " কৰে। তেওঁলোকে আগবঢ়ায়

সুযোগৰ সুৰ্বিধ লৈ, পৰিস্থিতিয়ে পশ্চিম ইউৰোপক সম্পূৰ্ণ অশৃংখল আৰু আতংকত পালে। ইদিয়াৰ পিছত " উত্তৰ বজা " (বা উত্তৰ) " " অসুৰ্বিধ এই চৰকাৰটোৰ ওপৰত ধুমহাৰ দৰে ঘূৰি " ঘূৰি আহিব ইয়াক জব্দ কৰি দখল কৰিবলৈ। তেওঁ " বৃহ জা হাজ," " বথ ," আৰু যেন্দেধ বান্ধন বহুত কৰিছিল যিসকল " অশ্বৰোহী " তকৈ বেছি নাছিল আৰু উত্তৰত বাস কৰিছিল আৰু পশ্চিম ইউৰোপৰ উত্তৰত নহয় বিনুত ইউৰোপ-এছিয়া মহাদেশৰ উত্তৰত বাস কৰিছিল। আৰু অধিক নিখুঁতভাৱে ইস্যলৈৰ উত্তৰ অংশত যিটো ৪১ পদত ইয়াক " দেশৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ধনীয়া " বুলি কোৱাৰ দৰা পৰামৰ্শ দিয়া হৈছে। প্ৰশ্ন কৰা ৰাছিয়া আছিল " অশ্বৰোহী " (কছাকাৰ জনগোষ্ঠী , ইজৰাইলৰ ঐতিহাসিক শত্ৰু সকলৰ ঘোঁৰাৰ প্ৰজনন আৰু যোগানৰ ৰী। এইবোৰ এই সকলোৰে তথ্যৰ ভিত্তিত এই " উত্তৰ বজা "ক শক্তিশালী অৰু ক্স ৰাছিয়াৰ সৈতে চিনাক্ত কৰাটো সহজ হৈ পৰে, যিটো ১০৫৪ চনৰ চৰকাৰী ঋণটো ধৰ্মীয় বিভাজনৰ পিছৰে পৰা পশ্চিমীয়া পোপৰ বোম্বাৰদৰ পূৰ্বধৰ্মীয় বিৰোধী।

আৰ্মি মাত্ৰ তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ কিছুমান যুদ্ধদেহী অভিনীত বসন্তে পুনৰ মিলিত হৈছে। বিনুত ইউৰোপৰ শক্তিশালী মিত্ৰ আছে যিয়ে এটা ভাইৰাছ কণ্ঠ ড ১৯ কৰ'না ভাইৰাছৰ আগমনৰ পিছৰে পৰা বিপ্লৱজনক হৈ পৰা অৰু ঐতিহাসিক প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে ইয়াক কিছু পৰিমাণে অৱহেলা কৰিছে। ব্ৰড ডবই , অৰু ঐতিহাসিক সমূহে নিজৰ অস্তিত্ব বাবে যুঁজি আছে, প্ৰতিটো জাতিৰ ক্ষমতাকে নিজৰ মাজলৈ আঁতৰি আৰিছে। বিনুত যোৱা ইউৰোপত সংঘাত আৰম্ভ হ'ব, তেতিয়া আমেৰিকা ক্ৰান্তিকৃত্যে ব্যৰ্থ কৰিবলৈ নিজৰ সময় অপেক্ষা কৰিব।

ইউৰোপত ৰাছিয়াৰ সৈন্যই বিৰোধিতাৰ সন্মুখীন হোৱা নাই। ইটোৰ পিছত সীটো উত্তৰ ইউৰোপীয় জনগোষ্ঠী সমূহ দখল কৰিছে। কৱলফৰ্ণস সামৰিক প্ৰতিৰোধ কম হৈছে আৰু গঢ়া আৰু ৰাছিয়াৰ সেনা বাহিনী কদাশখনৰ উত্তৰ অংশত বথি বথি হৈছে। ইতিমধ্যে এই অঞ্চলত বহু সংখ্যক ইছলাম প্ৰতিষ্ঠা হোৱা ইছলামৰ সৈতে দৰ্শন অংশত গুৰুত্বসম্পন্ন সন্মুখীন হৈছে। এক প্ৰকাৰৰ উমাইতীয়া সৰ্ব্ব চুক্তিয়ে মুছলমান যেন্দেধ আৰু ৰাছিয়ানক সংযোগ কৰিছে। দুয়োজনে ইলুগ্ৰাৰ বাবে আগবঢ়াই আৰু ফৰ্ণস অৰু ঐতিহাসিক ভাৱে ধৰ্ম হ'ল। এখন ধনী দেশ। পৰম্পৰাগত ঐতিহ্যৰ আৰব সকল লুটপাতৰ ৰী

ইজৰাইলৰ ফলৰ পৰা পৰিস্থিতি বিপ্লৱজনক; দেশ দখল কৰা হৈছে।
চৰ্চাওফলৰ আৰব মুছলমান জনগোষ্ঠীসমূহ বক্ষা কৰা হৈছে: ইদোম, ম'ৰাব,
অম্মনৰ সন্তান: বৰ্ত্তমানৰ জৰ্দ্দন।

১৯৭৯ চনত ইজিপ্তত ইজৰাইলৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰিবলৈ আৰব শৰিৰ এৰা
যোৱাৰ তৰিখৰ আগত যেটোৱো কাম সম্পন্ন কৰিব নোৱাৰিলে হ'ল তেনে সেই সময়ত
আমেৰিকা শক্তিশালী সম্বন্ধিত কৰা বহুনাট্যেৰে ইয়াৰ বিৰুদ্ধে ঘূৰি আহিল ইয়াক
ৰাছিয়ান সকলোদেখল কৰিছিল আৰু "ই পলায়নকৰ" বুলি নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি আত্মাই
১৯৭৯ চনত কৰা বহুনাট্যৰ সুবিধাৰ দী প্ৰকৃতি উন্মোচন কৰে। সেই সময়ৰ
আটাইতকৈ শক্তিশালী সকলৰ পক্ষ লৈ ই বিশ্বাস কৰিছিল যে ইয়াক ধৰি বখা
দুৰ্ভাগ্যৰ পৰা ই সাৰি যাব পাৰে। আৰু দুৰ্ভাগ্যটোৱো বৰ ডাঙৰ আছিল ইয়াৰ ধন-
সম্পত্তি দখলদাৰী ৰাছিয়ান সকলোৰে চাৰি লৈ গৈছিল আৰু যেনে সেয়া ই যথেষ্ট নহয়,
লিবিয়ান আৰু ইথিওপিয়ান সকলে ৰাছিয়ান সকলোৰে পিছলৈ টোকা তকৰিলে।

বিশ্ব সংঘাতৰ পাৰমাণৱিক বিষয়

৪৪ পদটোৱে পৰিস্থিতিৰ এক বৃহৎপৰিৱৰ্ত্তা চিহ্নিত কৰিছে। পশ্চিম
ইউৰোপ, ইজৰাইল আৰু ইজিপ্ত দখল কৰা থকাৰ সময়ত ৰাছিয়াৰ সৈন্যই নিজৰ
ৰাছিয়াৰ ভূখণ্ড সম্পৰ্কে "বতৰি" ত ভয় খাইছে। আত্মাই পশ্চিম ইউৰোপ
দখলৰ উল্লেখত "পূব"ৰ উল্লেখ কৰিছে, কিন্তু ইজৰাইল দখলৰ উল্লেখত "উত্তৰ"
"ও উল্লেখ কৰিছে ৰাছিয়া প্ৰথমটো "পূব" আৰু পিছৰটো "উত্তৰ" ত/
খবৰটোৱো ইমান ইগুৰু তৰায়ে ই এক হত্যাকাণ্ডৰ উন্মোচনৰ সূচনা কৰে। ইয়াতে ই
আমেৰিকা হুঁদস্থ প্ৰকাশ কৰে, ৰাছিয়াৰ ভূখণ্ডৰ পাৰমাণৱিকগুণী বধেক্স কৰিবলৈ
বহু লয়। তৰা পিছত সংঘাতৰ পাৰমাণৱিক প্ৰক্ৰিয়াটো জড়িত হৈ পৰে। বহু ঠাইত
মাৰাত্মক গুলি কৰাৰ ডাৱৰ ওপৰলৈ উঠি যায়, ধ্বংস আৰু "নাশ" কৰিবলৈ এই
কক্ষ "ড্ৰষ্ট টুৱন্ পটে ঘোষণা অনুসৰি" পূৰ্ব স্বৰূপকৃতীয়াংশ হ'ব কৰা হয়।
ইজৰাইলৰ "পাহাৰ" লৈ পিছলৈ গৈ দিয়া হয়, "উত্তৰৰ বজা" ৰাছিয়ান সৈন্য
সামান্যতম সহায় নোপোৱা কৈ যোৱা ধ্বংস কৰা হয়: "কেনেহে তেওঁক সহায় কৰিবলৈ
অহা নোহোৱা কৰে"।

যিহিষ্কল ৩৮ আৰু ৩৯

যিহিষ্কল ৩৮ আৰু ৩৯ পদে ওইত্ৰিহ সৰাই চূড়ান্ত সংঘাতকৰ্মজ বধৰণেৰে
উদগনি দিছে। আকক্ষীয় সৰ্বশেষ আছে, যেনে এই বিৱৰণে ৰাছিয়াৰ বজা কসংঘাতৰ

মা জ লট্টে নী নী বনৈ " চণেৰ হাডত বাকল লগেৰে " ঈশ্বৰ উদ্দেশ্য প্ৰকাশ কৰে।
এই প্ৰকৃতি চৰ্ছাখিনে নীজিৰ লোকসকলৰ সৈতে নীজিৰ সম্বন্ধ কৰাৰ এক
প্ৰকাণ্ড নমূলক সুযোগৰ উদাহৰণদৰ্শিত্ব আছে, যাক তেওঁ প্ৰকৃতিত কৰিব নোৱাৰিব।

এই দীঘলীয়া ভৱিষ্যদ্বাণীত আত্মই আমাকৰ ফেৰেন্সপাইণ্ট হিচাপে নাম
দিছে: গগ, মা গগ বৰেছ (ৰছিয়ান), মচেৰে (মস্কো), টবল (ট'বলস্ক)। শেষদিনৰ
প্ৰকাণ্ড গটমেক আক্ৰমণ কৰা জনগোষ্ঠীবোৰৰ বিষয়ে এটা বীতংভৱ নিশ্চিত কৰা
হৈছে: " তুমি ক'ব, মই অনাবৃত দেশৰ বীৰুদ্ধ উঠিম, নিশ্চিত লোকসকলৰ
বীৰুদ্ধ আহিম, যিসকলে নীজিৰ বাসস্থানত নিৰপদে বাস কৰে, সকলোৱে
দেৱালবাহী নবাস্থানত, আৰু তলৰ দুৱাৰ নথকা বাসস্থানত (যিহীযকল ৩৮:১১)
» আধুনিক চহৰবোৰ সঁচাকৈ যন্ত্ৰমূৰ্ত্তী আৰু বিৰোধী শক্তিবোৰ কৰুণ ভৱ
অসমান ইয়াত আত্মই দানিয়েলৰ " উত্তৰ ৰজা " ৰ মুখত এইবৰ " মই আহিম "
কৰিয়াটো ৰাখিছে যিয়ে কৰিয়া আৰু প্ৰকৃতিৰ অনুসৰি এক বহুদুৰত আৰু আকাশী
আক্ৰমণ তক্ষণ ক'ব সূচায় " ধুমহা বদৰে ঘূৰিব " দন। ১১:৪০, যথেষ্ট দূৰৈ পৰি
পৰা। যিহীযকলৰ এই ভৱিষ্যদ্বাণীত সংশ্লিষ্ট দেশ সমূহৰ বিষয়ে কোনো বহুসংখ্য
নাই; ৰছিয়া আৰু ইজৰাইলক স্পষ্টকৈ চিনাক্ত কৰা হৈছে। বহুসংখ্যকৈ ৰেলদানত
আছিল। ১১:৩৬ৰ পৰা ৪৫ লৈকে য'ত ই বোম্বাৰ্ণ পোপৰ পদ আৰু ইয়াৰ ইউৰোপীয়
ভূখণ্ডৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছিল। আৰু পোপৰ কথলিক ইউৰোপক আক্ৰমণ কৰা
ৰছিয়াক " উত্তৰ ৰজা " নাম দি ঈশ্বৰে যিহীযকলক দিয়া তেওঁৰ প্ৰকাশৰ কথা
কৈছে। কাৰণ মই আপোনালোকক সাঁৱৰাই দিছোঁ যে মূলতঃ ইজৰাইলৰ
ভৌগোলিক পৰিস্থিতিৰ সৈতে সম্পৰ্কিত ভৱে ৰছিয়া " উত্তৰ "ত অৱস্থিত।
আচলতেই বোম্বাৰ্ণ কথলিক পোপৰ পশ্চিম ইউৰোপৰ অৱস্থানৰ " পূব " ফালে। এই
পোপৰ ইউৰোপত ৰছিয়ান সৈন্যৰ অৱস্থান নিশ্চিত কৰিবলৈ যে তেওঁলোকে দখল
আৰু আৰ্হিপত্ৰবিস্তাৰ কৰিছে, আত্মই " পূব "ৰ পৰা বোম্বাৰ্ণৰ আগমনৰ স্থান
নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। " মই তেওঁৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ সৈন্যৰ ওপৰত জুই আৰু গন্ধক
বৰষুণ কৰিম (যিহীযকল ৩৮:২২)"; " মই মা গগলৈ জুই পঠিম, " আৰু যিহীযক
পঢ়িবলৈ পোওঁ। ৩৯:৬। গতিকে এইটোৱেই হৈছে সেই বোম্বাৰ্ণৰ কাৰণ যিয়ে দেনৰ
" উত্তৰ ৰজা "ক ব্ৰহ্মবধ কৰি তুলিছে। ১১:৪৪। দানিয়েলৰ দৰেই ৰছিয়ান
আক্ৰমণকাৰী কনষ্টান্টিনোপল প্ৰকৃত কণ্ঠত ৰখা হ'ব আৰু ধ্বংস কৰা হ'ব: " আপুনি
ইস্ৰায়েলৰ প্ৰকৃত পৰি আপুনি আৰু আপোনাৰ সকলো সৈন্য (যিহীযকল
৩৯:৪)। বিনুত এই কক্ষ আঁৰত আমাৰ কাৰণৰ পৰিচয় এতিয়াও বহুসংখ্য

আবৃত্ত। যিহ্মিকল ৩৯:৯ পদত মই এট অতি আকর্ষণীয় বৰিৰণ পা ইছো। এই ভয়ংকৰ বৰ্ণনাত সংঘাতত ব্ৰহ্মহুত অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ জকাই "সাত বছৰ" জুইজকায়েৰাৰ সন্মুখনাৰ কথা গ্ৰন্থখনত উল্লেখ কৰা হৈছে। বৰ্ত্ত এতিয়া আধুনিক অস্ত্ৰৰে চমালন হয়, বৰ্ণিত উল্লেখ কৰা "সাত বছৰ" য়ে এই যুদ্ধৰ তীব্ৰতা আৰু অস্ত্ৰৰ পৰিমাণপ্ৰতিফলিত কৰে। ২০২১ চনৰ ৭ মাৰ্চতকৈ খ্ৰীষ্টীয় উত্তৰ অঞ্চলমাত্ৰ ৯ বছৰ বৰী আছে; ঈশ্বৰৰ অভিশাপকাষেৰে ৯ বছৰ য'ত শেষৰ আন্তৰ্জাতীয় সংঘাত পুৰণ হ'ব; জীৱন আৰু সম্পত্তিৰ ভয়ংকৰ ভৱিষ্যৎসূচী যুদ্ধ। ১২ নং পদ অনুসৰিৰ ছিয়াবমতদেহবোৰ "সাতমাহ" সমাধিস্থ কৰা হ'ব।

ভয়ংকৰ আৰু অদৃশ্য শাস্তিক ন্যায়

মৃতদেহবোৰ অসংখ্য হ'ব আৰু ঈশ্বৰে যিহ্মিকল ৯ পদত আমাক উপস্থাপন কৰিছে যে তেওঁ সংগঠিত কৰিবলগীয়া হত্যাকাণ্ডৰ বনৰীয়া বৰ্ণনা এটা ধৰণ। কৰণ ২০২১ চনৰ পৰা ২০২৯ চনৰ মাজ বসময়ছোৱাৰ বাবে আশা কৰা তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধটো হৈছে- ৫৮৬ চনত প্ৰটীন ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে নবুখদনে চৰবনে তৃত্ব হোৱা তৃতীয় যুদ্ধৰ প্ৰতিৰূপ। ইয়াত যিহ্মিকল ৯:১ৰ পৰা ১১ পদত যি আদেশ দিছে:

“যিহ্মিক.৯:১ তেতিয়া তেওঁ মোৰ কাণত ডাঙৰ মাতৰে চিঞৰি ক'লে, “হে নগৰখনক শাস্তি দিব লাগে, প্ৰত্যেক ইয়াতত নিজৰ ধ্বংসকাৰী যন্ত্ৰ লৈ ওচৰলৈ আহক”

যিহ্মিক.৯:২ আৰু চোৱা, উত্তৰ দিশলৈ চাই থকা ওপৰৰ দুৱাৰৰ বাটৰে ছয়জন মানুহ আহিল প্ৰত্যেক ই নিজৰ নিজৰ ধ্বংসকাৰী যন্ত্ৰ হাতত লৈ আহিল পাছত তেওঁলোকে আহি পতিতৰ বাবে দীৰ্ঘকাল যতখিনি হ'ল।

যিহ্মিক.৯:৩ আৰু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ মৰ্মমাতেওঁ থকা কৰিবৰপৰা উঠি ঘৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ গ'ল আৰু তেওঁ ল'নিৰ পৰা পোৰ পিন্ধা মানুহজনক মাতি লৈ, যিজনৰ বাবে যত চৰ্ম্ম হ'ব খোৱা আছিল।

যিহ্মিক.৯:৪ তেতিয়া যিহ্মিক ই তেওঁক ক'লে, “নগৰৰ মাজত গৰুচৰা চলে মৰা মাজত গৰুচৰা আৰু বৰ মাজত কৰা সকলো ঘণনীয়া বৰ্ণনাৰ বাবে হুমুনিয়াহকাৰি থকা আৰু বন্দন কৰা লোক সকলৰ কপালত চিনিৰ থকা। ”

যিহ্মিক.৯:৫ আৰু মোৰ শূন্যত তেওঁ আন সকলক ক'লে, “তেওঁৰ পিছত পিছত নগৰলৈ গৈ আঘাত কৰা; তেওঁলোকৰ চকুৰে কক্ষা নকৰিব, আৰু কৰুণা নকৰিব। ”

যিহিষ্ক.৯:৬ বৃদ্ধ, ডেক, দাসী, শিশু আৰু মহিলা সকলক বধ কৰি ধ্বংস কৰা;
কিন্তু যিজনৰ ওপৰত চিনি আছে, তেওঁৰ ওচৰলৈ নাযাব আৰু মৰা অভয়াবক্ষপৰ
আবম্ভ কৰক। মন্দৰিৰ আগত বয়স্ক যক্ষ্মাকলৰ পৰা আবম্ভ হৈছিল।

যিহিষ্ক.৯:৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ঘৰ অশুচিকৰা, আৰু
চোৱালবোৰ বধ কৰা লোকে বহু ভৰি দিয়া; আৰু তেওঁলোকে ওলাই গৈ নগৰত
আঘাত কৰিলে।

যিহিষ্ক.৯:৮ আৰু মই থকাৰ সময়ত তেওঁলোকে আঘাত কৰাৰ সময়ত মই
মৰাৰ মুখত পৰি চিঞি কৰিলোঁ, “হে প্ৰকৃত ঈশ্বৰ, তুমি যিবিচলে মৰাওপৰত তেমাৰ
কৰ্মে তল দিয়াৰ সময়ত ইস্ৰায়েলৰ সকলো অৱশিষ্ট ধ্বংস কৰিবনে?

যিহিষ্ক.৯:৯ তেওঁলোক ক'লে, ইস্ৰায়েলৰ বংশ আৰু যিহুদাৰ অপৰাধৰ বাবে আৰু
অৱশিষ্টদেৱতাৰ জেৰণ আৰু আৰু নগৰখন দুৰ্ঘটনৰ বাবে ভৰি আছে।

যিহিষ্ক.৯:১০ মৰাৰো কৰ্মে দয়া নহ'ব, আৰু দয়াও নহ'ম; মই
তেওঁলোকক ক'বলৈ প্ৰতিদিন তেওঁলোকক নজি কুৰবত দিম।

Ezek.9:11 আৰু চোৱা, লিনিৰ পাৰে পনিষ মানুহজনো উত্তৰ দিলে, “তুমি
মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে মই কৰিলোঁ।”

ধৰ্মীয় কৰণত নিহিত হোৱা সকলোৱেই বিশ্বাসৰ বাবে শ্বকীদ নহয়। এই
শ্বকীত বহুতো ধৰ্মানুষ্ঠান নজি বপ্ৰণ দিবলৈ সাজু, সম্ভ্ৰান্তঃ, নজি বধৰ বাবে,
কিন্তু যিকোনো ৰাজনৈতিক অন্য়মত দৰ্শনৰ বাবেও। বিশ্বাসৰ বাবে প্ৰকৃত
শ্বকীদ, প্ৰকৃত, একান্তৰ বাবে, যিচু খ্ৰীষ্ট । দ্ৰষ্টীয়ত, তেওঁ অৱশ্যই এজন
নিৰ্দ্ধাৰিত ব্ৰহ্ম যিৰ বলিদানত আগবঢ়োৱা জীৱনৰ বল সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰক
সমুদ্ৰিত কৰে, যদিহে তেওঁৰ মৃত্যুৰ পূৰ্বে তেওঁৰ সময়ৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত
প্ৰকাশ্যে নিয়ন্ত্ৰণৰ সৈতে সমগ্ৰ জগৎ জীৱন আছে।

গৰ্ভক আহক আৰু এতিয়া নজি ক’ “^{trumpet} ” যুদ্ধৰ পিছৰ সময়ৰ নৈতিক
প্ৰবন্ধপটৰ উদগনি।

জীৱিত সকলৰ অন্ত প

বহুত গম নুহা যি ভাৱ আৰু ভয় কৰে তৰ বিপৰীতে পাৰমাণৱিক অস্ত্ৰ
যিমান ইংৰাজ তক্ষ নহওক কিয়, মানৱত্ব কমৰ্চপোলা বনোৱাৰে; কৰণ সংঘাতশা
হোৱাৰ পিছতো জীৱিতলোকে থকা বা যুদ্ধৰ সন্দেহ যিচুৰে মৰ্থ ২৪:৬ পদত
এইদৰে কৈছিল “যুদ্ধ আৰু যুদ্ধ উৰাৰ তৰি শূন্য; কৰণ জীৱিত সকলক বিশ্বাসৰ
চুড়ান্ত পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব। ১৯৪৫ চনৰ পৰা, পাৰমাণৱিক অস্ত্ৰ

পঞ্চম ব্ৰহ্মহৰাৰ তৰিখৰ পৰা, ইয়াৰ অৰ্ধকালী পাৰ্ৱণী শকুতিসমূহে পৰীক্ষাৰ বাবে কৰা দুহুজা বতৰকৈ ত্ৰাৰ্ধকৰিস্ফৰণ সংঘটিত হৈছে; এইটো সঁচা, কক্ষা গতভৱে ৭৫ বছৰৰ সময়ৰ ভিতৰত আৰু পৃথিবীখন অপৰিসীম যদাও সীমিত ই মানৱত ই ইয়াৰ ওপৰত কৰা আঘাতবোৰ সহ্য কৰা আৰু সমক্ষা কৰা। ইয়াৰ বিপৰীতে আগন্তুক পাৰমাণৱিক যুদ্ধত কম সময়ৰ ভিতৰতে অসংখ্য বিস্ফৰণ হ'ব আৰু তেজস্ক্ৰিয়তাৰ বিক্ষিপ্ত ই পৃথিবীত আয়ুস বৃদ্ধি কৰাটো অসম্ভৱ কৰি তুলিবা। তেওঁৰ উত্তৰত অহা বৃদ্ধা ঈশ্বৰীয় খৰীফ্ৰী যন্ত্ৰাদায়ক বিদ্যাই মানৱত বৃদ্ধ-কৰ্ম অন্তপালেব।

২০ পদ: “ এই মহামাৰীত বধ নহোৱা বকী লোকসকলে এতিয়াও নিজৰ হাতৰ কৰ্ম পৰা অনুতপ কৰা নাছিল যাতে তেওঁলোকে দেখে বানুশ নবি খোজ কাঢ়িবি নোৱাৰা অসুৰ আৰু সোণ, ৰূপ পতিলা শিলি আৰু কাঠৰ মূৰ্ত্তিবিষেক পূজা নকৰিবা ”

২০ পদত আত্মাই জীয়াই থকা লোকসকলৰ কঠিন হোৱাৰ ভৱিষ্যতী কৰিছে। “ এই মহামাৰীত নিহত নহোৱা বকী লোকসকলে নিজৰ হাতৰ কৰ্ম পৰা অনুতপ কৰা নাছিল ” সামাজ্যৰ সময়ত ঘোষণা কৰা “ দ্বিতীয় দুখ ” সঁচাকৈয়ে এটি ঐশ্বৰিক “ মহামাৰী ”, কিন্তু ই “ শেষৰ সাতটি ”ৰ আগত আছে যি পক্ষ শত ১৫ পদৰ অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ শেষৰ পিছত দোষী পাপীৰ ওপৰত পৰিবা।

“... তেওঁলোকে ভুৱা আৰু সোণ, ৰূপ ব্ৰহ্মজ, শিলি আৰু কাঠৰ মূৰ্ত্তিবিষেক পূজা কৰা বন্ধ কৰা নাছিল যিবোৰে দেখে নাপায় নুশ নত আৰু খোজ কাঢ়িবি নোৱাৰে। ”

এই গণনা ত আত্মাই কথক বিশ্বসৰ কাৰুণিক প্ৰতিমূৰ্ত্তিসমূহক লক্ষ্য কৰি লৈছে যিবোৰ এই মূৰ্ত্তিপূজাৰ ধৰ্ম অনুগামী সকলৰ পূজাৰ বস্তু। এই প্ৰতিমূৰ্ত্তিবিষেক পঞ্চমে “ অৰ্জুন মাৰী ”ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা আৰু তেওঁৰ পিছফালে বৃহৎ খৰ্ম কম বেছি পৰিমাণে নোমী সন্জ্ঞা প্ৰতিনিধিত্ব কৰা, কাৰণ ই সকলোকে নিজৰ প্ৰিয় সন্জ্ঞা বহন কৰা বহু স্মৰণীয় দিয়া। ২৪ ঘণ্টাই খোলা থাকে ডাঙৰ বজাৰখন। সকলো বগলীৰ বাবে পোতা সকলো শৈলী আৰু আকাৰৰ অফাৰ কৰা হৈছে। আৰু এই ধৰণৰ অভ্যাসে বিশেষকৈ গলগথেৰ কৰুচতকষ্ট পোৱা জনক বিৰক্ত কৰা; সেয়েহে তেওঁৰ প্ৰতিশোধ ভয়ংকৰ হ'ব। আৰু ইতিমধ্যে ২০১৯ চনৰ পৰা ২০৩০ চনৰ বাবে নিজৰ শকুতিশালী আৰু গোঁৱৰময় প্ৰকৃতিৰ বৰ্তাৰ বিষয়ে ২০১৮ চনত নিজৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক জনোৱাৰ পিছত তেওঁ পৃথিবীৰ পাপী সকলক এটি মাৰাত্মক সংক্ৰমক অহাৰ ছবি দিয়া আঘাত কৰা। এইটো তেওঁৰ আগন্তুক কৰ্মৰ বৃদ্ধ চৰ্চন মাথোঁ, কিন্তু ইয়াৰ পক্ষত ইতিমধ্যে ফলপ্ৰসূত আছে যিহেতু

আমি ইতিমধ্যে তেওঁৰ ওচৰত খৰ্ষ্টন পশ্চিমৰ ইতিহাসত অভূতপূৰ্ব অৰ্দ্ধাত্মিক ধ্বংসৰ খাণী। আৰু যিহেতু ইবোৰ ধ্বংস হয়, তেতিয়াই তেওঁৰে ধ্বংস কৰা যাকৰ, তেওঁৰ পিছত ইজ নসেজি নকলগত যুঁজ আৰু যুঁজ দিয়া।

ঈশ্বৰে সম্বোধন কৰা নিন্দাটো আৰু অধিক ন্যায় কৰণ যীচু খৰ্ষ্টন আৰু ইজৰ অধীনত সত্য ঈশ্বৰ মাংসত আহিছিল। মানুহৰ মাজত আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ এজন হিচাপে তেওঁ “দেখিছিল শূন্য নছিল আৰু চলিছিল”, খেদিত বা তল হৈ কৰা মূৰ্খতা দৰে নহয় যিহেতু এই কৰ্ম কৰিব নোৱাৰে।

২১ পদ: “আৰু তেওঁলোকে নজি বহুত, যিহেতু, ব্যক্তিৰ আৰু চৰ্চাৰ পৰা অনুভৱ কৰা নাছিল।”

২১ পদৰ সৈতে বিষয়বস্তুৰ সামৰণি পৰে। “তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ গুহা” উদগনি আত্মাই মাৰত্মক দেওবাবৰ বিনয়ক চিহ্নিত কৰিছে যিহেতু ঈশ্বৰে পৰিত্ৰ কৰা পৰিত্ৰ বিশ্বমবাবৰ বিশ্বসী প্ৰক্ৰিয়াক সকলৰ মৃত্যুৰ প্ৰক্ৰিয়া হ'ব। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেওবাব প্ৰক্ৰিয়া এই ভৱিষ্যত আৰু প্ৰমাণিক পৌত্তলিক “সূক্ষ্ম দৰ্শন”ক ন্যায় প্ৰদান কৰা সকলো সন্মানিত কৰা কথকিক জনসাধাৰণক লক্ষ্য কৰি লৈছে। “তেওঁলোকৰ ব্যক্তিৰ” সন্মান কৰি, আত্মাই প্ৰক্ৰিয়াটো বিশ্বসৰ ফালে আঙুলিয়াই দিয়ে, যিটো প্ৰকাশিত বাক্য ২:২০ পদৰ মাজত “ভৱিষ্যদ্বাণীকাৰী জেজে বোলে” কথকিক “ব্যক্তিৰ” বৈশিষ্ট্যকাৰী। আৰু তেওঁলোক “তেওঁলোকৰ চৰ্চা”, বুলি আবেগ কৰি তেওঁ প্ৰক্ৰিয়া যীচু খৰ্ষ্টন বৰিদ্ধ কৰা আধ্যাত্মিক চৰ্চাৰ পৰামৰ্শ দিয়ে, যিজনৰ পৰা, দানৰ মতে। ৮:১১, পোপৰ বজাই “চৰিত্ৰ” প্ৰবাহিতৰ পদ আৰু তেওঁৰ বৈশিষ্ট্য ন্যায় উপাধি “গীৰ্জাৰ মূৰব্বী”, ইফিচিয়া ৫:২৩; কিনি, তেওঁ “সময় আৰু তেওঁৰ বিনয়” বাক্য, দানৰ মতে। ৭:২৫। এই অৰ্থ আধ্যাত্মিক ব্যক্তিগত সন্মান সাধণ আৰু প্ৰক্ৰিয়াক বাদ নদিয়ে, কিনি ঈশ্বৰৰ বিনয় আৰু দোষী অপৰাধৰ বাবে ইয়াৰ পৰিণতি বাক্যত ইয়াৰ বহু ওপৰলৈ গৈছে।

পৰৱৰ্তী শতিকা কথ্য ১০ : সৰুম কলকিতা প

খৰীষ্ট উভতি হাতা বুৰিদ্ৰহী সকলৰ শাস্তি

সৰুম কলকিতা প থায়া বুইয়াৰপৰিগতি

চতুৰ্থ এড ভে ন্টৰিষ্টা পো কক্ষকা যথৰিষ্টা উভতি হা

১ পদ: “ আৰুমই দে খিলোঁ যো মে ঘপনিধি স্ক্ৰপ্পা পৰ আন এজন শকুতী লী
স্ক্ৰপ্পদত না মা আছিল আৰু তেওঁৰ মূৰত ৰামধেনু আছিল আৰু তেওঁৰ মুখ স্ক্ৰপ্পা দৰে
আৰু তেওঁৰ ভৰি জুই বসন্তা দৰে আছিল ”

দশম অধ্যায়ত তেওঁ যালৈকে প্ৰতিষ্ঠিত আধ্যাত্মিক পৰিস্থিতি কৰিবলৈ
নিশ্চিত কৰা হৈছে। খৰীষ্ট পৰিত্ৰ ঐশ্বৰিক নিয়মৰ ঐশ্বৰ দৰ্শিত, জলপ্লাৱনৰ
পিছত নোহ আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলক দিয়া “ৰামধেনু”ৰ প্ৰতিষ্ঠিত আৰিষ্কাৰ
হয়। ই আছিল ঐশ্বৰ প্ৰতিষ্ঠা চিন যি তেওঁ আৰু কতিয়াও পৃথিৱীৰ জীৱনক
ধৰা সাৰপানী বন্ধ কৰিব নকৰিব। ঐশ্বৰ তেওঁৰ প্ৰতিষ্ঠা পালন কৰিব, কিন্তু পিতৰৰ
মুখৰ দৰে তেওঁ ঘোষণা কৰিলে যে এতিয়া পৃথিৱীখন “জুইবৰ বো সংৰক্ষিত”; জুইব
বনপানী। এই কাম সপ্তাহ সহস্ৰব্দ শষ্যৰ চৰাৰে সম্পন্ন হ’ব। জুইয়ে
অৱশ্যে জীৱনধৰ্ম কৰি শাসকৰ নাই, কৰণই এটা অস্ত্ৰ যিটো ঐশ্বৰে ইতিমধ্যে
চদমে আৰু ঘৰো উপত্যকাৰ নগৰ সমূহৰ বৰিৰুদ্ধ ব্যৱহাৰ কৰিছে। এই চুৰ্তি
অধ্যায়ত আত্মাই “^৫ পিছৰ পৰিঘটনা বোৰৰ চমুকৈ চিত্ৰিত কৰিছে trumpet .”

অধ্যয়টোৰ আৰম্ভণিতে প্ৰৱেশৰ লোৱা খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তাৰ প্ৰৱেশমূৰ্ত্তি।

ভৱিষ্যদ্বাণী সমূহৰ প্ৰথম প্ৰথম গ'ল

২ পদ: “ আৰু তেওঁৰ হাতত এখন সৰু কিতাপ আছিল আৰু তেওঁ সোঁ ভৰিখনৰ গৰবত আৰু ওঁ ভৰিখনৰ প্ৰথম তৰফলৈ। ”

কিতাপখনৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:১৬ পদ অনুসৰি যীচুৱে দৰ্শিত "সূক্ষ্ম"ৰ উপাসক সকলৰ লগত যোঁজা বলাই আছে। প্ৰকৃত কৰ ভূমিকা স্পষ্ট হৈ পৰে: " তেওঁৰ মুখখন সূক্ষ্ম দৰে আছিল," আৰু তেওঁৰ শত্ৰু "সূক্ষ্ম"ৰ উপাসক সকলৰ হ'ব? উত্তৰ: তেওঁৰ ভৰিৰ তল, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে ধিক! ৰা ৰণ " তেওঁৰ ভৰি দুখন জুই বসন্ত দৰে। " তেওঁৰ ইবলৈ এই পদটো পূৰ্ণ হ'ব: " মোৰ সোঁহাত বৰ্হি থকা কয়ত যিালৈকে মই তেমাৰ শত্ৰুৰ বশত তেমাৰ ভৰিৰ তলৰ নকৰোঁ " (গীতমালা ১১০:১; মথি ২২:৪৪)। " তেওঁলোকৰ অপৰাধবোধ বাঢ়িল ৰা ৰণ তেওঁৰ উত্তৰিত হ'ব আগত, যীচুৱে " প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ সৰু কিতাপখন " খুলিছিল ১৮৪৪ চনৰ পৰা, " স্পষ্ট মনেৰে " যিখন এতিয়াও প্ৰকাশ শিত বাক্য ৫:১ৰ পৰা ৭লৈকে বন্ধ কৰি ৰাখিছিল। এই অধ্যয় ১০ ত উল্লেখ কৰা প্ৰকাশগটোৰ বছৰ ১৮৪৪ চনৰ পৰা ২০৩০ চনৰ ভিতৰত বিশ্বমৰাৰ বুজা বুজি আৰু অৰ্থ সমূহৰ পৰিচালনা কৰি শিত হয় এই পদত পোৱা " সাগৰ আৰু ভূমি " প্ৰকৃত সমূহৰ অৰ্থ, আমি প্ৰকাশ কৰিব লাগিব ১৩ য'ত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক খ্ৰীষ্টান যুগৰ ২০০০ বছৰত আৰম্ভ হ'বলগীয়া দুটা আধ্যাত্মিক " জনুত " ৰ সৈতে সংযোগ কৰিছে। এই ৰাজতন্ত্ৰমূহক দান ৭ ত বোমক চিহ্নিত কৰা প্ৰকৃত কৰ সৈতে জড়িত " দহটা শি" আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২, ১৩ আৰু ১৭ " সাতটা মূৰ " দৰে প্ৰকৃত কৰ হৈছে দান ৭ ৰ: নাহৰ ফুটকী, ভুলক, সিংহ মিছা কথ ডে ৰ ৩টা ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বছৰ ৰ ১২৬০ টি প্ৰকৃত বছৰ, দান ৭:২৫ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:১৪ত আমি ইয়াক " ১২৬০ দিন "-বছৰৰ ৰূপত আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:২-৩, ১২:৬ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:৫ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক " ৪২ মাহ " / কিতাপ এই অধ্যয় ১৩ৰ ৩ নং পদত আত্মই ঘোষণা কৰিছে যে ইয়াক আগত কৰা হ'ব আৰু " যেনে কৈমুতুমুখত পৰিব " ঠিক ১৭৮৯ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনৰ ভিতৰত ফৰাচী নাস্তিকতৰ দৰে। এইদৰে যিসকলে ঐশ্বৰিক সত্যক ভুলনা পায় তেওঁলোকে আত্ম আৰু শৰীৰক হত্যা কৰা মিছা কথ বোমক সন্মান জনাই আজৰি সময়ত আগবাঢ়িব পাৰিব।

দিনৰ শেষত প্ৰথম " সাগৰৰ পৰা উঠি অহা জুনুত " ৰ প্ৰতিমূৰ্তি আবিষ্কাৰ হ'ব। এই নতুন জুনুটোৰ পাৰ্শ্বক্য এইটোৱেই যে এইবৰ ই " পৃথিৱী ৰূপৰা উঠিব "। আদিপুস্কৰ পৰা পোৱা প্ৰতিমূৰ্তিটোৰ পৰা আঁকি, য'ত " পৃথিৱী " " সাগৰ " ৰ পৰা ওলাই আহে, আত্মই আমাক সুস্বপ্নম্ভৱে কয় যে এই দ্ৰৱীয়া " জুনুত " প্ৰথমটোৰ পৰা ওলাই আহিছিল এইদৰে তথাকথিত সংস্কৰিত কথলিকগীৰ্জাক চহ্নিত কৰিছে; প্ৰক্টেষ্টেণ্ট সংস্কৰবাদী বিশ্বাসৰ সৰ্থক সংজ্ঞা। ২০২১ চনত ইতিমধ্যে ই পৃথিৱী গ্ৰহৰ সৰ্ব্বহুৎ সামৰিক শক্তিক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে আৰু ১৯৪৪-৪৫ চনত জাপান আৰু নাজী জাৰ্মানীৰ বিৰুদ্ধে জয়লাভ কৰাৰ পিছৰে পৰা ই কৰুত্বশীল হৈ পৰিছে। এইখন অৱশ্যেই আমাৰ বিৰুদ্ধে মূলতঃ মূলতঃ প্ৰক্টেষ্টেণ্ট, বৰ্মনুত আৰ্জিবিহীন শাসক থলিক বৰণই আদৰ্শজিনোৱা বহুস্তিৰ্ণপনিক প্ৰস্ফুৰণ। ইয়াক " ইয়াৰ উপস্থিতিত পূজা কৰা প্ৰথম জুনুত " বুলি অভিযোগ কৰি আত্মই বোম্বোনে দোওৰাৰ পৰা ইয়াৰ ঐতিহ্যক নিন্দা কৰে। এইটো ক'বলৈ গ'লে ধৰ্মীয় লোকে বোম্বোনে বৰ্মান বিন্ধনকৰ। আধুনিক প্ৰক্টেষ্টেণ্ট বিশ্বাস এই বোম্বোনে ঐতিহ্যৰ সৈতে ইমানো ইজড়িত। ই ইমানো ইদুবলৈ যাব যে ই এটা বধ্য মূলক আইন জাৰ কৰিব, যাৰ ফলত দোওৰাৰ বৰ্ষম নিষাধ জ্ঞপ্তি শাস্তিৰ অধীনত বধ্য মূলক হ'ব: প্ৰথমতঃ বৰ্ণজৰ্মিক বৰ্জা, আৰু দীৰ্ঘকালীন ভৱে মৃত্যুদণ্ড। দোওৰাক বোম্বোনে " জুনুত, " প্ৰথম " জুনুত " ৰ কৰুত্ব " চহ্ন " হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। আৰু " ৬৬৬ " সংখ্যটো হৈছে "VICARIVS FILII DEI" উপাধিৰ আখৰৰ সৈতে পোৱা যোগফল, যিটো আত্মই " জুনুত সংখ্য " বুলি কয়। অংকটোকৰক, সংখ্যটো তত ই আছে:

ভিচিভিলাইজ

$$৫ + ১ + ১০০ + ১ + ৫ = ১১২ + ১ + ৫০ + ১ + ১ = ৫৩ + ৫০০ + ১ = ৫০১$$

$$১১২ + ৫৩ + ৫০১ = ৬৬৬$$

এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সূচীকৰণ : চহ্নটো " হাতত " বা " কপালত " মাত্ৰ সৈথিৰালৈকে হ্ৰাস কৰা হয় যে " হাতখন " বা ম, বাৰ্ক্ষ প্ৰতীক আৰু " কপাল " "ই নজিৰ পছন্দৰ পৰা মুক্ত প্ৰক্টেণ্টো জীৱবক্ষণগত ইচ্ছক যিহ্মিক হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। ৩:৮ পদত আমাক ইংগিত দিয়া হৈছে: " মই তোমাৰ কপালখন কৰ্ত্তন কৰিম যত তুমি তেওঁলোকৰ কপালৰ বিৰোধিতা কৰ। "

যীচু খ্ৰীষ্ট, ন্যায়পৰায়ণ ঐশ্বৰিক বিচাৰকৰ ভৱিষ্যতৰ " ভৰি তলত " / আৰু সুস্বপ্নম্ভৱে, অগ্ৰৰ্থকৰ " সোঁ ভৰি " বা " বাঁও ভৰি " ইংগিত আত্মই ইংগিত

দিয়ে যে তেওঁৰ ক অৰ্ধকদম্বী বুলি গণ্য কৰে। জৰ্কা থকা "সঁা ভৰি" গোপন কৰা নক থলকিবিশ্বসৰ বাবে যাব ওপৰত ঈশ্বৰে "পৃথৱীত বধ কৰা সকলোৰে" তেজ বোকাই দিয়াৰ অভয়িগে কৰে, প্ৰকাশিত বাক্য ১৮:২৪ অনুসৰী কৰণৰ বাবে ইয়াৰ অগ্ৰধৰিৰ সৈয়েহে প্ৰপ্ৰ। তৰ পিছত সমানে ইদম্বী, পাছলৈ ইয়াক অনুকৰণ কৰাৰ বাবে, প্ৰথম ক থলকি "জন্ত"ৰ "চত্ৰ" সূচক কৰি, প্ৰক্টেটগট বিশ্বাস, যাক "পৃথৱী" বুলি কোৱা হয়, যীচু খ্ৰীষ্ট "বাওঁ ভৰি"ৰ জুইলাত কৰে যিয়ে এইদৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ বী হস্তজ্ঞাপ অৰহিনে বোকা হ'লহুঁ তেনে শেষ নিৰ্দ্ধাৰিত সন্তানকলৰ তেজ কৰণ শিখে লয়।

৩ পদ: "তেওঁ সিংহই গৰ্জা কৰা বদৰে উচ্চমা তেৰে চৈঞেৰ উঠিল।

৪ৰ পৰা ৭ পদত লুকাই থকা বা জীল কৰা গোপনীয়ত, যিটো "সাত বজকা তৰ মাত" দ্বাৰা ঘোষণা কৰা হৈছে। এইদৰে ঈশ্বৰ "কণ্ঠ" কত তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ প্ৰক্ৰিয়াক "সাত" সংখ্যাৰ সৈতে জড়িত "বজকা ত"ৰ শব্দৰ সৈতে তুলনা কৰা হয়। এই কণ্ঠই বহুদিনৰপৰা লুকুৱাই থকা আৰু মানুহ আওকাণ কৰা এটা বৰ্ত ঘোষণা কৰে। আমাৰ ঈশ্বৰিক আৰু উচ্চত্ব যীচু খ্ৰীষ্ট মহিমাত ঘূৰি অহাৰ বছৰ। ২০১৮ চনত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকক এই তৰ্থ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। ই ২০৩০ চনৰ বসন্ত, য'ত শেষ হ'ব, ৩, ৩০ এপ্ৰিলত যীচুৰ প্ৰয়শ চৰিত্ৰ মৃত্যুৰ পিছত ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক নিৰ্দ্ধাৰনৰ বাবে প্ৰাৰম্ভ কৰা ৬০০০ বছৰৰ ২০০০ বছৰৰ তৃতীয় তৃতীয়াংশ।

৪ পদ: "আৰু সাতটা বজকা তে মাত উচ্চৰণ কৰিলে, মই লিখিবলৈ ওলাইছিলোঁ;

এই দৃশ্যত ঈশ্বৰ দুটা উদ্দেশ্য আছে। প্ৰথমটো হ'ল তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে জানিব লাগে যে ঈশ্বৰে সঁচকৈ যি জগতৰ শেষৰ বাবে এটা সময় নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে; ই সঁচকৈ যেনেকৈ ই থকা নহয়, কয়নো ই আমাৰ সপ্তাহৰ ছটা অশ্লীল দিনে ভৱিষ্যৎ কৰা ৬,০০০ বছৰীয়া কক্ষটীৰ ওপৰত আমাৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে। দ্বিতীয় উদ্দেশ্য হ'ল এই তৰ্থৰ সন্ধানক নিৰুৎসাহিত কৰা যত্ন যি তেওঁ নজি ইবজাৰ পথ মুকলি কৰে। এইটো সম্পন্ন কৰা হৈছিল কাৰণ ১৮৪৩, ১৮৪৪ আৰু ১৯৯৪ চনত যীচু খ্ৰীষ্ট আগবঢ়োৱা চৰিত্ৰ ধাৰকিতৰ পৰা লাভৱান হ'বলৈ যোগ্য বুলি ধৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক ছালনী আৰু নিৰ্দ্ধাৰনৰ বাবে উপযোগী তৰ্কাট এডভেণ্ট পৰীক্ষাৰ প্ৰক্ৰিয়াটো।

৫ পদ: “আৰুযজি নস্বপ্নত মই সাগৰআৰুপৃথিৱীতথিয় হৈ থকা দেখিলোঁ, তেওঁনিজি বসোঁহা তখন আৰু শব্দৰ লেওপৰলোঁতলিলে”

এজন মহানৰজি যীৰ্চিবকৰ এই মনোভৱত, তেওঁৰভৰি দুখন তেওঁৰশত্ৰুৰ ওপৰত বৰ্খা, যীচু খ্ৰীষ্ট এট গম্ভীৰ শপত প্ৰায়ন কৰিব যিয়ে তেওঁক ঐশ্বৰিকভাৱে প্ৰতিশ্ৰুতি বদ্ধ কৰিবা।

৬ পদ: “আৰুযজি নচেৰিকা লজীয়াইআছে, তেওঁৰনা মৰেশপত থলে, যজি না আৰু শত্ৰুত থকা বসুন্ধৰে, পৃথিৱী আৰুত থকা বসুন্ধৰে আৰু সাগৰআৰু ত থকা বসুন্ধৰে সৃষ্টি কৰিলে, আৰুসময়নাথকা।”

যীচু খ্ৰীষ্ট শপত সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ নামতকৰা হৈছে আৰু তেওঁৰমনোমীত লোকেসকলক উদ্দেশ্য কৰা হৈছে যিসকলে প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:৭; এইটো, তেওঁলোকৰ আজ্ঞাৰ বীতৰ দ্বাৰা, ঈশ্বৰৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ “ভয়” প্ৰদৰ্শন কৰি, তেওঁৰচতুৰ্থ আজ্ঞা পালনকৰি যিয়ে তেওঁৰসৃষ্টিৰ কাৰুণ্যক মহিমা দিয়া। “যে আৰুসময়নাথকাবলগে” যোগাই নিশ্চিতি কৰা যে তেওঁৰকাৰুণ্যত ঈশ্বৰে ১৮৪৩, ১৮৪৪ আৰু ১৯৯৪ চনৰ তিনিটি অসাব্যভাৱে নষ্ট আশা আগতেই পূৰ্ণমান কৰিছিল। মই ইতিমধ্যে প্ৰকাশ কৰা মতে, এই অসাব্য আশা খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসীসকলক ছালনী মাৰিবলৈ উপযোগী আছিল। কাৰণ অসাব্য’লেও তেওঁলোকৰ পৰিণতি আছিল যিসকলক তেওঁলোকে পৰীক্ষা কৰিছিল নাটকীয় আৰু আধ্যাত্মিকভাৱে মাৰাত্মক বা নিৰ্বাচিতসকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ আশীৰ্বাদ আৰুপৰিত্ৰকৰণৰ কাৰণ।

প্ৰকাশিত বা ক্যচ:১৩ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ৩য় মহানুত্থানযোগ।

৭ পদ: “কিন্তু সপ্তা স্বপ্নতৰ মাতৰ দিনত যেতিয়া তেওঁ শব্দ কৰিব তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বহুসংখ্যক হ’ব, যদিও তেওঁনিজি বদান্ত বৰদীসকলকজনা হৈছে।”

ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক তথ্যনিৰ্মাণৰ সময়শেষলৈ। ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা তথ্যৰ দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিতসকলে নিজৰভূমিকা পালন কৰিছে, কৰ্মাগতভাৱে ১৮৪৩-৪৪ চনত প্ৰক্টেষ্টেণ্টসকলৰ বিশ্বাস আৰু ১৯৯৪ চনত এডভেণ্টিষ্টসকলৰ বিশ্বাস পৰীক্ষা কৰিবলৈ। ২০১৮ চনৰ পৰা আৰম্ভ কৰা নতুনটো সঠিক হ’ব, আৰু নিৰ্বাচিতসকলে তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰণৰ বাবে “সপ্তা শত্ৰুৰ” শব্দ শুনাবিয়ৈ। ঐশ্বৰিক ন্যায়ৰ খ্ৰীষ্ট হস্তক্ষেপৰ চিহ্নিত কৰিব; সেইঘণ্টা যেতিয়া প্ৰকাশিত বাক্য ১১:১৫ অনুসৰি “জগতৰ ৰাজ্য আমাৰপৰা আৰু তেওঁৰখ্ৰীষ্ট দিয়া হৈছে”, আৰুএইদৰে চ্যুত নৰপৰা আঁতৰাইপালে হৈছে।

ভৱিষ্যদ্বাণী মূলকসোৱাৰুৰিণতীয়া বুসময়

৮ পদ: “ আৰু স্ৰষ্টা পৰশু নামা তটোৱে মনেক পুনৰক'লে, “যা আৰু সাগৰ আৰু পৃথিৱী তথ্যই হৈ থকা স্ৰষ্টাতৰ হাতত মুকলি থকা সুৰকিত পখনলৈ যা। ”

৮-১১ পদত ক'ডযুক্ত ভৱিষ্যদ্বাণীক স্পষ্ট ভাষাত উপস্থাপন কৰাৰ দায়িত্ব থকা দাসজনক ছিনৰঅৰ্ভিজ্ঞৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হৈছে।

নৱম পদ: “ আৰু মই স্ৰষ্টাতৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লোঁ, ‘মনেক সেই সুৰকিত পখন দিয়া।’ আৰু তেওঁ মনেক ক'লে, ‘এইখন লৈ, ইয়াক থাই পলোওকু ই তোমাৰ পেটৰ বাবে তিত হ'ব, কনিত তোমাৰ মুখত ই মনেক দৰা মৰি হ'ব। ’

প্ৰক্ৰমে আৰ্হি “ অন্ধাৰ বিষ ” বদ্বৈ খ্ৰীষ্টানসকলৰ ফলৰ পৰা প্ৰকটৰ পোছক প্ৰত্যক্ষণ কৰাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা দুখ-কষ্ট আৰু দুখ-কষ্ট চিন্তা অতিভীষণ দৰে। এই দুখ-কষ্টৰো বশিৰসৰ শেষপৰীক্ষাৰ বাবে শিখৰত উপনীত হ'ব, দেওৰাৰ আইনখনৰ সময়ত যাতিয়ানিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ জীৱনলৈ মৃত্যুৰ ভুবৰ্ণি আৰ্হি বা ৰাণ শেষলৈকে পোছৰ আৰু ইয়াৰ বক্ষসকলৰ বিৰুদ্ধে চৰিত্ৰ ন'আৰু তেওঁৰ আকাশী আৰু স্ৰষ্টাৰ দানৱসকল যোঁজিব যিসকল এই “ধ্বংসক”, প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ৯:১১ ৰ “ আৰু ডনৰ এপলিয়ন ” ৰ সচেতনৰ অচেতন মৰ্টি। “ মৰ্টি হৈব / ” “ মনেক ” যোগে ঈশ্বৰৰ বহুসংখ্যক বুৰ্জি পোৱাৰ আনন্দক নিখুঁতভাৱে প্ৰকটীকৰণ কৰে, যিটো তেওঁ সত্যৰ পৰিহাৰত নিজৰ প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সৈতে ভাগ কৰে। পৃথিৱীৰ আনকোনো সামগ্ৰীয়ে ইয়াৰ প্ৰকৃতিক ভাৱে মৰ্টি মৰ্টিতক ইয়াৰ দৰে কন্মিত নকৰে। সাধাৰণতে মানুহে নিজৰ বাবে সুখদায়ক এই মৰ্টি সোৱাদৰ শলাগলয় আৰু বচিৰে। ঠিক তেনেদৰে খ্ৰীষ্ট মনোমীত লোকসকলেও ঈশ্বৰৰ মাজত প্ৰথমময় আৰু শান্তিপূৰ্ণ সম্পৰ্কৰ মধুৰতা আৰু লগতে তেওঁৰ নিৰ্দ্দেশনাও বচিৰে।

তেওঁৰ প্ৰক্ৰম শক “এপ'কলিপছ (= প্ৰক্ৰম শিত বাক্য)ক “ মনেক মৰ্টিত “ দি ঈশ্বৰৰ আত্মই ইয়াক “ স্ৰষ্টাৰ মান্না ” ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে যিটোৰ “ মনেক সোৱাদ “ আছিল আৰু যিয়ে কনানীয়াসকলৰ বাবে লোৱা প্ৰজ্ঞাত দেশত প্ৰকাশ কৰাৰ আগৰ ৪০ বছৰত মৰুভূমি থকা ইব্ৰীসকলক পুৰ্ণ দিছিল। যেনে কেইজন হিব্ৰুই এই “ মান্না ,” ১৯৯৪ চনৰ পৰা, প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ৯:৫-১০ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা “ পঁচ মাহৰ “ শেষৰপৰাই জীয়াই থকাৰ নোৱাৰিলে হ'ব তেনে, এডভেণ্টফট বশিৰস কৰিলে এই শেষ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক আধ্যাত্মিক “ থ'দ্য ” (মৰ্টি

২৪:৪৫) " আগনুজ্জ " খ্ৰীষ্ট গম্ভীৰময়" ৰ উপযুক্ত সময়ৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি
 নজিৰপুৰ্ণ কৰি জীয়াই থক। এই শিষ্য সত্যৰ ঈশ্বৰে মোক উপলব্ধি কৰিবলৈ
 দিয়ক। বলাই বশিৰমবৰ পূৰা ^{১৬}জানুৱাৰী, ২০২১ ত ৰখি (কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে
 ২০২৬ চনত) যি জনে মোক এদিন ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অধ্যয়নৰ বিষয়ে সুধিছিল
 "এইটোৱে মোক কি আনবিপাৰ?" যীচুৰ উত্তৰ চুৰ্চি আৰু সহজ: আধ্যাত্মিক মৃত্যুৰ
 পৰা হত সাৰিবলৈ আধ্যাত্মিক জীৱনা যদি আত্মাই " পঠি " ৰ প্ৰতিমূৰ্তি লোৱা
 নাই, কিন্তু ক'বলৈ " মৰোঁ মঠিত " লয়, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল ইব্ৰীসকলৰ
 শাৰীৰিক জীৱন " মান্না "ৰ এই খাদ্যৰ সৈতে জড়িত আছিল। প্ৰথম শতিকাৰ
 সন্দৰ্ভত, খাদ্যৰে বলাইৰ্জীৱিত সকলৰ আত্মৰ বাবেহে। কিন্তু, এই তুলনাত ইয়াক
 আধ্যাত্মিক জীৱন বজাই ৰখাৰ চৰ্ত হ'ল। জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ প্ৰযোজনা, অ
 পৰিহাৰ্য আৰু প্ৰযোজনা হ'ল। দেখা যায়। আৰু এই প্ৰযোজনীয়ত
 যুক্তিসংগত, কাৰণ ঈশ্বৰে এই খাদ্য শেষ দিনৰ তেওঁৰ দাসসকলে আওৰণ আৰু
 তুচ্ছজ্ঞান কৰিবলৈ প্ৰস্তুত কৰা নাছিল। ই যীচু খ্ৰীষ্ট বলাইনৰ পিছত
 আটাইতকৈ পৰিত্ৰ উপাদান আৰু পৰিত্ৰ ভোজৰ শেষৰ পৰা চূড়ান্ত সাফল্যগঠন
 কৰে"; যীচুৱে তেওঁৰ নিৰ্জীৱিত সকলক খাদ্য, তেওঁৰ শৰীৰ আৰু তেওঁৰ
 ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক নিৰ্দেশনাৰ বাবে দিয়া।

১০ পদ: " মই স্ৰষ্টাৰ হ'বৰ পৰা সেই সৰু পুস্কখন উলিয়াই থাই
 পালেগৈ, আৰু মোৰ মুখত মোৰ দৰে মঠি হ'ল, কিন্তু থাইপেটটোৱে হ'ল। "

জীৱিত অৰ্জিগ্ৰহণত, দাসজনসিংগত তীচুৱে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা চকু কপালত
 তুলিবপৰা পোছৰটো আৱিষ্কাৰ কৰিলে আৰু তেওঁ প্ৰকৃততে, প্ৰক্ৰমে, " মৰোঁ মঠি,"
 মৰোঁ মঠিৰ সৈতে তুলনাযোগ্য এক সুখদায়ক আনন্দ বৰ্চি পালে। কিন্তু,
 এডভেণ্টিষ্ট সদস্য আৰু শিক্ষকসকলে যিসকলক মই ইয়াক উপস্থাপন কৰিব
 বৰ্চিছিলোঁ তেওঁলোকে দেখাওৱা গুৰুত্ব ই মোৰ শৰীৰতকল ইটিছনামৰপ্ৰমাণিক
 পেটৰ বিষৰ সৃষ্টি কৰিছিল। সেয়েহে মই এইবোৰৰ আধ্যাত্মিক আৰু আক্ষৰিক
 প্ৰশ্নৰ সাক্ষ্য দিছোঁ।

কিন্তু আন এটা বিষয় হৈছে ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পোছৰৰ আলোচনিত হোৱাৰ
 অন্তিম সময়ত ইয়াৰ আৰম্ভণি হয় শান্তিৰ সময়ত কিন্তু শেষ হ'ব যুদ্ধ আৰু
 হত্যাকাৰী আতংকৰ সময়ত। দন. ১২:১-এ ইয়াক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যে " এনে
 বিপদৰ সময় যিটো জাগৰণৰ পৰা সেই এক সময়লৈকে হোৱা নাই"; এইটোৱেই
 " অন্তিম বিষ " হ'বলৈ যথেষ্ট। বিশেষকৈ যিটো আৰ্মি ম. ১:২০ত পঢ়িবলৈ পাওঁ,

" যহিঞো, মনোৰ দুখলৈ চওকা মনোৰ অন্তৰ উতলি আছে, মনোৰ হৃদয়মনোৰ ভঁৰত অস্বপ্নি হৈ আছে কাৰণ মই বদ্বন্ধী হৈছোঁ। তবোঁল অৰহিন্ধেকস কৰি গৈছে মৃত্যুৰ ভঁৰত। " লগতে ফৰিমিয়া ৪:১৯ত: " মনোৰ অন্তৰ ! মনোৰ অন্তৰ ! মই মনোৰ হৃদয়ৰ ভঁৰত বসিত আছোঁ মনোৰ হৃদয়মনোৰ ভঁৰত স্পন্দন হৈছে মই নমি তথ কৰিব নোৱাৰোঁ; তেনোৰ বাবে, হে মনোৰ আত্মাই শিঙি বশব্দ, যুদ্ধ চিঞৰ শুনিছোঁ। " » " অন্তৰ " ৰ ত্ৰিক্ত ই চূড়ান্ত এডভেণ্টিষ্ট মিছন আৰু ফৰিমিয়া ভাববদীৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা মিছনৰ মাজত তুলনা কৰে। দুয়োটা অৰ্ভজ্ঞে তে নিকৰ্ণিত সকলো নিজৰ সময়ৰ বদ্বন্ধী শাসক সকলৰ তৰুত পূৰ্ণপৰিশেষৰ মাজত শৰ্মা কৰে। ফৰিমিয়া আৰু পিছৰ প্ৰকৃত এডভেণ্টিষ্টকলো তেওঁলোকৰ সময়ৰ নাগৰিক আৰু ধৰ্মীয় নেত্ৰ সকলকেৰে পাপ সমূহ কান্দি কৰে আৰু তেওঁলোকৰ সময়ত দোষী সকলৰ ক্ৰোধ তেওঁলোকৰ বৰি দুঃখৰ যয়, প্ৰকৃত শান্তি বাক্য ১৯:১৬ পদৰ " বজা সকলৰ বজা আৰু প্ৰকৃত সকলৰ প্ৰকৃত " যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা চিহ্নিত পৃথিবী বশেষলৈ কয়।

প্ৰকৃত শান্তি বা কৃষ্ণপ্ৰথম খণ্ড অন্ত

এই প্ৰথম খণ্ড আৰ্মপ্ৰকৃতি আৰু তিনটি সমান্তৰাল বিষয়বস্তু, সাতটি গীৰ্জাৰ স্ৰষ্টাৱত সকলক উদ্দেশ্য লিখি প্ৰকৃতমূহ, সময়ৰ সাতটি মনোৰ বা চিনি আৰু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ ফলত কঢ়িয়াই অনা ছটি শিঙি বা সতৰ্কাণী মূলক শাস্তি পাইছিলোঁ।

১১ পদ: " তেতিয়া তেওঁলোক মনোৰ কলো, 'তুমি বহু জাতি জাতি ভাষা আৰু বজাৰ আগত পুনৰ ভৱিষ্যতবাণী কৰিবিলা গিবি। '"

১১ পদত ঈশ্বৰ ৬,০০০ বছৰীয়া ক্ৰীষ্টীয় শ.ষ.২০০০ ভাগৰ সম্পূৰ্ণ কালৰে জনশ্ৰুতি কৰা হৈছে। যতিয়া যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তা আহিব তেতিয়া ভৱিষ্যতবাণীটোৱে ১১ নং অধ্যায়ত খ্ৰীষ্ট নুগৰ আভ্যন্তৰীণ সপোনৰ আৰম্ভ কৰে এটা বেলো গৰ্ভাৱসূত্ৰ অধীনত " আপুনি বহুতো জনগোষ্ঠী, জাতি ভাষা আৰু বজাৰ আগত পুনৰ ভৱিষ্যতবাণী কৰিবিলা গিবি। "

প্ৰৱৰ্ত্তন শীৰ্ষক কবিতাৰ দ্বিতীয় খণ্ড আৰু বৰ্ত্তমান

এই দ্বিতীয় খণ্ডত, খ্ৰীষ্টান যুগৰ সমান্তৰাল আৰু সৃষ্টি আৰু আত্মাই কবিতাৰ পথনৰ প্ৰথম খণ্ডত ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ পৰিঘটনা সমূহৰ ব্যৱস্থা কৰি ল'ব, কবিতা ইয়াত, দ্বিতীয় খণ্ডত, তেওঁ এই প্ৰক্ৰিয়াটো বৰ্ত্তমানৰ সূত্ৰত অধিক বৰ্ত্তমানৰ বৰ্ত্তমানৰ আৰু আগত নিজৰ বৰ্ত্তমানৰ প্ৰৱৰ্ত্তন কৰি। ইয়াত আকৌ প্ৰক্ৰিয়াটো অধ্যয়নৰ বাবে গবেষণাৰ কবিতাৰ সৰ্বমুখী পৰিঘটনা আৰু ছবিৰ ব্যৱস্থা কৰি হ'ব। এই সকলোবোৰ শব্দৰ একত্ৰিত কৰি ইতিমধ্যেই লক্ষ্য কৰি বৰ্ত্তমানৰ চিনাক্ত কৰে। দানিয়েলৰ পুস্তকৰ পৰা ইতিমধ্যেই লক্ষ্য কৰি বৰ্ত্তমানৰ সমান্তৰালৰ বাবে বৰ্ত্তমানৰ এই নীতি প্ৰৱৰ্ত্তন কৰি আত্মাই প্ৰৱৰ্ত্তন কৰি আছে, যদিও আপুনি থিছে।

প্ৰৱৰ্ত্তন শীৰ্ষক কবিতা ১১, ১২ আৰু ১৩

এই তিনিটি অধ্যয়ত থীষ্টন যুগক সমান্জালভাৰে আলোচনা কৰা হৈছে, বিভিন্ন পৰিঘটনা বণ্ডপৰত আলোচনা তকৰা হৈছে যিবোৰে এতিয়াও অতিপৰিপূৰ্ণৰ মই বিষয়বস্তুবোৰ সাৰাংশদৰি আৰুতৰপিছতবিতং ভৱকোম।

পঞ্চম শতিকা কৃষ্ণ ১১

পোপৰাজ তৰাজা তীয়া স্তবিতা – সপ্তম শতিকা

১-২ পদ: ১২৬০ বছৰৰ মছিক থলিক পোপৰ ভববদীৰ ৰাজত্ব: অত্যাচৰী।

৩-৬ পদ: এই অসহিষ্ণু আৰু নীৰাতনমূলক ৰাজত্বৰ লত, ঈশ্বৰ " দুজন সাক্ষী ", দুটা নিয়মৰপৰিৰ শাস্ত্ৰ, " জুত, " পশ্চিম ইউৰোপৰ ৰাজত্ব সতৈ মিত্ৰ কৰা বোমান ধৰ্মীয় মিত্ৰগোটাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত আৰু অত্যাচৰ কৰা হ'ব।

অতল গঁতৰ পৰা উঠি অহা জুতগো, " অৰ্থাৎ "ফৰাচী বিপ্লৱ " আৰু মানৱ ইতিহাসতপ্ৰথমবৰৰ বৰপ্ৰকাশ পোৱা ইয়াৰজা তীয়া স্তবিতাৰ বিষয়ে।

১৫ৰ পৰা ১৯ পদলৈকে বিষয়বস্তু ইতিপথেৰি " সপ্তম শতিকা " ৰ আংশিক বিবৰণ।

চিহ্নিত পোপৰাজ ত্বভূমিকা

১ পদ: " আৰু মেকে দগ্জ দৰে এটা নল দিয়া হ'ল, "উঠি আৰু ঈশ্বৰ মনদৰি, বদী আৰুত তউপা সনাকৰ লেকেসকলকজুখি "।

ৰড " শব্দটোৱে প্ৰকাশ কৰা শাস্তিৰ সময়। শাস্তি ন্যয্য " পা পৰবৰে, " ৩২১ চনৰ পৰা নাগৰিকভাৱে আৰু ৫৩৮ চনৰ পৰা ধৰ্মীয়ভাৱে পুনৰুদ্ধৰ কৰা হৈছে। এই দ্বিতীয় তৰিখৰপৰা, পা পোপৰা শাসনজো পৰিছে, ইয়াত " নল " দ্বাৰা প্ৰতীকিত কৰা হৈছে, যিয়ে চিয়া ৯:১৩-১৪ ত " মছিক শিকোৱা মছিক ভববদী "ক বুজায়। এই বৰ্তাই দন.৮:১২ ৰ বৰ্তক প্ৰতিফলিত কৰে: " পা পৰবৰে সৈন্য হ'নী কদৈকিৰসৈতে প্ৰকাশ কৰা হৈছিল, " য'ত " সনো ব'হনীয়ে " থীষ্টন সত্ত্ব কনিষ্ঠ কৰে, " দৈনিক, " পোপৰা শাসনজো তবোৱা যীচুৰ পুৰোহিতৰ পদক, আৰু " পা প, " ৩২১ চনৰ পৰা বিৰামবৰ পৰিতিগ কৰা। ই বোমান পোপৰা শাসন

স্বা পনৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া শাস্তিমূলক ভূমিকা কনিষ্ঠিত কৰে। "জ্যেষ্ঠ" কৰ্মীয়াৰ অৰ্থ হৈছে "বচিবক"। শাস্তি সোঁহে "মন্দৰি" "ৰ" বৰিদ্ধ ঈশ্বৰ বচিবৰ ফল ঈশ্বৰ", খ্ৰীষ্ট সা মূহিকসমা বশ "বদৌ" তেওঁৰ বলিদানৰ কৰু চৰ্কাৰী ক, আৰু "যিসকলে তেওঁৰ সনাকৰে", অৰ্থাৎ তেওঁৰ পৰিত্ৰণ দাবী কৰা খ্ৰীষ্টানসকল।

২ পদ: "কিন্তু মন্দৰিৰ বহিৰৰ চোত্ৰ লতাক থৈ দিয়ক বহিৰত, আৰু তাক জুখি বিনা লাগে কয়িনোজা তৰিলা কবদীয়া হৈছে, আৰু পৰিত্ৰ নগৰখনক তেওঁলোকে বচলৈশি মা হতৰিৰে গচৰ্কাৰ।

এই পদটোৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ শব্দটো হৈছে "বহিৰক"। ইয়াত "৪২ মাহ" ৰূপত উপস্থাপন কৰা ১২৬০ দিন-বছৰৰ ৰাজত্বৰ লব পৰ্ৱচিহ্নিত ই কৰাল সংশ্লিষ্ট বোম্বোন কথলিক ধৰ্মৰ তলৰ পৰাই বিশ্বাসক চিহ্নিত কৰে। "পৰিত্ৰ নগৰখন", প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পৰ্ৱমূৰ্তি, "পোপৰ নিৰ্দ্ধিক শাসনৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰা জাতিসমূহৰে গচৰ্কাৰ, অৰ্থাৎ ইউৰোপীয় ৰাজ্যসমূহৰ ৰজা সকলে" যিয়ে "কথলিক" জেজে বোম্বৰ সৈতে বহিৰত কৰে। ৫৩৮ আৰু ১৭৯৮ চনৰ মাজৰ ১২৬০ বসন্ত বছৰৰ দীৰ্ঘ অসহিষ্ণু ৰাজত্বৰ লত হিবুৰ পৰিত্ৰায়নৰ পৰী বীতৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা মিছা বিশ্বাস: মৰ্চৰ তম্ম আৰু চলোমনে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা মন্দৰি। দুয়োটা কথলিক "চোত্ৰ লত, মন্দৰিৰ বহিৰত" আমাশাৰীৰিক ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান পাওঁ বলিদানৰ বদৌ আৰু অজুৰ বৰ্চেনা। প্ৰকৃত আধ্যাত্মিক পৰিত্ৰ মন্দৰিৰ ভিতৰত পোৱা যায়: য'ত আছে পৰিত্ৰ স্থানত: সাতটা পৰী পৰ চৰ্কাৰ ডাল ১২ টা দেখুৱাবলৈ বুটৰ মাজে আৰু অতি পৰিত্ৰ স্থান লুকুৱাই ৰখা ওৰণখনৰ আগত ৰখা ধূপৰ বদৌ, সৰ্ব্ব পৰ্ৱমূৰ্তি য'ত ঈশ্বৰে নিজৰ ৰাজসিংহ সনত্তৰি আছে। খ্ৰীষ্টান পৰিত্ৰণৰ পৰীসকলৰ আনুষ্ঠানিক কৰাল ঈশ্বৰে জানে, আৰু পৃথিবীত মানৱতাক আমাৰ যুগৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম ইতিহাসত বোম্বোন কথলিক বিশ্বাসে প্ৰায় পৰ্ৱনিধিত্ব কৰা "বহিৰক" মুখমণ্ডল ধৰ্ম দৰা পৰিত্ৰ হ'য়।

পৰিত্ৰ বা ইবেল ঈশ্বৰ বা কথলিক নিৰ্দ্ধাৰিত

৩ পদ: "মই মোৰ দুজন সাক্ষীক অধিকাৰ দিম, আৰু তেওঁলোকে বসন্ত পনিৰ্দ্ধাৰিত বদৌ শাস্তি দিনলৈ কৰ্ত্তব্য হ'ব গী কৰিব।"

১২৬০ দিন "ৰূপত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে, "দুজন সাক্ষী" দৰা পৰী কৰিত বহিৰে লেখন সংস্কৰ সময়লৈকে আশীকান্ত ৰাতো ওকাগ কৰা হ'ব য'ত যি আনৰ ইয়াক তৰোৱা লোকে সমৰ্থ কৰা পোপ সকলৰ অনুকূল কথলিক গসমূহে ত্যাগ কৰে।

কৰে। " বসন্ত পৰিষ্কাৰ " ছবিখনে ১৭৯৮ চনলৈকে বাইবেলে সহ্য কৰিবলগীয়া দুখৰ অৱস্থাক সূচায়। বৰণ এই সময়ছোৱাৰ শেষত ফৰাচী ব'প্ৰুই না স্তিক্ত ই ইয়াক বজহুৰ স্মনত জকাই দিব, লগতে ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে নোহোৱা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব।

৪ পদ: " পৃথিৱীৰ প্ৰকৃতিৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা জলপানগছ দুজোপা আৰু প্ৰবীপ দণ্ড। "

এই " দুটা জলপানগছ আৰু দুটা লে'ম্প্ৰট্ৰাড " হৈছে ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাত সংগঠিত কৰা একে বাহু দুটা নিয়মবপ্ৰকীৰ্ত্তক। তেওঁৰ আত্মক কঢ়িয়াই অনা একে বাহু দুটা ধৰ্মীয় যুগৰ উত্তৰাধিকাৰ হৈছে বাইবেল আৰু ইয়াৰ দুটা নিয়মৰ গ্ৰন্থ। নিয়ম দুটাৰ প্ৰকল্পৰ বিষয়ে কে ৪:১১ৰ পৰা ১৪ লৈকে, " লে'ম্প্ৰট্ৰাড সোঁফাল লৈ আৰু বাঁওফাল লৈ বহা দুটা জলপানগছ " দৰে। আৰু ইতিমধ্যে, ৩ পদৰ " দুজন সাক্ষী "ৰ আগত ঈশ্বৰে জখৰিয়াৰ সাক্ষ্যত তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছিল " এই দুজনতে লেবুপত্ৰ যি সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰকৃতিৰ আগত থিয় হৈ আছে। " এই প্ৰকীৰ্ত্ত কৰা দত্ত, " তে'ল " ঐশ্বৰিক আত্মক বুজায়। " লে'ম্প্ৰট্ৰাড " যোষীচু খৰিষ্ট ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যি মোনৰ শৰীৰত নিজৰ পৰিত্ৰিকৰণত আত্মৰ পোছৰ আনিব (= ৭) আৰু মানুহৰ মাজত ইয়াৰ জন্ম বিয়পাই দিব, ঠিক যেনে কে প্ৰকীৰ্ত্ত কৈ লে'ম্প্ৰট্ৰাড ইয়াৰ " সাতটা " পাত্ৰ থকা তেজকাই পোছৰ বিয়পাই দিছে।

দুৱ: " সাত " লে'ম্পি থকা " মমবাতি " টোমাজৰ পাত্ৰটোৰ ওপৰত কেন্দ্ৰ কৰি বহা হৈছে; এই সপ্তাহৰ মাজত গৰাকৈ যি ইয়েইটৰ সপ্তাহৰ ৪ৰ্থ দিন, সেই দিনটো কৰে যাতে যা তেওঁৰ প্ৰযশ্চৰ্ত্তালক যত্নৰ দৰে, যিচু খৰিষ্ট " বলাদিন আৰু বলাদিন বন্ধ " কৰিলে, হিব্ৰু ধৰ্মীয় আচৰ দন.৯:২৭ত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ঐশ্বৰিক পৰিকল্পনা অনুসৰী সাতটা প্ৰবীপ থকা " চৰ্কাডাল " টোমোও সোঁফালে ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক বাৰত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিল।

৫ পদ: " যদি কেনেদৰে তেওঁলোকৰ ক্ষতি কৰিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা জুই ওলাই আহি তেওঁলোকৰ শত্ৰুৰ কণ্ঠস কৰে, আৰু কেনেদৰে যদি তেওঁলোকৰ ক্ষতি কৰিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁক এইদৰে বধ কৰিব লাগিব। "

ইয়াত, প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১৩:১০ পদৰ দৰে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰকৃত মনোমীত সকলক তেওঁৰ নিষেধ জ্ঞান নিশ্চিত কৰিছে যে, নিজকে বাইবেল আৰু ইয়াৰ বৰণত কৰা ক্ষতিৰ শাস্তি। এইটো এটা বাক্য যিটো তেওঁ নিজৰ বাবে

এৰা নতুন বৰে সংৰক্ষা কৰে। সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰাই ব্যোমৰ আৰ্হিৰে
ঈশ্বৰে নিজ কৰেই বোলেবসৈ তেচিনাক্ত কৰে, যাক "ঈশ্বৰৰ বাক্য" বুলি কোৱা হয়,
যত যিহেতু ওঁৰকৰ্তা কৰে তেওঁত ওঁকপ্ৰকৃষ্ণৰ আকৰ্ষণ কৰে।

৬ পদ: “ তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যদবাণীৰ দিনত যত বৰষুণ নপৰে তৰ বৰে
স্বৰ্গ বন্ধ কৰাৰ ক্ষমতা আছে, আৰু পানীৰ ওপৰত ক্ষমতা আছে, তেওঁলোকক
তেজলপৈৰণিত কৰিবলৈ আৰু যিমান ইচ্ছা সিমান সময়ত পৃথিবীক সকলোমহামাৰীৰে
আঘত কৰিবলৈ ”

আত্মই বাইবেলত উল্লেখ কৰা তথ্যৰ উল্লেখ কৰিছে। তেওঁৰ সময়ত এলিয়াই
ভাব দিয়াই ঈশ্বৰৰ পৰা লাভ কৰিছিল যে তেওঁৰ বাক্যৰ বাৰ্হিৰে বৰষুণ নহ’ব; তেওঁৰ
আগতমোচিয়াই ঈশ্বৰৰ পৰা পানীক তেজলপৈৰণিত কৰাৰ ক্ষমতা লাভ কৰিছিল আৰু
পৃথিবীক ১০ টা মহামাৰীৰে আঘত কৰিছিল। এই বাইবেলৰ সাক্ষ্যৰ আৰু অৰ্থক
গুৰুত্বপূৰ্ণ বৰণ শেষ দিনত ঈশ্বৰৰ লিখিত আৰু প্ৰৱৰ্তিত বাক্যৰ প্ৰতি অৰ্জু
কৰিলে এক ধৰণৰ মহামাৰীৰ সূচী হ’ব, প্ৰকাশিত বাক্য ১৬ অনুসৰী

ফৰাচীৰ প্ৰাৰম্ভিক বাস্তৱিকতা

ডাৰ্কলা ইটছ

৭ পদ: “ যিহেতু তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য শেষ হ’ব, তেতিয়াও গাধৰ্গ তৰপৰে উঠি
অহা জনুৱা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, তেওঁলোকক জয় কৰিব আৰু
তেওঁলোকক বধ কৰিব। ”

আত্মই ইয়াত আমাক মন কৰিবলগীয়া গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা এটা প্ৰকাশ কৰিছে;
১৭৯৩ চনৰ তৰিখে বাইবেলৰ সাক্ষ্য অন্তত পৰিলে বিনুত কৰিব বা? সেই সময়ৰ
ইয়াৰ শত্ৰু সকলৰ বাবে যিসকলে বাইবেলক অত্যাচাৰ কৰিছিল, বিশ্বাসৰ ভিত্তি
হিচাপে ইয়াৰ ঐশ্বৰিক কৰ্তৃত্বক অগ্ৰহণ কৰিছিল যথ, বজা, বজতন্ত্ৰাদি
অভিজ্ঞতৰো মান কথলিকপোপৰ শাসন আৰু ইয়াৰ সকলো ধৰ্ম্মৰু। এই তৰিখত
ঈশ্বৰে মিছা প্ৰক্টেষ্টেণ্ট ব্ৰিগসী সকলকো নিন্দ কৰে যিসকলে বক্ষ্যত্বত
ইতিমধ্যে তেওঁৰ শিষ্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখিব নোৱাৰে। ইন ডেনা 11:34, তেওঁৰ
বচিবত, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক "ভগৱান" বুলি আৰোপ কৰিছে: "যি সময়ত
তেওঁলোকে পৰিত্যক্ত, সেই সময়ত তেওঁলোকক অলপ সহায় কৰা হ’ব, আৰু বহুত
তেওঁলোকৰ সৈতে ভগৱান যিহেতু দিব। ফলস্বৰূপে জাতিয়নাস্তিকত প্ৰতিষ্ঠা
কৰিলে বাইবেলক লক্ষ্য কৰি ইয়াক নোহোৱা কৰাৰ চেষ্টা কৰা হ’ব। "তেওঁৰ
গলিৱৰ্চন"ৰ প্ৰকৃৰ বক্তৃত্ত ব্ৰহ্মৰ ইয়াক এটা নতুন "জন্ম" কৰি তোলে যিটো

এইবৰ " অগাধৰপৰা উঠিব লাগিছিল। " আদিপুস্ক ১:২ পদত সৃষ্টিৰ কাহিনীৰ পৰা ধৰা কৰা এই শব্দটোৰ সহায়ত আত্মাই আমাক সঁোৱাই দিয়ে যে যদি ঈশ্বৰ, ইয়াৰ সৃষ্টিৰূপ, অস্তিত্ব নাথাকিলহঁ তেন্তে নত পৃথিবীত কোনো জীৱনৰবাৰী শ নহ'লহঁ তেনে " অগাধ " হৈছে কোনো বাসিন্দাৰ পৰা বঞ্চিত পৃথিবীৰ প্ৰতীক, যাৰ্ত্তিয়াই " নাৰিকাৰ আৰু শূন্য "। এইদৰে ই আছিল " আব্ৰাহাম " আদিপুস্ক ১:২ অনুসৰি আৰু ই পুনৰ " হাজাৰ বছৰৰ বাবে, " যীচু খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় প্ৰকৃতিৰ প্ৰভাৱ পছিত জগতৰ শেষত যিটো এই অধ্যায় ১১ ত এইটো অনুসৰণ কৰা বিষয়বস্তু। কাৰণ বিন্দুৰ পুৰুষধৰ্ম কৰিবলৈ একত্ৰিত হ'ব জানে, বিনুত পুনৰনিৰ্মাণৰ বাবে যি বৃন্দাবন লাগে সেইবোৰৰ ওপৰত তেওঁলোক অতিৰিক্ত। এই সাক্ষ্যই তেওঁৰ পছিতমানৱত ইষ্টেশ্বৰৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে বিচ্ছিন্ন হ'লে বহন কৰিবপৰা ফলৰ প্ৰদৰ্শন আগবঢ়ায় তেওঁৰ উপকাৰীৰ ক্ষমতাৰ পৰা বঞ্চিত।

অগাধ " বুলি অতিৰিক্ত সৃষ্টিৰূপ ঈশ্বৰ আত্মাই আমাক পৃথিবীৰ আদি সৃষ্টিৰ প্ৰকাণ্ড আৰু অৱস্থাৰ কথাও সূচায়। এইদৰে এই সৃষ্টিৰ প্ৰথম দিনটোকে লক্ষ্য কৰি তেওঁ আমাক কৰিবপৰা " আনন্দৰ "ত ডুব যোৱা এখন পৃথিবী দেখুৱাইছে যিহেতু সেই সময়ত ঈশ্বৰে এতিয়াও পৃথিবীক কোনো তৰাৰপৰা দিয়া নাছিল। আৰু এই ধাৰণাটোৱে আধ্যাত্মিকভাৱে এই " অগাধৰপৰা উঠি অহা জন্মটোকে " প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৬:১২ পদৰ " চতুৰ্থ মাহে "ৰ সৈতে সংযোগ কৰা যাক " বসন্তৰ দৰে কলা সূক্ষ্ম " বুলি বৰ্ণনা কৰা হৈছে। প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৮:১২ পদৰ " ঠাণ্ডা শিঙি " ৰ সৈতে ও সংযোগ কৰা হৈছে যিটো " সূক্ষ্ম এক তৃতীয়াংশ চন্দ্ৰ এক তৃতীয়াংশ আৰু তৰাৰ এক তৃতীয়াংশৰ আঘাত " দ্বাৰা বৰ্ণনা কৰা হৈছে। এই প্ৰকৃতিৰ বৈশিষ্ট্যৰ জৰিয়তে আত্মাই ইয়াৰ বাবে বিশেষভাৱে " অন্তৰ্ভুক্ত " চৰিত্ৰ এটা আৰম্ভ কৰে। বিনুত এই " অন্তৰ্ভুক্ত " দৰ্শি আৰু অৱস্থাত ফ্ৰেন্স নজি ক্লকত চিন্তাবিদসকলক " পোহৰ " উপাধি দি মহিমামণ্ডিত কৰিব। তেতিয়া আমি মৰ্থ ৬:২৩ ত উদ্ধৃত যীচু খ্ৰীষ্ট বাক্যৰে মনত পেলাওঁ " বিনুত যদি তোমাৰ চকু বোহা হয়, তেন্তে তোমাৰ গোটোই শৰীৰটো আনন্দৰ বাবে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। সেইবাবে তোমাৰ মাজ তথকা পোহৰ যদি আনন্দৰ হয় তেন্তে সেই আনন্দৰ কৰ্মই নমহান " এইদৰে অন্তৰ্ভুক্ত বিনুত চিন্তাই ধৰ্ম্মীয় আত্মাৰ বিনুত যুদ্ধ কৰিবলৈ যায় আৰু এই নতুন মুক্তবাৰী আত্মটো সময়ত চলি থকাৰ আৰু প্ৰাৰ্থনা জগতখনৰ ওপৰত বৰি পৰিব... খ্ৰীষ্টান বুলি কোৱা হয় আৰু ই জগতৰ শেষলৈ কেনি জিৰুক প্ৰভাৱ বৰ্খাব। ফৰাচী বিনুত লগে লগে " আনন্দৰ " পা পৰসৈতে চৰিত্ৰ লবৰাৰে থিত পলিয়া।

বৰ বণ, ইয়াৰ লগে লগে মুক্ত চিন্তাৰ দৰ্শনিকসকলে লিখি গ্ৰন্থসম্ভাষণে। আৰম্ভণি হয়; যিয়ে ইয়াক দাখিলে ২-৭-৮ পদৰ ভৱিষ্যদ্বাণী সমূহত গ্ৰীচৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ "পা প"ৰ সৈতে সংযোগ কৰে। এই নতুনৰূপিত পৰামৰ্শে ইবলেৰসৈতে প্ৰতিযোগিতা ত অৱতীৰ্ণ হ'ব আৰু ইয়াক সজ্ঞা কৰত সফল হ'ব, এক বিশাল অনুপাতত নিন্দা কৰ "যুদ্ধ" সৈতে সকলোতকৈ ওপৰত মত দৰ্শাত। বিপ্লৱৰ পিছত আৰু দৰ্শিত্য বৈশিষ্ট্যসমূহ পিছত এই অনুশ্লিষ্টৰে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ মানৱতাবাদবদৰ্শিত্যগ্ৰহণ কৰিব, মূল অসহযোগিতাৰ সৈতে বিপৰীতমুখী আৰু এইদৰে ভৱিষ্যত, বিনুত মত দৰ্শাত "যুদ্ধ" অব্যাহত আছে। এই "স্বাধীনতা"ৰ বাবে প্ৰচেষ্টা যিমানহে সকলোতকৈ কৰিবলৈ সাজু হ'ব। আচলতে তেওঁলোকে নিজৰ জাতি, নিজৰ নীতিপত্ৰক বলিদান দিব আৰু ঈশ্বৰে প্ৰাৰম্ভ কৰা মৃত্যুৰ পৰা সাৰি নাযায়।

৮ পদ: "আৰু তেওঁলোকে মৃতদেহবোৰে মহানগৰৰ বলিত পৰিত্যজিব, যিখন মহানগৰক আধৰুৱা কৰিছে। চদমে আৰু মাচিবুলি কোৱা হয়, য'ত আমাৰ পুৰুষক কৰু চৰ্চিয়া হৈছিল।"

"মৃতদেহ" সমূহসেই "দুজন সাক্ষী"ৰ যিবিলাকৰ প্ৰথম আক্ৰমণৰ বীকণে এক খন "চহৰ"ৰ "চহৈদ" ত মৃত্যুদণ্ড দিয়া হয়। এই "চহৰ" পৰেছ আৰু উল্লেখ কৰা "চহৈদ"ক কক্ষাগত কৰে "প্ৰচ লুই চতুৰ্দশ", "প্ৰচ লুই পঞ্চদশ", "প্ৰচ জিলা বিপ্লৱ", আৰু বৰ্ত্তমানৰ "প্ৰচ দোলা কনকৰ্ড" বুলি কোৱা হৈছিল। নাস্তিকতাই কৈনো ধৰ্মীয় ৰূপত কৈনো উপকাৰ নকৰে। গলিটেণ্টিন পিন্থ ভুক্তান্তৰী সকলৰ ধৰ্মীয় সংযোগৰ বাবে ইহুদ আঘতপ্ৰাপ্ত হয়। আৰু "চতুৰ্দশ শতিকা"ৰ বৰ্ত্তাই শিকোৱাৰ দৰে লক্ষ্য হৈছে প্ৰকৃত পোহৰ (সূৰ্য), সামূহিক মিছা পোহৰ (চন্দ্ৰ), আৰু যিকৈনো ব্ৰহ্মগত ধৰ্মীয় দূত (তৰা)। তদুপৰি কিছুমান দুৰ্ভাগ্যগ্ৰস্ত ধৰ্মীয় ৰূপক এই চৰিত্ৰ গ্ৰহণ কৰা হয় যি সৈবোৰে প্ৰধান নাস্তিকতাবাদী নীতি-নিয়ম মানি চলে। এইদৰে কিছুমান পুৰোহিতক উপহাসত "জিফ্ৰ" নাম দিয়া হয়। স্পৰ্শিতো ফ্ৰান্সৰ ৰাজধানী পৰেছক "চদমে" আৰু "ইজিপ্ত"ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে। স্বাধীনতাৰ প্ৰথম ফল আছিল পৰম্পৰাগত সামাজিক আৰু পাৰিবাৰিক নীতি-নিয়মৰ ভগ্ন যিহেৰে লগে লগে যেনে অত্যাচার। এই তুলনাই সময়ৰ লগে লগে কৰুণা পৰিণতিৰ সৃষ্টি কৰিব। আত্মাই আমাৰ কইনাৰ দৰেই এই নগৰখনে "চদমে" আৰু "মাচিব"ৰ ভাগ্যভাগ্য কৰিব, যিটো ঈশ্বৰৰ বাবে পা প আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষৰ সাধৰণ প্ৰকৃতি হৈ পৰিছে। দাখিলে ২:৭-৮ পদত নিন্দা কৰ "গ্ৰীক" "দৰ্শনিক" "পা প"ৰ সৈতে ওপৰত স্থাপন কৰা সংযোগ ইয়াত

নিশ্চিত কৰা হৈছে। গ্ৰীক পাপৰ এই ঐশ্বৰিক কলংক সম্পূৰ্ণৰূপে বুজিবলৈ আহক
 আৰ্মি এই কথাটো বিবেচনা কৰা য়ে, এথেন্সৰ বসিন্দাসকলৰ আগত শূভবৃত্ত
 উপস্থাপন কৰিবলৈ দৰ্শনিক শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি, পঁচনিপোন্ধৰে বিফল
 হ'ল আৰু তেওঁক সেই ঠাইৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰা হ'ল। এই কাৰণেই দৰ্শনিক
 চিন্তাৰ চৰিকল সৃষ্টিৰত ঐশ্বৰ শত্ৰু হৈ থকাৰ বা সময়েৰ লগে লগে আৰু
 শেষলৈকে "পেৰিছ" নামৰ এই চহৰখনে যেনে আৰু ধৰ্মীয় পাপৰ প্ৰতীক এই দুটা
 নামৰ সৈতে তুলনা বসতি কৰি থকাৰ, আৰু নিজৰ কাৰুণ্য জৰিয়তে সন্মতি দি।
 ইয়াৰ "পেৰিছ" নামৰ আঁৰত "পেৰিছ" শব্দৰ উত্তৰাধিকাৰ নথিত হৈ আছে, যিটো
 শব্দৰ কলটকি উৎপত্তি অৰ্থ হৈছে "কলড্ৰাৰ সেই সকল, যিটো নাটকীয়ভাৱে
 ভৱিষ্যৎবাণীমূলক নাম। বোম্বাই যুগত এই ঠাইখন আছিল মিচৰীয়াসকলৰ দৰে
 আইছৰিপোতজিক উপাসকসকলৰ দ্বাৰা, কিন্তু টেম্পলৰ বজা পুৰণি প্ৰিয়ামৰ পুত্ৰ
 পেৰিছৰ দৃশ্যটো আৰু কুৎসিত্তিৰ্ভূত আছিল। গ্ৰীক বজা মনে লোহৰ পত্নী
 সূন্দৰী হলে নবসৈতে হোৱা ব্যৰ্থ চৰণ লেখক তেওঁ গ্ৰীচৰ সৈতে যুদ্ধৰ বাবে দায়ী
 হ'ব। বিফল যোৱাৰ পাছত গ্ৰীকসকলে আঁতৰি গ'ল আৰু সাগৰৰ পাৰত এটা বশিলা
 কাঠৰ ঘোঁৰা এৰি গ'ল। গ্ৰীক দেৱতা বুলি ভাবি ট্ৰ'জানসকলে ঘোঁৰাটোকে
 চহৰখনলৈ আনিলে আৰু মাজ নিশাযে ত্ৰীয়া মদ আৰু দল শেষ হ'ল, তেতিয়া গ্ৰীক
 সৈন্যসকলে ঘোঁৰাৰ পৰা নামি মনোমনে উভতি অহা গ্ৰীক সৈন্যৰ বাবে দুৱাৰ মুকলি
 কৰিলে; আৰু নগৰৰ সকলো বসিন্দা বজাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি নিম্নতম প্ৰজাতিৰ
 হত্যা কৰা হ'ল। এই ট্ৰ'জানৰ কাৰুণ্য শেষ দিনত পেৰিছক হৰা বন্ধাৰণ
 পাঠটোকে আওকাণ কৰি ই নিজৰ ভুক্তগত উপনিবেশিকৰণৰ শত্ৰুৰ বৈষম্য বসতি
 স্থাপন কৰি নিজৰ ভুলবশত পুনৰ্বৃত্তি কৰি। পেৰিছ নাম লোৱাৰ আগতে
 চহৰখনৰ নাম আছিল "লুটেট্ৰিয়া" যাৰ অৰ্থ হৈছে "দুগন্ধ জলাশয়; ইয়াৰ দুখজনক
 অগ্নিৰ গতেই অনুষ্ঠানটো। " ইজিপ্ত "ৰ সৈতে তুলনা কৰাটো ন্যয্য কাৰণ
 গণৰাজ্যৰ দীৰ্ঘা সন্যাস্থা গ্ৰহণ কৰি ফৰেন্স আনুষ্ঠানিকভাৱে পশ্চিমীয়া বিশ্ব
 প্ৰথম পাপৰ শাসন্যাস্থা হিচাপে পৰিগণিত হয়। এই ব্যৰ্থ প্ৰকাশিত বাক্য
 ১৭:৩ পদত নিশ্চিত কৰা হ'ব " জুত " ৰ " বজ " ৰঙা, যিটো শেষ দিনৰ
 বজা তন্ত্ৰ আৰু গণতন্ত্ৰ মতিৰ জোঁটৰ প্ৰতিমূৰ্তি, ফৰেন্স আৰু নিৰ্মিত।
 এইদৰে কোৱাৰ দ্বাৰা : " তত তেওঁলোকৰ প্ৰকৃক কৰ চতৰ্দ্দা হৈছিল", আত্মই
 ফৰাচী নাস্তিকতৰ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসক প্ৰত্যক্ষণ আৰু ইহুদী জাতিয়মটো হ'ব
 খ্ৰীষ্টক প্ৰত্যক্ষণৰ মাজত তুলনা প্ৰতিষ্ঠা কৰা; কাৰণ দুয়োটা পৰিস্থিতি এক

আৰু ইহঁতে একে পৰিণতি আৰু একে ধৰণৰ অধৰ্ম আৰু অধৰ্ম ফল বহন কৰিবা।
এই তুলনা পৰৱৰ্তী পদবোৰত চলি থকাৰ বাবে।

ইয়াৰ ৰাজধানীক "মচিব" বুলি অভিহিত কৰি গৈ শঙ্কৰ ফৰেন্সক ফৰেন্সৰ সৈতে
তুলনা কৰিছে, যিটো তেওঁৰ ইচ্ছাৰ বিৰোধী মানৱ প্ৰতিবেদন আৰু ধৰণৰ।
ত ই ধৰ্ম নোহোৱাকৈ এই বিদ্ৰোহী স্থিতি বজা ইৰখি। ত ইৰ ফলৰ পৰা
ক'ৱাওকোনো ধৰণৰ অনুতপনহ'ব। "কোৱাকৈ আৰু আৰু কোৱা" বুলি কৈ
ত ই গৈ শঙ্কৰ নিন্দা কৰা পা পৰৱৰ্তী তৰত আটাইতকৈ বেয়া পা পকৰিব; এইটো "পোছ"।
বুলি কোৱাৰ দৰা, "ত ইৰ মানৱ অধিকাৰৰ "অধিকাৰ" প্ৰতিষ্ঠাপক চিন্তাৰ দি,
যি সকলো গৈ শঙ্কৰ অধিকাৰ বৰবৰিধিত কৰে। আৰু বহু জনগোষ্ঠীয়ে ত ইৰ আৰু
অনুকৰণ কৰিব, আনকি, ১৯১৭ চনত, শক্তিশালী ৰাছিয়াই যিয়ে ত ইক "মৰ্চ
টুৰ্মপট্ট"ৰ সময়ত পৰমাণুবোমাৰে ধ্বংস কৰিব, যিটোৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল
ক'লটিকভাষাত "পোৰ্চী" নামেৰে, যাৰ অৰ্থ "কলডকাৰ"। সেয়েহে তে ই শেয়েলৈ ক'লে ই
পৰীক্ষাবোৰত গৈ শঙ্কৰ দেখা ত অক্ষয় হৈ থকাৰ যিয়ে ত ইক ধ্বংস কৰাৰ প্ৰস্তাৱ
ধ্বংস কৰি। ৰাৱণ তেওঁ ত ইক লক্ষ্য হিচাপে লৈছে আৰু ত ই আৰু নাথাকিলে ত ইক
এৰি নদিয়া।

৯ পদ: " আৰু সকলো জাতি জনগোষ্ঠী, ভাষা আৰু জাতিৰ মানুহে নিজৰ
মৃতদেহবোৰ সাড়তে নিন্দিত থকা আৰু তেওঁলোকৰ মৃতদেহবোৰ কবৰত ৰখিবলৈ
নদিবা "

১৭৮৯ চনত ফৰেন্সক জনসাধাৰণৰ প্ৰতি প্ৰকাশ কৰা আৰু ১৭৯৩
চনত তেওঁলোকৰ নিজৰ ৰাজ্য আৰু তৰ পিছত তেওঁলোকৰ ৰাণীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া,
দুয়োৰো শৰিৰ ছন্দ চহৰখনৰ বহুৎকৈ নক্ষীৰ চহৰত কক্ষাগতভাৱে "প্ৰচলিত
প্ৰদৰ্শন", "প্ৰচলিত জিলা বিপ্লৱ", আৰু বৰ্ত্তমান, "প্ৰচলিত জিলা কনকৰ্ড" বুলি কোৱা
হয়। ধ্বংসাত্মক কক্ষীয় সময়ৰ বাবে "সাড়তে নিন্দিত" বুলি কোৱাৰ দৰা
আত্মাই ভাৰতীয় যুদ্ধখনকো সামৰি লোৱা যেন লাগে য'ত ১৭৯২ চনত
বিপ্লৱী সকলে ইউৰোপীয় ৰাজ্যসমূহৰ বয়লিষ্ট সৈন্যৰ সৈতে মুখামুখি হৈছিল আৰু
পৰাস্ত কৰিছিল যিয়ে ৰাণী মৰী-এণ্টোৱানটোৰ উৎপত্তিস্থ পৰিয়ালৰ দেশ
অষ্ট্ৰিয়াৰ ধৰ্ম গণতন্ত্ৰক ফৰেন্সক আক্ৰমণ কৰিছিল। এই ঘণাৰ উৎপত্তি
বুৰ্জ বুলি হ'লে মনত ৰখিব লাগিব যে পোপ-ৰাজ ৰমতিজোঁটৰ ১২৬০ বছৰ ধৰি
কৰা সকলো ধৰণৰ জোৰ-জবৰদস্তীয়ে শোষণ, দুৰ্ব্বাসা, নিৰ্যাতন আৰু
সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংসপ্ৰাপ্ত ফৰাচী জনসাধাৰণক বিৰক্ত কৰি পেলাইছিল চতুৰ্দশ

লুইৰ ঘৃণনীয় আড়ম্বৰে আৰু প্ৰচলিত লুই দুৰ্নীতিপৰায়ণ, অশীল বজা বশে যৰদুটা
ৰজতক্ষণ শযেতঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ ধৰ্মক্ষণ পাৰ্থক্যে ভৰাই পোৱা লাগে। সাৱধান!
গণৰাজ্য ফৰেন্স বৰে আশীৰ্বাদ নহয় আৰু নহ'বও। ই শযেতৈকপ্ৰচলিত ৰূপত
ঈশ্বৰ অৰ্চনাপৰিচালনা কৰিব আৰু নিজৰ ইশেই ভুলবোৰ কৰিব যিবোৰে ইয়াৰ
পতনৰ কাৰণ হ'ব। এই বক্তব্যত শাসনব্যৱস্থাতে, নিজৰ উৎপত্তিস্থানত,
"মানৱ অধিকাৰ" আৰু মানৱতাবাদবদলেই পৰিচালিত যেনেদৰে মৌলিক বক্তব্য কৰিব
আৰু নিজৰ অন্তৰ্ভুক্তিৰ দৰে, ভুক্তভোগীক হত্যা কৰিব। আনকি ই শত্ৰুক আদৰ্শ
ল'ব আৰু নিজৰ ভুক্তভোগী সংস্থাপন কৰিব, আগতে দেখা দৰে গ্ৰীকসকলে এৰি থৈ
যোৱা কাঠৰ ঘঁৰাতো প্ৰস্তৰৰ বাবে বিখ্যাত ট্ৰ'জান চহৰৰ বিখ্যাত
উদাহৰণটো আটাইতকৈ বেয়া লাগে অনুকৰণ কৰিব।

১০ পদ: "আৰু পৃথিবীত বাস কৰা লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আনন্দ
আৰু আনন্দিত হ'ব আৰু ইজনে সিজনক উপহাস কৰিব;

এই পদটোত আত্মইশেই সময়ক লক্ষ্য কৰি লৈছে যোৱা গণগণৰ
কনসৰব দৰে ফৰাচী দৰ্শনিক দুইটা ই আন পৰ্শ্বমীয়া জাতিসমূহত ইয়াৰ বদৰে
ব্যৱহাৰ কৰিব আৰু ব্যৱহাৰ কৰিব। ইয়াত "ঈশ্বৰ" বা "কলৰচন" চিহ্নিত কৰা হৈছে;
য'ত "সুক্ষ্ম চুল্লিৰ বসন্তৰ দৰে কাল হৈ পৰে": মুক্ত চিন্তাবিদৰ দৰ্শনিক কিতাপৰ
দৰে সজ্জা হৈ ইবলৈ পৰিণত হৈছে।

আধুনিক পঠনত, যি চৰ্চনাৰ্চনাসকলক সংজ্ঞায়িত কৰা "সুক্ষ্ম জঘন
নাগৰিক" সকলৰ দৰে নহয় "পৃথিবীৰ সন্দেহসকলে" আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰটো আৰু
অধিক সাধাৰণভাৱে ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সত্যৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষী মানুহক নিৰ্ধাৰণ
কৰে। ইউৰোপীয় ৰাজ্যসমূহৰ জনসাধাৰণ আৰু ততোকৈ বেছি আমেৰিকাৰ
জনগোষ্ঠীসমূহে ফৰেন্স ফলচৈ ইথৰ। ততএৱ জনগোষ্ঠীয়ে নিজৰ ৰাজতন্ত্ৰ
আৰু থলকি থলকি ধৰ্ম চৰ্চাৰে যিবোৰ ইবলৈ পৰাজনগোষ্ঠী, "দুজনসকল
"কইয়াৰ "নৰক" বা "যজ্ঞ" "ৰ ভূবৰ্গ দিয়া প্ৰকৃত "যজ্ঞ" "যিবোৰ অৱশ্য
কৰিলে শেষৰ দিনৰ বাবে সংৰক্ষিত, মিছা ধৰ্মীসকলক ধৰ্ম কৰিবলৈ যিসকলে
নিজে ইচ্ছাৰণ মূলকভাৱে এই ধৰণৰ ভূবৰ্গ বিশ্বাস কৰে, প্ৰকাশিত বক্তব্য
১৪:১০-১১ অনুসৰী ফৰেন্স বাহিৰতো এক ধৰণৰ জোৰদৰ বলি হোৱা
বিদেশী সকলে এই পদক্ষেপৰ পৰা লাভৱান হ'ব পৰাৰ আশা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।
এই কথাটো আৰু বেছি যিহেতু ইবলৈ মানৱ আগতে যোৱা লুইয়ে দিয়া ফৰাচী
সম্বন্ধৰ ফলত উত্তৰ আমেৰিকা বনতুন আমেৰিকা ইইংলেণ্ড আৰু পিতৃৰ পৰা

নজিৰ মুক্ত কৰি স্বাধীনতা লাভ কৰিছিল। স্বাধীনতা ই খোজ বাঢ়িছিল আৰু অতি সোমকালৈ বহু জনগোষ্ঠীক জয় কৰি। এই বন্ধুত্বৰ চিন হ'লি পো " তেওঁলোকে ইজনেসেজি নকউপহাৰপঠা বা " ইয়াৰে এটা উপহাৰ আছিল ১৮৮৬ চনত নিউয়ৰ্কৰ পৰিত থকা এটা দ্বীপত স্থাপন কৰা "ষ্ট্ৰীট অৱলিবিৰ্ট "ৰ আমেৰিকানসকলক দিয়া ফৰাচী উপহাৰ আমেৰিকানসকলে এই ইংগিত ঘূৰাই দি এটা প্ৰতীকৰূপে আগবঢ়াইছিল যিটো ১৮৮৯ চনত স্থাপন কৰা পৰিছত আইফাৰ লটাৱাৰৰ ওচৰৰ চাইননদীৰ মাজৰ এটা দ্বীপত অৱস্থিত। ঈশ্বৰে এই ধৰণৰ উপহাৰ কলঙ্ক কৰি লয়, যিয়ে ইয়াৰ আধ্যাত্মিক নিয়মক আওকাণ কৰাৰ লক্ষ্যৰে অত্যাধিক স্বাধীনতাৰ অভিশাপ পাঠন কৰা ভগবতৰ আৰু নিম্নায়কপ্ৰকাশ কৰে।

১১ পদ: " সাডেৰ্ণেৰ্ণি দিনৰ পাছত ঈশ্বৰৰ পৰা জীৱনৰ আত্ম তেওঁলোকে মাজলসেমা ই গ'ল, আৰু তেওঁলোকে ভৰিৰ ওপৰত থিয় হ'ল;

১৭৯২ চনৰ ২০ এপ্ৰিলত ফৰেন্সক অষ্ট্ৰিয়া আৰু পুৰুষিয়াই পুৰ্বৰ্ণি ১৭৯২ চনৰ ১০ আগষ্ট ইয়াৰ বজাৰ যোডশ লুইক উৎখা কৰে। ১৭৯২ চনৰ ২০ ছেপ্টেম্বৰত অলমতিৰ প্ৰতীকসকলে বিজয়ী হয়। ১৭৯৩ চনৰ ২১ জানুৱাৰীত বজাৰ যোডশ লুইক গলিণেৰ্টিনেৰে হত্যা কৰা হয়। জুলাইত একনাযকত্বাদী ববস্পৰ্ণিয়ে আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকলক পালপাতি গলিণেৰ্টিনে হত্যা কৰা হয় ২৮, ১৭৯৪ চনত ১৭৯৫ চনৰ ২৫ অক্টোবৰত "কনভেনচনৰ ঐহিত "ডাইবক্টৰী " স্থাপন কৰা হয়। ১৭৯৩ আৰু ১৭৯৪ চনৰ দুটা "টেবৰ" একে লগমতে এবছৰহে চলিছিল। ১৭৯২ চনৰ ২০ এপ্ৰিলৰ পৰা ১৭৯৫ চনৰ ২৫ অক্টোবৰৰ ভিতৰত মই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা " সাডেৰ্ণেৰ্ণি দিন " বা " সাডেৰ্ণেৰ্ণি বছৰ " ৰ এই সময়ছোৱাটো যথেষ্ট নিখুঁতভাৱে সজ্জা বুলি পা ইছলিঁ। বৰ্নিত মই ভাবোঁ যে সময়সীমাটো আধ্যাত্মিক বাৰ্তা কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে। এই সময়ছোৱাই ডেবস্পত্ৰক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, যিয়ে যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাক্ষৰি পৰিচয়ৰ ইংগিত দিব পাৰে, যিটো হুবহু " সাডেৰ্ণেৰ্ণি ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক দিন " চলিছিল আৰু মটীহ যীচু খ্ৰীষ্টৰ মৃত্যুৰ লগে লগে শেষ হৈছিল। আত্মাই তেওঁৰ কক্ষৰ বাইবেলৰ সৈতে তুলনা কৰিছে, তেওঁৰ " দুজন সাক্ষী ", " যিসকলে পৰিছৰ প্ৰচাৰ ডীলাৰ ভিলুচনত জৰ্জাৰ আগত ওকালত কৰিছিল আৰু শক্তি ইছিল এই তুলনাৰ দ্বাৰা, বাইবেল এই বিশ্বাস, যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে চিনাক্ত কৰা হৈছে, যি, ইয়াত, পুনৰ কৰুচত দিয়া হৈছে আৰু " বৰ্ণিত দিয়া হৈছে ", প্ৰকাশিত বাক্য ১:৭ পদত ইংগিত দিয়াৰ দৰে। বক্তাৰ বনপানীয়ে শেষত ফৰাচী জনসাধাৰণক আতংকিত কৰি তুলিলে। লগতে, বক্তৃতা সন্মিলনৰ ইয়াৰ নত

মাক্ৰিমিলিয়ান ববস্পৰ্যেৰে আৰু তেওঁৰ বন্ধু বা উখন আৰু চেণ্টেজ য্তক ফাঁচী দিয়াৰ পিছত সাৰাংশ আৰু পদ্ধতিগত ফাঁচী বন্ধ হৈ যায়। ঈশ্বৰ আত্মই মানুহৰ আধ্যাত্মিক পৰিহাৰ পুনৰ জগাই তুলিলে আৰু ধৰ্ম চৰ্চা বৈধ হৈ পৰিল, আৰু সৰ্বপৰ্ব মুক্ত হৈ পৰিল। স্বাক্ষৰ "ঈশ্বৰ ভয়" পুনৰ আবিষ্কৃত হৈছে আৰু বইবেলৰ পৰ্ব আৰু পুনৰ জগাই তুলিছে, বিনুত পৃথিৱীৰ শায়েলৈ বহুইয়াৰ বৰিদ্ধ যুঁজি আৰু প্ৰতিযোগিতা ত অৱতীৰ্ণ হ'ব মুক্ত চিন্তাবিদসকলে লিখি দৰ্শনিক বৰ্ত্ত পৰোক্ষ যোৰণিক আৰু ইয়াৰ সকলোৰে ভিন্নৰূপৰ উৎস।

১২ পদ: “আৰু তেওঁলোকে স্বাক্ষৰ পৰা এটা মাত্ৰ নালি “ইয়ালৈ উঠ আহক

১৭৯৮ চনৰ পিছৰ বইবেল “দুজন সাক্ষী”ৰ ক্ষমতা প্ৰকাশ্য।

যীচুৰ সৈতে তুলনা অৱস্থাত আছে, বাৰণ তেওঁৰ মনোমীতসকলক (ইলিয়া ভাবদীৰ পিছত তেওঁলোকে চকুৰ সন্মুখত স্বাক্ষৰ উঠি অহা দেখিছিল। বিনুত, পাছলৈ তেওঁৰ অন্তিম বাৰৰ নিক্ষেপিত সকলোও একে বা মকৰৰ। তেওঁলোকে শতৰূপে তেওঁলোকে মাত্ৰ স্বাক্ষৰ উঠি যোৱা দেখিব য'ত যীচুৰ তেওঁলোকে নিজৰ ওচৰলৈ টানি। ঈশ্বৰ তেওঁৰ বাৰ্ষিক যি সম্বন্ধ দিয়া একে ই তেওঁৰ নিক্ষেপিত যীচু খ্ৰীষ্টৰ বাবে আৰু ফৰাচী বপ্তিমাৰ এই প্ৰসংগত ১৭৯৮ চনৰ পিছৰ বইবেল ১৯৯৪ চনত, ১৫০ বছৰৰ শান্তি দীঘলীয়া সময়ছোৱাত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:৫-১০ পদত “পাঁচ মাহ”ৰূপত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। ষোড়শ লুইৰ মৃত্যু, ৰাজতন্ত্ৰ অন্ত আৰু বন্দী পোষৰ মৃত্যুৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১-৩ পদত “সাগৰৰ পৰা উঠি অহা জুনুটো”ৰ “ধৰ্মীয় অসহযোগিতা কম্বন্ধেৰে আঘাত কৰে। ডাইবেক্সীৰ কনকৰ্ডটো নিজৰ ঘাঁত ল কৰে, বিনুত ই ধ্বংস হোৱা ৰাজকীয় সম্বন্ধৰ পৰা আৰু লভা নহয়, ই আৰু শায়েৰ সময়লৈ অত্যাচাৰ নকৰে যোৱা প্ৰকট যোগে অসহযোগিতা ই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১১ পদত “পৃথিৱীৰ পৰা উঠি অহা জুনুটো” নামেৰে প্ৰকাশ পাৰে।

১৩ পদ: “সেই সময়ত মহান ভূমিকম্প হ'ল আৰু নগৰৰ দশম ভাগ পৰিত হ'ল আৰু সেই ভূমিকম্প পতন হ'ল বালক নিহত হ'ল আৰু বাকী সকলে ভয় খালে আৰু স্বাক্ষৰ ঈশ্বৰক মহিমা কৰিলে।”

এই সময়ত (সেই ঘণ্টাটো) আধ্যাত্মিক ৰূপত ১৭৫৫ চনত লিছবনৰ ভূমিকম্প প্ৰপঞ্চৰ দৰা ইতিমধ্যে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা “ভূমিকম্প” পূৰ্ণ হ'ল, যিটো Apo.6:12 ৰ “মৰ্চা জীল”ৰ বিষয়বস্তুৰ সৈতে জড়িত। ঈশ্বৰ আত্মৰ মতে পৰিচ্ছিন্নৰ্থন জনসংখ্যাৰ “দশম ভাগ” হুৱাই পালে লা বিনুত আন এটা অৰ্থ

দন.৭:২৪ আৰু এপো.১৩:১ অনুসৰ্চিন্তিত হ'ব পাৰে, "দহট শিং" বা পোপৰ বোমো ন ক থলকিধ্বংস অধীনত থকা পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টান ৰাজ্যসমূহৰ দশম অংশ বোমো বোমো ন ক থলকি গীৰ্জাৰ "জয়ন্ত কন্যা" বুলি গণ্য কৰা ফৰ্ণান্স না স্তৰ্জিত বাদৰ মাজত পৰে, ইয়াৰ সম্বন্ধৰ পৰা বঞ্চিত হয় আৰু ইয়াৰ কৰ্ত্তব্য ধ্বংস কৰালৈকে আগবঢ়িয়ায়। ৪ৰ্থ শিঙাই ইয়াক প্ৰকাশ কৰিলে, "সূক্ষ্ম এক তৃতীয়াংশ আঘাত কৰা হয়"; "এই ভূমিকিম্ পতসা ত হাজা বমানুহ নহিত" বৰ্ত্তাই এই কথা নিশ্চিত কৰা য়ে: এই ৰজনৈতিক আৰু সমাজ ভূমিকিম্ পতধ্বংস "পূৰ্ব" (সাতজন সোই সময়ৰ ধ্বংস পৰিত্ৰাণ), একাংশ (এক হাজাৰ) নহিত হৈছিল।

১৪ পদ: "দ্বিতীয় দুখ পাৰ হৈ গ'ল। চোৱা, তৃতীয় দুখ সোঁৱৰ লগো হ'ব "।

এইদৰে ত্ৰিবিধ তেজ বোমোই ঈশ্বৰৰ ভয়ক পুনৰ জগাই তুলিলে আৰু "আতংক বন্ধ হৈ গ'ল", তৰ ঐতিহ্য প্ৰথম নোপোহা যি নৰ সাম্ৰাজ্য হৈ ল'লে, "ঈগলে" শেষৰ তিনিটি "শিঙা" ঘোষণা কৰিলে, পৃথিবীৰ বসিন্দাসকলৰ বাবে তিনিটি "মহান দুখ"। যিহেতু এই ঘোষণা ১৭৮৯ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনলৈকে ফৰাচী বিপ্লৱৰ পিছত কৰা হৈছে, গতিকে ১৪ নং পদত ইয়াৰ বাবে আৰোপ কৰা "দ্বিতীয় দুখ" ইয়াৰ সৈতে প্ৰত্যক্ষভাৱে জড়িত হ'ব নোৱাৰে। বৰ্নুত আত্মৰ বাবে ই আমাক ককোৱাৰ মাধ্যম য়ে যীচু খ্ৰীষ্টৰ মহিমা ত্যাগৰ অহাৰ ঐক্য আগত ইফৰাচী বিপ্লৱৰ এক নতুন ৰূপ আবিষ্কাৰ হ'ব। এতিয়া, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১৩ অনুসৰ্চ "দ্বিতীয় দুখ" স্পষ্টভাৱে ঈশ্বৰ বিষয়বস্তুৰ সৈতে জড়িত প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১৩ পদৰ শিঙা যিয়ে, যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁলোকৰ মৰ্ত্ত্যকোণ শত্ৰু শেষ বিদ্ৰোহী সকলক নিঃশেষ কৰি নিজৰ বশ্বসী দাসসকলৰ অনায়াস নিন্দা কৰাৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ উত্তৰিত হাৰ আগত, হুবহু, "মানুহৰ এক তৃতীয়াংশ কহত্যা কৰিব"। আৰ্মিবিজয়ী বা বোমো, ফৰাচী বিপ্লৱী সকলে সৃষ্টি কৰা হত্যাকাণ্ড দৰেই ঈশ্বৰে তৃতীয় বশ্ববিদ্ৰোহ হত্যাকাণ্ড আয়োজন কৰিছে, এইবাৰ পাৰমাণৱিক যিয়ে পৃথিবীৰ বসিন্দাৰ সংখ্যা যথেষ্ট হ্ৰাস কৰিব, ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে নষ্ট কৰাৰ আগত যিয়ে ইয়াৰ মূল "অগাধ" দিশটো পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব, যীচু খ্ৰীষ্ট চূড়ান্ত ধ্বংসাত্মক হস্তক্ষেপৰ পিছত।

"দ্বিতীয় দুখ" ৰ দ্বিত অৰ্থ আধ্বমিক ৰাণত চূৰ্ণ শিঙা কয়ম্বল লগত সংযোগ কৰে। প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ গঠন খ্ৰীষ্টান যুগৰ সময়ক দুটা ভাগত বিভক্ত কৰিছে। প্ৰথমটোত "দুখ" য়ে ১৮৪৪ চনৰ আগত শাস্তি পোৱা দোষীক শাস্তি দিয়া আৰু দ্বিতীয়টোত ১৮৪৪ চনৰ পিছত পৃথিবীৰ শেষৰ ঐক্য আগত শাস্তি পোৱা দোষীক শাস্তি দিয়া। এতিয়া, দুটা শাস্তিমূলক ৰাণ লেবীয়া পুস্তক

২৬:২৫ পদত তেওঁৰ চতুৰ্থ শাস্তিৰ্কাৰি অৰ্থাৎ দিছে: "মই মোৰ নিয়মবপেক্ষশিৰ্ষে ল'ব পৰা তৰোৱাল পঠিম।" প্ৰথম শাস্তিৰ্কাৰি ই সকলক আঘাত কৰিছিল যিসকলে সংস্কৰৰ বৰ্ত, যি চুৱা তেওঁৰ মনোমী ত সকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা বস্তু গ্ৰহণ কৰা নাছিল আৰু দ্বিতীয়টো: যিসকলে ৮৪৩ চনৰ পৰা এই সংস্কৰ সমুপৰণ কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ প্ৰায় ক্ষেপিতা কৰ্তাৰ সঁহাৰ নিদিয়া সকলক যা তকৰিছিল ঈশ্বৰে যি প্ৰায় শক্তি পোহৰৰ দৰাৰ এই স্মৰণীয় সংস্কৰ গঢ়ি তুলিছে, সে ইটোপৰী বস্তুমূলক সময়শেষহেৰা ঘণ্টালৈকে উপস্থাপন কৰা হ'ব।

১৭৮৯ চনৰ পৰা ১৭৯৫ চনলৈকে ফৰাচী বিপ্লৱ লোকসকলৰ ওপৰত ঈশ্বৰে যিবোৰ কথা আৰু বস্তু আৰোপ কৰিছিল সেইবোৰ প্ৰক্ৰমে চিনাক্ত কৰি আমাৰ সেইবোৰ বিচৰি পাওঁ যিবোৰ তেওঁ শেষ দিনৰ পৰ্শমীয়া মানুহৰ ওপৰত আৰোপ কৰিব পাৰে। আৰ্মিধৰ্মীয় নিয়ম আৰু সেইবোৰ শিকোৱা সকলৰ প্ৰতি এক অৰজ্ঞ, এক ধৰণৰ অধৰ্ম আৰু ঘণা বিচৰি পাওঁ এইবোৰ বিজ্ঞান আৰু প্ৰস্তুত অসাধৰণৰ শৰফলত হোৱা আচৰণ। শান্তিৰ বহুবোৰে নাস্তিকিত আৰু মিছা ধৰ্ম পৰ্শমীয়া জগতখন জয় কৰিছিল। ঈশ্বৰে সেয়েহে আমাক এই বিষয়বস্তুৰ বাবে দুগুণপঠন আগবঢ়োৱাৰ এটা ভাল কাৰণ আছে: বিপ্লৱী যুগ আৰু মানৱতাবশেষ দিনৰ বিজ্ঞানিক সময়ৰ মাজত প্ৰধান পাৰ্থক্য সৃষ্টি কৰা "জীৱিত" সকলৰ আচৰণ। স্পষ্টকৈ ক'বলৈ গ'লে, প্ৰায় শক্তি বাক্য ১১:১১-১৩ অনুসৰি "চতুৰ্থ শক্তি" "সম্প্ৰক প্ৰথম পাঠৰ" জীৱিত সকলে অনুভৱ কৰিলে, "আনহাতে" যষ্ঠ শক্তি "সম্প্ৰক দ্বিতীয়টোৰ" জীৱিত সকলে অনুভৱ কৰা নাছিল, প্ৰায় শক্তি বাক্য ৯:২০-২১ অনুসৰি

তৃতীয় "মহানুদত" (পাপী সকলৰ বাবে): প্ৰায় শিৰ্ষে লোৱা খৰ্মৰ গণেশৰ ময় প্ৰায়ৰৰতা

পদ: "সপ্তা স্ৰষ্টাত শব্দ কৰিলে। তেওঁ যি স্ৰষ্টা উচ্চৰে ক'লে, 'এই জগতৰ ৰাজ্যৰ আমাৰ প্ৰস্তু আৰু তেওঁৰ খৰ্মৰ ৰাজ্য হ'ল, আৰু তেওঁ চৰকাৰ লৈকে জ্বল কৰিব।'"

অধৰ্মটোৰ শেষৰ বিষয়বস্তু হৈছে "সপ্তা শক্তি" যিয়ে, মই আপোনা লোকক সঁচাৰাই দিছোঁ, সেই মুহূৰ্তটোৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা যোৱা অদৃশ্য সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে নিজ কৰ্মতৰু ককুত দৃশ্যমান কৰি তোলে, প্ৰায় শক্তি বাক্য ১:৭ পদক নিশ্চিত কৰি: "চোৱা, তেওঁ ভৱলৈ আহিব আৰু প্ৰায় ক'চুৱা তেওঁক দেখিব আনহাতে ওঁক বিন্ধি যোৱা সকলেও।" "যিসকলে তেওঁক বিন্ধিলে," যিসকলে

যীচুক বিন্দিলে, তেওঁলোকে খ্ৰীষ্টান যুগৰ সকলো যুগৰ শত্ৰু শাসনৰ যুগ সমূহক ধৰি। তেওঁলোকে তেওঁৰ বশিষ্ঠী শিষ্যকলক অত্যন্ত কৰি তেওঁক বিন্দিলে, যাৰ বিষয়ে তেওঁ ঘোষণা কৰিছিল "আপুনি মোৰ এই সৰু ভাইসকলক এজনক ফিমা নাইকৰিছিল মোৰ লগতো কৰিছিল (মথি ২৫:৪০)।" স্বৰূপ পৰা উদযাপনকৰিবলৈ উচ্চস্বৰত মাতিব। এই স্বৰূপ বাসিন্দাসকলে ইতিমধ্যে নিজৰ প্ৰকাশ কৰি বীজী খ্ৰীষ্ট চয়তন আৰু তেওঁৰ ভূতবোম্বক স্বৰূপ পৰা বহিষ্কৰণ কৰাৰ উদযাপনকৰিছে, যাক প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১২:৭ৰ পৰা ১২ লৈকে "মাইকল" বুলি কোৱা হৈছে। ঐশ্বৰীক খ্ৰীষ্ট মুখোৰে ধ্বংস কৰা পাপী বতৰত বতৰপাৰি পাপৰ ইতিহাস বন্ধ হৈ যাব। যীচুক মতে "এই জগতৰ ৰাজকুমাৰ" চয়তনে ঐশ্বৰী ধ্বংস কৰা পাপী জগতখনৰ অধিকাৰ হৰে ৰাইপালে। তেওঁৰ বোম্বাৰ্ণ নকৰাকৈ আৰু হাজাৰ বছৰ ধৰি নিৰ্জা পৃথিবীত থকাৰ, এই উদ্দেশ্যে ঐশ্বৰী পুনৰুত্থান কৰা আন সকলো পাপী বসন্তে শাসন কৰিব তেওঁৰ সমূহ নিকট হোৱাৰ অপেক্ষাত থকাৰ।

যীচু খ্ৰীষ্ট তেজ স্বৰূপ মুক্ত হোৱা নিৰ্ধাৰিত সকলো হানিস্বৰ্গীয় সুখ

১৬ পদ: "ঐশ্বৰী আগত নিজৰ সিংহাসনত বহি থকা চমৈশিজন প্ৰতীন সকলে মুখত পৰি ঐশ্বৰক উপাসনা কৰিলে,"

নিৰ্ধাৰিত সকলে ঐশ্বৰী স্বৰূপ জয়ত প্ৰকাশ কৰিছে, ঐশ্বৰী সন্মুখত সিংহাসনত বহিছে, তেওঁলোকে ৰাজত্ব কৰিব, বা প্ৰকাশ শিতি বাক্য ২০:৪ অনুসৰি দুষ্কৰকলৰ বচিৰ কৰিব। এই পদটোৱে প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৪ৰ মুক্ত হোৱা সকলৰ স্বৰ্গীয় আবশ্যকৰ প্ৰাংগক উদগনি দিয়ে। এই পদটোৱে ঐশ্বৰী সত্য উপাসনা ইফিৰপল'ব লাগিব, সেয়ে ইটো উপস্থাপন কৰে। আঁঠু লৈ, মাটিৰ ফালে মুখ কৰি প্ৰণাম কৰাটোৱে হৈছে ঐশ্বৰী বৈধত প্ৰদান কৰাৰূপ।

১৭ পদ: "কালো: হে স্বৰ্গাক্তমান প্ৰভু ঐশ্বৰ, যি আছে আৰু যি আছিল আৰু যি আছিলোঁ কখনোঁ দাঁও, বৰ্ণনোঁ তুমি তেমাৰ মহাশক্তি লৈ ৰাজত্ব কৰিলি।"

মুক্ত প্ৰপত্তিকাল তেওঁলোকৰ ধন্যবাদ নবীকৰণ কৰে আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট আগত প্ৰণাম কৰে, "স্বৰ্গাক্তমান ঐশ্বৰ যি আছে আৰু যি আছিল" "আৰু যি আছিল," প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১:৪ পদত ঘোষণা কৰা অনুসৰি "আপুনি আপোনাৰ মহান শক্তিৰ দখল লৈছে" যিটো আপুনি আপোনাৰ মনোমত সকলক ব্ৰহ্ম কৰিবলৈ ত্যাগ কৰিছিল আৰু "মৰে পোৱালি" হিচাপে আপোনাৰ পৰিচৰিত মৃত্যুৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিছিল; "ঐশ্বৰী মৰে পোৱালি যি জগতৰ পাপ দূৰ কৰে।" "তুমি" তেমাৰ ৰাজ্য দখল কৰিলি"; প্ৰাক্তনিত প্ৰাংগটো সঁচাকৈয়ে

সে ইটোয়েই হৈছে যে 'ত আত্মই যোহনক লৈ গৈছিল প্ৰকাশ শিত বাক্য ১:১০; পৃথিবীত খ্ৰীষ্ট সমাধাৰেই হৈছে অতীতৰ এই প্ৰকাশত "সা তখন সত্তা" নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পিছত নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বিশ্বাসৰ আশাৰ বস্তু যীচুৰ ৰাজত্ব লাভৰ সত্তাত পৰিণত হৈছে।

১৮ পদ: "জা তৰিলা কৰুণীত হ'ল, আৰু তোমাৰ কৰুণা আহিলি আৰু মৃত সকলৰ বঁচিব কৰাৰ সময় আহিলি তোমাৰ দাস ভাবাদী, পৰিত্ৰ লোক আৰু তোমাৰ নাম ভয় কৰা সৰুবৰ লোক সকলক পুৰস্কৃত কৰাৰ আৰু পৃথিবী ধ্বংস কৰা সকলক ধ্বংস কৰাৰ সময় আহিলি।"

আমি ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পৰিঘটনা ৰক্ষাৰ বিষয়ে অতি উপযোগী তথ্য পাই।

৩৩ বৰ্ষৰ টুৰ্ম পদ্ধতি কৰা হৈছে মানৱজাতিৰ এক তৃতীয়াংশ, অৰ্থাৎ "জা তৰিলা কৰুণীত হৈছিল," আৰু আমাৰ চকুৰ সন্মুখত ২০২০-২০২১ চনত আমি এই বৰিষ্ঠৰ বাণসমূহ প্ৰত্যক্ষ কৰি আছোঁ। Covid-19 আৰু ইয়াৰ ফলত হোৱা অৰ্থনৈতিক ধ্বংস, ইছলামিক আগ্ৰসন, আৰু তৎক্ষণাত মৃত্যুকৰ্তাৰ সৈতে ৰাছিয়াৰ আক্ৰমণ। এই ভয়ংকৰ আৰু ধ্বংসাত্মক সংঘটনৰ পিছত "পৃথিবীৰ জুৰুত" অৰ্থাৎ আমাৰে বিনা নয়া ইউৰোপীয় জীৱিত সকলক প্ৰকট যুগল আৰু কথনিক মৃত্যুটো দোওৰাৰ আইন প্ৰকাৰ কৰাৰ পিছত, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত "তেওঁৰ কৰুণাৰ শেষ সত্ৰী মহামাৰী" ঢালি দিলে যিটো প্ৰকাশ শিত ১৬ পদত বৰ্ণনা কৰা হৈছে। সপ্তমৰ সময়ত যীচুৱে তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু পৰিত্ৰ সকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। তৰ পিছত আহে সপ্তম সহস্ৰাব্দ "হাজাৰ বছৰ" ৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ৰক্ষাটো। স্ৰষ্টা, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:১ অনুসৰি দুইটাকলৰ বঁচিব হ'ব: "আৰু মৃত সকলৰ বঁচিব কৰাৰ সময় আহিলি।" পৰিত্ৰ কালত তেওঁলোকৰ পুৰস্কৰ লাভ কৰে: যীচু খ্ৰীষ্টে তেওঁৰ মনোনীত সকলক প্ৰতিজ্ঞা কৰা অনন্ত জীৱন। অৱশ্যে তেওঁলোকে ৰত্নপুৰাণত আৰু বিশ্বাসৰ যুদ্ধত বজি যী হোৱা নীৰ্দ্ধাৰিত সকলক প্ৰতিজ্ঞা কৰা মুকুটটো লাভ কৰে: "আপোমাৰ দাস ভাবাদী সকলক পুৰস্কৃত কৰিবলৈ।" ঈশ্বৰে ইয়াত সকলো যুগৰ বাবে (২ পিতৰ ১:১৯ অনুসৰি) আৰু অধিক বিশেষকৈ শেষ দিনবোৰৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ গুৰুত্ব কথ মনত পালে ইয়া "পৰিত্ৰ লোক সকল আৰু যিসকলে তোমাৰ নামক ভয় কৰে" অৰ্থাৎ যিসকলে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৭ৰ পৰা ১৩ লৈ কৰ্ত্তাৰ নীতি অনুসৰি বৰ্তক ইতিবাচক ভাৱে সহৰ্ষৰ জনাইছে, তৰ প্ৰথমটোৱে তেওঁক ভয় কৰে, তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা প্ৰত্যাহ্বান নকৰা গৰ্হিত জ্ঞানৰ কথ মনত

পালে ইছে যে'ত কৈছে হৈছে: "ঈশ্বৰক ভয়কৰা আৰু তেওঁক মৰ্মমা দিয়া," সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰ্ৱৰ্তী তেওঁৰ দৰ্শিত, "কৰণ তেওঁৰ বৰ্চিবৰ সময় আহি পৰিছে, আৰু আকাশ সাগৰ পৃথিৱী আৰু পানী ববসন্ত সৃষ্টি কৰা তেওঁক পূজা কৰ। "

১৯ পদ: "স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মন্দৰি মুকলি হ'ল আৰু তেওঁৰ মন্দৰিত তেওঁৰ ন্যায়মৰচন্দক দেখে গ'ল। আৰু বজ্জী বপোহৰ, মাত্ৰ বজ্জা ত, ভূমিকিম্ প্ৰাৰবৰ শালি বৃষ্টি হ'ল। "

পৰৱৰ্তী শতিকাৰ এই কিতাপখনত আলোচনা কৰা সকলোমতে বৰ্ষাবসুত আমাৰ ঈশ্বৰিক প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ মহান গৌৰৱময় প্ৰকাশ্যৰূপৰ এই ঐতিহাসিক মুহূৰ্ত্তম্ ওপৰত একত্ৰিত হৈছে। এই পদটোম্ সেই প্ৰসংগটোম্ লক্ষ্য কৰি লৈছে যে'ত তলত দিয়া বৰ্ষাবসুতম্ পূৰণ আৰু সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছে:

১: এডভেণ্টজ:ম

৪ পদ: "যাহে'ন এছিয়াত থকা সাতখন মণ্ডলী লৈ: যিজন আছে, যি আছিল, আৰু যি আহিব তেওঁৰ পৰা আৰু তেওঁৰ সিংহ সনকসন্মুখত থকা সাতটা আত্মাৰ পৰা তেওঁ লোকেৰ বাবে অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক। "

৭ পদ: "চোৱা, তেওঁ ডাৱৰলৈ আহিব আৰু প্ৰত্যেক চকুৱে তেওঁক আৰু তেওঁক বিন্ধি থকা সকলক দেখিবা আৰু পৃথিৱীৰ সকলো জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁৰ কাৰণে মন্দৰি। হ্যা! আমনি"

৮ পদ: "মই আলফা আৰু ওমেগা, যিহে'ন ঈশ্বৰে কৈছে, যি আছে, যি আছিল আৰু যি আহিব স্বাক্ষৰ কৰিমান। "

১০ পদ: "মই প্ৰকৃত দিনত আত্মত আছিলোঁ; অম্ল মনে পছন্দ লৈ শিঙি বদৰে উচ্চমা তল নলিওঁ"

পৰৱৰ্তী শতিকাৰ ৩: সম্পত্তি সত্তা: "লাওদকীয়া" যুগৰ অন্ত (= লোকে সকলৰ বৰ্চিব)।

পৰৱৰ্তী শতিকাৰ ৬:১৭: বদ্বিহী মানুহৰ বৰিৰুদ্ধ ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ মহাদিন "কৰণ তেওঁৰ ক্ৰোধৰ মহাদিন আহিল, আৰু কৈমে থিয় হ'ব পাৰিব। "

পৰৱৰ্তী শতিকাৰ ১৩: "পৃথিৱীৰ পৰা আৰোহণ কৰা জনুত " (প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট আৰু থলকিমিত্ৰটো) আৰু ইয়াৰ দোওৰা বৰন্যায়ম; ১৫ পদ: "আৰু পশু ব্ৰহ্মমূৰ্ত্তিক জীৱন দিবলৈ তেওঁৰ ক্ৰমত আছিল, যাতো পশুৰ

মূৰটোৱে কথ কব পাৰে আৰু যিসকলপেশুৰ প্ৰতিমূৰটকি পূজা নকৰে
তেওঁলোক বন্ধ কৰি বিপাৰা "

শস্যচপোৱা " (জগতৰ অন্ত আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ অপচৰ আৰু " ভ্ৰিনটোজ " (ত.ওঁলোকৰ প্ৰকাৰিত আৰু প্ৰকৃত অৰ্থত অনুগামী সকলৰ প্ৰতি মৰি
মৰিপালক সকলৰ প্ৰতি (গুড) ৰ দুটা বিষয়বস্তু ।

প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১ ৬: ১ ৬ পদ: " যুদ্ধৰ মহা দিন আৰু গণ্ডে

ঈশ্বৰ প্ৰত্যক্ষ আৰু দৃশ্যমান হস্তক্ষেপৰ মূল সূত্ৰটো পাওঁ " আৰু
বজুলীৰ পোহৰ, মাত্ৰ বজ্জ্বলিত আৰু ভূমিকিম্ পহ'ল, " ইতিমধ্যে প্ৰকৃত শক্তি বাক্য
৪:৫ আৰু ৮:৫ পদত উদ্ধৃত। বিনুত ইয়াত আত্মই যোগ কৰিছে " আৰু মহা
শলিৰ্ঘট " ; এটা " শলিৰ্ঘট " যাৰ দ্বাৰা প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১ ৬:২১ পদত " শেষৰ
সাতটা মহামাৰী " ৰ সপ্তাটোৰ বিষয়বস্তু সম্পূৰ্ণ হয়।

যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যক্ষৰ প্ৰকাৰে সোঁতৰে শোহতীয়া এডভেণ্টিষ্ট
বিষয়বস্তুৰ দ্বাৰা চিহ্নিত কৰা হৈছে যিটো এই সময়কটোৱাই আনে, ২০৩০ চনৰ
বসন্তৰ লগত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক আগবঢ়োৱা প্ৰকৃত পৰিত্ৰণ, যীচু খ্ৰীষ্টে চলি দিয়া
তাজব্দৰ লাভ কৰা। বোম্বাই দোৱাৰক অস্বীকাৰ কৰা আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৃথিৱী
সৃষ্টিৰ প্ৰকৃত সপ্তাহৰ পৰাই পৰিত্ৰ কৰা বিশ্বমৰাৰ প্ৰতি নিজ বনিষ্ঠ বক্ষ কৰা
তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত বিদ্বেষী সকলৰ সৈতে তেওঁৰ মুখমুখিৰ সময় ৬ পদৰ " যম্ৰটো জীল
" যি প্ৰভুৱে তেওঁৰ ধন্য আৰু প্ৰিয় নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ ইচ্ছাকৃতভাৱে গণহত্যাৰ
কক্ষৰ দ্বাৰা পৰা এই বিদ্বেষী সকলৰ আচৰণ আৰু হত্যাৰ উদাহৰণ দি ধৰে।
এই ১৯ পদত মত নৈক্সৰ বিষয়টো উদগনি দিয়া হৈছে। ই হৈছে আবাস আৰু হিব্ৰু " মন্দৰ
" ৰ অৰ্থপৰিত্ৰ স্থানত থকা " সাক্ষ্য নিয়ম চন্দক " তসং ব্ৰহ্মত ঐশ্বৰিক
বধন। জাহাজখনৰ প্ৰতি আৰু অৰ্থ উচ্চপৰিত্ৰৰ খণ্ডি কৰিলে ইটোৱেই যি
ইয়াত ঈশ্বৰ আঙুলিৰে খোঁদিত কৰা বধনৰ ফল বিবেচনা আছে, ব্ৰহ্মগতভাৱে, তেওঁৰ
বিশ্বসী দসমৰ্চৰ সন্নিবিষ্ট। যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত হাৰ সময়ত বিদ্বেষী সকলৰ
আতংকৰ হৰণ কৰা উত্তৰিত হয়, সেই বিষয়ে বাইবেলে আমাক বুজি বুলি অনুমতি
দিয়ে। ক্ৰিয়নোগীতমালা ৫০ পদৰ ১ ৰ পৰা ৬ পদলৈকে ইটোৱেই যোগ কৰা
হৈছে:

“ আছা ফৰগী তা! ঈশ্বৰ, ঈশ্বৰ, যিহেঁতাই কথ কয়, আৰু পৃথৱীক মা ত্ৰিছ, সূক্ষ্ম উদয়ৰ পৰা সূক্ষ্ম অস্ত যেনে লৈকে। চৰ্ম নোৰ পৰা, সন্মোক্ষৰ সন্নিধিত, ঈশ্বৰ উজ্জ্বল হৈ উঠে। আমাৰ ঈশ্বৰ আহিব তেওঁ নিমিত্ত নাথৰ্কে তেওঁৰ আগত ভস্মীভূত জুই আৰু তেওঁৰ চাৰিওফাল লগ্ন টাই হিংসৰু ধুমহা পৃথৱীত তেওঁৰ লোক সকলৰ বাচাৰকৰ বিলাই মোৰ পৰিত্ৰাণ কলকামোৰ ওচৰলৈ গৈটো ওক, যিসকল মোৰ লগত বলাদিন বন্দৰ নীতিমকৰিছে।

আতংকৰ পৰ্ব্বপটত বিন্দুৰী সকলে ঈশ্বৰৰ দহ আজ্ঞাৰ চতুৰ্থ আজ্ঞা পাঠ আৰু শতজুইৰ আখৰে প্ৰকাশিত হোৱা দেখি আৰু এই ঐশ্বৰিক কৰুণা দ্বাৰা তেওঁলোকে জনাবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক প্ৰিয় আৰু "দ্বিতীয় মন্ত্ৰ" "বাবা দেৱী সাব্ধিত কৰে।

সপ্তম শ্লোক "ব" বিষয়বস্তু এই শেষপদটোৱে ঈশ্বৰে তেওঁৰ বিন্দুৰীক যি গুৰুত্ব দিয়ে সেই কথ প্ৰকাশ আৰু নিশ্চিত কৰে, যিটো বিন্দুৰী মিছা খৰ্খিটন ধৰি প্ৰতিদৰ্শিত কৰে। আইন আৰু অনুগ্ৰহৰ মাজত কথিত বিৰোধিতাৰ অজুহাতত ঈশ্বৰীয় আইনক তুচ্ছ কৰা কৰা হৈছে। পঁচনি পোলে তেওঁৰ পত্ৰ কৰোঁ বা কৰোঁ ভুলকৈ পঢ়াৰ ফলত এই ভুলৰ সৃষ্টি হৈছে। গৰ্ভক ইয়াত স্পষ্ট আৰু সহজ ব্যাখ্যা আগবঢ়াই যিকোনো সন্দেহ দূৰ কৰিমাৰোঁ। ৬, পোলে "বিন্দুৰীৰ অধীনত" থকা সকলক "অনুগ্ৰহৰ অধীনত" থকা সকলক সৈতে তুলনা কৰিছে, বৰল তেওঁৰ সময়ৰ প্ৰমাণৰ বাবে ইয়াত নতুন নিয়ম আৰম্ভ হৈছে। "বিন্দুৰীৰ অধীনত" সূত্ৰ দ্বাৰা তেওঁ পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী সকলক বুজাইছে যি চুখৰীয়া নীতিধৰ্মকিতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি নতুন নিয়মকনা কচকৰে। আৰু তেওঁ "বিন্দুৰীৰ সৈতে" এই সূত্ৰ দ্বাৰা এই নতুন নিয়মত প্ৰকাশ কৰা নীতিসকলক বুজাইছে। বৰণ এইটোৱেই হৈছে অনুগ্ৰহৰ উপকাৰ যিৰ নামত যি চুখৰীয়া পৰিত্ৰা আত্মত তেওঁৰ মনোমীত সকলক সহায় কৰে আৰু পৰিত্ৰা ঐশ্বৰিক বিন্দুৰীক প্ৰথম আৰু পালন কৰিবলৈ শিকাই তেওঁৰ অজ্ঞা পালন কৰি তেওঁৰ তিয়া "বিন্দুৰীৰ সৈতে" আছা আৰু "অনুগ্ৰহৰ অধীনত" হৈ তেওঁ "বিন্দুৰীৰ অধীনত"ও নহয়। মই আকৌ মনত পলে ইছোযো পোলে ঈশ্বৰৰ বিন্দুৰীৰ বিষয়ে কৈছে যে ই "পৰিত্ৰা আৰু আজ্ঞা ন্যায়পৰায়ণ আৰু ভল"; যিটো মই যি চুখৰীয়া তেওঁৰ লগত ভগবলিওঁ। পোলে পাপক শাস্তি দিওঁতে, তেওঁৰ পাপক সকলক প্ৰতিফলিত কৰিবলৈ বিচৰিছে যে তেওঁলোকে খৰ্খিটন থকাৰ বাবে আৰু পাপ কৰিব নালাগে, আধুনিক বিন্দুৰী সকলে তেওঁৰ গ্ৰন্থমূহ ব্যৱহাৰ কৰি তেওঁৰ বিৰোধিতা কৰি যি চুখৰীয়া, যাক তেওঁলোকে দৰী

কৰে, বোম্বে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ প্ৰতিষ্ঠা কৰা " পাপৰ পৰিচালক কৰলিছে
 ২:১৭: " কিন্তু যদি আমি খ্ৰীষ্ট দ্বাৰাই ধৰ্মকি হ'বলৈ বচিবোঁ, যদি আমি নিজি ও
পাপী বুলি পোৱা যায, তেন্তে খ্ৰীষ্ট পাপৰ পৰিচালককে বহুদূৰত! » নিখুঁততৰ
 গুৰুত্বাৰ্থ কৰা আহক " ইয়াৰপৰা বহুদূৰত! " , যিমোঁছ, বিন্দুই আধুনিক
 খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ ধৰ্মীয় ধৰণক নিন্দা কৰে, আৰু এইটো ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ
 পৰা, সেই তথ্যৰ পৰা যোৱা বোম্বে " পাপ " এজন পৌত্তলিক বোম্বে নসম্বাট
 প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনৰ কৰ্ত্তব্য পশ্চিম আৰু পূব খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসত প্ৰকাশ কৰিছিল।
 " সপ্তম শতিকা " এই প্ৰসংগত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সামগ্ৰিক সাত হাজাৰ বছৰীয়া
 প্ৰকল্প পাপৰ নিৰ্বাচনিত সকলক নিৰ্বাচনৰ বাবে আঁতৰাই থৈ প্ৰথম ছয় হাজাৰ
 বছৰৰ অন্তৰ্গত। তৰপিছত প্ৰথম শতিকাৰ ২০ পদৰ সপ্তম সহস্ৰব্দৰ " হাজাৰ বছৰ
 " আৰম্ভ হয়, যিটো খ্ৰীষ্ট দ্বাৰা মুক্ত কৰা নিৰ্বাচনিত সকলৰ দ্বাৰা
 বিন্দুই সকলৰ স্বৰ্গীয় বচিবৰ বাবে উৎসৰ্গিত প্ৰথম শতিকাৰ ৪ ৰ বিষয়বস্তু।

প্ৰথম শতিকাৰ ১২ : মহানব নবী পৰিকল্পনা

মহিলা- বোম্বে নতুন কৰ্মগৰী- মৰু ভূমি মহিলা- বনধী : স্বৰ্গত যুদ্ধ- মৰু ভূমিৰ
 মহিলা- সংস্কৰ - না স্তকিত-

এডভেণ্টুৰী মনোৰ্ণ

বজি য়মিহলি থৰ্মিৰ কইন্য ঈ শৰ্মৰ মৰপোৱা লি

১ পদ: “ স্ক্ৰুচ এট মননচনিদেথ গ’ল: স্ক্ৰুচ বপোৰ পনিধ, ভৰি তলত চন্দৰ আৰুমবতৰ বট তৰবমুকটপনিধ এগৰকী মৰ্হলি। ”

ইয়াত আকৌ কইন্য টাও চিত্ৰ বা দৃশ্যত কইন্য টাও বিষয়বসুত্ৰ। ইটোৱে স্টিফেন অনুসৰণকৰে। প্ৰথম চিত্ৰখনে নিৰ্ধাৰিত সমাধেশৰচিত্ৰ কৰিছে যিহে ইয়াৰ একমাত্ৰ মূৰব্বী যীচু খ্ৰীষ্ট। বজি য়ব্দৰৰ উপকৃত হ’ব, ইফটিয়া ৩৬ৰ মতে। ৫:২৩। এগৰকী “ নাৰী ” ৰ প্ৰকী কৰ অধীনত খ্ৰীষ্ট টৰ “কইনা ” মালত ভৰিযব্ধনী কৰ “ ধৰ্মকিত্ৰ ৰ স্ক্ৰুচ ” ৰ দৰা আৰত। ৪:২. দুগুণপ্ৰাণেত , “ চন্দৰ ,” আনধৰৰ প্ৰকী ক , “ তইৰ ভৰি তলত ”। এই শত্ৰু বোম্বেত্ৰ ত্ৰিহসিকিআৰু বালকক অনুসৰি পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী আৰু নতুন নিয়মৰ পৰিত্ৰ খ্ৰীষ্টান , কথলিক অৰ্ছডক্স , প্ৰক্টে টেণ্ট আৰু এডভেণ্টুৰী। তইৰ মূৰত “ বৰট তৰবমুকট ” ঈ শৰ্মৰ নিয়মতত ইবজয়ৰপ্ৰকী ক , ৭, মানুহৰসৈত, ৫, অৰ্থাৎ ১২ সংখ্য।

চুড়ান্তজ য়কুৰৰ নিৰ্ধাৰিত মৰ্হলি গৰাকী

পদ ২: “ তই গ্ৰন্থতী আছিল আৰু চিত্ৰ ৰছিলা শৰ্মা কৰি আৰু প্ৰকাৰৰ য়ন্থাত ।

২ পদত “ প্ৰকাৰৰ য়ন্থাত ” য়ে স্ক্ৰুচ মৰ্হমাৰ সময়ৰ আগত হোৱা পাৰ্শ্ব নিৰ্ধাতনক বুজায়। এই প্ৰক্ৰিয়াৰ য়েছন ১৬:২১-২২ পদত যীচুৰ ব্ৰহ্মহৰ কৰিছিল “ প্ৰকাৰৰ সময়ত এগৰকী মৰ্হলি ইদথ পায় কৰণ তেওঁৰ সময় আছিল সেইদৰে তেমা লোকেৰো এতিয়া দুখ হৈছে কনুত মই তেমা ক পুনৰদেথ পাম আৰু তেমাৰ হৃদয় আনন্দিত হ’ব, আৰু তেমাৰ আনন্দকোমেও তেমাৰ পৰা ল’ব নোৱাৰিব।

মৰ্হলা ষ্টোভিক নিৰ্ধাতনক বীৰোম, মহানসা ম্ৰজ্জ্বলিক চহৰ

৩ পদ: “ আৰু স্ক্ৰুচ আন এট চনিদেথ গ’ল, আৰু চোৱা , সাতট মূৰ আৰু দহট শিং আৰুমবতসা তট মুকটথকা এট ডাওবৰঙ অজগৰা ”

৩ পদটোৱে ইয়াৰ অত্যাচৰক চিনাক্ত কৰিছে: চয়তানে অৱশ্যই কনুত তেওঁ মনোমীত সকলক অত্যাচৰ কৰা পাৰ্শ্ব শাৰীৰিক শক্তিৰ দৰা কাম কৰে, তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসৰী তেওঁৰ কক্ষ তেওঁ একেৰাহে দুট কৌশল ব্ৰহ্মহৰ কৰে: ”

অজগৰ" আৰু " সাপ " ৰ কণেশল। প্ৰথমটো, " অজগৰ " ৰ, পৌত্তজিক
সাম্ৰাজ্যবাদী বোম্বে ব্ৰহ্মহৰ কৰ মুকলি আক্ৰমণ। এইদৰে আৰ্মি ইতিমধ্যে দানত
দেখ প্ৰকট কৰোঁষ বচিৰ পাওঁ। ৭:৭ য'ত বোম্বে " দহট শিং " থকা চতুৰ্থ দানৱীয়
প্ৰণীৰ ৰূপত আৱিষ্কৰ হৈছিল। পৌত্তজিক প্ৰকাণ্ডটো নিশ্চিত কৰ হৈছে " *জয়ডে* " ৰ
উপস্থিতিয়ে যিবোৰ ইয়াত " সাত মূৰ " ৰ ওপৰত ৰখা হৈছে, যিটো
প্ৰকাণ্ড শিত ৰক্য ১৭ অনুসৰি বোম্বে চহৰৰ প্ৰকট ক।

মহিলা স্বৰ্ণীয় নিৰ্ব্বতনৰ ৰী পোপ ৰক থলি বোম্বে

৪ পদ: " *তেওঁৰ ঠাঙে আৰু শৰতৰ বোম্বে এক তৃতীয়াংশ বা ডুৰ্দ্দ পৃথিবীলৈ
দলিয়াই দিলে। তেওঁৰ অজগৰটোৱে প্ৰকাৰ কৰিলে ওলোৱা মহিলা গৰাকী বআগত
থিয় হ'ল, সন্তান জন্ম দিওঁত গৰস কৰিলে।* "

এই পদটোৱে পুনৰ নতুন প্ৰকট কৰ অধীনত প্ৰকাণ্ড শিত ৰক্য ১১:১ ৰ পৰা
ওলৈ য'ত পোপ ৰ বোম্বেক ঈশ্বৰ দৰা অনুমোদিত কৰ হৈছে, " *লুথৰ্চ* " উপাধিৰ
অধীনত " ৪২ মাহৰ বৰ পৰ্বত নগৰখন ভৰি গচৰিলে "।

ডেনিয়েলত বোম্বে সাম্ৰাজ্য " *দহট শিং* " ৰ পছিত পোপ ৰ " *সূৰ শিং* "
(৫৩৮ চনৰ পৰা ১৭৯৮ চনলৈকে) আৰ্হি বলা গছিল। এই উত্তৰাধিকাৰ ইয়াত
প্ৰকাণ্ড শিত ৰক্য ১২, ৪ পদত নিশ্চিত কৰ হৈছে।

৫:৭ " শব্দ যিয়েছি " *কলক্য কৰিলে।* *ভবৰ দী প্ৰকাণ্ড শিত ৰক্য ২:২০*
পদৰ *ইজৰ বোম্বে*, মিছা খ্ৰীষ্টান পোপ ৰ ধৰ্মীয় বোম্বে এই উত্তৰাধিকাৰৰ উদহৰণ
দৰ্শি ধৰে। দন. ৮:১০ পদত উল্লেখ কৰ অৰ্থ যোগেটো ইয়াত নবী কৰণ কৰ হৈছে।
আদিপুস্তকৰ " *সাপ* " ৰ *যোগে* *তইৰ কণেশল* *আৰু প্ৰকাণ্ডনৰ বলা হোৱা*
লোকে সকলক " *স্বপ্ন* *তৰ* " *অৰ্থ* " *স্বপ্ন জয়* *নাগৰিক* " উপাধিৰ অধীনত
ভৰি বোম্বে দিয়া হয়। যি চুৱা তেওঁৰ শিষ্য সকলক আক্ৰমণ কৰে।

৫ পদ: " *আৰু তই এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, যি জনে সকলো জাতি লোকে
দণ্ডৰে শাসন কৰিবি। আৰু তইৰ সন্তানক ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সিংহ সনৰ ওচৰলৈ লৈ
যোৱা হ'ল।* "

দুগুণ প্ৰকাণ্ডত ভৱিষ্যদ্বাণীটোৱে মনত পালে ইছে যে কনেকে চয়তনে
মটী হৰ জন্মৰ পৰা বিজয়ীমত্বলৈকে তেওঁৰ কক্ষৰ বিৰুদ্ধে যুঁজিছিল বিনুত এই
জয়প্ৰথম সন্তানৰ, যাৰ পছিত তেওঁৰ সকলো নাৰ্হি লোকে সফল হ'ব, চূড়ান্ত
বিজয়নোপোদ্ধা লৈকে একে খনুঁজ অৰ্থহত ৰখিবি। সেইমূহৰত, আৰু শীবসূত এটা
লাভ কৰি, তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত দুই ওপৰত তেওঁৰ বচিৰ ভাগ কৰিবি আৰু

ত ত ইআছে, একে লগে, " তে ওঁলোকে লোকেৰ দগুৱা জা তিসুমহকা সনকৰবি" য'যে শেষৰ্চিবৰ " দ্বিতীয় মৃত্যুৰ যন্জ্ঞা " ৰ ৰয় দিব। খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত অৰ্ভজ্ঞা একক সাধৰণ অৰ্ভজ্ঞাত একত্বিত হয়, আৰু " ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সঁহাৰ সনৰ ওচৰলৈ ধৰা শিশু "ৰ প্ৰতিচ্ছবি, সেয়েহে স্ক্ৰিপ্টাই, নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাৰ্শ্বীয় "মুক্তি"ৰ যিটো ২০৩০ চনত, প্ৰতিশোধ লোৱা খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত হ'বৰ সময়ত সম্ভৱ হ'ব। " যন্জ্ঞাৰ "ৰ পৰা মুক্তি পাব childbirth ". শিশুইছে এক প্ৰমাণক, সফল আৰু বীজীখ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মানুগত কৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া।

৬ পদ: " আৰু সেইমহলা গৰাকী যম্মৰ ভূমিলৈ গ'ল, য'ত তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ দৰা প্ৰস্তুত কৰা গ'ল আছে, য'ত তেওঁলোকে তেওঁক তত এহাজাৰ বছৰ যি দিন থুৱাব পাৰে। "

নীৰ্দ্ধাৰিত সন্তান শান্তিপূৰ্ণ আৰু নীৰ্দ্ধাৰিত, ইয়াৰ একমাত্ৰ অসুখ হৈছে বইলে, ঈশ্বৰৰ বাক্য, আত্মৰ তৰোৱাল, ই ক'বল নীজি বাক্যৰ বীৰ আগত পলায়ন কৰিব পাৰে। ৬ নং পদটোৱে " ১২৬০ ভৱিষ্যৎগী মূলক দিন" বা, যিহীক্ষা সংহতি অনুসৰি ১২৬০ বাসন্ত্য বছৰৰ সময়ত নীৰ্দ্ধাতনৰ বীৰ পোপৰ ৰাজত্বৰ লৰা কথামনত পালে ইছে। ৪:৫-৬ পদত। এই সময়খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ বাবে " মৰুভূমি " শব্দটোৱে উল্লেখৰ দৰা প্ৰকৃতি যন্জ্ঞা দায়ক পৰীক্ষাৰ সময় য'ত ইয়াক "ঈশ্বৰৰ নতুনত্ব" দিয়া হয়। এইদৰে ই প্ৰকাশিত বাক্য ১১:৩ পদৰ " দুজন সাক্ষীৰ " দুখৰ অংশীদাৰ ইন ডেনো ৮:১২, এই ঐশ্বৰিক বাক্যটো এইদৰে প্ৰকাশন কৰা হৈছিল " পা পৰবৰণে সৈন্য হ'নী কৰিবলৈ লৰসেই মুক্তি দিয়া হৈছিল "; ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা বিশ্বমৰাৰ ৰাৰ বিশ্বমৰাৰ দিনৰ সন্মান পৰিত্যগ কৰি সম্ভৱ কৰা পাৰে।

বন্দী টোখলি দিয়া আৰু শত্ৰু

৭ পদ: " আৰু স্ক্ৰিপ্টাই যুদ্ধ হ'ল, মা ইক'ল আৰু তেওঁৰ স্ক্ৰিপ্টাই সকলে আজগৰৰ বীৰ যুদ্ধ যুদ্ধ কৰিলে। আৰু আজগৰ আৰু তেওঁৰ স্ক্ৰিপ্টাই সকলে যুদ্ধ কৰিলে। "

সন্তানকলৰ ঘোষণা ৰূপে এটা ব্ৰহ্মাৰ ঘোষণা যিটো আত্মই আমাৰ আগত এক প্ৰকাশৰ বন্দীত উপস্থাপন কৰে। যীচু খ্ৰীষ্টই পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰাৰ বাবে ই সম্ভৱ হৈ উঠিব। এই বীজ য'ত তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পিছত নিশ্চিত কৰা হৈছিল বিনুত আত্মই ইয়াত আমাক প্ৰকাশ কৰিছে য'ত সেই

মুহূৰ্ত্তাকৈ ভূত আৰু চয়তনৰ সংস্পৰ্শ থকা স্ক্ৰপ্স বা সিন্দাসকলৰ বাবে ইয়াৰ পৰিণতিৰ্হ'ল।

অতগ্নিৰুতকৃষ্ণ মানুহৰচকুত অদৃশ্যএই স্ক্ৰপ্স সংঘাত যীচুৱে পৃথৱীত থকাৰ সময়তকোৱা বহুসময় কথবোম্বৰ অক্স ওপৰত পোহৰ পালেয় যোহন ১৪:১-৩ পদত যীচুৱে কৈছিল " তেনো লোকৰ হৃদয় বচলিত নহ'ব। ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা আৰম্ভেত বিশ্বাস কৰ। মনো পতিবধৰত বহুতো অট্টলকি আছে। তেনে নহ'লে মই তেনো লোকক কলেহঁতেনো মই তেনো লোকৰ বাবে ঐই প্ৰকৃত কৰিবলমোম। আৰু যদি মই গৈ তেনো লোকৰ বাবে ঐই প্ৰকৃত কৰিম, তেন্তে মই পুনৰ আহি তেনো ক নজিৰ ওচৰলৈ গুণ কৰিম যাত মই য'ত আছে। তত তেনো লোকও থকাৰ। " The given to the... এই " ঐই " ৰ " প্ৰকৃত " তৰ পিছত অহা পদত প্ৰকাশ পাব।

৮ পদ: " বিনুত তেওঁলোক জয়ী নহ'ল, আৰু স্ক্ৰপ্স তেওঁলোক স্থান আৰু পোৱা নগ'ল। "

আমাৰ পাৰ্থক্য যুদ্ধ লগত এই স্ক্ৰপ্স যুদ্ধ কনো মলিনাই; ইয়াৰ ফলত তৎক্ষণাতমুহূৰ্ত্ত নহয় আৰু বৰিষী শৰিৰ দুটা সমান নহয়। যিজন মনহন সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰধান স্ক্ৰপ্সতৰ নম্ব আৰু জ্ঞাতকাৰে দৰ্শিত উপস্থাপন কৰে, তেওঁ এতিয়াও সেই স্ক্ৰপ্সক মানি ঈশ্বৰ যাব আগত তেওঁৰ সকলো জীৱী প্ৰমাণ কৰি আজ্ঞা পালন কৰিব লাগে। চয়তন আৰু তেওঁৰ দানববোৰ সেই বিদ্বেষী জীৱবোৰৰ ভিতৰত অন্যতম, যিয়ে কেৱল জোৰ-জবৰদস্তিৰ মাজত আজ্ঞা পালন কৰে, আৰু শেষত তেওঁলোক প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰে আৰু আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ বাধ্য হয়, যাতে যি মনহন ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নিজৰ স্ক্ৰপ্সক মানি তৰ দ্বাৰা স্ক্ৰপ্স পৰা খেদি পঠিয়াই দিয়ে। তেওঁৰ পাৰ্থক্য পৰিচৰাৰ সময়ত যীচুক দুই স্ক্ৰপ্সত সকলো ভয় কৰিছিল যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিছিল আৰু তেওঁক এইদৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি সাব্যস্ত দিছিল যে তেওঁ সঁচাকৈ ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ " ঈশ্বৰ পুত্ৰ "।

এই পদত আত্মই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে: " তেওঁলোকৰ স্থান স্ক্ৰপ্স আৰু পোৱা নগ'ল। " ঈশ্বৰৰ ৰজ্যত আৰু শীৰ্ষ বিদ্বেষী সকলে দখল কৰা এই " স্থান " মুক্ত কৰিব লাগিছিল যে এই আৰু শীৰ্ষ জয়ন " শূদ্ধ আৰু " প্ৰকৃত " হ'ব পাৰে যে তেওঁলোক নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলক তেওঁৰ মৰ্মমাৰে আগমনৰ সময়ত পাৰ্থক্য বিদ্বেষী সকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ শেষ যুদ্ধ দিনটোত গুণ কৰিবলৈ। তেওঁলোকেই তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক লগত লৈ, " তেওঁ য'ত ই নাথাককৰি, তেওঁলোক সদায়

ত.ওঁৰলগত থকাৰ, " অৰ্থাৎ ত.ওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিবলৈ এইদৰে " প্ৰকৃত " কৰ
শুদ্ধস্বৰূপ / ত.ওঁৰিয়াপৃথিবীৰ অংশটো আদিপুস্ক ১:২ পদৰ পৰা " অগাধ"
শব্দটোৱে ভৱিষ্যৎবাণী কৰা ধৰণৰ ধ্বংস হ'ব। এই যুদ্ধৰ পোছৰত ঐশ্বৰ্য্যক
পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পটো আৰম্ভ কৰি ত.ওঁৰ আৰু ত.ওঁৰ পৰিকল্পনাৰ প্ৰতিটো মূল শব্দই
ইয়াৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰে। ইব্ৰী ১৪ ত উদ্ধৃত এই পদবোৰৰ ক্ৰমত এইটোৱেই
হৈছে। ৯:২৩: " সেয়েহে ইয়াৰ প্ৰজাতি নীচ আছিল যিহেতু প্ৰতিমা বোৰ। "
স্বৰূপ থকা বস্তুবোৰ এইদৰে শুদ্ধকৰিব লাগিছিল, যত স্বৰূপ বস্তুবোৰ
নাজি ইবোৰত কৈ অধিক উত্তম বলিদান বশ দিহা। » এইদৰে, প্ৰজাতি নীচ " অ
ধিক উত্তম বলিদান " আছিল যি চুনা মৰমটী হ'ব স্বচ্ছমূলক মৃত্যু, যি জনতে ওঁৰ
নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাপৰ প্ৰমাণ চিহ্ন ব'বে আগবঢ়োৱা হৈছিল বিনুত সৰ্বপৰা,
ত.ওঁৰ সৃষ্টিমূহৰ বাবে আৰু নাজিৰ বাবে আকাশী আৰু পৃথিবীৰ বিদ্যুতী সকলক
মৃত্যুদণ্ড দিয়াৰ বাবে আত্মীয় অধিকাৰ লাভ কৰিবলৈ। এইদৰেই " ঈশ্বৰ স্বৰূপ
পৰিত্ৰাণ " " শুদ্ধ হ'ল ", প্ৰক্ৰমে আৰু তৰপিছত বিজয়ী খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত হ'ব
সময়ত ই পৃথিবীৰ পাল হ'ব যাক ত.ওঁৰ " ভৱিষ্যতলৈ " হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে
বিনুত যিচায়া ৬৬:১-২ পদত ত.ওঁৰ "পৰিত্ৰাণ " হিচাপে নহয়: " প্ৰকৃত এইদৰে
কৈছে: আকাশমণ্ডলৰ সংহাসন আৰু পৃথিবীমণ্ডলৰ ভৱিষ্যতৰ মণ্ডল বাবে কি ঘৰ
সাজিব পাৰিব, বা মণ্ডল কি ঐহিক বস কৰিবলৈ দিব পাৰিব? এই সকলোমণ্ডল মণ্ডল
হ'ব বস্তুই হৈছে আৰু এই সকলোমণ্ডল সৃষ্টি হৈছে YaHWéH যাকেয়া মই ত.ওঁক
চম: যি জনাত্মাত নম্ৰ আৰু অনুশোচনা কৰে, যি জনমণ্ডল বাক্যক ভয় কৰে। "; বা
যিহীক.৯:৪ অনুসৰি " যি সকলোমণ্ডলীয় বাক্য কি বণে হুমুনিয়াহৰ চোৰাৰ নদ
" ত.ওঁলোকৰ ওপৰত।

৯ পদ: " আৰু সেয়েহে ইমহান অজগৰ চয়তন আৰু চয়তন নানা মৰপূৰণ সাপটো
বহিব কৰি দিয়া হ'ল, যিয়ে সমগ্ৰ জগতক প্ৰভাৱ কৰে;

বিজয়ী খ্ৰীষ্ট গ্ৰহণ কৰা আধ্যাত্মিক শুদ্ধকৰণৰ পৰা স্বৰূপ
সত্যসকলে প্ৰক্ৰমে উপকৃত হৈছিল। ত.ওঁ চয়তন আৰু ত.ওঁৰ স্বৰূপ দানববোৰক
স্বৰূপ পৰা বহিষ্কৰ কৰিলে, যিসকলক দুহাজাৰ বছৰ ধৰি পৃথিবীলৈ " নমা ইদিয়া "
কৰি হৈছিল। এইদৰে চয়তনে নিৰ্দ্ধাৰিত সন্ত আৰু ঐশ্বৰ্য্যক সত্যৰ বিৰুদ্ধে কাম
কৰিবলৈ ত.ওঁৰ ব্ৰহ্মচৰিত্তৰ আৰু ত.ওঁৰ দানবৰ বাবে বাকী থকা " সময় " জনা

দৰ: যি চোৱা কৰিলে মানৱজাতিক ঈশ্বৰ চৰিত্ৰ প্ৰকাশ কৰি নহয়, ত.ওঁ
ত.ওঁলোকক এই ভয়ংকৰ চৰিত্ৰ চয়তনৰ সৈতে ওপৰিচয় কৰি দিছিল, যাৰ বিষয়ে

পুৰণি নিয়মে কম কথ বই ছলি যাৰ ফলত তেওঁ প্ৰায় অজ্ঞান হৈ পৰিছিল। যীচুৱে চ্যাপ্ত নৰওপৰত জয়লাভ কৰাৰ পিছৰে পৰা এতিয়া পৃথিৱীত মানুহৰ মাজত আৰু আমাৰ সমগ্ৰ স্ৰষ্টাজ্য মাত্ৰত অদৃশ্য হোৱাৰে সৰু দানৱবোৰৰ আৱদ্ধতাৰ বাবে ইদুয়টো শৰিৰৰ মাজত যুদ্ধ তীব্ৰ হৈ পৰিছে, য'ত আৰু শৰণ আৰু তৰাবোৰেও অন্তৰ্ভুক্ত। আমাৰ স্ৰষ্টাজ্য মাত্ৰত এইবোৰেই একমাত্ৰ অপৰাধ।

মই ইয়াত মনত পালে বলাগিব যাে ঈশ্বৰে কল্যাণ কৰাৰ ক্ষমতাৰ সামগ্ৰিক পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পৰ সৰ্থক বুজা বুজি তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে সংৰক্ষিত এক চৰ্তাৱশিৰাধিকাৰ বাৰণ, মিছা বিশ্বাসক এইটোৱে সন্নিৱৰ্তন কৰা যোৱা তেওঁৰ প্ৰকল্পৰ ব্যৰ্থতাই সদায় ভুল হয়। মটীহক দিয়া ইহুদী সকলে পৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰাৰ পৰাই এই কথা প্ৰমাণিত হৈছে, আনহাতে ঈশ্বৰে কৰা আধ্যাত্মিক মুক্তৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল পাৰসেইটোৱে। ঈশ্বৰে তেনে দৰো জীওঁচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যৱৰ্তন, তেওঁৰ ৰাজ্য আৰু পৃথিৱীত তেওঁৰ ক্ষমতা প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ লগে লগে মিছা খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসে অপেক্ষা কৰি আছে; যিবোৰ কথা ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰমাণ শিত ব্যৰ্থই আমাৰ কণিকাৰ দৰে তেওঁৰ ক্ষমতাত বখ নাই। ইয়াৰ বিপৰীতে তেওঁৰ গৌৰৱময় আগমনতে ওলোকেৰ জীৱনৰ অন্ত পালে বৰ্ষাটোৱে ওলোকেৰ পাপ আৰু তেওঁৰ পৰি তেওঁলোকেৰ সকলো অপৰাধৰ হক হৈয়েই আছে।

খ্ৰীষ্ট মনোমীত জনোৱা যোৱা মুক্ত জীৱন স্ৰষ্টি আৰম্ভ হৈছিল আৰু তেওঁৰ প্ৰথম আৰু ন্যায়ৰ নিখুঁত প্ৰদৰ্শনৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈ পৰা পাপৰ অন্তৰ পিছত সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আৰু শীৰ পৰিচৰিত লক্ষণ আৰু পৃথিৱীত বিশ্বাসী হৈ থকা তেওঁৰ সৃষ্টিবোৰ আয়ুস দীঘলীয়া কৰিব। তেতিয়া আৰু শীৰ পাপৰ বিদ্বেষী সকলৰ বিচাৰ, ধ্বংস আৰু ধ্বংস কৰা হ'ব।

স্ৰষ্টাজ্য মুক্ত

১০ পদ: “ আৰু মই স্ৰষ্টি এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ, “ এতিয়া পৰিত্ৰণ, শক্তি, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ খ্ৰীষ্ট শক্তি আহিল।

এই " এতিয়া " যাে ৭ এপ্ৰিলৰ তাৰিখ, ৩০ তাৰিখ, বুধবাৰ, ৩ এপ্ৰিলৰ পিছৰ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনটোকে লক্ষ্য কৰি লৈছে, য'ত কৰু চৰ্গ কৰি যীচুৱে চ্যাপ্ত ন পাপ আৰু মৃত্যুক পৰাস্ত কৰিছিল। সপ্তাহৰ সেই প্ৰথম দিনটোতে তেওঁ মৰিয়মক ঘোষণা কৰিলে: " মাকে স্পৰ্শ নকৰক, মই এতিয়াও মাকে পৰিত্ৰণ চাবলৈ উঠা যোৱা নাই। " তেওঁৰ বিজয়ক এতিয়াও স্ৰষ্টি আনুষ্টানিক কৰি তুলিব লাগিছিল আৰু

তত্ৰিযাৰ পৰাই তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যিক স্ৰষ্টাৰ্কৰ্ম নত তেওঁৰ পুনৰ আৱিষ্কাৰ কৰা স্ৰষ্টাৰ্কৰ নাম "মা ইকল"ৰ অধীনত তেওঁচয়তন আৰু তেওঁৰ দানববোৰক স্ৰষ্টাৰ পৰা খেদে পঠিয়ালো। এই উক্তিটো মন কৰাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ "আমাৰ ভাৱ ই সকলৰ অভ্যুত্থান যিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত দিনে নৈশি ই তেওঁলোকৰ বৰিদ্ধ অৰ্ভায়েণ কৰিছিল"। ই আমাৰ ঈশ্বৰৰ শিৰিৰ অপৰিসীম স্ৰষ্টাৰ্ক নীতি ভিত্তিকৰে বৰিয়ে প্ৰকাশ কৰা, যিয়ে বৈদ্যুতিক শিৰিৰ প্ৰকৃতিখন কৰাটো পৃথিবীৰ নীতিসকলৰ সৈতে ভাগ কৰা। কোন এই "ভাই"? স্ৰষ্টাৰ্ক থকা আৰু পৃথিবীত থকা ইয়াক দৰা, যিজনক অংশিক ভাৱে চয়তনৰ হাতত তুলি দিয়া হয় যত তেওঁৰ "অৰ্ভায়েণ" ভিত্তিহীন সেইটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ।

১১ পদ: "আৰু তেওঁলোকৰ মৰে পোৱালিৰ তেজ আৰু সাক্ষ্য বাক্যৰ দ্বাৰাই তেওঁক জয় কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ আগলৈ কেনিজিৰ প্ৰণয়ক প্ৰথম কৰা নাছিলো।"

স্মৃতি "যুগৰ বাৰত পোৱা যায়, আৰু এই বাৰতই যীচু খ্ৰীষ্টই তেওঁৰ গৌৰৱময় উত্তৰি অহালৈকে ভৱিষ্যৎবাণী কৰা সকলো যুগৰ বাবে প্ৰজ্ঞানীয় বৰ্ণনাসমূহ মানদণ্ড সূচায়।

আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টই স্ৰষ্টাৰ্ক ঐশ্বৰ্য্যিক নাম "মা ইকল"ৰ বৰিয়ে মৰ্থিত কৰা তেওঁৰ গম্ভীৰ ঘোষণাক ন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰা। ২৮:১৮-২০: "যীচুৱে আহি তেওঁলোকক ক'লে, 'স্ৰষ্টাৰ্ক আৰু পৃথিবীৰ সকলো অধিকাৰকে দিয়া হৈছে। এতেকে গৈ সকলোজা ত্ৰিবিধ্যবনাওক, পিতৃ আৰু পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মৰ নামেৰে বপ্তিসম দি, মই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া সকলোপালন কৰিবলৈ শিকাই।

এইদৰে, তেওঁৰ প্ৰথম নিয়মৰ ভিত্তিত ঈশ্বৰে মৰ্চিৰ আগত আমাৰ পাৰ্শ্বীয় মাত্ৰৰ উৎপত্তি ইতিহাস প্ৰকাশ কৰিলে, বিনুত মানৱত্বৰ শেষে দিনত জীয়াই থকা আমাৰ বাবে তেওঁ নিজৰ বৰ্ণনায়গী পৰিত্ৰাণ পৰিকল্পনাৰ বুজা বুজি প্ৰকাশ কৰা, পাৰ্শ্বীয় পাপৰ অভিজ্ঞতাৰ বন্ধনী বন্ধ কৰি যিটো শেষত ছয় হাজাৰ বছৰ ধৰি চলিবা। সেয়েহে আমাৰ ঈশ্বৰৰ লগত তেওঁৰ সকলো বৰ্ণনাসমূহ স্ৰষ্টাৰ্ক আৰু পাৰ্শ্বীয় মনোমীত সকলৰ চৰিত্ৰৰ ল'পনৰ মালিনৰ আশা ভাগ কৰা। সেয়েহে পোলাপাতি স্ৰষ্টাৰ্ক আৰু ইয়াৰ বস্তুসকলৰ পৰি আমাৰ মনোযোগ দিয়াটো নীতিসকলৰ একে বৰ্ষে সুবৰ্ধ। কাৰণ তেওঁলোকৰ ফালৰ পৰা তেওঁলোকৰ মনোমীত লোকসকলৰ ভাগ্য আৰু আমাৰ পাৰ্শ্বীয় ইতিহাসৰ পৰি আগ্ৰহী হোৱাটো বন্ধ কৰা নাই, সৃষ্টিৰ পৰা জগতৰ শেষলৈকে, যদিও ১ কৰনিয়া ২৪ পদত লিখিছে। ৪:৯: "কিয়নো

আমি জিগত সৰুপুত আৰু মানুহৰ আগত দৰ্শনীয় হৈ পৰাৰ পৰাই গুপ্তকৰ্মে আমাক
পঁচনিহিঁচি প্ৰসন্ন কৰি ৰাখিছে, একপক্ষৰে মৃত্যুদণ্ড দিয়া হৈছে। ”

ভূমিৰ পৰিস্থিতি অধিকভাৱে হৈ পৰিছে

১২ পদ: “ এতে কহে আৰু শতাব্দীত বাস কৰা সকল, আনন্দকৰ। পৃথিৱী
আৰু সাগৰৰ বাবে ধৰ্ম, কৰ্মনো চৰিত্ৰ নহৈছে। মালেকৰ ওচৰলৈ নামি আহিছে, অতী
কৰ্মৰ বাবে, কৰ্মনোতে ওঁজ নহৈছে। তেওঁৰ কম সময় আছে। ”

খ্ৰীষ্টীয় বজায়ত " সৰুপুত " বসনিদসকলে " পক্ষম " আনন্দিত " হৈছিল।
কিন্তু এই আনন্দৰ সমকক্ষ হৈছে " পৃথিৱীৰ বসনিদ " সকলৰ বাবে " দুখ "ৰ
তীক্ষ্ণ । কৰণ চৰিত্ৰ নহৈছে। তেওঁক বহুই দিয়াৰ সময়ত মৃত্যুদণ্ড দিয়া হৈছে,
আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰাণৰ পৰিকল্পনাৰ বাবে দুখৰ মকৰ বিনোদিত। তেওঁৰ " কম সময় " আছে।
পৃথিৱীত আৱদ্ধ হৈ থকা আৰু সৰ্বকৰ্মৰ বিৰুদ্ধে ২০০০ বছৰ ধৰি কৰা কৰ্মমুহ
সকলো যি চু খ্ৰীষ্টীয় তেওঁৰ পক্ষম শ বা এপ'কলিপছত পক্ষম শ কৰিছে। এই
গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বস্তু মই আপোনা লেখকৰ বাবে লিখিছোঁ। আৰু ২০১৮ চনৰ পৰা
যি চু খ্ৰীষ্টীয় নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে চৰিত্ৰ নৰ পক্ষমভাৱে কৰাৰ বাবে সংৰক্ষিত সময়ৰ
শেষৰ এই জগত ভাগ কৰি আহিছে, ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লগত তেওঁ লেখকৰ
ঐশ্বৰ্য্যিক প্ৰকৃতিৰ গৌৰৱময় প্ৰকৃতিৰ লগে লগে ইয়াৰ অন্ত পৰিব। এই
বিষয়বস্তু বন্ধী ১২ পদৰ সৈতে শেষ হয়।

আৰু শতাব্দী বন্ধী বন্ধকৰ

নতুনতম দিয়ামহিলা গৰাকী বিষয়বস্তুৰ পুনৰ আৰম্ভণি মৰু ভূমিত

১৩ পদ: “ যিহেঁতৈ অজগৰটোৱে তেওঁক পৃথিৱীলৈ নিক্ষেপ কৰা দেখিলে,
তেতিয়াতে ওঁপুৰ ফসল জন্ম দিয়া মহিলা গৰাকী কথাত্যচৰ কৰিলে। ”

এই বন্ধীটোৱে আত্মক ৬ নং পদৰ পোষৰ ৰাজত্ব বিষয়বস্তুটো ঘূৰি
যাবলৈ অনুমতি দিয়া। এই পদত " অজগৰ " শব্দটোৱে এতিয়াও চৰিত্ৰ ন চৰিত্ৰ নক
নিজি ইবজায়া কিনি " মহিলা "ৰ বাবে দুখ তেওঁৰ যুদ্ধৰে মোন কৰ্ম দৰা
সম্পন্ন হয়, কৰ্ম গতিৰ বসন্তমুহৰ দি, তৰপিছত পোষৰ।

১৪ পদ: “ আৰু সেইনাৰীক এটা ডাঙৰ ঈগলৰ দুখন ডোঁঠ দিয়া হ'ল, যি
তই মৰু ভূমিটোৰ যি বপাৰে, য'ত তইক সাপৰ মুখৰ পৰা কঁচু সময় সময় আৰু আধ
সময়ৰ বাবে পৃষ্ঠ কৰা হয়। ”

এটো সময় সময় আৰু আধ সময়," ইতিমধ্যে দানত ব্ৰহ্মহৃত ৰূপত সূচাই বৰ্ত্তো পুনৰ আৰম্ভ কৰিছে। ৭:২৫। এই পুনৰবৰ্ত্তিত ঋগ্‌বৈদিক ক্ৰান্ত নতুনসৰ্বশেষপক্ষ শ পা বা এটা সৰ্বশেষমণ কৰিব লাগিব ৪ নং পদৰ " অজগৰ" ৰ ঐ ইত " সা প " ৰ ঐ ইত " সা প " লোৱা হৈছে যেনে কই ৩ নং পদৰ " অজগৰ" ৰ ঐ ইত " ঐ ৭ " লোৱা হৈছে। " সা প আৰু ঐ ৭ " শব্দটোৱে আমাক সৰ্বশেষ কৌশলৰ পৰিবৰ্ত্তা পক্ষ শ কৰে যিটো ঐ শব্দ, " মহানঈ গল্" চয়ত্ৰ নআৰু তেওঁৰ দানববংশৰ মাজত পৰবৰণা দিয়ে। " অজগৰ" ৰ মুকলি আগ্ৰসনৰ পিছত " সা প " ৰ ধ্বত আৰু ধ্বনীয় মিছা সফল হয়, যিটো ১২৬০ চনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰ বহুৰৰ পোপৰ ৰজত্ব দ্বৰ পূৰ্ণ হয়। " সা প " ৰ উল্লেখ ঐ শব্দক আমাক আদি পা পৰ পৰিস্থিতিৰ সৈতে তুলনাৰ পৰামৰ্শ দিবলৈ অনুমতি দিয়ে। যেনে কই হৰাক " সা প " ৰ দ্বৰ প্ৰকাণ্ডিত কৰ হৈছিল যাৰ যোগে চয়ত্ৰ নোৰ্জি কপক্ষ শ কৰিছিল খ্ৰীষ্ট " মহানি গৰ কী," " কইনা " ক চয়ত্ৰ নো পোপৰ বোমান ক থলিক ধ্বন্য নিজৰ এজো গুটিকলৰ " মুখ " ৰ জৰিয়তে তেওঁৰ ওচৰত উপস্থাপন কৰ মিছা শব্দৰ পৰিষ্কাৰ বৰ্ণি হয়।

১৫ পদ: " আৰু সা পনো বী গৰ কী কজ ল্পক্ষ্যৰ পৰ লৈ যা বলাই নিজ বুমথৰ পৰ জ ল্পক্ষ্যৰ দৰে পা নী উলিয়াই দিলে। "

১৫ পদত ক থলিক নিক্ষেপনৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰ হৈছে যিটো ঋগ্‌বৈদিক বশিষসৰ সন্মুখী নহয়; যেনে " নদীৰ পা নী " যিয়ে নিজ বহুতৰ মুঠিত থকা সকলো বস্তু " টোনি লৈ যা য " / বোমান ক থলিক পোপৰ " মুখ " ই তেওঁলোকৰ ধ্বনীয় বৰিষীৰ বৰি দুধ নিজ বক থলিক ধ্বন্য আৰু নিষ্ঠুৰলী গ আৰম্ভ কৰিছে। এই ঋগ্‌বৈদিক নিষ্ঠুত সাফল্য হৈছে বিচপ লে টোনিয়াৰ পৰামৰ্শ দিয়া চতুৰ্দা লুইৰ দ্বৰ " ডবগন " ৰ কৰ্ণৰ সৃষ্টি। শান্তিপূৰ্ণ প্ৰকৃতিগত প্ৰতিৰোধৰ পিছত লগা বলাই সৃষ্টি হোৱা এই সামৰিক সংস্থাটোৰ লক্ষ্য আছিল খ্ৰীষ্ট সকলো দুৰ্দ্ধা আৰু নম্ৰ নিক্ষেপিত লোকক তেওঁৰ ডগমা লৈ " টোনি নিয়াৰ ", তেওঁলোকক ক থলিক ধ্বন্য ধ্বন্যজিত হোৱা বা বন্দীলৈ লৈ যোৱা বা ভয়ংকৰ নিক্ষেপনৰ পিছত মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা এটা বহু ল'বলৈ বাধ্য কৰ।

১৬ পদ: " আৰু পৃথিৱীয়ে মহানি গৰ কী কজ ল্পক্ষ্যৰ পৰ লৈ আৰু পৃথিৱীয়ে ই বুমথ মেলি অজগৰটোৱে নিজ বুমথৰ পৰ পো লোৱা নদী খন গলি পো লো লা "

এই একক পদটোৰ বাবে আত্মই আমাক দুটা ওপৰত ওপৰ সোমাই থকা ব্ৰহ্ম আগবঢ়াইছে মন কৰিব যো " না বী " আৰু " পৃথিৱী " ইয়াত দুটা সুকীয়া সত্তা ,

আৰু "পৃথৱী" প্ৰটেষ্টেণ্ট বশিৰাস বা আকস্মিক পৃথৱী, আমাৰ গৰুৰ মাৰ্চৰ প্ৰতীক হ'ব পাৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা এই পদটোৱে দুটা বিষয় দিয়া হ'ব যিবোৰে ঈশ্বৰীয় প্ৰকাশ শক্তি ব্যক্ত কৰি লক্ষ্য অনুসৰিটোৱে সঁচাকৈ অনুসৰণ কৰে।

1st message: the false bestial Protestantism : ক'লক্সা অনুসৰি প্ৰথমে, "মহিলা" সংস্কৰৰ শান্তিপূৰ্ণ প্ৰটেষ্টেণ্টসকলৰ চিত্ৰবৰ্ণিত ব্ৰহ্মাৰ সৈতে মিল খায় যাৰ চৰকাৰী "মুখ" (1517 চনত মাৰ্টিন লুথৰৰ সৈতে) ক থলকিপা পৰানন্দ কৰিছিল, যিয়ে তেওঁলোকৰ নামটোৱে ন্যয্যত প্ৰদান কৰিছিল "প্ৰটেষ্টেণ্ট" বা, যিসকলে কে থলকিধৰ্মীয় অন্য়ৰ বৰিদ্ধ প্ৰতিবাদ কৰে যিয়ে ঈশ্বৰৰ বৰিদ্ধ পাপ কৰে আৰু তেওঁৰ প্ৰকৃত দাসক হত্যা কৰে। "পৃথৱী" শব্দটোৱে প্ৰতীকিত প্ৰটেষ্টেণ্ট ধৰ্ম আন এটা ভণ্ডামি উপাদানে কে থলকি বশিৰাসক নিন্দা কৰিবলৈ নিজৰ "মুখ" মেলিছিল, কিন্তু ই অস্বস্তি তুলি লৈছিল আৰু ইয়াৰ হিংস্ৰ আঘাত ক'লকিলী গৰুঁজাৰ সকলকটো উল্লম্বাংঘ্য অংশ "গলি পোলে ইছিল"। ইয়াত "পৃথৱী" শব্দটোৱে বিখ্যাত "হুগুৱেনেট চেনেছৰ প্ৰটেষ্টেণ্ট যোদ্ধা আৰু "ধৰ্ম যুদ্ধ"ৰ সময়তলাৰ চেনেছৰদৰে সামৰিকদুৰ্ভিক্ষমূহৰ প্ৰতীক, য'ত বিৰোধী যোদ্ধাৰ দুটা বিৰোধী গোটোৱে ঈশ্বৰক সোৱাৰা সন্মান কৰা নাছিল।

2nd message: ফৰাচীজা তীয়া সত্যিকৈ ব্ৰহ্মাশিৰো লোৱা তৰোৱাল। দ্বিতীয় পঠনত, আৰু ক'লক্সা অনুসৰি এই ১৬ পদটোৱে প্ৰকাশ কৰিছে যে ক'লকিলীৰা চীৰিপ্ৰায়ে ক'লকিলীজ তন্ময় পোপৰা গ্ৰন্থনক সম্পূৰ্ণ পোআ গুৰি ধৰি। এই পদৰ মূল বাৰ্তা এইটোৱেই আৰু ইটোৱেই হৈছে "ব'ভুৰ্মিৰ ত দিয়া trumpet " of Rev. 8:12, আৰু "beast that ascends from the bottomless pit " of Red . ১৬:৩২: "পৃথৱী যুগ্ম মেলি আৰু তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰক গলি পোলে ল'কেৰেহৰ সকলো লোক আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সাংগ্ৰহৰ সৈতে। "

ডুবগনৰশােষ তৰু মহিলা ৰুড ভে ন্টেষ্টাৰ শাষিট

১৭ পদ: "আৰু অজগৰটোৱে মহিলা গৰাকীৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈ তেওঁৰ বংশৰ অশাষিটাকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল, যিসকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু যীচু খ্ৰীষ্টে সাব্যস্ত লাভ কৰে। "

৫ম শাৰি "ৰ" বিষয়বস্তু ঈশ্বৰীয় অভিশাপৰ দ্বাৰা আঘতপ্ৰাপ্ত প্ৰটেষ্টেণ্টসকলৰ ১৫০ বছৰীয়া ক'লকিলী পক মনোভাৱে পাব হৈ, আত্মাই চ্যত্ৰন আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গীয় আৰু পাক্ষিক দাসকলৰশােষ পাক্ষিক যুদ্ধ উদগনি দিয়ে, আৰু তেওঁ আমাক তেওঁলোকৰ সাধাৰণ ঘণাৰ লক্ষ্য দেখুৱাইছে। এই শেষ লক্ষ্য হ'ব

নৰ্ক্ষাৰ্চনাসকল, ১৮৭৩ চনৰ এডভেণ্টুৰিষ্ট অগ্ৰাামী সকলৰ শেষ বংশধৰ আৰু উত্তৰাধিকাৰী যাক প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১০ অনুসৰি এই শেষপৰীক্ষা ঘোষণা কৰা হৈছিল। যিসকলৰ মছিনত ওলোকে সমুপ্ৰাণ কৰিব, তেওঁলোকে একে টা ঐশ্বৰ্য্যিক আশীৰ্বাদ বহন কৰি। তেওঁলোকে যীচুৰে তেওঁলোকে অৰ্পণ কৰা ষাটোৰ দাত আৰু নিৰ্মিতৰে সম্ৰক্ষা কৰিব লাগিব কনোমো ধৰণে " জুনুজ চনি " অৰ্থাৎ বনোমান দোওব বক সন্মান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি, বিশ্বসংঘাতৰে আৰু যিহেই নহওক কৰি, বিশ্বমবাবৰ বিশ্বমৰ অভ্যাস, শনিবাৰৰ সময়ত সপ্তাহৰ প্ৰকৃত সপ্তাৰ দিনটোত, মহান আৰু সৰ্ব্বাক্তমান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে সংগঠিত আৰু প্ৰতিষ্ঠা কৰা সময়ৰা এই পদত " নাৰীৰ বংশৰ অৱশিষ্ট " ৰ এই ব্ৰহ্মাত এই সত্যটোৱেই প্ৰকাশ পা ইছে: " যিসকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে, " নজন নহয় দহ; " আৰু যিসকলে যীচুৰ সাক্ষ্য দাত ৰাধেৰি ৰাখে, " ৰাৰণত ওলোকে ৰা কনোমো ই সাক্ষ্য তেওঁলোকে পৰা ৰাচনিবলৈ নৰ্দিয়; " অজগৰ " ৰ " সাপ "ও নহয়। আৰু এই " যীচুৰ সাক্ষ্য " অস্বীকাৰ আটাইতকৈ মূল্যমান বস্তু, যিহেতু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:১০ অনুসৰি " যীচুৰ সাক্ষ্য হৈছে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আত্মা । " এই ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক সাক্ষ্য হৈছে " চয়ত্ৰনে মনোমীত সকলক প্ৰকাশিত কৰাটো অসম্ভৱ কৰি তুলিছে " সত্যৰ ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্ট, মথিৰ দৰে। ২৪:২৪ শিৰায় " কিয়নো মছিখীষ্ট আৰু মছিখীষ্ট বৰাদী আহিব আৰু মহান দিন আৰু আচৰিত কৰ্ম দোখৰা যত সমস্ত হ'লে মনোমীত সকলক টা কৰা ৰে। "

চয়ত্ৰনৰ টাজ য়পৰা য়.. সমুপ্ৰাণ

১৮ পদ: " আৰু তেওঁ সাগৰৰ বালিৰ ওপৰত থিয় হ'ল। "

তেওঁ আৰ্হিপত্যবিস্তৰ কৰা আৰু নিজৰ কৰ্ত্তব্য অধীনত ৰখা সকলো খ্ৰীষ্টান ধৰ্মীয় প্ৰতিষ্ঠানক নিজ ৰপতন আৰু মৰ্ত্ত্য নিন্দালৈ টানি নিবলৈ সফল হৈছে। ইছা তা ১০:২২, ঈশ্বৰে ঘোষণা কৰিছে: " যদিও আপোনাৰ লোকে ইসৰায়েল সাগৰৰ বালিৰ দৰে হ'ব, কৰাল এটা অৱশিষ্টে ঘূৰি আহিব ধ্বংস নৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে, ই ন্যায়ৰে উপচিপৰি " এইদৰে, এই ভৱিষ্যদ্বাণী অনুসৰি জগতৰ শেষত কৰালবিৰোধী এডভেণ্টুৰিষ্ট, " মহিলা গৰাকী ৰাৱশিষ্ট, " " নৰ্ক্ষাৰ্চন হোৱা, খ্ৰীষ্ট কইনা, " আৰু আধ্যাত্মিক "ইসৰায়েল " গঠন কৰা ঈশ্বৰ, এই চয়ত্ৰনী আৰ্হিপত্যৰ পৰা সাৰি যাওক। মই আপোনা লোকে সঁাৱৰাই দিছো য়ে "এডভেণ্টুৰিষ্ট" নামটোৰে অধীনত আত্মই ১৮৪৩ চনৰ পৰা শেষ নৰ্ক্ষাৰ্চনাসকলৰ পৰিত্ৰণৰ বাবে বিশ্বসৰ মানদণ্ড নৰ্ধাৰণ কৰিছে; ২০২০ চনত, ই এটা ধৰ্মীয় আচৰণ, কনুত এতিয়া

এনে কুৱা এট প্ৰতিষ্ঠান নহয় যিটোকে ঈশ্বৰে ১৯৯৪ চনত বচিব কৰিছিল নিন্দ
কৰিছিল আৰুনা কচকৰিছিল(" বৰ্মা") কৰিছিলো

প্ৰকাশ শিতি বা কথ ১৩ : খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম মিছাভা ইসকল

সা গৰুপা বাত হাজ নুত- দেশৰুপা বাত হাজ নুত

১৩ নম্বৰটোৱে অন্ধৰ্শ্বৰসী মূৰ্চপূজা বীৰ বাবে প্ৰতিজন ব্ৰহ্মৰ্ত্তা আৰু
দেশৰ মত মতৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি এক ভগ্ন মন্দ্ৰ বা অভগ্ন মন্দ্ৰ
প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ইয়াত, তেওঁৰ গণেশ্বৰময় প্ৰকাশ শিতি বাক্যত, ঈশ্বৰে আমাক তেওঁৰ
নিজ বসংখ্যৰ সংহতি প্ৰকাশ কৰিছে, ১ৰ পৰা ৭লৈকে সংখ্যা আৰু ইয়াৰ বিভিন্ন
সংমিশ্ৰণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি। "৬" সংখ্যা - চয়তন বৰদূতৰ সংখ্যা - আৰু "৭"
সংখ্যা, ঈশ্বৰৰ সংখ্যা আৰু সেয়েহে যিটো খ্ৰীষ্টান সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰক ঘূৰাই দিয়া বৈধ
ধৰ্ম্ম সংখ্যা যোগ কৰিলে ১৩ সংখ্যা পোৱা যায়। এইদৰে আমি এই অধ্যয়ত
"খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম মিছা ভাই" বৰ্নুত প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ প্ৰকৃত মৰ্ম্মাংক শত্ৰু
বচিব পাৰোঁ এই "টোকা" এই অধ্যয়ত উন্মোচন কৰি প্ৰত্যেক মূলক ধৰ্ম্মীয় ৰূপৰ
অধীনত "অলশস্য"ৰ মাজত লুকাই থকা।

প্ৰথম জ নুত: যি সা গৰুপা বাউঠিয়া য

ডবগন-ছা ৰপগুট্টপ্ৰথম যুদ্ধ

পদ ১: “ আৰু মই এটা জনুত সাগৰৰপৰা উঠি অহা দেখিলোঁ, যাৰ দহটা শিং আৰু সাঁতটোমৰ আছিল আৰু তাৰ শিংত দহটা মুকুট আৰু মূৰত আছিল ঈশ্বৰ নান্দ কৰা বনাম। ”

আৰ্মিপ্ৰকাশ শিত বাক্য ১০ পদৰ অধ্যয়নত দেখা বদৰে এই অধ্যয়ত আৰ্মি আমাৰ যুগৰ দুটা তথ্য কথিত খৰ্চিটো “ জনুত ” পাওঁ/ প্ৰথম টো, “ যাঁ সাগৰৰপৰা উঠি য়া, ” দানবদৰে। ৭:২, কথলিকবিশ্বাস আৰু ইয়াৰ “ ৪২ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক মাহ, ” ব ১২৬০ বাসন্ত্য বছৰৰ নব্বাতিনমূলক ৰাজত্বৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে। দানত ইয়াৰ আগৰ সাম্ৰাজ্যসমূহৰ প্ৰতীক গ্ৰহণ কৰি। ৭, আৰ্মি “ সুৰ শিং ” ৰ ৰাজত্ব বচিৰ পাওঁ যিটো “ দহ শিং ” যি দান অনুসৰি নিজৰ ৰাজ্য লাভ কৰাৰ পিছত দেখা দিব লাগিছিল ৭:২৪। “ দহটা শিং ” ত বখা “ জয়ডেম ” বোম্বে দেখুৱাইছে যে এই ঐতিহাসিক প্ৰকাশ গটোৱাই লক্ষ্য কৰা হৈছে। ইয়াত পোপৰ বোম্বে “ সাঁতটোমৰ ” দৰা প্ৰতীকিত কৰা হৈছে যিয়ে ইয়াক বিশেষভাৱে দেৱত অৰ্হ বৈশিষ্ট্য প্ৰদান কৰে। অধিক আক্ষৰিক “ সাঁতটোমৰ ” যাৰ ওপৰত প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৭:৯ অনুসৰি বোম্বে নৰ্মাণ কৰা হৈছে। আনটো অধিক আধ্যাত্মিক, অগ্ৰধৰি বলায়; “ সাঁতটোমৰ ” অৰ্হ বক্ষ্যটোৱা দণ্ডাধীশৰ পৰিত্ৰকৰণক বুজায় “ সাঁত ” হৈছে পৰিত্ৰকৰণৰ সংখ্য, আৰু “ মৰ ” ইয়াত দণ্ডাধীশৰ প্ৰটিনজনক বুজায় ৯:১৪। এই উচ্চমানৰ দণ্ডাধীশ পদৰ কাৰণ পোপৰ বোম্বেৰ কাৰণ ই নিজক নোগৰিক আৰু ধৰ্মীয় উভয়ধৰণৰ স্বাধীন ৰক্ষা ৰূপত উপস্থাপন কৰে, যাৰ মূৰবী পোপ। আত্মাই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে: “ আৰু তেওঁৰ মূৰত ঈশ্বৰ নান্দ কৰা নাম। ” “ ঈশ্বৰ নান্দ ” শব্দটো একবচনত আছে আৰু আৰ্মি এইদৰে অনুবাদ কৰিব লাগিব “ মিছাৰ নাম, ” “ ঈশ্বৰ নান্দ ” শব্দটোৰ অৰ্থ অনুসৰি। যিচু খৰ্চিটো বোম্বে পোপৰ শাসনৰ ওপৰত “ মিছা ” বুলি আবেগ কৰে। সেয়েহে তেওঁ ইয়াৰ বাবে “ মিছাৰ পতি ” উপাধি দিয়ে বদৰে তেওঁ যেন ৮:৪৪ পদত চয়তনক চয়তনক নিজ ইৰিষ্কাৰ কৰিছিল “ আপুনি আপোনাৰ পতি চয়তনকৰা, আৰু আপোনাৰ পতিৰ ইচ্ছাৰে আপুনি কৰিব বিচৰে। তেওঁ আৰম্ভৰ পৰা ইহুতৰ বী আছিল আৰু সত্যত নাথক, কাৰণ তেওঁৰ মাজত কোনো সত্য নাই। যোৱাত তেওঁ মিছা কথায়, তেওঁ যাত তেওঁ নিজৰ কথায়, কাৰণ তেওঁ আছোঁ জনমিছা লীয়া ৰু. মিছাৰ পতি

২ পদ: “ মই যাঁ জনুত দেখিলোঁ, সেয়া নাহৰ ফুটকী দৰে আছিল আৰু তাৰ ভৰি আঁলুক ৰুৰি বদৰে আছিল আৰু তাৰ মূখৰ শিংহ কুখৰ দৰে আছিল। ”

দনৰ" চতুৰ্থ জন্ম" / ৭:৭, যাক " ভয়ংকৰ ভয়ংকৰ আৰু অশিশু শক্তি শালী
 " বুলি কোৱা হয়, ইয়াত অধিক নিখুঁত বৰ্ণনা পোৱা যায়। আচলতে ইয়াত অকল ই
 কলদীয়া সাম্ৰাজ্যৰ পৰা ইয়াৰ পূৰ্ব থকা তৰ্নিখন সাম্ৰাজ্যৰ মাপকাঠী উপস্থাপন
 কৰা হৈছে। ইয়াত " না হব ফুটবলী" ৰ চৰ্চ্ছাত্ৰ , " ভুলক" ৰ চৰ্চ্ছাৰ শক্তি আৰু
 " সিংহ" ৰ নিখুঁতৰ মাংসভোজী শক্তি আছে। প্ৰথম শতিকাৰ ১২:৩ পদত ৩ পদৰ
 " অজগৰ", য'ত " সা তুমৰ" ৰ ওপৰত " মূৰ্তি " আছিল, বোমক ইয়াৰ পৌত্তলিক
 সাম্ৰাজ্যৰ দী প্ৰায়ত প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল, প্ৰথম খ্ৰীষ্টান সকলক অত্যাচৰ
 কৰিছিল। এইদৰে, ঠিক যেনেকৈ দনৰ " সূৰ শি" / ৭:৮-২৪ পদৰ পিছত দন।
 ৮:৯, ইয়াত পোপৰ ক্ষমতা ই বোমক সাম্ৰাজ্যৰ পৰা নিজ বক্ষাত লাভ কৰে; যিটো
 ইতিহাসে ৫৩৩ চনত (লিখ) আৰু ৫৩৮ চনত (আবেদন) প্ৰথম জাৰ্জনিয়ানৰ বাবে
 হোৱা সাম্ৰাজ্যৰ দী আদেশৰ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰে। বিনুত, সাৱধান হওক! " অজগৰ
 " যোপ্ৰমা শতিকাৰ ১২:৯ পদত " চয়তন" কোৱা বুজায়, যাৰ অৰ্থ হৈছে পোপৰ
 পদটোৱে নিজ বশকৰ্ত, " নিজ বশকৰ্ত, সিংহ সন আৰু ইয়াৰ মহান কৰ্ত্তব্য " চয়তনৰ
 পৰা ইলাভ কৰে। আমৰিজা বপা বোমক কৰি গৈ শ্বৰে দুয়টো সত্ৰক " মিছাৰ পতি"
 কৰিছে আগৰ পদটোত।

দৰ : সামৰিক প্ৰায়ত পোপৰ বোমক নিজৰ সাম্ৰাজ্যৰ দী ৰূপৰ শক্তি আৰু
 শক্তি বজা ইৰাখিছে, কাৰণ ইউৰোপীয় ৰাজবীৰ্যসোনা ইয়াৰ সোৱা কৰে আৰু ইয়াৰ
 সিদ্ধান্ত সন্মত কৰে। ডেনহিচপো। ৮:২৩ৰ পৰা ২৫ লৈ কৰ্মশীল ইছে, ইয়াৰ শক্তি
 " ইয়াৰ কৌশলৰ সফলতা " ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল যিবিলাক পৃথিৱীত ঈশ্বৰক
 প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বুলি দাবী কৰা গৰ্হিত, আৰু সেইবাবেই খ্ৰীষ্টান শূভবাৰ্ত্ত
 প্ৰকটনত অনন্ত জীৱনৰ প্ৰকাশে মুকলি বা বন্ধ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱাটো: "
 তেওঁলোকৰ প্ৰকাশনৰ শেষত যেতিয়া পাপী সকলক ভক্ষণ কৰা হ'ব, তেতিয়া **এজন**
অহংকাৰী আৰু কৌশলী ৰজা বটতখন হ'ব । তেওঁৰ শক্তি বৃদ্ধি পাব বিনুত তেওঁৰ
 নিজৰ শক্তিৰ দ্বাৰা নহ'ব তেওঁ অৰ্শ্বস্বয় ধ্বংসলীলা কৰিব, তেওঁ নিজৰ বটত
সফল হ'ব , তেওঁৰ সমৃদ্ধি আৰু তেওঁৰ কৌশলৰ সফলতাৰ বাবে ইতেওঁৰ হৃদয়ত
 অহংকাৰ কৰিব তেওঁ শান্তিপ্ৰিয় ৰূপে জীয়াই থকা বহু লোকক ধ্বংস কৰিব আৰু তেওঁ
 ৰজা বুলি বৰৰাজ কুমাৰ বৰুৱাৰ দ্বন্দ্ব উঠিব বিনুত সেয়া ভৱিষ্যত;

১২৬০ চনৰ শেষৰফাল লেফেৰাচীবিপ্লৱৰ নাস্তিকতা ই ৫৩৮ চনৰ পৰা
 প্ৰতিষ্ঠা হোৱা নিৰ্ভীক ক্ষমতাৰ অন্তপোলায়

৩ পদ: “ আৰু মই তেওঁৰ এটা মূৰত মৃত্যুৰ দৰে আঘাতপোৱাৰ দৰে দেখিলোঁ, আৰু তেওঁৰ মাৰাত্মক ঘটনো সূক্ষ্ম হ’ল।

ইতিহাসত বৰ ত্ৰিয়াও অনুভৱ পুনৰ পোষৰ দণ্ডস্থীশে বলপূৰ্ব্বকভাৱে নিজৰ নীকিতানমূলক ক্ৰিয়াত ত্যাগ কৰিবলগীয়া হৈছিল। ১৭৯২ চনৰ পৰাই এই কাম সম্পন্ন হ’ব লাগিছিল যত্ৰিয়া ফৰাচী নাস্তিকিত ই ৰাজতন্ত্ৰ, ইয়াৰ সশস্ত্ৰ সমৰ্থক উফৰাইপোলেইছিল আৰু মূৰ কাটি পোলেইছিল প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২২ পদত যোগেণ কৰা অনুসৰি এই নাস্তিক “ মহাক্ৰমশ ” “ ইজৰে বেলমহলি ” ৰ বোমান ধৰ্মীয় শক্তিক ধ্বংস কৰিব বচিৰিছিল আৰু ইয়াৰ লক্ষ্য আছিল “ যিসকলে তেওঁৰ লগত ব্যক্তিগত কৰে ”; ৰজা, ৰাজতন্ত্ৰাদি আৰু কথলিকপুৰোহিত। এইদৰে ইতিহাস “ মৃত্যুমুখত পৰাৰ দৰে ” হ’ব লাগিছিল কিন্তু সুবিধাবাদী ৰাজতন্ত্ৰ সমৰ্থক নাপোলেয়ন ১৮০১ চনত তেওঁৰ কনকৰুটৰ নামত তেওঁক পুনৰনিযুক্তি দিব। তেওঁ ই আৰু বৰ ত্ৰিয়াও প্ৰত্যক্ষভাৱে অত্যাচৰনকৰিবা কিন্তু ইয়াৰ প্ৰকাণ্ডনমূলক শক্তি অসংখ্য কথলিক বিশ্বাসীৰ বাবে চলি থকাৰ ফলস্বৰূপে যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰকাশৰ ভাৱ লৈকে ইয়াৰ মাজি আৰু ইয়াৰ দাবীক বিশ্বাস কৰিব: “ আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীয়ে জনুটোৰ প্ৰকাণ্ডতা আছিল। ” “ গটেই পৃথিৱীখনে জনুটোৰ অনুসৰণ কৰিছিল, ” আৰু এই পৃথিৱী শব্দটোৰে দুটা অৰ্থ গ্ৰহণ কৰাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, কিন্তু ইয়াৰ পৰা ওলোৱা সংস্কৰিত প্ৰটেষ্টেণ্ট বিশ্বাসকো। তেওঁৰিয়াৰ পৰাই কৰা বিশ্বাস নীতিমতে ই (= স্বৰ্গজ, গ্ৰীক ভাষাত) এই যোগেণক নিশ্চিত কৰে। যদি আত্মাই এই বৰুটো স্পষ্ট ভাষাত প্ৰকাশ কৰিব বচিৰিলে হ’ল তেন্তে নতুন আৰ্মিপত্ৰি হ’ল তেন্তে “ সমগ্ৰ প্ৰটেষ্টেণ্ট ধৰ্মই অনুসৰণ কৰিছিল অসহযোগিতাৰ থলিক ধৰ্ম।

৪ পদ: “ আৰু তেওঁলোকে আজিগৰক পূজা কৰিলে, কৰিয়নো তেওঁ জনুজ ক্ৰিয়াত দিলে, আৰু তেওঁলোকে জনুটোৰ পূজা কৰিলে, কালে, “ পশুৰ দৰে কেনে? আৰু তেওঁৰ লগত কেনে যুদ্ধ কৰিবলৈ সক্ষম? ”

সাম্ৰাজ্যবাদী ৰোম আৰু চ্যত্ৰনদুয়টোৰ নাম দি, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৯ অনুসৰি আজিগৰক সৈছে চ্যত্ৰনক নাজি ইপোষৰ শাসনক সন্মান কৰা সকলে পূজা কৰে; এইটো ইংগিতৰ দৰে আৰু সকলো অজ্ঞানত ৰে, কৰিয়নো তেওঁৰেই “ পশু টোৰে নিজৰ শক্তি দিলে। ” এইদৰে পোষৰ “ উদ্ভৱৰ সফলত ” দানত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। ৮:২৪ ইতিহাসে নিশ্চিত কৰিছে। ই নিজৰ ধৰ্মীয় শক্তিৰ দৰে ৰজা ৰঙাপৰত ৰাজত্ব কৰে, নিৰপেক্ষভাৱে, দীৰ্ঘদিন ধৰি প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা নোহোৱাকৈ। ইয়াক পুৰস্কৃত কৰিবলৈ ইয়াৰ সৰা কৰা সকলক উপাধিৰে মাতি আৰু

সন্মান আৰণ্ডা দিয়া হয়, যদিও আমি দানত পঢ়ি পাৰোঁ। ১১:৩৯: " যদি শী
দেৱত বওচৰত ইতে ঠুঁদব্ধকত ঠা ইবোম্বৰ বৰি দধৰ মকৰবি আৰুত ঠুঁদব্ধক ব
কৰ সকলকত ঠুঁ সন্মানৰে ভৰ ইতলবি তে ঠুঁদব্ধক বহুতৰ ওপৰত শা সনকৰবি
তে ঠুঁতে ঠুঁদব্ধক বসবৰ হিচা পমো টিবিতি বণকৰবি। " ১৪৯৪ চনত পোপ য়ষ্ট
আলেকজাণ্ডৰ বৰ্জিয়াই (এজন কুখ্যত হত্যকাৰী) পৃথিৱীখন বিন্ধাৰ্জিত কৰি
বৰ্জাল আৰু ভৰতৰ পূব প্ৰান্ত পৰুতালৰ হাতত, আৰু নতুনকৈ আৱিষ্কাৰ হোৱা
বৰী সকলোভূমিস্থ ইনৰ হাতত অৰ্পণ কৰাৰ সময়ত এই কাম আকস্মিক অক্ৰম
সুপৰ্চিতিভাৱে সম্পন্ন হৈছিল। আত্মাই জোৰ দি কয়। যীচু খ্ৰীষ্ট
নিৰ্বাচিত সকলসে মূপৰক্ষ পনিশ্চিত হ'ব লাগিব যে কে থলিৰ শিৱস পট্টা চৰিত্ৰাৰু
তে ঠুঁদব্ধকলো আকৰ্ষণাত্মক বা মানৱতা বা দীৰ্ঘ ক্ৰম ঈশ্বৰৰ বৰিণী চয়তা নথোৰু
নিৰ্বাচিত সকলৰূপৰা পৰিচালিত এই জোৰটো ন্যয্য যিহেতুত ঠুঁদন। ৮:২৫,
" তে ঠুঁৰ উদ্‌যগৰ সফলত আৰু তে ঠুঁৰ কেশিলৰ সফলত। " ইউৰোপৰ ৰজা,
শক্তিশালী আৰু খ্ৰীষ্টন জনগোষ্ঠীসমূহে স্বীকৃতি দিয়া তে ঠুঁৰ ধৰ্মীয় কৰ্ত্ত্বক
তে ঠুঁক আস্থাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি প্ৰতিপত্তি প্ৰদান কৰে, আৰু সেয়েহে বসন্তত
অত্যাধিক ভংগুৰ কৰি নুত যত্নে ইয়া ঈশ্বৰ আৰু চয়তানে শাস্তিমূলক কৰ্ম্ম বৰে
একত্ৰিত হয়, তেতিয়া ভবি, মানৱ জনগোষ্ঠীয়ে নমস্কাৰে অনুসন্ধান কৰা আৰু
সৰ্বপৰী জাপি দিয়া মিছা পথ অনুসৰণ কৰে। পৃথিৱীত ক্ৰমত ই ক্ৰমত ব
প্ৰজাৰ্জেন, কৰণ মানুহে নিজৰ শক্তিশালী অনুভৱকৰিবলৈ ভাল পায় আৰু এই
কৰ্ম্মত ঈশ্বৰক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বুলি দাবী কৰা পোপৰ শাসনব্ধসমূহটো এই
ধৰণে মাষ্টৰ। ৬ পদৰ দৰে ই বিষয়বস্তুতঃ এটা প্ৰক্ৰিয় উত্থাপন কৰিছে: "
জন্মটোৰ দৰে কেম, আৰু ইয়াৰ বৰি দধ কেমো যুঁজি বপাৰে। " ১১ আৰু ১২
অধ্যায়ত উক্ত দিয়া হৈছে: খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ, যি ১৭৯৩ চনত ফৰাচী বিপ্লৱী
নাস্তিকতাক জগাই তুলি যি ইয়াক বক্তৃমানত আগুৰি ধৰি। কৰি নুত এই "
প্ৰতিশোধ লোৱা তৰোৱাল " (লোৱীয়া ২৬:২৫ পদত ৪ৰ্থ শাস্তি বৰে আৰোপ কৰা ভূমিকা)
ৰ আবিষ্কাৰ নোহোৱালৈকে, অস্কাৰী প্ৰক্টেষ্টিগ্ণটাকলে ইতিমধ্যে ইয়াৰ বৰি দধ
যুঁজি আছিল ইয়াক পৰিত্যক্ত কৰিব নোৱাৰি। যোড়শ শতিকাৰ পৰা ইপুৰুষ প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট,
ফৰাচী আৰু জৰ্মান, আৰু এংলিকান সকলে ইয়াৰ বৰি দধ যুঁজি ব ইয়াৰ মাৰাত্মক
আঘতঘূৰি দিব, কৰণত ঠুঁদব্ধকৰ বিশ্বাস আছিল সৰ্বপৰী, ৰজনৈতিক

৫ পদ: " আৰুত ঠুঁক মহান কথ কেমো আৰু নিদ কৰা মুখ দিয়া হ'ল, আৰু
তে ঠুঁকৰ চ্ৰমশি মা হ'থ কৰিবলৈ কৰ্ত্ত্বক দিয়া হ'ল। "

এই শব্দাংশে আমি দীনত পঢ়া শব্দাংশৰ সৈতে এক। ৭:৮ ইউৰোপীয়
ৰাজ্যসমূহৰ "দহটা শিং"ৰ পিছতওলোৱা বোম্বাৰ্ণ পোপৰ "সূৰ শিং" সম্পৰ্ক।
ইয়াত আমি তেওঁৰ "অহংকাৰ"ৰ পাওঁৰ নুত ইয়াত আত্মই তেওঁক "নিদ্ৰা" অৰ্থাৎ মিছা
অভিনয় আৰু ধৰ্মীয় মিছা কথা যোগ কৰে যাৰ ওপৰত "তেওঁৰ সফলত" গঢ় লৈ
উঠিছিল। ঈশ্বৰে তেওঁৰ ৰাজত্ব লাভ নিশ্চিত কৰে "১২৬০" বাস্তৱ বছৰৰ
বাইবেলৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ৰূপত উপস্থাপন কৰে "বাচলমিশি মাহ", যিহিষ্ক "১"
এদিন এবছৰ "কাড অনুসৰী ৪:৫-৬ পদত।

৬ পদ: "আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিদ্ৰা কৰি মুখমেলিলে, তেওঁৰ নাম তেওঁৰ
আৰু সআৰু স্ৰষ্টাৰ বাস কৰা লোকসকলক নিদ্ৰা কৰিবলৈ।"

ঈশ্বৰ নিদ্ৰা, "অৰ্থাৎ অপমান শব্দটোকে যি সাধৰণ অৰ্থ দিয়ে, তেওঁৰ পৰ্ৱৰ্তী
দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব লাগিব। এই ধৰণটো বৈজ্ঞানিকৰ ৰাৰণ মিছা কৰি হিন্ত
কৰিলে "ঈশ্বৰ নিদ্ৰা" এক বাবেই অপমান কৰা পলোৱা নাই আৰু ঈশ্বৰে পোপৰ
বোম্বাৰ্ণ আৰোপ কৰা ধৰণ বোম্বাৰ্ণৰ কথা ক'বলৈ গ'লে ইয়াৰ বিপৰীতে ভুৱা আৰু
পৰৱৰ্তী বণা মূলক পৰিষ্কাৰ আৰু সপোৱা যায়।

পোপৰ মুখখনে "ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিদ্ৰা কৰে"; যিহেদীনত ইয়াৰ পৰিচয়
নিশ্চিত কৰে। 11:36 য'ত আমি পঢ়ি পাওঁ "ৰজা ইনজি বইচ্ছমত কৰিব, তেওঁ
নজি ক'উচ্চকৰি তুলিব আৰু সকলো দেৱতাৰ ওপৰত নজি ক'মহিমা মণ্ডিত কৰিব
আৰু দেৱতাৰ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিশ্বাস্য কথা ক'ব; তেওঁ ক'ব "সম্পূৰ্ণ
নেহোৱা লৈ ক' সমুদৰ্শালী হ'ব, ৰাৰণ যিটো নক্সিৰিতি সোয়াসম্পূৰ্ণ হ'ব।" The
Spirit imputes to the popal regime lies, or "blasphemies", which characterize all
its ধৰ্মীয় মতবাদ "ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ নাম নিদ্ৰা কৰিবলৈ", ই ঈশ্বৰৰ নাম
বৃথা লয়, তেওঁৰ চৰিত্ৰ বিকৃত কৰে, তেওঁৰ পৈশাচিক হত্যকাৰী ৰাৰক্ষা তেওঁৰ
ওপৰত আৰোপ কৰে; "তেওঁৰ তুমু", অৰ্থাৎ তেওঁৰ আধ্যাত্মিক পৰিত্ৰাণ যিটো
তেওঁৰ সত্তা, তেওঁৰ মনোমীত ব্ৰহ্মত; "আৰু যি সকলো স্ৰষ্টাৰ বাস কৰে," ৰাৰণ ই
স্ৰষ্টা আৰু ইয়াৰ বসনিদসকলক নজি ৰমিছা ধৰণেৰে উপস্থাপন কৰে, ইয়াৰ উগমাত
আৰু শী নৰকসমূহৰ উদগনি দিয়ে, যিটো গ্ৰীকসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ যিহে
তেওঁলোকে পৃথিৱী, স্ৰষ্টা আৰু পাৰ্ৱটীৰ তলত স্থাপন কৰিছিল। "স্ৰষ্টা
বসনিদসকলে," বশুদ্ধ্য আৰু পৰিত্ৰ, পাৰ্ৱটি আৰু কৰ্মবিবৰদৰা মানুহৰ মাজত
অনুপৰণিত দৃষ্টি আৰু নিষ্ঠুৰতা বতৰ্হ তেওঁলোকৰ ওপৰত অন্যায়তাৰ আৰোপ
কৰা তদুপায় আৰু বুদ্ধ হয়।

৭ পদ: “ আৰু তেওঁক পবিত্ৰ লোকসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰিবলৈ দিয়া হ’ল।

এই পদটোৱে দানৰ বৰ্তক নিশ্চিত কৰে। ৭:২১: “ মই দেখিলোঁ যে এক টো শিঙে পবিত্ৰ লোকসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকৰ বঁৰু দখল কৰিছিল। ” ইউৰোপীয় আৰু বিশ্ব খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম সঁচা ক’লোবলৈ, যিহেতু বোমান ক’থলিক বিশ্বাস সকলো ইউৰোপীয় জনগোষ্ঠীৰ ওপৰত জাপি দিয়া হৈছিল প্ৰকৃততে “জনজাতি জনগোষ্ঠী, ভাষা আৰু জাতি”ৰ দ্বাৰা গঠিত। ইয়াৰ “ প্ৰকৃতিটো জনগোষ্ঠী, জনগোষ্ঠী, জাতি আৰু জাতিৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব ” ইয়াৰ প্ৰকৃতিমূলক নিশ্চিত কৰে “ মহান ব’লেন,” প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:১ য’ত ইয়াক “ বৃহৎ পানীত বহা থকা ” উপস্থাপন কৰা হৈছে; “ পানী ” যি প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:১৫ অনুসৰি “ জনগোষ্ঠী, জনসমাগম জাতি আৰু ভাষা ” প্ৰকৃতক। এই অধ্যায় ১৭ ত “ জনগোষ্ঠী ” শব্দটোৰে অনুপস্থিতি লক্ষ্য কৰাটো আকৰ্ষণীয়। ৰাণটো হৈছে লক্ষ্য যুগৰ চূড়ান্ত প্ৰকাণ্ড যিটো ইউৰোপ আৰু পশ্চিম খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ সৈতে জড়িত য’ত জনজাতি প্ৰতি ইতিবাচক ভাৱে জাতিৰ পলোৱা হৈছিল।

আনহাতে, পোপৰ শাসন প্ৰকৃতিৰ আৰম্ভণিৰ প্ৰকল্পটো ইউৰোপীয় জনসংখ্যাসমূহৰ মূলতঃ বোমান গলৰ দৰে “ জনজাতি ” হিচাপে সংগঠিত বিভিন্ন “ ভাষা ” আৰু উপভাষাৰে বিভাজিত আৰু বিভক্ত। ৰাণকাকিভাৱে ইউৰোপত “ জনজাতি, তৰপিছতৰজা বতৰীন ” জনগোষ্ঠী “ আৰু শেষত ১৮ শতিকাৰ সৰ্বোচ্চ উত্তৰ আমেৰিকা বতৰী আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ দৰে ৰিপাব্লিকান “ জাতি ” ৰ জনবসতি আছিল য’তে ইয়াৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ফলাফল গঠন কৰে। “ জনগোষ্ঠী ”ৰ সংবিধান বোমান পোপৰ শাসনৰ অধীনত থকা ৰাণ হৈছে, ৰাণ এইটোৱেই খ্ৰীষ্টান ইউৰোপৰ ৰজা সকলক বৰ্ত্তক স্মিক্তি দিয়ে আৰু কৰে, যিহেতু প্ৰথম বৰ্ত্তক ফ্ৰংকসকলৰ ৰজা।

৮ পদ: “ আৰু পৃথিৱীত বাস কৰা সকলোৱে তেওঁক উপাসনা কৰিব, যাৰ নাম জগতৰ জন্মৰ পৰা বৰ্ধ কৰা মৰপোৱালৰ জীৱন পুস্কৃত লিখি হোৱা নাই। ”

শেষ সময়ত য’ত “ পৃথিৱী ” প্ৰকৃতিৰ প্ৰকৃতিগত বিশ্বাসক বুজায় এই বৰ্ত্তক এটা নিৰ্দিষ্ট অঞ্চল ভকৰে: সকলো প্ৰকৃতিগত ক’থলিক বিশ্বাসক বুজা কৰিব; সকলো মনোমীত লোকসকলৰ বাহিৰে যাক আত্মাই এই সংজ্ঞাটো সূক্ষ্ম ৰাখিছে: “ যিসকলৰ নাম জগতৰ ভেটিপৰাই বৰ্ধ কৰা মৰপোৱালটিৰে জীৱন পুস্কৃত লিখি হোৱা নাই। ” ঈশ্বৰৰ আত্মাই প্ৰকাশন কৰা এই

ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ঘোষণাৰ সত্যতাৰ সাব্যস্ত তথ্যই দিয়াে। কাৰণ সংস্কৰৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই ১১৭০ চনত পটিৰ ৰাণ্ডৰ ক্ৰমস্থানৰ বাহিৰেও প্ৰটেষ্টেণ্টসকলে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰ পৌৰ্ণিক সম্ৰট প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনৰ পৰ উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ লাভ কৰে ইয়াৰ "দেওবৰ"ক সন্মান জনাইব খলিকবিশ্বসক পূজা কৰি আহিছে। এই অভ্যাসে ১১ নং পদত উপস্থাপন কৰা দ্বিতীয় "জুনুত"ৰ বিষয়বস্তুত প্ৰস্তুত কৰে।

৯ পদ: "কাৰোৰ যদি কাণ আছে তেওঁ শুন নাওক"

যিজন বঙা শৰ্ম্মা খুলি দিয়া বৰিচনাৰ "কাণ" আছে তেওঁ আত্মই প্ৰকৃতাৰ কৰা বৰঙটো বুজিবা

ফৰাচী জাতি যেনা সূৰ্য্যকিতাৰ প্ৰকাশশোধ লোৱা তৰোৱা লেচলোৱা শাস্তিৰ ঘোষণা

১০ পদ: "যি জনে বন্দীত্ব লৈ যায় তেওঁ বন্দী হ'ব; তৰোৱা লেচ হত্য কৰা জনক তৰোৱা লেচ বধ কৰিব লাগিব। ইয়াত পৰিত্ৰ লোকসকলৰ ধৰ্ম্ম আৰু বিশ্বাস আছে।"

যীচু খ্ৰীষ্টই সকলো সময়ত নিজ বমনোমীত লোকসকলৰপৰা যি শান্তিপূৰ্ণ নম্ৰতা দাবী কৰে, সেই কথা মনত পলে ইছা প্ৰথম শতাব্দীসকলৰ দৰে নিষ্ঠুৰ পোপৰ ৰাজত্ব নিৰ্ব্বাৰিতসকলেও ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা অগ্ৰফ মানিল'ব লাগিব। বিনুত তেওঁ ঘোষণা কৰে যে তেওঁ বন্য যক্ষ হ'ব যিয়েৰজা আৰু পোপৰ লগত তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মৰূপ সকলৰ ধৰ্ম্মীয় জোৰ-জবৰদস্তিও যথ সময়ত শাস্তি দিব। নিৰ্ব্বাৰিতসকলক বন্দীত্ব লৈ "নতৃত্ব" লৈ তেওঁলোক নিজ ইফৰচী বিপ্লৱীসকলৰ কাৰাগাৰলৈ যাব। আৰু যীচুৱে অলপোৱা নিৰ্ব্বাৰিত লোকসকলক "তৰোৱা লেচ হত্য" কৰি, তেওঁলোক নিজ ঈশ্বৰৰ প্ৰকাশশোধপৰ্য্যগ "তৰোৱা লেচ"ৰ দৰা হত্য কৰা হ'ব যাৰ ভূমিকা এক খনিফৰচী বিপ্লৱীৰ গলিটেটিনৰ দৰা পূৰণ হ'ব। ফৰাচী বিপ্লৱৰ ঘোষণাদিহে ঈশ্বৰে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:১০ পদত শতাব্দীসকলৰ তেজৰ দৰা প্ৰকাশ কৰা প্ৰকাশশোধৰ আকাংক্ষাৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনায় "আৰু তেওঁলোক উচ্চস্বৰে চিঞৰি কলে, হে প্ৰকৃতা, পৰিত্ৰ আৰু সত্য যোৱালৈকে আপুনি পৃথিৱীত বাস কৰা সকলৰ ওপৰত আমাৰ তেজৰ চিৰি আৰু প্ৰকাশশোধ নৰ্দিয়ে।" আৰু বিপ্লৱী গলিটেটিনে "কথলিক ৰাজকুমাৰ আৰু সন্তানসকলক মৃত্যুৰ সৈতে আঘাত কৰিব বোমান পোপৰ ধৰ্ম্মৰূপ সকল প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২২ পদত ঘোষণা কৰা অনুসৰী বিনুত ইয়াৰ বৰি হোৱা লোকসকলৰ মাজত বিশ্বাসক নাগৰিকৰ জনৈকিয়ত মতবসৈতে বিজ্ঞানত কৰিহঁতত" তৰোৱা লেচ

" লৈ ন'জি ব'বক্ষতগিত মত মতআৰু ধৰ্মীয় আৰু বস্তুগত ঐ তহিববক্ষ কৰা ভণ্ড প্ৰক্টেষ্টিগ্টিংকলো পোৱা যাব। এই আচৰণ আছিলজন ক লভনআৰু জেনেভ ত তেওঁৰ অশু ভআৰু বক্তকত সহযোগী সকলৰ ১৭৯৩ আৰু ১৭৯৪ চনত সম্পন্ন হোৱা বক্ষমুহক উদগনিদি ভৱিষ্যদ্বাণীই আমাক প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:৫-১০ পদৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক " প'চ মা হ " য়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "১৫০" বছৰৰ বাবে প্ৰক্ৰিয়িত কৰা দীঘলীয়া ধৰ্মীয় শান্তিৰ প্ৰবক্ষপটলৈ লৈ যাব। বৰ্নুত ১৯৯৪ চনৰ পিছত এই সময়সীমা বৰ্ত্তনত পৰিল ১৯৯৫ চনৰ পৰা ধৰ্মীয় বৰণত " হ'ত কৰাৰ " অৰ্থাৎ বপন বপ্ৰক্ৰিয়িত হ'ল। তৰ পিছত সম্ভৱ্য শত্ৰু টোকা প্ৰতিৰূপে ইছলামিক ধৰ্ম হৈ পৰা ইয়াৰ যুদ্ধ দৰে সম্পৰ্কা বৰণলৈকে যিয়ে ২০২১ চনৰ পৰা ২০২৯ চনৰ ভিতৰত " তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ " লৈ লৈ যাব। ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে আশা কৰা খ্ৰীষ্ট উত্তৰ অহাৰ কিছু সময়ৰ আগত এই অধ্যায় ১৩ত উপস্থাপন কৰা দ্ৰষ্টীয়টো " জ'নুত " আৰম্ভ হ'ব।

দ্ৰষ্টীয় জ'নুত যি পৃথিবীৰ পৰা ওপৰলৈ আহে

মৰেপোৱা লিঅ'জগৰৰ যযদধ

১১ পদ: " আৰু মই আন এটা জ'নুত পৃথিবীৰ পৰা ওলাই অহা দেখিলোঁ, তৰ দুটা শিং আছিল মৰেপোৱা লিৰ দৰে আৰু তেওঁ অ'জগৰৰ দৰে কথা ক'লে। "

পৃথিবী " শব্দটো চিনাক্ত কৰাৰ চৰ্চাৰ্থ আদিপুস্তক ১:৯-১০ পদত পোৱা যায়: " আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, আৰু শব্দতলৰ পানী বোম্ব এক ঐ ইতে গোট খওক আৰু শব্দ নদে শখনদেখ দিযক। আৰু তেওঁ ক'লে ইহ'ল। আৰু শব্দ নদে শখনক ঈশ্বৰে পৃথিবী বুলি ক'লে, আৰু জল বোম্ব এক তৰিত হোৱা টোকা তেওঁ সাগৰ বুলি ক'লে। আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে ই ভাল। "

পৃথিবী সৃষ্টিৰ দ্ৰষ্টীয় দিনা যেনে কৈ শব্দ ন'পৃথিবী " " সাগৰ " ৰ পৰা ওলাই আহিছিল, এই দ্ৰষ্টীয় " জ'নুত " প্ৰথমটোৰ পৰা ওলাই আহিছিল এই প্ৰথম " জ'নুত " টোকাৰে ক'লে থলকি ধৰ্মক বুজায় দ্ৰষ্টীয় টোকাৰে ইয়াৰ পৰা ওলাই অহা টোকাৰে প্ৰক্টেষ্টিগ্টিং ধৰ্ম অৰ্থাৎ সংস্কৰিত গীৰ্জাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে। এই আচৰিত প্ৰকাশ শই আমাক আৰু আচৰিত কৰা উচিত নহয়, অৱশ্যে, কয়িনো প্ৰকাশ অধ্যয়নৰ বাবে অধ্যয়ন আমাক পৰিপূৰক ভৱপ্ৰকাশ কৰিছে যে ঈশ্বৰে নিজৰ ঐশ্বৰিক বিচৰিত এই প্ৰক্টেষ্টিগ্টিং ধৰ্মক যি আধ্যাত্মিক মৰ্যাদা দিয়ে, যিটো ধৰ্মই " থ'য়াৰ্চিৰ " নামৰ সময়ৰ পিছত গ্ৰহণ কৰা সংস্কৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ সন্মতি নদিয়। তথপিও এই সম্পূৰ্ণ দান.৮:১৪ ৰ আদেশব্দৰ প্ৰকাৰে নীয়া আছিল

যাৰ বাবে ই প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৩:১ ৰ ঈশ্বৰৰ বক্তব্য খাণী: " তুমি জীয়াই থকাৰ বাবে
পাৰ হৈ যোৱা; আৰু তুমি মৃত"। এই আধ্যাত্মিক মন্ত্ৰুৱে ইয়াক চৰিত্ৰ নবহতত
পালে ইদিয়ে যিয়ে ইয়াক তেওঁৰ প্ৰবৰণাৰে তেওঁৰ " আৰম্ভণি ডেনৰ যুদ্ধ", প্ৰকাশ শিতি
বাক্য ১ ৬:১ ৬, পাক্ষিক পাপৰণা যোগটোৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰে। ফিলি ডেলফি যুগৰ
ইয়াৰ এডভেণ্টুৰিষ্ট দাসসকলক উদ্দেশ্য দিয়া বক্তব্য ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বিশ্বাসৰ
এই শেষপৰীক্ষাৰ সময়ত ই অসহিষ্ণুপদক্সপ ল'ব যিয়ে ইয়াক " পৃথিৱীৰ পৰা উঠি
অহা জন্ম" কৰি তুলিবা ইয়াৰ " দুটা শিং" আছে যিবোৰক আগনুজ ১২ পদটোৱে
ন্যযয়ণ প্ৰদান কৰিব আৰু চিনাক্ত কৰিব। কৰণ বিশ্বজনীন মিত্ৰতা একত্ৰিত
হৈ প্ৰক্টেণ্টেণ্ট আৰু কথলিক ধৰ্মই সপ্তাহৰ প্ৰমাণিক সপ্তা দিনত ঈশ্বৰ
পৰিত্ৰ কৰা বিশ্বমৰ দিনটোৰ বৰি দুখ যুঁজ ত একত্ৰিত হৈছে; ইহুদী সকলৰ শনিবাৰ
বিশ্বমৰাৰ, কনিূত আদম নোহ, মৰ্চি আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট যিসকলে তেওঁৰ পৰিচক্ষা
আৰু পৃথিৱীত তেওঁৰ শিক্ষাৰ সময়ত ইয়াক লৈ প্ৰক্ন উত্থাপন কৰা নাছিল কৰণ
বিদ্ৰোহী ইহুদী সকলে যীচুৰ বৰি দুখ উত্থাপন কৰা বিশ্বমৰাৰৰ উলংঘাৰ অভিযোগ
ভিত্তিহীন আৰু অযুক্তিকৰ আছিল। বিশ্বমৰাৰে ইচ্ছাকৃতভাৱে অলৌকিক কৰ্ম কৰি
তেওঁৰ প্ৰবৰণা বিশ্বমৰাৰৰ বিশ্বমৰ প্ৰকৃত ঐশ্বৰিক ধৰণাক পুনৰ সংজ্ঞায়িত
কৰাৰ লক্ষ্য লৈছিল। এই দুটা ধৰ্ম, যিয়ে " জগতৰ পাপ আঁতৰোৱা মৰেপোৱালি
"ৰ দৰা পোৱা পৰিত্ৰণ দাবী কৰে, তেওঁলোকৰ ব্ৰহ্মাত্মক মাপকাঠীৰ বাবে, "
আজগৰৰ দৰে কথ কৰোৱা মৰেপোৱালি " ৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ যোগে। কৰণ,
বিশ্বমৰাৰ পালন কৰা লোকসকলৰ প্ৰতি অসহিষ্ণুতাৰ পোষকতা কৰা, যাক
তেওঁলোকে মৃত্যুদণ্ড নিন্দা কৰি কৰে, সঁচাই যিই মুকলি যুদ্ধ, " আজগৰ"ৰ
কৌশল, যিটো পুনৰ আবিষ্কাৰ হয়।

১২ পদ: " আৰু তেওঁ নাজিৰ আগত প্ৰথম প্ৰণীৰ সকলো শক্ৰ প্ৰকাণ্ডে
কৰি পৃথিৱী আৰু তত বাস কৰা লোকসকলক প্ৰথম পশু কটপাসনা কৰিবলৈ বাধ্য
কৰিলে, যাৰ মাৰ্ত্তক ঘাসস্থ হৈ উঠিল। "

আমি এক প্ৰকাৰৰ ৰিলেবসাৰী হৈ আছোঁ কথলিক ধৰ্মই এতিয়া অধিপত্য
বিস্তাৰ কৰা নাই, কনিূত ইয়াৰ পূৰ্ব কৰ্ত্তব্য প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্ম দিয়া হৈছে। কৰণ
এই প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্মটো আনুষ্টানিকভাৱে পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ শক্ৰশালী দেশখনৰ
উত্তৰ আমেৰিকাৰ আমেৰিকীয়ুক্ত য়্ট ইউৰোপীয় আৰু আমেৰিকা নপ্ৰক্টেণ্টেণ্ট
ধৰ্ম সংমিশ্ৰিত ইতিমধ্যে ১৯৯৫ চনৰ পৰাই সম্ভৱ হৈছে, আনকি চোভিয়েত
এডভেণ্টুৰিষ্ট প্ৰক্ৰিয়াটোৰে ধৰ্ম / যাদি মানুহে এইবোৰ সম্ভৱক বুজি বিবেচনা

কৰে, তেন্তে তেওঁলোকে তলৰ পৰা দেখে আত্ম আৰু তেওঁলোকে ধৰ্মীয় অনাগ্ৰহৰ বাবে, নিজৰ ফলৰ পৰা, যিজন সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে সলনি নহয়, তেওঁও নিজৰ মন সলনি নকৰে, আৰু তেওঁ এই অবাধ্যতাৰ শাস্তি দিয়ে যিয়ে ইবলিত সন্ধ্যা দিয়া তেওঁৰ ঐতিহাসিক পাঠক আওৰা গৰাকী। প্ৰথম দিনৰ বোম্বাৰ্ণ দোওৰা বকৰ বন্ধ কৰি, প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনে স্থাপন কৰা বিশ্ৰামৰ দিন 'দ্বিতীয় প্ৰটেষ্টেণ্ট "জুনুত" "প্ৰথম কথলিক জুনুত পূজা কৰে" যিয়ে ইয়াৰ চৰকাৰী ধৰ্মীয় মৰ্যাদা স্বীকৃতি দিছে আৰু ইয়াক ইয়াৰ বিভিন্নতাকৰ নাম "দোওৰা" দিছে। আত্মই মনত পেলাইছে যে প্ৰটেষ্টেণ্ট আৰু কথলিকৰ মাজত এই শেষমিত্ত সম্ভাৱ্য হৈছিল বৰণ "অগাধৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি যোৱা জুনুতৈয়ে "কৰা মৰ্যাদাক ঘা" সুস্থ হৈ উঠিছে। "তেওঁ এই কথা মনত পেলাইছে যে বৰণ দ্বিতীয় জুনুতৈয়ে সুস্থ হোৱাৰ এই সুযোগ নাপাবা যীচু খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় আগমনৰ দ্বাৰা ইয়াক ধ্বংস কৰা হ'ব।

১৩ পদ: "তেওঁ মহান চিনি কৰিলে, যাত তেওঁ মানুহৰ দৃষ্টি সন্মুখ পৰা পৃথিৱীলৈ জুইন মা ইআনিলে "

১৯৪৫ চনত জাপানৰ বীৰুদ্ধ জয়লাভ কৰাৰ পাছৰে পৰা প্ৰটেষ্টেণ্ট আমেৰিকা বিশ্ৰু আগশাৰীৰ পৰা বমা গৰাকী শকৃতি হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। ইয়াৰ অৰ্থ উচ্চপ্ৰকৃতিৰ অহৰহ অনুকৰণৰ হয় যদিও কত্ৰিয়াও সমান নহয়; ই সদায় নিজৰ প্ৰকৃতি যোগী বা বীৰোদ্ভিতক এখোজ আগবাঢ়ি থাকে। এই প্ৰধান্য "তৃতীয় বিশুদ্ধতা"ৰ প্ৰবন্ধপটত নিশ্চিত হ'ব য'ত, ডেনবমত... ১১:৪৪, ই নিজৰ শত্ৰুৰ ৰছিয়া, এই ভৱিষ্যৎগীত "উত্তৰৰ ৰজা"ৰ দেশক ধ্বংস কৰিবা। তেতিয়া ইয়াৰ প্ৰতিপত্তি অপৰিসীম হ'ব আৰু সংঘাতৰ পৰা বন্ধ পোৱা লোকে সকলো সন্তোষ আৰু প্ৰাণসা কৰি নিজৰ জীৱন ইয়াৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰিব আৰু সমগ্ৰ মানৱ জীৱনৰ ওপৰত ইয়াৰ কৰ্ত্তব্য স্বীকাৰ কৰিবা। "সন্মুখ পৰা অহা জুই" ক ৰল ঈশ্বৰৰ আছিল যদিও ১৯৪৫ চনৰ পৰা আমেৰিকা ইয়াক আৰ্হিপত্যবিস্তৰ কৰি আয়ত্ত কৰি লৈছে। ইয়াৰ বিজয় আৰু বৰ্ত্তমানৰ সকলো প্ৰতিপত্তি ইয়াৰ বাবেই থানী, যিটো আগন্তুক পাৰমা গৰাকী শত্ৰু বিজয়ৰ লগে লগে আৰু অধিক বৃদ্ধি পাব।

১৪ পদ: "আৰু পৃথিৱীত বস কৰা লোকে সকলক পশু বৃত্তি কৰিবলৈ ক্ৰমাত থকা অলৌকিক কৰ্ম দ্বাৰাই পৃথিৱীত বস কৰা সকলক ক'লে যে, তৰোৱা লোকে আঘাত কৰা আৰু জীয়াই থকা জুনুতৈয়ে প্ৰতি মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিব লাগে। "

কৰিকৰী "আশ্চৰ্য্য " অগণন। "পৃথিৱীৰ বসনিদ" সকল তেওঁলোকে জীৱন আৰু চিন্তক গ্ৰহণ কৰা এই সকলোৰো উদ্ভৱনৰ প্ৰতি আসক্ত হৈ

পৰিছে। য'ত যিালৈকে আমাৰ বিক ইতি উল্লেখক ডবগছ আসক্স দৰে তে উল্লেখক আত্ম দখল কৰ এই গেজে টবোৰ পৰ নিজ ক বঞ্চিত কৰিবলৈ কোৱা নাই, তে যিালৈকে " পৃথিৱীৰ বাসিন্দাসকলে " প্ৰকাশ শিত বক্য ১২:১৭ৰ "অতি সৰু গোট"ৰ প্ৰতি ধৰ্মীয় অসহিষ্ণুত কৰা ধৰ্ম প্ৰদান কৰিবলৈ সাজু। "... জনুতৈকে প্ৰতিমূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰ " বৰ থলকি ধৰ্মৰ বা ৰক্ষামূহ নকল কৰি প্ৰক্টেষ্টিগট কৰুতৰ অধীনত পুনৰুত্পাদনকৰা টোৱেই গৰ্ভিত। মনৰ কৰ্মনিৰ্মাণ এই ঘৰি অহাটো দুটা ৰক্ষা ওপৰত ভিত্তি কৰি হ'ব। " জীৱিতসকল ভয়ংকৰ যুদ্ধ পৰ ৰক্ষা পৰিবি আৰু ঈশ্বৰে তে উল্লেখক অৰিবিভাৰ আৰু ৰক্ষা নহা " তে উৰ কৰাৰ শেষ সাতটি মহামাৰী" দৰা আঘাতকৰি, যিটো প্ৰকাশ শিত বক্য ১৬ ত বৰ্ণনা কৰি হৈছে।

দেওবা ৰক্ষাত্মৰ আদেশ

১৫ পদ: “ আৰু পশু ৰক্ষামূৰ্তি জীৱন দিবলৈ তে উৰক্ষাত আছিল যি তে পশু ৰক্ষামূৰ্তি কথ ক'ব পাৰে আৰু যিসকলে পশু ৰক্ষামূৰ্তি পূজা নকৰে তে উল্লেখক বধ কৰিবিপাৰে। ”

ঈশ্বৰ দৰা অনুপ্ৰাণিত চয়তনৰ পৰিকল্পনা ই গত লৈ উঠিবি আৰু সম্পন্ন হ'ব। আত্মই "শেষ সাতটি মহামাৰী"ৰ ঘৰ্ট সময়ত লোৱা হ'বলগীয়া চৰম পদক্ষেপৰ প্ৰকাশ কৰে। পৃথিৱীত জীয়াই থকা সকলো ব্ৰহ্মীয়ে গ্ৰহণ কৰা আনুষ্টানিক আদেশ দৰা সিদ্ধান্ত লোৱা হ'ব যি বসন্ত আৰম্ভৰ পৰ ২০৩০ চনৰ ৩ এপ্ৰিলৰ ভিতৰত ৰখিত শেষ সপ্ত দিনৰ ব্ৰহ্মৰ পাৰলনকৰ এডভেণ্টুৰ কলক হ'ব। যুক্তিসংগতভাৱে এই তৰখিটোৱে যি চু খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় প্ৰকৃতিৰ বহুটো চিহ্নিত কৰে। এই বছৰ বসন্ত ২০৩০ অৱশ্যই সেই মুহূৰ্ত য'ত তে উ ব্ৰহ্মী সকলৰ ভয়ানক পৰিকল্পনা তে উৰ নিৰ্ধাৰিত ব্ৰহ্ম সম্পন্ন হোৱাত বাধ দিবলৈ হস্তক্ষেপ কৰে, যাক তে উ তে উল্লেখক " মহাব্ৰহ্ম " দিনবেশ চুটি কৰি " ৰক্ষা কৰিবলৈ আহিছে (মথ ২৪:২২)।

১৬ পদ: “ আৰু তে উ সকলোকে, সৰু বৰ, ধনী-দৰিদ্ৰ, মুক্ত আৰু দাস সকলোকে সোঁহাতত ৰ কপালত চিনি দিয়ে। ”

গ্ৰহণ কৰা ব্ৰহ্মস্টাটোৱে সেই সময়ৰ জীৱিত সকলক দুটা শিৰিভাৰ গ কৰে। ব্ৰহ্মী সকলে নিজ ক মানৱ কৰুতৰ " এটি চিহ্ন " দৰা চিনাক্ত কৰে যি যি বৰ থলকি "দেওবা"ক বুজায় যিটো প্ৰচীন "অজয়ী সূক্ষ্ম দিন" তে উৰ এজন

উপাসকৰোমোন সম্ৰাট কনষ্টাণ্টাইন প্ৰায় ৩২১ৰ পৰা জাৰ্দিয়া / ইয়াক "কপালত" গ্ৰহণ কৰা হয় যিয়ে প্ৰতিটো মানৱজীৱনৰ ব্যক্তিগত ইচ্ছাৰ প্ৰতীক যাৰ দ্বাৰাই এইদৰে সৃষ্টিৰূপে ঈশ্বৰৰ ন্যায়ৰ বিচাৰৰ অধীনত সম্পূৰ্ণৰূপে নিয়ন্ত্ৰিত। "হাত" আৰু "কপাল"ৰ প্ৰতীকীভাৱে এই ব্যক্তিগত বাইবেল প্ৰমাণ কৰিবলৈ, দ্বিতীয় বিবৰণৰ এই পদটো আছে। ৬:৮, য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে কৈছে: "আপুনি সেইবোৰক আপোনাৰ হাতত তিনি হিচাপে বান্ধিব, আৰু সেইবোৰ আপোনাৰ চকুৰ মাজত আঁহৰ লম্বা বান্ধিব হ'ব।"

পূৰ্বৰ প্ৰতিশোধ

১৭ পদ: "আৰু তেওঁলোকে কৰ্মৰ বৰ্ণনা কৰিবলৈ কৰে, কৰ্মৰ লগত জনুজ নামৰ তেওঁৰ নামৰ সংখ্যা থকা জনক হ'ব।"

এই "ব্ৰহ্ম" শব্দটোৰ আঁৰত এডভেণ্টিষ্ট সন্তোষকলৰ শৰিৰ আছে যিসকলে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰ কৰা বিশ্বমবাবৰ প্ৰতি বিশ্বাসী হৈ থকাৰ প্ৰমাণ দিবলৈ আশা কৰিছে, "দেওবাৰক সন্মান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ বাবে তেওঁলোকক আঁতৰাই ৰখা হয়। প্ৰায় অৱস্থাত তেওঁলোকক প্ৰতিহত কৰা বিৰোধীৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ বিৰুদ্ধে স্পষ্টভাৱে "বৰ্জ্য"ৰ বৰ্ণনা হয়। ব্ৰহ্মসংখ্যা অধিকাৰীৰ বৰ্ণনা হৈছে প্ৰকৃতিগত সন্তোষকলৰ "সন্তোষকল" হৈছে, "দেওবাৰ," "জনুজ নাম," "ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ" আদিৰ "যিটো কৰ্মৰ সন্তোষকলক সন্তোষকল" হৈছে, "দেওবাৰ," "জনুজ নাম," "ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ" আদিৰ "যিটো কৰ্মৰ সন্তোষকলক সন্তোষকল" হৈছে।

১৮ পদ: "ইয়াত প্ৰকৃতি আছে, ব্ৰহ্ম থকা জনপেশুৰ সংখ্যা গণনা কৰক। কৰ্মৰোই মানুহৰ সংখ্যা, আৰু তেওঁৰ সংখ্যা হ'ল ছয়ষষ্ঠি।"

ঈশ্বৰৰ আত্মৰ বৰ্ণনা বৰ্জ্য বৰ্ণনা মানুহৰ জন্ম যথেষ্ট নহয়। তেওঁৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱাটো প্ৰমাণিত নহয়, যেনে চলোমনৰ ক্ৰমত যিজনৰ জন্ম সন্তোষকল মানুহৰ জন্মক অতিক্ৰম কৰিছিল আৰু সমগ্ৰ জগত পৃথিৱীতে তেওঁৰ সন্মান অৰ্জা কৰিছিল। আৰবী সংখ্যা গ্ৰহণ কৰাৰ আগতে হিব্ৰু গ্ৰীক আৰু ৰোমান সন্তোষকলৰ মাজত তেওঁলোকৰ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ আখৰবোৰৰ মূল্যও এটা সংখ্যা আছিল যাৰ ফলত শব্দ এটা গঠন কৰা আখৰবোৰৰ মানযোগ কৰিলে ইয়াৰ সংখ্যা নিকাৰ কৰা হয়। পদটোৱে উল্লেখ কৰা ধৰণে "গণনা"ৰ দ্বাৰা এইখিনি পোৱা যায়। "... তেওঁৰ নামৰ সংখ্যা " হৈছে " 666 ", অৰ্থাৎ তেওঁৰ লেটিন নাম "VICARIVS FILII DEI"ত থকা ৰোমান আখৰৰ সংখ্যাগত মানযোগ কৰি পোৱা সংখ্যা; এই

নামটোৱে তেওঁৰ দাবীৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ "নিদ" বা "মিছ" গঠন কৰে, যাৰ
যীচুৱে কেনেদৰে নিজকে "বিকল্প" দিয়া নাছিল অৰ্থাৎ "ভীষ" শব্দটো।

প্ৰকাশ শতিকা কৃষ্ণ ১৪ : সপ্তম দিনৰ এডভেণ্টিজ মন্তব্য

তিনিজি ক্ষেত্ৰে সন্তোষৰ সূচক – শস্যচপোৱা – ভিত্তি

১৮৪৩ চনৰ পৰা ২০৩০ চনৰ মাজৰ সময়কালত কৰা গৱেষণা
অধ্যয়ন।

১৮৪৩ চনত দিনৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বিষয়ে ব্যৱহাৰ। ৮:১৪ পদত
"এডভেণ্টিজ" সকলক সেই বঁটাৰ বসন্তৰ লব বাবে নিৰ্ধাৰিত যীচু খ্ৰীষ্ট
উভৰ্তা
অহাৰ বাবে অপেক্ষা কৰিবলৈ নেতৃত্ব দিছিল। এইটোৱেই আছিল বিশ্বাসৰ একে ৰহস্য
পৰীক্ষাৰ আৰম্ভণি য'ত ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আত্মৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বা প্ৰকাশ শতিকা
১৯:১০ পদ অনুসৰি "যীচুৰ সাক্ষ্য" ব্যক্তিগতভাৱে প্ৰদৰ্শিত হ'ব

খ্ৰীষ্টানসকলে যিসকলে এক ধৰ্ম ধৰ্মীয় লেবেলৰ অধীনত যীচু খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰণ দাবী কৰিছিল। বৰ্লিংগপ্ৰতি "কম" সমূহে নীচ নৰ অনুমতি দিছিল বা নহয়। এই গ্ৰন্থসমূহক দুটা সমূহ পছন্দত সামৰিল'ব পাৰি: লাভ কৰা পোহৰ আৰু ইয়াৰ ঐশ্বৰিক প্ৰয়োজনে ইয়াতক গ্ৰহণ বা প্ৰত্যুত্থান কৰা।

১৮৪৪ চনত ১৮৪৪ চনৰ পতনৰ বাবে নতুন আশাৰ পিছত যীচুৱে তেওঁৰ নীতিসকলক সংস্কৰণ কম সম্পূৰ্ণ কৰাৰ এক মিছনৰ দিশে লৈ যাব যিটো পৃথিৱী সৃষ্টিৰ পৰা ঈশ্বৰে পৰিত্ৰ কৰা বিশ্বমবৰৰ অনুশীলনপূনৰূপৰ পৰা আৰম্ভ হয়। এইটোৱেই হৈছে "পৰিত্ৰ" ৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় যিটো ১৮৪৪ চনৰ পৰা "ন্যায়", সেই তৰিখটো যতেনি এই অতীতক তেওঁৰ দাসসকলৰ জন্মত সন্মত কৰা হয়। এই অনুবাদদান ৪:১৪, মনোৰ পৰিচ্ছালক অনুবাদক হৈছে: "দুহাৰ বৰ্তনশিসসন্ধ্যা আৰু বৰ্তপুৰা আৰু পৰিত্ৰসন্ধ্যা পৰিষ্কাৰ হ'ব", প্ৰমাণিকভাৱে, মূল হ'ব পাৰে অনুসৰি "দুহাৰ বৰ্তনশিসসন্ধ্যা আৰু বৰ্তপুৰা আৰু পৰিত্ৰ ধৰ্মিক হ'ব"। সকলোৱে আৱিষ্কাৰ কৰিব পাৰে যে ৩২১ চনৰ পৰা ঐশ্বৰিক বিশ্বমবৰৰ উলংঘাৰ লগত, পঁচনিসকলক সময়ত ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা মতবাদী সত্যৰ আনবহুতো পৰিত্ৰগণ আছে। ১২৬০ বছৰ ধৰি বিশ্বাস ধৰ্ম কৰি তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰীয়ে ৰাজত্ব কৰাৰ পিছত পোপে প্ৰক্টেইট্‌গট মতবাদত সত্যৰ ঈশ্বৰৰ বাবে অসহকাৰ বহুতো মিছা এৰি থৈ গ'ল। এই কাৰণেই এই অধ্যায় ১৪ত, আত্মাই তিনিটি মূল বিষয়বস্তু উপস্থাপন কৰিছে যিবোৰ হ'ল, কক্ষাগতভাৱে এডভেণ্টুৰ মিছনৰ "তিনিজন সন্ধ্যাত" বৰ্ত; জগতৰ শেষৰ "শস্যচপোৱা", মনোমীতসকলক বহু জন আৰু আকক্ষা কৰা; ক্ৰোধৰ আঙুৰৰ "the vintage", মিছা ভাৱখীয়া খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম মিছা ধৰ্মীয় গুৰুসকলক ডানত শাস্তি।

১৮৪৪ চনৰ পৰা নীতিসকলক ঐশ্বৰিক ক্ৰোধৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ শিকোৱা এই পৰিকল্পনাটো মানৱজাতিক প্ৰকাশিত ঐশ্বৰিক ইচ্ছা আৰু আটাইতকৈ সম্পূৰ্ণ ধৰ্মসমূহত পৰিষ্কাৰ বদ্বৈ মানৱীয়দাবীৰ মাজত নিজকে সন্মান দিবলৈ দিয়া সময়ৰ এক বাবে শেষৰ বাবে সংৰক্ষিত। বিনুত, কৰা বাছনিৰ পৰিণতি ১৮৪৪ চনৰ পৰা মৃত্যু হোৱা সকলোৱে বাবে হয়। বৰ্লিংগপ্ৰতি আৰু বিশ্বাসী নীতিসকলে হে "প্ৰকৃত মৃত্যুবৰণ কৰা" ১৩ পদৰ শিষ্য অনুসৰি য'ত তেওঁলোকক "ধন্য" অধ্যক্ষ খ্ৰীষ্টান অনুগ্ৰহৰ হিত ধৰ্মী বীৰলি ঘোষণা কৰা হয়, তেওঁৰ সকলো আশীৰ্বাদ ইতিমধ্যে নিশ্চিত কৰা হৈছে। ফিলি ডেলফিয়াৰ দূতক

উদ্দেশ্য দিয়া বৰ্ত্তত যিটো তেওঁলোকেৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, বা বগাই যথেষ্ট নহয় বৰ্ত্তি ম লোৱা "এডভেণ্টুৰ"ক ঈশ্বৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত হিচাপে গণ্য কৰিবলৈ।

৭ৰ পৰা ১১ পদৰ "তিনিজি ন্স্কপ্পুতৰ বৰ্ত্ত"ৰ ৰূপতসা মৰলিছে।

মই ইয়াত মনত পেলাইছোঁ এই গ্ৰন্থখনৰ ২ নং পৃষ্ঠাৰ প্ৰকৃষ্টত দিয়া টোকাৰ টোকা পিছত এই তিনিটি বৰ্ত্তই দন.৭ আৰু ৮ পদত দনিয়েলৰ পুস্তকত ইতিমধ্যে প্ৰদত্ত বী প্ৰতিচ্ছিত প্ৰকাশ পোৱা তিনিটি বৰ্ত্তক উজ্জ্বল কৰি তুলিছে।

মুক্ত হোৱা এডভেণ্টুৰ কলজি য়ী

১ পদ: " মই চাইদে থলিঁ, মৰেপোৱালিটো চিয়নো প্ৰকৃত থিয় হৈ আছে আৰু তেওঁলগত এলাখ চেটেলেৰি হাজাৰ মানুহ কপালত তেওঁৰ নাম আৰু প্ৰতিবন্ধা লিখি আছে। "

" চিয়নো প্ৰকৃত " ইস্ৰায়েলৰ সেই ঠাইক বুজায় য'ত যিৰূচালেম নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। ই প্ৰতিবন্ধাৰ আশা আৰু প্ৰাৰ্থনা আৰু স্ৰষ্টাৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ শেষত এই প্ৰতিবন্ধাৰ বীৰুপল'ব, তৰ প্ৰতীক। এই প্ৰকল্কটো সম্পূৰ্ণৰূপে সম্পূৰ্ণ হ'ব, প্ৰকাশিত বাক্য ২১:১ অনুসৰি, পৃথিৱী আৰু স্ৰষ্টা সকলো বস্তু নবীকৰণৰ সময়ত। " ১৪৪,০০০ [মানুষ] " ১৮৪৩ চনৰ পৰা ২০৩০ চনৰ ভিতৰত খ্ৰীষ্টান নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰ প্ৰতীক, অৰ্থাৎ এডভেণ্টুৰ খ্ৰীষ্টানসকলে যি চুখ্ৰীষ্ট পৰীক্ষা কৰিছিল বচিব কৰিছিল আৰু অনুমোদন জনাইছিল যাৰ বচিব সামূহিক আৰু ব্যক্তিগত ভাৱে প্ৰকাশ্য। সামূহিক বচিবই প্ৰতিফলিত টোকা বচিব কৰে, আৰু ব্যক্তিগত বচিব প্ৰতিটো জীৱক লৈ চিন্তা কৰে। " ১৪৪,০০০ [মানুষ] " এডভেণ্টুৰ বিশ্বাসৰ অনুগামী সকলো জৰপৰা যি চুখ্ৰীষ্ট নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। এই সংখ্যাটো কঠোৰ ভাৱে প্ৰতীকী, আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ প্ৰকৃত সংখ্যা হৈছে ঈশ্বৰে জনা আৰু বখা এটা গোপন। প্ৰকৃতিত ছবিখনৰ সংজ্ঞাৰ পৰা তেওঁলোকেৰ নিৰ্দ্ধাৰিতৰ বাবে বজাৰ পাৰি। " তেওঁলোকেৰ কপালত, " তেওঁলোকেৰ ইচ্ছা আৰু তেওঁলোকেৰ চিন্তাৰ প্ৰতীক, " মৰেপোৱালিৰ নাম, " যি চু আৰু " তেওঁৰ প্ৰতিবন্ধা, " পুৰণি নিয়মত প্ৰকাশ পোৱা ঈশ্বৰ, লিখি আছে। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁলোকে সেই ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি বচিব পাৰি পুনৰুত্পাদন কৰিছে যিটো সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে পাপৰ আগতে প্ৰথম মানুহক দিছিল, যাৰ্ত্তি তেওঁ তেওঁক গঠন কৰিছিল আৰু তেওঁক জীৱন দিছিল; আৰু এই প্ৰতিচ্ছিত তেওঁৰ চৰিত্ৰ। তেওঁলোকে সেই ফল গঠন কৰে যিটো ঈশ্বৰে যি চুখ্ৰীষ্ট কৰিবলৈ তেওঁৰ বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাপমুক্ত কৰিলাভ কৰিব বচিব দিছিল। দেখা যায় যে

নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ কপা লতহয় তেওঁলোকেৰ মনত তেওঁলোকেৰ চিন্তা আৰু ইচ্ছা পোৱা যায়, প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ৭:৩ পদৰ ঈশ্বৰৰ মনোহৰ, নহয়, দশকৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ বিশ্বমবৰ আৰুমৰেপোৱাৰ্হী যীচু খ্ৰীষ্টে অৰ্চিচ্ছদ্যচৰিত্ৰ আৰুপূৰ্ণ নিয়মততেওঁৰপ্ৰকাশ শৰ পতিৰ্হচিপে, বা, সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ। এইদৰেপ্ৰকৃত খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসে পুত্ৰ আৰুপতিবলগত জড়তিব্ৰহ্মীয় নীতিবৰিৰোধিত নকৰেযিদৰেৰোমান দোওবৰবানুগামীসকলেবী কৰে, যদিওশব্দৰে নহয়, অন্তঃ কক্ষত ।

২ পদ: “ আৰু মই স্বপ্ন পৰ বহু জলৰ মাত আৰু বৰ বজ্জা তৰ দৰে মাত শুনিলোঁ; আৰু যি মাত শুনিলোঁ বীণা বজোৱা বীণা বজোৱাৰ দৰে আছিল। ”

এই পদত উদগনিদিয়া পৰস্পৰবিৰোধী চৰিত্ৰৰোম বসন্তত পৰিপূৰণ " বহুত পানী " বহুতো জীৱপ্ৰকৃতি ক যিয়ে নিজৰপ্ৰকাশ কৰিলে " মহান বজ্জা ত "ৰ ৰূপলয়া ইয়াৰ বিপৰীতে " বীণা " ৰ প্ৰতিমূৰ্তি জৰিয়তে ঈশ্বৰে তেওঁৰ বীজ্যী জীৱসমূহককৰ্তি কৰা নিখুঁতসমন্না প্ৰকাশ কৰে।

পদ : “ আৰু তেওঁলোকে সিংহ সনৰ আগত আৰু চৰ্জিনজীৱ আৰু বৃদ্ধসকলৰ আগত নতুনগীত গাইছিল আৰু পৃথিবীৰ পৰা মুক্ত হোৱা এক লখ চোটেলশি হাজাৰ লোকেৰ বাহিৰে আন কোনোৱে গীত শৰ্কি বিনোৱাৰিলে। ”

ঈশ্বৰে ইয়াত ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা প্ৰতিষ্ঠা হোৱা "এডভেণ্টিষ্ট" বিশ্বাসৰ অতি উচ্চ পৰিত্ৰাণক নিশ্চিত আৰু আণ্ডবলাইন কৰিছে। তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকল আনপ্ৰকৃতিৰ গোটসমূহৰ পৰা পৃথক: " সিংহ সন চৰ্চি জীৱ আৰু বয় জ্যেষ্ঠসকল "; পিছৰটোৱে পৃথিবীত বাস কৰা অৰ্জি জ্ঞাৰ দৰা মুক্ত হোৱা সকলোকে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। বিনুত এপি'কলিপছ নামৰ ঐশ্বৰিক প্ৰকাশ শক্তি বাক্যটোৱে খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ দুহাজাৰ বছৰকহে লক্ষ্য কৰি লৈছে যিটো দা.৮:১৪ৰ আজ্ঞাই একেৰাহে দুটা প্ৰায়ত পৃথক হয়। ১৮৪৩-৪৪ চনলৈকে নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ৪:৪ ত উল্লিখ কৰা " ২৪ " জনৰ ভিতৰত ১২ জন " প্ৰাচীন " দৰা প্ৰকৃতি কৰিছে। আন ১২ জন " প্ৰাচীন " হৈছে ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ৭:৩ৰ পৰা চলৈকে " " ছীল কৰা " এডভেণ্টিষ্ট " ১২ জনগোষ্ঠী ।

৪ পদ: “ এইসকল নাৰীৰ লগত অশুচিহোৱা নাছিল বৰিয়নো তেওঁলোকে কুমাৰী;

এই পদৰ কথাবোৰে কৰল আধাত্মিক অৰ্থহে প্ৰায়ে; " মহিলা " শব্দটোৱে খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাসমূহক বুজায় যিবোৰে নিজৰ উৎপত্তিৰ পৰা ধৰ্ম্যগত

পৰিছে, যেনে বোম্বাই নৱোদ্যম বৰ্ষিক বৰ্ষিক, বা ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা, প্ৰকট যোগে
 বৰ্ষিকৰ বাবে আৰু ১৯৯৪ চনৰ পৰা এডভাণ্টেজ প্ৰক্ৰিয়া বৰ্ষিকৰ বাবে। "
 অশুচি বুলি কোৱা হৈছে, ঈশ্বৰৰ বিধান উলংঘাৰ ফলত হোৱা পাপকলঙ্ঘ্য কৰি
 লোৱা হয় আৰু যি "মজুৰি হৈছে মৃত্যু," বোম্বাই. ৬:২৩। যীচু খ্ৰীষ্টই পৰিত্ৰ কৰা
 পাপৰ অভ্যাসৰ পৰা তেওঁলোকক আঁতৰাই পালে, অৰ্থাৎ প্ৰক্ৰিয়া " ১ লখ
 ৪৪,০০০ [মানুষ] ক প্ৰথক কৰা। তেওঁলোকৰ "কুমাৰীত্ব"ও অস্বাভাৱিক আৰু ই
 তেওঁলোকক "বিশুদ্ধ সত্য" হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা যি ধৰ্মিকত তেওঁলোকৰ
 প্ৰকৃত যীচু খ্ৰীষ্টই তল দিয়া তেজস্বী বগা কৰিছে। পাপ আৰু ইয়াৰ অশুচিৰ
 উত্তৰাধিকাৰী, আদম আৰু হৱাৰ সকলো বংশধৰৰ দৰে, যীচু খ্ৰীষ্টই সীকৃতি দিয়া
 তেওঁলোকৰ বৰ্ষিক। তেওঁলোকক নিখুঁতভাৱে "শুদ্ধ" কৰিছে। বৰ্ত্তমান এই বৰ্ষিক
 যীচু খ্ৰীষ্টই সঁচা কৰ্মীকৰ্তাৰ পালন হ'লে এই শূদ্ধিকৰণ তেওঁলোকৰ " কৰ্ম "ত
 বস্তুকি আৰু বস্তুকি হ'ব লাগিব। সেয়েহে ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে মছীখীষ্টন বা
 ইহুদী ধৰ্মৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা পাপসমূহ পৰিত্ৰ কৰা, বা অৰ্থক
 বহলভাৱে ক'বলৈ গ'লে একে শব্দৰ দী ধৰ্মৰ পৰা। আৰু তেওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণী মূলক
 প্ৰকাশ শত ঈশ্বৰে বিশেষকৈ এই সত্যকৈ লক্ষ্য কৰি লৈছে যে তেওঁ পৃথিৱী আৰু
 তেওঁৰ আকাশী বস্তুসমূহ সৃষ্টিৰ প্ৰথম সপ্তাহৰ পৰা ই স্থাপন কৰা সময়ৰ কক্ষিক
 সন্মান নকৰা।

নতুনগীতগোৱা "ৰছখিনৰ আঁৰত এটা নিৰ্দ্ধিষ্ট অৰ্জি প্ৰতি নিৰ্দ্ধিষ্ট হৈ আছে
 যিটোক বুলি ল'ব " ১৪৪,০০০ " সকলো হজীৱনকটীয়া। পাপৰ প্ৰক্ৰিয়া কৰ্মচৰ
 পৰা গণেশ্বৰময় পলায়ন উদযাপন কৰা " মৰ্চিৰ গীত " ৰ পিছত " ১৪৪,০০০ "
 নিৰ্দ্ধাৰিত লোকৰ " গীত " ই তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা মুক্তি উদযাপন কৰা কৰণ
 তেওঁলোকে দানৰ আজ্ঞা পালন কৰিছিল। ৮:১৪ আৰু ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা
 ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা, আৰু আনৰ প্ৰকৃতি, তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰকৰণত সহযোগিতা
 কৰিছিল। সেই তৰ্থে স্ৰষ্টাৱ দৰ্শনা যীচু খ্ৰীষ্টই মৃত্যুৰ দৰা গলগথ বক্ৰ চত
 সম্পন্ন হোৱা পাপৰ শূদ্ধিৰ কথা মনত পালে ইহুদী এই বৰ্চাই বোম্বাই দোৱাৰ
 আৰু ইয়াৰ আনৰ ছুমা নমিছা পাপৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱা এক প্ৰকাশৰ প্ৰকট যোগে
 বৰ্ষিকৰ আগত ঈশ্বৰে উপস্থাপন কৰা এটা ত্ৰিবিধ আৰু শব্দ দুয়োটো গঠন
 কৰিছিল। হিব্ৰু আচৰ্য্যহাৰৰ প্ৰকাশ বৰ্জিত এই " পাপৰ শূদ্ধিকৰণ "
 শব্দৰ লগত ধৰ্মীয় উৎসৱ আছিল য'ত বছৰৰ বৰ্ষী সময়ছোৱাত এই দুব্দ
 আৰু নিৰ্দ্ধিষ্ট সন্মানত বথ দিয়া আসনত বধ কৰা ছাগলীৰ তেজ অৰ্জি পৰিত্ৰৰ সন্মানলৈ

অনা হৈছিল। পা পৰপক্ষীক প্ৰতিমূৰ্তি এই ছাগলীৰ তেজ যীচু খ্ৰীষ্ট তেজৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যি জনেই ইনিজিৰমানে মীত লোকে সকলৰ পা পৰবাহক হৈ পৰিছিল যি তেওঁলোকে ঠাইত তেওঁলোকে প্ৰপ্য শাস্তি প্ৰয়শ্ৰুতি কৰিব পাৰে; যীচুক নীজে ইপা পকৰ হ'ল। এই অনুষ্ঠানত ছাগলীটোৱে পা পকপ্ৰতিনিধিত্ব কৰে আৰু ইয়াক বহন কৰা খ্ৰীষ্ট নহয়। বছৰৰ বাকী সময়ছোৱাত অনুমোদিত পবিত্ৰ সন্মানৰ পৰা নিষিদ্ধ অত্ৰিপবিত্ৰ সন্মানলৈ যোৱা মহাপুৰোহিতৰ এই শাৰীৰিক সন্মানচ্যুতিৰ কথাই এই পদটোৱে এইদৰে কৈছে: "তেওঁলোকে মৰে পোৱালিটোকে য'ত ইয়াত তেওঁ অনুসৰণ কৰে।" ১৮৪৪ চনৰ ২৩ অক্টোবৰৰ দৰ্শনত এই দৃশ্যটো মনত পালে ই খ্ৰীষ্ট আত্মাই তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত, অচেন উত্তৰাধিকাৰী সকলক মতবাদৰ মাজেৰে কথ, পা পৰনিষিদ্ধজ্ঞপ্তি কথ সঁাৱৰাই দিলে। এইদৰে, ১৮৪৪ চনৰ পৰা, অভ্যাস কৰা স্বচ্ছ মূলক উৎপত্তিৰ পা, যিটো বোম্বাই দাওৰাৰ কয়ত্ৰে, ঈশ্বৰৰ সৈতে সম্পৰ্ক অসম্ভৱ কৰি তোলে, আৰু পবিত্ৰত পা পোৱা এই সম্পৰ্ক দীঘলীয়া কৰাৰ অনুমতি দিয়ে যিয়ে সংশ্লিষ্ট নিৰ্দ্ধাৰিতজনক প্ৰকাশ শিত ঐশ্বৰিক সত্যক গ্ৰহণ, বুজা বুজি আৰু বন্ধ প্ৰকাৰে কৰি তেওঁৰ পবিত্ৰকৰণৰ প্ৰদৰ্শন লৈ লৈ যায়।

"ঈশ্বৰ আৰু মৰে পোৱালিৰ বাবে প্ৰথম ফল" বুলি গণ্য কৰা হয়, তেওঁলোকে ঈশ্বৰে পাৰ্শ্ব নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক নিৰ্দ্ধাৰিত পোৱা শ্ৰব্ধৰ্শনি গঠন কৰে। হিব্ৰু আচৰ্য্যসমূহৰত "প্ৰথম ফল"ক "পবিত্ৰ" বুলি ঘোষণা কৰা হৈছিল। এই পশুৰ শাপ চৰ্চাৰ প্ৰথম ফলৰ প্ৰদান ঈশ্বৰৰ বাবে সংৰক্ষিত আছিল যি তেওঁক সন্মান কৰিব পাৰে আৰু তেওঁৰ মণ্ডলা আৰু উদৰত বৰাৰে মানুহৰ কৃতজ্ঞতা চিহ্নিত কৰিব পাৰে। আচলতে "পবিত্ৰ প্ৰথম ফল" সকলৰ আন এটা কাৰণ হ'ল তেওঁলোকে ওচৰত প্ৰকাশ পোৱা ঐশ্বৰিক পোহৰক সম্পূৰ্ণৰূপে গ্ৰহণ কৰা কাৰণ তেওঁলোকে শস্যৰ সময়ত বাস কৰি আছে য'ত যি প্ৰকাশ শিত পোহৰে নিজৰ শিখৰত উপনীত হয়, ইয়াৰ আধ্বমিক শিখৰত উপনীত হয়।

৫ পদ: "আৰু তেওঁলোকে মুখত কনো ছলনা পোৱা নগ'ল, কয়িনো তেওঁলোকে নিৰ্দয়ী।"

সঁচকৈ যেনিৰ্দ্ধাৰিত জনে, নতুন জন্ম জৰিয়তে সত্যৰ পৰা জন্ম লোৱা জনে ক'বল "মিছে" কৃপা কৰিব পাৰে য'ত তেওঁ কনো আনন্দনা পায়। মিছে কথটো ঘণীয় কাৰণ ই ক'বল ক্ৰমিক বক পৰিণতি হোৱা আৰু ভুল মানুহক ক্ৰমিক কৰে। যিয়ে "মিছে" বিশ্বাস কৰে তেওঁ যিহঁত শাৰবাদনা, প্ৰকাশিত হোৱাৰ ত্ৰিকল্প

জানো। খ্ৰীষ্টই বৰ্ছলিমেৰা কনোমেই নিজ বসহমান বৰপ্ৰকাশিত আৰু প্ৰকাশ
কৰাত আনন্দ কৰিব নোৱাৰে। ইয়াৰ বিপৰীতে সত্যই আশ্বস্ত কৰে; ই
ইতিবাচকভাৱে প্ৰেৰিত আৰু ইতনী সকলক সৈতে সম্ভৱ গঢ়িতিলে, বিনুত সৰ্বপৰি,
আমাৰ পৰিত্ৰণৰ সৃষ্টিৰ আৰু মুক্তিৰ ঈশ্বৰ সৈতে, যিহেতু ওঁৰ নামক "
সত্য ঈশ্বৰ" বুলি দাবী কৰে আৰু উচ্চকৰে। এইদৰে, আৰু মতবাদী পাৰঅনুশীলন
নকৰি, প্ৰকাশ শিত সত্যৰ আজ্ঞা পালনকৰি, নিৰ্দ্ধাৰিত জনক সত্য ঈশ্বৰে নিজাই "
নিৰ্দ্দয়ী" বচিব কৰে।

প্ৰথম এঞ্জেলৰ বাৰ্তা

৬ পদ: "আৰু মই আন এজন স্ক্ৰিপ্তক স্ক্ৰিপ্স মাজত উৰি থকা দেখিলোঁ,
তেওঁৰ হাতত অনন্ত শূভবাৰ্তা আছিল যিহেতু তেওঁ পৃথিৱীত বাস কৰা লোক সকলক
সকলোজা আৰু সকলোজা আৰু সকলোজা আৰু লোক সকলক প্ৰকাশ কৰিব
পাৰে।"

"আন এজন স্ক্ৰিপ্ত" বা "আন এজন দূত" স্ক্ৰিপ্স মাজত গ'ব স্ক্ৰিপ্স
শিখৰত প্ৰতি বৰ্তিত সম্পূৰ্ণ ঐশ্বৰিক পোহৰ ঘোষণা কৰে। এই পোহৰ যিচু
খ্ৰীষ্ট অনাপৰিত্ৰণৰ "শুভবাৰ্তা" বা "শুভবাৰ্তা"ৰ সৈতে জড়িত। ইয়াক "
চৰিত্ৰতা" বুলি কনোৱা হয় কাৰণ ইয়াৰ বাৰ্তা প্ৰমাণিক আৰু সময়ৰ লগে লগে
কনোৱা তৰতম্য নাজনা। এইদৰে ঈশ্বৰে ইয়াক যিচু খ্ৰীষ্ট পঁচনিসকলক
শিকোৱা কথৰ অনুকূলবুলি প্ৰমাণ কৰে। সত্যত এই প্ৰকৃতিৰ বাৰ্তা ১৮৪৩ চনৰ
পৰাই হৈছে বোমান কথক বিশ্বাসৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা অসংখ্য
বিকৃতিৰ পিছত। দানিয়েল ১২:১২ পদত উপস্থাপন কৰা বাৰ্তাৰ সৈতে সাদৃশ্যৰ্থ
এই ঘোষণা স্ক্ৰিপ্ত নীচ যিহেতু এডভেণ্টুইষ্ট কামৰ ঐশ্বৰিক আশীৰ্বাদ প্ৰকাশ
কৰে। "চৰিত্ৰতা শুভবাৰ্তা" ইয়াত বিশ্বাসৰ প্ৰকৃত ফলৰ দৰ্শিত উদগনি দিয়া হৈছে,
দানিয়েল ৮:১৪ পদৰ আজ্ঞা দ্বাৰা প্ৰকাশ পোৱা ঐশ্বৰিক প্ৰজ্ঞানী যত
অনুসৰণকৰি / ভৱিষ্যৎবাণীমূলক ব্যক্তিৰ প্ৰতি আগ্ৰহ মানদণ্ডৰ বৈধ ফল "দ্য
চৰিত্ৰতা শুভবাৰ্তা।"

৭ পদ: "আৰু তেওঁ উচ্চস্বৰে ক'লে, "ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু তেওঁক মহিমা
কৰা, কিয়নো তেওঁৰ বচিবৰ সময় আহিল;

৭ নং পদত প্ৰথম স্ক্ৰিপ্তত বিশ্বাসৰ অতীতকালক নিন্দা কৰিছে, যিহেতু
ঐশ্বৰিক দশকত সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰ মহিমা কাম মহিমা মণ্ডিত কৰে। এইদৰে তেওঁ

১৮৪৪ চনৰ অক্টোবৰৰ পৰা ইয়াক পুনৰুদ্ধৰ কৰাৰ দাবী জনায় বৰ্নুত ইয়াৰ উলংঘাৰ বাবে বৰ্ণপক্টেষ্টিগাটসকলৰ বুলকিয়, ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ পৰা।

দ্বিতীয় এঞ্জেলৰ বাৰ্তা

৮ পদ: “ আৰু আন এজন স্ক্ৰুদত পাছে পাছে আহি ক’লে, “বাৰলি পৰ্ৱত পৰ্ৱত হৈছে, ক’য়নোত ই সকলোজা ত্ৰিভূবনজি ব্ৰহ্মচৰিত্তৰ কৰ্মৰ দৰ্শন পান কৰা হৈছিল ”

৮ নং পদত দ্বিতীয় দুত পোপৰ বোম্বাৰ্ণ কথলিক গীৰ্জাৰ বিশাল অপৰাধবোধ প্ৰকাশ কৰিছে, যিয়ে প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইনৰ পৌত্তলিক “সূৰ্য্যৰ দিন”ৰ নাম সলনি কৰি মানুহক প্ৰাণ কৰিছিল আৰু প্ৰাণ কৰিছিল, যিটো তেওঁৰ “দেওবাৰ”ৰ উৎপত্তিস্থিত থকা লেটিন মণ্ডলৰ অনুবাদ dies dominica। দুবাৰকৈ পুনৰ্বৰ্ত্ত কৰিলে, “ত ই পৰ্ৱত হৈছে, ত ই পৰ্ৱত হৈছে, মহান বাৰলিন,” এই অভিব্যক্তিটোৱে নিশ্চিত কৰে যে ত ইৰ আৰু ত ইৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলৰ বাবে ঐশ্বৰিক ধৰ্ম্ম সময় নিশ্চিতভাৱে শেষ হৈছে। ব্ৰহ্মচৰিত্তৰ ধৰ্ম্মানুষ্ঠানৰ সমাজ হৈয়েই থকা, বৰ্নুত ফল উৎপাদনমূল্যত, অৰ্থাৎ অনুতপৰ “বাম” কৰে কৰে বল

সাঁৱৰণী: “ত ই পৰলি” মানে ত ইক সত্যৰ ঐশ্বৰ দৰা ধৰ্ম পৰাস্ত কৰা হয় যেনেকৈ এখন নগৰ শত্ৰুৰ হাতত পৰে। তেওঁ ১৮৪৩ চনৰ পাছত ১৮৪৪ চনৰ পৰা ১৮৭৩ চনৰ ভিতৰত তেওঁৰ বশ্বসী চৰ্ভেনথডে এডভেণ্টিষ্ট দাসসকলৰ বাবে, প্ৰকাশিত বক্য ১৭:৫ পদত তেওঁৰ বৈশিষ্ট্যৰূপে “বহুসং” উত্থাপন আৰু আলোচনা কৰে। ত ইৰ মিছা কথাৰ প্ৰকাশোভনে নিজৰ ফলপ্ৰসূত হৰুৱাই পেলে।

৮ পদত আগৰ বৰ্ত্তমানে দিয়া বচৰ নিশ্চিত কৰা হৈছে, ভয়ংকৰ সতৰ্কতা গীৰে। ১৮৪৪ চনৰ পৰা ৩২১ চনত প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইনে স্থাপন কৰা বশ্বমৰ দিনটোৰ সচেতনতাৰ সবচৰ্ম্মমূলকৰা ছনয় ইয়াক ন্যযন্ত্ৰ প্ৰধান কৰা বদ্বৈতী সকলক শেষৰ চৰিত্তৰ দ্বিতীয় মন্ত্ৰৰ যন্ত্ৰাৰ ঐশ্বৰিক নিন্দাৰ নিষ্পত্তি কৰি তোলে। দেওবাৰৰ বৰিদ্ধ তেওঁৰ অভ্যাসেৰে কৰি বৰ্ণে ঐশ্বৰ ইয়াক কুখ্যত “চহিন” নামেৰে লোকুৰ ইৰথে যিয়ে তেওঁৰ নিজৰ ঐশ্বৰিক “ছীল”ৰ বৰিধিত্ত কৰে। তেওঁৰ সময়ৰ কৰ্ম্মত প্ৰধান উত্থাপন কৰা মানৱ কৰ্ত্তব্য এই চৰিত্তেৰে তেওঁৰ শাস্তি পোহৰ যোগ্য এক বিশাল কৰ্ম্মৰ সৃষ্টি কৰে। আৰু যোষিত শাস্তি,

সঁচ কই য়ে ভয়ংকৰ হ'ব: " তেওঁক জুই আৰু গন্ধকাৰে য়ন্থা দিয়া হ'ব " যিয়ে ব্ৰহ্মী সকলক ধ্বংস কৰিব, বিনুত শেষৰ্চিবৰ সময়তহা

তৃতীয় অঙ্কলৰ বাৰ্ত

৯ পদ: “ আৰু আন এজন তৃতীয় স্কন্ধত তেওঁলোকেৰ পাছি পাছি গৈ উচ্চস্বৰত ক'লে, “যদি কোনোৱে জনুত আৰু তৰ মূৰটোকে উপাসনা কৰে আৰু কপালতৰ হাততত বচনি লয়,”

এই তৃতীয় বাৰ্তৰ পৰিপূৰক আৰু কমা গত প্ৰকৃতি পূৰ্বৰ দুটা বাৰ্তৰ সৈতে " সঁহঁতক অনুসৰণ কৰিলে " সূত্ৰৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা হৈছে। " উচ্চ কণ্ঠ "ই ঘোষণা কৰা জনৰ অৰ্হ উচ্চ শ্ৰবিক কৰ্ত্তব্যক নিশ্চিত কৰে।

অৰুৰ টোঁসে ইমান ব্ৰহ্মী সকলক উদ্দেশ্য কৰা হৈছে যে সকলে " পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ অহা জনুটোৱে " শাসন ব্ৰহ্মস্বাক সম্বন্ধা আৰু অনুমোদন কৰে আৰু যিসকলে নিজৰ আজ্ঞা পালন ব্দৰ দাওব তেওঁৰ কৰ্ত্তব্য " চহিন " গ্ৰহণ আৰু সন্মান কৰে, যিটো প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১৬ পদত উল্লখ কৰা হৈছে, অৰু ব্ৰহ্মান সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান জনসংখ্যাক।

চহিন " ৰ প্ৰকৃষ্ণ বৰিধিত " ঈশ্বৰ মাহেৰ " অৰু দাওবৰ প্ৰথম দিনৰ পৰা বশ্বমবাৰৰ সপ্তা দিনলৈকে এইটোৱে নিশ্চিত কৰে যে দুয়টো ক " কপালত গ্ৰহণ কৰা হয়," ইচ্ছাপত্ৰ আসন প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:৩ আৰু ১৩:১৬ অনুসৰী মন কৰিবলগীয়া যে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:৩ পদৰ " ঈশ্বৰ মাহেৰ " প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:১ পদত হয়: " মৰে পৰোৱালি আৰু তেওঁৰ পতিবনাম। " " হাতত " গ্ৰহণ কৰাটো দ্বিতীয় বিবৰণৰ এই পদবোৰে স্পষ্ট কৰি দিয়ে। ৬:৪ৰ পৰা ৯:

“ হে ইস্ৰায়েল, শুন আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা একক যিহোৱা। তুমি তিমোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা কতমোৰ সমস্ত হৃদয় ৰেতেমোৰ সমস্ত প্ৰণবে আৰু তিমোৰ সমস্ত শক্তিবোৰে প্ৰথম কৰিব আপোনাৰ ততচনি, আৰু সেইবোৰ আপোনাৰ কুকৰ মাউত ফ্ৰাটোটেৰ দৰে হ'ব। আপুনি সেইবোৰ আপোনাৰ ঘৰৰ দুৱাৰ খুঁটাত আৰু আপোনাৰ দুৱাৰত লিখিব লাগিব। এই পদত আত্মাই কৈছে, “ তুমি তিমোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা কতমোৰ সমস্ত হৃদয় ৰেতেমোৰ সমস্ত প্ৰণবে আৰু তিমোৰ সমস্ত শক্তিবোৰে প্ৰথম কৰিব; ” যিচুৱা মথতি যি উল্লখ কৰিছে। ২২:৩৭ আৰু যিটো তেওঁ " প্ৰথম আৰু সৰ্বমুখ আজ্ঞা " হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে। " ঈশ্বৰ মাহেৰ " বহন কৰ

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে সৈয়েহে এই তিনিটি মাপকাঠী পূৰণ কৰিব লাগিব " ঈশ্বৰক সম্পূৰ্ণ হৃদয়ে প্ৰেম কৰিব"; তেওঁৰ পৰিত্ৰ সপ্তাৰ দিনৰ বঁশৰ মৰাৰ বঁশৰম অনুশীলন কৰি সন্মান; আৰু তেওঁলোকৰ মনত " মৰপোলা ল'ব নাম" যীচু খ্ৰীষ্ট " আৰু তেওঁৰ পৰিচয় নাম " YaHWéH আছে। " আৰু তেওঁৰ পৰিচয় নাম " নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি আত্মাই ঈশ্বৰৰ দহ আজ্ঞা আৰু পূৰণনিয়মত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ পৰিত্ৰক প্ৰমাণিত কৰি নিয়ম আৰু নিয়মসমূহ পালন কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা নিশ্চিত কৰে। ইতিমধ্যে তেওঁৰ সময়তপূৰ্ণ চৰ্চায়েহে ১ য়েহন ৫:৩-৪ পদত এই কথাৰে নিশ্চিত কৰিছিল

“ কৰিয়নো ঈশ্বৰৰ প্ৰথম এইটোৱেই হৈছে যে আমাৰ তেওঁৰ আজ্ঞাৰে পালন কৰা। আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাৰে বোজা নহয় কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লোৱা সকলোবোৰে জগতক উদ্ধাৰ কৰে;

১০ পদ: “ তেওঁ নিজ ঈশ্বৰ কৰ্মৰ দৰ্শনৰ পান কৰিব যিটো তেওঁৰ কৰ্মৰ পাত্ৰ মৰ্শিকা নহে-কাৰোঁ তালৈ দিয়া হয়, আৰু পৰিত্ৰ সন্মুখত আৰু মৰে পোলা ল'ব সন্মুখত তেওঁক অৰ্গী আৰু গুণৰে বোহুজা দিয়া হ'ব। ”

ঈশ্বৰ কৰ্ম যথেষ্ট ন্যায়পৰায়ণ হ'ব কাৰণ যিসকলে " জনুৱা চৰ্চা " লাভ কৰে তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্টৰ ধৰ্মকিত দাবী কৰাৰ সময়ত মানুহৰ পাপক সন্মান কৰে। প্ৰমাণ শিত বক্য ৬:১৫-১৭ পদত আত্মাই যীচু খ্ৰীষ্টৰ ধৰ্মসাত্মক ধৰ্মকি কৰ্মৰ সৈতে তেওঁলোকৰ চুড়ান্ত মুখমুখৰ পৰিণতিৰ চৰ্চা কৰিছিল।

অতিগুৰুত্বপূৰ্ণ টোকা : এই ঐশ্বৰিক কৰ্মক ভালদৰে বুজিবলৈ আমাৰ উপলব্ধি কৰিব লাগিব যে পৰিত্ৰ বঁশৰ মৰাৰ পৰিচয় অৱজ্ঞাই কৰি ঈশ্বৰ কৰ্মৰ ইমানখিনি জগাই তেলে। বুদ্ধৰ পাপ আছে, কিন্তু বহিলে আমাৰ পৰিত্ৰ আত্মৰ বঁৰুদধ কৰা পাপৰ বঁৰুদধ সতৰ্ক কৰি দিছে, নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি দিছে যে ঈশ্বৰ কৰ্ম লাভ কৰিবলৈ আৰু বলিদান নাই। পূৰ্ণ চৰ্চাসকলৰ সময়ত এই ধৰণৰ পাপৰ একমাত্ৰ উদাহৰণ আমাক দিয়া হৈছে, ধৰ্মানুষ্ঠিত হোৱা এজন খ্ৰীষ্টানে খ্ৰীষ্টক প্ৰত্যক্ষ কৰা। কিন্তু এইটো মাত্ৰ এটা উদাহৰণ কাৰণ বস্তুত পৰিত্ৰ আত্মৰ বঁৰুদধ ঈশ্বৰ নিন্দা কৰাটো ঈশ্বৰ আত্মাই দিয়া সাব্যস্ত অস্বীকাৰ আৰু অস্বীকাৰ কৰাটোৱেই গৰ্হিত। মানুহক পৰিত্ৰ ন্যায়বলৈ আৰু শিৰি বলাই আত্মাই বহিলে পৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ অনুপৰণিত কৰিছিল। এতেকে বহিলে আত্মাই দিয়া সাব্যস্ত ব্ৰতক কৰিলে ইতিমধ্যে ঈশ্বৰ আত্মৰ বঁৰুদধ নিন্দা কৰিছে। ঈশ্বৰ বহিলে আৰু ইয়াৰ লিখনী লৈ আক্ষৰ কৰা লোকসকলকনে তেওঁ দিয়াতকৈ, নিজ বহিষ্কৃত প্ৰমাণ কৰিবলৈ আৰু ভাল কৰিব পাৰিবনে? তেওঁ নিজ বহিষ্কৃত, নিজ বৰ্চনিত আৰু

সাৰ্ৱভৌম বচিবক অধিক স্পষ্টতাৰে প্ৰকাশ কৰিব পাৰিবন? যোড়শ শতিকা ত বইবোলাৰ প্ৰতি যদি অৰজ্ঞপ্ৰ বৰিদ্ধ ই যুদ্ধ কৰিছিল তৰ ফলত ৰোমান কথলিক ধৰ্মৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ ধৰ্মৰ নৰিষ্টি অন্তৰ্ভুক্তি কৰিয়াওচনি নিপোৱা এটা মতবাদৰ প্ৰতি তেওঁৰ ধৰ্মৰ অন্তা তৰ পিছত ১৮৪৩ চনত ভৰিষ্যদ্বাণীমূলক বক্তৃতাৰ প্ৰতি অৰজ্ঞপ্ৰ ৰোমান দেওবাৰৰ উত্তৰাধিকাৰী, অৰ্থাৎ "জুজু চনি" ৰ সকলো একাধিক ৰূপত প্ৰতিষ্টাট বশিৰস গ্ৰহণ কৰাৰ অন্ত পোৱা আৰু শেষত নিজৰ পালপাতি এডভাণ্টেজ মপেৰিত আত্মৰ বৰিদ্ধ ঈশ্বৰ নিন্দ কৰিলে, যিচুৱা তেওঁৰ নম্বৰ দাসৰ যোগেদি উপস্থাপন কৰা চূড়ান্ত ভৰিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশক নাকচ কৰি যাক মই মূৰত কৰি ৰখিছোঁ; ১৯৯৫ চনৰ পৰা দেওবাৰৰ প্ৰকাশকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ মিত্ৰতাৰ দ্বাৰা নিশ্চিত আৰু বৰ্ধ পোৱা ঈশ্বৰ নিন্দ। আত্মৰ বৰিদ্ধ ঈশ্বৰ নিন্দ কৰিলে প্ৰতিবাৰেই ঈশ্বৰৰ পৰা প্ৰপ্ৰয় ন্যয়্য সঁহাৰি পোৱা যায়; এই ১০ পদত নিশ্চিত কৰা প্ৰথম আৰু "দ্বিতীয় মৃত্যু" ক নিন্দ কৰাৰ এটা ন্যয়্য শাস্তি।

১১ পদ: "আৰু তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰাৰ ধৰ্মৰ চৰিত্ৰ লগে লগে পৰলৈ উঠি যায়, আৰু যি সকলো পেশু আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি পূজা কৰে, আৰু যিহে তেওঁৰ না মৰচনি লাভ কৰে, তেওঁলোকৰ দিনৰ্ত্তি বশিৰম নাথাকে। "

"ধৰ্ম" ক ৰল শেষ বচিবৰ সময়ত হ'ব, সেই সময়ত যোড়শা পত্ৰিত বদ্বৈসকলক প্ৰকাশ শিত বক্তব্য ১৯:২০ আৰু ২০:১৪ পদৰ "জুই বহু" "ত" জুই আৰু গন্ধৰ্ব ৰ যন্ত্ৰা দিয়া হ'ব"; এইটো স্পষ্ট সহস্ৰব্দৰ শেষত কৰি নুত ইতিমধ্যে এই ভয়ংকৰ মুহূৰ্ত্ত আগতে ইয়ীচু খ্ৰীষ্ট গৰ্মৰময় প্ৰক্ৰিয়াৰ ঘণ্টাই তেওঁলোকৰ চূড়ান্ত অগ্ৰনিশ্চিত কৰিবা। এই পদৰ বৰ্ত্ত "বশিৰম" বিষয়টো উদগনি দিয়ে। তেওঁলোকৰ ফালৰ পৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো ঈশ্বৰ পৰিত্ৰ কৰা বশিৰমৰ সময়ৰ প্ৰতি মনোযোগী, কৰি নুত পত্ৰিত সকলক পৰিত্ৰ একে চিন্তা নাই, ৰাৰণ তেওঁলোক ঐশ্বৰিক যোগা প্ৰপ্ৰয় গুৰুত্ব আৰু গুৰুত্ব দিয়া। এই ৰাৰণেই তেওঁলোকৰ অৰজ্ঞপ্ৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাই তেওঁলোকৰ চূড়ান্ত শাস্তিৰ সময়ত ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ দুখ-কষ্ট কমে ল কৰিবলৈ কমেও বশিৰম নদিয়া।

১২ পদ: "ইয়াত পৰিত্ৰ লোক সকলৰ ধৰ্ম আছে ইয়াত ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু যিচুৰ বশিৰস পালন কৰা লোক সকল আছে। "

অধিকাংশ ৰা ধৰ্ম "শব্দটোৱে ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা মহামিত ঘৰা অহা লৈকে ঈশ্বৰীয় মটী হ'ব প্ৰকৃত সন্তা কলৰ বশিৰ্য্য। এই পদত ১ পদৰ "

পত্ৰবনাম " " ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা " হৈ পৰে আৰু " মৰে পৰোক্ষালিৰ নাম "ৰ ঠাইত " যীচুৰ বিশ্বাস " লেখা হয়। অগ্ৰৰ্থকৰ বৰ কক্ষাও সলনি কৰা হয়। এই পদত আত্মাই প্ৰক্ৰমে " ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা " আৰুদ্ৰতি যত " যীচুৰ বিশ্বাস " ত লিখি ভুক্তকৰিছে; এইটো ঐতিহাসিক আৰু মূল্যবান কৃষ্ণত্ব ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাত অনুমোদন কৰা কক্ষা। ১ পদত " নাম " ক অগ্ৰৰ্থকৰ দৰ্শনা হৈছিল the Lamb " ৰ দৰে " ১৪৪,০০০ " নীৰ্দ্ধাৰিত লোকক খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ সৈতে সংযোগ কৰিবলৈ।

১৩ পদ: " আবুসৰুক্ষ পৰা এটা মাতৃশ নলি লিখি, এতিয়াৰ পৰা প্ৰস্তুত হৈছে মৃতসকলৰ ন্য।

এতিয়াৰ পৰা " বাক্যংশটো বহু ব্ৰহ্মৰ যোগ্য কাৰণ ই ইমান গুৰুত্বপূৰ্ণ। কাৰণ ইয়াত ১৮৪৩ চনৰ বসন্তজল আৰু ১৮৪৪ চনৰ শৰৎকালৰ তৰ্থবোধক বুজোৱা হৈছে, য'ত যাক্সে দৰ্শনিলে ৮:১৪ পদৰ আদেশৰ কক্ষৰী হৈছিল আৰু উইলিয়াম মিলিৰে আয়জেন কৰা এডভেণ্টুৰিষ্ট বচিব দুটাৰ অন্ত পৰিছিল।

সময়ৰ লগে লগে চৰকাৰী প্ৰক্ৰিয়াটো এডভেণ্টুৰিজম এহি সূত্ৰৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰক্ৰিয়া দৃষ্টি হ'ব পাৰে। " এতিয়াৰ পৰা "। " ক'ৰল এডভেণ্টুৰিষ্ট বিশ্বাসৰ প্ৰক্ৰিয়াটোক অগ্ৰামী সকলোহে ১৮৪৩ চনৰ পৰাই ঈশ্বৰে বিশ্বমবৰৰ প্ৰক্ৰিয়া নীতিৰ পৰিণতি বুজি পাইছিল। তেওঁলোকৰ পিছত উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰৰ পোৱা এডভেণ্টুৰিজম পৰম্পৰাগত আৰু আনুষ্টানিক হৈ পৰিল আৰু অনুগামী আৰু শিষ্যকৰ বিপুল সংখ্যকৰ বাবে দেওবৰ আৰু বিশ্বমবৰক অনুষংগৰে সমতৰ সজ্ঞাত ৰখা হ'ল। পৰিত্ৰ আৰু প্ৰকৃত পৰিত্ৰৰ জন্ম হ'ব পাৰে বৰফলত ১৯৮৩ চনৰ পৰা ১৯৯৪ চনৰ ভিতৰত মই দিয়া ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্য আৰু তৃতীয় এডভেণ্টুৰিষ্ট বৰ্ষৰ প্ৰক্ৰিয়া আগুৰি অহা ৰহস্যটিছিল। যিহেতু এই অৰাজ্ঞ ফলস্বৰূপে এডভেণ্টুৰিজমত প্ৰকাশ পাইছিল সেয়েহে বিশ্বব্যাপী এডভেণ্টুৰিষ্ট প্ৰক্ৰিয়াটোৱে ১৯৯৫ চনত ইকুমেণিকেল লেংগুৱাৰ সৈতে মিত্ৰতা লাভ কৰিছিল ইয়াৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ অৰ্জি ১০ পদৰ " যুগ্ম " ৰ ভূবৰ্গটোৱে ইয়াক পাছলৈ নতুন কৰে, " তেওঁও পান কৰিব " এই অৰ্জিৰ পৰামৰ্শ দৰে; ১৯৯৪ চনৰ পৰা প্ৰক্ৰিয়াটো বিশ্বাসৰ পিছত প্ৰক্ৰিয়াটো এডভেণ্টুৰিজম ১৮৪৩ চনৰ পৰা বচিব আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছিল।

এই পদটোৱে কোৱাৰ দৰে, দৰ্শনিলে ৮:১৪ পদৰ আদেশৰ ফলত ১৮৪৩ চনৰ প্ৰক্ৰিয়াটো খ্ৰীষ্টান সকলক দুটা শৰিৰত বিভক্ত কৰিছে, য'ত

এডভেণ্টুৰিষ্ট গণ্টেটোঙ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে, যিসকলে উচ্চৰণ কৰা ধন্যতৰ হৰি তৰি বী আছিল " এতিয়াৰ পৰা প্ৰকৃত মৃত্যু হোৱা মৃতসকলধন্য " কণো বহুল্যযা যীচুৱে " লেইচিয়া "ত ঘোষণা কৰিছিলযে তেওঁ ইয়াক " বৰ্মা " কৰিবলৈ গৈ আছিল এডভেণ্টুৰিষ্ট 1991 চনত খ্ৰীষ্ট চৰকাৰী দূত, পোহৰক আনুষংগিকভাৱে প্ৰযত্ন কৰাৰ তৰি, যাক " উলংগ " বুলি কণো হয়, এই ধন্যতৰ পৰা আৰু লভা নহ'ব নোৱাৰে।

চপোৱা বসময়

১৪ পদ: "তৰিয়া মই চলোঁ, এটা বগা ডাৱৰ আৰু মঘেৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰ দৰে এজন বৰি আছে, তেওঁৰ মূৰত সোণৰ মুকুট আৰু হাতত চোণ কঁচি আছে। "

এই বৰ্মা ই যীচু খ্ৰীষ্টক তেওঁৰ গণেশ্বৰময়ভাৱে উভতি আহাৰসময়ত মনত পলে ই দিয়ে। " বগা ডাৱৰ " তেওঁৰ প্ৰযত্ন আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গ আৰোহণৰ পৰিস্থিতিৰ কথা মনত পলে ই দিয়ে যেটো দুহাজাৰ বছৰ আগতে অনুভৱ কৰিছিল। " বগা ডাৱৰ "ই তেওঁৰ বশিষ্ঠ কৰুজা য় তেওঁৰ " সোণালী মুকুট "ই তেওঁৰ বজিয়া বশিষ্ঠৰ প্ৰতীক, আৰু "চোণ কঁচি" ই ইব্বী ৪:১২ পদত ঈশ্বৰ " চোণ বক্ষ "ৰ প্ৰতীকৰ্ণ কৰে, যিটো " তেওঁৰ হাত " দৰাৰ কক্ষৰী কৰা হৈছে।

১৫ পদ: " আৰু এজন স্কন্ধত মন্দৰিৰ পৰা ওলাই আহি ডাৱৰ ওপৰত বৰি থকা জনক উচ্চস্বৰে চিঞৰি কলে, " আপোনাৰ কঁচি ঠেলি শস্যচপোৱা;

শস্য চপোৱা " দশিটোৰ অধীনত, তেওঁৰ দৃষ্টান্ত দৰে, যীচুৱে আমাক সাঁৱৰাই দিয়ে যে ইয়াত, " জল শস্যক কঁচিয়াৰৰ থেতিৰ পৰা " নিশ্চিতভাৱে প্ৰথক কৰাৰ সময় আহিব। তেওঁৰ প্ৰকাশিত বাক্যৰ জৰিয়তে তেওঁ আমাক এই বিষয়টো আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিছে যিয়ে দুটা শৰিৰিক প্ৰথক কৰে: নিৰ্ধাৰিত সকলৰ বশিষ্ঠমৰাৰ আৰু পৰিত্যক্ত সকলৰ দোষৰ কাৰণ এই ধৰ্মীয় নামৰ আৰত এটা পৌত্তলিক সোণ দৰেতৰ পূজা আৰু কৰ্ত্তব্য লুকাই আছে। আৰু মানৱ সময়ৰ বৰিবৰ্তাৰ পিছতো ঈশ্বৰে ইয়াক তেওঁৰ বাবে প্ৰকৃতত কৰি সেই বিষয়ে চাই থাকে। মানুহৰ বিভিন্ন মত মতে তেওঁৰ বিচাৰত কোনো প্ৰকাৰ পালে নাই; তেওঁৰ সময়ৰ কক্ষত প্ৰথম দিনটো অশ্লীল, ই কোনো কাৰণত ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰ ল'ব নোৱাৰে। এইটোকে বলাচৰিত্তা স্বৰ্গজ সময়ৰ আৰম্ভণিৰ পৰা থোদিত কৰা তেওঁৰ সময়ৰ কক্ষত পৰিত্ৰ কৰা সপ্তা দিনৰ সৈতে সংযুক্ত; এইটো ৬০০০ সোণ বছৰৰ বাবে।

১৬ পদ: “ আৰু মংঘৰওপৰত বহি থকা জননেজি বৰ্কাঁ চি মা টি ত ঠে লি দিলে
আৰু পৃথিৱী ত শস্য চপোৱা হ’ল। ”

আত্মই " পৃথিৱীৰ শস্য " ৰ ভৱিষ্যতৰ পুৰুষ নিশ্চিত কৰে। খ্ৰীষ্ট
ত্ৰণ কৰ্ত আৰু পুৰুষ শোধ লোৱা ব্ৰহ্মক্ৰিয়াে মৰ্থ ১৩:৩০-৪৩ পদত তেওঁৰ
পাঁচনি সকলক ব্ৰহ্মত্নত কৰা যোগে অসুখ হৈ যাক চোৱা চিত কৰিব আৰু সম্পন্ন
কৰিব। " শস্য চপোৱা " মূলতঃ সৃষ্টি কৰ্ত ঈশ্বৰৰ পুৰুষ বিশ্বাসী হৈ থকা নিশ্চিত
সন্তোষকলক স্ৰষ্টা লোৱাৰ বিষয়ে।

শস্য চপোৱাৰ সময় (আৰু পুৰুষ শোধ লোৱা)।

১৭ পদ: “ আৰু আন এজন স্ৰষ্টাত স্ৰষ্টা থকা মন্দৰিৰ পৰা ওলাই
আহিলে ”

যদি পুৰুষ " ফল বসন্ত " জনৰ নিশ্চিত সকলৰ অনুকূলমিছন আছিল তেন্তে
ইয়াৰ বিপৰীত এই " আন ফল বসন্ত " ৰ পৰ্বত ব্ৰহ্মী সকলৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্দেশিত
শাস্তিমূলক মিছন আছে। এই দ্বিতীয় " বৰ্কাঁ টোৱেও তেওঁৰ ইচ্ছাৰ দৰা
ৰক্ষা কৰি কৰ " ঈশ্বৰৰ চোৱা বাক্য " ৰ পুৰুষ, বৰ্ণিত তেওঁৰ হাতৰে নহয়
কাৰণ, শস্য চপোৱাৰ দৰে নহয় ভূমিটো জৰাৰে, " তেওঁৰ হাতত " অৰ্ভব্ৰহ্ম
অনুপস্থিতি। সেয়েহে শাস্তিমূলক ব্ৰহ্মসম্মতি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰা
এজগৎ সকলৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা হ’ব; আচলত তেওঁৰ প্ৰকাৰে ভনৰ বলি হোৱা
লোকে সকল।

১৮ পদ: “ জুইৰ ওপৰত ক্ৰমাৎ থকা বদৌৰ পৰা আন এজন স্ৰষ্টাত
ওলাই আহি চোৱা বৰ্কাঁ থকা জনক উচ্চস্বৰে কলে, “ তোমাৰ চোৱা বৰ্কাঁ ডি লঠে লি
দিয়া আৰু পৃথিৱীৰ দৰ্শনৰ সৰ্বোচ্চ গোট ই লোৱা, বৰ্ণনো পৃথিৱীৰ আঙুৰৰ সৰ্ব
পৰ্কাঁ ছা ”

তৰ পিছত আহে নিশ্চিত সকলক স্ৰষ্টা ৰেপচ বকৰাৰ পিছত " ভূমিটো জ
" ৰ মুহূৰ্ত। ইচ্ছা তা ৬৩:১ ৰ পৰা ৬৪:৬, আত্মই এই পুৰুষী শব্দটোৱে লক্ষ্য
কৰি লোৱা বৰ্কাঁ বিকশিত কৰে। বাইবেলতৰ আঙুৰৰ সৰ্ব মানুহৰ জৰ্জৰিত
তুলনা কৰা হৈছে। যীচুৱে ইয়াৰ ব্ৰহ্মত্ব, পৰ্বতৰ ভেজত, এই ধৰণক নিশ্চিত কৰে।
বৰ্ণিত " ভূমিটো জ " " ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ " ৰ সৈতে জড়িত আৰু ই তেওঁৰ দাসৰ বশত
অযোগ্যতাৰে কাঁচক সকলৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব, কাৰণ খ্ৰীষ্ট স্বচ্ছ হৈ বোৱাই
দিয়া তেজ তেওঁলোকৰ বহু বিশ্বাসঘটকতাৰ যোগে নাছিল। কাৰণ যীচুৱে তেওঁৰ
পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা কৰিত কৰা সকলৰ দৰাৰ বিশ্বাসঘটকতা অনুভৱ কৰিব পাৰে।

যাত তেওঁৰীপাপৰবাবে নিজ বপ্ৰণ দিছিল আৰু দুখ-কষ্ট সহ্য কৰিছিল সেইপাপৰ অভ্যাস বন্ধ হৈ যায়। তেওঁৰ বঁধন ইচ্ছাকৃতভাৱে উলংঘা কৰা লোকে সকলো সৈয়েহে তেওঁৰ ওচৰত হ্ৰীচপদ বিলাগে। তেওঁলোকেৰ অন্ধ উন্মাদনাত তেওঁলোকে ইমান দূৰলৈ কঢ়িয়াব যাে তেওঁৰ প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত লোকে সকলক হত্যা কৰিব বচিব, যাত ১৮৪৩-৪৪ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে পবিত্ৰ আৰু বিচৰ সপ্তা দিনৰ বশ্বৰমাবৰ প্ৰকা পৃথিবীৰপৰা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিব পাৰে। নিৰ্দ্ধাৰিত লোকে সকলৰ ধৰ্মীয় শত্ৰু কৰি বধ বল প্ৰকাপে কৰিবলৈ ঈশ্বৰে কৰ্ত্তব্য নাছিল; ঈশ্বৰে এই বক্ষ্য কৰিলে নিজৰ বাবেই সংৰক্ষা কৰি ৰাখিছিল। " প্ৰতিশোধ মোৰ, প্ৰতিশোধ মোৰ, " তেওঁ নিজৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক ঘোষণা কৰিলে আৰু এই প্ৰতিশোধ সম্পন্ন কৰাৰ সময় আহি পৰিছে।

এই অধ্যায় ১৪ত ১৭ৰ পৰা ২০ পদলৈকে " ভূমিটোৰ এই বিষয়বস্তুটো উদগনি দিয়া হৈছে। পাপী আৰু বৰোপকাৰী যোষণা কৰা হয় বৰণ সঁহিত নিজৰ কৰ্ম দ্বাৰা নিজ বপ্ৰকৃত স্বৰূপ সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰদৰ্শন কৰিছে। আৰু বহু প্ৰিয়ো লোকেৰ ভৰি ভৰি মোহৰিলে তেওঁলোকেৰ তেজত তৈয়াৰ আৰু বৰোপকাৰ দৰে বৈ যাব।

১৯ পদ: " আৰু স্বৰূপত নিজৰকৈ চিহ্ন লম্বা টিঠি ঠেলি দিলে আৰু পৃথিবীৰ দৰ্শকৰস গোটাই ঈশ্বৰে কৰাৰ মহাদৰ্শকৰসত পালে হৈ দিলে। "

এই দৃশ্যই প্ৰকাশ কৰা এই ঘোষণাই এই বক্ষ্য নিশ্চিত কৰিছে। কেথলিক আৰু প্ৰটেষ্টেণ্ট অহংকাৰৰ শাস্তিৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে নিশ্চিতভাৱে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰে কৰাৰ পৰিণতি ভোগ কৰিব, যাৰ প্ৰতিমূৰ্তি সেই ভট্টটোৰ দ্বাৰা কৰা হৈছে, য'ত চপোৱা আৰু বৰোপকাৰ তেজিয়াই পালে হৈ যাব।

২০ পদ: " আৰু নগৰৰ বহিৰত দৰ্শকৰস ঠেলি দিয়া হ'ল আৰু দৰ্শকৰসৰ পৰা ঘোঁৰাৰ লজ্জালৈকে তেজোলা হৈ আহিল। "

Isa. 63:3 নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছে: " মই অকল দৰ্শকৰসত ভৰি দিলাঁ; মোৰ লগত কোনো মানুহ নাছিল.. "। ভূমিটো জেপ্ৰেক্ষ শিত বাক্য ১৬:১৯ ত মহানগৰৰ বেলনৰ শাস্তি পূৰণ কৰে। ই ঈশ্বৰে কৰাৰ পাত্ৰটো ভৰাই পালে ইচ্ছাটো এতিয়াই মল-মূত্ৰকৈ পান কৰিব লাগিব। " নগৰৰ বহিৰত দৰ্শকৰস ঠেলি দিয়া হৈছিল " অৰ্থাৎ ইতিমধ্যে স্বৰূপটো লৈ যোৱা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ উপস্থিতি নোহোৱাকৈ। যি চলে মন্ত্ৰত্বাদ্ৰ দিয়া লোকে সকলক পবিত্ৰ নগৰৰ দৰে লবৰ বহিৰত মন্ত্ৰত্বাদ্ৰ দিয়া হৈছিল যাত পবিত্ৰ নগৰখন অশুচি হৈছে। এইটো আছিল যি চুখীয়া কৰুচত

দীয়াৰ ক্ৰমত যিয়ে এই বৰ্ষৰ দ্বাৰা তেওঁৰ নিজস্ব তুচ্ছত্ব কৰা সকলৰ বাবে দীৰ্ঘগীয়া মূল্য কথামনত পালেই দিয়া। তেওঁৰ শত্ৰুৱানোজিৰ বহু পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত বাবে পালপাতি তেজবোৰাই দীয়াৰ সময় আহি পৰিছে। "আৰু দ্ৰব্ধবসৰ পৰা ঘোঁৰাৰ লজ্জালৈকে তেজওলাই তুলিলে।" কৰুণাৰ লক্ষ্য হৈছে খ্ৰীষ্টান ধৰ্মীয় শিক্ষক, আৰুগৈ শৰা তেওঁলোকক "বট"ৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা যিটো অশ্বৰোহীয়ে ঘোঁৰাৰ মুখত "ৰাখা তেওঁলোকক পথ প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ। এই প্ৰতিচ্ছবি যাকোৱা ৩:৩ পদত প্ৰকৃত কৰা হৈছে, যাৰ বিষয়বস্তু হৈছে হুবহু: ধৰ্মীয় শিক্ষক। জেমেছ ৩ অধ্যায়ৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই নিৰ্দিষ্ট কৰি কৈছে: "মোৰ ভাইসকল তেমা লোকৰ বহুতাই শিক্ষক নহ'ব, কয়িনো তেমা লোকৰ জানায়ে আমাৰ বচিৰ অধিক কঠোৰ কৰা হ'ব।" "ভনিটোজ"ৰ কৰ্মই এই বুদ্ধিমান সত্ৰাণীক ন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰে। "আনকি ঘোঁৰাৰ লজ্জালৈকে" নিৰ্দিষ্ট কৰি আত্মাই ইংগিত দিয়া যোৱা ইনপ্ৰছটোৱে প্ৰথমে "বেলিন্দ্য গ্ৰন্থট"ৰ বোমান কথলিকধৰ্মীসকলৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, কিন্তু ই প্ৰক্টে যিটো শি্ষকসকললৈ ওৰি সূতৰ ফিসকলে ১৮৪৩ চনৰ পৰা পৰিত্ৰ বাইবেলৰ "ধ্বংসাত্মক" ব্যৱস্থা কৰি আহিছে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১১ত আত্মৰ অভ্যাসে অনুসৰী ইয়াত আমাৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:১০ পদত দীয়া সত্ৰাণীৰ প্ৰকাণ্ডে পাওঁ "তেওঁ নজি ইশ্বৰ কৰুণাৰ দ্ৰব্ধবস পান কৰিব যিটো তেওঁ কৰুণাৰ পাত্ৰ মশিকা নোহোৱাকৈ চলি দিয়া হ'ব..."।

'এহা জাৰছশ যিটোৰ দ্ৰব্ধব ওপৰত' বৰ্ষৰ বাবে, প্ৰকাশ বৰ্ষৰ সৈতে ধৰাবাহিকভাৱে, শাস্তি যিটো শত্ৰুৰ পৰা সংস্কৰিত বিশ্বসলৈকে বিস্তৃত, যাক ১৬০০ সংখ্যাতোহে ইংগিত দিয়া। এই সময়ত মাৰ্টিন লুথৰ ১৫১৭ চনত কথলিক বিশ্বাসৰ বিৰুদ্ধে অভ্যাসে আনুষ্ঠানিকভাৱে প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু এই ১৬ শতিকাতে "মিছা খ্ৰীষ্ট" আৰু "মিছা খ্ৰীষ্ট"ৰ প্ৰক্টে যিটো মতবাদ গঠন হৈছিল, যিয়ে যিটো খ্ৰীষ্ট নিষিদ্ধ কৰা হিংসা আৰু তৰোৱালক বৈধ প্ৰদান কৰিছিল। এপ'কলিপছ ব্ৰখ্যাবাৰ নিজস্ব চৰকাৰী আগবঢ়ায় আৰু এই যিটো শত্ৰুৱানোজি প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:১৮ৰ পৰা ২৯ লৈকে যুগৰ প্ৰক্টীকী নামেৰে "থিয়াত্ৰি" নামেৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে। "মিছা যাম" শব্দটোৱে তেওঁলোকৰ ধৰ্মীয় বক্ষণ প, দোষেত অংশগ্ৰহণ, বজাতিথকা পুৰস্কৰটো হ'ল বিজয়ীক প্ৰতিশ্ৰুতি দীয়া বিজয়ৰ মুকুটটো উন্মোচন কৰে। এইটোহে হৈছে ১ কৰ্নিথিয়া পদত পোলাৰ শি্ষ। ৯:২৪: "তেমা লোকৰ নাজানো ফিসকলে দোষেত দোষে তেওঁলোক সকলোহে

দেখে, কনুত এজনপুৰুষৰ পায় এনেদৰেদেখে যাত তেমা লোকে পুৰুষৰ লাভ
 কৰিব। " স্ক্ৰপ্টে আহানৰ পুৰুষৰ সয়েহেৰ বুল কনো ধৰণে লাভ কৰ
 নহয়; বিশ্বাস আৰুআজ্ঞাৰীত ত অধ্বস্য কৰ টোহেই হৈছে বিশ্বাসৰ যুঁজ তজ যী
 হেন্সৰ একমাত্র উপায়া তেওঁ ফলিত নিশ্চিতি কৰে। ৩:১৪ পদত কোষ হৈছে "
 মই খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰ স্ক্ৰপ্টে আহানৰ পুৰুষৰ লাভ কৰিবলৈ ল'বলৈ দৰ্শে
 আগবঢ়াই। " " ভূনিটোজ" ৰ সময়ত যীচুৰ এই বাক্যকোষ পৰীক্ষ কৰ হ'ব: "
 কৰণবহুতক আহান কৰ হৈছে, কনুত নিশ্চিতি হেন্স কম(মর্থ ২২:১৪)।

প্ৰকাশ শিতি বা কথ্য ১৫: পৰীক্ষাৰ অন্ত

"চপোৱা আৰু ভনিটজে" সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ আগতেই আহে পৰীক্ষাৰ অন্ত পৰাৰ ভয়ংকৰমূহৰত। সেইমূহৰত যেতিয়ামানুহৰপছন্দাশৈ শিলিতস্থাপন কৰা হয়, এই পছন্দাশৈ ওলোট কৰাৰকোনো সম্ভাৱনা নাথাকে। সেইমূহৰত খৰ্ঘ্য পৰিত্ৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া শেষ হয়। এইটোৱেই হৈছে যিটো খৰ্ঘ্য ব'ল প'ৰ লিপছৰ এই অতি চুৰ্চ অধ্যয়ৰ ১৫ নং অধ্যয়ৰ বিষয়বস্তু। পৰীক্ষাৰ অন্ত পৰা ৮ আৰু ৯ অধ্যয়ৰ প্ৰক্ৰিয়া ছট "শিঙি"ৰ পিছত আৰু ১৬ অধ্যয়ৰ "ঈশ্বৰৰ শেষ সাতটি মহামাৰী"ৰ আগতে কোৱা বহুল্যযা এই ঈশ্বৰে মানুহকলোৰ পথৰ চূড়ান্ত বহুনি অনুসৰণকৰে। প্ৰকাশ শিতি বা কথ্য ১৩:১১ ৰ পৰা ১৮ লৈকে "পৃথিৱীৰপৰা ওপৰলৈ অহা জুত"ৰ স্বৰূপৰী তত্ত্বৰধনত শেষব্দটো পথে, এটি, ঈশ্বৰৰ শনিবিবৰ পৰিত্ৰ বশিৰমবৰলৈ, আনটোৱে বোমান পোপৰ কৰ্ত্তব্য দেওবৰলৈ লৈ যায়। জীৱন আৰু ভল, মৃত্যু আৰু বোয়ৰ মাজৰ বহুনি ইমান স্পষ্ট কৰিয়াওহোৱা নাই। মানুহে ক'ব বৰ্ছি ভয় কৰে? ঈশ্বৰ নে মানুহ এনেকুৱা ইপৰিস্থিতিৰ দিয়া। ক'নুত মই এইটোও ক'ব পাৰোঁ: মানুহে ক'ব বৰ্ছি ভল পায়ে? ঈশ্বৰ নে মানুহ? নীৰ্দ্ধতিসকলে দুয়োটো কথ্যত উত্তৰ দিব: ঈশ্বৰে, তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশৰ দ্বাৰা তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ শেষৰসৰিষেজা নী। তেতিয়া অন্তত জীৱন অতি ওচৰত, তেওঁলোকৰ হাতৰ মুঠিত থকাৰ।

১ পদ: "আৰু মই স্ক্ৰুচ আন এটি চিনি দেখিলোঁ, মহান আৰু আচৰিত সাতজন স্ক্ৰুচতৰ শেষ সাতটি মহামাৰী আছে, ক'য়নো সেইবোৰত ঈশ্বৰৰ কৰ্ণে সমূপ্ৰণ হৈছে।"

এই পদটোৱে "শেষ সাতটি মহামাৰী" উপস্থাপন কৰিছে যিয়ে মিছা বশিৰসী সকলক বোমান দেওবৰ বহুনিবিবৰ আঘাত কৰি। এই অধ্যয়ৰ বিষয়বস্তু, পৰীক্ষাৰ অন্ত, "ঈশ্বৰৰ কৰ্ণেৰ শেষ সাতটি মহামাৰী"ৰ সময়মুকলি কৰে।

২ পদ: "আৰু মই জুইবসৈতে মিহলি হোৱা কঁচৰ সাগৰৰদৰে দেখিলোঁ, আৰু যিসকলে জুজ্ঞ ওপৰত, তেওঁৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ আৰু তেওঁৰ নামৰ সংখ্যাৰ ওপৰত জয়লাভ কৰিলে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বীণা লৈ কঁচৰ সাগৰত থিয় হৈ আছে।"

তৰ পিছত প্ৰকুৰে তেওঁৰ দাসসকলক তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক উৎসাহিত কৰিবলৈ এনে এটা দৃশ্য উপস্থাপন কৰে য'তে তেওঁলোকেৰ আগতীয়া বজিয়ক ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অন্বয়ন্য অংশৰপৰা লোৱা বিভিন্ন প্ৰতিচ্ছবিৰ দ্বাৰা উদগনিদিয়ে। "কঁচৰ সাগৰত জুইবসেই তে মহিলাই হৈ, তেওঁলোকে থিয় হৈ আছে," বৰণ তেওঁলোকেৰ বশ্বসৰ পৰীক্ষাৰ মাজেৰে পোৰ হৈ গৈছে য'ত তেওঁলোকেৰ অত্যাচাৰ কৰা হৈছিল (melee of fire) আৰু বজিয়ী হৈ ওলাই আহিছে। "কঁচৰ সাগৰ" যি নিৰ্দ্ধাৰিত লোকেসকলৰবিশু দ্ৰষ্টা কৰুজা য'ত যেনে বইপ্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:১।

৩ পদ: "আৰু তেওঁলোকেৰ ঈশ্বৰৰ দাস মচেৰি গীত আৰু মচেৰি গীত গায় "হে স্বৰ্দ্ধাক্তমান প্ৰকু ঈশ্বৰ, তেমাৰ ক্ৰম্মাণেৰ মহান আৰু আচৰিত, জাতিবোৰৰৰজা, তেমাৰ পথবোৰ ন্যায়পৰায়ণ আৰু সত্য"

"মচেৰি গীত" মিচৰৰপৰা ইস্ৰায়েলৰ গণেশ্বৰময় পলায়নউদযাপনকৰিছিল য'খন দেশ আৰু পাপৰপৰা ধৰণপ্ৰকটক। ৪০ বছৰৰ পিছতপাৰ্থক্য কনানতপ্ৰকাশে শেষৰবৰবানে নিৰ্দ্ধাৰিত লোকেসকলৰস্বৰ্দ্ধায় কনানতপ্ৰকাশেৰ প্ৰকৃতি। পাছলৈ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ পাপৰপ্ৰায়শ্চিত্তৰ বাবে নিজৰজীৱনদীয়াৰ পিছত যীচু, "মচেৰি পোৱালি", স্বৰ্দ্ধাক্ত উৰ্দ্ধগল, তেওঁৰমহিমা আৰু স্বৰ্দ্ধায় ঐশ্বৰিক শক্তি। যীচুৰ শেষবশ্বসী সাব্বীসকলে, বশ্বস আৰু বসমত থকা সকলো এডভেণ্টিষ্ট, পাছলৈ স্বৰ্দ্ধাক্ত আবেহণৰ অভিজ্ঞতা লাভ কৰে য'ত যীচুৱে তেওঁলোকেৰ পৰিত্ৰণ কৰিবলৈ উত্তৰিতাহৈ। তেওঁৰ "মহান আৰু আচৰিতকাম"ক উচ্চকৰি নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰক মহিমা কৰে য'তে তেওঁৰ মূল্যবোধক যীচু খ্ৰীষ্ট মূৰত কৰি তুলিছিল তেওঁৰ নিখুঁত "ধৰ্ম্মকিত" আৰু তেওঁৰ "সত্য"। "সত্য" শব্দটোৰ উদগনিয়কৈ ক্ৰম প্ৰকাংগক "লাওৰ্দ্ধীয়া" যুগৰশেষৰসৈতে সংযোগ কৰে য'ত তেওঁ নিজকে "আমনি আৰু সত্য" হিচাপে উপস্থাপন কৰিছিল। তেতিয়াই "মুক্ত"ৰ সময় য'ত প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:২ পদৰ "মহিলা গৰাকী ৰজানম"ৰ সময়ৰ অন্ত চিহ্নিত কৰে। "শিশু"ক যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ শিত স্বৰ্দ্ধায় চৰিত্ৰৰ বিশুদ্ধ্যৰ ৰূপত জগতলৈ অনা হয়। নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে ঈশ্বৰৰ "স্বৰ্দ্ধাক্তমান" অৱস্থাৰ বাবে প্ৰকাংসা কৰিব পাৰে বৰণ এই ঐশ্বৰিক শক্তিৰ বাবেই তেওঁলোকে নিজৰ পৰিত্ৰণ আৰু মুক্তিৰ খণী। যীচু খ্ৰীষ্টই তেওঁৰ মুক্তিপ্ৰপ্তকালক সকলোপাৰ্থক্য জাতিৰমাজৰপৰা সংগ্ৰহ কৰি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি সঁচ কৈয়ে "জাতিসমূহৰৰজা"। তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বিবেচনিত কৰা সকলো আৰুনাহৈ।

৪ পদ: “ হে পুত্ৰ , কনো ভয় নকৰিব আৰু তোমাৰ নামক মহিমা নকৰিব
কিয়নো কৱলতুমি যিহে পবিত্ৰ। আৰু তোমাৰ বচিব প্ৰকাশ পোৱাৰ বাবে সকলো
জাতি আহিতে তোমাৰ সন্মুখত উপাসনা কৰিব। ”

সহজ ভাষাত ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল: সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ, আপোনাক ভয় কৰিবলৈ
কনো অস্বীকাৰ কৰিব আৰু আপোনাৰ পবিত্ৰ সপ্তা দিনৰ বিশ্ৰমৰ বক সন্মান
কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি আপোনাৰ উচ্চতম মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিবলৈ সাহস কৰিব?
কিয়নো কৱলতুমি যিহে বচিব, আৰু তোমাৰ পবিত্ৰতাৰ অনুমোদন আৰু অনুজ্ঞা
হোৱাৰ চিন স্ক্ৰিপে তোমাৰ সপ্তা দিনটো আৰু যিসকলক আপুনি সেই দিনটো
দৰ্ছিল তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিলে। সঁচকৈ যি, " তেওঁৰ ভয় " ৰ কথা কওঁতে আত্মাই
প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৭ পদৰ প্ৰথম " স্ক্ৰিপেত " ৰ বৰ্ত্তৰ ইংগিত দিছে: " ঈশ্বৰক
ভয় কৰা আৰু তেওঁক মহিমা কৰা, কিয়নো তেওঁৰ বচিবৰ সময় আহি পৰিছে, আৰু
আকাশ আৰু পৃথিৱী, সাগৰ আৰু পানীৰ বাৰা সৃষ্টি কৰা জনক পূজা কৰ। " ঈশ্বৰ
পৰিকল্পনাত ধ্বংস হোৱা বিদ্ৰোহী জাতি সমূহক দুটি উদ্দেশ্যৰ বাবে পুনৰুত্থান কৰা
হ'ব: ঈশ্বৰ আগত নিজ কনম্ব কৰিতে ওঁক মহিমা দিবলৈ, আৰু তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণ
শেষশাস্তি লাভ কৰিবলৈ যিহে তেওঁলোকক নিশ্চিতভাৱে ধ্বংস কৰিব, শেষ বচিবৰ "
জুই আৰু গন্ধকৰ হুকা " ত, যিটো প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:১০ ৰ " তৃতীয় দূতৰ "
বৰ্ত্তত ঘোষণা কৰা হৈছে। এইবোৰ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ আগত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো
ঐশ্বৰিক বচিবৰ সময়ৰমাজেৰে পোৰ হ'ব লাগিব যিটো প্ৰথম পদত ঘোষণা কৰা "
সাতটি মহিমা বীৰ " ৰ ক্ৰমাৎ দ্বাৰা প্ৰকাশ পাব।

৫ পদ: “ ইয়াৰ পাছত মই চলোঁ, আৰু চোৱা, স্ক্ৰিপেত থকা সাক্ষ্য তুমি
মনদৰি মুকলি হ'ল। ”

স্ক্ৰিপে " মনদৰি " ৰ এই মুকলি ই যীচু খ্ৰীষ্টৰ মধ্যস্থতা বন্ধ হোৱাৰ
সংকট দিয়া, ৰাণ পবিত্ৰতাৰ আহ্বানৰ সময় শেষ হ'ব। " সাক্ষ্য " যি ঈশ্বৰ দহ
আজ্ঞাক বুজা যাবি বোৰ পবিত্ৰ জাহাজ তৰখা হৈছিল। এইদৰে এই মুহূৰ্ত্ত পৰাই
নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু হৰে ৰাৰমাজত বচিছন্দ নিশ্চিত। পৃথিৱীত বিদ্ৰোহী সকলে মাত্ৰ
সদিধন্ত লৈছে, আইনৰ এটা ডব্লীৰ দ্বাৰা, নাগৰিকভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা আৰু
ধৰ্ম্মীয়ভাৱে নিশ্চিত কৰা, ক্ৰমাৎ গতভাৱে বোমান সম্ৰাট, কনষ্টাণ্টাইন প্ৰথম আৰু
জাষ্টিনিয়ান প্ৰথম যিয়ে প্ৰথম পোপ, প্ৰথম পোপ, সাক্ষ্য নীচ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ কাৰিক
মুৰব্বী, অৰ্থাৎ কথক ৫৩৮ চনত মৃত্যুৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল প্ৰকাশ শিত

বক্য ১৩:১৫ৰ পৰা ১৭ লৈকে আৰু ইউৰোপীয় কথলিকৰ বিশ্বসৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত
আমাৰে বিক্ৰী নক্টেটগট বিশ্বসৰ প্ৰধান কক্ষ অধীনতবথ হৈছিল।

৬ পদ: “তৱে ত্ৰিয়াসাতট মহমা বীথক সা তজ নস্কদ্দত বীশু দধআৰুবগা লিগ
পনিৰ্ধ আৰুবুকতসোণাব ব্লেটপনিৰ্ধ মন্দবিৰ পৰা ওলাই আহিল। ”

ভৱিষ্যদ্বাণীৰ প্ৰতীকত “ সা তজ নস্কদ্দত ” ক বুলয় যীচু খ্ৰীষ্টক বা তেওঁৰ
দৰে তেওঁৰ শৰিৰৰ প্ৰতি বিশ্বাসী “ সা তজ নস্কদ্দত ” ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। “
শুদধ আৰু উজ্জ্বল মৰ্হি লিননে ” প্ৰকাশ শিত বক্য ১৯:৮ পদত “ পবিত্ৰ
লোকসকলৰ ধৰ্মকি কৰ্ম ” ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। “ বুকুৰ চৰিওফা লেসোণাব বঁকা
,” সেয়েহে হৃদয়ৰ সজ্জাত , প্ৰকাশ শিত বক্য ১:১৩ পদত উপস্থাপন কৰা খ্ৰীষ্ট
প্ৰতিমূৰ্তিত ইতিমধ্যে উল্লিখ কৰা সত্যৰ প্ৰথমক উদগনি দিয়ে। সত্যৰ ঈশ্বৰে
মৰ্হিৰ শৰিৰক শাস্তি দিবলৈ সাজু হৈছে। এই সঁচাৰণীৰ দ্বাৰা আত্মাই “ মহান
দুব্ৰহ্ম ” যাৰ ৰূপ তেওঁৰ মুখৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ পা হৈছিল “ সুক্ষ্ম যত্ৰেয়াই নজিৰ
শক্তি জলিকি উঠে ” ৰ তুলনাত প্ৰকাশ কৰে। যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু বীদ্বহী
পৌত্তলিক সুক্ষ্ম উপাসকসকলৰ জটীলতাসংঘৰ্ষ সময় আহি পৰিছে।

৭ পদ: “ আৰু চৰিটী জনুৱা মাজৰ এজন সোতট স্কদ্দতক সা তট সোণাব
পাত্ৰ দিলে, যজি নচৰিৰ লজীয়াই আছে ঈশ্বৰ কৰণেৰে ভৰ। ”

যীচু নজি ইয়াছিল প্ৰকাশ শিত বক্য ৪ ৰ “ চৰিটী জীৱ ” যত্ৰে ত্ৰিভুত কৰা আৰ্হ
/ এইদৰে তেওঁৰ ঈশ্বৰত্বই তেওঁক সকলো ভূমিকা নিযুক্ত কৰে: সৃষ্টিকৰ্তা ,
মুক্তিদাতা , মধ্যস্থতা কৰী আৰু সম্মানিত ৰূপে বিচাৰক। তৰপিছত তেওঁৰ মধ্যস্থতাৰ
অন্তপে লৈই তেওঁ ন্যয়ৰ ঈশ্বৰ হৈ পৰে যিহেতু তেওঁৰ বীদ্বহী বৰিণী সকলক আঘাত
কৰে আৰু মৃত্যুদণ্ড দিয়ে, কাৰণ তেওঁ লোকসকল তেওঁৰ ন্যয়পৰায়ণ “ কৰণেৰে ” কাপ
ভৰাই পালে হৈছে। “ পাত্ৰ ” এতিয়া ভৰি পৰিছে আৰু এই কৰণেৰে “ শেষৰ সাতট ”
শাস্তিৰ ৰূপল’ব, য’ত ঈশ্বৰক দয়াৰ সন্মান আৰু নাথৰ কাৰি।

৮ পদ: “ আৰু ঈশ্বৰ মহিমা আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ ধোঁৱাৰে মন্দবি ভৰি পৰিল
আৰু সা তজ নস্কদ্দতৰ সাতট মহমা বী প্ৰকাশ নহোৱালৈকে কমেও মন্দবিত
প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে। ”

উপস্থিতিৰ বাবে ধোঁৱাৰে ভৰি মন্দবি “ ৰ প্ৰতিমূৰ্তি উপস্থাপন কৰিছে ”
ঈশ্বৰ “ আৰু তেওঁ নিৰ্দ্দিশ কৰিছে: “ আৰু সা তজ নস্কদ্দতৰ সাতট মহমা বী
সম্পূৰ্ণ নহোৱালৈকে কমেও মন্দবিত প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে। ” এইদৰে
ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিৰ্দ্দিশিত লোকসকলক সতৰ্ক কৰি দিয়ে যে তেওঁৰ কৰণেৰে “ শেষৰ

সাতট মাহ মাৰী " ৰ সময়ত তেওঁলোকে পৃথিৱীত থাকিব । শেষৰ নৰ্দ্ধাতিসকলে
বদ্বিহী মচিবত আঘত কৰ " দহট মাহ মাৰী " ৰ সময়ত ইব্বীসকলৰ অভিজ্ঞ ক
পুনৰজীৱিত কৰিব । মাহ মাৰী বোৰে তেওঁলোকৰ বাবে নহয়, ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ লক্ষ্য
বদ্বিহীসকলৰ বাবেহে । কনিত " মন্দৰি " ত তেওঁলোকৰ প্ৰকাশৰ আগতীয়াত
এইদৰে নিশ্চিত হয়, সম্ভৱনা দিয়া হ'ব, " শেষৰ সাতট মাহ মাৰী " শেষহোৱাৰ লগে
লগে।

প্ৰকাশ শিতি বা কথ্য ১৬ : শেৰেৰা তটমহা মাৰী

ঈশ্বৰ কৰ্বে

শেৰেৰা তটমহা মাৰী " তল দিয়াৰ বিষয়ে উপস্থাপন কৰা হৈছে যাৰ দ্বাৰা " ঈশ্বৰ কৰ্বে " প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

গোটেই অধ্যয়নৰে অধ্যয়ন। এই কথা নিশ্চিত কৰিব, বিনুত মন কৰিবলগীয়াযে " ঈশ্বৰ কৰ্বে "ৰ লক্ষ্যই সোঁতৰ সৈতে একে হ'ব যিসকলক প্ৰথম ছট " শিঙিৰ " শাস্তি আঘাত কৰা হৈছিল। এইদৰে আত্মই প্ৰকাশ কৰাযে " শেৰেৰা তটমহা মাৰী " আৰু " সা তট শিঙিৰ " শাস্তিৰে। একে টোপা পৰা স্তি দিয়ে " সপ্তা দিনৰ বিশ্বমবৰৰ বিশ্বমৰ উলংঘ " / পৰিত্ৰ কৰা হৈছে " জগতৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰা ইশ্বৰ দ্বাৰা ।

ইয়াত এটা বন্ধী খুলিছোঁ দৰেই। ঈশ্বৰিক " শিঙি " আৰু " মহা মাৰী বা মহা মাৰী " ৰ বৈশিষ্ট্যৰ পাৰ্থক্যটো মন কৰক। " শিঙি " হৈছে মোনুহৰে ক্ৰম প্ৰাণে কৰা বিনুত ঈশ্বৰ নিৰ্দেশ দিয়া সকলো মানৱ হত্যা, প্ৰত্যেকটো আধ্যাত্মিক প্ৰকৃতিৰ। " মহা মাৰী " হৈছে ঈশ্বৰে প্ৰত্যক্ষৰে তেওঁৰ জীৱন্ত সৃষ্টিৰ প্ৰকৃতিক উপায়েৰে জোপা দিয়া অপৰিত্ৰ কৰা কৰ্ম। প্ৰকাশ শিতি বা কথ্য ১৬ পদত আমাক " শেৰেৰা তটমহা মাৰী " উপস্থাপন কৰা হৈছে যিয়ে সুক্ৰমৰে বুজা হৈছে ইয়াৰ আগতে অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ শেৰেৰা গতে মোনুহৰে গৈছিল আন " মহা মাৰী " আছিল যিয়ে আধ্যাত্মিকৰে দনত উলংঘ কৰা " শেৰেৰা সময়ে " ক'থক কৰে। ১১:৪০ দুটা ভাগত প্ৰথমটোত এই শেৰেৰা জোপা সমূহক সময়ৰ আৰু দৰ্শিতাটোত আমাৰে বৈৰতত্বৰ প্ৰধান আৰু উদ্ভূত সংগঠিত সাক্ষী নীচ বিশ্ব চৰকাৰৰ সময়ৰ ২০২১ চনৰ ১৮ ডিচেম্বৰ বিশ্বমবৰে কৰা এই আপডেটত এই বিষয় নিশ্চিত কৰিব পাৰিছোঁ যিহেতু ২০২০ চনৰ আৰম্ভণিৰ পৰা ইটো নত প্ৰথমবৰৰ বাবে আৰম্ভ হৈছে এটা সংক্ৰমক ভাইৰাছ Coronavirus Covid-19ৰ বাবে সমগ্ৰ মানৱত অৰ্থনৈতিক ধ্বংসৰ সন্মুখীন হৈছে। গোলকীয়ত বৰ্ণিত বিনিময় আৰু জগতৰ প্ৰত্যেকটো ইয়াৰ বাস্তৱ প্ৰত্যেক মানসিকত বৰ্ণিত কৰি, আতংকিত হৈ, জনগোষ্ঠীসমূহৰ নত সকলোমতে অৱস্থাত বন্ধ হৈ গৈছে, সমগ্ৰ পৃথিৱী ইউৰোপীয় আৰু আমাৰ বৈৰতত্বৰ বৈৰতত্বৰ অন্ধ নিৰন্তৰ বৃদ্ধি। অন্তিমৰে,

মহামাৰী হ'চ পৰি গণ্য কৰা পশ্চিমীয়া দেশে, য'য়ে এদিন মৃত্যুক জয় কৰিব বুলি ভব, হতশ আৰু অসহায় আতংকিত হৈ অধীন্যসকলে নিজ কৰদেহ আৰু আত্মা দিছে তৰ ঠাইলৈ। নতুন ধৰ্ম: স্ৰষ্টাৰ্কৃত মান চৰ্কাৰী সজিষ্কা। আৰু পৃথিবীৰ আটাইতকৈ ধনী ভণ্ড দেশখনে এই সুযোগৰ সুযোগ লৈ মানুহক তেওঁলোকৰ নদিন, তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যত তেওঁলোকৰ প্ৰকৃতিৰ আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মক্ষেত্ৰে সিদ্ধান্ত বন্দী আৰু দাস কৰি তুলিলে। এক সময়তে আমৰ্ফিৰ্ণস্ৰ নৰিদেশনা শুনিলোঁ ওঁ ক'বলৈ গ'লে বৰিষী, য'বৰিষীৰ সাৰাংশ মই তলত দিয়া ধৰণে কাম: "এপাৰ্টাণ্টত ব্যু চল চল কৰা আৰু ঘণ্টাৰ পিছত ঘণ্টা সুবক্ষ্মমূলক মাস্ক পিন্ধাটো উপযুক্ত য'ব পিছফালে পিন্ধা জনে শ্বাসৰুদ্ধ হৈ পৰে।" ফৰ্ণস আৰু অন্যান্য অনুকৰণৰ বীদেশৰ যুৱ শাসকসকলৰ সাধৰণ জ্ঞান "ক'উজ্জকা কৰি তেলে। মন কৰিবলগীয়া যে এই ধ্বংসাত্মক আচৰণৰ নতুনত্ব দিয়া দেশখন আছিল প্ৰক্ৰমে ইজৰাইল ধৰ্মীয় ইতিহাসত ঈশ্বৰৰ অভিশপ্তপ্ৰথমখন দেশ। শ্বাস-প্ৰবাসতন্ত্ৰ প্ৰক্ৰৰ পালেৰে বৰিষীৰ পৰা বক্ষ্ম পাবলৈ প্ৰক্ৰমত। মাস্ক পৰিধান কৰাটোৰ ধ্বংসমূলক কৰা হৈছিল যিটো মাস্ক উপলব্ধ নহ'লে নৰিদিধ কৰা হৈছিল। ঈশ্বৰৰ অভিশাপে ভৱনীয় ফল দিয়া, বিনুত ধ্বংসাত্মক ভৱে অতি ফলপ্ৰসূ। মই নিশ্চিত যে ২০২১ চনৰ পৰা "ফৰ্ণ শক্তি", তৃতীয় বীক্ষাদক্ষ আৰম্ভৰি ভৱিতৰ অন্যান্য "ঈশ্বৰৰ মহামাৰী"ই পৃথিবীৰ বৰ্ভিন্ন ঠাইত, আৰু বীশা য'ব ধ্বংসপ্ৰপত পশ্চিমতদেী মানৱত কাতাত কৰিব; "প্ৰলগ" যেনে "দুৰ্ভিক্ষ" আৰু অন্যান্য প্ৰকৃত সৰ্জনীন মহামাৰী, ইতিমধ্য প্ৰলগ আৰু কলেৰা নামেৰে জনাজাত ঈশ্বৰে যিহঁত এই ধৰণৰ শাস্তি দাবী কৰিছে। ১৪:২১: "হয়, প্ৰকৃত যিহেৰাই এইদৰে ক'ছে যদিও মই যিহঁতলৈ মৰ বীৰুদ্ধ মৰে চৰ্ভটি ভয়ংকৰ শাস্তি, তৰেৰাল, দুৰ্ভিক্ষ, বনৰীয়া জনুত আৰু মহামাৰী পৰ্যন্ত তৰ পৰা মানুহ আৰু পশু নীঃশেষ কৰিবলৈ।" মন কৰিব যে এই তলকি খনসম্পূৰ্ণ নহয়, বৰিষী আধুনিক যুগত ঈশ্বৰিক শাস্তিয়ে এক ধিক্ৰুপলয়: কনসৰ, এইডছ, চকুংগু নীয়াএলবাইমাৰ, ইত্যাদি... মই গলেবী উয়ন্তৰ ব'ব হেৰা ভয়ৰ আৰ্ভিৰো লক্ষ্য কৰিছোঁ। বৰফ গলি আৰু ইয়াৰ ফলত হ'ব পৰা বনপানীৰ কথ ভাবিলে ইমানৱত বজনসাধৰণ আতংকিত আৰু আতংকিত হৈ পৰে। তথপিও মানুহৰ মনত আঘাত কৰা আৰু বীচ্ছদ আৰু ঘণাৰ দেৱাল নৰিমাণ কৰা ঈশ্বৰিক অভিশাপৰ আন এক ফল। এই বনক্ষীটো বন্ধ কৰি দিছোঁ যে তে "ঈশ্বৰৰ কৰ্ণৰ শব্দৰ সাতটো মহামাৰী"ৰ বীশিষ্টপূৰ্ণ অনুগ্ৰহৰ অন্তৰ পৰা পিছৰ পৰিণতিৰ এই প্ৰসংগত অধ্যয়ন পুনৰ আৰম্ভ কৰিব পাৰে।

আনএট কৰণে লক্ষ্য বহুনি কৰাটো ন্যযত্ৰ প্ৰদান কৰে। "শেষবস তট্ট
মহমাৰীয়ে" জগতৰ শেষত সৃষ্টিৰ ধ্বংস সম্পন্ন কৰে। সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ বাবে
ত.ওঁৰ কৰ্ম ধ্বংসৰ সময় আহি পৰিছে। গতিকে ত.ওঁ সৃষ্টিৰ প্ৰক্ৰিয়া অনুসৰণ কৰে,
বৰ্ণিত সৃষ্টি কৰাৰ পৰিৱৰ্তে ত.ওঁ ধ্বংস কৰে। "সপ্তম শ্ৰেয়মহমাৰী"ৰ দ্বাৰা
পৃথৱীত মানৱজীৱন নীৰৱপতি হ'ব, পৃথৱীখনক আকৌ এবাৰ বৰ্ষাংখল অৱস্থাত "অগাধ"
এৰি যাব, য'ত ইয়াৰ একমাত্ৰ বাসিন্দা চয়তান, পাপৰ লেখক, নীৰজা
পৃথৱীখনত.ওঁৰ কাৰণ হ'ব "হাজাৰ বছৰ" শ্ৰেয়চিৰলৈকে যি ত্ৰিআনসকলো
বদ্বৈতৰ সৈতে ত.ওঁক প্ৰকল্পিত ২০ পদ অনুসৰি ধ্বংস কৰা হ'ব।

১ পদ: "আৰু মই মন্দৰিৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ, তেওঁ সাতজন
স্বৰ্গস্থতক ক'লে, "তোমা লোক যেনো আৰু ঈশ্বৰ কৰণৰ সাতটা বাট পৃথৱীত
ঢলি দিয়া।"

এই "মন্দৰিৰ পৰা অহা উচ্চস্বৰ মাত" হৈছে নিজৰ অতীৰ্থ অধিকাৰত
হতশ হোৱা সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ। সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ হিচাপে ত.ওঁ কৰ্ত্তব্য এক
পৰম চৰিত্ৰ আছে আৰু এই উদ্দেশ্য ত.ওঁ "পৰিত্ৰ" কৰা বৰ্ষমৰ দিনটো পালন
কৰি ত.ওঁৰ পূজা আৰু মহিমা মণ্ডিত হোৱাৰ ইচ্ছক প্ৰকৃষ্ণন জনোৱাটো
ন্যযসংগত বা বুদ্ধিমানৰ কাৰ্য্যমোহন। ঈশ্বৰে ত.ওঁৰ মহান আৰু ঐশ্বৰিক প্ৰকৃষ্ণত
নিশ্চিত কৰিছে যে যিহেতু ত.ওঁৰ অধিকাৰ আৰু কৰ্ত্তব্য প্ৰকৃষ্ণন জনাব ত.ওঁ
স্বৰ্গস্থত মান ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে কৰা কৰ্ম্মৰ মূল্য "দ্বিতীয় মৃত্যু"ত কাৰ্য্যৰ
পূৰ্ব ত.ওঁৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ পেনীয়েত কআ ওকা গকৰি।

২ পদ: "প্ৰথম গৈ নিজৰ পাতকটো পৃথৱীত ঢলি দিলে আৰু পশু বচনি থকা
মানুহবোৰ আৰু ত.ওঁৰ মূৰ্ত্তি পূজা কৰা লোকসকলৰ ওপৰত এটা ঘা আৰু গুৰুত্ব
পৰিলে।"

শ্ৰেয়বদ্বৈতৰ প্ৰদান শৰ্কট আৰু অগ্ৰী কৰ্ত্তব্য হিচাপে এই প্ৰসংগত
অগ্ৰধিকাৰ লক্ষ্য হৈছে পৰিত্ৰপ্ৰকৃষ্ণত বৰ্ষমৰ "ভূমি" প্ৰকৃষ্ণ।

প্ৰথম মহমাৰী হৈছে "এটা মাৰ্ভক্ষ আলচৰ" যিয়ে মানুহে জাপি দিয়া
বৰ্ষমৰ দিনটো মানি চলিবলৈ বাৰ্ছ লোৱা বদ্বৈত সকলৰ শৰীৰত শাৰীৰিক দুখৰ
সৃষ্টি কৰে। লক্ষ্য হৈছে পাপমাগৰিক সংঘাতৰ পৰা বৰ্ষ পোৱা কথলিক আৰু
প্ৰকৃষ্ণত সকল আৰু যিসকলে প্ৰথম দিনটোৰ এই পছন্দৰ সৈতে, বোমান
দেওবৰ, "the জুজু চিন."

পদ : “ দ্বিতীয় মানুহনেজিববট্টটোঁসাগবতলদিদিলে, আৰুমানুহবপৰ
তজবদৰে তেজহ'ল, আৰুসাগববসকলোঁজী বমৰ'গ'ল। ”

" দ্বিতীয় " য়ে " সাগৰ " ত আঘতকৰে যক তেওঁ " তেজ " লৈ ৰূপান্তৰিত কৰে,
যেনে কৈ তেওঁ মৰ্চেৰ সময়ত মিচৰৰ নীল নদীৰ বাবে কৰিছিল " the sea ", বোম্বা ন
ব. থলকিধৰ্ম প্ৰকট ক, যি যিভূমধ্যসাগৰকলক্ষ্য কৰি লয়। এই মুহূৰ্ত্ত ঈশ্বৰে
" সাগৰ " ত থকা সকলোপ্ৰাণী জীৱকধ্বংস কৰি পেলে যি তেওঁসৃষ্টিৰ প্ৰক্ৰিয়াটো
ওলোটকৈ আৰম্ভ কৰে, শেষত " প্ৰথম " " পুনৰ " নৰিকাৰ আৰুশূন্য " হৈ পৰিব; ই
নজিৰুল " অগাধ " অৱস্থালৈ ঘূৰি আহিব।

৪ পদ : “ তৃতীয়জনেজিববট্টটোঁনদী আৰুপানীৰবাৰবামেত লদিদিলে
আৰুসেইবামে তেজহ'ল। ”

" তৃতীয় " টোঁয়ে " নদী আৰুপানীৰবাৰ " ৰ সত্বে " পানী " ত আঘতকৰে,
যিবামে হঠাত পোছলৈ " তেজ " হৈ পৰে। পিয়াহনিৰ বগকৰিবলৈ আৰুপানী নাথকা
শাস্তি কঠোৰ আৰুপ্ৰপ্য কাৰণত ওলোম্বে নৰিকাৰিত সকলৰ " তেজ " বোম্বা বলাই সা জু
হৈছিল। এই শাস্তিটোঁয়েই আছিল প্ৰথম শাস্তি যিটোঁ ঈশ্বৰে মৰ্চেৰ লখুৰ্চৰ
মিচৰিয়াসকলৰ ওপৰত প্ৰয়োগ কৰিছিল যিসকল ইব্ৰীসকলৰ " তেজৰথো "
আছিল যিসকলক কঠোৰ দাস্তন্ত্ৰ জীৱজন্তুৰ দৰে ব্ৰহ্মহৰ কৰিছিল যি 'ত বহুত
মৃত্যুবৰণ কৰিছিল।

৫ পদ : “ আৰুমই জলৰদূত কেম্বা শূনলিঁ তুমিধৰ্মকি, তুমিযি আছিলি
আৰুযি আছিলি তুমিপবিত্ৰ, কাৰণতুমি এই বচিবপালনকৰ। ”

ন্যায়পৰায়ণ " আৰু " পবিত্ৰ " শব্দবোৰ লক্ষ্য কৰক যি যিদেৱতাৰ আজ্ঞা
পাঠৰমৰে সঠিক অনুবাদকৰি শিৰিত কৰে। ৮:১৪ : " ২৩০০ সন্ধ্যা আৰুৰত্নপুৰা
আৰুপবিত্ৰ ধৰ্মকি হ'ব "; ঈশ্বৰে পবিত্ৰ বুলি ধৰা সকলোমৰে সামৰি লোৱা "
পবিত্ৰ "। এই চূড়ান্ত প্ৰসংগত তেওঁৰ " পবিত্ৰ " বশৰমৰাৰ ওপৰত হোম
আক্ৰমণে সকলো ন্যায়ৰে ঈশ্বৰৰ বচিবৰ যোগ্য যিয়ে " পানী " ক " তেজ " লৈ পান
কৰিবলৈ সলনি কৰে। " পানী " শব্দটোঁয়ে প্ৰকট কৈ আৰুদুগুণত বোম্বা নৰ গণ আৰু
ধৰ্মীয় শিষ্যক বুজায়। পোপৰ বোম্বা নৰ দৰে বৰ্জিত কৰা, প্ৰমাণিত বাক্য ৮:১১
পদত, দুয়োটাই " কৰ্ম " লৈ সলনি কৰা হৈছে। " আপুনি ন্যায়পৰায়ণ.. কাৰণ আপুনি
এই বচিব প্ৰয়োগ কৰিছে " বুলি কৈ স্বাক্ষৰত প্ৰকৃত নিখুঁত ন্যায়ৰ দৰে
প্ৰয়োজনীয় পৰমাপকন্যায় প্ৰদান কৰে যিটোঁকে বলাই ঈশ্বৰে হে সম্পন্ন কৰিব
পাৰে। সুব্ৰহ্মৰা, আৰু অৰ্চনাখুঁতৰা, আত্মই ঈশ্বৰৰ নামৰপৰা, " আৰু কোনে

আছে" ৰূপটোষপৰ অদৃশ্যকৰি তোলো, ৰা ৰণত ওঁ আহিছে; আৰু তেওঁৰ আৰ্হিৰে তেওঁ আৰু তেওঁৰ মুকুটপ্ৰপত্তাকলৰ বাবে এক স্থায়ী উপহাৰমুকলিকৰে, বশিদ্ধ হৈ থকা জগতবোৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰতি বশিৰসী হৈ থকা পৰিত্ৰ স্ক্ৰুতসকলক পাহৰা নাযায়।

৬ পদ: “ ৰাইনোত ওলোকে পৰিত্ৰ আৰু ভাববদী সকলবত জবোৰাইছে, আৰু আপুনি তেওঁলোকক তেজপা নকৰিবলৈ দিলে, তেওঁলোক যোগে। ”

যিহেতু বদ্বৈসকলে নিক্ষেপিত লোকেসকলক হত্যা কৰিবলৈ সাজু হৈছিল যিসকলকে ৰলয়ীচৰ হস্ৰুপৰ বাবে ইহে ওলোকে পৰিত্ৰগৰ খণী আছিল সেয়েহে ঈশ্বৰে তেওঁলোকে কৰিবলৈ ওলোকে অপৰধসমূহতে ওলোকে ওপৰত আৰোপ কৰিছিল। একে ৰা ৰণত তেওঁলোকক প্ৰক্ৰিয়াক মচিবীয়াসকলৰদৰে ব্ৰহ্মহৰ কৰা হৈছিল। এইটোৱেই দ্ৰষ্টীয়বৰৰ বাবে ঈশ্বৰে কৈছে: “ তেওঁলোক যোগে। ” এই চূড়ান্ত প্ৰক্ৰিয়াত আৰ্মি এডভাণ্টৰ্ছ আক্ৰমণক বীয়েচেৰ্ছৰ দূতজনক নিক্ষেপিত কৰা দেখিবলৈ পাওঁযাক যীচুৱে কৈছিল “ আপুনিজীৱিতবলি গণ্যকৰা হয়, আৰু আপুনি মৃত। ” ৰিনুত একে সময়তে তেওঁ ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ নিক্ষেপিতসকলৰ বিষয়ে কৈছিল “ তেওঁলোকে মৰে লগত বগা ৰা পৰে পৰিষ্কাৰ খেজ ৰাচবি ৰা ৰণত ওলোকে যোগে। ” এইদৰে প্ৰক্ৰিয়াকৰে বশিৰসৰ কৰ্ম অনুসৰিত তেওঁৰ যি মৰ্যাদা আছে: বশিৰসী নিক্ষেপিতসকলৰ বাবে “ বগা ৰা পৰে ”, অবশিৰসী পৰিত্ৰবদ্বৈসকলৰ বাবে পানকৰিবলৈ “ তেজ ”।

পদ : “ আৰু মই বদীৰপৰ আন এজন স্ক্ৰুতকে কোৱা শুনিলোঁ “হে স্ক্ৰুকৰ্ত্তমান প্ৰকৃষ্ট ঈশ্বৰ, তোমাৰ বচিব সত্য আৰু ধৰ্মকি। ”

“বদী” ৰ পৰা অহা এই মাতটোৱেই ছেকেৰু চতুৰ্থাংশ, য'ৰ এই বচিবক অনুমোদন জনোৱাৰ বশিৰে ৰা ৰণ আছে। ৰা ৰণ যিসকলক তেওঁ এই মুহূৰ্ত্ত শাস্তি দি আছে, তেওঁলোকে মানুহৰ আজ্ঞা পালন কৰাটো পছন্দ কৰি জঘন্য পাপক ন্যয্যপ্ৰাণ প্ৰদান কৰি তেওঁৰ পৰিত্ৰগ দাবী কৰিবলৈ সাহস কৰিছে; এইটো পৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ সত্ৰকবাণী সত্ৰও : Isa.29:13 “ প্ৰকৃৱে কৈছিল যে তেতিয়া এই লোকেসকলে মৰে ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া তেওঁলোকে মৰে নজিৰুমথ আৰু ওঁঠৰে সন্মান কৰে, ৰিনুত তেওঁলোকে হৃদয়মৰে পৰা দূৰত থকা, আৰু মৰে প্ৰতি তেওঁলোকে ভয় কৰে ৰলমানুহৰ পৰা ৰাটনিয়া।

৮ পদ: “ চতুৰ্থা মানুহনোজিবটটো সূক্ষ্ম ওপৰত ঢলি দিলে, আৰু তেওঁক মানুহক জীৱজন্ম হৈ দিবলৈ দিয়া হ’ল। ”

চতুৰ্থটোৱে “ সূক্ষ্ম ওপৰত ” বাক্য কৰে আৰু ইয়াক সাধাৰণতকৈ অধিক গৰম কৰি তোলে। এই তীব্ৰ উত্তপ্ত বদ্বিৰহীৰ মাংস “ জ্বৰি ” “ জ্বৰি উঠে। ” পৰিত্ৰ “ ৰ উলংঘাৰ শাস্তি দিয়াৰ পিছত এতিয়া ঈশ্বৰে প্ৰথম কনষ্টেণ্টাইনৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা “সূক্ষ্ম দিন”ৰ মূৰ্ত্তিপূজাৰ শাস্তি দি। আজিবিহুত অজানতিসেন্মান কৰ “ সূক্ষ্ম ” বদ্বিৰহী সকলৰ ছাল “ জ্বৰি হৈ ” আৰম্ভ কৰে। ঈশ্বৰে মূৰ্ত্তিটো মূৰ্ত্তিপূজাৰ বৰ বৰুদ্ব ঘূৰাই দিয়ে। এইটোৱেই হৈছে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১ ত ঘোষণা কৰ “ মহানুদ্বয়গ ” ৰ শিখৰা যি মুহূৰ্ত্ত “ সূক্ষ্ম ” ক আজি দিয়াজ নহৈয়াক ব্ৰহ্মহৰ কৰি নিজৰ উপাসকসকলক শাস্তি দিয়ে।

৯ পদ: “ আৰু মানুহবোৰে অতি উত্তপ্ত জীৱিত হ’ল, আৰু এই মহামাৰীৰ ওপৰত অধিকাৰ থকা ঈশ্বৰৰ নামকৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁক মহামাৰী দিবলৈ অনুতপ নকৰিলে। ”

তেওঁলোকে যি কঠিনত লাভ কৰিছে, তেওঁ বদ্বিৰহী সকলে নিজৰ পাপৰ পৰা অনুতপন কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ আগত নিজ কনোমৰ নকৰে, বৰি নুত তেওঁলোকে তেওঁৰ “ নাম ” “ নিন্দ ” কৰি তেওঁক অপমান কৰে। এইটোৱেই ত্ৰিমধ্য তেওঁলোকৰ সন্মত আছিল এটা অভয়সগত আচৰণ, যিটো তলৰ পৰা দেখে বৰিশ্বাসী সকলৰ মাজত পোৱা যায়; তেওঁলোকে তেওঁৰ সত্যত জাৰি বিনোচৰ নাই আৰু তেওঁৰ অৰজ্ঞসূচক মনোভাৱ ক তেওঁলোকৰ সুবিধাৰ বাবে ব্যৱহাৰ নকৰে। আৰু যতিয়া অসুবিধাৰ সৃষ্টি হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ “ নাম ” ক গালি পাৰে। “ অনুতপ ” কৰিব নোৱাৰাটোৱেই প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:২০-২১ পদৰ “ স্বৰ্ণ শক্তি ” ৰ “ জীৱিত ” সকলৰ প্ৰাণক নিশ্চিত কৰে। বদ্বিৰহী অৰিশ্বাসী সকল ধৰ্ম্মীয় লোকে বা নহয় যিসকলে স্বৰ্ণাক্তমান সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰক বৰিশ্বাস নকৰে। তেওঁলোকৰ চকু দুটা তেওঁলোকৰ বাবে মৃত্যুৰ ফল দিছে।

১০ পদ: “ প্ৰথম বজা ইজুৰ সঁহাৰ সনত নিজৰ পাত্ৰ ঢলি দিলে। আনধৰে তেওঁৰ বজাৰ পালে লৈ আৰু মানুহ যেন্সাত জীভাৰ মূৰলৈ। ”

“ প্ৰথম ” বৰিশ্বাস্তৱে “ ইজুৰ সঁহাৰ সন, ” অৰ্থাৎ বোমৰ অগ্ৰস্তা য’ত ভেটিকা নঅৱস্থিত, চণ্ট পটিৰ বাৰ্চেলিকা থিয় হৈ থকা পোপিজ মৰুট সৰু ধৰ্ম্মীয় বজাৰক লক্ষ্য কৰি লৈছে। বৰি নুত আমাৰ দেখা দৰে পোপৰ প্ৰকৃত “ সঁহাৰ সন ” প্ৰটিন বোমত, মাউণ্ট কলিয়াত বৰিশ্বাস সকলো গীৰ্জাৰ মাতৃ গীৰ্জা চণ্টে জন

লাটেৰানবৰ্চেলিকত অৱস্থিত। ঈশ্বৰে ইয়াক চৰ্চাইব দৰে। "আনন্দৰ"ত ডুবই
 দিয়াযেয়েকেনো দৰ্শক ব্ৰহ্মক অন্ধব্ৰহ্মক অৱস্থাত ৰাখে। ইয়াৰ প্ৰস্তাৱ
 ভয়ংকৰভাৱে যন্ত্ৰাদায়ক, বৰ্ণিত একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পোহৰ হ'চিপে আৰু যীচু
 খ্ৰীষ্টৰ নামত উপস্থাপন কৰা ধৰ্মীয় মন্ত্ৰিৰ এই আবশ্যকৰি বিন্দুৰ বাবে ই
 সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰপঞ্চ আৰু নশ্বৰ। "অনুতপ" এতিয়া সম্ভৱ নহয়, বৰ্ণিত ঈশ্বৰে
 তেওঁৰ জীৱিতলক্ষ্যৰ মন কৰ্ত্তনহোৱাৰ আওতালৈ ইন কৰিছে।

১১ পদ: "আৰু তেওঁলোকে নজি বয়ন্ত্ৰা আৰু ঘাঁৰ কা বগে স্ক্ৰপ্স ঈশ্বৰক
 নন্দ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নজি বক্ক্স পৰা অনুতপ কৰা নাছিল।"

এই পদটোৱে আমা কবুৰ্জি বলাই সহায় কৰে যে মহামাৰী বোৰে আহি যিহেথক
 আৰু ক'ত যিও বন্ধ নহয়। বৰ্ণিত "অনুতপ" ৰ অনুপস্থিতি আৰু "নন্দ" ৰ
 অবিৰতত কণুৰুত্বৰ্চা আত্মাই আমা কবুৰ্জি বলাই সহায় কৰে যে বিন্দুৰ সৰলৰ
 কৰণ আৰু দুৰ্ভাগ্য কৰণ বৰ্দ্ধ পায়া ঈশ্বৰৰ লক্ষ্যই তেওঁলোকক সীমালৈ ঠেলে
 দিয়ে, যাতে তেওঁলোকে নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ মৃত্যুৰ আদেশ দিয়ে।

১২ পদ: "যম্বই নজি বপাত্তো ডাওৰ ইউফ্ৰেটিছ নদীত ঢলি দিলে আৰু
 তৰপা নীশু কা ইগ'ল, যাতে পুৰণপৰা অহা বজা সকলৰ বাবে টাঙ্গু হ'ব পাৰে।"

"যম্ব" ইউৰোপক লক্ষ্য কৰি লৈছে, যাক "ইউফ্ৰেটিছ নদী" ৰ প্ৰক্ৰীৰ
 নামেৰে চিহ্নিত কৰা হৈছে, যিয়ে এইদৰে প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:১-১৫ পদৰ
 প্ৰক্ৰীচৰ্ছাৰ পোহৰত "বশ্য কৰেলিন," কথকিক পোপৰ বোমক পূজা কৰা
 জনগোষ্ঠীসমূহক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। "ইয়াৰ পানীশু কৰা ইয়ে" "ইয়াৰ জনসংঘৰ
 বিনাশৰ ইংগিত দিব পাৰে, যিটো, তদুপৰি, আগতীয়া কৰি বৰ্ণিত এইটো হ'বলৈ এতিয়াও
 বহুত সোমাব লাগে। আচলত কেথটো এটা ঐতিহাসিক সঁকাৰণী, ক'য়নো" ইউফ্ৰেটিছ
 নদী "আংশিকভাৱে ব্ৰশু কা ইয়ে"ৰ ফলত ইমাদী বজা দৰিয়াছে কলদীয়া "বৰেলিন"
 দখল কৰিছিল। আত্মৰ বাৰত সোহেৰোমান কথকিক "বৰেলিন"ৰ সম্পূৰ্ণ
 পৰাজয়ৰ আগতীয়া ঘোষণা, যিয়ে এতিয়াও সম্ভৱ আৰু ব্ৰহ্মক ধৰি ৰাখিছে, বৰ্ণিত
 কম সময়ৰ বাবে। "মহান বৰেলিন" এইবাৰ সঁচকৈ যো পতন হ'ব, স্ৰষ্টাৰ্হমান
 ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট দ্বাৰা পৰাজিত

তিনিতি শূচ্যাত্মৰ পৰামৰ্শ

১৩ পদ: "অজগৰৰ মুখৰ পৰা, জন্তুৰ মুখৰ পৰা আৰু মন্ত্ৰিৰ ভাৱ দীৰ্ঘমুখৰ
 পৰা বোৰদৰে তিনিটি শূচ্যাত্ম ওলাই আহিছে।"

আৰম্ভণি ডেনবুদ্ধ্য"ৰ প্ৰকৃতিৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হৈছে, যিয়ে সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অটলভাৱে বিশ্বাসী অৰ্চনাত বিশ্বমৰাৰ পালনৰী সকলকহঁতৰ কৰা বসিদ্ধান্ত প্ৰতীক। মূলতঃ ভূতপ্ৰত্যয়দৰ জৰিয়তে যীচু খ্ৰীষ্ট ব্ৰহ্মকৃতিৰ অনুকৰণকৰি চয়তনে বদ্বৈত সকলক পৰিচালনা কৰিবলৈ দেখা যায় যি তেওঁলোকৰ দোষৰ বাহন ন্যায়। সেয়েহে তেওঁ তেওঁলোকক বিশ্বমৰাৰক সন্মান কৰা বিশ্বাসী বিৰোধী সকলৰ প্ৰণয় কৰি ল'বলৈ উৎসাহিত কৰে। এইদৰে পৈশাচিক ত্ৰিপিৰাটোৱে একে খন্যুদ্ধ্যত চয়তনক থলকি বিশ্বাস আৰু প্ৰক্টেটগট বিশ্বাসক একত্ৰিত কৰে, অৰ্থাৎ "অজগৰ জন্তু আৰু মাছৰ ভাৰ দী।" ইয়াত প্ৰকাশিত বাক্য ৯:৭-৯ পদত উল্লেখ কৰা "যুদ্ধ্য" প্ৰকাশ হয়। "মুখ"ৰ উল্লেখ সোঁতালোচনাৰ মৌখিক আদানপ্ৰদানক নিশ্চিত কৰে যিয়ে প্ৰকৃত নিৰ্দ্ধাৰিত লোকক হত্যাৰ আদেশলৈ যায়; যিটো বস্তু তেওঁলোক আওৰণ কৰে বা সম্পূৰ্ণৰূপে বিতৰ্ক কৰে। "ৱে" নিঃসন্দেহে, ঈশ্বৰৰ বাবে, অশুদ্ধ হিচাপে শৰণীভুক্ত প্ৰণী, বিনুত এই বৰ্চত, আত্মই এই প্ৰণীটোৱে কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা মহান জঁপবোৰৰ ইংগিত দিছে। ইউৰোপীয় "জন্তু" আৰু আমেৰিকাৰ মাছৰ ভাৰ দী"ৰ মাজত বহল আটল গটকি মহান সাগৰ আছে আৰু দুয়োৰে সাক্ষ্যবলগত ডাঙৰ জঁপ দিয়াটো জড়িত হৈ আছে। ইংৰাজ আৰু আমেৰিকাৰ নসকলক জতফৰচী সকলক "ৱে" আৰু "ৱে" থোৱা "বুলি কৰিবলৈ চৰকাৰ হয়। 1789 চনৰ বিপ্লৱৰ পিছৰে পৰা ফ্ৰান্স নৈতিক মূল্যবোধৰ পতন ঘটিছে যিটোৱাই স্বাধীনতাৰ সকলোতকৈ ওপৰত স্থান দিছিল। ত্ৰিপিৰাক সজীৱকৰি তোলা অশুদ্ধ আত্মটোৱে ই হৈছে স্বাধীনতাৰ আত্ম যিয়ে "ঈশ্বৰ বা প্ৰভু"ক নিৰ্দ্ধাৰে। তেওঁলোক সকলোৱে ঐশ্বৰিক ইচ্ছা আৰু ইয়াৰ কৰ্ত্তব্যক প্ৰতিহত কৰিছে, আৰু সেয়েহে এই বিষয়ত একত্ৰিত হৈছে। একে হোৱাৰ বাবে ই একে লগো আছে।

১৪ পদ: "কিয়নো তেওঁলোক ভূতৰ আত্ম, চিনিমোক্ষম কৰা, যিসকলে পৃথিৱীৰ বৰজা সকলক চৰলৈ গৈ স্বৰ্গক্ৰমা ন ঈশ্বৰৰ সোঁতালোচনাৰ বুদ্ধিৰে যাব।"

যিহেতু দানৰ আজ্ঞাৰ অৰ্ধশাপ ৮:১৪, ইংলেণ্ড আৰু আমেৰিকাৰ সূৰ্যক আত্মই নিজক অতি সফলতৰে প্ৰকাশ কৰিছে। আধ্যাত্মিকতাবাদ আছিল সোঁতালোচনাৰ মুহূৰ্ত্ত ফলশৰ্ম আৰু মানুহ অদৃশ্য বিনুত সৰ্ব্ববিষ আত্মৰ সৈতে এই ধৰণৰ সম্প্ৰকৃত অভ্যস্ত হৈ পৰিছিল। প্ৰক্টেটগট ধৰ্ম্ম অতি সংখ্যক ধৰ্ম্মীয় গোট যীচু আৰু তেওঁৰ সৰ্ব্বমুখতৰ সৈতে সম্প্ৰকৃত আছে বুলি বিশ্বাস কৰি ভূতৰ সৈতে সম্প্ৰকৃত বজা ইৰাখে। ঈশ্বৰে প্ৰত্যক্ষণ কৰা খ্ৰীষ্টান সকলক প্ৰকাশ কৰা ভূত অতি

সহজে পায় আৰু তথপিও তেওঁলোকে তেওঁলোকক একেলগেগোট খবলৈ পৰ্য্যায়ন
 নীয়াব পাৰিব, শেষ মানুহলৈকে, বিশ্বমবৰ পালন কৰা ভকতিময় খ্ৰীষ্টান আৰু
 ইহুদীসকলক দুয়োটা গোটক মৃত্যুৰ ভুবৰ্ণ দিয়া এই চৰম ব্ৰহ্মসম্বন্ধ
 তেওঁলোকক যিচু খ্ৰীষ্টৰ আশীৰ্বাদত একত্ৰিত কৰিবা। ঈশ্বৰৰ বাবে এই গোট
 থোকাৰ উদ্দেশ্য হৈছে বিদ্বেষীসকলক "স্বৰ্ণাক্তমান ঈশ্বৰৰ মহানদিনবুদ্ধ্য
 বাবে" একত্ৰিত কৰা। এই সমাৱেশবলব্ধ হৈছে বিদ্বেষীসকলক এনে এটা
 হত্যৰ উদ্দেশ্য প্ৰদান কৰা যিয়ে তেওঁলোকক নিজৰ ধৰ্মীয় মিছা কথাৰ দ্বাৰা
 প্ৰকাশিত আৰু প্ৰকাশিত হোৱা লোকেৰ হততমৃত্যুৰ যোগ্য কৰি তুলিবা। যুদ্ধৰ
 মূল কাৰণ আছিল হুবুহু, বিশ্বমৰ দিনটো বহুনা কৰা, আৰু সুব্ৰহ্মৰা, আত্মাই
 আঙুলিয়াইদিয়ে প্ৰকৃত দিনবোৰ সমান নহয়। কাৰণ পৰিত্ৰ বিশ্বমবৰ
 বিষয়েজ নস্কৰত "স্বৰ্ণাক্তমান ঈশ্বৰৰ মহানদিন"তকৈ কম নহয়। দিনবোৰ
 সমান নহয়, বিৰোধী শক্তিও সমান নহয়। যেনেকৈ তেওঁ চৰিত্ৰন আৰু তেওঁৰ
 ভূতবোৰক স্ৰষ্টা পৰা বহিষ্কৰ কৰিলে, তেনেকৈ যিচু খ্ৰীষ্ট শক্তিশালী "মা
 ইকল" হিচাপে নিজৰ বশত্ৰু বোৰৰ ওপৰত নিজৰ বিজয়জ পৰিবা।

১৫ পদ: "চোৱা, মই চোৱাৰ নৰ্চিনা আহিছোঁ, তেওঁ ধন্য, যি জনে নিজৰ
 ব্ৰহ্ম ব্ৰহ্মা ব্ৰহ্মা কৰি থা, যাত তেওঁ উলংগ হৈ থোজ কাঢ়ে আৰু তেওঁৰ লজ্জা
 দেখে না পায়।"

ঈশ্বৰীয় বিশ্বমবৰ পালন কৰা সকলৰ বিৰুদ্ধে যি দিয়া শিৰিষটো হৈছে
 প্ৰকটপ্ৰতিপত্তি ধৰ্ম লোকেসকলক ধৰ্ম মিছা অশিৰ্বাসী খ্ৰীষ্টানসকলৰ শিৰিষ যাক
 যিচুৱা প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৩ পদত কৈছিল "এতেকে মনত ৰখিব, তুমি কৈ নেকৈ
 গ্ৰহণ কৰিলি আৰু শুনিলি আৰু ৰখক আৰু অনুতপ কৰ। যদি তোমা লোকে ৰৈ
 নাথকিব, তেন্তে মই চোৱা হিচাপে আহিম আৰু তুমি নাজানি যোৱা মই তোমাৰ
 ওপৰত কেনে সময়ত আহিম।" আনহাতে, আত্মাই "লাওৰ্চিয়া"ৰ অন্তিম যুগত
 তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পোছৰৰ পৰা উপকৃত হোৱা এডভেণ্টিষ্ট
 নিক্ৰান্তিসকলক ঘোষণা কৰে: "ধন্য যি জনে নিজৰ পোষ চাই থকা আৰু থা,"
 আৰু ১৯৯৪ চনৰ পৰা বৰ্মা হোৱা এডভেণ্টিষ্ট প্ৰক্ৰিয়াকটোৰে কথা উল্লেখ কৰি
 তেওঁ এইটোও কৈছে: "যাত তেওঁ উলংগ হৈ নাথকা আৰু তেওঁলোকৰ লাজ দেখে নাযায়
 " ঘোষণা কৰি "উলংগ"ৰ উত্তৰিত অহাৰ সময়ত খ্ৰীষ্ট, তই লজ্জা আৰু
 প্ৰক্ৰিয়খনৰ শিৰিষত থকিব, ২ কৰিন্থীয়া. ৫:২-৩: "এতেকে আমি এই তুমত

হুমূনাযাহ কাচো আমা বস্ক্সা সনৰ কাপোৰ পনিধিলে আকাংক্ষা কৰি, যদি
সঁচা কই যত্না মৰি পোৰ পনিধি উলং গমহয়”

১৬ পদ: “ তেওঁলোকে তেওঁলোকে ইব্বী ভাষাত আৰম্ভগেডন বুলি কৈ
ঐ ইলৈ গোটাই দিলে। ”

প্ৰক্ৰিয়াক কৰি "সমাৱেশটো কৈনো ভৌগোলিক অৱস্থানৰ সৈতে জড়িত হৈছে,
কাৰণ ই এক আধ্যাত্মিক "সমাৱেশ যিয়ে নিজৰ মাতৃ প্ৰকৃতি ঈশ্বৰৰ শত্ৰুৰ
শৰিৰক একত্ৰিত কৰে। তদুপৰি "হৰ" শব্দটোৰ অৰ্থ প্ৰকৃত আৰু এনেকুৱা হয় যে
ইস্ৰায়েলত সঁচা কই যিমেগিদোৰ উপত্যকা আছে, কিন্তু সেই নামৰ কৈনো প্ৰকৃত
নাই।

আৰম্ভগেডন " নামটোৰ অৰ্থ হ'ল "মূল্যমান প্ৰকৃত," যিটো নামে যিচু
খ্ৰীষ্ট বাবে, তেওঁৰ সমাৱেশ তেওঁৰ মনোনীত ব্যক্তিক যিয়ে তেওঁৰ সকলো
মনোনীত লোকক গোট খোৱাক বুজায়। আৰু ১৪ পদত আমাক প্ৰায় স্পষ্টকৈ
প্ৰকাশ কৰিছে যে " আৰম্ভগেডন" যুদ্ধৰ হৰদৰৰ গৰ্ভিত; বিদ্বেষী সকলৰ বাবে
লক্ষ্য হৈছে। ঈশ্বৰিক বিশ্বমৰাৰ আৰু ইয়াৰ প্ৰত্যেক সকল; কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে
লক্ষ্য হৈছে তেওঁৰ বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ শত্ৰু।

এই "মূল্যমান প্ৰকৃত"কৈ " এক সময়ত "চৰ্নাই প্ৰকৃত "ক বুজায় য'ৰ পৰা
ঈশ্বৰে মিচৰৰ পৰা পলায়নৰ পিছত ইস্ৰায়েলৰ আগতপ্ৰথমবাৰৰ বাবে নিজৰ বৰ্ধন
যোষণা কৰিছিল। কাৰণ বিদ্বেষী সকলৰ লক্ষ্য সঁচা কই, এক সময়ত, তেওঁৰ
চতুৰ্থ আজ্ঞা পৰিত্ৰ সপ্তম দিনৰ বিশ্বমৰাৰ আৰু ইয়াৰ বিশ্বাসী
পালনকাৰী সকল ঈশ্বৰৰ বাবে এই "প্ৰকৃত "ৰ "মূল্যমান" চৰ্চিতকৈ বৰ্তিবলৈ
বৰ্হিত, কাৰণ মানৱ ইতিহাসৰ সকলো ঐতিহ্য ইয়াৰ কৈনো সমান নাই। মানৱ
মূৰ্খতাপৰ পৰা ইয়াক বক্ষা কৰিবলৈ ঈশ্বৰে মানুহক ইয়াৰ প্ৰকৃত স্থানৰ বিষয়ে
অজ্ঞত কৰি ৰাখিছে। পৰম্পৰাগত ভৱিষ্যত প্ৰদীপৰ দৰ্শনে, মিছা কই অৱস্থিত,
সঁচা প্ৰকৃত ই " মৰ্দিয়ান"ৰ উত্তৰ-পূবত আছে, য'ত মৰ্চিৰ পত্নী " চেফোৰ " ৰ
পিতৃ " জেথৰ " ৰাস কৰিছিল অৰ্থাৎ বৰ্তমানৰ চৰ্চি আৰম্ভৰ উত্তৰত। ইয়াৰ
বৰ্ণনাসকলে প্ৰকৃত চৰ্নাই প্ৰকৃতকৈ "আলল'জ" নাম দিয়ে, য'ৰ অৰ্থ হৈছে
"বৰ্ধন"; মৰ্চিয়ে লিখি বাইবেলৰ কাহিনীৰ সপক্ষে সাব্যস্ত দিয়া এটা ন্যায় নাম।
কিন্তু এই ভৌগোলিক " স্থান " তে নহয় যে বিদ্বেষী সকলে গোঁৱৰময় আৰু
ঈশ্বৰিক বিজয়ী খ্ৰীষ্ট সন্মুখীন হ'ব। কাৰণ এই " ঐতিহ্য " শব্দটো বিজ্ঞানত
আৰু বাস্তৱত ই এক সৰ্বজনীন দৰ্শ গ্ৰহণ কৰে, যিহেতু নিৰ্দ্ধাৰিত সকল, এই

মুহূৰ্ত্ত , এতিয়াও সমগ্ৰ পৃথিৱীত সঁচৰ্ত্ত হৈ আছে। জীৱিত মনোনীত আৰু পুনৰুত্থান হোৱা সকলক যীচু খ্ৰীষ্টে ভল স্ৰষ্টাৱত সকলো স্ৰষ্টাৱ ডাৱৰত যীচুব লগত যোগ দিবলৈ "এট গোট" ল'ব।

১৭ পদ: “ সপ্তাজনে নজিৰবাৰ্চিটো বত হত ঢলি দিলে। তেতিয়া মন্দৰিৰ পৰা, সিংহ সনৰপৰা এটা ডাঙৰ মাতি আহিল ‘হোৱা হ’ল!’ ”

বত হত ঢলি দিয়া সপ্তা মহামাৰী , " বদ্বিহী সকলো তেওঁলোকৰ অপৰাধমূলক পৰীকল্পা সম্পন্ন কৰাৰ আগত যীচু খ্ৰীষ্ট , প্ৰকৃতজন, স্ৰষ্টাৱকৰ্ত্তা আৰু গণেশ্বৰময় যেনে দেখা যায়, এক অনুকৰণীয় আৰু শীমহীমিত অসংখ্য স্ৰষ্টাৱত সৈতে। আমনিজিৰ পুনৰ " সপ্তা শক্তি " ৰ মুহূৰ্ত্ত পাওঁ য'ত প্ৰকাশ শিত বক্য ১১:১৫ পদ অনুসৰি যীচু খ্ৰীষ্ট , স্ৰষ্টাৱকৰ্ত্তা ঈশ্বৰে চয়তনৰ পৰা জগতৰ ৰাজ্য কাঢ়িলে যায়। ইফিচীয়া ৩৬ত। ২:২, পোলে চয়তনক " বায়ৰ শক্তিৰ অধক্ষ " উপাধিৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। " বায় " হৈছে সকলো পাপী মানৱতাই ভগ কৰা উপাদান যাৰ ওপৰত তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট গণেশ্বৰময় প্ৰকৃতিৰ বালক শাসন কৰে। তেওঁৰ গণেশ্বৰময় আগমনৰ মুহূৰ্ত্তো হ'ল যেতিয়া তেওঁৰ ঈশ্বৰিক শক্তিয়ে চয়তনৰ পৰা মানুহৰ ওপৰত এই অধিপত্য আৰু ক্ষমতা কাঢ়িলে যায় আৰু ইয়াৰ অন্তপালেয়।

৬,০০০ বছৰ ধৰি অপেক্ষা কৰি থকা ঈশ্বৰৰ ধৈৰ্য উপলব্ধি কৰক যেতিয়া তেওঁ ক'ব: " কৰ হ'ল! " আৰু তৰ পাছত তেওঁ "পৰিত্ৰ কৰ সপ্তা দিন"ক দিয়া মূল্যবুৰ্জলিওক যিয়ে এই মুহূৰ্ত্ত আগমনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যেতিয়া তেওঁৰ অৱশিষ্ট জীৱবোৰৰ ওপৰত এৰি দিয়া স্ৰষ্টাৱ বন্ধ হৈ যাব। বদ্বিহী জীৱবোৰে তেওঁক হত্যা কৰা, বৰিত কৰা, তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰা আৰু তেওঁক অসন্মান কৰা বন্ধ কৰিব কাৰণ তেওঁলোক ধ্বংস হ'ব। ইন ডেনা 12:1 আত্মাই এই গণেশ্বৰময় আগমনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যিটো তেওঁ " মাইক ল", যীচু খ্ৰীষ্ট স্ৰষ্টাৱ স্ৰষ্টাৱ নাম: " সেই সময়ত মা ইক লয়ি হ'ব , মহান ৰাজকুমাৰ যি আপোনাৰ লোক সকলৰ সন্তান সকলৰ বাবে থিয় দিছে; আৰু এটা ৰপিদৰ সময় আহিব যিটো এটা জাগৰ্গনৰ পৰা সেই এক সময়লৈ বহু হোৱা নাছিল। সেই সময়ত আপোনাৰ লোক সকলক মুক্তি দিয়া হ'ব, যি সকলক পুস্কৃত লিখা পোৱা যায়। " ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰীকল্পা বুজিবলৈ সহজ নকৰে কাৰণ বাইবেলে মটীহক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ "যীচু" নাম উল্লেখ কৰা নাই আৰু ইয়াত তেওঁক তেওঁৰ লুকাই থকা দেৱত্ব প্ৰকাশ কৰা প্ৰক্ৰীৰ নাম দিয়া হৈছে " ইমানুৱেল (আমাৰ লগত ঈশ্বৰ)

Isa.7:14: " সে ইব ব'প্ৰুৱে নজি ইতোমা ক এট চ'ন দ'ব: চ'নো , এগৰ কী কুমা বীয়ে গ'ব্ৰাৰণ কৰ'ব আৰু পুত্ৰ জ'নম দ'ব, আৰু তেওঁৰ নাম ইমানুৱে মোম দ'ব"; " চৰিন্তা পতি" Isa.9:5: " ক'বণ আমা ব'এট স'নতম জ'নম হ'ছে, আমা ক'এট পুত্ৰ দ'য়া হ'ছে, আৰু তেওঁৰ ক'নষ্ট চৰকা ব'থ ক'ব, আৰু তেওঁৰ নাম হ'ব আচৰিত পৰম্পৰাত, শ'ক্ৰশালী ঈশ্বৰ, চৰিন্তা পতি, শান্তিৰ ৰাজ কুমাৰ "

১৮ পদ: " আৰু ব'জুলীৰ জ'ল ক'নি মাত আৰু ব'জুপাত আৰু এট মহান ভূমিকম্প 'ল, যিটোমানুহ পৃথিৱীত থকা ব'পৰ হ'নো নাছিল, ইমানুজ ও'ব ভূমিকম্প "

ইয়াত আৰ্মিপ্ৰকাশ শিত ব'ক্য ৪:৫ পদৰ মূল উল্লেখ পদটোৰ ব'ক্যংশটো প্ৰকাশ শিত ব'ক্য ৮:৫ পদত নবীকৰণকৰ পাওঁ। ঈশ্বৰ তেওঁৰ অদৃশ্যত ব'পৰ ওলাই আহিছে, অ'বিশ্বসী আৰু অ'বিশ্বসী বিশ্বসী সকলে, ক'নুত বিশ্বসী এডভেণ্টুৰ ন'ব্ৰাচ'তিসকলেও, সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্টক তেওঁৰ উত্তৰিত হ'ব ম'হমা তচ'ব পাৰে। ৬ আৰু ৭ পদত এই ভয়ংকৰ আৰু গ'ল'ৱময় প্ৰব'ধপটত দুয়োটো শৰিৰৰ ব'পৰীত আচৰণ আমাৰ আগত প্ৰকাশ পাইছে।

আৰু এট শ'ক্ৰশালী ভূমিকম্পৰ সন্মুখীন হ'ব, তেওঁলোকে আতংকিত হ'ব, প্ৰকাশ শিত ব'ক্য ২০:৫ অনুসৰি খ্ৰীষ্ট ন'ব্ৰাচ'তিসকলৰ বাবে সংবৰ্ধিত প্ৰথম পুনৰুত্থানৰ সাক্ষী হয় আৰু স্পষ্টকৈ তেওঁলোকৰ ব'পচৰণত তেওঁলোকে যীচুৰ সৈতে যোগদান কৰে। ১ খিছলত যোগে কৰা ধৰণে কথ'বোৰ ঘট। 4:15 to 17: " ক'বণ আমা প্ৰুৱে ব'ক'য় দ'ব বাই তোমা লোকে এই কথ কওঁ: আমাৰ জীৱিত আৰু প্ৰুৱে আগমন ল'ব কথ ক'ম, আমা টোপনা যেনো সকলৰ আগত নাযাওঁ, ক'য়নো প্ৰুৱে নজি ইচ'এ ৰ'থ'ব'ব, প্ৰধান স্পষ্টতৰ মাত'ব, আৰু ঈশ্বৰ শিঙি ব'স্পষ্ট পৰা না মা'বা আৰু খ্ৰীষ্ট মৃতসকল প্ৰথম পুনৰুত্থান হ'ব। ত'ৰিয়া আমা যি সকল জীয়াই আছে আৰু ব'কী আছে, তেওঁলোকৰ সৈতে একে লগে বা পৰিম " ডাৱৰত তেওঁলোক ব'ত হ'ত প্ৰুৱে লগ কৰিব ল'ব আৰু তে'নো ক'আমা সিদ'য় প্ৰুৱে লগত থকা " এই পদটোৰ সুবিধা লৈ মই "মৃত" সকলৰ অ'বিস্মৰ এপ'ষ্টলিক ধৰণটো উজ্জ্বল কৰি তুলিছোঁ: " আমা জীৱিত সকলো যি প্ৰুৱে আগমন আগলৈ কথ ক'ম, তাৰ আগত যাওঁ সি ক'ম।

১৯ পদ: " আৰু মহান গ'বখন ত'নি ভ'গত ব'ভ'কত হ'ল আৰু জ'ৰি ব'ব নগৰ ব'ব পত্ৰিত হ'ল। আৰু মহান গ'বখন ঈশ্বৰ সন্মুখত স্মৰণ কৰি তেওঁ ক'ব প্ৰুৱে দ'ব প'ক'টো দ'ব লৈ আহিলা "

" *তিনিটি অং শ* " এই অধ্যায়ৰ ১৩ পদত গোট খোৱা " *অজগৰ জনুত আৰু মছি ভাববদী* " সম্পূৰ্ণ। দ্বিতীয়টো ব্ৰহ্ম জে কৰ এই গ্ৰন্থখনৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে। ১১:৮: " *মই তিনিজনমৰেপা লককমা হতধ্বংস কৰিম তেওঁলোকৰবাবে মনো আত্মই অধিক্ষ হৈ পৰিল আৰু তেওঁলোকৰপৰণেও মনো ঘৃণা কৰিলে।* " এই ক্ষত্ৰ " *তিনিজনমৰেপা লক* " য়ে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ তিনিটি উপাদানক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে: বজা, ধ্বংসুৰু আৰু ভাববদী। চূড়ান্ত প্ৰকাংগটোৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখি, য'ত প্ৰক্টেইট্‌গট আৰু কথলিকধ্বংসমূহ মিত্ৰ আৰু একত্ৰিত, " *তিনিটি অং শ* " ক চিনাক্ত কৰা হয়: " *অজগৰ* " = চয়তন " *the beast* " = প্ৰকাংগিত কথলিকআৰু প্ৰক্টেইট্‌গট জনগণেই; " *মছি ভাববদী* " = কথলিকআৰু প্ৰক্টেইট্‌গট ধ্বংসুৰু।

পৰাজিতশৰিৰত ভল বুজা বুজি বন্ধ হৈ যায়, " *মহানগৰখনতিনিটি ভগত বভিক্ত হৈছিল*"; প্ৰক্ৰীৰিত আৰু প্ৰকাংগিত ভুক্তগ্ৰন্থীসকলৰ মাজত জনুত আৰু মছি ভাববদীৰ শৰিৰবোম্বে ঘৃণা আৰু ক্ষত্ৰ। তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰণ হৰে ৰাববাবে দয়ী প্ৰক্ৰীৰক প্ৰকাংগনৰ বীসকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিশোধৰ প্ৰবৰণা দিয়ে। তেতিয়াই " *তিনিটি জ* "ৰ বিষয়বস্তু পূৰণ হয় এক উগ্ৰ বক্তৃতা নিষ্পত্তিৰ দ্বাৰা যাব মূল লক্ষ্য হৈছে, যুক্তিসংগত আৰু ন্যায়মুখ ৰূপে, ধৰ্মীয় শিক্ষাসকল। এই সতৰ্কণী জে কৰা পৰ। 3:1 তৰ পিছত ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ অৰ্থ লয়: " *মনো ভাইসকল আপোনা লোকৰবুহতে ইশিক্ষ নহ'ব, কয়িনোতোমা লোকজো নহোআ মা ৰাচিৰ অধিক্ৰঠো হ'ব।* " এই " *মহামাৰী* "ৰ সময়ত এই কক্ষ এই উক্তিতে: " *উদগনিদিয়ে: আৰু শঙ্কো মহানবৰেলনকতে ওঁবত্ৰীৰ কৰোমৰ মদৰ পাত্ৰ দিবলৈ সন্মগ কৰিলে।* " ১৮ নং বাক্য সম্পূৰ্ণ পৰে অধৰ্মী ধৰ্মীয়সকলৰ এই শাস্তিৰ উদগনি উৎসৰ্গক হ'ব।

২০ পদ: " *আৰু সকলোদ্বীপ পলাইগ'ল, আৰু প্ৰক্ৰবোমো পোলা নগ'ল।* "

এই পদটোৱে পৃথিৱীৰ পৰিৱৰ্ত্তাৰ সাৰাংশদৰ্শিত্ব যিবেশি লজোমৰ বৰণি বৰ্ণি হৈ ইতিমধ্যে " *নিৰাকৰ* " আৰু অতিসোমক লে " *থলী* " ৰ " *নিৰজা* " হৈ পৰা সৰ্জনীন বশিংখলত ৰএটি দৰি গ্ৰহণ কৰে। ই হৈছে " *পাপ* "ৰ ফল, পৰিণতি *desolator* " দৰ্শিয়ে ৮:১৩ পদত নিন্দ কৰা হৈছে আৰু যাব চূড়ান্ত শাস্তি দান.৯:২৭ পদত ভৱিষ্যৎ কৰা হৈছে।

২১ পদ: " *আৰু এটা ডাওৰশালি বৃষ্টি, যাব ওজন একপ্ৰতিভাৰ আছিল স্ৰষ্টা পৰমানুহৰ ওপৰত পৰিল;*

তেওঁলোকেৰ অশুভকাম সম্পন্ন হ'লে পৃথিৱীৰ বাসিন্দাসকলক পাছলৈ এনে মহামাৰীৰ দ্বাৰা ধ্বংস কৰা হ'ব, যাৰ পৰা তেওঁলোকেৰ পলায়ন অসম্ভৱ হ'ব: শিলি বৃষ্টি তেওঁলোকেৰ ওপৰত পৰিব। আত্মাই তেওঁলোকেৰ ওপৰত "এটা প্ৰকৃতি " বা ৪৪.৮ কলিগ্ৰেম ওজন আৰোপ কৰে। কিনিও এই শব্দটো "প্ৰকৃতি " "প্ৰকৃতিৰ দৃষ্টান্ত "ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি অধিক আধ্যাত্মিক সাহাৰা। এইদৰেই পৰ্ৱতীসকলৰ ওপৰত সেই সকলৰ ভূমিকা কআৰোপ কৰে যিসকলে দৃষ্টান্ত ঈশ্বৰে তেওঁলোকে দিয়া "প্ৰকৃতি , " বা উপহাসবশত ফল দিব পৰা নাই। আৰু এই বায়া আচৰণে যে তেওঁলোকেৰ জীৱনহেৰুৱাই পোলায় প্ৰথমটো আৰু দ্বিতীয়টো, যিটো কৰিবলৈ প্ৰকৃততে নিৰ্ধাৰিত সকলৰ বাবেহে সুলভ আছিল। জীৱনৰ শেষ উশাহলৈকে তেওঁলোকে শাস্তি দিয়া স্বৰূপ "ঈশ্বৰ "ক" নিন্দা " (অপমান কৰি থকা)।

প্ৰকৃতিৰ দৃষ্টান্ত " তেওঁৰ আকৰ্ষক অৰ্থ পূৰ্ণ হ'ব। ঈশ্বৰে প্ৰকৃতিৰে তেওঁৰ বিশ্বাসৰ কৰ্ম সাব্যস্ত অনুসাৰে দিব; অশ্বিনী খ্ৰীষ্টানসকলক তেওঁ মৃত্যু দিব আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ভাবৰ দৰে আৰু বচিব কৰা ধৰণে কঠোৰ আৰু নিষ্ঠুৰ হ'ব। আৰু বিশ্বাসী মনোমীত লোকে সকলক তেওঁ তেওঁলোকেৰ বাবে যিটো খ্ৰীষ্ট মৰ্মমাগ্ৰস্ত কৰা তেওঁৰ প্ৰথম আৰু সিদ্ধ বিশ্বাসযোগ্যত যি বিশ্বাস ৰখিছিল, অনুসাৰে তেওঁ অনন্ত জীৱন দিব; এই সকলোৰে মৰ্ম ৮:১৩ পদত যিচুৱে উল্লেখ কৰা নীতি অনুসৰি " তেওঁলোকেৰ বিশ্বাস অনুসাৰে তেওঁলোকেৰ লগত হওক। "

এই শেষ মহামাৰীৰ পিছত পৃথিৱীখন নিৰ্জা হৈ পৰে, সকলো ধৰণৰ মানৱ জীৱনৰ পৰা বঞ্চিত। এইদৰেই আদিপুস্তক ১:২ পদৰ বৈশিষ্ট্যৰূপ "অগাধ" পুনৰুত্থান কৰে।

অধ্যায় ১৭: বৈশ্বগৰা কীম্বদন্তীৰ খলিচিনি কতক বাহ্য

১ পদ: " তেওঁৰ সাতটা বৰ্ণ থকা সাতজন স্বৰূপতৰ এজন আৰ্মীমৰে লগত কথা পাৰ্জিকালে, 'আহ, মই তেওঁক বহুপানীত বহি থকা মহা বৈশ্বগৰ বচিব দেখুৱামা "'

এই প্ৰক্ৰাম পদৰ পৰা আত্মই এই অধ্যায় ১৭ ৰ উদ্দেশ্য সূচাইছে: “মহান বশ্য” ৰ “বচিব”। যিটো “বহু পানীৰ ওপৰত বহি আছে” ৰ, যিয়ে ১৫ পদ অনুসৰি “জনগণেই, জনসমাগমজা ত্ৰিআৰু ভাষাসমূহক শাসন কৰে” যিবোৰে “ইউফ্ৰেটছ” প্ৰবী কৰা অধীনত ইতিমধ্যে ইউৰোপ আৰু খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ ইয়াৰ গ্ৰন্থ সম্প্ৰদায়ৰ সমূহক প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১৪ ৰ “য্ৰ্শ শক্তি”ত নিক্ষেপণ কৰিছিল আমেৰিকা দক্ষিণ আমেৰিকা আফ্ৰিকা আৰু অষ্ট্ৰেলিয়া। বচিবৰ বাটটো প্ৰকাশ ১৬ অধ্যায়ত “সাতটা শেষমহাৰী” ৰ “সাতটা বৰ্ণ” ৰ প্ৰকাণ্ডৰ সৈতে জড়িত।

১৭ সংখ্যকটোৰ এই অৰ্থ “বচিব” হিচাপে দিয়া ৪:১৭ পদত নিশ্চিত কৰা হৈছে: “এই বাক্যটো চোৱা সকলৰ এটা আজ্ঞা, এটা সংকল্পজীৱিত সকলো জাতিৰ বাবে সৰ্ব্বশক্তিমান নুহৰ বাজ্যত শাসন কৰে আৰু যাক ইচ্ছা কৰে তেওঁক দিয়ে আৰু ইয়াৰ ওপৰত নুহৰ ভৰত আটাইতকৈ চক্ৰস্পন্দন কৰে।”

“বচিব”টোৱেই হৈছে সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে বহন কৰা, যাৰ উত্তৰ স্ৰষ্টা আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰকৃতিটো জীৱিত বীজ লগাব আৰু দীৰ্ঘকাল গৰ্ভাৱস্থাত ইটোৱে দেখুৱাইছে যে এই অধ্যায়টোৰ বৰ্তমান গুৰুত্বপূৰ্ণ। আমি ১৪ নং অধ্যায়ত ৩য় স্কন্ধতৰ বাৰতত দেখিছিলো যে এই চিনাক্তকৰণৰ ফলত অনন্তজীৱনৰ মৃত্যু হয়। এই “বচিব” ৰ প্ৰকাণ্ড সৈতে ১৩ নং অধ্যায়ত “পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ ওলোৱা জনুত” ৰ প্ৰকাণ্ড।

ঐতিহাসিক আৰু ভৱিষ্যৎবাণীমূলক সত্ৰৰকাণীৰ সত্ত্বেও, পাছলৈ ১৮৪৩ চনত প্ৰক্টেণ্টেণ্ট বশ্বাস আৰু ১৯৯৪ চনত আনুষ্ঠানিক এডভেণ্টিষ্ট বশ্বাসক ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্ট আগবঢ়োৱা পৰিত্ৰাণৰ অযোগ্য বুলি বচিব কৰিছিল। এই বচিব নিশ্চিত কৰি দিয়ে যে নোবেল বঁটাৰ কথলিক বশ্বাসে প্ৰকৃত কৰা বশ্বাস নীতিমত্ৰত প্ৰকাশ কৰে, যদিও দুয়োটা গোটৰ অগ্ৰামী সকলে ইয়াৰ পৈশাচিক স্কল্পক নিন্দা কৰিছিল। এই দোষৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ নিৰ্ধাৰিত জনে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰধান শত্ৰুৰ বোমৰ পৰিচয়ৰ বিষয়ে অতিশয় পৰিচয়নিয়াব লগাব: বোম, ইয়াৰ সমগ্ৰ পৌত্তলিক আৰু পোপৰ ইতিহাসত প্ৰক্টেণ্টেণ্ট আৰু এডভেণ্টিষ্ট ধৰ্মৰ অপৰাধবোৰ আৰু বৰ্ছাৰ বণদুয়োটা ধৰ্মৰ অগ্ৰামী সকলে বোমৰ কথলিক ধৰ্মৰ এই পৈশাচিক স্কল্পকটো নিন্দা কৰিছিল আৰু শিকিছিল দুয়োটাৰে এই বিপৰীতমুখী ই একমাত্ৰ ত্ৰণকৰ্ত আৰু মহান বচিবক যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰতি বশ্বাসঘাতকতাৰ কাৰ্য্য। এইটো ক'ব নোৱাৰোঁ সম্ভৱ হ'ল? দুয়োটা ধৰ্মই ক'বলৈ পাৰিলে শান্তি আৰু নুহৰ মাজত ভুল বুজাবুজিক হেঁচা বুলি দিছে; লগতে, যিহেতু

ক. থলকি বশিৰসে আৰু অত্যুচৰ নকৰে, সেয়েহে ই তেওঁলোকৰ বাবে সঘনাই বা ততোধিক ভুল, ইয়াৰ সৈতে চুক্তিবিদ্ধ আৰু মিত্ৰতা কৰাৰ পক্ষত সংযুক্ত হৈ পৰে। পক্ষ শক্তি ঈশ্বৰৰ মত মত আৰু ন্যায়পৰায়ণ বচিবক এইদৰে তুচ্ছজ্ঞান কৰা হয় আৰু ভৰিৰে ভৰিৰে মোহৰ দিয়া হয়। ভুলটো আছিল বশিৰস কৰা যাে ঈশ্বৰে মূলতঃ মানুহৰ মাজত শান্তি বচিৰাে, ঋণ সঁচা কথাক বলাে গ'লে তেওঁ নিজ ব্ৰহ্মত্ব পক্ষ, তেওঁৰ বিনয় পক্ষ আৰু তেওঁৰ নিয়মত পক্ষ শ পোৱা তেওঁৰ ভুলৰ নীতিৰ পক্ষ কৰা অন্তৰ্য্যবাসক নিন্দা কৰে। যিহেতু যিচুৱে মৰ্থিত কৈ এই বিষয়ে অতি স্পষ্টৰূপে পক্ষ শ কৰিছিল সেয়েহে কেথটো আৰু গুৰুতৰ ১০:৩৪ৰ পৰা ৩৬লৈ: "মই পৃথিৱীত শান্তি আনিবলৈ আহিছোঁ বুলি নাভাবি, মই শান্তি আনিবলৈ অহা নাছিলোঁ; বৰি নুতৰ বোম্বল আনিবলৈ হোৱাছিলোঁ। বৰি নোমই এজন পুৰুষক তেওঁৰ পতিৰ বৰিদ্ধ, এজনী কন্যাক মাকৰ বৰিদ্ধ আৰু এগৰাকী বোম্বলীক শাহুৱাকৰ বৰিদ্ধ বৰিদ্ধ কৰিবলৈ আহিছিলোঁ; আৰু এজন মানুহৰ শত্ৰু হ'ব তেওঁৰ নিজৰ ঘৰৰ।" বোম্বল দোওৰ বৰিদ্ধ বৰিদ্ধত পুৰুষ আৰু ভুক্তৰ পক্ষ হৈ পৰিলে যিটো সোম পৌত্তলিক ধৰ্ম্ম পৰা উত্তৰাধিকাৰী সুতৰ পোৱা খ্ৰীষ্টান দোওৰাে ইয়াৰ কৰ্ম্মৰ মূল ঋণ গঠন কৰে, আৰু তেওঁৰ ভৱিষ্যৎগী মূলক পক্ষ শৰ উদ্দেশ্য হৈছে তেওঁৰ বচিবত আমাক জড়িত কৰা আৰু আমিতোঁওঁৰ ঐশ্বৰিক দৃষ্টি অনুসৰি নাগৰিকৰা ধৰ্ম্মীয় শাসনব্যৱস্থা বচিব আৰু চিনাক্তকৰণ কৰিব লাগিব।

২ পদ: "পৃথিৱীৰ বজা সকলে তেওঁৰ লগত ব্ৰহ্মচৰ কৰিলে, আৰু পৃথিৱীৰ বৰিদ্ধ সকলক তেওঁৰ ব্ৰহ্মচৰৰ দক্ষৰ সত মতলীয়াই'ল।"

যিচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ দাস সকলক আধ্বমিক "ব্ৰহ্মচৰ (বা অশ্লীলত)ৰ মদ "পান কৰা বুলি অভিযুক্ত কৰে "মহিলা ইজৰে বোলে"ৰ ঋক্ষ সৈতে এটা সম্ভৱ সন্ধান কৰা হৈছে; পক্ষ শক্তি বাক্য ১৮:৩ পদত নিশ্চিত কৰা কথাবোম্ব। এই ঋক্ষবোম্ব "বশ্য"ক পক্ষ শক্তি বাক্য ৮:১০-১১ পদৰ "কৰ্ম্মবিতৰা"ৰ সৈতেও সংযোগ কৰে; বৰিদ্ধ তেওঁৰ বৰিদ্ধ মদ যাৰ সৈতে আত্মই তেওঁৰ বোম্বল ক. থলকি ধৰ্ম্মীয় শি্ষক তুলনা কৰে।

এই পদত ক. থলকি ধৰ্ম্ম বৰিদ্ধ ঈশ্বৰ নিন্দা আমাৰ শান্তিৰ সময়তো ন্যায় ঋণ নিন্দা কৰা দোম্ব। তেওঁৰ ঐশ্বৰিক কৰ্ত্তব্য আকৰ্ষণ কৰে। তেওঁৰ "দুজন সাক্ষী" গঠন কৰা পৰিত্ৰৰ বাইবেলৰ লেখ সমূহ এই বোম্বল ধৰ্ম্ম ভুৱা ধৰ্ম্মীয় শি্ষক বৰিদ্ধ সাক্ষ্য দিয়াে বৰিদ্ধ এইটো সঁচা যাে ইয়াৰ ভুৱা শি্ষক ইয়াৰ পক্ষোত্তিত বৰিদ্ধ সকলৰ বাে আটাইতকৈ বােয়া পৰিণতি কৰিব: চৰিত্তা মৃত্যু;

যিয়ে প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১৪:১৮ৰ পৰা ২০ পদলৈকে তেওঁলোকৰ প্ৰকৃতিশোধমূলক
কাৰ্য্যকৰণ ন্যয্যত প্ৰদান কৰিব।

৩ পদ: “ তেওঁলোকে আত্মত মূৰভূমিলৈ গ’ল। তেওঁলোকে এই নীমহলি ক
দেখিলে, যিজনী বগ্ন বউৰ জন্ম ওপৰত বহি আছে, ঈশ্বৰ নিন্দা কৰা নামেৰে
পৰিপূৰ্ণ যাৰ সা তটীমৰ আৰুদহটো শিং আছে। ”

“ ... এটা মূৰভূমি ” বিশ্বসৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰক্ৰী কৰি নিত আমাৰ ” শেষ
সময়ৰ প্ৰকাংগৰ “শূন্য” আধাত্মিক জলাবায়ুৰ প্ৰক্ৰী ক (দন. ১১:৪০), “ এইবাব,
পাৰ্শ্ব ইতিহাসত বিশ্বসৰ শেষ পৰীক্ষা, আত্মই এই চূড়ান্ত প্ৰকাংগত প্ৰকলিত
আধাত্মিক পৰিস্থিতিৰ প্ৰকৃতি চৰ্ছ। ” মহলিগৰ কীয়েটে বগ্ন জন্ম ওপৰত
শাসন কৰে। ” এই ছবিখনত বোমো “ পৃথিৱীৰ পৰা উঠি অহা জন্ম ” টোম ওপৰত
শাসন কৰে, যিয়ে সেই সময়ত প্ৰকৃতিটো আমাৰ কাৰ্য্যকৰণ কৰে যতেনা
তেওঁলোকে কৰাৰ্থক সকলো সম্ৰাট কনষ্টাণ্টাইন প্ৰথমৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা
তেওঁলোকৰ বিশ্বমৰ দিনটো জাপৰি “ জন্ম চিহ্ন পূজা কৰি আছে। ”, “ এই
ক্ৰমত বত ইউৰোপীয় আৰু বিশ্বব্যাপী খ্ৰীষ্টান জনগোষ্ঠীৰ নাগৰিক
আৰ্হপত্ৰী লসকলৰ প্ৰক্ৰী কৰিবোৰ ই হুঁচ মাৰি ধৰে। কৰি নিত এই সময়
সংগটো হৈছে ইহুদী পৰবং: “ বগ্ন। ”

প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১৩:৩ পদত আৰ্মপত্ৰবিলাপোও “ আৰু মই তেওঁৰ
এটা মূৰভূমি খত পৰা বদৰে দেখিলোঁ; আৰু তেওঁৰ মূৰত ঘাটো সুস্থ হ’ল। আৰু
সমগ্ৰ জগতখন সেই জন্মটো পছিত আচৰিত হ’ল। ” এই মুহূৰ্ত্ত পৰা ইবোমো কৰাৰ্থক
পোপ জি ম্যাৰু অত্যাচৰনকৰ বুলি আৰ্মজি নো, ঈশ্বৰ ইয়াক “ জন্ম ” বুলি ক’লে ই আছে: “
আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীয়ে জন্মটো পছিত আচৰিত হ’ল। ” ইয়াৰ দ্বাৰা ওপৰত দিয়া
ব্যখ্যাতো নিশ্চিত হয়। ঈশ্বৰ শত্ৰুত তেওঁৰ শত্ৰু হৈছে ইহুদী কৰাৰ্থক তেওঁৰ বিন
বৰিদ্ধ তেওঁৰ পাপ বন্ধ নহয়, যুদ্ধ সময়ত শান্তিৰ সময়ত আৰু ঈশ্বৰ শত্ৰু
সেইবাবে ইশান্ত বা যুদ্ধ সময়ত তেওঁৰ বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ শত্ৰুও

পদ : “ সেই মহলিগৰ কীয়েকো নীয়া আৰু বগ্ন বউৰ কাপোৰ
পৰিধি আৰু সোণ, মূল্যমান শিলি আৰু মুকত বসেজ্জিত আছিল।

ইয়াত আকোঁ উপস্থাপন কৰা ব্ৰহ্মাটোমো মতবাদী আধাত্মিক দোষক
লক্ষ্য কৰি লৈছে। ঈশ্বৰ তেওঁৰ ধৰ্ম্মীয় অনুষ্ঠানক নিন্দা কৰে; তেখেতৰ গণ আৰু
তেওঁৰ ঘণনীয় ইউখৰ্চিট আৰু প্ৰথমত বীলসীত আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰকৃতি তেওঁৰ
ৰুচি যিয়ে তেওঁক বজা, সম্ৰাট আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ধনী লোকৰ আকাংক্ষিত

আপোচলৈ লৈ যায়। "বশ্য" গৰাকী যেনেজিৰ "ব্ৰায়নেট" ৰ প্ৰমকিক সনুহুট কৰিবলৈ গ'ব।

স্বৰলৈ "ৰঙৰ উৎপত্তি বশ্য" নজি ইহঁছে: "বুঙীয়াআৰুস্বৰলৈ ."
 "মহলি" শব্দটোৱে ইফঁটীয়াসকলকাত "গীৰজ" ক বুজায় যিটো ধৰ্মীয় সত্তা।
 ৫:২৩, কনুত লগত, "পৃথিৱীৰ বজা সকলৰওপৰত বজ্য থকা মহানগৰ," এই
 অধ্যায় ১৭ ৰ ১৮ পদত শিকোৱাৰ দৰে। সামৰণতি কবলৈ গ'লে আমাৰ বোমো ন
 ভেটিকা নৰ"ৰ বৰ্জনে আৰু বচিপ"সকলৰ ইউনিফৰ্ম ৰং চৰ্ণিবিপাৰো। ঈশ্বৰ
 ক থলকি জনসাধৰণক চিত্ৰকল্প ৰাখে, "সোমলী" পাত্ৰৰ ব্যৱহাৰৰে য'ত
 মদ্যমা নকৰ মদ এটাই যীচু খ্ৰীষ্ট তেজ কপৰ্ণ নিধিত্ব কৰা বুলি ধৰা হয়। কনুত
 প্ৰকুৰে ইয়াৰ বিষয়ে কি ভাবে? তেওঁ আমাক কয়: ত ইৰ মুক্তিদায়ক তেজ বপৰিৰত
 তেওঁ ক'বল "ত ইৰ বশ্যবৃত্তি ঘণনীয়া আৰু অশুদ্ধ"হে দেখে। ইন ডেনা
 ১১:৩৮, "সোম" ক ত ইৰ মণ্ডলীৰ অলংকাৰ হিচাপে উল্লেখ কৰা হৈছিল যিটো
 আত্মই "দুৰ্ভাগ্য দেৱত"ক আৰোপ কৰে।

৫ পদ: "আৰু ত ইৰ কপালত এটা নাম লিখি আছিল বহস্য: মহান বাৰলি,
 বশ্য আৰু পৃথিৱীৰ ঘণনীয়া বস্তুৰ মাত্ৰ।"

এই পদত উল্লেখ কৰা "বহস্য" ক'বলৈ সেই সকলৰ বাবে "বহস্য"
 যিসকলক যীচু খ্ৰীষ্ট আত্মই আলোক্ষিত নকৰে; তেওঁলোকো, হয়, আটাইতকৈ
 বৰ্ছ। ৰাৰণ, দন.৮:২৪-২৫ৰ পৰা ঘোষণা কৰা পোপৰ শাসনব্ৰহ্মৰ "সফলত
 আৰু কেশলৰ সফলত" ইয়াৰ বচিবৰ সময়লৈকে, জগতৰ শেষত নিশ্চিত কৰা হ'ব।
 ঈশ্বৰৰ বাবে ই হৈছে "অধৰ্ম বহস্য" যিটো পঁচনিসকলক মায়তচয়ত নঘোষণা
 কৰিছিল আৰু ইতিমধ্যে ৰক্ষা কৰিছিল ২ খচলনীক ২:৭ অনুসৰি "কিয়নো
 অপৰাধৰ বহস্য ইতিমধ্যে ৰক্ষা কৰি আছে, যি জনে এতিয়াও ইয়াক ধৰি ৰাখিছে,
 তেওঁক হৰে চৰ্ণিবিলাগিব। " "বহস্য" "বেৰলিন" নামটোৰ সৈতে নজি ইজৰিত,
 যিটো যুক্তিসংগত, যিহঁতে এই নামৰ প্ৰচীন চহৰখন আৰু নাই। কনুত পতিৰ
 ইতিমধ্যে এই নামটো দিছে, আধ্যাত্মিক ভাৱে, বোমক, ১ পতিৰ ৫:১৩ পদত আৰু
 প্ৰকৃত ৰিত ভাৱৰ বাবে দুৰ্ভাগ্যজনক ভাৱে, ক'বলৈ নিৰ্বাচিত সকলে হেৰাইবলৈ
 আগবঢ়ায় এই নিখুঁতত বপৰি মনোযোগী। "পৃথিৱী" শব্দটোৰ দ্বাৰা অধৰ্ম
 পৰা সাৱধান হওক যিয়ে ইয়াতো প্ৰক্টেষ্টেণ্ট আৰু প্ৰহত ক বুজায় ৰাৰণ ক থলকি
 বিশ্বাস যিমান ই একত্ৰিত, প্ৰক্টেষ্টেণ্ট বিশ্বাস বহুগুণে "বশ্য" হিচাপে নিৰ্ধাৰণ
 কৰিবলৈ, তেওঁলোকৰ ক থলকি "মাত্ৰ"ৰ কন্য। ছোৱালী বোমো নজিৰ "মাক" ৰ "

ঘণনী.যক ম" বোম ভ গকৰ। আৰু এই " ঘণনী.য" বোমৰ মূল হ'ল দেওবাৰ, ইয়াৰ লগত জড়িত ইয়াৰ ধৰ্মীয় কৰুত্ব " চহিন"।

পৃথৱী " শব্দটো আকস্মিক অৰু ন্যয্য বৰণ কৰে থলকি ধৰ্মীয় অসহিষ্ণুতাই হৈছে মনন আন্তৰ্য্যিক ধৰ্মীয় আগ্ৰসনৰ প্ৰচেক। ই বজা সকলক পৃথৱীৰ জনগোষ্ঠীসমূহক ইয়াৰ আজ্ঞাৰ বী হ'বলৈ ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত কৰিবলৈ উচিতনিৰ্দ্ধাৰিত বশিসক অশুচিকৰিছিল আৰু ঘণতি কৰি তুলিছিল। বৰ্নুত ইয়াৰ শক্তি হ'ব বৰপছিতো ইয়াৰ " ঘণনী.যক মবোম " চলি থকিলি, ঈশ্বৰে অৰ্জিশা পৰ্দিয়াসকলক আশীৰ্বাদ কৰি আৰু আশীৰ্বাদ দিয়াসকলক অৰ্জিশা পৰ্দি। ইয়াৰ পৌত্তলিক স্ক্ৰৰ প্ৰকাশ পায়ে যত্নেই সেইমুছলমান সকলক ই'বুলি কয়, যাৰ ধৰ্ম্মই যীচু খ্ৰীষ্টক আটাইতকৈ কম নবী হিচাপে উপস্থাপন কৰে।

৬ পদ: " আৰু মই সেইমহল গৰাকীৰ পৰিত্ৰ লোকে সকলৰ তেজ আৰু যীচুৰ শৰীৰ দসকলৰ তেজ বন্দোবস্ত নকৰে দেখিলোঁ।

এই পদটো দানৰ এটা উদ্ভূত গ্ৰহণ কৰিছে। ৭:২১, ইয়াত উল্লেখ কৰা হৈছে যে ই যুদ্ধ কৰা আৰু আৰ্হিপত্যবিস্তাৰ কৰা " পৰিত্ৰ লোকে সকল" প্ৰকৃততে " যীচুৰ সাক্ষী। " ইয়াৰ দ্বাৰা " মননবোৰলিন"ৰ বহুসংখ্যক পৰিমাণে আলোচিত হয়। বোম ন ধৰ্ম্মই নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ " তেজ" মদফা নৰ প্ৰস্তাৱ পান কৰে। আধুনিক যুগৰ পোপৰ বোমৰ দৰে খ্ৰীষ্টান গীৰ্জা এখনো এই " কেশ" বুলি কৈনে সন্দেহ কৰিব যে যীচুৰ সাক্ষীয়ে তেজ দিয়া তেজ বসন্তে " মদফা ন কৰা"? নিৰ্দ্ধাৰিত সকল বৰ্নুত কৰিলে তেওঁলোকে। বৰণ, ভৱিষ্যৎবাণীৰ দ্বাৰা আত্মই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শত্ৰু ৰূপে বী পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে জানাইছে। ইয়াৰ দুইটা আৰু নিষ্ঠুৰ স্ক্ৰ বুলি এই প্ৰকৃতিৰ বী হ'ব অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত পৰাৰ দৃশ্যমান পৰিণতি। বৰ্নুত এই দুইটা ই সৰ্বপৰি, তেওঁলোকে আচৰিতকথাটো হ'ল, পৃথৱীৰ শায়েৰ এই সময়ৰ প্ৰধান প্ৰকৃতিগত বশিসৰ স্ক্ৰৰ হ'ব। আত্মই প্ৰথমে প্ৰথমে " পৰিত্ৰ লোকে সকলক" আৰু " যীচুৰ সাক্ষী সকলক" উল্লেখ কৰিছে। প্ৰথম " সন্ত" সকলে গণতন্ত্ৰ আৰু সাম্ৰাজ্যবাদী পৌত্তলিক বোম ন নিৰ্দ্ধাতনৰ সন্মুখীন হৈছিল " যীচুৰ সাক্ষী সকল", তেওঁলোকৰ ফলৰ পৰা সাম্ৰাজ্যবাদী আৰু পোপৰ পৌত্তলিক বোমে আঘাত কৰিছিল। কৰ্ম্মনোবশ্যে এখন নগৰ: বোম; " পৃথৱীৰ বজা সকলৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰা মনন নগৰ " -৬৩ চনত যিহূদীয়াত ইস্ৰায়েলেত উপস্থিত হোৱাৰ পিছৰে পৰা, দানৰ মত। ৮:৯: " দেশৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ধনীয়া " পৰিত্ৰণৰ ইতিহাস বশিসৰ পৰিকল্পনাৰ সৈতে শায়ে হ'ব য'ত " যীচুৰ সাক্ষী সকলে "

উপস্থিতি হ'ব আৰু এই প্ৰকাশক ন্যয্যত্ৰ প্ৰকাশন কৰিবলৈ বা ম কৰিব; এইদৰে তেওঁলোকে ঈশ্বৰক প্ৰাৰ্থনা কৰা মন্ত্ৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰিবলৈ হস্তক্ষেপ কৰাৰ এটা ভাৱৰ বগদৰি। তেওঁৰ সময়ত যেনে বোম চহৰৰ বিষয়ে "বহস্য" দেখি আচৰিত হোৱাৰ যুক্তিযুক্ত কাৰণ আছিল। তেওঁ ইয়াক ক'বলৈ ইয়াৰ কঠোৰ আৰু নীৰৱ পৌত্তলিক সাম্ৰাজ্যবাদী দৰ্শনটোতহে জাৰ্জিলাই যিহেঁতৈ ওঁকপা তমোচ্চৈপত বন্দী কৰি থৈছিল। "বশ্য" গৰাকী বহুততথকা "সোণৰ কাপ"ৰ দৰে ধৰ্মীয় প্ৰকীৰ্ত্তি। সেয়েহে তেওঁক সৰ্বকল্প বোচা চৰিতকৰিব পাৰে।

৭ পদ: "আৰু স্ৰষ্টাৱ তেওঁক ক'লে, তুমি কিয় আচৰিত হৈছা? মই তেমাৰ সোঁনাৰী আৰু তই কঢ়িয়াই নিয়া জুৱা বহস্য কম, যাৰ সাতমূৰ আৰু দহ শিং আছে।"

"বহস্য" চৰিত্তৰ বাবে স্পষ্ট হোৱাৰ উদ্দেশ্য নহয়, আৰু ৭ পদৰ পৰা আত্মাই এনে বৰিৰণ দিব যিহেঁতৈ আৰু আমাক "বহস্য" উঠিবলৈ অনুমতি দিব আৰু ৩ পদৰ প্ৰতিচ্ছবি বোম চহৰ আৰু ইয়াৰ ভূমিকা কস্পষ্ট ৰূপে চিনাক্ত কৰিব, যাৰ প্ৰকীৰ্ত্তি সমূহ, আকৌ এবাৰ, উদ্ধৃত কৰা হৈছে।

"নাৰী" যি পোপৰ বোমৰ ধৰ্মীয় স্ৰষ্টাৱক বুজায় ইয়াৰ দাবী যি "মৰে পোপলৈ কইনা," যি চুখিষ্ট। বিনুত ঈশ্বৰে এই দাবীক অস্বীকাৰ কৰি তইক "বশ্য" বুলি কয়।

"ইয়াক কঢ়িয়াই নিয়া জুৱা তেমাৰে" ইয়াৰ ধৰ্মীয় অৰ্জনিক স্মৃতি আৰু বৈধত প্ৰকাশন কৰা শাসনব্ৰহ্ম আৰু জনগোষ্ঠীসমূহক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ইহঁতৰ ঐতিহাসিক উৎপত্তি হৈছে দানত দিয়া প্ৰতিচ্ছবি অনুসৰি সাম্ৰাজ্যবাদী বোমৰ আৰ্হিপত্ৰৰ পৰা মুক্ত হোৱাৰ পিছত ইউৰোপত গঠিত ৰাজ্যসমূহৰ "দহটি শিং"। ৭:২৪। তেওঁলোকে "চতুৰ্থ জুৱা"ৰ সাম্ৰাজ্যবাদী বোমৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়। আৰু এই সংশ্লিষ্ট ভূখণ্ডৰো শাৰলৈকে এক ইথক। সীমান্ত গতি কৰে, শাসন ব্ৰহ্ম সলনি হয়, ৰাজতন্ত্ৰৰ পৰা গণৰাজ্যলৈ গতি কৰে, বিনুত ভাৱ বোমান পোপৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম ন্যায়মতে ওঁলোকে ব্যাখ্যা দিশত একত্ৰিত কৰে। ২০ শতিকাৰ সময়ছোৱাত বোমান নতুনত এই সংঘৰ্ষ ১৯৫৭ চনৰ ২৫ মাৰ্চ আৰু ২০০৪ চনৰ "বোমৰ সন্ধি"ৰ ওপৰত প্ৰায়ন কৰা ইউৰোপীয় সংঘই সুনিৰ্দ্ধাৰিত কৰি তুলিছিল।

৮ পদ: "তেমাৰোকে যি জুৱা দেখিলে, সেই জুৱাটো আছিল আৰু নাই। ই অগাধাঁ তৰপৰা উঠি থকা হ'বলৈ ওলাইছে। আৰু পৃথিৱীত বাস কৰা সকলে আচৰিত

হ'ব, যিসকলবনা ম জগতৰ জন্ম পৰ ইজী বনবপুস্কৃত লিখি হোৱা নাই যতেনিয়া তেওঁলোকে সেইজনীক দেখিব ক'য়নোসোয়া আছিল, আৰুনা ই আৰুআ হ'ব। "

" আপুনি জন্ম দেখিছিল সেইজনী আছিল আৰুনা ই." অনুবাদ খ্ৰীষ্টান ধৰ্মীয় অসহিষ্ণুত ৫৩৮ চনৰ পৰা ই আছিল আৰু এতিয়ানাই ১৭৯৮ চনৰ পৰা। ৭:২৫: " এটা সময় সময় আৰু আধ সময় ৪২ মাহ ১২৬০ দিন." যদিও তেওঁৰ অসহিষ্ণুত বান্তৰ পৰি। "অতল গাঁতৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি যোৱা জন্মটোৱে," যিয়ে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৭ পদত ফৰচী ব্ৰিষ্ট আৰু ইয়াৰ জাতিয়না স্তবিত ক বুজা য ইয়াত "অতল গাঁত" শব্দটোৱে চয়তন বসন্তে জেডতিৰ ক্ষমতা প হিচাপে উপস্থাপন কৰা হৈছে, যিজন "ধ্বংসকাৰী," যিয়ে জীৱন ধ্বংস কৰা আৰু পৃথিবী গ্ৰহটোৱে অমানৱীয়কৰিতোলে, আৰু যি প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১১ য়ে "the তলৰ গাঁতৰ দূত." প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০:১ পদত ব্যখ্যা দিয়া হ'ব: "চয়তন" "হাজ ববছৰ" বন্ধ থকা "অমানৱীয়পৃথিবীত" অগাধ গাঁত" বুলি কোৱা হয়। ইয়াৰ উৎপত্তি অগাধ"ত আৰোপ কৰি ঈশ্বৰে প্ৰকাশ শ কৰা যো এই নগৰখনৰ তেওঁৰ সৈতে ক'তেনিয়াও কোনো সম্পৰ্ক নাছিল, তৰ পৌত্তলিক আধিপত্য সময়ত হওক, যিটো অতি যুক্তিসংগত, কিন্তু ইয়াৰ সমগ্ৰ পোপৰ ধৰ্মীয় কাৰ্যক্ষমতা, প্ৰকাশিত মানুহে নিজ ক্ষমতাৰ বাবে বিশ্বাস কৰোঁ বৰিপৰীত, যিহেতু তেওঁলোকে ইয়াৰ সৈতে অগ কৰিব, ইয়াৰ চূড়ান্ত "বিনাশ" ইয়াত প্ৰকাশ পা ইছে। ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্যক তুচ্ছ্য কৰি বোমৰ প্ৰকাণ্ডনৰ বলি হোৱা লোকসকলে আচৰিত হ'ব কাৰণ যোষণা আৰু প্ৰকাশ কৰা এই চূড়ান্ত প্ৰকাণ্ডত ধৰ্মীয় অসহিষ্ণুত "পুনৰুত্থান" "হ'ব। ঈশ্বৰে এইদৰে মনত পেলায় যো তেওঁ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ নাম জানে, "জগতৰ ভেট"ৰ পৰা। তেওঁলোকে "নাম" "মৰে পোৱালিৰ জীৱনবপুস্কৃত" যিচু খ্ৰীষ্ট লিখি আছিল। আৰু তেওঁলোকক বচাবলৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ বুদ্ধিমত্তাক তেওঁৰ ইবলেবভৱিষ্যদ্বাণীৰ বহুসংখ্য প্ৰমাণ মুকলি কৰি দিলে।

মই ইয়াত এই পদটোৱে দ্বিতীয়টো বিশ্লেষণৰ প্ৰস্তাৱ দিছো "অগাধ" শব্দটোৱে সন্দেহ। এই প্ৰতিফলনত মই ৩ পদত "বগ্ন জন্ম"ৰ ব্ৰহ্মা অনুসৰি আত্মাই লক্ষ্য কৰি লোৱা চূড়ান্ত প্ৰকাণ্ডটোৱে কথা লক্ষ্য কৰিছো। আমাৰ সময়ৰ সেইটো মই বহুদিনৰ পৰা ই বিবেচনা কৰি আহিছো যো "জন্ম" ধৰণটোৱে কেৱল এটা অসহিষ্ণু আৰু নিৰ্ভীক কাৰ্য্যকৰী চিন্তা কৰিব পাৰে, আৰু যিটো ফলস্বৰূপে সৰ্বজনীন বিশ্বাসৰ শেষপৰীক্ষাৰ দৰে চিন্তিত হোৱা একে বাবে শেষ দিনৰ অসহিষ্ণু শাসন ব্ৰহ্মসম্বন্ধে বাবে জগৰীয়া কৰিব পাৰি। কিন্তু আচলত

ঐ শতাব্দীক সময়ত ২০২০ চনৰ এই শীতৰ লৰণা যতমোৰ মাজত আন এক ধৰণ অনুপ্ৰাণিত হয়। "জুনুত" টোৱে আচলত মোনুহৰ আত্মক আহৰহ হত্যা কৰি আছে আৰু ইয়াৰ তীব্ৰতা আৰু অতিশয়মানৰত বাদী শব্দৰ বলি হোৱা লোকেৰ সংখ্যা ইয়াৰ অসহিষ্ণুতাৰ ফলত হোৱা শব্দতকৈ বহু বেছি। এই নতুন প্ৰকাৰেৰে মূলক আৰু প্ৰচাৰণ মূলক মানৱতাবাদী আচৰণ কৰা পৰা আহিছে ই হৈছে বিপ্লৱী দৰ্শনিক সকলৰ মুক্ত-চিন্তাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ফল, যাক ঈশ্বৰে প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ১১:৭ পদত "অগাধৰ্গ তৰপৰ উৰ্দ্ধ অহা জুনুত" নামেৰে লেখ্য কৰি লৈছে। আমাৰ সময়ৰ "জুনুত" টোৱে লগত সংলগ্ন "বঙ" "বঙ" এই অধ্যায়ৰ ৩ নং পদত মানুহে নিজৰ প্ৰধান কৰা স্বাধীনতাৰ অতিৰিক্ততাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা পাপৰ নিন্দা কৰিছে। ই কাক প্ৰতি নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে? খ্ৰীষ্টান মূলৰ প্ৰধান পশ্চিমীয়া শক্তি সমূহ যাৰ ধৰ্মীয় ভাৰ্টে ইউৰোপীয় কথলিক ধৰ্মৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সুতৰ লাভ কৰিছে আমাৰে বিৰা আৰু ইউৰোপ, সম্পূৰ্ণৰূপে কথলিক ধৰ্মৰ দ্বাৰা প্ৰকাৰিত। ঈশ্বৰে আমাক দেখুওৱা "জুনুত" টোৱে ই হৈছে "প্ৰথম শিঙীৰ" বাক্যত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা কক্ষ চূড়ান্ত ফল। প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট বিশ্বাস, শান্তিপূৰ্ণ কৰি তোলা কথলিক বিশ্বাসৰ দ্বাৰা প্ৰকাৰিত, প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট আৰু ঈশ্বৰৰ অতিশীতকথলিক ধৰ্ম একত্ৰিত কৰে, ১৯৯৪ চনত চৰকাৰী প্ৰক্টেষ্টিগ্ণটিক এডভেণ্টজ মনোযোগ দান কৰে, "প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ৯:৭-৯, "আব্বা ডেনবুয়দধ"ৰ বাবে প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট বাবে, প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ১৬:১৬ অনুসৰি যিটো তেওঁ লোকে একে লগে "ম্ফৰ্শ শিঙীৰ"ৰ পিছত শেষৰ বিৰুদ্ধে নতুন দৰি ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসী দাস, যিসকলে তেওঁৰ বিশ্বাসৰ পালন আৰু পালন কৰে; বাকী সপ্তা দিনটো তেওঁৰ দহ আজ্ঞাৰ চতুৰ্থ আজ্ঞা অনুসৰি শান্তিৰ সময়ত তেওঁ লোকে ভাষণে তপস্বী অধিক বিবেক স্বাধীনতা ক উন্নীত কৰে। বিনুত মুক্তবাদী কৰি তোলা এই অতিশয় আৰু ভাৰা স্বাধীনতা ই পশ্চিমীয়া বিশ্ব জীবন সৰ্বপ্ৰজ্ঞা নসমাগমক দ্ৰষ্টব্য মূল্য "লৈ লৈ যাঃ যিটোৰ বৈশিষ্ট্য হৈছে অংশিকভাৱে না সৃষ্ট, অংশিকভাৱে উদাসীনতা আৰু সৰু অংশত অমূল্য কৰি তোলা ধৰ্মীয় প্ৰতিশ্ৰুতি, কাৰণ সেইবোৰক ঈশ্বৰে নিন্দা কৰে, কাৰণ তেওঁ লোকে মিছা ধৰ্মীয় শব্দ। এইদৰে এই মানৱতাবাদী "জুনুত" টোৱে সঁচাকৈয়ে এই পদটোত আত্মাই প্ৰকাশ কৰা ধৰণে "অগাধ"ত নিজৰ উৎপত্তি কৰিছে এই অক্লান্ত যোখ্ৰীষ্টান ধৰ্ম দৰ্শনিক, গৰীক, ফৰাচী বা বিন্দী বিন্দী সকলৰ মানৱতাবাদী চিন্তাৰ প্ৰতিচ্ছবি আৰু প্ৰকাৰ হৈ পৰিছে। যীচুৰ বাৰোহুদা ইফুমা দিয়াৰদৰে, শান্তিৰ সময়কাল প্ৰকাৰেৰে মূলক মানৱতা বা দীৰ্ঘমে তৰোৱা লতকৈ শুছে হিত্য

কৰে। আমাৰ শান্তিৰ সময়ৰ " জনুত "টোয়েণ্ডে সেই" অন্তৰ্জ্ঞৰ " চৰিত্ৰটো উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ লাভ কৰে যিটো " অগাধ" শব্দটোয়ে ইয়াক আদীপুস্তক ১:২ পদত দিছে: " পৃথিৱীৰূপহীন আৰু শূন্য আছিল আৰু গভীৰ বৰমুখত আনধৰ আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্ম পানীৰ ওপৰত উৰি আছিল। " আৰু খ্ৰীষ্টান মূলৰ সমাজ সমূহৰ এই " অন্তৰ্জ্ঞৰ " চৰিত্ৰটো নজিৰে ইপিৰী তুমখী অথবা লোকজ্জ্বলতা "ৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ লাভ কৰা হৈছে, যিটো নাম ফৰাচী বীপ্সী মুকুৰ্ণিন্দিদসকলক দিয়া হৈছিল।

এই সংশ্লিষ্ট আগবাটাই আত্মই নজিৰ লক্ষ্যত উপনীত হয়, যিটো হ'ল আমাৰ পশ্চিমীয়া পৃথিৱীখনৰ ওপৰত তেওঁৰ বিচাৰ আৰু ইয়াক সম্বন্ধন কৰা নিন্দাসমূহ তেওঁৰ বিশ্বাসী দাসসকলৰ অগাত প্ৰকাশ কৰা। এইদৰে তেওঁ ইয়াৰ বহুতো পাপ আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি ইয়াৰ বিশ্বাসঘটকতাক নিন্দা কৰে, যিজন একমাত্ৰত্বগৰ্ভক যাক তেওঁ লোকে বৰা কৰি অসন্মান কৰে।

৯ পদ: " জ্ঞান থকা মনটো ইয়াত আছে সাতমুৰসাতটি প্ৰকৃতি, যাৰ ওপৰত নাৰী বহি থকা। "

এই পদটোয়ে বোমক দীক্ষানি ধৰি যি অৰ্ভিফ্ৰক্টৰি চিহ্নিত কৰা হৈছিল সেই অৰ্ভিফ্ৰক্টটো নিশ্চিত কৰে: " বোম, সাতটি পাহাৰৰ নগৰ। " এই নামটো ১৯৫৮ চনৰ এখন পুৰণি স্কলৰ ভৌগোলিক এটল ছত উল্লিখ কৰা পাইছিলো। বৰ্নুত কথাটো প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা মূলক নহয়; the " সাত/ "পাহাৰ বুলি কলে প্ৰকৃতিবোৰ আৰ্জিও আছে আৰু ইয়াৰ নাম আছে: কপিটিলো পলেট্টিন কেলিয়ান এভেণ্টাইন, ভিনিভো এল্ভিনি, আৰু কুইৰিনালা ইয়াৰ পৌত্তলিক প্ৰায়ত, এই পাহাৰবোৰ "উচ্চস্থান" সকলোৱে ঈশ্বৰে নিন্দা কৰা দৰৌকতম্বৰিবিৰৰ বৰা উৎসৰ্গিতমন্দৰি বহন কৰিছিল বোমৰ মতে "স্কাগ" বুলি কলে Caelian পৃথিৱী, " ইয়াৰ উপস্থিতি " প্ৰকাশ শিত বক্য ১৩:১২ অনুসৰী

১০ পদ: " আৰু সাতজনৰ জা আছে পঁচজন প্ৰতি হৈছে, এজন আছে, আনজন এতিয়াও অহা নাই, আৰু যি এতিয়াওঁ আহিব তেতিয়াওঁ অলপ সময়খৰি বলাগিব। "

সাতজনৰ জা " অৰ্ভিফ্ৰক্টৰি আত্মই বোমক " সাতটি " চৰকাৰৰ শাসন ব্ৰহ্মসম্বন্ধ আৰোপ কৰিছে যিবোৰ কক্ষাগতভাৱে প্ৰক্ৰাম ছটিৰ বৰা: -৭৫৩ৰ পৰা -৫১০ লৈকে ৰাজতন্ত্ৰ; ৰিপাব্লিক, কনছুলেট একনায়কত্বাদ, ট্ৰাইমণ্ড ইৰেটে, অক্টোভিয়ানৰ পিছৰপৰা সম্ৰাজ্য, ছিজাৰ অগাফ্টছ যাৰ অধীনত যীচুৰ জন্ম হৈছিল আৰু ট্ৰেক্সৰ্ক (৪ জন সংশ্লিষ্ট সম্ৰাট) ২৮৪ আৰু ৩২৪ চনৰ ভিতৰত সপ্তা

স্মনত আছিল যদিও এই নিখুঁতত কনিষ্ঠিত কৰে " ই কম সময়ৰ বাবে থকাৰ লগে লগে
"; আচলতে ৩০ বছৰ। নতুন সম্ৰাট পঞ্চম কনষ্টাণ্টাইনে দ্বুতগতিত বোম্বাৰ্ণ এৰি
পুৰাত বাইজাণ্টাইনামত বসতি স্থাপন কৰিব (কনষ্টান্টিনোপলৰ নাম তুব্বীয়ে
ইস্ট নুবলৰ খলি)।^১ বৰ্ষিত ৪৭৬ চনৰ পৰা বোম্বাৰ্ণ পশ্চিম সাম্ৰাজ্য অধিষ্ঠিত আৰু
দানিয়েল আৰু পঞ্চম শতিকাৰ " দহটা শতিকা " যি পশ্চিম ইউৰোপৰ ৰাজ্য গঠন কৰি
স্বাধীনতা লাভ কৰে। ৪৭৬ চনৰ পৰা বোম্বাৰ্ণ অষ্ট্ৰাখিক বৰ্ষাসকলৰ দখলত
আছে, যাৰ পৰা ৫৩৮ চনত জেনেৰেল লেইছাৰিয়াছে ইয়াক উদ্ধাৰ কৰিছিল যদিও নক
তওঁৰ সৈন্যহীনীৰ সৈতে পৰিচালিত সম্ৰাট জ'ষ্টিনিয়ানে, যদিও পুৰাত
কনষ্টান্টিনোপলত বাস কৰিছিল।

১১ পদ: " আৰু যদিও জন্মত আছিল আৰু নাই তেওঁ নজি ই অষ্ট্ৰা বজা, আৰু
সাতজনৰ জৰা আৰু বৰ্ণনা শল্যৈ বা। "

"অষ্ট্ৰা বজা" হৈছে ৫৩৮ চনত সম্ৰাট পঞ্চম জ'ষ্টিনিয়ানৰ অনুকূল
সাম্ৰাজ্যবাদী আদেশবদ্ধৰ স্থাপতি পোপৰ ধৰ্মীয় শাসনব্যৱস্থা।^{১১} পদত
উল্লেখ কৰা অনুসৰি পোপৰ শাসনব্যৱস্থাই উল্লেখ কৰা "সাতটা" শাসনবসময়ত
দেখা দিয়া আৰু লগতে এটা নতুন অভ্যুত্থান গঠন কৰে যিটো দানিয়েলে " বোম্বাৰ্ণ
বজা বুলি ইংগিত দিছিল। পূৰ্ব "সাতজন বজা বসময়ত যিটো পূৰ্বত আছে সেয়া
হৈছে ইতিমধ্যে তেওঁৰ সম্ৰাটসকলৰ বাবে আৰু ইয়াৰ উৎপত্তিৰ পৰা ই দিয়া বোম্বাৰ্ণ
ধৰ্ম্যৰূপে জনবদপাৰ্থ: "পণ্টফিৰ বস মেক্সিমা ছ", যিটো লেটিন অভিধ্বনি "উচ্চতম
পণ্টফি" বুলি অনুবাদ কৰা হয়, যিটো ৫৩৮ চনৰ পৰা বোম্বাৰ্ণ কথলিক পোপৰ
আনুষ্ঠানিক উপাধিও যিহেঁত দৃষ্টিভঙ্গী লাভ কৰাৰ সময়ত যি বোম্বাৰ্ণ শাসন
ব্যৱস্থা আছে সেয়া হৈছে সাম্ৰাজ্য, অৰ্থাৎ যি বোম্বাৰ্ণ শাসন আৰু তেওঁৰ সময়ত
"সৰ্ব্বশেষ পণ্টফি" উপাধি সম্ৰাটে নজি ইহন কৰে।

বোম্বাৰ্ণ ঐতিহাসিক দৃষ্টান্তটো ঘূৰি অহাৰ বাবে বৰ্ষিত হৈছে ফৰেন্সিছ বজা পঞ্চম
বৰ্ষিত 'সেই সময়ৰ ভূৰা খ্ৰীষ্টান বিশ্বসলৈ "ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত " হোৱা, ৪৯৬ চনত;
অৰ্থাৎ পঞ্চম কনষ্টাণ্টাইনৰ আজ্ঞা পালন কৰা আৰু ইতিমধ্যে ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ
পৰা ঈশ্বৰৰ অভিশাপৰ আঘাতপ্ৰাপ্ত বোম্বাৰ্ণ কথলিক ধৰ্ম্ম। বৰ্ণিত ভাষা
আৰু সংস্কৃতিৰ অৰাজক ইহ বোম্বাৰ্ণ ঐক্য আৰু শক্তি ধৰ্ম্ম কৰা বৰ্ণিত আৰু
আভ্যন্তৰীণ সংগ্ৰামৰ মূলত আছে। এই ৰক্ষা ঈশ্বৰে ইউৰোপত আমাৰ বৰ্ণিত
প্ৰাণে কৰি ইয়াক দুৰ্দ্ধা কৰি শত্ৰুৰ ততুল দিয়া। এইদৰে "বোম্বাৰ্ণ বজাৰ"ৰ
অভিজ্ঞাৰ অভিশাপশেতকি আৰু সহস্ৰব্দৰ মাজেৰে ইয়াৰ সকলো প্ৰাণ আৰু

মানৱত্ব কদুৰ্ভাষ্য লৈ যোৱাৰ ফলপ্ৰসূত ক ধৰি ৰখিছে। ৰোমৰ কথা ক'বলৈ গ'লে শেষত ই এৰিয়ান অফ্ট'ৰ 'গথসকলৰ আৰ্হিপত্ৰৰ অধীনলৈ আহিল যিসকলে বইজে ন্টাইন সন্মটসকলে সম্বন্ধ কৰা ৰোমান কথলিক বশ্বসৰ মতবদীভাৱে বৰোপী আছিল। এই আৰ্হিপত্ৰৰ ইয়াক মুক্ত কৰিব লাগিছিল যি তে ইয়াৰ মাৰ্টিত ৫৩৮ চনত ৰোমান পোপৰ শাসনপ্ৰক্ৰিয়ট সন্মত হয়। এই ৰাসম্পন্ন কৰিবলৈ ডেনবমত। ৭:৮-২০, " তিনিটি শিং " ৰোমৰ বচিপসকলৰ ৰোমান কথলিকধৰ্ম প্ৰক্ৰি শত্ৰুত পূৰ্ণজনগেষ্টসমূহ, কৰ্মাগতভাৱে, ৫৩৪ চনত, হুৰুৰ্ণ ৫৩৪ চনত, ভণ্ডল আৰু ১০ জুলাই "এট বৰফৰ ধুমুহাৰ দৰা", জাষ্টিনিয়ান প্ৰকাম, ৰোমৰ দৰা পঠোৱা জনে ৰেলোৱেছি ৰিয়াছে অফ্ট'ৰ 'গথসকলৰ দখলৰ পৰা মুক্ত কৰা এই সন্মটে স্থাপন কৰা একচেটিয়া আৰ্হিপত্ৰী ল'আৰু অসহিষ্ণুপোপৰ শাসন বক্ষ্যস্মাত প্ৰকাশ কৰিব পাৰিছিল প্ৰকাম ৰাজত্ব কৰা পোপৰ চক্ৰবৰ্ত্তী বী ভিজি লিয়াছকানুৰোধত। ৮ পদৰ পিছত

বইজে ন্টাইন সন্মট প্ৰকাম জাষ্টিনিয়ানৰ আদেশৰপৰা ই আৰম্ভ হৈছে, যি ইয়াক তেওঁৰ উপাৰ্হ আৰু ধৰ্মীয় কৰুজৰ দিছিল। এইদৰে ৩২১ চনৰ ৭ মাহত ৰোমান সন্মট প্ৰকাম কনষ্টেণ্টাইনে দেওবাৰৰ নিৰ্দেশ দিছিল আৰু ইয়াক ন্যয্যত্ৰ প্ৰকাশ কৰা পোপৰ পদটো ৫৩৮ চনত বইজে ন্টাইন সন্মট প্ৰকাম জাষ্টিনিয়ানে স্থাপন কৰিছিল; সকলো মানৱত্ব ৰবাবে আটাইতকৈ ভয়ংকৰপৰিণতিৰ সৈতে দুটি তৰিখা ৫৩৮ চনত ৰোমৰ বচিপ প্ৰকামৰ ৰবাবে পোপৰ উপাৰ্হ গ্ৰহণ কৰে।

১২ পদ: “ তেনো লোকে দেখে দহট শিং দহ বজা, যিসকলে এতিয়ালৈকে কেনো ৰজ্যপোৱা নাই কনুত জুজু লগত এঘণ্টৰ বাবে বজা হিচাপে অৰ্ধকাৰ লাভ কৰিছে। ”

ইয়াত ডেনবদৰে নহয়। ৭:২৪, বৰ্টটোৱে “ শেষৰ সময় ” ৰ শেষত অৱস্থিতি অতিকম সময়কলক্ষ্য কৰি লৈছে।

দাৰ্ণিলেবসময়ৰদৰে ই যোহনৰ সময়তো ৰোমান সাম্ৰাজ্যৰ “ দহট শিং ” এতিয়াও স্বাধীনত লাভ কৰা নাছিল বা পুনৰ লাভ কৰা নাছিল। কনুত, এই অধ্যয় ১৭ ত লক্ষ্য কৰি লোৱা প্ৰকংগটো জগতৰ শেষৰহোৱাৰ বাবে, এই নিৰ্দ্ধিষ্ট প্ৰকংগত “ দহট শিং ” যোযি ভূমিকা পালন কৰে, সেইটোৱেই আত্মই উদগনি দিয়ে যিটোত ৰপিছৰপদবোৰে নিশ্চিত কৰিব। ভৱিষ্যদগী কৰা "ঘণ্টা" টোৱে ১৮৭৩ চনৰ চোভেনথডে এডভেণ্টজি মৰবশ্বসী অগ্ৰামী সকলক ঘোষণা কৰা বশ্বসৰ শেষৰী বক্ষৰ সময়কনিৰ্দ্ধাৰণ কৰে।

যহিযকল ভববদীক দিয়া ভৰিযক্ষণীমূলক সংহতি অনুসৰ্ৰ (যহিযকল ৪:৫-৬), এট ভৰিযক্ষণীমূলক " দনি"ৰ মূল্যএট প্ৰকৃত " বছৰ ", আৰুসেয়েহে এট ভৰিযক্ষণীমূলক " ঘণ্টা "ৰ মূল্য ১৫ বসন্ত দনিৰ। আত্মৰ বৰ্ষৰ মহান জৰে যি ১৮ অধ্যায়ত " এক ঘণ্টাত " বুলি তিনিবৰকৈ উল্লেখ কৰি মনে এই অনুমানকৰিবলৈ বধ্য কৰে যে এই " ঘণ্টা " টোৱে " শেষৰসাতট মহামাৰী " ৰ ৬ তৰিখৰ আৰম্ভণি আৰু আমা বৰ্গী প্ৰকৃত যীচুৰ মহিমা তথ্যৰি অহাৰমাজ বসময়ক লক্ষ্য কৰিলয় যি প্ৰধান স্ক্ৰিপ্তত " মা ইকল " ৰ মহিমা তউভতি আহি প্ৰাৰম্ভ কৰা মৃত্যুৰ পৰা নিজ বনিষ্কাৰিত লোকসকলক ৰচনিবলৈ। এই " ঘণ্টা " সেয়েহে " আৰুগে ডনুদধ " স্ময়ী হয়।

পদ ১ :৩ " এইবলি কৰমন এক, আৰু তেওঁলোকে নিজ বশকৰ্ত আৰু অধিকাৰ জনুজ দি। "

এই চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ সময়ক লক্ষ্য কৰি আত্মই " দহট শি " ৰ বিষয়ে কৈছে " তেওঁলোকে এট মন আছে, আৰু তেওঁলোকে নিজ বশকৰ্ত আৰু কৰ্ত্তব্য জনুজ দি। " এই উমাই ত্রীয়াট দ্ৰশ্য হৈছে ত্রীয়াপাৰমাণৱিকবিশ্বাদ্ধৰ পৰা বক্ষ্য পোৱা সকলো লোকে দেওবৰ বশিৰম পালনকৰাটো নিশ্চিত কৰা। এই ধ্বংসাৱশেষে প্ৰাচীন ইউৰোপীয় জাতিসমূহৰ সামৰিক শক্ৰি বহু পৰিমাণে হ্ৰাস কৰিছে। বৰ্নুত সংঘাতৰ বজিযী আমাৰি বনপকৈ ষ্ট্ৰাটিকলে জীৱিতিকলৰ পৰা নিজ বশকৰ্ত্তব্য সম্পূৰ্ণ আত্মসমৰ্পা লাভ কৰে। উদ্দেশ্যটো পৈশাচিক বৰ্নুত পত্ৰিতিকলে ইয়াৰ বিষয়ে অজ্ঞত, আৰু চয়তনৰ হাতত অৰ্পা কৰা তেওঁলোকে আত্মই বৰ বৰত তেওঁই চ্ৰ পূৰণকৰিব পাৰে।

আজগৰা, " জনুত " আৰু " মিছা ভববদী " ৰ মিত্ৰগোটৰ পৰাই " দহট শি " ই " জনুত " ৰ ওচৰত নিজ বকৰ্ত্তব্য এৰি দিয়ে। আৰু এই ত্ৰয়গ ঈশ্বৰৰ মহামাৰীয়ে তেওঁলোকক যি দুখ-কষ্টৰ সন্মুখী নকৰায়, তৰ ত্রী বক্ষ্যৰ বাবে ই হয়। মৃত্যুৰ আদেশ ঘোষণা আৰু ইয়াৰ প্ৰাণেৰ মাজত বশিৰমৰ পালনৰী সকলক জনুজ দনি " গ্ৰহণ কৰিবলৈ ১৫ দনিৰ সময় দিয়া হয়, তেওঁৰ বোম্বা " দেওবৰ " পৌত্তলিক সৌৰ পূজা বদৰা অশুদ্ধ যীচু খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ পৰিকল্পনা ২০৩০ চনৰ ৩ এপ্ৰিলৰ আগৰ বসন্তৰ বাবে কৰা হৈছে, যদিহে " ঘণ্টা " শব্দটোৰ ব্যখ্যাত কোনেও ভুল নাথাকে, তেন্তে মৃত্যুৰ আদেশ এই তৰিখৰ বাবে ইয়াৰ আৰু আমাৰ বৰ্জানৰ সাধৰণ কলেণ্ডৰ ২০৩০ চনৰ বসন্ত দনিটোৰ মাজত অৱস্থিত তৰিখৰ বাবে ঘোষণা কৰা উচিত।

অন্তিম দিনত পৰিস্থিতি বনোকুৱাহ'ব সোয়া সম্পূৰ্ণৰূপে বুজিবলৈ তলত দিয়া তথ্যসমূহ বিবেচনা কৰক। অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত বৰল নীৰ্দ্ধাৰিত সকলোহে চিনাক্ত কৰিব পাৰে, যিসকলে ইয়াক দেওবাৰৰ বৰ্ধন প্ৰকাৰৰ সৈতে সংযোগ কৰে; অধিক নিখুঁতভাৱে ক'বলৈ গ'লে, ইয়াৰ পিছত এতিয়াও জীয়াই থকা অৰ্ধশিশু আৰু বদ্বয়ী জনগোষ্ঠীৰ বেগটেগেগেটটেৰ বৰে দেওবাৰৰ আইনখন ঘোষণা কৰাটোত ওলোফৰ বৰে কনো পৰিণতি নোহোৱাকৈ সাধাৰণ স্বৰূপে পৰিমাণ হিচাপে হেঁদেখে দিয়া। আৰু প্ৰথম পঁচট মাহ মাৰীভোগ কৰাৰ পিছতহে ওলোফৰ প্ৰকৃতিশোধমূলক খণ্ড তেওঁলোকক স্বৰূপগ্ৰহণ কৰাৰ দ্বাৰা হিচাপে তেওঁলোকৰ সন্মুখত উপস্থাপন কৰা সকলক" হ'ল " কৰাৰ সিদ্ধান্ত সম্পূৰ্ণৰূপে অনুমোদন কৰিবলৈ বাধ্য কৰে।

১৪ পদ: " এইবোৰ কমেও পোলালীৰ লগত যুদ্ধ কৰিব আৰু কমেও পোলালীয়ে তেওঁলোকক জয় কৰিব, কাৰণ তেওঁ প্ৰকৃত সকলৰ প্ৰভু আৰু বজা সকলৰ জাতি।

" তেওঁলোকে কমেও পোলালীৰ লগত যুদ্ধ কৰিব আৰু কমেও পোলালীয়ে তেওঁলোকক জয় কৰিব ...", কাৰণ তেওঁ সেই স্বৰূপকৰ্তাৰ ঈশ্বৰ যাক কনো শক্তিয়ে প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰে। " বজা সকলৰ জাতি আৰু প্ৰকৃত প্ৰভুৰ " পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী বজা আৰু প্ৰকৃত সকলৰ ওপৰত নিজৰ ঈশ্বৰিক শক্তি জৰ্ণা দিব। আৰু যিসকলে এই কথা বুজি পাইছে, তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত জয়ী হ'ব। আত্মাই ইয়াত ঈশ্বৰে তেওঁ পৰিত্ৰাণ কৰা আৰু যিসকলে পৰিত্ৰাণৰ পথত নামিছে তেওঁলোকৰ পৰা বিচাৰা তিনিটা মাপকাঠীৰ কথা মনত পালে ইদিয়েতিটোত ওলোফৰ বৰে " আহ্বান কৰ " আধ্যাত্মিক অৱস্থাৰ পৰা আৰম্ভ হয় আৰু যিটোত বৰ পিছত যোৱা এইটো হয়, " নিৰ্দ্ধাৰিত " ৰ মৰ্যাদালৈ বৃদ্ধি পাইছে, সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সকলোবোৰ ইবলেৰ পোহৰৰ প্ৰতি দেখুওৱা " নিৰ্দ্ধাৰিত " দৰা । প্ৰকৃত কৰা যুদ্ধখন হৈছে " আহ্বান ডন " যুদ্ধ, প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১৬:১৬; " সেই ঘনট " যোৱা " নিৰ্দ্ধাৰিত " " নামৰ " ৰ " নিৰ্দ্ধাৰিত " পৰীক্ষিত বখ হয়। প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ৯:৭-৯ পদত আত্মাই এই আধ্যাত্মিক " যুদ্ধ "ৰ বাবে প্ৰক্ৰিয়াটো বৰ্ষাৰ প্ৰকৃতি প্ৰকাশ কৰিছে। বৰ্ষাৰ বাবে প্ৰতি তেওঁলোকৰ বৰ্ষাৰ সংযোগৰ বাবে মৃত্যুৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱা মনোমীত সকলে ঈশ্বৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা প্ৰতিজ্ঞাসমূহৰ ওপৰত বখ আস্থাৰ সাব্যস্ত দিয়া, আৰু তেওঁক দিয়া এই সাব্যস্ত তেওঁক সেই " মহিমা " দিয়াইটোত ওপ্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১৪:৭ পদত প্ৰথম স্বৰূপতৰ বাৰতত দাবী কৰে। বাধ্যতামূলক দেওবাৰৰ বৰ্ষা আৰু সমৰ্থক সকলে এই অভিজ্ঞতা

সে ইমৃত্যু বচিৰি পা বৰ্ষটিও তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্টৰ নীৰ্বাচনিত সকলক দিবলৈ সাজু হৈছে। ইয়াত মই সাঁৱৰাই দিছোঁ, যিসকলে সন্দেহবদী আৰু সন্দেহ কৰে যো গৈ শ্ৰদ্ধা জৰিণিৰ দিনবোৰক ইমান গুৰুত্ব দিয়ে, যো পাৰ্ৱৰ্তি বৰ্গচিৰ "দুজপো গছ"ক তেওঁ দিয়া গুৰুত্ব বৰাই আমাৰ মানৱতাই নিজৰ অনন্তজাল হৰুৱাই পালে ইছা "আব্ৰাহামে ডেন" এক নীতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে; "দুজপো গছৰ" পৰিৱৰ্ত্ত আৰ্জি আমাৰ হাতত "ভাল আৰু বোৰা জন্মৰ দিন", দেওবাৰ আৰু "পৰিত্ৰ জীৱনৰ দিন" আছে, বশিৰমবাৰ বা শনিবাৰ।

১৫ পদ: “আৰু তেওঁ মোক ক'লে, “আপুনি যি পানী দেখিলে, য'ত বেশ্য বহি আছে, সে ইবোৰে জাতি জনগোষ্ঠী, জাতি আৰু ভাষা।”

১৫ নং পদটোৱে আমাক সেই চৰ্চাটো দিয়াৰে যি আমাক "বেশ্যগৰাকী বহি থকা" পানী "বোৰাৰ বাবে "খ্ৰীষ্ট" বুলি ক'ৱা ইউৰোপীয় জনগোষ্ঠীসমূহৰ পৰিচয়ৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে, বিনুত সৰ্বপৰি, মছি আৰু প্ৰকৃত বণমূলকভাৱে "খ্ৰীষ্ট"। ইউৰোপৰ বৈশিষ্ট্য হৈছে বৈভিন্ন "ভাষা" ক'ৱা জনগোষ্ঠীসমূহক একত্ৰিত কৰা, যিয়ে প্ৰতিষ্ঠিত সংঘ আৰু মিত্ৰতাসমূহক দুৰূহ কৰি তোলে। বিনুত শাহেজীয়া সময়ত ইংৰাজী ভাষাই সোত হ'চিপাৰে ম কৰা আৰু আন্তৰ্ৰাষ্ট্ৰীয় আদান-প্ৰদানক প্ৰসাৰিত কৰা; মানুহৰ ব্যাপক শি্ষাই ঐশ্বৰিক অভিশাপৰ অস্ত্ৰৰ ফলপ্ৰসূত হ'ব কৰা আৰু ইয়াৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা ডিজাইনৰ বিৰোধিতা কৰা। তেওঁৰ সঁহাৰিয়ে হৈছে অধিক ভয়ংকৰ হ'ব: যুদ্ধৰ দৰা মৃত্যু আৰু শেষত তেওঁৰ গৰ্ভময় আগমনৰ উজ্জ্বলতৰ দৰা।

১৬ পদ: “তুমি দেখে দহটা শিং আৰু জনুৱাৰে বেশ্যক ঘণা কৰিব, তে ইব উলংগ কৰি মাংসখাব আৰু জীৱিত ভক্ষিত কৰিব।”

১৬ পদত আগন্তুক ১৮ অধ্যায়ৰ কাৰুণ্য ঘোষণা কৰা হৈছে। ইয়াত "দহটা শিং"ৰ ওলোটো হোৱাটো নিশ্চিত কৰা হৈছে আৰু জনুৱাৰে "যিটোৱে ইয়াক সমৰূপ আৰু অনুমোদন জনোৱাৰ পিছত" বেশ্যক "ধ্বংস কৰা" এইদৰে, ওলোটো কৰি, ক'ৱা থলকি ইউৰোপীয় জনগোষ্ঠী আৰু প্ৰকট যটুগুট আমেৰিকা নজনসাধৰণ অৰূপে বোমান মছিৰ বলি হোৱা দুজন পোপৰ বোমান ক'ৱা থলকি ধ্বংস ধ্বংসৰ বৰিৰূপে উঠিব আৰু তেওঁলোকে "জীৱ দৰা ইয়াক ভক্ষিত কৰিব" যাতে ইয়া তেওঁৰ গৰ্ভময় হস্তক্ষেপৰ জৰিয়তে, যীচুৱে ইয়াৰ প্ৰকৃত ভাৰ পালে 'দহটা শিং'ই 'ত ইক' 'উলংগ কৰি তুলিব' কাৰণ তে ইবলি সীত তবাস কৰিছিল ত ইক কাপোৰ খুলা পালে হ'ব, আৰু কাৰণ তে ই নিজৰ পৰিত্ৰৰ ৰূপত পৰিছিল, ত ইক "উলংগ"

অৰ্থাৎ আধ্যাত্মিক লাজত ত ইক বা পোষ পৰিহৰিলে কোনেো স্ৰষ্টীয় ন্যায় নহেহোৱাকৈয়ে দেখে যাব এই পদটোৱে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:১৮ৰ পৰা ২০ পদলৈকে "উনিটো জ"ৰ বিষয়বস্তুত নিশ্চিত কৰে: কৰণৰ আঙুৰৰ বাধক!

১৭ পদ: "কিয়নো ঈশ্বৰ বাক্য পূৰণ নহেহোৱাকৈ ঈশ্বৰে নিজ বহিচ্ছ পূৰণ কৰিবলৈ আৰু সন্মত হ'বলৈ আৰু পশু টোকে তেওঁলোকেৰ বজ্জয় দিবলৈ তেওঁলোকেৰ হৃদয়তৰ খিছে।"

বচিবৰ সংখ্যৰ অধীনত ১৭ পদটোৱে আমা ক্ৰিস্টীয় ঈশ্বৰৰ বিষয়ে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ চিন্তা প্ৰকাশ কৰিছে যে মানুহে তুচ্ছজ্ঞান কৰাটো বা উদাসীনতাৰ ব্ৰহ্মহৰ কৰাটো ভুল। ঈশ্বৰে ইয়াত জোৰ দিছে, যত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকল পৰ্য্যায়ন যায়, যত তেওঁৰ ইনিৰ্দ্ধিষ্ট সময়ত সম্পন্ন কৰা হ'বলগীয়া "ভয়ংকৰ খালে"ৰ একমাত্ৰ মাফি। অনুষ্ঠানটো চয়ত নহয়, ভগৱান নোজি ইডিজ ইনকৰ্ছিলা দানিয়েল আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ বিষয়ে তেওঁ নিজৰ মহান আৰু উচ্চ প্ৰকাশ শিত বাক্যত যথিনি যোগেণা কৰিছিল সেই সকলোমোৰে হয় ইতিমধ্যে সম্পন্ন হৈছে নহয় সম্পন্ন হ'বলগীয়া আছে। আৰু বৰণ "বস্তু এটাৰ আৰম্ভাতিবই শেষত ল" উপদেশ কৰে।

৭:৮, ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে বিশ্বসংঘাতৰ এই শেষপৰীক্ষাটোকে লক্ষ্য কৰি লৈছে যিয়ে আমা কৰ্মিছা খ্ৰীষ্টান সকলৰ পৰা পৃথক কৰিব আৰু তৃতীয় ব্ৰহ্মদণ্ড পাৰমাণৱিক ধ্বংসৰ পিছত তেওঁৰ স্ৰষ্টীয় অনন্তজালত প্ৰকাশ কৰাৰ যোগ্য কৰি তুলিব। সেয়েহে আমাক বল আত্মশিৰসেৰে অপেক্ষ কৰিব লাগিব যিহেতু পৃথিৱীত সংগঠিত হ'বলগীয়া সকলোমোৰে ই হৈছে ঈশ্বৰে নিজকে ইকলম্বা কৰা "উজি ইন"। আৰু যদি ঈশ্বৰ আমাৰ পক্ষত থাকে, তেন্তে যিসকলৰ হত্যকাৰী "পৰিকলম্বা" তেওঁলোকেৰ বৰিৰুদ্ধ হ'ব, তেওঁলোকেৰ বৰিৰে আমাৰ বৰিৰুদ্ধ কোন হ'ব?

ঈশ্বৰৰ বাক্য পূৰণ নহেহোৱাকৈ "এই নিখুঁততাৰ অৰ্থ কি? আত্মাই ইতিমধ্যে ভৱিষ্যৎবাণী কৰা ধৰণে পোষৰ "সূৰ শিং"ৰ বাবে সংবৰ্ধিত চূড়ান্ত ভগ্নক বুজায় দনা। ৭:১১: "তেন্তে যামই শিংটোৱে কোনেো অহংকাৰী বাক্যৰ বাবে চলোঁ; আৰু যামই চাই থাৰোঁ তেইয়াক বধ কৰাহ'ল, আৰু তৰাৰ বধকাৰ হৈ গ'ল, জুইত জকা বলৈ দিয়া হ'ল"; দনত। ৭:২৬: "তেন্তে যাৰ চিৰ আৰ্হি আৰু তেওঁলোকে কৰা ধৰ্মতক্ষণ চলিহো হ'ব, আৰু ইয়াক চিৰিৰ লৰা বধকাৰ আৰু বধকাৰ কৰাহ'ব"; আৰু দনা ৮:২৫: "তেওঁৰ সন্মুখ আৰু তেওঁৰ কৌশলৰ সফলতাৰ বাবে তেওঁ নিজৰ হৃদয়ত অহংকাৰী হ'ব, আৰু তেওঁ শান্তিৰে জীয়াই থকা বহুতৰ ধ্বংস কৰিব, আৰু তেওঁ ৰাজকুমাৰৰ জকুমাৰ বৰিৰুদ্ধ নিজকে উচ্চ কৰিব কিন্তু তেওঁ

হাতৰপক্ষেট অ বহিনভো জিয়া ব। " বমেৰ শাষবৰষিয়েব কী " ঈশ্বৰ ব'ক্য " প্ৰকাশ শতি ব'ক্য ১৮, ১৯ আৰু ২০ পদত উপস্থাপন কৰা হ'ব।

১৮ পদ: " আৰু যি না বীক আপুনিদি থৈছে, সে ইমহান গৱৰ্হ পৃথিবীৰ
ৰজা সকলৰও পৰত ৰাজত্ব কৰে। "

১৮ পদটোৱে অম্মাক আটাইতকৈ পৰ্যায়ন যোগ্য প্ৰমাণ আগবঢ়াইছে যে " মহান নগৰ " সঁচকৈ যিহোম। আহক আমা উপলব্ধি কৰা যো স্ৰষ্টাত যোহনক ব্ৰহ্মতত্ত্বৰ সম্বন্ধন কৰিছে। গতকৈ, তেওঁক কোৱাৰ দৰে, " আৰু যিগৰ কী মহলা কআপুনিদি থৈছে, সে ইখনে ইহৈছে পৃথিবীৰ ৰজা সকলৰও পৰত ৰাজত্ব কৰে সে ই মহান নগৰ ", যোহনে বুজি বলাই বধ্য কৰা হয় যো স্ৰষ্টাত বমেৰ কথা কৈছে, "সাতটা পাহাৰৰ নগৰ", যিয়ে তেওঁৰ সময়ত নিজ বৰিশাল ঔপনিবেশিক সমাজৰ বৰ্জিত ৰাজ্যত সমাজবাদী ধৰণে আৰ্হিপত্য বিস্তৰ কৰিছিল। ইয়াৰ সমাজবাদী ৰূপত ইতিমধ্যে ইয়াৰ " পৃথিবীৰ ৰজা সকলৰও পৰত ৰাজ্য " আছে আৰু ইয়াক পোপৰ শাসনৰ অধীনত থকা।

এই অধ্যায় ১৭ ত আপুনিদি থকা পাৰে যো ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰকাশ সমূহক কেন্দ্ৰীভূত কৰি আমাক নিশ্চিতভাৱে " বশ্য " কৰ্মনা কৰিবলৈ অনুমতি দিছে, খ্ৰীষ্টান "মহা ট্ৰাজেডী"ৰ তেওঁৰ শত্ৰু এইদৰে তেওঁ ১৭ সংখ্যাকৈ তেওঁৰ বিচাৰৰ প্ৰমাণিক অৰ্থ দিয়ে। এই প্ৰকাশকেই মোক পাপৰ প্ৰতিফল ১৭ শতাব্দীৰ ব্ৰহ্মতত্ত্বক মূল্য দিবলৈ বাধ্য কৰিছিল, যিটোৱে ৭ মাৰ্চ, ৩২১ (অফিচিয়েলত ৰখা কৰি নুত ঈশ্বৰৰ বাবে ৩২০ তৰিখ) সূক্ষ্ম দিনটোক গ্ৰহণ কৰাটো গঠন কৰে যিটো আমা এই বছৰ ২০২০ত অনুভৱ কৰিছো, যিটো এতিয়া অতীত আমা দি থকাৰ পাওঁ যো ঈশ্বৰে সঁচকৈ ইয়াক খ্ৰীষ্টান যুগৰ ইতিহাসত (Covid-19) অভূতপূৰ্ব অভিশাপে বৰ্জিত কৰিছে যিয়ে দ্ৰুতিয় বিন্ধাদ্ৰুতকৈও অধিক বিপ্লৱজনক বিশ্ব অৰ্থনৈতিক পতনৰ সৃষ্টি কৰিছিল। ঐশ্বৰিক ধৰ্মক বিচাৰৰ আন অভিশাপবোৰত ৰপিছত আছে, আমা সিহিবোৰ আৱিষ্কাৰ কৰিম, দিনৰ পিছত দিন।

প্ৰকাশ শতি ব'ক্য ১৮: বশ্য ইনিজ ৰা স্তলা ভকৰে

আব্ৰাহামে ডেনবুদ্ৰ " ৰ শাষবৰ অভিশাপে প্ৰমাণ লৈ যাব। শব্দই ইয়াৰ বিষয়বস্তু প্ৰকাশ কৰে: " মহান বৰেলিনৰ শাস্তিৰ সময় পৃথিবীৰ বশ্য সকলৰ মাত্ৰ "; বক্তব্য " ভূমিটো " ৰ ঘনট।

১ পদ: “ এইবোৰৰ পাছত মই আন এজন স্কন্ধতক মহান ক্ৰমত বো
স্কন্ধ পৰা না মাতি হ'দে খেলোঁ আৰু তেওঁৰ মহিমা বপুথীৰী পোহৰ হৈ উঠিল। ”

মহান কৰ্ত্তব্য বহন কৰা স্কন্ধত ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অৰূপ, আচলত ঈশ্বৰৰ
প্ৰকৃত আৰু স্কন্ধতৰ প্ৰধান মা ইক লৈছে আন এটা নাম যিটো যীচু খ্ৰীষ্ট
তেওঁৰ পাক্ষিক পৰিচয়ৰ পূৰ্ব স্কন্ধত লৈ গৈছিল। এই নামেৰেই আৰু পৰিত
স্কন্ধত সকলো তেওঁক প্ৰধান কৰা কৰ্ত্তব্য দ্বাৰাই তেওঁক চতুৰ্থ ভাৱকৰ
পাছত চয়তন আৰু তেওঁৰ ভূতবোৰক স্কন্ধ পৰা বহিষ্কাৰ কৰিছিল। সেয়েহে এই
দুটা নামেৰেই তেওঁ নিজ বহুমূলীয়া নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক আঁতৰাই নিবলৈ প্ৰতিবাহী
পৃথকীলৈ উভতি আহে; বহুমূলীয়া কাৰণ তেওঁলোক বিশ্বাসী আৰু কাৰণ এই
বিশ্বাসযোগ্যত, পৰীক্ষিত পোহৰ হৈছে, প্ৰদৰ্শিত হৈছে। এই প্ৰসংগত ই তেওঁ
প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১৪:৭ অনুসৰি ১৮৪৪ চনৰ পৰা বচৰ “ মহিমা ” দিব্ৰুদধীমা নৰু পো
আজ্ঞা পালন কৰা সকলক তেওঁৰ বিশ্বাসযোগ্যতৰ সন্মান কৰিবলৈ আহে।
বিশ্বমৰাৰ পালন কৰি তেওঁৰ মনোমীত সকলো তেওঁক সৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰ উপাধিৰে
মহিমা মণ্ডিত কৰিলে, যিটো তেওঁৰ স্কন্ধ আৰু পাক্ষিক জীৱন সৃষ্টিৰ পৰাই বৈধত
আছে।

২ পদ: “ আৰু তেওঁ ডাঙৰ মাত্ৰে বৰ্চি বৰ্চিলে, “ মহান বাৰলি প্ৰতি হৈছে
প্ৰতি হৈছে, আৰু চয়তনৰ বাসস্থান আৰু সকলো অশুভ আত্মাৰ আশ্ৰয়, আৰু
প্ৰতিটো অশুচি আৰু ঘণনীয় চৰাইৰ প্ৰিঞ্জা হৈ পৰিছে। ”

“ তই মহান বাৰলি প্ৰতি প্ৰতি আমা এই পদ ২ পদত প্ৰকাশ শিতি বাক্য
১৪:৮ পদৰ উদ্ভূতটো পাওঁ, কিন্তু এইবোৰ ইয়াক ভৱিষ্যৎবাণী মূলকভাৱে কৰে।
হোৱা নাই, কিন্তু কাৰণ তইৰ পতনৰ প্ৰমাণ তইৰ প্ৰকাশ মূলক আৰু
প্ৰকাশ মূলক কাৰুণ্য পৰা এই শেষমূহুৰ্ত্ত পৰা বক্ষ পোৱা মানব সকলক দিয়া
হৈছে। বোমান পোপৰ বাৰেলিৰ পৰিতৰাৰ মুখও পৰে। তই আচলত “ ভূতৰ
বাসস্থান, প্ৰতিটো অশুভ আত্মাৰ ধৰি বখ, প্ৰতিটো অশুচি আৰু ঘণনীয় চৰাইৰ
প্ৰিঞ্জা । ” “ চৰাই ” ৰ উল্লেখ আমা কমনত পোৱা ইদিয়ে পোৱা কাৰুণ্য
আঁৰত চয়তনৰ শৰিৰ দুই স্কন্ধত সকলৰ স্কন্ধ প্ৰবৰণ আছে, তেওঁলোকৰ
নত্ৰে আৰু শ্ৰদ্ধিক সৃষ্টিৰ প্ৰথম বিদ্বহী ।

৩ পদ: “ কাৰণ সকলো জাতিয়ে ইব ব্ৰহ্মচৰ কৰণৰ দ্বন্দ্ববস পান
কৰিলে, আৰু পৃথকীৰ বজা সকলো তইৰ লগত ব্ৰহ্মচৰ কৰিলে, আৰু পৃথকীৰ
বৰ্ণক সকলোত ইব প্ৰকৃৰ সুস্বাদু খাদ্য দ্বাৰা ধনী হ'ল। ”

“... কাৰণ সকলোজা ত্ৰিযতে ইব্ৰহীমৰ কৰ্মৰ মদ থাইছে...” ধৰ্মীয় আকৰ্ষণ তক্ষতৰ উন্ময় ঘটিছিল বোম্বাই নৱ থলকিপোপৰ ক্ষমতৰ প্ৰসংগত , যিযেচু খ্ৰীষ্টৰ সৰোতথৰ বুলি দাবী কৰি পৃথিৱীত তেওঁৰ শিষ্য আৰু পুৰণি চৰ্চাসকলক শিকোৱা আচৰণৰ পাঠ্যপুৰণি সম্পূৰ্ণ অৱজ্ঞান প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। নম্ৰতাৰে ভৰা যীচু, কৰোণাধৰে ভৰা পোপসকল যীচু, নম্ৰতাৰ আৰ্হি, পোপ, অসাৰত আৰু অহংকাৰৰ আৰ্হি, যীচুৱে বস্তুত দৰ্শিত জীয়াই থকা, পোপসকলৰে সীত আৰু ধন-সম্পত্তি জীয়াই থকা। যীচুৱে জীৱনৰক্ষা কৰিলে, পোপসকলে অন্তৰ্য্যাত্মৰে আৰু অপ্ৰকৃষ্ট নীতিৰে অগণন মানুহৰ জীৱনৰ মৃত্যু ঘটালে। সেয়েহে এই বোম্বাই নৱ থলকিপোপৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম যীচুৱে আৰ্হি হিচাপে লোৱা বৰ্শ্বসৰ কনোনা সাধুশ্যনাৰ দৰ্শন দিয়াৰে তেওঁ শৰ্মাৰে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল “ তেওঁৰ কামোৰ সফলত,” কৰি নুত এই সফলত কৰি লাভ কৰা হ’ল? উত্তৰটো সহজ: কাৰণ তেওঁ শৰ্মাৰে তেওঁক দিছিল। কাৰণ আমাৰ মনত ৰখিব লাগিব যে প্ৰকাৰ শতিকাৰ ৮:৮ পদৰ “ দ্বিতীয় শক্তি ” শাস্তিৰ শৰিৰোমাৰ অধীনত তেওঁ ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা পৰিত্যক্ত বৰ্শবৰৰ উলংঘক শাস্তি দিবলৈ এই নিষ্ঠুৰ আৰু কঠোৰ শাসন ব্যৱস্থাৰ উত্থাপন কৰিছিল। ২৬:১৯, ঈশ্বৰে কৈছিল “ মই তেমাৰ শক্তিৰ অহংকাৰত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিম, তেমাৰ স্বৰ্গ স্বৰ্গ কৰিম। ” লোৱাৰ দৰে, আৰু তেমাৰ মাৰ্চ নতুন নিয়মত পোপৰ শাসন ব্যৱস্থাৰ এই এক অৰ্জি পূৰণ কৰিবলৈ উত্থাপন কৰা হৈছিল। তেওঁৰ পৰিকল্পনাত ঈশ্বৰ একে লগতে তেওঁৰ প্ৰথমৰ আইন আৰু তেওঁৰ নিষ্ঠুৰ ন্যায় দাবী পূৰণ কৰিবলৈ তুচ্ছগোচৰী , বচিবক আৰু জল্লাদ এই পদত “ অশুদ্ধ ” (বা “ অশ্লীলত ”) আধাত্মিক , আৰু ই এটা অযোগ্য ধৰ্মীয় আচৰণৰ যোগ্যত্ব অৰ্জা কৰা যিযেচু খ্ৰীষ্ট নামত সকলোজা নগৰোচৰীৰ মাজত পৈশাচিক কৰ্ম “ আৰু যোগ্য নকৰি কৰা আকৰ্ষণকাৰী।

নৱ থলকি শিষ্যৰ অপৰাধবোৰে সকলোমানে নৱতৰ অপৰাধবোৰ লুকুৱাই ইৰাখিব নালাগে, যিটো প্ৰথম সৰ্বমুঠত যীচু খ্ৰীষ্ট উচ্চকৰ মূল্যবোধৰ অংশীদাৰ নহয়। যদি পৃথিৱীৰ বৰজা সকলে “ বেৰলিন ”ৰ “ ব্ৰহ্মচৰ্য মদ ” (অশ্লীলত) পান কৰিছিল, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ’ল, এগৰকী “ ব্ৰহ্ম ” হিচাপে, তেওঁৰ একমাত্র চিন্তা আছিল গ্ৰহকক সন্তুষ্ট কৰা; ই নিয়ম গ্ৰহক সন্তুষ্ট হ’ব লাগিব অন্যথা তেওঁ ঘূৰি নাহে। আৰু নৱ থলকি ধৰ্ম লোভক উচ্চতম প্ৰক্ৰিয়াত উন্নীত কৰিছে, আনকি অপৰাধৰ প্ৰক্ৰিয়ালৈকে, আৰু ধন-সম্পত্তি আৰু বীজী জীৱনৰ প্ৰথমক। যীচুৱে শিকোৱাৰ দৰে পাৰ্থক্যৰ ইবোৰে একে লগতে থকা। ইয়াৰ সৈতে ইয়াৰ অৰ্থহীন

যিকোনো ক্ষেত্ৰত। দুইটো আৰু অহংসৰ বা মানুহ হ'ব এই গ'লহঁ তেনে সাঁৱৰণী :
 পাৰ্শ্বীয় ইতিহাসৰ আৰম্ভণিৰে পৰাই তেওঁৰ ভাৱত হ'ব লেবহতযকৰ বা কয়নিবহাংগেদী
 মানৱ জীৱনত দুইটা প্ৰকাৰে কৰিছিল। "পৃথিৱীৰ ব্ৰহ্মসংগীতসকল ইয়াৰ বীণা সীতৰ
 শ্ৰুতি ধনী হৈ পৰিল।" ইয়াৰ পৰাই বোম্বাই কথলিক পোপৰ শাসন ব্ৰহ্মসংগীত
 সফলতৰ বৰ্ণনা পোৱা যায়। মাৰ্টিৰ ব্ৰহ্মসংগীতসকলে কথলিক ধৰ্মত বিশ্বাস কৰে;
 তেওঁলোকে ধৰ্মীয় ধৰ্মান্ধ নহয়, বৰ্নিত যদি ধৰ্মই তেওঁলোকে সমৃদ্ধ কৰে, তেন্তে
 ই গ্ৰহণযোগ্য, আনৰ বাবে হেঁয়ও অংশীদাৰ হৈ পৰে। বিষয়বস্তুৰ চূড়ান্ত প্ৰকাৰ গাই
 মেকে মূলতঃ আমেৰিকা প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট ব্ৰহ্মসংগীতসকলক চিনাক্ত কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰে,
 যিহেতু মাৰ্টিয়ে আধ্যাত্মিক ভাৱে প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট বিশ্বাসক চিহ্নিত কৰে। ১৬ শতিকাৰ পৰা
 উত্তৰ আমেৰিকা মূলতঃ প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট, ইয়াৰ উৎপত্তি হ'ল স্পেনীক কথলিক আদৰ্শ
 জনাইছে, আৰু তেতিয়াৰ পৰা, কথলিক বিশ্বাস প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট বিশ্বাসৰ দৰেই
 প্ৰচাৰিত হৈছে। কথলিক "ব্ৰহ্মসংগীত"ই গুৰুত্বপূৰ্ণ এই দেশখনৰ বাবে ধৰ্মীয়
 পাৰ্শ্বীয় আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ জাতিসংস্কৰক জন কল্যাণৰ উৎস হৈছে।
 নিজ কথলিক সমৃদ্ধ কৰাৰ আনন্দত জীয়াইছে প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট ব্ৰহ্মসংগীতসকলে কথলিক
 বিশ্বাসত নিজ কথলিক সমৃদ্ধ কৰাৰ এনে এক উপায় বিচাৰি পায় যিটো মূল প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট
 নিয়মে আগবঢ়োৱা নাছিল। প্ৰক্টেষ্টিগেণ্ট গীৰ্জাৰে খলী দৰে লৰা খলী, আনহাতে
 কথলিক গীৰ্জাৰে বহুমূলীয়া সামগ্ৰীৰে নিৰ্মিত ধৰ্মসংগ্ৰহাৰে ভেৰেৰি আছে, সোণ,
 ৰূপ, হাতীৰ দাঁত, এই সকলোৰে সামগ্ৰীৰে এই বিষয়বস্তুৰে ১২ পদত
 তলকৈ তুল্য কৰিছে। ডলৰ নতুন মেনু হৃদয়তগ্ৰস্তৰ ঠাইলৈ আহিছে আৰু
 মতবদৰ বিষয়টোৱে সকলো আগু হ'ব ইপোলেইছে। বিৰোধীৰ অস্তিত্ব আছে
 যদিও ৰাজনীতিবিদ পতহা

৪ পদ: "আৰু মই স্ৰষ্টাৰ পৰা আন এটা মাতৃ নলিওঁ "হে মোৰ লোকসকল,
 তইৰ পৰা ওলাই আহক যি তেওঁলোকে তইৰ পাপৰ অংশীদাৰ হ'ব আৰু তইৰ
 মহামাৰীৰ পৰা ভোগ নকৰিব।"

৪ নং পদটোৱে চূড়ান্ত বিচ্ছিন্নতাৰ মুহূৰ্ত্তোকে উদগনি দিয়ে: "মোৰ
 লোকসকল, তইৰ পৰা ওলাই আহক"; ই সেই সময়ত তিহামনোমীত সকলক স্পষ্ট
 লৈ যোৱা হ'ব, যি চুকলগ কৰিবলৈ। এই পদটোৱে যিটো দেখুৱাইছে সেয়া হৈছে "শস্য
 চপোৱাৰ মুহূৰ্ত্ত", প্ৰকৃত শিত বাক্য ১৪:১৪ৰ পৰা ১৬ লৈকে। বৰ্নিত,
 পাঠটোৱে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছে যে ধৰ্ম পৰা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ মাজত থকা বীণা হ'লে
 কোনেই "তইৰ পাপত অংশগ্ৰহণ" কৰা নাছিল। আৰু যিহেতু প্ৰধান পাপটো

হ'ল দেওবাৰৰ বশ্বম, যটিণো "জুনুজ চনি" যটিণো বশ্বসৰ চুড়ান্ত পৰীক্ষত
ক. থলকিআৰুপক্টেষ্টিগাটিকলো সন্মতি কৰে, গতিক এই দুটা মূল ধৰ্মীয় গোটৰ
বশ্বসী সকলো নিৰ্দ্ধাৰিত লক্ষ্যসকলৰ ৰূপেচৰত অংশগ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে।
"বাবলিনৰা ওলা ইঅ হা'ৰ পৰা জে নী যত অহৰহ", অৱশ্যে এই পদত আত্মই
সেই মুহূৰ্ত্তলৈ লক্ষ্য কৰি লৈছে যে তেঁয়া ঈশ্বৰৰ এই আজ্ঞা পালন কৰাৰ শেষ
সুযোগৰ সৃষ্টি হয় বা বগদেওবাৰৰ আইন ঘোষণাই পৰীক্ষাৰ সময়ৰ অন্ত চিহ্নিত
কৰে। এই ঘোষণাই "য্ষষ্ঠ শক্তি" (তৃতীয় বশ্বদ্বন্দ্ব) ৰ পৰা বক্ষ্য পোৱা সকলো
লক্ষ্যৰ সজা গন্তব্দধ কৰে যিয়ে সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰৰ সতৰ্ক দৃষ্টি তেওঁলোকৰ
পছন্দক দয়বদ্ধ কৰি তোলে।

৫ পদ: "বৰ্ণিনো ত ইব পা প স্কন্ধাকৈ গৈছে আৰু ঈশ্বৰে ত ইব
অপৰ ধৰ্মে সন্মগ কৰিলে।"

তেওঁৰ ভাষাত আত্মই "বাবলৰ টাৱাৰ"ৰ পৰ্য্যমূৰ্ত্তি ইংগিত দিয়ে, যাৰ নাম
"বাবল"ৰ পৰাই শিপি আই আছে। ৩২১ আৰু ৫৩৮ চনৰ পৰা বোমো, "মহান চহৰ"
য'ত "বশ্ব" "ই নজিৰ" সিংহাসন" ৰখিছে, ৫৩৮ চনৰ পৰা ত ইব "পৰিত্ৰা"
পোপৰ আসন ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নজিৰপা পবহুগুণে বৃদ্ধি কৰিছে। স্কন্ধ পৰাই
১৭০৯ বছৰ ধৰি (৩২১ চনৰ পৰা) নজিৰ সঞ্চিত পা পৰগণনা ৰখিছে আৰু
লিপিবদ্ধ কৰিছে। তেওঁৰ গনৈৱময় উত্তৰি অহাৰ লগে লগে যীচুৱে পোপৰ শাসন
বক্ষ্যস্বৰ মুখ খুলি দিছে আৰু বোমো আৰু ইয়াৰ ভৱা পৰিত্ৰাৰ বাবে তেওঁলোকৰ
অপৰ ধৰ্ম্মলয়দিয়াৰ সময় আহি পৰিছে।

৬ পদ: "ত ই যদিৰে দিছিল, সে ইদৰে ঘৰ ই দিয়ক, আৰু ত ইব কৰ্ম অনুসাৰে
ত ইক দুগুণে দিয়ক। ত ই তল দিয়া পাত্ৰত ত ইক দুগুণে দিয়ক।"

১৪ পদৰ বিষয়বস্তু অগ্ৰাৰ্ত্তৰ পিছত শস্যচপোৱাৰ পিছত ভূমিটো জাহা হে
। আৰু ক. থলকি ধৰ্ম্ম মৰ্ছিবলি হোৱা ক. থলকি আৰু পক্টেষ্টিগাটিকলৰ ভিতৰত
আটাইতকৈ দুষ্টিকলৰ ওচৰত ই ঈশ্বৰে তেওঁৰ কথখনি সম্বধান কৰে: "ত ই
যদিৰে ধন দিছে, সে ইদৰে ত ইক ঘৰ ই দিয়ক, আৰু ত ইব কৰ্ম অনুসৰি ত ইক দুগুণে
দিয়ক।" ইতিহাসৰ পৰাই মনত আছে যে ত ইব ৰচনা বোমো আছিল ত ইব
ইনৰ্ভিউজি টিৰিয়েষ্টেৰিউনেলৰ জুইকৰ আৰু নিৰ্দ্ধাতন। সেয়েহে এই ধৰণৰ ভূগ্ৰহ
ক. থলকি ধৰ্ম্মীয় শিক্ষাসকলে সম্ভৱ হ'লে দুগুণে বক্ষ্যগ্ৰহাত হ'ব। একেটা
বৰ্ত্তক এই ৰূপত পুনৰ বৰ্ত্তি কৰিছে: "ত ই তল দিয়া ক পটোত ত ইক দুগুণে তল
দিয়ক।" থোৱা পানীৰ পৰ্য্যমূৰ্ত্তিণো যীচুৱে বক্ষ্যহাৰ কৰিছিল তেওঁৰ শৰীৰে যি

অত্যাচৰৰ সন্মুখীন হ'ব, সেই অত্যাচৰক বুজা বলাই ইতিমধ্যে বোমো গলগোমো প্ৰকৃত তলত স্থাপন কৰা কৰু চতুৰাংকত যন্ত্ৰা নোহোৱালৈকে। এইদৰে যীচুৱে আমাক সঁচাৰাই দিছে যে কথকিক বশিৰসে তেওঁ সহ্য কৰিবলৈ সন্মত হোৱা দুখ-কষ্টৰ প্ৰতি ঘণনীয় অৰজ্ঞে দেখুৱাইছে, গৰ্ভক এতিয়া তেওঁৰ সৈতে দুখ-কষ্ট অনুভৱ কৰাৰ পালা এটা পুৰণি প্ৰদে এই মুহূৰ্ত্ত নজি বসম্পূৰ্ণ মূল্যল'ব: আপুনি যিটো কাম আপোনা বলগত হোৱাটো নৰিচৰ, সেইটোক এতিয়াও আন বলগত নকৰিবা। এই কক্ষত ঈশ্বৰে প্ৰতিশোধ ন্যয়ম পুৰণ কৰে: চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত; এটা নীখিত ন্যয়সংগত আইন যাৰ ব্যক্তিগত ব্যৱহাৰ তেওঁ নজিৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰিছিল। বিনুত সামূহিক প্ৰকৃতিত ইয়াৰ প্ৰকাৰে মানুহৰ বাবে অনুমোদিত আছিল যিহেতু পিওঁ ইয়াক নিন্দ কৰিছিল, অৰিছিল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰতকৈ অধিক ন্যয়পৰায়ণ আৰু ভাল হ'ব পাৰে। ইয়াৰ পৰিগৰ্ভক প্ৰকৃতিজনক: দুখ আৰু ইয়াৰ বিদ্বেষী মনোভাৱে খ্ৰীষ্টান মূলৰ প্ৰতিমীয়া জনগোষ্ঠীসমূহক আৰু ব্যো কৰি তুলিছে আৰু আৰ্হ প্ৰতিবৰ্ত্ত কৰিছে।

প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:৫ পদত, "মহাবেলিন," "বশেষ," "তেওঁৰ ঘণনীয় বস্তুৰে ভৰা এটা সোণৰ পাত্ৰ আছিল।" এই স্পষ্টকৰণে তেওঁৰ ধৰ্মীয় কক্ষলাপ আৰু ইউথৰিষ্ট কপৰ বশেষ ব্যৱহাৰক লক্ষ্য কৰি লৈছে। যীচু খ্ৰীষ্ট শিকোৱা আৰু পৰিত্ৰ কৰা এই পৰিত্ৰ আচৰ অনুষ্ঠানৰ প্ৰতি তেওঁৰ অসন্মান। তেওঁক সমানে ইবশেষ শাস্তি লাভ কৰে। প্ৰথম ঈশ্বৰে ন্যয়ৰ ঈশ্বৰক ঐহিক দৈৱত তেওঁৰ বচিবৰ চিন্তা মানুহৰ আগত স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ পায়।

৭ পদ: "তেওঁ যিহেতু ইনিজি কমেইহি মণ্ডিত কৰি বলাই সী জী বনযাপন কৰিছে, সোঁমাদুখ আৰু দুখ দিয়ক। কয়িনো তেওঁ হৃদয়তকৈছে, 'মই বগী বহি আছোঁ মই কেনো বিধৱা নহয় আৰু মই কেনো দুখ দেখে নাপাম।'"

৭ পদত আত্মাই জী বন আৰু মৃত্যুৰ মাজৰ বিৰোধিতাক উজ্জ্বল কৰি তুলিছে। মৃত্যুৰ দুৰ্দশাই অস্পৃশ্য জী বনটো আনন্দায়, নৰিচৰ, তুচ্ছ নতুন সুখৰ সন্ধানত। পোপৰ বোমো "বেলিন"-এ বলাই সী জী বনকৰা কৰা ধন বচিৰিছিল। আৰু শক্তিশালী আৰু বজাৰপৰা ইয়াক লাভ কৰিবলৈ ই যীচু খ্ৰীষ্ট নাম ব্যৱহাৰ কৰিছিল আৰু এতিয়াও ব্যৱহাৰ কৰি পাৰব্যক্ষ্যক "অনুগ্ৰহ" হিচাপে বিক্ৰী কৰে। এইটো এটা সৰ্বশেষ যিটোৱে ঈশ্বৰৰ বচিবৰ ভাৱসাম্যত অৰ্হগুৰুভাৱে ওজন কৰে, যিটো এতিয়াই মানসিক আৰু শাৰীৰিক ভাৱপ্ৰয়শ্ৰুতি কৰিব লাগিব। এই ধন-সম্পত্তি আৰু বলাই সী বনিন্দ এই কথটোৰ ওপৰত নৰিচশীল যে যীচু আৰু

ত.ওঁৰ পঁ চনসিকলখে লী প্ৰজ্ঞা জে নী যত ত সনুজ্জট হই দুৰ্দ্ধা জী বনয পনকৰ্ছিলি
এইদৰে " য়নুজ্জা " আৰু " শংক " পোপৰ বোমো ন ক থলকি ধবন্ধু বু সকলৰ " ধন
আৰু বৰি সী ত " ব ঠ ই লয়।

প্ৰজ্ঞা বণামূলক ক কক্ষলা পৰ সময়ত বৰ্ণিলনে ত ইৰ হৃদয়ত কই ছে, " মই
বণীৰ দৰে বৰ্হি আছো, " যি য়প্ৰজ্ঞা শতি বাক্য ১৭:১৮ পদৰ " পৃথৱীৰ বজা সকলৰ
ওপৰত ত ইৰ বজ ত্ৰ " নিশ্চিতি কৰে। আৰু প্ৰজ্ঞা শতি বাক্য ২:৭ আৰু ২০ পদ
অনুসৰিত ইৰ " সংহাসন " ভ. টিকা নত (vaticinate = ভৱিষ্যদ্বাণী কৰ), বোমত। "
মই কেনো বধিৰা নহয় "; ত ইৰ সমী খ্ৰীষ্ট, যাব কইনা বুলি ত ই দাবী কৰে, ত.ওঁ
জী যাই আছ। " আৰু মই কেনো শংক দেখে নাপা মা " গীৰ্জাৰ বৰ্হিত কেনো
পৰিত্ৰণ নাই, ত ই নিজ বসকলো বৰি বোমী ক কয়। ত ই ইমানবৰ আওৰাইছে য়ে
অৱশ্যে ত ই বশ্বস কৰিবলৈ লৈছে। আৰু ত ই সঁচকৈ য়ে নিশ্চিতি য়ে ত ইৰ
বজ ত্ৰ ল চৰিদনৰ বা থে কৰি বা য়িছে ত ই ত বা স কৰি আহিছে, গৰ্ভক বোমক
" চৰিত্তা নগৰ " নাম দিয়া হোম না ইন? তদুপৰি পৃথৱীৰ পশ্চিমীয়া শক্তিৰ
সম্বন্ধত ত ইৰ নিজ কোম নৱী যন্ত ৰে অ স্পৃশ্য আৰু অ ক্সম বুলি বশ্বস কৰাৰ উচতি
ক বণ আছিল। নতুবা ত ই ঈশ্বৰ শক্তিৰ ভয় কৰা নাছিল য়িছে ত ই পৃথৱী ত.ওঁৰ
সেৱা আৰু প্ৰতি নিধি কৰা বুলি দাবী কৰিছিল।

৮ পদ: " এতে ক ত ইৰ মহমা বী বোম এদনিত আহবি মৃত্যু, শংক আৰু
দুৰ্দ্ধা ;

এই পদটোৱে ত.ওঁৰ সকলো ভাষাৰ অন্ত পালে ইছে " সয়েছে এদনিত ";
যদি না যীচুৱে মহমা ৰে উত্তৰ আহবি " তেওঁৰ মহমা বী আহবি " অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ শাস্তি
আহবি " মৃত্যু, শংক আৰু দুৰ্দ্ধা " আচলত ইয়াৰ বপৰীত কৰমত ক মবোম
সম্পন্ন হয়। আমি এদনিত ভোমত মৰি না য়াওঁ, গৰ্ভক, প্ৰজ্ঞাত, আধ্বতমিক "
দুৰ্দ্ধা " হৈছে জী বনৰ পৰি ঠ হৰে ৰাইপালে ৰ যিটো খ্ৰীষ্টন ধৰ্মীয় বশ্বসৰ
ভিত্তি। ত ৰ পিছত আমা ৰ ঘনিষ্ঠ, যাব লগত আমি পা ৰি ৰকি অনুভৱন্ত গবতৰ
কৰো, ত.ওঁলোক ৰ মৃত্যুৰ উপলক্ষ " শংক " পৰিধান কৰা হয়। আৰু শেত " মৃত্যু
" দোমী পা পী ক আঘাত কৰে, য়িছে ত " পা পৰমজ ৰ মৃত্যু ", বোম. ৬:২৩। " আৰু ই
জুই য়ে ভস্মীভূত হ'ব ", দনিয়েলে আৰু প্ৰজ্ঞা শতি বাক্যত পুনৰ বৃত্তি কৰা
ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক যোমণা অনুসৰি ত ই নিজকে ইমানব বোম জী ৰকডা লতজ্জা ই
দৈছে, অ ন্য যন্ত ৰ য়ে নিখঁত ঐ শক্তিৰ ন্য যত ত ই নিজকে ইজু ইত বনিষ্ট হৈছে। "
ক য়নো প্ৰজ্ঞা শক্তি লী, য়িছে ত ই ৰ চি ৰ কৰিলে "; প্ৰজ্ঞা ভন মূলক ক কক্ষলা পৰ

সময়তক থলকিবিশ্বসে যীচুৰ মাতৃমৰীকপূজা কৰিছে, যিয়েকে বলকোলাত ধৰি বখা
সৰু শিশু টিৰুপতহোৱাৰিওৱা হৈছিল। এই দৰ্শটোৱে আৱগতিকত ব্ৰহ্ম প্ৰকল
মানুহৰমনক প্ৰকাৰিত কৰিছিল। এগৰকী নাৰী, ভল, এগৰকী মাতৃ, ধৰ্ম বৰ্মান
আশ্বজ্ঞাৰী হৈ পৰিল। বৰ্নিত সোয়াসতফা ঘন্ট, আৰুত ইৰ বচিব কৰা থীষ্ট
মাত্ৰ সৰ্বাক্তমান ঈশ্বৰৰ মহিমাত প্ৰকাশ পা ইছে; আৰু যীচু থীষ্ট এই
ঐশ্বৰিক শক্তিয়ে, যিয়েত ইক মুখ খুলিছে, ত ইক ধৰ্মস কৰি পোৱা য়ত ইৰ প্ৰভাৰিত
বলসকলব্ৰহ্মশেধুমলক কৰাৰ ওচৰত ত ইক সমৰ্পা কৰে।

৯ পদ: “ আৰু পৃথিবীৰ সকলো বজা ই যিসকলে ব্ৰহ্মচৰ কৰি ত ইৰ লগত
বলি সী জী বনকটলে, তে ত্ৰিয়াত ইৰ জৰ্কা থকা ধোৱা দেখি ত ইৰ বৰে কন্দবি আৰু
কন্দবি। ”

পৃথিবীৰ বজা সকলে ব্ৰহ্মচৰ কৰি ত ইৰ লগত বলি সী জী বন যা পন কৰ ”
সকলৰ আচৰণ প্ৰকাশ কৰিছে। ইয়াৰ ভিতৰত আছে বজা, ৰাষ্ট্ৰপতি,
একনায়কত্বাদী, কথলিক ধৰ্ম সফলত আৰু কৰ্কালাপৰ লালনপালন কৰ
জাতিৰ সকলো নেত্ৰ আৰু যিসকলে চুড়ান্ত বচিবত বিশ্বমৰাৰ পালন কৰ
লোকসকলক হত্যা কৰাৰ সিদ্ধান্ত অনুমোদন জনাইছে। তেওঁলোকে “ ত ইৰ
ওপৰত কন্দবি আৰু কন্দবি, যো ত্ৰিয়াত তেওঁলোকে ত ইৰ জৰ্কা থকা ধোৱা দেখি। ”
স্পষ্টৰূপে পৃথিবীৰ বজা সকলে পৰিস্থিতি তেওঁলোকৰ পৰা পিছলি যোৱা দেখিছে।
তেওঁলোকে আৰু ককো শাসন নকৰে আৰু কৰল প্ৰভাৰিত ভুক্তগোপী সকলে
জ্বলাহোৱা বোম জ্বলাহোৱাটোহে প্ৰকাশ কৰে, যিবোৰ ঈশ্বৰীয় প্ৰকাশেধ
মৃত্যুদণ্ড আহিলা। তেওঁলোকৰ কন্দনে আৰু বলি পৰন্যযত্ৰ এইটোৱেই যো
তেওঁলোকক সৰ্বচ্ছ কক্ষত লৈ লৈ যোৱা সাংসাৰিকমূল্যসোধবোৰ হঠাত পতন
ঘটিছে।

১০ পদ: “ ত ইৰ যন্ত্ৰাৰ ভয়ত দুৰৈত থিয় হৈ তেওঁলোকে ক’ব, ‘হয়,
মহানগৰৰ বলি, শক্তিশালী নগৰ, এক ঘন্টত তোমাৰ বচিব আহিব’ ”

“চৰ্চিন্তা নগৰ ” মৰি যায়, জৰ্কা যায় আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলে বোমৰ পৰা
দূৰত্ব বজা ইৰখে। তেওঁলোকে এতিয়া ইয়াৰ ভগ্ন অংশ দৰহ’বলগীয়া হোৱাৰ
আশংকা কৰিছে। যি ঘটি আছে, সেয়াতে তেওঁলোকৰ বাবে এক বিশাল দুৰ্ভাগ্যৰ সৃষ্টি
কৰিছে: “ ধকা! ধকা! মহান নগৰ, বাবেলিন, ” দুখ দুৰবৰক পুনৰ্বৃত্তি কৰা হৈছে, “
ত ই পৰিত হৈছে, ত ই পৰিত হৈছে, মহান বাবেলিন। ” “ শক্তিশালী চহৰখন ! ”;
ইমানো শক্তিশালী যো ত ই থীষ্টন জাতিসমূহৰ নেত্ৰ সকলওপৰত নিজ ব্ৰহ্মৰ

দৰা পৃথৱীখনশা সনকৰ্ছিল ঈশ্বৰে নিন্দ কৰ এই সংযোগৰ বাবে ইৰজা যোডশ লুই আৰু তেওঁৰ অষ্ট্ৰিয়ান পত্নী মৰী-এণ্টোনিয়াটে তেওঁলোকৰ সম্বন্ধসকলৰ সৈতে গলিৰ্টেনলৈ গৈছিল যিসকল আত্মই যোগা কৰ মত, প্ৰক্ৰ শিত বক্য ২:২২-২৩ পদত "মহাব্ৰহ্মাণ "ৰ বৰ্ণি হৈছিল " এঘণ্টাৰ ভিতৰত তেমাৰ বঁচৰ আহিল "; যীচুৰ উত্তৰিত হাটো জগতৰ শাষৰ সময় চহ্নিত কৰিবলৈ আহিছে। শাষৰ পৰীক্ষাটোৱে প্ৰক্ৰ শিত বক্য ৩:১০ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰ প্ৰক্ৰী বী " এঘণ্টা " চহ্নিত কৰ্ছিল বিনুত যীচু খ্ৰীষ্ট বাবে ই যথেষ্ট হ'ব, সমগ্ৰ ব্ৰহ্মা নৰ পৰিস্থিতিটো ওলোট হ'বলৈ, আৰু এইবৰ, আক্ৰমিক অক্ৰ " এঘণ্টা " এই আচৰিতপৰিবৰ্তা আনিবলৈ যথেষ্ট হ'ব।

১১ পদ: " আৰু পৃথৱীৰ বৰ্ণকিসকলে তে ইৰ বাবে কন্দছে আৰু শোকে কৰে, কৰিয়নোকেমেও আৰু তেওঁলোকৰ মালক নিবিনোৱাৰে, "

এইবৰ আত্মই " পৃথৱীৰ ব্ৰহ্মসায়ীসকলক " লক্ষ্য কৰি লৈছে, বিশেষকৈ সমগ্ৰ পৃথৱীত জীৱিতসকলগেহুণ কৰ আমেৰিকা ব্ৰহ্মসায়িক আত্মক লক্ষ্য কৰি, যিটো ওপৰৰ ১৭ নং অধ্যায়ৰ অধ্যয়নত আলোচনা কৰা হৈছে। তেওঁলোকে ও " ত ইৰ বাবে কন্দ শোকে কৰে, কৰণ তেওঁলোকৰ মাল আৰুকেমেও কৰি নিবিনোৱাৰে ;" এই পদটোৱে কথলিক বিশ্বাসৰ প্ৰক্ৰী প্ৰক্ৰিয়াটোৱাকলৰ মৰমৰ অপৰধবোধক আগুৱলৈ ইন কৰে, যাৰ বাবে তেওঁলোকে শোকে কৰে, এইদৰে অক্ৰমাত্মিক স্মৰণ বাবে ইয়াৰ প্ৰক্ৰী তেওঁলোকৰ ব্ৰহ্মগিত মোহৰ সাৰ্থ্য দিয়া। যিহেতু ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ বঁপৰীত সংস্ৰবৰ কাম ঈশ্বৰে বোমান কথলিকপোপৰ অপৰধবোধক নিন্দ কৰিবলৈ আৰু বুজা সত্যসমূহ পুনৰুদ্ধৰ কৰিবলৈ উত্থাপন কৰিছিল যিটো তেওঁলোকৰ সময়ত পিটী বৰাড্ৰা, জন উইলফি, মাৰ্টিন লুথৰৰ দৰে প্ৰকৃত সংস্ৰবকসকলে কৰিছিল। ব্ৰহ্মসায়ীসকলেও তেওঁলোকে লালনপালন কৰা মূল্যবোধবোৰ চকুৰ সন্মুখত ছিন্দ্ৰিন হৈ থকাটো দুখেৰে দেখে, কৰিয়নো তেওঁলোকে কৰিলে নিজ ব্ৰহ্মসায়িক কৰ্মকাল পৰ জৰিয়তে নিজকে সমৃদ্ধ কৰাৰ আনন্দৰ বাবেহে জীয়াই থকা; ব্ৰহ্মসায় কৰাটোৱে তেওঁলোকৰ অস্তিত্ব আনন্দৰ সাৰাংশদৰ্শিত।

১২ পদ: " সেয়ে, ৰূপ বহুমলীয়া শিলি মুকুত, মহিলিনে বোডুনীয়া ৰচম বজ্জ, সকলোধৰণৰ মণি কঠ, সকলোধৰণৰ হাতীদঁত সকলোধৰণৰ অৰ্ঘ ব্ৰহ্মবহুল কঠ পিতল লোহা আৰু মাৰ্কাৰ সামগ্ৰী, "

বোমোন কথলিকমূৰ্তিপূজাৰী ধৰ্মৰ ভৰ্তি হ'চাপে পৰিগণিতহোৱা বৰ্ত্তিন
 সান্ধৰ তলকি ভুক্ত কৰাৰ আগত মই ইয়াত যীচু খ্ৰীষ্ট শিকোৱা প্ৰকৃত
 বিশ্বাসৰ এই বিশেষকথটোমনত পালে ইছো। তেওঁচমৰীয়ামহলাগৰকী ব্যাখ্যা
 কৰিছিল "মহলা," যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "মোক বিশ্বাস কৰ, সেইসময় আহি আছে
 যেতিয়া তুমি এই প্ৰকৃত বৰ যীচু লৈ মজাটিক উপাসনা কৰিবা। তুমি যি নিজ নিজ
 পূজা কৰ; আমি যি জনোৱা পূজা কৰোঁ, কিয়নো পৰিত্বে ইহুদী সকলোৰে ইহুইছে
 । কিন্তু সেইসময় আহি আছে, আৰু এতিয়া আছে, যেতিয়া সত্য উপাসক সকলো আত্ম
আৰু সত্যৰ প্ৰতি উপাসনা কৰিব, কাৰণ প্ৰতিযোৱে তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ
এনেকৈ ইটো বচিছে। এইদৰে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ কোনো বস্তুত বা বস্তুত
 প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ ই কৰিবলৈ মনৰ অৱস্থাৰ ওপৰত ভৰ্তি কৰি গঢ় লৈ উঠে।
 আৰু ফলস্বৰূপে এই প্ৰকৃত বিশ্বাস লোভী আৰু চোৰ জগতখনৰ বাবে বিশেষ
 আগ্ৰহৰ বিষয় নহয়, কাৰণ ই আধ্যাত্মিকভাৱে নিৰ্দ্ধাৰিত লোকসকলৰ বাহিৰে আন
 কোনো সমৃদ্ধ নকৰে। নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে ঈশ্বৰক আত্মত পূজা কৰে, সেয়েহে
 তেওঁলোকৰ চিন্তিত, কিন্তু সত্যতো, যাৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁলোকৰ চিন্তিত ঈশ্বৰে
 ইংগিত দিয়া মানদণ্ডৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত হ'ব লাগিব। এই মানদণ্ড নথকা সকলো
 বস্তুতেই মূৰ্তিপূজাৰী পৌত্তলিক ধৰ্মৰ এটা প্ৰকাৰ য'ত প্ৰকৃত ঈশ্বৰক মূৰ্তি
 হ'চাপে পৰিবেশন কৰা হয়। বিজয়ৰ সময়ত ৰূপা ৰক্ষি ন বোমো বিজয়ী দেশ সমূহৰ
 ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। আৰু ইয়াৰ ধৰ্মীয় উগমা সমূহৰ এটা বহুংগ শব্দিক মূলৰ
 আছিল যিটো প্ৰাচীন কালৰ প্ৰথম মহান সভ্যতা আছিল। আমাৰ যুগত পোপৰ পত
 আমি এই সকলো ঐতিহ্যপ্ৰকৃৰ ১২ জন পঁচনিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি নতুন "খ্ৰীষ্টান"
 "পৰিত্ৰ" সকলৰ সৈতে সংযুক্ত হোৱা দেখিবলৈ পাওঁ। কিন্তু, এই মূৰ্তিপূজাৰ
 প্ৰকাৰ নিন্দা কৰা ঈশ্বৰৰ দ্ৰষ্টীয় আজ্ঞাটোকে দমন কৰা লৈকে আগবাঢ়ি যোৱাৰ
 পিছত কথলিক বিশ্বাসে আনুৰূপিকদৰ্শনত খোঁৱি, অংকন কৰা বা দেখা দিয়া মূৰ্তি
 পূজা কৰা যী কৰি ৰখা। সেয়েহে তেওঁৰ কল্টৰ আচৰ অনুষ্ঠানত ই আমি এই
 খোঁৱি মূৰ্তিৰ পাওঁ যি বিবেক আকৰ্ষণ কৰি সান্ধৰ প্ৰয়োজন হয়; যি বিবেক
 সান্ধৰ তলকি থন ঈশ্বৰে নিজৰ ইউপস্থাপন কৰিছে: "... ; ... সোণ, ৰূপ বহুমূলীয়া
শিলি মুকুত, মহিলালিনে বোউনীয়া ৰচম ৰঙ, সকলো ধৰণৰ মাটি কাঠ, সকলো
ধৰণৰ হাতি দাঁতৰ সান্ধ, সকলো ধৰণৰ অৰ্জমূলফল কাঠ পতিল লোহা আৰু
মাৰ্কাৰ সান্ধ, ... "। " সোণ, ৰূপ বহুমূলীয়া শিলি, আৰু বহুমূলীয়া সান্ধ " "দনৰ
 পোপৰ ৰজা ৰুদ্ধা দেৱতা কৰ্মৰূপে জনা য। ১১:৩৮। তৰপিছত " বোউনীয়া

আৰু বঙ " প্ৰক্ৰম শতি বাক্য ১৭:৪ পদত বশ্য মহাবলিনকৰ পৰে পৰিহাৰ; " সোণ, বহুমলীয়াশালি আৰু মুকুত " ত ইৰ অলংকাৰ " মৰ্হিলিনিনে " ত ইৰ পৰিত্ৰৰ দাবীক বুজায় প্ৰক্ৰম শতি বাক্য ১৯:৮ অনুসৰি " কাৰণ মৰ্হিলিনিনে হৈছে পৰিত্ৰ লোকে সকলৰ ধৰ্মকি কৰ্ম । " উল্লেখ কৰা আনসা মগ্ৰীসমূহ হ'ল যিবোৰৰ পৰা ত ই নিজ বখোদিত মূৰ্তি তৈয়াৰ কৰে। এই বলীসী সামগ্ৰীসমূহে বহু থলকি মূৰ্তি পূজাৰীৰ উচ্চপ্ৰাণৰ ভক্তি প্ৰকাশ কৰে।

১৩ পদ: " দলচেনি মহল, মলম, গন্ধক, ধূপ, মদ, তেল, মৰ্হি আট, ঘঁহু গৰু, ভেড়া ঘোঁৰা, বথ, আৰু মানুহবশৰীৰ আৰু পৰাণ । "

" সুগন্ধ, ১ ৰাজ বলী ৪: ২০-২৮ অনুসৰি শিৰৰ বাবে নিৰ্ম্মিত প্ৰথম মন্দিৰ নিৰ্ম্মাতা দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমনৰ ৰাজত্বকালৰ ইংগিত দিয়া পুৰুষ আৰু সামগ্ৰী। এইদৰে আত্মই তেওঁৰ " মন্দিৰ নিৰ্ম্মাণৰ অবৈধ প্ৰক্ৰিয়াটোক নিন্দা কৰে ঈশ্বৰ " যিটো ত ই প্ৰক্ৰম শতি বাক্য ১৩:৬ পদত " নিন্দা কৰে " আৰু দান ৮:১১ পদত " ওলোট " কৰে। নিৰ্ম্মাতা, আৰু ঈশ্বৰ স্মৰ্তিক হত্য কৰা; চৰিত্ৰ নোনিজৰ বৰ্দ্ধকাল প আৰু মিত্ৰ ধৰ্মীয় অভিনয় কৰে।

সোঁৱৰণী : বাইবেল আৰু ঐশ্বৰিক চিন্তাৰাত " আত্ম " শব্দটোৰে
ব্ৰহ্মকৰ্ম ইয়াৰ সকলোদিশত, তেওঁৰ শাৰীৰিক শৰীৰ আৰু তেওঁৰ মানসিক মানসিক চিন্তাৰ, তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু ইয়াৰ অনুভূতিক বুজায়। " আত্ম "ক জীৱনৰ এটা উপাদান হিচাপে উপস্থাপন কৰা তত্ত্বটো, যিয়ে মৃত্যুৰ সময়ত শৰীৰৰ পৰা নিজকে বিচ্ছিন্ন কৰি তৰপৰা চিহ্ন কৰে, সোঁৱৰণি দৃষ্টিৰে পৌত্তলিক গ্ৰীক মূলৰা পুৰণি নিয়মত ঈশ্বৰে তেওঁৰ মানৱ বা পশু জীৱ " তেজ বসে তে আত্ম "ক চিনাক্ত কৰিছে: লেবীয়া ১৭:১০। ১৭:১৪: " কাৰণ সকলো মাংসৰ জীৱন হৈছে ইয়াৰত জে যিটো তাত আছা সেইবোৰ ইমই ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কলোঁ: তেমা লোকে কেনো মাংসৰত জনাথৰ; কৰিয়নো সকলো মাংসৰ জীৱন ইয়াৰত জে: যিয়ে ইয়াক খব, তেওঁক কাৰ্ট পেলোৱা হ'ব। " এইদৰে তেওঁ ভৱিষ্যতৰ গ্ৰীক তত্ত্বসমূহৰ বিপৰীত দৃষ্টিংগী গ্ৰহণ কৰে আৰু পৌত্তলিক সকলৰ মাজত জন্ম হ'বলগীয়া দৰ্শনিক চিন্তাসমূহৰ বিপৰীত বাইবেলৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ প্ৰস্তুত কৰে জনগোষ্ঠীসমূহ। মানুহ আৰু প্ৰাণীৰ জীৱন তেজৰ বৰ্দ্ধকৰীতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠে। শ্বসৰু দ্ধ হৈ ছৰ্টিৰ পৰা লাতেৰ হৈ পৰা তেজ মগজুৰে ধৰি ভৌতিক শৰীৰৰ উপাদান বোৰলৈ আৰু অৰ্জি জন যোগান ধৰা নাই, চিন্তাৰ সম্ৰম্ব। আৰু পিছৰটোৰ যদি অৰ্জি জন যুক্ত নহয়, তেন্তে চিন্তাৰ নীতি বন্ধ হৈ যায় আৰু এই

চূড়ান্ত পক্ষৰ পিছত একেৰাহেই জীয়াই নাথাকে; ঈশ্বৰৰ চৰিত্ৰ চিন্তিত মৃত " আত্ম " ৰ গঠনৰ স্মৃতিৰ বহিৰে ইয়াৰ ভৱিষ্যত "পুনৰুত্থান"ৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, কৰ্তৃত্বাত উইয়াক "পুনৰুত্থান" কৰিব বা, কৰ্তৃত্বাত উইয়াক "পুনৰুত্থাপন কৰিব", যদিহে হ'ব পাৰে, অনন্তজীৱনৰ বাবে " দ্বিতীয় মৃত্যু " ৰ নিৰ্দ্ধিষ্ট ধৰ্মৰ বাবে ।

১৪ পদ: “ তোমাৰ পৰণে যদি ফল আৰু ংক্ষ কৰিছিলি সো ইফল তোমাৰ পৰা নাহি যাই গৈছে, আৰু সকলো সুস্বাদু আৰু সুন্দৰ বস্তু তোমাৰ পৰা হৰাই গৈছে, আৰু তুমি সো ইবোৰ পুনৰনা পাৰা ”

পুৰুষ পদটোত ব্যখ্যা কৰা কথাখিনি নিশ্চিত কৰি আত্মই পোপৰ বোমৰ " ইচ্ছা "ক ইয়াৰ " আত্ম ", ইয়াৰ প্ৰকোভনমূলক আৰু প্ৰকৃত বক ব্যক্তিত্ব ওপৰত আৰোপ কৰে। গ্ৰীক দৰ্শনৰ উত্তৰাধিকাৰী কথলিক ধৰ্মই প্ৰক্ৰমে নতুন ভূমিতি আৱিষ্কাৰ কৰা জীৱজন্তু আৰু মানুহৰ ওপৰত আত্মৰ আৰোপ কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়া উত্থাপন কৰিছিল। আচলতে প্ৰক্ৰিয়াৰ উত্তৰ আছে; ই সৰ্বকাম সাধক কৰ্মীৰ বাহিৰেও ওপৰত নিৰ্ভৰশীল: মানুহৰ আত্মা নাই, বৰণতে ওঁ আত্ম ।

আত্মই প্ৰকৃত মৃত্যুৰ পৰিণতিৰ সাৰাংশ দৰ্শিত্ব কৰিছে যদিহে তেওঁ প্ৰতিফলিত কৰিছিল আৰু উপদেশত প্ৰকাশ কৰিছিল। ৯:৫-৬-১০। এই সৰ্বশেষ নতুন নিয়মৰ লিখনিত পুনৰবৃত্তি নহ'ব। সেয়েহে আমো সন্মত হ'বলৈ অধ্যয়নৰ গুৰুত্বদেখিবলৈ পাওঁ। ধৰ্ম হৈ " বেলিনে " চৰিত্ৰৰ বাবে " হুৰুৱাই পেলোব " ত ইয়াৰ আত্মই বচিব ফলবোৰ " আৰু " সকলো সুস্বাদু আৰু সুন্দৰ বস্তু " যদিহে তেওঁ ই শলা গলিছিল আৰু বচিছিল। কৰ্মত আত্মই এইটোও নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে: " আপোনা লোকে ৰাখা " ; বৰণ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো তেওঁৰ দৰে নহয়, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ভগবতৰ আগবঢ়োৱা আশ্চৰ্য্যৰ প্ৰকাণ্ড চৰিত্ৰ লৈ যিকোনো পাৰাৰ বাবে।

১৫ পদ: “ ত ইব দৰ্শন ধনী হোৱা এইবোৰৰ ব্ৰহ্মসংগীত সকলো ত ইব যন্ত্ৰাৰ ভৱতুদৰে তথ্য হ'ব, তেওঁলোকে বন্দবি আৰু শোকে কৰিব ”

১৫-১৯ পদত আত্মই " ত ইব দৰ্শন ধনী হোৱা ব্ৰহ্মসংগীত সকলক " লক্ষ্য কৰি লৈছে। পুনৰবৃত্তি এই অধ্যয়নৰ তিনিবিধ পুনৰবৃত্তি কৰা " এঘণ্টাত " বাক্যশতৰ ওপৰত গুৰুত্বদায়ক কথা প্ৰকাশ কৰে, লগতে " ধৰ্ম! ধৰ্ম! " চিঞৰটোৱেও নিখুঁততৰ প্ৰকটক। ঈশ্বৰে সেয়েহে জোৰ দিয়ে, ভৱিষ্যৎবাণী মূলক ঘোষণাৰ অপ্ৰত্যাখ্যান স্বৰূপক দৃঢ় কৰিবলৈ; এই শাস্তি ইয়াৰ সকলো ঐশ্বৰিক সিদ্ধান্ত সম্ভৱ হ'ব। ব্ৰহ্মসংগীত সকলো আৰম্ভ কৰা চিঞৰটোৱে প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:৮ পদত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো আৰম্ভ কৰা সত্ৰিকাৰ চিঞৰৰ প্ৰতিধ্বনি

দিয়ে: " মহান বৰেলি পত্ৰিতহঁছে পত্ৰিতহঁছে। " এই ব্ৰহ্মসায়ীসকলে দুবৰ পৰাই ত ইৰ ধ্বংসৰ সন্ধী হয়, " ত ইৰ য়ন্থাৰ ভয়ত। " আৰু তেওঁলোকে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ সৎ ক্ৰোধৰ এই ফলক ভয় কৰাটো সঠিক, কাৰণ ইয়াৰ ধ্বংসৰ বাবে অনুশোচনা কৰি তেওঁলোকে নিজকে ইয়াৰ শিৰ্ষিত ৰাখে, আৰু পাছলৈ ধ্বংস প্ৰক্ৰিয়াত অশান্তি বৰি হোৱা লোকসকলৰ হত্যাৰ বাবে মানৱীয়ক্ৰোধত ধ্বংস হ'ব। এই পদটোৱে আমা কৰোঁমান ক খলিকগী ব্ৰজই লাভ কৰা সফলত্ৰ ব্ৰহ্মত্বত বৰ্ণজয়িক স্বৰূপ বশিলাদায়িত্বৰ বিষয়সেচতেনকৰিতোলে। " ব্ৰহ্মসায়ী " সকলে বাশ্য আৰু ত ইৰ আটাইতকৈ বায়োনিষ্ঠুৰ আৰু নিৰ্ভীক সিদ্ধান্ত সম্বন্ধ কৰিছিল ক বল আৰু আৰু বসুত্ৰাত সমৃদ্ধিৰ বৃদ্ধত। ত ইৰ সকলো অৰ্হিগনীয় জোৰ-জবৰদস্তিৰ প্ৰতি তেওঁলোকে চকু মুৰ্দা দিলে আৰু ত ইৰ চূড়ান্ত ভগ্ন অংশীদাৰ হোৱাৰ যোগ্য। এটা ঐতিহাসিক উদাহৰণৰূপে বজা ফৰ্নসিছৰ সময়ত আৰু তেওঁৰ পিছত সংস্কৰৰ আৰম্ভৰ পৰা সংস্কৰবাদী বিশ্বাসৰ বিৰুদ্ধে খলিকবিশ্বাসৰ পক্ষ লোৱা পৰিছলোকে সকলৰ বিষয়ে।

১৬ পদ: " আৰু তেওঁলোকে ক'ব, হ'য়, হ'য়! মহিলিনে বোউনীয়া আৰু বজা বউৰ কাপোৰ পিন্ধ আৰু সোণ, মূল্যমান শিলি আৰু মুকুত্ৰ বসে জৰ্জৰিত মহান গৰখন।

এই পদটোৱে লক্ষ্য নিশ্চিত কৰে; " মহান বৰেলি মহিলিনে বোউনীয়া আৰু বজা বউৰ কাপোৰ পিন্ধ "; বজা সকলৰপোছা কৰাৰ, যিহেতু এই ক্ষমত তেই উপহাস কৰা বোঁমান সৈন্যসকলে যীচুৰ বন্ধু " বোউনীয়া " পোছাক তৰিছিল। তেওঁলোকে কল্যাণ কৰিব পৰা নাছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ কক্ষক বৰি অৰ্থ দিছিল এজন প্ৰযাশ চিত্ৰ বৰি হিচাপে যীচুৰ এই বং, বজা বোউনীয়াৰ বউৰ দৰা নিৰ্দ্ধাৰিত তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ পাপৰ বহক হৈ পৰিছিল, যিচিয়া ১:১৮ অনুসৰী " এঘণ্টা " বোঁমান, ইয়াৰ পোষ আৰু ইয়াৰ ধ্বংসৰ সকলক ধ্বংস কৰিবলৈ যথেষ্ট হ'ব, তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ মৃত্যু বোধ কৰিবলৈ অহা যীচু খৰীফল গৰ্ভৱময় প্ৰক্ৰিয়াৰ পিছত এই চূড়ান্ত পৰীক্ষাত তেওঁলোকৰ নিষ্ঠাই সকলোপাৰ্থক্য আনিব গৰ্ভক আৰু বিৰ্জিৰ পোষাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস আৰু তেওঁৰ ওপৰত তেওঁলোকে অভ্যস্ত হ'বলগীয়া নিৰপেক্ষ আস্থাক শক্তিশালী কৰিবলৈ কয় বশিষেভ ৰাজোৰ দিয়ে। দীক্ষাৰ দৰি মানুহে মাত্ৰ নিশ্চিত হ'ব পাৰিছিল যে এনে ধ্বংস " এক ঘণ্টাত " এক অলৌকিক আৰু সয়েছে ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যক্ষ হস্তক্ষেপ, চৰমে আৰু ঘৰোৰ দৰে। আমাৰ সময়ত যিহেতু মানুহে পাপৰ গৰাকি গ্ৰন্থ আয়ত্ত কৰিছে, তেতিয়াকথাটোকম আচৰিত।

১৭ পদ: “আবুসেইঐ ইলৈ যেনো সকলোৰ মানচলক নাৱকি আবুসা গবৰ
বক্ষাসায কৰা সকলোৱে দুৰৈ তথ্যই হৈ আছিলি”

এই পদটোৱে বশিষত্ৱ ব্ৰহ্মক কৰি লৈছে। “যিসকলে সাগৰক শোষণ কৰে,
পাইলট এই ঐ ইলৈ জাহাজ চলে। নাৱকিসকলে সকলোৱে নিজৰ দুৰত্ব বজাই
ৰখিছিল।” বজা সকলৰ নিজ কৰ্ম ধনী কৰাৰ ইচ্ছাৰ সুযোগ লৈছে পোপৰ গীৰ্জাই
নিজ কচহৰী কৰি তুলিছিল। ইয়াৰ আৱিষ্কাৰৰ সময়লৈ কোনোহে অজ্ঞাত দেশসমূহ
বিজয়ৰ সম্ভাৱনা আৰু নৃশংস প্ৰদান কৰিছিল যি তেতিয়াইয়াৰ কৰ্ম থলিক দাসকলোঁচ
খৰীদে। নামত জনসংখ্যাৰ ভয়ংকৰ হত্যাৰ গুড সংঘটিত কৰিছিল। মূলতঃ দক্ষিণ
আমেৰিকা আৰু জনোৱেলেক্ট্ৰছৰ নেতৃত্বত চলা বক্তৃতা অভ্যাসনত এনেকুৱাই
হৈছিল। এই ভূখণ্ডসমূহৰ পৰা কাঢ়িলোঁৱা সোণ ইউৰোপলৈ উভতি আহি কৰ্ম থলিক
বজা আবুসহযোগী পোপৰ পদক সমৃদ্ধ কৰে। তদুপৰি সাগৰীয় দশটোৰ ওপৰত
গুৰুত্ব দিয়াটোৱে মনত পোৱা ইদিয়ে। “সাগৰৰ পৰা উঠি অহা জন্তুটোৰ” “শাসন
বক্ষাসাৰ লগে লগে” নাৱকিসকল”ৰ সৈতে ইয়াৰ সংযোগ তেওঁলোকৰ উমৈহতীয়া
সমৃদ্ধিৰ বাবে শক্তিশালী হৈছিল।

১৮ পদ: “যেতিয়া তেওঁলোকে তেইৰ জৰ্জৰি থকা ধোঁৱা দেখি চিঞৰি ক’লে,
“এই মহানগৰখনকো নকোৱনগৰ আছিলি”

“মহানগৰখনকো ক’মেখন চহৰ আছিলি” নাৱকিসকলে। ইয়াৰ জৰ্জৰি
ধোঁৱা “দেখি চিঞৰি উঠিল। উত্তৰটো আছিল সহজ আৰু দূৰত: ক’মে নো আছিল।
ক’মেখনো চহৰেই ইমান ক্ষমতা ক’মে নো কৰি নাছিল। সাম্ৰাজ্যবাদী চহৰৰ
দৰে নাগৰিক তেতিয়া ৫৩৮ চনৰ পৰা ধৰ্মীয়। ৰছিয়াৰ বাহিৰে গোটোৰ প্ৰতিখন
দেশত কৰ্ম থলিক ধৰ্ম বিয়পি পৰিছে, য’ত পূৰ্ব অক্ষক্স বিশ্বাসে ইয়াক নাকচ
কৰিছিল। ইয়াক অধিবাসী জনোৱাৰ পিছতটোও ইয়াৰ বিৰুদ্ধে যুঁজিছিল আৰু ত্যাগ কৰি
কৰিছিল। বিনুত এতিয়াওই সমগ্ৰ পৃথিৱী আৰু ইয়াৰ শাখা সমূহ আমেৰিকা
আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াত আধিপত্য বিস্তৰ কৰিছে। বিশ্ব আগশাৰীৰ ধৰ্মীয়
প্ৰকটনস্থান, বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰবন্ধৰ পৰা দৰ্শনাত্মক আকৰ্ষণ কৰে। ক’মে নো
“প্ৰটিন ধৰ্মসংগ্ৰহ” চাবলৈ আহে, আন ক’মে নো তলৈ গৈ পোপ আৰু তেওঁৰ
ক’মে নো সকলৰ বাস্তৱ চাবলৈ যায়।

১৯ পদ: “তেওঁলোকে মূৰত ধূলি পোৱা ইবৰ্দ্দ ক’মে নো শোক কৰিলে আৰু
চিঞৰি ক’লে, ‘হায়া!’

এইটো তৃতীয় পুনৰ্বৰ্ত্ত য'ত পুৰুষ সকলো অৰ্ভবক্ষৰ্গ গোট খোৱা হৈছে, লগত নিখুঁতত ও "এক ঘণ্টাত, ই ধ্বংস হৈ গ'ল। " "সেই মহান গৰখ'ত সাগৰত জাহাজখৰা সকলোৱে ই নাজি বৰ্ধন-সম্পত্তি দ্বাৰা ধনী হৈ পৰিছে। " অৰ্ভযোগটো অৰ্ভ সম্পত্তি হৈ পৰে, সঁচকৈ য়পেপেৰ শাসন বৰ্ধন-সম্পত্তি জৰিয়তে হজে হাজৰ মাৰ্কিন সকলোৰে মলৈ পৃথিবীৰ ধন-সম্পত্তি আনি নাজিৰ সমৃদ্ধ কৰিছে। বোমো নাজিৰ চৰ্চিবৃত্তা মিত্ৰ নাগৰিকৰাজতন্ত্ৰ শক্তি, সশস্ত্ৰ শাখাই হত্যা কৰা বৰিষেয়ীৰ সামগ্ৰীৰ ভাগবতৰ কৰাৰ পৰাই সমৃদ্ধ লাভ কৰে। ঐতিহাসিক উদাহৰণ হিচাপে আমাৰ হাতত আছে "টোম্পলাৰ সকলৰ মৃত্যু, যাৰ সামগ্ৰী ফিলিপদ্য ফায়াৰৰ মুকুট আৰু বোমো নাজিৰ থলকি ধ্বংসৰ সকলৰ মাজত ভাগ কৰা হৈছিল। পিছলৈ "প্ৰক্টেৰ্গট "সকলৰ ক্ৰমতঃ এনেকুৱা হ'ব।

২০ পদ: "হে আৰু শতমো লোক পৰিত্ৰ, পঁচনি আৰু ভাববদী, আনন্দিত হোৱা, বৰ্ধনোঈশ্বৰে তোমো লোকক তেই বৰিচৰ কৰি প্ৰতিশোধ ল'লে। "

আত্মই স্বৰূপ বা সন্দিকলক আৰু পৃথিবীৰ প্ৰকৃত পৰিত্ৰ লোক সকলক, পঁচনি আৰু ভাববদী সকলক বোমো নাজিৰ বৰ্ধনত আনন্দিত হ'বলৈ আমন্ত্ৰা জনায়। সেয়েহে আনন্দটো তেই সত্য ঈশ্বৰ দাস সকলক সহ্য কৰা বা সহ্য কৰিব বৰিচৰ যন্ত্ৰ। আৰু দুখৰ সমানুপাতিক হ'ব, পৰিত্ৰ বিশ্বমবৰ প্ৰতি বিশ্বাসী শেষ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ ক্ৰমতঃ।

২১ পদ: "তেতিয়া এজন শক্তি শালী স্বৰূপত মহান মলিৰ শলিৰ দৰে শলি এটা তুলি লৈ সাগৰত পেলোৱা হৈছিল আৰু ক'লে, 'বাৰিলন সেই মহান গৰখন এনেদৰে হিংস্ৰ ৰূপে পেলোৱা হ'ব, আৰু আৰু পোৱা নাযাব। '"

বোমোৰ তুলনা "শলি"ৰ সৈতে কৰিলে তিনিটি ধৰণ পোৱা যায়। প্ৰথমতে, পোপাৰীয়ে চুখীয়াৰ সৈতে প্ৰতিযোগিতা কৰে, যিজনক নাজি ইদনত এটা "শলি" দ্বাৰা প্ৰতিৰূপিত কৰা হৈছে। ২:৩৪: "আপুনি হিত নহোৱাকৈ এটা শলি কাৰ্ভি উলিওৱা লৈকে তেই থকিল, আৰু মূৰটোৰে ভৰিত লোৱা আৰু মাৰ্ভিৰে আঘাত কৰি টুকুৰা টুকুৰ কৰি পেলোৱা। " বাইবেলৰ আন আন পদবোৰেও জেক ৪:৭; "মুখ্য কণোৰ শলি" গীতমালাত ১১৮:২২; মট ২১:৪২; আৰু পঁচনিৰ কৰ্ম ৪:১১: "যীচু সেই শলি যাটো তোমো লোক নিৰ্মাতা সকলোৰে গৰ্হ কৰিছিল, বৰ্ণিত যি মূল চুকত পৰিণত হৈছে। " দ্বিতীয় ধৰণটো হ'ল পঁচনি "পতিৰ"ৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱাৰ পোপোৰ দাবীৰ ইংগিত; "তেওঁৰ কৰ্মৰ সফলত আৰু তেওঁৰ কণোৰ সফলত"ৰ মূল কাৰণ, ঈশ্বৰে দনত নিন্দ কৰা কথাবোৰ। ৮:২৫। যিহেতু পঁচনি পতিৰ

কৱিত্ৰিয়াও খৰ্ষটন গীৰ্জাৰ মুৰব্বী নাছিল ৰকিয়নো এই উপাধটোনাজি ইযীচু খৰ্ষটন । পোপৰ " কণেশল " সয়েহে " মছি " ও। তৃতীয়টোপৰমৰশ পোপৰ ধৰ্মীয় দুৰ্গটোৰ নাম সম্ভৱ, তেওঁৰ "ৰোমৰ চণ্টে পটিৰ" নামৰ প্ৰতিষ্ঠিত বাৰ্চেলিৰ, যাৰ অৰ্থ ব্ৰহ্মবহুল নিৰ্মাণৰ ফলত "অনুগ্ৰহ" বৰ্ষীৰ ব্ৰহ্মস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়, যিয়ে তেওঁক সংস্কৰক সন্মদী মাৰ্টিন লুথৰৰ চকুত মুখ খুলি পালে লা। এই ব্ৰহ্মা ধৰ্মীয় ধৰণটোৰ লগত ওতঃপ্ৰতঃ জড়িত হৈয়েই আছে। ভাৰ্চেল নক্সমটোৰে কবৰস্মন হিচাপে ৰাকৰিছিল যদিও প্ৰকৃত পঁচনিপটিৰৰ অনুমানিক সমাধটো বসন্তত আছিল "চইমন পটিৰ দ্য মাজে চিয়াৰ", যিজন ইসুলা পিয়াছ নামৰ সাপদেৱত্ৰ বউপা সকাৰুপৰেহিত আছিল।

আমাৰ সময়লৈ উভতি আহোঁতে, আত্মাই ৰোমান " বাৰেল "ৰ বৰিদ্ধ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। তেওঁ ইয়াৰ ভৱিষ্যত ধ্বংসক " শলি " ৰ " মহান মলিশলি " ৰ প্ৰতিমূৰ্তি সৈতে তুলনা কৰিছে যিটো এজন " স্ক্ৰুদতে সাগৰত পলে ইদিয় "। এই দৃষ্টান্তে তেওঁ ৰোমৰ বৰিদ্ধ মৰ্থ ১৮:৬ পদত চিনাক্ত কৰা এটা অৰ্থযোগ আনিছে: " ৰনিত যিকোনোৰে মফে বশ্বাস কৰা এই সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালী বোম্বৰ কনো এজনক উজুৰি থৈছে, তেন্তে তেওঁৰ বাবা ভল হ'ব যদিহে তেওঁৰ জিহ্বিত মলিশলি ওলোমা ইথোৱা হয় আৰু তেওঁ সাগৰৰ গভীৰত ডুব যায়। " আৰু তেওঁৰ ক্ৰান্ত ই কৰলত তেওঁক বশ্বাস কৰা এই সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালী বোম্বৰ এজনকহে উজুৰি থোৱা নাছিল, বৰঞ্চ জনসমাগমক উজুৰি থৈছিল। এটা কথা নিশ্চিত হৈয়েই আছে: এবাৰ " ধ্বংস কৰিলে, ইয়াক আৰু কৱিত্ৰিয়াওপোৱা নাযায়। " ই আৰু কৱিত্ৰিয়াও ৰাকৰি নকৰে।

২২ পদ: " আৰু বীণাবাদক, বাণীবাদক, বাঁহী বজোৱা আৰু শাঙি বজোৱাৰ শব্দ তেনো লোকেৰ মাজত আৰু শূন্য নানা যাব;

তৰপিছত আত্মাই ৰোমৰ বাসিন্দাসকলৰ নিকৰিত আৰু আনন্দপ্ৰকাশ কৰা সংগীতৰ শব্দৰো উদগনি দিয়ে। এবাৰ ধ্বংস হ'লে তেওঁ আৰু শূন্য নানা যাব। আধ্বমিক অৰ্থ ইয়াত ঈশ্বৰৰ দূতসকলক ইংগিত দিয়া হৈছে, যাৰ কথা " বাঁহী বা শাঙি বজোৱা " সকলৰ সংগীতৰ শব্দৰ দৰে এক প্ৰকৃত ৰাৱে শূন্য গৈছিল মৰ্থিত দৃষ্টান্ত দিয়া এটা প্ৰতিমূৰ্তি । ১১:১৭। ইয়াৰ উপৰিও ই বৰক অৰ্ধৰাৱে অৰ্থৰিক্ত বোজাই কৰা শলীসকলে কৰা " শব্দ "ক উদগনি দিয়ে, ৰাকৰা এখন প্ৰাচীন চহৰৰ পৰা কৰলপেছাদাৰীৰ কক্ষল পৰা " শব্দ "হে আহিছিল যাৰ ভিতৰত " মলিশলিৰ শব্দ " যিবোৰ শস্যৰ দনা পৰিহালৈ ৰাকৰি আৰু কৰি, কটৰী আৰু

তৰোৱালৰ দৰে বৰ্টিব পৰা যন্ত্ৰ চোম কৰিবলৈ ঘূৰিছিল; এইটো, ইতিমধ্যে প্ৰটিন কলদীয়াবৰেলনত জে ২৫:১০ বজা ত

২৩ পদ: “ তোমা লোকেৰ মাজত পৰী পৰা পোহৰ জলিকিনাথ বৰি আৰুদৰা আৰু কইনা বৰা ততোমা লোকেৰ মাজত শূনা নাযাব বৰি যনোতোমা লোকেৰ বণিকসকল পৃথিবীৰ মহাপুৰ যআছিল আৰু সকলোজা ততোমা লোকেৰ মোহৰ দৰা প্ৰস্তাৰিত হৈছিল ”

“ লোমপৰ পোহৰ আপোমাৰ মাজত আৰু জলিকিনাথ বৰি ” আধ্যাত্মিক ভাষাত অটমই বোমক সতৰ্ক কৰি দিয়াযো ঈশ্বৰ মতে সত্যজা নবিলৈ ইবলৈৰ পোহৰ আৰুনা হৰি। জে. বৰপ্ৰতিমূৰ্তিৰে । ২৫:১০ পুনৰবৃত্তি কৰা হৈছে, বিনুত “ দৰা আৰু কইনা বৰী ত ” ইয়াত “ দৰা আৰু কইনা বৰা ত হৈ পৰে, যি ততোমা লোকেৰ মাজত আৰু শূনা নাযাব । ” আধ্যাত্মিকভাৱে এইবোৰ হৈছে খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ নিক্ৰান্তি মণ্ডলীয়ে হৰেৰ আত্মবোমক কৰা আহ্বানৰ মাত্ৰ। তেওঁলোকে ধৰ্ম্মভাৰি আৰু পৰিত্ৰণ পায়। এই সম্ভাৱনা চৰিদৰিৰ বাবে নাইকিয়া হৈ যাব, ইয়াৰ ধ্বংসৰ পিছত “ বৰণ ততোমাৰ বণিকসকল পৃথিবীৰ মহাপুৰ লোকে আছিল। ” পৃথিবীৰ মহাপুৰ লোকে সকলক প্ৰকাৰিত কৰাৰ জৰিয়তে হৰেবোমো নিজৰ বখৰলিক ধৰ্ম্ম পৃথিবীৰ বহু জনগোষ্ঠীলৈ সম্প্ৰসাৰিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ই তেওঁলোকে নিজৰ ধৰ্ম্মীয় বণিজ্য প্ৰতিনিধি হিচাপে ব্ৰহ্মহৰ কৰিছিল। আৰু ফলত “ আপোমাৰ মোহত সকলোজা তপ্ৰস্তাৰিত হৈছে। ” ইয়াত ঈশ্বৰে বখৰলিক মিছক “ enchantments ” বুলি বৰ্ণনা কৰিছে যিয়ে পোশা চকিয়া দুকৰ আৰু ইনীৰ পোতলিক বৰলি বৈশিষ্ট্য। এইটো সঁচা যে আনুষ্টানিক, পুনৰবৃত্তিলক সূত্ৰ আৰু অসাৰ পুনৰবৃত্তি ব্ৰহ্মহৰ কৰি বখৰলিক ধৰ্ম্মই সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ বাবে নিজৰ প্ৰকাশ কৰাৰ বাবে কম ঠাই এৰি দিয়া। তেওঁ তনেকৰ চফ্টও নকৰে, বৰণ তেওঁ দনত তেওঁক “ বৰিশী দেৱত ” বুলি কয়। ১১:৩৯ আৰু ইক বৰ তিয়াওদা সৰ্চিপোচনি পোহা নাই; “ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ভাইৰ পোপৰ উপাধিয়েহে তেওঁৰ ভাই বনহয়। তলৰ পদটোমো ইয়াৰ বৰণ উল্লখ কৰি।

পদ: “ আৰু বৰণত ইৰ মাজত বৰদী আৰু পৰিত্ৰলোকে আৰু পৃথিবীত বধ কৰা সকলোমো তেজপোহা গৈছিল ”

“... আৰু বৰণত ইৰ মাজত বৰদী আৰু স্নজকলৰ তেজপোহা গৈছিল”: কঠিন, অনমনীয় সংবাদে নহীনা আৰু নিষ্ঠুৰ, বোমো ইয়াৰ বৰি হোমো লোকেৰ তেজৰ মাজেৰে এটা পথ খোদিত কৰিছে। পোতলিক বোমৰ ক্ৰমতকো এই কথা সঁচা

আছিল বিনুত পোপৰ বোমৰ ক্ষততো , য'ৰ বিৰোধীসকলক বজা ই হত্যা কৰিছিল যিসকল ঈশ্বৰৰ জ্ঞানপ্ৰাপ্ত দাস আছিল যিয়ে ইয়াৰ পৈশাচিকস্বৰূপক নিন্দা কৰিবলৈ সাহস কৰিছিল। বহুমানক ঈশ্বৰে বক্ষা কৰিছিল যেনে ৱাল্ডা, উইলফ্ৰি আবুলথৰ; আনকি ছোমানো ছিল আবুত উলোফে বিশ্বাসৰ শব্দীদ হিচাপে, জুইকুৰ বক্ষা , খুঁটাৰ ফাঁচীৰ ওপৰত নিজৰ জীৱন শেষ কৰিছিল। ইয়াৰ বক্ষা নিশ্চিতভাৱে বন্ধ হোৱা দেখে বতৰিযক্ষণীমূলক সম্ভৱনাই স্বৰূপে বাসিন্দা আৰু পৃথিবীৰ প্ৰকৃত সন্তানকলকহে আনন্দিত কৰিব পাৰে। "... আবুপৃথিবীত বধ কৰা সকলোকে ": যিয়ে এই বচিব কৰে তেওঁ জনে তেওঁ ক'ব কৈছে, কাৰণ তেওঁ খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৭৪৭ চনত বোমৰ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পৰাই ইয়াৰ বক্ষা অনুসৰণকৰি আহিছে। শেষদিনৰ বিক্ষয়ণী পৰিস্থিতি হৈছে পৃথিবীৰ আনজনগোষ্ঠীৰ ওপৰত বিজয়ী আৰু আৰ্হিপত্য বিস্তাৰ কৰা পশ্চিমে বহন কৰা শেহতীয়া ফল। ৰাজতন্ত্ৰাদী আৰু তৰ পিছত গণৰাজ্যবাদী বোমো নিজৰ বশ কৰা পৃথিবীৰ জনগোষ্ঠীসমূহক গ্ৰাস কৰি পালে লা। এই সমাজৰ আৰ্হি ২০০০ বছৰৰ প্ৰকৃত আবুমাছি খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ আৰ্হি হৈয়েই থকাৰ লৈ। পৌত্তলিক বোমৰ পিছতপোপৰ বোমো খ্ৰীষ্টান শান্তিৰ প্ৰতিমূৰ্তি ধ্বংস কৰি মানৱতাপৰ সাই আৰ্হি কাঢ়িলে। গ'ল যিয়ে জনগোষ্ঠীসমূহৰ বাবে সুখ কঢ়িয়াই আনিব পাৰিলে হ'ল তেনে যীচু খ্ৰীষ্ট। শিষ্যপ্ৰকৃত মৰপোলালবিষেক বধক ন্যযয়ন্ত্ৰ প্ৰদান কৰি ই ধৰ্মীয় সংঘৰ্ষৰ পথ মুকলি কৰি দিলে যিয়ে মানৱতাক ভয়ংকৰ গণহত্যাৰ বী তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধলৈ লৈ গৈছে। বধৰ নিয়মটো সশস্ত্ৰ হৈছে লাকি গোটসমূহে ৰাজহুৱাভাৱে প্ৰদৰ্শন কৰাটো অযুক্তকৰ নহয়। ইছলামৰপৰা এই যুগ ১০৯৫ চনৰ ২৭ নৱেম্বৰত ক্লবমণ্ট-ফাৰাণ্ড পৰা দ্বিতীয় আৰ্কানে আবম্ভ কৰা কৰু ছেডকুদক্ষ পলমকৈ দিয়া সঁহাৰী।

প্ৰকাশ শিতি বা কথ্য ১৯ : যুদধী চুখৰীয়াৰ আৰম্ভণি

১ পদ: “ ইয়াৰ পিছত মই স্ক্ৰিপ্ট বহুত মানুহৰ এটা ডাঙৰ মাত শুনিলোঁ
'হলোঁ লুয়া পৰিত্ৰণ, মহিমা আৰু শক্তি আমাৰ বগৰ' ”

প্ৰকাশ ১৮ নং অধ্যায়ৰ পৰা আগবাঢ়ি গৈ, মুক্ত আৰু পৰিত্ৰণ পোৱা
মনোমীতসকলে নিজৰ স্ক্ৰিপ্ট বচিৰ পায়ে তেওঁলোকৰ নতুন স্ক্ৰিপ্ট স্বত্ব স্বক
চিহ্নিত কৰা "নতুন নাম" বহন কৰে। আনন্দ আৰু আনন্দই ৰাজত্ব কৰে আৰু
বিশ্বাসী স্ক্ৰিপ্টসকলে পৰিত্ৰণৰ বী ঈশ্বৰক উচ্চ কৰে। এই "ভবি" বহু
জনসমাগম প্ৰকাশ শিতি বাক্য ৭:৯ পদত উল্লেখ কৰা "কেনেদে গণনা কৰিব
নোৱাৰ ভবিৰ পৰা প্ৰথক। ই ঈশ্বৰ পৰিত্ৰ স্ক্ৰিপ্টসকলৰ সমাৱেশক
প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিত কৰা যিসকলে তেওঁৰ "মহিমা" ক উন্নীত কৰে ৪ পদত "২৪ জন
প্ৰচীন" দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত পাৰ্ৱৰ্তী নীৰ্ৱাচনসকলে উত্তৰ দিবা আৰু কেনে
কথা বোম্বৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ আনুগত্যনিশ্চিত কৰিব, কব: "আমনি" যাৰ অৰ্থ
হৈছে সঁচ কয়ৈ।

পৰিত্ৰণ, মহিমা, শক্তি "শব্দ দুটা বক্সৰ নিজৰ যুক্ত আছে। "পৰিত্ৰণ"
পাৰ্ৱৰ্তী নীৰ্ৱাচনিত লোকসকলক আৰু পৰিত্ৰ স্ক্ৰিপ্টসকলক দিয়া হৈছে যিসকলে
সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰক "মহিমা" দিছিল যিয়ে তেওঁলোকক বক্ষ কৰিবলৈ সাধৰণ
শত্ৰু বন্ধক কৰিবলৈ নিজৰ বগৰ শক্তি "শক্তি" ক আহ্বান জনাইছিল।

২ পদ: “ কৰিয়নো তেওঁৰ বচিৰ সত্য আৰু ধৰ্মক, কৰিয়নো তেওঁ সেই মহা
বাস্যক বচিৰ কৰিলে, যিয়ে ইব্ৰাহিমৰ প্ৰতি থকা কৰনিষ্ট কৰিলে, আৰু ইব
হুতত নিজৰ দাসসকলৰ জৰ্জৰিত শোণ ল'লে। ”

সত্য আৰু প্ৰকৃত ন্যায়ৰ প্ৰতিহতা গৰাকী নীৰ্ৱাচনসকল এতিয়া সম্পূৰ্ণৰূপে
সমুদ্ভূত আৰু প্ৰচলিত লাভ কৰিছে। ঈশ্বৰ পৰা বচিৰ্হন হৈ থকা মানৱত ইনিজৰ

অন্ধ মূৰ্খমতি ভৰিছিল যে ই নিজৰ ন্যায়ৰ মানদণ্ড কমেলা কৰি শেষৰ জনগোষ্ঠীবোৰক সুখ কঢ়িয়াই আনিব পাৰে; এই পছন্দৰ পৰা বৰল দুৰ্ঘটনাই ইহা লভৱান হৈছিল আৰু গংগৰিনৰ দৰেই ই মানৱত্বৰ সমগ্ৰ শৰীৰটো আক্ৰমণ কৰিছিল। ভুল আৰু দয়ালু ঈশ্বৰে "মহান বেলিন"ৰ বচিবত দেখুৱাইছে যে যিয়ে মৃত্যু ঘটাব তেওঁ মৃত্যু ভোগ কৰিব লাগিব। ই কমেও দুৰ্ঘটনৰ কাৰুণ্য বৰ্ণনাত ন্যায়ৰ কাৰুণ্য। এইদৰে যেতিয়াই আৰু দোষীক শাস্তি দিব নাজানতে তিয়ান্যয় অন্য়ত পৰিণত হয়।

৩ পদ: "আৰু তেওঁ লোকে দৰ্শিত্যৰ কাল, "আলো লুয়া"

প্ৰতিচ্ছাখিন বিন্য়নকিৰ, কাৰণ বোমেক ধ্বংস কৰা জুইৰপৰা ওলোৱা "ধোৱা" ইয়াৰ ধ্বংসৰ পিছত নোহোৱা হৈ যাব। "যুগৰ যুগ" যোঅনন্তৰ লবনীত কনিষ্ঠৰণ কৰা, যিটোৱে বৰল সৰু নীন আৰু শী আৰু স্মজ পৰীক্ষাৰ বজায়ীসকলক হতিন্ত কৰে। এই অৰ্ভিষ্কৰ্তিত "ধোৱা" শব্দটোৱে ধ্বংসৰ ইংগিত দিয়া আৰু "যুগৰ যুগ" অৰ্ভিষ্কৰ্তিটোৱে ইয়াক চৰিত্তা প্ৰক্ৰিয়া অৰ্ভিষ্কৰ্তি ধ্বংস দিয়া; ই আৰু কতিয়ও উৰ্ভবনোৱাৰে। আচলতে আটাইতকৈ বোয়া অৱস্থাত "ধোৱা" জীৱিত সকলৰ মনত উৰ্ভব পাৰে বক্তৃতা শত্ৰু বোমৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰে সম্ৰম কৰা এক গোঁৱৰময় ঐশ্বৰিক কাৰুণ্য স্মৃতি হিচাপে।

৪ পদ: "চোঁৱি জন্মপ্ৰটিন আৰু চৰ্জ নজী ৰজ নুজা তললৈ পৰি সিংহ সনত বহি থকা ঈশ্বৰক উপাসনা কৰি কাল, "আমো আলো লুয়া"

সঁচ কৈ যোৱা হৈছে প্ৰাংসা হওক! ... পৃথিবীৰ মুক্ত হোৱা আৰু বিধু দধই থকা জগতবোৰক একে লগকেওক। ঈশ্বৰ উপাসনা ত্ৰুমা কৰা হয়; তেওঁৰ বাবে এক নন্তৰে সংবৰ্ধিত বৈধৰু পা

পদ: "আৰু সিংহ সনৰপৰা এটা মাত আহিল "হে তেওঁৰ সকলোদাস, তেওঁক ভয় কৰা সৰু বৰ, আমা বগৈশ্বৰ প্ৰাংসা কৰা!"

এই মাতটো হৈছে "মাইক ল," যীচু খ্ৰীষ্ট, যি দুটা স্ক্ৰীয়া আৰু পাৰ্শ্ব অৰ্ভিষ্কৰ্তি যাব অধীনত ঈশ্বৰে নিজৰ সৃষ্টি আগত নিজৰ প্ৰকাশ কৰে। যীচুৱে কৈছে: "তোমা লোকে যি সকলোতেওঁক ভয় কৰিছিল," এইদৰে প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৭ পদৰ প্ৰথম স্ক্ৰীয়াতৰ বাৰ্তত প্ৰক্ৰিয়ানীয়া ঈশ্বৰ "ভয়"ৰ কথা মনত পোৱা হৈছে "ঈশ্বৰ ভয়" যো বৰল এটা জীৱৰ নিজৰ সৃষ্টিৰ প্ৰতি থকা বুদ্ধিমান মনোভাৱৰ সাৰাংশ হোৱাৰ্থে। যিজনৰ ওপৰত জীৱন আৰু মৃত্যুৰ ক্ষমতা আছে। বইবোলে ১ যোহন ৪:১৭-১৮ পদত শিকোৱাৰ দৰে: "সিদ্ধ প্ৰমাণে ভয়ক

বহিৰ কৰে": " তেওঁ যেনে কৈ আছে, আৰ্মিও এই জগততো। ইয়াত প্ৰথম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়, যাতো আৰ্মিৰ চিৰদিনত আস্থা ৰখোঁ। প্ৰথমত কোনো ভয় নাই, কিনি ত সিদ্ধ প্ৰথম ভয়ক বহিৰ কৰে; কৰ্মনো ভয়ৰ লগত শাস্তি জড়িত হৈ থকা, আৰু যি ভয় কৰে তেওঁ প্ৰথমত সিদ্ধ নহয়। " এইদৰে মনোমীত ব্ৰহ্মৰ্থে যি মানো ইষ্ট শ্ৰৱক ভালা পায় সি মানো ইতেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু তেওঁক ভয় কৰাৰ কাৰণো কম। মনোমীত লোক সকলক ঈশ্বৰে নীচ সকলৰ মাজেৰে, পঁচনি আৰু নম্ৰ শিষ্য সকলৰ দৰে, কিনি ত মহান লোক সকলৰ মাজেৰে ও মহান বজা নুবুখদনে চৰদৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। মানুহৰ মাজেৰে ইমানো ইমান নহওক কৰ্ম, স্বৰ্গাৰ্থ মান সৃষ্টিৰে ঈশ্বৰ আগত এজন বজা এজন দুৰ্দ্ধা প্ৰণী মাথোঁ, তৰ এক নিখুঁত উদাহৰণতেওঁৰ সময়ৰ এই বজা।

৬ পদ: " আৰু মই বহুত মানুহৰ মাজেৰে আৰু বহু জলৰ মাজেৰে আৰু প্ৰকৃতিত ধুমুহাৰ মাজেৰে শুনিলোঁ "আলোচনা কৰ্মনো আমাৰ স্বৰ্গাৰ্থ মান ঈশ্বৰ যিহেঁতাই ৰাজত্ব কৰে। "

এই পদটোৱে ইতিমধ্যে দেখা অৰ্হ ব্ৰহ্মৰ্থে একত্ৰিত কৰিছে। " বহু পানীৰ শব্দ " ৰ তুলনাত " বহু জন সমাগম কৰ্ম শক্তি বাক্য ১:১৫ পদত ইয়াৰ সৃষ্টিৰে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে। কথা কৈ " মাতবোৰ " ইমানো ই " বহুত " যো সোই বোৰক বোৰলগু এজা, " শব্দৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰি বজাত " " হোলেচনা কৰ্মনো আমাৰ স্বৰ্গাৰ্থ মান ঈশ্বৰ যিহেঁতাই ৰাজত্ব কৰে। " এই বৰেই প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ১১:১৭ পদত " স্পত্তা শক্তি " কৰ্ম চহ্নিত কৰিছিল: " এইদৰে কৈছিল হো স্বৰ্গাৰ্থ মান প্ৰকৃতি ঈশ্বৰ, যি আছে, আৰু যি আছিল আৰ্মি আপোনা কখনো দিওঁ, কৰ্মনো আপোনা বমহন শক্তি গ্ৰহণ কৰি ৰাজত্ব কৰিলে। "

৭ পদ: " আহক আৰ্মি আনন্দিত হওঁ আৰু আনন্দিত হওঁ, আৰু তেওঁক সন্মান কৰোঁ, কৰ্মনো মোৰ পোহৰি বৰিহ আছিল আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে নিজ কৰ্ম জু কৰিলে। "

" আনন্দ " আৰু " আনন্দ " সম্পূৰ্ণ পো ন্যয়, কাৰণ " যুদ্ধ " ৰ সময়তো সন্মান " মহিমা, " " কইনা, " প্ৰতি বমুক্ত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সমাৰোহে ইৰ " দৰ, " খ্ৰীষ্ট, " জীৱন্ত ঈশ্বৰ " মাইকী, " যাহো হো যো দিছে। তেওঁ লোক সকলো সন্মান বন্ধুৰ উপস্থিতিত মুক্ত হো আৰু যি চুখিষ্ট তেওঁ লোক একত্ৰিত কৰ " বৰিহ " ভোজ উদযাপন কৰি। " কইনা খনো নিজ কৰ্ম প্ৰকৃতি কৰিছে " কাৰণিক

বিশ্বসংগঠন বিশ্বসংস্কৃতি সংস্কৃতি নতুন কৰ সকলো ঐশ্বৰিক সত্য পুনৰুদ্ধৰকৰি। "প্ৰকৃতি" দীৰ্ঘদিনীয়া, ১৭ শতিকাৰ বৰ্ষীয় ইতিহাসৰ ওপৰত নিৰ্ভৰি, কৰ্মীত বশিষ্ঠক ১৮৪৩ চনৰ পৰা, অপৰিহাৰ্য্য পৰা বিভিন্ন পুনৰুদ্ধৰ ঐশ্বৰিক প্ৰকৃতি নীতিৰ আৰম্ভণি তৰিখ, অৰ্থাৎ নিৰ্ভৰিত প্ৰকৃতিগত সংস্কৰকসকলে পুনৰুদ্ধৰনকৰ সকলো সত্য। এই প্ৰকৃতিৰ সম্পূৰ্ণ শাষৰ বৰিষ্ঠ চিন্তা নতুন এডভেণ্টিজম কৰিছিল যিসকলে শাষলৈ ক'আৰু ইতিমধ্যে ২০২১ চনৰ আৰম্ভণিলৈকে ঈশ্বৰ আৰু যীচুৰ তেওঁলোকক দিয়া পোছৰৰ অনুমোদনতথ কৰিলা যেনিহামই তেওঁৰপোছৰৰ এই সংস্কৃতিগত লিখি আছে।

পদ : "আৰুত ইকপৰিষদ আৰুগা মহিলানিৰ পোষ পনিৰিলি দিয়া হ'ল ।

"মহিলানি" যেন "প্ৰকৃত শাষ" সন্ত সকলৰ ধৰ্মিক কৰ্ম" বুজায়। ঈশ্বৰ "ধৰ্মিক" বুলি কৈছে এই "কৰ্মৰ" ১৮৪৩ আৰু ১৯৯৪ চনৰ পৰা একেৰাহে আৰু ঐশ্বৰিক প্ৰকৃতি শৰ ফল / যদি ঈশ্বৰ তেওঁৰপ্ৰকৃত "সন্ত সকলৰ" ধৰ্মিক কৰ্ম "ক'আৰু শীৰ্ষক দিয়া, তেন্তে ইয়াৰ বিপৰীতে তেওঁ অতিশা পৰিছিল আৰু যীজিছিল যেনিহামই কৈছে তেওঁ ইয়াক ধৰ্ম কৰা নাছিল মই সন্ত সকলৰ শিৰিৰক, যাৰ "কৰ্ম" "অধৰ্মিক" আছিল।

৯ পদ : "আৰুসংস্কৃতি মনো ক'লা, লিখক ধন্য যিসকলকমে বপোলালিৰ বিহাৰ ভেজলৈ মাতি আনা হৈছে আৰু তেওঁ মনো ক'লা, এইবোৰ ঈশ্বৰ সত্য বক্য।"

এই ধন্য যীচুখ্ৰীষ্ট তেজ বনুত হোৱা পৰিত্ৰকলক প্ৰদান কৰা হয়, যাৰ অগ্ৰাণী সকলে দন. ১২:১২ (ধন্য সেইসকল যিসকলে ১৩৩৫ দিনলৈকে অপেক্ষা কৰে) ব'দৰ চিন্তিত আছিল যিসকল অগ্ৰাণী সকলক নিৰ্ভৰি আৰু প্ৰকৃতি ৭ৰ " ১৪৪,০০০ " বা ১২ X ১২ X ১০০০ দৰা প্ৰতি কৰি কৰা হ'ব। অনন্তৰ লৰাৰ বৰা স্ৰষ্টা প্ৰকাশ কৰাটো সঁচাকৈয়ে মহান সুখৰ কাৰণ যিয়ে এই সুযোগ লাভ কৰা সকলক ঐশ্বৰিকভাৱে "সুখী" কৰি। এই বশিষ্ঠাধিকাৰকৰ লাভান হোৱাৰ একমাত্ৰ কাৰক ভগ্ননহয়, কৰ্মীত পৰিত্ৰণৰ প্ৰকৃতি আমাক ঈশ্বৰ আৰু পৰিত্ৰাধিকাৰ আৰু নিন্দ কৰাৰ পিছত "দ্বিতীয় সুযোগ" হিচাপে আগবঢ়াইছে। পৰিত্ৰণ আৰু ভৱিষ্যতৰ স্ৰষ্টা আনন্দ প্ৰতিজ্ঞা আমাৰ বিশ্বসংগঠন যোগ্য ঈশ্বৰ মনো প্ৰতিশ্ৰুতি বুলি প্ৰমাণিত কৰা হৈছে কাৰণ তেওঁ স্মৃতিভাৱে নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰে। শাষলৰ পৰিষ্কাৰকাৰী বাবে এনে কিছুমান নিশ্চয়তৰ প্ৰকৃতি হ'ব, য'ত সন্দেহৰ স্থান আৰু নাথকা।

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে ঈশ্বৰৰ প্ৰকাশ শক্তি প্ৰকটজ্ঞপ্তি ওপৰত নিৰ্মিত বিশ্বাসৰ ওপৰত
নিৰ্ভৰ কৰিব লাগিব বৰণ যি লিখি হৈছে সেয়া প্ৰক্ৰমে কৰোঁৱা হয়। এই বৰণেই
বাইবেল পৰিত্ৰিশাস্ত্ৰ কৰোঁৱা হৈছে ঈশ্বৰৰ বাক্য।

১০ পদ: “ আৰু মই তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিলোঁ।
কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, 'চোৱা, তুমি যি তেওঁ নকৰোঁ, মই তেওঁৰ স্ৰষ্টা দাস আৰু
যীচুৰ সাক্ষ্য থকা তেওঁৰ ভাইসকলৰ ঈশ্বৰক উপাসনা কৰ।

ঈশ্বৰ যোহনৰ ভুলৰ শোষণ কৰি কথলিক বিশ্বাসৰ প্ৰকটি তেওঁৰ নিন্দা
আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰে, যিয়ে ইয়াৰ সদস্যসকলক এই ধৰণৰ জীৱপূজা শিকাই
কিন্তু তেওঁ প্ৰকট যিটো ধৰ্ম্মকো লক্ষ্য কৰিলে, যিয়ে ওৰোমৰ পৰা উত্তৰাধিকৰী
সূত্ৰ পোৱা পৌত্তলিক "সুস্কৰ দীন" ক সন্মান জনাই এই ভুল কৰে। তেওঁৰ লগত
কথা পত্ৰ স্ক্ৰিপ্তত জন নিঃসন্দেহ "গবেষণা", যি জন ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ ঈশ্বৰিক
মিছনৰ দায়িত্ব আছে যি জনে ইতিমধ্যে যীচুৰ "প্ৰতিনিধি" মাত্ৰ দাখিলে আৰু
মৰিয়মৰ ওচৰত উপস্থিত হৈছে। তেওঁ যি মানাই উচ্চ পদস্থ নহওক কিয়,
"গবেষণা"ই যীচুৰ দৰে এক নম্ৰতাৰ সাক্ষ্য দিয়ে। শেষ সময়ৰ শেষৰজ নৰিবেশী
এডভেণ্টিষ্ট নিৰ্দ্ধাৰিত হোৱালৈকে তেওঁক বলযোহনৰ " সহস্ৰেক" উপাধি দিব
কৰে। ১৮৪৩ চনৰ পৰা নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ লগত " যীচুৰ সাক্ষ্য " আছে, যিটোৱে
এই পদ অনুসৰি "ভৱিষ্যদগীৰ আত্ম"ক চিহ্নিত কৰে। কিছুমান এডভেণ্টিষ্ট
নিজ বক্তৃতি সাধন কৰি এই " ভৱিষ্যদগীৰ আত্ম "ক ১৮৪৩ চনৰ পৰা ১৯১৫
চনৰ ভতিবত প্ৰকৃত দূত এনেজি হোৱাটো সম্পন্ন কৰাৰ মত সীমা বদ্ধ কৰি
ৰখিছে। এইদৰে তেওঁলোকে নিজ ইয়ীচুৰ দিয়া পোহৰৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে।
কিন্তু " ভৱিষ্যদগীৰ আত্ম " হৈছে যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজত থকা প্ৰকৃত
সম্পৰ্ক ফলত হোৱা এক স্থায়ী উপহাৰ আৰু যিটো সৰ্বপৰি তেওঁৰ ঈশ্বৰত্ব
সকলোক বুজাবলৈ বাহিৰলৈ এজন দাসক মিছন অৰ্পণ কৰাৰ সিদ্ধান্ত ওপৰত
নিৰ্ভৰশীল। এই কামে ইয়াৰ সাক্ষ্য দিয়ে: "ভৱিষ্যদগীৰ আত্ম " এতিয়াও অতি
স্বৰ্ণ আৰু জগতৰ শেষলৈকে চলি থকা বিপাৰে।

১১ পদ: “ তেতিয়া মই স্ৰষ্টা মুকলি হোৱা দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, এটা বগা
ঘোঁৰা। আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহি থকা জনক বিশ্বাসী আৰু সত্যবুলি কৰোঁৱা হ'ল, আৰু
ধৰ্ম্মকিতৰে তেওঁৰ চিৰ কৰ আৰু বৃদ্ধ কৰে। ”

এই দৃশ্যত আত্মই আমাক পৃথিৱীলৈ লৈ যায়, " মহান কৰেলিন "ৰ চূড়ান্ত
বিজয় আৰু ধ্বংসৰ আগত। আত্মই সেই মুহূৰ্ত্তোৰে উদহৰণদৰ্শী ধৰিছে যেতিয়া

তেওঁৰ উত্তৰত অস্থৰলগে লগে গৰোৱময় খৰীয়াই পাৰ্শ্বৰি বদ্বৰী সকলৰ সন্মুখীন হয়। মহিমা মণ্ডিত যীচু খৰীয়াই ঈশ্বৰ তেওঁৰ অদৃশ্যত্বৰ পৰা ওলাই আহিছে: "স্বৰ্গ মূকলি হৈছে।" তেওঁ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:২ পদৰ "প্ৰথম ছীল"ৰ প্ৰতিমূৰ্তি, এজন অশ্বৰোহী হিচাপে, অৰ্থাৎ এজন নতুন হিচাপে দেখা যায়, যিয়ে "বগা ঘোঁৰা" "তুৰ্গ" "জয়ী আৰু জয় কৰিবলৈ" ৰাওনা হৈছে, যিটো তেওঁৰ শৰিৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি বশুদ্ধ্য আৰু পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰা চিহ্নিত। এই দৃশ্যত তেওঁ নিজ কৰ্ম দিয়া "বশ্বসী আৰু সত্য" নামটোৱে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১৪ পদত "লোকেৰীয়া" নামেৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা শেষৰ বৰখৰাৰ বহিকত এই কক্ষ সন্মান দিছে। এই নামৰ অৰ্থ হৈছে "বচিব কৰা লোক," যিটো ইয়াত নিখুঁতভাৱে নিশ্চিত কৰা হৈছে: "তেওঁ বচিব কৰে।" তেওঁ "নয়ৰ সৈতুঁজ" বুলি নিৰ্দিষ্ট কৰি আত্মাই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৬:১৬ পদৰ "আৰু ডেনৰ যুদ্ধ"ৰ মুহূৰ্ত্তো উদগনি দিয়ে, য'ত তেওঁ চৰিত্ৰ নবনত তত্ত্ব থকা অন্তৰ্য্য শৰিৰৰ বৰিদ্ধ্যুঁজ আৰু প্ৰথম কন্যাটোইন আৰু ৰোমান কথলিকপোপ সকলৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা "সূক্ষ্ম দৰ্শন" কৰ্ম দিয়া সন্মানৰ দ্বাৰা একত্বিত হয়।

১২ পদ: "তেওঁৰ চকু জুইৰ শিখা বদৰে আছলি আৰু তেওঁৰ মূৰত বহুতো মুকুট আছলি আৰু তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছলি যিটো তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনোৱে নাজা নছিলি।"

দৃশ্যটোৰ প্ৰসংগ জানি আমিবুজিব পাৰোঁ যে "তেওঁৰ চকু দুটা" "তুলনাত" "জুইৰ শিখা" তেওঁৰ ক্ৰোধৰ লক্ষ্য, ঐক্যদ্বন্দ্ব বদ্বৰী "যুদ্ধৰ বাবে সাজ" প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:৭-৯ ৰ পৰা, অৰ্থাৎ ১৮৪৩ চনৰ পৰা ল'বছে। "তেওঁৰ" লিখিত নাম যিটো তেওঁৰ বাহিৰে কোনোও নাজা নে" তেওঁৰ চৰিত্ৰত ঐশ্বৰিক স্বৰূপক সূচনা।

১৩ পদ: "আৰু তেওঁ তেজ বডুৱাই থোৱা বস্ত্ৰ পিন্ধিলি। তেওঁৰ নাম ঈশ্বৰৰ বাক্য।"

এই "তেজ তুডুৱাই থা বস্ত্ৰ" দুটা বস্ত্ৰ সূচনা কৰে। প্ৰথমটো হ'ল তেওঁৰ ধৰ্মিকতা, যিটো তেওঁ নিজ বনিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ মুক্তৰ বাবে নিজৰ "তেজ" বোৱাই লাভ কৰিছিল। বৰ্নিত তেওঁ বনিৰ্দ্ধাৰিত লোক সকলক বচাবলৈ তেওঁ স্বচৰ্ছাই কৰে এই ত্যাগৰ বাবে তেওঁ লোকৰ আক্ৰমণৰ বাবে আৰু অত্যাচাৰী সকলৰ মৃত্যুৰ প্ৰয়োজন। তেওঁৰ "কাপোৰ" "পুনৰ" তেজ" ৰে আবৃত হ'ব, বৰ্নিত এইবাৰ হ'ব তেওঁৰ শত্ৰুৰ কাপোৰ "ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ আওৰবদ্ধ্যৰসত ভৰি দিয়া" যিচিয়া

৬৩ আৰু প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৪:১৭-২০ অনুসৰী এই নাম "ঈশ্বৰ বাক্য" যীচুৰ পাৰ্শ্বীয় পৰিচৰ্চাৰ অৰ্হি গুৰুত্বপূৰ্ণ গুৰুত্ব আৰু তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পিছত পৃথিবীত আৰু স্ৰষ্টিৰ পৰা কৰ্মাগতভাৱে দিয়া প্ৰক্ৰম শৰ বিষয়ে প্ৰক্ৰম শ কৰে। আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা আছিল ঈশ্বৰ নাজি ইপাৰ্শ্বীয় ৰূপতলুৰ ইথৰ। তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিতসকলে লাভ কৰে তেওঁৰ চলি থকা শিষ্যই ব্ৰহ্ম পোৱা শিৰিৰ আৰু হৰুৰ শিৰিৰ মাজত সকলোপাৰ্শ্বক্ৰম সৃষ্টি কৰিব।

১৪ পদ: "স্ৰষ্টি থকা সৈন্যসাহিনী বোম্বে বগা ঘোঁৰাত উঠি তেওঁৰ পিছত পিছগৈল।"

প্ৰতিমূৰ্তিটো গণেশ্বৰময়, বশুদ্ৰৰ "বগা" ঈশ্বৰ শিৰিৰ আৰু তেওঁৰ অসংখ্যবিশ্বসী স্ৰষ্টিতৰ পৰিত্ৰৰ বৈশিষ্ট্য। "মহিলিনিনে" যতে ওলোকেৰ "ধৰ্ম্মিক" আৰু বশুদ্ৰ মবোম্বে প্ৰক্ৰম শ কৰে।

১৫ পদ: "আৰু তেওঁৰ মূখৰপৰা এটা চেম্ৰ তৰোৱাল ওলাই গ'ল, যাত তেওঁ জাতিবোম্বেক আঘাতকৰিব আৰু তেওঁলোকেৰ দগুৱা তেওঁলোকেক শাসনকৰিব;

"ঈশ্বৰ বাক্য" যাবে ইবেলেকবুজা ইছিল তেওঁৰপৰিত্ৰ "বাক্য" যিয়ে তেওঁৰ শিষ্যসমূহ সংগ্ৰহ কৰিছিল যিয়ে নিৰ্ধাৰিতসকলক তেওঁৰ ঐশ্বৰিক সত্যত পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। তেওঁৰ উত্তৰিত অহাৰদীনা "ঈশ্বৰ বাক্য" "চেম্ৰ তৰোৱাল"ৰ দৰে আহে তেওঁৰ বিদ্বতী, বিতৰ্কিত, আৰু যুক্তিবিদী শত্ৰু ক্ৰমত্ব দিবলৈ, তেওঁৰ শায়েনিৰ্ধাৰিতসকলৰ তেজবোম্বে বলাই সাঙু। তেওঁৰ শত্ৰু ৰুকসে "তেওঁ তেওঁলোকে লোকেৰ দগুৱা শাসন কৰিব" এই অৰ্হি ব্ৰহ্মক্ৰমটোকে আলাপিত কৰে যিয়ে প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ২:২৭ অনুসৰী জয়ী হ'বলগীয়া নিৰ্ধাৰিতসকলে কৰা বিচাৰৰ কামকোবুজায়া প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১৪:১৭ৰ পৰা ২০ পদত "ভিনটেজ" বুলি কেম্ৰা ঈশ্বৰীয় প্ৰতিশোধৰ পৰিকল্পনা ইয়াত পুনৰনিৰ্ধাৰিত কৰা হৈছে। এই বিষয়বস্তুত ইছা তৰ্কিতকৰা হৈছে। ৬৩ য'ত আত্মাই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে যে ঈশ্বৰ তেওঁৰ লগত কেমো মানুহনোহোম্বে কট অকলমে মকৰে। কৰণ ইতিমধ্যে স্বৰূপে লৈ যোম্বে নিৰ্ধাৰিতসকলে বিদ্বতীসকলক আঘাতকৰা নাটকৰ সন্ধ্যা নহয়।

১৬ পদ: "তেওঁৰ পোছাক আৰু উৰতলখি আছিল বজা সকলৰবজা আৰু প্ৰক্ৰম সকলৰ প্ৰক্ৰম।"

"কামপোম্বে" যাজী ৰবক্ৰম বুজা য'আৰু "তেওঁৰ উৰ" যতে তেওঁৰ শক্তি আৰু শক্তিৰ ইংগিত দিয়ে, কৰণ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বৰিৰণ হ'ল তেওঁ এজন আৰোহী হিচাপে দেখে দিয়ে, আৰু ঘোঁৰাত থিয় হ'বলৈ মানুহৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ "উৰ"ৰ পোশী বোম্বে

পৰীক্ষিত বথ হয় আৰু কৰিয়াটো সম্ভা বা নহয়। ৰাইজ বহিচপতে ওঁৰ ভাৰমূৰ্তি অতীতত উল্লখযোগ্য আছিল যদিহে তেওঁৰ যুঁজৰ সকলো এই ৰূপটোৱেই আছিল। আজি আমাৰ হাতত এই প্ৰতিচ্ছবিখনৰ প্ৰতীকীত বাকী আছে যদিহে আমাৰ ককয় যা আৰোহীজন এজন শিক্ষক যদিহে অশ্বৰোহী "ঘোঁৰা"ৰ প্ৰতীকীত মানুহৰ এটা দলক আৰ্হিপ্ৰতিষ্ঠাপন কৰে। যীচুৱে যিটোত উঠিছে, সেইটোৱে বৰ্ত্তমান সমগ্ৰ পৃথিৱীত সঁচৰিত হৈ থকা তেওঁৰ মনোমীতলোকে সকলৰ বিষয়ে। তেওঁৰ নাম "ৰজা আৰু প্ৰকৃৰ প্ৰকৃ" পৃথিৱীৰ ৰজা আৰু প্ৰকৃৰ অন্তৰ্গত আদেশৰ অধীনত থকা তেওঁৰ প্ৰিয় নিৰ্মাণিত সকলৰ বাবে প্ৰকৃত সন্মতিৰ বিষয় গঠন কৰে। এই বিষয়টো স্পষ্টকৰণৰ যোগ্য। পাৰ্থক্য ৰাজত্ব আৰু ঈশ্বৰৰ অনুমোদন দিয়া নীতিৰ ওপৰত ৰচনা কৰা হোৱা নাছিল। সঁচকৈ যি, ঈশ্বৰে ইস্যাকক অনুমতি দিছিল, ইয়াৰ অনুৰোধ অনুসৰি পৃথিৱীত এজন ৰজা বদৰৰ শাসন কৰিবলৈ, মই উদ্ধৃত দিছোঁ, "অন্য জাতিসমূহৰ দৰে" পৌত্তলিক যদি সেই সময়ত আছিল। ঈশ্বৰে কবুল তেওঁলোকে দুফট হৃদয়ৰ অনুৰোধৰ প্ৰতি সঁচৰীজনা হৈছিল। ৰাণ পৃথিৱীত ৰজাৰ শ্বৰ্ষজ্ঞান কবুল এজন "ঘণনীয়া" সত্য যদিহে। "য'ত বীজ সঁচ নাই তে ইচপায়" আৰু যি জন ঈশ্বৰক চিনি পায় তেওঁ নিজকে সংস্কাৰ কৰিবলৈ নিজৰ লোকে দৰা উফৰাইপালে বুলি পোষণ কৰে। যীচুৱে উপস্থাপন কৰা আৰ্হিটোৱে পৃথিৱীত মুখ, অজ্ঞান আৰু দুফট লোকে সকলো প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ প্ৰবণ কৰা আৰ্হিটোকে নিন্দা কৰে। ঈশ্বৰৰ স্বৰ্গীয় জগতত নতুন জন্ম তেওঁলোকে সকলৰ সন্মতি, আৰু তেওঁ তৰপৰাই তেওঁৰ সকলোমহিমালভ কৰে। নিখুঁত সুখৰ চৰকাৰ ঈশ্বৰে তেওঁ আছ, ৰাণ কনোমো জীৱই সতীৰ্থ মানুহৰ বাবে কষ্ট নাপায়। তেওঁৰ গৌৰৱময় প্ৰতিষ্ঠাপনত যীচুৱে দুফট ৰজা আৰু প্ৰকৃ সকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আহে, আৰু তেওঁলোকে দুফটক ধ্বংস কৰিবলৈ আহে, যিটো তেওঁলোকে তেওঁলোকে ৰাজত্ব লাভ ঈশ্বৰিক অধিকাৰ বুলি দাবী কৰি তেওঁৰ বুলি কয়। যীচুৱে তেওঁলোকে শক্তিৰ বাবে এনে নহয়, কবুল তেওঁলোকে বাবেই নহয়, তেওঁলোকে অন্তৰ্গত ন্যায় প্ৰদান কৰা মানৱতৰ জনসাধাৰণৰ প্ৰতিও। এইটোৱেই হৈছে "প্ৰতিভাৰ দৃষ্টান্ত"ৰ ব্যাখ্যা যিটোত বৰ পিছতপূৰ্ণ আৰু প্ৰকাণ্ড কৰা হয়।

সংঘাতৰ পিছত

১৭ পদ: "আৰু মই এজন স্ৰষ্টাৱত স্ৰষ্টাৰ থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। তেওঁ আৰু শব্দমাজত উঠি থকা সকলো চৰাইক উচ্চৈস্বৰে চিঞৰি ক'লে, "আহ, ঈশ্বৰৰ মহাভোজ লগৈটে থোৱা।"

যীচু খ্ৰীষ্ট " মা ইকল " সূক্ষ্ম প্ৰতিমূৰ্ত্তি আহে, ঐশ্বৰ্য্যিক পোছৰৰ প্ৰতীক, সম্ৰাট কনষ্টাণ্টাইন প্ৰায় কৰা বৰ্ষিম দৰ্শনৰ পৰিবৰ্ত্তাক ন্যযয প্ৰদান কৰা সূক্ষ্ম দেৱত কপূজা কৰা মিত্ৰ খ্ৰীষ্টানসকলৰ বৰিদ্ধ যুঁজি বলাই খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ সৈতে তেওঁলোকৰ মথমুখত তেওঁলোকে আৱিষ্কৰ কৰিব যো জীৱিত ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ সূক্ষ্ম দেৱত তকৈ অধিক ভয়ংকৰ জোকাৰে মাতৰে যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসভোজী চৰাইৰ এটা গোট মাতিছে।

দৰ্শন : ইয়াত আকনৌ এবাৰ আঙুলিয়াই দিব লাগিব যে বৰ্দ্ধিত সকলে সচেতনভাৱে আৰু স্বচ্ছ ই সোঁৰ দেৱত কপূজা কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, বৰ্দ্ধিত তেওঁলোকে এই কথাটোকে তুচ্ছ কৰা কৰা যো ঈশ্বৰৰ বাবে তেওঁলোকে সাপ্তাহিক বৰ্ষিমৰ বাবে সন্মান জনোৱা প্ৰথম দিনটোকে ইয়াৰ অতীতৰ পৌত্তলিক ব্ৰহ্মহৰা দগধৰি থা। ঠিক তেনেদৰে তেওঁলোকৰ পছন্দই পৃথিৱী সৃষ্টি আৰম্ভৰ পৰাই তেওঁ প্ৰতিষ্ঠা কৰা সময়ৰ কক্ষৰ প্ৰতি এক বহুত্ব বজ্জ প্ৰকাশ কৰা। ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ অক্ষত ঘূৰ্ণাৰ দৰা চহ্নিত দিন গণনা কৰা। তেওঁৰ লোক ইস্যয়েলৰ বাবে কৰা হস্জুপত তেওঁ সপ্তহৰ কক্ষৰ কথা মনত পালে ইছলি ইয়াৰ নাম দি সপ্তা দিনটোকে "বৰ্ষিমৰ" বুলি কোৱা হৈছিল। বহুত বৰ্ষিম কৰা যো তেওঁলোকৰ আনুজিকতৰ বাবে তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ দৰা ধৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হ'ব পাৰে। ঈশ্বৰে সপ্তাহৰ প্ৰকাশ কৰা সত্যক বিতৰ্ক কৰা সকলৰ বাবে আনুজিকত বা বৰ্ষিমৰ কোনো মূল্য নাই। তেওঁৰ সত্যই হৈছে একমাত্র মানদণ্ড যিয়ে যীচু খ্ৰীষ্ট স্বচ্ছমূলক বলদিনত বৰ্ষিমৰ দৰা মলিনৰ অনুমতি দিয়ে। ব্ৰহ্মগত মত মতসৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰে শুনানাই বস্তুৰ নিদিয়ে, বাইবেলে যিচিয়া ৮:২০ পদৰ এই পদটোকে দৰা এই নীতিক নিশ্চিত কৰিছে: " বৰ্দ্ধিত আৰু সূক্ষ্ম প্ৰতি ! যদি তেওঁলোকে এইদৰে কথা নকয় তেন্তে লোকসকলৰ বাবে কোনো ভাৱ নহ'ব। "

ঈশ্বৰে দুটা " ভাৱ " প্ৰকৃত কৰা: " মৰে পোলাৰি বৰিহ ভাৱ " যাৰ অৰ্থ সকলো জো ইনিৰ্দ্ৰাতি লোকসকল ব্ৰহ্মগতভাৱে, যিহে সাধাৰণিকভাৱে তেওঁলোকে " কইনা " কপ্ৰতি নিৰ্দ্ধাৰ কৰা। দ্বিতীয় " ভাৱ " ভয়ংকৰ ধৰণৰ আৰু ইয়াৰ হিত ধৰাৰী কৰল চৰি, শগুন কণ্ডৰ, ঘৰি আৰু প্ৰজাতিৰ অন্বন্য প্ৰজাতিৰ " চৰাই "।

১৮ পদ: " যত মই বজাসকলৰ মাংস সোপত সকলো মাংস আৰু শক্ৰশালী লোকসকলৰ মাংস ঘোঁৰাৰ মাংস আৰু তবহ লোকসকলৰ মাংস আৰু সকলো মানুহৰ মাংস মুক্ত আৰু দস, সুৰ আৰু ডাঙৰ আদিৰ মাংস থা বপাৰো। "

সকলো মানৱজাতিৰ ধ্বংস হোৱাৰ পিছত পৃথিৱীৰ তলত মৃতদেহবোৰ
ৰখিবলৈ কোনো নাথাকিব আৰু জেৰ ১৬:৪, "সিহঁত পৃথিৱীত গমেৰৰ দৰে ৰৈযি
পৰি।" আহবাত্মা মসি ইসমগৰ পদটোৰ চিৰি পাঁচ ঠাইয়ে আমাক শিখাইছে যে ঈশ্বৰে
তেন্তে অৰ্জি পৰিচালনা কৰিব লাগিব যি ভাগ্য সংৰক্ষা কৰে: "তেন্তে ঈশ্বৰে
আবশ্বত হৈ মৰিব তেন্তে ঈশ্বৰে চকুলোৰ কবৰ দিয়া নহ'ব; তেন্তে ঈশ্বৰে পৃথিৱীত
গমেৰৰ দৰে হ'ব; তেন্তে ঈশ্বৰে তবোৰলৈ আৰু দুৰ্ভিক্ষ দিয়া বিনষ্ট হ'ব; আৰু
তেন্তে ঈশ্বৰে মৃতদেহবোৰ আৰু শব্দৰ ই আৰু পৃথিৱীৰ জন্ম থকা হ'ব।" এই ১৮
পদত আত্মাই উপস্থাপন কৰা গণনা অনুসৰি কোনো মানুহ মৃত্যুৰ পৰা সাৰি নাযায়।
মোৰ মনত আছে যে "ঘোঁৰা" বোলে জে কৰাত তেন্তে ঈশ্বৰে নাগৰিক আৰু ধৰ্মীয়
নতেন্তে বনোৱাৰে থকা জনগোষ্ঠীবোৰৰ প্ৰতীক। ৩:৩: "যদি আমি ঘোঁৰা বোৰ
মুখত বটটো ৰখোঁ যাতে সিহঁতে আমাৰ আজ্ঞা পালন কৰে, তেন্তে আমি সিহঁতৰ
গেটেই শৰীৰটোৰে নাবিদেশ দিওঁ।"

১৯ পদ: "আৰু মই দেখিলোঁ যে জন্ম, পৃথিৱীৰ বজা আৰু তেন্তে ঈশ্বৰে
সৈন্য হিনীক ঘোঁৰাত বহা জনবৰিদ্ধ আৰু তেন্তে ঈশ্বৰে বৰিদ্ধ যুদ্ধ কৰিবলৈ
একত্ৰিত হ'ল।"

আমি দেখিছোঁ যে "আবশ্বত উন্নয়ন" আধুনিক আছিল আৰু পৃথিৱীত
ইয়াৰ দৰিদ্ৰতা আছিল যি চুখীয়া শস্যবসকলো প্ৰকৃত দাস মৃত্যুৰ আদেশ দিয়া।
এই স্ৰষ্টাৰ যি চুখীয়া উত্তৰ অংশৰ আগতে ইলোৱা হৈছিল আৰু বৰিদ্ধী সকলে
নিজৰ পছন্দৰ বিষয়ে নিশ্চিত হৈছিল। কিন্তু ইয়াৰ বলবৎ হোৱাৰ সময়ত আকাশ
মুকলি হৈ ঐশ্বৰিক প্ৰকাশিত হৈছিল। লোৱা খৰিট আৰু তেন্তে ঈশ্বৰে সৈন্য হিনীক
প্ৰকাশ কৰিলে। তেতিয়াৰ পৰা আৰু কোনো সম্ভৱ যুদ্ধ নাছিল। ঈশ্বৰ
আবশ্বতৰ সময়ত কোনো যুদ্ধ কৰিব নাহে। আৰু বৰফল হৈছে প্ৰকাশিত বৰফ
৬:১৫ৰ পৰা ১৭ পদলৈ যি প্ৰকাশ কৰা হৈছে: "পৃথিৱীৰ বজা, মহাপুৰুষ সৈন্য
সেনাপতি ধনী, শক্তিশালী, প্ৰজাতি দাস আৰু প্ৰজাতি মুক্ত মানুহ গৃহ আৰু
প্ৰবৃত্তিৰ শিলতলক ইথৰি। আৰু তেন্তে ঈশ্বৰে প্ৰকৃত আৰু শিলবোৰ কৰিলে, আমাৰ
ওপৰত পৰি, আৰু যিজনৰ মুখৰ পৰা আমাক লুকুৱাই ৰখা।" সিংহ সনতবহি আছে
আৰু মোৰ পোৱালিৰ কৰণৰ পৰা আহিলি আৰু শেষ প্ৰকট হৈ উত্তৰ হ'ল:
বৰিদ্ধী সকলে বধ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে নিৰ্ধাৰিত সকলক;

২০ পদ: "আৰু সেইজনী তেন্তে আৰু তেন্তে ঈশ্বৰে আগতনি কৰা মজি
ভাব দীকলৈ যোৱা হ'ল, যাৰ দৰে তেন্তে পশুৰ পোৱালি সকলক আৰু তেন্তে ঈশ্বৰে

পূজা কৰা সকলক প্ৰশংসা কৰিলে। দুয়কৈ জীৱিত অৱস্থাত চলি থকা বেজীৰ
জীৱিত পালেহি হ'ল। "

ধন্য দিয়া! আত্মাই আমাক শেষ বচিবৰ চূড়ান্ত ভাগ্য প্ৰকাশ কৰা যত্ন
গ্ৰহণ কৰিছে। ইয়াক " জনুত আৰু মৰিছে ভাববোঁ , " অৱ্শ্য ১৯৯৪ চনৰ পৰা মৰিছে
এডভেণ্টিষ্টকলে যোগদান কৰা কথলিক ব্ৰিষ্টাম আৰু প্ৰটেষ্টেণ্ট ব্ৰিষ্টাম
পাপী সকল নিশ্চিন্তভাৱে শেষ বচিবৰ পিছত এই পদটোৱে আমাৰ সৃষ্টিৰ
গ্ৰন্থৰ সিদ্ধান্তৰ ব্ৰিষ্টামক অৱশ্যে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে। ই প্ৰকৃততে দিয়া
আৰু প্ৰতিটি বৰ্ণিত দোষী ভুক্তিগ্ৰন্থীৰ মাজৰ পাৰ্থক্য প্ৰতিষ্ঠা কৰা বৰণ
ত উল্লেখ নকৰা বৰণৰ বাবে দিয়া বৰ্ণ। ধৰ্মীয় প্ৰকাশন সকলক " জীৱিত অৱস্থাত
জীৱিত পালেহি হ'ল " বৰণ প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৯ অনুসৰি উল্লেখ পৃথকীৰ
পূৰ্বমহীলা সকলক " জনুত চিনি " ক সন্মান কৰিবলৈ উচিত নিৰ্দিষ্ট যাব শাস্তি ঘোষণা
কৰা হৈছিল।

২১ পদ: " আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা ঘোঁৰাত বহা জনবতৰোৱালে
অৱশ্যে সকলক বধ কৰা হ'ল;

এই " আন " সকল অধীষ্টান বা অধীষ্টানী মানুহ যিয়ে আন্তৰ্জাতিক
আন্দোলন অনুসৰণ কৰিছিল আৰু খ্ৰীষ্টান ধৰ্মীয় বিদ্বেষী সকলে কৰা বৰ্ণ
বিস্তৃতিত ভাৱে জড়িত হৈছে। সাধাৰণ ব্ৰহ্মসমা মানিছিল যীচু খ্ৰীষ্টই ঢালি
দিয়া তেজৰ ধৰ্মকিতৰ দৰা আৱতন হৈছে বাবে তেওঁলোকে খ্ৰীষ্ট উত্তৰ
অৱপৰা বচি নাথকা বৰ্ণিত তথ্য পিও " তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালখন "।
দৰা প্ৰতিটি তেওঁৰ বাক্যৰ দৰা হ'ল কৰা হয়। সত্য গ্ৰন্থৰ আৱিষ্কাৰ
প্ৰকৃতিৰ দৰা এই পৰ্যন্ত সত্য হৈছে। শেষ বচিবলৈ আহিব বৰ্ণিত বিদ্বেষ
স্বৰ্ণীয় মহান ধৰ্মীয় অপৰাধী সকলৰ বাবে সংৰক্ষিত " জীৱিত " ত দীক্ষা
মন্ত্ৰৰ দুখ-কষ্ট সন্মুখীন হ'ব। মহান সৃষ্টিৰ গ্ৰন্থৰ মহান বচিবক বৰ্ণিত
সন্মুখীন হৈছে পিছত তেওঁলোকে হঠাৎ বৰ্ণিত হ'ব।

প্ৰকাশ শিত বা ক্য ২০:

সপ্তম সহস্ৰাব্দৰ হাজাৰ বছৰ

আবুশে ফাচিৰ

চয়ত নৰা স্ত

১ পদ: “ আৰু মই এজন স্ৰষ্টাৱতক স্ৰষ্টা পৰা না মতি হুদে থলি, তেওঁৰ হতত অগা ধৰাৰ আৰু এটা ডাঙৰ শিকলি আছিল। ”

" এজন স্ৰষ্টাৱত " বা ঈশ্বৰ দূত " স্ৰষ্টা পৰা " পৃথিবীলৈ না মতি আহে, যি, মানুহ আৰু প্ৰাণীৰ সকলো ধৰণৰ স্ৰষ্টা জীৱৰ পৰা ব্ৰহ্মত, ইয়াত ইয়াৰ নাম " অগাধ " গ্ৰহণ কৰে যিয়ে ইয়াক আদীপুস্তক ১:২ ত চিহ্নিত কৰে। " চৰী " এই নৰি জা ভূমিলৈ প্ৰস্থানে মুকলিৰ বন্ধ কৰে। আৰু " তেওঁৰ হতত ধৰা বখ " মহান শিকলি " টোকা বজা যযা এজন জীৱক সোই নৰি জা ভূমিত শিকলিৰে বন্ধ বখ হ'ব যিখন তেওঁৰ বগা বতপৰিগত হ'ব।

২ পদ: “ তেওঁ আজগৰ সোই বুঢ়া সাপ, যি চয়তন আৰু চয়তন ধৰিলে আৰু তেওঁক হাজা ববছৰ বব বন্ধ বখিলে। ”

চয়তন, " বদ্বয়ী স্ৰষ্টাৱতক চিহ্নিত কৰা অৰ্ভিষ্কৰিণে ইয়াত পুনৰ উদ্ধৃত কৰা হৈছে। তেওঁৰ বদ্বয়ী চৰিত্তই সৃষ্টি কৰা দুখ-কষ্ট তেওঁৰ অৰ্ভিষ্কৰিণে দয়াত্ৰি কথ মনত পলে ইদিয়ে আৰ্হিপত্ৰী লসকলমা নুহৰ ওপৰত জা পদীয়া দুখ-কষ্ট আৰু শাৰীৰিক আৰু নৈৰিক যন্ত্ৰা তেওঁৰ প্ৰবৰণ আৰু প্ৰবৰ বৰি হৈছিল বৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ দৰে ইদুষ্টি আছিল। " ডবগন " হিচাপে তেওঁ পৌত্তজিক সাম্ৰাজ্যৰ বোমত শাসন কৰিছিল আৰু " সাপ " হিচাপে পোপৰ খৰীষ্টন বোমত শাসন কৰিছিল বিনুত সংস্কৰৰ সময়ত মুখ থুলা দিয়া হৈছিল তেওঁ পুনৰ সশস্ত্ৰ কথলিক আৰু প্ৰক্টেষ্টিগট লীগ আৰু চতুৰা লুইৰ " ডবগনেড " সকলে সোৱা আগবঢ়ো " ডবগন " হিচাপে আচৰণ কৰিছিল। আৰু সৰ্বকস্ৰষ্টাৱত শৰিৰৰ পৰা " চয়তন " একমাত্ৰ জীৱিত শেষ বচিবত তেওঁৰ প্ৰযশ্চিতি মৃত্যুৰ বব অপেক্ষ কৰি, তেওঁ আৰু " হাজা ববছৰ " জীয়াই থকাৰ বচিছিল হৈ, কোনো জীৱৰ সৈতে কোনো সংস্পৰ্শ নহোৱা কৈ, পৃথিবীত যিখন পৃথিবীত নৰি বৰ আৰু থলী মৰু ভূমিৰ বৰণ বতপৰিগত হৈছে, য'ত বৰলপৰি যোৱা মৃতদেহ আৰু মানুহ আৰু জীৱজন্তু হাড় ববসৰ্তি আছে।

নৰি জা পৃথিবীত অগাধৰ অগাধৰ প্ৰক্ৰম শতিকা ৯:১১ ৰ ধৰ্মসকৰী।

৩ পদ: “ আৰু তেওঁ তেওঁক অগাধৰ ততপলে ইদিলে, আৰু তেওঁক বন্ধ কৰি দিলে, আৰু তেওঁৰ ওপৰত মৰোৱা মাৰিলে, যাত তেওঁ হাজা ববছৰ শেষ নহোৱা লৈ বজা ত্ৰিবেশক আৰু পৰত বগা নকৰে;

দীয়া প্ৰক্ৰম্ভটো নীখিত, চয়তনক নৰ্জা পৃথৱীত এনে এটা আৱৰণৰ তলত ৰখা হৈছে যিয়ে তেওঁক স্ক্ৰগ্ৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ বাধা দিয়ে; যাতে তেওঁ নিজৰ সেই মানৱীয়নীতিৰ সীমা বদ্ধতাৰ অধীনত পায় যাৰ ক্ষতি তেওঁ কৰিছিল বা উৎসাহিত কৰিছিল। আন জীৱ আৰু শী স্ক্ৰগ্ৰ দূত আৰু নিজৰ পাল পাৰ্শ্ব স্ক্ৰগ্ৰদাত হোৱা মানুহৰো তেওঁৰ ওপৰত, অৰ্থাৎ যীচু খ্ৰীষ্ট পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ আৰু প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰা স্ক্ৰগ্ৰ । বিনুত তেওঁৰ অৱস্থা আৰু ব্যোহা হৈ পৰিছে কাৰণ তেওঁৰ আৰু কোনো সংগ নাই, ফলস্বৰূপে মানুহও নাই। স্ক্ৰগ্ৰ অৰ্থাৎ " জাতিবোৰ " যিবোৰ এই পদটোৱে "পৃথৱীৰ" উল্লেখ নকৰাকৈ উল্লেখ কৰিছে। এই কাৰণে যে এই জাতিবোৰৰ মুক্ত হোৱা সকল সকলোৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত স্ক্ৰগ্ৰ আছে। এইদৰে " শংখল " ৰ ভূমিকা প্ৰকাশ পায় ই তেওঁক পৃথৱীত অকল আৱৰ্চিছন হৈ থকা বুলি ধৰা কৰে। ঈশ্বৰৰ ৰক্ষাটো চয়তন " হাজাৰ বছৰৰ বাবে কাৰণ ৰত থকাৰ " যাৰ শেষত তেওঁ মুক্ত হ'ব , দ্বিতীয় পুনৰুত্থানত পুনৰুত্থান হোৱা দুই মৃতকৰ সৈতে প্ৰকাশ আৰু সংস্পৰ্শ পাব, চূড়ান্ত বচিবৰ " দ্বিতীয় মৃত্যু "ৰ বাবে, পৃথৱীত যিটো তেতিয়া কক্ষিকৰ বাবে, পুনৰ জনবসতি পুৰাই হ'ব। তেওঁ পুনৰ নিন্দা কৰা বিদ্বেষী জাতিসমূহৰ প্ৰকাশ কৰি মুক্ত কৰা পবিত্ৰ স্ক্ৰগ্ৰদাত আৰু মহান বচিবৰ যীচু খ্ৰীষ্ট বিৰুদ্ধে যুঁজিবলৈ অসাৰ প্ৰচেষ্টা চলাব।

মুক্ত হোৱা লোক সকল দুইটা লোক ৰাখি ৰখাৰে

৪ পদ: " আৰু মই সিংহাসন দেখিলোঁ, আৰু তত বহি থকা সকলক বচিব কৰাৰ অধিকাৰ দিয়া হ'ল। আৰু মই দেখিলোঁ, যিসকলে যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ বাবে মূৰ কাট পালে হৈছিল আৰু যিসকলে পশু বা তেওঁৰ প্ৰক্ৰম্ভটো পূজা কৰা নাছিল তেওঁলোকৰ কপালত বা তেওঁলোকৰ হাতত তেওঁৰ চিনি পোৱা নাছিল আৰু তেওঁলোকে জীয়াই থকা খ্ৰীষ্ট সৈতে হাজাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। "

" সিংহাসনত বহি থকা সকলৰ " বচিব কৰাৰ ৰাজকীয় ক্ষমতা " " আছে। " ৰজা " শব্দটোৱে ঈশ্বৰে দীয়া অৰ্থাৎ বুজিবলৈ এইটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ চৰ্চাৰ্হি। এতিয়া, তেওঁৰ ৰাজ্যত, যীচু খ্ৰীষ্ট " মা ইকল "ত, ঈশ্বৰে পৃথৱীৰ পৰা মুক্ত হোৱা তেওঁৰ সকলো মানৱ সৃষ্টিৰ সৈতে তেওঁৰ বচিবৰ ভাগ কৰে। পৃথৱী আৰু স্ক্ৰগ্ৰ থকা দুইটাকলৰ বচিবৰ সামূহিক আৰু ঈশ্বৰৰ সৈতে ভাগ কৰা হ'ব। এইটোৱে ই হৈছে মুক্ত নৰ্জাতিক সকলৰ ৰাজত্ব একমাত্ৰ দিশ। ডাৰ্মনিয়ন নৰ্জাতিক সকলৰ এটা শ্ৰেণীৰ

বাবে সংৰক্ষিত নহয়, বিনুত সকলোৰে বাবে সংৰক্ষিত, আৰু আত্মই আমাক সঁাৱৰাই দিয়াযে পৃথিৱীত পাব হৈ যেনো সময়ছোৱাত প্ৰথম ভয়ংকৰহত্যাৰ বী নিক্ষেপন হৈছিল যিবোৰে তেওঁ উদ্ধৃত্তি দি উদগনিদিয়ে: "যীচুৰ সৰ্বস্ব বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ বাবে মূৰৰ কাৰ্চি পেলোৱা লোকসকলৰ আত্ম"; পোনে তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন আছিল। এইদৰে আত্মই বোমান পৌত্তলিক ধৰ্মৰ বলি হৈয়া খ্ৰীষ্টানসকলক উদগনিদিয়ে আৰু ৩০ চনৰ পৰা ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত সৰ্ব্বশেষ হৈ থকা অসহিষ্ণু বোমান পোপৰ বিশ্বাসক উদগনিদিয়ে। তৰ পিছত তেওঁ প্ৰথম শতিকাৰ ১৩:১১-১৫ পদৰ "পৃথিৱীৰ পৰা উঠি অহা জনুৱাটোৱে" মৃত্যুৰ ভাবুকি দিয়া শেষ নিক্ষেপিত জনক লক্ষ্য কৰি লয়, পাৰ্থক্য সময়ৰ শেষ ঘণ্টাত; ২০২৯ চনৰ ভিতৰত বসন্ত প্ৰথম দিনটো লৈকে যিটো ২০৩০ চনত নিস্তৰ-প্ৰক্ষৰ পূৰ্ব হ'ব।

প্ৰথম শতিকাৰ ১১:১৮ পদত "সপ্তম শতিকা"ৰ ঘোষণা অনুসৰি, "মৃতকৰ বচিব কৰাৰ সময় আহি পৰিছে," আৰু এই পদত উল্লেখ কৰা "হাজাৰ বছৰৰ" সময়ৰ উদ্দেশ্য এইটোৱেই হ'ব ঈশ্বৰৰ আৰু শী অনন্ত জলত প্ৰকাশ কৰা মুক্তিপ্ৰপত্তাকলৰ বৃত্তি। তেওঁলোকে দুইটো মানুহ আৰু পত্ৰিত আৰু শী স্ক্ৰিপ্তত সকলৰ "বচিব" কৰিব লাগিব। পোনে ১ কৰিন্থীয়া পদত ঘোষণা কৰিছে। ৬:৩: "তোমা লোকে নাজানানে যে আমি স্ক্ৰিপ্ততৰ বচিব কৰিম? আমি এই জীৱনৰ বিষয়বোৰ আৰু কৰ্মানবচিব কৰিম?"

পৰিত্ৰাৰ্থীৰ বাবে দ্বিতীয় পুনৰুত্থান

৫ পদ: "হাজাৰ বছৰ শেষ নহোৱালৈকে বাকী মৃত লোকসকল জীৱিত নহ'ল। এইটোৱেই প্ৰথম পুনৰুত্থান।"

ফাঁদৰ পৰা সাৱধান হওক! "হাজাৰ বছৰ শেষ নহোৱালৈকে বাকী মৃত সকল পুনৰ জীৱিত নহ'ল" বাক্যটোৱে এটা বন্ধী গঠন কৰে আৰু ইয়াৰ পিছত যি অৰ্ধবিক্ষৰ্ত "এইটো প্ৰথম পুনৰুত্থান", উল্লেখ কৰা "হাজাৰ বছৰৰ" আৰম্ভণিতে পুনৰুত্থান হোৱা খ্ৰীষ্ট প্ৰথম মৃত লোকসকলৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে। বন্ধীটোৱে ইয়াৰ নাম নোহোৱাকৈই দ্বিতীয় "পুনৰুত্থান"ৰ ঘোষণা উদগনিদিয়ে যি দুই মৃতকৰ বাবে সংৰক্ষিত হৈ আছে যিসকলক "হাজাৰ বছৰৰ" শেষত শেষ বচিব আৰু "জীয়াৰ গন্ধকৰ হৃদ"ৰ মৃত্যুদণ্ডৰ বাবে পুনৰুত্থান হ'ব; যিয়ে "দ্বিতীয় মৃত্যু" সম্পন্ন কৰে।

৬ পদ: "প্ৰথম পুনৰুত্থানত যি জনৰ অংশ আছে, তেওঁ ধন্য আৰু পৰিত্ৰ।"

এই পদটোৱে ঈশ্বৰৰ প্ৰকাশ শিত ধৰ্মিক বচিবৰ সাৰাংশ অতি সহজ ভাৱে উল্লেখ কৰিছে। ধন্যত্ৰ প্ৰকৃত মনোমীতলোকে সকলক উদ্দেশ্য কৰা হয় যিসকলে "হাজ ববছৰ" আৰম্ভতি "খৰীষ্ট মৃতসকলক পুনৰুত্থানত" অংশগ্ৰহণ কৰে। তেওঁলোকে বচিবত নাহিবকিন্তু ঈশ্বৰে সংগঠিতকৰা বচিবত নিজ ইচ্ছা বৰ হ'ব, স্ৰষ্টা, "হাজ ববছৰ"। "হাজ ববছৰ" যোমতি "ৰজত্ব" কৰিলে বচিব কক্ষল পৰ "ৰজত্ব" আৰু এই "হাজ ববছৰ" ৰ মাজতে সীমা বদ্ধ। অনন্তজালত প্ৰকাশ কৰি নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে "দ্বিতীয় মৃত্যু" কভয় বা কষ্ট পাব নালাগে, কৰণ ইয়াৰ বিপৰীতে, তেওঁলোকে হে বচিব কৰা দুই মৃতসকলৰ ওপৰত ইয়াক প্ৰয়োগ কৰিবা। আৰু আৰ্মিজ নোযে এই সকল আটাইতকৈ ডাঙৰ আৰু আটাইতকৈ দুই, নিষ্ঠুৰ আৰু হতয়কাৰী ধৰ্মীয় অপৰাধী নিৰ্দ্ধাৰিত বচিবক সকলে বচিব কৰা সত্যই ব্ৰহ্মগতিভাৱে অনুভৱ কৰিবলগীয়া দুখৰ সময়ৰ দৰে ক্ষয় নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলগি "দ্বিতীয় মৃত্যু" দৰে। তেওঁলোকে ধৰ্ম প্ৰকাশিত, যাৰ বৰ্ত্তানৰ প্ৰথম পাৰ্শ্ব মৃত্যুৰ সৈতে কোনো মিল নাই। কৰণ সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰেই অগ্নিকিতৰ ধৰ্মসাত্মক কক্ষৰূপ দিয়াে। ঈশ্বৰ দৰে সুবৰ্দ্ধিত আৰু শী পদাৰ্থ আৰু স্ৰষ্টা পদাৰ্থ বিৰুদ্ধে অগ্নিৰ কোনো প্ৰস্তাৱ নাই, যিটো দানিয়েলে ৩ পদত দানিয়েলৰ তিনিজন সৎগীৰ অভিজ্ঞতাই প্ৰমাণ কৰে। শেষ বচিবৰ বাবে পুনৰুত্থান শৰীৰে বৰ্ত্তানৰ স্ৰষ্টা শৰীৰৰ তুলনাত বালোগধৰণে প্ৰতিষ্ঠা কৰিবা। মাৰ্ক ৯:৪৮ পদত যীচুৱে ইয়াৰ বিশেষত্ব প্ৰকাশ কৰিছে, কৈছে "য'ত তেওঁলোকে কৰ্ম মৰি নাযায় আৰু ইনুমাৰ বনোৱাৰে।" কৈ চুৰশৰীৰৰ কুণ্ডলী বোম্ব যেনে কৈ প্ৰথমে প্ৰথমে সজীৱ হৈ থক, ঠিক তেনেকৈ যোঅৰ্শ প্ৰজাৰ শৰীৰ বোম্বো শেয়ে পৰমাণুলৈ কেজী বন লাভ কৰিবা। সেয়েহে তেওঁলোকে ভিক্ষাৰ গতি পৰিত্ৰ বচিবক আৰু যীচু খৰীষ্টই নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা দুখ-কষ্টৰ সময়ৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবা।

চূড়ান্ত সংগ্ৰহ

৭ পদ: "আৰু যোৱা হাজ ববছৰ শেষ হ'ব, তেওঁলোকে চৰিত্ৰ নক তেওঁৰ কাৰাগাৰৰ পৰা মুকলিকৰ হ'ব।"

"হাজ ববছৰ" শেষত তেওঁ আকৌ চমুকৈ কেম্পনী বচিৰ পাবা এই সময়ত পাৰ্শ্ব বিদ্ৰষ্টীৰ বাবে সংৰক্ষিত দ্বিতীয় "পুনৰুত্থান" ৰ সময়।

৮ পদ: "আৰু তেওঁ পৃথিৱীৰ চাৰিওফাল লক্ষ্য কৰি, গগ আৰু মাগগক প্ৰস্তাৱ কৰিবলৈ ওলাই যাব, তেওঁলোকে কুয়ুদক্ষা গোট বলাই, যাৰ সংখ্যা সাগৰৰ বালিৰ দৰে।"

হোৱা সৰ্বজনীন ব্ৰহ্মসম্বন্ধ বিষয়ে ৪ পদত ভৱিষ্যদ্বাণীত খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ পৃথকীকৰণৰ বিষয়ে এই শব্দৰে কোৱা হৈছে: "আৰু সেইদিনা তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ পূৰণ হ'ব যিৰূচলৈ মৰা নুমথত থকা জলপানপ্ৰসূত থিয় হ'ব; আৰু জলপানপ্ৰসূত পূৰণ আৰু প্ৰচলিত দুয়ো গ'ব আৰু তেওঁ এটা অৰ্দ্ধ উৰুপত ফৰা হ'ব: প্ৰসূতৰ আধ উত্তৰ দিশলৈ আৰু আধ দক্ষিণ দিশলৈ যাব। " শাৰিৰিক এইদৰে শেষৰ্চাৰৰ সন্জাকলক চিনাক্ত কৰা হয় আৰু সন্মান দিয়া হয়। মন কৰিবলগীয়া যে সৰ্বশ্ৰী য " হাজাৰ বছৰৰ " শেষত হ'ব " ভৱিষ্যদ্বাণী " থিয় হ'ব " পৃথকীকৰণ , " পূৰণ যিৰূচলৈ মৰা আগত থকা জলপানপ্ৰসূত "। ভুল ব্যখ্যা কৰিলে এই পদটোৱে "সহস্ৰব্দ "ৰ সময়ত যীচু খ্ৰীষ্ট পাক্ষিক ৰাজত্বৰ ওপৰত ভুল বিশ্বাসৰ জন্ম দিছে।

১০ পদ: " আৰু তেওঁ লোকপ্ৰভাৱ কৰা চ্যুত নকজুই আৰু চলফাৰ বৰ হৃদয়ত পলোৱা হ'ল, য'ত জুই আৰু মছি ভাববদী আছে। আৰু তেওঁ লোকৰ দিনেৰে ত্ৰিযুগেৰিবাৰ লগে কয়েনজা দিয়া হ'ব। "

প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:২০ পদত প্ৰকাশ পোৱা ধৰ্মীয় বদ্বৈতীসকলৰ চৰিত্ৰৰ বৰ্ণনা কৰাৰ সময় আহি পৰিছে। এই পদৰ ঘোষণা অনুসৰি " চ্যুত নকজুই আৰু মছি ভাববদী " একেলগে " জুই আৰু চলফাৰ বৰ হৃদয়ত জীৱিত অৱস্থাত পলোৱা হয় " যিটো " সৰ্বশ্ৰী পৰা অহা জুই " ৰ কৰ্ম্যৰ ফলত হয় যাৰ লগত পৃথকীকৰণৰ খোঁজৰ খোঁজৰ ভগ্নাংশৰ ফলত গ্ৰহণযোগ্য সমগ্ৰ পৃথকীকৰণ মুক্ত হোৱা গলতিমাৰ্গিতলৰ মোগমাযোগ কৰা হয়। অৱশ্যে পৃথকীকৰণ "সৰ্বশ্ৰী "ৰ পলয় যাৰ "জুই" বদ্বৈতীসকলৰ মাংসগ্ৰহণ কৰে, নিজৰ ইষ্ট শৰ্মা সৃষ্টি কৰা সৰ্বশ্ৰী উপাসক (অচেতনকিন্তু দোষী)। এই বৰ্ণনাৰ ই সৰ্বশ্ৰী আৰু আৰম্ভী অপৰাধীসকলে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:৫-৬ পদৰ পৰা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা " দ্বৈতীয় মৃত্যু "ৰ " যজ্ঞ " " ভোগ কৰে। মছি বৰ্ণনৰ দিনটোৰে অন্তিমৰ বদ্বৈতীসকলৰ সম্বন্ধে এই ভয়ানক অন্ত পলোৱা হৈছে। নিন্দা কৰা সকলৰ সন্মুখত যি যি যি ইদী ঘলীয়া নহওক কৰি, " দ্বৈতীয় মৃত্যু "ৰো অন্ত আছে। আৰু " চৰিত্ৰ ল " অৰ্থাৎ বৰ্ণনটো " যজ্ঞ " বোম্বৰ বাবেই প্ৰকাশ্য নহয় বৰঞ্চ সেইবোম্বৰ সৃষ্টি কৰা " জুই " ৰ ধ্বংসাত্মক পৰিণতিৰ কৰ্ম্যত হৈছে। প্ৰকাশ্য , কৰণ এইবোম্বৰেই পৰিণতিৰ বাবে নিন্দিত আৰু চৰিত্ৰ হ'ব।

শেষৰ্চাৰকীৰ্তিসমূহ

১১ পদ: “ আৰু মই এটা ডাঙৰ বগা সিংহসন আৰু তত বহি থকা জনক দেখিলোঁ। তেওঁৰ সন্মুখৰপৰা পৃথিৱী আৰু আকাশ পলাই গ’ল, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে কোনো ঠাই পোৱা নগ’ল। ”

" বগা " নীখুঁত বশু দধন ৰা তেওঁৰ " মহান সিংহসন " হৈছে সকলো জীৱন আৰু বসুন্ধৰা সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ নীখুঁতভাৱে বশু দধ আৰু পৰ্বতৰ চৰিত্ৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি। তেওঁৰ সিংহ ই " পৃথিৱী " ৰ উপস্থিতি সহ্য কৰিব নোৱাৰে। তেওঁৰ ধ্বংসপ্ৰপত আৰু ভক্ষণ কৰা দৰ্শনটোত যিটো শাষ বৰিচৰে ইয়াক দিছিল। তদুপৰি সকলো উৎপত্তি দুইটা লোক ধ্বংস হৈ গৈছে, প্ৰকৃতি কৰা সময়শাষ হৈ গৈছে। আৰু আকাশ শীৰ্ষিক্ৰমণ্ড আৰু ইয়াৰ কোৰ্ট কোৰ্ট তৰাৰ অস্তিত্ব কোনো কাৰণ নাই; আমাৰ স্ফৰ্জ মাত্ৰৰ " আকাশ " আৰু ইয়াত থকা সকলোমেল সোঁহে নোহুৱা হৈ য়া, শূন্যত লৈ নোহোৱা হৈ য়া। অনন্তদিনত অনন্তজীৱনৰ সময় আৰ্হি পৰিছে।

১২ পদ: “ আৰু মই সৰুবৰ মৃতক সিংহসনৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। তেওঁৰ পুস্কবোৰ মুকলি হ’ল। আৰু আন এখন পুস্ক খোলা খালে, সেয়া হৈছে জীৱনৰ পুস্ক। আৰু মৃতকবিলাক ককত তেওঁলোকৰ কৰ্ম অনুসাৰ পুস্কত লিখা বিষয়বোৰৰ পৰা বৰিচ কৰা হ’ল। ”

এই দোষী " মৃত " সকলক চূড়ান্ত বৰিচৰ বাবে পুনৰুত্থান কৰা হৈছিল। যিহেতু ঈশ্বৰে কোনো ব্যতিক্ৰম নকৰে, সেয়েহে তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণ বৰিচৰে " মহান " আৰু " সৰু ", ধনী আৰু দুখীয়াৰ প্ৰত্যৰ্থিত কৰে। আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত জীৱনত প্ৰক্ৰমাবৰৰ বাবে একে ভাৱ গ্ৰহণ, সমান ভাৱ গ্ৰহণ পৰিহাৰ।

এই তলৰ পদবোৰত শাষ বৰিচৰ কাৰুণ্য বিষয়ে বিতংভাৱে উল্লেখ কৰা হৈছে। ইতিমধ্যে দানত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে। ৭:১০, স্ক্ৰিপ্তত সকলৰ সাৰুণ্য " কৰিতাপ " " খোলা " কৰা হৈছিল আৰু এই অদৃশ্য সাৰুণ্য সকলে নিন্দ কৰা লোক সকলে কৰা দোষ আৰু অপৰাধ সমূহ লক্ষ্য কৰিছিল আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু যীচু খ্ৰীষ্টই প্ৰতিটো গণচৰাৰ বৰিচৰ পিছত স্ক্ৰিপ্তমৰ্চিকাৰ চূড়ান্ত, নিৰ্দ্ধিষ্ট আৰু অপ্ৰকৃত হৰাণ্য ৰায়দান গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। শাষ ৰায়দানৰ সময়ত উচ্চৰিত ৰায়দান কাৰুণ্য কৰা হ’ব।

১৩ পদ: “ সাগৰে তত থকা মৃতকবোৰক ত্যাগ কৰিলে, আৰু মৃত্যু আৰু হেৰুৱোৱা তত থকা মৃতকবোৰক সম্ৰপ্ৰাণ কৰিলে; ”

এই পদত সংজ্ঞাৰূপে নীতিদ্বয়টো পুনৰুত্থানৰ কৰ্মত প্ৰকাশিত। " মৃত " " সকল " সাগৰ "ত বা "পৃথিৱী"ত নোহোৱা হৈ য়া; এই দুটা সম্ভাৱনা এই পদত

নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা হৈছে। "মৃতকবৰসংস্থান" ৰূপটোলব্ধ কৰা যাওক যাৰ দ্বাৰা "পৃথৱী" সত্যটোকে উদগনিদিয়া হয়। কৰণসঁচ কৈ যিএই নামটো ধৰ্মিক, ঈশ্বৰে পাপী মানুহক যোগ কৰিছে: "তুমি ধূলি আৰু ধূলিলৈ ঘূৰি আহিবি" আদি পুস্তক ৩:১৯ পদত। "মৃতকবৰসংস্থান" সেয়েহে "পৃথৱী" "ধূলি" / মৃত্যু কৰ্ত্তাৰ অৰ্গী মানুহৰ দ্বাৰা ভস্মীভূত হৈছে যি সেয়ে সম্ভৱক সমাধিৰীতি অনুসৰি "ধূলিলৈ ঘূৰি" যেনে নাই। এই কৰণে এই ক্ৰমস্থান বদনিদিয়া কৈ আত্মাই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে যে "মৃত্যু", নিজ ইয়াকেনো ৰূপত আঘাত কৰা সকলক ঘূৰাই দিব; পাবমা গৰাকীজুইৰ ফলত হেনো বিভিন্ন জনক ধৰি যি সেয়ে সম্পূৰ্ণ পৰিভ্ৰমণ জিতিমান বৰশৰীৰকেনো লেখ জোখ নাথকা।

১৪ পদ: "আৰু মৃত্যু আৰু হৈছে হক অৰ্গী হকত পলেনো হ'ল। এইটো হৈছে দ্বিতীয় মৃত্যু, অৰ্গী হক।"

"মৃত্যু" জীৱনৰ নিৰপেক্ষতাৰে বিৰোধী নীতি আছিল আৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্য আছিল যিবিধে প্ৰণীৰ জীৱন অৰ্জ্জ্বলক ঈশ্বৰে বিচাৰ আৰু নিন্দ কৰিছিল সেইবোৰক নক্স কৰা। ঈশ্বৰক তেওঁৰ চৰিত্ৰ বন্ধু বা ছনিবিবৰে নতুন প্ৰণী উপস্থাপন কৰাৰ বাহিৰে জীৱনৰ আনকেনো উদ্দেশ্য নাই। এই নিৰ্দ্ধাৰন হৈছিল আৰু দুইটাকলক ধ্বংস কৰা হৈছে, "মৃত্যু" আৰু "পৃথৱী" "মৃতকবৰসংস্থান" আৰু অস্বীকাৰ কেনো কৰণ নাই। এই দুটা বস্তু ধ্বংসাত্মক নীতি নিজ ইশ্বৰে ধ্বংস কৰি পলৈ হৈছে। "অৰ্গী হক"ৰ পাছত জীৱন আৰু তেওঁৰ জীৱক আলোচনিত কৰা ঐশ্বৰিক পোহৰৰ বাবে ঐহৃষ্ট কৰা হয়।

১৫ পদ: "আৰু যাক জীৱনৰ পুস্তকত লিখা পলেনো নগ'ল, তেওঁক অৰ্গী হকত পলেনো হ'ল।"

এই পদটোৱে নিশ্চিত কৰা যে ঈশ্বৰে সঁচ কৈ যি মানুহৰ আগত দুটা পথ, দুটা পছন্দ, দুটা ভাগ্য দুটা ভাগ্য ৰখিছে (দ্বিতীয় বিবৰণ ৩০:১৯)। নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ নাম ঈশ্বৰে পৃথৱীৰ প্ৰতিফলিত পৰাই জানি আহিছে, বা ততোকৈ আগৰ পৰাই নিজ কৰ্মমুক্ত আৰু স্মৰণ জীৱন যোগান ধৰাৰ প্ৰকল্পৰ পৰিকল্পনাৰ পৰাই জানি আহিছে। এই পছন্দৰ বাবে তেওঁক মাংসৰ শৰীৰত ভয়ংকৰ দুখ-কষ্ট কৰ্ত্তা হ'ব, কিন্তু তেওঁৰ ভয়তকৈ প্ৰথমৰ আকাংক্ষা বৰ্হি হেনোৰ বাবে তেওঁ নিজৰ প্ৰকল্পটো আৰম্ভ কৰিলে আৰু আমাৰ স্মৰণ জীৱন আৰু পাৰ্শ্ব জীৱনৰ ইতিহাসৰ বিশদ পুস্তক আগতীয়া কৰি নিল। তেওঁ জানিছিল যে তেওঁৰ প্ৰথম জীৱনটো এদিন তেওঁৰ মৰ্ত্য শত্ৰুই পৰিবাৰ কিন্তু এই জন্ম থকাৰ পাছতো তেওঁ তেওঁক

নাজিৰপ্ৰকল্পটো ত্ৰয়গ কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়াটো সুযোৰে দিছিল। কথটো অসম্ভৱ বুলি সি
জা নছিল যদিও সি সেইটো হ'বলৈ দিলে। এইদৰে তেওঁ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ নাম,
তেওঁলোকৰ বক্ষ্য, তেওঁলোকৰ সমগ্ৰ জীৱনবসৰ্ঘ্য জা নছিল আৰু তেওঁলোকক
তেওঁৰ ওচৰলৈ পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল আৰু লৈ গৈছিল প্ৰকৃতকৈ ই নাজিৰ নাজিৰ সময়
আৰু যুগত। ঈশ্বৰৰ বাবে মাত্ৰ এটা কথাই অসম্ভৱ: আচৰিতহোৱা।

মানুহৰ প্ৰজ্ঞান প্ৰক্ৰিয়াই সৃষ্টি কৰা অসংখ্য উদাসীন বদ্বৈত,
মূৰ্খপূৰ্ণ কমানৰ জীৱন মনোভাৱেও জা নছিল প্ৰক্ৰান্তিৰ বাক্য ১৯:১৯-২০ পদত
প্ৰকাশ কৰা ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ প্ৰক্ৰিয়া তেওঁৰ সকলো সৃষ্টিৰ বাবে প্ৰস্তুত।
তেওঁলোকৰ কিছুমানকমদেয়ীক "দ্বিতীয় মৃত্যুৰ জুইবয়স্কা" অনুভৱনকৰ কৈ
"ঈশ্বৰৰ বাক্য" দ্বাৰা হত্যা কৰা হ'ব যিবিলাক বৰলদেয়ী খ্ৰীষ্টান আৰু ইহুদী
ধৰ্মীয় লোকসকলৰ বাবে উদ্দেশ্য কৰা হৈছে। বিনুত দ্বিতীয় "পুনৰুত্থান" পৃথিবীত
জন্ম লোৱা তেওঁৰ সকলো মানৱ জীৱ আৰু স্ৰষ্টি হোৱা স্ৰষ্টাৱত জীৱৰ
বিস্ময়, বৰণ ঈশ্বৰে বোম 19:00 ত ঘোষণা কৰিছে। ১৪:১১: "বৰণ লিখা আছে
মই জীয়াই থকাৰ সময়ত প্ৰকৃতকৈ বৈছে, প্ৰকৃতকৈ আঁঠুৱা মনোপ্ৰকাশ কৰিব আৰু
প্ৰকৃতকৈ জিভাই ঈশ্বৰৰ আগত সৰি বকৰিব।"

এপক লিপি ১: মহিমা মণ্ডিত নয়াৰি চালে মঞ্চতী কৰিত কৰা হৈছিল

১ পদ: "তৰ্জামাই নতুন আৰু শতাব্দীনতুন পৃথিবী দেখিলোঁ, কৰিয়নোপ্ৰকাশ
আৰু শতাব্দীপ্ৰকাশ পৃথিবী পাৰ হৈ গ'ল, আৰু সাগৰ আৰু নাছিল।"

সহস্রাব্দৰ শেষৰ পিছত নতুন বহুমা ত্ৰিক ব্ৰহ্মস্বা স্থাপনৰ পৰা অনুপৰ্ণতি হোৱা অনুভৱবোধ আত্মাই আমাৰ সঁতে ভাগ কৰে। সেইমুহূৰ্ত্তৰ পৰা সময় আৰু গণনা কৰা নহ'ব, জীয়াই থকা সকলোৰে অন্তৰ্জীন অনন্তজ্ঞানত প্ৰৱেশ কৰে। সকলো নতুনৰ অধিকনিষ্ঠিতভাৱে বকৈ বলাই গ'লে নবীকৰণ কৰা হৈছে। পাৰম্যুগৰ "আৰম্ভণী পৃথিৱী" নহোৱা হৈ গৈছে আৰু "মৃত্যু"ৰ প্ৰকটক "সাগৰ" আৰু নাই। সৃষ্টিৰত ইতিপোষ্টে শ্ৰদ্ধা পৃথিৱী গ্ৰহৰ ৰূপসলনি কৰিছে, ইয়াৰ বাসিন্দা সকলৰ বাবে এক ৰূপদ, ৰূপদক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা সকলো বস্তুই নহোৱা কৰি পালে ইছে। সেয়েহে আৰু সাগৰনাথ কবি আৰু কালিৰ শৃংগাথকা প্ৰকৃত নাথ কবি। ই প্ৰথম "এদন"ৰ দৰে এখন মহান বৰ্ণিত পৰিণত হৈছে য'ত সকলো মৰ্মমা আৰু শান্তি; যিটো প্ৰকৃত শান্তি ২২ পদত নিশ্চিত কৰা হ'ব।

২ পদ: "আৰু মই পৰিত্ৰ নগৰ নতুন যি চলে মৰু দেশৰ পৰা স্ৰষ্টিৰ পৰা নামি আহিছে।"

এই নতুন পুনৰ্জন্মই পৃথিৱীৰ মুক্ত নিকাৰিত সন্তানকলৰ সমাবেশক আদৰ্শ জনাব যি সকলক এই পদত "পৰিত্ৰ নগৰ" বুলি কোৱা হয়, যেনে প্ৰকৃত শান্তি বাক্য ১১:২, "নতুন যি চলে" যি চুখীয়া "কইনা", তেওঁৰ "স্বামী"। "তাই" স্ৰষ্টিৰ পৰা নামি আহিছে, "ঈশ্বৰৰ ৰজ্যৰ পৰা, য'ত তেওঁ নিজৰ ব্ৰহ্মগৰ্ভৰ গৰ্ভময় উভৰ্ত্তি অহাৰ সময়ত প্ৰৱেশ কৰিছিল। তৰ পিছত তাই প্ৰথম বাৰৰ বাবে পৃথিৱীলৈ নামি আহিছিল।" "হাজাৰ বছৰৰ" শেষত চূড়ান্ত বচিবৰ বাবে স্ৰষ্টিৰ বচিবৰ বাবে। ইয়াৰ পিছত পুনৰ স্ৰষ্টি উঠি তাই অপেক্ষা কৰিলে যে তেওঁলাই ক'ব "নতুন আৰম্ভণী নতুন পৃথিৱী" তাইক গ্ৰহণ কৰিবলৈ সাজু নহয়। মন কৰিব যে "স্ৰষ্টি" শব্দটো একবচন, কাৰণ ই বহুবচনৰ ৰূপৰীতিত নিষ্ঠিত ঐক্যৰ উদগনি দিয়ে, "স্ৰষ্টি", যিয়ে আদিপুস্তক ১:১ পদত আৰম্ভণী সত্ত্বাৰ দুটা ৰূপৰীতিৰ বৰ্ণিত কৰাৰ পৰা মৰ্মস্পৰ্শ কৰিছে।

৩ পদ: "আৰু মই স্ৰষ্টিৰ পৰা এটা ডাঙৰ মাতৃশূলীয়া "চোৱা, ঈশ্বৰ তুমি মানুহৰ লগত আছে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত বাস কৰিব আৰু তেওঁলোক তেওঁলোক হ'ব, আৰু ঈশ্বৰ নিজাই তেওঁলোকৰ লগত থাকিব।"

"নতুন পৃথিৱী" যি এজন বৰ্ণিত অৰ্থক আদৰ্শ জনায় যিহেতু "ঈশ্বৰে নিজাই" নিজৰ পূৰ্ব স্ৰষ্টিৰ সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা কৰি পৃথিৱীত নিজৰ নতুন সংস্থাপন স্থাপন কৰিবলৈ আহে য'ত তেওঁ চৰিত্ৰ ন্যূনতম আৰু মৃত্যুক জয় কৰিছে। "ঈশ্বৰ তুমি" ঈশ্বৰ যি চুখীয়া স্ৰষ্টিৰ শৰীৰ "মাইকাল" (= যি ঈশ্বৰৰ দৰে) চহিন্তি

কৰে। বৰ্ণিত ই নীৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ সমাবেশৰপৰী কও, যাৰ ওপৰত যীচু খ্ৰীষ্ট আত্মাই ৰাজত্ব কৰে। " *আবাস মন্দিৰ, ছীনা গগ গীৰ্জা* ," এই সকলোমোৰে শব্দ মানুহে নিৰ্মাণ কৰা অট্টলিক হোৱাৰ আগতে সন্তানসকলৰ মুক্ত লোকসকলৰ পৰীক ; ইয়াৰ প্ৰত্যেক ই ঐশ্বৰিক প্ৰকল্পৰ উদ্দেশ্যৰ এটা প্ৰক্ৰিয়া চিহ্নিত কৰে। আৰু প্ৰথমতে , " *আবাস* " য়ে ঐশ্বৰৰ দ্বাৰা পৰিচালিত আৰু মৰু ভূমিললৈ যোৱা ইব্ৰীসকলৰ মিচৰৰপৰা পলায়নৰকথা বুজায় যিটো পৰিত্ৰতম্বৰ ওপৰত স্ৰাস্ত্ৰ দৰে নাৰ্মিঅহা ডাৱৰে দৃশ্যমানভাৱে প্ৰকাশ কৰে। তেতিয়াতেওঁ ইতিমধ্যে " *মানুহৰ লগত* " আছিল যিয়ে এই পদত এই শব্দটোৰ ব্যৱহাৰক ন্যযন্ত্ৰ প্ৰদান কৰে। তৰপিছত " *মন্দিৰ* " *য়ে* " *আবাস* " ৰ সন্মীৰ্ণ নিৰ্মাণৰ চিহ্নিত কৰে ; ৰজা চলোমেনৰ অধীনত নিৰ্দেশ দিয়া আৰু সম্পন্ন কৰা এটা কাম। হিব্ৰুভাষাত একান্তৰে , " *ছীনা গগ* " শব্দটোৰ অৰ্থ হৈছে : সন্ত। প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:৯ আৰু ৩:৯ পদত খ্ৰীষ্ট আত্মাই বদ্বৈ ইহুদী জাতিৰ " *চয়তনৰ ধ্বংস* " বুলি অভিহিত কৰিছে। শেষৰ শব্দ " *গীৰ্জা* " গ্ৰীক ভাষাত সন্ত ক বুজায় (ecclesia); বাইবেলৰ খ্ৰীষ্টান শব্দৰ প্ৰকাৰৰ ভাষা। যীচুৱে তুলনা কৰিছিল " *তেওঁৰ শৰীৰ* " " *জৰুজা লে ম* " ৰ " *মন্দিৰ* " লৈ , আৰু ইফিচীয়া ৫:২৩ অনুসৰি সন্ত , তেওঁৰ " *গীৰ্জা* " , " *তেওঁৰ শৰীৰ* " : " *কাৰণ সন্মী পত্নীৰ মূৰ যেনে কথোঁকী মণ্ডলীৰ মূৰ যি তেওঁৰ শৰীৰ যাব তেওঁৰ গৰ্ভ* "। আৰ্মিননত পোলাইছো যোৱা যীচুৰ পঁচনিসকলতেওঁলোকক সন্মী উৰ্দ্ধবলৈ এৰি থৈ গৈছিল তেতিয়া অনুভৱ কৰা দুখ। এইবাবে , " *মোৰ সন্মী যো কৰিব মোৰ লগত বস কৰক* " " *নতুন প্ৰথী* " ত নীৰ্দ্ধাৰিত হোৱা গৰাকীয়ে কব পাৰে। এই প্ৰকাণ্ডত ই প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭ ৰ " *বৰটো জনগোষ্ঠী* " ৰ বাৰটো নামৰ বৰ্তে তেওঁলোকৰ বিজয়ৰ অৰ্মিৰিত আনন্দ আৰু সুখ প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।

৪ পদ : " *তেওঁ তেওঁলোকৰ চকুৰপৰা সকলো চকুলোমৰ্চি পোলাব আৰু মৃত্যু আৰু নাথৰ্কে আৰু শোকে, কান্দনে আৰু দুখ নাথৰ্কে কৰিব নো আগৰ কথা বোলা পাৰে গ'ল।* "

প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:১৭ পদৰ সৈতে সম্ভৱ ইয়াত সেই ঐশ্বৰীয় প্ৰজ্ঞাৰ বিচৰি পোৱাৰ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰা হৈছে যাৰ সৈতে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭ পদৰ অন্ত হৈছে : " *তেওঁ তেওঁলোকৰ চকুৰপৰা প্ৰতিটো চকুলোমৰ্চি পোলাব।* " চকুলোমৰ প্ৰজ্ঞাৰ হ'ল আনন্দ আৰু আনন্দ আৰ্মিসেই সময়ৰকথা কৈছে যোৱা ঐশ্বৰীয় প্ৰজ্ঞাৰ প্ৰজ্ঞাৰ পালনকৰ হ'ব আৰু পুকা হ'ব। এই আচৰিত ভৱিষ্যতটো ভলদৰে চোক, কাৰণ আমাৰ সন্মুখত " *মৃত্যু, শোকে, কান্দনে, যন্ত্ৰা* " ৰ বাবে প্ৰকাৰম

কৰা সময় আছে যিটো আৰু নহ'ব, ক'বল আমাৰ উচ্চ আৰু আচৰিত সৃষ্টিৰ
ঈশ্বৰ দ্বাৰা সকলোবস্তু নবীকৰণ। মই নিৰ্দিষ্ট কৰি দিওঁ যে এই ভয়ংকৰ
কথবোৰ শেষ বচিবৰ পিছতহে নোহোৱা হ'ব যিটো "হাজাৰ বছৰৰ" শেষত
সম্পন্ন হ'ব। মনোমীত লোকসকলৰ বাবে, বিনুত ক'বল তেওঁলোকৰ বাবে,
স্বৰ্ণকৰ্ত্তমান প্ৰভু ঈশ্বৰ গৌৰৱময় প্ৰত্যয়ৰতাৰ সময়তবোৰ প্ৰভুৰ বন্ধ হৈ
যাব।

৫ পদ: “ আৰু সিংহ সনতবহু জনকোলে, চোৱা, মই সকলোনতুন কৰিম।
আৰু তেওঁকোলে, লিখক, কিয়নো এই কথবোৰ বিশ্বসংগ্ৰহ আৰু সত্য। ”

সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে ব্ৰহ্মগতিত ব্ৰহ্ম নজি ব্ৰহ্মজিওৰ সৈতে প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ
কৰে, আৰু তেওঁ এই ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্যৰ প্ৰকাশ দিয়ে: “ চোৱা, মই সকলো
নতুন কৰি দিওঁ। ” ঈশ্বৰে ক'ব প্ৰস্তুত কৰিছে তেওঁৰ ধৰণ এটাল'বলৈ চেষ্টা কৰিবলৈ
আমাৰ পাৰ্থক্য বাস্তৱত এটা প্ৰতিচ্ছবি বচিব লাভ নাই, ক'ব নতুন ক'ব ব্ৰহ্ম
কৰিব নোৱাৰিব। আৰু এতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে আমাক আমাৰ সময়ৰ যন্ত্ৰাদয়ক
কথবোৰক সোঁৱৰাই দিছে যে সেইবোৰ আৰু “ নতুন পৃথিৱী আৰু নতুন আকাশ ” ত
নাথ ক'ব, যিবোৰে এইদৰে নজি বসকলোৰ হৃদয় আৰু আচৰিতকথ ধৰি ৰখিছে। এই
যোগ্যত স্বৰ্ণকৰ্ত্তা আৰু কয়: “ ক'ব এই বাক্যবোৰ বিশ্বসী আৰু সত্য। ” যিচু
খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে আবশ্য কৰা অনুগ্ৰহৰ আশ্বাসৰ বাবে ঈশ্বৰ প্ৰজিওৰ
পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ অটল বিশ্বাসৰ প্ৰয়োজন। পৃথিৱীৰ নীতি-নিয়মৰ বিপৰীতে
চলি থকা এক কঠিন পথ। ই নজি ব্ৰহ্মৰ বশৱৰ্তী হোৱা দাবী নম্ৰত ত্যাগ,
আত্ম অস্বীকাৰৰ এক মহান মনোভাৱৰ দাবী কৰে। আমাৰ আত্মশিৱস শক্তিশালী
কৰিবলৈ ঈশ্বৰ প্ৰচেষ্টা সোঁৱৰণে ল'বলৈ দিব: “ প্ৰকাশ শক্তি আৰু প্ৰকাশ শক্তি সত্য
নিশ্চয়ত ” হৈছে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ মানদণ্ড।

৬ পদ: “ আৰু তেওঁমোক ক'লে, ‘হৈ গ'ল, মই আলফা আৰু ওমেগা, আৰু আৰু
অন্তাৰ্ঘ্য পৰিহৃত আছে তেওঁক মই জীৱনৰপা নীৰবসন্না পৰা বিনামূলীয়া কৰি পান
কৰিম। ”

সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰ যিচু খ্ৰীষ্ট “ নতুন সকলোবস্তু ” সৃষ্টি কৰে। “ হৈ গ'ল।
”; গীতমালা ৩৩:৯: “ ক'ব তেওঁক ক'লে, আৰু সোঁৱৰণ সম্পন্ন হ'ল; তেওঁ আজ্ঞা
দিলে, আৰু থিয় হৈ থকিল। ” মুখৰ পৰা কথবোৰ ওলাই অহাৰ লগে লগে তেওঁৰ
সৃষ্টিশীল বাক্য পূৰণ হ'ল। ৩০ বছৰৰ পৰা, আমাৰ পিছফল দাখিলে আৰু
প্ৰকাশ শক্তি বাক্যত প্ৰকাশ পোৱা খ্ৰীষ্টন যুগৰ ব্ৰহ্মটী ইয়াৰ সৰু সৰু কথালৈকে

পূৰ্ণ হৈছে। ঈশ্বৰে আমা কত ঔৰ নীৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ভৱিষ্যতৰ প্ৰৱৰ্ত্তি পুনৰচৰণলৈ আমন্ত্ৰণ জনাইছে; যোগেণা কৰা কথাবোৰো একেদৰেই পূৰণ হ'ব, সম্পূৰ্ণ নিশ্চিতভাৱে। যীচুৱে আমা কপৰ্ণ শিত বাক্য ১:৮ পদৰ দৰে কৈছে "মই আলফা আৰু ওমেগা, আৰ্দ্ৰ আৰু শুষ্ক।" "আৰম্ভণি আৰু অন্ত"ৰ ধাৰণাটোৰ অৰ্থ কৰিলে আমাৰ প্ৰাৰ্থনাৰ পাৰঅৰ্ভজ্ঞতাহে আছে, যিটো পাপী আৰু মৃত্যুৰ ধ্বংসৰ পিছতসপ্তা সহস্ৰব্দৰ "শেষ"ত সম্পূৰ্ণৰূপে সম্পূৰ্ণ হ'ব। ব্ৰহ্মসংযিক দেশতসঁচৰত হৈ থকা ঈশ্বৰ পুত্ৰসকলক যীচুৱে "বনামূলীয়া কৰ্ণ," "জীৱনৰপা নীৰ বসন্তৰ পৰা" আগবঢ়াইছে। তেওঁ নজি এই "জীৱনৰপা নীৰ" বসন্ত, যি অনন্ত জীৱনৰ প্ৰতীক। ঈশ্বৰ উপহাৰ বনামূলীয়া এই নিখুঁততাই বোমান কথলিক "অনুগ্ৰহ" বীৰিক নিন্দ কৰে, যিয়ে পোপৰ পৰা ধনৰ বাবে পোৱা ব্ৰহ্মাক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল।

৭ পদ: "যি জনে জয় কৰে তেওঁ সকলো বসন্ত উত্তৰাধিকাৰী হ'ব, মই তেওঁৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব।"

ঈশ্বৰ মনোমীতসকল যীচু খ্ৰীষ্ট সৈতে সহ-উত্তৰাধিকাৰী। প্ৰথমতে, নজিৰ "বজিহ" দ্বাৰা যীচুৱে "উত্তৰাধিকাৰী" লাভ কৰিছিল। তেওঁৰ সকলো সন্ধ্যা জীৱিসীকৰ্ত্তি দিয়াৰ জৰ্ণামহমা। তেওঁৰ পিছত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলেও "বজিহী," কৰ্নুত তেওঁৰ "বজিহ"ৰ দ্বাৰা "এই নতুনবসন্ত" তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰে বশেষত ৰস্ফৰ্ট কৰা "উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।" যীচুৱে যোহন ১৪:৯ পদত পঁচনি ফৰ্লিপৰ আগত নিজৰ ঈশ্বৰত্ব নিশ্চিত কৰিছিল। যীচুৱে তেওঁক কলে, "মই তোমাৰ লগত ইমান দিনে আছোঁ, তথাপি তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নেকি, ফৰ্লিপ? যি জনমেকে দেখিছে তেওঁ পিতৃক দেখিছে, তুমি কি নেকৈয়, 'আমা কপিতৃক দেখুৱাওক?' "সেইমানুহমচী হেনজি ক" অনন্তপতি" হিচাপে উপস্থাপন কৰিলে, এইদৰে যিচুৱাত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা যোগেণাটো নিশ্চিত কৰিলে। ৯:৬ (বা ৫) তেওঁৰ বিষয়ে। সেইবাবে যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ মনোমীতসকলৰ বাবে, তেওঁলোকৰ ভাই আৰু পিতৃ উভয়ৰে বাবে। আৰু তেওঁলোক নজি ইত। তেওঁৰ যিকোনো তেওঁৰ পুত্ৰ। কৰ্নুত আহ্বান ব্ৰহ্মৰ গত, গৰ্ভক আত্মাই কৈছে, যেনেকৈ "চৰ্চি"ৰ বিষয়বস্তু ৭টা যুগৰ শেষত "যি জনে জেহী হ'য়," "তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব।" "জীৱনত ঈশ্বৰ" পুত্ৰ "মৰ্যাদাৰ পৰা লাভৱান হ'বলৈ পাপৰ ওপৰত জয়লাভ কৰাটো প্ৰয়োজনীয়।"

৮ পদ: “ কৰ্মনুত ভয়ংকৰ অবশ্বসী, ঘণনীয় হত্যকাৰী, যেনে অনৈতিক যাদুকৰী, মূৰ্খপিজক আৰু সকলো মিছালীয়া জুই আৰু গন্ধকাৰক জৰ্কাৰী থকা হৃদয় নাজিৰ অংশল'ব, যিটো হৈছে দেৱতীয়া মৃত্যু। ”

মানৱ চৰিত্ৰৰ এই মাপকাঠী সমূহ সমগ্ৰ পৌত্তলিক মানৱতাপনোৱা যায়, অৱশ্যে ইয়াত আত্মাই মিছা খৰিষ্টান ধৰ্মৰ ফলক লক্ষ্য কৰি লৈছে; ইহুদী ধৰ্মৰ নিন্দক প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:৯ আৰু ৩:৯ পদত যীচুৱে স্পষ্টকৈ ৰূপে প্ৰকাশ আৰু প্ৰকাশ কৰিছে।

প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:২০ অনুসৰি “... জুই আৰু গন্ধকাৰক জৰ্কাৰী থকা হৃদয়টো ” শেষৰ চৰিত্ৰত “ জুই আৰু মিছা ভাববাদী ”ৰ বাবে সংৰক্ষিত অংশ হ'ব: কৰ্মতলিক বিশ্বাস আৰু প্ৰকট যিটো বিশ্বাস। মিছা খৰিষ্টান ধৰ্ম মিছা ইহুদী ধৰ্মৰ পৰা পৃথক নহয়। ইয়াৰ অগ্ৰৰ্থকৰ মূলক্ষেত্ৰ ঈশ্বৰৰ মূলক্ষেত্ৰৰ বিপৰীত। এইদৰে ফৰীচী ইহুদী সকলো যীচুৰ শিষ্যকলকথাদ্য খোৱাৰ আগতহে তনোৱাৰ বাবে তৰিহৰ কৰিছিল (মৰ্থ ১৫:২), যীচুৱে তেওঁলোকক কৰ্ত্তাও তৰিহৰ কৰি নাছিল আৰু তৰিহ পিছতকৈ ছল্লি মৰ্থ ১৫:২। 15:17 to 20: “ আপোনা লোকৰ বুৰ্জীনা পায়নযো যিমুখত সোমাই যায়, পেটতগৈ গোপন স্থানত পেলোৱা হয়? কৰ্মনুত মুখৰপৰা যি ওলায়, সেয়া হৃদয়ৰপৰা আহে, আৰু ই মানুহক অশুচিকৰে। কৰ্মনো হৃদয়ৰপৰা বোচনিট, হত্য, বয়জিচাৰ বয়জিচাৰ চুৰি, মিছা সাক্ষী, নিন্দা আদি ওলায়। ” এইবোৰেই মানুহক অশুচিকৰে; কৰ্মনুত অধোৱা হাতৰে বোৰোৱা টোৱোৱে মানুহক অশুচিকৰে। ”। একদৰে মিছা খৰিষ্টান ধৰ্মই প্ৰক্ৰমে মাংসৰপা পকশাস্তি দি আত্মৰ বিৰুদ্ধে নিজৰপা পকতৰি ৰাখে। যীচুৱে মৰ্থ ২১:৩ পদত ইহুদী সকলককৈ নাজিৰ মত দিছিল: “ কৰ সংগ্ৰহক আৰু বশ্যসকলে তোমা লোকৰ আগত স্ক্ৰুজফাটৈ যাব ”; স্পষ্টকৈ ৰূপে, এই চৰিত্ৰ যি সকলোৱে অনুতপ কৰি ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰ লৈ ধৰ্মানুষ্ঠিত হ'ব। ই মিছা ধৰ্ম যি যীচুৱে “ অনধ ” বুৰ্জী কয়লুক ৬:৪২ আৰু মৰ্থ ৭: ৩ৰ পৰা ৫ পদ অনুসৰি “ আপোনা ৰচকৃত থকা জলটোনেদেখি আপোনা ৰঙচৰ-চুবৰীয়া ৰচকৰ জলটোনেদেখি ৰবাবো ” মৰ্থ ২৩:২৪ পদত তেওঁ নিন্দা কৰিছে।

যীচুৱে তলিকা ভুক্ত কৰা এই সকলোৱে ব্ৰহ্মচৰিত্ৰ বৈশিষ্ট্য সৈতে পৰিচয় কৰি দিয়া কনো ব্ৰহ্মচৰিত্ৰ বাবে আশা কৰম। যদি এটা চৰিত্ৰ আপোনাৰ সন্মত ৰব লগত থাপ খাই পৰে তেন্তে তৰিহ বিৰুদ্ধে যুঁজি বলাগিব আৰু নিজৰ দমে দুৰ কৰিব লাগিব। বিশ্বাসৰ প্ৰথম যুদ্ধ নাজিৰ বিৰুদ্ধে; আৰু এইটোৱেই হৈছে অতিক্ৰম কৰাটো আটাইতকৈ কঠিন প্ৰক্ৰিয়া।

এই গণনা তত্বে ঔল্লেখ্য আধ্যাত্মিক অৰ্হক বিশেষ ধৰ্মৰ বৰ্ণনা মন্থন ঔ শৰ্মকি
বৰ্ণনক যীচু খ্ৰীষ্ট পোপৰ বোমো ন কথলিক ধৰ্ম ধৰণৰ ভূমি খ্ৰীষ্টান
বিশ্বসৰ বাবে জগৰীয়া কৰ দোষসমূহৰ উল্লেখ কৰিছে। "ক পুৰুষক লক্ষ্য কৰি
ত ঔ যিসকলে তে ঔল্লেখ্য বিশ্বসৰ যুঁজ তজ যীহ'বলৈ অস্বীকাৰ কৰে তে ঔল্লেখ্য ক
নিযুক্ত দিয়, ক বণ তে ঔৰপৰিশুৰ্তসমূহ সকলো।" *যজি নজে যীহ'ব তে ঔৰববে* "
সংবৰ্ষতি। এতিয়া, যুঁজি বলাই অস্বীকাৰ কৰা জনবকোমো জয় সম্ভা নহা। "
বিশ্বসী সাক্ষী " সাহসী হ'ব লাগিব ক পুৰুষকৰ ওলাই যাওক। " *বিশ্বস অৰ্হিনে*
ঔ শৰ্মক সনুষ্টি কৰটো অসম্ভা " (ইবৰী ১১:৬); exit, " *অবিশ্বসী* . " আৰু যিটো
বিশ্বস অনুকৰণকৰিবলগীয়া আৰ্হি হিচাপে দিয়া যীচুৰ বিশ্বসৰ সৈতে মিলনা ই, সোয়া
ক. বলাই অবিশ্বস। " *ঘণনী য* " ঔ শৰ্মকৰ বাবে *ঘণনী য* আৰু সো ইবোৰ পোতকিসকলৰ
ফল হৈছে ইথ ক; exit, " *ঘণনী য* . " এইটো এটা অপৰধূলি কোৰা হৈছে " *মন্থন*
বৰ্ণন বশ্য আৰু পৰ্থবীৰ ঘণনী য ক কক্ষ মা " পক্ষ শতি বক্য ১৭:৪-৫
অনুসৰী " *হত্যকা বী* " সকলেষ্ট আ জ্ঞ উলংঘ কৰ; exit, " *হত্যকা বী* . " হত্যকা
ক বণ কথলিক বিশ্বস আৰু ডেনবমত. " *ভণ্ড* " *সকলৰ পক্টেট্গট বিশ্বস বুলি*
কোৰা হৈছে ১১:৩৪। " *বযৰ্চিচ বী* " সকলো নেজি বপথ সলনি কৰি নিজি ববোয়াক জয়
কৰিব পাৰে, অন্য; exit, " *বযৰ্চিচ বী* . " কনুত " *বশ্য* " ব তুলনাত কথলিক
বিশ্বসৰ বাবে আৰোপ কৰা আধ্যাত্মিক " *বযৰ্চিচ ব* " ইয়াৰ বাবে সৰ্ব্ব দূৰাৰ
সমুপৰক্ষণে বন্ধ কৰি দিয়ে। তদুপৰি ঔ শৰ্মকে ইয়াত " *বযৰ্চিচ ব* " নিন্দ কৰিছে যিয়ে
আধ্যাত্মিক " *বযৰ্চিচ ব* " লৈ লৈ যয়: চয়তনৰ সৈতে বণিজিয়া " *যাদুকাৰ* " হৈছে
কথলিকপুৰোহিত আৰু পক্টেট্গট যি আ সৰ্বক আধ্যাত্মিকত বদত পাৰে ত exit, "
যাদুকাৰ"; এই ক কক্ষ ক বণপক্ষ শতি বক্য ১৮:২৩ পদত " *মন্থন বৰ্ণন* " *বুলি*
কোৰা হৈছে। " *মুৰ্চুপিজ ক* " যো কথলিক বিশ্বসকো বুজায় ইয়াৰ খোদিত
মুৰ্চবিষেক পূজা আৰু পৰ্বক্ষাৰ বসুত হিচাপে; exit, " *মুৰ্চুপিজ বী* . " আৰু শেষত
যীচুৰ " *মিছলীয়া* " সকলৰ উল্লেখ কৰিছে যাৰ আধ্যাত্মিক পতি হৈছে " *চয়তন*
আবম্ভাৰি পৰ মিছলীয়া আৰু হত্যকা বী আৰু মিছলি বপতি " যোহন ৮:৪৪; exit, "
মিছলীয়া."

৯ পদ: " *তেতিয়া শেষৰ সাতটি মন্থমা বীৰ ভৰ সাতটি বৰ্ণি থকা সাতজন*
সৰ্ব্বদতৰ এজনোহ্মিষে লগত কথপাৰ্চকলে, 'আহ, মই তোমা ক কইনা, মাৰ
পোৰেলি পতী দোখোমা '"

এই পদত আত্মই নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক উৎসাহিতকৰিবৰ বাবে সম্বন্ধন কৰিছে।
যিসকলে বজি যীভাৱে ঐশ্বৰ্য্যিক "শেষসাতট মহামাৰী"ৰ কৰুণ আৰু ভয়ংকৰ সময়ৰ
মাজেৰে পোহৰ হ'ব। তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ হ'ব ("মই আপোনাক দেখুৱাম") বজি যী
নীৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে সংৰক্ষিত গৰ্ভাৱস্থাৰ যিসকলে পাপৰ প্ৰতিৰোধ এই শেষত ইতিহাসিক
প্ৰায়ত "কইনা, মৰপোহালৰ পত্নী," যীচু খ্ৰীষ্ট গঠন আৰু প্ৰতিষ্ঠা
কৰে।

"শেষসাতট মহামাৰীৰ ভেৰ সাতটি বৰ্গৰ সাতজন স্ৰষ্টাৰে" প্ৰকৃত
পদত উল্লেখ কৰা মছীখ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মৰ মাপকাঠী পূৰণ কৰা মানুহক লক্ষ্য কৰি
লৈছিল। এই "শেষসাতট মহামাৰী" আছিল সেই অংশ যিটো ঐশ্বৰ্য্যে অতি
সোমকালে প্ৰতিশৰিৰিক দিবা। তেওঁ এতিয়া আমাক প্ৰকৃতকৈ প্ৰতিমূৰ্ত্তি, সেই
অংশটো দেখুৱাব যিটো বজি যীমুক্ত নীৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিব। ঐশ্বৰ্য্যে
তেওঁলোকৰ প্ৰতি থকা অনুভৱৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰকাশ কৰা এটা প্ৰকৃতকৈ স্ৰষ্টাৰে
নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক দেখুৱাব যাৰ সমাবেশে মুহূৰ্ত্তকাল "মৰপোহালৰ কইনা" গঠন
কৰে। নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি, "মৰপোহালৰ পত্নী," আত্মই ইফিচিয়া ৫:২২ৰ পৰা ৩২
পদত দিয়া শিষ্ণক নিশ্চিত কৰে। পঁচনি পোহোৱা এটা আদৰ্শ স্বামী-স্ত্ৰী
সম্প্ৰকট ব্ৰহ্মা কৰিছে যিটো, হয়, কৰল খ্ৰীষ্ট সৈতে মনোমীতজনৰ
সম্প্ৰকট হৈ ইয়াৰ প্ৰকট পাবা আৰু আমাৰ আদিপুস্তকৰ কাহিনীটো পুনৰ পঢ়িবলৈ
শিৰি বলাগিব সকলো জীৱনৰ সূচকিত আৰু ইয়াৰ নিখুঁত মূল্যায়নৰ উজ্জ্বল
উদ্ভৱক জীৱনত ঐশ্বৰ্য্যৰ আত্মই দিয়া এই পাঠৰ পোহৰত। "নাৰী" শব্দটোৱে
"কইনা," খ্ৰীষ্ট "মনোমীত" কপ্ৰকাশিত বাক্য ১২ পদত উপস্থাপন কৰা "নাৰী
"ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি সৈতে সংযোগ কৰে।

মহিমা মণ্ডিত মনোমীতজন নন্দাধাৰণৰ

১০ পদ: "আৰু তেওঁমোক আত্মত এটা ডাঙৰ আৰু ওখ প্ৰকটলৈ লৈ গ'ল
আৰু ঐশ্বৰ্য্যৰ মহিমা লৈ স্ৰষ্টাৰ পৰা নামি অহা পৰ্বতৰ নগৰ যিৰূচলে মমোকে
দেখুৱালে।"

আত্মত যোহনক সেই মুহূৰ্ত্তত পৰিবহণ কৰা হয় যিটো যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু
তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সপ্তা সহস্ৰব্দৰ "হাজাৰ বছৰৰ" স্ৰষ্টাৰ বচিবৰ পিছত
স্ৰষ্টাৰ পৰা নামি আহে। প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:১ পদত "১৪৪,০০০" "ছীলকৰ"
খ্ৰীষ্টান আধ্যাত্মিক "বৰটো জনগোষ্ঠীৰ" এডভেণ্টিষ্ট "চিয়নো প্ৰকট"ত
দেখুওৱা হৈছিল। "হাজাৰ বছৰৰ পিছত" ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা কথাটো "নতুনপ্ৰতিৰূপ"

ৰ বসন্তত পূৰ্ণ হয়। যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যহৰতাৰ পিছৰে পৰা মনোনীত সকলে ঈশ্বৰৰ পৰা অনন্ত কৰা এক মহিমা মণ্ডিত আৰু শী শৰীৰ লাভ কৰিছে। এইদৰে তেওঁলোকে "ঈশ্বৰৰ মহিমা" প্ৰতিফলিত কৰে। এই ৰূপান্তৰৰ বিষয়ে পঁচনি পোনে ১ কৰনিয়া ২৪ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। ১৫:৪০-৪৪: "আৰু শী পদৰ আৰু স্ৰষ্টাৰ পদৰ আছা। কৰিত আৰু শী পদৰ মহিমা এক, আৰু স্ৰষ্টাৰ পদৰ মহিমা আন এটা। স্ৰষ্টাৰ মহিমা এক, চন্দ্ৰৰ মহিমা আন এটা, আৰু তৰাৰ মহিমা আন এটা; কৰি যনো এটা তৰাৰ মহিমা আন এটা তৰাৰ পৰা প্ৰথকা।" মতলোকৰ পুনৰুত্থানৰ কস্মতকো তেনেকুৱাই শৰীৰ বনিষ্ট হৈ সঁচ হয়; ইয়াক অক্ষয় হৈ উত্থাপন কৰা হয়; ইয়াক অৰজ্জ্বৰ বীজ সঁচ হয়, ইয়াক মহিমাৰ পুনৰুত্থান কৰা হয়; দুৰ্ভাগ্যত সঁচ হয়, শক্তিবোৰে পুনৰুত্থান হয়; ইয়াক প্ৰকৃতকৈ শৰীৰ হিচাপে সঁচ হয়, ইয়াক আধ্যাত্মিক শৰীৰ হিচাপে উত্থাপন কৰা হয়। যদি প্ৰকৃতকৈ শৰীৰ আছা তেন্তে আধ্যাত্মিক শৰীৰো আছা।

১১ পদ: "আৰু তেওঁৰ উজ্জ্বলতা আছিল অতীমূল্যমান শিলিৰ দৰে, যাচপাৰ শিলিৰ দৰে, স্ফটিকৰ দৰে পৰ্য্যব।"

পূৰ্বৰ পদত উল্লেখ কৰা হৈছে যে ইয়াৰ বৈশিষ্ট্যৰূপ "ঈশ্বৰৰ মহিমা" নিশ্চিত কৰা হৈছে যে বৰ "জাচপাৰ শিলি" প্ৰকাশিত বাক্য ৪:৩ পদত "যিজন সঁচ সনতবৰ্হি আছে" ৰ দৰ্শিতকো বোজা ইছে। দুয়োটা পদৰ মাজত আৰ্মি এটা পাৰ্থক্য লক্ষ্য কৰিছোঁ যে বৰ প্ৰকাশিত বাক্য ৪ পদত, বচিবৰ প্ৰকাণ্ডৰ বাবে, এই "জাচপাৰ শিলি" যিয়ে ঈশ্বৰক প্ৰতীকিত কৰে, ইয়াৰ এটা "চৰ্ভোছ" ৰ দৰ্শিত আছে। ইয়াত পাৰসমস্যাটো সমাধান হোৱাৰ পিছত নিৰ্দ্ধাৰিতগৰাকীয়ে নিজকে নিখুঁতৰিশুদ্ধ্যৰ এটা দৰ্শিত উপস্থাপন কৰে "স্ফটিক হিচাপে স্ফটিক"।

পদ: "আৰু ইয়াৰ এখন ডাঙৰ আৰু ওখ দেৱাল আছিল আৰু বাবটী দুৱাৰ আছিল আৰু দুৱাৰত বৰজন স্ৰষ্টাৰ আছিল আৰু তেওঁ ইস্যলৈৰ সন্তান সকলৰ বাবটী ফাঁদৰনা মলিখা আছিল।"

যীচু খ্ৰীষ্ট আত্মাই প্ৰকাশ কৰা প্ৰতিমূৰ্তি "মন্দৰি" ৰ প্ৰতীকী যত্নৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে যি টীয়া গ্ৰন্থত উল্লেখ কৰা আধ্যাত্মিক "পৰিত্ৰ"। ২:২০ৰ পৰা ২২: "তেমোলেফ পঁচনি আৰু ভাববাদী সকলৰ ভিত্তিত নিৰ্মিত, যীচু খ্ৰীষ্ট নিজো ইমূল শিলি। তেওঁৰ মাজত সকলো অট্টলিকা, একে লগে উপযুক্তৰূপে ফলম কৰা, প্ৰভুৰ পৰিত্ৰ মন্দৰিলৈ বৃদ্ধি পায়। তেওঁৰ মাজত তেমোলেফক আত্মাত ঈশ্বৰৰ বসন্তৰ বাবেও একে লগে নিৰ্মাণ কৰা হৈছে।"

বিনুত এই সংজ্ঞা ক'ৰল পঁ চন যুগৰ মনোমীত ব্ৰহ্মজি নৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছিল। " উচ্চদৰে" ত ৩০ চনৰ পৰা ১৮৪৩ চনলৈকে খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ বিৰূপতাৰ চিত্ৰা কৰা হৈছে; মন কৰিবলগীয়া যে এই তথ্যখলৈকে পঁ চন সিকলবুৰ্জ পোৱা আৰু শিকোৱা সত্যৰ মানদণ্ড অপৰিৱৰ্তিত আছিল। এই কাৰণেই ৩২১ চনত প্ৰতিষ্ঠা হোৱা বিশ্বমৰ দিনৰ পৰিৱৰ্ততে যীচু খ্ৰীষ্ট তেজস্বীৰ ঈশ্বৰ সৈতে কৰা পৰিত্ৰ নিয়ম ভংগ কৰে। এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ প্ৰমাণ শিত বাক্যৰ প্ৰকৃত গ্ৰহকসকলৰ বিষয়ে, ১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰথক কৰা এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাসৰ প্ৰতিচ্ছবি কৰা প্ৰতীকসমূহক " ফাঁল ডালে ফাঁয়া" (প্ৰমাণ শিত বাক্য ৩:৭) নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ আগত " বাৰটো দূৰৰ," " থোলা " আৰু " চৰ্ছি " ৰ পৰিত্ৰ " জীৱিত মৃত " সকলৰ আগত " বন্ধ " (প্ৰমাণ শিত বাক্য ৩:১) দ্বাৰা প্ৰতিচ্ছবি কৰা হৈছে। তেওঁলোকে " ঈশ্বৰৰ মনোহৰে ছীল কৰা ১২ টি জনগোষ্ঠীৰ নাম বহন কৰে " প্ৰমাণ শিত বাক্য ৭ ত।

১৩ পদ: " পূব দিশত তিনিটি দূৰৰ, উত্তৰ দিশত তিনিটি দূৰৰ, দক্ষিণে তিনিটি দূৰৰ আৰু পশ্চিমে তিনিটি দূৰৰ। "

চৰ্চাটো ক'ৰোঁতে বিনুত " দূৰৰ "ৰ এই অভিমুখীত ইহঁতৰ সাক্ষ্য নীচ চৰিত্ৰৰ উদাহৰণদ্বয়ৰে; যিহেতু ক'সো সাক্ষ্য নীচ বুলি দাবী কৰা ধৰ্মক নিন্দা আৰু অবাধকৰি তোলা, য'ৰ অনুবাদগ্ৰীক মূল "katholikos" বা "catholic" দ্বাৰা কৰা হৈছে। এইদৰে ১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰৰ বাবে এডভেণ্টিজি মএকমাত্ৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম য'ৰ ওচৰত তেওঁ পৃথকীৰ জনসংখ্যাক শি্ষ দিয়াৰ এক সাক্ষ্য নীচ মিছনৰ বাবে নিজৰ " চৰিত্ৰ শূভবৰ্ত " (প্ৰমাণ শিত বাক্য ১৪:৬) অৰ্পণ কৰিছে। জগতৰ শেষলৈকে তেওঁ নিজৰ আধ্যাত্মিক নিৰ্দ্ধাৰিত ব্ৰহ্মজি নক যি সত্য প্ৰমাণ কৰে, ত'ৰ বহিৰে কোনো পৰিত্ৰণ নাই। এডভেণ্টিজি মৰজন্ম হৈছিল যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰ অহাৰ ঘোষণাৰ দ্বাৰা প্ৰবৰ্তিত ধৰ্মীয় পুনৰুজ্জীৱন আন্দোলনৰ ৰূপত যিটো প্ৰথমবাৰৰ বাবে ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লৰ বাবে আশা কৰা হৈছিল আৰু ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লৈ অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত চূড়ান্ত প্ৰত্যৱৰ্তালৈকে। ই এই চৰিত্ৰটো ধৰি ৰখিব লাগিব। কাৰণ এটা "আন্দোলন" হৈছে নিৰন্তৰ বিৰূপতাৰ এক কক্ষলপ, অন্যথা ই এতিয়া আৰু "আন্দোলন" নহয়, বৰঞ্চ এটা "অৱশেষিত প্ৰতিষ্ঠান " আৰু মৃত, যিয়ে পৰম্পৰা আৰু ধৰ্মীয় আনুষ্ঠানিকতাক বিশেষ ধৰি বৰ্দ্ধিত; অৰ্থাৎ ঈশ্বৰে ঘণা আৰু নিন্দা কৰা সকলো

বসুত; আৰু ইতিমধ্যে বদ্বয়ী ইহুদী সকলৰ মাজত নিন্দা কৰিছে, যিসকল প্ৰক্ৰম
অবিশ্বাসী আছিল।

বৰ লক্ষ্য অনুসৰি শিৱৰিৰণ

খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ মূল কথা বোৰ

১৪ পদ: “ নগৰৰ দেৱালৰ বাৰটো ভেঁটি আছিল আৰু তৰ ওপৰত মৰে
পোহালৰি বাৰজন পঁচনিবিনা ম আছিল ”

এই পদটোৱে এপষ্টলিক খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ উদাহৰণ দৰ্শি ধৰিছে যিয়ে
আমাদেখিবদৰে ৩০ আৰু ১৮৪৩ চনৰ মাজৰ সময়ছোৱাক সামৰি লৈছে, আৰু যি
শিক্ষা ৩২১ আৰু ৫৩৮ চনত বোম্বে বিকৃত কৰিছিল / ২:৪-৫: “ মানুহব্দৰ
প্ৰকৃতিখন কৰি জীৱন্তালি, কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মনোমীত আৰু বহুমূলীয়াত উৰ
ওচৰলৈ আহক; আৰু তেঁো লোকে নজি ইজীৱন্তালিৰদৰে আধ্যাত্মিক ঘৰ,
পবিত্ৰপুৰোহিতৰদল হিচাপে গঢ়াতিোৱা হৈছে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ বাবে
গ্ৰহণযোগ্য আধ্যাত্মিক বলদিন আগবঢ়াবলৈ ”

১৫ পদ: “ মৰে লগত কথা কোৱা জনৰ হাতত নগৰ, দুৱাৰ আৰু দেৱাল
জুখবিলৈ এটা জোখৰ বাবে সোণৰ নল আছিল ”

ইয়াত, প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১১:১ পদৰ দৰে, ই মৰ্মমাৰ্গত মনোমীত জনৰ
মূল্যৰ ওপৰত, এডভেণ্টুৰি যুগৰ ওপৰত (১২ টি দুৱাৰ), আৰু এপষ্টলিক
বিশ্বাসৰ ওপৰত (ভেঁটি আৰু দেৱাল) “ জুখবিপৰ ” বা বিচৰ কৰাৰ প্ৰক্ৰম । যদি
প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ১১:১ পদৰ “ নল ” “ লাখটিৰ দৰে ” আছিল, শাস্তিৰ আছিল,
তেন্তে ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ বিপৰীত তেন্তে এই পদটোৱে সোঁটো “ সোণৰ নল ”; “ সোণ
” “ পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা শুদ্ধহোৱা বিশ্বাস ” ৰ প্ৰক্ৰম হোৱাৰ বাবে, ১ পতিৰ ১:৭: “
যত তেঁো লোকে বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা, বিন্ধি হোৱা সোণতকৈও অধিক মূল্যবান
হোৱাৰ বাবে (যদিও ইয়াক জুইব্দৰ পৰীক্ষা কৰা হয়), যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰক্ৰম শৰ
সময়ত প্ৰক্ৰম আৰু মৰ্মমা আৰু সন্মানৰ ফল পোৱা যায় ”। সেয়েহে বিশ্বাস হৈছে
ঈশ্বৰৰ বিচৰৰ মানদণ্ড

১৬ পদ: “ নগৰখনৰ আকৃতি ব্ৰহ্মসূত্ৰৰ দৰে আছিল আৰু তৰ দৈৰ্ঘ্য
ইয়াৰ প্ৰক্ৰম সমান আছিল। তেঁো নলৰে নগৰখন জুখিলে আৰু বৰ হাজাৰ যট
হোৱা দেখিলে তৰ দৈৰ্ঘ্য, প্ৰক্ৰম আৰু উচ্চত সমান আছিল ”

" ব্ৰহ্ম " তলৰ পৰাই নিখুঁত আদৰ্শ ৰূপ। ইয়াক প্ৰক্ৰমে মৰ্চৰ সময়ত নিৰ্মিত তন্ত্ৰৰ "পৰিত্ৰ সন্ধানৰ পৰিত্ৰ" বা "অৰ্চিপৰিত্ৰ সন্ধান "ৰ দৰ্শিতপনোৱা যায়। " ব্ৰহ্ম " ৰ আকৃতি এটা বুদ্ধিমান ইংগতিৰ প্ৰকাশ, প্ৰকৃতিয়ে কেনো নিখুঁত " ব্ৰহ্ম " উপস্থাপন নকৰে। ঈশ্বৰৰ বুদ্ধিমত্তা হিৰুঅভয়াস্বৰ্ণ মাত্ৰত দেখে যায় যিটো তিনিটা " ব্ৰহ্ম "ৰ প্ৰনটিকৰণৰ দৰা গঠিত হৈছিল। দুটা " পৰিত্ৰ সন্ধান " আৰু তৃতীয়টো "পৰিত্ৰ সন্ধান " বা " অৰ্চিপৰিত্ৰ সন্ধান "ৰ বাবে ব্ৰহ্মৰ কৰা হৈছিল, যিটো এক নৃত্য ৰে ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিৰ বাবে সংবৰ্দ্ধিত আছিল আৰু ফলস্বৰূপে, " এটা ওৰণি " দৰা প্ৰথক কৰা হৈছিল যি পা পৰপৰ্ত্তিমূৰ্তি আছিল যাৰ বাবে যীচুৱে তেওঁৰ সময়ত প্ৰয়শ্ৰুতি কৰি। এই তিনি তৃতীয়াংশৰ অনুপাত ঈশ্বৰে কল্পনা কৰা পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পত নিৰ্ধাৰিত সকলক নিৰ্ধাৰনৰ বাবে নিয়ন্ত্ৰিত ৬০০০ বা তিনিগুণ ২০০০ বছৰৰ পৰ্ত্তিমূৰ্তি আছিল। এই নিৰ্ধাৰনৰ শেষত নিৰ্ধাৰিত সকলক এইদৰে " অৰ্চিপৰিত্ৰ সন্ধান " ৰ " ব্ৰহ্মস্বৰ্ণ "ৰ দৰা চিত্ৰিত কৰা হয় যিয়ে পৰিত্ৰণৰ প্ৰকল্পত শিখৰত উপনীত হোৱাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল খ্ৰীষ্ট কৰ নিয়মবদ্ধৰ কতিয়াই অনা মালিনৰ বাবে এই আধ্যাত্মিক সন্ধানটো সুলভ হৈ পৰিছে। আৰু এইদৰে ব্ৰহ্মনা কৰ মন্দিৰৰ আধ্যাত্মিক " ব্ৰহ্মস্বৰ্ণ " টোৱে ৩০ এপ্ৰিলৰ ৩ ত ৰখি ভেটী লাভ কৰিছিল যি তেয়া আমা বমুক্তদি ত যীচু খ্ৰীষ্ট স্বচৰ্ছমূলক প্ৰয়শ্ৰুতিত মৃত্যুৰ পৰা পৰিত্ৰণ আৰম্ভ হৈছিল। " ব্ৰহ্ম "ৰ পৰ্ত্তি চৰ্ছখিনাই প্ৰকৃত নিখুঁতত এই সংজ্ঞাটোৰ নিখুঁত কৰিবলৈ যথেষ্ট নহয় যি পৰ্ত্তি বী সংখ্য "ত্ৰি"। লগতে, ই এটা "ঘনক"ৰ যিটো আমা বসন্মুখত উপস্থাপন কৰা হয়। একে জোখৰ সৈতে, " দৈৰ্ঘ্য, প্ৰস্থ আৰু উচ্চতা "ত, আমাৰ এই সময় নিখুঁত "ঘন" সিদ্ধিৰ পৰ্ত্তি "ত্ৰি" আছে, যীচু খ্ৰীষ্ট দৰা মুক্ত হোৱা মনোমীত সকলৰ সমাৱেশৰ ২০৩০ চনত " ব্ৰহ্মস্বৰ্ণ চহৰখন ", (আৰু আনৰ্ধ ঘন: " ইয়াৰ উচ্চতা "), ইয়াৰ ভেটী আৰু ইয়াৰ বাৰখন গেট " নিৰ্মাণ সম্পূৰ্ণ হ'ব। ইয়াক ঘন ৰূপৰ আৰোপ কৰি আত্মাই "নগৰ"ৰ আক্ৰমিক ব্যখ্য নিৰ্দিষ্ট কৰে যিটো বহুত ইয়াক দিয়ে।

জুখি উলিওৱা সংখ্য, " ১২,০০০ ফুট ", ৰ অৰ্থ প্ৰকাশিত ৭ ৰ " ১২,০০০ ছীল কৰ " ৰ সৈতে একে। সাঁৱৰণী হিচাপে: $৫ + ৭ \times ১০০০$, অৰ্থাৎ মানুহ(৫) + ঈশ্বৰ (৭) x বহুগুণত(১০০০)। " ফটোজিয়াম " শব্দটোৱে তেওঁলোকৰ দৈৰ্ঘত অংশগ্ৰহণৰ ইংগিত দিয়ে যিৰ লক্ষ্য হৈছে পোলাৰ শিৰ্ষ অনুসৰি " স্ক্ৰীয়া আহ্বানৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰ ", ফিল ৩:১৪: " মই লক্ষ্য ফালাই চমাৰি ধৰিছোঁ,

খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰ সন্মুখত আহ্বানৰ পূৰ্বস্বৰ্ণ লাভ কৰিবলৈ। " আৰু ১ কৰিন্থীয়া . ৯:২৪: " আপুনি নিজ নৈয়ে যিসকলে ষ্টেডীয়ামত দৌৰে তেওঁলোকে সকলোদৌৰে, বিনুত এজন পূৰ্বস্বৰ্ণ লাভ কৰে? এনেদৰে দৌৰে যাত ইয়াক জৰিবি পাৰে। " বৰ্জীয়ী নিক্ৰান্তিসকলে দৌৰিলে আৰু তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে প্ৰদান কৰা পূৰ্বস্বৰ্ণটো লাভ কৰে।

১৭ পদ: " আৰু তেওঁ দেৱালখন জুখিলে, আৰু এজন মানুহৰ জোখ অনুসৰি যিটো এজন সন্মুখতৰ জোখ, এশ চেটেলেৰি হ'ল। "

হ'ল"ৰ আঁত, প্ৰতি বণমূলক ব্যৱস্থা, ঈশ্বৰে আমাকত ওঁৰ বচিব প্ৰকাশ কৰে আৰু তেওঁ আমাক প্ৰকাশ কৰে যাক বুলি "৫" সংখ্যক প্ৰকৃতিৰ পুৰুষসকলে হৈ ঈশ্বৰৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰিছে যিৰ সংখ্য "৭" মনোমীতজনৰ বচনাত প্ৰকাশ কৰে। এই দুটা সংখ্যক মুঠ যোগেদি "১২" পোৱা যায় যিটোৱে, "বৰ্ণ" কৰিলে "১৪৪" সংখ্যকটো পোৱা যায়। নিখুঁত "মানুহৰ পৰমাপ" যি যীচু খ্ৰীষ্টে চলি দিয়া তেজৰ দ্বাৰা মুক্ত হোৱা "মানুহৰ" বচিবক নিশ্চিত কৰে। এইদৰে "১২" সংখ্যকটো ঈশ্বৰৰ সৈতে সমাপ্ত হোৱা পৰিত্ৰ মিত্ৰতাৰ প্ৰকল্পৰ সকলো প্ৰায়ত উপস্থিতি: ১২ জন হিব্ৰু পিতৃপুৰুষ যীচু খ্ৰীষ্টে ১২ জন পঁচনি আৰু ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ পৰা স্থাপতি এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাসৰ উদাহৰণ দিবলৈ ১২ জন জনগোষ্ঠী।

১৮ পদ: " দেৱাল ঘচপাৰে বৈৰিহিতা আছিল আৰু নগৰখন পৰ্য্যবৰ্ণ কঁচৰ দৰে বশুদ্ধ্যসোণ আছিল। "

এই প্ৰকৃতি কসমুহৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰে ১৮৪৩ চনলৈকে তেওঁৰ নিক্ৰান্তি নিক্ৰান্তিসকলে প্ৰদৰ্শন কৰা বিশ্বাসৰ প্ৰকৃতি তেওঁৰ প্ৰকাশ্য প্ৰকাশ কৰে। তেওঁলোকে প্ৰযো পোহৰ কম আছিল বিনুত ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃতি তেওঁলোকে সাব্যস্ত তেওঁক স্বত্বপূৰণ দিছিল আৰু প্ৰমোৱে ভৰিতুলিছিল। এই পদৰ "বশুদ্ধ্য সোণ আৰু বশুদ্ধ্য কঁচ" যতেওঁলোকে আত্মৰ পৰিত্ৰক বুজাইছে। যীচু খ্ৰীষ্টে প্ৰকাশ কৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃতিৰ ওপৰত যি আস্থা ৰখিছিল, তৰ নামত তেওঁলোকে প্ৰযো নিজৰ জীৱন ত্যাগ কৰিছিল। তেওঁৰ ওপৰত যি আস্থা ৰখা হৈছে, সেয়া হ'ল শনহ'ব; তেওঁ নিজ হৈ তেওঁলোকক ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লত "প্ৰথম পুনৰুত্থানত," সঁচকৈ যি খ্ৰীষ্টে মৃত" লোকসকলৰ পুনৰুত্থানত আদৰ্শিত।

এপষ্টলিক ভাৰ্চ

১৯ পদ: “ নগৰৰ দেৱালৰ ভেঁটিবোৰে সকলো ধৰণৰ মূল্যমান শালিবোৰে সজোৱা আছিল প্ৰথম ভেঁটি আছিল যাচপাৰ দ্বিতীয় নীল, তৃতীয় কলচিডনী আৰু চতুৰ্থ পান্না,”

২০ পদ: “ চৰডাক্ষিণ প্ৰথম, চৰডিয়াছৰ ষষ্ঠ, কৰইছ'লা ইটৰ সপ্তম, বাৰেলবঅষ্টম, টপা জৰনৱম, কৰইছ'পৰজৰ দশম, জে চিন্থা এক দশ এম থেইষ্ট দ্বাদশ। ”

ভগৱানজো নমো নুহৰচন্ট আৰু বহুমলীয়া শালিবোৰে কৰ্টিবা চকিচকি যাহ'লে সেইবোৰে সোঁদক্ষক্ষ প্ৰাংসা কৰিলে কৰি অনুভৱহয়। এইবোৰে অৰ্জা কৰিবলৈ কৰি ছোমানো নজিক ধ্বংস কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়াত সোঁভ্ৰগ্য খৰচ কৰে, ইমানোই ডাঙৰ তেওঁলোকে পৰি থকা মৰম। একে দৰেই শ্বৰে এই মানৱীয় অনুভৱ ব্ৰহ্মৰ কৰি নজিৰ পৰি আৰু ধন্য মনোমীত লোকসকলৰ পৰি থকা অনুভৱবোৰে প্ৰকাশ কৰিবা।

এই বৰ্ত্তিন " বহুমলীয়া শালি" বোৰে আমাক শিকাইছে যে নিৰ্দ্ধাৰিত সকল একে ধৰণৰ কল'ন নহয়, কাৰণ পৰিজন ব্ৰহ্মৰ নজি স্বব্ৰহ্মৰ আছে, শাৰীৰিক সজ্জাত, স্পষ্টতাৰে, কৰিনুত বশিষক আধ্যাত্মিক সজ্জাত, তেওঁলোকে চৰিত্ৰ সজ্জাত। যীচুৰ " বাৰজন পঁচনি" যোৱা আদৰ্শ এই চিন্তক নিশ্চিত কৰে। যোহন আৰু পতিবৰ মাজত কৰি পাৰ্থক্য! কৰিনুত, যীচুৱে দুয়কো তেওঁলোকে পাৰ্থক্যৰ সৈতে আৰু তেওঁলোকে পাৰ্থক্যৰ বাবে ভুলপা ইছিল। ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা জীৱনৰ প্ৰকৃত সমৃদ্ধি এই ব্ৰহ্মৰ বৈচিত্ৰ্য নহি হৈ আছে যিবোৰে সকলোৰে জা নছিলিয়ে কৰে নোৱাৰে তেওঁক নজি বহু দয় আৰু সমগ্ৰ আত্মাত প্ৰথম স্থান দিব লাগে।

এডভেণ্টজিম

২১ পদ: “ বাৰখন দুৱাৰ আছিল বাৰটো মুকুত, পৰিটো দুৱাৰ আছিল একে টো মুকুতৰ নগৰৰ বসতিটো স্ফুৰ্জ কৰি চৰদৰে বশিষ্ট সোণ আছিল। ”

১৮৪৩ চনৰ পৰা নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে ত্ৰাণকৰ্তা বচিবকৰ বচিবত তেওঁলোকে আগত থকা সকলৰ বশিষ্টতকৈ উচ্চ বশিষ্ট দেখুৱাব পৰা নাই। " এটা মুকুত"ৰ প্ৰতীক হৈছে ধন্য এডভেণ্টজিমৰ ঈশ্বৰীয় পৰিত্ৰাণৰ পৰিকল্পনাৰ সম্পূৰ্ণ বুজা বুজি কুৰি। ঈশ্বৰৰ বাবে ১৮৪৩ চনৰ পৰা নিৰ্দ্ধাৰিত এডভেণ্টজিম নিৰ্দ্ধাৰিত সকলে নজিক তেওঁৰ সকলো পোছৰ লাভ কৰাৰ যোগ্য বুলি দেখুৱাইছে।

বিনুত এই কথা অহৰহ বৃদ্ধ পোন্ধৰ লগে লগে, কৰল শেষৰ বিৰোধী এডভাণ্টেজক লৈছে ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ব্যৱস্থাৰ শেষ নীখুঁত ৰূপ লাভ কৰে। মই যিটো ক'ব বিচৰিছোঁ সেয়া হ'ল যে শেষৰজন নীৰ্বাচনিত এডভাণ্টেজ মূল্য এপ্ৰটেক্টক সময়ৰ পৰা মুক্ত হোৱা আনজনতকৈ বেছি নহ'ব। "মুকুত" যি ঈশ্বৰে প্ৰকল্পিত কৰা পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাৰ শিখৰত উপনীত হোৱাৰ সংকল্প তদিয়ে। ইয়াত এটা নিৰ্দিষ্ট অভিজ্ঞতা প্ৰকাশ পা ইছে যিটো পোন্ধৰ বোম্বাৰন কথনকৈ বিশ্বাস আৰু ধৰ্মত্যাগত পৰি যোৱা প্ৰক্ৰিয়াটো বিশ্বাসৰ দ্বাৰা বৰ্তিত আৰু আক্ৰমণ কৰা সকলোমত বা দীসত্যপু নৰু দধৰু বা হৈছে আৰু শেষত ই আমাক প্ৰকাশ কৰে যে ১৮৪৩ চনৰ বসন্ত ৰালত দানিয়েলে ৮:১৪ পদৰ আজ্ঞা ৰক্ষা কৰিবলৈ ঈশ্বৰে যি অপৰিসীমগুৰুত্ব দিয়ে: "দুহাজা বৰ্তনশিসসন্ধ্যা আৰু বৰ্তপুৱালৈকে পৰিত্ৰণ ন্যযপৰ্য্যগত হ'ব। " "মুকুত" হৈছে এই "ন্যযয পৰিত্ৰণ" ৰ প্ৰতিমূৰ্তি যিটো আনবহুমূলীয়া শিল্পৰ দৰে ৰাতি নজিৰ সোঁন্দৰ প্ৰকাশ কৰিব নালাগে। এই চূড়ান্ত প্ৰাংগত পৰিত্ৰণ নীৰ্বাচনিত মনোমীত সকলৰ সমাৱেশ প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:৫ অনুসৰি সন্ধ্যা "নিৰ্দেশ" যেন লাগে, ঈশ্বৰক তেওঁৰ প্ৰপ্ৰয় সকলোমহিমাদি। ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বিশ্বমবাৰ আৰু তেওঁ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা সপ্তা সহস্ৰব্দ একে লগে আছে আৰু মহান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে কল্পনা কৰা পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পনা সকলো সন্ধ্যাত পূৰ্ণ হয়। তেওঁৰ "অত্মমূল্যমুকুত" মৰ্থ. ১৩:৪৫-৪৬ পদত তেওঁ ইয়াক দিব বিচৰা সকলোমহিমা প্ৰকাশ কৰিছে।

নতুনজৰু জা লোমো নপৰিৰতা

আত্মই নিৰ্দিষ্ট কৰিছে: "চহৰখনৰ বসন্তটো স্ফুট কঁচৰদৰে বিনুদধ সোন্ধৰ আছিল। " এই "বিনুদধ সোন্ধৰ বসন্ত" ৰ বিনুদধবিশ্বাসৰ উদ্ভৱত তেওঁ পৰিছৰবসন্তটোৰ সৈতে তুলনা কৰাৰ পৰামৰ্শ দিছে যিয়ে প্ৰকাশিত বাক্য ১১:৮ত "চদোম আৰু মচিৰ" নাম লাভ কৰি পা পৰিপ্ৰতিমূৰ্তি বহন কৰে।

২২ পদ: "মই ততকোনো মনদৰি দেখে নাপালোঁ, বৰ্ণনো স্ফুটমান ঈশ্বৰ প্ৰভু ইয়াৰ মনদৰি আৰুমে বপোৱালি। "

প্ৰতি কৰ সময় শেষ হ'ল, নিৰ্বাচনিত সকলো ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পনা প্ৰকৃত সাফল্যত প্ৰকাশ কৰিছে। আজি আমি পৃথিবীত যদিও কল্পনা কৰিছোঁ, সমাৱেশৰ "মনদৰি" ৰ আৰু কোনো ৰাশি নাথকা অন্মজ্ঞান আৰু বসন্তত প্ৰকাশে কলচীয়া ২:১৬-১৭ পদ অনুসৰি ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "ঈ" বোৰক অসাৰুৰা তুলি "এতকোনোও তোলালোকক মাংসৰ পানীয়ৰ পৰিত্ৰণ দিন, ৰা অমাৰস্য

ব বিশ্বমবাবৰ বিষয়েবেটৰনকৰকি এইবোৰে আহিবলগীয়াবসুজা ছাঁ, বৰ্নিত শৰীৰ খৰ্ষিষ্ট আছে।" ধ্যান দিয়া! এই পদত " বিশ্বমবাবৰ " সূত্ৰটোৱে ধৰ্মীয় উৎসৱৰ দ্বাৰা সৃষ্টি হোৱা " বিশ্বমবাবৰ " কবুজা যআৰুজগতসৃষ্টিৰ পৰা সপ্তা দিনত ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা আৰুপৰিত্ৰ কৰা " সাপ্তাহিক বিশ্বমবাবৰ " কবুজা যনহা/ খৰ্ষিষ্ট প্ৰকাম আগম্মা যেনে কৈপুৰণ নিয়মত তেওঁক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা উৎসৱমুখৰ আচৰঅনুষ্ঠানবোৰক অসাৰ কৰি তুলিলে, অনন্তজ্ঞানত প্ৰকাশে পাক্ষি প্ৰকী কবোৰক অচল কৰি তুলিব আৰু নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক মৰেপোৱালিটোৱে চাবলৈ, শূন্যবিলাই আৰু অনুসৰণকৰিবলৈ অনুমতি দিব, অক্ষয় যীচু খৰ্ষিষ্ট, প্ৰকৃত পৰিত্ৰ ঐশ্বৰিক " মনদৰি " যিটো হ'ব, চৰিত্ৰ লব বাবে, সৃষ্টিশীল আত্মৰ দৃশ্যমান প্ৰকাশ।

২৩ পদ: " আৰু নগৰত উজ্জ্বল হ'বলৈ সূক্ষ্ম ব চন্দ্ৰ কেনো প্ৰকাজেন নাছিল, কৰ্মিনো ঈশ্বৰৰ মহিমা ইহঁতাক পোহৰ দিছিল আৰু মৰেপোৱালি ইয়াৰ প্ৰকীপ আছিল। "

দিন আৰুৰত " ৰ প্ৰকাজকৰ্মে ন্যয্য; " ৰত্ৰি আনন্দৰ " পাপৰবৰণে ধৰ্মিক। পাপৰসমাধন আৰু নোহোৱা হ'লে, আদিপুস্তক ১:৪ পদত ঈশ্বৰে " ভূল " বুলি ঘোষণা কৰা " পোহৰ " ৰ বাবে হৈছে ই আছে।

ঈশ্বৰৰ আত্ম অদৃশ্যহৈয়েই থকা আৰু যীচু খৰ্ষিষ্ট হৈছে সেই দিশ যিটোত তেওঁৰ সৃষ্টিবোৰে তেওঁক চাব পাৰে। এই ক্ষমতাই তেওঁক অদৃশ্য ঈশ্বৰৰ " মশাল " হিচাপে উপস্থাপন কৰা হৈছে।

বৰ্নিত আধ্যাত্মিক ব্যথাই এক বহুপৰিৱৰ্ত্তা প্ৰকাশ কৰে। স্ৰষ্টা প্ৰকাশে কৰাৰ পিছত নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক যীচুৱে প্ৰত্যক্ষভাৱে শিকিব তেতিয়া তেওঁলোকে নতুন নিয়মৰ প্ৰকীক " সূক্ষ্ম " ৰ আৰুপুৰণ ইহুদী নিয়মৰ প্ৰকীক " চন্দ্ৰ " ৰ প্ৰকাজেন নহ'ব; দুয়োজনেই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৩ অনুসৰি শাস্ত্ৰ, বাইবেলৰ ঈশ্বৰ " দুজনস্বামী ", মানুহক তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাৰ আৱিষ্কাৰ আৰু বুজা তজ্জ্ঞান দিবলৈ উপযোগী। মুঠত নীৰ্দ্ধাৰিতসকলক আৰুপৰিত্ৰ বাইবেলৰ প্ৰকাজেন নাথকাৰ।

২৪ পদ: " জাতিবোৰে তেওঁৰ পোহৰত চলিব, আৰু পৃথিৱীৰ বজা সকলোত নিজৰ মহিমা আনিব। "

" জাতি " সমূহ হ'ল সেই " জাতি " যিবোৰ আৰু শীৰ আৰু শীহৈ পৰিছে। " নতুন পৃথিৱী "ও ঈশ্বৰৰ নতুন ৰাজ্য হৈ পৰাৰ বাবে তেওঁ প্ৰতিটো জীৱই

সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰক বচিৰি পা ব পাৰে। "পৃথৱীৰৰজা" সকলে "নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক গঠন কৰা" সকলে "নতুনপৃথৱী"ত প্ৰৱৰ্ত্তিত এই অনন্তজীৱনলৈ তেওঁলোকে আত্মৰ বশিদ্ধতাৰ মহিমা "আনিব"। এই অভিব্যক্তি "পৃথৱীৰৰজা সকল" যিয়ে প্ৰায়ে বিদ্বেষী পাৰ্শ্বকৰুত্বক তুচ্ছজ্ঞান কৰে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:৪ আৰু ২০:৪ পদত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক সুবিস্ময় ৰে বুজায় "ত তেওঁলোকে" "সিংহসনতবহি" "উপস্থাপন কৰা হৈছে। একেদৰে আমাৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৫:১০ পদত প্ৰতিবিলম্বিত "তুমি তেওঁলোকে আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে ৰাজ্য আৰু পুৰোহিত কৰিলা, আৰু তেওঁলোকে পৃথৱীত ৰাজত্ব কৰিলা।"

২৫ পদ: "দীনত ইয়াৰ দুৱৰ বন্ধ নহ'ব, কয়িনোত তৰত নাথৰিবা।"

বৰ্ত্ততে বৰ্ত্তানৰ নিৰপত্তাহীনতাৰ অন্তিমৰ ওপৰত আলোচনা কৰা হৈছে। চৰিত্ত, অন্তৰীন দীনৰ পোহৰত শান্তি আৰু নিৰপত্তা নিখুঁত হ'ব। জীৱনৰ ইতিহাসত পৃথৱীত আনন্দৰ প্ৰতিচ্ছবি সৃষ্টি হৈছিল বুলি ইয়াক বোলা যোৱা চৰিত্ত নৰ শৰিৰৰ "আনন্দ"ৰ বৰিদ্ধ ঐশ্বৰিক "পোহৰ"ক গাঁতত থিয় কৰিবা।

২৬ পদ: "জাতিবিলাকৰ মহিমা আৰু সন্মান তত অনাহ'ব।"

৬,০০০ বছৰ ধৰি জনগোষ্ঠীসমূহে নিজৰ জনগোষ্ঠী, জনগোষ্ঠী আৰু জাতি হিচাপে সংগঠিত কৰিছিল। খ্ৰীষ্টান যুগত পশ্চিমীয়া দেশত জনগোষ্ঠীসমূহে নিজৰ ৰাজ্যক জাতিৰূপে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰক দিয়া "মহিমা আৰু সন্মান"ৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰিত খ্ৰীষ্টান সকলক তেওঁলোকে মাজৰপৰা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছিল।

২৭ পদ: "তত কোনো অশুচি ঘণনীয় কৰ্ম বা মিছা কথা কৰা কোনোৱেই তত প্ৰকাশে নকৰিব বিনুত বুলি মৰপোৱালি জীৱনপুস্তকত লিখা সকলৰ হুপেৰা কৰিব।"

ঈশ্বৰে নিশ্চিত কৰা যে পৰিত্ৰাণ তেওঁৰ ফলৰপৰা এক বৃহৎ বীৰ বস্তু। বুলি নিখুঁতভাৱে বশিদ্ধ আত্মকহে, যিয়ে ঐশ্বৰিক সত্যৰ প্ৰতি প্ৰথমৰ সাধন দিয়া, তেওঁলোকে অসন্তোষ জনাই কৰিবলৈ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিব পাৰি। আকৌ এবাৰ, আত্মই প্ৰত্যক্ষন ৩:৪ পদত "চৰ্ছা" বৰ্ত্তত প্ৰতিপক্ষিত গোট বশিদ্ধক চিহ্নিত কৰা "অশুচি প্ৰত্যক্ষন" নবীকৰণকৰে, আৰু থলকি বশিদ্ধ যাব অনুগামীয়ে "নিজৰ ঘণনীয় আৰু মিছা কথাৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰে।" ধৰ্মীয় আৰু

নাগৰিকা ক'ৰণ, যিসকলঈশ্বৰ নহয়, তেওঁলোকে নিজ কচেয়ত নআবুত তেওঁদনৰৰ
দৰৰ হেতু লিখিলেবলদৈয়ে।

আকৌ এবৰ, আত্মই আমাক সোঁৱৰাই দিয়ে, আচৰিত কথা মানুহৰবৰ
সংবৰ্ধিত ক'ৰণ ঈশ্বৰে জগতৰ পৰিষ্কাৰ পৰাই তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ নাম
জা নিছকে বণসেইবোৰ "তেওঁৰজীৱনৰপুস্কৃত লিখিহৈছে।" আৰু "মৰপোলালিৰ
জীৱনৰপুস্কৃত " নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি ঈশ্বৰে সকলো অখৰিটন ধৰ্ম্মক তেওঁৰ
পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ পৰা বাদ দিয়ে। যীচুৱে মৰ্থ ৭:১৩-১৪ পদত ঘোষণা
কৰাৰদৰে পৰিত্ৰণৰ পথটো "সংকীৰ্ণ আৰুসংকীৰ্ণ" হিচাপেপ্ৰকাশ কৰিতেওঁৰ
এপ'কলিপছতপ্ৰকাশ কৰিছে "সংকীৰ্ণদূৰাৰেৰেপ্ৰকাশ কৰক। ক'ৰণধৰ্ম্মসৰ
দৰ্শনইযোনা দূৰাৰখনবহল আৰুবহল, আৰুইয়াৰদৰৰ সোমাইযোনা বহুত
আছে। ক'নুতদূৰাৰখনসংকীৰ্ণআৰুজীৱনলৈযোনা পথটোসংকীৰ্ণ আৰুতকম
'এইটোবৰ্চিৰপায়া।'

প্ৰকাশ শিতিবাক্য২২ : অনন্য লৰা নতুন নৰ্দ্দন

ঈশ্বৰীয় নীৰ্দ্ধাৰণৰ পাৰ্শ্বীয় সময়ৰ সন্নিৱৰ্তিত প্ৰকল্প শিত বাক্য ২১:৭ x ৩ পদৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ হৈছিল। ২২ সংখ্যটোৱে বৰ্ণিতমুখীভাৱে এটা কৰ্ণীৰ আৰম্ভণি চিহ্নিত কৰে, যদিও এই কৰ্ণিত পথনতই ইয়াৰ উপসংহাৰাঠন কৰে। এই নবীকৰণ যিটো ঈশ্বৰৰ মতে " সকলো " সম্পূৰ্ণ, " নতুনপ্ৰথমী আৰু নতুন আৰম্ভণি "ৰ সৈতে জড়িত দুয়োটা চৰিত্ত।

১ পদ: " আৰু তেওঁ মোক ঈশ্বৰ আৰু মোৰ পোৱালিৰ সংস্থাপনৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ কৰিবলৈ দিব। জীৱনৰ পানীৰ এখনি পৰিষ্কাৰ নদী দেখুৱালে। "

সত্যত এই উচ্চ জীৱনদায়ক প্ৰতিচ্ছবি আত্মাই আমাক সঁচাই দিয়ে। " জীৱনৰ পানীৰ নদী " দ্ৰৱ প্ৰতিমিত, চৰিত্ত হৈ পৰা নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সমাবেশটোৱে সৃষ্টি, খৰ্চ আধ্বমিকভাৱে পুনৰসৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰৰ কামৰ দৃশ্যৰ উপস্থিতি তেওঁৰ " সংস্থাপন " ৰ দ্ৰৱ প্ৰতিচ্ছবি ; আৰু এইটো, " মোৰ পোৱালি ", যীচু খৰ্চ বৰ্ণনৰ দ্ৰৱ ; অনন্তজাল এই ত্ৰয়ৰ দ্ৰৱ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ মাজত নতুন জন্ম হৈছিল।

" নদী " হৈছে প্ৰকল্প হাবত মণি পানীৰ সঁচা। ই জীৱনক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, যিটোও ইয়াৰ দৰেই অহৰহ কক্ষলপত থক। আমাৰ মানৱ পাৰ্শ্বীয় শৰীৰৰ ৭৫% মণি পানী যোগেঠন কৰে; এইটোৱে দেখুৱাইছে যে ইয়াৰ বাবে শুদ্ধ পানী কমান অপৰিহাৰ্য আৰু এই কৰণেই ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্ম, যদিও অনন্তজীৱনৰ ভাৱৰ বাবে অপৰিহাৰ্য প্ৰকল্প শিত বাক্য প্ৰকল্প শিত বাক্য ৭:১৭ অনুসৰি " জীৱনৰ পানীৰ এটা বসন্ত " ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে, যিৰ মতে নিজ ইয়াই " জীৱনৰ পানীৰ বসন্ত "। ২:১৩। তেওঁৰ প্ৰকল্প শিত বাক্যত আমাৰ প্ৰকল্প শিত বাক্য ১৭:১৫ পদত দেখিলোঁ যে " পানী " যি " জনগণৰ সূচক " প্ৰতি কৰিত কৰে; ইয়াত " নদী " হৈছে মুক্ত হোৱা নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ প্ৰতীক যিসকল চৰিত্ত হৈ পৰিছে।

২ পদ: " তৰুৰ স্তৰ মাজত আৰু নদীৰ দুয়োৰে বাবে বৰ টা ফল দিয়া জীৱনগছ আছিল আৰু প্ৰতিমাহে ফল দিছিল আৰু তৰুৰ পাতজাৰ বোৰে সুস্বাদুৰ বাবে আছিল "

এই দ্ৰৱীয় প্ৰতিমূৰ্তি যীচু খৰ্চ, " জীৱনৰ গছ ", তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ সমাবেশৰ " মাজত " পোৱা যায়, যিসকলে তেওঁৰ চৰিত্ত লগে লগে খোৱা লোকসকলৰ " চাই " ত গোট খাইছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ " মাজত " কৰি তুলি তেওঁলোকৰ কামত আছিল, যাক " নদীৰ দুটা পাৰ " দ্ৰৱ প্ৰতিনিধিত্ব কৰা হয়। কৰিয়নো যীচু খৰ্চ ঐশ্বৰিক আত্ম স্বৰূপ আছিল; সকলোতে আৰু সকলোৰে মাজত উপস্থিত। এই " গছ " ৰ ফল হৈছে " জীৱন ", যিটো নবীকৰণ হৈ থক,

অহৰহ, যিহেতু "ইয়াৰ ফল" আমাৰপাৰ্থক্য বহুৰৰ "১২ মাহৰ" প্ৰতিটোতে পোৱা যায়। এয়া অনন্তজীৱনৰআনএক সুন্দৰ প্ৰতিচ্ছবি আৰু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰা ইয়াক চৰিত্ৰতা বজা ইৰথৰ সঁচাৰণী।

যীচুৱে মানুহকপৰ্য্যে ফলৰ "গছ"ৰ লগত তুলনা কৰিছিল যিবিধেৰ ফলৰ দৰা বৰ্তিব কৰা হয়। তেওঁ নিজক আদীপুস্তক ২:৯ পদত আৰম্ভৰি পৰাই "জীৱনগছৰ" প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিমূৰ্তি বুলি কৈছিল। এতিয়া, গছৰ বাবে "কাপোৰ," তেওঁলোকেৰ "পাত"ৰ অলংকাৰ আছে। যীচুৰ বাবে তেওঁৰ "কাপোৰ" তেওঁৰ ধৰ্মিক কৰ্মৰ প্ৰকৃতি আৰু সেয়েহে তেওঁৰ মনোমীত লোকেসকলৰ পাপৰমুক্তিৰ প্ৰকৃতি যি তেওঁৰপৰিত্ৰণৰ খণী। এইদৰে "গছৰ" "পাত"ই যেনে কেৰেণে নৰিময় কৰে, যীচু খ্ৰীষ্টই সম্পন্ন কৰা ধৰ্মিক কৰ্মবোৰে আদম আৰু হৱাৰ পৰা নিকাৰিতসকলে উত্তৰাধিকাৰী সুতৰ পোৱা আদীপাপৰমাৰ্ত্তকৰেণে "নৰিময় কৰে" যিসকলোপাপৰঅভিজ্ঞাৰ দৰা আৱিষ্কাৰ কৰা তেওঁলোকেৰ শাৰীৰিকআৰু আধ্যাত্মিক উলংগত কৰা কৰ্মই গছৰ "পাত" বহুৰৰ কৰিছিল।

পদ : “আৰু কোনো অভিশাপনাথকৰি তত ঈশ্বৰ আৰু মৰে পোৱালিৰ সংস্থাসনথ কৰি তেওঁৰদাসসকলতেওঁৰসেৱাকৰিবআৰু তেওঁৰমুখদেখি।”

এই পদৰ পৰা আত্মাই ভৱিষ্যত কালতকথ কয়, তেওঁৰবাৰ্ত্তক মনোমীত লোকেসকলৰ বাবে উৎসাহৰঅৰ্থ দিয়া যিসকলে খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহালৈকে আৰু তেওঁলোকে পাপৰপৃথিৱীৰপৰা আঁতৰোৱালৈকে দুফটা আৰু ইয়াৰ পৰিণতিৰসৈতে যুঁজিবলগাৰ।

অন্যথো," হৱা আৰু আদমে কৰা পাপৰ অভিশাপটোৱেই আছিল ঈশ্বৰক মানুহৰচকুত অদৃশ্যকৰি তুলিছিল। পুৰণি নিয়মৰইসৰায়েৰে সৃষ্টিৰ একো সলনি কৰা নাছিল, কাৰণ পাপে এতিয়াও ঈশ্বৰক অদৃশ্যকৰি তুলিছিল। দিনত ডাৱৰৰ আভাসতসি তেতিয়াওলুকাই থকাৰ লগা হৈছিলৰতিজৰ্কা উঠিছিল। অভয়াবগম আটাইতকৈ পৰিত্ৰ স্থান কৰিলে তেওঁৰ বাবে সংৰক্ষিত আছিল অপৰাধীৰ বাবে মৃত্যুদণ্ড অধীনত বিনুত এই পাৰ্থক্য অৱস্থা আৰু নাই। নতুন পৃথিৱীত ঈশ্বৰ তেওঁৰসকলোদাসকদেখাযায়; তেওঁলোকেৰসেৱাকৰিহ'ব সেয়াএতিয়াওবহুসংখ্যক আছে, বিনুত পঁচনিসকলোই চুখ্ৰীষ্ট লগত কৰ্মমলিহৈ তেওঁৰলগত কথপত্ৰৰ সময়ততেওঁলোকে তেওঁৰসৈতেযোগাযোগ কৰিব; মুখমুখক।

৪ পদ: “আৰু তেওঁৰনামতেওঁলোকেৰকপালতাকৰি।”

ঈশ্বৰৰ নামে ইপ্ৰকৃত " জীৱতিঈশ্বৰৰ মণ্ডেৰ " গঠন কৰে। বশ্বমবৰৰ বশ্বম কৰে বুলি ইয়াৰ বাহ্যিক "চৰ্চন"। কৰণ ঈশ্বৰৰ " নাম "ই তেওঁৰ চৰ্চিত্ব নিক্ষেপণ কৰে, যাক তেওঁ " চৰ্চিট প্ৰণী " ৰ মুখৰে প্ৰকটীকৰিত কৰে : " সিংহ পৰোক্ষ, মানুহ আৰু ঈগল , " যিয়ে ঈশ্বৰৰ চৰ্চিত্ব সুসমৰ্পিত কৰি ত্ৰিভুৱা চৰ্চিত কৰে: ৰজ বীৰ্য আৰু শক্তিলালী , তথপিও বৰ্চনাদি নবৰবৰে সাজু, চেহেৰে তমানুহ তথপিও সন্মুখ প্ৰকটৰ। যীচুৰ বাক্য পূৰ্ণ হৈছে; যিসকলৰ এক মনৰ লোকেসকলে একত্ৰিত হয়। লগতে, যিসকলে ঐশ্বৰিক মূল্যধৰ্মৰ অংশীদাৰ তেওঁলোকে ঈশ্বৰে অনন্ত জীৱনৰ বাবে নিক্ষেপিত কৰিছে আৰু তেওঁৰ ওচৰত একত্ৰিত হৈছে। " কপাল "ত মানুহৰ মগজু থাকে, যিটো তেওঁৰ চৰ্চিত আৰু বক্ষিত্ব চৰ্চি কৰে নক্ষ। আৰু এই সজীৱ মগজু বস্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰত উপস্থাপন কৰা সত্য মানদণ্ডে অধ্যয়ন কৰে, চৰ্চিত কৰে আৰু অনুমোদনৰ প্ৰত্যক্ষণ কৰে। নিক্ষেপিতসকলৰ মনবোৰে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে সংগঠিত কৰা প্ৰথম প্ৰদৰ্শ্য ভলপা ইছলি আৰু তেওঁলোকে প্ৰতিষ্ঠিত নিয়ম অনুসৰি তেওঁৰ সহায়ত যোৱাকৈ যিকৰিলে যীজি ছলি যা তেওঁৰ লগত জীয়াই থকাৰ অৰ্থকৰণ কৰিব পাৰে।

শেষত যিসকলে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশ কৰা ঈশ্বৰৰ চৰ্চিত্ব অংশীদাৰ সকলোৰে তেওঁৰ লগত চৰি কৰে তেওঁৰ সোৱা কৰিবলৈ পায়। তেওঁলোকে কপালত লিখি ঈশ্বৰৰ " নাম " ৰ উপস্থিতিয়ে তেওঁলোকে বজিৰ বক্ষণ দিয়া; আৰু এইটো বশিষকই শেৰে এডভেণ্টুৰ বশ্বসৰ পৰিষ্কাৰ য'ত মানুহে " নিজৰ কপালত " " ঈশ্বৰৰ নাম " বৰ্চিব " জুত "ৰ নাম লিখিব হৰ্চন কৰিছিল।

৫ পদ: “ আৰু ৰত্ন আৰু নাথকৰি আৰু তেওঁলোকে পৰীপ বা পোহৰৰ প্ৰজ্ঞেন নহ'ব, কৰিনোপ্ৰকৃত ঈশ্বৰে তেওঁলোকে পোহৰ দিবি। আৰু তেওঁলোকে চৰি কৰে লগে লগে জুত কৰিবি। ”

আদিপুস্তক ১:৫ অনুসৰি " ৰত্ন " শব্দটোৰ আঁৰত " আনধৰ " শব্দটো থিয় হৈ আছে, যিটো পাপ আৰু বোৰাৰ প্ৰকটক। " লেমপ " যোৰাই বেলক বুজায় ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ লিখিত বাক্য যিয়ে " তেওঁৰ পোহৰ , " ভল আৰু সৰ্গিক মানদণ্ড প্ৰকাশ কৰে। ইয়াৰ আৰু উপযোগী নহ'ব; নিক্ষেপিতসকলে ইয়াৰ ঐশ্বৰিক প্ৰবণ প্ৰত্যক্ষণৰে লাভ কৰিব, কিন্তু বৰ্জান ই পাপৰ প্ৰতিষ্ঠিত নিজৰ অপৰিষ্কাৰ " আলোক্ষিত " ভূমিক বজা ইৰ খিছে, যিয়ে অকলে ই অনন্ত জীৱনলৈ যায়।

পদ : “ তেওঁলোকে কলে, এই কথা বোৰে বশ্বসী আৰু সত্য ”।

দক্ষিণবাবৰ বাবে আমি এই ঐশ্বৰিক দাত্ত বচিৰ পাওঁ " এই বাক্যমেশ
বিশ্বসী আৰু সত্য। " ঐশ্বৰে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বিষয়পোঠককপৰ্ত্তননিয়াবলৈ চেষ্টা
কৰে, কৰ্মিনো তেওঁৰ বাছনিৰ ক্ষমতা তেওঁৰ অনন্ত জীৱনৰ জীৱিত পৰিছে। এই
ঐশ্বৰিক দাত্ত বসন্মুখী নহৈ মানুহক তেওঁলোকৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাই দিয়া পঁচইন্দুৰ
দৰা চৰ্ভুক্ত হয়। প্ৰকাণ্ডনবোৰ এক ধৰ্ম আৰু আধ্যাত্মিকতাৰ পৰা আঁতৰি
নিয়াবক্ষমতা ফলপ্ৰসূ। ঐশ্বৰৰ এই জোৰে সোহে সোম্পূৰ্ণ পোষ্য। আত্মৰ
প্ৰতি বিপদবাস্তৱ আৰু সৰ্ব্বপী।

এই ভৱিষ্যদ্বাণীত এটা বিবল আক্ৰমিক চৰিত্ৰ উপস্থাপন কৰা এই
পদটোৰ আমাৰ পঠন আপডেটকৰটো উপযুক্ত। এই পদত কোনো প্ৰকীৰ্ত্তা নাই,
কিন্তু এই দাত্ত যাে ঐশ্বৰ বাইবেলৰ কিতাপলিখা ভাববাসী সকলক পৰৱৰ্ত্তন দায়ক আৰু
তেওঁৰ চূড়ান্ত প্ৰকাশ শত তেওঁ "গৰ্ভাৱেশ" যোহনৰ ওচৰলৈ পৰ্শিয়াইছিল যাত তেওঁ
তেওঁক প্ৰতিচ্ছতি প্ৰকাশ কৰিব পাৰে, ২০২০ চনত, ক " তৎক্ষণাত হ'ব, বা
ইতিমধ্যে সম্পন্ন হৈছে, অতীতহে শত কনুত ২০২০ চনৰ পৰা ২০৩০ চনৰ
ভিতৰত আটাইতকৈ ভয়ংকৰ সময় পাৰ হ'ব লাগিব মৃত্যু, পাৰমাণৱিক ধ্বংস আৰু
ভয়ংকৰ " ঐশ্বৰ কৰ্মৰ শেষ সাতটা মহামাৰী "ৰ দৰা চিহ্নিত ভয়ংকৰ সময়
মানুহ আৰু প্ৰকৃতিয়ে অদৃশ্য হোৱাৰ প্ৰকাৰ ভয়ংকৰ ভৱিষ্যত পাৰ।

৭ পদ: " আৰু চোৱা, মই সোমৰ লগে হিম যি এই পুস্কৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ
বাক্য পা লনকৰে তেওঁ ধন্য। "

২০৩০ চনৰ বসন্ত বাবে যীচুৰ উত্তৰিত অহাৰ ঘোষণা কৰা হৈছে। ধন্য
আমাৰ বাবে, যিমানখিনি লৈকে আমি " ৰথ ", শেষলৈকে " এই কিতাপখনৰ
ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য " প্ৰকাশিত বাক্য।

তৎক্ষণাত " বক্তৃতিয়ে খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহাৰ সময়ত তেওঁৰ হঠাৎ
আবিষ্কাৰ সংজ্ঞা দিয়ে, কৰণ সময় নিয়মিত ভৱগতি লাভ হোৱা নিয়াকৰ কৈ বৈ
থক। দনিয়েল ৮:১৯ পদৰ পৰা ঐশ্বৰে আমাক সোৱাই দিছে: " শেষৰ বাবে এটা
সময় নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে: " তেতিয়া তেওঁলোক কলে, মই তেওঁলোকক কম যা
কৰ্মৰ শেষ অংশত শেষৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ বাবে ক'ব হ'ব। " ঐশ্বৰে
নিৰ্ধাৰিত সকলক নিৰ্ধাৰনৰ বাবে প্ৰথম কৰা ৬,০০০ বছৰৰ শেষত অৰ্থাৎ
২০৩০ চনৰ ৩ এপ্ৰিলৰ আগৰ বসন্ত প্ৰথম দিনটোত হ'ব পাৰে।

৮ পদ: “ মই য়েহনে এইবেশে শূ নলিঁ আৰু দে থলিঁ আৰু শূ নলিঁ আৰু দে থলিঁ, এইবেশে মকে দেখেওৱা স্ক্ৰপ্ততৰ আগত উপা সনা আৰু উপা সনা কৰিবলৈ পৰিলিঁ। ”

দ্ৰষ্টীয়বাবৰ বাবে আত্মই আমাৰ ওচৰত তেওঁৰ সত্ৰব্ৰাণী সম্বন্ধন কৰিবলৈ আহে। মূল গ্ৰীক গ্ৰন্থসমূহত "proskunéo" ক্ৰিয়াটোকে "আগত প্ৰণাম কৰা" বুলি অনুবাদ কৰা হৈছে। "পূজা কৰা" ক্ৰিয়াটো "ভালগাটে নামৰ লেটিন সংস্কৰণৰ উত্তৰাধিকাৰ। এই ভুল অনুবাদে আপাতদৃষ্টিত ধৰ্ম্মচৰ্চা খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্ম ধৰ্ম্মীয় অনুশীলনতশাৰীৰিক প্ৰণাম পৰিত্যগ কৰাৰ পথ প্ৰাস্ত কৰিলে, মাৰ্ক ১১:২৫ পদত গ্ৰীক ক্ৰিয়াৰ "ইষ্টমা" "ৰ আনএটা ভুল অনুবাদৰবাবে "থিয় হৈ" প্ৰব্ৰম্মা কৰাৰ প্ৰায়লৈকে। লিখনিত ইয়াৰ ৰূপ "stékété" ৰ অৰ্থ হৈছে "দাত হৈ থকা বা অধ্যবসায় কৰা" বৰ্ণিত এল.চ.গণ্ডসংস্কৰণত লেঃৱা অলট্ৰিকাৰে অনুবাদে ইয়াক "ষ্টেট্ৰিছ" বুলি অনুবাদ কৰিছে, যাৰ আক্ষৰিক অৰ্থ হৈছে "ঠিয় হোৱা। " এইদৰে বাইবেলৰ ভুল অনুবাদে প্ৰচাৰণমূলকভাৱে মহান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ সৰ্ব্বাক্তমানৰ প্ৰতি থকা অযোধ্যা, অহংকাৰী আৰু অতীশয় ক্ৰম্ভে জনক মনোভ্ৰমক বৈধত প্ৰদান কৰে, যিসকলে প্ৰকৃততে পৰিত্ৰ কৰি সেই বিষয়ে জ্ঞান হৰুৱাইপালেইছে। আৰুই একমাত্ৰ নহয়.. এই কৰণেই বাইবেলৰ অনুবাদৰ প্ৰতি আমাৰ মনোভ্ৰমৰ সন্দেহজনক আৰু সত্ৰক হ'ব লাগিব বিশেষকৈ যিহঁতে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১১ পদত ঈশ্বৰে " হিব্ৰু আৰু গ্ৰীক ভাষাত " লিখি বাইবেলৰ "ধৰ্ম্মসাত্মক " ব্ৰহ্মহৰ (Abaddon-Apollyon), প্ৰকাশ কৰিছে। সত্যকৈ বলমূল গ্ৰন্থসমূহতহে পোৱা যায়, যিবোৰ হিব্ৰু ভাষাত সংৰক্ষিত হৈ আছে বৰ্ণিত নহোৱা হৈ গৈছে আৰু তৰাওঁ ইতনতুননিয়মগ্ৰীক লিখনী লিখিছে। আৰু তে ইঙ্গীকাৰ কৰিব লাগিব যে " থিয় হৈ " প্ৰব্ৰম্মা প্ৰক্ৰিয়াটো ব্ৰহ্মসী সকলৰ মাজত আৰম্ভ হৈছিল " ৫ম ট্ৰুম্পেট কৰণ, বীৰীতমুখী ভাৱে আঁঠু লৈ প্ৰব্ৰম্মা কৈ থলকি সকলৰ মাজত বৰ্ছ দিন চলি আহিছে, বৰ্ণিত এইটো আচৰিত হ'ব না লাগে, কৰণ এই কৈ থলকি ধৰ্ম্মেই চৰিত্ৰ নোনেজি বতনুগা মী আৰু ভুক্তগোষ্ঠী সকলক ঈশ্বৰ দহ আজ্ঞাৰ দ্ৰষ্টীয়টোৱে নিষিদ্ধ কৰা খোদিত প্ৰতীমব্ৰহ্মৰ আগত প্ৰণাম কৰিবলৈ লৈ যায়; কৈ থলকি সকলোও কৰণকৰ এটা আজ্ঞা, যিহঁতে বোম্বো ন সংস্কৰণত ইয়াক আঁতৰাই সলনি কৰা হয়।

৯ পদ: “ কন্বিত তে ঔমংক কলে, ‘তংমা লংক য় তে নকৰবি, মই তংমা ব স্ঙী দস, তংমা ব ভ ই ভ ববদী সকলবআৰু এই পুস্জকৰ বক্য পা লনকৰ সকলব স্ঙী দস। ঈশ্বৰক উপাসনা কৰ, প্ৰণাম কৰ। ”

যেহনো কৰ দংষ্টটো ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোমীত লংক সকলক উদ্দেশ্য দিয়া সত্ৰৰাণী হিচাপে প্ৰস্তুত কৰিছে: “মূৰ্ত্তিপূজা ত পৰাৰপৰা সাৱধান হওক!” যিয়ে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে প্ৰত্যখণন কৰা খ্ৰীষ্টান ধৰ্মসমূহৰ প্ৰধান দংষ্ট গঠন কৰে। তেওঁ এই দৃশ্যটো ঠিক সেইদৰেই সংগঠিত কৰিছে যেনেকৈ তেওঁ নিজৰ পঁচনিসকলক তেওঁক গ্ৰহণ কৰা ঘণ্টটোৰ বাবে অস্ৰ-শস্ৰ তুলি ল’বলৈ নিৰ্দেশ দি নিজৰ শাষে পাঠটো সংগঠিত কৰিছিল। সময় আহিল তেওঁ সেইবোৰ ব্ৰহ্মহৰ কৰিবলৈ মানা কৰিলে। পাঠটো দিয়া হৈছিল আৰু তলিখি আছিল “ কৰাৰ পৰা সাৱধান হওক। ” এই পদত যেহনো এই ব্যখ্যা লাভ কৰিছে: “ মই তংমা ব সত্ৰী দস। ” “ গৰ্বেছিলে “ক. ধৰি ” ফৰ বেস্টসকল ” মানুহৰ দৰে সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰ সৃষ্টি যিয়ে তেওঁৰ দহ আজ্ঞাৰ দ্বিতীয়টোত নিজৰ জীৱৰ আগত খেদিত মূৰ্তি বা অংকনকৰ মূৰ্তি আগত প্ৰণাম কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছিল মূৰ্ত্তিৰ ল’ব পৰা সকলোৰে পা এইদৰে আৰ্মিস্কন্ধত সকলৰ বিপৰীত আচৰণ লক্ষ্য কৰি এই পদৰ পৰা এটি শিক্ষা ল’ব পাৰে। ইয়াত মাইকেলৰ পিছত আটাইতকৈ যোগ্য আৰু শীৰ্ষী ৱগৰ্বেছিলে তেওঁৰ সন্মুখত প্ৰণাম নিষিদ্ধ কৰিছে। আনহাতে, চয়তানে নিজৰ প্ৰকাণ্ড নমূলক প্ৰকাশত, “কুমাৰী”ৰ বশত দাবী কৰে যে তেওঁ ইক পূজা আৰু সেৱা কৰিবলৈ কীৰ্ত্তিহীন আৰু উপাসনা স্থাপন কৰা হওক... আনধৰৰ আলংকৰ্ম্য মুখখন পৰিযায়।

স্কন্ধত আৰু নিৰ্দিষ্ট কৰিছে “ আৰু আপোনাৰ ভাইসকল ভাৰবদী আৰু এই পুস্জকৰ বক্য পা লনকৰ সকলব। ” এই বক্য আৰু প্ৰকাশ শিত বক্য ১:৩ পদৰ মাজত আৰ্মি ডিৰ্ভিপচনৰ যুগৰ আৰম্ভ, ১৯৮০ আৰু ২০২০ চনৰ বৰ্ত্তমানৰ সংস্কৰণৰ মাজত পাৰহেঁ সন্ময়ৰ বাবে প্ৰক্ষ্য লক্ষ্য কৰা / এই গুণনপ্ৰকাশ শিত সত্যশুনি আৰু ইয়াক সুনিৰ্দিষ্ট বস্তুত ৰূপায়ণ কৰি আৰু অধিক আনক্ৰান্ত কৰা লংকক নিৰ্ৰাচনত প্ৰকাশ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে।

১০ পদ: “ আৰু তেওঁমংক কলে, এই পুস্জকৰ ভৱিষ্যতীৰ বক্যমংকত ছীলনকৰবি, কয়িনো সময়ওচৰা চাপি আহিছে। ”

বৰ্ত্তটো বিজ্ঞানকৰ কাৰণই যেহনক উদ্দেশ্য লিখি হৈছে, যাক ঈশ্বৰে কিতাপখনৰ আৰম্ভৰ পৰা আমাৰ শাষে সন্ময়লৈ গৈছে, প্ৰকাশ শিত বক্য ১:১০

পদৰ মতে। লগতে আৰ্মি বুজিব লাগিব যে কৰ্ত্ত পখনৰ শব্দক্ষেত্ৰত ছীল নদিয়াৰ আদেশটোৱেই সময়ত মনোৰ পোনপটীয়াকৈ উদ্দেশ্য কৰা হৈছে যে তেঁয়া কৰ্ত্ত পখন সম্পূৰ্ণৰূপে ছীল খুলি দিয়া হয়; তৰ পাছতই প্ৰকাশ শিত বাক্য ১০:৫ পদৰ “সূৰ মুকলি কৰ্ত্ত প” হৈ পৰে। আৰু যে তেঁয়া ইয়াক ঈশ্বৰৰ সহায় আৰু অনুমোদনৰ দ্বাৰা “থোমো” কৰা হয়, তেঁয়া ইয়াক “মোহৰ”ৰে বন্ধ কৰাৰ কোনো প্ৰকল্পই নাথাকে। আৰু এইটোৱে “কাৰণ সময়ওচৰা চাপিছে”; ২০২১ চনৰ বসন্তৰ লতপ্ৰসু ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তাৰ বাবে ৯ বছৰ বকী আছে।

সূৰ কৰ্ত্ত প” খনৰ প্ৰথম মুকলি আৰম্ভ হৈছিল দানৰ আদেশৰ পাছত ৮:১৪, অধ্যায় ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনৰ পাছত কাৰণ এডভেণ্টুৰিষ্ট বৰ্ষৰ শেষ পৰীক্ষাৰ বিষয়টোৰ পূৰ্বত পূৰ্ণ বুজা বুজি কৰা গৈছে যীচু খ্ৰীষ্ট নিজ ইবা তেওঁৰ দূত আৰম্ভণী এলেনেৰ্জি হোৱা ইটক তেওঁৰ পৰিচয়ৰ সময়ত পোনপটীয়াকৈ দিয়া প্ৰকাশ।

১১ পদ: “যি অধৰ্মী, তেওঁ অনুযয় হওক, আৰু যি অশু চৰিত্তে তেওঁ অশু চৰিত্ত হওক, আৰু যি ধৰ্ম্মকি, তেওঁ এতিয়াও ধৰ্ম্মকি হওক, আৰু যি পবিত্ৰ, তেওঁ এতিয়াও পবিত্ৰ হওক।”

প্ৰথম পঠনত এই পদটোৱে দানৰ আজ্ঞা কৰ্ম্মকৰী হোৱাটো নিশ্চিত কৰে। ৮:১৪। ১৮৪৩ চনৰ পৰা ১৮৪৪ চনৰ ভিতৰত ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা এডভেণ্টুৰিষ্ট কলৰ পৃথকী কৰণে “চৰ্ছি” “ৰ বৰ্ত্তক নিশ্চিত কৰা য’ত আৰ্মি প্ৰক্টে য়েট্গাটস কলক “জীয়াই থকা” কৰি নুত “মত” আৰু আধ্যাত্মিক ভাৱে “অশু চৰি পোৱা পাওঁ আৰু” বগা হোৱাৰ যোগে “এডভেণ্টুৰিষ্ট অগ্ৰা মী সকলক এই পদত “ধৰ্ম্মকিত আৰু পবিত্ৰকৰণ” বুলি কহোৱা হয়। কৰি নুত “সূৰ কৰ্ত্ত প” খনৰ আৰম্ভণি “দানৰ মোহৰৰ দৰে বুদ্ধি পোৱা সৎ লোকেৰ পথ” ৰ দৰে প্ৰকৃতিশীল, ভোৰ হোৱাৰ পৰা শিখৰত উপনীত হোৱালৈকে। “। আৰু অগ্ৰা মী এডভেণ্টুৰিষ্ট কলে অজ্ঞাত আছিল যে ১৯৯১ চনৰ পৰা ১৯৯৪ চনৰ ভিতৰত বৰ্ষৰ শেষ পৰীক্ষাই তেওঁলোকে সঁথৰ কৰি তুলি বিচৰিটো “৫ম শক্তি” ৰ অধ্যয়নে আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। হঠাৎ এই পদটোৱে আন আন পঠন সম্ভৱ হৈ উঠে।

ছীল কৰাৰ সময়ৰে যিহ’লৈ ওলাইছে যিহ’তে আমাৰ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:৩ পদত প্ৰতিবিলম্বিত “আৰ্মি আমাৰ বৰ্গীশ্বৰৰ দাস সকলক তেওঁলোকে ৰূপ লতাই লন কৰা লৈকে পৃথকী, সাগৰ গছৰ কোনো ক্ষতি নকৰিব।” আৰ্মি পৃথকী, সাগৰ আৰু গছৰ কোনো ক্ষতি কৰাৰ অনুমতি ক’ত ৰখিব লাগে? দুটি সম্ভৱনা আছে। “মৰ্ফি শক্তি”ৰ আগতে “শেষৰ সাতটি মহামাৰী”ৰ আগতে প্ৰাৰম্ভ পাপী সকলক ঈশ্বৰে দিয়া মৰ্ফি

সত্ৰস্কাৰী শাস্তি গঠন কৰা "য্মৰ্শ শিঙি", এই ক্ৰমত মনোৰ বাবু যুক্তসংগত যেন লাগে, দ্বিতীয় সম্ভাৰনা ধৰি বখা। কৰণ "ঈশ্বৰ কৰ্মৰ শেষৰ সাতটো মহামাৰী"ৰ লক্ষ্য হিচাপে আছে প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট "প্ৰথমী" আৰু কৰ্ম থলকি "সাগৰ"। আহক আৰ্মি বিবেচনা কৰা যো "য্মৰ্শ শিঙি" যো সম্ভাৰনা কৰা ধৰ্মসবোৰে যীচু খ্ৰীষ্ট তেজৰ দ্বাৰা মুক্ত হোৱা বুলি কৰা মনোমীত লোকসকলৰ ধৰ্মান্বেষণক বাধা নদিয়ে, বৰঞ্চ প্ৰমাণিত কৰে।

সেয়েহে "য্মৰ্শ শিঙি"ৰ পিছত আৰু "শেষৰ সাতটো মহামাৰী"ৰ ঠিক আগতে ই আৰু সম্ভাৰনা যুক্তসংগত অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ অন্ত পেলোৱা মনোৰ বন্ধ হোৱাৰ সময়ত আৰ্মি এই পদটোৰ কথা বোৰে এতিয়াও বৰ্থি পাৰে "যজিন অন্তৰ, তেওঁ এতিয়াও অন্তৰ হওক, আৰু যজিন লেতেৰ তেওঁ এতিয়াও লেতেৰ হওক; আৰু যি ধৰ্মকি, তেওঁ এতিয়াও ধৰ্মকি হওক, আৰু যি আছে পৰিত্ৰ, তেওঁ এতিয়াও পৰিত্ৰ হওক। " "ধৰ্মকিত আৰু পৰিত্ৰ" শব্দ দুটো ঈশ্বৰে দত্ত ব্ৰহ্মসম্বন্ধ কৰে আৰু সেয়েহে ইয়াক নিশ্চিত কৰে। এই বাৰ্তাই সেয়েহে অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ শেষৰ সময়ৰ আগজাননী দিয়ে, বিনুত ইয়াৰ আন এটা বিষয় তলত দিয়া হ'ল। বিনুত পথনৰূপে ত উপনীত হৈ আত্মাই সেই সম্ভাৰনা লক্ষ্য কৰি লয় যো যি সম্ভাৰনা পোৱাৰ্চি বকৰ বিনুত পথন "সৰু মুকলি বিনুত প" হৈ পৰে আৰু সেই মুহূৰ্ত্ত পৰাই ইয়াৰ গ্ৰহণ বা অস্বীকাৰ "যজিন ধৰ্মকি আৰু যজিন অন্তৰ্চিৰ মাজত পাৰ্থক্য সৃষ্টি কৰিব আৰু আমাৰ প্ৰকৃতি "সন্জ্ঞা পুনৰ নজিৰ পৰিত্ৰ কৰিবলৈ" আমন্ত্ৰা জনায়। মই আকোঁ মনত পোৱা ইছোয়া "চৰ্ছি" বাৰ্তত "অন্তৰ্চি" প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট ধৰ্মৰ বাবে ই আৰোপ কৰা হৈছিল। 1994 চনৰ পৰা নিজৰ অৰ্ধশাপকাণ্ড শীদাৰে এই প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট আৰু প্ৰক্টিষ্টিক এডভেণ্টজমক আত্মাই তেওঁৰ কথাৰে লক্ষ্য কৰি লৈছে, যিটোত বৰ্থি ই ইকুমনিকেল ক্ষতিৰ প্ৰৱেশ কৰি ইয়াত যোগদান কৰিছিল। এই বিনুত পথনৰ আৰ্চি বকৰ বাৰ্তটো গ্ৰহণ কৰিলে সেয়েহে "আকোঁ এবাৰ, বিনুত শেষত ঈশ্বৰে সোৱা কৰা আৰু তেওঁৰ সোৱা নকৰা জনক জাপকাৰ আৰ্হি" মালবমত। ৩:১৮।

গতিকে এই পদৰ পাঠৰ সাৰাংশ দৰ্শিছো। প্ৰথমতে, ই ১৮৪৩ চনৰ পৰা ১৮৪৪ চনৰ ভিতৰত প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট ধৰ্মৰ পৰা এডভেণ্টিষ্ট বীচছদ নিশ্চিত কৰে। দ্বিতীয় পঠনত ই ১৯৯৪ চনৰ পিছত প্ৰক্টেষ্টিগণ্ট আৰু ইকুমনিকেল ক্ষতিৰ লৈ ঘূৰি আহা চৰকাৰী এডভেণ্টজমৰ বিৰুদ্ধে প্ৰক্ষেপ। নিষ্কৰ-প্ৰকৰ ২০৩০।

এই ব্যখ্যাবোম্বৰ পাছত আৰ্মি বুজিবলৈ বাকী আছে, যো প্ৰক্ৰিয়াটোৱে
এডভাৰ্টমেন্টৰ মৰপতনৰ কাৰণ, যাৰ ফলত যীচু খ্ৰীষ্টই লাওৰ্চিয়ালৈ দিয়া বাৰুত
ইয়াক "বমি" কৰিছিল ১৯৯৪ চনৰ বাবে তেওঁৰ উত্তৰত অহা বকথ বশিৰাস কৰিবলৈ
অস্বীকাৰ কৰাটোৱেই কম, দৰ্শনিয়ে ৮:১৪ পদৰ প্ৰকৃত অনুবাদক আলোচনা কৰি
কৰিবলৈ অহা পোহৰৰ অৱদান বকথ লক্ষ্য কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাটোৱেই কম; মূল হ'ব
বাইবেলৰ পাঠটোৱেই নহ'ব। ইনি কৰি দাওঁ প্ৰদৰ্শনা কৰা এটা পোহৰ। এই পাপক
নয়ৰ গুণ হ'ব। নিন্দা কৰিব পাৰিছিল যদিও দেৱীক নিন্দা কৰি বুলি নাভাওঁ।

১২ পদ: “ চমো, মই সোমৰ লোআ হিছো আৰু মোৰ পুৰুষৰ মোৰ
লগত আছে, প্ৰত্যেকক নিজ বকৰা অনুসাৰে বুলি। ”

৯ বছৰৰ পাছত যীচুৱে অবশ্যই ঐশ্বৰিক মহিমাৰে উত্তৰিত আছিল।
প্ৰকাশিত বাক্য ১৬-২০ পদত গুণ কৰিছিল যে তেওঁৰ
প্ৰকাশিত সোমৰ শটোপা পী ব'লকি প্ৰক্ৰিয়াটো আৰু অন্য় আৰু অস্বীকাৰ
এডভাৰ্টমেন্ট বদৰ্শনৰ বাবে সংৰক্ষিত। তেওঁ আমাৰ আগত তেওঁৰ
ভৱিষ্যৎ মূলক বাক্য আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰ সপ্তা দিনৰ বশিৰাসৰ সন্মান কৰা
তেওঁৰ বশিৰাস এডভাৰ্টমেন্ট নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে সংৰক্ষিত অংশটো উপস্থাপন
কৰিলে, প্ৰকাশিত বাক্য ৭:১৪, ২১, আৰু ২২ পদত / আত্ম-ন্যায় প্ৰকাশ
শব্দবোৰে অস্বীকাৰ কৰা কাৰণ তেওঁৰ অতীতৰ পছন্দ ভুলবোম্বক বুজাবলৈ
কৰিবলৈ বহুদেৰি হ'ব।

১৩ পদ: “ মই আলফা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ আৰু অন্ত। ”

যিটোৰ আৰম্ভণি আছে, তেওঁৰ অন্ত আছে। এই নীতি গুণ
নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক নিৰ্দ্ধাৰনৰ বাবে পৰিকল্পনা কৰা প্ৰক্ৰিয়া সময়ৰ সময়সীমাৰ
ক্ৰমত প্ৰকাশিত। আলফা আৰু ওমেগা বমি জ ১৬০০ বছৰ পাৰ হৈ যাব। ৩০
বছৰত, ৩ এপ্ৰিলত, যীচু খ্ৰীষ্টই স্বৰ্গস্থ মূলক প্ৰকাশিত মৃত্যুৰ ২০০০
বছৰীয়া খ্ৰীষ্টান নিয়মৰ আলফা সময়চহনী কৰিব, ২০৩০ চনৰ বসন্তই ইয়াৰ
ওমেগা সময়ত শক্তিশালী ভাৱে বজা উঠিব।

বৰ্ত্তমান আলফা টো ১৮৪৪ চনৰ ওমেগা ১৯৯৪। আৰু শেষত আলফা মোৰ
আৰু শেষৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে, ১৯৯৫ চনৰ ওমেগা, ২০৩০।

পদ : “ ধন্য সোমৰ সকল যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে (আৰু নহয়
তেওঁলোকৰ পোহৰ কৰিব), যি তেওঁলোকৰ জীৱন গছৰ ওপৰত অধিকাৰ পায়
আৰু দুৰৱৰ্ত্তন গৰত প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। ”

মহাক্লেশ "ৰ দ্বিতীয় ৰূপটো আমাৰ সন্মুখত আছে, তৰ ফলস্বৰূপে অসংখ্য লোকেৰ মৃত্যু। গতিকে যীচু খ্ৰীষ্ট যোগেদি ঈশ্বৰৰ সুবক্ষ আৰু সহায় লাভ কৰাটো জৰুৰী হৈ পৰে। প্ৰতিমূৰ্ত্তি কোৱাৰ দৰে পাপীয়ে "নিজৰ আজ্ঞা পালন কৰিব লাগিব।"; ঈশ্বৰ আৰু যীচুৰ "ঈশ্বৰৰ মৰেপোৱা লাগি," যাৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁ পাপলৈ পৰা সকলোৰ প্ৰত্যগ কৰিব লাগিব। আমাৰ বৰত্নানৰ বাইবেলসমূহত সংৰক্ষিত এই পদটোৰ ওৰণি লোৱা অনুবাদৰ বাবে বৰণ হৈছে ভেটিকা নক্সাৰ নিৰ্দেশিত ৰোমান কথলিক ধৰ্ম। আন আন পাণ্ডুলিপিৰে যিবিধে আটাইতকৈ পুৰণি আৰু সায়েহে অধিক বিশ্বাসী, এইবিধৰ প্ৰকৃত দিয়া হৈছে: "যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে, তেওঁলোকে ধন্য।" আৰু যিহঁতে পাপ হৈছে বিনৰ উলংঘা, গতিকে বৰ্ত্তো বৰ্ত্তিত হৈ পৰে আৰু প্ৰকৃতি নীচ আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ আজ্ঞাৰ বীতৰ ঐহিক খ্ৰীষ্টানৰ অন্তৰ্গত হোৱাৰ সৰল দাবীয়ে। অপৰাধব্দৰ কোৱা লাভৱান হয়? যিসকলে যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যবৰ্ত্তন নোহোৱা লৈকে বিশ্বমৰাৰ লগত যুঁজিবা সত্য বৰ্ত্তৰ সাৰাংশ এইদৰে কোৱা হৈছে: "যি নিজৰ সৃষ্টিৰ আজ্ঞা পালন কৰে, তেওঁ ধন্য।" এই বৰ্ত্তই প্ৰকাশিত বাক্য ১২:১৭ আৰু ১৪:১২ পদত উল্লিখ কৰা বৰ্ত্তোৰ পুনৰাবৰ্ত্তি কৰে, অৰ্থাৎ "যিসকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু যীচুৰ বিশ্বাস পালন কৰে।" এইসকলে ইহঁতে যীচুৰে সম্বন্ধন কৰা শেষবৰ্ত্তৰ গ্ৰহক। ইয়াৰ ফলৰ বিচাৰক হৈছে স্কায়ং যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ দাবীসমূহ তেওঁৰ শ্বীদ হোৱাৰ সময়ত তেওঁ যি দুখ-কষ্ট সহ্য কৰিছিল, তৰ সমানুপাতিক মনোমীত সকলৰ প্ৰসংগ অতিবৃহৎ; তেওঁলোকে অমৰত্ব লাভ কৰিব, আৰু প্ৰকৃতি "নতুন জেৰুজালেম"ৰ "বাবখন দুৱাৰ"ৰ দৰা প্ৰকৃতিৰ এডভেণ্টুৰ পদ্ধতিৰে অনন্তজীৱনত প্ৰকাশ কৰিব।

১৫ পদ: "কুকুৰ যাদুকৰ যেনে অনৈতিক হত্যকাৰী, মূৰ্খ জক আৰু যিয়ে মিছা প্ৰথম কৰে আৰু পালন কৰে, তেওঁৰ সৈতে ওলাই য়াওক।"

যীচুৰে যিসকলক এইদৰে মাতিছে, তেওঁলোকে কোন? এই লোক ই থকা অৰ্থ যোগেটোৱা ধৰ্মপ্ৰচাৰ কৰা সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসক লৈ জড়িত কথলিক বিশ্বাস, ১৯৯৪ চনৰ পৰা তেওঁৰ মিত্ৰত প্ৰকাশ কৰা এডভেণ্টুৰ বিশ্বাসক ধৰি বহুমুখী প্ৰকৃতিগত বিশ্বাস; এডভেণ্টুৰ বিশ্বাসক তেওঁৰ অস্তিত্ব আৰম্ভণিতে ইমানই সমৃদ্ধিশালী ভাবে আশীৰ্বাদ দিয়া হৈছিল আৰু তেওঁলোকে যোগে বৰ্ছকৈ ইয়াৰ শাস্ত্ৰপ্ৰতিষ্ঠাপক সকলৰ ক্ষমতা মাত্ৰ নৈক্ষসন্মুখী নহ'বলৈ বাধ্য কৰা হৈছিল। "কুকুৰ" সকল পৌত্তলিক বিনুত লগত, আৰু সৰ্বপৰি, যিসকলে নিজকে

ত.ওঁৰ ভাই বুলি দাবী কৰি ত.ওঁক বিশ্বাসঘাতকতাকৰে। এই শব্দটো "কুকুৰ" সমসাময়িকিপৰ্শ্চমীয়া মানুহৰ বাবে বিপৰীতমুখী ভাৱে জনুটোফৈ নিক্ষেপণ কৰিছিল যদিও হয়, বিনুত প্ৰচক্ষাদী সকলৰ বাবে নিন্দাৰ প্ৰচিহ্ন। আৰু ইয়াত যীচুৱে আনৰ্শিত.ওঁলোফৈৰ মানৱীয়স্বৰূপকো প্ৰতিদৰ্শিত কৰি ত.ওঁলোফৈক অসুখম প্ৰণী বুলি গণ্য কৰে। আনচৰতবোৰে এই ৰায়ক নিশ্চিত কৰে। যীচুৱে প্ৰকাশিত বাক্য ২১:৮ পদত কোৱা কথাবোৰ নিশ্চিত কৰিছে আৰু ইয়াত, "কুকুৰ" শব্দটোৰ সংযোজন ত.ওঁৰ বক্ষিতগত বিচাৰপ্ৰকাশ কৰিছে। ত.ওঁ মানুহক দিয়া মৰমৰ উচ্চ প্ৰদৰ্শনৰ পিছত নিজকে ত.ওঁৰ আৰু ত.ওঁৰ বলদিন বুলি দাবী কৰা সকলে বিশ্বাসঘাতকতাকৰতকৈ ভয়ংকৰ একোৱেই নহয়।

অৰপিছত যীচুৱে ত.ওঁলোফৈক "যাদুকৰ" বুলি কয় যাৰণ ত.ওঁলোফৈৰ দুষ্কৃত্যসমূহৰ সৈতে ব্যৱহাৰ কৰা, আধ্যাত্মিকতাবাদ, যিযেপ্ৰক্ৰমে কেথলিক বিশ্বাসক "অৰ্জনি মৰে"ৰ আবিষ্কাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত কৰিছিল যিটো বাইবেলৰ ভিত্তিত অসম্ভৱ। বিনুত ভূত.কৰা আচৰিত ব্যক্তিৰ মৰ্চ আৰু হাৰোণৰ আগতে ফৰোণৰ "যাদুকৰ" সকলোকেৰা আচৰিত ব্যক্তিৰ সৈতে মিলি আছে।

অৰ্ণন্যী "বুলি অৰ্ণিত কৰি নৈতিকতাব্যৰ্থক নিন্দা কৰে, বিনুত সৰ্বপৰি প্ৰক্ৰিয়াটো গীৰ্জাসমূহে কেথলিক বিশ্বাসৰ সৈতে কৰা অসম্ভৱিক ধৰ্মীয় মন্তব্যক, ঈশ্বৰৰ ভাবাদী সকলচেতন নৰদাবুলি নিন্দা কৰে। ত.ওঁলোফৈ প্ৰজনন কৰে, "কন্যা হিচাপে," ত.ওঁলোফৈৰ "বংশ মাতৃ মহানৰে বিনু" প্ৰকাশিত বাক্য ১৭:৫ ত নিন্দা কৰা "অৰ্ণন্য"।

ধৰ্ম্যগী সকলো "হত্যকাৰী" যিযে যীচুৰ মনোমীত লোফৈ সকলক হত্য কৰিবলৈ সাজু হ'ব যদিহে ত.ওঁ ত.ওঁৰ গণেশ্বৰময় আগমনৰ দ্বাৰা ত.ওঁলোফৈক বধ দিবলৈ হস্তক্ষেপ নকৰে।

ত.ওঁলোফৈ "মূৰ্ছিতজ্ঞ" যাৰণ ত.ওঁলোফৈ আধ্যাত্মিক জীৱনতকৈ বস্তুগত জীৱনক অধিক গুৰুত্ব দিয়ে। ঈশ্বৰ যত্নিত.ওঁলোফৈক ত.ওঁৰ পোহৰ আগবঢ়ায় তত্নিত.ওঁলোফৈ উদাসীন হৈ থাকে, যিটো ত.ওঁলোফৈ ত.ওঁৰ প্ৰকৃত দূতসকলক দানৱীকৰণকৰি নিৰ্জ্ঞ জ্ঞাৰে নাকচকৰে।

আৰু এই পদটোৰ সামৰণিত ত.ওঁ নিৰ্দ্দিষ্ট কৰিছে: "আৰু যিযে মিছাক ভুল পায় আৰু অভয়স কৰে!" ত.নে কৰি ত.ওঁ যিসকলৰ স্বপ্নৰ মিছাৰ লগত জড়িত ত.ওঁলোফৈক ইমানোই নিন্দা কৰে য. ত.ওঁলোফৈ সত্যৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ সংবাদনহীন কোৱা হৈছে য. বুঢ়ী আৰু ৰং বিতৰ্কিত নহয়; সত্যৰ মিছাৰ প্ৰথম ক্ষত্ৰটো

এক ইকথ। বিনুত তে ওঁৰ অনন্ডা লৰ বাবে ঈশ্বৰে, এক নতুন বৰে, মানুহৰ পৰা ননো
উত্তৰ্জিত কৰা তে ওঁৰজী বৰোমৰ মাজ বপৰ, যিসকলৰ সত্যৰ পৰা এই প্ৰথম আছে
তে ওঁলোকক বহু লয়।

ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ চূড়ান্ত ফল ফলভাৱে কৰা বহু কৰি দিয়া
হৈছে, ইজনৰ পিছত সজ নককৰ্ণন, অনুত পনকৰ জলপ্ৰৱনৰ পূৰ্ব পা পী সকল
অবিশ্বাসী ইহুদী পুৰণি নিয়ম ঘণনীয়া পোষৰ বোমো ন ক থলকি বিশ্বাস, মুৰ্খপুজা বী
অৰুদ্ৰস বিশ্বাস, কলভনিষ্ট প্ৰক্টে যিটো বিশ্বাস আৰু শেষত প্ৰক্টে যিটো
এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাস, যিটো পৰম পৰা আত্মৰ চূড়ান্ত বলি যিটো পূৰ্ব সকলো
সমানো নু কলকৰিছে।

"এডভেণ্টিষ্ট" বৰ্ষৰ মাৰত্মক পৰিণতি আছিল প্ৰথম ইহুদী সকলৰ বাবে,
যিসকলে দনত ঘোষণা কৰা মটীহৰ প্ৰথম **আগমাত বিশ্বাস কৰিবলৈ** স্বীকাৰ
কৰাৰ **ফলত** পতিত হৈছিল 9:24 to 27. দ্ৰষ্টীয়ত, যীচুৱে বহু কৰি দিয়া
খ্ৰীষ্টান সকলক যিসকলে সকলো শোহতীয়া "এডভেণ্টিষ্ট" বৰ্ষৰ পৰা অনাগ্ৰ
প্ৰকাশ কৰাৰ অপৰাধবোধ অংশীদাৰীতে **ওঁৰ দ্বিতীয় আগমন** ঘোষণা কৰে।
ইয়াৰ সত্যৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰথমৰ অভাৱত ওঁলোকৰ বোমোৰাত্মক। ২০২০
চনত এই প্ৰধান চৰকাৰী ধৰ্মমুহে সকলোৰে এই ভাৱকৰাৰ বৰ্ষটো অগকৰে
যিটো যীচুৱে ১৮৪৩ চনত প্ৰকাশিত বৰ্ষ ৩:১ পদত " *চৰ্ছি* " যুগৰ
প্ৰক্টে যিটো ধৰ্ম সম্বন্ধন কৰিছিল " *আপুনি জীয়াই আছিবলৈ কৰে* হৈছে, আৰু
আপুনি মিত। "

১৬ পদ: " *মই যীচুৱে মণ্ডীত এইবোৰৰ সাব্যস্ত দিবলৈ মোৰ দুতক
পঠিলোঁ। মই দ্যুদৰশিপি আৰু বংশ, উজ্জ্বল আৰু বৰ্তীপুৰা বতৰ।* "

যীচুৱে তেওঁৰ দুত গৰ্বে লৈ যোহনৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল আৰু যোহনৰ
যোহোদি আমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল যিসকল তেওঁৰ শেষ দিনৰ বিশ্বাসী দাসসকল
কৰণ আজি হৈছে এই সম্পূৰ্ণ পোৰ্চিফ বকৰ বৰ্ষতই আমাক তেওঁ সাত যুগৰ বা
সাতখন সন্তৰ দাস আৰু শিষ্যসকলক সম্বন্ধন কৰা বৰ্ষসমূহ বুজি কটাই অনুমতি
দিয়ে। যীচুৱে প্ৰকাশিত বাক্য ৫ পদৰ প্ৰতি বী উদগনি সিম্পক সন্দহ আঁতৰাইছে
" *দ্যুদৰশিপি আৰু বংশধৰ।* " তেওঁলগত কয়: " *উজ্জ্বল আৰু বৰ্তীপুৰা বতৰটো।* "
এই তৰাটোৱেই সূক্ষ্ম, বিনুত তেওঁ ইয়াৰ সৈতে কৰা প্ৰতি ক হিচাপে হৈ পৰিচয়
দিয়ে। কৰণ, অজ্ঞাত, যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ বলি দিনৰ বাবে প্ৰথম কৰা আন্তৰিক
সত্যতই আমাৰ সূক্ষ্ম সন্মান কৰে, পৌত্তলিক সকলে দেৱত কৰা এই তৰাটো।

যদি বহুত ইয়াৰ বিষয়ে সচেতন নহয়, তেন্তে এই পৌত্তলিক মূৰ্খপূজাৰ ব্যৰ্থতা মাধ্যমিকৰূপত বুজিবলৈ নসমাগম্য আনৰ বিষয়টোৰ ওপৰত জ্ঞানপ্ৰপঞ্চক লেও সাজু বা সক্ষম নহয়। মানুহে নিজৰ পাহৰি যাব লাগিব নিজৰ ঈশ্বৰৰ ঐহিক বৰখবলৈ, যদিও কথবোৰ বহুত বেলেগ ধৰণে অনুভৱ কৰাৰে তেওঁৰ মনটোৱে ইতিমধ্যে প্ৰায় ৬ হাজাৰ বছৰ ধৰি মানুহৰ কৰ্ম অনুসৰণ কৰি আহিছে। তেওঁ প্ৰকৃতিৰো ব্যৰ্থতা ই প্ৰকৃততে কৰি প্ৰতিনিধিত্ব কৰা তৰ বাবে চিনাক্ত কৰা; যিসকলপুৰুষকুটি আয়ুসস্বৰূপৰ মূলতঃ শাৰীৰিক আৰু পাৰ্শ্বিক আৰু ঐশ্বৰ্য্য প্ৰণয়ৰ সৈতে জড়িত তেওঁলোকৰ ক্ৰমতঃ এনে কুৱানহয়, কিন্তু যিসকল আধ্যাত্মিক আৰু অতি ধৰ্মীয় আৰু যিসকল পতিৰ পৰম্পৰা প্ৰকৃতি সন্মানৰ বাবে বধগ্ৰস্ত হৈ থকা, তেওঁলোকৰ ক্ৰমতঃ এনে কুৱাহয়।

খ্ৰীষ্টীয় চৰকাৰৰ শেষত আত্মাই "জয়ী হোৱা জনক" কলে: "আৰু মই তেওঁক বৰ্তপুৰাতৰ দৰি।" ইয়াত যীচুৱে নিজক "বৰ্তপুৰাতৰ" হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে। সেয়েহে জয়ীজনী চুক আৰু তেওঁৰ লগত জীৱনৰ সকলোপোহৰ লাভ কৰিব, যাৰ উৎস তেওঁৰ মাজত আছে। এই শব্দটোৰ সঁচাই দিয়াটোৱে ১ পত্ৰৰ এই পদবোৰৰ ওপৰত প্ৰকৃত শেষৰ "এডভেণ্টুৰ" সকলৰ সকলো মনোযোগৰ ইংগিত দিয়ে। ২:১৯-২০-২১: "আৰু আমাৰ ভৱিষ্যৎজনীৰ ব্যৰ্থতা অধিক নিশ্চিত কৰা হৈছে, যাৰ বাবে তেওঁলোকে আনন্দৰ ঐহিক উজ্জ্বল হোৱা পোহৰৰ দৰে সাৱধান হ'লে, দিন ভোৰ হোৱালৈকে আৰু দিনৰ তৰ তেওঁলোকৰ হৃদয়ত উদয় হোৱালৈকে পৰ্বতৰ আত্মাই কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিল।" ইয়াতকৈ ভুল ক'ব নোৱাৰি। এই ব্যৰ্থতাৰ শূন্যৰ পিছত মনোমীতজন সোঁতৰে যীচু খ্ৰীষ্ট লক্ষ্য কৰাৰ মলৈ পান্জিত কৰা।

১৭ পদ: "আৰু আত্ম আৰু ইনাইকৈ, আহক আৰু শুনহি তেওঁক ওক, আহক আৰু প্ৰিয়াহত আহ। যদিও ইচ্ছা কৰা, তেওঁ জীৱনৰ পানী বিনামূলীয়া কৰি লওক।"

যীচুৱে তেওঁৰ পাৰ্শ্বিক পৰিচৰ্যাৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই এই আহ্বান জনাইছে। "আহক" কিন্তু "প্ৰিয়াহ"ৰ প্ৰতিচ্ছবি ব্ৰহ্মহৰ কৰি তেওঁ জনায়ে যিসকল "প্ৰিয়াহ" নাই তেওঁলোক মদ খাবলৈ নাহে। তেওঁৰ আহ্বানৰ বৰলসে ই সকলো হস্ত নিকাৰি সকলো এই চৰিত্ৰ জীৱনৰ বাবে "প্ৰিয়াহত" আৰ্হিটো তেওঁৰ নিখুঁত ন্যয়ে আমাক বৰল তেওঁৰূপে তহপ্ৰদান কৰা, দ্ৰৱীয় সুযোগ হিচাপে। তৰ মূল্যক বৰল যীচুৱে হেঁদিলে; সেয়েহে তেওঁ ইয়াক "বিনামূলীয়া কৰি" আগবঢ়ায় কোনাে ব্যৰ্থতা বা ঐশ্বৰিক "অনুগ্ৰহ"ই টকাৰ বিনাময়ত ইয়াক লাভ কৰিব নোৱাৰে। এই সাক্ষ্য নীতি আহ্বানে

সকলোজা ত্রিআৰু সকলোউৎপত্তিস্থলৰ পৰা নিৰ্ধাৰিত লোকসকলৰ এক সমাৱেশ প্ৰস্তুত কৰে। " আহক" আহ্বানটোৱেই হৈ পৰে মনোমীত সকলৰ এই সমাৱেশৰ চৰকাৰী ঠিফটো শেৰ দিনৰ বশ্বৰ পৰীক্ষাই সৃষ্টি কৰিবা। বিনুত তেওঁলোকে প্ৰথিত সঁচৰ্ত হৈ থকা পৰীক্ষাৰ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিব আৰু যতিয়ালৈ যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁলোকক পাপৰ দশৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ নিজৰ মহিমাত ঘূৰি নাহে, তেতিয়ালৈ বহুতে ওঁলোকে পুনৰ একত্ৰিত নহ'ব।

১৮ পদ: " এই পুস্কৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বাক্য শূন্যপৰ্জা জন লোকৰ আগত মই সাক্ষ্য দিওঁ, যদি কোনোৱে এইবোৰত যোগে কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে এই পুস্কৰত লিখি মহিমা ৰীবেৰ তেওঁৰ ওপৰত যোগে কৰিবা। "

প্ৰকৃত শান্তি বাক্য কোনো সাধৰণ বাইবেলৰ বক্তাৰ পনহা। ই বাইবেলৰ ভাষাত ঈশ্বৰীয়া ভাৱে ক'ড কৰা সাহিত্যিক গ্ৰন্থ। যিটো সমগ্ৰ বাইবেলখন আবৃত্তিৰ পৰা শেষলৈ কতনুসন্ধান কৰা সকলোৰে নিৰ্ধাৰ। অভিব্যক্তিৰে বাবে বাবে পঢ়াৰ সৈতে পৰিচিত হৈ পৰে। আৰু "বাইবেলৰ কনকৰডনস"ই আমাক এক ধৰণৰ অভিব্যক্তি বচিৰি উলিয়াবলৈ অনুমতি দিয়ে। বিনুত ইয়াৰ সংহতি ইমান নিখুঁত হোৱাৰ বাবেই অনুবাদক আৰু পৰিৱৰ্তন কৰা সকলক সৰ্ব্বাধিক ইয়াই দিয়া হয়: " যদি কোনোৱে ই ইয়াত কৰিবা যোগে কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত এই কিতাপখনত ব্ৰহ্মা কৰা মহিমা ৰীবেৰ আনিবা। "

পদ: " আৰু যদি কোনোৱে এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ পুস্কৰ বাক্যৰ পৰা আঁতৰি যায়, তেন্তে ঈশ্বৰে এই পুস্কৰত লিখি জীৱন গছ আৰু পৰিত্ৰ নগৰৰ পৰা তেওঁৰ অংশ ৰক্ষা দিবা। "

এক ধৰণত ঈশ্বৰে যিকোনো ব্যক্তিক অনুৰূপ দিয়া যিহে " এই ভৱিষ্যদ্বাণীৰ পুস্কৰ বাক্যৰ পৰা যিকোনো বস্তু ৰক্ষা দিবা। "। এই বস্তুক লোৱা যিকোনো ব্যক্তিক এইটোও সতৰ্ক কৰা হৈছে: " ঈশ্বৰে জীৱন গছৰ পৰা আৰু পৰিত্ৰ নগৰৰ পৰা তেওঁৰ অংশ ৰক্ষা দিবা, যিহে এই কিতাপত ব্ৰহ্মা কৰা হৈছে। " লক্ষ্য কৰা পৰিৱৰ্তনসমূহে সোঁহে ইবোৰ সংঘটিত কৰা সকলৰ বাবে ভয়ংকৰ পৰিণতি সৃষ্টি কৰিবা।

এই পাঠটোৰ পৰি আপোনা লোকৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে। যদি এই বুজি বনোৱাৰ ক'ড যুক্ত কিতাপখনৰ পৰিৱৰ্তনক যীচু খ্ৰীষ্ট এই দুটা কঠোৰ পদ্ধতিৰে শাস্তি দিয়ে, তেন্তে ইয়াৰ নিখুঁত ভাৱে বুজি পৰা ডিকোড যুক্ত বৰ্তক নাকচকৰা জনৰূপ হ'ব?

ঈশ্বৰৰ এই সতৰ্কতাৰী স্পষ্টকৈ উপস্থাপন কৰাৰ উৰ্দ্ধতি বা বৰণ আছে, বা বৰণ এই প্ৰকাশ শক্তি বা কথ্য, যাৰ বা কথ্য তেওঁৰ ছবি লৈছে, তেওঁৰ "দহ আজ্ঞা"ৰ পাঠৰ "শিলিৰ ফলিত আঙুলিৰে খোদিত"ৰ সৈতে এক মূল্য। এতিয়া, ডেনত ৭:২৫ পদত তেওঁ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যে তেওঁৰ বাজৰী "বধিন" "সলনি" হ'ব "আৰু লগতে" সময় "ও। এই কথ্য সম্পন্ন হৈছিল আমি দেখেৰ দৰে, বোমান কল্পক্ষেত্ৰ কক্ষা গতভৱসোম্বজ্জফাদী ৩২১ চনত, তৰপিছতপোপৰদৰা, ৫৩৮ চনত।

ঈশ্বৰৰ বা মৰ্ম সময়ত ইনহওক কয়, তেওঁৰ বা ম হৈছেই থক। তেওঁৰ নিৰ্দেশনা অৰিহনতেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ উৰ্দ্ধতিৰি অসম্ভৱ। অৰ্থাৎ উৰ্দ্ধতিৰ কৰ বা মটোৰ মূল্য এনকৰ্পট কৰ বা মটোৰ সৈতে এক। গৰ্ভক উপলব্ধ কৰক যে এই বা ম, য'ত ঈশ্বৰ চিন্তা সাধৰণ ভাষাত প্ৰকাশ কৰা হৈছে, অৰ্দ্ধ উচ্চ "পৰিত্ৰ" "ৰ। ই চূড়ান্ত" যীচুৰ সাক্ষ্য "গঠন কৰে যিটো ঈশ্বৰ তেওঁৰ শেষৰবিৰোধী চোভেনথডে এডভেণ্টুৰিট দাসকলকসম্বাধন কৰে; আৰু এক সময়ত, প্ৰকৃত শনিবাৰৰ বশিৰমবাৰৰ অভ্যসৰ সৈতে, ই ২০২১ চনত, দনৰ আদেশ বলবৎ হোৱাৰ পিছত নিৰ্দ্ধাৰিত শেষ "ন্যায় পৰিত্ৰ" / ১৮৪৩ চনত ৮:১৪।

২০ পদ: "যি জনে এইবোৰৰ সাক্ষ্য দিছে, তেওঁ কয় 'হয়, মই সোমক লে আ হিমা ' আমনি প্ৰকৃ যীচু আহক"

যিহেতু ইয়াত যীচু খৰিই তেওঁৰ শিষ্যকলকসম্বাধন কৰা শেষৰ কথ্যৰ সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে, গৰ্ভক প্ৰকাশ শক্তি বা কথ্য এই পুস্ককখন অৰ্দ্ধ উচ্চ পৰিত্ৰ ৰ। ইয়াত আমি ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে খোদিত কৰা আৰুমোৰ্চক দিয়া বধিনৰ ফলবোৰৰ সমতুল্য পাওঁ। যীচুৰ প্ৰমাণ কৰে; এই ঐশ্বৰিক প্ৰমাণৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিবলৈ কোনে সাহস কৰিব? সকলোকেই হৈছে, সকলো প্ৰকাশ পা ইছে, তেওঁৰ আৰু বলগীয়া একোনা ই ইয়াৰ বৰিৰে: "হয়, মই সোমক লে আ হিমা। " এটা সাধৰণ "হয়" যিহেতু তেওঁৰ সমগ্ৰ ঐশ্বৰিক ব্ৰহ্মক নিয়ন্ত্ৰিত কৰে, সেয়া হ'ল তেওঁৰ আগতীয়া আগমন নিশ্চিত নকৰি বা বৰণ তেওঁ নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি নবীকৰণ কৰে: "মই সোমক লে আ হিমা"; a "তৎক্ষণাত অৰিখ্যুক্তায়ি ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ অৰ্থলয় ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লত্ৰ আৰু তেওঁ "আমনি" কই নিজৰ ঘোষণা নিশ্চিত কৰে; যাৰ অৰ্থ: "সঁচ কই য়ে।

তন্ত কণে কয়, "আহক প্ৰকৃ যীচু"? এই অধ্যায়ৰ ১৭ পদ অনুসৰি হৈছে "আত্ম আৰু ইনা."

২১ পদ: "প্ৰকৃ যীচুৰ অনুগ্ৰহ সকলো পৰিত্ৰ লোকৰ লগত হওক!"

প্ৰকৃত যীচুৰ অনুগ্ৰহ " উদগনিদি কিত পখনকা মৰণমাৰ। এইটো এটা বিষয় যিটো প্ৰাচীন খ্ৰীষ্টান সভ্যতাপ্ৰয়ং বৰ্ধনৰ বৰিধতি কৰ হৈছিল। সেই সময়ত খ্ৰীষ্টান প্ৰকৃষ্টক অসীম ব কৰসকলে অনুগ্ৰহ বৰ্ধনৰ বৰিধতি কৰছিল। ইহুদী সকলে বৰ্ধনৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱাৰ অৰ্থ আছিল যে তেওঁলোকে কৰৱল ইয়াৰ দৰৰ হে ঈশ্বৰীয় ন্যায় দেখিছিল। যীচুৱে তেওঁলোকে বৰ্ধনৰ আজ্ঞা পালনৰপৰা মুক্ত কৰিবনিৰ্দিষ্ট কৰিছিল কিন্তু তেওঁ আগলৈ কপেশুবলিয়েৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যে সেইকথ " পুৰণ" কৰিবলৈ আ হিছিল এই ৰা ৰণে ইতঃমৰ্থ ৫:১৭ পদত কৈছে " মই বৰ্ধন ৰা ভাৱবদী সকলক বিন্ধিত কৰিবলৈ আ হিছো বুলি না ভাৱি, মই বিন্ধিত কৰিবলৈ অহা নাই কিন্তু পুৰণ কৰিবলৈ হিয়া হিছো "

আটাইতকৈ আচৰিত কথাটো হ'ল খ্ৰীষ্টান সকলে বৰ্ধনক অনুগ্ৰহৰ সৈতে বৰিধতিমূলকৰ শূনা ৰা ৰণ, পঁচনিপোলে বুজা ইদিয়াৰ দৰে, অনুগ্ৰহৰ উদ্দেশ্য হৈছে মানুহক বৰ্ধন পুৰণ কৰত সহায় কৰা, ইমান ইয়া যোহন ১৫:৫ পদত যীচুৱে ঘোষণা কৰিছে: " মই দৰ্শকৰস , তেওঁলোকে ডালা যি মৰে মাজত ক আৰুমই তেওঁৰ মাজ তথা ক তেওঁৰ হত ফল দিয়ে, ক যিনো মৰে অৰিহন তেওঁলোকে একো কৰিব নোৱাৰ। " তেওঁৰ "কৰ্ম" ৰ কথা কৈছে আৰুৰ " ফল" ৰ কথা কৈছে বৰ্ধন পালন যিটো তেওঁৰ অনুগ্ৰহে পৰিত্ৰ আত্মত তেওঁৰ সহায়ৰ দৰা সম্ভৱ কৰি তোলে।

" প্ৰকৃত যীচুৰ অনুগ্ৰহ হৈছিল," আৰুই ৰা মকৰবিপাৰিলে হুঁ ত,ন" সকলোতে "; কিন্তু এই বৰ্ধিত পদটোৱে কৰৱল এটা অৱস্থা ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছে। আহক আমা সকলোৱে ৰা মনা কৰা য়ে তেওঁলোকে অতি অসংখ্য হ'ল হুঁ ত, যিমান পাৰি অসংখ্য আমা ৰপকাং সনীয় ঈশ্বৰ, সৃষ্টিৰত আৰু তৰণকৰত ইয়াৰ যোগ্য; তেওঁ তৰ পৰম যোগ্য। " সকলো স্নাত্ৰ সৈতে" নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি মূল গ্ৰন্থানে সকলো অস্পষ্ট আঁতৰ ইপোলে প্ৰকৃত অনুগ্ৰহে কৰৱল তেওঁলোকে উপৰ ৰহ'ব পাৰে, যি সকলক " তেওঁৰ বস্তুৰ দৰা পৰিত্ৰ কৰে" (যোহন ১৭:১৭)। আৰু যি সকলে যীচু খ্ৰীষ্ট দাবী কৰা পথটো গ্ৰহণ কৰি অনন্ত জীৱন লাভ কৰিব বুলি ভাৱে, তেওঁলোকে মই আপোনা লোকে সাঁৱৰাই দিছো য়ে যোহন ১৪:৬ পদৰ মত " পথ" আৰু " জীৱন" ৰ মাজ তঅনিৰ্দ্ধা " সত্য" আছে। এই পদৰ আশীৰ্বাদ দাবী কৰা বৰ্ধন সকলৰ প্ৰতি সকলো শব্দৰে, ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰকৃত অনুগ্ৰহে কৰৱল সেই সকলক হেউ পৰিত্ৰ কৰা, যি সকলক তেওঁ শনিবৰে পৰিত্ৰ বৰ্ধনৰ বত তেওঁৰ বৰ্ধন পুনৰুদ্ধৰ কৰি পৰিত্ৰ কৰা। এই ৰা কই তেওঁৰ " সত্য" ৰ প্ৰতি

প্ৰথমৰ সাৰস্বত সত্বে জড়তি হৈ নৰিচি তসকলক সন্তোষকৰক প্ৰদান কৰা অনুগ্ৰহৰ যোগ্য কৰি তোলে। গতিকে অনুগ্ৰহ "সকলোৰ বাবে উৎসৰ্গাকৰি নহোৱাৰ। গতিকে বাইবেলৰ বক্তব্য অনুসৰি সাৱধান হওক, যিয়ে তেওঁলোকৰ দুৰ্ভাগ্যৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওপৰত নৰিচিশীলসকলৰ বাবে এক ভয়ংকৰ চূড়ান্ত মৰ্যাদা গৰ্হস্থ কৰে!

এই গ্ৰন্থ উপস্থাপন কৰা ঐশ্বৰিক প্ৰদান শিত বাক্যই আদীপুস্তকৰ বৰিৱৰ্তিত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পাঠবোৰক নিশ্চিত কৰিছে, যাৰ অৰ্থগুৰুত্বপূৰ্ণ গুৰুত্ব আৰ্হিলক্ষ্য কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। এই কামৰ শেষত এই মূল পাঠবোৰ মনত পালেহোঁটোমোৰ বাবে উপযোগী যেন লাগে। এইটো ন্যায়, আৰু মই আঞ্জিয়াই দিব বিচৰিছোঁ যে আমাৰ সমসাময়িক পৃথিৱীত বোম্বাৰ্ণ কৰ্মতলিক ধৰ্ম্ম কৰ্মতলিক ঐতিহ্যৰ বাবে খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মক বিকৃত ৰূপত ব্যপকভাৱে উপস্থাপন কৰা হৈছে। ঈশ্বৰে দাবী কৰা সত্যযীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰথম পঁচনিসকলৰেজা সৰল আৰু যুক্তিসংগত অৱস্থাত আছে, বিনুত প্ৰযোজ্য আওকাণকৰ এই সৰলত সংখ্যালঘু সন্তৰৰ বাবে অনাৰ্হিজ্ঞানকৰ বাবে জটিল হৈ পৰে। সঁচাকৈয়ে শেহদিনৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শেষপৰিত্ৰ লোকসকলক আৰু এপ'কলিপছৰ আধ্যাত্মিক গঠন চিনাক্ত কৰিবলৈ দানিয়েলে ৮:১৪ পদৰ আদেশ অৰ্থপ্ৰকাজে নীয। বিনুত এই আজ্ঞাক চিনাক্ত কৰিবলৈ দানিয়েলৰ সমগ্ৰ পুস্তকখনৰ অধ্যয়ন আৰু ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণীসমূহৰ ব্যখ্যা কৰাটোও অৰ্থপ্ৰকাজে নীয। এইবোৰ বুজিলে এপ'কলিপছ আমাৰ আগতনিজৰ গোপনীয়ত প্ৰকাশ কৰে। এই প্ৰকাজে নীয অধ্যয়নসমূহ পৰ্শ্চমীয়া দেশত আৰু বিশেষকৈ ফৰেন্সত আমাৰ সময়ৰ অৰিষসী মানুহজনক পৰিত্ৰনৰিয়াবলৈ চেষ্টা কৰাৰ সময়ত সন্মুখী নহোঁৱা অসুবিধাৰ ব্যখ্যা কৰে।

যীচুৱে কৈছিল যে তেওঁক নতৃত্ব দিয়া পিতৃৰ বাহিৰে আন কোনো নহে। তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব নোঁৱাৰে, আৰু তেওঁলগত কৈছিল তেওঁৰ মনোমী তসকলৰ বিষয়ে, যে তেওঁলোকে পানী আৰু আত্মৰ পৰা জন্ম ল'ব লাগিব। এই দুটা শব্দই পৰিপূৰকভাৱে বুজায় যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলো সৃষ্টিৰ মাজত তেওঁৰ নিৰ্হাতিসকলৰ আধ্যাত্মিক স্ক্ৰিপ জাৰ্হ ফলস্ক্ৰিপে তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক ই এই প্ৰকৃতি অনুসৰি প্ৰকৃতিৰিয়া কৰিব যিটো ইয়াৰ বাবে নিৰ্হাতি ; এইদৰে, যিজনৰ বশিৰমৰ বাৰ সপক্ষ ইতিমধ্যে ইহুদীসকলে পালন কৰি আহিছে, তেওঁ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰকাশ শসমূহ অত্যাধিক অসুবিধা নহোঁৱা কৈ গ্ৰহণ কৰিব যিয়ে ইয়াক ১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰৰ দৰা প্ৰকাজে নীয বুলি দেখুৱাইছে। এই নীতি বুজি পোঁৱাটো আমাৰ কাৰ্যসকলৰ

আগত খৰ্ষিত্ৰ সত্যত উপস্থাপন কৰা তেওঁলোকৰ বিষয়ে কোনো ধৰণৰ
মোহভংগৰ পৰা বক্ষ কৰে। ঈশ্বৰৰ চিন্তাৰ সত্যত প্ৰকাশ কৰি ভৱিষ্যদ্বাণী ই
নজি বসকলোশকৰ্ত "চৰিত্ৰ শূভবৰ্ত"ক দিয়া যেটো যীচুৰ শিষ্যসকলে "জগতৰ
শেষলৈ বজা ত্ৰিসমূহকালি বলাগিব"।

এপক লিপিস্বৰূপত

জনুত"ৰ প্ৰতিমূৰ্তি আবিষ্কৃত হৈছিল।

প্ৰথমটোৱে সাম্ৰাজ্যবাদী ৰোমক বুজায় যাক প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৩ পদত
“দহ শিং আৰু সাতটী মৰ থকা আজগৰ” দ্বাৰা প্ৰতিনিধিত্ব কৰা হৈছে; প্ৰকাশ শিত
বাক্য ২:৬ পদত “নিকোলা ইট্ৰিয়াসকল”; প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:১০ পদত “চয়তন
”।

দ্বিতীয়টো পোপৰ কথাক ৰোমৰ বিষয়ে, যাক প্ৰতিমূৰ্তি হৈছে প্ৰকাশ শিত
বাক্য ১৩:১ ৰ “দহটী শিং আৰু মূৰ্তি আৰু সাতটী মৰ থকা সাগৰৰ পৰা ওলোৱা
জনুত্ৰোৱা”; প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:১৩ পদত “চয়তন নবসংস্থাপন”; প্ৰকাশ শিত বাক্য
২:২০ পদত “যিজি বোম্বাইল”; “চন্দৰ তেজৰে ৰং কৰ” প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:১২;
প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১২ পদত “চতুৰ্থ শিঙি” ৰ “চন্দৰ আঘতপ্ৰাপ্ত তৃতীয় শিঙি”;
প্ৰকাশ শিত বাক্য ১০:২ পদত “সাগৰ”; “নল দগজ দৰ” প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:১;
প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৪ পদত “আজগৰ” ৰ “ঈং”; প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:১৪
পদত “সাপ”; আৰু ১৩, ১৬ আৰু ১৭ পদৰ “আজগৰ”; প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৪:৮
আৰু ১৭:৫ পদত “মহান বেলন”।

তৃতীয়টোৱে ফৰচী বিপ্লৱী নাস্তিকতাক লক্ষ্য কৰি লৈছে, যাক প্ৰকাশ শিত
বাক্য ১১:৭ পদত “অতল গঁতৰ পৰা উঠি অহা জনুত্ৰোৱা” চিত্ৰিত কৰিছে;
প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:২২ পদত “মহাক্লেশ”; প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১২ পদত “চতুৰ্থ
শিঙি”; “নদীক গলি পালেৱা মুখ” যিয়ে কথাক লোকে সকলক প্ৰতীকিত কৰে,
প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:১৬ পদত। এইটো প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:১৪ পদত উল্লেখ
কৰা “দ্বিতীয় দুখ” ৰ প্ৰথম ৰূপটোৰ বিষয়ে। ইয়াৰ দ্বিতীয় ৰূপটো প্ৰকাশ শিত
বাক্য ৯:১৩ পদৰ “ষষ্ঠ শিঙি” ৰ দ্বাৰা সম্পন্ন কৰা হ'ব, অৰ্থাৎ প্ৰকাশ শিত
বাক্য ৮:১৩ অনুসৰি “দ্বিতীয় দুখ” শিৰোমোমৰ অধীনত ২০২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ
পৰা ২০২৯ চনৰ ভিতৰত পাৰমাণৱিক যুদ্ধ শেষ হোৱা তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ
বাস্তৱিক দিশৰ অধীনত পৃথিৱীখনক জনবহুল কৰি তোলা মানৱগণহত্যা (তলহীন
গঁত) হৈছে। “চতুৰ্থ আৰু ষষ্ঠ শিঙি” ৰ মাজত স্থাপন কৰা সংযোগ। এই যুদ্ধ
বিৰোধীৰ বশবশি যেনে নতপ্ৰকাশ পা ইছে। ১১:৪০-৪৫ বজা ত

চতুৰ্থ "জুনুত" যোপোৰ্ৱি ইতিহাসৰবিশ্বাসৰ চূড়ান্তপৰীক্ষিত প্ৰক্টেষ্টিংট
বিশ্বাস আৰু ইয়াৰ মতিৰ কথলিকবিশ্বাসক বুজায়। ই "প্ৰথৱীৰপৰা উঠিযায়"
প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১১; অধ্যায় ৫ই নাজিই "সাগৰ"ৰ প্ৰকৃতি বৰ্তিত কথলিকবিশ্বাসৰ
পৰা ওলাই আহিছিল। সংস্কৰ যুগে অতিশয়প্ৰক্টেষ্টিংট ধৰ্ম প্ৰক্ৰিয়া কৰিছিল
এক ধৰ্ম দিশৰ সৈতে, ধৰ্ম্মযগৰে চহ্নিত, জিন কলভনৰবচনাত যুদ্ধপৰি, ,
কঠোৰ, নিষ্ঠুৰ আৰু নিষ্ঠানমূলক চৰিত্ৰ সাব্যস্ত দিছিল। দানৰ আজ্ঞা বলবৎ
হোৱা। ৮:১৪ এ ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ পৰাই ইয়াক বশ্ৰুৰ নিন্দা কৰিছিল।

১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ প্ৰক্টেষ্টিংট বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ পৰা জীয়াই থকা
প্ৰক্ৰিয়াটো এডভেণ্টিষ্ট বিশ্বাসটো পিছৰাইগৈ ১৯৯৪ চনৰ শৰৎকাললৈ
প্ৰক্টেষ্টিংট বিশ্বাস আৰু ইয়াৰ ঐশ্বৰিক অভিশাপকম্বাদলৈ ঘূৰি আহিছে। এই
প্ৰক্ৰিয়াত ১৯৯১ চনৰ পৰা প্ৰকাশ পোৱা ঐশ্বৰিক ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পোছক
আনুষ্ঠানিকভাৱে প্ৰত্যক্ষণ কৰাৰ বাবে।

ভৱিষ্যদ্বাণীৰ চূড়ান্ত প্ৰমাণ আমাৰ সন্মুখত আছে, আৰু সকলোৰে বিশ্বাস
পৰীক্ষা কৰা হ'ব। প্ৰক্ৰিয়াটো সকলো মানুহৰ মাজত তেওঁৰ
অন্তঃসকলক চিনা পাব অধ্যয়ন সকলো তেওঁৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰকাশ, ঐশ্বৰিক
প্ৰমাণ ফলক আনন্দ আৰু তজ্ঞাৰে আদৰ্শলৈ।

শেষৰ বাছনিৰ সময়ত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক এইটোৱে প্ৰথক কৰা হ'ব যাে
তেওঁলোকে জানিব যাে প্ৰতি সকলোৰে প্ৰতি হৈছে, ঐশ্বৰীয় প্ৰকাশ শিত প্ৰকাশ শি
এইদৰে পৰিত্ৰণ পোৱা আৰু হৰে ৰালোকে সকলৰ মাজত প্ৰকাশ সৃষ্টি কৰিব যাৰ
ওচৰত, এপষ্টলিক যুগৰ পৰা "ইফচ", প্ৰকাশ শিত বাক্য ২:৫ পদত, ঐশ্বৰ
কৈছিল "সেয়েহে মেনত ৰখিব যাে আপুনিৰ পৰা প্ৰতি হৈছে"; আৰু ১৮৪৩ চনত
"চৰ্ছি" যুগত তেওঁ প্ৰক্টেষ্টিংট সকলকো কৈছিল প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:৩: "আপুনি
কনেকগৰুণ কৰিছে আৰু শূন্য মেনত ৰখিব; আৰু ৰথক আৰু অনুতপ কৰক";
এই ক্ৰান্ত ১৯৯৪ চনৰ পৰা প্ৰতি হোৱা এডভেণ্টিষ্ট সকললৈকে, যি সকলে
যদিও বিশ্বমৰাৰ পালন কৰে, তথাপি ওয়ীচুৰ পৰা প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১৯ পদত এই
বাক্য লভ কৰে: "মই যি সকলক লপাওঁ মই তেওঁলোকক ত্ৰিবিধ আৰু শাস্তি
দিওঁ; সেয়েহে উদ্ভাৱ আৰু অনুতপ কৰ।"

এই ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশ শিত বাক্যটো প্ৰস্তুত কৰাৰ সময়ত যীচু
খ্ৰীষ্ট ব্ৰহ্মত্ব সন্মুখীন হোৱা সৃষ্টিৰত ঐশ্বৰে নিজৰ মনোমীত সকলক
তেওঁলোকৰ শত্ৰু সকলক প্ৰতি ৰা চিনাক্ত কৰিবলৈ সক্ষম কৰাৰ লক্ষ্য নিৰ্দ্ধাৰণ

কৰিছিল, বা মটো হৈ যায় আৰু ঈশ্বৰ লক্ষ্যত উপনীত হয়। এইদৰে আধ্যাত্মিকভাৱে সমৃদ্ধ হৈ তেওঁৰ মনোমীতজন "মৰপোলাৰি বৰিহভোজ বৰ বা প্ৰস্তুত কৰা কইনা" হৈ পৰে। তেওঁ "ত ইক মহিবিগা লিনেপনিধই দিলে, যিটো পৰ্বতৰ লোকেসকলৰ ধৰ্মিক কৰ্ম" প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৯:৭ পদত। আপুনি যিসকলে এই গ্ৰন্থখনৰ বিষয়বস্তু পঢ়িছে, যদি আপুনি তেওঁলোকৰ সংখ্যৰ ভিতৰত থকা বৰ বা ভগ্ন আৰু ধন্য হয়, তেন্তে "আপোনা বগ্ন শ্বৰক লগ কৰিবলৈ নিজৰ প্ৰস্তুত কৰক" (আমোচ ৪:১২), তেওঁৰ সত্যত!

দানিয়েলে আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ বহুসংখ্যক ভৱিষ্যদ্বাণীৰ অৰ্চিফাৰিং সম্পূৰ্ণৰূপে সম্পন্ন হোৱাৰ লগতে খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত প্ৰত্যৰতাৰ সময় এতিয়া আমাৰ বাবে জনা গৈছে, লোক ১৮:৮ পদত উদ্ধৃত যীচু খ্ৰীষ্ট এই প্ৰকটোৱে কৰিছে দুখজনক সন্দেহ ওলমাই আছে: "মই তোমা লোকেক কওঁ, তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰতিশোধ সোমাব লাগিব। কিন্তু যেতিয়া নুহৰ পুত্ৰ আছিল তেতিয়া তেওঁ পৃথিৱীত বিশ্বাস পাৰে"। কৰণ সত্যৰ বৈধৰ্থক জ্ঞানৰ প্ৰকৃত ই এই বিশ্বাসৰ গুণবুদ্ধিতৰ ব্ৰহ্মপুৰণ দিব নোৱাৰে। "যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যৰতাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া মানৱতৰ বৰিহা হৈছে সকলো ধৰণৰ প্ৰকাশৰ। উৎসাহিত্ত্বৰ বতৰ অনুকূল জলবায়ুত ব্ৰহ্মতত্ত্ব সফলত যিকোনো মূল্যত, আনৰ নিজৰ প্ৰতিবেশী কচপা ধৰিলে ওলাত কৰিব পৰা লক্ষ্য হৈ পৰিছে আৰু এইটো ৭০ বছৰতকৈ ওতৰ্থক সময় ধৰি বিশ্ব শান্তিৰ দীক্ষা লীন সময়ছোৱাত। যেতিয়া আমাৰ জাতি নোযে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰত্যৰ কৰা স্বপ্ন মূল্যবোধসমূহ আমাৰ সময়ৰ এই মানদণ্ডৰ নিৰপেক্ষ বৰিহা, তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰকটো কৰুণাত্মক ন্যায় যেন লাগে, কৰণ ই এনে লোকেসকলক চিন্তিত কৰিব পাৰে যিসকলে নিজৰ "নিৰ্দ্ধাৰিত" বুলি বিশ্বাস কৰিছিল কিন্তু দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে কৰল "মন্ত্ৰিত" হৈ থকাৰ; কৰণ যীচুৱে তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁৰ অনুগ্ৰহ যোগ্য হ'বলৈ প্ৰয়োজনীয় বিশ্বাসৰ গুণবৰ্ণনা পাব।

চৰ্চিখনহেতু কৰকৈ নুত আ তমইজী বন্দিয়ে

এই চূড়ান্ত অধ্যয়ত প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ ডিচিফাৰিং সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছে।
সঁচ কই য়,মই মা ত্ৰ ব ইবো লেব সং হ্ৰিত সমূহ উপস্থাপন কৰিছোঁ যিয়ে আমা কষ্ট শ্ৰম
ত.ওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণীত ব্যৱহাৰ কৰা প্ৰক্ৰীক সমূহ চিনাক্ত কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে,
কিন্তু যদিও ইয়াৰ উদ্দেশ্য হৈছে ১৮৪৩-১৮৪৪ চনৰ পৰা বিশ্বমবাব ঘূৰি অহাৰ
বাবে ত.ওঁৰ প্ৰকৃতি নীতিত প্ৰকাশ কৰা, বিশ্বমবাব শব্দটো দিয়া লেব প্ৰকাশ শিত
বাক্যৰ এই ভৱিষ্যৎবাণী মূলক গ্ৰন্থসমূহত এবাৰো দেখা পোৱা নাই। সদায়
পৰামৰ্শ দিয়া হয় যদিও স্পষ্টকৈ উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। ইয়াৰ নাম স্পষ্টকৈ
নোহোৱাৰ কাৰণটো হ'ল বিশ্বমবাবৰ অনুশীলন প্ৰায়টোকৈ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ
এক মৌলিক স্তম্ভ ৰিক্ত , কাৰণ সকলোৱে দেখিব পাৰে যে বিশ্বমবাবৰ বিষয়টো
ইহুদী আৰু প্ৰথম পাঁচনি, যীচু খ্ৰীষ্ট শিষ্যসকলৰ মাজত ব্যক্তিগত বিতৰ্কৰ বিষয়
নাছিল। কিন্ত চয়তানে ইয়াক আক্ৰমণ কৰাটো বন্ধ কৰা নাছিল প্ৰথমে
ইহুদী সকলক ইয়াক "অশুচি কৰিবলৈ উচিতনি দিছিল, তৰ পাছত দ্বিতীয়ত
খ্ৰীষ্টান সকলক ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে "আওকাণ কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰিছিল। এই
ফলাফল লাভ কৰিবলৈ ত.ওঁ ত.ওঁৰ উল্লেখ থকা মূল গ্ৰন্থসমূহৰ ভাৱ অনুবাদৰ
প্ৰবণতা যোগাইছিল। লগতে, এই ঘণনীয় কুকৰ্ম্মোক্ষৰ নিন্দা অৰিহনে ঐশ্বৰিক
সত্যৰ এই উপস্থাপন সম্পূৰ্ণ নহ'লহুঁ তেন্তে যাব বলাই হৈছে, প্ৰথমে , যীচু খ্ৰীষ্ট
ঈশ্বৰ, তৰ পাছত যীসকলকত.ওঁৰ প্ৰয়শ্চতিভুলক মৃত্যুৰে অনন্তজীৱন আগবঢ়াব
পাৰিলে হুঁ তেমে

পুৰণি আৰু নতুন নিয়মৰ লিখিত অৰ্থাৎ সমগ্ৰ বইবোলেত এটা ওপদ নাই যিয়ে
ত.ওঁৰদহ আজ্ঞাৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাৰ পৰা বিশ্বমবাবৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তা শিকাি হৈছে,
তদুপৰি, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰ কৰা, ত.ওঁৰ আমাৰ পাৰ্থক্য জগতখন সৃষ্টি
আৰম্ভৰ পৰাই।

দানিয়েল: ১৪ পদৰ আদেশ ৰক্ষাৰী হোৱাৰ বাবে প্ৰক্টে য়েট্ৰেণ্ট ধৰ্ম্মত গ
হোৱাৰ পাছৰপৰা ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লতাজালি কৈ ইবোলেপঢ়াইহত্য়
কৰে। মই নিৰ্দ্দিষ্ট কৰি দিওঁ, বাইবোলে ইবচ ছই হত্য় নকৰে, ইয়াৰ ব্যৱহাৰ

যাটো অনুবাদৰ ভুলৰ পৰা কৰা হয় যিবোৰ মূল গ্ৰন্থ " হিব্ৰু আৰু গ্ৰীক " ৰ অনুবাদত সংস্কৰণত দেখা যায়; বৰ্ণিত সৰ্বপৰি বোধ্যৰ বাবেওই এক সমস্যা। ঈশ্বৰে নিজ ইব্ৰুতলৈ নশ্ৰুতি কৰিছে, প্ৰতিমুৰ্তি, প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ৯:১১ পদত: " তেওঁলোকেও ওপৰত হিব্ৰু ভাষাত আৰু ডেন আৰু গ্ৰীক ভাষাত এপল'য়িননা মেনো মা কৰণকৰ অগাধুদতৰ বজা আছিল " মই ইয়াত এই পদটোৰ লুকাই থকা বৰ্ত্তো মনত পালে ইহুগো " আব্ৰহাম আৰু এপল'য়িন " ৰ অৰ্থ হৈছে, " হিব্ৰু আৰু গ্ৰীক ভাষাত ": ধ্বংসকাৰী। " অতলগঁতৰূদত " প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ১১:৩ পদৰ বাইবেলৰ " দুজনসাক্ষী " ব্ৰহ্মহৰ কৰি বিশ্বাস ধ্বংস কৰে।

লগতে ১৮৪৩ চনৰ পৰা মৰ্ছি বৰ্ণিসী সকলে বাইবেলৰ ঐতিহাসিক সাধাৰণ পঢ়াত দুটা ভুল কৰিছে। প্ৰথমটো হ'ল যীচু খ্ৰীষ্টৰ মৃত্যুতকৈ তেওঁৰ জন্মক অধিক গুৰুত্ব দিয়া আৰু দ্বিতীয়টো এই ভুলটো আৰু শক্তিশালী কৰে, তেওঁৰ মৃত্যুতকৈ পুনৰুত্থানক অধিক গুৰুত্ব দি। এই দ্বিতীয় ভুলে তেওঁলোকে বৰিদ্ধ সাধাৰণ দিয়া, কাৰণ তেওঁৰ সৃষ্টিৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ প্ৰথম প্ৰদৰ্শন মূলতঃ তেওঁৰ মনোমীত সকলৰ মুক্তিৰ বাবে খ্ৰীষ্টে নিজৰ জীৱন দিয়াৰ সব্ৰহ্মলক সিদ্ধান্ত ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যীচুৰ পুনৰুত্থানক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়াটো ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনা কৰিত কৰাটোৱেই গৰ্ভিত, আৰু ইয়াৰ ফলত দেৱী সকলৰ বাবে তেওঁৰ পৰা নিজ কৰি চৰ্ছনি কৰি তেওঁৰ পৰিত্ৰ, ন্যায়পৰায়ণ আৰু ভল নিয়ম ভংগ কৰাৰ পৰিণতি কঢ়িয়াই আনে। খ্ৰীষ্টৰ বজায় তেওঁৰ মৃত্যু গ্ৰহণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, তেওঁৰ পুনৰুত্থানক বলত তেওঁৰ ঐশ্বৰিক সিদ্ধান্তৰ সুখী আৰু ন্যায়সংগত পৰিণতি।

কলচীয়া ২:১৬-১৭: " এতেকে কমেও তেওঁলোকে মাংসৰ পানীয়ৰ পৰিত্ৰ দিনৰ অমৰচন্দ্ৰৰ বৰ্ণনাবৰৰ বিষয়ে বিচাৰন কৰিব।

বৰ্ণনাবৰ " ৰ প্ৰকাৰ বন্ধ কৰা বন্যযন্ত্ৰ প্ৰধান কৰিবলৈ ব্ৰহ্মহৰ কৰা হয়। দুটা কাৰণে এই পছন্দ নিন্দ কৰে। প্ৰথমটো হ'ল যে " বৰ্ণনাবৰ " অৰ্থাৎ বৰ্ত্তোৱে লেবীয়া পুস্তক ২৩ পদত ঈশ্বৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা বৰ্ণক ধৰ্ম্মীয় " উৎসৱ " ৰ দৰে উদ্ভাৱ হৈছে " বৰ্ণনাবৰ " কুব্জায়া এইবোৰ হৈছে চলন্ত " বৰ্ণনাবৰ " যিবোৰ ধৰ্ম্মীয় " উৎসৱ " ৰ সময়ৰ আৰম্ভণি আৰু কৰ্ত্তব্যৰ শেষত বৰ্থ হয়। " সেইদিনা তেওঁলোকে কমেও দস্তৰ্ৰ কাৰ্য নকৰিব " এই অৰ্থাৎ বৰ্ত্তোৱে তেওঁলোকে উদগনি দিয়ে। সাপ্তাহিক " বৰ্ণনাবৰ " ৰ সৈতে তেওঁলোকে একমাত্ৰ সংযোগ হৈছে তেওঁলোকৰ নাম " বৰ্ণনাবৰ ", যাৰ অৰ্থ হৈছে " বন্ধ কৰা, বৰ্ণনালৈ ", আৰু যাটো প্ৰথমাবৰ বাবে আদি পুস্তক ২:২ পদত

প্ৰকাশ পা ইছে: "ঈশ্বৰে বশিৰাম ল'লে।" ইয়াৰ উপৰিও মন কৰিবলগীয়াযো চতুৰ্থ আৰ্জৱৰ্ণ হ'ব পাৰে উল্লেখ কৰা "বশিৰামৰ" শব্দটো এল.চে.গণ্ডানুৰাদিত নাই, য'য়ে ইয়াক ক'বল "বশিৰামৰ দিন" বা "সপ্তম দিন" নামেৰেহে নিৰ্ধাৰণ কৰিছে। বিনুত ইয়াৰ শিৰা আৰ্দ্ৰপুস্ক ২:২ পদত উল্লেখ কৰা কৰ্মীয়াৰ পৰা লৈছে "বশিৰাম" বা "বশিৰামৰ" যিটো বইবলৈৰ জে.এন.ডাব্লিউ.সংস্কৰণত স্পষ্টৰূপে নামকৰণকৰা হৈছে।

দ্বিতীয় বৰণটো হ'ল এইটো: পোলে "ভোজ আৰু বশিৰামৰ"ৰ বিষয়ে কৈছিল যে: সেইবোৰ "আৰ্হিবলগীয়া বস্তুৰ" হ'ল, "অৰ্থাৎ যিবোৰ বস্তুৰে এটা বস্তুতৰ ভৱিষ্যৎ কৰা যিটো আছিল বা আৰ্হি। এই পদটোত "সপ্তম দিনৰ বশিৰামৰ" সম্পৰ্ক বুলি ধৰি ল'লে, তেওঁ ভৱিষ্যৎ কৰা সপ্তম সহস্ৰব্দৰ আগমনলৈ কৈ "আৰ্হিবলগীয়া হ'ল" হৈছে। যীচু খ্ৰীষ্টে "সপ্তম দিনৰ বশিৰামৰ"ৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিলে, য'য়ে ভৱিষ্যৎ কৰিছে, পাৰ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত তেওঁৰ জয়ৰ বাবে, স্বৰ্গীয় "হাজাৰ বছৰ" যাৰ সময়ছোৱাত তেওঁৰ মনোমীত সকলোপৰিতপা কৰি আৰু স্বৰ্গীয় মৃত সকলোৰ চিৰকৰ্ম।

এই পদত "ভোজ, অমৰস্য" আৰু ইয়াৰ "বশিৰামৰ" পুৰণি নিয়মৰ ইস্ৰায়েলৰ জাতিৰ পৰা সত্ত্বা সৈতে জড়িত আছিল। যীচু খ্ৰীষ্টে নিজ বস্তুৰ দ্বাৰা নতুন নিয়মপ্ৰতিষ্ঠা কৰি এই ভৱিষ্যৎ মূলক কথাবোৰ অসাৰকৰি তুলিলে; তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ পাৰি সোৱাৰ বস্তুতৰ আগত মন হৈ যোৱা "হ'ল"ৰ দৰে সেইবোৰ বন্ধ হৈ অদৃশ্য হৈ যাব লাগিছিল। আনহাতে সাপ্তাহিক "বশিৰামৰ"ই ইয়াৰ ভৱিষ্যৎ কৰা বস্তুতক লগ পাবলৈ আৰু ইয়াৰ উপযোগিতা হৰে ৰাবলৈ সপ্তম সহস্ৰব্দৰ আগমনৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছে।

পোলে "থোৱা আৰু পান কৰা" বুলিও উল্লেখ কৰিছে। এজন বশিৰামী দাস হ'চাপে তেওঁ জানে যে ঈশ্বৰে এইবোৰৰ বিষয়ে লেবীয়া পুস্ক ১১ আৰু দ্বিতীয় বিবৰণ ১৪ পদত কৈছে, য'ত তেওঁ ক'লে যে পৰিষ্কাৰ খদ্ৰ অনুমতি আৰু ক'লে যে অশুদ্ধ খদ্ৰ নিষিদ্ধ বুলি নিৰ্ধাৰণ কৰিছে। পোলেৰ বক্তব্য উদ্দেশ্য এই ঐশ্বৰিক নিয়মবোৰক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা নহয়, বিনুত ক'বল এই বিষয়ত প্ৰকাশ কৰা মানৱীয় মত (যিবোৰ ক'লেও...) প্ৰকাশ কৰা নাই যিবোৰ তেওঁ বোম্বীয়া ১৪ আৰু ১ কৰ্মীয়া পদত বৰ্ণিত কৰিছে। ৮, য'ত তেওঁৰ চিন্তাৰে অধিক স্পষ্ট দেখা যায়। বিষয়টো মূৰ্চ আৰু মিছা দেৱতাক বৰ্ণি দিয়া খদ্ৰৰ বিষয়ে। তেওঁ মনোমীত লোক সকলক, যিসকলে ঈশ্বৰৰ আধ্যাত্মিক ইস্ৰায়েল গঠন

কৰে, তেওঁলোকেৰ প্ৰতি তেওঁলোকেৰ কৰজ্ঞান বিষয়ে সোঁৱৰাই দিয়া ১ কৰনিয়া ১ কৰি. ১০:৩১: " আপুনি থিওক, বা পানকৰক, বা ফিৰামকৰক, সকলো ঈশ্বৰ মহিমাৰ বাবে কৰক ." এই বিষয়সমূহৰ ওপৰত তেওঁৰ প্ৰকাশিত নিয়মসমূহক আওৰণ আৰু বুত্ৰুছ্ৰমা কৰা সকলো ঈশ্বৰ মহিমা কৰনে?

যীচুৰ ভ্ৰাতৃ কৰে, যিয়েঁ চৰ্নিসকলক চুন্টৰ বিষয় কৈছে, পঁচনিৰ কৰ্ম ১৫:১৯-২০-২১ পদত: " এতেক মই আহ্বান জনাইছোঁ যে অনাইহুদী সকলৰ মাজৰপৰা যিসকলে ঈশ্বৰ ওচৰলৈ ঘূৰিছে, তেওঁলোকে অশান্তি নদিব, বিনুত তেওঁলোকে লিখিবলৈ যে তেওঁলোকে মূৰ্তি প্ৰদূষণ, ব্যৰ্থতাৰ আৰু ভ্ৰষ্টাচৰ্মাধৰ বসুত আৰু তেজৰপৰা বৰিত থাকে। কাৰণ মৰ্চে প্ৰাচীন কালত প্ৰতিখন নগৰতে তেওঁৰ প্ৰকাশ কৰা লোকে আছে, প্ৰতি বিশ্বমৰাৰে ধৰ্ম্মটোত পঢ়াইছে। "

প্ৰয়াসে ধৰ্ম্মভিত্তিক পৌত্তলিকসকলক বিশ্বমৰাৰ পৰা স্বাধীন কৰা ন্যয্যন্ত্ৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰা এই পদবোৰে ইয়াৰ বিপৰীতে পঁচনিৰ কৰ্ম উৎসাহিতাৰ শিকোৱা ইয়াৰ অনুশীলনকাৰকত্ব প্ৰকাশ গঠন কৰে। সঁচকৈয়ে যাকোৱে বিবেচনা কৰা যে তেওঁলোকে ওপৰত চুন্ট জাপি দিয়াটো উপযোগী নহয় আৰু তেওঁ অত্যাৱশ্যকীয় নীতিসমূহৰ সাৰাংশ ভ্ৰষ্টাচৰ্মাধৰ কাৰণ গভীৰ ধৰ্ম্মীয় শিক্ষা তেওঁলোকে আগত উপস্থাপন কৰা হ'ব যেতিয়া তেওঁলোকে " প্ৰতি বিশ্বমৰাৰে " তেওঁলোকে সম্মানীয় ইহুদী ধৰ্ম্মভালৈ যাব।

খাদ্য পৰিষ্কাৰ আৰু অশুচিৰণীৰ্ভিত জনবন্ধ কৰাৰ ন্যয্যন্ত্ৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰা আন এটা অজুহাত পঁচনিৰ কৰ্ম ১০ পদত পতিৰক দিয়া দৰ্শন। তেওঁৰ ব্যখ্যা পঁচনিৰ কৰ্ম ১১ পদত বিকশিত কৰা হৈছে যে তেওঁ দৰ্শন "অশুচিৰণীৰ্ভিত"ক পৌত্তলিক "মানুহ"সকলৰ সৈতে চিনাক্ত কৰিছে যিসকলে তেওঁক বোমা শত্ৰু ধৰি "কৰণলৈ যাছ"ৰ ওচৰলৈ যাবলৈ ক'বলৈ আহিছিল। এই দৰ্শনত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সোৱা নকৰা আৰু মিছা দেৱতৰ সোৱা কৰা পৌত্তলিকসকলৰ অশুচিৰণীৰ্ভিত প্ৰতিচ্ছবি দেখুৱাইছে। বিনুত যীচু খ্ৰীষ্ট মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানে তেওঁলোকে বাবে এক বৃহৎপৰিৱৰ্ত্তা আনে, কাৰণ যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰায়শ্চিত্ত বলদিনত বিশ্বসৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে বাবে অনুগ্ৰহ দূৰাৰ মুকলিকৰ হয়। এই দৰ্শনৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে পতিৰক এই নতুনত্ব শিকাইছে। ফলস্বৰূপে, ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা পৰিষ্কাৰ আৰু অশুচিৰণীৰ্ভিত জনলৈ বীয়াপূজা ১১ পদত, জগতৰ শেষলৈ আহোঁছে আৰু চলি আছে। বাদে যে, ১৮৪৩ চনৰ পৰা, দন.৮:১৪ৰ

আদ্যশতমুসৰ্ব, মানুহৰথ দ্যখুৱাই আদিপুস্ক ১:২৯ত প্ৰতিষ্ঠা আৰুনিৰ্দেশ দিয়া মূল "পৰিত্ৰকৰণ"ৰ মানদণ্ডগ্ৰহণ কৰে: "আৰু ঈশ্বৰে কলে: চমো, মই তোমাৰলৈকে বীজ উৎপাদনৰ প্ৰক্ৰিয়াটো উদ্ভূত দিছো, যিবোৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত আছে, আৰু যিবোৰ গছত বীজ উৎপাদনৰ গছৰ ফল আছে, সেইবোৰ প্ৰক্ৰিয়াটো গছ দিছো; সেইবোৰ খদ্দম বাবে হ'ব আপুনি।"

যীচুৱে নিজৰ মনোমীত লোকসকলক উদ্ভৱ কৰিবলৈ শাৰীৰিক আৰু মানসিক অত্যন্ত বতৰ নিজৰ প্ৰণয় দিছিল। এই আবেগিকমূৰ্ত্ত্যৱে তেওঁৰ ব্ৰহ্ম কৰাজনৰপৰা বিনিময়তৰ্থ অতি উচ্চপ্ৰাণৰ পৰিত্ৰকৰণ বচিৰে, ততসন্দেহ নকৰিবা সঁচকৈয়া।

যীচুখৰীষ্ট পাৰ্থক্য সময়

২০২১ চনৰ ২০ মাৰ্চ বৰ্ষিমবাৰৰ মুকুতা

মোৰ পৰিচৰাৰ আৰম্ভণিৰে পৰাই মই নিশ্চিন্ত হৈছিলোঁ; আৰু মই ইয়াক গাইছিলোঁ যি "যীচুৰ জন্ম বসন্তৰ ঋতুত হৈছিল।" ২০২১ চনৰ ২০ মাৰ্চ এই বৰ্ষিমবাৰে ভক্তি সন্তৰ আৰম্ভণিতে পুৱা ১০:৩৭ বজাত বসন্তৰ বয়ুৰ সংঘটিত হয়। তেতিয়াআত্মাই মোক তেতিয়ালৈকেইটো বৰ্ষিমবাৰৰ সৰল প্ৰকৃতি আছিলিতৰ প্ৰকাণ্ড বচিৰিবলৈ নেতৃত্ব দিলে। ইহুদী কলেণ্ডৰে আমাক বছৰৰ বসন্ত বয়ুৰ বেথৰ সময়—আমাৰ ত্ৰাণকৰ্ত্তাৰ জন্ম আমাৰ আনুষ্টানিক খৰীষ্ট তৰিখ নিৰ্দ্ধাৰণৰ আগৰ ৬—২১ মাৰ্চ "বৰ্ষিমবাৰ"ত স্থাপন কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল।

বছৰ -৬ কৰিয়

বৰণ যীচু খৰীষ্ট জন্ম আমাৰ আনুষ্টানিক তৰিখ দুটা ভুলৰ ওপৰত নিৰ্মিত আছিল। খৰীষ্ট যিষ্ঠ শতিকাৰ তহক্কে খৰীষ্টসন্মসী ডাইঅ'নাৰ্চিয়াছ দ্য স্কো

কলেগেডৰ স্থাপনৰ কাম আৰম্ভ কৰে। বইবলে বা ঐতিহাসিকনিখুঁততৰ অভাৱত তেওঁ এই জন্মক বজা হৰেদেৰ মৃত্যুৰ তৰিখতৰ খিছিল, যিটো তেওঁৰে প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পিছত খ্ৰীষ্টীয় ৭৫৩ চনত স্থাপন কৰিছিল। তেতিয়াৰ পৰাই ইতিহাসবিদসকলে তেওঁৰ হিচাপত ৪ বছৰৰ ভুলনিশ্চিত কৰিছে; য'ত বৰে প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পিছত ৭৪৯ খ্ৰীষ্টাব্দত হৰেদেৰ মৃত্যু হোৱা বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে। কিনিউ যীচুৰ জন্ম হৈছিল হৰেদেৰ মৃত্যুৰ আগত, আৰু মৰ্থ ২:১৬ পদত আমাৰ কএনে এটা স্পষ্টীকৰণ দিয়া হৈছে যিয়ে ক্ৰেণ্ডিত বজা হৰেদে নিৰ্দেশ দিয়া "নিৰীহ লোকৰ হত্যাকাণ্ড"ৰ সময়ত যীচুৰ বয়স "দু বছৰ" বুলি ৰাখে, ৰাৰণত তেওঁ দুখভোগ কৰি আছিল আৰু অনুভৱ কৰিছিল যি ক্ষমতৰ আনন্দৰ পৰা তেওঁক আঁতৰাই পালে। বৰ মৃত্যু ওচৰ চাপি আহিছে। বৰিৰণটো গুৰুত্বপূৰ্ণ, ৰাৰণ পাঠটোত উল্লেখ কৰা হৈছে, "দু বছৰ যি তৰিখ অনুসৰি তেওঁ মোগী সকলৰ পৰা সহন নকৰে হৈছিল।" পূৰ্বৰ ভুলৰ চৰ্চা বছৰৰ লগত যোগ কৰিলে বৰে প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰা -৬ বা ৭৪৭ বছৰটো বইবলেৰ ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা।

বছৰৰ বসন্তবিয়ৰ- ৬

বিশ্বমবৰ পৰা, এই বছৰত - ৬, বইবলে আমাৰ কশিকাই ইছে যি এজন স্ক্ৰিপ্তত। "নিজ বজা কজা কচোৱা চিত কৰা মৰেপা লক সকল স্ক্ৰিপ্তত" আৰিৰু হৈছিল। বিশ্বমবৰে ব্ৰহ্মসায় নিষিদ্ধ কৰা হৈছে। কিনিউ জীৱজন্ম ওপৰত দিয়া পহৰ আৰু যত্ন নিষিদ্ধ কৰা হোৱা নাই যীচুৰে। এই কথা নিশ্চিত কৰি এইদৰে কৈছিল "তেনে লোকৰ মাজৰ কোনে যদি গাঁতত পৰি থকা ভেড়া এটা আছে তেন্তে বিশ্বমবৰেও আহিত ক'উদধৰ নকৰে? »। এইদৰে এজন স্ক্ৰিপ্ততৰ দ্বাৰা "ভুল মৰেপা লক", মানৱ ভেড়াৰ বৰ্ণনা আৰু পথ প্ৰদৰ্শকৰ জন্ম কথা যোগা কৰা হৈছিল। প্ৰক্ৰমে, মানৱ ভেড়াৰ বৰ্ণনা, ব্ৰহ্ম আৰু ব্ৰহ্মসকলক। স্ক্ৰিপ্তত। নিৰ্দিষ্টৰে কৈছিল " ... ৰাৰণ আজি তেনেৰে বৰে দুয়ুদৰ নগৰত এজন ত্ৰণকৰ্তাৰ জন্ম হৈছে, যিজন হৈছে খ্ৰীষ্ট, প্ৰকৃত "। এই "আজি" সৈয়েছে বিশ্বমবৰৰ দিন আছিল আৰু যিহেতু যোগ ৰাৰ্ত কৰা হৈছিল সৈয়েহে যীচুৰ জন্ম ৬ p.m., বিশ্বমবৰৰ আৰম্ভ আৰু ৰাৰ্তৰ সময়ত স্ক্ৰিপ্তত। মৰেপা লক সকলৰ যোগাৰ সময়ৰ ভিতৰত হয়। আমি এতিয়া সৈনিৰ্দিষ্ট সময়টো প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগিব যি তেতিয়া ইজৰাইলৰ টাইম ডায়লেত বছৰৰ বসন্ত বিয়ৰ ৰথে - ৬ পূৰণ হৈছিল। কিনিউ এইটো এতিয়াও সম্ভৱ হোৱা নাই ৰাৰণ এই সময়ৰ বিষয়ে আমাৰ হাতত কোনো তথ্য নাই।

বিশ্বমবৰ। যীচুৰ জন্মই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা ক স্পষ্ট আৰু নীত্ৰিতৰায়েক্তসংগত কৰি তুলিছে। যীচুৱে নিজ ক "মানুহৰ পুত্ৰ" "বিশ্বমবৰৰ পুত্ৰ" বুলি ঘোষণা কৰিছিল। কয়িনোবিশ্বমবৰৰ সময়কি আৰু ইয়াৰ উপযোগিতা তেওঁৰ দ্ৰষ্টীয় আগমনৰ দিনলৈকে বিস্তৃত হৈ থকা, এইবৰ শক্তিশালী আৰু গম্ভীৰময়। যীচুৱে বিশ্বমবৰক ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ অৰ্থ দিছে যিহেতু তেওঁ পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰিছে বুলি তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে ইজযীহোৱা সপ্তা সহস্ৰব্দৰ বাৰী অংশৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে।

তেওঁৰ প্ৰপ্ৰজ্ঞাসক্ৰত প্ৰকাশৰ চিনি স্ক্ৰপে, "বৰ বছৰ" বয়সত, যীচুৱে পৰিত্ৰ শাস্ত্ৰ ঘোষণা কৰা মটীহৰ বিষয়ে প্ৰক্ৰণ কৰা ধৰ্মীয় লোকে সকলৰ সৈতে আধ্যাত্মিকভাৱে হস্তক্ষেপ কৰে। তিনিদিনধৰি তেওঁক বিচৰি থকা প্ৰতিমাত্ৰ পৰা বিচৰ্ছন হৈ তেওঁ নিজৰ ঐশ্বৰিক সন্ধানত আৰু পাৰ্শ্বীয় মানুহৰ সপক্ষ নিজৰ মিছনৰপৰা সচেতনতাক্ষা কৰা দিয়া।

তৰ পিছত তেওঁৰ সৰ্ব্বীয় আৰু আনুষ্টানিক পাৰ্শ্বীয় সৰোৰ সময় আহে। দানিয়েলে ৯:২৭ পদৰ শিষ্টি ইয়াক "ক 26 শৰৎ আৰু 33 শৰৎৰ মাজৰ সাত বছৰৰ প্ৰক্ৰীক। এই দুটা শৰৎৰ মাজত এটা কন্দ্ৰীয় সন্ধানত, বসন্ত আৰু 30 বছৰৰ নিষ্ক্ৰিয়প্ৰক্ৰ উৎসৱ আছে যেত, 3 p.m., ইষ্টৰৰ "সপ্তাহৰ মাজত গন্ত্ৰ বৃধবাৰে, এপ্ৰিল 3, 30, যীচু খ্ৰীষ্টই হিব্ৰুৰীৰ "পশু বলিদিন আৰু বলিদিন" বন্ধ কৰি দিলে, তেওঁৰ অৰ্পা কৰি জীৱনটোকে বুলি তেওঁৰ মনোমীত লোকে সকলৰ পাপৰ প্ৰয়শ্ৰুতি কৰিবলৈ কনিত পঁচনিৰ কৰ্ম ১:১ৰ পৰা ১১ পদত দিয়া সাক্ষ্য অনুসৰি পণ্টকেষ্ট উৎসৱৰ আগত। কনিত এই উপলক্ষ স্ক্ৰদ্ধাসকল। তেওঁৰ গম্ভীৰময় প্ৰক্ৰিয়ৰ বাবে ঘোষণা প্ৰক্ৰিত কৰি কলে: "গালীল বলোকে সকল তেমা লোকে ইয়াত কয়ি থিয় হৈ স্ক্ৰদ্ধা চাই আছে এই এক যীচু, যিজনক তেমা লোকেৰ পৰা স্ক্ৰদ্ধা উঠাই দিয়া হৈছিল তেওঁ যদিও আ হবি যদিও আ পুৰ্নি তেওঁ ক্সক্সক্স যোৱা দেখিছিল পণ্টকেষ্ট তেওঁ "পৰিত্ৰ আত্ম" হিচাপে নিজৰ স্ক্ৰগীয়া পৰিচক্স আৰম্ভ কৰিছিল যিয়ে তেওঁক পৃথিবীৰ শেষলৈকে এক সময়ত, সমগ্ৰ পৃথিবীত সঁচৰ্ত হৈ থকা তেওঁৰ প্ৰক্ৰজন মনোমীত লোকেৰ আত্মত কাম কৰিবলৈ সক্ষম কৰে। " তেতিয়াই তেওঁৰ নাম যিচয়া ৭:১৪, ৮:৮ আৰু মথি ১:২৩ত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে, "ইমানুৱেল" যাৰ অৰ্থ হৈছে, "আমাৰ লগত ঈশ্বৰ", ইয়াৰ প্ৰক্ৰিত অৰ্থগ্ৰহণ কৰে, আৰু অধিকা

এই নথিখনত উল্লখ কৰা বৰিৰণসমূহযৌচুৰ তেওঁৰ মনোমী ত লোকসকলক তেওঁলোকৰ বিশ্বাস প্ৰদৰ্শনৰ বাবে প্ৰাংসাৰ চৰ্চন হ'ল পদে পদে পুৰস্কাৰসমূহ গঠন কৰে। এইদৰেই তেওঁৰ মৃত্যুৰ তৰিখে তেওঁৰ অন্তিম গৌৰৱময় উভতি অহাৰ তৰিখ জাৰি বলাই আৰু তেওঁৰ সৈতে শ্ৰদ্ধাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে, যিটো তেওঁ ২০৩০ চনৰ বসন্ত প্ৰথম দিনৰ বাবে প্ৰাৰম্ভ কৰিছে; অৰ্থাৎ ৩ এপ্ৰিল, ৩০ তৰিখে তেওঁক কুৰু চতুৰ্দশীৰ বসন্ত ২০০০ বছৰৰ পিছত

পৰিত্ৰা আৰু ৰূপৰিত্ৰা

পৰিত্ৰা আৰু ৰূপৰিত্ৰাৰ অৰ্চাৰ চৰ্চাৰূপে বুজি চুখিছোঁ ঈশ্বৰ আগবঢ়ো পৰিত্ৰাৰ চৰ্চা। ইব্বী ১২:১৪ পদত পোলে আমাক এই কথা সোঁৱৰাই দিছে: “সকলো মানুহৰ লগত শান্তি আৰু পৰিত্ৰাৰ অনুসৰণ কৰক, যাৰ অৰিহনাকোমোও প্ৰকৃক দেখা না পাব”

পৰিত্ৰাৰ "ৰ" এই ঐশ্বৰিক ধৰণটো নীখুঁতৰ ব্ৰহ্মজিৱল গবিৰাৰণ ই "ঈশ্বৰ সকলো বস্তু"ৰ সৈতে জড়িত আৰু সকলো মালিকৰ দৰে তেওঁ নিজক ওকোমো পৰিণতি নোহোৱাকৈ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ নিদিয়ৈ সকলো তেনে কৰিবলৈ সাহস কৰে। এতিয়া, তেওঁৰ নিজৰ বস্তুৰ ক্ষেত্ৰ তলকি খন ইনভেষ্টী কৰি স্থাপন কৰাটো অসৰ; জীৱন আৰু ইয়াত থকা সকলোমো সৃষ্টিৰ, সকলো তেওঁৰা সৈতে তেওঁৰ সকলো জীৱজন্তু ওপৰত জীৱনমৃত্যুৰ অধিকাৰ আছে। বিনুত তেওঁৰ লগত জীয়াই থকাৰ বাবে তেওঁৰ অৰিহনামৃত্যুবৰণ কৰাৰ অধিকাৰ সকলোমোৰ বাবে এৰি দি তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো তেওঁৰ লগত চৰিকা লৰাবাৰে নিজৰ ব'লৈ মুক্ত আৰু স্বচ্ছ মূলক পছন্দ দ্বাৰা যোগদান কৰে। তেওঁৰ সৈতে এই মিলনে তেওঁৰ

নিৰ্ধাৰিতক তেওঁৰ সম্পৰ্কে কৰি তেলে। যিসকলক তেওঁ আদৰ্শজনীয় আৰু চৰ্চনা পায় তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰিত্ৰকৰণৰ ধৰণত প্ৰকাশ কৰে যিটো ইতিমধ্যে পৃথিবীত জীৱন যিবোৰ নিয়মৰ অধীনত থকা, সেইবোৰৰ বিষয়ে জড়িত আছিল। সেয়েহে পৰিত্ৰকৰণ হ'ল ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা, আৰু সেয়েহে অনুমোদিত শাৰীৰিক আৰু নৈতিক নিয়মৰ অধীনত হ'বলৈ সন্মত হোৱা। এই দুগুণক্ৰমত তেওঁ বিশ্বমৰাৰ আৰু দহ আজন্ম এই ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰকৰণক সুনিৰ্দ্ধিষ্ট ৰূপে প্ৰকাশ কৰিছে, যাব উলংঘাৰ বাবে মটী হ'ব। চুৰমৃত্যুৰ প্ৰজ্ঞা হ'ব।

এই পৰিত্ৰকৰণৰ ধৰণটো ইমান ইমানেই যি ঈশ্বৰে আদিপুস্ক ২:৩ পদত বাইবেলৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই ইয়াক সংজ্ঞায়িত কৰাটো উপযুক্ত বুলি ভাবিছিল। সম্প্ৰতি দিনটোকে পৰিত্ৰ কৰি। সেয়েহে এই সাত সংখ্যাটো সমগ্ৰ বাইবেলত আৰু বিশেষকৈ প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:২ পদত তেওঁৰ "ৰজাৰ মাহেৰ" হোৱাটো আচৰিতকথা নহয়: "আৰু মই পুৰণিৰ আন এজন স্ৰষ্টাৰক জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মাহেৰ লৈ উঠি অহা দেখিলোঁ।" যিসকলৰ কাণ আছে ঈশ্বৰৰ সুস্বৰ আত্মৰ পৰামৰ্শ শুনিবলৈ তেওঁলোকে লক্ষ্য কৰিছে যে এই "জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মাহেৰ" প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ এই "৭" অধ্যয়ন উল্লেখ কৰা হৈছে।

২০২১ চনৰ ৩ এপ্ৰিলৰ এই নিস্কট-প্ৰবৰ আৰু বিশ্বমৰাৰে, আমাৰ ত্ৰণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ মৃত্যুৰ বক্ষুৰ্ভতি, ঈশ্বৰৰ আত্মাই মোৰ চিন্তক মৰ্চৰ হাবুৰ পৰিত্ৰাণ আৰু জেৰুজালেমেৰ্জা চলোঁমনে নিৰ্মাণ কৰা মন্দিৰলৈ নিৰ্দেশ দিলে। ততমই এটা সৰ্বশেষ লক্ষ্য কৰিলোঁ যিয়ে এই অভয়াৰ্ণাথনৰ বিষয়ে মই দিয়া ব্ৰথখক দৃঢ়তাৰে নিশ্চিত কৰে; অক্ষয় ঈশ্বৰে মুক্ত কৰা মনোমীত সকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা মহান পৰিত্ৰণ প্ৰকল্পত ভৱিষ্যৎবাণী মূলক ভূমিকা।

১৯৪৮ চনৰ পৰাই এতিয়াও যীচু খ্ৰীষ্টক ঈশ্বৰে পঠোৱা "মটী হ" হিচাপে স্বীকৃতি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ অভিশাপক এতিয়াই লৈ ফুৰি ইহুদী সকলে নিজৰ জাতীয় ভূমি পুনৰ লাভ কৰিছে। তেতিয়াৰ পৰাই এটা ধৰণ, এটা চিন্তাই তেওঁলোকক আকৰ্ষিত কৰি ৰখিছে: জেৰুজালেমেৰ্জাৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা। তেওঁলোকৰ বাবে হয়, এইটো ক'ত এতিয়াও নহ'ব, কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইয়াক প্ৰতিবেদন কৰাৰ এটা অলকাৰণ আছে; তেওঁৰ ভূমিকা যীচু খ্ৰীষ্টৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ দৰে সম্পূৰ্ণ হৈছিল। মন্দিৰৰ পৰিত্ৰাই ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ প্ৰকল্প "মটী হ" আত্মত পাইছিল তেওঁৰ মাংস আৰু আত্মত, সিদ্ধ আৰু কোনেও দগ নহোৱাৰ বাবে। যীচুৱে

এই পাঠপ্ৰক্ৰম শ কৰিছিলযেহে ২:১৪ পদত তেওঁৰশৰীৰবৰষিকেকেৱলৈব দৰাৰ : " এই মন্দিৰটো ধ্বংস কৰা, আৰুমই ত্ৰিদিদিবৰ্জিতবতইয়াক উত্থাপন কৰিম। "

মন্দিৰৰ উপযোগিতাৰ অন্ত হোৱাটো ঈশ্বৰে কৰে ইবটোও দৰ্শিত নিশ্চিত কৰিছিল। প্ৰক্ৰমে, তেওঁ ৭০ খ্ৰীষ্টাব্দত টাইটছৰৰোমান সৈন্যই ইয়াক ধ্বংস কৰাইছিল। দানিয়েল ৯:২৬ পদত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা যোগে অনুসৰী তৰপিছত ইহুদীসকলকথাদি পৃথিয়ামন্দিৰৰ ঠাইখন ইছলামধৰ্ম্ম হাতততুলি দিলে। আৰু তত দুটা মছজিদনিৰ্ম্মাণ কৰিলে: আটাইতকৈ পুৰণি মছজিদ "আলআকছা" আৰু শালিৰ গম্বুজ। সেয়েহেইসৰযলৈৰ নিজৰমন্দিৰ পুনৰনিৰ্ম্মাণ কৰাৰসম্ভৱনাও নাই আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা কৰ্ত্তব্য নাই। কাৰণ এই পুনৰ্জন্ম ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাক বৰ্ত্তিতকৰিপালে।

যিৰূচালেমৰমন্দিৰৰ বৈধতাইয়াৰনিৰ্ম্মাণৰ ৰূপতখোঁদিত কৰা হৈছিল। বৰ্নুত এই কথা অধিকস্পষ্টকৈ চাবলৈ হ'লে আমিপ্ৰক্ৰমে পৰিত্ৰণৰ বাহক এই ধৰ্ম্মীয় ভৱনৰ প্ৰক্ৰম শিত সৰ্বশেষপৰীক্ষা কৰিব লাগিব। মন কৰিবলগীয়াযে মন্দিৰটো বজা দায়দে নিৰ্ম্মাণ কৰিব লাগিছিল যিদিনেইয়াৰ আৰম্ভণি প্ৰক্ৰম শ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ আৰ্তিথক্ষ বাবে যিৰূচালেমৰাছিল। ভগৱানমোৰ্ত্তি হ'ল। ইয়াৰ বাবে তেওঁ অক্লান্তমৰ সময়ত "যিৰূছ" নামৰ এই প্ৰাচীন নগৰখনক সুশোভিত আৰু সুদৃঢ় কৰি তুলিছিল। এইদৰে দায়দ আৰু "দায়দৰ পুত্ৰ" "মটীহৰ" মাজত "হজা ববছৰ " পাৰহৈ গ'ল। বৰ্নুত ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁকেৰিবলৈ নিদিলে আৰু তেওঁ তেওঁক বৰণটো জনা লৈ তেওঁৰ বৰ্ষসী দাস "উৰিয়াহ্ৰীষ্টীয়া "ক হত্যা কৰি তেওঁৰ পত্নী "বৎচেক্ষক হত্যা কৰি তেওঁ তেজৰমান হৈ পৰিছিল যিগৰকৈ পিছলৈ বজা চলোমনৰ মাতৃ হৈছিল। এইদৰে দায়দে নিজৰদমেৰ মূল্য বহন কৰিছিল। বাৎচেক্ষৰ জন্মহোৱা তেওঁৰ প্ৰক্ৰম পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ শাস্তি পাইছিল। তৰপিছত ঈশ্বৰৰ আদেশঅবহিনে নিজৰলোকসকলৰ লোকপিয়ল কৰি তেওঁক শাস্তি দিয়া হৈছিল আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক ত্ৰিদি পছন্দৰ মাজৰ পৰা নিজৰ শাস্তি বাৰ্ছ ল'বলৈ আগবঢ়াইছিল। ২ চমুৱালে ২৪:১৫ অনুসৰি তেওঁ মহামাৰী প্ৰলগৰ মৃত্যুৰ হাৰ বাৰ্ছ লৈছিল যিয়ে ত্ৰিদিদি ৭০,০০০ ভুক্তভোগীৰ মৃত্যুৰ কাৰণ হৈছিল।

১ ৰাজ ৱল ৬ পদত আমিচলোমনে নিৰ্ম্মাণ কৰা মন্দিৰৰ বৰ্ণনা পাওঁ। তেওঁ ইয়াক "যিহোৱাৰ ঘৰ " বুলি কয়। এই "ঘৰ " শব্দটোৱে পৰিয়ালৰসম্মত শেৰা ইৰ কথা বুজায়। নিৰ্ম্মিত ঘৰটোৱে মুকতিদাতৃ সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ বৰ্ষিয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। ইয়াত দুটা সংলগ্ন উপাদান আছে: অভয়াবগ্য আৰু মন্দিৰ।

পৃথিবীত মানুহৰ বাবে অনুমোদিত অঞ্চলত ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান সম্পন্ন কৰা হয়। চলোঁমনে ইয়াক মন্দিৰ বুলি ক'য়া। অতিপৰিত্ৰ স্থানৰ পৰা বিস্তৃত থাকে তেওঁ পৰিত্ৰস্থান বুলি ক'য়, আৰু য'ৰ পৰা ইয়াক বহুৱণৰণৰ প্ৰথক কৰা হৈছে, মন্দিৰৰ কোণটো চল্লিশ হাত দীঘল বা পৰিত্ৰস্থানতকৈ দুগুণ ডাঙৰ। এইদৰে মন্দিৰটোৱে সমগ্ৰ ঘৰটোৱে দুই তৃতীয়াংশ অংশ মৰলৈছে।

আদমৰ পিছত তৃতীয় সহস্ৰব্দৰ আৰম্ভণিতে ঈশ্বৰ আৰু অব্যাহত মাজত কৰা চুক্তিৰ আওতাৰ অধীনত হৈছে। "মটীয়ে প্ৰথম সহস্ৰব্দৰ আৰম্ভণিতে, অৰ্থাৎ ২০০০ বছৰৰ পিছত ইহুদী লোকসকলৰ সন্মুখত নাজিৰ উপস্থাপন কৰি। এতিয়া, ঈশ্বৰে নিৰ্ধাৰিতসকলক নিৰ্ধাৰনৰ বাবে পৃথিবীক দিয়া সময় ৬০০০ বছৰ। আমি এইদৰে সময়ৰ বাবে, YaHWéH ৰ ঘৰৰ ২/৩ + ১/৩ অনুপাতৰ চিৰি পাওঁ। আৰু এই তুলনাত চুক্তিৰ ২/৩ এই প্ৰকাৰে এটা প্ৰধান ভূমিকা পালন কৰে কাৰণ ই স্ৰাজ মন্দিৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ভূমিকা সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ চিহ্নিত কৰে। আদম আৰু হৱাৰ পৰা ই প্ৰথক কৰা ওৰণিখনৰ দৰে চৰিত্ৰ আছে, কাৰণ ই দুটা সংযুক্ত টুকুৰাৰ সন্নিবিষ্ট। সিদ্ধান্ত আৰু প্ৰাৰম্ভিক অসম্পূৰ্ণতাৰ লগত থাপ খাব লাগিব কাৰণ তেওঁ এই বৈশিষ্ট্যক নিখুঁতভাৱে বুজিব নোৱাৰে।

এই বিশ্লেষণে আমাক পৰিত্ৰস্থানত প্ৰতি ২০০০ বছৰৰ মূৰে মূৰে চিহ্নিত কৰা মহান আধ্যাত্মিক প্ৰক্ৰিয়াসমূহৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰতিচ্ছবি চাবলৈ দিয়ে। আদম আগবত ১ম বলদিন – মৰিয়া প্ৰকৃত অব্যাহত আগবত ১ম বলদিন, ভৱিষ্যতৰ গলগণে – গলগণে প্ৰকৃত তলত খ্ৰীষ্ট বলদিন – গৌৰৱময় প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা বাধাপ্ৰাপ্ত শেষ নিৰ্ধাৰিতজনৰ বলদিন মাইকেল তত্ত্বাবধায়ক যীচু খ্ৰীষ্ট।

ঈশ্বৰৰ বাবে, যাৰ বাবে ২ পতিৰ ৩:৮ পদ অনুসৰি "এদিন হাজাৰ বছৰৰ দৰে, আৰু হাজাৰ বছৰ এদিনৰ দৰে" (গীতমালা ৯০:৪৩ চাওক), প্ৰাৰম্ভিক কক্ষটো সপ্তাহৰ প্ৰতিমূৰ্তি। ওপৰত একে ৰহনৈৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে: ২ দিন + ২ দিন + ২ দিন। আৰু এই উত্তৰাধিকাৰৰ আঁৰত এটা চৰিত্ৰ "সপ্তা দিন" মুকলি হয়।

পৰিত্ৰস্থানৰ দুটা বৰ্ণিতৰ বস্তুৰ অত্যন্ত উন্মোচনৰ বাবে।

পৰিত্ৰস্থান বা অতিপৰিত্ৰস্থান

ডেউকামে লিখা দুটা কবৰ

পৰ্বত্ৰি সন্মান বুলি কোৱা পৰ্বত্ৰি সন্মানৰ দৈৰ্ঘ্য ২০ হাত আৰু প্ৰস্থ ২০ হাত। ই এটা নিখুঁত বৰ্গাকৃতিৰ । আৰু ইয়াৰ উচ্চতা ৩২০ হাত; যদি ইয়াক ঘনক কৰি তোলে; নিখুঁতত বৰ্ত্তনটি প্ৰক্ৰলিপি ছৰি (= 3 : L = W = H); এইটো প্ৰক্ৰলিপি বৰ্গ ২০ পদত " ঈশ্বৰৰ পৰা স্ৰষ্টিৰ পৰা নামি আহি নতুন যি চলে মেৰ বৰ্ণনাৰ দৰেই। এই পৰ্বত্ৰি সন্মানক ঈশ্বৰে মৃত্যুদণ্ডৰ অধীনত মানুহক নিষিদ্ধ কৰিছে। কাৰণটো সহজ আৰু যুক্তিসংগত; এই ঐ ইখনে ক'বলৈ ঈশ্বৰকহে ঐ ই দিব পাৰে কাৰণ ই স্ৰষ্টিৰ প্ৰক্ৰীক আৰু ঈশ্বৰৰ আৰু শীচৰিত্ৰৰ প্ৰক্ৰী চিহ্ন। তেওঁৰ চিন্তাত তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা আছে যে 'ত এই অভয়াবণত যিবোৰ প্ৰক্ৰীকী উপাদান সন্ধান কৰা হৈছে, সেইবোৰে নিজ বৃত্তমৰি পালন কৰে। বসন্তত আৰু শীতাত ঈশ্বৰত আছে আৰু পৃথিৱীত তেওঁ এই বসন্ততৰ দৃষ্টান্ত প্ৰক্ৰীকৰ দৰে দিয়া। এইদৰে মই ২০২১ চনৰ এই নিস্কট-প্ৰক্ৰী এই নিৰ্দ্ধিষ্ট আৱিষ্কাৰৰ বিষয়টো আৰ্হিছে। আমি ১ ৰজা বলি ৬:২৩ৰ পৰা ২৭ পদত পঢ়িবলৈ পাওঁ: " তেওঁ পৰিত্ৰাণত বনৰীয়া জলপানৰ কাঠৰ দুটা কৰব বনা ইছিল দহ হাত ওখ দ্বিতীয় কৰবটোও দহ হাতৰ আছিল ঘৰৰ মাজ কৰব বোমত। "

এই কৰব বোমৰ মৰ্চৰ আবাসত নাছিল বৰ্ণিত চলে মনৰ মনৰিত ৰখি ঈশ্বৰে এই অতি পৰ্বত্ৰি সন্মানৰ অৰ্থ স্পষ্ট কৰি দিয়া। ইয়াৰ প্ৰক্ৰী অৰ্থ কৰোঁটো দুটা কৰব বীৰভেদে কৰা যোমৰে পাৰ হৈ গৈছে, যাৰ ফলত ইয়াক এক আৰু শীতানদণ্ড প্ৰদান কৰা হৈছে, যিটো ক'বলৈ পৃথিৱীত বাস কৰা মানুহৰ বাবে ফলপ্ৰসূত বোমৰ দৰে। এই সুযোগত মই ইয়াত এই চৰে বসকলৰ বিষয়ে এটা সত্যক ধৰিব আৰু পুনৰ প্ৰক্ৰীক কৰিছোঁ, যাক বহুসময় পৌত্তলিক ডিৰিৰিয়ামত "মিচলে এঞ্জেলো"ৰ দৰে বিখ্যাত চিত্ৰকৰসকলে পাৰ্থক্য কৰি চুৱাক বাদ্যন্ত্ৰ বজোৱা বা ধনুৰ পৰা কঁড় নিক্ষেপৰ পৰিছিল। স্ৰষ্টি কৰি চুৱা নাই। আৰু ঈশ্বৰৰ বাবে, গীতমালা ৫১:৫ বা ৭ অনুসৰি " চোমো, মই অধিক জন্ম লৈছিলোঁ আৰু পাত মৰোঁ মায়েমোঁ গৰ্ভাৱণ কৰিছিল, " আৰু ৰোম ৩:২৩: " কৰিনোঁ সকলে পা প কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে, " নবীহ বা বশুদ্ধ কৰি চুৱা বুলি ক'মোঁ কথা নাই, কাৰণ যিহেতু আদম মানুহ উত্তৰাধিকাৰৰ দৰে পাপী হিচাপে জন্ম লয়। স্ৰষ্টা স্ৰষ্টাত সকল সকলে ই ডেকে সকলৰ অৱস্থাত সৃষ্টি হৈছিল পৃথিৱীত আদমৰ দৰেই। বয়স বৃদ্ধি নহয় আৰু চৰদনৰ বাবে এক ইথা ক'। বৰ্ণন হৈছে এক অম্ৰণ্য পাৰি বৈশিষ্ট্য, পাপ আৰু মৃত্যুৰ পৰিণতি, ইয়াৰ চূড়ান্ত মজুৰি ৰোম ৬:২৩ অনুসৰি।

পৰ্বত্ৰনায়িম চন্দুক

1 Kings 8:9: " যিহোৱাই ইসৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ লগত নিয়ম কৰিলে, যে তেঁয়া তেওঁলোকে মাচিব দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তেঁয়া মচেৰিয়ে হোমবেত স্থাপন কৰা শালিফ লিখনবৰা হবিজো হাজ খনককোনা ছিলা "

পৰ্বত্ৰনায়িম বা অৰ্তপৰ্বত্ৰ স্থানত ডেউৰামে লিখা দুটা বশি লকৰু বৰাছে, যিবোৰ সৰ্ব্বয সৰ্ব্বীয় চৰিত্ৰ প্ৰকট কৰি, বৰ্নুত লগত আৰু সৰ্বপৰি, নিয়মৰ চন্দুক, যাটোকে ঠেটোৰে মাজ তুটা ডাওৰকৰু বীমাজ জ্ঞথ হৈছে। বৰণ ইয়াক আশ্ৰয় দিবলৈ হৈছে বটো নৰ্মান কৰা হয়। ঈশ্বৰে যি কৰ্মত মচেৰি আগত তেওঁ পালন কৰিবলগীয়া ধৰ্মীয় বৰ্মবোৰ উপস্থাপন কৰিছে, প্ৰথমটো হৈছে নিয়মৰ চন্দুক। বৰ্নুত এই পাৰ্শ্বটো ইয়াৰ ভিতৰৰ বস্তুত বৰ্ম কম মূল্যমান: সেইদুটা শিলৰ ফলি, য'ত ঈশ্বৰে আঙুলিৰে নিজৰ দহ আজ্ঞাৰ অৰ্তপৰ্বত্ৰ নিয়ম খেদিত কৰিছিল। ই তেওঁৰ চৰিত্ৰ, তেওঁৰ মানদণ্ড তেওঁৰ অপৰিৱৰ্তিত চৰিত্ৰ প্ৰতিফলন। এটা সুকীয়া অধ্যয়নত (২০১৮-২০৩০, চুডানত এডভেণ্টিষ্ট আশা) খ্ৰীষ্টান যুগৰ বাবে ইয়াৰ ভৱিষ্যৎবাণীমূলক চৰিত্ৰ ইতিমধ্যে প্ৰদৰ্শন কৰিছে। অভয়াবৰ্ণিত আমিগি শ্বৰৰ গোপন চৰিত্ৰ প্ৰতিফলিত। আমিত ত সেইউপাদানবোৰ বচৰি পাওঁ যিয়ে তেওঁৰ সৈতে অনুকূল আৰু মলিন সম্ভা কৰি তেঁলে। এইখিনিতে ক'বলৈ যথেষ্ট যো যিজনপা পী যাইচছকৃতত বৰ্তেওঁৰ দহ আজ্ঞাৰ উলংঘা বৰ্মইয়েই আছে, তেওঁ নিজৰ প্ৰকৃত বৰণ কৰিছে যদিহে তেওঁ বিশ্বাস কৰে যে তেওঁ পৰ্বত্ৰণ দাবী কৰিব পাৰে। সম্পৰ্কটো বৰ্মল এই পৰ্বত্ৰ স্থানত পোৱা প্ৰকটীকী বস্তুত সমূহৰ ওপৰত স্থাপন কৰা বিশ্বাসৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। দহ আজ্ঞাত ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তিত গঠিত মানুহৰ বাবে তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত জীৱনৰ মানদণ্ড সাৰাংশ দৰ্শন ধৰিছে; যাৰ অৰ্থ হৈছে ঈশ্বৰে নিজৰ ইনিজিৰাজ্ঞা সন্মান কৰা আৰু বৰ্মকৰী কৰে। মানুহক দিয়া জীৱন এই আজ্ঞা পালনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। আৰু তেওঁলোকে অৰ্তকৰ্মৰ ফলত দোষী প্ৰক্ৰম মৃত্যুৰ শাস্তি পাপৰ জন্ম হয়। আৰু আদম আৰু হৱাৰ পিছৰে পৰা অবাধ্যতা ই সমগ্ৰ মানৱজাতিক এই মৰ্ত্যলোকে অৱস্থাত ৰখিছে। এনেদৰে কোনো নিৰ্মাণ নহোৱা বোৰৰ দৰে মৃত্যু মানুহৰ ওপৰত পৰিছে।

মাৰ্চ ছিট

পৰ্বত্ৰনায়িমত, দয়া আসনৰ ওপৰত, যি বদৌৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ মৰে পোৱালিক বৰ্ম দিয়া হ'ব, তৰ প্ৰকটীকী প্ৰতিমূৰ্তি, আন দুজন সৰু স্ক্ৰপ্পাত

বদৌটোৱে তললৈ চাই আৰু তেওঁলোকেৰ ডেউকা বোম্ব মাজত লগ হয়। এই প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰতি ঈশ্বৰে বৰ্ণিত কৰা স্ৰষ্টাৱত সকলো পৰিত্ৰাণৰ পৰিকল্পনাৰ প্ৰতি যি অদ্ভুত দিয়াসেয়া দেখুৱাইছে যিটো যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰয়শ্ৰুতিভুলক মৃত্যুৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিবলৈ হৈছে। কাৰণ, যীচুৱে মানুহৰকৈ চুৱাবলৈ পল'বলৈ সক্ষম পৰা নাছিল যদিও গলগথেৰে কৰুচত নিজৰ প্ৰাণ দিছিল তেওঁ আছিল প্ৰথম। তেওঁলোকেৰ স্ৰষ্টাৱ বন্ধ "মা ইব্বা ল, স্ক্ৰ গদুত সকলকাত আৰু ঈশ্বৰ সৃষ্টিকৰ্তা আত্মাৰ দৃশ্যমান স্ৰষ্টাৱ প্ৰকাশ আৰু স্ৰষ্টাৱত সকলো নিজৰ সঠিকভাৱে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ " সহস্ৱক" বুলি কয়।

পৰিত্ৰাণৰ স্থানত দয়া আসনৰে বসে বসি থোৱা জাহাজখন ডাঙৰ আৰু বৃহৎ কৰিব দুজনৰ ডেউকাৰ তলত বথ হয়। এই ছবিখনত আমি মালৰ পৰা এই পদটোৰ দৃষ্টান্ত পাওঁ ৪:২: " কৰ্মত মনোৰ না মভয় কৰ তেওঁলোকেৰ বাবে ধাৰ্মিকতাৰ সূক্ষ্ম নজি বডেউকা জাৰি ময়লৈ উদয় হ'ব ; তেওঁলোকেৰ ওলাই যাব আৰু গৈছেলৈ পৰা গৈছেলৈ দৰে জপিয়াইব। " যীচুক কৰুচত দিয়া কৰুচ প্ৰকৃতিৰ প্ৰকৃতি ক দয়াৰ আসন সঁচকৈ যোপা পৰমাৰত্মক বোম্বৰ পৰা আৰোহণ আনিবা যীচুৱে পা পৰপৰা মুক্ত হ'বলৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে আৰু তেওঁ নিজৰ মনোমীত সকলক অনুতপন কৰা আৰু বিদৰ্শী পা পী সকলকুই হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ পুনৰুত্থান হ'ল। জাহাজ আৰু বৰ্ণন উলংঘ কৰিলে সকলোপাৰ্থক মানৱপ্ৰাণীৰ মৃত্যু হ'ল। আৰু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা মনোমীত সকলৰ বাবে, কৰল তেওঁলোকেৰ বাবে, উলংঘ কৰা বৰ্ণন থকা জাহাজৰ ওপৰত স্থাপন কৰা দয়াৰ আসন অনুতপন বৰ্ণনৰ বৰ্ণনৰ সৃষ্টি কৰিছে, য'ত তেওঁলোকে প্ৰথম পুনৰুত্থানৰ সময়ত প্ৰকাশ কৰিব; এই দয়াৰ আসনত যীচু খ্ৰীষ্ট ঢলি দিয়া তেজৰ দ্বাৰা মুক্ত হোৱা পৰিত্ৰাণ লোকে সকলৰা মৃত্যুৰ পৰা তেওঁলোকেৰ আৰোহণ তেতিয়া সম্পূৰ্ণ হ'ব। মালৰ মতে। ৪:২, কৰুচ বোম্ব হৈছে স্ৰষ্টাৱ আত্ম ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি যিটো প্ৰকাশ শিত বক্য ৪ পদত " চৰিটো জীৱ"ৰ প্ৰকৃতি কৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। কৰ্মনো দয়া আসনৰ লগত সংলগ্ন আৰোহণ সঁচকৈ যোপা উৰ কৰিবলৈ কৰুচ ডেউকাৰ তলত বথ হৈছে।

যেনেকৈ বৰ্ণক হিব্ৰু ভাষাৰ "প্ৰকৃতিখনৰ দিন"ৰ আচৰ অনুষ্ঠানত ছাগলীৰ পশুৰ জন্মৰ আৰু দয়াৰ আসনত পূৰ্বদিশত ছৰ্টিয়াই দিয়া হৈছিল তেনেকৈ যীচু খ্ৰীষ্ট তেজ ওপৰত। এই একটো দয়াৰ আসনত বৈ যোৱাটো প্ৰকৃতি নীচ আছিল ইয়াৰ বাবে ঈশ্বৰে এজন মানৱপুৰুষৰ সোৱাৰ আৰু কৰ

নাছিল। তেওঁ আগতীয়াবলৈ সকলো কথা আগতেই অনুমান কৰিছিল আৰু সংগঠিত কৰিছিল। যিৰিমিয়া ভাবব দীৰ্ঘ সময়ত অতিপৰিত্ৰ স্থান আৰু পৰিত্ৰ স্থানৰ পৰা গলগথে প্ৰকৃত তলত মাটিৰ তলত অৱস্থিত এটা গুহালৈ ছয় মটিৰ দ শিলৰ মজিয়াবতলত, ৫০ চে.মি যিচুক কৰু চতৰ্দিয়া কৰু চটোস্থাপন কৰিলে। বইবলেত উল্লখ কৰা ভূমিকম্পৰফলত সৃষ্টি হোৱা এটা দীঘলীয়া আৰু গভীৰ দোষৰ মাজেৰে তেওঁৰ তেজ আক্ৰমিক অক্লান্ত দয়াৰ আসনৰ বাওঁফালে অক্লান্ত কৰু চতৰ্দিয়া খৰিষ্টা সঁফাৰ লে বো গৈছিল। গতিৰ, মৰ্থ ২৭:৫১ এইবোৰৰ সাৰ্থক্য দিয়াটো অৰণ্যৰণহঃ " আৰু চোৱা, মন্দৰিৰ ওৰণখিন ওপৰৰ পৰা তললৈ দুভাগ হৈ গ'ল, আৰু পৃথকী কৰি গ'ল, আৰু শিলবোৰেফা টিগ'ল, ..."। ১৯৮২ চনত বৈজ্ঞানিক পৰীক্ষিত দেখা গ'ল যে বনৰিয়াটো সংগ্ৰহ কৰা শূন্য নতঃজ অসম্ভৱিক ভাৱে ২৩ টি এক্সক্স 'জ'ম আৰু এটা ৱাইক্স 'জ'মৰ দৰা গঠিত। ঐশ্বৰিক সৃষ্টিৰূপে তেওঁৰ পিছফাৰেৰা যাবৰিচিৰিছিল তেওঁৰ ঐশ্বৰিক স্ক্ৰাৰৰ প্ৰমাণ যিটো তেওঁৰ পৰিত্ৰ কফনত যোগ কৰা হয় যাৰ ওপৰত তেওঁৰ মুখ আৰু তেওঁৰ শৰীৰৰ প্ৰতিচ্ছবি নাতিৰচকৰু পতদেখা যায়। এইদৰে, জাহাজতথকা উলংঘ কৰা বধিনে ইয়াৰ বোদিত সকলো পাৰপৰা আমাৰ ত্ৰণকৰু যিচু খৰিষ্টা প্ৰকৃতত বশুদ্ধ্যতঃ জগ্ৰণ কৰি ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ ক্ৰমপূৰণ লাভ কৰিলে। কাৰণ এইবোৰ কথা বনৰিয়াটোৰ আগত প্ৰকাশ কৰাত ঐশ্বৰে মানুহবকোঁতুহল পূৰণ কৰিবলৈ বিচৰা নাছিল বৰঞ্চ তেওঁ যিচু খৰিষ্টা নিজৰ ঐশ্বৰত্ব পৰিত্ৰকৰণৰ মতবাদক শক্তিশালী কৰিব বিচৰিছিল। কাৰণ আন মানুহৰ পৰা প্ৰথকতঃ জথকা বববেই তেওঁৰ সিদ্ধি আৰু নিক্স স্ক্ৰাৰত বশ্বস কৰা বকাৰণ দিয়া, সকলো ধৰণৰ পাৰপৰা মুক্ত। এইদৰে তেওঁ নিশ্চিত কৰা যে তেওঁ নতুন " শেখ আদম"ক অৱতৰল বলাবলৈ আহিছিল যদিও পোনে ১ কৰনিথিয়া . ১৫:৪৫, কাৰণ যদিও আমাৰ দৰে মাংসৰ শৰীৰত দেখা, শূন্য আৰু হত্যা কৰা হৈছিল তথাপিও তেওঁ মানৱ প্ৰজাতিৰ সৈতে কোনো জিনীয় সম্পৰ্ক নাছিল। তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনা সম্পন্ন কৰাত বিতং ভাৱে ইমান মনোযোগ দিয়াটোৱে ঐশ্বৰে তেওঁৰ শব্দৰ প্ৰকটীকসমূহক যি গুৰুত্ব দিয়া, সেইকথা প্ৰকাশ কৰে। আৰু আমাৰ লদৰে বুজি পাওঁ যে মচেৰিয়ে হোমবেৰ শিলত দুবৰকৈ আঘাত কৰি এই ঐশ্বৰিক পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনা কৰিত কৰা বববে কয়িশা স্ততি পা হৈছিল। দ্ৰষ্টীয়ৰ ঐশ্বৰে দিয়া আদেশ অনুসৰি তেওঁকে বলাপা নীলাভৰা বই ইয়াৰ লগত কথা পাতি বলা গৈছিল।

মচেৰিৰ দণ্ড মান, মচেৰিৰ পুস্ক

গণ.১৭:১০: "তৃতীয়া যহিঃশাই মচেচিক কালে: হৰণেৰ লুখুৰ্টিডাল সাব্বক্ষ আগত্ৰা ইআ নবি যত অৰ্ধযসনত্ৰাসকলৰ বাবে চনি হ্ৰিচিপেথ হয়, যত তুমি মনে সন্মুখৰপৰ তে ওলোকেৰ গুণ গুণ গননিধ কৰিদিবি, যত তে ওলোকেৰ মৃত্যু নহয়। "

Exo.16:33-34: " আৰু মচেচিযে হৰণেক কালে, "এট পাত্ৰ লৈ ত ত মান্দাৰে ভৰ এট ওমবেৰ থক, আৰু তেমা লোকেৰ প্ৰজন্মৰ বাবে থকাৰ বাবে যহিঃশাইৰ **আগত** থকা যদিৰে যহিঃশাই মচেচিক আ জ্ঞে দিছিল তে নে কহো বোনে ত ক সাব্বক্ষ **আগত** থলে।

Deut. ৩১:২৬: " এই বধনৰ পুস্কুখন লৈ, তেমা লোকেৰ ঈশ্বৰ যহিঃশাইৰ নয়িম চন্দকৰৰ যতৰা থক আ **ৰুই** তেমাৰ বিৰুদ্ধ সাব্বী হ'ব। "

এই পদবোৰৰ ভিত্তি আৰ্মিপ চনিপোলে এই উপাদানবোৰে জ হ্ৰজতৰ থাৰ ভুলৰ বাবে ক্ষমা কৰি দিওঁ আৰু ইয়াৰ কা যতৰ সন্মুখত নহয়, ইব্বী ১৪ ত। ৯:৩-৪: " দ্বিতীয় প্ৰদৰ আৰত পৰ্বতৰ সন্মত বুলি কহো তুমি অংশ আছিল, য'ত সোমৰ ধূপৰ বদৌ আৰু গটেই অংশ সোমৰে আৰত নয়িম চন্দক আছিল আৰু জ হ্ৰজৰ আগত এট সোমৰ পাত্ৰ আছিল য'ত আছিল মান্দা, হৰণেৰ কলি থকা লুখুৰ্টি আৰু নয়িমৰ ফলি বোম। " একে দৰে ধূপ বদৌটো পৰ্বতৰ সন্মত নাছিল, বিনুত প্ৰদৰ আগত মন্দৰিৰ ফলি আছিল বিনুত জ হ্ৰজৰ কা যতৰ থা উপাদানবোৰে ত আছিল ঈশ্বৰে তেওঁৰ ইব্বী লোকে সকলৰ বাবে কৰা আচৰিতৰ ক্ষমা সাব্বয দিবলৈ, যি সকল ইস্ৰায়েলে, এট মুক্ত আৰু দায়বদ্ধ জাতি।

জ হ্ৰজৰ কা যত মচেচি আৰু হৰণেৰ লুখুৰ্টিয়ে ঈশ্বৰ প্ৰকৃত ভাব বদৌ সকলৰ ওপৰত আস্থা দাবী কৰে। দ্বিতীয় বিবৰণ ৮:৩ অনুসৰি মান্দাই যীচুৰ আগত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক সোঁৱৰাই দিয়াযে " মানুহকে বলপৰ্শি আৰু পানীৰ জীয়াইনা থকাৰ বিনুত যহিঃশাইৰ মুখৰ পৰা ওলোমো প্ৰকৃতি বোমৰে জীয়াই থকাৰ। " আৰু এই শব্দটো মচেচিয়ে লিখা পুস্কুখনৰ ৰূপত অপ্ৰতি নিৰ্দ্ধিত কৰা হৈছে, ঈশ্বৰ নিৰ্দ্ধেশৰ অধীনত জ হ্ৰজৰ ওপৰত, দয়া আসনৰ বদৌটোমো শিকি ইছায়ে যীচু খ্ৰীষ্ট জীৱনৰ সৰ্বচ্ছমূলক বলিদানত বিশ্বাস অৰহিনে ঈশ্বৰৰ সৈতে সংযোগ অসম্ভৱ। এই গটেটোমো যীচু খ্ৰীষ্ট বোমাই দিয়া মানুহৰ জৰণ ওপৰত প্ৰকাশন কৰা নতুন নয়িমৰ ধৰ্মতত্ত্ব ভিত্তি গঠন কৰে। আৰু অতি যুক্তসংগতভাৱে, যদি নি, তেওঁৰ মাজত ঈশ্বৰ পৰিকল্পনা সাধন আৰু সম্পন্ন হৈছিল সেইদিনা প্ৰকৃতি কসমূহৰ ভূমিকা আৰু ইয়াক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "যোম কপিপুৰ বা

"প্ৰকৃষ্ণখনৰ দিন"ৰ ভোজ অচল আৰু অসমৰ হৈ পৰিল। বসন্তৰ আগতহঁত বোম
ম্বন হৈ পৰে। গৰ্ভক্ৰিয়া মনৰিত ভৱিষ্যত্বগী মূলক বীৰ্ত-নীতি পালনকৰা হৈছিল
সেই মনৰিটো নাইকিয়া হৈ আৰু কৰ্ত্তিয়াও আৰম্ভ নহ'ব লাগিছিল। যীচুৱে
শকিৰোৱাৰ দৰে ঈশ্বৰৰ উপাসকজনত "ওঁক" আত্ম আৰু সত্যৰ "উপাসনাকৰিব
লাগিব যীচু খ্ৰীষ্ট মধ্যস্থত তেওঁৰ স্বৰ্গীয় আত্মৰ "মুক্ত প্ৰকাশে" লাভ
কৰিব লাগিব আৰু এই পূজা কোনো পাক্ষিক স্থানৰ লগত জড়িত নহয়,
চমৰিয়াতো, জেৰুজালেমতগ্ৰহণ, আৰু বোম, ছান্টিয়াগো ডি কম্পোষ্টেলা,
লোৰ্ডেছেবা মৰ্কত এতিয়াওকম।

যদিও কোনো পাক্ষিক স্থানৰ লগত বন্ধ থাই থকা নাই, তথাপিও ঈশ্বৰে
পৃথিৱীত বাস কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ বাবে আগতীয়া কৈ প্ৰস্তুত
কৰা কামৰদৰাৰ বিশ্বাস প্ৰদৰ্শিত হয়। ৪০০০ বছৰৰ পাৰৱৰ্তী অতীত প্ৰকৃত
সহস্ৰাব্দৰ আৰম্ভণিতে অভয়াবগ্ৰ প্ৰকীৰ্ত্তা বন্ধ হৈ গ'ল। আৰু যদি ঈশ্বৰ
পৰীক্ষা ৪,০০০ বছৰৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হ'লহঁত তেন্তে
নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে সাপ্তাহিক বিশ্বমবাৰে ভৱিষ্যতবাণী কৰা ঈশ্বৰ বিশ্বমত প্ৰকাশ
কৰিলেহঁত। মাকিনুত এনেহেৰা নাছিল কিয়নো জখৰিয়াৰপৰা ঈশ্বৰে দুটা নিয়মৰ
ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে। দ্বিতীয়টোৰ বিষয়ে তেওঁ বিশদভাৱে কয়, জেকতকৈ ছো
২:১১: "সেইদিনা বহু জাতি যিহোৱাৰ লগত যোগ দিব আৰু মোৰ প্ৰজা হ'ব; আৰু
মই তেমা লোকৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু তেমা লোক জাতিৰ যি বহু নীসকলৰ
যিহোৱাই মোক তেমা লোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে" » দুখন নিয়মক জেকত "দুটা
জলপান গছ" দ্বাৰা প্ৰতিনিধিত্ব কৰা হৈছে। 4:11 to 14: "মই উত্তৰ দি তেওঁক
কলোঁ, "চৰ্কাৰী লবঙ্গোঁফ লো আৰু বাওঁফ লো থকা এই দুটা জলপান গছ কি? মই
দ্বিতীয়বাৰ উত্তৰ দিলোঁ, আৰু তেওঁক কলোঁ, সোণা বৈ যোৱা সোণাৰ নলী দুটাৰ
কাষত থকা জলপানৰ ডাল দুটা কি? তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে, অঙ্গুৰী কি বুজা
বঢ়িছিলে? মই কলোঁ, নাই মোৰ প্ৰভু . আৰু তেওঁ কলে, এই দুটা এই দুটা
অভিযুক্তসকল যিসকলে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ আগত থিয় হয়." এই পদবোৰ পূৰ্ণ
মই সূচকিত ঈশ্বৰ, পৰিত্ৰ আত্মৰ এক উচ্চ সুব্ৰহ্ম আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ
বধ্য হয়, বাইবেলৰ শব্দটোৰ প্ৰৰণাদত। জখৰিয়াই দুবাৰকৈ সুধিবলৈ বধ্য হৈছে
যে ঈশ্বৰে তেওঁক উত্তৰ দিবলৈ "দুটা জলপান গছ"ৰ অৰ্থ কি। কাৰণ ঈশ্বৰক
নিয়মৰ প্ৰকল্পটোৰে একেৰাহে দুটা প্ৰকাৰৰ অভিযুক্ত লাভ কৰিব কিনি দ্বিতীয়
প্ৰকাৰটো প্ৰথমটোৰ পাঠৰদ্বাৰা শকিৰোৱা হয়। সিহঁত দুটা, কিনি বসন্ত ত সিহঁত

মাত্ৰ এটা, কাৰণ দ্ৰষ্টীয়টো প্ৰথমটোৰ শিখৰ মাত্ৰ। সঁচকৈয়ে মটীহ যীচুৰ প্ৰযশৰ্চিতুলক মৃত্যুৰ অৰিহনপেৰণনিয়মবমূল্যৰকিমান একোৱেই নহয়, আনকি নাচপৰ্তিবৰ্ত্তনও নহয়, সন্মুখী মাৰ্টিন লুথৰকেৱাৰ দৰে। আৰু আজিও জাতিয়ে ইহুদীসকলকপ্ৰতি কৰা টৰজে ডীৰ কাৰণ এইটোৱেই। এই পদবোৰত ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ নতুন নিয়মক প্ৰত্যখন কৰাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, জখৰিয়াই এই প্ৰবন্ধ উত্তৰৰ দৰা যি উত্তৰ দিছে। "আপুনিএইবোৰৰ অৰ্থ কৰি নাজা ন? মই কওঁ নাই মোৰ প্ৰকৃ "। কাৰণ সঁচকৈয়ে জাতিয়েইহুদীসকলে এই অৰ্থ আওৰণ কৰিব যাওঁৱালৈকে যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত অহাৰ আগৰ শেষ পৰীক্ষাৰ মুহূৰ্ত্তালৈকে যাওঁৱাত তেওঁলোক নজিৰত স্তব্ধ মূল্যত ধৰ্ম্মানুষ্ঠিত হ'ব বা নজিৰপ্ৰত্যখন নিশ্চিত কৰিব।

স্পষ্টৰূপে, পৌত্তলিক জনগোষ্ঠীসমূহৰ খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মানুষ্ঠানকৰণে প্ৰমাণ কৰিছে যে ঈশ্বৰৰ পৰীকল্পা সঁচকৈয়ে যীচু খ্ৰীষ্ট ব্ৰহ্মত্বত সম্পন্ন হৈছে, আৰু এইটোৱেই একমাত্ৰ চিন যিটো ঈশ্বৰে এতিয়াও জাতিয়েইহুদীসকলক তেওঁৰ পৰিত্ৰ নিয়মত থকাৰলৈ আগবঢ়াইছে। এইদৰে নিশ্চিত কৰা হৈছে যে এই দ্ৰষ্টীয় বা নতুন নিয়ম পাৰ্শ্বৰী পাপৰ সময়ৰ ৬,০০০ বছৰৰ শেষৰ তৃতীয়াংশত বস্তুত হ'ব লাগিছিল। আৰু তেওঁৰ অন্তিম গোঁৱৰময় উত্তৰিত অহাৰ দৰে যীচু খ্ৰীষ্টই দ্ৰষ্টীয় নিয়ম সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ সময়চহ্নিত কৰিব; কাৰণ এই উত্তৰিত অহালৈকে প্ৰকৃতি কসমূহে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা শিষ্য ঈশ্বৰে প্ৰস্তুত কৰা সামগ্ৰিক পৰীকল্পা বুজিবলৈ উপযোগী হৈয়েই থকা, কিয়নো আমিত তেওঁৰ গোঁৱৰময় উত্তৰিত অহাৰ সময়ৰ জন্ম ঋণী: ২০৩০ চনৰ বসন্ত আৰম্ভ চলোমনৰ। তেওঁ ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চ পৰা সম্ৰাট কনষ্টাণ্টাইনৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ লাভ কৰা কথলিকদেওবাবাপক নিন্দ কৰি নতুন "অভয়াবগম্য বশুদ্ধকাৰণ"ৰ প্ৰজ্ঞে নীতিৰ ইংগিত দিয়ে যিটো সঁচকৈয়ে কেৰুচত দিয়া আৰু পুনৰুত্থান হোৱা যীচু খ্ৰীষ্ট এবাৰ আৰু চৰিত্তনৰ বাবে সম্পন্ন কৰা হৈছিল। ঈশ্বৰে আচলতে ১৮৪৪ চনলৈকে অপেক্ষা কৰিছিল যাত "বোমান দেওবাৰ"ৰ প্ৰতি তেওঁৰ নিন্দক অধিক স্পষ্টৰূপে নিন্দ কৰিব পাৰে। কাৰণ ইয়াৰ গ্ৰন্থ আদিত বশুদ্ধ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসক পাপৰ অভিশাপৰ অধীনত ৰখিছিল যিহেদেনত দিয়া ঘোষণা অনুসৰি ঈশ্বৰৰ সৈতে সম্পৰ্ক ভাঙি পোৱা ৮:১২।

সেয়েহে পৰিত্ৰকাৰণৰ অৰ্থ হ'ল পৰিত্ৰ বিশ্বমবাবৰ প্ৰতি সন্মান কৰা, যিটো ঈশ্বৰে নিজৰ ইপাৰ্শ্বৰ ব্ৰহ্মস্ব্য সৃষ্টিৰ প্ৰথম সপ্তাহৰ শেষৰপৰা পৰিত্ৰ কৰি ৰখিছে। ইয়াতকৈ যোৰোৱা যিহেতু ইয়াত যীচুৰ বিজয়ৰ দৰা পোৱা বিশ্বমত

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ প্ৰকাশৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছে আৰু অৰ্চাপৰ্বতৰ স্থানত সাধাৰণ চন্দ্ৰকত থকা ঈশ্বৰৰ দহ আজ্ঞাৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাত উপস্থিতি আছে, যিটো পৰ্বতস্থান, স্বৰ্গীয় ঈশ্বৰৰ আত্মৰ প্ৰতীক তিনিবিধ পৰ্বত, পৰ্বতৰ তেওঁৰ একে ৰহস্যেৰে তিনিটি ভূমিৰ পিতৃ পুত্ৰ আৰু পৰ্বতৰ আত্মৰ সিদ্ধান্ত। ততপোন্ধৰ সকলোমোৰে বসুত ঈশ্বৰৰ হৃদয়ৰবাবে প্ৰিয় আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত, তেওঁৰ সন্তান, তেওঁৰ "ঘৰ"ৰ মানুহৰচিন্ত আৰু হৃদয়ৰবাবেও ঐক্যত নেকুৱা ইপ্ৰিয় হ'ব লাগিব। নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ প্ৰমাণিক পৰ্বতৰ নিৰ্দ্ধাৰণ এইদৰে প্ৰতিষ্ঠা আৰু চিনাক্তকৰণ কৰা হয়।

ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ উদ্দেশ্য লগত থাপথোন্ধা মৰ্চাৰ বধনৰদৰে নহয়, শিলিতখোঁদিত কৰা বসুন্ধাৰে জগতৰ শেষলৈ বৰ্চিবিন্তা মূল্যলাভ কৰে। আৰু এই দহটা আজ্ঞাৰ ক্ষত্ৰ এইটোমোহৈ হৈছে, যিবোৰৰ কমেওটোমোহৈ পৰিবৰ্ত্তা কৰিব নোৱাৰি, আঁতৰাইপালেমোহৈ বহুত কম, যদিও পোপৰৰমোহৈ এই দহটা আজ্ঞাৰ ভিতৰতদ্ৰষ্টীয়খন আজ্ঞাৰ সৈতে কৰিবলৈ সাহসকৰিছিল। অনন্তজালৰ বাবে প্ৰকৃতি প্ৰভাৱণ কৰাৰপৈশাচিকউদ্দেশ্য দহৰ সংখ্য বজা ইৰখিবলৈএটা আজ্ঞা সংযোজনতদেখা যায়। বিনুত জীৱখোঁদিত প্ৰতিমূৰ্ত্তি বা প্ৰতিনিধিত্বৰ আগতপ্ৰণাম কৰাৰ ঐশ্বৰিক নিষেধাজ্ঞা সঁচকৈয়তৌতৰাইপালেমোহৈ হৈছে। আমি এই ধৰণৰ কথাৰবাবে অনুশোচনা কৰিবপাৰোঁ, বিনুত তথপিওঁই আমাকমিছা বশ্বসৰ মুখ খুলিবলৈ অনুমতিদিয়ে। যিসকলে যুক্তগিতভাৱে বুজিবলৈ আৰু তলৰ পৰাইথৰিবলৈ নিৰ্দ্ধাৰিত, তেওঁলোকে নিজৰআচৰণৰ পৰিণতিভোগ কৰে; ঈশ্বৰৰ দৰাৰ নিন্দা নকৰালৈকোতেওঁলোকে নিজৰৰচিবৰ পদ্ধতিসমূহকআওৰণকৰে।

মন্দৰ বা পৰ্বতস্থান

স্বপ্ন পৰদেখে আৰু শীথবীৰ্য্য দশিটোএৰি থবীৰ্য্য পৰ্বতৰ ইপ্ৰথিবীতৰ্য্য দৃষ্টিকোণ দিয়ে, সেইদৃষ্টিকোণৰ পৰাচওঁ আহক। আমিইয়াক "যাহোন্ধাৰ ঘৰ"ৰ "মন্দৰ" অংশতস্থাপন কৰা উপাদানসমূহতআৱিষ্কৰ কৰোঁ। মৰ্চাৰ সময়ৰ আবাসতএই কোঠাটোমোহৈ আছিলসাক্ষ্যৰবৰতমু। ইয়াৰে তিনিটি উপাদানআছে, আৰু সেইবোৰ শব্দবৰ্ডৰ টেবুল, সাতটানলী আৰু সাতটালম্পথৰ মমবাতিবজাল আৰু কোঠাটোৰ মাজতওৰণখনৰ ঐক্য সন্মুখতৰথ ধূপৰবদৌৰৰিয়য়ে। বাহিৰৰ পৰাআৰ্হিপিত্তৰমাজখনাওঁফালে, উত্তৰ দিশতআৰুচৰ্চিডালসোঁফালে, দক্ষিণে। এই প্ৰকৃতিবোৰ হৈছে যীচুখীষ্ট। তলদিয়া তেজব্দৰা মুক্তহোন্ধা মনোমীত

লক্ষ্যসকলৰ জীৱনত গঢ় লৈ উঠা এক বাস্তৱতাৰ। একে বৰে পৰিপূৰক আৰু
অৰ্চিচ্ছদ্য

সাতটা কথিবৰ সোণৰ চাকৰি

যত্নপূৰ্ণ ২৬:৩৫: “তুমি মজে খনও বৰ্ণিৰ বাহিৰত, আৰু মজে বৰ্ণিৰ বাহিৰত
আৰু সবদৰ্শণি দৰ্শিত আৰু মজে খনউত্তৰ দৰ্শিতৰ থবি।”

মন্দিৰত ইয়াক বাওঁফালে, দৰ্শণি দৰ্শিত বখা হৈছে। প্ৰকৃত কবোৰৰ প্ৰাণ
সময়মত, দৰ্শণিৰ পৰা উত্তৰলৈ কৰা হয়। মমবাৰ্তিৰ ডালটোৱে পুৰণি নিয়মৰ
আৰম্ভণিৰ পৰাই আত্ম আৰু ঈশ্বৰৰ পোহৰক প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিত কৰে। পৰ্বতৰ নিয়ম
ইতিমধ্যে আদমৰ পৰা বলদীন হ'লি পোহৰৰ পোহৰলৈ বা পোহৰলৈ মৰে
পোহৰলৈ প্ৰকৃত আৰু আগতনিস্তৰলৈ নীচ "ঈশ্বৰৰ মৰে পোহৰলৈ" ৰ বলদীনৰ
ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠিছে। প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ৫:৬ পদত ইয়াৰ লগত
মমবাৰ্তিৰ প্ৰকৃত সংলগ্ন কৰা হৈছে: "সাতটা চকু যিবিধে হৈছে সমগ্ৰ পৃথিৱীলৈ
পঠোৱা ঈশ্বৰৰ সাতটা আত্ম" আৰু "সাতটা শিং" যিবিধে ইয়াক শক্তিৰ
পৰিষ্কাৰণৰ কাৰণ বুলি কয়।

নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ পোহৰৰ প্ৰকৃতি নীচত পুৰণ কৰিবলৈ লৈ প্ৰস্তুত হৈ
অছে। তেওঁলোকে ইয়াক যি চুখিছিল নামত লভ কৰে যাৰ মাজত ঈশ্বৰিক পোহৰৰ
পৰিষ্কাৰণ (= ৭) বখা হৈছে। এই পৰিষ্কাৰণৰ প্ৰকৃত হৈছে আৰম্ভণিৰ পৰা
সাতদিনীয়া সপ্তাহটোৰ সৃষ্টিৰ পৰাই বাইবেলৰ প্ৰকৃত শক্তি "সাত" সংখ্যাটোৱে।
জখৰিয়াত আত্মই সেইমূল শক্তিটোৰ ওপৰত "সাতটা চকু" আৰোপ কৰিছে, যাৰ
ওপৰত জৰুৰীকৈ বেলেগলৈ নিয়মসকলৰ কৰা চলোঁ মনৰ মন্দিৰটো পুনৰনিৰ্মাণ
কৰিব। আৰু তেওঁ এই "সাতটা চকু"ৰ বিষয়ে কৈছে: "এই সাতটা হৈছে YaHWéH ৰ
চকু, যিবিধে সমগ্ৰ পৃথিৱীতে ইয়াৰ লৈ সফল লৈ দোৱাইছে।" প্ৰকৃত শক্তি বাক্য ৫:৬
পদত এই বৰ্ত্ত যি চুখিছিল বৰে আৰোপ কৰা হৈছে, "ঈশ্বৰৰ মৰে পোহৰলৈ": "আৰু
মই দোৱাইলোঁ, সিংহ সন আৰু চৰিত্তি জীৱন মাজ ত আৰু বয়জ যি মাজত
এটা মৰে পোহৰলৈ বৰ্ণ কৰা বৰে থিয় হৈ আছে সাতটা শিং আৰু সাতটা চকু আছিল
যিবিধে হৈছে সমগ্ৰ পৃথিৱীলৈ পঠোৱা ঈশ্বৰৰ সাতটা আত্ম।" এই পদটোৱে মটীহ
যি চুখি ঈশ্বৰত পৰিষ্কাৰণক জোৰ দি দৃঢ়তাৰে দৃঢ় কৰিছে। মহান সৃষ্টিকৰ্ত্তা
ঈশ্বৰ যি চুত নিজৰ স্বচ্ছমূলক প্ৰয়শ্ৰুতিত বলদীন সম্পন্ন কৰিবলৈ নিজকে
পৃথিৱীলৈ পঠিয়াইছিল এই ঈশ্বৰিক আত্মৰ কৰ্মৰ বাবেই মোৰ বচনা সমূহত
উপস্থাপন কৰা ব্যক্তি সমূহৰ খাণী। পোহৰ প্ৰকাশনী আৰু সময়ৰ লগে লগে জন্ম

বৃন্দৰ্শ পায়। তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাক্যৰ বিষয়ে আমাৰ সকলো বুজা বুজি আনি
তেওঁৰ ওচৰত থাওঁ।

সুগন্ধৰ্ববদী

যীচু খ্ৰীষ্টই তেওঁৰ শাৰীৰিক শৰীৰক মৃত্যুৰ আগত আগবঢ়াই তেওঁৰ আত্ম
আৰু তেওঁৰ সমগ্ৰ আত্মৰ নিখুঁত নিয়মত ঈশ্বৰৰ সন্মুখত এনে এক সুগন্ধৰ্ব আনে
যিটো হিব্ৰু আচৰ্য্যসমূহৰ সুগন্ধৰ্ব দ্বাৰা প্ৰকটীকৰ্ত কৰে। এই সুগন্ধৰ্ববিশেষত
খ্ৰীষ্টক প্ৰকটীকৰ্ত কৰা হৈছে যদিও সেইবোৰ আগবঢ়োৱা অফিচিয়ালে
ভূমিকা তেওঁ।

ঐকি ওৰণখনৰ সন্মুখত আৰু সাৰ্ব্বয চান্দক আৰু ইয়াৰ দয়া আসনৰ
সন্মুখত ধূপৰ বদী আছে যিয়ে অফিচিয়ালে মহাপুৰোহিতক কৰে বলাত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত
লক্ষ্য কৰা দোষৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰি হিচাপে তেওঁৰ ভূমিকা প্ৰদান কৰে। কাৰণ
যীচুৱে সমগ্ৰ জগতৰ পাপ নাজিৰ ওপৰত লক্ষ্য নাছিল, বৰিণিত কৰে বলাত তেওঁৰ
মনোমীত লক্ষ্য সকলৰ পাপহে লৈছিল যাক তেওঁ নাজিৰ কৃতজ্ঞতাৰ চিন দিয়া
পৃথিৱীত মহাপুৰোহিতৰ মাত্ৰ এটা প্ৰকটীকী ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক মূল্য আছে, কাৰণ
মধ্যস্থতাৰ অধিকাৰ কৰে বলাত ত্ৰণকৰ্ত খ্ৰীষ্ট। মধ্যস্থতা তেওঁৰ একচেটিয়া
অধিকাৰ আৰু ইয়াৰ “ চৰিত্ৰ ” চৰিত্ৰ আছে মূলকৈ ডেকেৰ কৰা অনুসৰি যিটো
দানত অধিকাৰ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে। ৪:১১-১২: “ আৰু তেওঁ সৈন্য হিনীৰ সোণা পত্ৰ লৈ কৈ
নাজি কৈ উচ্চ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পৰা অবিৰত বৰ্ণন কৰিছিল গ'ল, আৰু তেওঁৰ
পৰিত্ৰাণৰ সন্ধান উফৰ ইপোলে লা পাপৰ কাৰণে সৈন্য হিনীক নিৰ্দ্ধাৰিত বৰ্ণন কৰি
সোঁতে ত্যাগ কৰা হ'ল; শিঙী সত্যক মাৰ্গিত পোলে ই দিলে, আৰু তেওঁৰ প্ৰক্ষেপিত
সম্ভাষণ লৈ হ'ল”; আৰু ইব্ৰী . ৭:২৩। কিছু আউটকৰ “ বৰ্ণন ” শব্দৰে মূল
হিব্ৰু গ্ৰন্থত উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। এই পদত ঈশ্বৰে বোমান পোপৰ
আৰ্হপত্ৰ পৰিগত বৰ্ণন কৰিছে। যীচুৰ সোঁতে খ্ৰীষ্টনৰ প্ৰক্ষেপ সম্ভাৰ
পোপৰ নতৈ বসুৰ্ধৰ বাবে অন্যদিশ লৈ থৈ দিয়া হয়; ঈশ্বৰে নিজ বাত্ম হৰুৱাই
পোলে তেওঁৰ দাস সকলক হৰুৱাই পোলে। তেওঁৰ ঐশ্বৰিক সিদ্ধান্ত, খ্ৰীষ্ট
থকা ঈশ্বৰ হৈ তেওঁৰ মধ্যস্থতা কৰা বৈধতা প্ৰদান কৰিব পাৰে, কাৰণ তেওঁ যি সকলৰ
বাৰে মধ্যস্থতা কৰে তেওঁ লক্ষ্যৰ বাবে মুক্তিপণ হিচাপে তেওঁৰ স্বচ্ছ মূলক দয়ালু
বৰ্ণন আগবঢ়ায় যিয়ে একে সময়তে প্ৰকটীকৰ্ত কৰা ঈশ্বৰ বিচাৰক প্ৰথম আৰু
নয়মৰ প্ৰকটীকৰ্ত মাৰ্গ গ্ৰন্থ বহন কৰে। তেওঁৰ মধ্যস্থতা স্ফাংকৰ্য্য নহয়, তেওঁ
ইয়াক ব্ৰহ্মহৰ কৰে বা নকৰে, সেই অনুসৰি অনুৰোধ কৰি ইয়াৰ যোগ্যতা বা নহয়।

যীচু খ্ৰীষ্টৰ মধ্যস্থতা তেওঁৰ মনোনীত সকলৰ সন্মত ৰিক মাংসকি দুৰ্দ্ধাতাৰ প্ৰতি তেওঁৰ মমতাবদ্ৰৰ প্ৰতি, কিনি তেওঁক কমেও প্ৰাণ ৰণ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁ ন্যায় আৰু ধৰ্মকিত্তৰ সৈতে বচিব আৰু যুঁজ দিয়ে আৰু তেওঁৰ সত্য উপাসক আৰু দাস সকলক চৰ্চনা পায় যিবোৰ তেওঁৰ প্ৰকৃত শিষ্য। এই অনুষ্ঠানত সুগন্ধবিশেষ যীচুৰ সুগন্ধৰ প্ৰতীক, যিয়ে এইদৰে ঈশ্বৰক সন্মত কৰা নিজৰ ব্যক্তিগত সুগন্ধৰে নিজৰ বৰ্ণনাসী সন্তানকলৰ প্ৰক্ৰিয়া আগবঢ়াব পাৰে। নীতিটোখ বলগীয়া খদ্দম জুতিব দৰাই। বজায়ী খ্ৰীষ্ট ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰতিমূৰ্তি, পাক্ষিক মহাপুৰোহিত অচল হৈ পৰে আৰু অদৃশ্য হৈ পৰে। ইয়াৰ পিছতো মধ্যস্থতাৰ নীতিটোখ ব্ৰহ্মহৰ কৰা মন্দিৰটো অদৃশ্য হৈ পৰে। ইয়াৰ পিছতো মধ্যস্থতাৰ নীতিটোখ যায়, কাৰণ সন্তানকলে ঈশ্বৰক উদ্দেশ্য কৰা প্ৰক্ৰিয়া সমূহ একে সময়তে স্ক্ৰীয়া মধ্যস্থতাৰ বী আৰু ঈশ্বৰৰ নামত আৰু গুণবদ্ৰৰ উপস্থাপন কৰা হয়।

শব'বৰডৰ টেবুল

মন্দিৰত ইয়াক সঁফা লৈ, উত্তৰ দিশত ৰখা হৈছে। শব'বৰডে যীচু খ্ৰীষ্ট জীৱন গঠন কৰা আধ্যাত্মিক খদ্দম প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, যিটো মনোনীত সকলক দিয়া প্ৰকৃত স্ক্ৰীয়া মান্ন। যীচু খ্ৰীষ্ট তত্ৰ সম্পন্ন হোৱা ঈশ্বৰিক আৰু মানৱীয় নিয়মত যেনে কেইবাটাও জনগোষ্ঠী আছে, সম্পূৰ্ণ ঈশ্বৰ (= ৭) আৰু সম্পূৰ্ণ মানুহ (= ৫); বাৰ সংখ্যাতোহে হৈছে ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজৰ এই নিয়মৰ সংখ্য, যীচু খ্ৰীষ্ট হৈছে ইয়াৰ প্ৰাণ আৰু নিখুঁত আৰ্হি। তেওঁৰ ওপৰত ইষ্ট শ্বৰে ১২ জন পত্ৰপুৰুষ যীচুৰ ১২ জন পঁচনি, প্ৰকৃত শিত বাক্য ৭ পদত ছীল কৰা ১২ জন জনগোষ্ঠীৰ ওপৰত নিজৰ নিয়মগত তিষ্ঠে।

আগফা লম্বোত্ৰা লখন

বলি দানৰ বাদী

প্ৰকৃত শিত বাক্য ১১:২ পদত আত্মাই পৰিত্ৰাণৰ " চোৱা ল "ক এটা বশিষেত্তা গ্ৰহণ কৰিছে " কিনি মন্দিৰৰ বাহিৰৰ চোৱা লখন, ইয়াক এৰি দিয়া ক বাহিৰত, আৰু তাক জুখি বিনা লাগে কাৰণ ইয়াক জাতিসমূহক দিয়া হৈছে, আৰু পৰিত্ৰাণ নগৰখন তেওঁলোকে বচলি শি মা হৈ ভৰিৰে ভৰিৰে গচকি। " " চোৱা ল "ই পৰিত্ৰাণ স্থান বা তৰ্কি থোৱা মন্দিৰৰ প্ৰকাশদৰৰ আগত অৱস্থিত বাহিৰৰ চোৱা লখনক বুজায়। আমিত ত ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানৰ কিছুমান উপাদান পাওঁ যিবোৰ সত্য শাৰীৰিক দিশৰ বিষয়ে। প্ৰকৃততে, বলি দানৰ বাদী আছে যে বলি দিয়া পশু বোৰে জকাৰে হয়

যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমনযজিনসেদিধ বলদিন সম্ৰ্পন্ন কৰিবলৈ আহিছিল এই আচৰ
ব্ৰহ্মহৰ অচল হৈ পৰিছে আৰু দান ৯:২৭ পদৰ ভৱিষ্যদ্বাণী অনুসৰি শেষ হৈছে: "
তেওঁ বহুতৰে লগত এসপ্তাহৰ বাবে দূত নিযম কৰিব আৰু আধ সপ্তাহৰ বাবে তেওঁ
বলদিন নআ বুবলি দান বনধ কৰিব, ধৰ্মসকল বীয়াত ত্ৰিঘণনীযক মকৰিব যি তেিয়ালৈ ক
ধৰ্মস আৰু নৰিষ্কৰিত বসুত ধৰ্মসকল বীৰ ওপৰত নপৰে।" ইব্ৰী ১০:৬ৰ পৰা ৯
পদত, কথটো নশ্চিত কৰা হৈছে: "আপুনিগা পৰবাৰে হেমেবলি আৰু বলদিনত
সনুজুট হোৱা নাই। তেতিয়া মই কলোঁ, "চোৱা, মই আহিছোঁ (কতিপথনৰ
পুস্কৃত মেষ বিষয়ে লিখা আছে) হে ঈশ্বৰ, আপোনাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ।"
প্ৰথমে কোৱাৰ পিছত "বলদিন নআ বুবলি দিন পা পৰবাৰে হেমেবলি আৰু বলদিন
(যিবোৰ বৰ্ধন অনুসৰি আগবঢ়োৱা হয়), তেমা লোকে সেইবোৰ প্ৰতি আৰংক্ষ
কৰা নাছিল আৰু সনুজুট হোৱা নাছিল," তৰপিছত তেওঁ কয়, "চোৱা, মই তেমাৰ
ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিছোঁ।" এইদৰে তেওঁ দ্বিতীয়টো প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ
প্ৰথমটো বসুত বলিপত কৰে। যীচু খ্ৰীষ্ট শৰীৰৰ বলদিনৰ দৰে আৰ্চিবৰ দিনৰ
বাবে এবাৰ পৰিষ্কাৰ কৰা হ'লোঁ। " "কিন্তু গীতমালা ৪০ পদৰ ৮ নং পদত কোৱা
হৈছে: "মেষ বাবে লিখা পুস্কৰ পুস্কৰ সৈতে।" এই পৰিৱৰ্ত্তাক সোহেপোলাৰ
সৈতে খ্ৰীষ্টৰ এই ব্ৰহ্মত্বগত ব্ৰহ্ম দৰে ন্যযযত্ৰ প্ৰদান কৰিব পাৰি, যজিন
আৰবত ত্ৰিবিধৰ ধৰ্ম বিচ্ছিন্ন হৈ আহিছিল আত্মৰ দৰে পোনেপটীয়া ব্ৰহ্মত্ব
আৰু নিৰ্দেশিত।

সাগৰ অজুৰ বাহিৰ

চোৱালৰ দ্বিতীয় উপাদানটো হ'ল অজুৰ বাৰেচনি, যিটো বাপ্ৰতিস্ম
অনুষ্ঠানৰ পূৰ্বৰূপ। ঈশ্বৰে ইয়াক "সাগৰ" নাম দিছে। মানুহৰ অভিজ্ঞতাত সাগৰ
"মৃত্যু"ৰ সমাৰক্ষ। ই জলপ্ৰৱৰনৰ পূৰ্ব লোকসকলক ইয়াৰ জলপ্ৰৱৰনেৰে আগুৰি
ধৰিলে আৰু মৰ্চে আৰু তেওঁৰ ইব্ৰী লোকসকলক খেদি ফুৰা ফৰোৰ সকলো
অশ্বৰোহী সৈন্যক ডুৰাই হত্যা কৰিলে। বাপ্ৰতিস্ম, যিটো সম্ৰূপৰূপে নিমজ্জিত
হ'ব লাগিব পুৰণি পাপী মানুহজনোপো নীৰপৰ নতুন জীৱ হ'চিপা ওলাই আহিবলৈ
মৃত্যুবৰণ কৰাৰ কথা, যীচু খ্ৰীষ্ট মুক্ত আৰু পুনৰুত্পাদনৰ, যি তেওঁৰ নিখুঁত
ধৰ্মকিতক তেওঁৰ ওপৰত আৰোপ কৰে। কিন্ত এইটো এটা ত্ৰুষ্কি নীতি
মাথোঁ, যাৰ প্ৰকাণ্ডে নিৰ্ভা কৰিব নিজকে উপস্থাপন কৰা প্ৰবীৰ সন্মত
ওপৰত। তেওঁ যীচুৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ বাপ্ৰতিস্ম ল'বলৈ আহেনে
উত্তমটো ব্ৰহ্মত্বগত, আৰু যীচুৱে তেওঁৰ ধৰ্মকিতক আৰোপ কৰা নকৰে, যিটো

গণচৰাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। যিটো নিশ্চিত সোহ'ল যিয়ে নিজৰ ইচ্ছা পালন কৰিবৰ চিন্তাৰে তেওঁ পৰিত্ৰ ঐশ্বৰিক নিয়মক আনন্দ আৰু তজ্ঞাৰে সন্মান কৰিব, যাৰ উলংঘাই পাপ হ'লি গণ্য কৰে। যদি তেওঁ বপ্ৰতিস্মাৰ পা নীতমৰবিলাগীয়া হয়, তেন্তে মানুহৰ মাংসকি দুৰ্দ্ধাতাৰ বাবে ভুলবশতঃ বহিৰাং খৰীয়াত সাৱততে ওঁৰপুনৰ জন্মহোৱাৰ কোনেও প্ৰশ্ন ই নাহে।

এইদৰে নিজৰ পাপৰ পৰা ধুই পুৰণি নিয়মৰ পুৰোহিতৰ দৰে যীচু খৰীয়াত আৰোপ কৰা ধৰ্মিকতাৰ সাজপোছাক পৰিষ্কাৰি নিৰ্দ্ধাৰিত খৰীয়াত সকলো যীচু খৰীয়াত ঈশ্বৰৰ সোৱা কৰিবলৈ পৰিত্ৰ সন্মান বা মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰে। এইদৰে এই চিত্ৰকল্প নিৰ্মাণৰ দ্বাৰা প্ৰকৃত ঐশ্বৰিক ধৰ্ম পথ প্ৰকাশ পাইছে। বৰণ এইবোৰ কৰিবলৈ প্ৰকৃত, বসন্তত সেই বসন্তত প্ৰকাশ পাব যিবোৰ ধৰ্মিক নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো মানুহ স্বৰ্গদূত আৰু সৃষ্টিৰূপ ঈশ্বৰৰ আগত আনিব।

ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা ইপ্ৰক্ৰমিত ভৱিষ্যদবাণী কৰিছিল

তেওঁৰ পৰিকল্পনাত ঈশ্বৰে পৰিত্ৰ সন্মান বা অৰ্হ পৰিত্ৰ সন্মানৰ দ্বাৰা আসনলৈ অনা যীচু খৰীয়াত তেজবদ্ধৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাপ আঁতৰাই পেলোৱা ১৯৮২ চনলৈকে জেৰুজালেমৰ উণ্ট গলগথেৰ সন্মানত ব্যৰ্থকামী খননৰ অনুমতি লাভ কৰি এডভাৰ্টমেন্ট প্ৰকল্পত বন ৰায়াটে প্ৰকাশ কৰিছিল যাে প্ৰকৃততে খৰীয়াত কৰু চৰকৰ চৰপৰা ছয় মিটাৰ তলত মাটিৰ তলৰ গুহত অৱস্থিত দ্বাৰা আসনৰ বাওঁফালে যীচুৰ তেজবৈ গৈছিল এইটো গলগথেৰ প্ৰকৃত তলত হৈছিল। পুৰোহিতৰ আচৰ্য্যহৰত পৰিত্ৰ সন্মানত বথ পুৰোহিত জনেদেয়া আসন আৰু অৰ্হ পৰিত্ৰ সন্মান পৰিত্ৰ সন্মানত স্থাপন কৰা স্বৰ্গীয় বসন্তোষৰ সন্মুখত থকা। ফলত মানুহৰ বাওঁফালে যি আছে সেয়া ঈশ্বৰৰ সঁফালে। একেদৰে হিব্ৰু লিখন মানুহৰ সঁফালৰ পৰা বাওঁফালে কৰা হয়, উত্তৰ-দক্ষিণ দিশ লৈ, সেয়েহে ঈশ্বৰৰ বাওঁফালৰ পৰা সঁফালে। এইদৰে, মানুহৰ সঁফালৰ পৰা বাওঁফালে এই অৰ্হ পৰিত্ৰ সন্মানৰ পঠনত দুয়খন নিয়মৰ পৰিকল্পনা লিখি হৈছে; অধ্যায় ৭ ঈশ্বৰৰ বাবে ইয়াৰ বিপৰীতা পুৰণি নিয়মৰ ইহুদী সকলে তেওঁলোকৰ সঁফালে থকা পৰিত্ৰ সন্মানত অৱস্থিত কৰুৰ প্ৰক্ৰীৰ প্ৰক্ৰমিতৰে। ঈশ্বৰৰ সোৱা কৰিছিল। তেওঁলোকৰ নিয়মৰ সময়ত "প্ৰকৃতিখনৰ দিন"ত হত্যা কৰা ছাগলীটোৰে তেজ সন্মুখত আৰু দ্বাৰা আসনত ছৰ্টিয়াই অনা হৈছিল। পূৰ্বদিশত মহাপুৰোহিত জনেওঁৰ আঙুলিৰে সোতৰাৰ ছৰ্টিয়াইছিল। এইটো সঁচা যে পুৰণি নিয়মটোৱেই আছিল তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাৰ পূৰ্ব প্ৰণয়। কক্ষা কৰিবলগীয়া পাপী সকলো নিজ ইপ্ৰবত,

যৰূচলমেততাহঁল। যদিও যীচুৱে নিজৰত জবোৰাইছিল, সেইদিনাই এই একোটা
 দয়াৰ আসনতপৰিল আৰু তেওঁৰ তেজৰওপৰত নতুননিয়মপ্ৰণয়ন কৰা হ'ল আৰু
 তেওঁৰ ধৰ্মকিত্ত আৰম্ভ হ'ল বাওঁফালে, দক্ষিণ দিশত অৱস্থিত দ্বিতীয় কৰুৰ
 চৰ্চনটোৰ অধীনত এইদৰে, ঈশ্বৰে দেখে, এই অগ্ৰতৰ তেওঁৰ বাওঁফালৰপৰা তেওঁৰ
 সঁফাল "লৈ, তেওঁৰ আশীৰ্বাদৰ ফালে কৰা হৈছিল যদিও গীতমালা ১১০:১ ত লিখা
 হৈছে: "দায়দৰ বিষয়ে এটা গীতমালা মৰে প্ৰকৃৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ বাক্য: তেমাৰ
মৰে সঁফাল তেবৰ্হিথ কৰ, যত্ৰিয়ালৈকেমই তেমাৰ শত্ৰুৰ বোম্বক তেমাৰ ভৰিৰ
 তলৰ নকৰাঁ। " আৰুইবী .৭:১৭ দৃঢ়কৰি ৪ৰ পৰা ৭ পদলৈকেস্পষ্ট কৰি দিছে: " যিহোৱাই
শপত থাইছে, আৰু তেওঁ অনুতপনকৰে তুমি মলবীচে ডেকাৰ দৰে চৰিবা লৰ
 বৰপুৰোহীতি। যিহোৱাই তেমাৰ সঁফালত, নিজৰকৰণৰ দিনতবজা সকলকচোপা
 ধৰে। তেওঁজা ত্ৰিবেমৰ মাজতনয় কৰে: সকলোমতদেহেৰেৰিথক; তেওঁসম্গৰ
 দেশতমৰ থেতেলিয়াইপোলায় তেওঁনদীৰপৰা পানকৰে। " marches: সেয়েহেতেওঁ
মৰটো ওপৰলৈ তুলি লয়. " এইদৰে কেমল কনুত ন্যয়পৰয়ণ যীচু খ্ৰীষ্ট
 উপহাসৰী আৰু বীৰবীৰী সকলক তেওঁৰ মুক্ত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ দয়ালু
 প্ৰেমৰ উচ্চসাক্ষ্য বাবে তেওঁলোকৰ অৱজ্ঞান মূল্যবান বোধ কৰে।

যাত ইবীসকলে চোৱা লৰা মন্দৰিত প্ৰকাশ কৰাৰ সময়তপৃথিবীৰ বিভিন্ন
 ঐহিত পৌত্তলিকসকলে ইতিহাসৰ সময়ছোৱাত পূজা কৰা "উদীয়মান সূৰ্য্য"ৰ
 ওচৰত নিজৰপৰিষ্টি উপস্থাপন কৰে, ঈশ্বৰে বচিৰিছিল যে পৰিত্ৰাণটো, ইয়াৰ
 দৈৰ্ঘ্য সৈতে পূৰ্বপশ্চিম অক্ষত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হওক। ইয়াৰ প্ৰকৃতি অতিপৰিত্ৰ
 স্মানৰ সঁফালৰ দোৱালখন সেয়েহে "উত্তৰ " ফালে আৰু বাওঁফালৰ দোৱালখন
 "দক্ষিণ " ফালে আছিল।

কুকুৰৰপোহালকি ডেউকাৰতলত আশ্ৰয় দিয়া কুকুৰ"ৰ প্ৰতিমূৰ্তি দিছিল
 : " যৰূচলমে যৰূচলমে তুমি যি ভাববদীক হত্য কৰি তেমাৰ ওচৰলৈ
 পঠোৱা সকলক শলিগুৰি আঘাত কৰ, মই তেমাৰ সন্তানক কৰ্মানৰ বগটেই
 ল'লেছ তে নু যেনে কুকুৰ এটা ইনিজ কুকুৰ বোম্বক নিজৰ ডেউকাৰতলত গোটাই
 লয়, আৰু তুমি নিৰিচৰি! চুৰ্চিসমূহ। যত্ৰপুস্তক ১৯:৪ অনুসৰি ঈশ্বৰে নিজকে
 "ঈগল"ৰ সৈতে তুলনা কৰিছে: "তুমি দেখিছা যে মই মিচৰৰলগত কৰিছিলোঁ, আৰু
 মই তেমাৰ ঈগলৰ ডেউকা তকনেকে তুলি লৈ নিজৰ ওচৰলৈ লৈ আহিলোঁ। " প্ৰকাশ
শিত বাক্য ১২:১৪ পদত তেওঁ "মহান ঈগল" নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে: "আৰু
মহিলা গৰাকী কএটা মহা ঈগলৰ দুখন ডেউকা দিয়া হৈছিল যাত তই মূৰতুমিলিউৰ

যাব পাৰে, য'ত ত ইক ক'ছ সময়ৰ বাবে পুৰ্ণ দিয়া হয়, আৰু সময় আৰু আধ সময়ৰ বাবে, সাপৰুমথৰপৰ। এই প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা একেটা বস্তুৰ উদাহৰণ দি থকাৰে: ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভাৱপোৱা সকলক বন্ধ কৰে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁক ভুল পায়, একেৰাহেৰে দুটা নিয়মত যীচু খ্ৰীষ্ট আগতে অন্ধ পিছত।

শেষত প্ৰকৃতিৰ ভাৱে হ'বৰ মনৰিমে খ্ৰীষ্ট শৰীৰক, নীৰ্জীৱিতজনৰ শৰীৰটোকে আৰু সামূহিকভাৱে খ্ৰীষ্ট কইনা, তেওঁৰ মনোমীত ব্ৰহ্মচৰিত, নীৰ্জীৱিতসকলৰ সমাবেশক প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা কৰিছিল। এই সকলোৰে কাৰণত ঈশ্বৰে অনাময়ত্ব দ্বাৰা নিয়ম স্থাপন কৰিছিল যি তেওঁৰ মনৰিমে এই বিভিন্ন ৰূপৰে পৰিত্ৰ আৰু সন্মান কৰা হয়; ১ কৰিন্থীয়া . ৬:১৯: " তেওঁলোকে শৰীৰৰে তেওঁৰ মাজত থকা পৰিত্ৰ আত্মৰ মনৰিমে, যি তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা, আৰু তেওঁৰ নাজি বনহয়, সে ইকথ তুমি জানা নাই "

সোণ, সোণৰ বাহিৰে কেৱে ইয়াই

এই মাপকাঠীৰূপে তৰু ওপৰতোগুৰুত্বৰ লগৰি সকলো আচৰণ আৰু বচন-বৰ্তা, কৰুৰ আৰু ভিতৰৰ বাবে নিজ ই সোণৰ বা পিঠিকা সোণৰে ঢৰি থোৱা। সোণৰ বাহিৰে ইয়াৰ অপৰিৱৰ্তিত চৰিত্ৰ; এইটোৱেই একমাত্ৰ মূল্যযুক্ত ঈশ্বৰে ইয়াক দিয়ে। তেওঁ সোণক সিদ্ধ বিশ্বসৰ প্ৰকৃতি হিচাপে গঢ়ি তোলাটো আচৰিতকথ নহয়, যাৰ অনন্য আৰু সিদ্ধ আৰ্হি আছিল যীচু খ্ৰীষ্ট। মনৰিমে আৰু পৰিত্ৰৰ ভিতৰত অশতপৰিত্ৰৰ কাৰণ দ্বাৰা বস কৰা যীচু খ্ৰীষ্ট আত্মৰ অন্তৰ্ভুক্তি দৰ্শ, ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ আত্মৰ বিশুদ্ধত; তেওঁৰ চৰিত্ৰ অপৰিৱৰ্তী আছিল আৰু এইটোৱেই আছিল তেওঁৰ পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভৰ কাৰণ। যীচুৱে দিয়া আদৰ্শ ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলো মনোমীত লোকে অনুকৰণ কৰিবলগীয়া আৰ্হি হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে; ই তেওঁৰ প্ৰকৃতিৰ, ব্ৰহ্মচৰিত আৰু সামূহিকভাৱে বিন্ধ্য স্ৰষ্টা জীৱনৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হোৱাৰ একমাত্ৰ চৰ্ত, বজ্জীৱিতকালৰ মজুৰি আৰু পুৰস্কাৰ। তেওঁৰ যিবেশ মূল্যবোধ আছিল সেইবোৰ আমাৰ হ'ব লাগিব, আমি তেওঁৰ সৈতে ক্লানৰ দৰে হ'ব লাগিব যদিহে ১ য়োহন ২:৬ পদত লিখি আছে: " যি জনকে যি তেওঁ তেওঁৰ মাজত কৰে, তেওঁ নিজৰ ওখোজ কটাৰ দৰে চলি থকা উচিত। " সোণৰ অৰ্থ আমাক ১ পিতৰ ১:৭ পদত দিয়া আছে: " যি তেওঁলোকে বিশ্বসৰ পৰিৱেশ, জীৱিতকাল পৰিৱেশ কৰা হ'লেও ধৰ্মস হোৱা সোণতকৈ অধিক মূল্যবান, যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশৰ সময়ত প্ৰকাশ সা আৰু গৰ্ভৰ আৰু সন্মানৰ বাবে পোৱা যায়। " ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোমীত

লোকে সকলৰ বিশ্বাস পৰীক্ষা কৰে। যদিও অপৰিৱৰ্ত্তীয়, সোণত অশুদ্ধ পদাৰ্থ লোকে জোখ থকাৰ পাৰে আৰু এইবোৰৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ ইয়াক গৰম কৰি গলিবি লাগিব। তৰ পিছত সেই আৱৰ্জ্য বা অশুদ্ধবোৰ ইয়াৰ পৃষ্ঠটো উঠি যায় আৰু আঁতৰব পাৰি। এইটোৱেই হৈছে মুক্ত শিষ্যকলৰ পাৰ্থক্য। জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ প্ৰতিচ্ছবি, যাৰ সময়ত খৰীয়াই বোয়াক চৰ্দ্ৰি পালে যি আৰু তেওঁলোকক শুদ্ধ কৰে, তেওঁলোকক বিভিন্ন পৰীক্ষাৰ বলি কৰে। আৰু বচিবত তেওঁলোকৰ জয়চৰিত্ৰ হৈছে। তেওঁলোকৰ জীৱনৰ শেষত তেওঁলোকৰ চৰিত্ৰতা ভগ্ন স্বৰ্গ সিদ্ধান্ত মহান বিচাৰক যীচু খৰীয়াই কৰে। এই বিজয়ক বুলি তেওঁৰ সম্বন্ধ আৰু সহায়ৰ দৰে লাভ কৰিব পাৰি, যদিও তেওঁ যোহন ১৫:৫-৬ আৰু ১০ৰ পৰা ১৪ পদত ঘোষণা কৰিছিল "মই দৰ্শকৰ বাবে, তেন্তে মোক ডালা যি মোৰ মাজত আৰু মই তেওঁৰ মাজত থকা তেওঁ বহুত ফল দিয়ে, কিন্তু মোৰ অৰিহনা তেন্তে মোক একো কৰিব নোৱাৰে। যদি কোনে মোৰ মাজত নাথাকে, তেন্তে তেওঁক ডালৰ দৰে পালে ইৰিয়া হয় আৰু শূন্য হৈ যায়; তেতিয়া ডালবোৰ গোটাই জুইত পালে ইৰিয়া হয়।" আৰু জৰ্জি গ'ল। "ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ বাবে আজ্ঞা পালন কৰাটো প্ৰয়োজনীয়: "যদি তেন্তে মোক মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেন্তে তেন্তে মোক মোৰ প্ৰথমত থকাৰ, যেনেই মই মোৰ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি তেওঁৰ প্ৰথমত আঁতৰ। কিন্তু যীচুৰ এই স্মৃতি চৰিত্ৰ পোষণ: "তেন্তে মোক মোৰ বন্ধু যদি তেন্তে মোক মই তেন্তে মোক কৰা আজ্ঞা পালন কৰোঁ।"

নাৰ্জি বৰফালৰ পৰা সাঁতৰি লৈ প্ৰযুক্ত চৰ্কাৰ ডালটো কঠিন সোণৰে তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। তেতিয়াই ক'বলৈ যীচু খৰীয়া সিদ্ধান্তৰ প্ৰকটক হ'ব পাৰিছিল। তেতিয়াৰোমান কথলিকধৰ্মৰ গীৰ্জাবোৰত পোৱা সোণটোৱেই হৈছে ইয়াৰ মৰ্ছা বিশ্বাসৰ দাবীৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি। এই কাৰণেই ইয়াৰ বিপৰীতপক্ষে যিটো মন্দিৰৰ পৰা নম্বৰ আৰু কঠোৰ সকলো অলংকাৰ বৰ্জিত হৈছিল। পৰিত্ৰাণ আৰু মন্দিৰৰ প্ৰকটকত সোণৰ উপস্থিতিয়ে প্ৰকাশ কৰে যে পৰিত্ৰাণ ক'বলৈ ঐশ্বৰিক যীচু খৰীয়াই প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিত কৰিব পাৰে। কিন্তু সম্প্ৰকাশ কৰি লিখি হৈছে যে তেওঁ হৈছে মূৰব্বী, গীৰ্জাৰ মূৰব্বী যিটো ইফ্ৰটীয়া ৩৬ত তেওঁৰ শৰীৰ। ৫:২৩-২৪: "কিন্তু মোৰ সন্মতি প্ৰতি মূৰ খৰীয়া যেনেই মগজীৰ মূৰ, যি তেওঁৰ শৰীৰ, যাৰ তেওঁ ত্ৰণকৰ্ত্ত।" এতিয়া যেনেই মগজীয়ে খৰীয়া বশৰবট্ট হয়, তেনেই প্ৰতি সকলোও সকলো বিষয়তে নাৰ্জি বৰফালৰ অধীন হ'ব লাগে।" কিন্তু তেতিয়া আত্মাই স্পষ্ট কৰে: "সন্মতি সকল, তেন্তে মোক প্ৰতি সকলক প্ৰথম কৰক, যেনেই খৰীয়াই

মণ্ডলীক প্ৰথম কৰিলে আৰু তৰাৰ বগে নিজৰ সম্ৰপ্ৰাণ কৰিলে, য'ত তেওঁ মণ্ডলীক পৰিত্ৰ কৰিব পাৰে, বাক্যৰ দ্বাৰা পানীৰে ধুই শূচকৰি, য'ত তেওঁ ইয়াক মহিমাৰে উপস্থাপন কৰিব পাৰে, দৰ্গাৰ বলিৰে থকাৰ তেনেকোনো বস্তু নাথাকে, বিনুত ই পৰিত্ৰ আৰু দেৱৰ্হীন হয়". এইটো, তন্ত্ৰ, স্পষ্টৰূপে প্ৰকাশ কৰা হৈছে, প্ৰকৃত খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম কৰিব দ্বাৰা গঠিত। ইয়াৰ মানদণ্ডক বলাতন্ত্ৰ নহয়, বৰঞ্চ ইয়াৰ সকলোব সজ্ঞাত ত কৰিব কৰা এক অনুশীলনা তেওঁৰ প্ৰকাশ শক্তি " বাক্য "ৰ মানদণ্ড সৈতে একমত হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়; ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু অধ্যদেশৰ প্ৰতি সন্মান আৰু ইবলে তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত প্ৰকাশ পোৱা বহুসংখ্যক জ্ঞান। এই মাপকাঠি " নিৰ্দেশ বা। " নিৰ্দেশিত সকলৰ নিৰ্দেশ ", প্ৰকাশ শক্তি বাক্য ১৪:৫ পদত সন্মত আৰু নিশ্চিত কৰা হৈছে য'ত ইয়াক খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত চূড়ান্ত প্ৰকাশৰ " এডভেণ্ট " সন্মত কলৰ ওপৰত আৰোপ কৰা হৈছে পৰিত্ৰকৰণ। এই অধ্যয়নে দেখুৱাইছে যে আৰম্ভণি পৰিত্ৰকৰণ, মন্দিৰ আৰু ইয়াৰ সকলো প্ৰকৃতি। ঈশ্বৰৰ মহান পৰিত্ৰকৰণ পৰিকল্পনাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। মানুহৰ আগত প্ৰকাশ পোৱা যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশ পৰিত্ৰকৰণ প্ৰকাশ শক্তি তেওঁলোকে নিজৰ উদ্দেশ্য আৰু প্ৰকাশ পাইছিল। এইদৰে তেওঁৰ সৈতে নিৰ্দেশিত সকলৰ যি সম্ভৱ আছিল, সেয়া ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰকৃতি আৰু চৰিত্ৰ; অজ্ঞান মানুহে স্বৰূপে নী সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে; যিয়ে নিজৰ ভৱিষ্যত গতিতৈ আৰু তেওঁক প্ৰকাশ কৰে।

বজা চলোঁমনে নিৰ্ভৰ কৰা মন্দিৰৰ অধ্যয়নে মাত্ৰ আমাৰ দেখুৱাইছে যে আমাৰ মানুহৰ বাবে সুলভ "মন্দিৰ" অংশটোকে বলাতন্ত্ৰীয় ঈশ্বৰৰ বাবে সংৰক্ষিত "পৰিত্ৰকৰণ"ৰ সৈতে বিভিন্ণ কৰিব নালাগে। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে, দন.৮:১৪ ত "পৰিত্ৰকৰণ" শব্দটোৰ ঐহিক ব্ৰহ্মত "পৰিত্ৰকৰণ" শব্দটোৰে এইবাৰ সকলো বৈধ হ'ব বুলি পোনে, কাৰণ ই ১৮৪৩ চনত কোনো শূদ্ৰৰ প্ৰকাশ নহোৱা স্বৰূপে স্থানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে।

যীচু খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ সময়ত "মন্দিৰ"ক "পৰিত্ৰকৰণ"ৰ পৰা পৃথক কৰা ওৰণিখন ঈশ্বৰে ফালি পালে, বিনুত বলাতন্ত্ৰ পৰিত্ৰকৰণৰ প্ৰকাশ হৈছে স্বৰূপে পৰিত্ৰকৰণলৈ আধ্যাত্মিক প্ৰকাশ লাভ কৰিব য'ত যীচুৱে তেওঁলোকে বাবে মধ্যস্থতা কৰি। মন্দিৰৰ অংশটোৰে পৃথক নিৰ্দেশিত লোক সকলৰ গোট খোৱা ঘৰ হ'চা পোৱা নিজৰ ভূমিকা অৰ্থহত ৰাখিব লাগিছিল। ১৮৪৩ চনত এওঁ ইকথা হৈছিল নীতি নবীকৰণ হৈছিল। সন্মত কলৰ "মন্দিৰ" পৃথকীত থকাৰ আৰু

"অভয়াবগ্ধত, যিটো অনন্যৰে স্কৰীয় আছিল খ্ৰীষ্ট মধ্যস্থত আনুষ্টানিকভাৱে কৰা ব্ৰহ্মনিৰ্দ্ধাৰিত এডভেণ্টিষ্ট নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ হৈ পুনৰ আৰম্ভ হ'ল। সেয়েহে নতুন নিয়মত পৃথিৱীত আৰু কেনো "অভয়াবগ্ধ নাহি, য'ত ইয়াৰ প্ৰকৃত নহে-হোৱা হৈ যায়। তত কৰা ব্ৰহ্ম মুক্ত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ আধ্যাত্মিক "মন্দিৰ" হ'বাকৈ আছে।

একমাত্ৰ অশুচিকৰণৰ ক্ষেত্ৰ আছিল পৃথিৱীত থকা মানুহৰ পাপ, কিয়নো তেওঁলোকৰ কেনো পাপ স্পষ্ট অশুচিকৰিবলৈ অহা নাছিল। কৰা ব্ৰহ্মচয়তন আৰু তেওঁৰ বিন্দুৰী ভূতবোৰৰ উপস্থিতিয়ে এই কাম কৰিব পাৰিছিল আৰু সেয়েহে বজায়ী হৈ, মা ইফলত যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁলোকক স্পষ্ট পৰা বহিৰ কৰি দিলে আৰু পাপপৃথিৱীলৈ পোলাই দিলে য'ত তেওঁলোক মৃত্যুৰ আগলৈ কথাকিব লাগিব।

পৰিত্ৰাৰ প্ৰকৃত কৰ্ম বিষয়ে আলোচনা কৰি এটা কথা বুজিবলৈ বৈ আছে। এই প্ৰকৃত কৰ্মে যিমান ইপৰিত্ৰ নহওক কিয়, সেইবোৰ কৰা ব্ৰহ্মবসুতাত বসুত। প্ৰকৃত পৰিত্ৰা জীৱিতসকলকাজত থকা, যাৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্ট মন্দিৰতকৈও অধিক আছিল যিটো মন্দিৰৰ অস্তিত্ব আছিল কৰা ব্ৰহ্মশিৰ্ষৰ বিন্দু, তেওঁৰ চৰিত্ৰ প্ৰকৃতিৰ আৰু পাপৰ পাপীয়াতাকৰ তেওঁৰ ন্যায়ৰ প্ৰকৃতিৰ। কৰা ব্ৰহ্মতেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ শিৰ্ষৰ সম্বন্ধ হ'লি পো কৰিবলৈ আছিল যি শিৰ্ষে এইবোৰ কাম মৰ্চি আৰু তেওঁৰ কৰ্মসকলৰ দ্বাৰা সম্পন্ন কৰিছিল। মূৰ্তিপূজাৰ আচৰণৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ হ'লে শব্দে ১৯৮২ চনত এজন মানুহক তেওঁৰ দাস বনৰায়াটক তেওঁৰ সাক্ষ্য জাহাজৰ চৰি আৰু স্পৰ্শ কৰিবলৈ কবুত্ব দিছিল। কৰণ "যীচুৰ সাক্ষ্য, " যিটো "ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আত্ম, " তেওঁৰ বাবে বহুত উচ্চ আৰু অধিক উপযোগী যিহেতু তেওঁ ব্ৰহ্মগতভাৱে পৃথিৱীত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা পৰিত্ৰা পৰিকল্পনাৰ অধ্যাপক কৰিবলৈ আহিছিল বনৰায়াটক ফৰেষ্টেই জাহাজৰ পৰা উলিয়াই অনা দহ আজন্ম চিত্ৰকৰণ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল যদিও তেওঁ ছবিখন ৰখিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। এই তথ্যমূহে প্ৰমাণ কৰে যে শিৰ্ষে তেওঁৰ অস্বীকাৰৰ বিষয়ে আগতেই জানে, কিন্তু এই পছন্দই আমাক এনে ৰে কৰ্ভুত তেওঁৰ কিছুমান অধিক দুৰ্দ্ধ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকৰ মাজত সূচী কৰিব পৰা মূৰ্তিপূজাৰ পৰা বৰ্জ কৰে। এই বস্তুত আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰা হৈছে, য'ত আমাইয়াক আমাৰ প্ৰথমময় শিৰ্ষে দিয়া মধুৰ সুৰ্বিহাৰি পো আমাৰ বহুদয়ৰ চিন্তিত ৰখিব পাৰে।

আদিপুস্জকৰূথকী কৰণসমূহ

এতিয়া যেতিয়া এই কতিপথনৰ অধ্যয়নে আমাৰ আগত দৰ্শায়িলে আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ ভৱিষ্যৎগীত লুকা ইথকা গণেশ্বৰীয়াত সমূহপ্ৰকাশ কৰিছে, তেতিয়া মই এতিয়া আপোনা লোকক আদিপুস্জক পুস্জকত প্ৰকাশ কৰা ভৱিষ্যৎগীত সমূহৰ সৈতে পৰিচয়কৰাই দিব লাগিব যিটো শব্দৰ অৰ্থ হৈছে "আৰম্ভণি"।

ধন্য দিয়া!!! আদিপুস্জকৰ এই অধ্যয়নত আমাৰি সাব্যস্ত ল'বলৈ ওলাইছোঁ। সোণাপোনে পট্টাৰ কট্টাৰ মুখৰপৰা আহিছিল যিহেতু ওঁৰদেও মৰ্চক সোঁহাৰি সাব্যস্ত দিছিল। এই বৰিবৰীত বৰ্ণনাস নকৰাটোৱে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰত্যক্ষভাৱে কৰিবপৰা আটাইতকৈ ডাঙৰ ব্যস্তৰ সৃষ্টি কৰে, যিটো কৰণে নিশ্চিতভাৱে স্বেচ্ছা দূৰাৰখন বন্ধ কৰি দিয়ে বৰ্ণনাই "বৰ্ণনাস, যাৰ অৰ্থ হৈছে ঈশ্বৰক সন্মুখত কৰাটো অসম্ভৱ", ইব্ৰী ১১:৬ অনুসৰি সম্পূৰ্ণ অনুপস্থিতি প্ৰকাশ কৰে।

যিচুৱে তেওঁৰ এপ'কলিপছৰ প্ৰকাশত এই অভিব্যক্তিটোৰ ওপৰত দৃঢ়ভাৱে গুৰুত্ব দিছিল: "মই আলফা আৰু ওমেগা, আদি আৰু শেষ," যিটো তেওঁ প্ৰকাশ শিত বাক্য ২২:১৩ পদত তেওঁৰ প্ৰকাশ শিত বাক্যৰ শেষত পুনৰ উদ্ধৃত কৰিছে। আমাৰ ইতিমধ্যে আদিপুস্জকৰ ভৱিষ্যৎগীত মূলক চৰিত্ৰ লক্ষ্য কৰিছোঁ, বিশেষকৈ সাত হাজাৰ বছৰৰ ভৱিষ্যৎগীত কৰা সাত দিনীয়া সপ্তাহটোৰ সন্দৰ্ভত। ইয়াত, মই আদিপুস্জকৰ এই কতিপথনৰ কাষ চাপিছোঁ "বিচ্ছিন্ন" বিষয়বস্তুৰ দৃষ্টিকোণৰপৰা, যিটোৱে ইয়াৰ বিশেষকৈ শিষ্টা, আমাৰ চিহ্ন।

আদিপুস্জক

১ম দিন

আদিপুস্জক ১:১: "আদিতে ঈশ্বৰে আৰু শতাব্দীৰ প্ৰতি সৃষ্টি কৰিলে।"

আৰম্ভণি "শব্দটোৱে ইংগিত দিয়াৰ দৰে "প্ৰথমী"ক সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰে এটা নতুন মাত্ৰৰ বন্ধন আৰু ভিত্তি হিচাপে সৃষ্টি কৰিছিল, ইয়াৰ প্ৰকাশ আৰু শীজী বনৰ ৰূপ সমূহক সমানভাৱে। এজন চিত্ৰকৰৰ প্ৰতিচ্ছবি ব্ৰহ্মহৰ কৰিবলৈ হ'লে নতুন চিত্ৰকলাৰ বস্তুায়ন সৃষ্টি আৰু বৰ্ণনা কৰাটো তেওঁৰ ওপৰত। কিনিউ ইতিমধ্যে মন কৰিবলগীয়াযে, ইহঁতৰ উৎপত্তিৰপৰা "আৰু শতাব্দীৰ প্ৰথমী" পৃথকা "স্বৰ্গ" ই শূন্য অন্ধাৰ আৰু অসীম অনন্তকালীয় মহাবিশ্বক বুজায় আৰু তৰ

পছিত "পৃথৱী" পানীৰ আৱত বলৰ ৰূপত আৱিষ্কৃত হয়। এই নৰিষ্টি স্ফাজ মাত্ৰৰ সৃষ্টিৰ আৰম্ভণি বা "আৰম্ভণি" "তসৃষ্টি হোৱাৰ বাবে" "পৃথৱী"ৰ সৃষ্টিৰ সপ্তাহৰ কোনো পূৰ্ব অস্তিত্ব নাছিল। ই শূন্যতৰ পৰা ওলাই আহি ঈশ্বৰৰ আদেশতৰূপ ধৰণ কৰে যত তেওঁৰ প্ৰথম জীৱই স্ফাজ কৰা পা পৰৱৰ্তী প্ৰজীৱৰ সন্ধানতৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰা ভূমিৰ পালন কৰে; যিচিয়া ১৪:১২ পদত "যিজনক" ৰত্নপুৰাতৰ "আৰু" ভোমৰ পুত্ৰ "বুলি কোৱা হৈছে, তেওঁ ঈশ্বৰ কৰ্ত্তব্য প্ৰত্যক্ষন জনোৱাৰ পছিতৰূপে চৰিত্ৰ নহৈ পৰিছে। তেতিয়াৰপৰাই তেওঁ বৰতানৰ সন্ধানী বদ্বৈ শিৰিআৰু আৰ্হি বলাগীয়া পাৰি শিৰিবনতে।

আদামুসজ ১:২: "পৃথৱী আৰু তেঁওৰ আৰু শূন্য আছিল আৰু গভীৰ মূখৰ ওপৰত আন্ধৰ আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্ম জলৰ ওপৰত উৰি আছিল।"

যেনে কৈ এজন চিত্ৰালীয়ে কৈ নভ ছত্ৰাচকোট লগা ই আৰম্ভ কৰে, ঠিক তেনে কৈ ঈশ্বৰে ইতিমধ্যে সৃষ্টি হোৱা আৰু শীজী বনত প্ৰকলিত পৰিস্থিতি আৰু তেওঁ সৃষ্টি কৰিবলগীয়া পাৰি জীৱনটো উপস্থাপন কৰে। এইদৰে তেওঁ "আন্ধৰ" শব্দৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অনুমোদনতনথৰ সকলো বস্তু চহ্নিত কৰে, যাক তেওঁ নৰিপে ক্ৰমবৰ্ধিত কৰি "পোহৰ" বুলি কব। এই পদটোৱে "আন্ধৰ" শব্দটো, সদায় বহুবচনত থাকে কাৰণ ইয়াৰ দৰ্শন ইমান ই বহুগুণী আৰু "অগাধ" শব্দটোৱে মাজত যিটো যোগসূত্ৰ স্থাপন কৰিছে, যিটোৱে জীৱনৰ কোনো ৰূপ বহন নকৰা পৃথৱীখনক বুজায় সেইটো লক্ষ্য কৰা আহক ঈশ্বৰে এই প্ৰকৃতিটো তেওঁৰ শত্ৰু সকলক চহ্নিত কৰিবলৈ ব্ৰহ্মৰ কৰিছিল প্ৰকাশ শিত বাক্য ১১:৭ পদত থকা "ঈশ্বৰইন" ব্ৰহ্ম আৰু মুক্ত চিন্তাবিদসকল আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৭:৮ পদত পোষৰ কথকি ধৰ্ম বদ্বৈ সকল। বিনুত, বদ্বৈ প্ৰকৃতিগতসকলে ১৮৪৩ চনত তেওঁলোকৰ সৈতে যোগ দিলে, পালপাতি চৰিত্ৰনৰ আৰ্হিপত্ৰ অধীনত পাহৰি গ'ল, প্ৰকাশ শিত বাক্য ৯:১১; যিসকল বলগত ১৯৯৫ চনত অৰিষী এডভেণ্টিজ মনোদান কৰিছিল।

এই পদত দিয়া প্ৰতিচ্ছবি আৰ্হি থকাৰ পাওঁ যো "অন্ধৰ" "ঈশ্বৰৰ আত্ম" "ক" "জল" ৰ পৰা প্ৰথক কৰে যি প্ৰেক্ষীক হিচাপে ভৱিষ্যৎবাণী কৰিব দানিয়েলো ৰূপ প্ৰকাশ শিত বাক্য, দান ৭:২-৩ আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩:১ ত "সাগৰ" "প্ৰকৃতি কৰ তলত" "জনগণেই, জাতি আৰু ভাষা" গণ, আৰু প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১০, ৯:১৪, ১৬:১২, ১৭:১-১৫ পদত। বহুদৰ কাৰণ অতিসোনকা লেহা আৰু আদমকেৰ আৰ্হি "পাপ" বুলি কোৱা হ'ব। দিয়া প্ৰতিচ্ছবি দৰেই ঈশ্বৰে

ঈশ্বৰ কৰ্ত্তব্য প্ৰত্যক্ষান জনাবলৈ চয়তনক অনুসৰণ কৰা বিদ্বয়ী
স্বৰূপত সকলৰ লগত সংলগ্ন অন্তৰ্জ্ঞ বৰ জগতখনৰ সৈতকৈ ন্তৰ ঘঁহি থক।

আদিপুস্তক ১:৩: “আৰু ঈশ্বৰে ক’লে, পোহৰ হওক!” আৰু পোহৰ হ’ল।

নজি বসাবলৈ বচিব অনুসৰি “ভল” ব মানদণ্ডনিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। “ভল”
ৰ এই বকলৈ “পোহৰ” শব্দটো লগত সংলগ্ন হৈ আছে বৰণ ইয়াৰ
গোঁৱৰময় দৰ্শনটো সকলোৰে বাবে আৰু সকলোৰে বাবে দৃশ্যমান, বৰণ ভল সেই “
লাজ” ৰ সৃষ্টি নকৰে যিমানে নুহক নজি বদুই বৰ মসম্পন্ন কৰিবলৈ লৈ ইথ বৰিলৈ
বধ্য কৰে। এই “লাজ” আদমে আদিপুস্তক ৩ অনুসৰি পৰপৰিছিত অনুভৱ কৰিব,
আদিপুস্তক ২:২৫ পদৰ তুলনাত

আদিপুস্তক ১:৪: “ঈশ্বৰে পোহৰ ভল হোৱা দেখিলে আৰু আন্ধৰৰ পৰা
পোহৰক পৃথক কৰিলে”

এইটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰে প্ৰকাশ কৰা প্ৰথম বচিব। ইয়াত “পোহৰ”
শব্দটোৱে উদ্দীপিত হোৱা তেওঁৰ ভলৰ ছবি আৰু “আন্ধৰ” শব্দটোৱে চহ্নিত
কৰা বয়োৰূপ নিদৰ্শন কৰে।

ঈশ্বৰে আমাক তেওঁৰ পাক্ষৰি সৃষ্টি উদ্দশ্য আৰু সোঁহে তেওঁৰ
পৰিকল্পনা ই ভল কৰিবলগীয়া চূড়ান্ত ফলাফলটো প্ৰকাশ কৰে: তেওঁৰ “পোহৰ”
ভলপোহা সকলক “আন্ধৰ” পছন্দ কৰা সকলৰ পৰা নিৰ্দ্ৰিষ্ট পৃথকী কৰণ। “
পোহৰ আৰু আন্ধৰ” হৈছে ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলো স্ৰষ্টি আৰু পাক্ষৰি জীৱক দিব
বচিব সন্ধানতৰ নীতিবদ্ধৰ সম্ভাৱ হোৱা দুটা বচনি। এই দুটা বৰিৰে শৰিবৰ
শেষত দুজননে থক: “পোহৰ” ৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু “আন্ধৰ” ৰ বাবে
চয়তন। আৰু এই দুটা বৰিৰে শৰিবৰ পৃথকী বদুই মৰু বদৰে, দুটা ও বলেগে বলেগে
নিৰপেক্ষ মূৰ থকিব; মনোমীত সকলে প্ৰকাশ শিত বাক্য ২১:২৩ অনুসৰি ঈশ্বৰ
পোহৰত চৰিবলগীয়া ইথকিব; আৰু খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত হৰা বদৰ ধ্বংস হোৱা
বিদ্বয়ী সকলে নিৰ্জা পৃথকীত “ধূলি” ৰ অৱস্থাত পৰিৱৰ্ত্তিত পুনৰাৱৰ্ত্তিত আদিপুস্তক
১:২ ৰ “অগাধ” হৈ পৰিছো বচিবৰ বাবে পুনৰুত্থান হ’লে তেওঁলোকক নিশ্চয়িতা
ধ্বংস কৰা হ’ব, প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০:১৫ অনুসৰি “দ্বিতীয় মৃত্যু” ৰ “অগ্নি হুৱা
“ত ভস্মীভূত হ’ব।

আদিপুস্তক ১:৫: “তৃতীয়া ঈশ্বৰে পোহৰক দিন বুলি ক’লে, আৰু আন্ধৰক
ৰত্ন বুলি ক’লে। আৰু সন্ধ্যা হ’ল আৰু বৰ্ত্তি পুৱা হ’ল, প্ৰথম দিন।”

এই "প্ৰথম দিনটো" "পোহৰ আৰু আন্ধাৰ"ৰ পছন্দৰ দৰা গঠিত দুটা শৰিৰৰ নিৰ্দিষ্ট প্ৰথকী কৰণৰ বাবে উৎসৰ্গিত যি যি চুখীয়া চূড়ান্ত বিজয় আৰু পাৰ্শ্বীয় সৃষ্টি নবী কৰণলৈ ব্যপ্তিৱী তইজন সেজি নকুখ মুখ হ'ব। এইদৰে "প্ৰথম দিনটো" গটেই সপ্তাহটোৱে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা "সাত হাজাৰ বছৰৰ ভিতৰত বিদ্বতী সকলক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুঁজি বুলি শিৰে দিয়া অনুমোদনৰ দৰা "চহ্নিতি" কৰা হয়। এইদৰে ই চিনি, অক্ষাংশ পৌত্তলিক জনগোষ্ঠীৰ ব্যৱস্থাৰ ইহুদী সকলৰ মাজত ছয় সহস্ৰাব্দৰ ভিতৰত পোৱা মছাঈ শত্ৰুৱিক উপাসনাৰ "চহ্নি" হ'বলৈ নুখিত ভৱে উপযুক্ত কৰ্মিত বশিষক খৰীষ্টান যুগত যিহুত "অবিজয়ী স্ক্ৰিপ্স দনি"ক কনষ্টাণ্টাইন প্ৰথমৰ সাম্ৰাজ্যৰ দী কৰ্ত্তব্যই জাৰ্জিয়া সপ্তমিক বিশ্বমৰ দিন হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল ৭ মাৰ্চ, ৩২১ত। এইদৰে এই তৰিখৰ পৰা বৰ্ত্তমানৰ "খৰীষ্টান" দাওৰাটো ৫৩৮ চনৰ পৰা পোপৰ বোমান কথলিকৰ্শ্বসে ইয়াক দিয়া ধৰ্মীয় সম্বন্ধৰ পিছত "জুনুচ চহ্নি" হৈ পৰিছে। আৰু শেষেহে নাই।

২য় দিন

আদিপুস্ক ১:৬: "আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পানীৰ মাজত এটা আৰু শহুওক, আৰু ই পানীক পানীৰ পৰা প্ৰথক কৰক।"

বিচ্ছদৰ্পকন : "পানীৰ পৰা পানী" ক'বলৈ "পানী" দৰা প্ৰকীৰ্তিত ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিমূহৰ প্ৰথকী কৰণৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। এই পদটোৱে আৰু শীজী বনৰ পাৰ্শ্বীয় জীৱনৰ পৰা স্বাভাৱিক প্ৰথকী কৰণৰ নিশ্চিত কৰে আৰু দুয়োটাত, তথপিও দুখ বিদ্বতী স্ক্ৰিপ্সত সকলৰ বাবে যি চুখীয়া মৃত্যুৰ দৰা চহ্নিতি বিচৰা নোহোৱালৈকে, আৰু প্ৰথিবীৰ সীৰবৰ বাবে যি চুখীয়া মহিমা তুমুৰি অহালৈকে একে লগে সহায়স্থান কৰিবলৈ আহ্বান কৰা "চয়তনৰ পুত্ৰ" সকলৰ পৰা "ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ" সকলৰ প্ৰথকী কৰণ এই বিচ্ছদেই কথটো ক্ষণস্থায় প্ৰদান কৰিব যাে মানুহক আৰু শী স্ক্ৰিপ্সত ক'লে অলপ তলৰ সৃষ্টি কৰা হ'ব যিহুত আৰু শী মাত্ৰ তেওঁৰ বাবে দুৰ্দ্ধা হ'ব। প্ৰথিবীৰ ইতিহাস শেষলৈকে দীঘলীয়া ক'লে ভগবতৰ কৰা হ'ব। পাপে বশিষ্ঠলত প্ৰতিষ্ঠ কৰিছে আৰু ঈশ্বৰে এই বিকৰক নিৰ্ধাৰিত ভৱে সজা ইপৰা ইসংগঠিত কৰে।

আদিপুস্ক ১:৭: "আৰু ঈশ্বৰে আৰু শতন সৃষ্টি কৰিলে আৰু আৰু শতলৰ পানীক আৰু শতপৰা পানীৰ পৰা বিকৃত কৰিলে।

দিয়া প্ৰতিমা টোকাে “ তলত থকা পানী ” যভেৰ যিফদৰাণী কৰ পাৰ্শ্বৰ জী বনক “ বস্তুতৰ্ভবিওপৰত ” থকা স্কৰ্ণীয় জী বনৰপৰা প্ৰথককৰে।

আদিপুস্ক ১:৮: “ আৰু ঈশ্বৰে সেই বস্তুতৰ্ভক স্কৰ্ণ বুলি ক’লে, আৰু সন্ধ্যা হ’ল আৰু বৰ্ভপুৱাহ’ল, দ্বিতীয় দিন। ”

এই আৰু শখনবোয়ুম্‌জীয়ে স্তম্ভটোৰ বৃজ যিটিটো পানী গঠন কৰ ২টা গাছ(হা ইডৰ্জনে আৰু অক্সিজেন)ৰ পৰা গঠিত হৈ পৃথিবীৰ সমগ্ৰ পৃষ্ঠ গক আগুৰি ধৰে আৰু যিটিটো মানুহৰ বাবে সন্মত ৰকিত সুলভনহয়। ঈশ্বৰে ইয়াক অদৃশ্য আৰু শী জী বনৰ উপস্থিতিৰ সৈতে সংযোগ কৰিছে যিটিটো হৈছে যিহেতু চৰিত্ৰ নোনে জি ইইফি টিয়া ২:২ ত “ বায়ুৰ শক্তিৰ ৰাজকুমাৰ ” নাম লাভ কৰিব “... য’ত অতীতত আপুনি এই জগতৰ গতিপথ অনুসৰি চলিছিল বায়ু শক্তিৰ ৰাজকুমাৰৰ তে, যি আত্মই এতিয়া অৰ্ধশতাব্দীৰ পুত্ৰকালৰ মাজত ম কৰে ”; আৰু শী জগতত তেওঁৰ ইতিমধ্যে থকা মনোভাৱ।

৩য় দিন

আদিপুস্ক ১:৯: “ তেতিয়া ঈশ্বৰে ক’লে, ‘আৰু শৰতলৰ পানী বোম্ব এক ঠাইত গোট খওক আৰু শূন্য নৃত্যম্পন্ন হওক।

এই মুহূৰ্ত্তকৈ “ পানীয়ে ” সমগ্ৰ পৃথিবীখনক আৱৰি ধৰিছিল যদিও ইয়াত এতিয়াও কোনো ধৰণৰ সাগৰীয় প্ৰাণী জী বননা ছিল যিটিটো ৫ম দিনত সৃষ্টি হ’ব। এই নিখুঁতত ইআদিপুস্ক ৬ পদৰ জলপ্ৰৱনৰ ব্যৱস্থা ইয়াৰ সকলো প্ৰমাণ্য দৰি যিয়ে ডুব যোৱা পৃথিবীত সাগৰীয় প্ৰাণী জী বনৰূপ বিয়াই দিব; যিয়ে তত পৰৱৰ্তী সময়ত সাগৰীয় জীৱশ্ম আৰু খোলা বৰ্ভিৰ পোহৰ ন্যয্য প্ৰদান কৰিব।

আদিপুস্ক ১:১০: “ ঈশ্বৰে শূন্য নদে শক্ৰ পৃথিবী বুলি ক’লে, আৰু জলবোম্বক সূন্দৰ বুলি ক’লে। আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সোয়াত ল। ”

এই নতুন প্ৰথম কৰণকৈ শ্বৰে “ ভল ” বুলি বিবেচনা কৰে কাৰণ সাগৰ আৰু মহাদেশৰ সীমাতে ওঁ এই দুটা শব্দ “ সাগৰ আৰু ভূমি ” দুটা প্ৰকৃতি কৰ ভূমিৰ দিয়াে যিকৈ কৈ থলকি থলিটো গীৰ্জ আৰু প্ৰকৃতিটো থলিটো গীৰ্জক নিৰ্ধাৰণ কৰিব যিটিটো প্ৰমাণৰ পৰা সংস্কৰিত গীৰ্জ নামেৰে উদ্ভূত হৈছিল। ১১৭০ চনৰ পৰা ১৮৪৩ চনৰ ভিতৰত কৰ তেওঁলোকে বৰ্ভিছ দৰ্শনে যিহেতু শ্বৰে “ ভল ” বুলি বিবেচনা কৰে। আৰু সংস্কৰৰ সময়ৰ তেওঁৰ বৰ্ভিছ সৰক সকলৰ বাবে তেওঁৰ উৎসাহ

প্ৰকাশ শিতি প্ৰকাশ শিতি বাক্য ২:১৮ৰ পৰা ২৯ পদত প্ৰকাশ শ পা ইছে তেওঁলোকে
 তেওঁলোকে কমা তে, মই তেমা লোকে কওঁ **মই তেমা লোকে ৰওপৰত আনকোনো**
বোজা নদিওঁ; মাত্ৰ আপোনা বহুততৰ্ফা আছে, মই অহা লৈ কথোৰি ৰখক। "আকৌ
 এবাৰ এই গোটৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে বদ্বিৰহী স্ৰষ্টৱত আৰু মানুহৰ আত্মাই সৃষ্টি কৰা
 বশি ংখলত কশ ংখল আনা। এই আন এটা শব্দ লব্ধ কৰা আহক "পৃথিৱী"ই
 সমগ্ৰ গ্ৰহটোকে নিজ বনাম দিবৰ বণ "শু কন" মানুহৰ জীৱনৰ প্ৰকৃতক পৰিৱেশ
 হ'বলৈ প্ৰস্তুত কৰা হৈছে যিবৰ বাবে এই সৃষ্টি ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছে। সাগৰীয়
 পৃষ্ঠ গতকৈ চৰণ গডা ওৰশু বা নভুমিৰ পৃষ্ঠ, গ্ৰহটোৱে "সাগৰ" নামটো ল'ব
 পাৰিলে হ'ত, নফটো ঐশ্বৰিক পৰিকল্পনা ত ন্যয্য নহয় "পাৰ্থিৱ চৰাইবোৰে
 এক লগজো ক আৰু পাৰ্থিৱ চৰাইবোৰে এক লগজো ক" এই গোট সমূহত পোৱা যায়
 আৰু এই বশৰমৰ দৰীয়াই "পৃথিৱী" ক ১৮৪৩ চনৰ পৰা এটা ভূৱাংখ্যানে
 বশৰমৰ প্ৰকৃতি কৰি তুলিছে, দন ৮:১৪ অনুসৰি এই ঐশ্বৰিক বচিবৰ প্ৰমাণ
 প্ৰকাশ শিতি বাক্য ১০:৫ ত প্ৰকাশ শ পা ইছে তেওঁৰ থং।

আদিপুস্তক ১:১১: "আৰু ঈশ্বৰে কাল, পৃথিৱীত গছ-গছনি, বীজ উৎপাদন
 কৰা গছ-গছনি আৰু ফলমূল বগছবোৰ যি প্ৰকাশ বৰ বীজ আছে, সেই প্ৰকাশ ব অনুসাৰে
 পৃথিৱীত উৎপন্ন কৰক।

শু কন নভুমিৰ ঈশ্বৰে দিয়া অগ্ৰধৰি ব নিশ্চিত কৰা হৈছে: প্ৰমাণে ই গছ-
 গছনি, বীজ উৎপাদন কৰা উদ্ভিদ, নিজ বপ্ৰকাশ ব অনুসৰি ফল দিয়া ফলমূলৰ গছ "উৎপাদন
 কৰা বশকৃতি লাভ কৰে; সকলোবসুত্ৰে ই প্ৰমাণে মানুহৰ প্ৰজাতি নী যত ব
 বাবে আৰু গণোভাৱে তেওঁক আগু ৰখি স্ৰষ্টা আৰু আৰু শী প্ৰণী বোৰৰ বাবে
 উৎপন্ন কৰা। পৃথিৱীৰ এই উৎপাদন সমূহ ঈশ্বৰে প্ৰকৃতি বী প্ৰকৃতিৰ হিচাপে বস্তু হৰ
 কৰি তেওঁৰ সৰ্বকলৰ আগত তেওঁৰ পাঠ সমূহ প্ৰকাশ কৰিবা মানুহে" গছ "ৰ দৰে
 ভলব বোয়া ফল দিব।

আদিপুস্তক ১:১২: "পৃথিৱীয়ে গছ-গছনি, নিজ বপ্ৰকাশ ব অনুসাৰে বীজ দিয়া
 গছ-গছনি আৰু নিজ বপ্ৰকাশ ব অনুসৰি বীজ দিয়া গছবোৰ জন্ম দিলে;

এই তৃতীয় দৰ্শনত কোনো দোষে ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা বাক্য কলং কৰি তনকৰে,
 প্ৰকৃতি নিখুঁত, অক্ষয় "ভল" বুলি বচিব কৰা হয়। নিখুঁত বায়ুমণ্ডলীয় আৰু স্ৰষ্টা
 বশি দ্বন্দ্বত পৃথিৱীয়ে নিজৰ উৎপাদন হুগুণে বৃদ্ধি কৰে। ফলবোৰে পৃথিৱীত বাস
 কৰিবলগীয়া সত্ত্বৰ বাবে উদ্দেশ্য কৰা হৈছে: মানুহ আৰু প্ৰণী যিয়ে পোহলৈ নিজৰ
 বস্তুৰ অন্নসৰ ফল উৎপন্ন কৰিব।

আদিপুস্ক ১:১৩: “আবুসন্ধ্যা হ’ল আবুৰতপুৰাহ’ল, তৃতীয়দিন।”

৪ অৰ্থি

আদিপুস্ক ১:১৪: “আবুগৈশ্বৰে ক’লে, আবু শবআবু শতদিন আবুৰত
বিভাজিতকৰিবলৈপেহৰহওক;

এটা নতুনৰিচছদআবুৰত হয়: “ৰতৰপৰদিন।” এই চতুৰ্থদিনলৈকে
কোনো আবুশীপদৰ্শই দিনৰপেহৰলাভকৰনাছিল। দিনআবুৰতৰিচছদ
ইতিমধ্যেগৈশ্বৰে সৃষ্টি কৰাভুৱালে ৰূপতআছিল। তেওঁৰসৃষ্টি তেওঁৰউপস্থিতিৰ
পৰিস্থিতি কৰিবলৈগৈশ্বৰে চতুৰ্থদিনটোত এনে আবুশীপদৰ্শ সৃষ্টি কৰিবৰ্থি
মানুহক আন্তনক্ৰিয় মনুষ্য এই পদৰ্শৰে অৱস্থানৰ ওপৰত ভিত্তি
কৰিবলৈওপৰস্থাপন কৰিবলৈ অনুমতিদিব। এইদৰে ৰশিৰৰশি, জ্যোতিষ ইয়াৰ
সময়ৰ আগতে কনুত ইয়াৰ লগত জড়িত ব্ৰহ্মানৰ ভৱিষ্যদ্বাণী অৰ্থাৎ
জ্যোতিৰ্জিহ্মৰ অবিহনপ্ৰকাশ পাব।

আদিপুস্ক ১:১৫: “আবুপৃথিৱীতপেহৰ দিবলৈ আবু শবআবু শতপেহৰ
হওক। আবুতনেকুৱাইহ’ল।”

“পৃথিৱী” “ৰত” ৰদৰে “দিন” দৰে আলোচিতহ’ব লাগিব, কনুত “দিন
” ৰ “পেহৰ” “ৰত” ক অতিক্ৰম কৰিব লাগিব। বগাই সত্যৰ গৈশ্বৰ প্ৰতি
প্ৰতিচ্ছবি, জীৱিত সকলোৰে সৃষ্টিৰত। আবু “ৰতৰ দিন” ক্ৰান্ত
উত্তৰাধিকৰীৰ্থি। তেওঁৰ সকলোশত্ৰুৰৰবিৰুদ্ধ তেওঁৰ চূড়ান্ত বিজয়ভৱিষ্যদ্বাণী
কৰে যিসকলোতেওঁৰপৰি আবুধন্যনিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ। “পৃথিৱী আলোচিত কৰ”
এই ভূমিকা ইএই তৰবোৰক সৃষ্টিৰত গৈশ্বৰ নামতউপস্থাপন কৰা সত্যৰ মীমা
শিকোৱা ধৰ্মীয় কাৰ্য্যৰ একপ্ৰতিবিম্ব অৰ্থাৎপ্ৰকাশ কৰিব।

আদিপুস্ক ১:১৬: “আবুগৈশ্বৰে দুটা মহা পেহৰ সৃষ্টি কৰিলে: দিনকশাসন
কৰিবলৈওপেহৰ আবুৰতশাসনকৰিবলৈসুৰপেহৰ আবুতৰবোৰো।”

সূৰ্য্য “আবু চন্দ্ৰ”, “দুটা মহান আলোক” ক উদগনিদি গৈশ্বৰে সূৰ্য্য
“সূৰ্য্যৰ্য্য” “অভিযুক্তৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে আনহাতগৰ্হণে ইয়াক প্ৰকাশ কৰে,
সোঁৰ আবু চন্দ্ৰ ডিস্ক দুটা আমাৰ আগতে একে আবুৰতলত দেখা যায়, এটাই
আনটোৰ পাৰস্পৰিকভাৱে আবৰি ৰাখে। কনুত ইয়াক সৃষ্টি কৰা গৈশ্বৰে মানুহৰ
আগতে ইজা নাযে ইয়াৰ সুৰূপটোপৃথিৱীৰপৰা ইয়াৰ দূৰত্ব বাবে, সূৰ্য্য

চন্দ্ৰকট ৪০০ গুণডাঙৰ বৰ্নিত ৪০০ গুণদূৰ। এই নিখুঁততৰ বদৰা তেওঁ
 সৃষ্টকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰম উপাধিটো নিশ্চিত আৰু দৃঢ় কৰে। তদুপৰি আধ্যাত্মিক
 সজ্ঞাত তেওঁ ৰাতি আৰু আন্ধৰৰ প্ৰকটক চন্দ্ৰক সৰু তৰতুলনাত নিজৰ অতুলনীয়
 "মহানত্ৰ" প্ৰকাশ কৰে। এই প্ৰকটকী ভূমিক সমূহৰ যোগে যেনে ১:৯ পদত "
 পোহৰ " বুলি কোৱা যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে হ'ব: " এই পোহৰ আছিল প্ৰকৃত পোহৰ,
 যি জগতলৈ আহি প্ৰকটজন মানুহক আলোক্ষিত কৰে "। মন কৰিবলগীয়া যে চন্দ্ৰ
 ক লেণ্ডৰত নিৰ্মিত শাৰীৰিক ইহুদী জনগোষ্ঠীৰ প্ৰাচীন নিয়মটোকে "অন্ধৰ"ৰ
 যুগৰ চৰ্চিত বথ হৈছিল খ্ৰীষ্টৰ প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় আগমনলৈকে এই ৰূপ। ঠিক
 যেনে কৈ "অমা বসন্তৰ উৎসৱ " উদযপনৰ যি মুহূৰ্ত্ত অন্ধৰ হোৱা চন্দ্ৰ অদৃশ্য
 হৈ পৰে, খ্ৰীষ্টৰ সোঁতৰ যুগৰ আগমনৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যিটো মাল ৪:২ তুলনা
 কৰা হৈছে এটা " ধৰ্ম্মকিত্তৰ সুক্ৰম ": " বৰ্নিত মনোৰ না ম ভয় কৰা তেনো লোকে
 বৰে, ধাৰ্ম্মিকতাৰ সুক্ৰম তেওঁৰ ডেউকা তাৰি ময়লৈ উদয় হ'ব; তেনো লোকে ওলাই
 গৈ পোহালিৰ দৰে গৈছে লিৰ পৰা জপিয়াই যাব, ... "। প্ৰাচীন ইহুদী চুক্তিৰ পিছত "
 চন্দ্ৰ " ভূৱা খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসৰ প্ৰকটক হৈ পৰে, ৩২১ আৰু ৫৩৮ চনৰ পৰা
 কৰ্ম্মাগতৰ বৰে থলকিত্তৰ পিছত ১৮৪৩ চনৰ পৰা প্ৰকট যিটো , আৰু.. ১৯৯৪
 চনৰ পৰা প্ৰকট যিটো এডভাৰ্টমেন্ট।

পদটোৱে " তৰা " বোম্বকো উদগনি দিয়ে। ইহুতৰ পোহৰ দুৰ্দ্ধা যদিও
 ইমানো ইতিবাচক যেনে তথপিও ইহুত প্ৰাৰ্থনা ৰাতিৰ আৰু শখন আলোক্ষিত কৰে। " তৰা
 " এইদৰে থিয় হৈ থকাৰ যি সকল Apo.6:13 ৰ " 6th seal " ৰ চৰ্চিতোৱা দৰে প্ৰতিহয়
 তেওঁ লোকে প্ৰকটক হৈ পৰে য'ত ১৮৩৩ চনৰ ১৩ নৱেম্বৰত নিৰ্ধাৰিত সকলক
 ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিবলৈ আহিছিল তৰা বোম্বৰ পতন, ১৮৪৩ চনৰ বৰে প্ৰকট যিটো
 ধৰ্ম্ম বহুপতন। এই পতন সেমান্তৰ লগত থৈছিল দূত সকলক চৰ্চিত কৰিছিল "
 চৰ্চি " ৰ বৰ্ত্তৰ বিষয়ে যি চুৱা যোমণা কৰিছে: " আপুনি জীয়াই থকা বৰে পাৰ হৈ
 যাব আৰু আপুনি মিত। " এই পতনৰ কথা Apo.9:1 ত স্মৰণ কৰা হৈছে: " প্ৰথম
 স্ক্ৰুদত তেওঁৰ শিঙি বজা লো আৰু মই এটা তৰা দেখিলোঁ যিটো স্ক্ৰুদ পৰা
 পৃথিৱীলৈ ৰালা তেওঁক অতলগঁতৰ দৰে দিয়া হ'ল। " প্ৰকট যিটো সকলৰ পতনৰ
 আগত প্ৰকাশিত ৰাক্ষ ৮:১০ আৰু ১১ পদত ঈশ্বৰে নিশ্চিতভাৱে নিন্দ কৰা
 বৰ থলকি ধৰ্ম্ম কথাটো উদগ্ৰ ইদিয়ে: " তৃতীয় স্ক্ৰুদত তেওঁৰ শিঙি বজা ইছিল
 আৰু স্ক্ৰুদ পৰা এটা ডাঙৰ তৰা পৰিলি মশালৰ দৰে জ্বলাই আছিল আৰু ই নদীৰ এক
 তৃতীয় অংশত আৰু পানীৰ ফোহাৰত পৰিলি " ১১ পদত ইয়াৰ নাম দিয়া হৈছে "

এবচনিথঃ " : " সেই তৰাটোৰ নাম এবচনিথঃ এই কথা প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৪ পদত নিশ্চিত কৰা হৈছে: " তেওঁৰ ওঁ আৰু শব্দৰা বোৰ একতৃতীয়াংশ আৰু দুৰ্দ পৃথিবীলৈ দলিয়াই দিলে। অজগৰটোৱে জন্ম দিবলৈ ওলোৱা মহিলাগৰাকী বসনুমথত থিয় হৈ থকাৰ লৈ সন্তান জন্ম দিয়াৰ সময়তগৰস কৰিবলৈ। " তেওঁ যিধৰ্মীয় দূতসকল প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮:১২ পদত ফৰচী ব্ৰিষ্টী সকলৰ মৃত্যুৰ বৰ্ণনা হ'ব: " চতুৰ্থ স্ক্ৰুদতঃ নিজ বশাঙি বজা লো আৰু স্ক্ৰুদ একতৃতীয়াংশ চন্দ্ৰ একতৃতীয়াংশ আৰু তৰা বোৰ একতৃতীয়াংশ আঘাত প্ৰাপ্ত হ'ল, যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ একতৃতীয়াংশ আনধৰ হৈ পৰিল, আৰু দিনটোত বদৈৰ্ষ একতৃতীয়াংশলৈ বজাৰ লিৰি নাথকাৰ লৈ আৰু বৰ্ত্তিও একে দৰেই " ধৰ্মৰ সকলো ধৰণৰ প্ৰতি শত্ৰুত প্ৰস্তুত চিন্তাশীল ব্ৰিষ্টী সকলৰ লক্ষ্যত সদায় আশীৰ্বাদ (একতৃতীয়াংশ), " স্ক্ৰুদ " আৰু " চন্দ্ৰ "।

আদিপুস্তক ১৫:৫ পদত " তৰা বোৰে " অৰ্থাৎ মক প্ৰতিজ্ঞা কৰা " বংশ "ৰ প্ৰতীক: " আৰু তেওঁ তেওঁক উলিয়াই আনিবলৈ, "এতিয়া স্ক্ৰুদে চাওক আৰু তৰা বোৰ গণনা কৰিব পাৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, আপোনাৰ বংশও তেওঁকৈ হ'ব। " সাৱধান হওক! বৰ্ত্তি বহু সংখ্যক সূচয় কৰিছে এই জনসমাগমৰ বশিষ্ঠৰ গুণৰ বিষয়ে একো কোৱা নাই যাৰ মাজত ঈশ্বৰে মৰ্থৰ মতে " বহুতক আহ্বান কৰা, কৰিছে নিৰ্দ্ধাৰিত কম " পাবা ২২:১৪। " তৰা " বোৰে পুনৰদানত নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ প্ৰতীক। ১২:৩: " আৰু যিসকলে জেৰী সকলে আৰু শৰ উজ্জ্বলতাৰ দৰে উজ্জ্বল হ'ব; আৰু যিসকলে বহুতক ধৰ্মিকতালৈ ঘূৰাই আনে তেওঁলোকে চৰিবাৰ লৈ বহুতৰা বদৰে উজ্জ্বল হ'ব। "

আদিপুস্তক ১:১৭: " আৰু ঈশ্বৰে পৃথিবীত পোহৰ দিবলৈ আৰু শৰবিস্তৃত ঠাইত সেইবোৰ স্থাপন কৰিলে, "

ইয়াত আমি এটা আধ্যাত্মিক বৰণত দেখিবলৈ পাওঁ যে ঈশ্বৰে তৰাৰ এই ভূমিকা তজোৰ দিছে: " পৃথিবীখনক আলোক্ষিত কৰিবলৈ। "

আদিপুস্তক ১:১৮: " দিন আৰু বৰ্ত্তিৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ আৰু পোহৰক আনধৰৰ পৰা পৃথক কৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে যোজা লৈ। "

এফালে " দিন আৰু পোহৰ " আৰু আনফালে " বৰ্ত্তি আৰু আনধৰ " ক একে লগে সংযোগ কৰি এই তৰা বোৰৰ আধ্যাত্মিক প্ৰতীকী ভূমিকা নিশ্চিত কৰিছে।

আদিপুস্তক ১:১৯: " আৰু সন্ধ্যা হ'ল আৰু বৰ্ত্তি পূৰ্ণ হ'ল, চতুৰ্থ দিন। "

পৃথৱীয়ে ত্ৰৈয়াসু স্কন্ধ পোহৰ আৰু তপস্বীৰ উপকৃত্যে'ব পাৰে যে তে ইয়াৰ উৎকৃষ্ট আৰু উদ্ভিদ খাদ্যৰ উৎপাদনশীল হৈছে। বৰ্ণিত হৈছে আৰু আদমকেৰ পা পৰ পিছতহে স্কন্ধ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰা হৈ উঠিব। এই কৰুণমূৰ্ত্তীক জীৱননিৰ্ভৰ কৰি আহিছে ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিশীল শক্তিৰ অলৌকিক শক্তিৰ ওপৰত। পাৰ্থৱী জীৱন এই সময়ৰ বাবে ঈশ্বৰে সংগঠিত কৰিছে যে ত্ৰৈয়াপা প্ৰপৃথৱীত সকলো অৰ্ভাশা পৰ সৈতে আঘাত কৰিব।

৫ম দিন

আদিপুস্ক ১:২০: “আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, জলবোৰত জীৱজন্তু জুৰিহওক, আৰু আকাশৰ স্তৰূপকলি হৈ চৰিবোৰে পৃথৱীৰ ওপৰে উৰি য়ওক।”

এই ৫ম দিনটোত ঈশ্বৰে “পানী”ক প্ৰকৃৰ পৰমাণুৰীতিপ্ৰণী “উৎপাদন কৰিব” শক্তি দিয়ে। ইমান ই সংখ্যক আৰু ইমান ই বাচি থাকিব। যি আধুনিক বিজ্ঞানে সকলোবোৰ গণনা কৰাত অসুবিধা পায়। সম্পূৰ্ণ আনন্দৰত অগাধৰ তলত আৰ্মি বৃন্দৰ বৃন্দৰ প্ৰতিসৰণ প্ৰণীৰ জীৱনৰ এক অজ্ঞাত ৰূপ আৱিষ্কাৰ কৰা যিবোৰ জীৱনৰ উঠে, চকুৰ্চিপিয়াইপোহৰৰ ত্ৰিভুজ আনন্দৰ সন্নিবিষ্ট। এক দৰে আকাশৰ বস্তু বস্তুত্ৰিয়ে “চৰাই”ৰ উৰণৰ এনিমিত্তনভ কৰিব। ইয়াত “ডেউকা”ৰ প্ৰকৃতি দেখে যায় যি যি পাখি থকা শাৰীৰ প্ৰণীবোৰক বহুত গতি কৰিব অনুমতি দিয়ে। এই প্ৰকৃতিটো সেই আকাশী আত্মৰ লগত সংলগ্ন হ'ব যি সকলক ইয়াৰ প্ৰকৃতি নাই বৰণত ওলোকা স্কন্ধ আৰু আকাশী ভৌতিক নিয়মৰ অধীন নহয়। আৰু পৃথৱীৰ পাখি থকা প্ৰজাতিবোৰত ঈশ্বৰে নিজৰ ওপৰত “ঈগল”ৰ প্ৰকৃতিৰ আৰোপ কৰিব যিটো সকলো প্ৰজাতিৰ চৰাই আৰু উৰন্ত প্ৰণীৰ ভিতৰত সৰ্ব্বোচ্চ উচ্চতাত ওপৰলৈ উঠিছে। “ঈগল” সাম্ৰাজ্যৰ প্ৰকৃতি হৈ পৰে, দন.৭:৪ ত ৰজা নবুখদনে চৰা আৰু প্ৰজাতি ৮:১৩ ত প্ৰথম নোবেলিয়নৰ প্ৰকৃতি: “মই চলোঁ, আৰু মই শুনিলোঁ স্কন্ধ মা জন্তুটো ঈগলটোৰ থকা শুনিলোঁ ডাঙৰমাত্ৰ বোকা, ধক্, ধক্, ধক্ পৃথৱীৰ বস্তুসকলৰ বাবে, বৰণ ত্ৰিভুজ নৰ শক্তিৰ আনমাত” এই সাম্ৰাজ্যৰ দী শাসন বস্তুসমূহ আৰম্ভৰে ত্ৰিভুজ মন “দুখ”ৰ ভৱিষ্যতী কৰিছিল যিবোৰে প্ৰজাতি ৯ আৰু ১১ ৰ শেষৰ ত্ৰিভুজ “শক্তি”ৰ প্ৰকৃতিত পৰ্শ্চমীয়া দেশৰ সন্নিবিষ্ট সকলক আঘাত কৰিব, ১৮৪৩ চনৰ পৰা, সেই তৰিখৰ পৰা যি ত্ৰিভুজ দন.৮:১৪ ৰ আদেশৰ বলবৎ হৈছিল।

"ঈগল" ৰ বহিৰেও আন" আৰু শৰচৰাই"বোৰে আৰু শীঘ্ৰে বস্তু, ভুল আৰু বোকাপন ক'ব।

আদিপুস্তক ১:২১: “ ঈশ্বৰে মহা সাগৰীয় পৰগী আৰু চলন্ত জীৱ জন্তুৰেৰে সৃষ্টি কৰিলে, যিবোৰ পানীয়েপ্ৰকৃৰ পৰমাণৱে উলিয়াই আনিছিল আৰু প্ৰত্যেকটো পাখি থকা চৰাইবোৰে নিজৰ প্ৰকাৰ অনুসৰে সৃষ্টি কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সোয়াভল।”

ঈশ্বৰে সাগৰীয় জীৱক পৰাৱৰ্তনৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰে, সেই সময়ত তেঁয়া "ডাঙৰ মাছ" বোৰে সৰু মাছবোৰক নিজৰ খাদ্য হিচাপে গঢ়ি তুলিব, এইটোৱেই হৈছে প্ৰাৰম্ভ কৰা ভাগ্য আৰু প্ৰতিটো প্ৰজাতিৰ ইহঁতৰ প্ৰচুৰতা উপযোগিতা। "পাখি থকা চৰাই" এই নীতিৰ পৰা সাৰ্বনাযায়ক বণসিঁহঁতে ওখ দক্ষ বাবে ইজনে সজিনক হত্যা কৰিব। বৰ্ণিত পাপৰ আগত কোনো সাগৰীয় জন্তু বা চৰাইয়ে আনৰ ক্ষতি নকৰে; জীৱনতে ওলোকে সকলোকে সজীৱকৰি তোলে, আৰু সিহঁতে নিখুঁত সমন্বিত সহবাস কৰে। এই কৰণেই ঈশ্বৰে পৰিস্থিতিটোকে "ভল" বুলি বৰ্ণিত কৰে। সাগৰীয় "পৰগী" আৰু "চৰাই" বোৰে পাপৰ পিছত প্ৰতিটো ভূমিকা পালন কৰিব। প্ৰজাতিটোৰ মাজতহে মাৰাত্মক যুদ্ধই তেঁয়া "সাগৰ"ক "মৃত্যুৰ" অৰ্থাৎ দৰিদ্ৰতাটো ঈশ্বৰে হাবুপুৰেহঁত সকলৰ অজুৰ অনুষ্ঠানত দিয়ে। এই উদ্দেশ্য ব্ৰহ্মৰ কৰা ভট্টটোৱে "লোহঁত সাগৰ" পাৰ হোৱাৰ স্মৃতি "সাগৰ" নাম লাভ কৰিব, দুয়োটা কথাই খ্ৰীষ্টান বপ্টিস্মৰ প্ৰকৃতি। এইদৰে, প্ৰকাশিত বাক্য ১৩:১ পদত ইয়াক "সাগৰৰ পৰা উঠি অহা জন্তু" নাম দি ঈশ্বৰে বোমান কথলিকধৰ্ম আৰু ইয়াক সম্বন্ধ কৰা ৰাজতন্ত্ৰ "মৃত" লোকেৰ মণ্ডলী হিচাপে চিনাক্ত কৰিছে যিয়ে "সাগৰ"ৰ মাছৰদৰে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰী যাক হত্যা আৰু খাই পালে। একেদৰে ঈগল, ৰাজ আৰু ৰাজীয়েপোৰ চৰাই আৰু কপোকে গ্ৰাস কৰিব, কৰণ খ্ৰীষ্টান গোঁৱৰময় প্ৰত্যাহ্বানৰ আগলৈকেহে আৰু আদমৰ পাপৰ বাবে আৰু তেওঁলোকে মানৱবংশ ধৰবহুত বাছি।

আদিপুস্তক ১:২২: “ আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, প্ৰজাতি নকৰা আৰু বৃদ্ধি হোৱা আৰু সাগৰৰ পানীৰ চৰাই আৰু পৃথিৱীত চৰাইবোৰে বৃদ্ধি কৰ। ”

ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ বংশবৃদ্ধিৰ জৰিয়তে উপলব্ধি কৰা হয়, এই প্ৰসংগত সাগৰীয় জীৱ জন্তু আৰু চৰাইৰ, বৰ্ণিত অতি সোমকালে মানুহৰো। খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাকো ইয়াৰ অনুগামী বসংখ্য বৃদ্ধি কৰিবলৈ আহ্বান কৰা হৈছে, বৰ্ণিত ইয়াত

ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ যথেষ্ট নহয়, বা বগ ঈশ্বৰে মাত্ৰ, বিনুত তেওঁ বা কোনো তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ প্ৰকৃত্তৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনা বলবৈধ নকৰে।

আদিপুস্ক ১:২৩: “আৰু সন্ধ্যা আৰুৰ্ত্তপূৰ্ব পঞ্চম দিন।”

মন কৰিবলগীয়া যে সাগৰীয় জীৱজন্তুৰ সৃষ্টি পঞ্চম দিনত হয়, এইদৰে স্ফাজ জীৱসৃষ্টিৰ পৰা পৃথক হয়, বা বগইয়াৰ আধ্যাত্মিক প্ৰকৃতি কবান্ধাটো অতিশপ্তা বুধবৃত্ত্যগী থব্ৰিটন ধৰ্ম প্ৰথম ৰূপটোৰ সৈতে তেজ ডিতিয়াই ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা বোম্বৰ কথলিক ধৰ্ম প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব, যিটো মছ পোত্তি কবিশ্বমৰ দিন, প্ৰথম দিন আৰু “সূক্ষ্ম দিন” গ্ৰহণ কৰাৰত ৰখি, পিছলৈ নাম সলনাকৰ হ'ল: দেওবৰ, অৰ্থাৎ প্ৰকৃত দিন। এই ব্যখ্যা ৫ম সহস্ৰব্দৰ সময়ত বোম্বন কথলিক ধৰ্ম আৰিষ্ট আৰু ৬ষ্ঠ সহস্ৰব্দৰ সময়ত প্ৰকৃষ্টিগত ধৰ্ম আৰিষ্টৰ দৰা নিশ্চিত কৰা হৈছে।

৬ তাৰিখ

আদিপুস্ক ১:২৪: “আৰু ঈশ্বৰে কলে, “পৃথিবীয়ে নোজি ৰপ্ৰজাৰ্ত্তিৰ অনুসাৰে জীৱজন্তু উৎপন্নকৰক: গৰু ম'হ, সবীসপ আৰু পৃথিবীৰ জন্তুৰো নজি ৰপ্ৰজাৰ্ত্তিৰ অনুসাৰে উৎপন্নকৰক;

৬ তৰ্থ: স্ফাজ জীৱসৃষ্টি হয় যিয়ে পাছলৈ সাগৰৰ পিছত “জীৱিতপ্ৰণী উৎপন্নকৰে।” নজিৰ প্ৰজাৰ অনুসাৰে গৰু ম'হ, সবীসপ আৰু পৃথিবীৰ জন্তুৰ প্ৰজাৰ্ত্তি অনুসাৰে।” ঈশ্বৰে এই সকলো জীৱবংশবৃদ্ধিৰ এক প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰে। ইহঁতে সমগ্ৰ দেশত বেয়পি পৰিবা।”

আদিপুস্ক ১:২৫: “ঈশ্বৰে পৃথিবীৰ জন্তুৰো নজি ৰপ্ৰজাৰ অনুসাৰে আৰু নজি ৰপ্ৰজাৰ অনুসাৰে পশু বৰে, আৰু পৃথিবীত লবচৰ কৰা সকলো বস্তুৰো নজি ৰপ্ৰজাৰ অনুসাৰে সৃষ্টি কৰিলে;

এই পদটোৱে আগৰ পদটোত আদেশদ্বিধা কৰিয়াক নিশ্চিত কৰে। এইবৰ মন কৰা যাক যাক পৃথিবীত উৎপন্নকৰে এই স্ফাজ প্ৰণী জীৱনসৃষ্টিকৰ্ত্তা আৰু পৰিচালক ঈশ্বৰ। সাগৰৰ প্ৰণী বোম্বৰ দৰেই স্ফাজ প্ৰণী বোম্বো মাহুৰ পা পৰ সময়লৈ কমলি প্ৰতিৰ জীয়াই থকাৰি। ঈশ্বৰে এই প্ৰণী সৃষ্টিক “ভল” বুলি বৰিচনা কৰে য'ত প্ৰকৃতিৰ ভূমিকা সৃষ্টি কৰা হয় আৰু তেওঁ পা পৰপ্ৰকৃষ্টিৰ পিছত সেইবোৰক তেওঁৰ ভৱিষ্যৎদৰ্শী মূলক বৰ্ত্তত ব্যৱহাৰ কৰিবা। সবীসপৰ ভিতৰত “সাপ”ই চয়তন বোম্বহাৰ কৰা পাপক উচটন দিয়া মাধ্যম হিচাপে মূল ভূমিকা পালন

কৰিবা। পা পৰ পিছত পৃথৱীৰ জন্মৰ ক্ষেত্ৰে ইটোৱে সঠিক প্ৰমাণৰ বিপৰীতে প্ৰমাণৰ ধ্বংস কৰিবা। আৰু এই আক্ৰমণাত্মকতাই, প্ৰমাণ শক্তি বাক্য ১৩:১১ পদত, "পৃথৱীৰ পৰা ওপৰলৈ অহা জন্ম" নামটোৰ ন্যয্যত প্ৰমাণ কৰিবৰ্থীয়ে ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে পৰিকল্পনা কৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকৃত প্ৰত্যয়বৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা ন্যয্যত প্ৰমাণ কৰা এডভেণ্টুৰিষ্ট বিশ্বাসৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ প্ৰমাণত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অভিশপ্তহোৱা শেষমৰ্যাদাত প্ৰকৃষ্টিগত ধ্বংস নিক্ষেপণ কৰা ১৮৪৩ চনৰ পৰা বহুলোকৰ সংখ্যা।

আদিপুস্তক ১:২৬: "আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, আহক আমি আমাৰ প্ৰকৃতিৰ মূৰ্ত্তি আমি প্ৰকৃতিৰ মূৰ্ত্তি মানুহসৃষ্টি কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকে সাগৰৰ মাছ আৰু শৰতৰ ইব ওপৰত, গৰু ম'হৰ ওপৰত, আৰু সমগ্ৰ পৃথৱীৰ ওপৰত, আৰু পৃথৱীত লৰচৰ কৰা প্ৰকৃতিৰ জন্ম ওপৰত আধিপত্য থকা।"

আহক আমি বনাওঁ "বুলি ক'ল ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টিশীল কামৰ সৈতে তেওঁৰ কক্ষ সাব্যস্ত হোৱা আৰু তেওঁক উৎসাহেৰে আগুৰি থকা বিশ্বাসী স্ৰষ্টাৰ জগতখনক সংযুক্ত কৰে। পৃথকী কৰণৰ বিষয়বস্তুৰ অধীনত, ইয়াত, ঊষ্ম দিনত গোট কৰা স্ফলজ প্ৰণী সৃষ্টি আৰু মানুহৰ যিটো এই পদ ২৬ত উদগনি দিয়া হৈছে, ঈশ্বৰৰ নামৰ সংখ্যা, অক্ষাংশৰ বিন্দু হ'ব আৰু যোগ কৰি পোৱা সংখ্যা "Yod = 10 +, He = 5 +, Wav = 6 +, He = 5 = 26"; তেওঁৰ লিপি বিন্দুৰ নাম "YaHWéH" ৰচনা কৰা আখৰ। এই পছন্দটো আৰু অধিক ন্যয্য কৰণ, "ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃতিৰ মূৰ্ত্তি নক্ষিত", "মানুহ" আদম তেওঁক খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকৃতিৰ মূৰ্ত্তি হিচাপে স্ফলজ সৃষ্টিত প্ৰকৃতিৰ কীৰ্ত্তিৰ প্ৰকৃতিৰ নিৰ্ধাৰিত কৰিবলৈ আহে। ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক দিশটো দিয়া, সেয়া হ'ল ভল আৰু ব্যোৰ মাজত বিচৰ কৰা বক্ষাত যি তেওঁক দয়াবদ্ধ কৰি তুলিবা। জীৱ-জন্মৰ সৈতে একে দিনা ইসৃষ্টি হোৱা "মানুহ" নিজৰ "উপমা" ৰ বহুনি লাভ কৰিব: ঈশ্বৰ বা জন্ম, অক্ষাংশ "জন্ম"। এতিয়া, নিজৰ "এটা জন্ম," "সাপ" ৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত হ'বলৈ দিয়াৰ দ্বাৰা হে হৰা আৰু আদম নেজ ক'ল ঈশ্বৰৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰি নিজৰ "সূদৰ্শ" হেৰুৱাব। মানুহক "পৃথৱীত থোজা কাঠি যিহোৱা সৰীসৃপৰ ওপৰত" আধিপত্য দি ঈশ্বৰে মানুহক "সাপ"ক আধিপত্যৰ স্তৰ কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনাইছে আৰু সেয়েহে নেজ ক'লে তেওঁৰ দ্বাৰা শিকি বুলি নৈদিলৈ। মানৱতৰ বাবে হয়, হৰাক আদমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন আৰু পৃথক কৰা হ'ব যাতে ইয়াত ইক প্ৰমাণিত কৰা হ'ব আৰু অবাধ্যতাৰ পাপৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত কৰা হ'ব।

ঈশ্বৰে মানুহৰওপৰত তেওঁৰসকলোপাৰ্শ্বৰি সৃষ্টিক ততথকা আৰুসাগৰত পৃথৱীতআৰুআৰু শতউৎপন্নকৰ জীৱনৰসৈতেঅৰ্পা কৰিছে।

আদিপুস্ক ১:২৭: “ এইদৰে ঈশ্বৰে মানুহক নিজৰপৰ্বমূৰ্ত্তি সৃষ্টি কৰিলে, ঈশ্বৰৰ পৰ্বমূৰ্ত্তি তততে ওঁকসৃষ্টি কৰিলে, পুৰুষআৰুনাৰীকসৃষ্টি কৰিলে।”

৬ষ্ঠ দিনটো আনবোৰৰ দৰেই ২৪ ঘন্টা আৰুএনে লগে যেনেইয়াত পুৰুষআৰু নাৰীৰ সৃষ্টিবোৰক গোট খোৱা হৈছে তেওঁলোকৰ সৃষ্টি সাৰাংশৰ শব্দক উদ্দেশ্যৰে। সঁচাকৈয়ে,আদিপুস্ক ২ য়েমানুহৰএই সৃষ্টিক গ্ৰহণ কৰিছে,বহুতো কাৰুণ্য উন্মোচন কৰি যিবোৰ সম্ভৱতঃ কেইবাদিনোত সম্পন্ন হৈছিল। এই অধ্যায় ১ ৰ কাৰ্হীনীটোৱে এইদৰে এটা নীতিগতচৰিত্ৰ গ্ৰহণ কৰে যিয়ে ঈশ্বৰে সপ্তাহৰ প্ৰথম ছয়দিনতদিবৰ্চিৰ প্ৰকৃতিৰী মূলক্ষণেধসমূহ উন্মোচন কৰে।

এই সপ্তাহটো আৰু অধিক প্ৰকৃতিৰী কাৰণ ইয়াত ঈশ্বৰৰ পৰ্বত্বগৰ পৰিকল্পনাক চিত্ৰিত কৰিছে। "মানুহ" খ্ৰীষ্টক প্ৰকৃতি আৰুভৱিষ্ণুৰী কৰে, আৰু "নাৰীয়ে" তেওঁৰ পৰা উত্থাপিত হ'বলগীয়া "নিৰ্দ্ধাৰিত মণ্ডলী"ক প্ৰকৃতি কৰি কৰে। তদুপৰি পাপৰ আগতে বসন্ত সময়ৰ কোনো গুৰুত্বনাই কাৰণ সিদ্ধান্তৰ অৱস্থাত সময়গণনা কৰা নহয়, আৰু "৬,০০০ বছৰ"ৰ উল্লেখগণনা আৰম্ভ হ'ব প্ৰথম মানৱপাপৰদৰা চিহ্নিত প্ৰথম বসন্ত পৰা। নিখুঁত নিয়মিতভাৱে ১২ ঘণ্টাৰ ৰাতি আৰু ১২ ঘণ্টাৰ দিনবোৰে ইটোৱে সিটোকে অবিৰতভাৱে অনুসৰণ কৰে। এই পদত ঈশ্বৰে নিজৰপৰ্বমূৰ্ত্তি অনুকূলসৃষ্টি কৰা মানুহৰসাদৃশ্য ওপৰত গুৰুত্বআৰোপ কৰিছে। আদমদুৰ্দ্ধা নহয় তেওঁশক্ৰিৰে ভৰা, আৰুতেওঁক চয়তনৰপক্ষাভোনক প্ৰত্ৰিহতকৰিবপৰাকৈ সৃষ্টি কৰিছিল।

আদিপুস্ক ১:২৮: “ আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ক'লে, “বংশবৃদ্ধি কৰ, আৰুপৃথৱীখনকপুনৰপূৰ্ণ কৰ আৰু ইয়াক বশ কৰ;

বৰ্ত্তটো ঈশ্বৰে সকলোমানৱজাতিকসম্বধান কৰিছে,যাৰ আদমআৰ্হ আদমআৰুহৰা। জীৱজন্তুৰ দৰে ইহঁতকোপাছলৈধন্য আৰুমানুহকবৃদ্ধিৰ বাবে সন্তান জন্ম দিবলৈ উৎসাহিতকৰা হয়। মানুহে ঈশ্বৰৰ পৰা প্ৰাণী জীৱৰওপৰত আৰ্হপত্ৰলাভ কৰে, অৰ্থাৎ তেওঁ নিজকেসেইবোৰ আৰ্হপত্ৰহ'বলৈ দিব নালাগে, আৱেগিকতআৰুআৱেগিকদুৰ্দ্ধাতৰ বাবে। তেওঁতেওঁলোকৰ ব্ৰত কৰিব নালাগে বৰ্নুত তেওঁলোকৰলগত মিল প্ৰতিৰে জীয়াইথকাবলগে। এইটোপাপৰঅভিশাপৰ আগৰপ্ৰসংগত।

আদিপুস্জ ১:২৯: “আৰু ঈশ্বৰে ক’লে, চোৱা, মই তোমা লোকেক সমগ্ৰ পৃথিৱীত থকা সকলো বনোমৈধ দিছোঁ, যিবোৰ বীজ উৎপাদনৰ গছৰ ফল হয়, সেইবোৰ তোমা লোকেৰ বাবে খাদ্য হ’ব।”

তেওঁৰ উদ্ভিদ সৃষ্টি ঈশ্বৰে পৰ্বটো প্ৰজাতিৰ উদ্ভিদ, ফলমূলৰ গছ, শস্য বনোমৈধ আৰু শাপা চলিব বীজৰ সংখ্য গুনকৰি তেওঁৰ সকলোমুগ্ধ আৰু উদাত্ত প্ৰকাশ কৰে। ঈশ্বৰে মানুহক নিখুঁত খাদ্য আৰু আগভায়ায় সমগ্ৰ জীৱ আৰু মানুহৰ আত্মৰ অনুকূলভাৱে শাৰীৰিক আৰু মানসিক স্বাস্থ্য প্ৰসাৰ ঘটায়, আৰ্জি ও আদমৰ সময়ৰ দৰে। এই বিষয়টো ঈশ্বৰে ১৮৪৩ চনৰ পৰাই তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত সকলৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় হিচাপে উপস্থাপন কৰি আহিছে আৰু আমাৰ শেষ দিনত ই আৰু অধিক গুৰুত্ব লাভ কৰিছে যেনে খাদ্য জীৱনক প্ৰভাৱ পৰিবৰ্ত্তন ধ্বংস কৰা বসায়নৰ জন্ম, সাৰ, বীটনা শকাদিৰ বৰ্ণন।

আদিপুস্জ ১:৩০: “আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেক জন্তু, আৰু শচৰাই, আৰু পৃথিৱীত লুপ্তিয়াই ফুৰা সকলো য’ত প্ৰাণ আছে, মই সকলো সোঁত জীৱনোমৈধ দিছোঁ।

এই পদটোৱে এই সুসমজীৱনৰ সম্ভাৱনাক ন্যায় প্ৰদান কৰা চৰ্চাটো উপস্থাপন কৰিছে। সকলো জীৱই নিৰামিষভোজী, গৰ্ভক, ইহঁতৰ ইজনে সজিনক ক্ষতি কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। পাপৰ পিছত জীৱজন্তুৱে বাৰ্ছা গসময়ত খাদ্যৰ বাবে ইজনে সজিনক আক্ৰমণ কৰিব, আৰু তেতিয়া মৃত্যুৱে তেওঁলোকে সকলোকে কোনোমতে নহয় কোনোমতে ধৰণে আঘাত কৰিব।

আদিপুস্জ ১:৩১: “ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টি সকলো দেখিলে, আৰু দেখিলে সেয়া অতি ভাল আছিল আৰু সন্ধ্যা হ’ল আৰু বৰ্ত্তি পূৰ্ণ হ’ল, ষষ্ঠ দিন।”

দিনৰ শেষত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টি সন্মুখত হয় যিটো পৃথিৱীত মানুহৰ উপস্থিতিৰ লগে লগে এইবোৰ “অতি ভাল” বুলি বিবেচনা হয়, আনহাতে মৰ্শনৰ শেষত ই বোলা “ভাল” আছিল।

সপ্তাহৰ প্ৰথম ৬ দিনক ৭ তৰিখৰ পৰা পৃথক কৰাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য আদিপুস্জৰ এই ১ অধ্যায়ত তেওঁলোকে গোট খোৱাৰ দৰা প্ৰদৰ্শিত হৈছে। এইদৰে তেওঁ নিজৰ ঐশ্বৰিক বিধানৰ ৪খ আজ্ঞা গঠন প্ৰস্তুত কৰে, যিটো তেওঁ তেওঁলোকৰ সময়ত মিচৰৰ দাস্তৰ পৰা মুক্ত হোৱা ইব্ৰীসকলৰ আগত উপস্থাপন কৰিব। আদমৰ পিছৰে পৰা মানুহে ৭ দিনৰ ভিতৰত ৬ দিন, পৰ্ব সপ্তাহত, নিজৰ পাৰ্শ্বীয় বৃত্তি পৰ্ব লক্ষ্য ৰখিছে। আদমৰ বাবে কথিবোৰ ভাৱ আৰম্ভ

হৈছিল বিনুত তেওঁৰ পৰা সৃষ্টি হোৱাৰ পিছত ঈশ্বৰে দিয়া তেওঁৰ " সহায়ক " মহিলা গৰাকী যি পাৰ্ৱৰ্তী সৃষ্টিলৈ পাপ আনিবৰ দৰে আদিপুস্কৰ ৩ যোপেক্ষা কৰিবা। পত্নীৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমৰ বাবে আদম পাছলৈ নিষিদ্ধ ফল খাব আৰু সমগ্ৰ দমপত্নী হালৈ নিজৰ পাপৰ অভিশাপ বৰ্ষাৰ আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱা দেখে পাবা এই কক্ষ আদমকৈষ্টক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যিহেতু তেওঁৰ প্ৰিয় নিকৰ্চতি মণ্ডলীৰ দোষৰ ভাগ ল'বলৈ আৰু তেওঁৰ ঐহিক পৰিশোধ কৰিবলৈ আহিবা গলগথে প্ৰকৃত তলত কৰু চতত তেওঁৰ মৃত্যুৰে কৰা পাপৰ মুক্ত হ'ব আৰু পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়ী হৈ যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ মনোমীত সকলক তেওঁৰ নিখুঁত ন্যায়ৰ পৰা উপকৃত হ'বলৈ দিয়াৰ অধিকাৰ লাভ কৰিবা। এইদৰে তেওঁ আদম আৰু হৱাৰ পৰা হোৱা ইযোৱা অনন্ত জীৱন তেওঁলোকক আগবঢ়াব পাৰে। নিকৰ্চতি সকলে একে সময়তে একে লগে এই অনন্ত জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিব ৭ম সহস্ৰাব্দ আৰম্ভতি, তেতিয়াই বিশ্বমৰাৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ভূমিকা পূৰ্ণ হ'ব। এইদৰে আপুনি বুজিব পাৰিব যে ৭ম দৰ্শনৰ বাকী অংশৰ এই বিষয়বস্তুত ক'য় আদিপুস্কৰ ২ অধ্যায়ত উপস্থাপন কৰা হৈছে, ১ অধ্যায়ত একে লগগোট থোৱা প্ৰথম ৬ দিনৰ পৰা পৃথক।

আদিপুস্কৰ ২

সপ্তম দিন

আদিপুস্কৰ ২:১: “ এইদৰে আকাশ আৰু পৃথিৱী আৰু ইয়াৰ সকলো সৈন্য সমাপ্ত হ'ল। ”

সপ্তম " ৰ পৰা পৃথক ৰাণ পৃথিৱী আৰু আকাশত ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ কাৰ্য্য শেষ হ'বলৈ গৈ আছে। প্ৰথম সপ্তাহত সৃষ্টি হোৱা জীৱনৰ ভাৰ্টিস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত এই কথা সত্য আছিল বিনুত ইয়াতকৈ ওবেছি ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ৭,০০০ বছৰৰ বাবে। প্ৰথম ছয় দিনে ঘোষণা কৰা যে ঈশ্বৰে ৬,০০০ বছৰ ধৰি চয়তনৰ শৰিৰ আৰু তেওঁৰ ধ্বংসাত্মক কক্ষ সন্মুখী নহৈ প্ৰকৃতিত তৰা মকৰিবা তেওঁৰ কাৰ্য্য হ'ব তেওঁৰ নিকৰ্চতি লোক সকলক সকলো মানুহৰ মাজৰ পৰা নিকৰ্চন কৰিবলৈ নিজৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰা। তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ প্ৰথমৰ বিভিন্ন প্ৰমাণ দিব আৰু তেওঁৰ সকলো দৰ্শিত আৰু সকলো ক্ষেত্ৰত তেওঁক ভলপোৱা আৰু অনুমোদন জনোৱা সকলক ধৰি ৰাখিবা। ৰাণ ঘণ্টিকাল এই কাৰ্য্য নকৰে তেওঁলোকে চয়তনৰ অভিশপ্ত শৰিৰিত যোগদান কৰিবা। উল্লেখিত " সোণৰ হৰিণী " যো " পৃথিৱী " আৰু "

আব্দ শ" ত য'ত " আব্দ শবতৰ " ইহঁতৰ পক্ষী ক হঁচিপে ইজনে সজিবৰ বৈধিত
আবু যুদ্ধ কৰিব দুটা শিৰিৰ জী বন্ত শক্তিক নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰে। আবু নিৰ্দ্ধাৰণ এই
যুঁজ খন ৬০০০ বছৰলৈ কঢ়িলা।

আদিপুস্তক ২:২: “ আবু সপ্তা দিনা ঈশ্বৰে নিজ বকৰ কাম সমাপ্ত কৰিলে
আবু সপ্তা দিনত তেওঁকৰ সকলোৰে মৰপৰ বিশ্বম ল'লে.”

পাৰ্শ্ব ইতিহাস সৰ্পক্ষম সপ্তাহৰ শেষত ঈশ্বৰৰ বিশ্বমে এটা প্ৰথম শিষ্ণ
দিয়ে: আদম আবু হৰ ই এতিয়াও পা পকৰ নাই; যিয়ে ঈশ্বৰে প্ৰকৃত বিশ্বম অনুভৱ
কৰাৰ সম্ভৱনাৰ ব্যথ্য কৰে। ঈশ্বৰৰ বিশ্বম সয়েহেতে ওঁৰ সৃষ্টিৰ মাজত পা পৰ
অনুপস্থিতিৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হয়।

সপ্তা দিন " ৰ ভৱিষ্যৎগী মূলক দিশটোত লুকাই আছে যিটো ঈশ্বৰে
প্ৰথম কৰা মহান পৰিত্ৰাণ প্ৰকল্প " সপ্তা " সহস্বব্দৰ প্ৰতিচ্ছবি ।

হাজাৰ বছৰ " বুলা কৰে " সপ্তা " সহস্বব্দত প্ৰকাশে নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ
নিৰ্দ্ধাৰণ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ চিহ্নিত কৰি। আবু ঈশ্বৰ আবু তেওঁৰ মনোনীত সকলৰ
বাবে, জীৱিতৰ পুনৰুত্থান হোৱা, বিনুত সকলোৰে মহিমা মণ্ডিত হোৱাৰ বাবে, বাকী
পোৱা বাকী খনি তেওঁৰ সকলো শত্ৰুৰ ওপৰত যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ জয়ৰ ফল
হ'ব। হিব্ৰু পাঠত " বিশ্বম লোৱা " ক্ৰিয়াটো " বিশ্বমবাৰ " শব্দটোৰ সৈতে
এক টমূলৰপৰা "শব্দত "।

আদিপুস্তক ২:৩: “ আবু ঈশ্বৰে সপ্তা দিনটোৰে আশীৰ্বাদ কৰি পৰিত্ৰ
কৰিলে, বৈয়নোত ওঁসৃষ্টি কৰা আবু সৃষ্টি কৰা সকলোকৰ পৰা তেওঁৰ বিশ্বম
লৈছিল.”

বিশ্বমবাৰ শব্দটোৰ উল্লেখ নাই, বিনুত ইয়াৰ প্ৰতিমূৰ্তি ইতিমধ্যে " **সপ্তা দিনৰ** " পৰিত্ৰাণৰণত পোৱা গৈছে। গতিকে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা এই
পৰিত্ৰাণৰণৰ কাৰণ বুজিব। ইয়াত সেই মুহূৰ্তটোৰ ভৱিষ্যৎগী কৰা হৈছে যে তেতিয়া
যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ বলিদানে ইয়াৰ চূড়ান্ত পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব: তেওঁৰ সকলো
মনোনীত লোকৰ দ্বাৰা আগুৱাইবৰ সুখ যদি সকলো নিজ বসময়ত শ্বৰীদ, দুখ-কষ্ট,
বঞ্ছা, বহুভাগসময়ত, আনৰ মৃত্যুৰ কষ্টতো নিজ বনিষ্ঠৰ সন্মুখ দিছে।
আবু " **সপ্তা** " **সহস্বব্দ** আৰম্ভণিতে তেওঁলোক সকলোৰে জীয়াই থকাৰ বাবে আবু
মৃত্যুৰ ভয় আবু নাথকাৰ ঈশ্বৰ আবু তেওঁৰ বিশ্বাসী শিৰিৰ বাবে আৰম্ভিয়াতকৈ ও
ডাঙৰ " **বিশ্বম** " ৰ কাৰণ কল্পনা কৰিব পাৰোনে? ঈশ্বৰে আবু তেওঁক
অলপোৱা সকলক দুখভোগ কৰা দেখা নাপায় তেওঁ আবু তেওঁলোকৰ দুখ-কষ্ট

অংশীদাৰ হ'ব না লাগিব এই " বিশ্বম "টোৱেই তেওঁ আমাৰ চৰিবন্তা সপ্তাহৰে পৰ্য্যটনো " সপ্তম দিনৰ বিশ্বমবাৰ " উদযাপন কৰা তেওঁৰ চূড়ান্ত বিজয়ৰ এই ফল যীচু খৃষ্টই পাপ আৰু মৃত্যুৰ ওপৰত জয়লাভ কৰি লাভ কৰা হ'ব। তেওঁৰ মাজত পৃথকীকৃত আৰু আনমানুহৰ মাজত তেওঁ এনে এটা ধৰ্ম সম্বন্ধ কৰিলে যিটো বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰা বৈ যি তেওঁ নিজৰ মনোমীত লোকসকলক সৃষ্টি কৰিবলৈ মৃত্যু নিজৰ ওপৰত লৈছিল আৰু আদমৰ পৰাই বিশ্বমবাৰে মানৱজাতিৰ ঘোষণা কৰিছিল যে তেওঁ পাপক জয় কৰি তেওঁৰ ধৰ্মকিত আৰু অন্তৰ্জীৱনসহ ই সকলক আগবঢ়াই নিব যিসকলে তেওঁক ভালাপায় আৰু তেওঁক বিশ্বাসযোগ্য বুলি সৱাকৰে; প্ৰকাশ শিত বাক্য ৬:২ পদত ঘোষণা আৰু নিশ্চিত কৰা এটা কথা: " মই চলোঁ, আৰু চোঁ, এটা বগা ঘোঁৰা। আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহি থকা জনৰখন আছিল আৰু তেওঁক মুকুট দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁ জয়ী আৰু জয় কৰিবলৈ ওলাই গ'ল। "

সপ্তম সহস্ৰব্দত প্ৰকাশে নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ ঈশ্বৰৰ অনন্ত জ্ঞানত প্ৰকাশৰ চৰ্চন স্ক্ৰুপ, যাব ববে এই ঐশ্বৰিক আখ্যানত সপ্তম দিনটো " সন্ধ্যা আছিল বৰ্তীপুৱা আছিল সেইটোৱেই আছিল দিন " এই অভিব্যক্তিৰ দ্বাৰা বন্ধ কৰা হোৱা নাই। যিহেতু দিয়া তেওঁৰ এপ'কলিপছত খৃষ্টই এই সপ্তম সহস্ৰব্দটোক উদগনি দিব আৰু তেওঁ প্ৰকাশ কৰিব যে ইও প্ৰকাশ শিত বাক্য ২০:২-৪ অনুসৰি " হাজাৰ বছৰ "ৰে গঠিত হ'ব, ইয়াৰ আগৰ প্ৰথম ছটা বছৰৰ দৰে। " ই হ'ব স্ক্ৰুপ বচিবৰ সময় য'ত নীৰ্দ্ধাৰিত সকলে অভিশপ্ত শৰীৰৰ মৃতসকলৰ বচিব কৰিব লাগিব। পাপৰ স্মৃতি সেয়েহে পৰ্য্যটনো সপ্তাহৰ শেষৰ ফালত ভৱিষ্যতবাণী কৰা মহান বিশ্বমবাৰৰ এই শেষ " হাজাৰ বছৰ " ত বজা হ'ব। " শেষৰ বচিবইহা পাপৰ চৰ্চনাত অন্ত পেলোৱা সমাজ কৰি তুলিব যাতিয়া সপ্তম সহস্ৰব্দৰ শেষত সকলোপৰিত লোকক " দ্বিতীয় মৃত্যুৰ জুই বহু "ত ধ্বংস কৰা হ'ব।

ঈশ্বৰে তেওঁৰ পাৰ্থক্য সৃষ্টিৰ বিষয় লুপ্ত দিয়া

সতৰ্কতা : বচি থকা পৰিচালিত লোকসকলে আদিপুস্তক ২ ৰ এই অংশটোক দ্বিতীয় সাব্যস্ত হিচাপে উপস্থাপন কৰি সন্দেহৰ বীজ সঁচিছে যিটো আদিপুস্তক ১ ৰ বৰিবৰীৰ বৰিধেতি কৰিব। এই লোকসকলে ঈশ্বৰে ব্যৱহাৰ কৰা আখ্যান পদ্ধতি বুজি পোৱা নাই। আদিপুস্তক ১ পদত তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিৰ প্ৰথম ছয় দিনৰ সম্পূৰ্ণ উপস্থাপন কৰিছে। তৰ পাছত আদিপুস্তক ২:৪ পদৰ পৰা তেওঁ

আদপুস্‌জ ১ ত ব্‌যথ্য নকৰা বঁছুমান বঁযিবৰ ওপৰত অত্ৰিৰ্কিত বঁৰিবণ দিবলৈ উভত আহে।

আদপুস্‌জ ২:৪: “ আৰু শ আৰু পৃথিবী সৃষ্ট হোৱাৰ সময়ত এইবোৰেই আছিল। ”

এই অত্ৰিৰ্কিত ব্‌যথ্যবোৰ একে বাৰে প্ৰকাশ্য নীয়াৰ বণ পা পৰ বঁযিবসুজ্ঞাে নজি সৰ ব্‌যথ্য লাভ কৰিব লাগিবা আৰু আমাৰ দিখৈ বদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ পাৰ্শ্ব আৰু সৰ্ব্বপীয়া কৃত্তিক যি ৰূপ দিছে, সেই ৰূপত এই পা পৰ বঁযিবসুত সৰ্ব্বপীয়া । সা তদনীয়া সপ্তহটোৰ নৰিমাণ নজি ইবহুতনো বহুসময় বাহক যিবোৰে কৰিলে সময়ে খ্ৰীষ্ট নৰিমাণিত সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবা।

আদপুস্‌জ ২:৫: “ যিহোৱা ঈশ্বৰে যোৱা পৃথিবী আৰু আৰু শ সৃষ্ট কৰিছিল তেওঁ যোও পৃথিবীত পথৰ কেনো জোপোহো নাছিল আৰু পথৰত কেনো বনোমৈধ গজা লিখোহো নাছিল কয়নো যিহোৱা ঈশ্বৰে পৃথিবীত বৰুণ দিয়া নাছিল আৰু মাটীতে কৰিবলৈ কেনো মানুহ নাছিল। ”

যা ত্ৰপুস্‌জ ৩:১৪-১৫ অনুসৰি মৰ্চিৰ অনুৰোধত ঈশ্বৰে নজি কোনো মকৰণ কৰা " YaHweh " নামৰ আৰিৰ্জটোমৈ মন কৰক। মৰ্চিয়ে এই প্ৰকাশক ঈশ্বৰ নৰিদ্দশত লিখিছিল যাক তেওঁ " YaHweh " বুলি কয়। ইয়াত ঈশ্বৰ প্ৰকাশ ইয়াৰ ঐতিহাসিক উল্লেখ মিচৰৰ পৰা পলায়ন আৰু ইসৰায়েল জাতিৰ সৃষ্টিৰ পৰা লৈছে।

এই আপা তদৃষ্টি যুক্তসংগত বঁৰিবণৰ আৰত ভৰি ফৰণী কৰা ধৰণ বোৰে নৰিত হৈ আছে। ঈশ্বৰে উদ্ভিদ জীৱন বৰ্দ্ধৰ কথা কৈছে, " পথৰত জোপোহো আৰু বনোমৈধ ", যাবলগত তেওঁ " বৰুণ " আৰু " মানুহ "ৰ উপস্থিতি যোগ কৰিছে যিয়ে " মাটীৰ খেত্ৰ কৰিব "। ১৬৫৬ চনত আদমৰ পা পৰা ছিত আদপুস্‌জ ৭:১১ পদত " জলপ্ৰাণ " ৰ " বৰুণ " ই উদ্ভিদৰ জীৱন " পথৰত থকা জোপোহো আৰু বনোমৈধ ", লগত " মানুহ " আৰু তেওঁৰ " শস্য " ধ্বংস কৰিব বণ পা পৰতী ব্ৰহ্ম বৰ্দ্ধ পা বা।

আদপুস্‌জ ২:৬: “ কনুত পৃথিবীৰ পৰা কঁৱলী ওলাল আৰু গটেই মাটীত পানী দিলে। ”

যিকেনো এটা ধ্বংস কৰাৰ আগত, বা পা পৰ আগত, ঈশ্বৰে পৃথিবীখনক "গটেই মুখত কঁৱলী ছটিয়াই দিয়ে। " ক্ৰিয়াটো কেনে মল আৰু ফলপ্ৰসূ, আৰু পা পহীনা

গোঁৱৰময় আৰু নিখুঁতভাৱে বৰে শিশু দধজী বনৰ বাবে উপযুক্ত। পা পৰপৰি ছিত্ৰস্বৰূপে নিজৰ
অভিশাপৰ ক্ষতি হ'ল। পৰৱৰ্তীকালত প্ৰমুখ আৰু প্ৰকাণ্ড বৰষুণ প্ৰবৰণ কৰিব।

মানুহগঠন

আদিপুস্ক ২:৭: “আৰু যিহোৱা ঈশ্বৰে মাটীৰ ধূলিৰে মানুহক গঠন কৰিলে,
আৰু তেওঁৰ না কৰুটি তজী বনৰ উশাহৰ দৰে, আৰু মানুহজীৱিতিস্ত হ'ল।”

মানুহৰ সৃষ্টি এক নতুনৰূপে ছবিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ়লৈ উঠিছে: সেয়েহে ইটো
“প্ৰথম ধূলি,” যিৰ এটা অংশ গ্ৰহণ কৰি ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি নিৰ্মিত জীৱনগঠন
কৰা হয়। এই প্ৰক্ৰিয়া ঈশ্বৰে প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ মূলৰ নিৰ্মাণত লক্ষ্যসকলক লক্ষ্য কৰাৰ
আৰু শেষত নিৰ্মাণ কৰাৰ তেওঁৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰাৰ তেওঁৰ চৰিত্ৰ কৰি
তুলিব।

ঈশ্বৰে যি তৈয়াৰ কৰে তেওঁৰ সৃষ্টি কৰে তেওঁৰ মানুহ তেওঁৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ বিশেষ
মনোযোগৰ বস্তু। মন কৰিব যে তেওঁ “প্ৰথম ধূলি”ৰ পৰা তেওঁক “গঠন” কৰে
আৰু এই একক উৎপত্তিতে তেওঁৰ পাপ তেওঁৰ মৃত্যু আৰু তেওঁৰ “ধূলি”ৰ অৱস্থালৈ
ঘূৰি অহাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। এই ঐশ্বৰিক প্ৰক্ৰিয়া “মাটীৰ পাত্ৰ” গঢ় দিয়া “
মৃৎশিল্পী”ৰ সৈতে তুলনা কৰিব পাৰি; এটা প্ৰতিমূৰ্ত্তি যিটো ঈশ্বৰে যিৰ মিতা দৰি
কৰিব। ১৮:৬ আৰু ১৯:২১ . তদুপৰি “মানুহৰ” জীৱন নিৰ্মাণ কৰিব তেওঁৰ
উশাহৰ ওপৰত যিটো ঈশ্বৰে তেওঁৰ “না কৰুটি”ত উশাহ লয়। সেয়েহে সৈচমুই
ই পালমোৰী “উশাহ” আৰু বহুত ভাৱ আত্মৰ উশাহ লয়। এই সকলোমতে
সৰ্বশেষ প্ৰকাশ কৰি আমাক সঁচাৰাই দিয়া হৈছে যে মানুহৰ জীৱনৰ মানৱত্ব গুৰু
ইয়াৰ দীঘলীয়া হোৱাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। ই এক স্থায়ী
অলৌকিকত্বৰ ফল হৈছে ইথাৰ। প্ৰতিটো জীৱনৰ বৰ ঈশ্বৰত আৰু বৰ তেওঁৰ
মাজত হোৱা যায়। তেওঁৰ ঐশ্বৰিক ইচ্ছাৰ দৰেই “মানুহ হ'ল/” a living being
.” যদি কোনো ভাৱ বা বোমা মানুহৰ জীৱন দীঘলীয়া হয়, তেন্তে সেয়ে বৰ ঈশ্বৰে
অনুমতি দিয়াৰ বাবেই। আৰু যি তৈয়াৰ কৰে তেওঁক আঘাত কৰে, তেওঁৰ তেওঁৰ
সিদ্ধান্তই বিতৰ্কিত হয়।

পা পৰ আগতে আদমক সিদ্ধ আৰু নিৰ্দয় কৰি সৃষ্টি কৰা হৈছিল তেওঁ
শক্তিশালী সজীৱিত্ব কৰিছিল আৰু অন্তত জীৱনত প্ৰকাশ কৰিছিল অনন্তবস্তুৰ
আগুৰি। বৰ তেওঁৰ সৃষ্টিৰূপে হৈছে তেওঁৰ ভাৱনাকৃত গ্ৰন্থ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে।

আদিপুস্ক ২:৮: “তেতিয়া যিহোৱা ঈশ্বৰে এদিনত পূবদিশত এখন বগিচা
ৰোপণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ গঢ়ি তোলা মানুহজনক তাৰ থলি।”

বগচি হৈছে মানুহৰ বাবে আদৰ্শ স্থানৰ প্ৰতীচ্ছা, য'ত নিজৰ সকলো পুষ্টিৰ আৰু মনোমোহৰ দৃশ্যত উপাদানৰ চিৰি পায় মহৎ ফল যিবোৰ মন নহয় আৰু ক'র্তিয়াওহে বুঝিব নোৱাৰে। সুগন্ধৰ সুগন্ধ অসীম লৈকে বহু গা বৰিত আগবঢ়ায়। এই খাদ্য তেওঁৰ জীৱনটো গঢ়ি তুলিব নোৱাৰে, যিটো পাপৰ আগত খাদ্য ওপৰত নিৰ্ভৰশীল নহয়। খাদ্য সেয়েহে মানুহে নিজৰ একমাত্ৰ আনন্দৰ বাবেই সোৱন কৰে। "ঈশ্বৰে বগচিৰে পৰা কৰিলে" এই নিখুঁতত ইতিওঁৰ জীৱন প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰথমৰ সাক্ষ্য দিয়ে। মানুহক এই আচৰিত ঐশ্বৰ্য্য আগবঢ়াবলৈ তেওঁ মাৰ্কি হৈ পৰে।

এদন শব্দ অৰ্থ হৈছে "আনন্দৰ বগচি," আৰু ইস্যলেক ক'ন্ট্ৰী উল্লখযোগ্য বিন্দু হিচাপে লৈ ঈশ্বৰে এই এদনক ইস্যলেক পূৰ্বদৰ্শিত স্থাপন কৰিছে। তেওঁৰ "আনন্দৰ বাবে মানুহক এই আনন্দৰ বগচিখনত তেওঁৰ সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে স্থাপন কৰে।

আদিপুস্তক ২:৯: "যিহোৱা আৰু মাৰ্চিৰ পৰা ঈশ্বৰে দৃষ্টিৰ আৰু খাদ্যৰ বাবে ভাল সকলো গছ গজিলে বগচিৰ মাজত জীৱন গছ আৰু ভাল আৰু বেয়াৰ জঞ্জমৰ গছ।

বগচিৰ চৰিত্ৰ হ'ল ফলমূলৰ গছৰ উপস্থিতি য'ত এক ধৰ্ম মণ্ডি আৰু চৰ্ণীকৃত সোৱাদৰ সৈতে নিজৰ ফলৰ "খাবলৈ বোৰে" আগবঢ়ায় তেওঁলোক সকলোৰে আদমৰ একমাত্ৰ আনন্দৰ বাবেই আছে, এতিয়াও অকল।

বগচিখনত অয়মে টেকিভাৱে পৰিতৰিত বৈশিষ্ট্য দুটা গছও আছে: "জীৱনৰ গছ" যি ক'ন্ট্ৰী স্থান দখল কৰে, "বগচিৰ মাজত।" এইদৰে বগচিখন আৰু ইয়াৰ বীজী প্ৰসাৰ সমূহ ইয়াৰ সৈতে সম্পৰ্ক পৰে সংযুক্ত হৈ থকা। ইয়াৰ ওচৰত "ভাল বেয়াৰ জঞ্জমৰ গছ"। ইতিমধ্যে ইয়াৰ নামকৰণত "দৃষ্টি" শব্দটোৱে পাপৰ প্ৰকাশৰ ভৱিষ্যৎ কৰিছে। তেতিয়া আৰ্মি বুজিব পাৰে যে এই দুটা গছ হৈছে পাপৰ প্ৰতি ইজনে সজিনৰ মুখমুখি হ'বলগীয়া শৰিৰ দুটা প্ৰতিমূৰ্তি: যি চুখীয়া শৰিৰ যিটো "জীৱন গছ" দৰা প্ৰতিমিত কৰিছে, চৰিত্ৰৰ শৰিৰৰ বীৰুদ্য যি জনে "গছজোপাৰ" নামটোৱে ইংগিত দিয়াৰ দৰে, নিজৰ সৃষ্টিৰ পৰাই কক্ষা গতিৰে "ভাল" চৰ্ণী পাইছিল বা অভিজ্ঞ লাভ কৰিছিল সেইদৰে। ক'র্তিয়া "বেয়া" ইয়াক নিজৰ সৃষ্টিৰ বীৰুদ্য বদ্ব্যৰ্থত প্ৰকাশ কৰিছিল ঈশ্বৰে যিটো "তেওঁৰ বীৰুদ্য পাপকৰ" বুলি কয়। মই আপোনা লোকক সোৱাৰাই দিছোঁ যে "ভাল আৰু বেয়া"ৰ এই নীতিবোৰেই হৈছে এটা "জীৱ"ৰ সম্পূৰ্ণ

স্বধীনতা ই উৎপন্নকৰা দুটা ব দুটা সম্ভৱ্য বপৰীত চৰম ফল। যদি প্ৰথম স্ৰষ্টাত তেনে নকৰিলেহঁ তেনে তেতিয়াও আন স্ৰষ্টাতসকলে বদ্বৰ কৰিলেহঁ তেনেফটোমানুহৰআচৰণৰ পাৰ্থক্য অৰ্জিও ই এতিয়াই তিমধ্যপ্ৰাণ কৰিছে।

ঈশ্বৰে আদমৰ বব প্ৰস্তুত কৰা বগচিবসকলোউদৰ্পকা দত এই গছ "ভলবোৰজ্জন্ম" আছয়ে মানুহৰনিষ্ঠ পৰীক্ষ কৰিবলৈ আছে। এই "জন্ম" শব্দটো ভলদৰবুজিবলগিবক বগঈশ্বৰৰ বব "জনা" কৰিয়াই "ভলব বো" অনুভৱকৰাৰ এক চৰম অধ্যয়ন কৰে ফটো আজন্ম বা অধ্যয়নৰ কক্ষ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি। বৰীৰ গছ মাথোঁ আজন্মৰীতৰ পৰীক্ষৰ বস্তুত সম্ৰা আৰু ইয়াৰ ফলই বোৰ সংক্ৰমণ কৰলক বগঈশ্বৰে ইয়াক নিষেধজন্ম ইচিপে উপস্থাপন কৰি এই ভূমিকা দিছে। পাপটোফলত নহয়ঈশ্বৰে নিষেধকৰিছে বুৰ্জি নাথিহেতহে আছে।

আদপুস্ক ২:১০: "বগচিখনকপানী দিবলৈ এদনৰ পৰা এখন নদী ওলাই আহিলাবত বপৰা চৰ্টি নৈতৰ্ভিক্ত হ'ল।"

বচিছদৰএটা নতুনবৰত উপস্থাপন কৰা হৈছে, ঠিক যেনেকৈ এদনৰ পৰা ওলোৱা নদীখন "চৰ্টি ভলত" বৰ্ভিক্ত হয়, এই প্ৰতিমূৰ্টিয়ে মানবত বজন্ম ভৱিষ্যৎ কৰা যাব বংশধৰসকলেহয় চৰ্টি কৰ্ভিলে বিন্দুলৈ, বা আকশৰ চৰ্টি বত হলক, সমগ্ৰ পৃথিবীৰ ওপৰত স্ক্ৰ নীনভৱে বয়পা পৰি। "নদী" এটা জনগোষ্ঠীৰ প্ৰতীক, পানী মানুহৰ জীৱনৰপ্ৰতীক। এই বৰ্ভি জনবদ্ৰ "চৰ্টি ভলত" এদনৰ পৰা ওলাই অহা নদীখনে নিজৰ জীৱনৰপানী সমগ্ৰ পৃথিবীত বয়পা ইদৰি আৰু এই ধৰণটোয়ে ঈশ্বৰৰ নিজৰজন্ম ইয়াৰ সমগ্ৰ পৃষ্ঠ বয়পা ই দিয়াৰ ইচ্ছাৰ ভৱিষ্যৎ কৰে। জলপ্ৰৱনৰ অন্তৰৰ পৰিপছিতনোই আৰু তেওঁৰ তিনিজনপুত্ৰ প্ৰথক কৰি তেওঁৰ পৰিকল্পনা আদপুস্ক ১০ অনুসৰিসম্পন্ন হ'ব। জলপ্ৰৱনৰ এই সাব্বীসকলে প্ৰজন্ম পৰ প্ৰজন্ম ভয়ানক ঐশ্বৰিক শাস্তিৰ স্মৃতি সঞ্চিত কৰি।

জলপ্ৰৱনৰ আগতপৃথিবীৰদৃশ্যত ৰূপআমিনাজনোবিনুত জনগোষ্ঠীৰ প্ৰথকী কৰণৰআগতবসবসকৰ পৃথিবীখননিশ্চয় এককমহাদেশইচিপে আৰ্ভিত হৈছিল ফটো কৰলএদন বগচিবপৰ উদ্ভ হোৱা এই পানীৰউৎসৰ দৰহে পানী দিয়া হৈছিল। বৰ্ভানৰ অভ্যন্তৰীণ সাগৰবাস্তব নাছিলআৰুএবছৰ ধৰি সমগ্ৰ পৃথিবীখনকআগু বধিবলৈ অহা বনপানীৰপৰিণতি। বনপানীৰআগলৈ এই

চৰখিন নদী বদৰৰ সমগ্ৰ মহা দেশখন জলসিঞ্চন কৰা হৈছিল আৰু ইয়াৰ উপনৈ সমূহে শুব নদীৰ সমগ্ৰ পৃষ্ঠ মৰি পানীৰ ভঁৰা কৰিছিল। বানপানীৰ সময়ত জলপ্লাৱণ জলদীপ আৰু লোহিত সাগৰৰ জলদীপ ভাঙি যায়, যাৰ ফলত ভূমধ্য সাগৰ আৰু সাগৰৰ লৱণীয়া পানীয়ে আক্ৰমণ কৰা লোহিত সাগৰৰ গঠন প্ৰকৃত হয়। জৰ্নি থওক যো নতুন পৃথিৱীত য'ত ঈশ্বৰে নিজৰৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰিব, তত প্ৰকাশিত বক্য ২১:১ পদ অনুসৰি কোনো সাগৰ নাথকিব যেনেকৈ আৰু মৃত্যু নহ'ব। বৰ্ত্তমান হৈছে পাপৰ পৰিণতি, আৰু ইয়াৰ আটাইতকৈ তীব্ৰ ৰূপটো জলপ্লাৱণৰ ধ্বংসাত্মক পানীয়ে সোৱতি পাব। এই বাৰটো প্ৰতিবেদন ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক দিশটোত নদীখনৰ "চৰখি জল"ই মানৱতৰ বাবে শিষ্টাৱস্থা চৰখি জনগোষ্ঠীক নিক্ষেপণ কৰে।

আদিপুস্ক ২:১১: “প্ৰথম জনৰ নাম পৰ্চমে, সেইটোৱেই হৈছে সমগ্ৰ হাবীলা দেশক আগুৱাইছিল, য'ত সোণ আছে।”

পৰ্চমে বা ফৰ্চন নামৰ প্ৰথম নদীখনৰ নামৰ অৰ্থ হৈছে পানীৰ প্ৰকৃৰত। ঈশ্বৰে বোপণ কৰা এদিন যি অঞ্চলত আছিল সেই অঞ্চলটো নিশ্চয় বৰ্ত্তমানৰ টাইগ্ৰছ আৰু ইউফ্ৰেটছৰ উৎপত্তিস্থল আছিল আৰু ৰাটপ্ৰকৃত ইউফ্ৰেটছ আৰু বৰষুণত টাইগ্ৰছ নদীৰ বাবে। তুৰস্ক পূব আৰু মাজ ভাগত এতিয়াও বিশাল ভূমি আছে য'ত যি পানীৰ এক বিশাল মজুত গঠন কৰে। ইয়াৰ ঐশ্বৰিক আশীৰ্বাদেৰে প্ৰকৃৰ পানীয়ে ঈশ্বৰৰ বাগিচাৰ চৰম উৰ্ব্বতক অনুকূল কৰি তুলিছিল। সোণৰ বাবে বিখ্যাত হাবীলা দেশখনৰ ছুমানৰ মতে বৰ্ত্তমানৰ তুৰস্ক উত্তৰ-পূবত অৱস্থিত আছিল। ই বৰ্ত্তমানৰ জৰ্জিয়াৰ উপকূললৈকে বিস্তৃত আছিল বৰ্ত্তমান এই ব্যখ্যাটো এটা সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে কাৰণ আদিপুস্ক ১০:৭ অনুসৰি "হাবীলা" এজন "কুচৰপুত্ৰ", নজিহে "হামৰপুত্ৰ", আৰু ই মিচৰৰ দক্ষিণে অৱস্থিত ইথিওপিয়াক বুজায়। ইয়াৰ ফলত মই ইথিওপিয়াত বা যিমেনত এই "হাবীলা" দেশখনৰ স্থান নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ ব্যৰ্থ হয়, য'ত সোণৰ খনি আছিল যিটো চোৰাৰাণীয়ে বেজা চলোৱা নক আগবতাইছিল।

আদিপুস্ক ২:১২: “সেই দেশৰ সোণ বশুদ্ধ

"সোণ" হৈছে বিশ্বসৰ প্ৰকৃত, আৰু ঈশ্বৰে ইথিওপিয়াৰ বাবে বশুদ্ধ বিশ্বসৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। ইতিমধ্যে ই বিশ্ব একমাত্ৰ দেশ হ'ব য'ত বেজা চলোৱাৰ লগত থকা বৰিহত চোৰাৰাণীৰ ধৰ্ম্মীয় ঐতিহ্য সংৰক্ষণ কৰি থাকিছে। ইয়াৰ লগত এইটো যোগ দিওঁ যে, "খ্ৰীষ্টান" পশ্চিম ইউৰোপৰ জনগোষ্ঠী সমূহৰ

বৈশিষ্ট্যস্বৰ্ণা ধৰ্মীয় অন্তৰ্গত ব শতিকা জুৰি সংবৰ্ধিত হৈ থকা ইয়াৰ স্বাধীনতাত ইতিওপৰিয়ান সকলো খ্ৰীষ্টান বিশ্বাস বৰ্ষ কৰিছিল আৰু চলোঁ মনৰ সৈতে হোৱা মুখ মুখৰি জৰিয়তে লাভ কৰা প্ৰকৃত বিশ্বমবাব পা লন কৰিছিল। পঁচনি ফিলিপে প্ৰথম ইতিওপিয়ান খ্ৰীষ্টানক বপ্তিস্ম দিছিল, যদিও পঁচনিৰ ক্ৰম ৮:২৭ৰ পৰা ৩৯ পদত প্ৰকাশ পাইছে। এই লোকসকলৰ আশীৰ্বাদৰ আন এটা বিৱৰণে সাব্যস্ত দিয়াই বিখ্যাত নাৰিক ভাস্কৰী দা গামাই স্বচৰ্ছাই গ্ৰহণ কৰা আৰু সন্নিহিত লোৱা যুদ্ধৰ দৰে বা ক্ৰম জৰিয়তে গৈ প্ৰকাৰে তেওঁলোকক শত্ৰুৰূপে বৰ্ষ কৰিছিল।

ইতিওপিয়ান সকলো লোকৰ কাৰণে বংশ নিশ্চিতি কৰি, "অনক্সিষ্টেন" বংশ "কল" আৰু ই ছলিকিনডাই অক্সাইডৰ দৰে গঠিত; এই দেশৰ বাবে অতিৰিক্ত ধন; বাৰণ ট্ৰেণ্ডিষ্ট নিৰ্মাণত ইয়াৰ ব্ৰহ্মহৰাৰে আজি বা লহিয়াক বিশেষত্ব ৰূপে সাংসতি কৰি তুলিছে।

আদিপুস্তক ২:১৩: "দ্বিতীয় নদী বনা মগী হেনি, সে ইখনে ইমগৰুক দেশক আগু বৰিছে।"

"নদী" বংশে পাহৰি তৰ ঠাইত সিহঁতে প্ৰকৃতি কৰিত হোৱা জনগোষ্ঠী বংশক বৰ্ণনা আহকা এই দ্বিতীয় জনগোষ্ঠীয়ে "কুচ দেশক আগু বৰিধৰে," অক্সাই ইতিওপিয়া। চমেক বংশধৰ সকলে আৰব দেশত আৰু পাৰস্যত কৈৰিকশিত হ'ব। ই প্ৰকৃততে ইতিওপিয়াৰ ভূখণ্ডক আগু বৰিছে, সেয়েহে ইয়াক "নদী" "গহিন" নামেৰে প্ৰকৃতি কৰিত আৰু চিহ্নিত কৰিব পাৰি। আমাৰ শেষ দিনত এই চম্পোশ "মুছলমান আৰব আৰু পাৰস্য ধৰ্ম। এইদৰে সৃষ্টি আৰম্ভণিৰ বিন্যাস সময়ৰ শেষত পুনৰুত্পাদন।

আদিপুস্তক ২:১৪: "তৃতীয়ৰ নাম হৃদিদকিল, সেয়েহে অচুবৰ পূব দিশলৈ বৈ যোৱা। চতুৰ্থ নদী বনা মইউফৰ্টেছ।"

"হৃদিদকিল" নামে "টাইগৰিছ নদী," আৰু নিৰ্দিষ্ট লোকসকল হ'ব "বংগৰাঘা" দৰে প্ৰকৃতি কৰিত ভৰত; এছিয়া আৰু ইয়াৰ পূবৰ সত্য কৰিছে। "হলখীয়া জাতি" বুলি অতিৰিক্ত কৰিছে, সেয়েহে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে আৰু চিহ্নিত আৰু ই প্ৰকৃততে "অচুবৰ পূব দিশত" অৱস্থিত। ইন ডেনা ১২, ঈশ্বৰে এই মানুহ ভণ্ডী "নদী" "টাইগৰিছ"ৰ প্ৰকৃতি কৰিছে। ১৮২৮ চনৰ পৰা ১৮৭৩ চনৰ ভিতৰত সম্পন্ন হোৱা এডভেণ্টিষ্ট অধ্যয়ন উদাহৰণ দিবলৈ, বাৰণ ইয়াৰ ফলত হোৱা অসংখ্য আধ্যাত্মিক মৃত্যুৰ বাবে।

ইউফ্ৰেটছ " নামৰ অৰ্থ হৈছে: ফুলৰ ফলমূল প্ৰকাশিত বাক্যৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত " ইউফ্ৰেটছ "ই পশ্চিম ইউৰোপ আৰু ইয়াৰ উত্থান, আমেৰিকা আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াৰ প্ৰতীক, যাক ঈশ্বৰে বোম্বাই পোপৰ ধৰ্মীয় শাসনৰ আৰ্হি প্ৰতিফলিত কৰিছে, যাক তেওঁ ইয়াৰ চহৰৰ নাম দিছে, " মহা বৰেলিন। " নোহৰ এই বোম্বাই ল'ব য'ব তৰাৰে, যি পশ্চিমগৈচ আৰু ইউৰোপৰ ফল আৰু উত্তৰে বৰ্ছিয়াৰ ফল বস্তুত হৈ আছে। ইউৰোপ আছিল সেই মাৰ্চি'ত ইজৰাইলৰ জাতিৰ পতনৰ পিছত খ্ৰীষ্টান ধৰ্মই নিজৰ সকলো ভাৱ-বোম্বাই বৰি শৰাৰ্হি জগত লাভ কৰিছিল "ফলময় ফলপ্ৰসূ" বিশেষণবোম্বাই ন্যায় আৰু শংকা অনুসৰি যাকোম্বাই ভাৱপোম্বাই পতী বহনৰ পুত্ৰকৈ অৰ্হি হ'ব।

এই বৰ্ত্তত এই সাঁৱৰণীটো বৰি পোম্বাইটো ভাৱে এই চৰিৰিধ পাৰ্হি সন্তৰ অৰ্হি ধৰ্মীয় বৰি জনক জাতিপতিৰ দৰে ইস্ৰাইলক ঈশ্বৰ আছিল নিজৰ অৰ্হি ন্যায় প্ৰদান কৰিবলৈ।

আদিপুস্তক ২:১৫: " যিহোৱা ঈশ্বৰে সেই মানুহজনক এইদৰে বৰ্হিত কৰিলে, য'ত তেওঁৰ মকৰিৰ পাৰে আৰু ইয়াক পালন কৰিৰ পাৰে। "

ঈশ্বৰে আদমক এটা বৰ্হি আগবঢ়াইছে যিটো বৰ্হিতখনৰ " খেতি আৰু পহৰ " কৰি গৰ্হিত। এই খেতিৰ পৰা মাৰাৰ জগত যদিও পাৰ আগতকোম্বাই বৰ্হিত নোহোম্বাই কৈ ইয়াক সম্পন্ন কৰি হৈছিল। ঈশ্বৰে তেনেদৰে সকলো সৃষ্টি কৰিবলৈ ধৰণৰ আগ্ৰহ নোহোম্বাই ইয়াৰ পহৰ চৰম সৰল হৈ পৰিছিল। তথাপিও এই প্ৰকৰিৰ ভূমি ই এটা বৰিৰ অৰ্হি ইংগিত দিছিল যি অৰ্হি সোমকৈ এটা বসন্ত আৰু নিখুঁত দৰি'ব: এই একে খনৰ গতিত মানৱ চৰ্হিত পৈশাৰ্হি কৰিবলৈ।

আদিপুস্তক ২:১৬: " আৰু যিহোৱা ঈশ্বৰে মানুহজনক আজ্ঞা দিলে, "তুমি বৰ্হিত বৰ্হিটো গছৰ পৰা বৰ্হি মূলীয়া কৰিৰ পাৰে। "

অসংখ্য ফলমূলৰ গছ আদমৰ বাবে বৰ্হি মূলীয়া কৰি উপলব্ধ ঈশ্বৰে তেওঁক কৰিলে তেওঁৰ প্ৰজ্ঞা নীতিত তেওঁ অৰ্হি যোগান ধৰে, যিবোম্বাই তেওঁৰ খদ্ৰ আৰু বসন্তৰ ভিন্ন বৰ্হি আৰু সুগন্ধৰ দৰে প্ৰদান কৰি গৰ্হিত। ঈশ্বৰৰ প্ৰদান আনন্দদায়ক, কিন্তু ই আদমক দিয়া " আজ্ঞা " ৰ প্ৰথম অংশ হৈ। এই " আদেশ " ৰ দৰ্হি অংশ পিছত আছে।

আদিপুস্তক ২:১৭: " কিন্তু ভাৱ-বোম্বাই জগতৰ গছৰ ফল তেনেদৰে নাথ'ব, যি যেনো যদি তেনেদৰে ত'ব ফল থ'ব, সেইদৰে তুমি নিশ্চয় মৰিবি। "

ঈশ্বৰ " ক্ৰমত " এই অংশটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ পাপৰ ফল অৰ্থাৎ সমাপ্ত আৰু সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ লগে লগে উপস্থাপন কৰা ভূবৰ্গটো অদম্যভাৱে প্ৰস্ফুট কৰা হ'ব। আৰু পাপ হৰি নাযাব, পাপৰ সাৰুজ নীল নৰ্মিত প্ৰকলপটো সম্পূৰ্ণ হ'বলৈ হ'লে আদমোপৰিত হ'ব লাগিব। বৰ্গ হ'ব সেইটোভাৱে লদৰে বুজিবলৈ মনত ৰখিব যাে আদমোপৰিত যোওক কলশৰীয়াই আছে যে তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ " আদেশ " উপস্থাপন কৰি তেওঁক সকাই দিয়া যোে " ভূ-লবোৰ জন্মৰ গছ " অৰ্থাৎ চয়তনৰ ধৰণৰে পুৰ্ণ নাপাব। তদুপৰি অনন্ত জীৱনৰ প্ৰবন্ধপটত ঈশ্বৰে তেওঁক " মৰি যোৱা "ৰ অৰ্থ বৰ্গ সেই বিষয়ে বুজাব লাগিছিল। বৰ্গ ভূবৰ্গ আছে, এই " আপুনি মৰিব " তা। মুঠত ঈশ্বৰে আদমক এখন অৰণ্যত গঢ়াযদিও এজোপা গছ মানা কৰে। আৰু বৰ্গ মান মানুহৰ বাবে এই একক নৰ্মিত জন্ম অসহ্যকৰ, তেতিয়াই গছজোপা ই অৰণ্যত লুকুৱাই থাে, কথামৰ্শৰ ইচ্ছা " ভূ-লবোৰ জন্মৰ গছ " ৰ পৰা থোৱাৰ অৰ্থ হ'ল চয়তনৰ বৰ্ণিত্বৰে খেদ্য গছ কৰা, যিজন ইতিমধ্যে ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ ন্যায়ৰ বৰ্ণিত্ব বৰ্ণিত্বৰ আত্মই সজীৱ হৈ পৰিছে। বৰ্ণিত্ব বৰ্ণিত্ব নৰ্মিত " গছ " তেওঁৰ বৰ্ণিত্ব প্ৰতিমূৰ্তি, ঠিক যেনে বৰ্গ " জীৱনৰ গছ " যি চুখীয়া চৰিত্ৰ প্ৰতিমূৰ্তি।

Gen.2:18: “ যিহোৱা ঈশ্বৰে ক'লে, মানুহজনক লগে থকাৰ টোভা লনহয়, মই তেওঁক তেওঁৰ বাবে সহায়ক কৰিম। ”

ঈশ্বৰে পৃথিৱী আৰু মানুহক তেওঁৰ মণ্ডলা আৰু চয়তনৰ বাবে কথামৰ্শ কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰিছিল। তেওঁৰ বৰ্ণিত্ব পৰিকল্পনা আমাৰ আগত তৰা পিছৰ কথামৰ্শত প্ৰকাশ পাইছে। বুজিবলৈ নলিওক যে মানুহে নিজোই ঈশ্বৰৰ ভূমিকা পালন কৰে, যিহেতু তেওঁক নিজোই চিন্তা কৰা, কাম কৰা আৰু কৰোঁৱৰ দৰে চিন্তা, কাম আৰু কথামৰ্শ দৰে কৰে। এই প্ৰথম আদম খৃষ্টীয় ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰতিমূৰ্তি, যাক পোলে নতুন আদম হিচাপে উপস্থাপন কৰিব।

চয়তনৰ দুৰ্য্যত আৰু ঈশ্বৰৰ মণ্ডলা প্ৰকাশ কৰিবলৈ আদমোপা পৰাটো প্ৰস্ফুটনীয়। যিহেতু পৃথিৱীত চয়তনৰ আধিপত্য থাকে আৰু তেওঁৰ দুৰ্য্যত কৰ্মসমূহ সাৰুজ নীলভাৱে প্ৰকাশ পায়। দম্পতী হালধীৰণটো বৰ্ণিত্ব পাপৰ বাবে সৃষ্টি কৰা পৃথিৱীত আছে, বৰ্ণিত্ব এইদৰে গঠিত যুটীটো এটা আধাত্মিক বৰ্ণিত্ব আছে যিহেতু তেওঁৰ নৰ্মিত সকলক নৰ্মিত কৰা তেওঁৰ কইনাৰ সৈতে ঐশ্বৰিক খৃষ্টীয় সম্প্ৰকাশ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। নৰ্মিত জনো জনবিলাগি যোে তেই ঈশ্বৰে প্ৰকাশ কৰা পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাৰ বৰ্ণিত্ব আৰু লাভৱান দুয়োটা; তেই ঈশ্বৰৰ বাবে

প্ৰজ্ঞেনীয়া কৰ পা পৰবলি যা তে তে ঔশে যতচয়ত নকনন্দি কৰবি পা ৰে, আৰু তে ঔৰ পৰিত্ৰণৰ বী অনুগ্ৰহ লাভৰ নকৰণ পা পৰঅসুত্ৰৰ বাবে নিজ বদ্যত্ৰিৰ বিষয়ে সচেতন হৈ তে ঔ নিজ ইযীচু খ্ৰীষ্ট পা পৰপ্ৰয়শ্ৰুতিৰ মূল্য দৰি। এইদৰে প্ৰথমতে ঈশ্বৰে নিসংগত কৰ্ত্তা নহয় বুলি পা ইছলি আৰু প্ৰথমৰ প্ৰজ্ঞেনীয়াত ইমান ইবোছলি আছলিযে ইয়াক লাভ কৰিবলৈ তে ঔ বহুমূলীয়া মূল্য দৰিবলৈ সা জু হৈছলি। এই সংগী, এই vis-à-vis, যিযেভে গবতৰ কৰাৰ অনুমতি দিয়ে, ঈশ্বৰে ইয়াক "সহ্য" বুলি কয় আৰু মানুহে নিজ বনা বী সুলভমানৰ সমকক্ষ উদগনি দিওঁতে এই শব্দটো গ্ৰহণ কৰি। আচলত সহ্য কৰক, ত ইত কপতি কৰি প্ৰথমৰ দৰা পা পলটো নি আনিবি কনুত হৰাৰ প্ৰতি আদমৰ এই প্ৰথম খ্ৰীষ্ট মনোমীত পা পী সকলকৰ্ত্তা থকা প্ৰথমৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি, অৰ্থাৎ অন্ততমত্বৰ যোগ্য।

আদিপুস্তক ২:১৯: “আৰু যিহোৱা ঈশ্বৰে মাৰ্টিৰ পৰা সকলো পথ বত থকা জুত আৰু আৰা শব্দ সকলো চৰাই গঠন কৰিলে, আৰু আদম তে ঔলোকক কৰি নাম দৰি, সে ইকথ চাবলৈ আদমৰ ওচৰলৈ আনিলে;

উচ্চতম ব্ৰহ্মত্বই তে ঔৰ পৰা নীচক নাম দিয়ে। ঈশ্বৰে নিজ কনিজ বনাম দিলে আৰু আদমক এই অধিকাৰ দি এইদৰে পৃথিবীত বাস কৰা সকলো বস্তু ওপৰত মানুহৰ অধিপত্য নিশ্চিত কৰে। প্ৰকৃতি সৃষ্টি এই প্ৰথম ৰূপত পথ বত থকা জীৱ জুত আৰু আৰা শব্দ চৰাইৰ প্ৰজাতি হুৱা পা যি আৰু ঈশ্বৰে তে ঔলোকক আদমৰ ওচৰলৈ লৈ যায়, ঠিক যেনে কৈতে ঔজলপ্ৰৱৰনৰ আগতে ঔলোকক যোৱাকৈ নোহৰ ওচৰলৈ লৈ যাব।

আদিপুস্তক ২:২০: “আৰু মানুহজন সকলো গুৰু আৰা শব্দ ই আৰু পথ বত থকা সকলো জন্তু নাম দিলে; কনুত মানুহজন কৰাৰ তে ঔৰ বাবে উপযুক্ত সহ্যক পোৱা নগ'ল।” তথাকথিত প্ৰগ্ৰেতিভাসিক দানবৰোৰ পা পৰপিছত সৃষ্টি কৰা হৈছিল যি তে সাগৰৰ ধৰি সমগ্ৰ পৃথিবীখনক আঘত কৰি পৰা ঐশ্বৰিক অভিশাপৰ পৰিণতি ব্ৰহ্ম কৰি তুলি পা ৰে। নিৰ্দ্দেষত্বৰ সময়ত পশু জীৱন “মানুহৰ বাবে উপযোগী গুৰু” “বত হৰা চৰাই,” আৰু “পথ বত থকা জুত” অধিক স্থানীন দৰা গঠিত আছিল কনুত এই উপস্থাপনত তে ঔ মানৱীয় সমকক্ষ বচিৰি পোৱা নাই কাৰণ ইয়াৰ অসুত্ৰ এতিয়াও নাহি।

আদিপুস্তক ২:২১: “তেতিয়া যিহোৱা ঈশ্বৰে আদমৰ ওপৰত গভীৰ টোপনি দিলে, আৰু তে ঔ শূ ইগ'ল, আৰু তে ঔৰ এটা পা চলিলে তৰ ঐহিত মাংস বন্ধ কৰি দিলে।”

এই অস্ত্রপাচৰৰ বাবে দিয়া ৰূপটোৱে উদ্ভৱৰ বাবে প্ৰকল্পটো আৰু অধিক উন্মোচন কৰে। মা ইবৰ লতাই শৰ্মা স্কৰ্মা পৰ নিজ কৰ্মনিৰ্মা কৰে, তেওঁ গুৰু য় আৰু নিজ বত্ৰ ল স্কৰ্মাতৰ পৰ নিজ কৰ্মপ্ৰথক কৰে, যিটো আদম ডুব য়ে " গজীৰ টেমনিৰ " নিয়ম। মাংসত জন্ম লোৱা যীচু খ্ৰীষ্ট ঐশ্বৰিক পঁজৰ আঁতৰে হ'য় আৰু তেওঁৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ পিছত তেওঁৰ বাৰজন পঁচনিৰ ওপৰত তেওঁ নিজৰ " সহায়ক " সৃষ্টি কৰে, যাৰ পৰা তেওঁ শাৰীৰিক দিশ আৰু তেওঁৰ পা পলৈ ছিলা আৰু যাক তেওঁ নিজৰ "পৰিত্ৰ আত্ম" দিয়ে। এই " সহায়ক " শব্দটোৰ আধ্যাত্মিক তৎপৰতা অতিশয় বৰণ ই তেওঁৰ গীৰ্জক, তেওঁৰ নিকৰ্ণিতজনক, পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা আৰু পা পৰবৰ্ষক নীন সৰ্জক নীন নিষ্পত্তি আৰু পা গী সকলৰ ভগ্ন উপলব্ধিকৰত এজন " সহায়ক " ৰ ভূমিকা পালন কৰে।

আদিপুস্তক ২:২২: " আৰু যিহোৱা ঈশ্বৰে পুৰুষৰ পৰা লোৱা পাচলিৰ পৰা এগৰাকী নাৰীক সৃষ্টি কৰি পুৰুষৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। "

এইদৰে নাৰীৰ গঠন খ্ৰীষ্ট মনোমীতজনৰ গঠনৰ ভৱিষ্যৎবাণী কৰে। বৰণ মাংসত আহি ঈশ্বৰে নিজৰ বৰ্ষসী মণ্ডলী গঠন কৰে, ইয়াৰ শাৰীৰিক স্কৰ্মা বৰ বৰ্ণ। মনোমীত লোক সকলক মাংসৰ পৰা উদ্ভৱ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে মাংসত ৰূপ ল'ব লাগিছিল আৰু লগতে নিজৰ মাজতে অনন্তজীৱনৰ অধিকাৰী হৈ তেওঁ নিজৰ মনোমীত সকলক লগত সেইজীৱনটোত লগ কৰিবলৈ আহিছিল।

আদিপুস্তক ২:২৩: " আৰু আদম ক'লে, এয়া মোৰ হাড়ৰ হাড় আৰু মাংসৰ মাংস;

ঈশ্বৰে পৃথিৱীলৈ আহিছিল পাৰ্থক্য নিয়মক আকোৱালি ল'বলৈ যাতে তেওঁ নিজৰ মনোমীতজনৰ বিষয়ে ক'ব পাৰে যি আদম তেওঁৰ নাৰী সুলভ সমকক্ষৰ বিষয়ে ক'বলৈছিল, যাক তেওঁ " নাৰী " নাম দিছিল। হিব্ৰু ভাষাত এই কথা অধিক স্পষ্ট কৰণ পুৰুষৰ বাবে পুংলিঙ শব্দ "ইছ" নাৰীৰ বাবে স্ত্ৰীলিঙ শব্দৰ বাবে "ইছা" হৈ পৰে। এই কক্ষত তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত নিজৰ আধিপত্য নিশ্চিত কৰে। বৰ্তনুত তেওঁৰ পৰা লোৱাৰ বাবে এই " নাৰী " তেওঁৰ বাবে অপৰীক্ষা হৈ পৰিব যেনে তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা লোৱা " পাচলি "টোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি বত্ৰ ইল'ব বচিৰিছে। এই অনন্য অৰ্ভজ্ঞত আদম পত্নীৰ প্ৰতি সেই অনুভৱ কৰিব, যি অনুভৱ কৰা কৰ্ত্তব্য কঢ়িয়াই লৈ পৃথিৱীলৈ অনাসক্তনৰ প্ৰতি অনুভৱ কৰিব। আৰু এই অৰ্ভজ্ঞ ঈশ্বৰে ওজীয়াই আছে কৰণ তেওঁৰ চৰিত্ৰ লৈ সৃষ্টি কৰা জীৱজন্তুৰে তেওঁৰ পৰা ওলাই আহি ল'ব-ছোৱালী; যিয়ে তেওঁক পৰিত্ৰদৰে ইমাত কৰি তোলে।

আদিপুস্ক ২:২৪: “এতে কৈ পুৰ যনেজি বপ্ৰতিমাতক এৰি প্ৰতীৰ লগত সংযুক্ত হ'ব, আৰু তেওঁলোকে একমাংস হ'ব।”

এই পদত ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ বাবে তেওঁৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰিছে, যিসকলে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পোৱা মনোমীতজনৰ সৈতে বন্ধ গঢ়ি তুলিবলৈ প্ৰয়াস কৰিব পাৰিব। যিহেতু প্ৰতিজন মানুহৰ মনোমীতজনৰ সৈতে বন্ধ গঢ়ি তুলিবলৈ প্ৰয়াস কৰিব পাৰিব, আৰু পাৰ্থক্য হ'ব নাই, প্ৰকৃতি, যিচু খ্ৰীষ্ট, মা ইভাংলিষ্টিক প্ৰতিষ্ঠাপন নৈজৰ মৰ্যাদা এৰি আৰ্থ পৃথিবীত নৈজৰ নৈজৰ শিষ্যকলৰ প্ৰথম লাভ কৰিবলৈ; এইটো ইমান ইয়াত তেওঁ পাৰ আৰু চৰিত্ৰ নৰৰ বুদ্ধি বুদ্ধি বুদ্ধি বুদ্ধি শক্তি বুদ্ধিৰ কৰি তোলা যোগ কৰিছিল। ইয়াত আমাৰ বুজি পাওঁ যে বচিছে আৰু মলিনৰ বিষয়বস্তুত অৰ্হিছে। পৃথিবীত মনোমীতজন আধ্যাত্মিক মলিনত প্ৰকাশ কৰিবলৈ আৰু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ সকলো মনোমীত লোক, আৰু তেওঁৰ ভাৱ, বিশ্বাসী স্ৰষ্টাৰ সৈতে "এক" হ'বলৈ তেওঁ প্ৰতিজনৰ পৰা শাৰীৰিক ভৱিষ্যত্ব হ'ব লাগিব।

পাঁজৰ"ৰ মূল স্মৃতি হ'ব অৰ্হিছে ইমানুহৰ যেনে সংযোজনত নৈজৰ অৰ্হিছে পাৰ্হিছে যিটো মাংস আৰু আত্মৰ এক বুদ্ধি য'ত পুৰুষ আৰু মহিলা ই শাৰীৰিক ভৱিষ্যত্ব মাংসগঠন কৰে।

আদিপুস্ক ২:২৫: “সেই পুৰুষ আৰু তেওঁৰ প্ৰতী দুয়ো উলংগ আছিল আৰু লাভ কৰা নাছিল।”

শাৰীৰিক নগ্ন ই সকলোকে আমন কৰে। প্ৰকৃতিৰ দৰে অনুগামী আছে। আৰু মানৱ ইতিহাসৰ আৰম্ভণি। শাৰীৰিক নগ্ন ই "লাভ"ৰ সৃষ্টি কৰা নাছিল। "লাভ"ৰ আৰম্ভণি পাৰফল হ'ব, যেন "ভাল ব্যোৰ্জাৰ গছ"ৰ পৰা থলে। মানুহৰ মনটোকে এতিয়ালৈকে অজ্ঞাত আৰু আওৰণ কৰা প্ৰকৃতিৰ অনুভৱ কৰি মুক্তি কৰিব পাৰি। বাস্তৱত নৈজৰ গছৰ ফল এই পৰিৱৰ্ত্তাৰ বচক নহ'ব, ই কৰিলে উপায় হ'ব, কৰণ বস্তু আৰু বিবেকৰ মূলক্ষেপ সলনি কৰা নহ'ব। ঈশ্বৰ আৰু তেওঁ অকলশৰীয়া তেওঁৰেই "লাভ"ৰ অনুভৱ জিগাই তুলিব পাৰে। পীড়িত যিহেতু উলংগৰ শাৰীৰিক নগ্নৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ মনত অনুভৱ কৰিব, যিটো দয়ী নহ'ব; কৰণ দোষটো নৈজ হ'ব আৰু কৰিলে ঈশ্বৰে লক্ষ্য কৰা বুদ্ধি কৰা অৰ্হিছে। বিষয়ে হ'ব।

আদিপুস্ক ২ পদৰ শিষ্যৰ সাৰাংশ দি ঈশ্বৰে প্ৰকৃতি আমাক সপ্তা দিনৰ বিশ্বম বা বিশ্বমৰ পৰিৱৰ্ত্তাৰ সৈতে উপস্থাপন কৰিলে, যিহেতু সপ্তা সহস্ৰব্দত ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ বিশ্বাসী মনোমীত উভয়ক দিয়া হ'বলগীয়া মহান

বিশ্বমৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। বৰ্নুত এই বিশ্বম ঈশ্বৰে পা প আৰু চয়তনৰ বৰ্বৰু দ্বন্দ্ব
যি পাৰ্শ্বৰি যুদ্ধ কৰিব, যীচু খ্ৰীষ্ট অৱতৰ লৈ জ'যী হ'ব লাগিছিল। আদমৰ
পাৰ্শ্বৰি অৰ্ভজ্ঞেই ঈশ্বৰে কল্মা কৰা এই পৰিত্ৰণ পৰিকল্মাৰ উদাহৰণ
দেখিল। খ্ৰীষ্ট তেওঁমাংসৰপৰা নিজ বনৰ্ভাৰিতজনক সৃষ্টি কৰিবলৈ মাংসহে পৰিল
যি়েশে যেতস্কৃদতসকলৰ দৰে স্কৃদীয় শৰীৰ লাভ কৰিব।

আদিপুস্তক ৩

পাপৰ বাৰ্চি ছন্দ

আদিপুস্তক ৩:১: "এতিয়া ঈশ্বৰ যিহেই সৃষ্টি কৰা পথৰত থকা
যিকোনো জন্তুতকৈ সাপটো অধিক কেশলী আছিল। আৰু তেওঁ মহিলাগৰকৈ ক
বলে, "ঈশ্বৰে বহু ছন্দে তেমাৰে বাগিচাৰ সকলো গছৰ ফল নাথকা?"

দুখীয়া "সাপ" জনৰ দুৰ্ভাগ্য হৈছিল যে ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা স্কৃদতসকলৰ
অতিবত আটাইতকৈ ধূৰত "সকলোতেওঁক মাধ্যম হিচাপে ব্ৰহ্মৰ কৰিছিল। "সাপ"
ৰ দৰে সৰীসৃপক ধৰি জীৱজন্তুৱে কথাকোৱা নাছিল, ভয় আছিল মানুহক দিয়া
ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি এক বৈশিষ্ট্য। ভালবাসক উজ্জ্বল কৰি চয়তনে তেওঁক সেই
সময়ত মহিলাগৰকৈ বলগত কথাপতিবলৈ বধ্য কৰা যত্নেই তেওঁ স্বামীৰ পৰা
বৰ্চিছিল হৈ থকা। এই বৰ্চিছন্দ তেওঁৰ বাবে মাৰত্মক হ'ব কাৰণ আদমৰ
উপস্থিতিত চয়তনে মানুহক ঈশ্বৰৰ আদেশ অমান্য কৰিবলৈ নেতৃত্ব দিবলৈ অধিক
অসুবিধা পালেহুঁ তেমা

যীচু খ্ৰীষ্টই চয়তনৰ অস্তিত্ব প্ৰকাশ কৰিছিল যাক তেওঁ যোহন ৮:৪৪
পদত কৈছে যে তেওঁ "আব্ৰহামৰ পৰা মিছাৰ পত্নী আৰু হত্যকাৰী।" তেওঁৰ
কথাবাসৰ লক্ষ্য হৈছে মানুহৰ নিশ্চয়ত কজোকাৰি যোহা আৰু ঈশ্বৰে বচিৰ "হয়
ব নহয়"ৰ লগত তেওঁ "বৰ্নুত" বা "হয়তো" যোগ কৰা যিয়ে সত্যক শক্তি প্ৰদান
কৰা নিশ্চয়ত বাস আঁতৰাই পালে। ঈশ্বৰে দিয়া আদেশ আদমোভ কৰিছিল আৰু
তৰ পিছত তেওঁৰ পত্নীলৈ প্ৰবৰণ কৰিছিল বৰ্নুত আদেশ দিয়া ঈশ্বৰৰ মাত্ৰ ইশু না
নাছিল। লগতে, তেওঁৰ সন্দেহ তেওঁৰ স্বামীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, যেনে: "ভগৱানে
তেওঁক কোৱা কথানিতি তেওঁ বুজি পাইছিলনে?"

আদিপুস্ক ৩:২: “মহিলা গৰাকী যি সোপক কাল, “আমি বাগিচাৰ গছৰ ফল খাব পাৰোঁ।”

প্ৰকাণ্ড যেন চয়ত নৰযুক্তি সম্বন্ধ কৰে; তেওঁবুদধীমা নৰুপ যুক্তি দিয়া আৰু কথ কয়। “নাৰী” যিকৈ কৰে “সাপ”ৰ পৰি সঁহাৰি দি প্ৰথম ভুল কৰে, যিটো স্মৰ্ত্তাৰিক নহয়। প্ৰথম অৱস্থাত তেওঁ ঈশ্বৰৰ মণ্ডলাক ন্যয্যত প্ৰধান কৰে, যিয়ে তেওঁ লোকক নিষিদ্ধ গছৰ বাহিৰে সকলো গছৰ ফল খোৱাৰ অধিকাৰ দিছে।

আদিপুস্ক ৩: ৩: “কিন্তু বাগিচাৰ মাজত থকা গছৰ ফলৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছে, তেওঁ লোকে ইয়াৰ ফল নাখাব, আৰু স্পৰ্শ নকৰিব, নহ’লে তেওঁ লোকে মৰিব।”

আদম ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ বৰ্ত্ত প্ৰবণ কৰিটো। “যাতে আপুনি মিৰিচা নাখায়।” এই বাক্যশতটোত স্পষ্ট হৈ পৰে। এইবোৰ ঈশ্বৰে কৰা সৰ্ব্বকথ নহয়, কিয়নো তেওঁ আদমক কৈছিল “যদি না আপুনি ইয়াৰ ফল খাব, সেৱা যদি না আপুনি নিশিচয় মৰিব।” ঈশ্বৰৰ বাক্য দুৰ্দ্ধা হৈ পৰিলে পোপৰ সমাপ্তিৰ পোষকত হ’ব। “ভয়”ৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ বীৰ্য ক ন্যয্যত প্ৰধান কৰি “নাৰী”ই চয়ত নক এই “ভয়” নশিৰ্চতি কৰাৰ সুযোগ প্ৰধান কৰে, যিটোত ওঁৰ মত ন্যয্য নহয়।

আদিপুস্ক ৩:৪: “তেওঁ যি সোপে মহিলা গৰাকী ককাল, “তুমি নিশিচয় মৰিব নহয়;”

আৰু প্ৰধান মিছলী যাজন ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ বিৰোধী এই বক্তব্যত নিজকে প্ৰকাশ কৰিছে: “তুমি মিৰিব নোৱাৰ।”

আদিপুস্ক ৩:৫: “কিন্তু ঈশ্বৰে জানায়ে যদি না তেওঁ লোকে ইয়াৰ পৰা খাব, তেওঁ যি তেওঁ লোকে চকু মেলি আৰু ভল যোজা নৰি দৰত বৰিচি না হ’ব।”

তেওঁ এতিয়া ঈশ্বৰে দিয়া ক্ৰমটোকে ন্যয্যত প্ৰধান কৰিব লাগিব যাৰ বাবে তেওঁ এটা দুফট আৰু স্পৰ্শৰ চিন্তাৰক আৰোপ কৰিছে: ঈশ্বৰে আপোনা কনী চত আৰু হীন মন্যতৰ থকি বচিৰ। তেওঁ স্পৰ্শৰতৰ আৰোপ কৰে তেওঁৰ দৰে হোৱাত বধ দিব বচিৰ। তেওঁ ভল যোৰ জ্ঞানক এক সুৰ্বি হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে যিটো ঈশ্বৰে অকল নিজৰ বাবে ৰখি বচিৰ। কিন্তু ভল জনাত যদি সুৰ্বি আছে, যোজনাৰ সুৰ্বি ক’ত? ভল আৰু যোদন আৰু ৰত, পোহৰ আৰু আন্ধাৰৰ দৰে নিৰপেক্ষ বিপৰীত আৰু ঈশ্বৰৰ বাবে জ্ঞান অনুভৱ কৰাৰ ব্যক্তিগত দৰে গৰ্ভিত। বস্তুৱত ঈশ্বৰে ইতিমধ্যে বাগিচাৰ গছবোৰক কৰুত্ব দি আৰু “ভল যোৰ”ক পৰি নিৰ্ধিত কৰা গছটোকে নিষিদ্ধকৰি মা নুহক ভল আৰু যোৰ বোৰে ধৰি

জ্ঞান দিছিল কাৰণ তেওঁ চয়তনৰ প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিচ্ছবি যিয়ে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ
বৰিদ্ধবৰ্দ্ধন কৰিবলৈ গতিপ্ৰাপ্ত। "ভাল" তৰপৰিচ্ছিত "বোয়া" অনুভৱকৰিছিল।

আদিপুস্তক ৩:৬: “যেতিয়া মহিলা গৰাকী যদে থলিযে গছজোপা খন্দৰ বৰ
ভাল আৰু চকুত ভাল লাগে, আৰু জ্ঞানী কৰাটো ব্ৰহ্মীয়া, তেতিয়া তেওঁ তৰ ফল
ল'লে আৰু থলে;

সাপৰপৰা ওলোৱা শব্দই নিজৰ প্ৰকৃতিৰ উৎপত্তিৰ, সন্দেহ নাইকিয়াই যায়
আৰু নাইগৰাকী অধিক নিশ্চিত হয় যে সাপে তেওঁক সঁচা কথা কৈছে। ফলটোত ই
বৰ। ভাল আৰু দৃশ্যতপ্ৰাপ্ত। ভাল লাগে, কিনিব সৰ্বপৰা তেওঁ ইয়াক "মনমুৰ্চনা
কৰিব বৰ বোহুমানীয়া" বুলি বিবেচনা কৰে। চয়তনে আকাংক্ষিত ফল ফলভাৱে
মাত্ৰ তেওঁৰ বৰ্দ্ধন মনোভাৱৰ অনুগামী এজনক নিযুক্ত দিছে। আৰু নিষিদ্ধ ফল
খাই নজি ইয়া শূন্য পৰা গছ হৈ পৰে। তেখেতে তেখেতৰ পত্নীৰ প্ৰতি প্ৰমাণে ভাৱ
যাব পৰা তেওঁ প্ৰথমে হোৱাটোমা নলি'বলৈ সাধু হয়, আদমতে ইৰ মাৰত্মক ভাৱ
অংশীদাৰ হোৱাটো পছন্দ কৰে কাৰণ তেওঁ জানে যে ঈশ্বৰে নিজৰ মৰ্ত্ত্যক
অনুমোদন প্ৰদান কৰিব। আৰু পালপাতি নিষিদ্ধ ফল খাই গোটাই দমপত্নী হলে ই
চয়তনৰ অত্যাচাৰী আধিপত্য ভাঙে কৰিব। তথপিও বিপৰীতমুখীভাৱে এই
আবেগিক প্ৰেম খৰিই নিজৰ মনোমীতজনৰ প্ৰতি যি অনুভৱ কৰিব, তৰ
প্ৰতিমূৰ্ত্তি আছে, লগতে তেওঁৰ বৰ মৰিবলৈ সন্মত হ'ব। লগতে ঈশ্বৰে আদমক
বুজি বপাৰে।

আদিপুস্তক ৩:৭: “দুয়ৰে চকু মেলিলে, আৰু তেওঁলোকে উলংগ বুলি গম
পালে, আৰু তেওঁলোকে ডুমৰপা তৰলি ইকৰিলে আৰু নিজৰ বৰাৰে এপৰ'ন সাজিলে।”

সেই মুহূৰ্ত্তে যেতিয়া মানৱ দমপত্নী হলে পা পটো সমাপ্ত কৰিলে, তেতিয়া
ঈশ্বৰে পৰিকল্পনা কৰা ৬,০০০ বছৰৰ উলটি গণনা আৰম্ভ হ'ল। প্ৰথমতে,
তেওঁলোকে বিবেকক ঈশ্বৰে বুপান্ৰতি কৰে। "দৃষ্টিপ্ৰতি সূখদায়ক" ফলৰ
আকাংক্ষাৰ বৰাৰে দয়ী হৈ অহা চকু দুটা বসুন্ত নতুনৰিচৰা বৰলি হয়। আৰু আশা কৰা
আৰু বিচৰা সুবিধাটো অসুবিধালৈ বুপান্ৰতি হয়, কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ
উলংগত বলা "লাজ" অনুভৱ কৰে যিটোৱে তেতিয়া লৈ কতেওঁলোকে বৰ ঈশ্বৰৰ বৰা
কোনো সমস্যৰ সৃষ্টি কৰা নাছিল। আৱিষ্কাৰ কৰা শাৰীৰিক উলংগত আছিল বলা
সেই আধ্যাত্মিক উলংগত বলাৰীৰিক দিশটোৱেই আছিল য'ত অৰাধ্য দমপত্নী হলে
নিজৰ বিচৰা পা ইছিল। এই আধ্যাত্মিক উলংগত ইতেওঁলোকে ঐশ্বৰিক ন্যায়ৰ
পৰা বৰ্দ্ধিত কৰিছিল আৰু মৃত্যুৰ অনুমোদন তেওঁলোকে মাজত প্ৰকাশ কৰিছিল যাৰ

ফলত তেওঁলোকেৰ উলংগত বআৰ্যিকটোৱেই আছিলঈশ্বৰে দিয়া মৃত্যুৰ প্ৰথম প্ৰস্তাৱ। এইদৰে মৃত্যু আছিলঅশুভক্যভিজ্ঞা লাভ কৰা জ্ঞানৰ পৰিণতি; পোনেৰেমে. ৬:২৩: "কিয়নো পাপৰমজুৰিহৈছে মৃত্যু।" নজিৰ উলংগত চৰ্কাৰলৈ বদৰ্শী পত্নীসকলে মানৱীয়পদক্ষেপৰ আশ্বাস লৈছিলযিটো আছিল"ব্লেট" বনাবলৈ "ডুমৰৰপাতচলিই"। এইৰক্ষা আধ্যাত্মিকভাৱে আত্ম-ন্যস্ত প্ৰাণৰ মানৱীয়প্ৰক্ষেপ চিহ্নিত কৰে। "ব্লেট"ইফিচিয়া ৩৬ত "সত্য"ৰ প্ৰতীক হৈপৰিব। ৬:১৪। আদমে "ডুমৰৰপাত"ৰে নিৰ্মিত "ব্লেট"সেয়েহে বৰিধিত কৰে, যিটোমিছাকথাৰপ্ৰতীক যাব আঁৰত পাপীয়নিজৰ আশ্বাসত কৰিবলৈ আশ্বাস লয়।

আদিপুস্ক ৩:৮: "আৰু তেওঁলোকে দিনৰ শীতলত বৰ্গিত ঘূৰি ফুৰা যিহোৱাৰ মাতৃ শুনিলে আৰু আদম আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে বৰ্গিত গছবোৰৰ মাজত যিহোৱা ঈশ্বৰৰ সন্মুখৰপৰা লুকাই থকাৰলৈ।"

যিয়ে ঘজৰী আৰুহৃদয়ৰচৰি ফুৰে, তেওঁজানোমত্ৰৰিহৈছে আৰুৰি তেওঁৰ বক্ষৰ পৰিকল্পনা অনুসৰিহৈছে। এইটোমাত্ৰ প্ৰথম পদক্ষেপ যিয়ে চয়তনক তেওঁৰ চিন্তা আৰু তেওঁৰ দৃষ্টি স্ক্ৰ'ৱ উন্মোচন কৰিবলৈ এটা ডমেইন আগবঢ়াব বিনুত মানুহকলগ পাবইলাগিবকৰণত তেওঁৰক'বলগীয়াবহু কথা আছে। এতিয়ামানুহে ঈশ্বৰক, তেওঁৰপিতৃ তেওঁৰসৃষ্টিকৃতক লগ কৰিবলৈকোনো খৰখানকৰে, যাক তেওঁএতিয়াক'বলপলায়নকৰিবলৈৰিচৰে, ইমানহৈছে তেওঁৰনিদ শুনতি উভয়কৰে। আৰু এই বৰীখনত ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি পৰাক'ত লুকাই থকাৰি পাৰি? ইয়াত আকো "বৰীৰ গছবোৰে" তেওঁকমুখৰপৰা লুকুৱাবপাৰে বুলি বিশ্বাস কৰাটোৱে আদমপাপী হোৱাৰ পিছৰপৰা যিমানসকিঅৱস্থাত পৰিছে তেওঁৰস্বয়ং দিয়া।

আদিপুস্ক ৩:৯: "কিন্তু ঈশ্বৰে আদমক মাৰ্চকালে, তুমিকিত আছে?"

ঈশ্বৰে আদমকত লুকাই আছে সে ইটোভাৱলদৰজান, বিনুত তেওঁতেওঁক এই প্ৰশ্নটো সুধিছে, "আপুনাকিত আছে?" যাতো সহায়ৰহত এখন আগবঢ়াইতেওঁক নজিৰপাপস্বীকাৰ কৰিবদৰ্শিতটনিবিপাৰে।

আদিপুস্ক ৩:১০: "আৰু তেওঁকালে, "মই বৰীত তোমাৰ মাতৃ শুনিলোঁ আৰু মই উলংগহোৱাৰ কাৰণে ভয়খলোঁ;"

আদমৰ উত্তৰ নজিৰমাজতে তেওঁৰঅবস্থাপৰিস্থিতিৰ বৈশিষ্ট্য, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাক্যৰ শোষণ কৰি পাপৰঅভিজ্ঞা উপস্থাপন কৰাৰ তেওঁৰ উপায় লাভ কৰিব।

আদপুস্ক ৩:১১: "আবুঈশ্বৰে ক'লে, তেমা ক ক'মে ক'লে যে তুমি উলংগ ?

ঈশ্বৰে আদমক নাজিৰ অপৰাধস্বীকাৰ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিব ব'চিৰে। এটা কৰ্ত্তাৰ পৰা আন এটা কৰ্ত্তালৈ শাশ্বতত উত্তৰ উকস্পষ্টকৈ প্ৰকটনো সুধিছে: "মই তেমা ক নাথ বুলকৈ কোৱা গছজোপা বপৰ থাইছিল নেকি?"

আদপুস্ক ৩:১২: "আবুমানহজ নক'লে, "তুমি যিগৰাকী মহিলা ক মৰো লগত থকিবলৈ দিলা, তেওঁমোক গছৰ ফল দিলে, আবু মই থলোঁ।"

সত্যযদিও আদমৰ উত্তৰ গম্ভীৰময় নহ'ল। তেওঁ চয়ত্ৰনৰ চৰ্চন বহন কৰে। আবু আবুহযৰ নহয় বুলি উত্তৰ দিব নাজি নক'লিত চয়ত্ৰনৰ দৰে তেওঁ ঘূৰণীয়া ক'লি উত্তৰ দিয়ে যে তেওঁ বৰল নাজিৰ অপৰাধস্বীকাৰ নকৰে। তেওঁ ইমান দুৰলৈ যায় যে অভিজ্ঞতাটোত তেওঁৰ অংশৰ কথা ঈশ্বৰক সাঁৱৰাই দিয়ে, যিহেতু তেওঁ তেওঁক তেওঁৰ পত্নীক দিছিল, যিগৰাকী প্ৰথম অপৰাধী তেওঁ ভাবে, তেওঁৰ আগত। বৰ্হীনীটোৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী কথাটো হ'ল সকলো সত্য আবুঈশ্বৰ যিহেতু তেওঁৰ পৰিকল্পনাত পাপৰ প্ৰকাজে ন আছিল সেয়েহে ইয়াৰ বিষয়ে অজ্ঞাত নহ'ল। বৰ্হীনী য'ত তেওঁৰ ভুল হৈছে সেয়া হ'ল যে মহিলা গৰাকী বতাদৰ্শ অনুসৰণ কৰি তেওঁ ঈশ্বৰৰ ক্ষতিসাধন কৰি মহিলা গৰাকী বপ্ৰকটি নাজিৰ পছন্দদেখুৱাইছিল আবু এইটোমতেই আছিল তেওঁৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ দোষ। বৰণ আদিৰে পৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰকাজে নীযত আছিল সকলোতকৈ আবু সকলোতকৈ বেছি প্ৰথম কৰ।

আদপুস্ক ৩:১৩: "আবু যিহেমা ঈশ্বৰে মহিলা গৰাকী ক'লে, "আপুনি কিয় এনে কৰিলে? আবু মহিলা গৰাকী ক'লে, "সাপে মোক প্ৰস্তাৱ কৰিলে, আবু মই থলোঁ।"

তৰ পিছত মহান ব'চিবক জনপেৰু যজ্ঞনত অভ্যুক্ত মহিলা গৰাকী বহল। ঘূৰি যায় আবু ইয়াত আকৌ মহিলা গৰাকী বসন্তৰ তথ্য বসন্ততৰ সৈতে মিলি আছে: "সাপে মোক পটিলে, আবু মই থলোঁ।" সেয়েহে ই নাজিৰ প্ৰকাজে ভিত হ'বলৈ দিলে আবু সেয়াই হ'ব মৰ্ত্ত্যকোণ পাপ।

আদপুস্ক ৩:১৪: "আবু যিহেমা ঈশ্বৰে সাপক ক'লে, "তুমি এই কাম কৰিবলৈ বগে তুমি সকলো পশু আবুপথৰ তথ্য সকলো পশু বণ্ডপৰত অভিশপ্ত হৈছে ;

এইবাৰ ঈশ্বৰে "সাপ" ক ক'য় এনে কৰিলে বুলি সোধে নাই, বৰণ ঈশ্বৰে জানে যে তেওঁক চয়ত্ৰন, চয়ত্ৰন নোমাধ্যম হিচাপে ব্ৰহ্মহাৰ কৰিছিল। ঈশ্বৰে "সাপ" ক যি ভাষা দিয়ে, সেয়া আচলত চয়ত্ৰনৰ বিষয়ে নাজি ইজডতি "সাপ"ৰ বাবে প্ৰকাণ্ড

যন্জাত ভূগথিকা মহলাগৰকী" বোমোন সাম্ৰাজ্যবাদী আৰুতৰ পছিতখীষ্টন যুগৰপোপৰনিষ্কাতনৰ প্ৰকীৰ্ত্তক।

আদিপুস্ক ৩:১৭: “আৰুআদমককালে, কৰিয়নোতুমতিমেৰ পত্নীৰ মাত মানিলা আৰু মই তেমাক আজ্ঞা দিয়া গছৰ ফল খলা, তেমাৰ কাৰণে মাৰ্চি অৰ্ভিশপত্ৰ

মানুহৰ ওচৰলৈ উত্তৰি আহি ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিস্থিতিৰ প্ৰকৃত বৰ্ণনা উপস্থাপন কৰে, যিটো তেওঁ লজ্জজনকভাৱে লুকুৱাবলৈ বচিবছিল। তেওঁৰ অপৰাধবোধসম্পূৰ্ণ, আৰুআদমেএইটোও আৰম্ভ কৰিবযে তেওঁকউদ্ধৰ কৰাৰ আগতে তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগত ধৰা বহিকভাৱে অৰ্ভিশাপদিয়া হ'ব যিয়ে কিছুমানক জীৱনতকমিত্যক বোৰ্ছিপছন্দকৰিবলৈ বাধ্য কৰিব। মাৰ্চিৰঅৰ্ভিশাপভয়ংকৰবসুত, আদমকেপা লৰামৰদৰৰা শৰ্কিৰা

আদিপুস্ক ৩:১৮: “ই তেমা লোকেৰ বাবে কঁইট আৰু কঁইট উৎপন্নকৰিব আৰুতেমা লোকে পথবতথকা গছ-গছনিখাব।”

এদন বগিচিবসহজ খেতিশেষহৈ গ'ল, তৰ ঠাইত পৃথিৱীৰমাৰ্চিতবংশবৃদ্ধি হোৱা চোমো যঁহ, “কঁইট কঁইট” আৰু অপতৃণবৰবৃদ্ধি অৰ্ভিত সংগ্ৰহ। তেমাকৈ বোৰ্ছি যিহেতু মাৰ্চিৰ এই অৰ্ভিশাপমো নৱতৰ মৃত্যু ৰক্ষিৰ কৰিব কাৰণ বৈজ্ঞানিক “প্ৰকাৰ্ত্ত”ৰ লগে লগে শেষদিনৰমানুহনেজি বশস্য মাৰ্চিতৰ সাযনিকৰ্য্য ভৰই নিজ কৰ্ম্মাকৃত কৰি পোলাব অপতৃণআৰু ৰক্ষিতৰ বক পোকে-পৰুৱাকনিষ্ক কৰিবলৈ। ঈশ্বৰতকৈ পছন্দ কৰা পত্নীৰ সৈতে তেওঁক খেদি পৰ্শিওৱা বাৰীখনৰ বহিৰত আৰুপকুৰ আৰুসহজে উপলব্ধত্ৰয় উপলব্ধনহ'ব।

আদিপুস্ক ৩:১৯: “তুমিমুখৰ ঘৰত পৰি থাব, য'ৰ পৰা তেমাক লৈ যোৱা মাৰ্চিলৈউত্তৰিণাযাব কৰিয়নোতুমিধূলি আৰুধূলিলৈঘূৰি আহিব।”

মানুহৰওপৰত পৰা এই ভগ্নই ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্টি আৰু তেওঁৰ গঠনক নিৰ্দ্ধিষ্টাৱে প্ৰকাশ কৰা ৰূপটোৰন্যয্যত্ৰ প্ৰদান কৰে, “পৃথিৱীৰধূলি”ৰ পৰা। আদমেনেজি বখৰচত আৰুআমা বখৰচত শিকিয়ে ঈশ্বৰে উদগনিদিয়া মৃত্যু কৰিব দৰা গৰ্ভিত। মন কৰিবযে মৃতমানুহ “ধূলি”তকৈ বোৰ্ছিএকোনহয়আৰুএই “ধূলি”ৰ বহিৰত এই মৃতদেহৰপৰা ওলাই অহা কমেও জীৱনতাত্ম নাথক। Eccl. ৯ আৰুঅন্যন্যউদ্ধৃতসমূহলৈব্ৰহ্ম অৱস্থাৰ এই মৰ্যাদা নিশ্চিত কৰে।

আদিপুস্ক ৩:২০: “আদমেনেজি বপত্নীৰ নামহৰা ৰাখিলে, কৰিয়নোতুমই সকলোজীৱিতসকলকাত আছিল।”

ইয়াত আকোঁ আদম "নাৰী"ৰ ওপৰত নিজৰ আৰ্হিপ্ৰতিচ্ছিত কৰিছে তেওঁক "হৱা"ৰ "জীৱন" নাম দি; মানৱ ইতিহাসৰ মৌলিক বস্তুত ইতিপূৰ্বে ন্যয্যত প্ৰদান কৰা এটা নাম। আৰ্মী সকলেই দুৰৈৰ বংশধৰ আদমৰ প্ৰকোপিত পত্নী হৱাৰ পৰা জন্মগ্ৰহণ কৰা, যাবদ্ৰা মৃত্যুৰ অভিশাপসংক্ৰান্তি হৈছিল আৰু ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ আবহাৱিত যীচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময় প্ৰত্যৱৰ্ত্তন কৰা সংক্ৰান্তি হ'ব।

আদিপুস্তক ৩:২১: "যিহোৱা ঈশ্বৰে আদম আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ বাবে ছালৰ কোট বনাই তেওঁলোকক পাৰে পানী দিলে।

ঈশ্বৰে পাহৰি নাযায় যো প্ৰাণী পত্নীসকলৰ পাপ তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাৰ অংশ আছিল যিটোৱে এতিয়া প্ৰদৰ্শিত ৰূপ ল'ব। পাপৰ পিছত খ্ৰীষ্ট নামত ঈশ্বৰৰ ক্ৰমা উপলব্ধ হয়, যাক ৰোমান সৈন্যসকলে বলদীন আৰু কৰু চতৰ্দিয়া হ'ব। এই ক্ৰম, সকলো পাপৰ পৰা মুক্ত এজন নৰীহ সত্তাই, নিজৰ বিশ্বাসী নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্তৰ বাবে, তেওঁলোকৰ ঐহিত, মৰিবলৈ সন্মত হ'ব। আবহাৱি পৰাই নৰীহ জীৱন নুজৰোঁক ঈশ্বৰে হত্যা কৰা যত তেওঁলোক "ছাল"ই আদম আৰু হৱাৰ উলংগত কৰিব পাৰে। এই ক্ৰম তেওঁ মানুহক লক্ষ্য কৰা "ন্যয"ৰ ঐহিত তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা ই বিশ্বসৰ দ্ৰাৱ তেওঁলোকৰ ওপৰত আৰোপ কৰা "ন্যয"ক লয়। মানুহক লক্ষ্য কৰা "ন্যয"ৰ বল এটা প্ৰত্যৰণমূলক মন্ত্ৰ আছিল আৰু ইয়াৰ ঐহিত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক "তেওঁৰ প্ৰমাণিক "ন্যযৰ প্ৰক্টিক" এটা পাৰে "আৰোপ কৰে, "তেওঁৰ সত্যৰ ব্লেট," যিটো খ্ৰীষ্ট স্বচ্ছমূলক বলদীন আৰু তেওঁক বিশ্বসযোগ্যত্ৰ ৰূপে প্ৰথম কৰা সকলক মুক্তৰ বাবে তেওঁৰ জীৱন আগবঢ়োৱাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ়লৈ উঠে।

আদিপুস্তক ৩:২২: "যিহোৱা তেতিয়া ঈশ্বৰে কলে, "চোৱা, মানুহজন আমাৰ মাজৰ এজনৰ দৰে হৈ পৰিছে, ভাল বায়োজা নৰিলে।" এতিয়া আহক অম্মি তেওঁক হাত আগবঢ়াই জীৱন গছৰ ফল ল'বলৈ আৰু থাই চৰিব লাগে। যাই থকাৰ লৈ ন্যযে কৰা।

মাইকেল তেওঁ ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভাল স্বৰূপত সকলক সম্বন্ধন কৰিছে যিসকলে পৃথিৱীত এইমাত্ৰ সম্পন্ন হোৱা নাটকৰ সাক্ষী হৈ আছে। তেওঁ তেওঁলোকক কয়: "চোৱা, মানুহজন আমাৰ মাজৰ এজনৰ দৰে হৈ পৰিছে, ভাল বায়োজা নৰিলে।" মৃত্যুৰ আগদিনা যীচু খ্ৰীষ্ট যিহুদ, বিশ্বসঘাতকজনৰ সন্দেহত একোটা অভিব্যক্তি ব্ৰহ্মহৰা কৰিব, যিজন তেওঁক ধৰ্মীয় ইহুদী সকলৰ ওচৰত আৰু তৰ পিছত

ৰোমীয়াসকলক কৰু চতৰ্দিয়া হ'ব লাগিছিল এইটো যোহন ৬:৭০ পদত: " যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মই তেওঁলোকক বাৰ্ছলিও না ইনে? " আমাৰ মাজৰ এজন" শব্দটোৱে চ্যত্ৰ নকৰুজা যযিয়ে এতিয়াও পাৰ্ছি সৃষ্টি আৰম্ভতি সৃষ্টি হোৱা সকলো স্ক্ৰপ্ততৰ মাজত ঈশ্বৰ আৰু শীৰ্জ্যত মুক্ত প্ৰকাশ আৰু মুক্ত গতি বৰ্ধিত আছে।

"জীৱনৰ গছ" ৰ পৰা খোৱা তৰাধৰিয়াৰ প্ৰজ্ঞা নীতিত আছিল সেইসকল প্ৰজ্ঞা নীতিত, যাৰ সাক্ষী হ'বলৈ যীচুৱে আহিছিল ৰোমান প্ৰফেট পণ্টিয়াছ পীলাতকদিয়া কথ অনুসৰী " জীৱনৰ গছ " আছিল মুক্তদিত খৰ্ষিত প্ৰতিমূৰ্তি, আৰু ইয়াক খোৱাৰ অৰ্থ আছিল তেওঁৰ শৰ্ষ আৰু তেওঁৰ সমগ্ৰ আধ্যাত্মিক ব্ৰহ্মত্ব। নিজৰ পুৰুষ দিয়া, অৰ্থাৎ তেওঁক বকিল্প আৰু ব্ৰহ্মত্বত ত্ৰাণকৰ্ত হিচাপে লোৱা। এইটোৱেই আছিল একমাত্ৰ চৰ্ত যিয়ে এই " জীৱনৰ গছ " খোৱাৰ ন্যয্যত্ৰ প্ৰদান কৰিব পাৰিলে হ'ল তেনে জীৱনৰ শৰ্ক গছজোপা তনাছিল বিনুত গছজোপা ইয়াৰ প্ৰকীৰ্ত আছিল খৰ্ষিত আছিল। তদুপৰি এই গছজোপা ইঅনন্ত জীৱনৰ চৰ্তৰাখিছিল আৰু আদিপা পৰপাছিত খৰ্ষিত আৰু মা ইবলত ঈশ্বৰ অন্তিম প্ৰকৃতিৰ বৰ্ণন। এই অনন্ত জীৱনৰ চৰ্চনৰ বাবে হেৰাই গৈছিল "জীৱনৰ গছ" আৰু আন গছবোৰ সোহোৱেনে হোৱা হ'ব পাৰে, লগতে ঈশ্বৰ বৰ্ণিত খনোনা ইবৰিয়া হ'ব পাৰে।

Gen.3:23: " আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক এদন বৰ্ণিতৰ পৰা বৰ্ণিত পৰ্ণিয়াই দিলে, যি মাৰ্চৰ পৰা তেওঁক লোৱা হৈছিল সেই মাৰ্চতকৈ মকৰিবলৈ। "

সৃষ্টিৰ্তৰ বাবে বাকী আছে মোখোঁ সোহো আচৰিত বৰ্ণিত খনৰ পৰা সোহো নৰ দম্পতীক বৰ্ণিত কৰা, যিসকলে প্ৰথম আদমৰ পৰা গৰ্ভিত (মানৱ প্ৰজাতিটোকে বুজা যিদিয়া শব্দ: বগ্ৰ = ব্ৰহ্মত্ব) নিজৰ অৰাধিতৰ দৰাৰ নিজৰ ইয়াৰ অযোগ্য বৰ্ণিত দেখুৱাইছে। আৰু বৰ্ণিতৰ বাৰ্ছিত তেওঁলোকৰ বাবে আৰম্ভ হ'ব শাৰীৰিক আৰু মানসিক ভৱদুৰ্দ্ধ শৰীৰত যন্ত্ৰাদয়ক জীৱন কৰ্তন আৰু ব্ৰহ্মত্ব হৈ পৰা পৃথিবীলৈ ঘূৰি আহি টোৱা মনুহকত তেওঁলোকৰ " ধৰ্ম " উৎপত্তিকথা সোৱৰাই দিব।

আদিপুস্তক ৩:২৪: " তেতিয়া তেওঁ আদমক খেদি পৰ্ণিয়ালৈ আৰু জীৱনৰ গছলৈ যোৱা বাট পৰা কৰিবলৈ জৰ্কা থকা তৰোৱাল জোকাৰি এদন বৰ্ণিতৰ পৰা দৰ্শিত সন্ধান কৰিলে। "

আদম এতিয়া বগিচাখনপহৰ দিয়া নাই, বৰ্জত ফল ৰেস্তাইহে, তেওঁক পক্ষাশ কৰা তৰাধ দিয়া। ১৬৫৬ চনত হৰা আৰু আদমৰ পা পৰপাছিতহোৱা জলপ্লাৱনৰ অলপ আগতে ই বগিচাখন অৱশেষতাহোৱা হৈ যাব।

এই পদত আমাৰ ওচৰত এদন বগিচাৰ স্থান নৰিয়াৰ বাবে এটা উপযোগী স্পষ্টকৰণ আছে। বক্ষক স্ক্ৰিপ্তত সকলক "বগিচাৰূপবদিশিত" ৰখা হয়, যিটো নজি ই আদম আৰু হৰা পিছৰ ইয়াহোৱা ঠাইৰ পশ্চিমে। এই অধ্যায়ৰ আৰম্ভণিতে উপস্থাপন কৰা কল্পিত অঞ্চলটো এই স্পষ্টকৰণৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ : আদম আৰু হৰা ই আৰাৰ টপকৰ দৰ্শনে থকা ভূমিলৈ পিছৰ ইয়াহা, আৰু নিষিদ্ধ বগিচাখন তুৰস্ক "পকুৰ পানী" থকা অঞ্চলত, ভূমিৰ ওচৰত, তেওঁলোকৰ অৱস্থানৰ পশ্চিমে অৱস্থিত।

আদিপু স্তম্ভ

মৃত্যুৰ দৰা ৰিচি ছন্দ

এই ৪ অধ্যায়টোৱে আমাৰ কল্পিত লোকবোৰৰ বৈশিষ্ট্য নুমাওৱাৰ বাবে ঈশ্বৰে চৰিত্ৰ ন আৰু তেওঁৰ বৈশিষ্ট্যৰ ভিতৰে তেওঁলোকৰ দুষ্টিৰ পৰিসৰ উন্মোচন কৰা এটা পদ্ধতি পৰীক্ষাৰ আগবঢ়োৱাটোৱাৰ প্ৰয়োজনীয় আছিল।

স্বৰ্গত দুষ্টিৰ সীমা আছিল ৰাৱণ আৰু শী সত্যবোধৰ ইজনে সজিনক হত্যা কৰাৰ ক্ষমতা নাছিল, কিয়নো তেওঁলোক সকলো বক্ষকৰ বাবে অমৰ হৈ পৰিছিল। এই পৰিস্থিতিয়ে সেয়েহে ঈশ্বৰক তেওঁৰ শত্ৰু সকলোৰে উচ্চ পক্ষৰ দুষ্টি আৰু নিষিদ্ধতাৰ বাবে সক্ষম আছিল সেই বিষয়ে প্ৰকাশ কৰিবলৈ নদিলা। সেয়েহে চৰিত্ৰ নৰদৰে সত্য মনটোৱে কল্পনা কৰিব পৰা কৈ মৃত্যুক ইয়াৰ নিষিদ্ধতাৰূপত অনুমতি দিয়াৰ উদ্দেশ্যে পৃথকীকৰণ কৰা হৈছিল।

এই ৪ নং সংখ্যাটোৰ প্ৰকৃতি অক্ষ অধীনতৰখা এই ৪ নং অধ্যায়টোৱে সেয়েহে স্ফুৰ্ত্ত মানৱত্বৰ প্ৰকাশ মৃত্যুৰ পৰিস্থিতিৰ উদগনি দিব; ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা সকলো সৃষ্টিৰ ভিতৰত মৃত্যু ইয়াৰ বিশেষ আৰু অনন্যসাধ্য নীতি চৰিত্ৰ। আদম আৰু হৰাৰ পা পৰপাছিতপাৰি জীৱন আছিল। "জগত আৰু স্ক্ৰিপ্তত সকলৰ বাবে এক দৃশ্য" যেনে কৈ ১ কৰনিথিয়া ৪:৯ পদত কোৱা হৈছে, প্ৰবৰ্তিত আৰু বৰ্ষাসী সাব্যস্ত

পোনে, তৰু প্ৰকৃতা চোনে, প্ৰথমো খৰ্ষি মণ্ডীৰ অত্যচৰীক নিৰ্দেশ দিছিল।

আদিপুস্ক ৪:১: “ আদমোনেজ বপ্তী হৰ কচনিপা লে, আৰুত ইগ্ৰজা বণ কৰিলে আৰু কয়নিক জন্ম দিলে, আৰুত ই কলে, “মই যিহোৱাৰ সহায়ত এজন পুৰুষ পা ইছোৱা ”

এই পদত ঈশ্বৰে আমাক " জন্ম " কৰিয়াৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিছে আৰু এই কথাটো বিশ্বাসৰ দ্বাৰা ধৰ্মকিতৰ নীতিত অৰ্থপ্ৰয়োগে নীয়া, যদিহে যোহন ১৭:৩ পদত লিখি আছে: " আৰু এইটো অনন্তজীৱন যাতে তেওঁলোকে আপোনাক একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ আৰু যীচু খৰ্ষিক চিনিপায়, যাক আপুনি পঠিয়াইছে। " ঈশ্বৰক জনা মানো তেওঁৰ সৈতে প্ৰথময় সম্পৰ্ক লিপ্ত হোৱা, এই ক্ষত্ৰ আধ্যাত্মিক, বিনুত আদম আৰু হৰাৰ ক্ষত্ৰ শাৰীৰিক। প্ৰথম দম্পতীৰ এই আৰ্হিটো পুনৰ অনুসৰণকৰি এই শাৰীৰিক প্ৰথমৰ পৰা এটা "শিশু"ৰ জন্ম হ'ল; আৰু সঁচকৈয়ে ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ আধ্যাত্মিক প্ৰথময় সম্পৰ্কটো এটা "শিশু" পুনৰ জন্মল'ব লাগিব। ঈশ্বৰ প্ৰকৃত " জন্ম " ৰ বাবে হোৱা এই নতুন জন্ম প্ৰকাশিত বাক্য ১২: ২-৫ পদত প্ৰকাশ পা ইছে: " আৰুত ইগ্ৰজাতী আছিল প্ৰকাৰ আৰু প্ৰকাৰ যন্ত্ৰাত চিঞৰিছিল ঈশ্বৰৰ পৰা জন্মলোৱা সন্তানে পতিবচৰিত্ৰ পুনৰুত্পাদন কৰিব লাগিব বিনুত মানুহৰ পৰা জন্মহোৱা প্ৰথম পুত্ৰ ক্ষত্ৰ এনো ছিলা

কয়নি নামৰ অৰ্থ হৈছে অধিগ্ৰহণ। এই নামে তেওঁক শাৰীৰিক আৰু পাৰ্শ্বিক ভগ্ন আগজানীদিয়ে, যিটো তেওঁৰ সৰু ভাই হ'ব লগি আধ্যাত্মিক মানুহৰ বঁপৰীত।

মন কৰিব যাে মানৱ ইতিহাসৰ আৰম্ভণিতে সন্তান জন্ম দিয়া মাত্ৰয়ে এই জন্ম লগত ঈশ্বৰক সংযুক্ত কৰা বণ তেওঁ এই নতুন জীৱনৰ সৃষ্টি যাে মহান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ YaHWéH দ্বাৰা কৰা এক অলৌকিকত বপৰিণতি বুলি সচতে ন আমাৰ শাে যদি নিত এতিয়া এনো কুৱনহয়বা খুব কমো ইহহেয়া।

আদিপুস্ক ৪:২: “ আৰুত ই তেওঁৰ ভায়েকে হ'ব লক জন্ম দিলে, আৰু হ'ব লে এজন ভােৰ খীয়া আছিল আৰু কয়নি হ'লোৱা মানুহ আছিল ”

হ'ব লে মানো উশাহ কয়নিতকৈ আৰ্হি শিশু হ'ব লক আদমৰ প্ৰকৃতি পিহিচি পাে উপস্থাপন কৰা হৈছে, যি জনো ঈশ্বৰৰ পৰা হ'ওঁফাওঁৰ উশাহলোৱা প্ৰথম। আচলতে তেওঁৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰা, তেওঁৰ ভায়েকে হত্যা কৰি, তেওঁ যীচু খৰ্ষিক প্ৰতিমূৰ্ত্তি

প্ৰক্ৰিয়া নিৰ্ধাৰিত কৰে, যদিও নষ্ট শৰ্কৰ প্ৰকৃত পুত্ৰ, মনোমীত লোকে সকলৰ ত্ৰাণকৰ্তা
যাক তেওঁ নিজ বতৰ জেৰে বান্ধি কৰিব।

দুয়োভাৱ তৰ বৃত্তি তেওঁ লোকে বৰি পৰিত সন্মত নশিৰ্চিত কৰে। খ্ৰীষ্ট টৰ
দৰে " *হাবলে এজন ভাৰতীয় যি আছিল*," আৰু প্ৰাৰ্থনা বসুন্ধৰা অৰিষতী জনৰ দৰে
" *কয়নি এজন হাল বোকা মানুহ আছিল*। " মানৱ ইতিহাসৰ এই প্ৰথম সন্তান সকলে
ঈশ্বৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা ভাষাৰ কথা ঘোষণা কৰে। আৰু তেওঁ লোকে তেওঁৰ সঞ্ছা
পৰিকল্পনাৰ সৰ্বশেষ প্ৰদান কৰে।

আদ্য পুস্তক ৪:৩: " *কিছু সময়ৰ পাছত কয়নি যি হোৱাৰ ওচৰলৈ মাটীৰ ফলৰ
পৰি বৰি দি আনিলে* "

কয়নি জনে যে ঈশ্বৰৰ অস্তিত্ব আছে আৰু তেওঁক সন্মান কৰিব বিচৰাটো
দেখিবলৈ তেওঁ তেওঁক " *পৃথিৱীৰ ফলৰ প্ৰসাদ* " - অৰ্থাৎ তেওঁৰ কৃষ্ণকলাপে উৎপন্ন
কৰা বসুন্ধৰা কৰে। এই ভূমিকা তেওঁ ধৰ্মীয় লোকে, ইহুদী, খ্ৰীষ্টান বা
মুছলমানৰ সংখ্যালোকৰ প্ৰতিচ্ছবি গ্ৰহণ কৰে যদিও ঈশ্বৰে তেওঁ লোকে পৰি
ভালপায় আৰু আশা কৰে সেই বিষয়ে জনবিজ্ঞাৰু বৰি আননিকৰ কৈয়নিজৰ
ভাল কামবোৰক উজ্জ্বল কৰি তোলে। উপহাৰ লাভ কৰা জনপ্ৰকাণ্ড সাৰিলে
আগ্ৰহৰ বিষয় হয়।

Gen.4:4: " *আৰু হাবলে নিজ বজা কৰা পৰা প্ৰথম সন্তান আৰু চৰ্কৰি পৰা
আনিলে আৰু যি হোৱাৰ হাবলে আৰু তেওঁৰ বৰি দি নবপ্ৰতি সন্মান কৰিলে*:"

হাবলে নিজৰ ভাৱকে অন্ধকৰণ কৰে আৰু ভাৰতীয় যি বৃত্তিৰ বাবে তেওঁ
ঈশ্বৰৰ ওচৰত " *তেওঁৰ জাতিৰ প্ৰথম সন্তান আৰু তেওঁ লোকে চৰ্কৰি* "ৰ প্ৰসাদ
আগবঢ়ায় এইটো ঈশ্বৰক সন্মত কৰণ তেওঁ এই " *প্ৰথম সন্তান* " সকলৰ
বৰি দি নতাই চুখীয়া তেওঁৰ নিজৰ বৰি দি নবপ্ৰতি আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা
প্ৰতিমূৰ্তিটো দেখিছে। প্ৰকাশিত ১:৫ পদত আমি পঢ়িবলৈ পাওঁ: "... আৰু
যি চুখীয়া পৰা, যি বৰিষতী সাক্ষী, মৃত সকলৰ প্ৰথমজন, আৰু পৃথিৱীৰ
বজা সকলৰ সৰ্বাধিক যি জনে আমাক প্ৰথম কৰে আৰু নিজ বতৰ জৰ্জৰা আমাৰ পাৰ
পৰা আমাক ধুই পেলাইছে ..." ঈশ্বৰে হাবলেৰ প্ৰত্যুত্তৰত তেওঁৰ পৰিত্ৰাণৰ
পৰিকল্পনা দেখিছে আৰু ইয়াক সন্মত নকৰা কৈ বিনোদিত কৰে।

আদ্য পুস্তক ৪:৫: " *কিন্তু তেওঁ কয়নি আৰু তেওঁৰ বৰি দি নবপ্ৰতি কেনো
গুৰুত্ব দিলে। কয়নি অতীতৰ প্ৰতি হাল আৰু তেওঁৰ মূখখনত লগে পৰি গ'ল। "*

হ'ব লেবপ্ৰকৃষ্ণৰ তুলনা তএইটো যুক্তিসংগত য'ে ঈশ্বৰে কয়নিবপ্ৰকৃষ্ণৰ বশিঃ যগু বুজনিদিব, য'জি ন'ে ওঁকি ত'ন'ে ক'ৰা ইুক্তিসংগতভ'ৰে হ'ত শ'আবুদুখী হ'ব পাৰে। " তেওঁৰ মুখখন পৰিল," ব'নুত মন কৰিব য'ে ব'ৰকৃষ্ণি' তেওঁক " অতিথি উঠিবলৈ বোধকৰা ইচ্ছা আৰু এইটো স্মৰণ কৰি নহ'ব ব'গ এই প্ৰকৃষ্ণি' হ'ত শ' অহ'ব ব'বফল। ব'ৰকৃষ্ণ আৰু অহ'ব ব'অ'ৰ্ত' স'ম'ব'ল' অ'ৰ্থক'গু বুজনিদিব: তেওঁৰ ঈশ্বৰ ব'ষ'য়'ব'সুত তেওঁৰ ভ'ত'হ'ব'ল'ব'হ'ত'য।

আদিপুস্তক ৪:৬: “ আৰু যিহেঁতাই ক'য়নিক'ল'ল' তুমি ক'য়'থ' ক'ৰ'ছ'?

হ'ব লেবপ্ৰকৃষ্ণৰ প্ৰকৃষ্ণি' তেওঁৰ পছন্দৰ ব'গ'ব'ব'ল'গ' ঈশ্বৰে জ'ন'। ক'য়'নি' ব'ব'ল'গ' ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃষ্ণি'ক' অ'ন'য়'ব'ল'গ' ব'ব'চ'না ক'ৰ'ব' পাৰে, ব'নুত থ' ক'ৰ'ব' প'ৰ'ব'ৰ'ত' তেওঁ ঈশ্বৰক অ'ন'ব'ধ' ক'ৰ' উ'চ'তি'য' তেওঁক এই আ'প'া'ত'দৃষ্টি' অ'ন'য়'ব' ব'ছ'নি'ব' ব'গ' ব'জ'গ'ব'ল' অ'ন'ম'ৰ্ত'দি'য়'ক'। ঈশ্বৰে ক'য়'নি'ব' স্ম'ৰ'ণ'ৰ' ব'ষ'য়'স'ম'পূৰ্ণ' জ'ঞ'ম' আ'ছ' য'জ'ি'ন'ে' অ'জ'ঞ'ত' তেওঁৰ ব'ব' ম'ৰ্থ ২৪:৪৮-৪৯ পদৰ দৃষ্টি' দ'স'ৰ' ভ'ম'ক' পা'ল'ন'ক'ৰ' " ব'নুত' য'দ'ি' ক'ন'ো' দৃষ্টি' দ'স' তেওঁৰ'হ' দ'য়'ত'ক'য়' 'ম'ন'ে' প'কৃষ্ণ' তেওঁৰ আ'গ'ম'ন'ত' ব'ল'ম' ক'ৰ' আ'ৰু' তেওঁৰ'স'তী'ৰ'থ' দ'স'স'ক'ল'ব'প'ৰ' ক'ৰ'ব'ল' আ'ৰ'ম'ভ'ক'ৰ' আ'ৰ'ম'দ'ফ'না' ক'ৰ' ল'ন'ক'স'ক'ল'ব'স' তে'থ' ই'প'া'ন'ক'ৰ'... " ঈশ্বৰে তেওঁক এ'ন'ে' এ'ট' প'ক্ৰ'ন' ক'ৰ' য'ব' উ'ত'জ' তেওঁ ন'ি'খ'ি'ত'ভ'ৰ'জ'ো'ন'ে'ভ'ল' ব'নুত ই'য'াত' আ'ক'ন'ে' ত'ন'ে'ক'ৰ' তেওঁক'য়'ন'িক'ত' তেওঁৰ'দু'খ'ৰ' ব'গ'ত' তেওঁৰ'ল'গ'ত' ভ'গ'ক'ৰ'ব'সু'য'ো'গ' দ'য়'। এই প'ক্ৰ'ন'ো'ৰ' উ'ত'জ'হ'ী'ন' হ'ই' থ'ক'ব' ক'য়'নি' গ'ৰ্ভ'ক' ঈশ্বৰে তেওঁক'স' ই'ব'য'ে'ৰ' ব'ষ'য়'ে' স'ত'ৰ'ক'ক'ৰ'দি'য়'যে'তেওঁক'আ'গু' ব'ধ'ৰ'ব'।

আদিপুস্তক ৪:৭: “ ন'ি'শ'চ'য়' য'দ'ি' আ'প'ন'ি'ভ'ল' ক'ম' ক'ৰ' ত'ন'ত' আ'প'ন'ি' আ'প'ন'ো'ৰ' মু'খ' ও'প'ব'ল' ত'ল'বি' ব'নুত' য'দ'ি' আ'প'ন'ি'ব'য'ো' ক'ম' ক'ৰ' ত'ন'ত' পা'প' দূ'ৰ' ব'মু'খ'ত'প'ৰ'থ' ক'ৰ' আ'ৰু' তা'ৰ'ক' ম'না'আ'প'ন'ো' ক'ৰ'ব'হ'ব' , ব'নুত' আ'প'ন'ই'য'া'ৰ' ও'প'ব'ত'শ'া' স'ন'ক'ৰ'বি'। ”

ভ'ল'ব'য'ো'জ' ন'ি' থ' ই'চ'য়'ত' ন'ব'ম'ৰ'দ' ল'ন'ো'ৰ' প'ছ'ত'ত' তেওঁপ'ন'ব'আ'ব'ৰ'ত'ৰ' হ'য' আ'ৰু'ক'য়'ন'িক'ত' তেওঁৰ'ভ' ত'হ'ব'ল'ক'হ'ত'য' ক'ৰ'ব'ল'ঠ'ল'দি'য়'। " ভ'ল'আ'ৰ'ব'য'ো'," দু'ট' প'ছ'ন'দ'ত' তেওঁৰ'স'ন'মু'খ'ত'আ'ছ' " ভ'ল'" য'তেওঁক'ন'জ'ক'প'দ'ত'য'গ' ক'ৰ'ব'ল' ব'ধ' ক'ৰ'ব' আ'ৰু'ত' তেওঁৰ'জ'ি'না'প'া'ল'ে' ওঁঈশ্বৰৰ ব'ছ'নি'গ'ৰ্হ'ণ' ক'ৰ'ব'ল' ব'ধ' ক'ৰ'ব'। ব'নুত " ব'য'ো" ব' ব'ছ'নি'য'তেওঁক' ঈশ্বৰৰ ব'ৰ'দ'ধ' পা'প' ক'ৰ'ব'ল' ব'ধ' ক'ৰ'ব' তেওঁক' তেওঁৰ'ম'ৰ্ঠ' আ'জ'ঞ' উ'ল'ংঘ' ক'ৰ'ব'ল' ব'ধ' ক'ৰ'ব' " তুমি'হ'ত'য' ন'ক'ৰ'বি"; অ'ন'ব'দ'ক'স্ম'ল'ে' উ'প'স্ম'প'ন' ক'ৰ' ধ'ব'গ' " আ'প'ন'ি'হ'ত'য' ন'ক'ৰ'বি" ন'হ'য'। ঈশ্বৰৰ আ'জ'ঞ'ই' অ'প'ৰ'ধ'ক'

নিদ কৰে, দোষী অপৰাধীকহত্য কৰটোনহয়, যিটো তেওঁ ইয়াক আদেশদী বৈধ কৰি তুলিলে আৰু এই ক্ষমতা যীচু খৰীষ্ট আগমনেই শৰাৰ এই ন্যায়পৰায়ণ বচিবত একো সলনি কৰা নাই।

ঈশ্বৰে যি ৰূপত "পাপ"ৰ কথা কৈছে, সেইটোমন কৰক, যেন তেওঁ এগৰকী নাৰীৰ কথা কৈছে, যেনে কৈ তেওঁ আদিপুস্ক ৩:১৬ পদত হৰাক কৈছিল "তেনোৰ ইচ্ছা তেনোৰ স্বামীৰ বাবে হ'ব, আৰু তেওঁ তেনোৰ ওপৰত শাসনকৰিব"। ঈশ্বৰৰ বাবে "পাপ" কৰাৰ প্ৰকাৰে ভেদ এগৰকী নাৰীৰ সৈতে মিল আছে যিয়ে নিজৰ স্বামীক পটী বচিব। আৰু তেওঁ নিজক তেওঁৰ দৰা "আধিপত্য হ'বলৈ নিদিব নালাগে বা তেওঁৰ দৰাও। এইদৰে ঈশ্বৰে মানুহক এই আদেশ দিছে যে মহিলাগৰকী যি প্ৰতি নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰা "পাপ"ৰ দৰা নিজৰ প্ৰকাৰে ভিত্তি হ'বলৈ নিদিব।

আদিপুস্ক ৪:৮: "আৰু কয়নি নিজৰ ভ্ৰাতৃকে হ'বলৈ ক'লে, তুমি যি তেওঁলোক পথত আছিল তেওঁক যি কয়নি নিজৰ ভ্ৰাতৃকে হ'বলৈ বৰি দখ উঠি তেওঁক বধ কৰিলে।"

এই ঈশ্বৰৰ সতৰ্কতাৰ পিছতোকৈ যি বস্তুৰ ফল দিব। হ'বলৈ বলাগত কথাৰ আদানপ্ৰদানৰ পিছত আধিপত্যক পিতৃ চৰিত্ৰৰ দৰে আৰম্ভৰ। পৰা আত্মত হত্যকাৰী কয়নি "নিজৰ ভ্ৰাতৃকে হ'বলৈ ওপৰত উঠি তেওঁক হত্য কৰিলে।" এই অভিজ্ঞ ই মানৱত বভগৰ ভৱিষ্যতী কৰে, য'ত ভ্ৰাতৃয়ে তোক হত্য কৰিব, প্ৰযো ধৰ্ম্মবিপক্ষে বা ধৰ্ম্মীয় ঈশ্বৰৰ বাবে, পৃথিবীৰ শায়েলৈ ক'ব।

আদিপুস্ক ৪:৯: "তেওঁ যি হিঁহো ই কয়নিক ক'লে, "তেনোৰ ভ্ৰাতৃ হ'বলৈ ক'ত আছে তেওঁ উত্তৰ দিলে, "মই নাজানো; মই মোৰ ভ্ৰাতৃৰ বক্ষ নেকি?"

তেওঁৰ পৰা লুকাই থকা আদমক ক'ৰাৰ দৰে "তুমি ক'ত আছে?", ঈশ্বৰে কয়নিক কয় "তেনোৰ ভ্ৰাতৃ হ'বলৈ ক'ত?", সদায় তেওঁক নিজৰ দোষ স্বীকাৰ কৰাৰ সুযোগ দিবলৈ। বিনুত মুখৰে, কাৰণ তেওঁ আওকাণ কৰিব নোৱাৰে যে ভগৱানে জা নয়ে তেওঁ তেওঁক হত্য কৰিছে, তেওঁ নিৰ্দ্ভ্ৰ জন্মৰে উত্তৰ দিয়ে "মই নাজানো", আৰু অশিষ্ট অহংকাৰে পাছলৈ তেওঁ ঈশ্বৰক এটা প্ৰশ্ন কৰে: "মই মোৰ ভ্ৰাতৃৰ বক্ষ নেকি?"

আদিপুস্ক ৪:১০: "আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, "তুমি ক'ত কৰিলে? তেনোৰ ভ্ৰাতৃকে তেজ ক'ত তেওঁ বিপৰ মোৰো চিঞৰিছে।"

ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ উত্তৰ দিয়ে যে অকথ্য হ'ল: আপুনি তেওঁ হত্যকাৰী হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ বক্ষ নহয়। ঈশ্বৰে তেওঁ ক'ৰিছে সেয়া ভাৱ দৰে জা নো আৰু

ত.ওঁ.সে.ইটো.ত.ওঁ.ব.আগত.প্ৰকৃ.মূৰ্ত্তি. উপস্থাপন কৰে: " তে.মা.ব.ভ্ৰ.ইট.ব.ত.জ.ব. মা.ত.প্ৰ.থ.ব.প.ৰ.মা.মে.লৈ.চ.ঞ.ৰ.ছ.। " এই.ব.প.ক.সূ.ত্ৰ.য.য.ত.ে.ল.দি.য়া.ত.জ.ক.ঈ.শ.ক. চ.ঞ.ৰ.কি.মে.মা.ত.দি.যে.সে.ইটো.প্ৰ.ক.শ.তি.ব.ক.য.৬.প.দ.ত.ব.স্ম.হ.ৰ.ক.ৰ.হ'ব.য.ত. "৫ম.ঈ.ল., " ক.থ.ল.কি.ধ.ব.স্ম.ব.মে.মান.প.পে.ৰ.ন.ক্স.ত.ন.ৰ.দ্ব.ৰ.হ.ত্ৰ.য.ক.ৰ. শ.ক্সী.দ.স.ক.ল.ৰ.চ.ঞ.ৰ.ক.উ.দ.গ.ন.দি.য়া.হ.য: প্ৰ.ক.শ.তি.ব.ক.য.৬:৯-১০: " য.ত.ে.যা.ত.ে.ওঁ. প.ঞ.মা.মে.হ.ব.খ.ল.লি.দে.ম.ই.ব.দৌ.ৰ.ত.ল.ত.ঈ.শ.ক্স.ৰ.ব.ক.য.ৰ.ব.ব.ব.ধ.ক.ৰ.স.ক.ল.ৰ. আ.ত্ম.দে.খ.লি.দে.আ.ৰ.ত.ে.ওঁ.ল.মে.ক.গ.ক.ণ.ক.ৰ.স.ব.স্ম.ক.ৰ.ব.গে. ত.ে.ওঁ.ল.মে.ক.ডো.ও.ৰ. মা.ত.ে.ব.চ.ঞ.ৰ.কি.লি.দে. " হ.প.ক্স.প.ব.তি.ব.আ.ব.স.ত্ৰ.য.য.ত.ে.যা.ল.ক.ব.মা.প.ন.পি.থ.ব.ী.ত্ৰা.স. ক.ৰ.া.স.ক.ল.ও.প.ৰ.ত.আ.মা.ব.ত.ে.জ.ৰ.চি.ৰ.আ.ব.প.ক্স.শি.শে.ন.ল.য. " এই.দ.ৰ.ে.অ.ন্য.য.ভ.ৰ.ে. ব.মে.ই.দি.য়া.ত.ে.জ.ে.দে.ম.ী.ৰ.ও.প.ৰ.ত.প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ.দ.ব.ী.ক.ৰ.। এই.ব.ধে.প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ. আ.হ.ব.কি.নু.ত.ই.এ.ন.কু.ৰ.এ.ট.ব.সূ.ত.য.টি.ও.ঈ.শ.ক্স.ে.ক.ৰ.ল.ন.জি.ৰ.ব.ব.ই.সং.ৰ.ক্স.ণ. ক.ৰ.। ত.ে.ওঁ.দ্ব.তী.য.ব.ব.ৰ.ণ.৩২:৩৫.ত.যা.মে.ণ.া.ক.ৰ.ছ.ি. " প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ.মে.ৰ.আ.ৰ. য.ত.ে.যা.ত.ে.ওঁ.ল.মে.ক.ৰ.ভ.ৰ.প.ছ.লি.য.য.ত.ে.যা.প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ.দি.য়া.। ক.ৰ.ণ.ত.ে.ওঁ.ল.মে.ক.ৰ. দ্ব.ব.য.গ.ৰ.দ.নি.ও.চ.ৰ.চ.প.ছ.ি.আ.ৰ.ত.ে.ওঁ.ল.মে.ক.ৰ.দ্ব.ব.য.গ.ৰ.আ.গ.ম.ন.ব.ে.ছ.দি.ন.না.থ.কি.ব.। " Isa.61:2 ত " অ.নু.গ.ক্স.ৰ.ব.ছ.ৰ.," " প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ.দ.নি " ম.ট.ি.হ.যী.চু.খী.ফ.লি. ক.ৰ.ক্স.ট.ি.ত.আ.ছ.ে: "... ত.ে.ওঁ.মে.ক.প.ৰ্.থ.যা.ই.ছ.ে... YaHWéH ব.অ.নু.গ.ক্স.ৰ.ব.ছ.ৰ., আ.ৰ. আ.মা.ক.ঈ.শ.ক্স.ৰ.প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ.দ.নি.যা.মে.ণ.া.ক.ৰ.ব.িল.দে.শ.ে.ক.ক.ৰ.স.ক.ল.মে.ক.স.া.নু.জা. দ.ব.িল.দে.;" ক.মে.ন.ে.ও.বু.জি.ব.ন.ে.ক্স.ৰ.লি.দে.ই.ত.ন.যা.এ.ই. " অ.নু.গ.ক্স.ৰ.ব.ছ.ৰ. " ৰ " প্ৰ.ক্স.শ " " প্ৰ.কৃ.শি.শে.ৰ.দ.নি " ৰ.প.ৰ.প্ৰ.থ.ক.হ'ব.ল.গি.ছ.লি.২০০০.ব.ছ.ৰ.।

এই.দ.ৰ.ে.মূ.ত.স.ক.ল.ে.আ.ৰ.চ.ঞ.ৰ.ব.ন.ে.ক্স.ৰ.ে.ঈ.শ.ক্স.ৰ.স্ম.ত্ৰি.ৰ.ব.হ.ৰি.যা.ৰ.স্ম.ত্ৰি. সী.মা.হী.না.

ক.য.নি.ৰ.অ.প.ৰ.ধ.ন্য.য.সং.গ.ত.শা.স্ম.টি.প.মে.ক্স.ৰ.য.ে.গ.য.।

আ.দি.পু.স.ক্স. ৪:১১: “ তে.মা.ব.হ.ত.ব.প.ৰ.তে.মা.ব.ভ্ৰ.য.কে.ৰ.ত.জ.ল'ব.ল.দে.মু.খ. মে.ল.দি.য়া.প্ৰ.থ.ব.প.ৰ.তু.ম.ি.অ.ভ্ৰ.শি.প.ত্ৰ.ছ.ে.”

ক.য.নি.ক.প্ৰ.থ.ব.প.ৰ.অ.ভ্ৰ.শা.প.দি.য়া.হ'ব.আ.ৰ.ত.ে.ওঁ.ক.ব.ধ.ক.ৰ.ন.হ'ব.। এই.ঐ.শ.ক্স.িক.ন.ম্ৰ.ক.ন্য.য.য.ত্ৰ.প্ৰ.ক্স.ন.ক.ৰ.ব.িল.দে.ই.ল.ে.স্মী.ক্স.ৰ.ক.ৰ.ব.ি.লা.গ.ব.যা.এ.ই.প্ৰ.ক্স.ম.অ.প.ৰ.ধ.ৰ.ক.মে.ন.ো.ন.জি.ব.না.ছ.লি.। ক.য.নি.হ.ত্ৰ.য.ক.ৰ.ৰ.অ.ক্স.কি.না.জা.ন.ছ.লি.আ.ৰ. থা.ঙ.ে.ই.স.ক.ল.ো.যু.ক্স.ি.দী.ম.ন.ক.অ.ন্থ.ক.ৰ.ি.প.ে.ল.ে.ই.ছ.লি.আ.ৰ.ত.ে.ওঁ.ক.মা.ৰ.ত.স্ম.ক. নি.ম্ৰ.ত্ৰ.ব.ত.ব.দি.শা.ল.ে.গ.ই.ছ.লি.। এ.ত্ৰ.যা.ত.ে.ওঁ.ব.ভ্ৰ.য.কে.ৰ.মু.ত্ৰ.য.হ'ল., মা.ন.ব.ত.ই.আ.ৰ.ক'ব. ন.ে.ক্স.ৰ.ব.ি.যা.মু.ত্ৰ.য.কি.সে.ই.ক.থ.না.জা.ন.ছ.লি.। ত.ৰ.প.ছ.ি.ত.য.ত্ৰ.পু.স.ক্স. ২১:১২.প.দ.ত.

ঈশ্বৰে স্ৰাস্থপন কৰা বৰ্ধন বৰ্ক্ষৰী হ'ব: " য'যিমো নুহকমা ব'তক্ষত্ৰৱে আঘাতকৰে
তেওঁকহতয কৰা হ'ব। "

এই পদটোৱে এই অভিব্যক্তিটোও উপস্থাপন কৰিছে: " যি পৃথিৱীয়ে
তোমাৰ হাতৰপৰা তোমাৰ ভাইটোৰ তেজল'বলৈ মুখ মেলিলে। " ঈশ্বৰে পৃথিৱীখনক
মূৰ্ত কৰি তোলো, ইয়াৰ ওপৰত ঢালি দিয়া তেজ শোষণ কৰা মুখ এখন আৰোপ
কৰি। তেতিয়া এই মুখখনে ইয়াৰ লগত কথা পাতি আৰু ইয়াক অশুচিকৰা মাৰাত্মক
বৰ্ক্ষা কথা সাঁৱৰাই দিয়ে। এই মূৰটো পুনৰ দৰ্শিতব্য বিবৰণ ২৬:১০ ত
লোৱা হ'ব: " পৃথিৱীয়ে মুখ মেলিলে। তেজৰ সৈতে তেওঁলোকে গলি পোলে, যোৱা
গোট খোৱা লোকে সকলৰ মৃত্যু হ'ল, আৰু জুইয় দেশ প্ৰায়শ জন মানুহক ভস্মীভূত
কৰিলে; তেওঁলোকে লোকে সকলৰ বাবে সতৰ্কতা গী হিচাপে কৰা কৰিলে। " তেতিয়াই
Apo.12:16 ত হ'ব: " আৰু পৃথিৱীয়ে মেহলা গৰাকী কস্যকৰিলে, আৰু পৃথিৱীয়ে মুখ
মেলি আজি গৰটোৱে নেজি বুমখৰ পৰা উলিয়াই দিয়া নদীখন গলি পোলে। " " নদী "
ফৰাটী কথালক ৰাজতন্ত্ৰক লীগসমূহৰ প্ৰকটক যাব বশিষেত্তৱে সৃষ্টি কৰা
"উৰগন"ৰ সামৰিক বাহিনী ই বশিষী প্ৰক্টেষ্টিগ্ৰাটাকলক অত্যাচৰ কৰিছিল আৰু
আনৰ্কি দেশৰ পাহাৰলৈকে খেদি পৰ্শিয়াইছিল। এই পদটোৱে দৰিত অৰ্থ আছে:
প্ৰক্টেষ্টিগ্ৰাট সশস্ত্ৰ প্ৰক্ৰিৰোধ, আৰু অৰা পছিতবক্তকত ফৰাটী বপ্ক্ষ। দুয়টো
ক্ৰান্তৰে " পৃথিৱীয়ে মুখ মেলিলে " বাক্যংশই ইয়াক অসংখ্য মানুহৰ তেজগ্ৰহণ কৰা
বুলি চিত্ৰিত কৰিছে।

আদ্যপুস্তক ৪:১২: " যোৱাত্মা মাৰ্জিত কৰা, তেতিয়াই তোমাৰ লোকৰ
ওচৰত আৰু নজি বদন নদিব।

কয়নিৰ শাস্তি পৃথিৱীতে সীমা বদ্ধ যিখন পৃথিৱীতে তেওঁ প্ৰায় মানুহৰ তেজ
ঢালি অশুচিকৰিছিল, মানুহৰ যজিনক প্ৰায় ঈশ্বৰৰ প্ৰক্ৰিমূৰ্তি সৃষ্টি কৰা
হৈছিল। পাপৰপৰাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ বশিষ্টৰোধ ধৰি ৰখা যদিও তেওঁৰ সিদ্ধ
পৰিত্ৰ আৰু নাই। মানুহৰ বৰ্ক্ষালাপ মূলতঃ পৃথিৱীত কৰা কৰি থাদ্য উৎপাদন
কৰাটোৱেই আছিল। সেয়েহে কয়নিখুৱাই দিয়াৰ আনউপায়ৰ চৰিলা গিবা

আদ্যপুস্তক ৪:১৩: " কয়নি যিহোৱাক কালে: মৰো শাস্তি বহন কৰিব
নোৱাৰ কয়বেছে। "

যাব অৰ্থ: এই চৰজোৱত মৰো বাবে আত্মহত্যা কৰাটোও লা

আদিপুস্ক ৪:১৪: “ চোঁৱা, তুমি মনো আৰু পৃথিবীৰ পৰা খেদি পৰ্শিয়াল, মই তোমাৰ সন্মুখৰপৰা লুকাই থকাৰি পৃথিবীত পলাতক আৰু আচৰাৰ আৰু যিযে মনো পাৰ তেওঁ মনো বধ কৰিব। ”

এতিয়া তেওঁ খুব কথা-বতৰ আৰু মৃত্যুদণ্ড বুলিয়েই নাজিৰপৰিস্থিতিৰ সাৰাংশ দাঙি ধৰে।

আদিপুস্ক ৪:১৫: “ যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, 'যি কনোনে কয়নিক বধ কৰে, তেওঁৰ ওপৰত সাতগুণপ্ৰতিশোধ লোৱা হ'ব।' আৰু যিহোৱাই কয়নিৰ ওপৰত এটা চনিৰ খলি, যাত তেওঁক পোৱা কনোনে তেওঁক বধ নকৰে। ”

ইতিমধ্যে দেখা কৰা বগবানৰ বাবে কয়নিৰ জীৱনৰ বক্ষ কৰিবলৈ সংকল্প লৈছে। ইঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে যে তেওঁৰ মৃত্যুৰ মূল্য দিয়া হ'ব, অৰ্থাৎ “ প্ৰতিশোধ লোৱা ” “ সাতগুণকৈ ” তৰ পিছত তেওঁ “ এটা চনি ” উদগনি দিয়ে যি তেওঁক সুৰক্ষা দিব। এইখিনি লৈ কইশ্বৰে “সাত” সংখ্যক প্ৰতীকী মূল্যৰ বিষয়ভেৰিষ্মণী কৰিছে, যিযে বৰ্ষমবৰ আৰু বৰ্ষমবৰ পৰিত্ৰাণক চিহ্নিত কৰিব, যিটোৱে সপ্তাহৰ শেষত ভেৰিষ্মণী কৰা মতে, তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ প্ৰকল্প সপ্তাহ সহস্ৰব্দত সম্পূৰ্ণ সাফল্যপাৰা বৰ্ষমবৰ যিহ্মক স্মৃতিৰূপে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ হোৱাৰ চনি হ'ব। ২০:১৪-২০। আৰু যিহ্মক. ৯, ঈশ্বৰ যিসকল লোকেৰ ওপৰত “ এটা চনি ” ৰখা হয় যাত তেওঁ লোকক ঈশ্বৰীয় শাস্তিৰ সময়ত হত্যা কৰা নহয়। শেষত সুৰক্ষিত পৃথকী কৰণৰ বাবে নীতি নিশ্চিত কৰিবলৈ, প্ৰকৃত শতিকাৰ ৭ পদত, “ এটা চনি, ” “ জীৱিত ঈশ্বৰৰ মনোহৰ, ” ঈশ্বৰৰ দাসকলৰ “ কপালত ছিঁল ” কৰিবলৈ আহিছে, আৰু এই “ মনোহৰ আৰু চনি ” হৈছে তেওঁৰ সপ্তাহ দিনৰ বৰ্ষমবৰ।

আদিপুস্ক ৪:১৬: “ তেতিয়া কয়নি যিহোৱাৰ সন্মুখৰপৰা ওলাই আহি এদনৰ পুৰথকা নদে দেশত বাস কৰিলে। ”

ইতিমধ্যে এদনৰ পুৰদৰ্শিত আদম আৰু হৱাই ঈশ্বৰৰ বৰ্গচিৰপৰা বৰ্ষমব হোৱাৰ পিছত আঁতৰি গৈছিল। এই ভূমিখনে ইয়াত নদে নাম লাভ কৰে যাৰ অৰ্থ হৈছে দুখ। এইদৰে কয়নিৰ জীৱন মানসিক আৰু শাৰীৰিক দুখ-কষ্টৰ দ্বাৰা চিহ্নিত হ'ব। বগবান ঈশ্বৰৰ মুখৰপৰা বহু দূৰত প্ৰত্যক্ষণ কৰাটোৱে অমীমাংসিত কয়নিৰ কঠিন হৃদয়ত লোকে খেজোখে এৰি যায় যিযে ১৩ পদত কৈছিল তেওঁৰ ভয়ত “ মই তোমাৰ মুখৰপৰা বহু দূৰত লুকাই থকাৰি। ”

আদিপুস্ক ৪:১৭: “ আৰু কয়নি নাজিৰপ্ৰতীক চিনি পাৰে, আৰু তেওঁ গ্ৰন্থাটী হ'ল আৰু হনোকক জন্ম দিলে। ”

কয়নি এখন নগৰৰ জনসংখ্যৰ পতিপুৰুষ হ'ব, যাক তেওঁ নিজৰ প্ৰিয় পুত্ৰৰ নাম দিছে: হনোক যৰ অৰ্থাৎ দীক্ষা দিয়া, নিৰ্দেশনা দিয়া, ব্যয়াম কৰা, আৰু কৰিবা এটা ব্ৰহ্মহৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা। এই নামটোৱে এই ক্ৰিয়াই প্ৰতিনিধিত্ব কৰা সকলোবস্তুৰ সাৰাংশ দৰ্শিত্বৰ আৰু ইয়াক ভলদৰে পৰিধন কৰা হৈছে কৰণ কয়নি আৰু তেওঁৰ বংশধৰসকলে ঈশ্বৰ অৰিহনাক এক প্ৰকাৰৰ সমাজ উদ্বেগন কৰা যি পৃথিবীৰ শোষণ কৰিবলৈ কৰিব।

Gen.4:18: “ হনোকৰ জন্ম হ'ল ইৰদ, ইৰদৰ জন্ম হ'ল মূহজা যেনে মূহজা যেনে জন্ম হ'ল মূটচ যেনে আৰু মূটচ লে বজ জন্ম হ'ল লামেক »

এই চুটি বংশাৱলীখনে ইচ্ছাকৃতভাৱে লোকে কৰা মৰচৰিত্বকোষ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে, যৰ সৰ্বক অৰ্থাৎ এতিয়াও অজ্ঞত, কিন্তু এই মূলৰ পৰা অহা শব্দটোৱে হনোক নামৰ দৰে নিৰ্দেশনাৰ সৈতে জড়িত আৰু লগতে ক্ৰমতৰ এটা ধৰণও।

আদিপুস্তক ৪:১৯: “ লামেক দুগৰাকী পত্নী ল'লে: এগৰাকী বনাম আদাম তুমি আনজনৰ নাম জৰ্জীৱ্য »

এই লামেকত আৰম্ভিত্বৰ সৈতে বচিছদৰ প্ৰিয় চিন পাওঁ যাৰ মত " এজন মানুহে নিজৰ পত্নী মাত্ৰক এৰি নিজৰ পত্নীৰ সৈতে একত্বিত হ'ব, আৰু দুয়োজন এক মাংস হ'ব " (আদিপুস্তক ২:২৪ চাওক)। কিন্তু লামেকত পুৰুষ দুগৰাকী মহিলাৰ লগত একত্বিত হয় আৰু তিনিওজন এক মাংস হ'ব। স্পষ্টভাৱে ঈশ্বৰৰ পৰা বচিছদ সম্পূৰ্ণ।

আদিপুস্তক ৪:২০: “ আৰু আদাম ইয়াৰ লক জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তুমত বস কৰা আৰু গৰু ম'হৰ সৈতে বস কৰা লোকৰ পতি হ'ল »

জাবল যাযাবৰী মৰেপালকৰ পতিপুৰুষ যদিও আৰ্জিও কিছুমান আৰব জনগোষ্ঠীৰ পতিপুৰুষ

আদিপুস্তক ৪:২১: “ তেওঁৰ ভায়েকে বনাম যুৰাল, তেওঁৰ বীণা আৰু বঁহী বজোৱা সকলোৰে পতি আছিল »

জাবল আছিল ঈশ্বৰহীন সত্যত গুৰুত্বপূৰ্ণ সন্মান দখল কৰা সকলো সংগীতজ্ঞৰ পতিপুৰুষ আনৰ আৰ্জিও য'ত সংস্কৃতি, জ্ঞান আৰু শিল্পী আমাৰ আধুনিক সমাজৰ ভিত্তি।

আদি.

এই পদটোৱে লোহ যুগৰ আগৰ ব্ৰহ্ম যুগ বুলি ধৰি লোৱা ইতিহাসবিদসকলকৰকাৰী শিক্ষাৰ বিৰোধিতা কৰে। সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ মতে প্ৰথম মানুহে লোহ জাল জাল জনিছিল আৰু হুতৰো নজি এই আদমৰ পৰাই কাৰণ গ্ৰাস্থানত কোৱা হোৱা নাই যা তুৰল কয়ন লোহ জালকৰ সকলৰপৰি আছিল বিনুত এই প্ৰকাশিত সৰ্বশেষে আমাক এনেদৰে দিয়া হৈছে যাতো আমাবুজি পাওঁ যাে সত্যত আদমিক লৰা পৰি আছিল তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰহীন সংস্কৃতি আজিৰ আমাৰ তুলনাতকম পৰিশোধিত নাছিল।

আদাপুস্ক ৪:২৩: “ লমকে তেওঁৰ পত্নীসকলক কলে, ‘আদা আৰু জিল্লা, মোৰ মাতৃশূনা হোৱা মথৰ পত্নীসকল, মোৰ বক্য শূনা মই মোৰ আঘতৰ বাবে এজন মানুহক হত্যা কৰিলোঁ, আৰু মোৰ আঘতৰ বাবে এজন ডেকাক বধ কৰিলোঁ। ”

লমকে তেওঁৰ দুগৰাকী পত্নীৰ আগতগোঁৱৰ কৰে যাে তেওঁ এজন মানুহক হত্যা কৰিলে, যিটোৱে তেওঁক ঈশ্বৰৰ বিচৰিত কুন্ন কৰে। বিনুত অহংকাৰ আৰু উপহাসেৰে তেওঁ লগতে কয় যাে তেওঁ এজন যুৱককো হত্যা কৰিছিল যিয়ে ঈশ্বৰৰ বিচৰিত তেওঁৰ গচৰটো আৰু গুৰুতৰ কৰি তোলে আৰু তেওঁক প্ৰকৃত পুনৰ্বৃত্তিৰী “হত্যাৰী” কৰি তোলে।

আদি.

তৰপিছত তেওঁ ঈশ্বৰে কয়নিক দেখুওৱা নম্ৰক উপহাসকৰে। যিহেতু এজন মানুহক হত্যা কৰাৰপিছত কয়নিৰমুত্ৰৰ প্ৰতিশোধ “সাতৰা” ল’ব লাগিছিল এজন মানুহ আৰু এজন যুৱকক হত্যা কৰাৰপিছত লমকে ঈশ্বৰে “সাত্তৰাৰ” প্ৰতিশোধ ল’ব। এনে ঘণনীয় শব্দ কলমাও কৰিব নোৱাৰে। আৰু ঈশ্বৰে মানৱ জাতিৰ আগতপ্ৰকাশ কৰিব বিচৰিছিল যাে দ্বিতীয় প্ৰজন্মৰ পৰা কয়নিৰপৰা সপ্তা প্ৰজন্মকৈ, লমকে কৰপ্ৰথম প্ৰতিনিধিসকলে অধৰ্ম উচ্চতম সত্তা উপনীত হৈছে। আৰু এইটোৱেই তেওঁৰ পৰা বিচৰিছিল হোৱাৰ পৰিগতিৰ প্ৰদৰ্শন।

আদাপুস্ক ৪:২৫: “ আদামোৰেজিৰ পত্নীক পুনৰ্চৰ্চনা পালে আৰু তেই এজন পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে আৰু তেৰ নাম চথেৰখিলে, কাৰণ তেই কলে, কয়নিৰ বধ কৰা হ’লে বসলনি ঈশ্বৰে মোক আন এটা বংশনীয়ুক্ত কৰিলে। ”

হিব্ৰু ভাষাত “চথে” উচ্চৰণ কৰা চথেনা মটোৱে মানুহৰ শৰীৰৰ ভেটিটোৰ বুজা যাে কিছুমান হৈযাক “সমতুল্যৰ পুনৰুদ্ধাৰ” বুলি অনুবাদকৰে, বিনুত মই এই প্ৰকৃতিৰ কোনো ন্যযত্ৰ হিব্ৰু ভাষাত বিচৰি উলিয়াবপৰা নাই। সেয়েহে মই “শৰীৰৰ ভেটি” ধৰি ৰাখিছোঁ কাৰণ চথেসেই বৈশ্বসী বংশৰ মূলৰ মৌলিক ভেটি হৈ

পৰ্ববিষয়টোকে আদিপুস্ক ৬ পদত "ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ" অভিব্যক্তিতে চিহ্নিত কৰিব "মহিলা" সকলৰ ওপৰত এৰি দিব, যিসকলকে যিনিৰ বংশৰ বিন্দু বিন্দু বংশধৰসকলে তেওঁলোকে পটীয় বিনোদিত কৰি, "মানুহৰ কন্যা" বুলি নামকৰণ কৰে।

চেতন ঈশ্বৰে এটা নতুন "বীজ" বীজ সঁচি আওৰ কৰে য'ত সপ্তা বংশধৰ আন এজন হনোকে আদিপুস্ক ৫:২১ ৰ পৰা ২৪ লৈকে উদাহৰণ হিচাপে দিয়া হৈছে। এই হনোকে নিজৰ নামৰ লগত ভালদৰে থাপ খাইছিল কাৰণ তেওঁৰ "নিৰ্দেশনা" তেওঁৰ নামকৰণৰ বীজ যিনি বংশৰ পুত্ৰ লমকে পুত্ৰ দৰে নহয়, ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবে আছিল। আৰু দুয়োজনেই বিন্দু বিন্দু লমকে আৰু ধৰ্মিক হনোকে তেওঁলোকে বংশৰ "সপ্তা" বংশধৰ আছিল।

আদিপুস্ক ৪:২৬: "আৰু চেথেবো এজন পুত্ৰ আছিল আৰু তেওঁৰ নাম হনোচে ৰখিছিল। তেতিয়া মানুহে হেনোচেৰ নাম মাতিবলৈ ধৰিলে।"

হনোচেৰ অৰ্থ হৈছে: মানুহ মৰুস্তানোকে, দুষ্টি। এই নামটো সেই সময়ৰ সৈতে জড়িত। তেতিয়া মানুহে হেনোচেৰ নাম মাতিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। এই দুটা কথা সংযোগ কৰি ঈশ্বৰে আমাক ক'ব বিচাৰে: সেয়া হ'ল বিশ্বাসী বংশৰ মানুহজনে নিজৰ সন্তানৰ দুষ্টিৰ প্ৰতি সচেতন হৈ উঠিল, যিটো তদুপৰি মৰুস্তানোকে। আৰু এই সচেতনতাই তেওঁক তেওঁৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা সন্মান কৰিবলৈ আৰু তেওঁক সন্তুষ্ট কৰা ধৰণে নিশ্চয় পূজা কৰিবলৈ তেওঁক বিচাৰিবলৈ বাধ্য কৰিলে।

আদিপুস্ক ৫

পৰিত্ৰাণৰ বৰণৰ বীজ তত্ত্ব চুহুদ

এই ৫ নং অধ্যায়ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাসী হৈ থকা বংশক একত্ৰিত কৰিছে। মই আপোনালোকৰ সন্মুখত কবুল প্ৰথম পদবোৰৰ বিশদ অধ্যয়ন আগবঢ়াইছোঁ যিয়ে আমাক এই গণনাৰ কাৰণ বুজিবলৈ অনুমতি দিয়ে যিয়ে আদম আৰু বৈথিত নোহৰ মাজৰ সময়খিনিসি মৰিলেছে।

আদিপুস্ক ৫:১: "আদমৰ প্ৰজন্ম পুস্ক এইখন: যেতিয়া ঈশ্বৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁক সৃষ্টি কৰিলে।"

এই পদটোৱে উল্লেখ কৰা পুৰুষৰ নামৰ তালিকাৰ বাবে মানদণ্ড নিৰ্ধাৰণ কৰে। সকলো এই সাঁৱৰণীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল: "যেতিয়া ঈশ্বৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল তেতিয়াও তেওঁ ঈশ্বৰৰ সদৃশ সৃষ্টি কৰিছিল" সেয়েহে আৰ্মি বুৰ্জি বলাগিব। এই তালিকা তপস্কৰে কৰিবলৈ মানুহ নৈজৰ "ঈশ্বৰৰ সদৃশ" ধৰি বৰখিছে। এইদৰে আৰ্মি বুৰ্জি বলাগিবলৈ কয়নিৰদৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ নামবোৰে কয় এই তালিকা তপস্কৰে কৰা নাই। কাৰণ ই কোনো শাৰীৰিক সদৃশ প্ৰকৃতি নহয় বৰঞ্চ চৰিত্ৰৰ সদৃশ প্ৰকৃতি আৰু ৪ নং অধ্যায়ত মাত্ৰ কয়নি আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলক সদৃশ প্ৰকৃতি।

আদিপুস্তক ৫:২: "তেওঁ পুৰুষ আৰু নাৰীক সৃষ্টি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু সৃষ্টিৰ দিনা তেওঁলোকে নাম আদমৰ থিলে।"

ইয়াতো পুৰুষ আৰু নাৰীক ঈশ্বৰ আশীৰ্বাদৰ সাঁৱৰণীৰ অৰ্থ হ'ল যে উল্লেখ কৰিবলগীয়া নামবোৰে ঈশ্বৰ আশীৰ্বাদ হৈছে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ সৃষ্টিৰ ওপৰত জোৰ দিয়াটোৱে তেওঁ ঈশ্বৰ হিচাপে সীকৃতি পোৱাৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ কৰে। যিজন নিজৰ দাস সকলক প্ৰথক কৰে, পৰিত্ৰ কৰে, বশীভূত কৰে, চিনেৰে, বৰী সকলক তেওঁলোকৰ সকলো সপ্তাহৰ সপ্তাহ দিনত পালন কৰা হয়। বশীভূত কৰাৰ পৰিত্ৰকৰণৰ সৈতে ঈশ্বৰ আশীৰ্বাদ ধৰি বৰখা আৰু তেওঁৰ চৰিত্ৰৰ সদৃশ হৈছে "মানুহ" "মানুহ" বুলি কোৱাৰ যোগ্য হৈ থকাৰ বাবে ঈশ্বৰে প্ৰজা জেনীয়েচৰত। এই ফলবোৰৰ বাহিৰেও মানুহ নৈজৰ বাচিবত আন প্ৰজাতিৰ তুলনাত অধিক বৈশিষ্ট্য আৰু বৈশিষ্ট্য "প্ৰাণী" হৈ পৰে।

আদিপুস্তক ৫:৩: "আদমে এশ ত্ৰিশ বছৰ বয়সত নৈজৰ প্ৰজাতিৰ এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে আৰু তেওঁৰ নাম চেথেৰ থিলে।"

দেখা তেওঁ আদম আৰু চেথেৰৰ মাজত দুটা নাম নহৈছে। কয়নিৰ (যি বশীভূত কৰা বংশৰ নহয়) আৰু হাবলৰ (যিজন বংশধৰ নহৈছে) কৈয়ে মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। এইদৰে ধন্য নিৰ্ধাৰণৰ নিয়ম প্ৰদৰ্শিত হয়। উল্লেখিত আন সকলো নামৰ ক্ষেত্ৰত একে ইহ'ব।

আদিপুস্তক ৫:৪: "আৰু আদমে চেথেৰৰ জন্ম দিয়াৰ পাছত তেওঁৰ দিন আঠশ বছৰ আছিল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ কনয়ৰ জন্ম হৈছিল।"

আৰ্মি যিটো বুৰ্জি বলাগিবলৈ কয় যে আদমে "চেথেৰ"ৰ জন্ম আগতে আৰু পাছত "পুত্ৰ কনয়ৰ জন্ম দিছিল" বিনুত এইবোৰে পতিৰ "চেথেৰ"ৰ বশীভূত প্ৰকাশ কৰা নাছিল। তেওঁলোকে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অবশীভূত আৰু অসন্মান কৰা "জীৱ

জ নুত মানুহ'ৰ লগত যোগ দিলে। এইদৰে তেওঁৰ জন্ম হোৱা সকলোৰে মাজত হাবলৈবম্ভুৰ পিছত "চেথ" প্ৰক্ৰমে তেওঁৰ পাৰ্শ্বৰ পিতৃকসৃষ্টি আৰু গঠন কৰা ঈশ্বৰ YaHwéh'ৰ প্ৰতি থকা বিশ্বাস আৰু বিশ্বাসযোগ্যতাৰ দ্বাৰা নিজক প্ৰথক কৰিছিল। তেওঁৰ পিছৰ আন সকলো জন্মত তেওঁৰ আদৰ্শ অনুসৰণ কৰিছিল বিনুত তেওঁলোকে নাম প্ৰকাশ নকৰাকৈ যোৱাছে কাৰণ ঈশ্বৰে বাৰ্ছি লোৱা তালিকাখন উপস্থাপন কৰা প্ৰতিজন বংশৰ প্ৰক্ৰম বিশ্বাসী পুৰুষৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰি। এই ব্যক্তিই আদমৰ বাবে ইতিমধ্যে উচ্চবয়স, "১৩০ বছৰ" বুজাবপৰা যায় যেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ "চেথ"ৰ জন্ম হৈছিল। আৰু এই নীতিটোৱেই সৈতেই হোৱা দীঘলীয়া তালিকাখনত উল্লেখ কৰা নিৰ্ধাৰিত সকলো প্ৰতিজনৰ ক্ষত্ৰ প্ৰক্ৰমেই, কাৰণ তেওঁৰ তিনিজন পুত্ৰ: চেমে, হাম আৰু যফেৰে নিৰ্ধাৰিত নহ'ব, তেওঁৰ আধ্যাত্মিক সদৃশ নহ'ব।

আদিপুস্ক ৫:৫: “ আদমজীয়াই থকা সকলো দিন নশত্ৰুৰ বছৰ আছিল আৰু তেওঁ মৃত্যুবৰণ কৰিলে। ”

মই পেনে পেনে স্পষ্ট মনোমীতজনৰ ওচৰলৈ যাওঁ, যাক হনোকে বুলি কোৱা হয়; এজন হনোকে যাৰ চৰিত্ৰ কয়নিৰ পুত্ৰ হনোকেৰ সম্পূৰ্ণ বিপৰীতা

আদিপুস্ক ৫:২১: “ হনোকে প্ৰযশ্ৰুত বছৰ বয়সত মূখচলো কজন্ম দিলে। ”

আদিপুস্ক ৫:২২: “ আৰু হনোকে মূখচলো বজন্মৰ তিনিশ বছৰৰ পাছত ঈশ্বৰৰ লগত চলি আৰু পুত্ৰ-কন্যাৰ জন্ম দিলে। ”

আদিপুস্ক ৫:২৩: “ হনোকেৰ সকলো দিন তিনিশ প্ৰযশ্ৰুত বছৰ আছিল। ”

আদিপুস্ক ৫:২৪: “ আৰু হনোকে ঈশ্বৰৰ লগত চলি আৰু তেওঁ আৰু না থকা কালিকা বংশীশ্বৰে তেওঁ কথৰিলে। ”

হনোকেৰ ক্ষত্ৰ এই নিৰ্দিষ্ট প্ৰকাশৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে: জলপ্ৰাণৰ পুৰুষ লোকসকলেও মৃত্যুৰ মাজেৰে পাৰ হোৱাকৈ যোৱা তেওঁলোকে "ইলিয়াক" স্ক্ৰিপ্ট লৈ যোৱা হৈছিল। সঁচাকৈয়ে এই পদৰ সূত্ৰটো আন সকলো পদৰ পৰা প্ৰথক যিবেৰে অন্তৰ্ভুক্ত, " তেতিয়া তেওঁ মৃত্যুবৰণ কৰিলে। ”

ইয়াৰ পিছত আৰ্হি পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ দীৰ্ঘকালীয়া মানুহ মথুচলে ৯৬৯ বছৰ; তৰ পাছত এই বংশৰ পৰা আন এজন লোকে বংশীশ্বৰ আশীৰ্বাদ।

আদিপুস্ক ৫:২৮: “ লমকে এশ বছৰীয়া বছৰ বয়সত এজন পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে। ”

Gen:5:29: “ আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম নহে ৰখি ক'লে, *যাহিহোৱা ইঅ ভাশা পায়ী মা টিৰিপৰা ওলোৱা আমাৰ পৰীক্ষা আৰু হাতৰ পৰীক্ষাৰ বিষয়ে তেওঁ আমাক সন্জ্ঞা দিব।* ”

এই পদৰ অৰ্থ বুজিবলৈ আৰ্মিজি নবিলাগিব যি নহে নামৰ অৰ্থ হৈছে: বশিৰাম। লমকে নিশ্চয় কল্মা কৰা নাছিল যি তেওঁৰ কথাক মানি নাপূৰণ হ'ব, ৰাৰণ তেওঁ ক'বলৈ “ *আমাৰ ব্ৰহ্মনৰ্তি আৰু আমাৰ হাতৰ যন্জ্ঞাদায়ক কাম* ” ৰাৰণৰ পৰা হৈ “ *অভিশপ্তপৃথিৱীখন* ” দেখিছিল। ” তেওঁ কয়। বৰ্নুত নহেৰ সময়ত ই ক'ৱিয়াইনিয়া মানুহৰ দুষ্কৰ বাবে ঈশ্বৰে ইয়াক ধ্বংস কৰিব, যদিও আদিপুস্ক ৬ যি আমাৰ বুজিবলৈ অনুমতি দিব। বৰ্নুত, নহেৰ পিতৃলৈ যি কেএজন মনোমীত ব্ৰহ্মনৰ্তি আছিল, যি জনে নিজৰ সময়ৰ বিৰল মনোমীত লোকসকলৰ দৰে নিজৰ চম্পোশৰ মানুহবোৰৰ দুষ্কৰ বৃদ্ধি হোৱা দেখি নিশ্চয় দুখ পাইছিল।

আদিপুস্ক ৫:৩০: “ *নহেৰ জন্মৰ পাছত লমকে পঁচশ পঁচনব্ব বছৰ জীয়াইথাকিল আৰু পুত্ৰ কন্যাৰ জন্ম দিলে।* ”

আদিপুস্ক ৫:৩১: “ *লমকে ককাকলোৱা দিন সাতশ সাত সত্তৰ বছৰ আছিল আৰু তেওঁ বৃদ্ধ হ'ল।* ”

আদিপুস্ক ৫:৩২: “ *আৰু নহেৰ পঁচশ বছৰ বয়সত চম্পোশৰ আৰু যাক টৰ জন্ম হ'ল।* ”

আদিপুস্ক ৬

পৃথিৱী কৰণিফ লয়

আদিপুস্ক ৬:১: “ *আৰু এনে হ'ল, যি জীয়া মানুহবোৰে পৃথিৱীত বংশ হ'বলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ লোকৰ কন্যা সন্তান জন্ম হ'ল,* ”

পূৰ্বৰ শৰিকি অহা শৰিষ অনুসৰি এই মানুহৰ ভিটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰক তুচ্ছজ্ঞান কৰা প্ৰাণীৰ নিয়ম, যাৰ এইদৰে তেওঁ লোককো প্ৰকৃতিখন কৰাৰ উচিত ৰাৰণ আছে। আদমৰ পত্নী হৰাই কৰা প্ৰকাণ্ডন এই সকলো মানৱত পুনৰুৎপাদন আৰু ই হৈছে মাংস অনুসৰি সন্তান ৰকিত : ছোৱালীয়ে পুৰুষক পটায় আৰু তেওঁ লোকৰ নিজৰ ইচ্ছামতে তেওঁ লোকৰ পৰা লাভ কৰে।

আদিপুস্ক ৬: ২: “ আৰু ঈশ্বৰ পুত্ৰসকলে মানুহৰ জীয়েকে কুসন্দৰ বুলি দেখিলে আৰু তেওঁলোকে মনোমীত কৰা সকলোৰে পৰা তেওঁলোকক বোকা বী কৰিলে ”

এইখিনিতে কথা বোকা জটিল হৈ পৰে। পবিত্ৰ আৰু অধৰ্মীন অৰিশ্বসীৰ মাজৰ বিচ্ছিন্নতা সন্ধান কৰা হৈ যায়া ইয়াত যুক্তিসংগত ভাবে " ঈশ্বৰ পুত্ৰ " বুলি কোৱা পবিত্ৰ কৰা সকল " মানুহৰ কন্যা , " অৰ্থাৎ "পৰণী " মানৱ গোটৰ প্ৰকাশনৰ অধীনত পৰে। বিবাহৰ জৰিয়তে মিত্ৰ ই এইদৰে ঈশ্বৰ আৰু ঈশ্বৰিত আৰু বিচ্ছিন্নতাৰ বিচ্ছিন্নতাৰ কাৰণ হৈ পৰে। এই অৰিশ্বসীৰ অভিজ্ঞতা ই পিছলৈ ইশ্বৰলৈ সন্তানসকলক বিদেশী নাবীক পত্নী হিচাপে লোৱাত বাধা দিবলৈ বাধ্য কৰি। যাৰ পৰিণাম হ'ব সেইবানপানী যাদেখুৱা ইছায়ে এই নিষেধাজ্ঞা কৰি মানমাৰি চলিব লাগে। প্ৰতিটো নিয়মৰ ব্যতিক্ৰম আছে, কাৰণ কৰিছোঁ নমহিলা ইৰুথৰদৰে ইহুদী সন্মিৰ লগত সত্য ঈশ্বৰক লৈ গৈছিল। বিপদটো এইটো নহয় যে মহিলা গৰাকী বিদেশী নহয় বৰঞ্চ তেওঁ এজন " ঈশ্বৰ পুত্ৰ "ক তেওঁৰ উৎপত্তিস্থলৰ পৰম্পৰাগত পৌত্তলিক ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰি পৌত্তলিক ধৰ্মত গলি লৈ যায়া। তদুপৰি ইয়াৰ বিপৰীতটো ঐক্য তেনেকুৱা ইতিহাস কাৰণ এগৰাকী মহিলা ই " ঈশ্বৰ কন্যা "ই " মানুহৰ পুত্ৰ " "জীৱজন্তু"ক বিয়া কৰি নিজ কামৰূপ বিপদত পেলয় আৰু মিছা ধৰ্ম , যিটো তেওঁৰ বাবে আৰু অধিক বিপজ্জ্বল কাৰণ প্ৰতিগৰাকী " নাবী " বা " ছোৱালী " পৃথিৱীত জীৱনৰ লতহ " মহিলা " হয়, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ নিৰ্ভাৰিতাকালে মানুহৰদৰে ঈশ্বৰ স্ক্ৰিপ্তত সকলৰ দৰে আৰু শীতল যেনে দেহ লাভ কৰি। অনন্তৰ লৈছে ইউনিচ'ক্স আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট চৰিত্ৰ প্ৰতিচ্ছবি, নিখুঁত ঐশ্বৰিক আৰ্হি।

বিবাহৰ সমস্যা আজিও প্ৰসংগিক। কৰিয়নো যিয়ে নিজৰ ধৰ্ম নহোৱা মানুহক বিয়া কৰায় তেওঁ নিজৰ বিশ্বাসৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়ে, সেয়া সঠিক হওক বা অনুচিত তদুপৰি এই কাৰুণ্য ধৰ্ম প্ৰতি আৰু সেয়েহে স্মৰণ ঈশ্বৰ প্ৰতি উদাসীনতা প্ৰদৰ্শন কৰে। নিৰ্ভাৰিত জনে নিৰ্ভাৰনৰ যোগে হ'বলৈ সকলোতকৈ বাৰ্ছি ঈশ্বৰক ভাল পাব লাগিব। কৰিনুত যিহুত বিদেশীৰ সৈতে মিত্ৰ ই তেওঁক অসন্তুষ্ট কৰে, গৰ্ভিত তত্পৰ কৰা নিৰ্ভাৰিত জন নিৰ্ভাৰনৰ অযোগ্য হৈ পৰে আৰু তেওঁৰ বিশ্বাস অহংকাৰী হৈ পৰে, এক ভ্ৰমৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰম হৈ গতা এটা চূড়ান্ত কৰ্ত্তা বাকী আছে। যদি বিবাহে এতিয়াও এই সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে, তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল আধুনিক মানৱ সমাজে নিজ কনোহৰ সময়ৰ দৰে অনৈতিকতাৰ অৱস্থাত বিচৰি পায়। এই বাৰটো সেয়েহে আমাৰ শাসনকাৰকৰ বাবে যত্নেৰে মিছা

কথাই মানুহৰ মনত আধিপত্যবিস্তৰ কৰে, যিবোৰ ঐশ্বৰ্য্যিক "সত্য"ৰ সৈতে সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ হৈ পৰে।

আমাৰ "অন্তঃকাল"ৰ বাবে ইয়াৰ গুৰুত্ব বাবে ঐশ্বৰ্য্য মৰ্য্যক এই আদীপুস্তকৰ বিৱৰণীত প্ৰকাশ পোৱা এই বাস্তৱ শাশ্বতৰ্কিকৰ্ণিতকৰিবলৈ নৈতৃত্ব দিছে। বৰণ জলপ্ৰৱনৰ প্ৰকাৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ অভিজ্ঞতাক এক সুখৰ "আৰম্ভণি" আৰু ধৰ্ম্মত্যাগ আৰু ঘণনীয়ত্ৰৰ এক কৰুণ "অন্ত" দ্বাৰা সামৰি লোৱা হৈছে। এতিয়া, এই অভিজ্ঞতাই তেওঁৰ শাশ্বতৰ গীৰ্জাতোৰ প্ৰতিষ্ঠানিক ৰূপত "চে.ভে.নথডে এডভেণ্টিষ্ট"ৰ সাৰাংশও দৰ্শিত কৰে, যিটো ১৮৬৩ চনত আনুষ্ঠানিক আৰু ঐতিহাসিক ভাৱে ৰাজ্যীকৰণ কৰা হৈছিল বৰ্ষ ১৮৭৩ চনত আধুনিক ভাৱে আশীৰ্বাদ দিয়া হৈছিল প্ৰকাশ শিত বৰ্ষ ৩:৭ পদত, ইয়াৰ "আৰম্ভণি", "আৰু" বৰ্ষ "কৰা হৈছিল প্ৰকাশ শিত বৰ্ষ ৩:১৪ ত যীচু খ্ৰীষ্ট", ১৯৯৪ চনত "শাশ্বত"। এই খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম্মীয় প্ৰতিষ্ঠানটোৰ বাবে ঐশ্বৰ্য্যৰ অনুমোদনৰ সময় এইদৰে "আৰম্ভণি আৰু অন্ত"ৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হয়। বৰ্ষ ১৯৯৪ চনত ইহুদী চুক্তিখন যীচুৰে বৰ্ষ লোৱা বাৰজন পঁচনীয়সেম্পৰ্কাৰিত কৰিছিল, এডভেণ্টিষ্টৰ বৰ্ষ মৰ্য্যক আৰু সেই সকলোৰে সেম্পৰ্কাৰিত কৰিছে যিসকলে এই ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক সন্ধান লাভ কৰি, ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনত এডভেণ্টিষ্ট মৰ্য্যক আশীৰ্বাদী সকলক ঐশ্বৰ্য্য প্ৰকাশ আশীৰ্বাদ দিয়া বৰ্ষৰ বাবে পুনৰুত্পাদনৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ব্যৱস্থা যিবোৰ পিছলৈ প্ৰকাশ সন্মুখী নহ'বলগীয়া হৈছিল। বৰ্ষৰ বাবে অনুশীলনসম্মতঃ আনুষ্ঠানিক আৰু পৰম্পৰাগত হৈ পৰাৰ লগে লগে ঐশ্বৰ্য্যৰ বৰ্ষৰ চালীয়ে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ মাজত পোৱা সত্যৰ প্ৰমোদনৰ বাবে আন একো আশীৰ্বাদ নকৰে, "আৰম্ভণিৰ পৰা শাশ্বতৰ বাবে" খ্ৰীষ্টান প্ৰকৃত গৰ্ভৱৰময় প্ৰত্যক্ষভাৱে, যিটো ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লতাই শাশ্বতৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে।

আলফা আৰু ওমেগা "হঁচপে উপস্থাপন কৰি যীচু খ্ৰীষ্ট" আমাক সমগ্ৰ বৰ্ষৰ লৈ আমাক প্ৰকাশ কৰা গঠন আৰু দিশটো বুজিবলৈ এটা চৰ্চাৰ্ণ প্ৰকাশ কৰিছে, যিটো তেওঁৰ "বৰ্ষ"। তেওঁ সদায় "আৰম্ভণি"ৰ পৰিস্থিতিৰ প্ৰকাশ কৰা আৰু জীৱন নিয়মৰ গীৰ্জাৰ "শাশ্বত"ত দেখা দিয়া পৰিস্থিতিৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে। এই নীতিদানত প্ৰকাশ পাইছে। ৫ য'ত ঐশ্বৰ্য্য দৰে লতলিখ শব্দৰে, "গণিত গণনা কৰা", "তৰ পিছত" ওজন কৰা আৰু বৰ্ণিত কৰা, "বৰ্ষৰ লেচচৰ জীৱনৰ" আৰম্ভণি "আৰু তেওঁৰ" অন্ত"ৰ সময়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। এইদৰে ঐশ্বৰ্য্য নিশ্চিত কৰে যে তেওঁৰ বৰ্ষৰ বৰ্ষ কৰা বিষয়ৰ সন্ধান নিয়ন্ত্ৰণৰ ওপৰত ভিত্তি

কৰি কৰি হৈছে। তেওঁৰ "আব্ৰাম" "ব" "আলফ" ৰ পৰা তেওঁৰ "শেষ", তেওঁৰ "ওমা গা" লৈ কমেও তেওঁৰ পক্ষৰ ক্ষমতা আছে।

সাতটা গীৰ্জা "লৈ লিখি পত্ৰৰ বিষয়বস্তুত এক টো নীতিসংশ্লিষ্ট সকলো "গীৰ্জা" ৰ "আব্ৰাম" আৰু শেষ" প্ৰতিষ্ঠা কৰে। প্ৰথমতে, আমি এপষ্টলিক গীৰ্জাক বচিৰ পাওঁ যাৰ গণ্যকৰণ "আব্ৰাম" "ইফ্ৰিচ" লৈ প্ৰবৰণ কৰা বৰ্ত্তত সন্মত কৰি হৈছে আৰু "ইয়াৰ" শেষ" ইয়াৰ উদ্দেশ্য অৰ্থাৎ বৰাবৰে ঈশ্বৰৰ আত্ম প্ৰকাশ কৰাৰ ভৱিষ্যত সন্মত নহৈছে। সম্ভৱতঃ ৩০৩ চনৰ আগতে "সম্বন্ধ" লৈ প্ৰবৰণ কৰা বৰ্ত্তই সাব্যস্ত দিয়া যোৱাৰ অনুতপ্ত আত্মাৰ ঈশ্বৰৰ মৰ্মৰাবৰে শূন্য। তৰ পাছত ৫৩৮ চনত পোপৰ বোম্বাৰ্ণ কথক গীৰ্জা "পাব্ৰাম" ত আব্ৰাম হৈ আৰু প্ৰতিষ্ঠাৰ সংস্কাৰ সময়ত "থিওৰি" ত শেষ হয়, বৰ্ত্তমান সৰ্বপৰি আনুষ্ঠানিকভাৱে ১৭৯৯ চনত মৰে চহৰত ফৰ্ণান্দো ভেলেন্সি বন্দী হৈ থকা পোপ পাউছ ৬ ৰ মৃত্যুৰ সময়ত ইয়াৰ "আব্ৰাম" "থিওৰি" ত উদগনি দিয়া হৈছে আৰু ইয়াৰ "অন্ত" ১৮৪৩ চনত "চৰ্ছি" ত প্ৰকাশ পাওঁছে। ইয়াৰ দৰেও বৰ পাৰলম্বোমনি ধৰ্মৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা গৈছে। যীচুৱে ইয়াতকৈ স্পষ্ট হ'ব নোৱাৰিলে; তেওঁৰ বৰ্ত্ত, "তুমি মৰিছা," বৰ্ত্তনকৰি নহয়। আৰু তৃতীয়তে, "ফিলো ডেলফিচাৰুলা ওজিচিয়া"ৰ অধীনত আমি আগতে দেখে প্ৰতিষ্ঠানিক এডভেণ্টিজ মৰ্কস্‌তখনে "সাতটা গীৰ্জা" আৰু ইয়াৰ প্ৰতি ক যুগৰ সময়ক উদ্দেশ্য লিখা বৰ্ত্তৰ বিষয়বস্তু বন্ধ কৰি দিয়ে।

আজি আমি কপ্ৰকাশ কৰি যোৱা তেওঁ ইতিমধ্যে সম্পন্ন কৰা কৰ্মৰ বচিৰ কৰোঁতে কৈছে, আৰু আদিপুস্তকৰ দৰে "আব্ৰাম"ৰ পৰা, ঈশ্বৰে আমাক আমাৰ সময়ত তথ্য আৰু মণ্ডলী সমূহৰ বচিৰ কৰোঁতে কৈছে। সেই বিষয়ে বুজিবলৈ চৰ্চা কৰি দিছে। আমাৰ অধ্যয়নৰ পৰা ওলোৱা "বচিৰ" যি এইদৰে তেওঁৰ ঈশ্বৰত আত্মৰ "ছীল" বহন কৰে।

Gen.6:3: "তেতিয়া যিহোৱাই কলে, মৰে আত্মাই মানুহৰ লগত সদায় কৰ্মজানকৰি কৰিব নোৱাৰে। তেওঁমাংস তথ্য পিওতে তেওঁৰ দিন এশ বৰ্ষ হ'ব।"

খ্ৰীষ্ট উত্তৰিত হ'ব ১০ বছৰ নহৈ তেওঁ এই বৰ্ত্তই আজি এক আচৰিত ধৰণে সাময়িক চৰিত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছে। ঈশ্বৰে দিয়া জীৱনৰ আত্ম "মানুহৰ মাজত চৰি লনা থকা কৰিব কৰিব নোৱাৰে। তেওঁক বৰমাংস তথ্য পিওতে তেওঁৰ দিন এশ উনবৰ্ষ হ'ব।" আচলতে ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাক্য দিয়া অৰ্থ এইটো নাছিল। মৰে বুজি লওক, আৰু তেওঁক বুজি লওক: ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক মৰ্তিৰ লৈ আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত

কৰাৰ ছয় হাজাৰ বছৰৰ পৰিকল্পনা কৰা ত্যাগ নকৰে। তেওঁৰ সমস্যাটো নহিঁত হৈ আছে। ৯৩০ বছৰ বয়সত মৃত্যু হোৱা আদমৰ পৰাই জলপ্ৰৱনৰ পুৰুষ লোকসকলক দিয়া বশি ল আয়ুসত তেওঁৰ পিছত আন এজন মথুচলে ৯৬৯ বছৰ বয়সলৈকে জীয়াই থকাৰ বা। যদি ৯৩০ বছৰৰ বশিৰসংঘাত হয়, তেন্তে এইটো সহসংঘাত আৰু আনকি ঈশ্বৰৰ বাবেও সন্মুক্ত, কিন্তু যদি ই এজন অহংকাৰী আৰু ঘণনীয় লোক হয়, তেন্তে ঈশ্বৰে বিবেচনা কৰে যে তেওঁক গড়ৈ ১২০ বছৰ সহ্য কৰাটো যথেষ্টকৈ বেছি হ'ব। এই ব্যক্তি ইতিহাসে নিশ্চিত কৰিছে, যিহেতু বনপানীৰ অন্ত পৰাৰ পিছৰে পৰা মানুহৰ জীৱনৰ দৈৰ্ঘ্য আমাৰ সময়ৰ গড় ৮০ বছৰলৈহেৰু পাইছে।

আদিপুস্ক ৬:৪: "সেই সময়ত পৃথিৱীত দৈত্যসকলে আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলে মানুহৰ কন্যাসকলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ সন্তান জন্ম দিয়াৰ পিছত এইসকল আছিল পৰাচীন কালত বিখ্যাত শক্তিশালী লোকসকল।"

আৰু লগতে "নিখুঁতত যোগ কৰিবলগীয়া হৈছিল, কাৰণ বাৰুকৈ অৰ্থৰূপান্তৰিত হৈছে। ঈশ্বৰে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে যে তেওঁৰ প্ৰথম জলপ্ৰৱনৰ পুৰুষ সৃষ্টি আছিল এক বশি ল মানদণ্ড, আদমৰ নিজৰ উচ্চতৰ নিশ্চয় প্ৰায় ৪ বা ৫ মিটিৰ আছিল। পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠৰ গৰাকী স্থাপনা সলনি আৰু হেৰু কৰা হয়। এই "দৈত্য" সকলৰ এটা খোজৰ মূল্য আমাৰ পঁচটৰ আছিল আৰু তেওঁ আজি কানুহতকৈ পঁচগুণ বেছি খাদ্য পৃথিৱীৰ পৰা আহৰণ কৰিবলগীয়া হৈছিল। সেয়েহে আদিপৃথিৱীখন দ্ৰুতগতিত জনবসতি প্ৰকাশ হৈ পৰিছিল আৰু ইয়াৰ সময়ৰ পৃষ্ঠৰ বসতি স্থাপন কৰিছিল। নিখুঁতত "আৰু লগতে" আমাৰ কালিৰ ইয়ে "দৈত্য" সকলৰ এই মানদণ্ড পৰিৱৰ্তিত আৰু প্ৰকৃতিৰ , "ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ" আৰু "মানুহৰ কন্যা"ৰ মিত্ৰৰ দৰাৰ পৰিৱৰ্তিত হোৱা নাছিল। সেয়েহে নেহে নজি ই৪ৰ পৰা ৫ মিটিৰ দৈত্য লগতে তেওঁৰ সন্তান আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীও আছিল। মৰ্চিৰ সময়ত জলপ্ৰৱনৰ পুৰুষ এই মানদণ্ডৰে এতিয়াও কানন দেশত পোৱা গৈছিল আৰু এই দৈত্য "আনা কামসকলে ইদে শখনলৈ পৈঠোৱা হ'ব ব্ৰুচোৱাংচোৱা সকলক ভয়খুৱাইছিল।

আদিপুস্ক ৬:৫: "তেন্তে যিহেৰু ই দেখিলে যে পৃথিৱীত মানুহৰ দুৰ্য্য অৰ্থ বেছি, আৰু তেওঁৰ দুৰ্য্যসকলোকে লক্ষ্য অনবৰতকৈ ৱলদুৰ্য্য হৈ আছে।"

এনে প্ৰকাৰে ক্ষমা তেওঁৰ সিদ্ধান্ত বুজি বপৰ কৰি তেলৈ। মৰে মনত আছে যে তেওঁৰ স্বৰ্গ আৰু পাক্ষি জীৱৰ চিন্তিত লোক ই থকা এই দুৰ্য্যক প্ৰকাশ কৰিবলৈ তেওঁ পৃথিৱী আৰু মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল। এইদৰে আৰু ংক্ৰতি প্ৰদৰ্শনা লাভ

কৰা হৈছিল যদিহে " তেওঁলোকেৰ হৃদয়ৰ প্ৰকৃতিটো কল্যাণ সকলো সময়তে কৰা
দৃষ্টি আছিল "।

আদিপুস্তক ৬:৬: “ আৰু যদিহে সেই পৃথিৱীত মানুহ সৃষ্টি কৰাৰ বাবে অনুতপ
কৰিলে, আৰু ই তেওঁৰ হৃদয়ত দুখ দিলে। ”

কি হ'ব আগতীয়া কৰে নাটো এটা কথা, কিন্তু তৰ প্ৰকৃতিত অনুভৱ কৰাটো
বলেগ কথা। আৰু যাতে যি বৈয়াক আৰ্হিপত্ৰবিস্তৰ কৰাৰ বসন্ততৰ সন্মুখীন
হ'বলগীয়া হয়, তেতিয়াই শঙ্কৰ মনত অনুতপ কৰিব বা অৰ্ধকনিষ্ঠতৰ বৈকল্য
গলে অনুশোচনাৰ চিন্তাই ক্ষমিকৰ বাবে গৰ্জি উঠিব পাৰে, এই নৈতিক দুৰ্বল্যৰ
সন্মুখত তেওঁৰ দুখ-কষ্ট ইমানো উঠিব।

Gen.6:7: “ আৰু যদিহে সেই কাল, মই পৃথিৱীৰ পৰা মই সৃষ্টি কৰা মানুহক
ধ্বংস কৰিম, মানুহ আৰু গৰু, সৰীসৃপ আৰু আকাশৰ চৰাই, কিয়নো মই তেওঁলোকক
সৃষ্টি কৰাৰ বাবে অনুতপ কৰো। ”

জলপ্ৰলয়ৰ ঠিক আগতেই শঙ্কৰে চৰিত্ৰ নক্সা তেওঁৰ ভূতবশতঃ পৃথিৱী আৰু তত
থকা লোকে সকলৰ ওপৰত জ্বলাভকৰাটো লক্ষ্য কৰে। তেওঁৰ বাবে পৰীক্ষাটো
ভয়ংকৰ কিন্তু তেওঁৰ চিৰ প্ৰদৰ্শনটো লাভ কৰিছে। বাকী আছোমো থোঁ তেওঁৰ এই
প্ৰক্ৰিয়া জীৱনৰ পটো ধ্বংস কৰা, য'ত পুৰুষে ছিঁ দি জীয়াই থকা আৰু বিশাল
আকাশত অত্যাশ্ৰয়শক্তি লাভ। মানুহৰ ওচৰৰ পৃথিৱীৰ জীৱজন্তু যেনে গৰু-ম'হ,
সৰীসৃপ, আৰু শৰচৰাইবোৰো সিহঁতৰ লগত চৰিদিনৰ বাবে নোহোৱা হৈ যাব
লগিবা।

আদিপুস্তক ৬:৮: “ কিন্তু নোহে অনুগ্ৰহ পালে YaHwéH ৰ দৃষ্টিত .”

আৰু যদিহে ১৪ অনুসৰি তেওঁ অকলোই শঙ্কৰ অনুগ্ৰহ পাইছিল তেওঁৰ
সন্তান আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীসকল পৰিত্ৰাণৰ যোগ্য নাছিল।

আদিপুস্তক ৬:৯: “ এইবোৰ হৈছে নোহৰ বংশ: নোহ এজন ন্যায়পৰায়ণ
মানুহ আছিল তেওঁৰ দিনত নৰিদ্দয়ী আছিল নোহে শঙ্কৰ লগত চলিছিল। ”

ইয়াকোৰ দৰে নোহকো শঙ্কৰে " ন্যায়পৰায়ণ আৰু নৰিদ্দয়ী " বচিব কৰে।
আৰু তেওঁৰ আগৰ ধৰ্মিক হনোকেৰ দৰে শঙ্কৰেও তেওঁক আৰোপ কৰা যে তেওঁ তেওঁৰ
লগত " চলি থকা "।

আদিপুস্তক ৬:১০: “ নোহৰ তিনিজন নৃপত্ব আছিল চেমে হাম আৰু যফেট। ”

আদিপুস্তক ৫:২২ পদ অনুসৰি ৫০০ বছৰ বয়সত " নোহৰ তিনিজন নৃপত্ব
জন্ম হ'ল: চেমে হাম আৰু যফেট। " এই পুত্ৰই ডাঙৰ হৈ পুৰুষ হৈ পত্নী ল'ব।

সেইব বনেহক জা হু জনৰিমাণ কৰিবলগীয়াহ'লে তেওঁৰপুত্ৰকলে সহায় আৰু সহায় কৰিবি। তেওঁলোকৰ জন্মৰ সময় আৰু বনপানীৰমাজত ১০০ বছৰ পাৰ হৈ যাব। ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত হয় যে ৩ নং পদৰ "১২০ বছৰ"ৰ বিষয়ে তেওঁক ইয়াৰ নৰিমাণ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিয়া সময়ৰ বিষয়ে নেহয়।

আদপুস্ক ৬:১১: “ঈশ্বৰ আগত পৃথিবী নষ্ট হৈছিল পৃথিবী হিংসাৰ পৰিপূৰ্ণ আছিল।”

দুৰ্ভীৰ্ত হিংসা তক্ষ হ'বই লাগিবুলকি'ব নোৱাৰি, কিন্তু যত্নেৰে হিংসা ই ইয়াক চিহ্নিত কৰে আৰু বৈশিষ্ট্য প্ৰদান কৰে, তেতিয়া প্ৰথম ঈশ্বৰ দুখ-কষ্ট তীব্ৰ আৰু অসহ্যকৰ হৈ পৰে। এই হিংসা, তৰ শিখৰত সেই ধৰণৰ, যাৰ বিষয়ে লেমেৰে আদপুস্ক ৪:২৩ পদত গম্ভীৰ কৰিছিল "মই মোৰ আঘাতৰ বাবে এজন মানুহক হত্যা কৰিলোঁ, আৰু মোৰ ঘাঁৰ বাবে এজন য়ৱকক হত্যা কৰিলোঁ।"

আদপুস্ক ৬:১২: “ঈশ্বৰে পৃথিবীলৈ চোলে, আৰু চোৱা, সেই পৃথিবীখন নষ্ট হৈ গ'ল;

১০ বছৰ নোহৈওঁতেই ঈশ্বৰে পুনৰ পৃথিবীখনলৈ ব আৰু জলপ্ৰৱৰনৰ সময়ত যি অৱস্থাত আছিল "সকলো মাংসই নৰ্জিৰ পথ নষ্ট কৰি পলে ইছে।" কিন্তু ঈশ্বৰে দুৰ্ভীৰ্তৰ কথা কওঁতে কী বুজা বৰিচৰিছে সেয়া আপুনি বুজিব লাগিবি। কাৰণ এই শব্দটোৰ উল্লেখ যদি মানুহৰ হয়, তেন্তে উত্তৰবোৰো বিষয়টোৰ ওপৰত থকা মত মতবোৰৰ দৰেই অসংখ্য সূক্ষ্মকিত ঈশ্বৰ লগত উত্তৰটো সহজ আৰু নিখুঁত। তেওঁ দুৰ্ভীৰ্তক তেওঁ প্ৰতিষ্ঠা কৰা শংখলা আৰু নিয়মলৈ পূৰ্ব আৰু মৰ্হিলা ই অনা সকলো বৰ্ভূৰ্ত বুলি কয়: দুৰ্ভীৰ্তত পূৰ্ব যো আৰু পূৰ্ব যবভূমিকা গ্ৰহণ নকৰে, নাৰীয়েও নাৰী হিচাপে নৰ্জিৰ ভূমিকা গ্ৰহণ নকৰে। কয়নিৰ বংশধৰ লমকেৰ ক্ৰমতখন ইয়াৰ উদাহৰণ কাৰণ ঈশ্বৰে নিয়মে তেওঁক কয়: "এজন মানুহ নৰ্জিৰ প্ৰতিমাত্মক এৰি প্ৰতীৰ সৈতে একত্ৰিত হ'ব।" তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ গঠনৰ ৰূপত পূৰ্ব যো আৰু নাৰীৰ ভূমিকা উন্মোচিত হয়। কিন্তু আদমক "সহায়ক" হিচাপে দিয়া জনীৰ ভূমিকা ভলদৰে বুজিবলৈ খৰ্খৰ মণ্ডীৰ প্ৰতীকী প্ৰতিচ্ছবিখনে আমাক উত্তৰ দিয়ে। গীৰ্জাই খৰ্খৰ কী "সহায়" আগবঢ়াব পাৰে? তইৰ ভূমিকা হ'ল বক্ষ্য পোৱা নৰ্জিৰিত সকলৰ সংখ্য বৃদ্ধি কৰা আৰু তেওঁৰ বাবে কষ্ট ভোগ কৰিবলৈ সন্মত হোৱা। আদমক দিয়া নাৰীৰ ক্ৰমতখনো একেই কথা। আদমৰ পোশী বহুল শক্তিৰ পৰা বঞ্চিত হৈ তইৰ ভূমিকা হ'ল তইৰ সন্তানক জন্ম দিয়া আৰু ডাঙৰ দীঘল কৰা যত্নেৰে তেওঁলোকে পাছলৈ এটা পৰিয়ালনা পায় আৰু এইদৰে পৃথিবীখন

জনবসতিপুৰ্ণহ'ব, আদিপুস্ক ১:২৮ পদত ঈশ্বৰ আজ্ঞা অনুসৰি "আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ক'লে, **প্ৰজা নন কৰা, আৰু বৃদ্ধি কৰা, আৰু পৃথিৱীখন সুবৰ্ণৰূপে আৰুত কবশ কৰা**: আৰু সাগৰৰ মাছবোৰৰ ওপৰত আৰুতৰ ওপৰত আৰ্হিত্যকৰ।" আৰু শব্দৰ ই আৰু পৃথিৱীত চলা সকলো জীৱৰ ওপৰত." ইয়াৰ বৰ্ত্তিত আধুনিক জীৱন এই নীতি-নিয়মৰ প্ৰতি পৰিণত হৈছে। চহৰত কৰ্মক্ষেত্ৰত জীৱন আৰু উদ্যোগিক নিয়মে একে লগে ধনৰ নীতি বৃদ্ধি পোৱা প্ৰকৃতি নীতিৰ সৃষ্টি কৰিছে। ইয়াৰ ফলত মহিলা সকলো তৰতমৰ ত্যাগ কৰি কামৰ বখনা বা দোষ নত কাম কৰিবলৈ গৈ আছে। দুৰ্ভাগ্যৱশত্বে ডাঙৰদীঘল হোৱা শিশু সকলো সন্তোষ আৰু দীৰ্ঘায়িত হৈ পৰিছে। আৰু ২০২১ চনত হিংসাৰ ফল উৎপন্ন হৈছে। আৰু তেওঁলোক ২ ত্ৰি মথিয়ত পোৱা ত্ৰি মথিয়ক দিয়া বৰ্ণনাৰ সৈতে হুবহু মিলি থয়। ৩:১ৰ পৰা ৯.

আদিপুস্ক ৬:১৩: "তেওঁলোকে ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, "সকলো মানুহৰ অন্তৰ মনোৰ সন্মুখত আহি ক'ব যেনো তেওঁলোকে পৃথিৱীখনক হিংসাৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিলে, চোৱা, মই তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ সৈতে ধ্বংস কৰিম।"

বোয়াক অপ্ৰকৃষ্টৰাজীয়াৰ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ লগে লগে পৃথিৱীৰ বসতিদাসকলৰ ধ্বংস ই ঈশ্বৰে কৰিব পৰা একমাত্ৰ কাম হৈছে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ একমাত্ৰ পাৰ্থক্য বন্ধন তেওঁৰ ভয়ংকৰ পৰিকল্পনা ক'লায় ক'লায় বগত তেওঁৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে। আৰু নিশ্চিতভাৱে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। মৃত্যুৰ মাজেৰে পোৰা নোহোৱাকৈ অনন্তজ্ঞানত প্ৰকাশ কৰা একমাত্ৰ মানুহ হ'বলৈ আৰু নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা জলপ্লাৱনৰ পৰা বক্ষ্য পোৱাৰ যোগে বুলি পোৱা একমাত্ৰ মানুহ নোহক ঈশ্বৰে যি বশিষত গৃহদায়ী, সেই বশিষত কৰিবলগীয়া ক'লায় বগত তেওঁৰ কথিত ঈশ্বৰে কৈছে। "তেওঁলোকৰ আছে..." আৰু "মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম।" বশিষত হৈ থকাৰ বাবে নোহক ঈশ্বৰ সিদ্ধান্ত লক্ষ্য কৰিলে হোৱা নাই।

আদিপুস্ক ৬:১৪: "নজিৰৰ বাবে বজনি ক'ৰা এখন জাহাজ বনাওক, আৰু জাহাজখনক গতিভিত্তি কৰি ভিতৰত আৰু বহিৰত পিচিৰে ক'ৰা থওক।"

নোহে জীয়াই থকাৰ বাবে আৰুত কলনেহু, ক'লায় বগত ঈশ্বৰে বচিৰা যো তেওঁৰ প্ৰকল্প বাবে নিৰ্দ্ধাৰিত হোৱা ৬,০০০ বছৰৰ শাফট ক'লায় তেওঁৰ সৃষ্টি জীৱনচৰ্চা থকাৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰিত জীৱন বক্ষ্যৰ বাবে এখন ভাসমান জাহাজ নিৰ্মাণ কৰিবলগীয়া ঈশ্বৰে নোহক তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰণ দিয়া। তেওঁপা নী প্ৰতিবোধী কামল ক'ৰা বক্ষ্যৰ কৰিব, আৰু জাহাজখনক পিচিৰে পাইনৰ ফৰ গছৰ পৰা লোৱা

ৰাজনৰে আৱৰণ দি পানী নোসোমাব পৰা কৰি তোলা হ'ব। তেওঁ কাম নৰ্মাণ কৰিব যাতে প্ৰতিটো প্ৰকাৰ ত্ৰিয়ে প্ৰথমে প্ৰথমে জীয়াই থকাৰ পৰা যোৱা জাহাজ তথাকাৰ জীৱজন্তুৰ বাবে মানসিক চাপৰ সংঘাতৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰে। জাহাজ তথাকাৰ টোপোণোটোই বছৰ ধৰি চলি যি কিনি তাক মটোংগী শ্ৰবৰ দ্বাৰা পৰিচালিত যাব বাবে একোৱেই অসম্ভৱ নহয়।

আদিপুস্তক ৬:১৫: “ তুমি ইয়াক এইদৰে বনাব: জাহাজ খনৰ ক্ষেত্ৰ ত্ৰিশ হাত, প্ৰস্থ প্ৰাচ্য হাত আৰু উচ্চতা ত্ৰিশ হাত হ'ব। ”

যদি " হাত " এটা দৈৰ্ঘ্য হ'ল তেন্তে ই ইব্ৰীসকলৰ পাঁচগু হৈ পৰা যিটো প্ৰায় ৫৫ চে.মি. ঈশ্বৰে এই মাত্ৰসমূহ ইব্ৰী আৰু মচেৰিয়েজ নামানদগ্ৰস্ত প্ৰকাশ কৰিছিল যিসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা এই কাৰ্য্যনীলাভ কৰিছিল। সেয়েহে নৰ্মাণ কৰা জাহাজখন ৬৫ ফুটৰ দৈৰ্ঘ্য, ২৭.৫ ফুটৰ বহল আৰু ১৬.৫ ফুটৰ উচ্চতা আছিল। আয়তনৰ বাবে কচৰ আকৃতিৰ জাহাজখন সেয়েহে আকৰ্ষণীয় আছিল যদিও ইয়াক এনে লক্ষ্যে নৰ্মাণ কৰিছিল যাৰ উচ্চতা ইয়াৰ সমানুপাতিক আছিল। কাৰণ আমি ইয়াৰ উচ্চতাৰ বাবে প্ৰায় পাঁচ ফুটৰ তিনিটি মহলা বচিৰি পাঁচ ফুটৰ পূৰণৰ উচ্চতা নজি ৪৪ৰ পৰা ৫ ফুটৰ বৰ্ত্তিত আছিল।

আদিপুস্তক ৬:১৬: “ আপুনি জাহাজৰ বাবে এখন খৰিকী বনাব, আৰু ইয়াক এক হাত ওখ কৰিবা জাহাজৰ বৰষত দুৱাৰ স্থাপন কৰিবা, তলৰ মহলা, দ্বিতীয় মহলা আৰু তৃতীয় মহলা নৰ্মাণ কৰিবা। ”

এই বৰ্ষা অনুসৰি জাহাজৰ একক " দুৱাৰ " প্ৰথম মহলা বস্তুত " জাহাজৰ কাষত " ৰখা হৈছিল। জাহাজখন সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ কৰি থোৱা আছিল আৰু তৃতীয় মহলাৰ চলাৰ তলত ৫৫ চে.মি. জাহাজখনত থকা লক্ষ্যসকলে বনপানীৰ সমগ্ৰ সময়ছোৱাত অক্ষাংশ।

আদিপুস্তক ৬:১৭: “ আৰু মই, চোৱা, আৰু শৰতলৰ পৰা জীৱনৰ উশাহ থকা সকলো মাংসক ধ্বংস কৰিবলৈ পৃথিৱীত জলপ্ৰাণ আনামি আৰু পৃথিৱীত থকা সকলো বৈশিষ্ট্য হ'ব। ”

এই ধ্বংসৰ সৈতে ঈশ্বৰে জলপ্ৰাণৰ পিছত আৰু ৬,০০০ বছৰীয়া ঐশ্বৰিক প্ৰকল্পৰ শেষত চুখীয়া গৰমৰ সময় প্ৰত্যক্ষভাৱে পৃথিৱীখন পুনৰ উদ্ধাৰৰ স্থাপন কৰিব পৰা লক্ষ্যসকলৰ বাবে এটা সতৰ্কতা এৰি বচিৰি। জলপ্ৰাণৰ পূৰ্ব নিয়মবলগত সকলো জীৱন নোহোৱা হৈ যাব। কাৰণ বনপানীৰ পিছত ঈশ্বৰে

বক্ষা নয়াে জী ৰজ নুত, মানুহ আৰু জী ৰজ নুজ আৰু বতাহৰ বাৰি ন পৰিগমী বতাহৰ বলৈ
হুস কৰিবা।

আৰ্দপুস্ক ৬:১৮: “ কৰ্নুত মই তোমা লোকেৰ লগত মোৰ ন্যিম স্থাপন
কৰিম তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল, তোমাৰ পত্নী আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ
পত্নীসকল তোমাৰ লগত জ হজ তসোমাৰ .”

আগনুজ জ লপ্তৰনৰ পৰা বক্ষ পোৱা আঠজন কৰ্নুত নোহৰ বশিষে আৰু
বক্ষৰ্গত আশীৰ্বাদৰ পৰা তেওঁলোকেৰ সাতজন বেয়ত্ৰিকামী ভাৱে লাভৱন হয়।
ইয়াৰ প্ৰমাণ যিহিযিক. 14:19-20 য'ত ঈশ্বৰে কৈছে: “ বা যদি মই সেই দেশলৈ
মহমাৰী পঠিওঁ যদি মই ইয়াৰ বৰিদ্ধ মোৰ কৰ্ণে মহমাৰী বসাই তেলৈ দিওঁ, তৰ
পৰা মানুহ আৰু পশু কৰিচ্ছনি কৰিবলৈ আৰু নোহ, দনিয়েল আৰু ইয়ৰো তত
আছিল মই জীয়াই থকাৰ দৰে, প্ৰু যিহোই কৈছে, তেওঁলোকে পুত্ৰ বা কন্যক
বক্ষ নকৰিব কৰ্নুত তেওঁলোকে নিজৰ কিতা বদৰা নিজৰ কৰণক বক্ষ কৰি
। ” পৃথিবীৰ পুনৰ জনসংখ্যাৰ বাবে তেওঁলোকে উপযোগী হ'ব, কৰ্নুত নোহৰ
আধ্যাত্মিক সজ্ঞাত নথকাৰ বাবে তেওঁলোকে নিজৰ অসম্পূৰ্ণতা নতুন জগতলৈ
আনে, যিয়ে অতিসোমক লৈ ইয়াৰ ব্যোফল দিবা।

আৰ্দপুস্ক ৬:১৯: “ আৰু সকলো মাংসবপ্ত্ৰক জীৱমা জৰপৰা সকলো
প্ৰকাৰৰ দুজনক আ পোমা বলগত জীয়াই থকাৰ লৈ জ হজ ততানি এজন পুৰুষ আৰু
এগৰাকী মহিলা .”

প্ৰতিটো প্ৰকাৰৰ বাবে এটা দম্পতী “ জীয়াই থকা সকলোৰে ” - মাত্ৰ
প্ৰজননৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় ন্যিম - এইবোৰেই হ'ব স্ৰাজ প্ৰণী প্ৰজাতিৰ ভিতৰত
একমাত্ৰ জীৱিত।

আৰ্দপুস্ক ৬:২০: “ আৰু নিজৰ প্ৰকাৰৰ অনুসাৰে চাই আৰু নিজৰ প্ৰকাৰৰ
অনুসাৰে গুৰু হ'ব পৰা আৰু নিজৰ প্ৰকাৰৰ অনুসাৰে পৃথিবী বপ্ত্ৰক প্ৰকাৰৰ দুজন
আ পোমাৰ ওচৰলৈ আহিব য'ত তুমি সিহঁতক জীয়াই থকাৰ .”

এই পদত, তেওঁৰ গণনা ত ঈশ্বৰে বনফৰণীৰ কথা উল্লেখ কৰা নাই, কৰ্নুত
আৰ্দপুস্ক ৭:১৪ পদত তেওঁলোকক জ হজ তেওঁ বুলি উল্লেখ কৰা হ'ব।

আৰ্দপুস্ক ৬:২১: “ আৰু তোমা লোকে খোৱা সকলো খাদ্য পৰা লৈ
তোমা লোকেৰ লগত জমা কৰি ৰখক, য'ত তোমা লোকেৰ আৰু তেওঁলোকেৰ বাবে
খাদ্য হ'ব পাৰে.”

এবছৰৰ বাবে আঠজন মানুহ আৰু জাহাজতথকা সকলো জীৱজন্তু
খুৱা বনোৱাৰ ক্ষেত্ৰত নীচ থকা দৰ্শন নিশ্চয় জাহাজখনত প্ৰতিফলিত হ'ব।

আদিপুস্তক ৬:২২: “আৰু নোহে তেনেকৈ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক দিয়া
আজ্ঞা অনুসাৰে কৰিলে।”

বিশ্বাসী আৰু ঈশ্বৰৰ সম্বন্ধত নোহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰাকলে ঈশ্বৰে
তেওঁলোকৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা কৰ্মটো পালন কৰে। আৰু ইয়াত মনত ৰাখিব
লগিব যে পৃথিবীখনৰ বৰলনদী আৰু নৈৰ দৰে জলসঞ্চিত একক মহাদেশ নোহ
আৰু তেওঁৰ পুত্ৰাকলে বাস কৰা আৰু ৰাটপ্ৰকটৰ অঞ্চলত ক'বলৈ এটা সমভূমি আৰু
কোনো সাগৰ নাই। সেয়েহে তেওঁৰ সমসাময়িক সকলোহে সাগৰনথকা মহাদেশৰ
মাজত এটা অসমানবিশিষ্ট নৰ্মাণ কৰা দেখিছে। তেওঁ যি আমূল কল্পনা কৰিব পাৰে
যে তেওঁলোকে নিশ্চয় ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পোৱা সবুগ টেটেকৈ বৰ্তমান উপস্থিত
কটুৰ্দ্ধ আৰু অপমানবৰষুণ দিছিল। বৰ্তমান উপস্থিত বীসকল অতি সোমোৱা
নিৰ্দ্ধাৰিত জনক উপস্থিত কৰা বন্ধ কৰি দিব আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব নোখোজ
বানপানীৰ পানী তড়বৰ।

আদিপুস্তক

বানপানীৰ চূড়ান্ত প্ৰকট কৰণ

আদিপুস্তক ৭:১: “যিহোৱাই নোহক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ ঘৰৰ
সকলোহে জাহাজত সোমো; কিয়নো এই প্ৰজন্মত তোমাক মোৰ আগত প্ৰতি
হোৱা দেখিছো।”

সত্যৰ মুহূৰ্ত আৰ্হি পৰা আৰু সৃষ্টিৰ চূড়ান্ত বিচ্ছিন্নতা প্ৰদৰ্শন হয়। “জাহাজত
প্ৰকাশ কৰিলে” নোহ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ জীৱনবন্ধ পৰিবা “জাহাজ” শব্দটো
আৰু ঈশ্বৰে নোহৰ ওপৰত আৰোপ কৰা “প্ৰতিফলিত” “ৰাজত এটা যোগসূত্ৰ
আছে। এই লিংকটো ভৱিষ্যতৰ “স্বাক্ষৰ চন্দক” “ৰাজৰ পোৰাই যায়, যিটো
হ'ব ঈশ্বৰৰ “প্ৰতিফলিত” থকা পৰিৱৰ্তনৰ বুকুখন, যিটো ফল দুখনৰ আৰু বতৰক শ
কৰা হ'ব, য'ত তেওঁৰ আঙুলিত তেওঁৰ “দহ আজ্ঞা” খোদিত হ'ব। এই তুলনাত
নোহ আৰু তেওঁৰ সঙ্গীসকলক সমান বুলি দেখুওৱা হৈছে যে তেওঁলোকে সকলোহে
জাহাজত প্ৰকাশ কৰি পৰিৱৰ্তনৰ পৰা লাভ নহয়, যদিও নোহ অকলি এই ঈশ্বৰীয়

বৰ্ধনৰ সৈতে তুৰ্চিনাক্ত হোৱাৰ যোগ্য, যদিও ঈশ্বৰ নীৰুতৰ ইহিংগতি দিয়ে: "মই
তোমাৰ প্ৰতি দৰ্শন দিছোঁ" সোৱেহেৰে জলপ্ৰাণৰ প্ৰাণ দাসসকলক ইয়াৰ
 নীতিত ইতিমধ্যে শিকোৱা ঈশ্বৰ বৰ্ধনৰ সৈতে নীৰুতৰ ৰামেলিথ ইছিল।

আদীপুস্ক ৭:২: “আপুনিপৰ্বটো পৰ্য্যবস পশু ৰূপ সা তযেষে মত আৰু
তৰমাইকী পশু ৰূপ নজি বলগত ল'ব লাগিব যি কনো পশুশুদ্ধনহয় তৰপৰ
এযেষে মত আৰু তৰমাইকী জনত ল'ব লাগিব। ”

আমি জলপ্ৰৱৰনৰ পূৰ্বৰ প্ৰবন্ধপটত আছোঁ আৰু ঈশ্বৰে "পৰ্য্যবসৰ বা অশুদ্ধ" হিচাপে শ্ৰৱণীভুক্ত প্ৰৱণী টোৰে মাজৰপাৰ ক্ষয়টো উদগনি দিয়ে। এই মানদণ্ডসমূহে পোন্ধৰি সৃষ্টি দৰেই পুৰণি আৰু লোৰীয়া পুস্তক ১১ পদত ঈশ্বৰে ক'বল এই মানদণ্ডৰে মনত পালে ইছৰেবোৰ তেওঁ আৰম্ভৰ পৰা প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ঈশ্বৰে সোমুহে। বশ্ববৰৰ "ব" দৰেই তেওঁ বনিৰ্দ্ধতি সকলৰ পৰা আমাৰ দিনত মানুহৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠিত তেওঁৰ শৃংখলা কমৰ্হিমা মণ্ডিত কৰা এইবোৰৰ সন্মান দাবী কৰাৰ ভল কৰণ আছে। এটা "অশুদ্ধ এটা বৰৰ" সাতটি বশ্বদ্বদম পত্ৰী "বছনি কৰা ঈশ্বৰে বশ্বদ্বদৰ প্ৰতি তেওঁৰ পছন্দ দেখুৱায় যিটো তেওঁ নিজৰ "মোহৰ"ৰে চিহ্নিত কৰে, যিটো তেওঁৰ পোন্ধৰি প্ৰকল্পৰ সময়ৰপৰি তৰ্কৰণৰ "৭" সংখ্য।

আ দীপু সজ্জা ৭:৩: “সম্ভবপ্ৰথৱীতনাজি বসন্তক জী.যাইৰ থবলৈ মত আৰু
মাইকী সাতযোৰ আৰু শচৰাই।”

স্বৰ্গদূতৰ স্বৰ্গস্টমী ব্ৰনৰ প্ৰতিমূৰ্তি থকাৰ বাবে “আৰা শৰচৰই” ৰ “সাত
যোৰ” ওপৰত্বগ পায।

আদপু সূক্ত ৭:৪: “কিয়নো এতিয়াও সত দিনলৈ কমই পৃথৱী তচল্লিশ দিন
তচল্লিশ বৰ্ত্তি বৰষুণ দিম আৰু মই সৃষ্টি কৰা সকলো জীৱক পৃথৱীৰ পৰা ধ্বংস কৰিম

সাত" (৭) সংখ্যটো এতিয়াও উল্লখ কৰা হৈছে, ইয়াৰ দ্বাৰা " সাত দিন" চিহ্নিত কৰা হৈছে যিয়ে প্ৰাণী আৰু মানুহৰ জাহাজত প্ৰকাশৰ মুহূৰ্তক প্ৰথম জন্মপ্ৰাপ্তিৰ পৰা প্ৰথক কৰে। ঈশ্বৰে " ৪০ দিন ৪০ ৰাত্ৰি" অবিৰত বৰষুণ দিব। এই "৪০" সংখ্যটো পৰীক্ষাৰ। ই হিব্ৰু চম্ভেৎচম্ভেৎসকলক কনান দেশলৈ পঠোৱাৰ " ৪০ দিন" আৰু দৈত্যৰ বসবাস কৰা দেশত প্ৰকাশ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ ফলত মৰু ভূমি জীৱন আৰু মৃত্যুৰ " ৪০ বছৰ " সম্প্ৰক হ'ব। আৰু তেওঁৰ পাক্ষী পৰিচৰিত প্ৰকাশ কৰিবলগেলেগে যৌচৰ " ৪০ দিন ৪০ ৰাত্ৰি" উপবাস কৰাৰ

পাছতচয়ত নবপ্ৰসূতনৰ সন্মুখী নহ'ব । খ্ৰীষ্ট পুনৰুত্থান আৰু প্ৰাণতকোষিত
পৰ্বতৰ আত্মৰ প্ৰকাৰ হ'ব "মাজতো" ৪০ দিন" থকাৰ ।

ঈশ্বৰৰ বাবে এই প্ৰকণ্ড বৰষুণৰ উদ্দেশ্য হৈছে তেওঁ সৃষ্টি কৰা "
সত্ত্বৰে " ধ্বংস কৰা । এইদৰে তেওঁ আমাক সঁচাৰাই দিয়াযো, সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ
হিচাপে তেওঁৰ সকলো জীৱন জীৱনত তেওঁৰ তেওঁলোকক বক্ষা বা ধ্বংস কৰিবলৈ ।
তেওঁ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মক পাহৰিবনোৱাৰ এক ত্ৰিকৃত শি্ষা শি্ষা বৰ্চিছে ।

আদিপুস্তক ৭:৫: " নোহে যিহোৱাই তেওঁক আজ্ঞা দিয়া সকলো কৰ্ম
কৰিলে."

বিশ্বাসী আৰু আজ্ঞাৰ বী নোহে ঈশ্বৰক নিৰাশন কৰা আৰু তেওঁ আদেশ দিয়া
সকলোৰ মতে ওপালন কৰা ।

আদিপুস্তক ৭:৬: " নোহৰ বয়স ছশ বছৰ আছিল যিহোৱা জন্মপ্ৰৱন
পৃথিবীত আছিল."

সময়ৰ বিষয়ে অধিক বিৱৰণ দিয়া হ'ব, কিন্তু এই পদটোৱে ইতিমধ্যে
জন্মপ্ৰৱনক নোহৰ জীৱনৰ ৬০০ বছৰত সন্মান দিছে । ৫০০ বছৰ বয়সত প্ৰথম পুত্ৰ জন্ম
হোৱাৰ পাছৰপৰা, ১০০ বছৰ পাহৰি গৈল ।

আদিপুস্তক ৭:৭: " আৰু নোহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ, তেওঁৰ পত্নী আৰু তেওঁৰ
পুত্ৰকালৰ পত্নীসকলে জন্মপ্ৰৱনৰ পানী বপৰ বক্ষা পাবলৈ হাজতপ্ৰকাশ কৰিলে
."

মাত্ৰ ৮ জন লোকেহে বনপানী বপৰ বক্ষা পৰিবা

আদিপুস্তক ৭:৮: " শূচিপৰণী আৰু অশূচি নুজ, চৰাই আৰু পৃথিবীত লৰাচৰ
কৰা সকলোবোৰ পৰা,"

পৃথিবীত গৰ্ভ কৰা সকলোবোৰ " এয়েৰে পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হাজতপ্ৰকাশ
কৰা । কিন্তু কোনটো " পৃথিবী," জন্মপ্ৰৱনৰ পূৰ্ব নো জন্মপ্ৰৱনৰ পাছৰ " গৰ্ভ"
বৰ্ষাৰ বৰ্ণনা কৰা লোকেৰে সময়ৰ জন্মপ্ৰৱনৰ পাছৰ পৃথিবীখনক বুজায় যাক
ঈশ্বৰে তেওঁৰ কাৰ্য্যনিত নিজক সম্বন্ধন কৰিছে । এই সূক্ষ্মতাই পুনৰ
জনবসতিপূৰ্ণ পৃথিবীত অৰ্দ্ধমিত কৰিছোমান দানৱীয় প্ৰজাতিৰ পৰিত্ৰাণ আৰু
সম্পূৰ্ণৰূপে নিঃশেষকৰাৰ ন্যায়গত প্ৰধান কৰিব পাৰে, যদিহে সঁচাকৈয়ে ইবোৰ
বনপানী বপুৰ আছিল ।

আদিপুস্তক ৭:৯: " ঈশ্বৰে নোহৰ আজ্ঞা অনুসৰি দুজন দুজন নোহৰ
ওচৰলৈ হাজতপ্ৰকাশ এজনপূৰ যিহোৱাৰ বী মহিলা । "

নীতিটোৱে জীৱজন্তুৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, বৰ্নিত তেওঁৰ তিনিজন পুত্ৰ আৰু তেওঁলোকৰ পত্নীয়ে গঠন কৰা তিনিটা মানৱদম্পতী আৰু তেওঁৰ নিজৰ ফটিও তেওঁ আৰু তেওঁৰ পত্নীক চিন্তা কৰে। কৱল দম্পতীক বাছনি কৰিবলৈ ঈশ্বৰে বাছনি লোৱাটোৱে আমাক প্ৰকাশ কৰে যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যি ভূমিকাদিৰে বংশবৃদ্ধি আৰু বৃদ্ধি কৰে।

আদাম্পুস্তক ৭:১০: “সাতদিনৰ পাছত জলপ্ৰমাণৰ পানী পৃথিৱীত আহিল।”

এই নিখুঁতত বানুসাৰে হাজিৰাত নোহৰ ৬০০ বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ দশম দিন অৰ্থাৎ ^{১৭} তৰিখৰ ^৭ দিন আগত হৈছিল এই দশম দিনটোৱেই ঈশ্বৰে নিজৰ ইজা হাজিৰাৰ সকলো লোকৰ বাবে “দূৰাৰ” বন্ধ কৰি দিলে, এই অধ্যায় ৭ৰ ১৬ পদত উল্লেখ কৰা নিখুঁতত অনুসৰী

আদাম্পুস্তক ৭:১১: “নোহৰ জীৱনৰ ছত্ৰতম বছৰত, দ্বিতীয় মাহত মাহৰ সোতৰ তৰিখে, সেইদিনা মহা গভীৰৰ সকলো ফাঁৱা ফাৰ্টি গাল আৰু স্ৰষ্টাৰ খৰিকীৰে খোলা থলে।”

ঈশ্বৰে নোহৰ ৬০০ বছৰীয়া “দ্বিতীয় মাহৰ সোতৰ দিনটো” বাছনি লৈছিল “স্ৰষ্টাৰ খৰিকীৰে খোলা থলে।” ১৭ সংখ্যটোৱে বাইবেল আৰু ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ সংখ্যগত সংক্ৰান্তিটো চিহ্নিত কৰিছে।

Gen.6 ৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ উত্তৰাধিকাৰীয়ে প্ৰতিষ্ঠা কৰা গণনা তজলপ্ৰমাণ ১৬৫৬ চনত, হৱা আৰু আদামৰ পাৰপৰা, অৰ্থাৎ পৃথিৱীৰ শেষৰ ৬০০১ চনৰ বসন্ত ৪৩৪৫ বছৰ আগত ফটিও আমাৰ সাধাৰণ কালগণ্ডৰ ২০৩০ চনৰ বসন্ত সম্পূৰ্ণ হ’ব, আৰু আমাৰ ৩০ এপ্লিত সংঘটিত হোৱা যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰায়শ্চিত্ত মৃত্যুৰ ২৩৪৫ বছৰ আগত ভৱা আৰু বিভিন্ন নীতিৰ মানৱ কালগণ্ড।

আদাম্পুস্তক ৮:২ পদত তলৰ ব্যখ্যাটো পুনৰাবৃত্তি কৰা হ’ব। এই পদত “গভীৰৰ বসন্ত” ৰ পৰিপূৰক ভূমিকাৰ কথা উল্লেখ কৰি ঈশ্বৰে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে যে জলপ্ৰমাণ কৱল আৰু শৰপৰ অহা বৰষুণৰ বাবেই হোৱা নাছিল। “গভীৰ” বুলিলে সৃষ্টিৰ প্ৰথম দিনৰ পৰা সম্পূৰ্ণ পোপানীৰ আবৃত পৃথিৱীখনক বুজাবলৈ জনাইয়াৰ “বসন্ত” বোলে। সাগৰৰ বাবেই জলস্ৰোত বৃদ্ধি হোৱাৰ ইংগিত দিয়ে। এই পৰিঘটনা সাগৰৰ তলৰ স্তৰৰ পৰিৱৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা পোৱা যায় ফটিও বৃদ্ধিৰ ফলত প্ৰথম দিনাই সমগ্ৰ পৃথিৱীখনক সামৰি লোৱা স্তৰত উপনীত নোহোৱালৈকে পানীৰ স্তৰ বৃদ্ধি কৰে। সাগৰৰ গভীৰত ডুব যোৱাৰ ফলত ইতিয়া

দিন পানী বপৰ শূকৰ নভূৰ্মিওলাই আছিল আৰু ওলোটো বাক্ষৰ দৰে ই খৰাংভূৰ্মি বানপানী বপা নীয়ে আৱৰি ধৰিলে। "স্বপ্না থৰিকী" নামৰ বৰষুণটো ক'ল স্বপ্না পৰ, স্বপ্নীয় ঈশ্বৰ পৰ অহা বুলি বুজা বলাই হুটেপ যোগী আছিল। পিছলৈ এই "স্বপ্না থৰিকী" ৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি একে জনা বাক্ষী ঈশ্বৰ পৰ অহা আশীৰ্বাদৰ বপৰী তত্ত্বমকি গ্ৰহণ কৰিবা।

আদিপুস্ক ৭:১২: "চলমি দনি চলমি ৰত্ৰ পৃথিবীত বৰষুণ হ'ল।"

এই পৰিঘটনা ই নিশ্চয় অৰিশ্বসী পাপী সকলক আচৰিত কৰি তুলিছিল। বশিষে কই যিহে তে এই বানপানী বত্যাগত বৰষুণৰ অস্বৰ্ণ নাছিল। জলপ্ৰৱনৰ প্ৰক্ষ পৃথিবীখনক ইয়াৰ নদী আৰু নৈৰ দৰে জলসিঞ্চ আৰু পানী দিয়া হৈছিল বৰষুণ হোৱাৰ প্ৰায় জেন নাছিল; তৰা ইত ৰত্ৰ পূৰ বশিষি এটাইল'ল। আৰু ইয়াৰ পৰাই বুজা যায় যে নোহে শূকৰ নভূৰ্মি জাহাজ খননি বান্ধা কৰাৰ পৰাই বক্য আৰু কৰ্ম দুয়োটোতে ঘোষণা কৰা জলপ্ৰৱনত অৰিশ্বসী সকলে কই অসুৰ্বধা পাইছিল।

৪০ দিন আৰু ৪০ ৰত্ৰ "সময়টোৱে পৰীক্ষাৰ সময়ক লক্ষ্য কৰি ল'য়। পাছলৈ মিচৰৰ পৰা কয়টোৱে ওলাই অহা শাৰীৰিক ইস্ৰায়েলে মচিৰ অনুপস্থিতিৰ সময়ত পৰীক্ষা কৰা হ'ব, যিজনক এই সময়ছোৱাত ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত ৰাখিছিল। ফলত মচিৰ মাংসত ভূতৰ বোমৰ সহমতত "সোণাৰ পোৱালি" গৰিবা তেতিয়া "৪০ দিন ৪০ ৰত্ৰ" কনান দেশত অনুৰণ কৰিব, যাৰ ফলত তত বাস কৰা দৈত্যসকলৰ বাবে মানুহ প্ৰকাশ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিবা। পাছলৈ যীচুক "৪০ দিন আৰু ৪০ ৰত্ৰ" পৰীক্ষা কৰা হ'ব, কিন্তু এইবাৰ এই দৈঘলীয়া উপবাসে দুৰ্দ্ধা হ'লেও তেওঁ চয়তনক প্ৰতিহত কৰিব যিয়ে তেওঁক প্ৰকাণ্ডিত কৰিব আৰু শেষত তেওঁৰ জয় লাভ নকৰা কই যতেওঁক এৰি যাব। যীচুৰ বাবে ইয়াই তেওঁৰ পাক্ষি পৰিচৰ্চক সম্ভাপৰ আৰু বৈধ কৰি তুলিছিল।

আদিপুস্ক ৭:১৩: "সেইদিনা নোহৰ পুত্ৰ, নোহৰ পত্নী আৰু তেওঁৰ তিনজন পুত্ৰ পত্নী জাহাজ প্ৰকাশ কৰিলে।

এই পদত মানুহৰ পাক্ষি প্ৰণীৰ দুটা লিংগনিৰ্ধাৰনৰ ওপৰত আলোচনা কৰা হৈছে। প্ৰজাতি মানুহৰ পুৰুষৰ লগত "তেওঁৰ সহায়ক" থাকে, তেওঁৰ মাইকী টোফ "নাৰী" বুলি কোৱা হয়। এইদৰে প্ৰতিটো দম্পতীয়ে নিজৰ খৰিষ্ট আৰু তেওঁৰ গীৰ্জাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি উপস্থাপন কৰে, "তেওঁৰ সহায়ক", তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত ব্ৰহ্ম যাক তেওঁ উদ্ভব কৰিবা। বৰণ "জাহাজৰ আশ্ৰয়টোৱেই হৈছে তেওঁ মানুহৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবলগীয়া পৰিত্ৰণৰ প্ৰথম প্ৰতিচ্ছবি।

আদিপুস্ক ৭:১৪: “ তে ঔলোফৰ প্ৰজা ত্ৰি অনুযায়ী প্ৰত্যেক পশু নাজিৰ
প্ৰজা ত্ৰিৰ সকলোগৰু পৃথিবীত নাজিৰ প্ৰজাৰ অনুসাৰে লেবচৰ কৰ প্ৰত্যেক জনুত,
নাজিৰ প্ৰজা ত্ৰিৰ চৰাই চৰাই ডে উঠাথকা সকলো। ”

প্ৰজা ত্ৰি " শব্দটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰি ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰজা ত্ৰিৰ
নিয়মবোৰ মনত পলে যিবিবিধ আমাৰ চুড়ান্ত যুগত মানৱত ইজীৰুজ নুজৰ বাবে
আনৰ্মা মানৱজা ত্ৰিৰ বাও প্ৰত্যক্ষ জ নাই উলংঘা কৰি আৰু প্ৰকৃতি উত্থাপন কৰি
আনন্দিত হয়। প্ৰজা ত্ৰিটোৰ বিশুদ্ধতাৰ বক্ষক তেওঁতকৈ ডাঙৰ কনো হ'ব
নোৱাৰে। আৰু তেওঁ দাবী কৰে যে তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলক এই বিষয়ত তেওঁৰ
ঐশ্বৰিক মত মতভাগ কৰিবলৈ, কাৰণ তেওঁৰ আদি সৃষ্টিৰ সিদ্ধান্ত এই বিশুদ্ধতা আৰু
প্ৰজা ত্ৰিৰ নিৰপেক্ষ পৃথকী কৰণৰ হিচাই আছিল।

পাৰ্থিথক প্ৰজা ত্ৰিটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব দি ঈশ্বৰে পাৰপৃথকী আৰু ব্যয়ক
চয়তনৰ অধীনৰ জয় হিচাপে পৰমৰ্শ দিছে, যাক নাজি ইইফ্ৰটীয়া 19:00 ত " ব্যয়ৰ
শক্তিৰ ৰাজকুমাৰ বুলি কোৱা হৈছে। ২:২.

আদিপুস্ক ৭:১৫: “ জীৱনৰ উশাহাথকা সকলো মাংসৰ পৰা দুজ নকৈ দুজ নকৈ
জা হ'ব তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। ”

ঈশ্বৰে নীৰ্দ্ধাৰিত কৰা প্ৰজা ত্ৰিৰ দম্পতীয়ে নাজিৰ প্ৰজাৰ বাবে দম্পতীৰ পৰা পৃথক
হয় যি তেওঁ জলপ্ৰাণৰ পিছত তেওঁলোকৰ জীৱন চলি থাকে। এই নীৰ্দ্ধিষ্ট ৰিচি ছদ্মত
ঈশ্বৰে মুক্ত মানৱীয় পছন্দৰ আগত থকা দুটা পথৰ নীতি কৰা ক্ষমতা প্ৰদান কৰে:
ভালৰ পথটোৱে জীৱনলৈ যোৱাৰ পথটোৱে মৃত্যুলৈ লৈ যায়।

আদিপুস্ক ৭:১৬: " ঈশ্বৰে নোহক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে সকলো মাংসৰ
পুৰুষ হ'লি সোমাই আহিলি আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰিলে। ”

প্ৰজা ত্ৰি " ৰ প্ৰজা ননৰ উদ্দেশ্য ইয়াত " পুৰুষ আৰু মা ইকৈ " বুলি উল্লেখ কৰি
নিশ্চিত কৰা হৈছে।

এই অভিজ্ঞতা ক ইয়াৰ সকলোগুৰুত্ব আৰু ঈশ্বৰীয় অনুগ্ৰহৰ সময়ৰ শেষৰ
ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক চৰিত্ৰৰ দিয়া কৰা ক্ষমতা ইয়াত দিয়া হ'ল: " তৰ পিছত YaHWéH
তেওঁৰ ওপৰত দুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিলে। " এই মুহূৰ্ত্ত জীৱন আৰু মৃত্যুৰ ভাগ্য
সম্প্ৰাপ্ত পৰিৱৰ্ত্তা নোহোৱাকৈ পৃথক হয়। ২০২৯ চনত এৰুই হ'ব, যিহোৱা
সেই সময়ৰ জীৱিত সকলো ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ সপ্তা দিনৰ বিশ্বমৰাৰ অক্ষয় শনিৰ বক
সন্মান জনোৱাৰ বাবে আমাৰ ইয়াৰ প্ৰথম দিনৰ দোওৰ বক সন্মান জনোৱাৰ বাবে
কৰিলে হ'ব, বদ্বিহী মানৱত ৰ আদেশৰ পতন থলি কৰা আলটিমেটাম অনুসৰি

ত ত আকৌ, "অনুগ্ৰহৰ দুৱাৰ" ঈশ্বৰে বন্ধ কৰিব, "যিজনুখেলিবি আৰুযি নবেন্ধ
কৰে" প্ৰক্ৰম শিত বাক্য ৩:৭ অনুসৰী

আদিপুস্ক ৭:১৭: “জলপ্ৰৱন চলি দি পৃথিবীত আছিল আৰু পানী বৰ্জি
আছিল হাজখনত পৰলৈ তলৈ ধৰিলে আৰু পৃথিবীৰ ওপৰলৈ উঠিল গ’ল।”

তেনেগখন ওপৰলৈ তললৈ হৈছে।

আদিপুস্ক ৭:১৮: “জলবোৰ পৃথিবীত অশয়ব্দৰ্শ পালে আৰু জাহাজখন
জলৰ ওপৰত ওপৰ্জি গ’ল।”

জাহাজখনটো হ’ল বৈ।

আদিপুস্ক ৭:১৯: “আৰু পানী প্ৰৱল হ’ল আৰু গোটাই আকাশতলৰ
প্ৰত্যেক ওখ প্ৰক্ৰম আৱৰি ধৰিলে।”

শুৰা নমাই সৰু নীলভৱনে হোৱা হৈ য়, পানী তীব্ৰ য়।

আদিপুস্ক ৭:২০: “পানী প্ৰক্ৰমৰ পৰা পোৱা হ’ল ওপৰলৈ উঠিল আৰু
দৰি থোৱা হ’ল।”

সেই সময়ৰ সবচোৱা প্ৰক্ৰমটো পৰ্য ৮ মিনিট পানীৰে আবৃত আছিল।

আদিপুস্ক ৭:২১: “পৃথিবীত চলাচল কৰা সকলোমৰি গ’ল, চৰাইৰিকিট,
গৰু ম’হ আৰু জন্তু, পৃথিবীতলৰ চৰা কৰা সকলো আৰু সকলো মানুহ।”

বায়ু উশাই লোৱা সকলো পৰি ডুব য়। চৰাইৰ বিষয়ে বিতং ভৱকোৱা
কথাটো আৰু অধিক আকৰ্ষণীয় ৰাৱণ জলপ্ৰৱন হৈছে। শেষে বচিবৰ
ভৱিষ্যৎৰী মূলক প্ৰক্ৰিচ্ছা, য’ত প্ৰাণী সত্তাৰ সৈতে চ্যন্তনৰ দৰে আকাশী
সত্তাকো ধ্বংস কৰা হ’ব।

আদিপুস্ক ৭:২২: “শুৰা নমাইতিয়াৰ না কৰ ফুট ত জীৱনৰ উশাহ আছিল
সেই সকলোমৰি গ’ল।”

মানুহৰ দৰে সৃষ্টি হোৱা সকলো জীৱ যাৰ জীৱন নিৰ্ভৰ কৰে তেওঁৰ উশাহ
নিশাহৰ ওপৰত, ডুব য়। এইটোৱেই হৈছে বেনপানীৰ সৃষ্টিৰ ওপৰত একমাত্রি,
ৰাৱণ অপৰাধবোধ কঠোৰ ভৱে মানুহৰ ওপৰত, আৰু কনোৱা নহয় কনোৱা
প্ৰক্ৰমৰে নিৰীহ জীৱ জন্তু মৃত্যু অন্তৰ্ভুক্ত। বিনুত বদ্বয়ী মানৱতক সম্পূৰ্ণ পো
ডুবাই পোৱা বলাই ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ দৰে পৃথিবীৰ বায়ুমণ্ডলৰ বায়ু উশাহ লোৱা সেই
জন্তুৰেৰে তেওঁলোকৰ সৈতে হত্যা কৰিবলৈ বধ্য হয়। শেষত এই সিদ্ধান্ত
বুজিবলৈ বিচনা কৰক যে ঈশ্বৰে পৃথিবীখনত ওপৰ প্ৰক্ৰিচ্ছাৰ নিৰ্মিত মানুহৰ বাবে

সৃষ্টি কৰিছে। আৰু তেওঁক ঘৰে বৰখবলৈ, তেওঁৰ লগত থকাবলৈ আৰু পশু ধনৰ
ক্ষত্ৰত তেওঁৰসাৰে কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰা জন্তুসকলৰ বাবে নহ'ল।

আদিপুস্তক ৭:২৩: "পৃথিবীত থকা সকলো জীৱজন্তু, মানুহৰপৰা আৰম্ভ
কৰি গৰুমা'হৰ পৰা আৰম্ভ কৰি লঘু চৰাইলৈকে ধৰি হ'ল; পৃথিবীৰ পৰা ধৰি
হ'ল। ক'ৱলনোহে আৰু জাহাজত তেওঁৰ লগত থকা সকলো কীৰ্ত্তি কৰিলে।"

এই পদটোৱে নোহ আৰু তেওঁৰ মানৱ সৃষ্টিসকলৰ মাজত ঈশ্বৰে কৰা
পাৰ্থক্যক নিশ্চিত কৰে যিসকলে নিজকে জীৱজন্তুৰ সৈতে গোট খোৱা দেখে পায়
সকলোৱে। "তেওঁৰ লগত কীৰ্ত্তি আছিল তেওঁলোকৰ আৰু নিৰ্ভৰতা জাহাজত"

আদিপুস্তক ৭:২৪: "আৰু এশ প্ৰজাতিৰ প্ৰাণী পৃথিবীত জীয়াই থকাৰ পৰিণতি।"

বানপানীৰ সৃষ্টি কৰা ৪০ দিন ৪০ ৰতি অবিৰত বৰষুণৰ পিছত "এশ প্ৰজাতি
দিন" আৰম্ভ হৈছিল। সেই সময়ত সৰ্ব্বমুঠ উচ্চত "১৫ হাত" বা "সৰ্বমুঠ
প্ৰকৃত"ৰ পৰা প্ৰায় ৮ মটিৰত উপনীত হোৱাৰ পিছত পানীৰ স্তৰ "১৫০ দিন
লৈকে সুস্থিৰ হৈ থকাৰ। তৰ পিছত ক্ৰমান্বয়ে কৰ্মী আহিল যোৱালৈকে ঈশ্বৰ
আকাংক্ষিত শূন্য নহ'ল।

দূৰ: ঈশ্বৰে জীৱনক এটা বিশাল মানদণ্ডত সৃষ্টি কৰিছিল যিটো জলপ্ৰাণীৰ
প্ৰকাৰ মানুহ আৰু জীৱজন্তুৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিছিল। কিন্তু বানপানীৰ পিছত তেওঁৰ
প্ৰকল্পৰ লক্ষ্য হৈছে তেওঁৰ সকলো জীৱৰ আকাৰ সমানুপাতিকভাৱে ৰক্ষা কৰা,
এইদৰে, জলপ্ৰাণীৰ পিছৰ মানদণ্ডত জীৱনৰ জন্ম হ'ব। ক্ৰমান্বয়ে কৰাৰ লগে
লগে ইব্ৰী চৰোৎপত্তীৰ সকলো নিজৰ চকুৰে ইমান ডাঙৰ আঙুৰৰ গোটবোৰ দেখে
সাক্ষ্য দিয়ে যে সেইবোৰ কতখিনি নিৰলৈ তেওঁলোকৰ আকাৰৰ দুজন মানুহৰ
প্ৰকৃতি হৈছিল। আকাৰৰ ৰক্ষা পোৱাটো সোঁতৰে গৈছে, ফল-মূল আৰু শাকপাচলিৰ
বিষয়েও অৱশ্যেই জড়িত। এইদৰে সৃষ্টিৰ এই কৰ্ত্তব্যও সৃষ্টি কৰা বন্ধ নকৰে,
ক'ৱলন সময়ৰ লগে লগে তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিৰ সৃষ্টিৰ জৰ্জৰিত নতুন জীৱনৰ পন্থা
পৰিস্থিতিৰ লগত পৰিৱৰ্ত্তা কৰি থকাৰ ইলয়। তেওঁ পৃথিবীৰ গ্ৰীষ্মঋতু আৰু
বিশুৱীয় অঞ্চলত প্ৰাণীৰ সৈতে বৰ্ষাৰ সংস্পৰ্শত অহা মানুহৰ ছালৰ ক'লা ৰং
সৃষ্টি কৰিছিল য'ত সূক্ষ্ম ৰশ্মিয়ে ৯০ ডিগ্ৰীত পৃথিবীত আঘাত কৰে। আনছালৰ ৰং
কম বেছি পৰিমাণে বেগা বা শূন্য আৰু সূক্ষ্ম পোহৰৰ পৰিমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি
কম বেছি পৰিমাণে মৰদৰে হয়। কিন্তু তেজ ৰফলত হোৱা আদমৰ (লাল) মৌলিক
ৰঙা সকলো মানুহৰ মাজত পোৱা যায়।

বাইবোলে জলপ্লাৱনৰ পূৰ্বৰ জীৱিতপ্ৰণী প্ৰজাতিৰ বিশদ নাম উল্লেখ কৰা নাই। ঈশ্বৰে এই বিষয়টোকে বহুসময় কৰি থৈ যায়, বিশেষ প্ৰকাশ নোহোৱাকৈ, সকলোৰে নিজৰ নিজৰ ধৰণেৰে কথাবোন্ধ মুক্ত। কিন্তু মই এই ধাৰণাটো আগবঢ়াই দিছোঁ যে স্ফাজ জীৱনৰ এই প্ৰথম ৰূপটোকে এক নিখুঁত চৰিত্ৰৰ দৰে বৰিচৰ বৰাবৰে ঈশ্বৰে, সেই সময়ত প্ৰগতি হৈছিল সৰ্বদা নৱবোন্ধৰ সৃষ্টি কৰা নাছিল, যাৰ হাড় আৰু, বৈজ্ঞানিক গৱেষকসকলে পৃথিৱীৰ মাটিত পোৱা যায়। লগতে, মই এই সম্ভাৱনা আগবঢ়াইছোঁ যে তেওঁলোকে জলপ্লাৱনৰ পিছত ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছিল যিহেতু মানুহৰ বাবে পৃথিৱীৰ অভিশাপ আৰু তীব্ৰ হ'ব, যিসকলে, সোমৰা লৈ, পুনৰ তেওঁৰ পৰা আঁতৰি যাব। তেওঁৰ পৰা নিজৰ বৈচিত্ৰ্য কৰি তেওঁলোকে এইদৰে নিজৰ বুদ্ধিমত্তা আৰু আদমৰ পৰা নোহলৈ ঈশ্বৰে দিয়া মহান জ্ঞান হেৰুৱাব এইটো, ইমানো ইয়া পৃথিৱীৰ বৰিছোঁ নবিশেষ ঈশ্বৰে ইহা মানুহৰ নিজৰ "গুহা মানুহ"ৰ অৱনতি ঘটাই অৱস্থাত বৰিচৰি পাব যাৰ আক্ৰমণ আৰু ভৱিষ্যত হ'ব হিংসাৰ জীৱজন্তুৰ দৰে, যিবোন্ধক গোটত, তথপিও তেওঁ প্ৰকৃতক বোঁয়া বতৰৰ বহুমূলীয়া সহায় আৰু ঈশ্বৰৰ দয়ালু সৰ্বদা চক্ৰে ধৰ্মস কৰিব পাৰিব।

আদিপুস্তক

জাহাজ খননৰ লোকসকলৰ মাজৰিছ ছন্দ

আদিপুস্তক ৮:১: “ আৰু ঈশ্বৰে নোহ আৰু জাহাজ তেওঁৰ লগত থকা সকলো জন্তু আৰু সকলো পশু বোন্ধকসম্মুখ কৰিলে;

নিশ্চিত হওক, তেওঁক তিয়াওপা হৰা নাছিল, কিন্তু এইটো সঁচা যে ভাসমান জাহাজ খননত আবদ্ধ হৈ থকা এই অনন্য জীৱনৰ সমাৱেশে মানৱত আৰু প্ৰণী প্ৰজাতিবোন্ধক ইমানো ইহাৰ কৰা যেন লাগে যে সেইবোন্ধক ঈশ্বৰে পৰিত্যক্ত কৰা যেন লাগে। আচলতে এই জীৱনবোন্ধক একে বাৰে নিৰাপদৰে বণ ঈশ্বৰে এইবোন্ধক ধনৰ দৰে চোন্ধাৰিত কৰে। সেইবোন্ধক তেওঁৰ আটাইতকৈ মূল্যমান সম্পত্তি: পৃথিৱীখনক পুনৰ জীবনবৰ্তকৰি ইয়াৰ প্ৰমুখ বিষয় পৰা প্ৰথম ফল।

আদিপুস্তক ৮:২: “ গভীৰত বহুৱাৰ আৰু আৰু শব্দৰিচি বোন্ধক বন্ধ হৈ গ'ল আৰু আৰু শব্দৰ বৰষুণ আৰু নপৰিল।”

ঈশ্বৰে নিজ বপ্ৰজ্ঞেন অনুযায়ী বানপানী বসুৰ্চ কৰে। কাৰণ পৰা আহে আকাশৰ পৰা, বৰ্ণিত সৰ্বপৰ্ব ঈশ্বৰ সৃষ্টিশীল শক্তিৰ পৰা। লক্ষ-কোটিৰ প্ৰকৃতিৰ লৈ তেওঁ প্ৰকৃতিৰ আকাশী বানপানী বগোটবোৰ খুলি দিয়ে আৰু সেই সময় আহে যেতিয়া তেওঁ সেইবোৰ আকৌ বন্ধ কৰে।

গভ্ৰী বতৰ উৎস " ব পৰ্বপূৰ্বকভূমিকা বকথ উল্লেখ কৰি ঈশ্বৰে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে যে জলপ্ৰৱন কৰিলে আকাশৰ পৰা অহা বৰষুণৰ বাবে ইহোৱা নাছিল। " গভ্ৰী ব" বুলিলে সৃষ্টিৰ প্ৰথম দিনৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে পানীৰ আবৃত পৃথিবীখনক বুজোৱা হৈছে বুলি জনি ইয়াৰ " উৎস " সমূহে সাগৰৰ বাবে ই জলস্ৰোত বৃদ্ধি হোৱাৰ ইংগিত দিয়ে। এই পৰিঘটনাসাগৰৰ তলৰ স্ৰোত পৰিৱৰ্ত্তাৰ দৰা পোৱা যায় যিয়ে , বৃদ্ধিৰ দৰা , প্ৰথম দিনাই সমগ্ৰ পৃথিবীখনক আবৰি বথ স্ৰোত উপনীত নোহোৱালৈকে পানী বসুৰ্চ কৰে। সাগৰৰ গভ্ৰী বতৰ ডুব যোৱাৰ ফলতই ৩য় দিনত পানীৰ পৰা শূন্য ভূমি ওলাই আহিল আৰু বিপৰীত ক্ৰিয়াৰ দৰা ই খৰাং ভূমি বানপানী বপানী যোৱাৰ ধৰিলে। " ~~স্ৰোত~~ থৰিকৈ " নামৰ বৰষুণটোকে বুলি স্ৰোত পৰা, স্ৰোত ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বুলি বুজা বুলি হৈ উঠে যোগী আছিল। পিছলৈ এই " ~~স্ৰোত~~ থৰিকৈ " ব প্ৰকৃতিৰে একে জন আকাশী ঈশ্বৰৰ পৰা অহা আশীৰ্বাদৰ বিপৰীতভূমিকা গ্ৰহণ কৰি।

সৃষ্টিৰ হিচাপে ঈশ্বৰে চকুৰ পলকত, নিজৰ ইচ্ছামতে জলপ্ৰৱন সৃষ্টি কৰিব পাৰিলে। তেওঁ অৱশ্যে তেওঁ ইতিমধ্যে সৃষ্টি কৰা সৃষ্টি ওপৰত কক্ষা ন্যায় কৰা কৰাটো পছন্দ কৰিছিল। এইদৰে তেওঁ মানৱত কদখলাইছে যে প্ৰকৃতি তেওঁৰ হাতত এক শক্তিশালী অস্ত্ৰ , এক শক্তিশালী উপায়টিত তেওঁ লৰাৰ বাবে কৰা নোহোৱাৰ বাবে কৰা কৰা ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি নিজৰ আশীৰ্বাদ বা অভিশাপ আগবঢ়াবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

আদিপুস্তক ৮:৩: " পৃথিবীৰ পৰা পানী উলৰ্গিল আৰু ১৫০ দিনৰ শেষত পানী কমি গ'ল। "

৪০ দিন ৪০ ৰাতি অৰিষত বৰষুণৰ পিছত সৰ্বমুঠ জলস্ৰোত ১৫০ দিন সঞ্চিষ্টৰ পিছত পানী বসুৰ্চ কমিবলৈ আৰম্ভ কৰে। লাহে লাহে সাগৰৰ গভ্ৰী বতৰ স্ৰোত পুনৰ কৰ্মিয়া যদাও বানপানীৰ আগৰ দৰে গভ্ৰী বতৰ বৰে মনিয়া।

আদিপুস্তক ৮:৪: " সপ্তমা হাত্ৰ মাহৰ সোতৰ দিনা, জাহাজখন আৰু বতৰ প্ৰকৃতি লাহে লাহে অৱতৰণ হ'ল। "

দিনটোৰে পঁচমাহ, "সপ্তমা হৰসতেৰ তৰিখে," জাহাজখনটো হুঁহুয়াই বন্দৰ হৈ যায়; ই আৰুৰাটৰ আটাইতকৈ ওখ প্ৰকৃত অৱস্থিতি। এই "সতেৰ" সংখ্যাই ঐশ্বৰ্য্যিক বচিবৰ ব্যৱস্থা অন্তৰ্গত কৰে। এই নিখুঁতত বপৰ স্পষ্ট য়ে, জলপ্ৰৱৰণৰ সময়তজাহাজখনমোহৰ তলত তেওঁৰপুত্ৰকলমে নিৰ্মাণ কৰা অঞ্চলৰ পৰা বহু দূৰলৈ যোৱা নাছিল। আৰু ঈশ্বৰে বচিৰাছিল যি বানপানীৰ এই প্ৰকাণ পৃথিৱীৰ শায়েলৈ বৃষ্টিমান হৈ থাকক, এই একটো আৰুৰাটপ্ৰকৃত শিখৰত, য'ত প্ৰকাশ কৰাটোৰ ছায়া আৰুতকৈ কম্পৰ্শই নিষিদ্ধ আছিল আৰু এতিয়াও আছে। বৰ্ত্তমান তেওঁৰ ছায়েলৈ সময়ত ঈশ্বৰে আৰু শীঘ্ৰেটোতেলাৰ অনুকূল আছিল যিয়ে বৰফ আৰু নিয়ন্ত্ৰণৰ পৰা জাহাজৰ এটা টুকুৰাৰ উপস্থিতি নিশ্চিত কৰিছিল। আজি উপগ্ৰহ প্ৰকাশ্যে এই উপস্থিতি শক্তিশালীভাৱে নিশ্চিত কৰিব পাৰে। বৰ্ত্তমান স্ফূৰ্ত্ত কৰুপৰাই সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰক ঠিক মহিমামণ্ডিত কৰিব বচিব নাই; তেওঁলোকে তেওঁৰপৰা শত্ৰুহৰিচপে আচৰণ কৰে, আৰু সকলো ন্যায়ৰ ক্ষেত্ৰত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ভালকৈ প্ৰতিদিন দিহা, মহিমাৰ আৰু সন্তোষৰ দী আক্ৰাণেৰে আগতকৰি।

আদিপুস্তক ৮:৫: “দশম মাহলৈকেপানী অনবৰতকৰ্ম আছিল আৰু দশম মাহত মাহৰপ্ৰথম দিনা প্ৰকৃত শিখৰবোৰ দেখা গ'ল।”

পানীৰমাত্ৰ হ্ৰাস সীমিতকৰণ বানপানীৰপিছতপানীৰস্ত্ৰ জলপ্ৰৱৰণৰ প্ৰকাৰ ভূমিতকৈ বৰ্ধিত হ'ব। প্ৰচীন উপত্যকাবোৰ ডুব গৈ থাকিব আৰু বৰ্ত্তমানৰ অভ্যন্তৰীণ সাগৰযানে ভূমধ্যসাগৰ, ছপিয়ানসাগৰ লৈহিতি সাগৰকোলা সাগৰ আদিবৰ পল'ব।

আদিপুস্তক ৮:৬: “চল্লিশ দিনৰ শেষতনোহে জাহাজতনিৰ্মাণ কৰা থৰিকী খনখুলিলে।”

১৫০ দিনৰস্থিত আৰু ৪০ দিন অপেক্ষাৰ অন্ততনোহে প্ৰথমবাৰৰ বাবে সৰু থৰিকী খনখুলিলে। ইয়াৰ সৰু আকাৰ এক হাতৰ ৫৫ চ.মি., ন্যূন আছিল কৰণ ইয়াৰ একমাত্ৰ ব্ৰহ্মৰ আছিল এনেদৰেজাহাজৰপৰা পলয়নকৰিবপৰা চৰাইবোৰ মুকলিকৰ।

আদিপুস্তক ৮:৭: “তেওঁৰ উৰিটোৰপৰা হুঁহুয়াইছিল, আৰু ই উৰিওলাই আছিল আৰুপৃথিৱীৰপৰা পানীৰ হোৱালৈকে উত্তৰ আছিল।

সৃষ্টি আৰম্ভৰ "আন্ধাৰ আৰুপোহৰ"ৰ "ৰাতি আৰুদিন"কৰ্ম অনুসৰি শূন্য নভুৰ্মিৰ আৱিষ্কাৰ উদগনিদিয়া হয়। লগতে, প্ৰথম পঠোৰ আৱিষ্কাৰক হৈছে

অশুদ্ধ্য কাউৰী", যাৰ ভাল "কলা" "ৰত্ন" ৰ দৰে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ মনোমীত নোহ'ব পৰা স্মৰণভাৱে মুক্তভাৱে কাম কৰে। সেয়েহে তেওঁ সেই অন্তৰ্ভুক্ত ধৰ্মসমূহৰ প্ৰতীক যিবোৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে কোনো সম্পৰ্ক নোহ'ব বুলি স্বৰ্ণায় হ'ব।

অৰ্থকনিষ্ঠতত্ত্ব বৰ্ণক'বলৈ গ'লে ই পুৰণিনিয়মবশাৰীৰকিইস্বৰ্ণালৈৰ প্ৰতীক, য'লৈ ঈশ্বৰে বাবে বাবে নিজৰ বস্তু বৰদীসকলকপ্ৰতিয়াইছলি বা উৰবঅস্থায়ীৰ দৰে, য'ত তেওঁলোকে নিজৰ লোকসকলক পাৰপৰাচৰ্য্যস্বৰূপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। "কাউৰী" ৰ দৰে এই ইস্বৰ্য্যলৈ, অৱশ্যে ঈশ্বৰৰ দৰা প্ৰত্যয়খন, তেওঁৰপৰা পৃথকহৈ নিজৰই বস্তু হ'ব অৱস্থাত ৰখিছিল।

আদিপুস্তক ৮:৮: "তেওঁপৃথিবীৰপৰা পানী কমিছিনে নাইচাবলৈ কপোপ্ৰাণে."

এক ক্ৰমত নিয়মৰ দৰে "বগা" ভাল থকা বশিদ্ধ্য" কপো" টোকা গণেশনীযত তৰহিবলৈ প্ৰতিওৱা হয়। ইয়াক "দীন আৰুপোহৰ" চিহ্নৰ তলত ৰখা হয়। সেইহিচাপে ই যীচু খ্ৰীষ্ট বোলাই দিয়া তেজৰওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত নতুন নিয়মৰভাৱীৰ্ঘ্যৰণী কৰে।

আদিপুস্তক ৮:৯: "কিন্তু কপোটেয়ে ভৰিৰ তলৰত জীৰণলি'বলৈ ঐই নাপালে, আৰু ঐ জাহাজত তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতি গ'ল, কাৰণ পানী গটেই পৃথিবীৰ ওপৰত আছিল। আৰু তেওঁহুঁত মেলি ইক ধৰি জাহাজ জীৰণলি'বলৈ গ'ল।"

স্মৰণ কলা "কাউৰী" ৰ দৰে নহয়, বগা "কপো" নোহ'ব সৈতে ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক আছে, যিহেতু "ঐইক লৈ জাহাজত আনিবলৈ নিজৰ হাত" নিজৰ লগত আগবঢ়ায় ই হৈছে সেইবান্ধনৰ প্ৰতিমূৰ্তি যিহেতু বিচাৰিত জনক স্মৰণ ঈশ্বৰৰ সৈতে সংযোগ কৰে। "কপো" এদিন যীচু খ্ৰীষ্ট ওপৰত থিয় হ'ব যাতিয়া তেওঁ বপ্তিস্মাত যোহনৰ আগত তেওঁৰ দৰা বপ্তিস্ম ল'বলৈ উপস্থিত হ'ব।

মই আপোনাক পৰামৰ্শ দিওঁ যে এই দুটা ৰাইলৈৰ উদ্ধৃতি তুলনা কৰক; এই পদটোৰ যো: "কিন্তু কপোটেয়ে তেওঁৰ ভৰিৰ তলৰত জীৰণলি'বলৈ ঐই নাপালে" মৰ্থ ৮:২০ৰ এই পদটোৰ সৈতে: "যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, শিয়ালৰগঁত আছে আৰু আকাশৰচৰাইৰ বাহ আছে, কিন্তু মানুহৰপুত্ৰৰ মূৰ থ'বলৈ ক'তো নাই"; আৰু এই পদবোৰ যোহন ১:৫ আৰু ১১ পদৰ পৰা, য'ত খ্ৰীষ্টক জীৱনৰপ্ৰশ্নক "পোহৰ" "ৰ অৱতাৰ ৰকথ ক'ছে, তেওঁ ক'ছে: "আন্ধাৰত পোহৰ জলিকিউঠে, আৰু আন্ধাৰে ইয়াক বুজি নাপালে.../... তেওঁ নিজৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু নিজৰ লোকে বুজি নাপালে।" যেনেকৈ "কপো" নোহ'ব ওচৰলৈ উভতি আহিল নিজৰ তেওঁৰ হাতত

ল'বলৈ অনুমতিদি, " তেওঁৰহঁতত", পুনৰুত্থানহ'ল, মুক্তিদাতা যীচুখৃষ্টই স্বৰ্গীয় পিতৃ হিচাপে নিজৰ ঐশ্বৰ্য্যিকতাবাদিশে স্বৰ্গলৈ উঠি গ'ল, তেওঁৰ মনোনীতসকলৰ মুক্তিৰ বাবে পৃথিৱীতএৰি থৈ গ'ল, তেওঁৰশুভবাৰ্ত্তক প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:৬ত " চৰিনতা শুভবাৰ্ত্ত " বুলি কোৱা হয়। আৰুপ্ৰকাশিত বাক্য ১:২০ পদত: তেওঁ " তেওঁলোকক " নিজৰহঁতত " ধৰিব " সাতটা মণ্ডলীয়ে " ভৱিষ্যৎবাণী কৰা " সাতটা যুগত " য'ত তেওঁ তেওঁলোকক " সাতটা লেম্‌প্ৰট্‌গড " দ্বাৰা প্ৰতিমিত তেওঁৰ " পোহৰ " ঐশ্বৰ্য্যিক পৰিত্ৰাণৰণত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ বৈধ কৰে।

আদিপুস্তক ৮:১০: “ তেওঁ আৰু সাতদিন অপেক্ষা কৰিলে আৰু পুনৰজা হাজৰ পৰা কপোটেফোৰ হ'বলৈ পঠিয়াই দিলে। ”

সাতদিনৰ " এই দ্বিতীয় সঁাৱৰণীটোৱে আমাক শিকাইছে যে নোহৰ বাবেও আৰ্জিৰআমাৰ দৰেই জীৱনটো ঐশ্বৰ্য্য " সাতদিনৰ " সপ্তাহৰ ঐক্যৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত আৰু আদেশদ্বিলা, লগতে তেওঁৰ মহান পৰিত্ৰাণ প্ৰকল্প " সাতহাজাৰ বছৰৰ প্ৰকৃতিৰ ঐক্য এই " সাত " সংখ্যাটোৱে উল্লেখৰ এই জোৰটোৱে আমাক বুজিবলৈ অনুমতি দিয়ে যে ঐশ্বৰ্য্য ইয়াক কৰ্মানুগুৰুত্ব দিয়ে; যিথৈ খৃষ্ট গৌৰৱময় প্ৰকাশৰ বাল্যলৈকে ইয়াক বশিষক চৰিত্ৰ নত আক্ৰমণ কৰাটো ন্যযন্ত্ৰ প্ৰকাশ কৰিব যিয়ে তেওঁৰ প্ৰতি আৰ্হিপত্ৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰে।

আদিপুস্তক ৮:১১: “ সন্ধ্যা কপোটেফোৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতি আহিল আৰু চোৱা, তৰ মুখত জলপানকা তৰ্জীপে লোৱা হৈছে, গৰ্ভকনোহে জা নলিয়ে পৃথিৱীৰ পৰা পানী কমি গৈছে। ”

সন্ধ্যা " শব্দটোৱে ঘোষণা কৰা " আন্ধাৰ " ৰ দীৰ্ঘ সময়ৰ পিছত পৰিত্ৰাণৰ আশা আৰু পাপৰ পৰা মুক্তিৰ আনন্দ " জলপানগছৰ " প্ৰতিমূৰ্ত্তি তলত আহিব, ক্ৰমাগতভাৱে পুৰণি আৰুতৰ পিছত নতুন নিয়মৰা যেনে কৈনোহে এটা " জলপানপাতৰ পৰা " জা নছিলিয়ে আশা কৰা আৰু অপেক্ষা কৰা দেশখনতেওঁক আদৰ্শবলৈ সাজু হ'ব, তেনেকৈ " ঐশ্বৰ্য্য পুত্ৰকলে " শিকিব আৰু বুজিব যে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত তেওঁলোকৰ বাবে মুকলিকৰিছে স্বৰ্গৰ পৰাপঠোৱাজ নীচুখৃষ্টই ।

এই " জলপানকা ত " যেনেহে কস্বৰ্য্য দিছিলিয়ে গছৰ অংকুৰণ আৰু বৃদ্ধি আকৌ এবাৰ সম্ভৱ হৈ উঠিছে।

আদিপুস্তক ৮:১২: “ তেওঁ আৰু সাতদিন অপেক্ষা কৰি কপোটেফোৰ পঠিয়াই দিলে;

এই চৰ্নটোননিৰ্ণয়ক আছিল বৰণ ইয়াৰ দৰা প্ৰকাৰিত হৈছিল যি " কপো " প্ৰকৃতিত থকা বৰণ বোৰ লৈছিল যি ইয়াক আকোঁ এবাৰ থা দ্য আ গবাতাইছিল

কপো " যেনে কনিজ বআশা বৰ বৰ্ত প্ৰবৰণ কৰাৰ পিছত নিজ বমনোমীত লোকে সকলক মুক্ত কৰিবলৈ পৃথিৱীত নিজ বজী বন দিয়াৰ পিছত যি চু খুই , " শান্তিৰ বজ কুমাৰ , পৃথিৱী আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক এৰি যাব, তেওঁ লোকে মুক্ত আৰু স্মৰণ কৰি তেওঁৰ শিষ্যগোষ্ঠীৰ ময় প্ৰকৃতিৰ বৰ্ত লৈ ক . তেওঁ লোকে বজী বনটো চলা বলাই এৰি দিবা।

আদিপুস্তক ৮:১৩: " ছশ এক বছৰত , প্ৰথম মাহত মাহৰ প্ৰথম দিনা, জলবোৰে পৃথিৱীৰ পৰা শুকাই গ'ল, আৰু নহে . জাহাজৰ আৱৰণখন আঁতৰাই চলে, আৰু চোম , পৃথিৱীৰ মুখ শুকাই গ'ল . "

পৃথিৱীখন শুকুৱাই লৈছিল আৰু এতিয়াও আশাৰ ব্যঞ্জক , গৰ্ভক নহে . জাহাজখনৰ লখন খুলিবলৈ দয়াৰ লয় যত . জাহাজখনৰ হৰিলাই চাব পাৰে আৰু জানি যি . জাহাজখন আৰু বৰ্ত প্ৰকৃতিৰ শিখৰত ডুব গৈছে, তেওঁৰ দৃষ্টিৰ্কৰ্ণ দিগন্তত ওপৰে . অৰ্দ্ধ দুবলৈ আৰু অৰ্দ্ধ বহলত বৰে বস্তুত হৈছিল . বনপানীৰ অৰ্দ্ধজন্তুত জাহাজখনটো কণীৰ পৰা চিহ্ন লৈ . ফুটৰ মুহূৰ্ত্ত পোৱালিটো . নজি . ইসেইখো . টো . অৰ্দ্ধ পোৱালিটো . ইয়াক আবদ্ধ কৰি থকা হৈছিল . নহে . ও . এক . কৰ . তেওঁ " জাহাজৰ আৱৰণ আঁতৰাই পোৱা . য " যিটো . তেওঁক প্ৰকৃতি বৰণৰ পৰা বৰ্ত কৰিবলৈ আৰু উপযোগী নহ'ব . মন কৰি যি . ঈশ্বৰে . নজি . বন্ধ কৰি দিয়া . জাহাজৰ দুৱাৰখন খুলিবলৈ নাহে ; ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁ প্ৰকৃতি বৰ্তী সকলৰ প্ৰতি নিজ বৰ্তি কৰা মানদণ্ড প্ৰকৃতি নকৰে . সলনি কৰে , যাব . বৰ . পৰিৱৰ্ত্তন আৰু সৰ্ব . দুৱাৰ সদায় বন্ধ হৈ থকা বা .

আদিপুস্তক ৮:১৪: " আৰু দ্বিতীয় মাহত মাহৰ সপ্তম দিনা, পৃথিৱী শুকাই গ'ল . "

জাহাজত উঠি ভগৱান দুৱাৰ বন্ধ কৰাৰ দিন পৰা ৩৭৭ দিন সম্পূৰ্ণ পৰা জাহাজ আৱদ্ধ হৈ থকাৰ পিছত পুনৰ পৃথিৱীখন বসৰা সন্ধ্যা হৈ উঠে .

আদিপুস্তক ৮:১৫: " তেওঁ ঈশ্বৰে . নহক ক'লে . য :

আদিপুস্তক ৮:১৬: " তুমি আৰু তোমাৰ পত্নী, তোমাৰ পুত্ৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰী . জাহাজৰ ওলাই যো . "

আকোঁ ঈশ্বৰে . ই " জাহাজ "ৰ পৰা ওলাই আহিব সংক . তদিয়ে , যি জনে বনপানীৰ আগত ইয়াত থকা লোকে সকলক একমাত্ৰ " দুৱাৰ " বন্ধ কৰি দিছিল .

আদিপুস্জ ৮:১৭: “ তেঁলো ফেৰ লগত থকা সকলো জীৱজন্তু, চৰাই চৰিকিট, গৰু ম'হ আৰু পৃথিৱীত লুপ্ত হৈ যোৱা সকলো জীৱজন্তু তেঁলো ফেৰ লগত উলিয়াই আনি, আৰু সেই পৃথিৱীত বসতি কৰিছে হৈ পৃথিৱীত বংশবৃদ্ধি হওক। ”

এই দৃশ্যটো সৃষ্টি সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনৰ দৃশ্যৰ সৈতে মিলি আছে যদিও ই কোনে নতুন সৃষ্টি নহয়, কাৰণ জলপ্ৰাণীৰ পিছত পৃথিৱীৰ পুনৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধি পৃথিৱীৰ ইতিহাসৰ প্ৰথম ৬,০০০ বছৰৰ বাবে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা প্ৰকল্পৰ এটা প্ৰায়। ঈশ্বৰে এই প্ৰায়টো ভাঙিব আৰু নিৰুৎসাহিত হ'ব বচিৰিছিল। তেওঁ মানৱতাক তেওঁৰ ঐশ্বৰিক বচিবৰ প্ৰস্তাব মাৰত্মক প্ৰমাণ দিলে। এটা প্ৰমাণ যিটো ২ পতিত ৩:৫-৮ পদত সন্মিলন কৰা হ'ব: “ ক'য়নো তেঁলো ফেৰ অজ্ঞাত যা ঈশ্বৰৰ বাক্য দিয়া হৈ অতীতত আৰু শোৱাছিল আৰু পৃথিৱীখন পানী আৰু পানীৰ পৰা গঢ় লৈ উঠিছিল। এইবোৰ দিয়া হৈ তেতিয়াৰ জগতখন পানীৰ উপৰি পৰিৱৰ্তিত আছিল। মানুহৰ বচিব আৰু ধৰ্ম। ” ক'নিত হৈ প্ৰতিসকল, এই এটা কথা পাহৰি যাব: প্ৰকৃত আগত এদিন হাজাৰ বছৰৰ দৰে, আৰু হাজাৰ বছৰ এদিনৰ দৰে। যোশিত জুইৰ বন পানী সপ্তাহ সহস্ৰব্দৰ শেষৰ ফালে যি বচিব উপলক্ষ্য পূৰ্ণ হ'ব, মাটিৰ তলৰ মাগমা বজ্জৰি থকা বসন্তৰো মূকলি কৰি যিয়ে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰস্থগ সামৰি ল'ব। প্ৰায় শতিকা ২০:১৪-১৫ পদত উল্লেখ কৰা এই “ অগ্নি হৈ ”, ইয়াৰ বিদ্যুতি অৰিশ্বাসী বাসিন্দাসকলৰ সৈতে পৃথিৱীৰ প্ৰস্থগক ভস্মীভূত কৰিব আৰু লগত তেঁলো ফেৰ কৰ্মমুহূৰ্ত্ত ভস্মীভূত কৰিব যিবোৰ তেঁলো ফেৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰদৰ্শিত প্ৰথমক তুচ্ছ প্ৰমাণ কৰি বিশেষ ধৰ্ম বচিব বচিৰিছিল। আৰু এই সপ্তাহ সহস্ৰব্দৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল সপ্তাহৰ সপ্তাহ দিনলৈকে, এইটো সংজ্ঞা অনুসৰি “ এদিন হাজাৰ বছৰৰ দৰে আৰু হাজাৰ বছৰ এদিনৰ দৰে। ”

আদিপুস্জ ৮:১৮: “ আৰু নোহে তেওঁৰ পুত্ৰসকল, তেওঁৰ পত্নী আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকল ওলাই গ'ল। ”

জীৱজন্তুৰো ওলাই গ'লে ইনতুন মানৱতাক বপ্তিৰ নিধিসকলে ওজা হাজৰাৰ ওলাই যায়। ৩৭৭ দিন আৰু বচি সংকীৰ্ণ, আন্ধাৰ, আবদ্ধ হৈ আৰু ধৰ্ম থকাৰ পিছত তেঁলো ফেৰ সুৰক্ষা পোহৰ আৰু প্ৰকৃতিয়ে তেঁলো ফেৰ আগবঢ়োৱা বিশাল প্ৰায় সীমাহীন স্থান পুনৰ আৱিষ্কাৰ কৰে।

আদিপুস্জ ৮:১৯: “ প্ৰত্যেক জন্তু, প্ৰত্যেক লবচৰ, প্ৰত্যেক চৰাই আৰু পৃথিৱীত চলন্ত সকলো নিজ বপ্ৰকাৰ অনুসৰি বজা হাজৰাৰ ওলাই গ'ল। ”

জাহাজৰ প্ৰক্ষ্যানে মনোমীত লোকসকলৰ স্ৰষ্টা জ্যত প্ৰকাশৰ
ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে, বিনুত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা বশু দ্ধৰ্চৰ কৰ সৰল হুপ্ৰকাশ কৰিবা।
নোহৰ সময়ত এতিয়াও এনে হোৱা নাই, বৰ্ণনো বশু দ্ধ আৰু অশু দ্ধই একে খন
পৃথকী তে একে লগতে কৰি, জগতৰ শে যলৈ কইজ নসেজ নৰ্ৰৰি দ্ধ যুঁজি বা

আদিপুস্ক ৮:২০: “ নোহে যহিহোৱাৰ উদ্দশ্য এট বদৌ নৰ্ৰিমা কৰিলে,
তে ওঁসকলোশ চপিশু আৰু সৰলোপ বৰ্ণৰ চৰাইৰ পৰ ল’লে, আৰু বদৌ তহোমবল
উৎসৰ্গ কৰিলে। ”

হ’ল’কাষ্ট হৈছে এনে এক কাৰুণ্য যাৰ দ্বাৰা নৰ্ৰিমাৰ নোহে ঈশ্বৰৰ প্ৰৰ্ণ
নিজ বকৃত জ্ঞাত প্ৰকাশ কৰে। এজন নৰ্ৰিহ ভুক্তোপীৰ মৃত্যুৰে, এই ক্ৰমত
এট জ নুত্ৰ মৃত্যুৰে স্ৰষ্টকৰ ঈশ্বৰক সাঁৱৰাই দিয়াযে যীচু খ্ৰীষ্ট তে ওঁনিজৰ
মনোমীত লোকসকলৰ আত্মক মুক্ত কৰিলে কৰি উপায়ৰে আৰ্হিবা বশু দ্ধ
প্ৰণীবোৰ খ্ৰীষ্ট বলদিনক প্ৰৰ্ণ নিধিত্ব কৰাৰ যোগ্য, যিয়ে নিজৰ সকলো
আত্ম, শৰীৰ আৰু আত্মত নীখঁত বশু দ্ধ কৰ্মত কৰি তুলিবা

আদিপুস্ক ৮:২১: “ আৰু যহিহোৱাই মূখৰ সুগন্ধ গন্ধে পা লে, আৰু
যহিহোৱাই তে ওঁৰ অন্তত কলে, “ মই মানুহৰ কাৰণে আৰু মাৰ্টিক আৰু অৰ্ভিাপ
নৰ্দিওঁ, বৰ্ণনোমা নুহৰ হৃদয়ৰ কলমা যোৱেনৰ পৰাইবাযো

নোহে আগবঢ়োৱা হোমবল হৈছে বশ্বসৰ এক প্ৰমাণিক কাৰুণ্য, আৰু
আজ্ঞাৰ বশ্বসৰ। কাৰণ, যদি তে ওঁঈশ্বৰ ওচৰত বলদিন আগবঢ়ায় তেন্ত
সোমোচৰ এৰি যোৱা ইব্ৰীসকলক সেই বৰ্ণনোশিকোৱাৰ বহু আগতে ইতে ওঁনিৰ্দ্দশ
দিয়া বলদিনৰ আচৰৰ প্ৰৰ্ণ সাঁৱৰিজ নাই “ সুখদায়ক গন্ধ ” শব্দটোৱে ঐশ্বৰিক
ক্ষমণ ইন্দ্ৰিয়ক বুজায় নহয় বৰঞ্চ তে ওঁৰ ঐশ্বৰিক আত্মক বুজায় যিয়ে নিজৰ
বশ্বসী নৰ্ৰিমাৰ জ নৰ আজ্ঞাৰ হত আৰু এই আচৰ বশ্বহৰ তে ওঁৰ ভৱিষ্যতৰ
দয়ালু বলদিন, যীচু খ্ৰীষ্ট দিয়া ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক দৰ্শন দূয়টো ক শলা গলয়া।

শেষ বৰ্চৰ আগলৈকে আৰু ধ্বংসাত্মক জলপ্ৰৱন নহ’ব। অৰ্ভিজ্ঞ ই
মাত্ৰ প্ৰকাশ কৰিছে যে মানুহ স্বাভাৱিক আৰু বংশগত ভৱমোৎসত “ দুষ্টি ”, যীচুৰ
মৰ্থ ৭:১১ পদত তে ওঁৰপঁ চনিসকলৰ যিকোৱাৰ দৰে: “ তেন্ত যদি তোমা লোকে
দুষ্টি হৈ নিজ বসন্তক ভল উপহৰ দিবা না, তেন্ত স্ৰষ্ট থকা তোমা লোকে
প্ৰতিতে ওঁকৰ চৰ সকলকৰ মা নবছে ভল বসুত দিবা। ” ঈশ্বৰে সেয়েহে এই “ দুষ্টি
” “ প্ৰণী ” ক বশ কৰিল গবি যিটো মত মতপোৱে ১ কৰি নিখ্যাত ভগ কৰিছে।
২:১৪, আৰু যীচু খ্ৰীষ্ট তে ওঁলোকৰ প্ৰৰ্ণ তে ওঁৰ প্ৰমৰ শৰ্ভ প্ৰদৰ্শন কৰি, ”

দুখট " বুলি কৈল লোক সকল বৰ্জি মানবিশ্বসী আৰু আজ্ঞাৰী মানব নিকাৰিত হ'ব ।

আদিপুস্তক ৮:২২: " পৃথিবী থকা লৈ বীজ আৰু শস্য চপোৱাৰ সময় ঐশ্বৰ আৰু গৰম, গৰীম আৰু শীতৰ ল'ৰা দিন আৰু বৰ্ত বন্ধ নহ'ব । "

এই অষ্টম অধ্যায়ৰ শেষত সৃষ্টিৰ প্ৰথম দিনৰ পৰাই পাৰ্থক্য জীৱনৰ পৰিস্থিতি নিয়ন্ত্ৰণ কৰা নৰিপে ক্ৰমবৰ্ধিত তুমখীত বৰকিল্প সঁৱৰণী দিয়া হৈছে য'ত তেওঁৰ সংবিধান " বৰ্ত আৰু দিন " দ্ৰৱ্য ঈশ্বৰ " আনন্দ " আৰু " পোহৰ " ৰ মাজৰ পাৰ্থক্য যুদ্ধ প্ৰকাশ কৰিছিল যি অৱশ্যে তেওঁৰ চুখীয়া যোগে দিয়া হ'ব । এই পদত তেওঁ এই চৰম বৰকিল্পমূহৰ তলকি প্ৰস্তুত কৰিছে যিবোৰ পা পৰ বৰাই হৈছে এই আকাশী আৰু পাৰ্থক্য জীৱনৰ পৰা দিয়া মুক্ত পছন্দ পৰিণতি যিসকলে এইদৰে তেওঁক প্ৰথম আৰু সোৱা কৰিবলৈ বা তেওঁক ঘণা কৰাৰ প্ৰস্তুত প্ৰত্যক্ষণ কৰিবলৈ সন্ধান । কৰ্মিত এই সন্ধানতৰ পৰিণতি হ'ব ভলৰ প্ৰক্ষা ত্ৰী সকলৰ বাবে জীৱন আৰু অশুভৰ বাবে মৃত্যু আৰু বানপানীয়ে এইমাত্ৰ প্ৰদৰ্শন কৰা ধৰণে বিনাশ ।

উল্লেখ কৰা বিষয়বস্তু সকলোৰে এইটো আধ্যাত্মিক বাস্তৱ কাৰ্য্যাইলৈ ফুৰে:

" বীজ সঁচ আৰু শস্য চপোৱা ": সুসমাচৰ প্ৰকাশৰ আৰম্ভণি আৰু জগতৰ শেষৰ ইংগিত দিয়ে; যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ দৃষ্টান্ত লৈ প্ৰতিমূৰ্তি, বিশেষকৈ মথ ১. 13:37 to 39: " তেওঁ উত্তৰ দিলা: যি জনত ল'ৰীজ সঁচিছে তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ; পথৰ হৈছে জগত, ভল বীজ হৈছে ৰাজ্যৰ সন্ধান; ঘাঁহবোৰ হৈছে দুখৰ পুত্ৰ; সেইবোৰ বীজ কৰা শত্ৰু হৈছে চৰিত্ৰ ন শস্য চপোৱা হৈছে জগতৰ অন্ত; শস্য চপোৱা সকল হৈছে স্ৰষ্টা . "

" ঐশ্বৰ আৰু গৰম ": " অপ " প্ৰকাশিত বাক্য ৭:১৬ পদত উল্লেখ কৰা হৈছে: " তেওঁ লোক আৰু ভোক নাপাব আৰু পিয়াহ নাথকা বীজ আৰু স্ৰষ্টা তেওঁ লোকৰ ওপৰত পোহৰ নাথকা বীজ আৰু কনো অপনা থকা বীজ " " কৰ্মিত ইয়াৰ বিপৰীতে " ঐশ্বৰ "ও পা পৰাৰ্ত্তী প্ৰকাশিত ।

" গৰীম আৰু শীতল ": এই দুটা চৰম খাত, প্ৰত্যেক ই অৰ্ধৰিক্ত আনটোৰ দৰে ই অৰ্ধীকৰ ।

" দিন আৰু বৰ্ত ": ঈশ্বৰে সেইবোৰক মানুহে দিয়া ক্ৰমত উল্লেখ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ পৰিকল্পনা ত খ্ৰীষ্ট দিনৰ সময় আহে, যিটো তেওঁৰ অনুগ্ৰহ প্ৰকাশৰ আহ্বান, কৰ্মিত এই সময়ৰ পিছত যোৱা ৯:৪ অনুসৰি " কনোও কাম কৰিব

নোহোৰ ৰত্নি" আহে, অৰ্থাৎ তেওঁৰ ভগ্ন গৃহসলনি কৰিবলৈ ৰাতি ৰাতি অনুগ্ৰহৰ সময়ৰশাষৰ
পৰা জীৱনৰ মৃত্যুৰ বাবে নিশ্চিতভাৱে বৰ্ণিত ।

আদিপুস্তক

জীৱনৰায়মৰা ৰাতি চৰ্চনা

আদিপুস্তক ৯:১ : “ ঈশ্বৰে নোহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে
আৰু তেওঁলোকক ক'লে, প্ৰজনন কৰা আৰু বৃদ্ধ হোৱা আৰু পৃথিৱীখন পুনৰপৰিপূৰণ
কৰা। ”

মানুহে নিৰ্মাণ কৰা জাহাজখনৰ দৰে নিৰ্মাণিত আৰু পৰিত্ৰাণ পোৱা জীৱক
ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰাণ ভূমিক হ'ব: নোহ আৰু তেওঁৰ ভনীজ নুত্ৰ।

আদিপুস্তক ৯:২: “ তেওঁলোকৰ ভয় আৰু ভয় পৃথিৱীৰ সকলো জন্তু
ওপৰত, আৰু শব্দ সকলো চৰাইৰ ওপৰত, পৃথিৱীত চলি থকা সকলো আৰু সাগৰৰ
সকলো মাছৰ ওপৰত, সেইবোৰে তেওঁৰ হাতত দিয়া হ'ব। ”

জীৱজন্তু অস্তিত্ব মানুহৰ ওচৰত থানী, যাৰ বাবে বানপানীৰ আগত কঁটা
বৰ্ছে মানুহে জীৱজন্তু ওপৰত আধিপত্যবিস্তৰ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। ভয়ৰ
বৰ্ণিত্বৰ দৰে কনো প্ৰণীয়ে নিয়ন্ত্ৰণ হ'ব বা ইপোলে ৰাখিব সাধৰণ নিয়ম
অনুসৰি সকলো প্ৰণীয়ে মানুহক ভয় কৰে আৰু তেওঁৰ সন্মুখী নহ'লে পলাবলৈ চেষ্টা
কৰে।

আদিপুস্তক ৯:৩: “ জীৱাংগ সকলো চলন্ত বস্তু তেওঁলোকৰ বাবে
খাদ্য হ'ব, সেইজীৱাংগ বনোঁৱৰি দৰে মই তেওঁলোকক এই সকলোবোৰ দিওঁ
। ”

খাদ্য এই পৰিৱৰ্ত্তনৰ কাৰণটোও ন্যযন্ত্ৰ আছে। উপস্থাপন কৰা
কক্ষটোকে বৰ্ছে গুৰুত্ব দিয়া কঁটা প্ৰাণী বানপানীৰ সময়ত বৰ্দ্ধিত হৈ পৰা উদ্ভিদ
খাদ্য তৎক্ষণিক অনুপস্থিতি আৰু নিমখীয়া পানীৰে আবৃত পৃথিৱীখন অংশিকভাৱে
বীজগুম্বত হোৱাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে।, কক্ষান্তৰে পুনৰসম্পূৰ্ণ উৰ্ব্বৰ আৰু
উৎপাদনশীল ভাৱ কৰিব। ইয়াৰ উপৰিও হিব্ৰু বৰ্দ্ধনৰ আচৰ অনুষ্ঠান স্থাপনৰ
বাবে উপযুক্ত সময়ত পৰিত্ৰাণ ভোজৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক দৰ্শন দিয়া
ভুক্তগোষ্ঠীৰ মাংস খোৱাৰ প্ৰাজ্ঞেন হ'ব য'ত যীচু খৰীষ্ট শৰীৰৰ প্ৰতীক

হঁচিপো পঠি থোৱা হ'ব, আৰু তেওঁৰ তেজ বপ্ৰকটীক হঁচিপো আঙুৰৰ বস থোৱা হ'ব। তৃতীয়টোৱো বণ, কম স্মীকৰণৰে, কিন্তু কম সত্য নহয়, সেয়ে হ'ল ঈশ্বৰে মানুহৰ আয়ুস কম কৰিব হঁচিপো; আৰু জীৱন ধ্বংসাত্মক উপাদানবোৰক বিনষ্ট কৰি মানৱশৰীৰলৈ অনা মাংসৰ সৈতে ইহাৰ ওঁৰ ইচ্ছা আৰু সিদ্ধান্ত সফলতৰ ভিত্তি হ'ব। নিৰামিষৰ নিৰামিষত্ব দক্ষ অৰ্জিগ্ৰন্থ ইহাৰ ব্ৰহ্মসংগত নিশ্চয়ত আনো। এই চিন্তক দৃঢ় কৰিবলৈ মন কৰিব যোৱা ঈশ্বৰে মানুহক অশুদ্ধীৰাজ্য নুত সোৱনকৰ তৰাধৰ্দিয়ৈ, যদিও সেইবোৰ তেওঁৰ স্বাস্থ্যৰ বাবে ক্ষতি কৰক।

আদপুসজ্ঞ ৯:৪: “*কৱলতোলালোকে মাংসত বপ্ৰণৰ সৈতে তৰতেজৰ সৈতেনাথবা*.”

এই নিষেধজ্ঞ লেবীয়া নিয়ম অনুসৰি পুৰণি নিয়মত বৈধ হৈ থকাৰ বাবে 17:10-11: “*ইসৰায়েলৰ বংশবৰ্ণনোৱাই বা তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰকাশী বিন্দী লোকে যদি কোনো ধৰণৰ তেজ খায়, তেন্তে মই তেজ খোৱাজনকৰি দ্বন্দ্বৰে মুখস্থপন কৰিম আৰু মই তেওঁক তেওঁলোকৰ সকলো জৰপৰা বিচ্ছিন্ন কৰিম।*” আৰু নতুনত প'চনি বৰ্ণন ১৫:১৯ৰ পৰা ২১ লৈকে: “*এতেকে মোৰ হঁচিপো হৈছে আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত যিসকলক অশান্তিৰ্দিওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিছে, কিন্তু আমি তেওঁলোকক লিখিম যে তেওঁলোকে মূৰ্ত্তি পূজা, ব্ৰহ্মচৰ্য, অৰ্জিগ্ৰন্থ হত্যা কৰা বস্তু আৰু তেজৰ বাৰিৰ তথাকথিত কৰি গৈ।*”

ঈশ্বৰে মাংসৰ শৰীৰ আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে মাংসৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আত্মৰ পৰা গঠিত সমগ্ৰ জীৱক “*আত্ম*” বুলি কয়। এই মাংসত মটৰ অংগ হৈছে মগজু যিটো তেজ দ্বাৰা নিজৰ ইচ্ছাৰে হৈছে, যিটো প্ৰতিটো উশাহৰ লগে লগে হাওঁফাওঁৰ দ্বাৰা টানি অনা অক্সিজেন দ্বাৰা বশু দ্বন্দ্বিত। জীৱিত অৱস্থাত মগজু বৰ্চনিত আৰু স্মৃতিশক্তি সৃষ্টি কৰা বৈদ্যুতিক সংকেত সৃষ্টি কৰা আৰু ভৌতিক শৰীৰ গঠন কৰা আন সকলো মাংসিক অংগৰ ক্ষমতা পৰিচালনা কৰে। “*তেজৰ ভূমিকা, যিটো, তদুপৰি প্ৰতিজন জীৱিত আত্মৰ বাবে, জন্মৰ দ্বাৰা অনন্য স্বাস্থ্য নীতিৰ বৰ্ণনাকৰণ কৰিব নালাগে, বৰ্ণনাই সমগ্ৰ শৰীৰত সৃষ্টি হোৱা আৱৰ্জ্য আৰু অশুদ্ধীকৃত যিহে ফল, আৰু আধাত্মিক বৰ্ণনাত।*” ঈশ্বৰে নিজৰ বাবে একে বাবে একচেটিয়া ব্ৰতেওঁৰ ধৰ্মীয় শিক্ষাৰ বাবে খৰিওঁ তেজপান কৰাৰ নীতি সংৰক্ষা কৰি ৰখিছে, কিন্তু কৱল আঙুৰৰ বসৰ প্ৰকটীকীৰূপত যদি জীৱন তেজ তথাক, তেন্তে খৰিওঁ তেজপান কৰা জনে নিজৰ পৰিত্ৰ আৰু সিদ্ধান্তৰত নিজৰ পুনৰ গঢ়ি তোলা, যিটো প্ৰকৃত নীতি অনুসৰি বটোৱা থকাৰ পৰা ইগঠিত।

আদীপুস্ক ৯:৫: “ তেমা লোকে জনা হওক যাে মই সকলো জনুজ পৰ তেমা লোকেৰ পৰণৰ তেজৰ চিৰমি;

জী বন সৃষ্টি কৰ সৃষ্টিৰূপে ঈশ্বৰৰ বাবে আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ বস্তু। অপৰাধটোৱে তেওঁৰ বীৰুদ্ধ, লোকে জী বনৰপৰিকৃত মাৰ্জিকৰবীৰুদ্ধ যাি ক্ৰমত সৃষ্টি কৰে, সে ইকথা উপলব্ধি কৰিবলৈ আমিতো ওঁৰকথা শুনাবলগা। সে ইহঁচিপো তেওঁ অকলে ইজী বনলোকেৰ আদেশকবোধিত প্ৰদান কৰিব পাৰে। আগৰ পদটোতে ঈশ্বৰে মানুহকথাদক্ষ বনিমিতপশু বজী বনলৈ কৰ্ত্তব দিছিল, বনিত ইয়াত, ই অপৰাধৰ হত্যাৰ প্ৰদান, যি যেনে শিষ্টতত্ত্ব বোমো নুহৰ জী বনৰ অন্তপোলে য এই লোকে জী বনটোৱে আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ সুযোগ নাপাব আৰু তেতিয়ালৈ কয়দহি ই তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ মানদণ্ড সৈতে মিল নাথাকিলহঁ তেন্তে নত আচৰণৰ পৰিৱৰ্ত্তনৰ সাক্ষ্য নাপাব। ঈশ্বৰে ইয়াত প্ৰতিশোধৰ নিয়মৰ ভেটি সন্ধান কৰিছে, "চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, জী বনৰ সলনি জী বন।" জনুতলৈ নজি বমুত্ৰৰ এজন মানুহৰ হত্যাৰ মূল্য দিব, আৰু কয়নি ধৰণৰ মানুহ এজন যেনে হিবলে প্ৰকৰ বৰ নজি ব তেজৰ "অই" কহত কৰতে নত হত্যা কৰাহ'ব।

আদীপুস্ক ৯:৬: “ যি কনোৱে মানুহৰ তেজ বোৱাইছে, মানুহৰ তেজৰ দৰাই তেওঁৰ তেজ বোৱাইব, কয়নো ঈশ্বৰে নজি বপৰ মূৰত মানুহ সৃষ্টি কৰিলে ”

ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ সংখ্য বৃদ্ধি কৰিবনিচিৰকৈ বণ ইয়াৰ বীপৰীত হত্যাৰ বীক হত্যাৰ অনুমোদন দি তেওঁ এটি প্ৰতিবোধক প্ৰদৰ্শনৰ ওপৰত ভৰসা কৰি আছে আৰু যো, হোৱা বীপদৰ বাবে, সৰ্বাধিক সংখ্যক মানুহে নজিৰ আক্ৰমণাত্মকত ক নিয়ন্ত্ৰা কৰিবলৈ শিকিব যাত হত্যাৰ বী নহয়, পাছলৈ মৃত্যুৰ যোগ্য।

প্ৰকৃত আৰু প্ৰমাণিক বিশ্বসৰ দৰা সজীৱ হৈ থকা সকলে হেউ উপলব্ধি কৰিব পাৰে যো " ঈশ্বৰে মানুহক নজি বপৰ মূৰত সৃষ্টি কৰিলে । " বিশেষকৈ যো তেয়া মানৱত্ব দানৱী আৰু ঘণনীয় হৈ পৰে, যেনে কৈ আৰ্জি পশ্চিমীয়া বশিক আৰু পৃথিবীৰ সকলো ঐতিহ্য বৈজ্ঞানিক জ্ঞানৰ দৰা প্ৰকাশিত হৈ।

আদীপুস্ক ৯:৭: “ আৰু তেমা লোকে, প্ৰজা নন হোৱা আৰু বৃদ্ধি হোৱা, আৰু পৃথিবীত বীপৰি পৰা আৰু ত বৃদ্ধি হোৱা । ”

ঈশ্বৰে সঁচকৈ যো এই বৃদ্ধি বচিৰে, আৰু ইয়াৰ কাৰণো আছে, নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সংখ্য ইমানো ইকম, আনকি বিটত পৰি যোৱা আহ্বান কৰ সকলৰ সম্ভাৱনো, যো তেওঁৰ জীৱন সংখ্য যিমানো ইবাছিহ'ব, সিমানে ইতেওঁ তেওঁলোকেৰ মাজৰপৰা নজি বনীৰ্দ্ধাৰিত সকলক বচিৰি উলিয়াব আৰু নীৰ্দ্ধাৰন কৰিব পাৰিব, কাৰণ

Dan.7:9 ত উল্লেখ কৰা নথিত অনুসৰি অনুপাতটোৱেই হৈছে দহ বলিয়ান কল কৰাৰ বাবে এক মিলিয়ন নিৰ্ধাৰিত, বা 10,000 ৰ বাবে 1।

আদিপুস্তক ৯:৮: “আৰু ঈশ্বৰে নহে আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পুনৰকালে।

ঈশ্বৰে চৰ্ভজন পুৰুষক সম্বন্ধন কৰিছে যাৰে মানৱ প্ৰজাতিৰ পুৰুষ প্ৰতিনিধিক আধিপত্যৰ তেওঁলোকক কৰ্তৃত্ব অধীনতৰ মৰ্হী আৰু শিশু সকলে যি কৰিবলৈ অনুমতি দিছে তৰ বাবে তেওঁলোকক দায়ী কৰা হ'ব। আধিপত্য হৈছে ঈশ্বৰে মানুহক আগবঢ়োৱা আস্থাৰ চিন, বিনুত ই তেওঁলোকক তেওঁৰ মুখ আৰু তেওঁৰ বচিবৰ আগত সম্পূৰ্ণৰূপে দায়বদ্ধ কৰি তোলে।

আদিপুস্তক ৯:৯: “চমো, মই তোমাৰ লগত আৰু তোমাৰ পিছৰ বংশধৰসকলক লগত মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰোঁ;”

আজি আমাৰ বাবে এইটো উপলব্ধিকৰাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ যে আমি এই “বীজ” যাৰ লগত ঈশ্বৰে নিজৰ “নিয়ম” স্থাপন কৰিছিল। আধুনিক জীৱন আৰু ইয়াৰ প্ৰকাণ্ড ভাৰমূলক উদ্ভৱনে আমাৰ মানৱ উৎপত্তিৰ পৰিৱৰ্তন নকৰে। ভয়ংকৰ জলপ্লাৱনৰ পিছত ভগৱান মোনৱজাতিৰ বিনিতুন আৰম্ভণি দিছিল তৰ উত্তৰাধিকাৰী আমি। নহে আৰু তেওঁৰ তিনিজন পুত্ৰৰ সৈতে স্থাপন কৰা নিয়ম নিৰ্দিষ্ট। ই ঈশ্বৰক প্ৰতীশুৰ্তি দিয়ে যে তেওঁ আৰু বানপানীৰ পানীৰে সমগ্ৰ মানৱজাতিৰ বংশ নকৰে। ইয়াৰ পিছত আহিব ঈশ্বৰে অব্যাহতমৰ সৈতে যি নিয়ম স্থাপন কৰিব, যিটো আক্ৰমিক অক্ৰম সময় আৰু আধাত্মিক ভাৱে যীচু খ্ৰীষ্ট মুকুটদায়ক সোৱাক বন্দন কৰি ইয়াৰ দুটা একে ৰহস্য দিশত পূৰ্ণ হ'ব। এই নিয়ম মৌলিক ভাৱে ব্যক্তিগত হ'ব, যেনে পৰিত্ৰণৰ মৰ্যাদা যিটো বৰ্জিত আছে। তেওঁৰ প্ৰথম আগমনৰ পূৰ্বে হ'বলগীয়া ১৬ শতিকাৰ সময়ছোৱাত ঈশ্বৰে ইব্ৰী লোকসকলক নিৰ্দেশ দিয়া ধৰ্মীয় আচৰ্য্যসমূহৰ জৰিয়তে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰিব। তৰ পিছত যীচু খ্ৰীষ্ট এই পৰিকল্পনাৰ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত ইয়াৰ সকলো পোহৰত প্ৰকাশ পোৱাৰ পিছত আৰু প্ৰায় ১৬ শতিকা লৈকে অবিশ্বাসে নিৰ্ঘৰ সফল হ'ব আৰু ১২৬০ বছৰলৈকে ৰোমান পেপিজ মৰ্মাশ্ৰয়ত আটাইতকৈ অন্তৰ্ভুক্ত আনন্দৰে ৰাজত্ব কৰিব। ১১৭০ চনৰ পৰা যোৰ্জিয়া পিটৰ ৱাল্ডৱে প্ৰকৃত বিশ্বমৰাৰ পালন অন্তৰ্ভুক্ত কৰি বশুদ্ধ্য আৰু বিশ্বাসী খ্ৰীষ্টান বিশ্বাস পুনৰ অনুশীলন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। তেতিয়াৰ পৰা কম জগৎপ্ৰাপ্ত নিৰ্ধাৰিত সকলক তেওঁৰ পিছত আৰম্ভ হোৱা সংস্কৰৰ বাঁমত নিৰ্ধাৰিত কৰা হৈছিল।

যদিও সম্পূৰ্ণ হোৱা নাছিল। লগতে, ১৮৪৩ চনৰ পৰাহে বৈশ্বসৰ দুটা পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে এডভেণ্টিজ মৰ্মপথ প্ৰদৰ্শকসকলৰ মাজত বৈশ্বসী নিৰ্ধাৰিত লোকেৰে বচিৰা উলিয়াবলৈ সক্ষম হৈছিল। বৰ্নুত তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত প্ৰকাশ পোৱা বহুসংখ্যক সম্পূৰ্ণৰূপে বুজি বলাই তেওঁলোকেৰে বাবে এতিয়াও বহুত সোমক লৈ আছিল। ঈশ্বৰৰ সৈতে হোৱা নিয়মৰচনিটো হৈছে সকলো সময়তে তেওঁৰ পোহৰৰ অৱদান আৱৃদ্ধ, এই কাৰণেই মই তেওঁৰ নামত লিখি কামটোৱে, তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত সকলক আলোচনিত কৰিবলৈ, "যীচুৰ সাক্ষ্য" উপাধিৰ অধীনত ইয়াৰ শেষৰ পটোঁঠন কৰে, তেওঁৰ নিয়মসমূহৰ যি সজ্জিক আৱৰ্ণিত হোৱাৰ চনি।

আদিপুস্তক ৯:১০: “তেনে লোকেৰে লগত থকা সকলোজীৱজন্তু লগত, চৰাইচৰিকিটী আৰু পশুপশু আৰু পৃথিবীৰ সকলোজন্তু লগত, জাহাজৰ ওপৰেও সকলো লগত হওক বা পৃথিবীৰ সকলোজন্তু লগত হওক।”

ঈশ্বৰে উপস্থাপন কৰা নিয়মটোৱে জীৱজন্তুৰ বিষয়েও অক্ষুণ্ণ পৃথিবীত জীয়াই থকা আৱৰ্ণিত পাবলগীয়া সকলোবস্তুৰ বিষয়েও জড়িত।

Gen.9:11: “মই তেনে লোকেৰে লগত মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম। জলপ্ৰাণীৰ পানীত সকলো মাংস আৰু ধ্বংস নহ'ব, আৰু পৃথিবীক ধ্বংস কৰিবলৈ জলপ্ৰাণী নহ'ব।”

বানপানীৰ পানীত অনন্যহৈ থকা বলাগিবা ঈশ্বৰে এতিয়া ঘনিষ্ঠ যুদ্ধত লিপ্ত হ'ব কাৰণ তেওঁলোকৰ হৈছে তেওঁৰ মনোমীত লোকে সকলৰ হৃদয়জয়কাৰ।

আদিপুস্তক ৯:১২: “আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, মই মোৰ আৰু তেনে লোকেৰে মাজত আৰু তেনে লোকেৰে লগত থকা সকলোজীৱৰ মাজত যি নিয়ম স্থাপন কৰিম, তৰচনি এইটোৱেই হ'ল:”

ঈশ্বৰে দিয়া এই চনিটোৱে বশুদ্ধ আৰু অশুদ্ধ সকলোজীৱৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে। এতিয়াও তেওঁৰ ব্ৰহ্মত্ব চিনিহয় যিটো সপ্তাৰ দিনৰ বৈশ্বমৰা হ'ব। এই চনিটোৱে জীৱকসে ইপ্ৰুশ্বৰুৰ কথামনত পলে ইদিয়ে তেওঁ আৰু তেতিয়াও বানপানীৰ পানীৰে তেওঁলোকক ধ্বংস নকৰিব এইটোৱেই ইয়াৰ সীমা।

আদিপুস্তক ৯:১৩: “মই মোৰ ধুন জৱতৰ থলি, আৰু ই মোৰ আৰু পৃথিবীৰ মাজত তুচ্ছৰ চনি হ'ব।”

বিজ্ঞানে ৰামধেনুৰ অস্তিত্ব ভৌতিক কাৰণ বুজাৰ ই হৈছে সুক্ৰ পোহৰৰ পোহৰৰ বৰ্ণালীৰ পচন যিটো পানীৰ পাতলতৰপৰা উচ্চ আৰ্দ্ৰতাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। সকলোৱে লক্ষ্য কৰিছে যে বৰষুণ দিলে ৰামধেনু আৰ্দ্ৰ হয়

আৰু সুক্ৰাই পোহৰৰ বৰ্ণম বয়পা ইদিয়ে। তথপিও বৰযুগে বনপা নী আৰু সুক্ৰ
পোহৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰাংসনীয়, উপকাৰী আৰু শান্ত কৰ পোহৰৰ প্ৰতিচ্ছবি সন্মগ
কৰে।

আদিপুস্ক ৯:১৪: “ আৰু মই যত্নে পৃথিবীৰ ওপৰত ভ্ৰমৰ গটেটম,
তত্নে যিধুন ভ্ৰমৰত আৰ্হিহু হ'ব। ”

সেয়েহে বনপা নী বৰপিছতহে আৰু এক সময়ত বমধনুবনীৰ্তি হিচপে বৰযুগ
সৃষ্টি কৰিবলৈ ঈশ্বৰে ভ্ৰমৰ আৰ্হিহু কৰিছিল। বিনুত আমা বয়গনী যুগত অধৰ্মী
পুৰুষমহিলা ইবমধনুবনীয় বিষয়টোকে যেনে বকিতলোকে সমাৰশকসংক্ষিপ্ত ৰূপ
আৰু প্ৰকটক হিচপে লৈ ঈশ্বৰৰ মতিৰূপ এই প্ৰকটকটোকে বকিত আৰু অশুচিকৰি
পালে ইহা ঈশ্বৰে ইয়াত তেওঁৰ আৰু মানৱ প্ৰজাতিৰ প্ৰতি এই ঘণনীয় আৰু
অসন্মানজনকমানৱত কতাতকৰৰ এটি ভুলৰ বণৰিচৰি উলিয়াবলগি। জুইৰ
দৰে জৰ্জৰি থকা আৰু মৃত্যুৰ দৰে ধ্বংসাত্মক তেওঁৰ খণ্ডৰ শেষচৰ্চিবোৰ অৰ্ত
সোমক লেদেখেযা।

আদিপুস্ক ৯:১৫: “ আৰু মই মনোৰ আৰু তেমা লোকেৰ মাজত থকা মনো
নয়িম আৰু সকলোমাংসবসকলোজীৱজন্তুৰ মাজত সন্মগ কৰিম;

ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা এই উপকাৰকথবোৰ পঢ়িমই আজি তেওঁ মানৱীয়
বকিতৰ বাবে কৰিব পৰা মনজ্ঞাসোৰ কথ ভৰি বৰিধটো জুখিছো যিটো
জলপ্ৰাৱনৰ পূৰ্ব লোকসকলৰ সজ্ঞালৈ ঘূৰি আহে।

ঈশ্বৰে তেওঁৰ বক্য পা লনকৰি, আৰু পানী বনপা নী নহ'ব, বিনুত সকলো
বদ্বয়ৰ বাবে শেষৰিচৰ দিনটোৰ বাবে জুইৰ বনপা নী সংবৰ্ধিত হৈ আছে যিটো
পঁচনিপতিৰ ২ পতিৰ ৩:৭ পদত আমা কসোঁৱৰ ই দিছিল। বিনুত এই শেষৰিচৰ
আগত, আৰু খ্ৰীষ্ট উভতি আহৰ আগত, তৃতীয় বশ্ব দক্ষ পাৰমাণৱিক জুইৰ
প্ৰকাশ শিত বক্য ৯:১৩ৰ পৰা ২১ পদৰ "যিহু" আৰ্হি এক ধিক আৰু অশুভ
মাৰাত্মক "ভুঁ কুৰৰ ৰূপত পৃথিবী গ্ৰহৰ মহান চহৰ, ৰাজধানী হওক বা নহওক,
সেই অধৰ্ম আশঙ্কাস্থাবোৰ বাঢ়ি দিবলৈ।

আদিপুস্ক ৯:১৬: “ ধুন ভ্ৰমৰত থকাৰি আৰু মই তকচম, যত মই ঈশ্বৰ
আৰু পৃথিবীত থকা সকলোমাংসবসকলোজীৱজন্তুৰ মাজত কৰ চৰিন্তা নয়িমক
সন্মগ কৰিব পাৰোঁ। ”

সেই সময় আমাৰ পৰা বহু দূৰত, আৰু ই মানৱত বনতুন প্ৰতিনিধিসকলক
জলপ্ৰাৱনৰ পূৰ্ব লোকসকলে কৰ ভুলৰ পৰা হত সাৰিবলৈ এক ব্ৰহ্মআশা বসুৰ্শ

কৰিব পাৰিলে হ'ঁ তে ম কৰিন্ত আৰ্জি আশাৰ অনুমতি ইয়া বণজ ল'প্ৰৱনৰ পূৰ্ব ফল
আমাৰ মাজত সকলোতে দেখা যায়।

Gen.9:17: “ আৰু ঈশ্বৰে নোহক কালে, এইটোৱেই হৈছে মই মোৰ আৰু
পৃথিৱীৰ সকলো মানুহৰ মাজত যি নিয়ম স্থাপন কৰিছোঁ তে বৰ্ণন। ”

ঈশ্বৰে এই নিয়মৰ চৰিত্ৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰে যিটো “সকলো
মানুহৰ সৈতে প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছে। ই এনে এক চুক্তি যিয়ে সামূহিক অৰ্থ
মানৱত্ব কসদ্য চৰ্চিত কৰিব।

আদিপুস্ক ৯:১৮: “ জাহাজৰ ওলাই অহা নোহৰ পুত্ৰ চোম হাম আৰু
যফা হামৰ পত্নীকনা আছিল। ”

আমাৰ এটা স্পষ্টিকৰণ দিয়া হৈছে: “ হাম কনা নৰ পত্নী আছিল। ” মনত
ৰখিব, নোহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল সকলোৱেই দৈত্য যিয়ে জলপ্ৰৱনৰ পূৰ্ব
জন্ম আৰু বধৰি ৰখিছে। এইদৰে দৈত্যৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাই থকাৰ বাবে, বিশেষকৈ
“কনা” দেশত য’ত মিচৰ এৰি যোৱা ইব্ৰীসকলে তেওঁলোকক আৱিষ্কাৰ কৰিব,
তেওঁলোকৰ দুৰ্ভাগ্যৰ কাৰণ হ’ব, কয়িনোতে তেওঁলোকৰ আৰু বৰফলত সৃষ্টি হোৱা
ভয়ে তেওঁলোক ৪০ বছৰ ধৰি মৰু ভূমিৰ চৰণ কৰি ততমত্বৰণ কৰিবলৈ নিন্দ
কৰিব।

আদিপুস্ক ৯:১৯: “ এই তিনিজন নোহৰ পুত্ৰ, আৰু তেওঁলোকৰ বংশৰ
পৰাই সমগ্ৰ পৃথিৱী ত জনবসতি আছিল। ”

মন কৰিব যে মূলতঃ জলপ্ৰৱনৰ পূৰ্ব সকলোৱে উৎপত্তিৰ চাপে এজন
মানুহ আছিল আদমা জলপ্ৰৱনৰ পিছৰ নতুন জীৱনটো চোম হাম আৰু যফা হামৰ
তিনিজন মানুহৰ ওপৰত গঢ় লৈ উঠিছে। সেয়েহে তেওঁলোকৰ বংশৰ জনগোষ্ঠীৰ
পৃথক আৰু বিভক্ত হ’ব। প্ৰতিটো নতুন জন্মই নিজৰ পিতৃপুৰুষ চোম হাম বা
যফাৰ তৰলগত জড়িত হ’ব। বিভিন্ন জনবসতিৰ বাবে এই বিভিন্ন উৎপত্তিৰ ওপৰত
নিৰ্ভৰ কৰি নিজৰ পুৰুষৰ যাব পৰম্পৰাগত জড়িত পুৰুষ সকলৰ জৰিয়তে
কৰিব।

আদিপুস্ক ৯:২০: “ আৰু নোহে মাৰ্চি থেওঁ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু আঙুৰৰ
বাগিচা বোপণ কৰিলে। ”

এই কাৰুণিক প্ৰতি, যিটো, আটাইৰো পিছত স্ৰষ্টাৱিক, তথ্য পিওঁ ইয়াৰ
গুৰুত্বাৰণিত হ’ব। কাৰণ থেওঁৰ বিশেষত্ব নোহে আঙুৰ চাপা ইলয় আৰু চাপিলো
বস অৰ্জি ইজ হোৱাৰ পিছত তেওঁ মদ খায়।

আদাপুস্ক ৯:২১: “ তেওঁদৰ্শনৰ পানকৰি মদ থাই নাজি বতুম্ব মা জ ত
নাজি কৰে কৰি ল’লে। ”

নাজি বৰ কক্ষ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰা হৰে বইনোহে বশ্বস কৰে যে তেওঁ
অকলশৰীয়াত তেওঁ নাজি কৰে উন্মত্তন কৰে আৰু নাজি কৰে সম্পূৰ্ণ উলং গকৰি পোলে য

আদাপুস্ক ৯:২২: “ কনা নৰপতি হামে নাজি বপতিৰ উলং গত দখে বহিৰত
নাজি বদজ নভ যকে কৰি ল’লে। ”

সেই সময়ত পাপী আদম আৰম্ভ কৰে এই নগ্নৰ পৰি মানুহৰ মন
এতিয়াও অতি সংবেদনশীল আছিল। আৰু হামে, আমেদ পাই আৰু নিশ্চয় অলপ
উপহাসকৰি, নাজি বদশ্য অৰ্ভজ্ঞ ক নাজি বদজ নভ তুকজ নোহাৰ বয়ো ধৰণাটো
লৈছিল।

Gen.9:23: “ তেওঁ যাচমে আৰু যাফা থেপোছ কটো লৈ বন্থ পনিৰ্ধ পিছলৈ
ঘৰি গৈ পতিৰ উলং গত কৰি ল’লে;

পক্ষাঞ্জনীয় সকলো সৰ্বনতৰে দুয়ো ভাষা পতিৰ উলং গশৰীৰ টোত কৰি
ৰখা।

আদাপুস্ক ৯:২৪: “ আৰু নোহে নাজি বদৰ্শনৰ পৰা সাৰপাই উঠিল আৰু
তেওঁ বসুপুত্ৰ তেওঁ বলগত কৰি কৰি ল’লে। ”

গৰ্ভক ভত্ৰদ্বা তেওঁক ক’ব লগা হ’ল। আৰু এই নিন্দিতোহে নোহক
উত্তৰীত কৰিব, যিয়ে অনুভৱ কৰিছিল যে পতি হিচাপে তেওঁৰ সন্মান বশ্বগ্ৰহাত
হৈছে। তেওঁ ইচ্ছাকৃতভাৱে মেদ খোৱা নাছিল আৰু আঙুৰৰ বসৰ স্নাত্ত ৰিকি বৰ্ণিয়াৰ
বলি হৈছিল যিটো সময়ৰ লগে লগে অক্ষজি ইজ হয় আৰু যি চেনি মদলৈ ৰূপান্তৰিত
হয়।

আদাপুস্ক ৯:২৫: “ তেওঁ ক’লে, “ কনা নক অৰ্ভশপ্ত হওক! তেওঁ নাজি ব
ভ ই সকলৰ দাস হ’ব। ”

দৰচলত এই অৰ্ভজ্ঞ ই কৰল সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে নোহৰ পুত্ৰকালৰ
বংশধৰ সকলৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰাৰ অজুহাদ হিচাপে ৰক্ষা কৰে। ক’য়নো নাজি ব
পতি হামৰ কক্ষ লগত কনা নৰ কনো সম্পৰ্ক নাছিল সেয়েহে তেওঁ নাজি ব
দোষৰ পৰা নিৰ্দোষী আছিল। আৰু নোহে তেওঁক অৰ্ভশা পদলৈ, যি জন একোহে
কৰা নাছিল পৰ্শ্বস্থিত পৰিস্থিতিয়ে আমাক ঈশ্বৰৰ বচিবৰ এটা নীতি পক্ষ শ
কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে যিটো তেওঁৰ দহ আৰ্জ্ঞ দ্বিতীয় আৰ্জ্ঞ পক্ষ শ পায়
যিটো যত্নপুস্ক 1:10 ত পঢ়িব পৰা যায়। ২০:৫: “ তুমি তেওঁলোকৰ আগত

প্ৰকাম নকৰিব আৰু তেওঁলোকেৰ সৰে নকৰিব; কাঁয়নো মই, তেমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোক ঘণা কৰা তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মকে পত্নীসকল আৰু পৰাধৰ্ম্য কৰা এজন ঈশ্বৰ বা যিগঈশ্বৰ। " এই আপাতঅন্যায়ত ঈশ্বৰ সকলো জন্ম লুকাই আছে। কাঁৰণ, ভৰিচ ওকচোম, পুত্ৰ আৰু পত্নীৰ মাজেৰে বন্ধ্যা স্বাভাৱিক আৰু আকৰ্ষণ হ'লে পুত্ৰকৈ সদায় পত্নীৰ পক্ষ ল'ব; বৰিল ব্যৱস্থাকৰ সৈতে। যদি ঈশ্বৰে পত্নীক আঘাত কৰে তেন্তে পুত্ৰকৈ তেওঁক ঘণা কৰি পত্নীক বক্ষ কৰিব। পুত্ৰ কনাক গালি পাৰি নোহে নজিৰ বংশধৰ সকলৰ সফলতাবাবে চিন্তিত পত্নী হামক শাস্তি দিয়ে। অল্ল কনননেজি বক্ষ লৰাপৰ হামৰ পুত্ৰ হোৱাৰ পৰিণতিবহন কৰিব। সেয়েহে তেওঁ নোহ আৰু তেওঁ আশীৰ্বাদ দিয়া পুত্ৰ দুজন চোম আৰু যফতৰ বৰিৰু দধ স্ময়ী কৰে অনুভৱ কৰিব। আমি ইতিমধ্যে জানো যে কনানৰ বংশধৰ সকলক ঈশ্বৰে ধ্বংস কৰি ইসৰায়েলক, মচিৰৰ দাস্ত্ৰ পৰা মুক্ত হোৱা তেওঁৰ লোকসকলক (হামৰ আন এজন পুত্ৰ: মজিৰ ইম ইয়াৰ জাতি যি তুখণ্ড অৰ্পা কৰি বন্য ধ্বংস কৰিব।

আদিপুস্তক ৯:২৬: “ তেওঁ কলে, “চোমৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ধন্য হওক, আৰু কনান তেওঁলোকেৰ দাস হওক। ”

নোহে তেওঁৰ পুত্ৰ সকলৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁলোকেৰ প্ৰত্যেকৰে বাবে যি পৰিকল্পনা কৰিছিল। এইদৰে কনানৰ বংশধৰ সকলক চোমৰ বংশধৰ সকলৰ দাস্ত্ৰ পৰিণত হ'ব। হামে দক্ষিণ দিশলৈ সম্প্ৰসাৰণ কৰি আফ্ৰিকা মহাদেশখনৰ ভাৰ ইজৰাইলৰ দিশলৈ কেজনবসতিপ্ৰকৰিব। চোম পুৰ আৰু দক্ষিণ-পূব দিশলৈ সম্প্ৰসাৰিত হ'ব, বৰ্ত্তানৰ আৰব মুছলমান দেশসমূহত জনবসতিপ্ৰকৰিব। বৰ্ত্তানৰ ইৰাক কলদিয়াৰ পৰা অৱ্ৰাহাম নামৰ এজন বশুধ চোমিটলোক আহিছিল ইতিহাসে নিশ্চিত কৰে যে কনানৰ আফ্ৰিকা সাঁচকৈ যিচোমৰ বংশধৰ আৰব সকলৰ দাস্ত্ৰ আছিল।

আদিপুস্তক ৯:২৭: “ ঈশ্বৰে যফতৰ বজ্জয়ব্দধ কৰক, আৰু তেওঁক চোমৰ তুমত বস কৰক, আৰু কনান তেওঁলোকেৰ দাস হওক। ”

যফত উত্তৰ, পূব আৰু পশ্চিম দিশলৈ বিস্তৰিত হ'ব। দীক্ষানিলৈ উত্তৰে দক্ষিণৰ ওপৰত আৰ্ধপত্ৰ বিস্তৰ কৰিব। খ্ৰীষ্টন ধৰ্ম্মৰ লক্ষী উত্তৰ দেশসমূহে কাঁৰিকৰি আৰু বৈজ্ঞানিক বিকাশৰ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিব যিহে দক্ষিণ আৰব দেশসমূহক শোষণ কৰি কনানৰ বংশধৰ আফ্ৰিকাৰ জনগোষ্ঠীসমূহক দাস্ত্ৰ ৰখি বন্য অনুমতি দিব।

আদিপুস্ক ৯:২৮: “জলপ্লাৱনৰ পাছতনোহে তিনিশপ্ৰাপ্তশ বছৰ জীয়াই থৰ্ছিল।”

৩৫০ বছৰ ধৰি নোহে সমসাময়িকিলোকেসকলকজলপ্লাৱনৰ সাৰ্থক্য দিবলৈ আৰুজলপ্লাৱনৰ প্ৰক্ৰিয়া লোকেসকলৰদোষৰ পৰা সতৰ্ককৰি দিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

আদিপুস্ক ৯:২৯: “আৰু নোহেৰ সকলোদিনি নশ প্ৰাপ্তশ বছৰ হ’ল;

আদমৰ পিছৰপৰা জলপ্লাৱন হোৱা বছৰ ১৬৫৬ চনত নোহৰ বয়স আছিল ৬০০ বছৰ, গতিকে আদমৰ পাৰপিছত ২০০৬ চনত তেওঁৰ মৃত্যু হয়, বয়স ৯৫০ বছৰ। আদিপুস্ক ১০:২৫ অনুসৰি ১৭৫৭ চনত “পলেগে”ৰ জন্ম সময়ত “প্ৰথমীখনক ঈশ্বৰে বিভূত কৰিছিল।” কৰণ বজা নিমৰদেৱ বিদ্বানী বিদ্বান আৰু তেওঁৰ বাবেলৰ টোৱাৰৰ অভিজ্ঞতাৰ বাবে। বিভিন্ন জনৰ প্ৰথমী কৰণ আছিল ঈশ্বৰে জনগোষ্ঠীসমূহক দিয়া বিভিন্ন ভাষাৰ পৰিণতি যাত তেওঁলোকে প্ৰথকহয় আৰু তেওঁৰ মুখ আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ আগত আৰু এক ঐক্যবদ্ধ গোট গঠন নকৰে। সেয়েহেনোহে সেই পৰিঘটনাৰমাজেৰে জীয়াই আছিল আৰু সেই সময়ত তেওঁৰ বয়স ৭৫৭ বছৰ আছিল।

নোহৰ মৃত্যুৰ সময়ত অৰামৰ জন্মইতিমধ্যে হৈছিল (১৯৪৮ চনত, বাইচু থীষ্টান মৃত্যুৰ ২০৫২ বছৰ আগত, যিটো আমাৰ সাধাৰণমিছাক লোকেওঁৰত ৩০ থীষ্টান আছিল, কিন্তু তেওঁ আছিল কলদিয়াৰ উৰত, যি নোহৰ পৰা বহু দূৰত আছিল যি নিউত্ৰ দিশত আৰাটপ্ৰকৰ ওচৰত বাস কৰিছিল।

১৯৪৮ চনত জন্মৰূপ কৰা অৰামে ঈশ্বৰৰ আদেশৰপৰি সঁহাৰি জনাবলৈ হোৱাৰ এৰি থৈ যায়, ২০২৩ চনত ৭৫ বছৰ বয়সত, ২০০৬ চনত নোহৰ মৃত্যুৰ ১৭ বছৰৰ পিছত।

২০৪৮ চনত ১০০ বছৰ বয়সত অৰামৰ জন্ম হয় ইচ্ছাকৰা ২১২৩ চনত ১৭৫ বছৰ বয়সত তেওঁৰ মৃত্যু হয়।

৬০ বছৰ বয়সত ২১০৮ চনত ইচ্ছাকৰা যমজ সন্তান এচোআৰুযাকেৰ প্ৰতিহয়, আদিপুস্ক ২৫:২৬ পদত উল্লেখ কৰা হৈছে।

আদিপুস্ক ১০

জনগোষ্ঠীৰ প্ৰথমী কৰণ

এই অধ্যয়ত নঃহৰ ত্ৰিবিজি নপুত্ৰৰ বংশধৰসম্প্ৰক আমা কৰ্চনা কৰি কৰাই দিয়া হৈছে। এই প্ৰক্ৰম শ উপযোগী হ'ব কৰণ তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীসমূহত ঈশ্বৰে সদায় সংশ্লিষ্ট ভূখণ্ডসমূহৰ মূলনামসমূহ উল্লেখ কৰিছে। এই নামবোৰৰ কিছুমান বৰ্ত্তমানৰ নামৰ সৈতে সহজৰে চিনাক্ত কৰিব পৰা যায় কৰণ ইয়াৰ মূল শিৰীষ বোৰে ধৰি বথ হৈছে, যেনে: মঃ ডেৰেবঃ "মা ডাই", ট'বলস্কৰ বঃ "ট'বল", মস্কৰ বঃ "মচেচে"।

আদিপুস্তক ১০:১: "নঃহৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰজন্ম চমৎ হাম আৰু যফথে আৰু জলপ্ৰাণৰ পিছত তেওঁলোকৰ পুত্ৰ জন্ম হ'ল। "

যাফতৰ পুত্ৰসকল

আদিপুস্তক ১০:২: "যাফতৰ পুত্ৰসকল হ'ল: গঃমেৰে, মাগগ, মদয়, য়ৰন, তুবল, মচকে আৰু তৰছ। "

"মা দৈ" হৈছে মিডিয়া, "জাভান" হৈছে গ্ৰীচ; "ট'উবল" হৈছে ট'বলস্ক; "মচেচে" হৈছে মস্ক।

আদিপুস্তক ১০:৩: "গঃমেৰেৰ পুত্ৰ অচকে না জৰিফ আৰু তেঃগ্ৰা। "

আদিপুস্তক ১০:৪: "য়ৰনৰ পুত্ৰ ইলীচ, তৰ্চি, কৰ্টিম আৰু দেদেনিম। "

"ট'ৰ্ছি"ৰ অৰ্থ হ'ল ট'ৰ্ছি; "কৰ্টিম" মানে চোইপৰছ।

আদিপুস্তক ১০:৫: "এইবোৰৰ দ্বাৰাই জা ত্ৰিবিঃৰ দ্বীপবোৰক তেওঁলোকৰ দেশ অনুসৰি নজি বজা যা অনুসৰি নজি বংশ অনুসৰি নজি বজা ত্ৰি অনুসৰি বজেনসা ধৰণকৰ হৈছিল। "

জা ত্ৰিসমূহৰ দ্বীপসমূহ "শব্দটোৱে বৰ্ত্তমানৰ ইউৰোপৰ পশ্চিমীয়া জাতিসমূহ আৰু ইয়াৰ বহুসংখ্যক বংশ যেনে আমেৰিকা আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াৰ বুজা।

প্ৰকৃষ্ণকৰে ভাষা অনুসৰি নিখুঁতত ই আদিপুস্তক ১১ পদত প্ৰক্ৰম পোৱা বঃলেবটোৰ বৰ অৰ্জ্জত ইয়াৰ বৰ্ণনা পাব।

হামৰ পুত্ৰসকল

আদিপুস্তক ১০:৬: "হামৰ পুত্ৰসকল আছিল কুছ, মিডিয়ামি, পুত আৰু কনানা। "

কুছ মানে ইথিওপিয়া; "মিডিয়ামি"ৰ অৰ্থ হ'ল মিচৰ; "পুত" মানে লেবিয়া; আৰু "কনানা"ৰ অৰ্থ হ'ল বৰ্ত্তমানৰ ইজৰাইলৰ প্ৰাচীন পালেষ্টাইন।

আদিপুস্ক ১০:৭: “ কুচৰপুত্ৰ চৰে, হাবীলা, চবত, বমা আৰু চবটেক।
ৰমৰপুত্ৰ চৰে আৰুদেদনা। ”

আদিপুস্ক ১০:৮: “ আৰু কুচৰ জন্ম হ'ল নমিৰেদে; তেওঁ পৃথৱীত
শক্তিশালী হ'বলৈ ধৰিলে। ”

এই ৰজা “ নমিৰেদ ” “ ববলেবটৰাৰ ” নামত হ'ব, ঈশ্বৰে ভাষা পৃথক
কৰা ৰমৰ বণফিয়মো নুহকজনগেষ্ট আৰুজা তলৈপৈথকআৰুপুথককৰে।

আদিপুস্ক ১০:৯: “ তেওঁফহিহেৰ আগতএজন শক্তিশালী চৰিৰী আছিল
সেয়েহেহেৰে হৈছে নমিৰেদেৰ দৰে, ফহিহেৰ আগতএজন শক্তিশালী চৰিৰী। ”

আদিপুস্ক ১০:১০: “ তেওঁ আদিতচিনা বদশতবলে, ইৰেক, আৰু দআৰু
কলনেৰওপৰত ৰজত্বকৰিছিল। ”

“ ববলে ” য়েপ্ৰটিন বৰেলিনকবুজা য় “ আকৰদ ” য়েপ্ৰটিন আকৰদিয়া
আৰুব্ৰতানৰ বগদদচহৰক বুজা য় “ Scinear ” য়েইৰককবুজা য়।

আদিপুস্ক ১০:১১: “ সেইদশৰপৰ অচুবআছিল তেওঁনীনৰ, বহবোঃইৰ,
কালা, ”

“ আছৰ ” য়েঅচুবকবুজা য়। “ নীনৰ ” ব্ৰতানৰ মছলহৈপৰিলা

আদিপুস্ক ১০:১২: “ আৰু নীনৰ আৰু কালাৰ মাজতৰচেনে সেইখন
মহানগৰ ”

এই তনখিনচহৰ উত্তৰে আৰু টাইগৰছ নদীৰ কাষত ব্ৰতানৰ ইৰকত
অৱস্থিত আছিল।

আদিপুস্ক ১০:১৩: “ আৰুমজিৰামিৰ জন্ম হ'ল লুদমি, অনামিলেহাবী,
নফুতহিম ”

আদিপুস্ক ১০:১৪: “ পাথুবছিমি কাচলহীম যাব পৰ ফলিফ্টিয়া আৰু
কফটৰিম আহিছিল ”

“ ফলিফ্টি ” সকলে ব্ৰতানৰ পলেফ্টিইনী সকলকবুজা য় ফিসকলে এত্ৰিয়াও
পুৰণিমিত্ৰৰ দৰে ইজৰাইলৰসৈতে যুদ্ধ কৰি আছে। ১৯৭৯ চনলৈকে ইজিপ্ট
ইজৰাইলৰসৈতে মিত্ৰ কৰি ইজৰাইলৰ আনএক ঐতিহাসিকত্ৰুইজিপ্স পুত্ৰ।

আদিপুস্ক ১০:১৫: “ কনান তেওঁৰপ্ৰথম পুত্ৰ চিদোমো আৰুহীথৰ জন্ম
হ'ল; »

আদিপুস্ক ১০:১৬: “ আৰুফিৰিচীয়া, ইমোৰীয়া, গীৰগাচীয়া ”

“ ফিৰিছ ” য়েফিৰিচলে মবুজা য় “ ইমোৰীয়া ” সকল ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলক দিয়া
ভূখণ্ড প্ৰথম বাসিন্দা আছিল যদিও তেওঁলোক বিশাল নীত্ৰৰ ভিতৰত থকিলে,

ঈশ্বৰে তেওঁলোকক হত্যা কৰিলে আৰু ঐ ইখন মুক্ত কৰিবলৈ তেওঁৰ লোকসকলৰ সন্মুখতৰিষ্য ক্ত হ'বনটেৰে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে।

আৰ্দপুস্ক ১০:১৭: “ হ'বী, আৰবীয়া, চ'নীয়া ”

" পা প" মানটো ন।

আৰ্দপুস্ক ১০:১৮: " অৰ্বীয়া, জমৰীয়া হামতীয়া তৰ পছিত কনা নীয়াসকলৰাংশ সঁচবত্ৰি হৈ গ'ল। "

আৰ্দপুস্ক ১০:১৯: " কনা নীয়াসকলৰসীমা চৰ্দীমেৰ পৰা গৰেৰ ফালে গাজা লৈ বৰআৰু চৰ্দীমে, ঘমোৰা, আদমা আৰু জৰামিৰ লৈ চৰ্দীমে বৰআৰু লৈ। "

এই প্ৰটিন নামবোৰে ইস্ৰায়েলৰ দেশখনক উত্তৰ দিশত য'ত চৰ্দীমে আছে, দক্ষিণে য'ত বৰআনৰ গাজা এতিয়াও অৱস্থিত, আৰু দক্ষিণৰ পূব দিশত "মৃত সাগৰ"ৰ স্থানত চৰ্দীমে আৰু ঘমোৰাৰ অৱস্থান অনুসৰি উত্তৰ দিশত য'ত জৰাম অৱস্থিত, তৰ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰে।

আৰ্দপুস্ক ১০:২০: “ এইসকল হামৰ সন্তানসকল, তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে নিজ বত্ৰ যাৰ অনুসাৰে নিজ বদেশত নিজ বজা তি অনুসৰী ”

চেমৰুপ্তাকল

আৰ্দপুস্ক ১০:২১: " আৰু এবাবৰ সকলোপুত্ৰ পতি আৰু পঞ্চম পুত্ৰ যফে টবত্ৰ ইচেমৰুপ্ত জন্ম হ'ল। "

আৰ্দপুস্ক ১০:২২: “ চেমৰুপ্তাকল আছিল ইলাম, অচৰ অৰক্ষ, লুদ আৰু অৰাম ”

" ইলাম " যি বৰআনৰ ইৰাণৰ প্ৰটিন পাৰ্টী জনগোষ্ঠীক বুজায় লগতে উত্তৰ ভাৰতবৰ্ষাকলকো বুজায় " আহুৰ " যি বৰআনৰ ইৰাকৰ প্ৰটিন অচৰক বুজায় " লুদ " যি হাতিয়া ইস্ৰায়েলত লোডক বুজায় " অৰাম " যি ছৰিযাৰ আৰমীয়াসকলক বুজায়।

আৰ্দপুস্ক ১০:২৩: “ অৰামৰুপ্ত উজ্জুহল, গথে বৰআৰু মছ। ”

আৰ্দপুস্ক ১০:২৪: “ অৰক্ষদৰ চলেকব জন্ম হ'ল, আৰু চলে কবহবৰেৰ জন্ম হ'ল। »

আৰ্দপুস্ক ১০:২৫: " আৰু এবাবৰ দুটি পুত্ৰ জন্ম হ'ল: এজনৰ নাম পলেগে কাৰণ তেওঁৰ দিনত পৃথিৱী বিভক্ত হৈছিল; আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম যফেতন। "

এই পদটোত আমি নিখুঁতত পাওঁ " কাৰণ তেওঁৰ দিনত পৃথিবীখন বিভক্ত হৈছিল। " আমি তেওঁৰ ওচৰত আদমৰ পা পৰপৰ ১৭৫৭ চনত বাবেলৰ টোৱৰ উত্থাপন কৰি বিদ্বয়ী একত্ৰীকৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া ফলত হোৱা ভাষাসমূহৰ পৃথকী কৰণৰ কথাখিনি বিবৰণ কৰা বস্তুৰূপে থাওঁ। এতেকে এই সময় নিমিত্তে বজা বৰজ তৰঙ্গ ল।

আদিপুস্তক ১০:২৬: “ যেনেফথনৰ জন্ম হ’ল আলমোদেদ, চলেফে হাচৰমাৰ ভাইজৰ ”

আদিপুস্তক ১০:২৭: “ হাদেম, উজল, দক্কান, ”

আদিপুস্তক ১০:২৮: “ ওবল, অবীমোলেচৰ, ”

আদিপুস্তক ১০:২৯: “ অফীৰ হাৰীলা আৰু ইয়ৰোব ।

আদিপুস্তক ১০:৩০: “ তেওঁলোকে মছেৰ পৰা চফেৰ ফালে পূব দিশৰ পা হাৰীয়াত এলানেকে বস কৰিলে। ”

আদিপুস্তক ১০:৩১: “ এইবোৰোকে চমেৰ সন্তানসকল, নজি নজি বংশৰ অনুসাৰে নজি বন্ত যাৰ অনুসাৰে নজি বংশত নজি বজা তি অনুসাৰে ”

আদিপুস্তক ১০:৩২: “ এইবোৰে হৈছে নোহৰ পুত্ৰসকলৰ বংশ, তেওঁলোকে প্ৰজন্ম অনুসাৰে তেওঁলোকে জাতি অনুসৰী আৰু তেওঁলোকে ৰূপে ইজিপ্তৰ লোকৰ পছিত পৃথকী কৰা হৈছে। ”

আদিপুস্তক ১১

ভাষাৰ বৰজ পৃথকী কৰণ

আদিপুস্তক ১১:১: “ আৰু সমগ্ৰ পৃথিবী একে ভাষাৰ আৰু একে বাক্যৰ আছিল ”

ঈশ্বৰে ইয়াত এই সত্যৰ যুক্তিসংগত পৰিণতিৰ কথা মনত পালে ইহুযে সকলো মানবজাতি এককদমপতী: আদম আৰু হাৰাৰ পৰাই আহিছে। কথিত ভাষা সয়ে সকলো বংশ ধৰলৈ সংক্ৰান্তিত হৈছিল।

আদিপুস্তক ১১:২: “ আৰু তেওঁলোকে পূব দিশৰ পৰা যত্ন কৰি থকাতে, চিনা বংশত এখন সমভূমি পালে আৰু ততৰ বস কৰিলে। ”

বৰ্ত্তমানৰ ইৰ কৰ "শ্বৰ্ণাৰ " দেশৰ "পূব" দিশত বৰ্ত্তমানৰ ইৰাণ আছিল। ওখ ঠাই এৰি মানুহবোৰে সমভূমি এখনত গোট খাইছিল, য'ত "ইউফ্ৰেটছ আৰু টাইগ্ৰছ" (হিব্ৰু ফ্ৰাট আৰু হিডেব) দুখন মহানদীৰ দৰে ভলদৰে পানী দিয়া হৈছিল আৰু উৰা। তেওঁৰ সময়ত অৰক্ষণমৰ ভৰ্ত্তি জলোটেও বসতি স্থাপন কৰিবলৈ এই ঠাইখন বৰ্ছি লৈছিল যেন্তি যাত্ৰা কৰা কৰপৰ পৃথক হৈছিল। মহান সমভূমিখনে এখন মহান নগৰ "বাবেল" নিৰ্মাণৰ অনুকূল হ'ব, যিখন পৃথিবীৰ শোষণ কৰে যিহেতু হৈ থকা বা।

Gen.11:3: “ আৰু তেওঁলোকে ইজনে সজিনক কালে, আহক আমি ইট বনা ই জু ইতজকা ই দিওঁ।

গোট খোৱা মানুহবোৰে আৰু তমুত নাথকিল তেওঁলোকে বকেড ইট নিৰ্মাণৰ কাম আৰম্ভ কৰিলে, যাৰ ফলত তেওঁলোকে স্থায়ী বাসস্থান নিৰ্মাণ কৰিব পাৰিলে। এই আৰম্ভণিই আছিল সকলো চহৰৰ উৎপত্তি। মচিবত তেওঁলোকে দাসত্ব সময়ত এই ইট বোৰ নিৰ্মাণ কৰা, ফৰোৰ বাবে কাম চাছে নিৰ্মাণ কৰিবলৈ, ইব্ৰীসকলৰ দুখ-কষ্টৰ কাৰণ হ'ব। পাক্ষ্যটো আছিল যে তেওঁলোকে ইট বোৰ জু ইতসে কৰিবলৈ বাৰি, বৰ্ণ মাৰ্টি আৰু থোৱাৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা হ'ব আৰু মচিবৰ জ্ঞানত ব'দত শূকুৱা হৈছে হ'ব।

Gen.11:4: “ আৰু তেওঁলোকে কালে, আমি যিওঁক, আমাৰ বাবে এখন নগৰ আৰু এটা টাৱাৰ নিৰ্মাণ কৰোঁ, যাৰ শাখাবাৰ শলৈ ক'ব পাৰে, আৰু আমি আমাৰ নাম স্থাপন কৰোঁ, যাত আমাৰ সমগ্ৰ পৃথিবীত সঁচৰ্ত্তি হওঁ। ”

নোহে আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলে পৃথিবীত সঁচৰ্ত্তি হৈ যাযাবৰী আৰু সদায় নিজৰ গতিবিধিৰ লগত খাপ খোৱা তমুত বাস কৰিছিল। এই প্ৰকাশত ঈশ্বৰে সেই মুহূৰ্ত্তোৰে ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে যেন্তি যিমান নৱ ইতিহাসত প্ৰথম বাৰৰ বাবে মানুহে এটা ঠাইত আৰু স্থায়ী বাসস্থানত বসতি স্থাপন কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল যাৰ ফলত প্ৰথম অৱস্থানহীন লোকে গঠন হৈছিল। আৰু এই প্ৰথম সমাৱেশে তেওঁলোকে কৰি দ, কৰিয়া আৰু মৃত্যুৰ জন্ম দিয়া বৰ্ছি ছেদৰ পৰা হত সাৰিবলৈ একত্ৰ হ'বলৈ বাধ্য কৰিছিল। তেওঁলোকে নোহৰ পৰা জলপ্ৰাৱনৰ প্ৰকাৰ লোকে সকলৰ দুষ্টি আৰু হিংসাৰ বিষয়ে শিকিছিল ইমান ইয়া। ঈশ্বৰে তেওঁলোকে ধ্বংস কৰিবলগীয়া হৈছিল। আৰু একে বোৰে ভুলৰ পুনৰ বৰ্ত্তি আশংকা ভলদৰে নিয়ন্ত্ৰা কৰিবলৈ তেওঁলোকে মতে এটা ঠাইত ঘনিষ্ঠ ৰা। গোট খালে এই হিংসাৰ পৰা হত সাৰিবলৈ সফল হ'ব। কথা আছে ঐক্য শক্তি। বাবেলৰ সময়ৰ পৰা ই

সকলো মহান আৰ্ধপিতৃ আৰু মহান আৰ্ধপিতৃই ঐক্য আৰু গোট খোৱাৰ ওপৰত নিজ বশকৰ্ত্তিৰ ভিত্তি স্থাপন কৰি আহিছে। আগৰ অধ্যয়ত বজা নিমবেদৰ কথ উল্লখ কৰা হৈছিল যিজন আপাত দৃষ্টিত তেওঁৰ সময়ত মানৱতৰ প্ৰকাম একত্ৰীকৰণৰ বী নত আছিল ঐক্যবালে আৰু ইয়াৰ টোৱা বনিৰ্মাণ কৰি।

লিখনি যেনেই দিহি কৰিছে: "এটা টোৱাৰ যাৰ ওপৰেৰে আৰু শব্দ প্ৰশ কৰা হয়। " "আৰু শব্দ প্ৰশ কৰা" এই ধৰণটোৱে স্ক্ৰিপ্ট ঈশ্বৰৰ সৈতে যোগদান কৰাৰ উদ্দেশ্যক সূচায় যত তেওঁক দেখুৱাব পাৰে যে মানুহ তেওঁৰ অবিহনে ওকাম কৰিব পাৰে আৰু তেওঁলোকে সমস্বয় সমূহ নাজি ইয়াৰ ই চৰ্চা বলাই আৰু সমাধান কৰিবলৈ ধৰণ আছে। সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ বাবে ই প্ৰকৃষ্ণতকৈ ওৰো বেছিৰ কম নহয়।

আদিপুস্তক ১১:৫: "মানুহৰ পুত্ৰ সকলে নিৰ্মাণ কৰা নগৰ আৰু টোৱাৰ চৰ্চা বলাই যিহোৱা নাম আছিল। "

এইটোমাত্ৰ এটা প্ৰতিচ্ছবি যিহোৱা কপ্ৰকাম শ কৰে যে ব্ৰিটেনী চিন্তাৰ আকৌ এবাৰ সজীৱ মানৱতৰ বপৰ কল্মা ঈশ্বৰে জনে।

আদিপুস্তক ১১:৬: "আৰু যিহোৱাই কলে: চোৱা, লোকে সকল এক, আৰু তেওঁলোকে সকলোৰে এক ভাষা আছে আৰু তেওঁলোকে এই কাম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে: এতিয়া তেওঁলোকে সকলো উদ্দেশ্যৰ পৰা তেওঁলোকে পৰা একো বধ দিয়া নহ'ব। "

বালেৰ সময়ৰ পৰিস্থিতি এই আদৰ্শৰ সপোন দেখে সমসাময়িক বশিক্ত নী নত বাদী সকলে ঈশ্বৰ কৰে: একক জনগোষ্ঠী গঠন আৰু একক ভাষা কৰে। আৰু নিমবেদে গোট খোৱা সকলৰ দৰে আমাৰ বশিক্ত নী নত বাদী সকলেও এই বিষয়ত ঈশ্বৰে কৰি ভাৱে তকলৈ চিন্তা নকৰে। তথাপিও আদমৰ পা পৰপাছত ১৭৪৭ বছৰত ঈশ্বৰে কথ কৈছে আৰু নিজ বমত মতপ্ৰকাশ কৰিছে। তেওঁৰ কথাই ইংগিত দিয়াৰ দৰে মানৱীয় প্ৰকল্কটোৰ ধৰণটোৱে তেওঁক সন্মুখিত নকৰে আৰু তেওঁক বিচলিত কৰে। বিনুত তেওঁলোকে পুনৰ নাঃশেষ কৰাৰ কমেও প্ৰক্ৰাই উত্থাপন নহয়। বিনুত মন কৰিবলগীয়া যে ব্ৰিটেনী মানৱতৰ দৃষ্টিংগীৰ ফলপ্ৰসূত কলৈ ঈশ্বৰে বিতৰ্ক নকৰে। ইয়াৰ এটা ই অসুবিধা আছে আৰু সেয়ে তেওঁৰ বাবে: যিমান ইগোট খয় সিমান ইতঃওক প্ৰকৃষ্ণন কৰে, আৰু তেওঁৰ সৰে নকৰে বত তেওঁলৈ ব্যো কথটো হ'ল, তেওঁৰ মুখৰ আগত দিহি দেৱত কসোৱা কৰে।

আদিপুস্তক ১১:৭: "এতিয়া আহক আ মনি মগৈ তেওঁলোকে ভাষা বজ্জিত কৰা, যত তেওঁলোকে ইজনে সিজি নকথ বুজি না পায়। "

ঈশ্বৰৰ সমাধন আছে " আহকআমতি উল্লেখৰ ভাষা ব্ৰজ্জনত কৰা, যাত
ত উল্লেখ আৰু ইজনে সিজি নৰ ভাষা বুজি নাপায়। " এই বাক্য লক্ষ্য হৈছে এক
ঐশ্বৰিক অলৌকিকত্ব অনা। নিম্নিত মানুহে বেলেগ বেলেগ ভাষা কয় আৰু ইজনে
সিজি নকআৰু বুজি নাপায় ইজনে সিজি নৰ পৰা আঁতৰি থকা বিনাৰে বাধ্য হয়। তেওঁলোকে
বচৰ ঐক্যতা গুণিছে। এই অধ্যয়নৰ বিষয়বস্তু পুৰুষৰূপকৈ কৰণত্ৰিয়াও আছে,
ভালদৰে সম্পন্ন কৰা হৈছে।

Gen.11:8: “ আৰু যিহেঁতাই তেওঁলোকক তৰ পৰা সমগ্ৰ পৃথিৱীত সঁচিবৰ্ত
কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নগৰ নিৰ্মাণ বাদ দিলে। ”

এক ভাষা কৰা সকলে একত্ৰিত হৈ আনৰ পৰা আঁতৰি থাকে। সেয়েহে " ভাষা
" ৰ এই অভিজ্ঞতাৰ পিছত ইমানুহে বিভিন্ন ঐতিহ্যবস্তু স্থাপন কৰিব য'ত
তেওঁলোকে শিলি আৰু ইটাৰ নগৰ বচৰি পাব। জাতিগঠন হ'ব আৰু তেওঁলোকে
দেৱৰ শাস্তি দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ইজনে সিজি নৰ বৰি দুখ থকা কৰিব পাৰিব।
সাক্ষী নীনা শান্তি প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ " বাবে " ৰ প্ৰকৃষ্ট ব্যক্তি হৈছে।

আদিপুস্তক ১১:৯: “ সেয়েহে ইয়াক বাবে বুজি কৰা হ'ল, কাৰণ তে
যিহেঁতাই সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ভাষা ব্ৰজ্জনত কৰিলে আৰু তৰ পৰা ইতেওঁলোকক সমগ্ৰ
পৃথিৱীত সঁচিবৰ্ত কৰিলে। ”

"বাৰে" নামটো জনাটো যােদ্য কাৰণ ই মানুহক সাব্যস্ত দিয়া যো ঈশ্বৰে
তেওঁলোকৰ সাক্ষী নীনা একত্ৰিকৰণৰ প্ৰকৃষ্টৰ প্ৰতি কৰে। প্ৰতিব্ৰীথা প্ৰকাশ
কৰিছিল " জাতিৰ ব্ৰজ্জনত । " পাঠটো উদ্দেশ্য আছিল পৃথিৱীৰ শেষলৈকে
মানৱত্ব কসতৰূপ কৰা, যিহেতু ঈশ্বৰে এই অভিজ্ঞতা ক তেওঁৰ সাব্যস্ত প্ৰকাশ
কৰিব বচৰিছিল যিটো মৰ্চক নিৰ্দেশ দিছিল যি এহি দৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰ বা ইবেলৰ
প্ৰথম কতিপবে লিখিছিল যিবে আমা আৰ্জি ওপটো এহি দৰে ঈশ্বৰে সেই
সময়ৰ ব্ৰহ্মী সকলৰ বৰি দুখ হিংসা কৰিব না লাগিল। বিনুত পৃথিৱীৰ শেষত একে
নহ'ব যােত্ৰ ঈশ্বৰে নিন্দ কৰা এই সাক্ষী নীনা সমাৱেশ কপূনৰ তপ দৰুত্ৰ তৃতীয়
বিশ্বদুষ্ক পিছত জীয়াই থকা শেষ ব্ৰহ্মী সকলক যিচু খ্ৰীষ্ট গৌৰৱময়
প্ৰকৃষ্ণৰ ভাৰ দৰা ধৰা কৰা হ'ব। তেতিয়া তেওঁলোকে "তেওঁৰ কৰণ " ৰ সৈতে
মোক্ষ বিলা কৰিব লাগিব ইয়াৰ উপৰিও তেওঁৰ শেষ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক হত্যা কৰাৰ
সিদ্ধান্ত ল'ব কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ বিশ্বমবৰ প্ৰতি বিশ্বাসী হৈ থকাৰ যি
তেওঁৰ জগত সৃষ্টিৰ পৰা পৰিত্ৰ কৰা হৈছে। ঈশ্বৰে দিয়া শিক্ষা মানৱ জাতিয়ে
কােত্ৰিয়াওপা লনকাৰ নাছিল আৰু অনবৰত পৃথিৱীৰ সকলো ঐতিহ্য নগৰ গঠন

হৈছিল যা তেঁয়ালৈ কটী শৰ্ম্মা সোঁহবোৰ আন জনগোষ্ঠীৰ দৰা বা বৃহৎপৰিসৰৰ মাৰাত্মক মহামাৰীৰ দৰা ধ্বংস কৰা নাছিল।

চোমৰাংশ ধৰসকল

বিশ্বসী আৰু বৰাতা নৰ এক শৰ্ম্মা দী ধৰ্ম্ম পতিত বৰাতা মৰপৰা

আদিপুস্তক ১১:১০: “ এইবোৰ হৈছে চোমৰাংশ: চোমৰাংশ বছৰ জীয়াই আছিল আৰু ল'পনৰ দুবছৰৰ পাছত অৰক্ষাৰ জন্ম হ'ল। ”

চোমৰপুত্ৰ আৰু অৰক্ষাৰ জন্ম হৈছিল ১৬৫৮ চনত (১৬৫৬ + ২)।

আদিপুস্তক ১১:১১: “ অৰক্ষাৰ জন্ম হোৱাৰ পাছত চোমৰ পঁচশ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত পুত্ৰ কন্যাৰ জন্ম দিলে। ”

২১৫৮ চনত ৬০০ (১০০ + ৫০০) বছৰ বয়সত শৰ্ম্মাৰ মৃত্যু হয়।

আদিপুস্তক ১১:১২: “ অৰক্ষাৰ পঁত্ৰিশ বছৰ বয়সত চোমৰ জন্ম দিলে। ”

অৰক্ষাৰ পুত্ৰ চোমৰ জন্ম হৈছিল ১৬৯৩ চনত (১৬৫৮ + ৩৫)।

আদিপুস্তক ১১:১৩: “ আৰু অৰক্ষাৰ চোমৰ জন্মৰ পাছত চোমৰ পঁত্ৰিশ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত আৰু কন্যা সন্তান জন্ম দিলে। ”

২০৯৬ চনত ৪৩৮ বছৰ বয়সত আৰু চোমৰ মৃত্যু হয় (৩৫ + ৪০৩)।

আদিপুস্তক ১১:১৪: “ আৰু চোমৰ পঁত্ৰিশ বছৰ বয়সত এবৰৰ জন্ম দিলে। ”

হোৱাৰ জন্ম হৈছিল ১৭২৩ চনত (১৬৯৩ + ৩০)।

আদিপুস্তক ১১:১৫: “ এবৰৰ জন্মৰ পাছত চোমৰ চোমৰ পঁত্ৰিশ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত আৰু কন্যা সন্তান জন্ম দিলে। ”

২১২৬ চনত (১৭২৩ + ৪০৩) ৪৩৩ (৩০ + ৪০৩) বছৰ বয়সত শৰ্ম্মাৰ মৃত্যু হয়।

আদিপুস্তক ১১:১৬: “ হোৱাৰ চোমৰ পঁত্ৰিশ বছৰ বয়সত পোলেগৰ জন্ম দিলে। ”

পোলেগৰ জন্ম হৈছিল ১৭৫৭ চনত (১৭২৩ + ৩৪)। তেওঁৰ জন্ম সময়ত আদিপুস্তক ১০:২৫ পদৰ মতে, বাবিলতগোট খোৱা মানুহবোৰকৰা জিআৰু পৃথককৰাৰিলৈ শৰ্ম্মা সৃষ্টি কৰা কথিত যাৰ দৰা “ পৃথকীয় খৰাভিক্ত হৈছিল। ”

আদিপুস্তক ১১:১৭: “ পোলেগৰ জন্ম হোৱাৰ পাছত এবৰ চোমৰ পঁত্ৰিশ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত আৰু কন্যা সন্তান জন্ম দিলে। ”

২১৮৭ চনত (১৭৫৭ + ৪৩০) ৪৬৪ (৩৪ + ৪৩০) বছৰ বয়সতহে বৰৰ মৃত্যু হয়।

আদিপুস্ক ১১:১৮: “পালে গৱেশি বছৰ বয়সতৰে উৰজ্জন্মদিলে।”

ৰহুৰজন্মহৈছিল ১৭৮৭ চনত (১৭৫৭ + ৩০)।

আদিপুস্ক ১১:১৯: “আৰুপালে গৰে উৰজ্জন্ম পছিতদুশ ন বছৰ জীয়াই থকাৰি আৰুপুত্ৰ আৰুকন্য সন্তান জন্মদিলে।”

১৯৯৬ চনত (১৭৮৭ + ২০৯) ২৩৯ (৩০ + ২০৯) বয়সতপালে গৰ্ভাত্ম্য হয়। তেওঁৰ সময়তসম্পন্ন হোৱা বাবেলবটীয়াবতহোৱা বদ্বিহৰ বাবেইহয়তো হঠাত আফুস চুটি হোৱাটো মন কৰক।

আদিপুস্ক ১১:২০: “ৰেউবতেশি বছৰ বয়সতচৰে গজ্জন্মদিলে।”

চৰে গজ্জন্মহৈছিল ১৮১৯ চনত (১৭৮৭ + ৩২)।

আদিপুস্ক ১১:২১: “চৰে গজ্জন্ম হোৱাৰ পাছতৰেউৰেদুশ সাত বছৰ জীয়াইথকাৰিপুত্ৰ আৰুকন্য সন্তান জন্মদিলে।”

২০৯৬ চনত (১৮১৯ + ২০৭) ২৩৯ বছৰ বয়সতৰহুৰমৃত্যু হয় (৩২ + ২০৭)।

আদিপুস্ক ১১:২২: “চৰে গৱেশি বছৰ বয়সতনাহৰৰজন্মদিলে।”

নাচোৰৰ জন্মহৈছিল ১৮৪৯ চনত (১৮১৯ + ৩০)।

আদিপুস্ক ১১:২৩: “নাহৰৰজন্ম পছিতচৰে গদুশ বছৰ জীয়াইথকাৰি আৰুপুত্ৰ আৰুকন্য সন্তান জন্মদিলে।”

২০৪৯ চনত (১৮৪৯ + ২০০) ২৩০ (৩০ + ২০০) বছৰ বয়সতচৰে গৰ মৃত্যু হয়।

আদিপুস্ক ১১:২৪: “নাহোৰ উনবিশবছৰ বয়সততৰৰজন্মহ'ল।”

টেৰেচৰজন্মহৈছিল ১৮৭৮ চনত (১৮৪৯ + ২৯)।

আদিপুস্ক ১১:২৫: “আৰুনাহৰে তৰৰজন্ম পছিতএশ উনশৈ বছৰ জীয়াইথকাৰি আৰুপুত্ৰ আৰুকন্য সন্তান জন্মদিলে।”

১৯৬৮ চনত (১৮৪৯ + ১১৯) ১৪৮ বছৰ বয়সতনাচোৰৰ মৃত্যু হয় (২৯ + ১১৯)।

আদিপুস্ক ১১:২৬: “তৰ স্ত্ৰ বছৰ বয়সত অক্ষম, নাহোৰ আৰু হৰ গৰজন্মহ'ল।”

আৰমৰজন্মহৈছিল ৯৪৮ চনত (১৮৭৮ + ৭০)।

অব্ৰহামৰ প্ৰথম বৈধপুত্ৰ ইচহাকৰ জন্ম হ'ব যোৱাতো উৰবয়স ১০০ বছৰ হ'ব, ২০৪৮ চনত, আদিপুস্ক ২১:৫ অনুসৰি " অব্ৰহামৰ বয়স আছিল এশ বছৰ যোৱাতো উৰপুত্ৰ ইচহাকৰ জন্ম হৈছিল। "

আব্ৰহামমৃত্যু হ'ব ২১২৩ চনত ১৭৫ বছৰ বয়সত, আদিপুস্ক ২৫:৭ পদ অনুসৰি " এইবোৰেই হৈছে অব্ৰহামৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ: তেওঁ এশ পঁচাত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল। "

আদিপুস্ক ১১:২৭: " এইবোৰ তেৰৰ বংশ: তেৰৰ জন্ম হৈছিল অব্ৰহাম, নাহোৰ আৰু হাৰণ। "

মন কৰিব যাে অব্ৰহাম তেৰৰ তিনিজন পুত্ৰ ভতিবত ডাঙৰ। গতি কৰোপৰ ২৬ পদত কহোৱাৰ দৰে তেওঁৰ পত্নিতো তেৰৰ বয়স ৭০ বছৰ বয়সত সঁচা কৈ যোৱাতো উৰ জন্ম হৈছিল।

আদিপুস্ক ১১:২৮: " আৰু হাৰণে নিজৰ জন্মখন দেশত কলদীয়াসকলৰ উৰত নিজৰ পত্নিতৰহৰ আগত্মত্ব বৰণ কৰিলে। "

এই মৃত্যুৰে বুজা ইছায়ে পিছলৈ লোটে: অব্ৰহামৰ যত্নত কৰি তেওঁৰ লগত যাব। অব্ৰহামে তেওঁক ডেউকা বতললৈ গ'ল।

কলদীয়াসকলৰ উৰত অব্ৰহামৰ জন্ম হৈছিল আৰু কলদীয়াসকলৰ বলিত ই ফৰ্মিযাভ ববদী আৰু দনিয়ালেভ ববদীৰ সময়ত বদবহী ইস্ৰায়েলক বন্দিলৈ লৈ যোৱা হৈছিল।

আদিপুস্ক ১১:২৯: " আৰু অব্ৰহাম আৰু নাহৰে পত্নীৰ বঁচা কৰাল; আৰু অব্ৰহামৰ পত্নীৰ নাম চৰাই আৰু নাহৰৰ পত্নীৰ নাম মলিক, হাৰণৰ কন্য, মলিকৰ পত্নী আৰু ইচহাকৰ পত্নী। "

এই সময়ৰ মিত্ৰতা বোৰে অতিসম্পৰ্কীয় আছিল নাহৰে নিজৰ ভায়েকে হাৰণৰ কন্য মলিক কৰিয়া কৰিছিল। বংশৰ জাতিবিশুদ্ধতা বক্ষ কৰাটোৱেই আছিল এনে এটা কৰ্ত্তব্য নীতি আৰু আজ্ঞা পালনা পাছলৈ ইচহাকৰ নিজৰ দাসক আৰম্ভীয়া লা বনৰ ঘনিষ্ঠ পৰিয়ালৰপৰা নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাপো পত্নীৰ চিৰিবলৈ পঠিয়াবা।

আদিপুস্ক ১১:৩০: " আৰু চৰাই বন্ধা আছিল তেওঁৰ কোনো সন্তান নাছিল। "

এই বন্ধাতকৈ সৃষ্টিৰূপে ঈশ্বৰক নিজৰ সৃষ্টিশীল শক্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ অনুমতি দিব; এইটোৱে তেওঁক সন্তান জন্ম দিবলৈ সক্ষম কৰি তুলিছে যোৱাতো ইব বয়স সন্ধানী অব্ৰহামৰ দৰে প্ৰায় এশ বছৰ হ'ব। এই বন্ধাত ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক

সম্ভৱত প্ৰকৃতিৰ নীতি আছিল বাৰণ ইচ্ছাকৃতক নতুন আদমৰ ধৰণ হ'চিপে উপস্থাপন কৰা হৈছে যাক যীচু খ্ৰীষ্টে নিজ বসময়ত অৱতৰণ কৰিব; দুয়োজন মানুহে নিজ বসময়ত "ঈশ্বৰ প্ৰজ্ঞাৰ পুত্ৰ" আছিল। সেয়েহে সদায় "ঈশ্বৰ পুত্ৰ" হ'চিপে তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ভূমিকা বৰাবাই তেওঁ নিজৰ ইনিজিৰপত্নীক বাছনি কৰা নকৰে, বাৰণ যীচুৰ মাংসত ঈশ্বৰেই তেওঁৰ পঁচনি আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক বাছনি লয়, অৰ্থাৎ তেওঁৰ মাজতহাৰ আৰু তেওঁক সজীৱকৰণ প্ৰতি আত্ম।

আদিপুসক ১১:৩১: " তেওঁ যিহাৰে বহু নজিৰপুত্ৰ অৰ্থাৎ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ হ'ব গৰপুত্ৰ লোকে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ অৰ্থাৎ পত্নী চৰাইক লৈ গ'ল। তেওঁলোকে কলদীয়ৰ উৰৰ পৰা কনান দেশলৈ বহু লগে লগে গ'ল। তেওঁলোকে হ'ব গৰলৈ আহি তবাস কৰিলে। "

অৰ্থাৎ ধৰ্ম সমগ্ৰ পৰিয়ালটোৱে দেশৰ উত্তৰ দিশত হ'ব গৰত বসতি স্থাপন কৰিলে। এই প্ৰথম পদক্ষেপে তেওঁলোকে মানৱত বজ্জন্মানৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। উৰ আৰু সমুদ্ৰশীলী সমভূমিৰ বহু ইতিমধ্যে ঘন জনবসতি আৰু বদ্বীপ চহৰবোৰৰ পৰা তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰথককৰণ লৈ ল'ল।

Gen.11:32: " আৰু তেওঁৰ দিন দুশ পঁচ বছৰ আছিল আৰু তেওঁৰ হ'ব গৰত মৃত্যুবৰণ কৰিলে। "

১৮৭৮ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা তেওঁৰ বয়স হয় ২০৫ বছৰ বয়সত ২০৮৩ চনত।

এই অধ্যয়নৰ অধ্যয়নৰ শেষতমন কৰিবলগীয়া যে আয়ুস ১২০ বছৰলৈ হ'ব কৰা প্ৰকল্পটোৱে সফলতাপথত আগবাঢ়িছে। চমেক "৬০০ বছৰ " আৰু নাহৰ "১৪৮ বছৰ " বা অৰ্থাৎ "১৭৫ বছৰ "ৰ মাজত আয়ুস চুৰ্চি হোৱাটো স্পষ্ট। প্ৰায় চাৰি শতিকাৰ পৰা ছতমৰ্চেয়ে হ'ব ১২০ বছৰ জীয়াই থকাৰ বা। ঈশ্বৰে উল্লেখ কৰা সংখ্যাটো নিখুঁত আৰু হ'চিপে পোৱা যাব।

অৰ্থাৎ অৰ্জিগ্ৰহণত ঈশ্বৰে নিজৰ মনোমীত লোকসকলৰ জীৱনমুক্ত কৰিবলৈ নিজৰ কৰিবলৈ ইচ্ছাকৃত, চৰিত্ৰ কৰিছে, যিসকলক তেওঁ নিজৰ সকলো মানৱ জীৱন মাজৰ পৰা নিৰ্বাচন কৰে, তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি ধৰ্মৰ খেতিয়াই সেই অনুসৰি এই ঐতিহাসিক দৃশ্যত অৰ্থাৎ প্ৰতি হ'চিপে ঈশ্বৰ, ইচ্ছাকৃত, পুত্ৰ হ'চিপে ঈশ্বৰ আৰু পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট হ'ব আৰু তেওঁৰ স্বচ্ছ মূলক বৰাদিনৰ ওপৰত নতুন নিয়মৰ জন্ম হ'ব।

আদীপু স্তোত্র ২

পাৰ্থৱি পৰিয়ালৰ বাৰিচু ছন্দ

আদীপু স্তোত্র ১২:১: “ যহিহোই অৰ্দ্ধমক কালে, ‘ তোমাৰ দেশৰপৰা তোমাৰ আত্মীয়ৰপৰা আৰু তোমাৰ পত্নীৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই যোৱা, যিখিনদে শমই তোমা কদুখুৱাম ”

ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসৰি অৰ্দ্ধমকো নজিৰপাৰ্থৱি পৰিয়াল তেওঁৰ পত্নীৰ ঘৰ এৰি যাব, আৰু আৰ্মাই ক্ৰমত চাব লাগিব যি ঈশ্বৰে আদীপু স্তোত্র ২:২৪ পদত দিয়া আধ্যাত্মিক অৰ্থ, তেওঁৰ বাক্যক যিকোনো ছলি “ গৰ্ভক এজন মানুহে নজিৰপত্নী আৰু মাকক এৰি নজিৰপত্নীৰ লগত আঁকোৱাল ল'ব, আৰু তেওঁলোক এক মাংস হ'ব। ” অৰ্দ্ধমকো খ্ৰীষ্ট ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক আধ্যাত্মিক ভূমিকা তপস্বীকৰণ কৰিবলৈ “ নজিৰপত্নী আৰু মাকক এৰি ” যাব লাগিব যিৰ বাবে ক'ৱল “ কইনা ”, তেওঁৰ নিকৰ্ণিত সমাবেশটোৱে ই গুৰুত্বপূৰ্ণ। শাৰীৰিক সম্পৰ্ক হৈছে আধ্যাত্মিক উন্নতিৰ বধ্য যিৰে নিকৰ্ণিত সকলো এৰি চলিব লাগিব যি তেওঁৰ চুখীষ্ট সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ YaHWéH ৰ সৈতে প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি “ এক মাংস ” বনাবলৈ সফল হ'ব পাৰে।

আদীপু স্তোত্র ১২:২: “ মই তোমা ক এটা মহান জাতি কৰিম, আৰু মই তোমা ক আশীৰ্বাদ কৰিম, মই তোমাৰ নাম মহান কৰিম, আৰু তুমি আশীৰ্বাদ হ'ব। ”

অৰ্দ্ধমকো বাইবেলৰ পত্নীপুৰুষ সকলৰ ভিতৰত প্ৰথমজন হ'ব, যাক এক শ্বৰা দী সকলো “ বশীৰুসী সকলৰ পত্নী ” হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া। তেওঁ বাইবেলত ঈশ্বৰৰ প্ৰথম সন্তান যিৰ জীৱনৰ সৰ্বশেষ দীঘলীয়া কৈ অনুসৰণ কৰা হ'ব আৰু প্ৰকাশ কৰা হ'ব।

আদীপু স্তোত্র ১২:৩: “ তোমা ক আশীৰ্বাদ কৰা সকলক মই আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু তোমা ক অৰ্দ্ধশি পদযাজনক মই অৰ্দ্ধশি পদমি, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বংশ তোমাৰ দৰে হ'ব আশীৰ্বাদ কৰা হ'ব। ”

অৰ্দ্ধমকো ভ্ৰমণ আৰু মুখমুখি হোৱাৰ প্ৰমাণ দিব, আৰু ইতিমধ্যে মিচৰত যি ত্ৰিফাৰাৰো চৰণৰ লগত শুবৰি চৰিছিল, তেওঁ ইক তেওঁৰ ভনীয়েকলৈ বশীৰুস কৰি, অৰ্দ্ধমকো নজিৰ জীৱনৰ কৰিবলৈ কোৱা মতে। এটা দৰ্শনত ঈশ্বৰে তেওঁক কালে যি চৰা এজন ভাৰবদীৰপত্নী আৰু তেওঁৰ মৃত্যুবৰণ কৰিলে।

এই পদৰ দ্বিতীয় অংশ " আপোনাৰ মাজত পৃথিবীৰ সকলো পৰিয়াল ধন্য হ'ব," ইয়াৰ পূৰ্ণ পাৰফিউদ ফৰ দৰদ, যুদৰ পুত্ৰ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ, অৰামৰ পুত্ৰ ইচ্ছ কৰপুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট । অৰামৰ ওপৰত ইঈশ্বৰে তেওঁৰ দুটা একে ৰাহনৈয়ম গঢ়ি তুলিব যিয়ে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ মানদণ্ড উপস্থাপন কৰে। কাৰণ এই মানদণ্ডেৰে প্ৰতিটো ধৰণৰ পৰবাস্তৱ প্ৰকাশ বলাই যাবলাই বিকশিত হ'ব লাগিছিল পাৰ্শ্ব মানুহখীৰ আগতজীয়াই আছিলনে তেওঁৰ পিছতজীয়াই আছিলসেই অনুসৰী

আদিপুস্তক ১২:৪: " তেতিয়া অৰামে যিহোয়াই তেওঁক কহোৱাৰ দৰে গুচি গ'ল আৰু লোটে তেওঁৰ লগত গুচি গ'ল। অৰামে হাবণৰ পৰা যোৱাৰ সময়ত পঁচত্ৰ বছৰ বয়সত আছিল। "

৭৫ বছৰ বয়সত ইতিমধ্যে অৰামৰ জীৱনৰ এক দীঘলীয়া অভিজ্ঞতা আছিল। ঈশ্বৰৰ কথা শুনিবলৈ আৰু বচিবলৈ হ'লে এই অভিজ্ঞতা আহৰণ কৰিব লাগিব তেওঁৰ পৰা পৃথক হোৱা মানৱত বতৰ্ভিশা পআৰিস্থিতি কৰাৰ পিছত এই কাম কৰা হয়। যদি ঈশ্বৰে তেওঁক মাতিছিল তেন্তে ইয়াৰ কাৰণ হ'ল অৰামে তেওঁক বচিছিল লগতে যোৱা ঈশ্বৰে তেওঁৰ আগত নিজৰ প্ৰকাশ কৰে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ খৰখন্দ কৰে। আৰু এই সুস্থ আজ্ঞাৰ বীত ক আদিপুস্তক ২৬:৫ পদত উদ্ধৃত এই পদটোত তেওঁৰ পুত্ৰ ইচ্ছ কৰ নিশ্চিতি আৰু সঁাৱৰাই দিয়া হ'ব: " কাৰণ অৰামে মোৰে মাতি মাতিছিল আৰু মোৰে আজ্ঞা মোৰে আজ্ঞা মোৰে বচি আৰু মোৰে বচি নপালন কৰিলে। " অৰামে এইবোৰ ৰাখিব পাৰিলেহুঁ তেন্তে দিহা ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওচৰত সেইবোৰ উপস্থাপন কৰিলেহুঁ তেন্তে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা এই সন্মতি আমাক প্ৰকাশ কৰে যোৱা ইবলেত উল্লেখ নকৰা বহুতো কথা পূৰ্ণ হৈছে। বাইবেলে মানুহৰ জীৱনৰ দীৰ্ঘনীয়া অস্তিত্ব সাৰাংশহে আমাৰ ওচৰত উপস্থাপন কৰিছে। আৰু এজন মানুহৰ ১৭৫ বছৰীয়া জীৱন মিনিটৰ পিছত মিনিট চেকেণ্ড পিছত চেকেণ্ডৰ জীয়াই আছিলসেই যাক ৰলভগৱান হুঁ ক'ব পাৰে, বিনুত আমাৰ বাপেকজনীয়ে বস্তুৰে সাৰাংশ ইয়াথেষ্ট।

এইদৰে, অৰামক দিয়া ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বীতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে, আৰু বাইবেলে আৰু ইয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণীসমূহৰ বিষয়ে আমাৰ সকলো অধ্যয়ন অসাৰহ'ব যদিহে আমি এই আজ্ঞাৰ বীতৰ গুৰুত্ব বুজি নাপাওঁ কাৰণ যীচু খ্ৰীষ্ট আমাক তেওঁৰ নিজৰ আশীৰ্বাদটো আদৰ্শ হিচাপে দিছিল যোহন ৮:২৯ পদত এইদৰে কৈছে: " যি জনমোৰে পৃথিয়াইছে তেওঁ মোৰ লগত আছে তেওঁ মোৰে অকলে এৰি যোৱা নাই কাৰণ মই সদায় তেওঁৰ দৃষ্টিত সন্মতি কৰিবোৰে

কৰণে। " যিকোনো মানুহৰ ক্ৰিয়াতো এক ইকথ; প্ৰতিটো ভুল সম্ভৱ আৰু পুৰা সন্মুখত কৰিবৰ চৰণ জনক" যি ভুল লাগে" কৰি লাভ কৰা হয়। এই কাৰণে ইব্ৰাহিম, সত্য ধৰ্ম কোনো জটিল বস্তু নহয়, বৰঞ্চ ঈশ্বৰ আৰু নিজৰ বাবে সন্মুখত কৰি তোলা এক সাধাৰণ ধৰণৰ সম্ভৱ।

আমাৰ শেষ সময়ত যি চিন ওলাইছে সেয়া হৈছে শিশু ৰূপে তুমি আৰু জাতিয় কৰুণাক্ষৰ প্ৰতি অবাধ্যতা। ঈশ্বৰে এইবোৰৰ ব্ৰহ্মস্বয় কৰে যত তেওঁৰ প্ৰতি বদ্বিৰহী, অকৃতজ্ঞতা উদাসীন প্ৰপঞ্জয়সকলক। তেওঁলোকে দুৰ্ঘটনাৰ বাবে তেওঁ নিজকে ইফি অনুভৱ কৰে। এইদৰে ঈশ্বৰ সৃষ্টি কৰা কাৰুণ্য চিঞৰ খবতকৈ বহু বেছি জোৰেৰে চিঞৰি উঠে, তেওঁৰ সৎ কৃষ্ণ আৰু তেওঁৰ ন্যয নিন্দ প্ৰকাশ কৰিবলৈ।

আদিপুস্ক ১২:৫: " তৰ্জিয়া অৰামে নিজ বপ্তী চৰাই আৰু তেওঁৰ ভায়েকেৰ পুত্ৰ লেটেক আৰু তেওঁলোকে সকলো ধন-সম্পত্তি আৰু হাৰণত আহৰণ কৰা দাসসকলক লৈ গ'ল। তেওঁলোকে কনান দেশলৈ যোৱাৰ ওনা হ'ল আৰু কনান দেশলৈ গ'ল। "

কনানৰ উত্তৰ-পূবত হাৰণ। গৰ্ভক অৰামে হাৰণৰ পৰা পশ্চিম দিশলৈ আৰু তৰ পাছত দক্ষিণ দিশলৈ গৈ কনানত প্ৰস্থান কৰিলে।

আদিপুস্ক ১২:৬: " আৰু অৰামে সেইদৰে শৰমা জেৰে চিখমা নামৰ ঠাইখনলৈ গৈ মৰে। ওক গছবোৰলৈ ক'ল; আৰু সেই সময়ত কনানীয়াসকলে সেইদৰে শত আছিল। "

আমি আপোনাক সঁচাই ই দিয়াৰ প্ৰাজেন আছেনে? " কনানীয়াসকল দৈত্য বিনুত অৰামৰ কথা ক'ব? কাৰণ বানপানী তৰ্জিয়াও অৰ্চিও চৰত আছিল আৰু অৰামৰ আকাৰ এটা দৈত্যৰ সমান হ'ব পাৰিলে হ'ল তেওঁ কনানত প্ৰস্থান কৰাৰ লগে লগে তেওঁ এই দৈত্যবোৰৰ উপস্থিতিৰ খবৰ নদিয়, যিটো যুক্তিসংগত যদি তেওঁ নিজকে ইএ তৰ্জিয়াও এই নিয়মৰ ভিতৰত আছে। দক্ষিণলৈ নামি অৰামে ব্ৰতানৰ গালী লপাৰ হৈ ব্ৰতানৰ চমৰিয়াত চিখিমত উপস্থিত হয়। এই চমৰিয়া দেশখন যি চুখীয়া অনুকূল সুসমাচাৰ প্ৰকাশৰ স্থান হ'ব। তত তেওঁ "চমৰিয়া মহলি" আৰু তইৰ পৰিয়ালৰ মাজত ইব্ৰাহিমৰ চিৰি পাব যাৰ ঘৰত প্ৰথমবাৰৰ বাবে তেওঁলোকে অৰ্চি আচৰিত হৈ এজন ইহুদী নিজ কপ্ৰস্থান কৰিবলৈ দিছে।

Gen.12:7: " তৰ্জিয়া যিহোশ্বাই অৰামৰ আগত প্ৰকাশ কৰি ক'লে, 'মই এই দেশতোমাৰ বংশধৰক দিম।' গৰ্ভক অৰামে তত তেওঁৰ আগত প্ৰকাশিত হোৱা যিহোশ্বাইৰ উদ্দেশ্য এটা বদৌ নৰিমাণ কৰিলে। "

ঈশ্বৰে প্ৰক্ৰমণে বৰ্ত্তমানৰ চমৰ্ভাৰাক বৰ্ছ লৈছে অৰ্দ্ধমক নিজ কদেখুৱা বলাই
 যিয়ে তেওঁ এটা বদৌ নৰ্ভিগণ কৰি এই সাৰ্দ্ধৎক বৰুপৰ্ভি কৰিব, যিটো থৰ্ৰিষ্ট
 অত্ৰচৰৰ কৰু চৰভৰ্ৰিয্ৰদগী মূলক প্ৰক্ৰী ক। এই পছন্দই যীচু থৰ্ৰিষ্ট আৰু তেওঁৰ
 পঁ চনসিকলদেশখনৰ ভৰ্ৰিয্ৰতৰ সুসমাচৰ প্ৰক্ৰৰৰ সৈতে এক সংযোগৰ ইংগিত
 দিয়া। এই ঐ ইৰ পৰ ই ভগৱানে তেওঁক ঘোষণা কৰে যে তেওঁ এই দেশখনতেওঁৰ
 বংশধৰক দিব। কনুত কমেটো, ইহুদী নথৰ্ৰিষ্টন ? ইহুদী সকলক সপক্ষ ঐ ত্ৰিহাসিক
 তথ্য থকাৰ পাছতো এই প্ৰক্ৰিজ্ঞাই নতুন প্ৰথিৱীত প্ৰক্ৰৰৰ বাবে থৰ্ৰিষ্ট
 নৰ্ৰিষ্টসকলক সম্ভৱত যেনে লাগে; কাৰণ থৰ্ৰিষ্ট মনোনীত লোকসকলো
 বৰ্ৰিষসৰ দ্বাৰা ধৰ্ম্মিক হোৱাৰ নীতি অনুসৰি অৰ্দ্ধমক প্ৰক্ৰিজ্ঞা কৰা বংশধৰ।
 আৰ্দ্দ।

দৰ্দ্ধগিলৈ নামি অৰ্দ্ধমণে বেথলে আৰু আইৰ মাজৰ প্ৰক্ৰত ছাউনি পাৰ্ভিলা
 ঈশ্বৰে দুয়খন নগৰৰ দৰ্শন নৰ্ৰিষ্ট কৰি দিলে। বেথলেৰ অৰ্দ্ধ হৈছে "ঈশ্বৰৰ
 ঘৰ" আৰু অৰ্দ্ধমণে ইয়াক প্ৰশ্ৰমণে, যিৰূচলে মৰতমুৰ আৰু মন্দৰিক দিয়া হ'ব, সেই
 দৰ্শিত স্থাপন কৰিছিল যতে ঈশ্বৰৰ পৰ্ভিত্ত, তেওঁৰ ঘৰৰ ফালে প্ৰক্ৰশে কৰাৰ
 সময়ত কাৰ্দ্ধকৰী সকলে পূবে, পূব দৰ্শিত উদয় হোৱা উদীয়মান সুক্ৰ্ষ ফালে পাৰ্ভি
 দিব। পূবে আই চহৰ, যাৰ মূল অৰ্দ্ধ: শলিৰ সুত্প, ধৰ্দ্ধসাৰশেষ বা পাহাৰ আৰু
 কীৰ্দ্ধিহন। ঈশ্বৰে তেওঁৰ বৰ্চিৰ আমাক প্ৰক্ৰশ কৰে: মনোনীত লোকসকলৰ
 ঈশ্বৰৰ গ্ৰহত প্ৰক্ৰশে দৰ্দ্ধৰৰ বৰ্ভিৰীতে পূব দৰ্শিত কৰল ধৰ্দ্ধসাৰশেষ আৰু শলিৰ সুত্প
 আছে। এই প্ৰক্ৰিমুৰ্ভিত অৰ্দ্ধমৰ সন্মুখত স্ৰষ্টীনতৰ পথ দুটা মুকলি আছিল
 প্ৰশ্ৰমণে বেথলে আৰু জীৱনৰ পূবে আই আৰু মৃত্যু। তেওঁ সৌভ্ৰ গ্ৰফ্ৰকা ইতিমধ্য
 YaHWéH ৰ সৈতে জীৱনৰ ছলিছিল।

আৰ্দ্দপুস্ক ১২:৯: “ অৰ্দ্ধমণে দৰ্দ্ধগি দৰ্শিলে আপ্ৰাচগিল। ”

মন কৰিবলগীয়া যে কনানৰ এই প্ৰক্ৰমণ পাৰ হোৱাৰ সময়ত অৰ্দ্ধমণে
 "যিৰূছ"লৈ যোৱা নাই, যিটো হৈছে ভৰ্ৰিয্ৰতৰ দ্যুদৰ নগৰৰ নাম: যিৰূচলে যিটো
 এইদৰে তেওঁৰ দৰ্দ্ধৰ সম্ভৱপে আওকাণ কৰা হৈছে।

আৰ্দ্দপুস্ক ১২:১০: “ আৰু দেশত দুৰ্দ্ধক্ৰি হ'ল, আৰু অৰ্দ্ধমণে ততবসবস
 কৰিবলৈ মিচৰলৈ নাগিল, কৰ্ৰিনোদেশত দুৰ্দ্ধক্ৰি অৰ্দ্ধমণে আছিল। ”

যদিবা হ'ব, যি সময়ত যাকোব বা ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ যোচেফ মিচৰৰ প্ৰক্ৰম
 বৰ্জিয়াৰ হ'ব, সেই সময়ত অৰ্দ্ধমক মিচৰলৈ গৈ দিয়া হৈছিল। তত তেওঁৰ
 অৰ্দ্ধজ্ঞা এই অধ্যয়ৰ বৰ্দ্ধ পদবোৰত বৰ্দ্ধা কৰা হৈছে।

অব্ৰাম এজন শান্তিপ্ৰিয় আৰু অনৰ্বিভয়ংকৰ মানুহ। অতি ধুনীয়া পত্নী শৰাইক লৈ যোৱাৰ বাবে তেওঁক হত্যা কৰা হ'ব বুলি ভয় কৰি তেওঁ অইক নিজৰ ভনীয়েকে হিচাপে উপস্থাপন কৰাৰ সিদ্ধান্ত ল'লে, আধা-সত্য। এই কৌশলেৰে ফৰোশোৱে তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিলে আৰু তেওঁক ধন-সম্পত্তি আৰু ক্ষমতা প্ৰদান কৰিব পৰা সামগ্ৰীৰ বৰষুণ দিলে। এই লাভ কৰিলে ঈশ্বৰে ফৰোশোক মহা মাৰীৰে আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁ গম পালে যে চৰাই তেওঁৰ পত্নী। তৰ পাছত তেওঁ অব্ৰামক খেদে পঠিয়ালে, যিজন মেচৰৰ পৰা ধনী আৰু শক্তিশালী হৈ গুচি গ'ল। এই অভিজ্ঞতাই ইব্ৰীসকলৰ প্ৰসঙ্গৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যিসকলে মেচৰত দাস হৈ থকাৰ পাছত ইয়াৰ সোণ আৰু ধন-সম্পত্তি লৈ যাব। আৰু এই শক্তি অতি সোমকালে তেওঁৰ বাবে অতি উপযোগী হ'ব।

আদিপুস্তক ১৩

লেটেৰ পৰা অব্ৰামৰ বিচ্ছেদ

মেচৰৰ পৰা উভতি আহি অব্ৰাম, তেওঁৰ পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ ভতিজা লেটেৰে থেলেলে উভতি যায়, য'ত তেওঁ ঈশ্বৰক আমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ বৈদী স্থাপন কৰিছিল। যত্নবান হৈ তেওঁ লোক সকলোৰে বাথেল আৰু আইৰ মাজত অৱস্থিতি এই ঠাইত, "ঈশ্বৰ ঘৰ" আৰু "ধ্বংস"ৰ মাজত অৱস্থিতি। তেওঁ লোকৰ দাসসকলৰ মাজত হোৱা কাৰ্জিয়াৰ পাছত অব্ৰামে লেটেৰ পৰা পৃথক হয়, যাক তেওঁ লটৰ পৰা বাহুৰ্ণা কৰে। আৰু লেটে সমৃদ্ধিৰ প্ৰকৃতি শূৰত্ৰী দি সমভূমি আৰু ইয়াৰ উৰ্ব্বৰতাক বাহুৰ্ণা লোকৰ সুযোগে লয়। ১০ পদত উল্লেখ কৰা হৈছে: "লেটে চকুতলি যুদ্ধৰ সকলো সমভূমি দি থলিযে সকলোতে পানী ওলাইছে। যিহেঁতাই চদমে আৰু ঘমমেৰে ধ্বংস কৰাৰ আগতেই চেমোৰলৈকে প্ৰকৃত বৰ্গচিৰদৰে, মেচৰদেশৰদৰে আছিল।" তাকে কৰাৰ সময়ত তেওঁ "ধ্বংস বশেষ" বাহুৰ্ণা লৈছিল আৰু যত্নবান ঈশ্বৰে এই উপত্যকাৰ নগৰবোৰত জুই আৰু গন্ধকাৰে আঘাত কৰিব তত্নবান ইয়াক আৱিষ্কাৰ কৰিব, যিবোৰে এতিয়া আংশিকভাৱে "মৃত সাগৰ"ই আৱৃত এটা শাস্তি যৰ পৰা তেওঁ আৰু তেওঁৰ দুগৰাকী কন্যাই বক্ষ্য পৰিব। ঈশ্বৰৰ দয়াৰ বাবে যিহেঁতৈ তেওঁক সতৰ্ক কৰিবলৈ দুজন নক্ষত্ৰপুত্ৰ পঠিয়াব আৰু তেওঁক তেওঁৰ কঁচিলৈ চদমে এৰি যাবলৈ বাধ্য কৰিব।

আৰ্ম ১৩ পদত পঢ়িবলৈ পাওঁ " চদোমৰ লোকসকল দুফট আৰু যিহোৱাৰ বৰিদ্ধ
মহাপীতাছিলি। "

গৰ্ভক অন্ধৰ্শ্বৰ প্ৰকৃত থকা "ঈশ্বৰৰ ঘৰ" বথোলেৰ ওচৰত থাকিলি।

আদিপুস্তক ১৩:১৪-১৮: " লেটে তেওঁৰ পৰা বচিছিলি হোৱাৰ পাছত
যিহোৱাই অন্ধৰ্শ্বৰ কালে, "আপুনিথকা ঠাইৰ পৰা উত্তৰ আৰু দক্ষিণ দিশলৈ পূব
আৰু পশ্চিম দিশলৈ চকু তুলি চাওক, কাৰণ আপুনি যি দেশ দেখিছে, মই তোমাৰ আৰু
আপোনাৰ বংশধৰসকলক চৰিব লাগিম। **মই আপোনাৰ বংশধৰসকলক স্থায়ীৰ
ধূলিৰ দৰে কৰিম**, যত **কোনোমাই ধূলি গণনা কৰিব পাৰে** তোমাৰ লোকৰ
বংশধৰসকলো গণনা কৰা হ'ব, তৰ দৰ্শন আৰু বহল দেশৰ মাজেৰে যোৱাৰ
কাৰণ। "

লেটক বাছনি দিয়াৰ পাছত অন্ধৰ্শ্বৰ ঈশ্বৰে তেওঁক দৰি বচিব অংশটো লাভ
কৰে আৰু ইয়াত আকৌ তেওঁ নিজৰ আশীৰ্বাদ আৰু প্ৰজ্ঞাৰ সন্মুখ নবীকৰণ কৰে।
তেওঁৰ "বীজ"ৰ তুলনা "পৃথিবীৰ ধূলি", মানুহৰ আত্মাৰ শৰীৰ আৰু আত্মাৰ উৎপত্তি
আৰু অন্তৰ্ভুক্তি। সেয়ে, আদিপুস্তক ২:৭ অনুসৰি আদিপুস্তক ১৫:৫ পদত "স্বপ্ন
তৰ" বৰ্ণনা নিশ্চিত হ'ব।

আদিপুস্তক ১৪

কক্ষতাৰ দ্বাৰা পৃথকীকৰণ

লেটৰ বাসস্থান চদোম থকা উপত্যকাৰ পৰা চজ নৰজাৰ বৰিদ্ধ যুদ্ধ কৰিবলৈ
পূব দিশৰ পৰা চৰি জি নৰজা আহে। লেটৰ লগত পঁচজ নৰজা কপৰজা তকৰি বন্দী
কৰা হয়। সব্বীয়াই পাই অন্ধৰ্শ্বৰে তেওঁক সহায় কৰিবলৈ আহে আৰু সকলো বন্দী
পৰা বন্দীক মুক্ত কৰে। তলৰ পদটোৰ আগ্ৰহ লক্ষ্য কৰা যাক।

আদিপুস্তক ১৪:১৬: " তেওঁ সকলো ধন-সম্পত্তি ঘূৰাই আনিবলৈ তেওঁৰ
ভ্ৰাতৃকেলেটক, তেওঁৰ সম্পত্তি, আৰু মহিলা আৰু লোকসকলক ঘূৰাই আনিবলৈ। "

বাস্তৱত কাৰল লেটৰ বাবেই অন্ধৰ্শ্বৰে হস্তক্ষেপ কৰিছিল। কিন্তু
তথ্যসমূহৰ বৰ্ণনা কৰি ঈশ্বৰে এই বাস্তৱত কঢ়ি বৰখ দুয়টা নগৰত বাস কৰাৰ
ব্যৱস্থা কৰি লেটৰ প্ৰতি তেওঁৰ নিৰ্দোষ উদগনি দিয়ে।

আদীপুস্ক ১৪:১৭: " অৰক্ষ্মে কৱে দোষনা ওমবে আৰু তেওঁৰ লগত থকা
বজা সকলকৰ সতকৰি উত্তৰিত হ'ব পৰিছিত চদোমৰ বজা ইতে ওঁকলগ কৰিবলৈ ওলাই
আহিল যিখন বজা বউপতক্ষা, চোমো উপতক্ষা । "

বজীয়ক ধন্যবাদ দিব লাগিবা "শব্দৰেহ" শব্দৰ অৰ্থ হৈছে: সাধবণ; ঠিক
এইটোমোহেই লোটেক প্ৰকাশিত কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পছন্দ প্ৰতি কৰিছিল।

আদীপুস্ক ১৪:১৮: " আৰু চলে মৰজা মলকীচদেব পৰি আৰু দৰ্শকৰ
আনলি;

এই চলে মৰজা জনাছিল "স্বৰ্ঘচ ঈশ্বৰ পুৰোহিত। " তেওঁৰ নামৰ
অৰ্থ হৈছে "মোৰ বজা ন্যয়। " তেওঁৰ উপস্থিতি আৰু হস্তক্ষেপে জলপ্ৰসন্নৰ অন্ত
পৰা পৰা ইপ্ৰথী তস্য ঈশ্বৰ উপাসনাৰ ব্যৱহাৰত প্ৰকাশ দিয়া, যিটো অৰক্ষ্মৰ
সময়ৰ মানুহৰ মৰ্যাদা অতি উপস্থিতি থকা। বৰ্তমান তস্য ঈশ্বৰ এই
উপাসক সকলো অৰক্ষ্ম আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলে জীয়াই থকা ভৱিষ্যৎমূলক
অভিজ্ঞানৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰ প্ৰকাশ কৰিব পৰা পৰিত্ৰাণৰ পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে
সম্পূৰ্ণৰূপে অজ্ঞাত।

আদীপুস্ক ১৪:১৯: " তেওঁ অৰক্ষ্মক আশীৰ্বাদ কৰি কলে, "আকাশ
প্ৰথীৰ বপুৰ, স্বৰ্গৰ পৰি ঈশ্বৰ অৰক্ষ্মক ধন্য হওক!"

ঈশ্বৰ এই আনুষ্ঠানিক প্ৰতিনিধিৰ আশীৰ্বাদে ঈশ্বৰে অৰক্ষ্মক
প্ৰতিফলিত কৰে। ব্ৰহ্মতত্ত্বৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদক আৰু অধিক নিশ্চিত কৰে।

আদীপুস্ক ১৪:২০: " তোমোৰ শত্ৰুৰ বৈৰুদ্ধত তোমোৰ হাতত সম্ৰপা কৰা
স্বৰ্ঘচ ঈশ্বৰক ধন্য হওক!

মলকীচদেব অৰক্ষ্মক আশীৰ্বাদ কৰে বৰ্তমান তেওঁৰ বজীয়ক বণত তেওঁৰ
বুলি নকৰি কৈ সাৱধান হয়; তেওঁ ইয়াক " স্বৰ্ঘচ ঈশ্বৰ যি আছে আৰু অৰক্ষ্মৰ
ঈশ্বৰ নিয়মৰ প্ৰতি আজ্ঞাপালন কৰাৰ এটা সুনিৰ্দ্ধাৰিত উদাহৰণ আমাৰ হাতত
আছে যিহেতু তেওঁ " সকলো বস্তু দহি ভগ্ন হ'ব " মলকীচদেবক দিছিল যিৰ নামৰ
অৰ্থ হৈছে "মোৰ বজা ন্যয়। "

আদীপুস্ক ১৪:২১: " চদোমৰ বজা ই অৰক্ষ্মক কলে, "মোক সেই
ব্ৰহ্মবৈৰুদ্ধ্য দিয়ক, আৰু ধন-সম্পত্তিবৈৰুদ্ধ্য নিজৰ বালৈ যোওক। "

চদোমৰ বজা ই নিজৰ লোক সকলক উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে অৰক্ষ্মৰ ওচৰত
খাণী। গতিকে তেওঁ নিজৰ সোৱাৰ বাবে বজাৰ ধন দিব বিচাৰে।

আদিপুস্তক ১৪:২২: “ অৰ্হামে চদোমৰ বজা কটুতজ দলি: মই আৰু শ
আৰুপথৰীৰ অৰ্হামৰ সৰ্বস্বত্ব চ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ মোৰ হাত তুলি দিওঁ। ”

অৰ্হামে পৰিস্থিতিৰ সুযোগ লৈ দুফট বজা ক" সৰ্বস্বত্ব চ ঈশ্বৰ ", একমাত্ৰ "
স্বৰ্গ আৰুপথৰীৰ প্ৰকৃত "ৰ অস্বত্ব কথ সাঁৱৰাই দিয়ে; যাৰ ফলত বজা ইনিজৰ
দুফটত বদৰা লাভ কৰা সকলোধন-সম্পত্তি একমাত্ৰ মা লিকহৈ পৰে।

আদিপুস্তক ১৪:২৩: " মই তোমাৰ সকলোবস্তু পৰা একোৱাই নলওঁ
সুত্ৰ বা জোতৰ ফাঁতি ওনলওঁ যত তুমি কিবা, মই অৰ্হামক ধনী কৰিলোঁ; বৰ্নুত
মোৰ একোনা হৈ। "

এই মনোভৱত অৰ্হামে চদোমৰ বজা কস্বয় দিয়েযে তেওঁক বলনিজৰ
ভৰ্ত্তি লাটে ক বচ বলাইছে এই যুদ্ধলৈ আহিছিল অৰ্হামে ঈশ্বৰৰ দৰে এই
বজা জনকনিদ কৰে যি জনদুষ্টি , বৰ্হিত আৰু হিংসাত জীয়াই থাকে। আৰু তেওঁ
নিজৰ অযোগ্যতাৰে লাভ কৰা ধন-সম্পত্তি অস্বীকাৰ কৰি এই কথ তেওঁক স্পষ্ট
কৰি দিয়ে।

আদিপুস্তক ১৪:২৪: " ক বলডে ক সকলো থাইছে, আৰু মোৰ লগত যোৱা
লোক সকলৰ অংশ অনেৱিচকোলা আৰু মা মৰে তেওঁলোক নজিৰ অংশ শল'ব। "

বৰ্নুত অৰ্হামৰ এই বছৰি ক বল তেওঁক, ঈশ্বৰৰ দাস মানুহজনক হৰ্চনিত
কৰে আৰু তেওঁৰ দাস সকলো আগবঢ়োৱা ধনৰ পৰা নিজৰ অংশ শল'ব পাৰে।

আদিপুস্তক ১৫

মতিৰা বদৰা প্ৰথকী কৰণ

আদিপুস্তক ১৫:১: “ এইবোৰৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য অৰ্হামৰ ওচৰলৈ
দৰ্শাত আহি কলে, “হে অৰ্হাম, ভয় নকৰিবা, মই তোমাৰ ঢাল, আৰু তোমাৰ
পুৰস্কৰ অৰ্হামে হ'ব। ”

অৰ্হাম এজন শান্তিপূৰ্ণ মানুহ যিয়ে এটা নিষ্ঠাৰ জগতত বাস কৰে, গৰ্ভিক
এটা দৰ্শাত ঈশ্বৰ, তেওঁৰ বন্ধু যিহোৱা তেওঁক আশ্বস্ত কৰি বলাই আহে: " মই তোমাৰ
ঢাল, আৰু তোমাৰ পুৰস্কৰ অৰ্হামে হ'ব। "

আদিপুস্তক ১৫:২: "অব্রামে উত্তৰ দিলে, হে প্ৰভু যিহোৱা, তুমি মোক কি দিব? মই নঃসন্তান হৈ যাম; আৰু মোৰ ঘৰৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল দমাস্কৰ এলিয়াজেৰ"।

দীৰ্ঘদিন ধৰি অব্রামে তেওঁৰ বৈধ পত্নী চৰাইৰ বন্ধাতৰ্কি বাবে পত্নী হ'ব নোৱাৰাৰ বাবে কষ্ট পাই আহিছে। আৰু তেওঁ জানে যে তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁৰ ঘনিষ্ঠ আত্মীয়ই তেওঁৰ সম্পত্তি উত্তৰাধিকাৰী হ'ব: "দমাস্কৰ এলিয়াজেৰ"। ছৰিয়াৰ এই নগৰ "দমাস্ক"। কৰ্মানপ্ৰটিন সেইকথা পাব হৈ যোৱাৰ সময়ত লক্ষ্য কৰা আহক।

Gen.15:3: "আৰু অব্রামে কৈল, চোৱা, তুমি মোক কেনো বংশ নদিলি; আৰু যি মোৰ ঘৰত জন্মলাব, তেওঁ মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।"

অব্রামে নিজৰ বংশধৰসকলৰ বাবে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বাবে বুজি না পায় যিহেতু তেওঁৰ কেনো নাই সন্তানহীন হৈ।

Gen.15:4: "তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল যে, এই মানুহজন আপোনাৰ উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব, কিন্তু যি আপোনাৰ নিজৰ বংশীৰ পৰা আহিব তেওঁ আপোনাৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।"

ঈশ্বৰে তেওঁক কয় যে তেওঁ আচলতে এটা সন্তানৰ পত্নী হ'ব।

Gen.15:5: "আৰু তেওঁ তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি কৈল, "এতিয়া স্ক্ৰপ্পা ফলচে ওক আৰু তৰাৰ বাবে গণনা কৰি পাৰিলে।

অব্রামক দিয়া এই দৰ্শ্যৰ উপলক্ষ্য ঈশ্বৰে আমাক "তৰা" শব্দটোৰ আধ্যাত্মিক ভাৱে দিয়া অৰ্থ এটা প্ৰকৃতিৰ চৰ্চা প্ৰকাশ কৰিছে। মূলতঃ আদিপুস্তক ১:১৫ ত উল্লেখ কৰা "তৰা"ৰ ভূমিকা হৈছে "পৃথিবীক পোহৰ দিয়া" আৰু এই ভূমিকা ইতিমধ্যে অব্রামৰ যিজনক ঈশ্বৰে এই উদ্দেশ্যে মৰ্ত্তিছিল আৰু পৃথক কৰিছিল কিন্তু ই সকলোবিশ্বাসীৰ ভূমিকা ওহ'ব যিয়ে তেওঁৰ বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ সোৱাদ দিব কৰিব। মন কৰিব যে দন.১২:৩ অনুসৰি মনোমীত সকলক অন্তৰ্জাত প্ৰকাশ কৰাৰ লগে লগে "তৰা"ৰ মৰ্যাদা দিয়া হ'ব: "যি সকলোজনী তেওঁলোকে আৰু শব্দ উজ্জ্বলতাৰ দৰে উজ্জ্বল হ'ব, আৰু যি সকলোহেতু ধৰ্মকিত লৈ ঘূৰি আনে তেওঁলোকে চৰিত ললৈকে তৰাৰ বাবে দৰে উজ্জ্বল হ'ব।"। "তৰা"ৰ প্ৰতিমূৰ্তি বৰল ঈশ্বৰৰ দৰা নিৰ্ধাৰিত হোৱাৰ বাবেই তেওঁলোকৰ ওপৰত আৰোপ কৰা হয়।

আদাপুস্ক ১৫:৬: “ অব্রামে যাহিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু তেওঁক ধৰ্ম্মিকতা বুলি গণ্য কৰিলে ”

এই চুটি পদটোৱে বিশ্বাসৰ সংজ্ঞা আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰা ন্যায়পৰায়ণতাৰ নীতিৰ চৰকাৰী উপাদান গঠন কৰে। ক্বিয়নো বিশ্বাস আলোক্ষিত, ধৰ্ম্মিক আৰু যোগ্য বিশ্বাসৰ বাহিৰে আন একো নহয়। ঈশ্বৰৰ ওপৰত আস্থা বোধ হয় কৰিলে তেওঁৰ ইচ্ছা আৰু তেওঁৰ সন্মুখত সকলোবস্তুৰ জ্ঞান-জ্ঞান থকিলে, যাৰ অবিহনে ই অধৈৰ্য পৰে। ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰখাটোৱেই হৈছে অব্রামৰ আদৰ্শ আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নিখুঁত আদৰ্শ অনুসৰণ কৰি কৰিলে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলকহে আশীৰ্বাদ দিয়ে বুলি বিশ্বাস কৰ।

অব্রামৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ এই বিচাৰে ভৱিষ্যৎবাণী কৰিছে যে তেওঁ যিসকলে তেওঁৰ দৰে ঈশ্বৰ কৰিব, তেওঁলোকৰ সময়ত প্ৰকৃতি আৰু দাবী কৰা ঈশ্বৰিক সত্যৰ একে আজ্ঞাৰ বীজৰ ওপৰত আনিব।

Gen.15:7: “ আৰু যাহিহোৱাই তেওঁক কলে, “ মই যাহিহোৱা, যি যি তোমাৰ এই দেশ দখল কৰিবলৈ কলদীয়াৰ উৰৰ পৰা উলিয়াই আনিব। ” ”

অব্রামৰ লগত কৰা নিয়মৰ উপস্থাপনৰ প্ৰকৃতি হ'ল যে ঈশ্বৰে অব্রামক সঁাৰাই দিয়ে যে তেওঁ তেওঁক কলদীয়াৰ উৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল এই সূত্ৰটো যত্নপূৰ্ব্বকত উল্লেখ কৰা ঈশ্বৰৰ "দহটা অঙ্গ"ৰ প্ৰথমটোৰ উপস্থাপনৰ আৰ্হি কৰিছে। ২০:২: " মই তোমাৰ লোকৰ ঈশ্বৰ যাহিহোৱা, যি জনে তোমাৰ লোকৰ কৰ্ম চৰদেৰ পৰা, দাস্তৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিব। ” ”

আদাপুস্ক ১৫:৮: “ অব্রামে উত্তৰ দিলে, প্ৰভু যাহিহোৱা, মই ক'নোবোঁ জা'নিমি যি মই ইয়াৰ অধিকাৰী হ'ম? ”

অব্রামে যাহিহোৱাৰ পৰা এটা চিন বিচাৰিলে।

Gen.15:9: “ আৰু যাহিহোৱাই তেওঁক কলে, তিনি বছৰীয়া গৰু, তিনি বছৰীয়া ছাগলী, তিনি বছৰীয়া ম'ৰ কপোঁ আৰু কপোঁপোহা লৈ যোৱা । ” ”

আদাপুস্ক ১৫:১০: “ অব্রামে এই সকলোমোক জ'নুত লৈ আধা কাৰ্ট প্ৰতিটো টুকুৰা আনটোৰ বিপৰীতে ৰখিলে; ক'নিত চৰাইবোৰক তেওঁ ভাগ কৰা নাছিল । ” ”

ঈশ্বৰৰ সঁাৰি আৰু অব্রামৰ এই ঈশ্বৰ বিষয়ে থকা প্ৰত্যক্ষ। এই বলিদান অনুষ্ঠানটো অগবতৰ কৰাৰ ধাৰণাটোৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰিছে, যিটোৱে চুক্তি লিপিত হোৱা দুয়োগোন্ধৰ চিন্তিত কৰে, অব্রাম আৰু দুজনহঁচপে ভাগ কৰা আহৰণ মাজত কাৰ্ট লোৱা জীৱজন্তুৰো খ্ৰীষ্ট শৰীৰৰ প্ৰতীক,

যিটো এক হোৱাৰ বাবে ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মনোনীত সকলৰ মাজত আধ্যাত্মিক ভাৱে
ভাগ কৰা হ'ব। ভাড়াবোৰ মানুহ আৰু খৰীষ্ট প্ৰতিমূৰ্ত্তি, বিনুত চৰাইবোৰ এই
মানুহজনৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি নাই যিটো ঈশ্বৰে পঠোৱা খৰীষ্ট হ'ব। এই কাৰণেই
স্বৰ্গীয় প্ৰতীক হিচাপে নিয়মতদৰে দিয়া বিনুত কাৰ্ট যোৱা নহয়। যীচুৰ দৰা
পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰাৰ প্ৰাৰ্থনা নিৰ্ধাৰিত সকলৰ বাবেহে অনুকূল হ'ব, স্বৰ্গীয়
স্বৰ্গদূত সকলৰ বাবে নহয়।

আৰ্দপুস্ক ১৫:১১: "চৰ্কাৰী চৰাইবোৰে মৃতদেহবোৰৰ ওপৰত ঢাপলি
মেলিলে, আৰু অব্যমানে সিহঁতক খেদ পঠিয়ালে।"

ঈশ্বৰৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা পৰীকল্পনাত, ত্ৰণকৰ্ত্তা খৰীষ্ট গণেশ্বৰময়
প্ৰকৃতিৰ বাবে সময়ত কৰাৰ লক্ষ্য আৰু বিনুত সকলৰ মৃতদেহবোৰক শিকি
চৰাইবোৰক খাদ্য হিচাপে দিয়া হ'ব। সময়ৰ শেষত এই ভাগ্যসেই সকলৰ বিষয়ে
নাথকি যিসকলে খৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ বিনুতৰ দৰা ঈশ্বৰৰ সৈতে নিয়ম কৰে।
কিয়নো এইদৰে উন্মোচিত হোৱা প্ৰাণীবোৰৰ মৃতদেহবোৰ ঈশ্বৰ আৰু অব্যম
বাৰে অতি পবিত্ৰ। অব্যমৰ এই কাৰ্য্য ন্যায় কাৰণ তথ্যসমূহে খৰীষ্ট
পবিত্ৰৰ ভৱিষ্যত আৰু চূড়ান্ত ভাগ্য বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণীৰ বৰিধি কৰিব
না লাগে।

আৰ্দপুস্ক ১৫:১২: "আৰু সূক্ষ্ম অস্ত যোৱাৰ সময়ত অব্যমৰ ওপৰত
গভীৰ টোপনি আহিল;

এই টোপনি স্মাভাৱিক নহয়। ই এক "গভীৰ টোপনি," যেনেই ঈশ্বৰে
আদমক ডুবাই দিছিল যত তেওঁৰ এটা পাচলিৰ পৰা এগৰাকী নাৰী গঠন কৰিব পাৰে,
তেওঁৰ "সহায়ক"। অব্যমৰ লগত কৰা নিয়মৰ অংশ হিচাপে ঈশ্বৰে তেওঁক এই "সহায়ক"
কি দিয়া ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক অৰ্থাৎ প্ৰকাশ কৰিব, যিটো খৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ
প্ৰথম বস্তু হ'ব। আচলতে কৰাৰ লক্ষ্য তেওঁ ঈশ্বৰে তেওঁক নিজৰ চৰিত্ৰৰ সন্নিবিষ্ট
প্ৰকাশ কৰিবলৈ মৰিবলৈ বাধ্য কৰে, এইদৰে তেওঁৰ অন্তৰ্গত জীৱনত অৰ্থাৎ প্ৰকৃত
জীৱনত প্ৰকাশৰ আগজাননী দিয়ে, এই নীতি অনুসৰি কোনো মানুহে ঈশ্বৰক দেখি
জীয়াই থাকিব নোৱাৰে।

"মহান আনন্দ"ৰ অৰ্থ হ'ল ঈশ্বৰে তেওঁক প্ৰাৰ্থনা জীৱনৰ প্ৰতি অন্ধ
কৰি পেলে যত তেওঁৰ মনত ঈশ্বৰৰ আৰব্ৰু আৰু উপস্থিতিৰ ধৰ্ম
ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক প্ৰকৃতিৰ ভাৱে প্ৰতিমূৰ্ত্তি নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে। এইদৰে,
আনন্দৰ ডুবগৈ, অব্যমৰ এটা বৈধ "ভাৱ" অনুভৱ কৰে। তদুপৰি ইয়াৰ দৰা তেওঁৰ

লগত কথা পত্ৰ সূচকিত ঈশ্বৰৰ ভয়ংকৰ ক্ষমতাৰ ওপৰত আশ্ৰয় পোৱা কৰা হৈছে।

Gen.15:13: " আৰু যিহোৱাই অৱশ্যমক কলে: জা নলিহোৱা যি আপোনাৰ বংশধৰসকলত উল্লেখ নহয় দশতৰ্ভদিশী হ'ব, আৰু তে উল্লেখ চৰ্শি বছৰ ধৰি সোৱা কৰিব আৰু অত্যাচৰিত হ'ব । "

ঈশ্বৰে অৱশ্যমক ভৱিষ্যতৰ কথা ঘোষণা কৰে, যিটো তেওঁৰ বংশধৰসকলৰ বাবে সংৰক্ষিত ভূগ্ৰহ।

"... আপোনাৰ বংশধৰসকলত উল্লেখ নহ'বলগীয়া দশতৰ্ভদিশী হ'ব ": ইয়াৰ দ্বাৰা মিচৰক বুজোৱা হৈছে।

"... তে উল্লেখ ততদস্তত থকিব ": যিহোৱাক চিনিবোৰা এজন নতুন ফৰোৱাৰ পৰিৱৰ্তন, যিজন হিব্ৰু তেওঁৰ পূৰ্ব গৰ্ভাৱস্থিৰ হৈছিল। এই দস্তত মচিৰ সময়ত সম্পন্ন হ'ব।

"... আৰু তে উল্লেখ চৰ্শি বছৰলৈকে অত্যাচৰ কৰা হ'ব ": এইটোৱে বল মিচৰৰ অত্যাচৰ নহয়, বিনুত অধিক ব্যপকভাৱে সেই অত্যাচৰ যিয়ে অৱশ্যমক বংশধৰসকলক ঈশ্বৰে প্ৰজ্ঞা কৰা তে উল্লেখ জাতীয় ভূমি কনানত দখল নকৰালৈকে প্ৰতি কৰিব।

আদিপুস্তক ১৫:১৪: " বিনুত তে উল্লেখ যি জাতিৰ সোৱা কৰিব সেই জাতিৰ বিচৰ কৰিম, আৰু তৰ পাছত তে উল্লেখ বহু ধন ৰাওলা হ'ব। "

এইবাৰ লক্ষ্য কৰি লোৱা জাতিটো সঁচকৈয়ে অকল ইজিপ্ত যিটো তে উল্লেখ এৰি যাব, ফলপ্ৰসুত্ৰ হ'ব ইয়াৰ সকলো ধন-সম্পত্তি নিজৰ লগত লৈ যাব। মন কৰিব যে এই পদত ঈশ্বৰে আগৰ পদত উল্লেখ কৰা "অত্যাচৰ" মিচৰৰ ওপৰত আৰোপ কৰা নাই। ইয়াৰ পৰা এই কথাটো নিশ্চিত হয় যে উল্লেখ কৰা " চৰ্শি বছৰ " বল মিচৰৰ ক্ষমতাৰ প্ৰকাশ নহয়।

আদিপুস্তক ১৫:১৫: " তুমি শান্তিৰে তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ওচৰলৈ যাব আৰু তে লব্ধ বয়সত সমাধিস্থ কৰা হ'ব । "

ঈশ্বৰে তেওঁক ঘোষণা কৰা ধৰণে সকলো সম্পন্ন হ'ব। তেওঁক মথপলৰ গৃহত থকা হিব্ৰুগত অৱশ্যে জীৱনৰ লত্ৰ এজন হিচাপে পৰা কৰি না মৰ্তিত সমাধিস্থ কৰা হ'ব।

আদিপুস্তক ১৫:১৬: " চতুৰ্থ পক্ষান্ত তে উল্লেখ ইয়ালৈ ঘূৰি আহিব কিয়নো ইমোৰীয়াসকলৰ অৰাধিত যাওপূৰ্ণ হোৱা নাই। "

ইব্বীসকলক প্ৰকৃতিজ্ঞ কৰা দেশবাসী মা কনানৰ জয়ৰ পিছত জাতিটোৱে
দখল কৰিবলগীয়াসীমাতকৈ অধিক। বৰ্ণিত ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰকৃতিত চৰিয়া আৰু
আবৰৰ বিশাল মৰুভূমিসমূহ নজুলুত কৰিছে যিবোৰ পূবদিশত "ফৰতচ" নদীৰ
সৈতে মিলি যায় আৰু লগত শুবৰ মৰুভূমি যি "মচিৰ"ক ইস্যলৈৰ পৰা পৃথক কৰে।
এই মৰুভূমি বোম্বৰা জ তপ্ৰকৃতিজ্ঞ কৰা দেশখনে ঈশ্বৰৰ বৰ্ণিত বৰ পলয়।

ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক আধ্যাত্মিক পঠনত "নদীসমূহ" জনগণেই সমূহৰ
প্ৰকৃতি, গৰ্ভক ঈশ্বৰে অৰমৰ বংশধৰসকলৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰি পাৰে
অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টে বিষয়েই জনেইস্যলৈ আৰু মচিৰৰ হৰিত তেওঁৰ উপাসক আৰু তেওঁৰ
মনোমীত লোকসকলক বচিৰ পাৰ পশ্চিমে প্ৰকাশিত বাক্য ৯:১৪ পদত
প্ৰকৃতি কৰিত হোৱা "ইউফ্ৰেটছ মননদী" নামেৰে "ইউৰোপ"ত।

আদিপুস্ক ১৫:১৯: "কনানীয়া কনজী কদমনীয়া দেশ"

আদিপুস্ক ১৫:২০: "হৰ্টিয়া, পৰেজ্জী বফ ইম"

আদিপুস্ক ১৫:২১: "ইমোৰীয়া, কনানীয়া গীৰগাটীয়া আৰু ফুৰ্চীয়া সকলৰ
."

অৰমৰ সময়ত এই নামবোৰে কনান দেশ গঠন আৰু জনবসতিপূৰ্ণ
নগৰবোৰত গোট খোৱা পৰিয়ালবোৰক বুজাইছিল তেওঁলোকৰ ভিতৰত
ৰফে ইমসকল আছিল যিসকলে "চৰি প্ৰজ্জম" বা "চৰিশ বছৰ" পিছত
ফিচুৰাই ভুখণ্ড দখল কৰাৰ সময়ত জলপ্ৰৱনৰ পূৰ্ব লোকসকলৰ বিশাল
মানদণ্ড আনতকৈ অধিক সংৰক্ষা কৰিছিল।

অৰম ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাত দুয়োটো নিয়মৰ প্ৰতিপূৰ্ণ মাংসবদ্ৰৰ তেওঁৰ
বংশধৰসকল বেহুতো বংশধৰ জন্ম দিব যিসকল ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা লোকসকলৰ
মাজত জন্ম ল'ব, বৰ্ণিত তেওঁৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত নহ'ব। ফলত, মাংসৰ ওপৰত
ভৰ্তি কৰি কৰা এই প্ৰথম নিয়মে তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনা কৰিত কৰা আৰু
ইয়াৰ বুজা বুজি ক'বলৈ কৰা পোনে বৰণ পৰিত্ৰণ কৰিলে দুয়োটো নিয়মত
বিশ্বাস কৰিলে ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি। মাংসৰ চুন্ড ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা বচিৰ
হ'লেও ইব্বী মানুহজনক পৰিত্ৰণ কৰা নাছিল। তেওঁক পৰিত্ৰণ পাবলৈ ফিটোৱা
অনুমতি দিছিল সেয়া আছিল তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বীৰ্য্য যি তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ ওপৰত
বিশ্বাস আৰু বিশ্বাসক প্ৰকাশ আৰু নিশ্চিত কৰিছিল। আৰু একটো কথাই নতুন
নিয়মত পৰিত্ৰণৰ চৰিত নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে, য'ত খ্ৰীষ্টে বিশ্বাসক ঈশ্বৰে প্ৰকাশ কৰা
আজ্ঞা, নিয়ম আৰু ঈশ্বৰিক নীতি সমূহৰ আজ্ঞা পালনৰ মৰদ্ৰা সজীৱক হয়,
সমগ্ৰ বাইবেলত ঈশ্বৰৰ সৈতে পূৰ্ণ সম্পৰ্ক আখৰৰ শিষ্য আত্মৰ বুদ্ধি

দৰা আলোক্ষিত হয়; এই বা বণেইযীচুৰে এইদৰে কইছিল “ আখৰে বধ কৰে, কনুত আত্মাই প্ৰাণ দিয়ে.”

আদিপুস্ক ৬

বৈধতা স্বৰূপ প্ৰথকী কৰণ

আদিপুস্ক ১৬:১: " অৱশ্যে পত্নী চৰাই তেওঁৰ সন্তান জন্ম দিয়া নাছিল। তেওঁৰ এগৰাকী মচৰীয়া দসী আছিল যি বনাম হ'ল। "

Gen.16:2: " আৰু চৰাই অৱশ্যে কলে, "চোৱা, যিহেঁতাই মোক বন্ধ্যা কৰিলে; মোক দসীৰ ওচৰলৈ আহকু হ'ল। মোই তেওঁৰ পৰা সন্তান জন্ম দিম। " অৱশ্যে চৰাইৰ মাতৃ নাছিল।

আদিপুস্ক ১৬:৩: " তেওঁৰ অৱশ্যে পত্নী চৰাইয়ে মচৰীয়া হ'ল। বনাম দসী হ'ল। বনাম অৱশ্যে কনান দেশত দহ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত নিজ বসন্তী অৱশ্যে পত্নী হিচাপে দিলে। "

শৰাইৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে এই দুৰ্ভাগ্যজনক পছন্দটো সমালোচনা কৰাটো আমাৰ বাবে সহজ, কনুত পৰিস্থিতিটো চাওকচোন, যদিও ই ধন্য দম্পতী হ'ল। আগন্তুক কেইপ্ৰতিপন্ন কৰিছিল।

ঈশ্বৰে অৱশ্যে কইছিল যে তেওঁৰ গৰ্ভ পৰা সন্তান জন্ম হ'ব। কনুত তেওঁ বন্ধ্যত পত্নী চৰাইৰ কথা কোৱা নাছিল। তদুপৰি অৱশ্যে তেওঁৰ ঘোষণাৰ বিষয়ে স্পষ্টকৰণৰ বাবে নিজ বসন্তীক আত্ম কৰা নাছিল। তেওঁ নিজৰ সাক্ষ্যমৈ ইচ্ছা অনুসৰি ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত কথা পত্ৰলৈ অপেক্ষ কৰিছিল। আৰু ইয়াত আমাৰ বুজিব লাগিব যে এই ব্যক্তিৰ অভ্যন্তৰীণ দৃষ্টি আছিল হুবহু এই মানৱীয় পদক্ষেপক উত্তৰিত কৰাৰ দৰা ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ক্ষেত্ৰত এটা অবৈধ সমকক্ষ সৃষ্টি কৰে, কনুত উপযোগী, ইচ্ছাকৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত ভৱিষ্যত ইশ্বৰৰ সন্মুখত সন্মুখত সন্মুখত কৰিবলৈ, যিটো যুদ্ধদেহী আৰু প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা মূলক প্ৰতিযোগিতা, বিৰোধী আনৰ শত্ৰুও ঈশ্বৰে বুজি পাইছিল যে মানুহৰ পছন্দৰ আগতৰা ভাৱ আৰু যোপথ দুটাৰ উপৰিও "গাৰুৰ আৰু লাঠি" দুয়োটাৰে প্ৰয়োগ ন কৰিছিল। অৱশ্যে "গাধা"ক আগুৱাই বনাম। অৱশ্যে পুত্ৰ ইছমায়েলৰ জন্ম ইতিহাসৰ

শাষেৰূপলৈকে আৰব যুট্ফ গঠনৰ অনুকূল হ'ব, ধৰ্মীয়, ইছলাম (অধীন এই স্ফৰ্ত্তৰিক আৰু বংশগতভাৱে বৰ্দ্ধিত হৈ লোকসকলৰ বাবে বিদূষকৰ উচ্চত্ৰ)।

আৰ্দপুস্ক ১৬:৪: “ তেওঁ হ'গাৰৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু তেওঁ গ্ৰন্থটী হ'ল, যি তেওঁ যিটো গ্ৰন্থটী হ'লোৱা দেখিলে, তেওঁ যিটো ই নাজিৰ পৰ্য্যন্ত ক'হে যজ্ঞ কৰিলে। ”

ইজিপ্ত হ'গাৰৰ এই অৰ্জ্জুচক মনোভাৱ আৰ্জিও আৰব মুছলমান জনগোষ্ঠীৰ বৈশিষ্ট্য। আৰু তেওঁকে বাৰ সময়ত তেওঁ লোক সম্পূৰ্ণ ভুলন হয়, বাৰণ পশ্চিমীয়া জগতখনে শৰ্কিক খ্ৰীষ্ট যীচুৰ নামত সুসমাচৰণৰ হোৱাৰ অপৰিসীম সুবিধক তুচ্ছ কৰিছে। গতিকে এই ভাৱ আৰব ধৰ্মই ঈশ্বৰ মহানুৰাগী ঘোষণা কৰিয়েই আছয়ে তেওঁ পশ্চিমতে তেওঁক নাজিৰ চৰ্চনাৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ পৰা মৰ্চপালে ইছা।

এই পদত দিয়া ছবিখনে আমাৰ শাষ সময়ৰ সৰ্ব্বিক পৰিস্থিতিৰ চিত্ৰ কৰিছে, বাৰণ পশ্চিমীয়া খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম, আনৰ্কিৰ্কিত হৈ ও, চৰাইৰ দৰে, আৰু পুত্ৰ জন্ম নদিয়ে আৰু আনধৰৰ আধৰ্মিক বন্ধুত্বত ডুব যায়। আৰু কোৱা হয়, অন্তৰ দশত এক চৰ্ম বজা।

আৰ্দপুস্ক ১৬:৫: “ আৰু চৰাই অন্ধক ক'লে, 'মোৰ অপমানত মোৰ ওপৰত। মই মোৰ দসীক তেওঁৰ বুকত দিওঁ; আৰু যি তেওঁ যিটো গ্ৰন্থটী হ'লোৱা দেখিলে মোক হেয়জ্ঞ কৰিলে। যিহোৱাই মোৰ আৰু তেওঁৰ মাজত বিচৰ কৰক। ”

আৰ্দপুস্ক ১৬:৬: “ অন্ধকো চৰাইক ক'লে, 'চোৱা, তেওঁৰ দসী তেওঁৰ কক্ষত আছে, তেওঁৰ বাবে যদিও ভুল লাগে, তেওঁৰ লগত কৰা। ' গতিকে চৰাই তেওঁৰ লগত বোম্বাৰ্ছ কৰিলে;

ইয়াৰ বাবে অন্ধকো দয়িত্ব লয় আৰু এই অবৈধ জন্ম প্ৰবণ হ'চিপালে তেওঁ চৰাইক দোষ নদিয়ে। এইদৰে আৰম্ভণিৰ পৰাই বৈধতাই অবৈধতৰ ওপৰত নাজিৰ আইন জাৰ্দিয়া আৰু এই পাঠ অনুসৰণ কৰি এতিয়াৰ পৰা বিবাহে একেটো ঘনিষ্ঠ পৰিয়ালৰ লোককহে একত্ৰিত কৰিব, আনৰ্কি ভৱিষ্যতৰ ইজৰাইল আৰু ইজিপ্ত দাস্তৰ পৰা পলায়নৰ পিছতলাভ কৰা ইয়াৰ জাতিৰ পতন।

আৰ্দপুস্ক ১৬:৭: “ যিহোৱাৰ দূত তেওঁক মৰুভূমিকালীৰ বাৰাণৰ বাঘত চুবলৈ যোৱা বাৰাণৰ বাঘত পালে। ”

ঈশ্বৰ আৰু হ'গাৰৰ মাজত এই প্ৰকৃষ্ণ আদান-প্ৰদানৰ বল অন্ধকৰ ধন্য মৰ্যাদাৰ বাবেহে সম্ভৱ। ঈশ্বৰে তেওঁক শুবৰ মৰুভূমিকালীৰ পায় ফিটো তক্ষত বস কৰা যাযাবৰী আৰবৰ ঘৰ হৈ পৰিব যিয়ে নাজিৰ ভাৱ আৰু উটৰ বাবে অহৰহ খণ্ডিত কৰিব। পানীৰ উৎসটোৱেই আছিল হ'গাৰৰ জীয়াই থকাৰ উপায় আৰু তেওঁ

"জী বনৰপা নী ববসন্ত"ৰ সন্মুখী নহয়, যিয়ে তে ইক দা স হ্ৰীচ পো নজি বম্ৰাদ আৰু ত ইব প্ৰকুৰ ভ গ্ৰফ গ্ৰহণ কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰে।

আদিপুস্ক ১৬:৮: " তেওঁ ক'লে, "চৰাইৰ দৰেই হ'ব তুমি ক'ৰ পৰা আহিছ? আৰু ক'লে যাব? ত ই উত্তৰ দিলে, "মই মোৰ প্ৰবাসী চৰাইৰ পৰা পলাই যাম।"

হ'ব দূৰৈ প্ৰান্ত উত্তৰ দিয়া আ পুনৰি ক'লে গৈ আছে? উত্তৰ: মই পলাই আছোঁ। ক'ৰ পৰা আহিছ? উত্তৰ: মোৰ গৰবী শৰাইৰ পৰা।

আদিপুস্ক ১৬:৯: " যিহোৱাৰ দূত ত ইক ক'লে, তোমাৰ প্ৰবাসী ব ওচৰলৈ উভতি আহক আৰু ত ইব হ'ব তৰতলত নিজ কন্ম কৰক। "

মহান বচি বকজ নতে ওঁক ক'নো বকিল্প এৰি নিদিয়া, তেওঁ উভতি আহি আৰু নম্ৰতাৰ নিৰ্দেশ দিয়া, বৰণ প্ৰকৃত সমস্যৰ বৰণ আছিল তেওঁৰ মস্তিষ্ক দেখেওৰ অৰজ্ঞ যিয়ে তেওঁৰ বন্ধুত্ব বৰিও তেওঁৰ বৈধ মস্তিষ্ক হৈয়েই আছে আৰু তেওঁক সোৱা আৰু সন্মান কৰিব লাগিব।

আদিপুস্ক ১৬:১০: " যিহোৱাৰ দূত ত ইক ক'লে: মই তোমাৰ বংশধৰ সকলক বৰ্দ্ধ কৰিম যত তেওঁলোকৰ সংখ্যা বাঢ়ি নহয়। "

YaHWéH এ তেওঁক এটা "গাজৰ আগবঢ়াই উৎসাহিত কৰে। তেওঁ তেওঁক প্ৰশ্ন কৰি দিয়া যে " ইমান ই সংখ্যা যি গণনা কৰাটো অসম্ভৱ হ'ব " এটা বংশধৰ। ভুল নকৰিব এই জনসমাগমী বৰি হ'ব আৰু আধ্যাত্মিক নহ'ব। ক'য়নো নতুন নিয়ম প্ৰতিষ্ঠা নোহোৱালৈকে ঈশ্বৰৰ বাক্যমোৰ ক'ৱল ইবী বংশধৰ সকলে হে কঢ়িয়াই নিব। বিনুত অৱশ্যই যিকোনো আন্তৰিক আৰব বইলে ত ইবী সকলে লিখি ইয়াৰ মানদণ্ড গ্ৰহণ কৰি ঈশ্বৰৰ নিয়মত প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। আৰু ইয়াৰ আবিষ্কাৰ পিছৰে পৰা মুছলমান ক'নো আনো এই মাপৰ শ্ৰীপূৰণ কৰিব পৰা নাই। ই যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰমাণিত কৰা বইলেৰে সত্যসমূহৰ অভ্যুত্থান, সমালোচনা আৰু বৰ্দ্ধিত কৰে।

ইচমা ইলৰ বাবে ইতিমধ্যে অক্ষমৰ বাবে ব্ৰহ্মত অভিব্যক্তিটো ব্ৰহ্মত কৰি, " ইমান ই সংখ্যায় ইয়াক গণনা কৰাটো অসম্ভৱ নহ'ব ", আমি বুজি পাওঁ যে এইবোৰ ক'ৱল মানুহৰ প্ৰকাৰ আৰু অনন্ত জীৱনৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত নহয়। ঈশ্বৰে প্ৰকৃত কৰা তুলনা বোৰ সদায় এনে চৰিত্ৰ অধীনত থাকে যিবোৰ পূৰণ কৰিব লাগিব। উদাহৰণ " স্ৰষ্টা তৰা " যি যিকোনো ধৰ্মীয় বৰ্দ্ধক পৰা বিষয়বোৰ যি যিটো " পৃথিবীক পোহৰ দিয়া " ৰ দৰে গঠিত। বিনুত বৰি পোহৰে? ক'ৱল ঈশ্বৰে

বৈধত প্ৰদান কৰা সত্যৰ পোহৰ হৈ আৰু শত" চৰিদিনৰ বাবে উজ্জ্বল " হোৱাৰ
যোগ্য " তৰ " কৰি তোলে, দিনৰ মতে। ১২:৩, বাৰণ তেওঁলোকে সঁচাকৈয়ে
বুদ্ধিমান " হ'ব আৰু ঈশ্বৰৰ মতে সঁচাকৈয়ে ধৰ্মিক হ'ব।

আদিপুস্তক ১৬:১১: " যিহোৱাৰ দূত তেওঁক ক'লে, 'চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী
আৰু পুত্ৰ জন্ম দিব, আৰু তেওঁৰ নাম ইচমাইল ৰখিব, কিয়নো যিহোৱাই তোমাৰ
দুখ শূন্য কৰিছে। "

আদিপুস্তক ১৬:১২: " তেওঁ বনৰীয়া গাধৰ দৰে হ'ব, তেওঁৰ হাত প্ৰত্যেক
মানুহৰ বৰিদ্ধ হ'ব, আৰু প্ৰত্যেকৰে হাত তেওঁৰ বৰিদ্ধ হ'ব, আৰু তেওঁ নিজৰ
সকলোৰে ইৰসন্মুখত বাস কৰিব। "

ঈশ্বৰে ইছমাইলক আৰু তেওঁৰ আৰব বংশধৰসকলক এটা " বনৰীয়া গাধ "ৰ
সৈতে তুলনা কৰিছে, যিটো প্ৰাণীটো নিজৰ অধ্যায় আৰু জৈৱ চৰিত্ৰৰ বাবে জনাজাত
আৰু তদুপৰি, নিষ্ঠুৰ যিহেতু ইয়াক " বন্য " বুলি কোৱা হয়। সেয়েহেই নিজৰ বংশ
কৰিবলৈ ওন্দিয়ি, পোহনীয়া কৰিবলৈ ওন্দিয়ি, বা প্ৰকাণ্ডিত কৰিবলৈ ওন্দিয়ি।
মুঠতেই ভুলনা পায় আৰু নিজৰ ভুল পাবলৈ ওন্দিয়ি, আৰু ই নিজৰ জীৱনত নিজৰ ভুল
ই-বিদিশীৰ প্ৰতি এক আক্ৰমণাত্মক বংশগত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে। ঈশ্বৰে
প্ৰতিষ্ঠা কৰা আৰু প্ৰকাশ কৰা এই বিচাৰ, শেষৰ এই সময়ত ঈশ্বৰৰ বাবে ইছমা
ধ্বংস শাস্তিমূলক ভূমিকা বুজিবলৈ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ যিটো সোঁতৰ সময়ত মিছা খণ্ডিত
ধ্বংস যুঁজিছিল যিহেতু " পোহৰ " ক'বলৈ " আনধৰ " আছিল প্ৰকৃতিৰ
দেখা যিহেতু অহাৰ পৰিচয়ৰ ইজৰাইল আকৌ এবাৰ ইয়াৰ লক্ষ্য হৈ পৰিছে, খণ্ডিত
লেবেল যুক্ত প্ৰতিমক আমেৰিকা কাকতৰ দৰা সুৰক্ষিত কৰা হৈছে, যাক তেওঁলোকে
বিশেষত্ব নকৰাকৈ "মহান চৰিত্ৰ" বুলি কয়। এইটো সঁচা যে এটা সৰু "চৰিত্ৰ"।
"মহান জীৱনচৰিত্ৰ" পাৰে।

ইছমাইলক জন্ম দি, যিটো নাম যাব অৰ্থ "ঈশ্বৰে শূন্য" বিবাদৰ সন্ধান,
ঈশ্বৰে অৰ্থৰ পৰিয়ালৰ ভিতৰত এক অতি বিকৃত চিত্ৰ দৃষ্টি কৰে। ইয়াৰ লগত
বাবেলৰ অজ্ঞাত সৃষ্টি হোৱা জীৱ বংশৰ অতিশয় প্ৰাণ হৈছে। বিনুত যদি তেওঁ
শাস্তি দিয়াৰ উপায়সমূহ কৰে, তেন্তে সেয়া হৈছে পৃথিৱীৰ শেষলৈকে তেওঁ একে
দুটা মন্তব্যত মানুহৰ বদ্বয় আচৰণ আগবঢ়ায়।

Gen.16:13: " আৰু তেওঁ ইৰলগত কথাকো যিহোৱাৰ নাম আটাইলৈ
ৰখিলে; বাৰণত ইকৈছিলি " তেওঁলোকে দেখা পোৱাটো ইয়াত কৰি দেখিছেনে? "

আট এল ৰ'ই নামটোৰে অৰ্থ হ'ল: তুমিয়েই দৰ্শক ঈশ্বৰ। বৰ্নুত ইতিমধ্যে ঈশ্বৰক নাম দিয়াৰ এই পদক্ষেপ তেওঁৰ শৰ্ষচ্ছব্দ অপমান বহুতো ভিন্ন ধৰণে অনুবাদকৰ এই পদৰ বাকী অংশ এই চিন্তিত সামৰিলোঁ হৈছে। হগাৰে বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰে। তই, কগমানদিস, ভগ্ন দখে আৰু প্ৰকাশ কৰা মহান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি বিষয়বস্তু হৈ আহিছে। এই অভিজ্ঞতাৰ পিছত ই বৰ্ণিত কৰিব পাৰে?

Gen 16:14 “এতে কসে ইকঁৱা বনা মলা হ ইব্ববুৰুঁৱ;

ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰকাশ কৰা পাক্ষীয় সন্মানসমূহ প্ৰতিষ্ঠিত, বৰ্নুত মানুহে তেওঁলোকক যি সন্মান দিয়ে, সেই সন্মান প্ৰযোজ্য তেওঁলোকৰ মূৰ্ত্তিপূজাৰ আত্মৰাৰণ হৈছে, যিয়ে তেওঁলোকক তেওঁৰ সৈতে মিলনঘটি বনোৱাৰে।

Gen 16:15 “হগাৰে অব্ৰামক এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে আৰু অব্ৰামে তেওঁৰ পুত্ৰক ইছমা ইলুৱলি মাতিিলে।”

ইছমা ইল সঁচাকৈয়ে অব্ৰামৰ প্ৰমাণিক পুত্ৰ, আৰু বশিষক তেওঁৰ প্ৰথম সন্তান, যাৰ লগত তেওঁ সন্মত ৰিকত আকৰ্ষিত হ'ব। বৰ্নুত ঈশ্বৰে আগতীয়াবলৈ যোগ্য কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ পুত্ৰ নহ'ল। যদিও ঈশ্বৰে বাৰ্ছলৈছে, তথাপিও তেওঁক দিয়া "ইছমা ইল" নামটো, অৰ্থাৎ "ঈশ্বৰে উত্তৰ দিছে," মূলতঃ হগাৰৰ দুখৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ়লৈ উঠিছে, যিগৰাকী তেওঁৰ মালিক আৰু প্ৰভুৱা লোৱা সিদ্ধান্তৰ বলি হৈছিল। বৰ্নুত দ্বিতীয় অৰ্থ ইয়াৰ ভিত্তি হৈছে অব্ৰাম আৰু চৰাইৰ ভুলৰ ওপৰতো। যি তেওঁলোকে কক্ষিকৰ বাবে বিশ্বাস কৰিছিল যে মিচৰীয়া হগাৰে গ্ৰহণ কৰা এই পুত্ৰকোঁৱেই আছিল নিশ্চিতকৰণ অৰ্থাৎ "উত্তৰ" আৰু ঈশ্বৰৰ যোগ্যৰ পুত্ৰ। এই ভুলবৰতকৃত পৰিণতিপ্ৰণীৰ বশেষলৈ কহিব।

ঈশ্বৰে মানুহৰ চিন্তাৰ খেলত প্ৰকাশ কৰিছে আৰু তেওঁৰ বাবে প্ৰজ্ঞানীয়াৰ মতো সন্মান হৈছে: বিবাদ আৰু সংঘাত প্ৰকাৰী হৈছে দৰ্শনাত্মক জীয়াই আছে।

আদিপুস্তক ১৬:১৬: “অব্ৰামৰ বয়স ছাশী বছৰ আছিল।”

গতিৰ "ইছমা ইল"ৰ জন্ম হৈছিল ২০৩৪ চনত (১৯৪৮ + ৮৬) যিৰেয়া অব্ৰামৰ বয়স আছিল ৮৬ বছৰ।

আদিপুস্তক ১৭

চুন্মতৰ দ্বৰা পৃথকহোৱা: মাংসতএকচনি

আদিপুস্ক ১৭:১: “যে তেয়া অৰ্দ্ধমৰ বয়স উননব্ব বছৰ হৈছিল তে তেয়া যিহোৱাই অৰ্দ্ধমৰ আগত উপস্থিতি হৈ তে ঠুঁক ক’লে, ‘মই স্বৰ্ণাক্তমান ঈশ্বৰ। মোৰ আগতহোজ ক’চিয়োৱা আৰু নৰিদয়ী হোৱা।”

২০৪৭ চনত ৯৯ বছৰ বয়সত আৰু ইছমা ইলৰ ১৩ বছৰ বয়সত অৰ্দ্ধমক আত্মত ঈশ্বৰে সাক্ষ্য কৰে যিযে প্ৰথমবাৰৰ বাবে তে ঠুঁক আগত নিজ ক’ “স্বৰ্ণাক্তমান ঈশ্বৰ” হিচাপে উপস্থাপন কৰে। ঈশ্বৰে এনে এটা ক’ষ্য প্ৰস্তুত কৰি আছে যিযে এই “স্বৰ্ণাক্তমান” চৰিত্ৰটোকে প্ৰকাশ কৰিবা। ঈশ্বৰৰ বুপ মূলতঃ মৌখিক আৰু শব্দগীয়া ক’ৰণ তে ঠুঁক মৰ্মমা অদৃশ্য হৈছে ইথ ক’, কিন্তু তে ঠুঁক ব্ৰহ্মত্বৰ এটা উপমামুখ্য নোহোৱা ক’ যি দেখা যায়।

আদিপুস্ক ১৭:২: “মই মোৰ আৰু তে মোলোকেৰ মাজত মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম আৰু মই তে মোলোকেক অশ্লিষ্ট ব্ৰহ্ম কৰিম।”

ঈশ্বৰে তে ঠুঁক ব্ৰহ্মৰ প্ৰবৰ্ত্তি নবী কৰণ কৰে, এই সময় “অসীমলৈকে” অৰ্দ্ধ “পৃথিবীৰূপ” আৰু “আৰু শব্দতৰ” দৰে নিৰ্দিষ্ট কৰি দিয়া য়ে “কোমোৱেই গণনা কৰিব নোৱাৰে।”

আদিপুস্ক ১৭:৩: “আৰু অৰ্দ্ধমে মুখত পৰিলি আৰু ঈশ্বৰে তে ঠুঁক ক’লে,

তে ঠুঁক লগত কথ পত জনায়ে “স্বৰ্ণাক্তমান ঈশ্বৰ” সেইকথা উপলব্ধ কৰি অৰ্দ্ধমে ঈশ্বৰৰ ফাললৈ নোচ বলাই মুখত পৰিয়ায়, কিন্তু তে ঠুঁক কথ বোৰে শূন্য ক’ যিযে তে ঠুঁক সমগ্ৰ আত্মক মোহিত কৰে।

আদিপুস্ক ১৭:৪: “মই তে মোলোকেৰ লগত কৰ মোৰ এই নিয়ম তুমি অনেকে জাতিৰ প্ৰতি হ’ব।”

সেইদিনা ঈশ্বৰ আৰু অৰ্দ্ধমৰ মাজত কৰা নিয়ম মজবুত হয়: “তুমি অসংখ্য জাতিৰ প্ৰতি হ’ব।”

আদিপুস্ক ১৭:৫: “তে মোৰ নাম আৰু অৰ্দ্ধম নহ’ব, কিন্তু অৰ্দ্ধম তে মোৰ নাম হ’ব, কিয়নো মই তে মোক বহু জাতিৰ প্ৰতি কৰি দিছোঁ।”

অৰ্দ্ধমৰ নাম অৰ্দ্ধমলৈ সলনি কৰাটো নিৰ্ণায়ক আৰু তে ঠুঁক সময়ত যি চুৱা ওলাই বৰ্ণ চৰিত্ৰসকলৰ মাজত সলনি কৰি এক ক’ মকৰিবা।

আদিপুস্ক ১৭:৬: “মই তে মোলোকেক অশ্লিষ্ট ব্ৰহ্ম কৰিম আৰু তে মোলোকেৰ পৰা জাতিৰ সৃষ্টি কৰিম আৰু তে মোলোকেৰ পৰা বজা আহিব।”

অব্ৰাম ইছমা ইলতআবব জা ত্ৰিবেশৰ প্ৰথম পিতৃ ইচছাকত তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সন্তান ইব্ৰাহীমকলৰ পিতৃ হ'ব; আৰু মদিয়নত তেওঁ মদিয়নৰ বংশধৰ হ'ব; যাৰ লগত ম'ৰ্চিয়েথেৰৰ জীয়েক পিণেক তেওঁৰ পত্নীক পাব।

আদিপুস্তক ১৭:৭: “ আৰু তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ পিছৰ বংশধৰসকলৰ বাবে ঈশ্বৰ হ'বলৈ মই মোৰ আৰু তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ পিছৰ বংশধৰসকলৰ মাজত তেওঁলোকৰ পক্ষ ন্যায় স্থাপন কৰিম। ”

ঈশ্বৰে সুক্ৰম্ভৱে তেওঁৰ ন্যায়ৰ বাক্যবোৰ বাছলৈ, যিবোৰ “চৰিত্ৰতা” হ'ব বিনুত চৰিত্ৰতা নহয়। অৰ্থাৎ তেওঁৰ মাংসকি সন্তানৰ সৈতে কৰা ন্যায়ৰ সময়সীমাসীমাহ'ব। আৰু এই সীমাত উপনীত হ'ব যাতে যিাত তেওঁৰ প্ৰথম আগমন আৰু মানৱ অৱতৰত ঈশ্বৰীয় খৰীদ তেওঁৰ সবচ্ছমূলক প্ৰয়শ্ৰুতিত মৃত্যুৰ ওপৰত নতুন ন্যায়ৰ ভিত্তি স্থাপন কৰিব যাৰ চৰিত্ৰতা পৰিণতি হ'ব।

এইখিনিতে এইটো উপলব্ধি কৰিব লাগিব যে আব্ৰামৰ পৰা লক্ষ্য কৰা নামকৰণকৰা মানুহৰ সকলো প্ৰথম সন্তানে নাজিব বৈধত হ'ব বা ইপোলেয় আদমৰ প্ৰথম পুত্ৰ কয়নি, অব্ৰামৰ প্ৰথম পুত্ৰ বিনুত অৰ্থাৎ পুত্ৰ ইছমা ইলৰ ক্ষেত্ৰত এনে হৈছিল আৰু তেওঁৰ পিছত ইচছাকৰ প্ৰথম সন্তান এচেনে ক্ষেত্ৰত এনেকুৱা হ'ব। প্ৰথম সন্তানৰ বিফলতৰ এই নীতিয়ে ইহুদী সকলৰ শাৰীৰিক ন্যায়ৰ বিফলতৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। দ্বিতীয় ন্যায়টো আধ্যাত্মিক হ'ব আৰু মিছা মানৱীয় অৰ্জন্যৰ ফলত হোৱা প্ৰত্যৰণমূলক আশ্ৰয়ৰ পিছতোই কৰল প্ৰকৃততে ধৰ্মান্বেষিত পৌত্তলিকসকলকহে উপকৃত কৰিব।

Gen.17:8: “ মই তেওঁক আৰু তেওঁৰ পিছৰ বংশধৰসকলক দিওঁ যে তেওঁলোক শীহৈ আছা, সেই দেশ সমগ্ৰ কনান দেশক চৰিত্ৰ লব অধিকাৰ কৰা বোৱিম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।

এক দৰে কনান দেশকো “ চৰিত্ৰ লব অধিকাৰ কৰা বোৱে ” দিয়া হ'ব, অৰ্থাৎ যাতে যিালৈকে ঈশ্বৰ তেওঁৰ ন্যায়ৰ দ্বাৰা বন্ধ খাই থাকে। আৰু মটীহ যীচুক প্ৰত্যক্ষণ কৰিলে ইয়াক শূন্য আৰু বৰ্তলৈ কৰি তুলিব গতিক, এই ক্ষেত্ৰত ৪০ বছৰৰ পাছত জাতিটো আৰু ইয়াৰ ৰাজধানী যিৰূচালেমৰ মান সৈন্যই ধ্বংস কৰিব, আৰু জীয়াই থকা ইহুদী সকলক পৃথিবীৰ বৰ্ত্তন দেশলৈ বৈয়পি পৰিব। ৰাণ ঈশ্বৰে ন্যায়ৰ এটা চৰিত্ৰ নৰ্ঘটি কৰিছে: “ মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম। ” লগতে, যাতে যি ঈশ্বৰ দূত হিচাপে যীচুক জাতিটোৰ আনুষ্ঠানিকভাৱে প্ৰত্যক্ষণ কৰিব, তেতিয়া ঈশ্বৰে সম্পূৰ্ণ বৈধত বনেজি বন্যায়মভংগ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব।

Gen.17:9: “ আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক’লে, “আপুনি আৰু আপোনাৰ পিছৰ বংশই মোৰ নিয়মপালন কৰিব। ”

এই পদটোৱে সোঁহে সৰলভাৱে ধৰ্মীয় অৰ্থনৈতিকমূল্য দিছে যিয়ে ঈশ্বৰক বিশ্বজনীন মৰ্ত্যত একত্ৰিত হোৱা একশৰাবদী ধৰ্মসমূহৰ ঈশ্বৰ কৰি তোলে, তেওঁলোকৰ অসংগত পূৰ্ণ আৰু বৰিষী শব্দৰ সত্ত্বেও । ঈশ্বৰ ক’লে তেওঁৰ নিজৰ বাক্যৰ দ্বাৰা বন্ধ খাই আছে যিয়ে তেওঁৰ নিয়মৰ ভেঁটি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে, এক প্ৰকাৰৰ চুক্তি যিসকলে তেওঁৰ এক নৃত্যৰে আজ্ঞা পালন কৰে। যদি মানুহে নিজৰ নিয়ম পালন কৰে তেন্তে তেওঁ সোঁহে নিয়মক বৈধ আৰু সম্প্ৰসাৰণ কৰে। বৰ্ণনাত মানুহে একে ৰাহে দুটা প্ৰকাৰত নিৰ্দ্ধাৰিত নিজৰ প্ৰকল্পত ঈশ্বৰক অনুসৰণ কৰিব লাগিব ; প্ৰথমটো শাৰীৰিক, দ্বিতীয়টো আধ্যাত্মিক । আৰু প্ৰথমটোৰ পৰা দ্বিতীয়টোতকৈ এই অংশটোৱে মানুহৰ বৰ্দ্ধিত বিশ্বাসক পৰীক্ষা কৰি তুলিছে, আৰু প্ৰথম আৰু প্ৰধানকৈ ইহুদী সকলৰ বিশ্বাসক পৰীক্ষা কৰি তুলিছে। খ্ৰীষ্টক অগ্রহণ কৰি ইহুদী জাতিয়ে ঈশ্বৰৰ সৈতে কৰা নিয়ম ভংগ কৰে, যিয়ে পৌত্তলিক সকলৰ বাবে দুৱাৰ মুকলি কৰে আৰু যাৰ মাজত খ্ৰীষ্টো ধৰ্মানুষ্ঠিত হোৱা সকলক তেওঁ গ্ৰহণ কৰে আৰু অব্ৰাহামৰ আধ্যাত্মিক পুত্ৰ হিচাপে গণ্য কৰে। এইদৰে তেওঁৰ নিয়ম পালন কৰা সকলোৱে ইশাৰীৰিক আৰু আধ্যাত্মিকভাৱে অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ বা কন্যা।

এই পদত আমিদিখবলৈ পাওঁ যে সোঁহে ইনা মৰতৰ যি জাতি ইসৰায়েলৰ উৎস সঁচাকৈয়ে অব্ৰাহামৰ পৰাই আছে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ বংশধৰ সকলক প্ৰাৰম্ভিক প্ৰদৰ্শনৰ বাবে "বৰ্চিছন" জনগোষ্ঠী হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ সিদ্ধান্ত লয়। এইটো কেনো পৰিত্ৰণ পোৱা লোক নহয় বৰঞ্চ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা লাভ কৰিবলগীয়া ভৱিষ্যতৰ ঈশ্বৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰণ পোৱা মনোমীত লোক সকলক নিৰ্দ্ধাৰণৰ বাবে প্ৰাৰম্ভিক প্ৰক্ৰিয়া সকলক প্ৰতিনিৰ্দ্ধাৰিত কৰা মানৱ সমাৱেশৰ কাৰ্য্যবিধি।

আদিপুস্তক ১৭:১০: “ মোৰ আৰু তোমা লোকৰ আৰু তোমা লোকৰ বংশৰ মাজত তোমা লোক পালন কৰা মোৰ নিয়ম এইটোৱেই হ’ল: তোমা লোকৰ মাজৰ প্ৰত্যেক পুৰুষকুম্ভ কৰা হ’ব। ”

কুম্ভ হৈছে ঈশ্বৰ, অব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশধৰ অৰ্থাৎ তেওঁৰ শাৰীৰিক বংশধৰ সকলক জাতকৰ নিয়ম বৰ্চন। ইয়াৰ দুৰ্দ্ধাত হৈছে ইয়াৰ সামূহিক পৰ্য্যটনো বিশ্বাস বা নহয়, আজ্ঞাৰ বী হওক বা নহওক, তেওঁৰ সকলো বংশধৰৰ ক্ৰমত প্ৰয়োজ্য । ইয়াৰ বিপৰীতে নতুন নিয়মত পৰীক্ষিত ৰথ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্ধাৰিত

নিষ্কাৰ্চনাসকলে ব্ৰহ্মৰূপিতভাৱে অনুভৱকৰিব যিসকলে তেওঁলোকে এই নিয়মতৰাজি
অনন্তজীৱনলাভ কৰিব। আমচুন্মতৰ লগত যোগ দিব লাগিব এটা দুৰ্ভাগ্যজনক
পৰিণতি: মুছলমানসকলকোৱে ওলোকেৰ পতিপুৰুষ ছিমা ইলৰপৰা ইচুন্মত কৰা হৈছে
আৰু তেওঁলোকে এই চুন্মতক এক আধ্যাত্মিক মূল্য দিয়াে যিয়ে তেওঁলোকে
অনন্তজীৱনৰ অৰ্থক বদৰী কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰে। বৰ্নিত চুন্মতৰ কৰাল চৰিস্থায়ী
শাৰীৰিকপ্ৰকৃতিৰ পৰা আৰু চৰিত্ৰ শাৰীৰিকপ্ৰকৃতিৰ নহয়।

আদপুস্ৰু ১৭:১১: “ তেওঁলোকে নজিৰ চুন্মত কৰিব, আৰু ই মোৰ
আৰু তেওঁলোকেৰ মাজ তুচ্ছৰ চিন হ'ব। ”

ই সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ সৈতে মিত্ৰতাৰ চিন বৰ্নিত ইয়াৰ ফলপ্ৰসুত কৰাল
শাৰীৰিক আৰু ৭, ৮ পদ, আৰু তলৰ ১৩ পদটোৱে ইয়াৰ প্ৰমাণে কৰাল “ চৰিস্থায়ী
” বুলি নিশ্চিত কৰে।

আদপুস্ৰু ১৭:১২: “ তেওঁলোকেৰ মাজৰ প্ৰত্যেক পুৰুষক আঠ দিন
ব্যসত তেওঁলোকেৰ প্ৰজন্মৰ ভিতৰত চুন্মত কৰা হ'ব, তেওঁলোকেৰ নজিৰ ঘৰত
জন্মগ্ৰহণ কৰা বা তেওঁলোকেৰ নজিৰ বংশৰ নহয় কোনো বৰ্দেশীৰ পৰা ধনৰে
আহৰণ কৰা হ'ব। ”

সহস্ৰব্দৰ বাবে ঈশ্বৰৰ পৰীক্ষা প্ৰমাণ কৰে। এইটোৱেই হৈছে “আঠদিন”
বৰ্ছা কৰাৰ কাৰণ, কাৰণ প্ৰথম সাত দিনেই ছয় হাজাৰ বছৰৰ নিষ্কাৰ্চন
লোকেসকলক নিষ্কাৰ্চন কৰাৰ পাৰ্থক্য সময় আৰু স্পষ্ট সহস্ৰব্দৰ বচিবৰ
প্ৰক্ৰিয়া। পৃথিৱীত ইহুদী জাতি আৰু ইয়াৰ প্ৰবৰ্ত্তক জ্ঞান অৰ্থাৎ সৈতে ঘনিষ্ঠ
মিত্ৰতা সংগঠিত কৰি ঈশ্বৰে পুৰুষৰপৰা কাৰ্ট পোলেৱা অগ্ৰত কৰন্দৰীভূত
শাৰীৰিক যেনে দুৰ্ভাগ্যৰ পৰা মুক্ত নিষ্কাৰ্চনাসকলৰ ভৱিষ্যতৰ অনন্তজীৱনৰ
প্ৰতিচ্ছবি প্ৰমাণ কৰে। তেওঁলোকে যেনে কৈ মনোমীত লোকেসকল পৃথিৱীৰ সকলো
লোকেৰ উৎপত্তিস্থলৰ পৰা আহিব বৰ্নিত কৰাল থীফট , পুৰণি নিয়মত তেওঁলোকে
বৰ্দেশী সকলক ব্ৰহ্মতত্তো চুন্মত প্ৰমাণে কৰিব লাগিব যে তেওঁলোকে ঈশ্বৰে
বৰ্ছালোৱা শৰীৰৰ সৈতে কৰিবৰ চিন।

চুন্মতৰ মূল ধৰণটো হ'ল ঈশ্বৰৰ অনন্তৰাজ্যত মানুহ আৰু বংশবৃদ্ধি
নকৰিব আৰু শাৰীৰিকক মনো আৰু সম্ভাৱন নহ'ব বুলি শিকোৱা। তদুপৰি চৰিত্ৰপটো
পুৰণি নিয়মৰ মাংসৰ চুন্মতৰ সৈতে নতুন নিয়মত মনোমীত লোকেসকলৰ হৃদয়ৰ
চুন্মতৰ তুলনা কৰিছে। এই পোছত তেওঁলোকে আৰু থীফট নজিৰ সম্ভাৱনা কৰা
হৃদয়ৰবিশুদ্ধতাৰ পৰা মৰ্শদিয়ে।

চুন্নতৰ অৰ্থ হ'ল ৰা টিপো লোৱা আৰু এই ধৰণটোৱে প্ৰকাশ কৰা যো
 ঈশ্বৰে নিজৰ সৃষ্টিৰ সৈতে এক অনন্যসম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব বিচাৰে। এজন
 "ঈশ্বৰপৰায়ণ" ঈশ্বৰ হ'লে তেওঁ নিজৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ পৰা এক চৰ্তেযাত আৰু
 প্ৰথমৰ অগ্ৰধৰ্মৰ দাবী কৰা যিসকলে প্ৰকৃতিৰ হ'লে নিজৰ পৰিত্ৰণৰ বাবে
 ক্ৰটিৰ বক মানৱীয়সম্পৰ্কৰে নিজৰ চাৰিওফাল লক্ষ টিপো লা কা গবিআ বুতে ওঁৰ
 সৈতেতে ওঁলোকৰ সম্পৰ্ক ক্ৰটিৰ বকবসুত আৰু মানুহৰ সৈতে সম্পৰ্ক ভাঙিব
 লাগিব ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক শব্দবোৰৰ প্ৰতিচ্ছবি এই নীতিয়েতে ওঁৰ শাৰীৰিক
 ইন্দ্ৰিয়লৈ, প্ৰকৃতিলৈ, আৰু ওঁৰ স্বৰূপলৈ আধ্বমিক ইন্দ্ৰিয়লৈৰ বিষয়ে যিটো যিটো
 খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ সিদ্ধান্ত প্ৰকাশ পাইছে।

আদাপুস্তক ১৭:১৩: “ ঘৰত জন্মলোৱা আৰু ধনৰে ৰক্ষা লোৱাৰ চুন্নত
 হ'ব লাগিব আৰু মোৰ নিয়মতো মোলোকৰ মাংসত চৰিব লাগিব যিহেতু ” » .

ঈশ্বৰে এই ধৰণটোৰ ওপৰত জোৰ দিয়া বৈধ আৰু অবৈধ সন্তান
 দুয়োটাক তেওঁৰ লগত সংলগ্ন কৰিব পাৰি, ৰা ৰণ তেওঁ এইদৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণ
 পৰিকল্পনাৰ দুটা নিয়মৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে... তৰ পিছত " ধনৰে ৰক্ষা "
 অৰ্থাৎ যিটো ঘৰ অহাৰ দৰা চিহ্নিত জোৰটোৱে যিটো খ্ৰীষ্ট ভৱিষ্যদ্বাণী
 কৰা যোৰ মূল্যবোধবোৰ ধৰ্মীয় ইহুদীসকলে ৩০ জনীৰ তলত। আৰু এইদৰে ই ৩০
 জনীৰ বিনিময়ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণ নিয়মৰ নামত ইহুদী আৰু পৌত্তলিক
 নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে মুক্তি হ'লে নিজৰ মানৱ জীৱন আগবঢ়াব কৰি চুন্নতৰ
 চিনটো " চৰিত্ৰ " স্ক্ৰিপটো মনত পালেহি হয় আৰু আপোনাৰ মাংসত থকা "
 নিখুঁতত ইয়াৰ ক্ৰমিক চৰিত্ৰ নিশ্চিত কৰে। ৰা ৰণ ইয়াত আৰম্ভ হ'ল এই
 নিয়মৰ অন্তত হ'ব যোৱা যিটো " পা পৰ অন্ত পোৱা বলা " আৰম্ভ হ'ব , দানৰ
 মতে। ৭:২৪।

আদাপুস্তক ১৭:১৪: “ যি অচুন্নত পুৰুষে নিজৰ মাংসত চুন্নত হ'লো নাই
 তেওঁ নিজৰ লোকে সকলৰ মাজৰ পৰা বিচৰ্ছনা হ'ব ;

ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নিয়মসমূহ পালন কৰাটো অতি কঠোৰ আৰু ইয়াৰ
 কোনো ব্যতিক্ৰম স্বীকাৰ নকৰে ৰা ৰণ তেওঁলোকৰ উলংঘাই তেওঁৰ
 ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পৰিকল্পনা কৰিবলৈ কৰে, আৰু তেওঁৰ মৰ্যাদা কৰা নতপ্ৰকাশ কৰা
 বধৰ দি দেখুৱাব যো এই দোষটো অতি ডাঙৰ মাংসত চুন্নত নহ'লো সকলে
 পাক্ষিক ইহুদী লোকে সকলৰ মাজত জীয়াই থকাটো যিমান বৈধ নহয়, হুদয়ত চুন্নত
 নহ'লো সকলে ভৱিষ্যতৰ চৰিত্ৰ ঈশ্বৰৰ আৰু শীৰ্ষত যিমান বৈধ হ'ব।

ইচছাকৰ অলৌকিক জন্মৰ বিষয়ে অব্ৰাহামৰ সন্দেহই মানৱতাই যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰতি প্ৰকাশ পাবলৈ সন্দেহ আৰু অশ্বাসৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। আৰু এই সন্দেহে অব্ৰাহামৰ মাংসিক বংশধৰসকলে আনুষংগিকভাৱে প্ৰত্যখ্যনৰ ৰূপ ল'ব।

Gen 17:20 ইচমা ইলৰ বিষয়ে মই তোমাৰ লোকৰ কথা শুনিলোঁ চোন্না, মই তেওঁক আশীৰ্ব্বাদ কৰিম আৰু তেওঁক জন্মদানিম আৰু তেওঁক অশ্বিষ্যদ্বাৰ্ধ কৰিম আৰু তেওঁৰ বৰজ নঅধক্ষ্য জন্মদানিম, আৰু মই তেওঁক এটা মহান জাতি কৰিম।

ইছমা ইলৰ অৰ্থ হ'ল ঈশ্বৰে শুনিলোঁ, লগতে, এই হস্তক্ষেপত, ঈশ্বৰে এতিয়াও তেওঁক দিয়া নামটোৰে ন্যয্যত প্ৰদান কৰে। ঈশ্বৰে তেওঁক ফলপ্ৰসূ কৰিব, তেওঁ বহুগুণে বৰ্দ্ধিত পাব আৰু "বৰজ নৰাজ কুমাৰ"ৰে গঠিত মহান আৰব জাতিটো গঠন কৰিব। এই ১২ সংখ্যকটো তেওঁৰ পৰিত্ৰ মিত্ৰৰ যাকোবৰ ১২ জন পুত্ৰৰ সৈতে মিলি আছে যিসকলৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব যীচু খ্ৰীষ্ট ১২ জন পঁচনি, কৰ্নুত একে ধৰণৰ অৰ্থ একে নহয় বৰ ই ঈশ্বৰৰ সহায়ক নিশ্চিত কৰে কৰ্নুত তেওঁৰ অনন্তজীৱনৰ পৰিকল্পনা সম্পৰ্ক পৰিত্ৰগৰাৰী মিত্ৰ নহয়। তদুপৰি ইছমা ইল আৰু তেওঁৰ বংশধৰসকলে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰ মিত্ৰত প্ৰকাশ কৰা সকলোৰে প্ৰতি শত্ৰুত্ব প্ৰকাশ কৰিব, কৰ্মাগতভাৱে ইহুদী তেতিয়া খ্ৰীষ্ট। এই কৰ্মৰ বৰ ভূমিকা ইবন্ধা মাত্ৰ আৰু অত্যাধিক আত্মমুগ্ধতা প্ৰতিবেদন কৰা সমানে অবাধ পদ্ধতিৰে অবাধ জন্ম অনুমোদন দিব। এই কাৰণেই অব্ৰাহামৰ শাৰীৰিক পুত্ৰসকলেও একে অভিশাপৰ হক হ'ব আৰু শেষত ঈশ্বৰৰ পৰা একে প্ৰত্যখ্যন ভোগ কৰিব।

ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মূলক্ষাধক জানি ইছমা ইলৰ বংশধৰসকলে ইহুদী নিয়মত প্ৰকাশ নকৰালৈকে তেওঁৰ নিয়ম অনুসৰী জীয়াই থকা বলাই বহু ল'ব পাৰে, কৰ্নুত এই বহুনিবন্ধিত হৈ থকাৰ, নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক আগবঢ়োৱা চৰিত্ৰ পৰিত্ৰগৰ দৰে। একে দৰে সকলো উৎপত্তি আন মানুহৰ দৰেই খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰগ তেওঁলোকৰ বাবে আগবঢ়োৱা হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ বাবে অনন্তজীৱনৰ পথ মুকলি হ'ব, কৰ্নুত কেৱল কৰুচত দিয়া, মৃত আৰু পুনৰুত্থান হোৱা ত্ৰণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট আজিও বী মানদণ্ডতহে।

আদামুসজ ১৭:২১: “ মই ইচছাকৰ লগত মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম যাক চৰাই অহা বছৰ এই নিৰ্দ্ধিষ্ট সময়ত তোমাৰ ওচৰত জন্মদানিম। ”

যিহেতু এই দৰ্শনৰ সময়ত ইছমা ইলৰ বয়স ১৩ বছৰ আছিল ২৭ পদ অনুসৰি ইচছাকৰ জন্ম সময়ত তেওঁৰ বয়স ১৪ বছৰ হ'ব। কৰ্নুত ঈশ্বৰে এই

কথাত জনেৰ দিছে: ইচমা ইলৰ লগত নহয়, ইচহাৰ লগত তেওঁৰ নিয়ম প্ৰতিষ্ঠা হ'ব। আৰু তেওঁৰ জন্ম হ'ব চৰাৰ পৰা।

আদিপুস্ক ১৭:২২: “ তেওঁৰ লগত কথা পাতি শেষকৰ্মী ঈশ্বৰে অক্লান্ত মৰ পৰা উঠি গ'ল। ”

ঈশ্বৰৰ আবিষ্কাৰ বিৰল আৰু ব্যতিক্ৰমী, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা বুজা যায় যে মানুহে ক'য় ঐশ্বৰিক অলৌকিক কৰ্মৰ প্ৰতি অভ্যস্ত নহয় আৰু ক'য় অক্লান্ত মৰ দৰে তেওঁলোকে যুক্তিও পাবলি জীৱনৰ প্ৰকৃতক নিয়মৰ দ্বাৰা চৰ্তা পৰীক্ষা হৈ থকা। এবাৰ তেওঁৰ বাক্য প্ৰবণ হ'লে ঈশ্বৰে আঁতৰিয়া।

আদিপুস্ক ১৭:২৩: “ অক্লান্ত মৰে নিজৰ পুত্ৰ ইছমা ইলক আৰু তেওঁৰ ঘৰত জন্মগ্ৰহণ কৰা সকলোকে আৰু ধনৰে বৰ্ণনা সকলোকে, অক্লান্ত মৰৰ ঘৰৰ পূৰ্ব যসকলো জৰপ্ৰতিজন পূৰ্ব যকলৈ গ'ল; আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক আজ্ঞা অনুসৰি সেইদিনাতো ওলোকে কুচুন্নত কৰিলে। ”

ভগৱানদেয়া আদেশ লগে লগে পালন কৰা হয়। তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বীত ই ঈশ্বৰৰ সৈতে তেওঁৰ মতিৰ কন্যা যন্ত্ৰ প্ৰদান কৰে। প্ৰাচীন কালৰ এই শক্তিশালী মাৰ্গক চকৰ কৰ্মী আৰু দাসৰ মৰ্যাদা আৰু প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰা হোৱা নাছিল। আচলতে বিষয়টোকে যিটোৱে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা মূলক কৰি তুলিব সোহ'ল হিংসাৰ ব্ৰহ্মহৰা আৰু চকৰ প্ৰতি হোৱা দুৰ্ভাৱ। দাসৰ মৰ্যাদাও যীচুখ্ৰীষ্ট মুক্ত হোৱা সকলোকে আজিও

আদিপুস্ক ১৭:২৪: “ অক্লান্ত মৰে কুচুন্নত কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স উননব্ব বছৰ আছিল। ”

এই স্পষ্টকৰণে আমাক সঁোৱাই দিয়ে যে ঈশ্বৰে মানুহৰ পৰা আজ্ঞাৰ হতাৰিত, তেওঁলোকে বয়স যিহেঁতুইও ক'য়; সৰু বৰ ডাঙৰ লোক

আদিপুস্ক ১৭:২৫: “ তেওঁৰ পুত্ৰ ইচমা ইলক কুচুন্নত হোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স তেৰ বছৰ আছিল। ”

সেয়েহে তেওঁৰ ইচহাৰ কতকৈ ১৪ বছৰ ডাঙৰ হ'ব, যাৰ ফলত তেওঁৰ বৈধ পত্নীৰ পুত্ৰ সৰু ইৰাক্ষৰ কৰা প্ৰকৃত ক্ষমতা লাভ কৰিব।

আদিপুস্ক ১৭:২৬: “ সেইদিনা অক্লান্ত মৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইছমা ইলক কুচুন্নত কৰা হ'ল। ”

ঈশ্বৰে ইছমা ইলকত তেওঁৰ পিতৃ অক্লান্ত মৰৰ প্ৰতি তেওঁৰ বৈধতাৰ কথা সঁোৱাই দিয়ে। তেওঁলোকে সাধাৰণ কুচুন্নত একে ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰা তেওঁলোকে

বংশধৰসকলৰদাবীৰ দৰেই প্ৰভাৱণমূলক। ৰাৰণ নজিৰে ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰিলে
এৰ জন্মপ্ৰসূৰু যৰ শাৰীৰিক প্ৰতিথকা টোকাই যথেষ্ট নহ'ল। আৰু যি ত্ৰিঅৰ্শ্বসী
ইহুদী সকলতে ওলোকাৰ প্ৰতিঅৰ্হা মৰ বাবে ঈশ্বৰ সৈতে এই সম্ভৱ দাবী কৰিব,
ত ত্ৰিঅৰ্শ্ব চুৰে এই যুক্তি না কচ কৰিব আৰু তেওঁলোকাৰ তেওঁলোকাৰ প্ৰতি চৰিত্ৰ ন
চৰিত্ৰ ন মছিব প্ৰতি আৰু হত্ৰাৰ ৰী হিচাপে আৰোপ কৰিব। যীচুৰে নিজৰ সময়ৰ
বদ্ৰি ইহুদী সকলকৰি কই ছলি সোয়া আমাৰ আৰব আৰু মুছলমা নদাবীৰ বাবে ওঠক
ত নো কুৰা হৈ ধা

Gen.17:27: " আৰু তেওঁৰ ঘৰত জন্মগ্ৰণ কৰা আৰু অৰ্চনা কৰিলোকাৰ পৰা
ধনোৰে কৈনা তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো লোকা তেওঁলগত চুন্দ কৰা হ'ল."

এই আজ্ঞাৰ ৰীতৰ আৰ্হি পিছত আৰ্মি দেখিমি যি মচিৰ এৰি যোকা
ইব্ৰীসকলৰ দুৰ্ভাগ্য সদায় তেওঁলোকাৰ এই আজ্ঞাৰ ৰীতক তুচ্ছ জ্ঞান কৰাৰ পৰাই
আৰ্হিৰ যিটো ঈশ্বৰে নিৰপেক্ষতাৰে, সকলো সময়তে আৰু জগতৰ শেষলৈকে দাবী
কৰা।

আদিপুস্তক ১৮

শত্ৰুতা ইসকলৰ চিহ্ন

Gen 18:1 : "তে ত্ৰিঅৰ্শ্বইহুদীৰ দনিৰ গৰমত নিজৰ তুমুল দুৰাৰমুখত বৰ্হ
মমৰৰ ওক গছৰ মাজত তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে."

আদিপুস্তক ১৮:২: " তেওঁ চকু তুলি চালে, আৰু চালে, তেওঁৰ কাষত ত্ৰিঅৰ্শ্ব ন
মানুহ থিয় হৈ আছে;

অৰ্হা ম এজন এশ বছৰীয়া ল'ৰা। তেওঁ জানে যে তেওঁ এত্ৰিঅৰুতা হৈছে,
কিন্তু তেওঁৰ শাৰীৰিক অৰ্হা অল হৈয়েই আছে, ৰাৰণ তেওঁ " দেখিছে " নিজৰ
দৰ্শক লগ কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকাৰ স্পৰ্শ দূত বুলি চিনি পা ইছলিনে কৈ? আৰ্মি
ধৰি ল'ব পাৰে, যিহেতু তেওঁ তেওঁলোকাৰ আগত " মাৰ্জিতপ্ৰাম " কৰে। কিন্তু তেওঁ
যি দেখিছে সোয়া "ত্ৰিঅৰ্শ্ব নমানুহ" আৰু তে ত্ৰিঅৰ্শ্ব আৰ্মি তেওঁৰ প্ৰতিৰ্হাৰ তেওঁৰ
স্ক্ৰঃ স্ফুৰত আৰ্হিৰ সোকা দেখিবলৈ পাওঁ যিটো তেওঁৰ স্পৰ্শ ৰিক প্ৰথময় চৰিত্ৰ
ফল।

Gen.18:3: " আৰু তেওঁ কলে, প্ৰভু, যদি এত্ৰিঅৰুতা মই আপোকাৰ দৃষ্টি
অনুগ্ৰহ পা ইছো তেন্তে আপোকাৰ দ সবপৰ আঁতৰি যাব। "

এজন দৰ্শনাত্মক "প্ৰকৃ" বুলি কৈছে। তেওঁ অৱস্থামৰ অৰ্চনাম্বৰ ফল আছিল আৰু আকৌ তেওঁ ঈশ্বৰক সম্বন্ধন কৰা বুলি ভবাৰ কৈনো প্ৰমাণ নাই। কাৰণ সম্পূৰ্ণ মানৱীয়ৰূপত ঈশ্বৰৰ পৰা এই ভ্ৰমণ ব্যৱস্থাকালী যিহেতু মৰ্চকো যত্নপূৰ্ণকৈ অনুসৰ্গীশ্বৰৰ মুখৰ "মহিমা" চাবলৈ দিয়া নহ'ব। 33:20 to 23: "যিহেতু ই কাল: তুমি মৰ্শে মুখ দেখে নাপাব, কিয়নো কৈনোহে মৰ্শে দেখে আৰু জীয়াই থকাৰ নোহোৱা। যিহেতু ই কাল: মৰ্শে ওচৰত এটা ঠাই আছে তুমি শিলিৰ ওপৰত থিয় হ'ব। যত্বেয়া মৰ্শে মহিমা পাব হৈ যাব, মই তেমাৰ শিলিৰ ফটত বৰ্থিম, আৰু মই তেমাৰ মৰ্শে হাতৰে বৰ্ণ দিম যত্বেয়ালৈকে মই পাব নহওঁ দেখা পোৱা। " যদি ঈশ্বৰ "মহিমা"ৰ দৰ্শন নিষিদ্ধ হয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিৰ কাৰ্য চাপিবলৈ মানুহৰ ৰূপ লোৱাত নিজকে নিষিদ্ধ নকৰে। ঈশ্বৰে তেওঁৰ বন্ধু অৱস্থামক সাক্ষ্য কৰিবলৈ কৰে আৰু তেওঁ ভ্ৰমৰ গৰ্ভাৱণৰ পৰা প্ৰয়শ্ৰুতিৰ মন্ত্ৰালৈকে যি চুখীয়া ৰূপত পুনৰ এই কৰ্ম কৰিব।

আদিপুস্তক ১৮:৪: "অলপ পানী আনি ভৰি ধুই এই গছৰ তলত জৰিণা লোৱা।"

১ পদটোৱে স্পষ্ট কৰি দিলে, ই গৰম আৰু ভৰিৰ ঘৰ মাটিৰ ধূলিৰে আবৃত দৰ্শকৰ ভৰি ধোৱাৰ ন্যায় প্ৰদান কৰে। তেওঁলোকৰ ওচৰত দিয়া এক সুখকৰ প্ৰকৃতি। আৰু এই মনোযোগৰ সকলো কৃতিত্ব অৱস্থামৰ।

আদিপুস্তক ১৮:৫: "তেমাৰ হৃদয়ক শক্তিশালী কৰিবলৈ মই গৈ পিঠাৰ টুকুৰা এটা লৈ যাম; আৰু তৰ পিছত তুমি যাব; কাৰণ এই কাৰণে তুমি তেমাৰ দাসৰ কাষৰে পোৱা হৈছা।" তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, "আপুনিকোৱাৰ দৰে কৰক।"

ইয়াত আৰ্মি দেখিবলৈ পাওঁযে অৱস্থামে এই দৰ্শনাত্মক আৰু শীতল হিচাপে চিনাক্ত কৰা নাছিল। তেওঁ তেওঁলোকক যি মনোযোগ দেখুৱাইছে সেয়া সোঁহে তেওঁৰ স্মৃত্তিক মানৱীয় গুণৰ সাক্ষ্য। তেওঁ নম্ৰ, প্ৰেমময়, কৈনল, উদৰ সহায়ক বী আৰু অৰ্থপৰায়ণ যিবোৰ বস্তুৱে তেওঁক ঈশ্বৰ আগত প্ৰতি কৰি তোলে। এই মানৱীয় দৰ্শিত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সকলো প্ৰকৃতি অনুমোদন আৰু গ্ৰহণ কৰে।

Gen.18:6: "আৰু অৱস্থামে সোমকা লৈ নিজ বতুমত চাবৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, "বগে বৰ্তে নিজোথে মৰ্হি আট, তাক গুড়কিৰ পিঠা বনাওক।"

থাদ্য শাৰীৰিক শৰীৰৰ বাবে উপযোগী আৰু তেওঁৰ আগতৰ্জনিত মাংস শৰীৰ
দেখি অস্বস্তি হ'ল। তেওঁৰ দৰ্শনাৰ্থীসকলৰ শাৰীৰিক শৰ্কটিক নবীকৰণ কৰিবলৈ থাদ্য
প্ৰস্তুত কৰিছিল।

Gen.18:7: " আৰু অস্বস্তি হ'ল যে নাজিৰজা কৰণত তেওঁৰ দৰ্শন
পোৱালি এটা লৈ এজন দসক দিলে।

কোমল পোৱালি এটাৰ বাছনি যি তেওঁৰ উদৰত আৰু স্নাতক দিয়া আৰু
অধিক প্ৰদৰ্শন কৰে; ওচৰ-চুবুৰীয়াসকল সন্মুখত কৰাত তেওঁৰ আনন্দ এই ফল ফল
লভ কৰিবলৈ তেওঁ নাজিৰদৰ্শক শৰ্ম্মণি আগবঢ়ায়।

আদিপুস্তক ১৮:৮: " আৰু তেওঁ ঘিউ আৰু গাখীৰ আৰু সাজপোছাক পোৱা
পোৱালিটো লৈ তেওঁলোকৰ আগতৰখিলে। আৰু তেওঁ নাজিৰ ইতি তেওঁলোকৰ লগত
গছৰ তলত থিয় হৈ থকাৰ আৰু তেওঁলোকৰ থলে। "

এই বুৰ্চিকৰ দৰ্শন পাৰহৈ যোৱা অৰ্চনা কৰি নুহ তেওঁ নাজিৰ নুহ তেওঁ
নাজিৰ পৰিয়ালৰ সদস্যৰ দৰে বস্তুৰ কৰা মানুহক উপহাৰ দিয়া হয়।
দৰ্শনাৰ্থীসকলৰ মূৰ্জৰণ অৰ্চনাৰ সন্মুখত যিহে তেওঁলোকৰ মানুহৰ বাবে নিৰ্মিত
থাদ্য থা।

আদিপুস্তক ১৮:৯: " তেওঁলোকে তেওঁক কলে, 'তেন্তে পত্নী চৰা
কত?' তেওঁ উত্তৰ দিলে, 'তই ততমুখত আছে। '

গৃহস্থ এই অধ্যয়ন শৰ্ম্ম আৰু তেওঁৰ নাজিৰ মৰ্ম্মিৰ বাবে সফল হোৱাৰ
বাবে দৰ্শন। তেওঁৰ পত্নীৰ নাম "ছাৰ" নামেৰে নাজিৰ প্ৰস্তুত স্নাতক প্ৰদৰ্শন কৰে,
যিটো নাম শৰ্ম্ম তেওঁৰ প্ৰদৰ্শন দৰ্শনত তেওঁক প্ৰদান কৰিছিল।

আদিপুস্তক ১৮:১০: " তেওঁলোকৰ এজনকেলে, 'মই এই সময়ত তেন্তে
ওচৰলৈ উভতি আহিম আৰু চোৱা, তেন্তে পত্নী চৰাৰ এজন পুত্ৰ হ'ব। ' ছাৰই
তৰ পিছফল লৈ তেওঁৰ দুৱাৰত শূন্য আছিল।

মন কৰিবলগীয়া যে তেওঁ নাজিৰদৰ্শকৰ ৰূপত কোমলো কথাই আমাক তেওঁৰ
লগত যোৱা দুজন স্নাতকৰ পৰা যিহে কৰি চিনাক্ত কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া
স্নাতকী বন ইয়াত প্ৰদৰ্শন পা ইছে আৰু ততৰ জন্ম কৰা সমত্ৰ বদী ভাৱ প্ৰদৰ্শন
কৰিছে।

তেওঁ নাজিৰদৰ্শকৰ ভিতৰত এজন ছাৰৰ আগতীয়াজন্ম কথা ঘোষণা কৰাৰ
সময়ত তেওঁ ইতিমধ্যে প্ৰদৰ্শনৰ পৰা কৰি কোৱা হৈছে শূন্য থকা, আৰু পাঠ্যত
নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছে যে কোমল " তেওঁৰ পিছফল লৈ আছে, " অৰ্থাৎ তেওঁ ইতিমধ্যে

না পা লে আৰু মানৱীয়ভাৱে ক'বলৈ গ'লে তেঁওঁৰ উপস্থিতিৰ বিষয়ে সচেতন হ'ব
নোৱাৰিলেহঁতেনে ক'ব নুত তেঁওঁলোক পুৰুষ নাছিল।

আদাপুস্ক ১৮:১১: “এতিয়া অব্ৰাহাম আৰু চৰ বৃদ্ধ আৰু বয়সী যালহৈছিল
আৰু চৰ ই সন্তান জন্ম দিয়াৰ আশা কৰিব নোৱাৰিলে।”

পদটোত সকলো মানৱ জাতিৰ সাধাৰণ মানুহৰ সন্মুখৰিক অৱস্থাৰ সংজ্ঞা
দিয়া হৈছে।

Gen.18:12: “তই নাজি ৰজাতিৰ তথ্য হ'ব কি ক'লে, “এতিয়া মই বুঢ়া হ'লে,
মই ক'ব নোৱাৰিম নে? মোৰ পুৰুষও বৃদ্ধ হ'ল।”

আকৌ এবাৰ নিখুঁত তথ্যটো মন কৰক: “তই নাজি ৰজাতিৰ তথ্য হ'ছে”; যাত
চিন্তা আৰু দুঃখৰ চৰ্চাৰ জীৱন্তত শঙ্কাৰ বাহিৰে তেঁওঁৰ হ'ব ক'মেও শূন্য নাছিল।

আদাপুস্ক ১৮:১৩: “তেতিয়া যিহোৱাই অব্ৰাহামক ক'লে, “চৰ ই ক'য়
হ'ছিল, ‘মই সঁচাকৈ বৃদ্ধ সন্তান জন্ম দিম নে?’”

ঈশ্বৰে সুযোগ গ্ৰহণ কৰি তেঁওঁৰ ঐশ্বৰিক পৰিচয় প্ৰকাশ কৰে, যিয়ে
YaHWéH ৰ উল্লেখক ন্যায় প্ৰদান কৰে। ক'বগ সঁচাকৈ যিহোৱাই এই মানৱীয়
ৰূপত অব্ৰাহামৰ লগত কথা পাতি। ক'বলৈ শঙ্কা হৈছে চৰৰ লুপ্ত ইতিহাস চিন্তাৰ
জানিবাৰে আৰু এতিয়া অব্ৰাহামে জানোৱা ঈশ্বৰে তেঁওঁৰ লগত কথা পাতিছে।

আদাপুস্ক ১৮:১৪: “যিহোৱাৰ বাবে ক'ব ক'ব নোৱাৰি নে? নিৰ্দিষ্ট সময়ত
মই তোমাৰ ওচৰলৈ উভতি যিম, আৰু চৰৰ এজন পুত্ৰ হ'ব।”

ঈশ্বৰ কৰ্তৃত্বকীল হৈ পৰে আৰু তেঁওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীক স্পষ্ট ৰূপে নবীকৰণ
কৰে YaHWéH, তেঁওঁৰ ঈশ্বৰত্ব নামত।

আদাপুস্ক ১৮:১৫: “চৰ ই মাছ ক'লে, “মই হ'ব পৰ নাহি। ক'বগ
তই ভয়খাইছিল। ক'ব নুত তেঁওঁ ক'লে, “নাহি তুমি হ'ব।”

“চৰ ই মাছ ক'ব ক'বছিল” লিখনাতকোৱা হৈছে, ক'বগ ঈশ্বৰে তেঁওঁৰ গোপন
চিন্তা শূন্য নহিছিল। ক'ব নুত তেঁওঁৰ মুখৰ পৰা ক'মেও হ'ব ওলোৱা নাছিল, সেয়েহে ঈশ্বৰ
ৰায়ে ই মাছৰ অলপ মাছ আছিল ক'ব নুত মানুহৰ বাবে নহয়। আৰু যদি ভগৱানে তেঁওঁক
ধৰ্মক দিয়ে, তেন্তে তেঁওঁৰ ক'বগ তেঁওঁৰ নকৰায়ে তেঁওঁৰ চিন্তাৰ ওপৰত ঈশ্বৰ
নিয়ন্ত্ৰণ আছিল। তেঁওঁ মাছ ক'ব ক'বলৈ ক'ব তেঁওঁ ইয়াৰ প্ৰমাণ দিয়ে। এই ক'বগেই
তেঁওঁৰ দীৰ্ঘকাল: “ইয়াৰ বঁপৰী তেঁওঁ (এয়া মাছ), আপুনি হ'ব।” আমাৰ হৰি নাযাওঁ
যা ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ দিয়া মানুহজন অৱ্ৰাহাম আৰু তেঁওঁৰ বঁপৰী চৰ নহয়, যিয়ে
ক'বলৈ সক্ষম আশীৰ্বাদৰ পৰিহাৰ নহয়। ইতিমধ্যে তেঁওঁৰ ধৰণৰ বোৰ ফলত

ইজৰ ইলবভৱিষ্যত বংশগতশত্ৰুআৰুপ্ৰতিযোগী ইছমা ইলবজন্ম অৰ্ভিশা পহুছে; এটা ঐশ্বৰিক প্ৰকল্প সম্পন্ন কৰাটোঁসঁচ।

আদপুস্ক ১৮:১৬: " আৰু মানুহবোৰে যাবলৈ উঠি চদোমৰ ফালে চলে; আৰু অব্ৰাহামে তেওঁলোকক বৰ্ণনা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। "

সত্যে জহু, খ্ৰীষ্টৰ ই আৰু অব্ৰাহাম আৰু চৰক বৈধপুত্ৰ ইচহাকৰ ভৱিষ্যত জন্ম কথ পুনৰদ্বিত কৰি দিয়াৰ পিছত স্ক্ৰীণ দৰ্শনাৰীসকলে আব্ৰাহামক প্ৰশ্ন কৰে যে তেওঁলোকৰ পৃথকী লৈয়েই ব আন এটা মিছনও আছে ই চদোমৰ বিষয়ে।

আদপুস্ক ১৮:১৭: " তেওঁ যিহোৱাই কলে, মই যি কৰিবলৈ ওলাইছোঁ তাক অব্ৰাহামৰ পৰা লুকাই থৈ থিমনে... "

ইয়াত আমোচ ৩:৭ পদৰ পৰা এই পদটোৰ সৰ্বক প্ৰাণে আছে " নশিচ্য প্ৰকৃতি একো নকৰে, বিনুত তেওঁ নিজৰ দাস ভাৱ দী সৰু লব আগত নিজৰ গণোপন প্ৰকাশ কৰে। "

আদপুস্ক ১৮:১৮: " অব্ৰাহাম নশিচ্য এক মহান আৰু শক্তিশালী জাতি হ'ব, আৰু পৃথকী বসকলো জাতি তেওঁৰ দৰা আশীৰ্বাদিত হ'ব। "

নশিচ্য প্ৰকৃতি" বৰ্ণিতোঁ প্ৰাণে কৰা সাধৰণ অৰ্থ হ'ব বৰা বৰা ইমই মনত পালে ওঁ যা ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে: এটা নিৰ্দিষ্ট আৰু নিৰপেক্ষ প্ৰকৃতি। তেওঁৰ ধ্বংসাত্মক পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰাৰ আগত ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক তেওঁৰ সন্মুখত নিজৰ মৰ্যাদাৰ বিষয়ে আশ্বস্ত কৰিবলৈ থৰথৰা কৰে আৰু তেওঁ তেওঁক প্ৰদান কৰিবলগীয়া আশীৰ্বাদসমূহ নবীকৰণ কৰে। ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক মানৱতৰ এজন মহান ঐতিহাসিক ব্যক্তিত্ব পদবীলৈ উন্নীত কৰিবলৈ তৃতীয় ব্যক্তিত্ব অব্ৰাহামৰ বিষয়ে ক'বলৈ আৰ্হা কৰে। তেনে কৰি তেওঁ নিজৰ শাৰীৰিক আৰু আধ্যাত্মিক বংশধৰসকলক সেই আৰ্হি দেখুৱাইছে যিটো তেওঁ আশীৰ্বাদ দিয়া আৰু যিটো তেওঁ পিছৰ পদটোঁ মনত পালে ইছাচাৰু সংজ্ঞা কৰিছে।

আদপুস্ক ১৮:১৯: " ক'য়নো মই তেওঁক বৰ্ণনা লৈছোঁ যে তেওঁ নিজৰ সন্তান আৰু তেওঁৰ পিছৰ পৰিয়ালক আজ্ঞা দিয়া, যে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পথ ব্ৰহ্ম কৰিব পাৰে, নয় আৰু ধৰ্মকিত কৰিব পাৰে, আৰু যিহোৱাই অব্ৰাহামৰ বাবে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল তাক পালন কৰিব পাৰে.. "

এই পদত ঈশ্বৰে যি ব্ৰহ্মা কৰিছে, সেইটোৱে চদোমৰ লগত সকলো প্ৰাণক সৃষ্টি কৰিছে, যিটো তেওঁ ধ্বংস কৰিব। জগতৰ শেষলৈকে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত লোকে সকল এই ব্ৰহ্মাৰ দৰা হ'ব: যিহোৱাৰ পথ ব্ৰহ্ম কৰাটো ধৰ্মকিত আৰু

নয়নৰ অনুশীলনতগঠিত, প্ৰকৃত ধৰ্মকিত আৰু প্ৰকৃত নয়ন যি ঈশ্বৰে নিজৰ লোকে ইন্দ্ৰিয়লৈক শক্তি বৰ্ণনৈধনৰ গ্ৰন্থমুহৰ ওপৰত নিক্ষেপ কৰি। এইবোৰৰ প্ৰতি সন্মান কৰাটোৱেই হ'ব ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্মান কৰাৰ চৰ্ত।

Gen.18:20: “ আৰু যিহোৱাই কলে, চদমে আৰু ঘমোৰৰ বৰিদ্ধ চৰ্ত্তৰ বখৰ বহি, আৰু তেওঁলোকৰ পা পমহন। ”

ঈশ্বৰে এই বচৰ চদমে আৰু ঘমোৰৰ বৰিদ্ধ আনে, যিবোৰ নগৰ অৰ্থাৎ আক্ৰমণৰ সময়ত উদ্ধৰ কৰিবলৈ আহিছিল। কিন্তু চদমেতো তেওঁৰ ভৰ্ত্তা লোটে। নিজৰ পৰিয়াল আৰু দাসসকলৰ সৈতে বসতি স্থাপন কৰিবলৈ বহি গৈছিল। অৰ্থাৎ মৰ ভৰ্ত্তা প্ৰতি যি মনোহৰ বন্ধনে আছে সেইকথা জানি ঈশ্বৰে বুঢ়া মানুহজনক মনোহৰৰ উপবেশ বহুগুণে বৰ্দ্ধ কৰি তেওঁৰ আগত নিজৰ উদ্দেশ্য ঘোষণা কৰে। আৰু এই কামটো কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ মানুহসকলক নমাই আনে যত নিজৰ যিমান পাৰি মানৱীয় কৰি তুলিব পাৰে যত নিজৰ তেওঁৰ দাস অৰ্থাৎ মৰ মানৱীয়কৰ্ত্তা সত্ত্বে বখৰ পাৰে।

Gen.18:21: “ এতেকে মই নামি গৈ চম যি তেওঁলোকৰ মনোহৰ ওচৰলৈ অহা খবৰ অনুসৰি সন্মুখপৰে কৰিলেনে নাই আৰু যদি নহয় তেন্তে মই গম পাম। ”

এই কথাবোৰ চৰাৰ এই বিষয়ে বুজাৰ সৈতে বিপৰীতমুখী কৰিবলৈ যোমৰ এই দুখন চহৰত পোৱা অনৈতিকতা আৰু ইয়াৰ প্ৰকৃৰ সন্মুখী ঈশ্বৰে আওৰণ কৰিব নোৱাৰে। এই প্ৰতিবাদী তেওঁৰ বশীৰতী সৰ্বক তেওঁৰ বচৰৰ নয়ন শাস্তি গ্ৰহণ কৰিবলৈ তেওঁলোকে যত্নৰ বিষয়ে প্ৰকাশ কৰে।

আদিপুস্তক ১৮:২২: “ মানুহবোৰে গুচি গৈ আৰু চদমে ফল গৈ। কিন্তু অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ আগত থৈ থৈ কলি। ”

ইয়াত দৰ্শনাৰ্থী সকলৰ প্ৰথমে কৰণে অৰ্থাৎ মৰ তেওঁলোকৰ মাজত জীৱন্ত ঈশ্বৰ, YaHWeH, তেওঁৰ সৈতে উপস্থিতি থকা সৰল মানৱীয় পৰিচিনাক্ত কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে যিয়ে শব্দৰ আদান-প্ৰদানক উৎসাহিত কৰে। অৰ্থাৎ সাহস পাৰ ইমান ইয়াত ঈশ্বৰৰ সৈতে এক প্ৰকাৰৰ দৰদাম কৰি দুয়োখন নগৰৰ পৰিচিনাক্ত লাভ কৰিছিল যাৰ এখন চহৰত তেওঁৰ প্ৰতি ভৰ্ত্তা লোটে বাস কৰে।

আদিপুস্তক ১৮:২৩: “ তেতিয়া অৰ্থাৎ ওচৰ চাপি আহি কলে, “ আপুনিও ধৰ্মমক দুষ্ট সৈতে ধৰ্ম কৰিবনে? ”

অব্রাহামৰ প্ৰান্তটো ন্যয্যৰ কাৰণ, ইয়াৰ সামূহিক ন্যয্যৰ কাৰ্ক্ষ , মানৱতাইজা মনিব্ৰৰ্ণী বুলি জনাজাত। ইহা ভুক্তভোগীৰ মৃত্যুৰ কাৰণ হয়। বৰ্ণনাত মানৱতাই যদি পৰিৱৰ্ত্তিত আনবিলাকৈ অক্ষম হয়, তেন্তে ঈশ্বৰে কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁ ইয়াৰ প্ৰমাণ অব্ৰাহামক আৰু তেওঁৰাইবোৰে সাব্যস্ত প্ৰমাণ কৰিব।

আদিপুস্তক ১৮:২৪: " নগৰৰ ভ্ৰতবত প্ৰাশ্ৰয় জন ধৰ্ম্মিক লোক থকাৰ পাৰে তুমি তেওঁলোককো ধৰ্ম্মসকৰিবনে, আৰু তথকা প্ৰাশ্ৰয় জন ধৰ্ম্মিক লোকৰ বাবে নগৰখনক ক্ষমা নকৰিবনে? "

নজিৰকোমল আৰু মৰমিয়াল আত্মত অব্ৰাহাম ভ্ৰমাবে পৰিপূৰ্ণ আৰু তেওঁ কল্পনা কৰে যে এই দুখন নগৰত কমেও ৫০ জন ধৰ্ম্মিক লোক বসিব পাৰে। তেওঁ সম্ভাৱিত আৰু তেওঁ এই ৫০ জন সম্ভাৱিত ধৰ্ম্মিক লোকক আমন্ত্ৰণ জনাই নজিৰ নিখুঁত ন্যয্যৰ নামত ইষ্টেশ্বৰৰ পৰা দুখন নগৰৰ কৃপা লাভ কৰে যিয়ে নিৰ্দোষীক দোষীক আঘাত কৰিব নোৱাৰে।

আদিপুস্তক ১৮:২৫: " ধৰ্ম্মিক দুয়ো লগত বধ কৰ, যাত ধৰ্ম্মিক দুয়ো নৰ্চিনা হয়; তেওঁলোকৰ পৰা বহুদূৰত তেওঁলোকৰ পৰা বহুদূৰত সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ বসিব কৰে ন্যয্য নকৰনে? "

এইদৰে অব্ৰাহামে ভাবে যে তেওঁ ঈশ্বৰক সঁচাই দি সমস্যাটো সমাধান কৰিব পাৰে যে তেওঁ নজিৰ ব্ৰহ্মৰ্শ্বত অস্বীকাৰ নকৰিব পাৰে। যিটো নিখুঁত ন্যয্যৰ অনুভৱিত ইমান ইঙ্গিত।

Gen.18:26: " আৰু যিহোৱাই কলে, যদি মই চদোমত নগৰৰ ভ্ৰতবত প্ৰাশ্ৰয় জন ধৰ্ম্মিক পাওঁ তেন্তে মই তেওঁলোকৰ কাৰণে সমগ্ৰ নগৰখনক ব্ৰহ্ম কৰিম। "

ধৰ্ম্ম আৰু দয়াৰে যিহোৱাই অব্ৰাহামক কথাবলৈ দিলে। তেওঁৰ উত্তৰত তেওঁ তেওঁৰ কথাত সন্মতি দিলে: ৫০ জন ধৰ্ম্মিক লোকৰ বাবে নগৰবোৰ ধ্বংস নহ'ব।

Gen.18:27: "আৰু অব্ৰাহামে উত্তৰ দি কলে, চোৱা, মই প্ৰকৃত লগত কথাবলৈ নজিৰ দিয়া যিহোৱাই চোৱা, যদি নমাত্ৰ ধৰ্ম্ম আৰু ই। "

উপত্যকাৰ নগৰ দুখন ধ্বংস হোৱাৰ পিছতো অধৰ্ম্মী মানুহ থাকিব বুলি " ধৰ্ম্ম আৰু ই "ৰ চিন্তা নকৰে? তথাপিও অব্ৰাহামে স্বীকাৰ কৰে যে তেওঁ নজিৰেই কৰিব " ধৰ্ম্ম আৰু ই "।

আদীপুস্ক ১৮:২৮: "হযতো প্ৰশজন ধৰ্মকিৰ ভতিবতপঁ চজনৰা ভৱ হ'ব পাৰে আপুনিপঁ চজনৰা বেগটেই নগৰখন ধৰ্মস কৰিবন? আৰু যিহোৱাই কলে, "মই যদি তত প্ৰশজন ধৰ্মকিক পাওঁ তেন্তে মই তক ধৰ্মস নকৰোঁ।"

অব্ৰাহামৰ সাহসে তেওঁক প্ৰতিবাহেই সম্ভৱতঃ পোৱা নীৰ্বাচনসকলৰ সংখ্য হ্ৰাস কৰি নিজ বদৰদাম অব্যহত ৰখিবলৈ বাধ্য কৰি আৰু তেওঁ ৩২ পদত দহজন ধৰ্মকিৰ সংখ্যত ৰৈ যাব। আৰু প্ৰতিবাহেই অব্ৰাহামে প্ৰস্তাৱ কৰা সংখ্যৰ বাবে ঈশ্বৰে তেওঁৰ অনুগ্ৰহ প্ৰদান কৰিবা।

Gen.18:29: "আৰু অব্ৰাহামে তেওঁক কলে, আৰু কলে, "তত হযতো চলশজন ধৰ্মকি লোকে পোৱা যাব। আৰু যিহোৱাই কলে, "এই চলশজনৰ কাৰণে মই একোনকৰোঁ।"

আদীপুস্ক ১৮:৩০: "অব্ৰাহামে কলে, 'যিহোৱাই কৰণ নকৰিব, মই কথ কম। তত হযতো তশজন ধৰ্মকি ব্ৰহ্মৰ্ত পোৱা যাব।' আৰু যিহোৱাই কলে, 'মই একোনকৰোঁ যদিহে তত তশজন ধৰ্মকি ব্ৰহ্মৰ্ত নাপাওঁ।"

আদীপুস্ক ১৮:৩১: "অব্ৰাহামে কলে, 'চোৱা, মই প্ৰকুৰ লগত কথ কৰোঁৰ দ্যতি লৈছোঁ। তত হযতো বশজন ধৰ্মকি লোকে পোৱা যাব।' আৰু YaHWéH কলে, 'মই বশজনৰ কাৰণে ইয়াক ধৰ্মস নকৰোঁ।'

আদীপুস্ক ১৮:৩২: "আৰু অব্ৰাহামে কলে, প্ৰকুৰে কৰণ নকৰিব, আৰু মই এইবৰহে কথ কম। হযতো তত দহজন ধৰ্মকি লোকে পোৱা যাব। আৰু যিহোৱাই কলে, "মই দহজন ধৰ্মকি লোকেৰ কাৰণে ইয়াক ধৰ্মস নকৰোঁ।"

ইয়াত অব্ৰাহামৰ দৰদামৰ অন্ত পৰে, কিয়নো তেওঁ বুজি পায় যে এটা সীমা আছে যিৰ বাহিৰত তেওঁৰ জোৰ অযুক্তকৰ হ'ব। দহজন সৎ লোকেৰ সংখ্যত ৰৈ যায়। তেওঁ আশা বদীভৱ বৈশ্বাস কৰা যে এই সংখ্যক ধৰ্মকি লোকে এই দুখন দুৰ্নীৰ্ণিত নগৰত বচিৰা পাব লাগিব যদিও বৰল লোকে আৰু তেওঁৰ আত্মীয়সকলক গণনা কৰিলে।

আদীপুস্ক ১৮:৩৩: "আৰু যিহোৱা অব্ৰাহামৰ লগত কথ পাৰ্তি যোৱাৰ লগে লগে চিগ'ল আৰু অব্ৰাহাম নিজ ৰাশি লৈ উভতি গ'ল।"

দুজন বনুধৰপাৰী সাক্ষ ৭, এজন স্কৰীয় আৰু সৰ্ব্বোচ্চমান ঈশ্বৰ আৰু আনজন মানুহ পৃথিৱীৰ ধূলি, শেষ হৈ যায় আৰু প্ৰকৃতিৰেই নিজ বনিজ বৰা মত ঘূৰি আহে। অব্ৰাহামক নিজ বহৰলৈ আৰু যিহোৱাই চদমে আৰু ঘমোৱালৈ য'ত তেওঁৰ ধৰ্মসাত্মক বচিৰা পৰিবা।

ঈশ্বৰৰ সৈতে হোৱা বিনিময়ত অৱস্থামে তেওঁৰ চৰিত্ৰ প্ৰকাশ কৰিছিল যিটো ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি আছে, জীৱনকহঁয়াৰ শক্তিশালী বহুমূলীয়া মূল্য দিয়াৰ লগত প্ৰকৃত ন্যায় সম্পন্ন হোৱা দেখে প্ৰতি চিন্তিত। এই কাৰণেই তেওঁৰ দাসৰ দৰদামে তেওঁৰ অনুভৱসম্পূৰ্ণ অংশীদাৰ ঈশ্বৰ হৃদয়কহমেৰ্ছিত আৰু আনন্দিত কৰিব পাৰিছিল।

আদিপুস্তক ১৯

জৰুৰীৰ লীমৰস্থত বিচ্ছিন্ন

Gen 19:1: "আৰু সন্ধ্যা দুজন স্ৰষ্টাৰ চদমেলাই আহিলি আৰু লোটে চদমেৰ দুৱাৰত বহিল। আৰু লোটে তেওঁলোকক দেখি তেওঁলোকক স্বাগত কৰিবলৈ উঠি মাটিত মুখ কৰি প্ৰণাম কৰিলে।"

আমি এই আচৰণত অৱস্থামৰ ভৱিষ্যতীৰ ওপৰত ভাল্পৰ চৰ্চা পাওঁ যিহেতু তেওঁ পাৰহঁ যোৱা দৰ্শনাৰ্থীৰ প্ৰতিও এক চিন্তাশীলত দেখুৱাইছে। আৰু তেওঁ সেই কাৰণ আৰু অধিক মনোযোগেৰে কৰে, কিয়নো তেওঁ বাস কৰিবলৈ বসতি স্থাপন কৰা চদমে চহৰৰ বাসিন্দাসকলৰ বায়োনৈতিকতাক জানে।

আদিপুস্তক ১৯:২: "তেওঁ কলে, চোৱা, মোৰ প্ৰভুসকল, তোমালোকৰ দাসৰ ঘৰত সোমাই ততথকক, ভৰিখুই ৰাতিপুৱাই উঠি যওক। কিন্তু তেওঁলোকে কলে, "নাই আমি গৈ তেওঁ ৰাতিপুৱাই বাস কৰিম।"

দুৰ্ভাগ্যবশত বাসিন্দাসকলৰ নিকটত আৰু দুৰ্ভাগ্যপৰায়ণ কাৰণ পৰ বক্ষ কৰিবলৈ পথচৰীক নিজৰ ঘৰলৈ আদৰিলে। লোটে নিজৰ বক্তব্য বুজি গণ্য কৰে। অৱস্থামে তেওঁৰ নিজ নিদৰ্শকক কোৱা আদৰ্শীয় শব্দৰে আমাৰিচৰি পাওঁ। লোটে সঁচকৈ যি এজন ধৰ্ম্মিক মানুহ যিয়ে এই নগৰৰ বিকৃত সত্যবোধৰ সৈতে নিজৰ সহবাসৰ দৰা নিজকে বিকৃত হ'বলৈ দিয়া নাই। দুজন স্ৰষ্টাৰ নগৰখন ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছে যদিও নগৰখন ধ্বংস কৰাৰ আগত তেওঁলোকে বাসিন্দাসকলৰ দুৰ্ভাগ্যক কাৰণত তেওঁলোকৰ দুৰ্ভাগ্যক স্বৰ্ণীয়ভাৱে প্ৰদৰ্শন কৰি বিভ্ৰান্ত কৰিবৰ চৰা। আৰু এই ফল ফলভ কৰিবলৈ তেওঁলোকে মাত্ৰ ৰাতিটোৰ স্তত কটাবলগি বিষতে চদমেয়াসকলে আৰম্ভণ কৰিব পাৰে।

আদপুস্ক ১৯:৩: " বনুত লেটে তে ওলোফক ইমা নে ইহুঁ চ মা বধিলে যা তে ওলোফ তে ওঁৰ ওচৰলৈ আহি তে ওঁৰ ঘৰত প্ৰকাশ কৰিলে। তে ওঁ তে ওলোফক ভোজ পা তলি আৰু খমিৰি ইনপাৰ্শি সা জলি আৰু তে ওলোফ থলে। "

লেটে তে ওলোফক পত্ৰ যিন নিয়াবলৈ সফল হয় আৰু তে ওলোফ তে ওঁৰ আৰ্থগ্ৰহণ কৰে; যিয়ে তে ওঁক তে ওঁৰ আগত অবস্থামে কৰা দৰে নিজ ৰউদাৰত দেখুৱা বলৈ সুযোগ দিয়া। অৰ্ভিজ্ঞ ই তে ওলোফক অধৰ্মকিসকলৰ মাজ ৰএজন ধৰ্মকি মানুহ লেটেৰ সুন্দৰ আত্মক আৰ্য্য কৰিবলৈ শিকি ই।

আদপুস্ক ১৯:৪: " তে ওলোফ এতিয়া ওশু ইথকা নাছিল যেতিয়া নগৰৰ লোকসকলে, চদোমৰ লোকসকলে, ডেকাবুটা, ঘৰটো ঘাৰে ধৰিছিল, সকলো লোক এক লগদে ধৰিছিল। "

বসিন্দসকলৰ দুষ্ট ৰ প্ৰদৰ্শ দুয় জেন স্বপ্ন দত আশা ৰ বহিৰত, ৰয়ন ো তে ওলোফ লেটে তে ওলোফক আদৰ্শ জন ো ঘৰত তে ওলোফক ৰচিবলৈ আহে। এই দুষ্ট ৰ সংক্ৰমণ ৰ মাত্ৰ লক্ষ্য কৰক: " শিশু ৰপৰ বদধি ক." সেয়েহে YaHWéH ৰ ৰচিব সম্পূৰ্ণ পে নয়।

Gen.19:5: " আৰু তে ওলোফ লেটক মাৰ্জ কলে, " আজ ৰ ত তোমা ৰ ওচৰলৈ অহা মানুহ বোৰ কত? আমি তে ওলোফক চৰ্চনা পা বলৈ তে ওলোফক আমা ৰ ওচৰলৈ লৈ আনা। "

বোম্ব মানুহবোৰক চদোমীয়া সকল ৰ উদ্দেশ্য দৰ প্ৰ ৰত কৰিব পাৰ, ৰ ৰণ ই ইজনে স জ ন ক চৰ্চনা পা বলৈ অনু বোম্ব ৰ প্ৰ ন নহয় বৰ্ণ শব্দ টো ৰ ব ই ব ল ৰ অ ৰ চ চৰ্চনা পো ৰ প্ৰ ন, যনে " আ দ ম নে জ ৰ প ত্ৰীক চৰ্চনা পা ইছিল আৰু ত ই পুত্ৰ জ ন ম দ ছিল। " এই লোক সকল ৰ অ স ং ৰ ক্ষ সেয়েহে সম্পূৰ্ণ আৰু প্ৰ ৰ বহীন।

আদপুস্ক ১৯:৬: " লেটে ঘৰ ৰ দুৱা ৰত তে ওলোফ ৰ ওচৰলৈ গৈ দুৱা ৰখন বন্ধ কৰি দিলে."

সহসী লেটে, যিয়ে নে জি ই ঘণ নী য় স ত বোম্ব ৰ লগ কৰিবলৈ ল ৰ ল ৰ ক য় আৰু নিজ বদৰ্শক ৰ ব ক ৰিবলৈ নিজ ৰ ঘৰ ৰ দুৱা ৰখন পিছ ল বে ন্ধ কৰ ৰ য ত ন লয়।

আদপুস্ক ১৯:৭: " তে ওঁ কলে, " মো ৰ ভ ই সকল আ পো মা লোফ বো যা ৰ মন কৰ বা। "

ভাল মানুহে দুষ্কৰ বোযাৰ মনকৰিবলৈ উপদেশদিয়াই। তেওঁ তেওঁলোকে "অই" বুলি কয়। বৰণ তেওঁলোকে নিজৰ দৰে। মানুহ আৰু তেওঁলোকৰ আচৰণে তেওঁলোকে যি মন্ত্ৰলৈ লৈ যায়, সেই মন্ত্ৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ কিছুমান কৰ্মাণিযাৰ আশা তেওঁনিজৰ মাজেৰে থৈছে।

আদিপুস্ক ১৯:৮: "চোৱা, মোৰ দুগৰাকী ছোৱালী আছে, যিসকলে এজন পুৰুষক নিপোৱা নাই। মই তেওঁলোকক তেমাৰ লোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই দিম, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ লগত যি উচিত কৰিব। মাথোঁ পুৰুষসকলকো নকৰিব, কিয়নো তেওঁলোক মোৰ চাৰিওফালে আছে।"

লোকেৰ বৰ চদেমীয়াসকলৰ আচৰণ এই অভিজ্ঞতাত অভূতপূৰ্ব উচ্চতাত উপনীত হয়। আৰু তেওঁৰ দুজন দৰ্শকক বক্ষ্য কৰিবলৈ তেওঁ আনকি তেওঁলোকৰ ঠাইত তেওঁৰ দুগৰাকী এতিয়াও কুমাৰী ছোৱালীকো আগবঢ়ায়।

আদিপুস্ক ১৯:৯: "তেওঁলোকে কলে, 'তুমি ইয়াৰ পৰা যা!' তেওঁলোকে পুনৰ কলে, 'এই মানুহজন যদি শীঘ্ৰে পো আহিছে, আৰু আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত তেমাৰ ওপৰত আৰু বোযাৰ মন কৰিম।' আৰু তেওঁলোকে লোকেৰে জোৰেৰে হুঁচ মাৰি ধৰিলে আৰু দুৱাৰখনৰ ভিতৰলৈ আগবঢ়াইছিল।"

লোকেৰ কথাই গোট খোৱা জাকটোকে শান্ত নকৰে। আৰু এই দানৱীয় সত্ত্ববোৰে, তেওঁলোকে কয়, তেওঁলোকৰ তুলনাত তেওঁৰ ওপৰত বোযাৰ মন কৰিবলৈ সাজু হৈছে। তৰপিছত দুৱাৰখনৰ ভিতৰলৈ চেষ্টা কৰে।

আদিপুস্ক ১৯:১০: "লোকসকলে হাত মেলি লোকেৰে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ঘৰলৈ আনিদুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিলে।"

সাহসী লোকেৰে নিজৰ ইৰিপদত পৰাৰ বৰ সৰ্বস্বতসকলে হস্তক্ষেপ কৰি লোকেৰে ঘৰৰ ভিতৰলৈ আনে।

আদিপুস্ক ১৯:১১: "আৰু তেওঁলোকে ঘৰৰ দুৱাৰমুখত থকা সূৰ আৰু ডাঙৰ লোকসকলক অন্তৰ্ভুক্ত কৰি আঁতৰ কৰিলে, যি তেওঁলোকে দুৱাৰখন বন্ধ কৰিবলৈ অসমৰ্ষ কৰিলে।"

বহিৰত ওচৰৰ উত্তৰ্জিত মানুহবোৰে অন্তৰ্ভুক্ত হৈ পৰিছে; ঘৰটোত থকা লোকসকলক সোহে সৌৰক্ষিত কৰা হয়।

আদিপুস্ক ১৯:১২: "লোকসকলে লোকেৰে কলে, 'তেমাৰ ইয়াত কেনে আছে? জোঁৱাই, পুত্ৰ আৰু কন্যা আৰু নগৰত তেমাৰ সকলোবোৰ এই ঠাইৰপৰা উলিয়াই আনিব।'"

লোটে স্ৰষ্টাত আৰু তেওঁলোকক পঠোৱা ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি অনুগ্ৰহ পালে।
 তেওঁৰ জীৱন বক্ষৰ বাবে তেওঁ " **ওলা ই আ হিবলা গৰি** " " নগৰ আৰু সমভূমি
 উপত্যকাৰ বাৰণ স্ৰষ্টাত। এই উপত্যকাৰ বাসিন্দাসকলক ধ্বংস কৰিব যদি আই
 নগৰৰ দৰে ধ্বংসাৱশ্যেৰ অশ্রু হৈ পৰিবা স্ৰষ্টাত সকলৰ প্ৰকৃতিৰ জীৱিতমানৰ
 জীৱত তেওঁৰ সকলোবস্তুকৈকে বিস্তৃত।

বিচ্ছিন্ন বিষয়ত " **ওলা ই আহকা** " বুলি দিয়া ঐশ্বৰিক আজ্ঞা স্মৰণী। বাৰণ
 তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিবিষয়ক সকলোধৰণৰ ব্যোমৰ পৰা নিজৰ কপ্প থককৰি বলাই আ **হবন**
 জ নায় যেনে মিছা খ্ৰীষ্টান মণ্ডলী। প্ৰথম শতিকাৰ ১৮:৪ পদত তেওঁ নিজৰ
 মনোমীত লোকসকলক " **ওলা ই আ হিবলাই আ জ্ঞে দিছো** » of " *Babylon the Great*
 , " যিটো প্ৰথম কথলিক ধৰ্ম আৰু দৰ্শিত। বহুমুখী প্ৰকৃতিগত ধৰ্মৰ বিষয়ে
 যাৰ প্ৰস্তাৱত এই মুহূৰ্ত্তাকৈ তেওঁলোক আছে। আৰু লোটেৰ দৰে, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা
 তৎক্ষণাত পালন কৰিলে হ'লে তেওঁলোকৰ জীৱন বক্ষ হ'ব। বাৰণ, প্ৰথম দিনটোত
 দেওবাৰৰ বশিৰাম বধূ মূলক কৰি আইনখন জৰি কৰাৰ লগে লগে পৰীক্ষামূলক
 সময়ৰ অন্ত পৰিবা আৰু তেতিয়া এই সমস্যাটোৰ ওপৰত নিজৰ মত মত আৰু
 স্মৃতি সলনি কৰিবলৈ বহুদৰে হ'ব।

প্ৰকৃতি নীতি সিদ্ধান্ত পছন্দ ইতিহাসৰ বিপদৰ প্ৰতি ইয়াত আপোনা লোকৰ
 দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। আমাৰ জীৱনটো ভংগুৱা আমি অসুস্থ, কনো দুৰ্ভিক্ষ
 , বা আক্ৰমণত মৃত্যুবৰণ কৰিব পাৰো, যিবিলাক কথ হ'ব পাৰে যদিহে ঈশ্বৰে আমাৰ
 প্ৰতিবন্ধীৰ লেহু মীয়াত কণাল গনলয় আৰু এই ক্ৰান্ত , সাময়িক অনুগ্ৰহৰ
 সময়ৰ অন্ত পৰাটোৰে নিজৰ সকলো গুৰুত্বৰে ৰাখি লৈ যাৰ বাৰণ যদিহে ইয়াৰ আগত
 মৃত্যুবৰণ কৰে, তেওঁৰ অন্তৰত আৰু ঈশ্বৰৰ দৰে তেওঁৰ নিদিত মৃত্যু হয়। এই
 সমস্যাৰ বিষয়ে সেচনেই পোলে ইব্ৰী ৩৬ত কৈছে। ৩:৭-৮: " **আজি যদি তেওঁৰ**
মাতৃ শূন্য তেন্তে বিদ্বংসৰ দৰে হৃদয় কঠিন নকৰিবা.. "। সেয়েহে ঈশ্বৰে
 আগবঢ়োৱা প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনোৱাৰ সদায় জৰুৰী তথ্য আৰু ইব্ৰী ৩ৰ
 মতে পোলেৰ এই মত মত ৪:১: " **এতেকে তেওঁৰ বশিৰামত প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰকৃতি**
থকা লৈকে আমাৰ ভয়কৰ হৈক, যাতো তেমা লোকৰ কনোৰে ই তৰপৰ বক্ষণ হোৱা
যেনে লা গৰি "।

আদিপুস্তক ১৯:১৩: " **কিয়নো আমি এই ঐহখন ধ্বংস কৰিবলৈ ওলা ইছো**
বাৰণ ইয়াৰ বাসিন্দাসকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ আগত প্ৰতি বৰা চিহ্ন।

এইবাৰ সময় হ'ল মাৰ্চ ধৰিছে, স্কন্ধুতসকলে লেটেক তেওঁৰ ঘৰত তেওঁলোকৰ উপস্থিতিৰ কাৰণ জনায় YaHwéh ৰ সিদ্ধান্ত চহৰখন সোমকালে ধ্বংস হ'ব লাগিব।

আদিপুস্তক ১৯:১৪: “ লেটে ওলাই গৈ নিজৰ জীয়েকেক লৈ যোৱা জোঁৱা ইসকলক কালে, ‘উঠ আৰু এই ঠাইৰ পৰা ওলাই যোৱা, কাৰ্যনো ফলহেঁতাই নগৰখন ধ্বংস কৰিবলৈ ওলাইছে।’ বনিত তেওঁৰ জোঁৱা ইসকলৰ দৃষ্টি তেওঁ যেনে ধোমালিকৰি আছে।”

লেটেৰ জোঁৱা ইসকল নিশ্চয় আন চদোমীয়াসকলৰ দৰে দুষ্ট নাছিল, বনিত পৰিত্ৰাণৰ বাবে ক'ৱল বিশ্বাসহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। আৰু স্পষ্ট ৰূপে, তেওঁলোকৰ হাতত নাছিল। তেওঁলোকৰ শহুৰে কৰ বিশ্বাসে তেওঁলোকক আগবঢ়ি কৰ নাছিল আৰু হঠাৎ ঈশ্বৰ যাহাৰে চহৰখন ধ্বংস কৰিবলৈ সাজু ৰুলি ধৰাটো তেওঁলোকৰ বাবে ক'ৱল অশ্বাস আছিল।

আদিপুস্তক ১৯:১৫: “ দিন ভোৰ হ'লে, স্কন্ধুতসকলে লেটেক কালে, “উঠ, তোমাৰ ভক্ষ্মা আৰু ইয়াত থকা তোমাৰ দুগৰাকী কন্যক লৈ যোৱা, যাতো তুমি নগৰৰ ধ্বংসৰ সময়ত বিনষ্ট নহ'ব।”

চদোমৰ ধ্বংসৰ ফলত হৃদয়বিদৰকৰিছে দুৰ্ভাগ্য নমহয় যদিও বিশ্বাস আৰু বিশ্বাসৰ অভাৱ প্ৰকাশ কৰে। লেটেৰ কন্যসকলে পিতৃক অনুসৰণ কৰা বা স্বামীক অনুসৰণ কৰা ৰম্য ৰূপৰ এটা বৰ্ণনাই লাগিব।

আদিপুস্তক ১৯:১৬: “ আৰু তেওঁৰে থকা ৰসময়ত মানুহবোৰে তেওঁক তেওঁৰ পত্নী আৰু তেওঁৰ দুগৰাকী কন্যক ধৰিলে; কাৰ্যনো ফলহেঁতাই তেওঁক ক্ষমা কৰিবলৈ সন্মত হ'ল; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক লৈ গ'ল, আৰু তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। ”

এই কাৰ্য্য ঈশ্বৰে আমাক দেখুৱাইছে। “ জুইৰপৰা উলিওৱা এটা বৰ্ণণ ”। আকৌ এবাৰ কওঁ, ধৰ্ম্মিক লেটেৰ বাবে ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত তেওঁৰ দুগৰাকী কন্য আৰু তেওঁৰ পত্নীক ৰক্ষা কৰে। এইদৰে চহৰৰ পৰা বিচৰ্ছন হৈ তেওঁলোকে নিজৰ বাহিৰত, মুক্ত আৰু জীয়াই থকা দেখা পায়।

আদিপুস্তক ১৯:১৭: “ আৰু যোৱা তেওঁলোকে তেওঁলোকক উলিয়াই আনি লৈ, তেওঁ যি তেওঁলোকৰ এজনক কালে, “তোমাৰ প্ৰাণৰ বাবে পলায় তোমাৰ পিছফা লনো চাব, আৰু গটেই সমভূমিত থকা কৰিব;”

পৰিত্ৰাণ প্ৰকৃত হ'ব, পছন্দ অক্ষমৰ ওপৰত এৰি দিয়া হ'ব। এইদৰে লেটে সমভূমি আৰু ইয়াৰ সমৃদ্ধি বৰ্ধি লোৱাৰ ভুলটো বুজিব পাৰে আৰু অনুশোচনা

কৰিব পাৰে। তেওঁৰ জীৱনৰ জটিলতাৰ আৰু শঙ্কাৰ জুইয়ে উপত্যকাত আঘাত কৰাৰ সময়ত যদি তেওঁ নিৰাপত্তা বৰ্তাবলৈ বৰ্তায় তেন্তে তেওঁ খৰখেদে কৰিব লাগিব। তেওঁক পিছলৈ ঘূৰি নাচাবলৈ আদেশ দিয়া হৈছে। আদেশটো আত্মকৃতিক অক্ষত ৰূপকভাৱে জীয়াব লাগে। ভৱিষ্যত আৰু জীৱন চৰ্চাৰ জীৱিত সকলৰ আগত আছে, যাৰ বাবে তেওঁলোকে পিছলৈ লৈ অতীত সোমাব লাগে আৰু শৰণৰ নিকষ কৰা চলমান ৰাখিব লাগিব। উন্নত জ্ঞানত ধৰ্মসাধনৰ বাবে আন একো নাথাকে।

আদিপুস্তক ১৯:১৮: “ লোটে তেওঁলোকক ক'লে, হ'পক, নহয় ”

স্বত্বাধীনতা দিয়া আদেশলোকে ভয় খুৱাইছে।

আদিপুস্তক ১৯:১৯: “ চোৱা, মই তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ আৰু তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰি মোৰ প্ৰতি অৰ্পিত কৰিলি; কিন্তু মই প্ৰকৃতলৈ পলায়ন কৰিব নোৱাৰোঁ, যিহেতু আইমকে দুৰ্ভাগ্য আৰু ৰখি আৰু মই বিন্ধি হ'ম । ”

লোটে তেওঁ ৰাস কৰা অঞ্চলটো জন আৰু জনায়ে প্ৰকৃত উপনীত হ'বলৈ তেওঁক বহু সময় লাগিব। সেয়েহে তেওঁ ফাৰোস্তক ভিক্ষা কৰি আন এটা সমাধান আগবঢ়ায়।

আদিপুস্তক ১৯:২০: “ চোৱা, এই নগৰখন মোৰ পলায়ন কৰিবলৈ যথেষ্ট ওচৰত, আৰু ই সৰু। অহা মই ইয়াত পলাই যাব পাৰিমোঁ তেন্তে... ই সৰু নহ'ল... আৰু মোৰ আত্মা জীয়াই থকাৰ বাবে ”

উপত্যকাৰ শেষত চোৱাৰ, সৰু অক্ষ শব্দ। উপত্যকাৰ শেষৰ পৰিস্থিতিৰ পৰা ৰক্ষা পৰিলে-ট আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ আশ্ৰয় হিচাপে মকৰছিল।

Gen.19:21: “ আৰু তেওঁ তেওঁক ক'লে, চোৱা, তোমাৰ ওচৰত মোৰ এই অনুগ্ৰহ আছে আৰু তুমি যি নগৰৰ কথা কৈছা সেয়ে নগৰখন ধৰ্ম নকৰোঁ । ”

এই নগৰখনৰ উপস্থিতিয়ে এতিয়াও এই নাটকীয় পৰিঘটনাৰ সাক্ষী হৈ আছে যি চৰ্চাৰ আৰু ধৰ্মৰ দুখন নগৰ অৱস্থিতি সমভূমি উপত্যকাৰ নগৰ সমূহক প্ৰভাৱিত কৰিছিল।

আদিপুস্তক ১৯:২২: “ খৰখেদে ক'লে তলৈ পলাই যোৱা, কিয়নো তুমি তেওঁৰ উপস্থিতি নোহোৱা কৈ মই একো কৰিব নোৱাৰোঁ। সেইবাবে সেই নগৰখনৰ নাম চোৱাৰ । ”

স্বত্বাধীনতা এতিয়া তেওঁৰ চুক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আৰু উপত্যকাৰ আঘাত কৰিবলৈ লোটে চোৱাৰ প্ৰকাশ নকৰা কৈ অৰ্পিত কৰিব।

আদিপুস্ক ১৯:২৩: “পৃথিবীত সুক্ষ্ম উদয় হ’ল, তে ত্ৰিযালটে চেয়াৰত প্ৰকাশ কৰিলে।”

চদেমীয়াসকলৰ বাবে এটা নতুন দিন যেনে এটা সুন্দৰ সুক্ষ্ম উদয়ৰ তলত পোহৰ হৈ উঠিছিল 'এটা দিন'ৰ দৰে আনৰিকোমো...

আদিপুস্ক ১৯:২৪: “তে ত্ৰিযাৰ্হিহো ই চদেম আৰু ঘামোৰে ত স্ৰক্ষ পৰ গনক্ষ আৰু অগ্নি বৰয়ণ কৰিলে।”

এই অলোমিক ঐশ্বৰিক বাক্ষই এডভেণ্টুৰ পুৰাতত্ত্বাদি বন ৰায়াটৰ আৱিষ্কাৰৰ পৰা শক্তিশালী সাক্ষ্য লাভ কৰিছে। তেওঁ ঘামোৰে চহৰৰ স্থান চিনাক্ত কৰিলে, যাৰ বা সন্মানসমূহ এই উপত্যকা বসী মাৰেখে তথাক প্ৰকৃত পশ্চিম তলত ইটোৱে সিটোৱে ওপৰত হোলো নদী আছিল। এই ঠাইৰ মজিয়াচলফাৰ বশলিৰ দৰাৰ গৰ্ভিত যিবোৰ জুইৰ সংস্পৰ্শত আহিলে আজি ওজকা উঠে। এইদৰে ঐশ্বৰীয় অলোমিকত সম্পূৰ্ণৰূপে নিশ্চিতি আৰু নিৰ্ভৰ্যতাসকলৰ বিশ্বাসৰ যোগ্য।

সততে ভব আৰু কামোৰ বৰিষীত ঐশ্বৰ্যে এই উপত্যকা ধ্বংস কৰিবলৈ পাৰমাণৱিকশক্তি ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল, বৰঞ্চ চলফাৰ আৰু বশুদ্ধ্য চলফাৰ বৰশলি ব্যৱহাৰ কৰিছিল যাৰ বশুদ্ধ্য ৯০% বুলি অনুমান কৰা হৈছে, যিটো বশিষজ্ঞসকলৰ মতে ব্যৱিক্ৰমী। আৰু শচেলফাৰ বৰডাৰ কত্ৰিয়াই নদীয়ে, গৰ্ভিক এই ধ্বংস সৃষ্টিকৰ্তা ঐশ্বৰক বাক্ষমূলকি'ব পাৰো। পৃথিবী, আৰু শআৰু ইয়াত থকা সকলোবস্তু সৃষ্টি কৰাৰ পৰাই তেওঁ নিজৰ প্ৰকাজেন অনুসৰি যিকোমো পদাৰ্থ সৃষ্টি কৰিব পাৰে।

আদিপুস্ক ১৯:২৫: “তেওঁ সেই নগৰ, সমভূমি আৰু নগৰৰ সকলো বসিন্দা আৰু মাটীত গজা উঠা সকলোৰে ধ্বংস কৰিলে।”

জকা থকা চলফাৰ বশলিৰ বৰয়ণৰ বলি হোৱা ঠাইত বৰি থকা বপাৰে একো নাই, শলি আৰু চলফাৰ বৰশলিৰ বাহিৰে এতিয়াও উপস্থিতি।

আদিপুস্ক ১৯:২৬: “আৰু লেটেৰ প্ৰতীয়ে পিছলৈ ঘূৰি চলে, আৰু তেওঁ নিমখৰ স্ৰষ্টা হৈ পৰিল।”

লেটেৰ প্ৰতীৰ এই পিছপৰ দৃষ্টিংগীয়ে অনুশোচনা আৰু এই অভিশপ্ত ঠাইখনৰ প্ৰতি থকা দীৰ্ঘদিনীয়া আগ্ৰহৰ কথা প্ৰকাশ কৰে। এই মনৰ অৱস্থাই ঐশ্বৰক সন্মুখত নকৰে আৰু তেওঁ তইৰ শৰীৰক নিমখৰ স্ৰষ্টাত ৰূপান্তৰিত কৰি এই কথা প্ৰকাশ কৰে, যিটো নিৰপেক্ষ আধ্যাত্মিক বন্ধাত্মক প্ৰতিমূৰ্তি।

আদিপুস্ক ১৯:২৭: “আৰু অব্ৰাহামে বৰ্তপুৱাই উঠি যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা ঠাইলৈ যাবলৈ উঠিল।”

যি নাটকৰ কথা অজ্ঞাত, অব্ৰাহামে মামৰেওক গছলৈ আহিল য’ত তেওঁ নিজ বৰ্ত নিজ নদৰ্শক আদৰ্শজি না ইছিল।

আদিপুস্ক ১৯:২৮: “তেওঁ চদমে আৰু ঘামেৰে আৰু সমভূমিৰ সমান জাল ফালেলে, আৰু চোৱা, ভঁৰালবধীৰাৰ দৰে পৃথিবীৰ পৰা এটা ধোঁৱা ওলাল।”

পাহাৰটো এক উৎকৃষ্ট পৰীক্ষা কৰ্ম। উচ্চতৰ পৰা অব্ৰাহামে সেই অঞ্চলটো চাই চদমে আৰু ঘামেৰে উপত্যকা ক’ত আছে সেই কথা জানে। মাটিত এতিয়াও জৰ্কা থকা জুই চৰি থকাৰ সময়ত ওপৰৰ পৰা চলফাৰ আৰু মানুহ এখন চহৰত গোট খোৱা সকলো সামগ্ৰী খোৱাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা তিত ধোঁৱা ওলায়। পৃথিবীৰ শাষলৈ ক’লেই ঠাইখন বন্ধাত্মক নিন্দা কৰা হৈছে। ক’বল শিলি, শিলি, চলফাৰ শিলি, আৰু নিমখ বহুত নিমখ থকা, যি মোটীৰ বন্ধাত্মক বৃদ্ধি কৰে।

আদিপুস্ক ১৯:২৯: “আৰু যোৱা ঈশ্বৰে সমভূমিৰ নগৰবোৰে ধ্বংস কৰিলে, তেওঁ যোৱা তেওঁ অব্ৰাহামক সন্মিলন কৰিলে আৰু লেটেক সেই দুৰ্ঘটনাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, য’ত তেওঁ লেটে বাস কৰা নগৰবোৰে ভূপালে লৈ।”

এই স্পষ্টকৰণ গুৰুত্বপূৰ্ণকৰণই আমাৰ পৰীক্ষা কৰা যোৱা ঈশ্বৰে লেটেক ক’বল তেওঁৰ বৰ্ণনাসী দাস অব্ৰাহামক সন্মিলন কৰিবলৈ হেৰুৱা কৰিছিল। সেয়েহে তেওঁ সমৃদ্ধিশালী উপত্যকা আৰু ইয়াৰ দুৰ্ভাগ্যজনক নগৰ সমূহৰ ছবি লোৱাৰ বাবে তেওঁক তৰিষ্কাৰ কৰাটো বন্ধ কৰা নাছিল। আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰা হয় যে তেওঁ সঁচাকৈয়ে চদমে “জুইৰ পৰা উলিওৱা বৰ্ণড” বুলি জনা ভাষাৰ পৰা বৰ্ণ পাইছিল যিটো হৈছে অতি সংকীৰ্ণ।

আদিপুস্ক ১৯:৩০: “লেটে চোৱাৰ এৰি পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ উঠি গ’ল আৰু তেওঁৰ দুগৰাকী কন্যাৰ সৈতে প্ৰকৃত বাস কৰিলে; কন্যা দুয়োৰে চোৱাৰত বাস কৰিবলৈ ভয় কৰিলে। আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ দুগৰাকী কন্যাই এটা গৃহত বাস কৰিলে।”

বিচ্ছিন্ন দৰ্শন জেনীয়ত এতিয়া লেটৰ বাবে স্পষ্ট হৈ পৰিছে। আৰু তেওঁৰই চোৱাৰত নাথকা বৰ্ণনাসৈদ্ধান্ত লয়, যিখন যদিও “সৰু” আছিল তথাপি ঈশ্বৰৰ আগত দুৰ্ভাগ্যজনক আৰু পাপী লোক সকলে ওবসৰা কৰিছিল। পাছলৈ তেওঁ পাহাৰলৈ যায় আৰু সকলো আৰম্ভৰ পৰা বহু দূৰত, তেওঁৰ দুগৰাকী কন্যাৰ সৈতে এটা গৃহত থাকে, যিটো ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা প্ৰকৃত কনিষ্ঠ পদ আশ্ৰয়।

আদিপুস্ক ১৯:৩১: " তে ত্ৰিয়াডা ওৰজনসৰ জ নকৰিলে, "আমা বপতিব্ৰুদধ, আৰু সকলোদে শবদৰে আমা বওচৰলৈ আহিবলৈদে শতকোনাো মানুহনা ই। "

লোটেৰ দুগৰাকী কন্যাই লোটে পদক্ৰমপত কোনাো ধৰণৰ কুটিলিত নাই। তেওঁলোকৰ প্ৰবৰণা ন্যয্য আৰু ঈশ্বৰৰ অনুমোদিত বৰণ তেওঁলোক পত্ৰিক সন্ধান দিয়াৰ লক্ষ্যৰে বৰম কৰি আছে। এই প্ৰবৰণা অৰহিনে এই পদক্ৰমপ অনাচৰীহ'লহু তন

আদিপুস্ক ১৯:৩২: " আহকু আমি আমা বপত্ৰিকদৰ্শকৰস পানকৰ ওঁ আৰু তেওঁলগত শূ ওঁ যা তোআ মতিমা মা কপিত্ৰকৰাবী জৰক্ৰ কৰবিপা বো। "

আদিপুস্ক ১৯:৩৩: " তে ত্ৰিয়া তেওঁলোকৰ সেই নশি তেওঁলোকৰ পত্ৰিক দৰ্শকৰস পানকৰলো; আৰু প্ৰথম সন্ধানো গৈ পত্ৰিকলগত শূ ইগ'ল; আৰু তেওঁ ক ত্ৰিয়াশূ ইপৰলিআৰু ক ত্ৰিয়াউঠবিনা জা নলি। "

Gen 19:34: " আৰু পিছদিনা প্ৰথম সন্ধানো সৰু কৰিলে, "চোৱা, মই যোৱা নশি মোৰ পত্ৰিকলগত শূ ইছো; আৰু জিৰতিও তেওঁক দৰ্শকৰস পানকৰি দিওঁ আৰু তেওঁলগত শূ ইয়া ওঁ, যা তোআ মতিমা মা কপিত্ৰকৰা শৰক্ৰ কৰবিপা বো। "

আদিপুস্ক ১৯:৩৫: " আৰু সেই নশিও তেওঁলোকৰ তেওঁলোকৰ পত্ৰিক দৰ্শকৰস পানকৰিছিল আৰু সৰু জনীয়তেওঁলগত শূ ইছিল আৰু তেওঁ ক ত্ৰিয়া শূ ইছিলিআৰু ক ত্ৰিয়াউঠবিনা জা নছিলি। "

এই কক্ষ লটেৰ সম্পূৰ্ণা অচেতনত ইপৰ্শিয়াটোৰে আমাৰ অন্তিম সময়ত জীৱজন্তু আৰু মানুহৰ ওপৰত প্ৰাণে কৰ কৃত্ৰিম প্ৰজননৰ প্ৰচিচ্ছৰি দিয়ে। আনন্দৰ সন্ধানত সামান্যতমো নহয় আৰু কথটো মানৱতৰ আৰম্ভণিতে ভাইভনী বয়স্কাৰ বৰ্ছজোৰ বৰিৰদৰে নহয়।

আদিপুস্ক ১৯:৩৬: " লোটেৰ দুগৰাকী কন্যা পত্ৰিকপৰ গ্ৰন্থত ই'ল। "

লোটেৰ এই দুগৰাকী কন্যাই পত্ৰিক সন্ধানৰ স্ৰষ্টা আত্মত সন্ধানৰ বৰ্ষক্ৰমী গুণপ্ৰদৰ্শ কৰে। অকলশৰীয়া ত্ৰিচপে তেওঁলোক নজি বসন্ধানক অকলে ডাঙৰদীঘল কৰি, আনুষ্টিকিঅৰে পত্ৰিক নোহোৱাকৈ, আৰু এইদৰে তেওঁলোক সন্ধানী, পত্ৰী, সংগী লোটেটো ত্যগ কৰে।

আদিপুস্ক ১৯:৩৭: " প্ৰথম সন্ধানো এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে আৰু তেওঁৰ নাম মোৰ বৰখিলে: আৰু ওঁ মোৰ বীয়াসকলৰ পত্ৰ। "

Gen.19:38: " সৰু জনো এজন পুত্ৰ সন্ধান জন্ম দিলে আৰু তেওঁৰ নাম বেন অম্মৰ খিলে: আৰু ওঁ অম্মনৰ সন্ধানসকলৰ পত্ৰ। "

দানিয়েলে ১১:৪১ পদৰ ভৱিষ্যদ্বাণীত আৰ্মি দুয়জেন পুত্ৰৰ বংশধৰৰ বিষয়ে উল্লেখ পাওঁ " তেওঁসুন্দৰ দেশত প্ৰকাশ কৰিব আৰু বহুত পত্ৰিত হ'ব; কিন্তু ইদমে, মোল্লাব আৰু অম্মেনৰ সন্তানসকলৰ প্ৰধানসকলক তেওঁৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা হ'ব। " সেয়েহে এটা শাৰীৰিক আৰু আধ্যাত্মিক সংযোগে এই বংশধৰসকলক ইব্ৰী লোকসকলৰ হাৰেৰ পিছত শিপি অব্ৰাহামৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত ইস্ৰায়েলৰ সৈতে একত্বিত কৰিব। কিন্তু এই সাধাৰণ শিপি বোম্বোৰ জিয়াজ গাইতুলিবি আৰু এই বংশধৰসকলক ইস্ৰায়েল জাতিৰ বৰিৰুদ্ধ থিয় কৰিব। চফনিয়া ২:৮ আৰু ৯ পদত ঈশ্বৰে মোল্লাব আৰু অম্মেনৰ সন্তানসকলৰ বাবে দুৰ্ভাগ্য ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে: " মই মোল্লাবৰ অপমান আৰু অম্মেনৰ সন্তানসকলৰ অপমান নুশিহোঁ যিহেঁতৈ তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক অপমান কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ সীমাৰ বৰিৰুদ্ধ নজি ক'উচকৰি তুলিছিল। সেয়েহে মই জীয়াই থকাৰ সময়ত বাহিনীসকলৰ যিহেঁতৈ ই ক'ইছে, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, মোল্লাব চদমেৰ দৰে আৰু অম্মেনৰ সন্তানসকলে গমোৰ দৰে ঐ হ'ব। " ক'ইটৰ নিমখবৰ্গ ত আৰু চৰিৰ লৰাবাৰে নৰিজা হৈ পৰিব;

ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত হয় যে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ সঁচ ক'য়াকৈ ব্ৰহ্মাৰ ওপৰত আছিল আৰু এক পতিতৰ পৰা জন্ম হোৱা তেওঁৰ ভাইসকলে ওসেই আশীৰ্বাদ লাভ কৰা নাছিল। যদি লোটে অব্ৰাহামৰ আদৰ্শ পৰা লাভ নহ'বলৈ সক্ষম হৈছিল তেন্তে তেওঁৰ দুগৰাকী কন্যাৰ পৰা জন্ম হোৱা তেওঁৰ বংশধৰসকলৰ কষ্টত এনেহ'ব।

আদিপুস্তক ২০

ঈশ্বৰৰ ভাৱবাদী আৰ্হাদৰ দ্বাৰা বিচ্ছিন্ন

আদিপুস্তক ১২ পদত লিপিবদ্ধ ফৰোৰ অভিজ্ঞক নবীকৰণ কৰি অব্ৰাহামে তেওঁৰ পত্নী চৰাক গাৰেৰ বৰজা অবিমলকৰ ওচৰত (বৰজান গাজাৰ ওচৰৰ পলেষ্টাইন) নজিৰ ভগ্নী হিচাপে উপস্থাপন কৰে। আকৌ এবাৰ, তেওঁৰ শাস্তিৰ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ প্ৰতিবৰ্ত্তাই তেওঁক প্ৰকাশ কৰে যে চৰাক স্বামী তেওঁৰ ভাৱবাদী। এইদৰে অব্ৰাহামৰ শক্তি আৰু ভয়সমগ্ৰ অঞ্চলটোত বিয়পি পৰিল।

আদিপুস্তক ২১

বৈধআ বুঅ বৈধক্ থকী কৰণ

ভালপোৱা বসুন্ত ত্যগৰ দৰা বচ্ছদ

আদিপুস্তক ২১:১: “আৰুযিহোৱাই কোৱাৰ দৰে চৰক সাক্ষ্যকৰিলে, আৰু যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে চৰক কৰিলে।”

এই ভাষাত ঈশ্বৰে চৰাৰ দীক্ষানীয়া বন্ধুত্বৰ অন্তপালেয়

আদিপুস্তক ২১:২: “তেতিয়া ছাৰা গৰ্ভাৱণ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক কোৱা নৰিষ্টি সময়ত অবহা মক বৃদ্ধ বয়সত এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে।”

Isa.55:11 এ এই কথা নিশ্চিত কৰিছে: “মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা মোৰ বাক্যও তোকুৱাইব: ই মোৰ ওচৰলৈ শুনয়নহ'ব, বিনুত ই মোৰ ইচ্ছা সম্পন্ন কৰিব, আৰু ই মোৰ উদ্দেশ্য সম্পন্ন কৰিব”; অবহা মক দীয়া প্ৰজিঞা পালন কৰা হৈছে, সেয়েহে পদটো ন্যয্য। এই পুত্ৰ ঈশ্বৰে জন্ম ঘোষণা কৰাৰ পিছত পৃথিৱীলৈ আহে। বাইবেলে তেওঁক “প্ৰজিঞা পুত্ৰ” হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে, যিয়ে ইচ্ছাকৃত হ'ব “ঈশ্বৰ পুত্ৰ”ৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ধৰণ কৰি তুলিছে যীচু।

আদিপুস্তক ২১:৩: “আৰু অবহা মো তেওঁৰ জন্মহোৱা পুত্ৰক ইচ্ছাকৃত নাম দিলে।”

ইচ্ছাকৃত নামৰ অৰ্থ হ'ল: তেওঁ হৈছে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যত পুত্ৰৰ কথা ঘোষণা কৰা শূন্য অবহা আৰু চাৰা দুয়োজনে হৈছিল। আনন্দ হৈছে ইতিবাচক হ'লেও উপহাস কৰা হৈছে ইতিবাচক নহয়। আচলতে দুয়োজনে পত্নীৰ প্ৰতিৰূপিত। একেই আছিল মানৱীয় পক্ষপাত্তৰ বলি হৈছিল। বৰণ চোপা শৰ মানুহৰ মানৱীয় প্ৰতিৰূপিত কথ ভৰিত ওলোৱা হৈছিল। জলপ্লাৱনৰ পিছৰপৰা আয়ুস যথেষ্ট কৰ্মি আৰ্হিছে আৰু মানুহৰ বাবে ১০০ বছৰ বয়সে বাক্য বৃদ্ধ কৰিছিল, জীৱনৰপৰা কম আশা কৰা যুগ। বিনুত সকলো বসুন্ত সীমা নৰিষ্ণ কৰা সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰৰ সৈতে সম্পৰ্ক প্ৰসংগত বয়সৰ অৰ্থ একেই নহয়। আৰু অবহা মো নিজৰ অভিজ্ঞত এই কথা আৱিষ্কাৰ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা ধন, সন্মান আৰু পিতৃত্ব লাভ কৰিলে, এইবোৰ বৈধ।

আদিপুস্তক ২১:৪: “আৰু অবহা মো নিজৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকৃত আঠদিন বয়সত ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসৰি চিন্তা কৰিলে।”

পা ছলবৈধে পুত্ৰ চুন্ত কৰ হয়। ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালনকৰ হয়।

আদপুস্ক ২১:৫: " আৰু অব্রাহামৰ বয়স এশ বছৰ আছিল যোত যোত ঔৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ জন্ম হৈছিল। "

কথটো উল্লখযোগ্য, কিন্তু জলপ্লাৱনৰ পূৰ্বৰ মানদণ্ড নহয়।

আদপুস্ক ২১:৬: " আৰু চৰাই কাল, "ঈশ্বৰে মোক হুঁ হুঁ বিনো বগ দিছে; যি কোনোৱে শুনোঁতে ঔমৰে লগত হুঁ হুঁ। "

ছৰাই পৰিস্থিতিটো হৃদয়ৰ বুলি ভাবে বগ তই মানুহ আৰু মানুহৰ পক্ষাতিৰ বুলি। কিন্তু এই হুঁ হুঁ হুঁ পা হেও এক অভয়ানন্দ প্ৰতিফলন ঘটায়। স্বামী আব্রাহামৰ দৰে তেওঁক এনে এটা বয়সত সন্তান জন্ম দিয়াৰ সুযোগ দিয়া হয় যোত যোত মানুহৰ সন্তানৰ কিতাপৰ কথাত এইটো আৰু কল্পনা কৰিব পৰা নাযায়।

আদপুস্ক ২১:৭: " আৰু তই কাল, অব্রাহামক কোনো কব, 'ছৰাই সন্তানক সন্তান কৰিব' কয়িনো মই তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সত এজন পুত্ৰ জন্ম দিছো। "

এইটো সঁচকৈ যথেষ্ট কল্পনা আৰু সম্পূৰ্ণ অলৌকিক। চৰাৰ বাক্যৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক দৃষ্টিকোণৰ পৰা চালে আমি ইচহাক খ্ৰীষ্ট নতুন নিয়মৰ ভৱিষ্যতবাণী কৰা পুত্ৰক দেখিবলৈ পোওঁ আনহাতে ইছমায়েল প্ৰথম নিয়মৰ পুত্ৰ বয়সভেদে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে। খ্ৰীষ্ট যীচুক তেওঁৰ প্ৰত্যক্ষনৰ দৰা, চুন্তৰ চনি দৰা মাংস অনুসৰি জন্ম লোৱা এই সন্তানৰিক পুত্ৰক বিশ্বাসৰ দৰা নিৰ্দ্ধাৰিত খ্ৰীষ্টন পুত্ৰক সপক্ষ ঈশ্বৰে প্ৰত্যক্ষন কৰিব। ইচহাকৰ দৰে নতুন নিয়মৰ প্ৰতিষ্ঠাপক খ্ৰীষ্টও অলৌকিক ভাৱে জন্ম ল'ব যোত ঈশ্বৰক মানৱৰূপত প্ৰকাশ আৰু প্ৰতিষ্ঠাপন কৰিব পাৰে। ইয়াৰ বিপৰীতে ইছমায়েলৰ কল্পনা কেৱল শাৰীৰিক ভিত্তি আৰু কঠোৰ ভাৱে মানৱীয় বুদ্ধিৰ ওপৰত কৰা হৈছে।

আদপুস্ক ২১:৮: " আৰু শিশু টো ডাঙৰ হৈ গাখীৰ এৰা হ'ল; আৰু ইচহাক গাখীৰ এৰা বদনা অব্রাহামে এটা ডাঙৰ ভোজ পাৰিলে। "

সন্তান কৰাই দিয়া কাঁচৰ টোকাশেষ হৈ পৰিব আৰু ফাঁদৰ আব্রাহামৰ বাবে প্ৰতিশ্ৰুতি আৰু সুখৰে ভৰা ভৱিষ্যত মুকলি হ'ব, যিটো তেওঁ আনন্দৰে উদযাপন কৰে।

Gen.21:9: " তেতিয়া চৰাই অব্রাহামৰ পৰা জন্ম দিয়া মিচৰীয়া হগাৰ পুত্ৰক হুঁ হুঁ থকা দেখি অব্রাহামক কলে। "

ধন্য দম্পতী হ'লৰ জীৱনত নিশ্চয়কৈ হ'ব মুখ্য ভূমিকা আছে। বৈধ পুত্ৰ ইচ হ'ব পৰিষ্কাৰ ইছমা ইলবশত্ৰু তথা বৃদ্ধিৰ ইছ তেওঁক হ'ব বৈধ আৰু উপহাস কৰিবলৈ বঞ্চিত কৰে। চৰাৰ বাবে যিটো সহযোগিতা তৰা সীমা ত উপনীত হৈছে: মা কৰ উপহাসৰ পিছত পুত্ৰক উপহাস আৰু ই অত্যধিক।

আদ্যপুস্তক ২১:১০: “ এই দাসী আৰু তইৰ পুত্ৰক বাহ্যিকৰ দায়িত্ব, কৰিয়নো এই দাসীৰ পুত্ৰক মনো পুত্ৰক ইচ হ'ব লগত উত্তৰাধিকৰী নহ'ব। ”

ছাৰাৰ ক্ষয় বৃদ্ধিৰ পাৰ্শ্ব, কৰি নতম লগত আৰু অধিক চাপ। চৰাই খৰিষ্ট যীচুৰ ধৰ্মিকতাত বিশ্বাসৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি মনোমীত লোকসকলৰ লগত নতুন নিয়মৰ উত্তৰাধিকৰী নহ'ব পৰা প্ৰকৃত নিয়মৰ অযোগ্যতাৰ বিষয়ে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে।

আদ্যপুস্তক ২১:১১: “ আৰু অবহাৰমৰ পুত্ৰক কৰণে তেওঁৰ দৃষ্টি অৰ্থ কৰো আছিল। ”

অবহাৰম চৰাৰ দৰে পৰিষ্কাৰ নকৰাকৈ বগত তেওঁৰ দুই পুত্ৰক মাজত তেওঁৰ অনুভৱিত। ইচ হ'ব জন্ম ইছমা ইলবলগত বৰ্দ্ধিত ১৪ বছৰীয়া মৰমবোৰ না ইকিয়ান কৰে।

আদ্যপুস্তক ২১:১২: “ আৰু ঈশ্বৰে অবহাৰমক কৈ, “ল'ৰা আৰু দাসীৰ কৰণে আপোনাৰ দৃষ্টি কৰো নহ'ব। ছাৰাই আপোনাক ফিমা নথি কৈ, তেওঁৰ মাতৃ নথি, কৰিয়নো আপোনাৰ বংশক ইচ হ'ব দৰাৰ ই কৈ হ'ব। ”

এই বাৰত ঈশ্বৰে অবহাৰমক তেওঁৰ ডাঙৰ পুত্ৰ ইছমা ইলবৰ চিহ্ন দিয়া কৰণ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত কৰে। এই বিচ্ছিন্ন শব্দৰ ভৱিষ্যতবাণী মূলক পৰিকল্পনাৰ অংশ হ'ব তেওঁ পুৰণি মৰ্চাৰ নিয়মৰ বিফলতাৰ ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে। সন্জা হ'চাপে ইচ হ'ব কত তেওঁ নিজৰ বংশধৰক বৰ্দ্ধিত কৰিব। আৰু এই ঐশ্বৰিক বাক্যৰ প্ৰত্যয় নতুন নিয়ম প্ৰতিষ্ঠাৰ দৰাৰ কৰ হ'ব য'ত “ নথি “ কয়ীচু খৰিষ্ট ঈশ্বৰৰ চিহ্নতা শুভ বাৰ্তাৰ বাৰ্তাৰ দৰাৰ “ মাতৃ “ /

এইদৰে, বিপৰীতমুখী অৱস্থাত ইচ হ'ব পুৰণি নিয়মৰ পতি পুৰুষ হ'ব আৰু বিশেষকৈ তেওঁৰ পুত্ৰক কৰণে মাংস আৰু চৰ্মৰ চৰ্ম অনুসৰি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছায়ে ইয়াৰ ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব। কৰি নতম বিৰোধিতা এইটো হৈছে এই একজন ইচ হ'ব খৰিষ্ট নতুন নিয়মৰ বিষয়ে, বলাপাঠ ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে।

আদ্যপুস্তক ২১:১৩: “ আৰু দাসীৰ পুত্ৰক পৰাও মই জাগ্ৰতি কৰিয়নো তেওঁৰ বংশ। ”

ইছমা ইল মধ্যস্বৰ্চক্ষ বহু জনগণ্যৈৰ পত্নীপুৰুষ খৰ্ম্মই তেওঁৰ পৰিত্ৰণক বী পাৰ্শ্বি পৰিচৰ্কাৰ বাবে আৰ্হিৰু নহেহোম্বলৈকে আধ্বত্মিক বৈধত কৰল অৰ্হিৰু মৰ এই দুজন পুত্ৰক বংশধৰ আছিল। মহান সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰক অস্বৰ্চক্ষ বৰ্ষিয়ে অজ্ঞান হৈ পশ্চিমীয়া জগতখনপোতৈতিকত বদৰ বহু ৰূপত জীয়াইআছিল।

আদিপুস্ক ২১:১৪: " আৰু অৰ্হিৰু মৰে বত্নপুৰাই উঠি পঠি আৰু পানীৰ বটল লৈ হগাৰক সেইবোৰে কন্থ তুলি দিলে আৰু সন্থনটো দি ত ইক বদিয়ে দিলে। আৰুত ইগু চিগিল আৰুবেৰচেৰে বমৰ ভূমিত্তিচৰণকৰিলে। "

ঈশ্বৰক হস্ক্ৰমপে অৰ্হিৰু মক আশ্বত কৰিলে। তেওঁজা নছিলিয়ে ঈশ্বৰে নজি। ইহগাৰ আৰু ইছমা ইলৰ ওপৰত চকুৰ থকি আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা বদিয়ে ল'বলৈ সন্থ হ'ল কৰণতে ওঁঈশ্বৰে তেওঁলোকক বৰ্হি আৰুপথ পৰ্হি কৰিব বুলি বৰ্হি কৰিছিল। কৰণ তেওঁ যিালৈ কতে ওঁ নজি। ইতঃ ওঁবদৰৰ সুবৰ্হি আৰু পৰিচলিত আছিল।

আদিপুস্ক ২১:১৫: " আৰু বটলৰ পানী শেষ হ'লে, ত ই শিশু টকি এটা জোপোহাৰ তলত পলে ই দিলে। "

বেৰচেৰে বমৰ ভূমিত্তিকটিয়াই নিয়া পানী সোমকলে শেষ হৈ যায় আৰু পানী নহেহোম্বলৈকে হগাৰকে বৰলম্বুৰক নজি বদুৰ্হিৰু নক পৰিস্থিতিৰ চূড়ান্ত পৰিণতি হিচপে লেয়া।

আদিপুস্ক ২১:১৬: " আৰুত ই ধুনৰ গুৰি বদুৰ্হিৰু বপৰীত দৰ্শিত বহিলে, কৰণ ত ইক ছিলি "মই শিশু টকিৰ দখে না পাওঁ আৰুত ই বপৰীতে বহি মা তুলি কন দিলে। "

এই চৰম পৰিস্থিতিত দৰ্শিত যাবৰ বাবে হগাৰে ঈশ্বৰক সন্থনত চকুলো টুকি ছে।

আদিপুস্ক ২১:১৭: " ঈশ্বৰে ল'ৰা জনবমা তশু নঈশ্বৰক দতঃ স্ক্ৰম পৰ হগাৰক মাৰ্ত কিলে, "হগাৰ তেমাৰ কৰি বোধ হৈছে? ভয় নকৰি, কয়িনো ঈশ্বৰে ল'ৰা জনবমা তশু নছিলিয়ে ওঁ য'ত আছে। "

আৰু দৰ্শিত যাবৰ বাবে ভগৱানে হস্ক্ৰমপ কৰি ত ইক আশ্বত কৰিবলৈ ত ইবলগত কথপাত।

আদিপুস্ক ২১:১৮: " উঠ শিশু টকি পৰলৈ তুলিলেহো, কয়িনো মই তেওঁক এটা মহানজ তকিৰমা "

মই আপোনালোকক সঁাৱৰাই দিছোঁযে শিশুইছমা ইল ১৫ৰ পৰা ১৭ বছৰ বয়সৰ বৰ্ণিশেষ, বৰ্ণনুত তথপিও তেওঁ মাতৃ হুগা বৰ অধীন শিশু আৰু দুয়ৰো হ'তত এতিয়া পানী থকা বুলি নাই। ভগৱানৰেচিৰে তেই নিজৰ পুত্ৰক সহায়কৰকৰা বৰণত তেওঁৰ বাবে এটা শক্তিশালী ভাগ্যসংৰক্ষিত।

আদিপুস্তক ২১:১৯: "ঈশ্বৰে তেইৰ চকু মেলিলে আৰু তেই এটা পানী বুকুৱা দেখিলে; আৰু তেই গৈ বটলত পানী ভৰাই শিশু টকি পানী দিলে। "

অলৌকিকত হওক বা নহওক, হুগাৰ আৰু তেইৰ পুত্ৰক আজীৱনসমেত দাবলৈ উপযুক্ত সময়ত এই পানী বুকুৱাটোমো আৱিষ্কাৰ হ'ল। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ জীৱনটোমো ই শক্তিশালী সৃষ্টিৰে ওচৰত থানী যিয়ে বস্তুসমূহৰ দৃষ্টি আৰু বুজা বুজিমূৰলৈ বন্ধ কৰে।

আদিপুস্তক ২১:২০: "আৰু ঈশ্বৰ শিশু টকিগত আছিল আৰু তেওঁ ডাঙৰ হৈ মূৰ ভূমি জীয়াস কৰিলে আৰু ধনুৰুদি হ'ল। "

সেয়েহে ইছমা ইল জীৱনত চৰকাৰ কৰাৰ বাবে মূৰ ভূমি নিশ্চয় নাছিল যিবেশ তেওঁ থকা বুলি ধনুৰে হত্যা কৰিছিল।

আদিপুস্তক ২১:২১: "তেওঁ পৰণৰ মূৰ ভূমি জীয়াস কৰিলে; আৰু তেওঁৰ মাৰ তেওঁক মিচৰদে শৰপৰা এগৰাকী পত্নী লৈ গ'ল। "

ইছমা ইল আৰু মিচৰীয়াস কলৰমাজৰ বন্ধা সেয়েহে শক্তিশালী হ'ব আৰু সময়ৰ লগে লগে ইচ্ছাকৰ সৈতে ইছমা ইলৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা ইমানোই বাঢ়ি য়ে তেওঁলোকক স্থায়ী প্ৰকৃতক শত্ৰুকৰি তুলি।

আদিপুস্তক ২১:২২: "আৰু সেই সময়ত অবীমেলেক আৰু তেওঁৰ সোনা পত্নী ফৰিকোলে অৰহামক কিলে, "তুমি কিৰা সকলোৰ মতে ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত আছে। "

আদিপুস্তক ২০ পদত লিপিবদ্ধ কৰা চৰকাৰ তেওঁৰ ভনীয়েকে হিচাপে উপস্থাপন কৰাৰ ফলত হোৱা অৰ্ভজ্ঞ বোমো অবীমেলেকশিক ইচ্ছালৈ অৰহাম ঈশ্বৰৰ ভাববান্ধি। তেওঁক এতিয়া ভয় আৰু ভয়কৰি হৈছে।

আদিপুস্তক ২১:২৩: "আৰু এতিয়া মোক ইয়াত ঈশ্বৰৰ শপত থোক যি তুমি মোৰ লগত, মোৰ সন্তানসকলৰ লগত বা মোৰ সন্তানসকলৰ লগত মিছা বস্তুৰ নকৰি।

অবীমেলেকে আৰু অৰহামক কেশলৰ বলি হ'ব নিৰ্দিষ্ট আৰু তেওঁৰ পৰা শান্তিপূৰ্ণ মিত্ৰৰ বাবে দৃঢ় আৰু দৃঢ় প্ৰতিশ্ৰুতি লাভ কৰিবৰ চৰকাৰ।

আদিপুস্তক ২১:২৪: "অৰহামে কিলে, মই শপত থাম। "

অবহাৰমৰ অৰীমেলেকৰ্ণৰ্ণ কনো কু-অৰ্ণপৰ্য নাই আৰু সয়েছে এই চুক্তিত সন্মৰ্ণ দিব পাৰে।

আৰ্দপুস্ক ২১:২৫: " অৰীমেলেকৰ্ণ সসকলজেনেৰক লোৱা পানী বুকুৱাব বৰে অবহাৰম অৰীমেলেকৰ্ণ বসৰ কৰিলে। "

আৰ্দপুস্ক ২১:২৬: " আৰু অৰীমেলেকৰ্ণ কলে, "মই নাজ নোকোনে এই কাম কৰিলে, আৰু তুমি মোক দেখুৱাই দিয়া নাই আৰু মই আজি লৈ কুশু নাই। "

আৰ্দপুস্ক ২১:২৭: " আৰু অবহাৰম ভেড়া আৰু গৰু লৈ অৰীমেলেকৰ্ণ কলে; আৰু দুয় জনে নিয়ম কৰিলে। "

আৰ্দপুস্ক ২১:২৮: " আৰু অবহাৰম জাকৰমাজৰপৰা সাতটা পোৱালি প্ৰথক কৰিলে; "

অবহাৰম "সাতটা ভেড়া" বৰ্ণ লোৱাটোৱে সৃষ্টিৰ্ণ ঈশ্বৰ সৈতে তেওঁৰ সম্পৰ্ক সাব্যস্ত দিয়া, যাক তেওঁ নিজৰ মৰসৈতে জড়িত কৰিব চিৰে। অবহাৰম বৈদেশী দেশত বসতি স্থাপন কৰিছে, কিন্তু তেওঁ চিৰে যে তেওঁৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল তেওঁৰ নিজৰ হৈ থকা।

Gen.21:29: " তেতিয়া অৰীমেলেক অবহাৰম কলে, "আপুনি প্ৰথক কৰা এই সাতটা ভেড়াৰ পোৱালি কি?"

আৰ্দপুস্ক ২১:৩০: " তেওঁ কলে, এই সাতটা ভেড়াৰ পোৱালি মোৰ হাতৰ পৰা লৈ যোৱা, মোৰ সাব্যস্ত হিচাপে মই এই কুঁৱাটো খন্দিলোঁ। "

আৰ্দপুস্ক ২১:৩১: " সয়েছে সেই ঠাইৰ নাম বেৰচেবুল কৈ হ'ল, কাৰণ তেওঁ মোক ততশপত থাইছিল দুয় জনে। "

বিতৰ্ক কুঁৱাটোৰ নামকৰণ কৰা হৈছিল "চৰে" শব্দটোৰ নামেৰে, যিটো হিব্ৰু সংখ্য "সাত"ৰ মূল, আৰু ইয়াক "শব্দবত" "শব্দটোত পোৱা যায়, যিয়ে সম্প্ৰতি দিন, আমাৰ শনিবাৰক বুজায় যিটো ঈশ্বৰে তেওঁৰ পাক্ষী সৃষ্টিৰ অক্ষমতাৰ পৰাই সাপ্তাহিক বিশ্রাম হিচাপে পৰিত্ৰ কৰা। এই মিত্ৰৰ স্মৃতি বক্ষ কৰিবলৈ এইদৰে কুঁৱাটোৰ "সাতজন কুঁৱা" বুলি কৈ হৈছিল।

আৰ্দপুস্ক ২১:৩২: " আৰু তেওঁ মোক বেৰচেবত নিয়ম কৰিলে। তেতিয়া অৰীমেলেক আৰু তেওঁৰ সৈন্য হিনী বসনা পত্ৰ কৈ উঠি ফিলিস্থিয়াসকলৰ দেশলৈ উভতি গ'ল। "

আৰ্দপুস্ক ২১:৩৩: " আৰু অবহাৰম বেৰচেবত এটা তমাৰী গছ ৰোপণ কৰিলে; আৰু তেওঁ অনন্ত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামা তলি। "

আদিপুস্ক ২১:৩৪: " আৰু অব্ৰাহামে ফলিফ্টিয়াসকলৰ দেশত বহু দিন পৰ্য্যাস কৰিলে। "

ঈশ্বৰে তেওঁৰদ সৰবা বোশা ন্তি আৰুশা ন্তিৰ পৰিস্থিতিৰ ব্যস্ততা কৰিছিল।

আদিপুস্ক ২২

পিতৃ আৰু একমাত্ৰ বলদিয়াপুত্ৰৰ বিচ্ছেদ

এই ২২ অধ্যায়ত ঈশ্বৰে পিতৃ হিচাপে বলদিন হিচাপে আগবঢ়োৱা খৰিফা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বিষয়বস্তু উপস্থাপন কৰা হৈছে। ইয়াত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সন্মুখত মুক্ত, বুদ্ধিমান আৰু স্বায়ত্ত্বা সতি সমকক্ষ সৃষ্টি কৰাৰ সিদ্ধান্ত আৰম্ভ কৰি ইগোপনে প্ৰস্তুত কৰা পৰিত্ৰাণৰ নীতিৰ চৰ্চা কৰা হৈছে। এই তথ্যগেই হ'ব তেওঁৰ জীৱনৰ পৰা প্ৰথম প্ৰত্যক্ষতা লাভ কৰিবলৈ দিবলগীয়া মূল্য। মনোমীত লোকসকল হ'ব যিসকলে ঈশ্বৰৰ আশাৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ বহুনিৰ্ভৰশীল হৈ সঁহাৰি জনাইছে।

আদিপুস্ক ২২:১: " এইবোৰৰ পাছত ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক পৰীক্ষা কৰি ক'লে, "অব্ৰাহাম! আৰু তেওঁ ক'লে, মই ইয়াত আছোঁ। "

অব্ৰাহাম ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অতি আজ্ঞাপ্ৰিয়, কিন্তু এই আজ্ঞাপ্ৰিয়তাৰ বিনিময় দিবলৈ যাব পাৰে? ঈশ্বৰে ইতিমধ্যে ইয়াৰ উত্তৰ জানে, কিন্তু অব্ৰাহামে সকলো নিৰ্ভৰাৰ্থি লোকৰ বাবে সাব্যস্ত হিচাপে এৰি যাব লাগিব। তেওঁৰ আদৰ্শ আজ্ঞাপ্ৰিয়তাৰ এটা সুনিৰ্দিষ্ট প্ৰমাণ যিহেতু তেওঁক তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰথম ইমানাই যোগ্য কৰি তোলে। যিহেতু তেওঁক সেই পিতৃপুৰুষ কৰি তোলে যাৰ বংশধৰ খৰিফা যীচুৰ জন্ম দিব। উল্লেখ্য হ'ব।

আদিপুস্ক ২২:২: " আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, তোমাৰ পুত্ৰ, তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকৃত, যাক তুমি ভালপোৱা, লৈ মৰিয়াদে লৈ গৈ, ততঃ তেওঁক হোমবলি হিচাপে উৎসৰ্গ কৰা, যি প্ৰকৃত বিষয়ে মই তোমাৰ কাম। "

ঈশ্বৰে ইচ্ছাকৃতভাৱে যিটো আঘাত দিয়ে, তৰ ওপৰত হুঁচ দিয়ে, এশ বছৰতকৈও অধিক বয়সৰ এই বুঢ়া মানুহজনৰ বাবে যি সহ্য কৰিব পৰা যায় তৰ

সীমালৈক্য ঈশ্বৰে তেওঁক অলৌকিকভাৱে তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ বৈধপত্নী চৰাৰ পৰা এজন পুত্ৰ জন্ম দিয়াৰ আনন্দ প্ৰদান কৰিছে। গতিকে, তেওঁ নিজৰ চম্পাশৰ লোকেসকলৰ পৰা ঈশ্বৰৰ অৰ্শ্বস্বয় অনুৰোধলুকুৱাই ৰখিব: " আপোনাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক বৰ্ণনাই দিছে যে আগবঢ়াওক। " আৰু অৱস্থামৰ ইতিবাচক সহায়সকলো মানৱজাতিৰ বাবে চৰিত্ত পৰিণতিৰ সৃষ্টি কৰিব। কাৰণ, অৱস্থামে নিজৰ পুত্ৰক অৰ্পণ কৰিবলৈ সন্মত হোৱাৰ পিছত ঈশ্বৰে নিজৰ ই আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা ত্যাগ কৰিব নোৱাৰিব; যদিহে তেওঁ ইয়াক ত্যাগ কৰাৰ কথা চিন্তা কৰিব পাৰিলে হ'তাম।

নিখুঁততৰ গুৰুত্ব লক্ষ্য কৰা আহক " মই আপোনালোকক কম পাহৰবোঁৰ এটাৰ ওপৰত। " এই নিৰ্দিষ্ট ঐহিকনথীখন তেজগ্ৰহণ কৰিবলৈ প্ৰাৰম্ভ কৰা হৈছে।

আদিপুস্ক ২২:৩: " আৰু অৱস্থামে ৰত্নপুৰী ইউথৰ নিজৰ গাখটোকে চাপি ধৰিলে আৰু নিজৰ লগত দুজনদাস আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাক লৈ হোমবৰ্ণিৰ বাবে ৰাঠ কৰি ঈশ্বৰে তেওঁক কোৱা ঐহিক লৈ যাবলৈ গ'ল। "

অৱস্থামে এই ক্ৰয়ত মানি চলিবলৈ সংকল্প ল'লে আৰু গুধৰ হৃদয়ৰে ঈশ্বৰৰ নিৰ্দেশ দিয়া বক্তৃতক অনুষ্ঠানটোৰ প্ৰস্তুতিৰ আয়োজন কৰিলে।

আদিপুস্ক ২২:৪: " তৃতীয় দিনা অৱস্থামে চকু তুলি সেই ঐহিকনথী দুৰৈত দেখিলে। "

মৰিয়াবদেশত তেওঁৰ সন্মানৰ পৰা তিনিদিনীয়া যাত্ৰা।

আদিপুস্ক ২২:৫: " অৱস্থামে নিজৰ দাসসকলক লৈ, "তেনে লোকে ইয়াত গাধৰ লগত থকক, আৰু মই আৰু ডেৰ জন লৈ গৈ পূজা কৰি তেনে লোকৰ ওচৰলৈ উভতি আহিম। "

তেওঁ কৰিবলৈ ওলোৱা ভয়ানকৰ মটোৰ কোনো সাক্ষীৰ প্ৰয়োজন নাই। তেওঁ সেয়েহে তেওঁৰ উভতি আহাৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰিবলগীয়া হোৱা তেওঁৰ দুজনদাসৰ পৰা প্ৰথক হয়।

আদিপুস্ক ২২:৬: " অৱস্থামে হোমবৰ্ণিৰ বা ৰাঠ লৈ নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ ওপৰত ৰখিলে, আৰু তেওঁৰ ততজুই আৰু দলৈ গ'ল। আৰু দুয়োৱাক লগত আগবঢ়ি গ'ল। "

এই ভৱিষ্যৎগী মূলক দৃশ্যটোত খ্ৰীষ্ট যেনেকৈ গুধৰ "পেট্ৰিলম" কত্ৰিয়াইনিৰ লগি যাব ওপৰত তেওঁৰ তৰকৰ্জিত পোলাই দিয়া হ'ব, ঐকিত্যে নেকি

ইচ্ছা ককসে ই বা ঠৰ সৈতে চৰ্জ কৰা হৈছে যিয়ে জৰ্কা উঠিলে তেওঁৰ বলদিন দিয়া শৰীৰটোকে ভক্ষা কৰিব।

আদ্যপুস্তক ২২:৭: " তেতিয়াইচ্ছাক নজিৰপতি অৰ্দ্ধমক কলে, "মোৰ পতি আৰু তেওঁ কলে, "মোৰ পুত্ৰ, মই ইয়াত আছোঁ। আৰুইচ্ছাক কলে, "চোৱা, জুইআৰুৰ ঠা কৰি নত হোম বলদিনৰ বাবে মোৰ পোৱালিটো কত?"

ইচ্ছাক বহুতো ধৰ্মীয় বলদিনৰ সন্ধান হৈছে আৰু বলদিনৰ লগা জন্মটোৰ অনুপস্থিতিত তেওঁ আচৰিত হোৱাটো সঠিক।

আদ্যপুস্তক ২২:৮: " আৰু অৰ্দ্ধম কলে, "মোৰ পুত্ৰ, ঈশ্বৰে হোমবলিৰ বাবে মোৰ পোৱালিটো নজিৰ হোৱা ন ধৰিব। " আৰু দুয়োৱাক লগত গৰাঢ়ি গ'ল।

অৰ্দ্ধমৰ পৰা পোৱা এই সঁহাৰি প্ৰত্যক্ষৰ বাবে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হৈছিল বাৰে ই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যে ঈশ্বৰে নজিৰক মানৱ মাংসত কৰু চতৰ্দিয়াৰ বাবে সন্মতি দিব পৰা বিশাল বলদিনৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, যাৰ ফলত পাপী নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ ঈশ্বৰীয় সিদ্ধান্ত এজন ফলপ্ৰসূ আৰু ন্যায়পৰায়ণ ত্ৰাণকৰ্তাৰ প্ৰকাশ্য নীতি প্ৰকাশ কৰা হৈছে। কৰি নত অৰ্দ্ধম কলে নজিৰ ফলৰ পৰা এই পৰিত্ৰাণৰ বাবে ভৱিষ্যত, সৰ্ব্বাক্ষৰিত সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰক বলদিন দিয়া জন্মটোৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা খ্ৰীষ্ট ত্ৰাণকৰ্তাৰ এই ভূমিকা দেখে নাপায়ে তেওঁৰ বাবে এই সঁহাৰিয়ে তেওঁক কৰণ সময় লাভ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে, ইমান ই তেওঁ সেই অপৰাধটোকে ভয়ত চায় যে তেওঁ কৰিবলগীয়া হ'ব।

আদ্যপুস্তক ২২:৯: " যোৱাত তেওঁলোকে ঈশ্বৰে তেওঁক কহোৱা ঠাইলৈ আহিল তেতিয়া অৰ্দ্ধম কলে তেওঁ এটা বাদী নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু বাৰে কক্ষাবদ্ধ কৰিলে। আৰু তেওঁ নজিৰপুত্ৰ ইচ্ছাক কৰি বাদীৰ ওপৰত, বাৰে ওপৰত শূন্য হৈছিল। "

বাদীৰ আগত অৰ্দ্ধমৰ বাবে হয়, ইচ্ছাকৰ পৰা লুকাই থকাৰ কোনো উপায় আৰু নাই যে তেওঁৰ ই বলদিনৰ ভাড়া হ'ব। যদি পতি অৰ্দ্ধম কলে এই অসাধৰণ গ্ৰহণযোগ্যতাত নজিৰ উচ্চবুলি দেখুৱাইছিল তেন্তে ইচ্ছাকৰ নম্ৰ আচৰণ হৈছে যি চুখীয়া তেওঁৰ সময়তকৈ হ'ব অৰ্পণমূৰ্তি : তেওঁৰ আজিৰ বাবে আৰু আত্ম-অস্বীকাৰত উচ্চ।

আদ্যপুস্তক ২২:১০: " তেতিয়া অৰ্দ্ধম কলে নজিৰ হাত মেলি নজিৰপুত্ৰক বধ কৰিবলৈ কটীৰীখনলৈ গ'ল। "

মন কৰিব যে প্ৰতিবিম্বিত প্ৰকাশ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ সাব্যস্ত প্ৰকৃত মূল্য আৰু প্ৰমাণ দিবলৈ পৰীক্ষাৰ একে বাৰশেষলৈ কত প্ৰকাৰ

কৰে। " হততদ , " বৰী আছ ইতিমধ্যে বৰি দিয়া বহু ভাৱদৰে ইচ্ছাকৃত বধ কৰ।

আদিপুস্ক ২২:১১: " তেতিয়া যিহোৱাৰ দূত সন্মুখ পৰ তেওঁক মাৰ্তী কালে, 'অব্রাহাম! অব্রাহাম!' আৰু তেওঁ কালে, 'মই ইয়াত আছোঁ' "

অব্রাহামৰ আজ্ঞাৰ বী বিশ্বসৰ প্ৰদৰ্শনা কৰ হয় আৰু নিখুঁতভাৱে পলব্ধ কৰ হয়। ঈশ্বৰে বুঢ়া মানুহজৰি আৰু তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰথমৰ ইমান যোগ্য পুত্ৰৰ পৰীক্ষাৰ অন্তপালেয়।

তেওঁক তুলি লওক, প্ৰতিবৰ্তী তেওঁক ঈশ্বৰে বা তেওঁৰ পুত্ৰই মাৰ্তীলৈ, অব্রাহামে সদায় এইদৰে উত্তৰ দিয়া: " মই ইয়াত আছোঁ। " তেওঁৰ পৰা উদ্ভূত হোৱা এই স্তম্ভ স্ফুৰ্ত সঁহাৰিয়াতেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ প্ৰতি উদাৰ আৰু মুকলি সন্মুখৰ সাক্ষ্য দিয়া। তদুপৰি ঈশ্বৰৰ পৰা লুকাই থকা পাপৰ পৰিস্থিতি ধৰা পৰা আদমৰ মনোভাৱৰ সৈতে ইয়াৰ বিপৰীত ইমান ইয়াত ঈশ্বৰে তেওঁক কবলৈ বাধ্য হৈছিল " আপুনি কি ত আছা? "

আদিপুস্ক ২২:১২: " সন্মুখত কালে, ল'ৰাটোৰ ওপৰত হত নিৰ্দৰি আৰু বৰলগত একো নকৰিব, কিয়নো এতিয়া মই জানো যে তুমি ঈশ্বৰক ভয় কৰ, আৰু তেতিয়াৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক মোৰ পৰা বধ দিয়া নাই। "

তেওঁৰ বিশ্বাসী আৰু আজ্ঞাৰ বী বিশ্বসৰ প্ৰদৰ্শনাৰ দ্বাৰা অব্রাহামক সকলোমতে দেখুৱাব পাৰি, আৰু জগতৰ শেষলৈকে প্ৰকৃত বিশ্বাসৰ আৰ্হি হিচাপে, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা, খ্ৰীষ্ট আগমনৰ আগলৈকে যি নপো ছলি ইয়াক ঐশ্বৰিক সিদ্ধান্ত ত অৱতৰল'ব। এই নিৰ্দেশ আজ্ঞাৰ বীতৰ আৰ্হিতেই অব্রাহাম যিচু খ্ৰীষ্ট বোলাই দিয়া তেজৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰণ পোৱা প্ৰকৃত বিশ্বাসী সকলৰ আধ্যাত্মিক পতি হৈ পৰে। এই অৰ্ভজ্ঞাত অব্রাহামে মাত্ৰ প্ৰকৃত আৰু মৃত্যুলৈকে বৰি দি নহিচাপে আগবঢ়োৱা পতি ঈশ্বৰৰ ভূমিকা পালন কৰিছে, তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ নাচৰতৰ যিচু।

আদিপুস্ক ২২:১৩: " অব্রাহামে চকু তুলি চালে, আৰু চোৱা, তেওঁৰ পিছফালে এটা ভাড়াশিৰ দ্বাৰা গছত ধৰা, আৰু অব্রাহামে গৈ ভাড়াটোলৈ নিজ বপুত্ৰক ঐহিত হোমবলি উৎসৰ্গিলে। "

এইখিনিতে অব্রাহামে উপলব্ধি কৰিব পাৰে যে ইচ্ছাকৃত প্ৰতি তেওঁৰ উত্তৰ, " মোৰ পুত্ৰ, ঈশ্বৰে হোমবলি দিবৰ বাবে মোৰ পোৱালিটো যোগান ধৰিব, " ঈশ্বৰৰ পৰা অনুপ্ৰাণিত হৈছিল কাৰণ " মোৰ পোৱালিটো, " আচলত, " মোৰ পোৱালিটো, " সঁচকৈ যি ঈশ্বৰে " যোগান ধৰা " আৰু তেওঁ আগবঢ়োৱা মন কৰিব যে মানুহ মত

আদমকদিয়া দয়ত্ব আৰু আৰ্হিপত্ৰৰ বাবে YaHWéH ৰ ওচৰত বলি দিয়া জীৱ
জন্মৰ ক্ষেত্ৰ সদায়মত। মুকুটদাতা খ্ৰীষ্ট পুৰুষ হ'ব।

আদপুস্ক ২২:১৪: " আৰু অৰ্হমমে সেই ঠাইৰ নাম যিহোৱা-যিহোৱে
ৰখিলে। সেয়েহে আজিও কৈছে 'যিহোৱাৰ প্ৰকৃত তেওঁক দেখে পোৱা যাব। "

YaHweh Jireh " নামটোৰ অৰ্থ হ'ল: YaHweh দেখে যাব। এই নাম গ্ৰহণ
কৰাটো এটা সঁচা ভৱিষ্যদ্বাণী যি যোগেশ্বৰ কৰে যে মৰিয়াৰ দেশত ভয় আৰু ভয়ৰ
সৃষ্টি কৰা মহান অদৃশ্য ঈশ্বৰক কম ভয়ংকৰ মানৱৰ পতন দেখে যাব, নীৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ
পৰিত্ৰণ আনবলৈ আৰুলাভ কৰিবলৈ। আৰু এই মনোময়নৰ উৎপত্তি বৰ্ণনাদান হ'লি পা
ইচহাকৰ বলিদান, " জগতৰ পাপ দূৰ কৰা ঈশ্বৰৰ মৰে পোৱালি "ৰ পাক্ষিক
পৰিচৰ্চক নিশ্চিত কৰে। পুনৰুত্পাদনৰ পুনৰ্বৰ্ত্ত কৰা প্ৰমাণ আৰু আৰ্হি
প্ৰতি তেওঁৰ সন্মানৰ প্ৰতি ঈশ্বৰ আগ্ৰহ জানি, সম্ভৱতঃ আৰু প্ৰায় নিশ্চিত যে
অৰ্হমমে সেই ঠাইত নিজৰ বলিদান দিছিল য'ত, ১৯ শতিকাৰ পৰিচিত যীচুক ক্ৰুচত
দিয়া হ'ব, অৰ্থাৎ গলগথে প্ৰকৃত তলত, জেৰুজালেমৰ হৰিত, নগৰখন, কৰল
কিছু সময়ৰ বাবে, পৰিত্ৰ।

আদপুস্ক ২২:১৫: " যিহোৱাৰ দূত সন্মুখ পৰা অৰ্হমমে
দেখি যাবৰ বাবে মাতিব, "

এই ভয়ংকৰ অধ্যয়নটোৱেই হ'ব অৰ্হমমে শেষ কষ্ট সহ্য কৰিবলগীয়া
হ'ব। ঈশ্বৰে তেওঁৰ মাজত আজিও বীৰ বিশ্বাসৰ যোগ্য পিতৃপুৰুষৰ বাবে
পাইছে, আৰু তেওঁকেওঁকসেইকথনা বলদিয়ে।

Gen.22:16: " আৰু কলে, মই নিজো ইশপত থাইছো, যিহোৱাই কৈছে;

ঈশ্বৰে এই শব্দৰেৰে ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। " আপোনাৰ পুত্ৰ,
আপোনাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ, " ক বণ ইয়াত যোহন ৩:১৬ অনুসৰি চুখীষ্ট তেওঁৰ
ভৱিষ্যত বলিদানৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে: " ক বণ ঈশ্বৰে জগতক ইমানো ইপ্ৰম
কৰিলে যে তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দিলে, যি তেওঁত বিশ্বাস কৰা কৰোনেহে
বিন্ধ নহয় কিন্তু অনন্তজীৱন পায়। "

আদপুস্ক ২২:১৭: " মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু তোমাৰ
বংশধৰক আৰু শৰতৰ আৰু সাগৰৰ বাবে বৰ্দ্ধ কৰিম, আৰু তোমাৰ বংশই
শতৰুদ্ধৰ বাবে অধিক বীৰ হ'ব। "

সাৱধান হওক! অৰ্হমমৰ আশীৰ্বাদ উত্তৰাধিকারী সূত্ৰ নহয়, ই কৰল
তেওঁৰ বাবেই আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলৰ প্ৰতিজন পুৰুষৰ মৰ্হলি ই পাছলৈ, ঈশ্বৰ

আশীৰ্ব্বাদৰ যোগ্য হ'ব লাগিব। ৰাণ ঈশ্বৰে তেওঁক অসংখ্যবংশৰ প্ৰতীজ্ঞা কৰিছে বিনুত এই বংশৰ ভিতৰত, যিসকলে একে নিষ্ঠা আৰু একে আজ্ঞাৰ ৰীতিৰে কাম কৰিব তেওঁলোকে কহে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্ব্বাদ পাবা। তেতিয়া আপুনি ইহুদী সকলৰ সকলো আধ্যাত্মিক অজ্ঞানতক জুখিব পাৰে যিসকলে অব্যাহমৰ পুত্ৰ বুলি গণ্যৰেৰে দাবী কৰিছিল আৰু সেয়েহে তেওঁৰ আশীৰ্ব্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱাৰ যোগ্য পুত্ৰ বুলি দাবী কৰিছিল। যীচুৱে তেওঁলোকে কলি দখুৱাই অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু কৈছিল যে এই শিলৰ পৰা ঈশ্বৰে অব্যাহমক বংশধৰ দিব পাৰে। আৰু তেওঁ অব্যাহমক নহয়, বিনুত চয়তনক পতিবুলি গণ্য কৰিলে।

কনান দেশ জয় কৰাৰ সময়ত যিহুচৰাই তেওঁৰ শত্ৰু বদুৰাৰ খন লাভ কৰিব, যাৰ প্ৰথম পতন হ'ল যিৰীহোনগৰ। শেষত ঈশ্বৰৰ সৈতে নিৰ্দ্ধাৰিত সন্তানকলে শেষ শত্ৰু বদুৰাৰ অধিকাৰী হ'ব: "মহান বৰ্বেলিন," যীচু খ্ৰীষ্ট। এপ'কলিপছত প্ৰকাশ পোৱা বিভিন্ন শিষ্ণ অনুসৰী

আদিপুস্তক ২২:১৮: "আৰু তেমাৰ বংশৰ দৰাই পৃথিৱীৰ সকলো জাতি ধন্য হ'ব, কিয়নো তুমি মোৰ মাতামা নীলা।"

ই সঁচ কৈ যে "পৃথিৱীৰ সকলো জাতি," ৰাণ খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰণৰ প্ৰকৃত সকলো মানুহক সকলো উৎপত্তি আৰু সকলো জনগোষ্ঠীৰ বাবে দিয়া হৈছে। বিনুত এই জাতি সমূহে অব্যাহমৰ ওচৰতো খণি য়ে তেওঁলোকে মিচৰদেশ এৰি যোৱা ইব্ৰী লোকে সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰা ঐশ্বৰিক বাক্যসমূহ আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। খ্ৰীষ্ট পৰিত্ৰণ অব্যাহম আৰু তেওঁৰ বংশধৰক ইব্ৰী লোকে আৰুনাচৰতৰ যীচু অৰ্থাৎ যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰতিনিধিত্ব কৰা দুগুণ আশীৰ্ব্বাদৰ দৰা লাভ কৰা হয়।

এই পদত আশীৰ্ব্বাদ আৰু ইয়াৰ ৰাণটো মন কৰাটো বাঞ্ছনীয়: ঈশ্বৰৰ অনুমোদিত আজ্ঞাৰ ৰীতি।

আদিপুস্তক ২২:১৯: "অব্যাহমে নিজ বদ সসকলৰ ওচৰলৈ উভতি গ'ল, আৰু তেওঁলোকে উৰ্গ বৰেচ বেলগৈল; কিয়নো অব্যাহম বৰেচ বেতৰ স কৰিছিল।"

আদিপুস্তক ২২:২০: "এই কথা বোম্বৰ পিছত অব্যাহমক কোৱা হ'ল, চোৱা, তেমাৰ ভ্ৰাতৃকেনা হবৰ পৰা ওমলি থাই পুত্ৰ জন্ম দিলে।"

ৰবিক "ৰ সৈতে সংযোগ প্ৰস্তুত কৰা, যি বিশ্বাসী আৰু নম্ৰ ইচ্ছা কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা আদৰ্শ পত্নী হ'ব। ত ইক অব্যাহমৰ ঘনিষ্ঠ পৰিয়ালৰ পৰা লোৱা হ'ব, যিটো তেওঁৰ ভ্ৰাতৃকেনা হবৰ বংশধৰ।

আদীপুস্ক ২২:২১: “ তেওঁৰ পঞ্চম পুত্ৰ উজ্জ তেওঁৰ ভায়েকেবজ, অৰামৰ পিতৃকুমৰালে। ”

আদীপুস্ক ২২:২২: “ ক চোদেহ জো, পলিদ চ জিদনা ফআৰু থেৰালে। »

আদীপুস্ক ২২:২৩: “ আৰু থেৰালে ৰবিৰে কজ নমদিলে: এই আঠজন পুত্ৰক মলিকই অবহা মৰ ভায়েকেনা হবৰপৰা জন্মদিলে। ”

আদীপুস্ক ২২:২৪: “ তেওঁৰ উপপত্নী ৰোমা নামেৰে ওতৰ, গহম, তহচ আৰু মাৰ কজ নমদিলে। ”

অবহা মকদিয়াপৰাজিএৰ পুৰাণ

আদীপুস্ক ২৩ পদত তেওঁৰ পত্নী চৰাৰ মৃত্যু আৰু মথপলাৰ গৃহত হিৰণত সমাধিস্থ হোৱাৰ কথা লিপিবদ্ধকৰা হৈছে। প্ৰায় ৪০০ বছৰৰ পাছত ঈশ্বৰে সমগ্ৰ দেশ নিজ বংশধৰক দিবলৈ অপেক্ষা কৰি অবহা মকদিয়া কনানৰ মাৰ্গত থকা এটা কবৰস্থান দখল কৰে।

তৰ পাছত আদীপুস্ক ২৪ পদত অবহা মকদিয়া এতিয়াও ঈশ্বৰৰ ভূমিকা ধৰি ৰখিছে। স্থানীয় পৌত্তলিক জনগোষ্ঠীৰ পৰা প্ৰথকহৈ থকা দিবলৈ তেওঁ নিজ বদাৰক দুৰৈৰ ঠাইলৈ, নিজ বহানীৰ্ঘ পৰিয়াললৈ পৰিচালিত তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাবে এগৰাকী পত্নী বিচৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰক তেওঁলোকেৰ বাবে বৰ্ছা ল'বলৈ দিব।

এক দৰে ঈশ্বৰে সেই মনোমীতসকলক নিক্ষেপন কৰিব যদিও ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্টে কইনা গঠন কৰিব। এই নিক্ষেপনত মানুহৰ কোনো কাম নাই কাৰণ উদ্‌যগ আৰু বচিব ঈশ্বৰ। ঈশ্বৰৰ বহুনি নিখুঁত, নিৰ্দয় আৰু ফলপ্ৰসূ, নিক্ষেপিত পত্নী বেবেৰ দৰে, প্ৰথমময়, বুদ্ধিমান আৰু চেহেৰে ত সুন্দৰ, আৰু সৰ্বপৰি আধ্যাত্মিক আৰু বৈশ্বাসী ; পত্নী ল'ব বচিব সকলো আধ্যাত্মিক পুৰুষে বচিব মুকুতা।

যাকোব আৰু এচৌ

পাঁচলৈকে নং ৫ অনুসৰি বেবেৰ প্ৰথমে বন্ধ্যা, তেওঁৰ আগৰ অন্ধৰ পত্নী ছাৰাইৰ দৰে। এই ভাৱত কৰা বন্ধ্যাত্ব কাৰণ হ'ল যে দুয়গোৰী মৰ্হীলা ইখ্ৰীষ্ট আগলৈ বৈধন্য বংশধৰক কঢ়িয়াই নিব, যিজনক নিজ ইমৰিয়ম নামৰ এগৰী কণমানী কুমাৰী ছোৱালীৰ গৰ্ভত ঈশ্বৰ দ্বাৰা গৰ্ভিত হ'ব। এইদৰে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণ প্ৰকল্প বংশ তেওঁৰ অলৌকিক কৰ্ম দ্বাৰা চহ্নিত কৰা হৈছে। এই স্মাৰক বন্ধ্যাত্ব ভূগি বেবেৰ ইয়াহুৱাহক মাতা আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ গৰ্ভত যুঁজ দিয়া দুটা যমজ সন্তান লাভ কৰে। চহ্নিত হৈ ত এই বিষয়ে ঈশ্বৰক প্ৰশ্ন কৰে: "আৰু যিহোৱাই ত ইক কলে।": তেমাৰ গৰ্ভত দুটা জাতি আছে আৰু তেমাৰ অন্তৰ পৰা দুটা জাতি প্ৰথক হ'ব; এই জনগোষ্ঠীৰো এটা আনটোতকৈ শক্তিশালী হ'ব, আৰু ডাঙৰ জনগোষ্ঠীয়ে সৰু কসৱে কৰিব। » ত এই যমজ সন্তান জন্ম দিয়ে। তেওঁৰ বীৰ লোমশ হোৱাৰ বাবে, আৰু তেওঁ সম্পূৰ্ণৰূপে "বঙা" আছিল সেয়েহে তেওঁৰ বংশধৰক "ইদোম" নাম দিয়া হৈছিল ডাঙৰ জনকাম "এচৌ", যিটো নামৰ অৰ্থ "লোমযুক্ত"। সৰু টোফ "ফকো" বুলি কোৱা হয়, এটা নামৰ অৰ্থ: "প্ৰৱৰক"। ইতিমধ্যে নাম দুটা ই নিজৰ ভাৱ গ্ৰহণ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে। "লোমশ" যেনে জিৰজন্মাত অধিকাৰ সৰু টোফ "roux" ৰ বসন্তৰ দৰে বাবে বৰ্ষী কৰিব, অৰ্থাৎ বঙা মচুৰ দৰে। তেওঁ এই জন্মাত অধিকাৰ বৰ্ষী কৰে, কাৰণ তেওঁ ইয়াৰ প্ৰকৃত মূলফক তুচ্ছ কৰে। ইয়াৰ একে বাবে বিপৰীত আধ্যাত্মিক "প্ৰৱৰক" এই উপাধিটো লোভ কৰে যিটোকে ব্ৰহ্মসন্মানজনক নহয়, কাৰণ ইয়াৰ লগত ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ সংলগ্ন হৈ থাকে। "প্ৰৱৰক" সেই হিংস্ৰ লোকসকলৰ ভিতৰত এজন যিয়ে সৰ্বস্ব জফক দখল কৰিবলৈ যিকোনো মূল্যত জোৰকাৰ কৰিব বচিবে, আৰু তেওঁক মনত ৰাখিহেঁচুৱা এই বিষয়ত কথা কৈছিল আৰু এই উতলি থকা উদ্‌যগ দেখি ঈশ্বৰৰ হৃদয় অৰ্শিয় আনন্দিত হয়। গতিকে, "লোমশ"ৰ বাবে বহুত বেয়া আৰু "প্ৰৱৰক"ৰ বাবে ইমান ইভল, কাৰণ তেওঁৱাই

"ইজৰ ইল" হ'ব, ঈশ্বৰৰ সদ্ধনত্ৰ দ্বাৰা । ভুল নকৰিব যাকোৱে এজন সাধৰণ প্ৰক্ৰিয়ক নহয় আৰু তেওঁ এজন উল্লেখযোগ্য মানুহৰ কাৰণ বইবেলৰ আনকোনো উদাহৰণে তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ লাভৰ দৃঢ়তাৰ সাব্যস্ত নদিয়ে, আৰু কৱল এই লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ হৈ তেওঁ "প্ৰক্ৰিয়ক" কৰে। "সেইবাবে আৰ্মীসকলে যিহে তেওঁৰ অনুকৰণকৰিব পাৰে আৰু বিশ্বাসী স্ৰষ্টাকলে আনন্দিত হ'ব। তেওঁৰ ফলৰপৰা এচোৱে বংশধৰ হ'ব।" ইদোম "ৰ লোকসকল থকিব, যিটো নামৰ অৰ্থ হৈছে "ৰঙা", আদমৰ দৰে এক শিপা আৰু অৰ্থ, এই লোকসকল ইস্ৰায়েলৰ বিৰোধী হ'ব, যদিও ঐশ্বৰিক ভৱিষ্যদ্বাণী ঘোষণা কৰা হৈছে।

মই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি দিওঁ যে "ৰঙা" ৰঙা পাপকবুজা যি কৱল ঈশ্বৰে প্ৰক্ৰিয় কৰা পৰিত্ৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ছবিবিশেষত আৰু এই মাপকাঠী প্ৰয়োগ, কৱল তেওঁৰ মন্ত্ৰণনৰ অভিনেতা সকলক ক্ষত, যেনে "এচউ"। মধ্যযুগৰ অন্তৰ্গত সময়ত ৰঙা চুলিৰ শিশু কহত্য কৰা হৈছিল যিবোৰক পৈশাচিক বুলি গণ্য কৰা হৈছিল। এই কাৰণেই মই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰি দিওঁ, ৰঙা ৰঙা সাধৰণ মানুহক বুজাবলৈ ব্ৰহ্মাৰ বৰ্ণনা পীকৰি তুলিব নোৱাৰে, কাৰণ পাপীজনক তেওঁৰ বিশ্বাসৰ বাবে কামৰ দ্বাৰা চিনাক্ত কৰা হয়। সেয়েহে কৱল প্ৰক্ৰীকী মূল্যতহে "ৰঙা", মানুহৰ তেজৰ ৰং, পাপৰ প্ৰক্ৰীক, ইজৰ মতে। ১:১৮: "এতিয়া আহক আৰু আৰ্মী এক লগ যুক্তি দিওঁ!" কয় YaHwéh। যদিও তেওঁ লোকৰ পাপবোৰ ৰঙা ৰঙাৰ নৰ্চিনা, তথাপিও সেইবোৰ ন্যায়ৰ দৰে বগা হ'ব; যদিও ৰঙা ৰঙাৰ দৰে ৰঙা, উলৰ দৰে হ'ব। » এক দৰেই চুৱা তেওঁৰ এপ'কলিপছত তেওঁ প্ৰক্ৰিয় শিত বাক্যত ৰঙা ৰঙাক মানুহৰ যন্ত্ৰ সৈতে সংযোগ কৰিছে যিহে অজ্ঞত হওক বা নহওক, ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা জীৱনৰ প্ৰথম পাপীচয়ত নবসোৱা কৰে; উদাহৰণ প্ৰক্ৰিয় শিত বাক্য ৬:৪ পদৰ "ৰঙা ঘোঁৰা", প্ৰক্ৰিয় শিত বাক্য ১২:৩ পদৰ "ৰঙা বা অগম্য অজগৰ" আৰু প্ৰক্ৰিয় শিত বাক্য ১৭:৩ পদৰ "ৰঙা জন্তু"।

এতিয়া যেতিয়া তেওঁৰ এই জন্মাত অধিকাৰ আছে, যাকোৱে, পাছলৈ ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা জীৱনৰ অভিজ্ঞতা জীয়াই থকিব, অৰ্থাৎ মৰা উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।

তেওঁ নিজৰ ভিত্তি এচোৱে কৰাৰ ভিত্তি নিজৰ পৰিয়াল এৰি থৈ গৈছিল আদাম সূক্ত ২৭:২৪ অনুসৰি কাৰণ তেওঁ তেওঁক হত্যা কৰাৰ সংকল্প লৈছিল মৃত্যুমুখত পৰা পিতৃৰ আশীৰ্বাদৰ অপ্ৰত্যাশাৰ পিছত তেওঁৰ পত্নী ৰেবেকাৰ মনৰ পৰা অহা এটা কণ্ঠস্বৰ দ্বাৰা "প্ৰক্ৰিয়"। এই অপহৰণত যমজ সন্তান দুটাৰ

নাম দুটাই তেওঁলোকেৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ শব্দ। বৰণ, "প্ৰভাৱক" জনে অন্ধ হৈ পৰা ইচ্ছাকৃত প্ৰভাৱণ কৰিবলৈ লোমশ ছাল এখন ব্ৰহ্মহৰ কৰিছিল এইদৰে নিজক নিজ ব্ৰহ্মভাৱকিত। "লোমশ" ডাঙৰভাৱে ইলুপি পাছকৰিছিল। আধ্যাত্মিক লোমসকলে ইজনে সজিনক সম্বন্ধ কৰে আৰু বৰেৰে এচোঁকটো যাকোৰৰ সৈতে বেছি মিলি আছিল। এই বৰ্ষা ঈশ্বৰে ইচ্ছাকৃত মানৱীয় আৰু শাৰীৰিক পছন্দৰ বিৰোধিতা কৰে যিয়ে তেওঁৰ বাবে প্ৰাণসাধ কৰা চৰ্মৰীক আনি দিয়া চৰ্মৰী এচোঁক পছন্দ কৰিছিল। আৰু ঈশ্বৰে জন্মাত অধিকাৰ যজিনৰ আটাইতকৈ যোগ্য তেওঁক প্ৰদান কৰে: প্ৰভাৱক যাকোৰ।

বৰেৰে বৰভাৱে তেওঁৰ আৰম্ভীয়া কৰ্ম কলাবানৰ ওচৰত বৰম কৰিবলৈ উপস্থিত হোৱাৰ পিছত যাকোৰে লাবনৰ ছোৱালী বোম্বৰ ভিতৰত আটাইতকৈ সৰু বৰ্নুত আটাইতকৈ ধুনীয়া বহলেৰ প্ৰথমত পৰে। তেওঁ যিটো নাজনো যোহ'ল যো তেওঁৰ বাস্তৱ্য জীৱনত ঈশ্বৰে তেওঁক ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ভূমিকা পালন কৰিবলৈ দিছে যিয়ে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব লাগিব। লগতে নিজ বৰ্ষাৰ বহলেক লাভ কৰিবলৈ "সাত বছৰ" বৰম কৰাৰ পিছত লাবনে তেওঁৰ ডাঙৰ ছোৱালী "লিয়া"ক তেওঁৰ ওপৰত জাপি দিয়ে আৰু তেওঁক পত্নী হিচাপে দিয়ে। বচলেক লাভ কৰি বিয়া কৰিবলৈ তেওঁ কৰা কৰবাবে আৰু "সাত বছৰ" বৰম কৰিব লাগিব। এই অৰ্ভজ্ঞাত "যাকোৰ" ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যো ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিত্ৰণ পৰিকল্পনাত বৰি বৰি অৱস্থাৰ মাজেৰে পোহৰ হ'ব লাগিব। বৰণ তেওঁও তেওঁৰ হৃদয়ৰ ইচ্ছাৰ লগত খাপ খোৱাকৈ প্ৰথম মিত্ৰ কৰিব, বৰণ এটা শাৰীৰিক আৰু জাতিয় ইন্দ্ৰিয়ৰ অৰ্ভজ্ঞাত ইয়াৰ মণ্ডকৰ প্ৰপ্ৰয় সফলত আৰু গৰ্ভাৱস্থাৰ দৰা চহ্নিত নহ'ব। "বচিবক" আৰু "বজা"ৰ উত্তৰাধিকাৰ সদায় বোয়াকৈ শেষ হয়, বহু ইটমানে বৰিল ব্ৰহ্মকৰ্মৰ পিছতো। আৰু তেওঁৰ প্ৰথমৰ যোগ্য আকাংক্ষিত পত্নীক তেওঁ দ্ৰষ্টীয় নিয়মত লাভ কৰিব, যিচুখীয়া পৰিচৰ্চাত নিজ ব্ৰহ্ম প্ৰদৰ্শন কৰি আৰু পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্য, তেওঁৰ মৃত্যু আৰু তেওঁৰ পুনৰুত্থান। ভলদৰে মন কৰিব যো মানৱ আৰু ঐশ্বৰিক পছন্দ সম্পূৰ্ণৰূপে ওলোট। যাকোৰৰ প্ৰয়জন হৈছে বন্ধা বহলে বৰ্নুত ঈশ্বৰ হৈছে প্ৰকৃৰ লিয়া। যাকোৰক, প্ৰথমে, লিয়াক তেওঁৰ পত্নী হিচাপে দি, ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভাববদীক সেই হত শাৰানুভৱক যিটো তেওঁলোকে দুয়োজনে তেওঁলোকে প্ৰথম নিয়মত অনুভৱ কৰিব। এই অৰ্ভজ্ঞাত ঈশ্বৰে ঘোষণা কৰে যো তেওঁৰ প্ৰথম নিয়মভংগ কৰিবলৈ হ'ব। আৰু মটীহ যিচুক তেওঁৰ বংশধৰ সকলে প্ৰকৃষ্ণন কৰাটোৱে এই

ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বাৰ্তক নিশ্চিত কৰিছিল। ল'য়া, যিগৰকী সন্মীয়ে বাৰ্ছ লোৱা পৰ্য্যজন নাছিল, তেওঁ এনে এক প্ৰতিমূৰ্তি যিয়ে নতুন নিয়মৰ নিৰ্ধাৰিতসকলক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰাৰ সিকলপে তৈজিক মূলৰ অনন্যসৃষ্টিৰত ঈশ্বৰৰ অসুত্ৰৰ বিষয়ে অজ্ঞত হৈ দীৰ্ঘদিন ধৰি জীয়াই আছিল। বিনুত, ল'য়াৰ প্ৰকৃৰ সন্মীয়ে এনে এক নিয়মৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল, যিয়ে ঈশ্বৰৰ মহিমা বৰাবোৰে বহু ফল দিব। আৰু যিচ'য়া ৫৪:১ পদত নিশ্চিত হৈছে, "হে সন্তান জন্ম দিয়া বন্ধ কৰা বন্ধা, আনন্দিত হ'ব! হে দুখ নথকা, উচ্ছ্বাসে চিঞৰি আনন্দিত হ'ব! ক'য়নো নৰি জা মহিলা বসন্তৰ বিবাহিত মহিলা বসন্ততকৈ অধিক হ'ব, প্ৰকৃৰে কৈছে।" ইয়াত নৰি জা মহিলা গৰকী যি ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে, ল'য়াৰ যোগেদি, নতুন নিয়ম আৰু বিবাহিত মহিলা গৰকী যিৰে হলে যোগেদি, পুৰণি ইব্ৰী নিয়ম।

যাকোব ইস্যয়েলে হৈ পৰে

ধনী আৰু সমৃদ্ধিশালী হৈ ল'বনক এৰি যাকোব আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে তেওঁৰ ভায়েকে এচমৈ ওচৰলৈ উভতি গ'ল, যাৰ ধৰ্মিক আৰু প্ৰতিশোধমূলক ক্ৰোধক তেওঁ ভয় কৰিছিল। এদিন ৰাতি ঈশ্বৰ তেওঁৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ল আৰু তেওঁলোকে ৰাতিপুৱালৈকে ইজনে সজিবৰ বিৰুদ্ধে যুঁজিলে। অৱশ্যে তেওঁ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নতিমত আঘত কৰিলে আৰু তেওঁক ক'লে যে তেওঁক এতিয়াৰপৰা "ইজৰাইল" বুলি ক'ৱা হ'ব, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিয়াত বিজয়ী হৈ ওলাই আহিছে। এই অৰ্ভজ্ঞত ঈশ্বৰে বিশ্বাসৰ বাবে কৰা যুদ্ধত যাকোব যুঁজ বুতাত্মৰ প্ৰতিমূৰ্তি চিত্ৰিত কৰিবৰ চিৰিছিল। ঈশ্বৰে ইস্যয়েলেৰ নামেৰে নোমা কৰণ কৰি তেওঁ যি ইচ্ছা কৰিছিল আৰু আৱশ্যকতৰে চিৰিছিল তাক ইলাভ কৰিছিল ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ আশীৰ্বাদ। এইদৰে ইচ্ছাকৃত অৱস্থামৰ আশীৰ্বাদে শাৰীৰিক ইস্যয়েলেৰ সংবধানৰ জৰিয়তে গঢ়লৈ উঠিল, যিখন ইস্যয়েলেৰ সংবধানৰ ওপৰত নিৰ্মিত হৈ ইস্যয়েলে হৈ পৰা যাকোবৰ ওপৰত নিৰ্মিত হৈ দস্তত থকা মচিৰ এৰি অতিসোমকালে ভয়ংকৰ জাতিলৈ পৰিণত হ'ব। ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত এচমৈ প্ৰকৃত কৰাৰ পিছত দুয়োগোত্ৰ ত্ৰয়ে নিজ কশো ন্তি আৰু আনন্দত পাইছিল।

দুগৰকী পত্নী আৰু তেওঁলোকেৰ দুগৰকী দাসীৰ সৈতে জে কবনেজি ক.১২ টা ল'ৰা আৰু মাত্ৰ এগৰকী ছোৱালীৰ পতিৰ্হিতপে চিৰি পায়। প্ৰথমতে ছৰাই আৰু বোৰে বদৰে বন্ধা, বিনুত মূৰ্চপীজাৰী ৰাহলে ঈশ্বৰৰ পৰা দুটা সন্তান লাভ কৰে, ডাঙৰ যোচেফ আৰু সৰু বেন্দ্ৰামিন। দ্বিতীয় সন্তান জন্ম দি তেওঁ ইবন্তু হ'ল। এইদৰে তেওঁ পুৰণি নিয়মৰ অন্তৰ বিষয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছে যিটো যীচু খ্ৰীষ্ট

পৰ্যায়শ্ৰুতিজ্ঞাৰী তেজৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি নতুন নিয়মপ্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ লগে লগে বন্ধ হ'ব। বৰ্ণিত দ্ৰৱীয়াটো প্ৰকাৰে তেওঁৰ মৰ্ত্ত্যাকাংক্ষা পৰিস্থিতিতে তেওঁৰ নীৰ্বাচনসকলৰ চূড়ান্ত ভাৱৰ ভৱিষ্যৎবাণী কৰে যদিও তেওঁৰ সুখী হস্তাক্ষৰৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণ পাব যাৱতীয়া তেওঁৰ ইচ্ছা লয়ীচুখীয়াত নিজৰ গণেশ্বৰময় ঐশ্বৰ্য্যিক দৰ্শিত ঘূৰি আহিব। শেষৰ নীৰ্বাচনসকলৰ পৰিস্থিতিৰ এই উলটি যোৱাৰ ভৱিষ্যৎবাণী কৰা হৈছে মৃত্যুমুখত পৰা মাতিয়া "বনেন অনি" বা "মণেশ্বৰ দুখৰ পুত্ৰ" বুলি কোৱা শিশু টেকিমা ম সলনি কৰি, প্ৰতিযাকো "ব্ৰহ্মমনি" বা "সোঁফা লৰা পুত্ৰ" (সোঁফা ল) বা ধন্য পুত্ৰই নাম সলনি কৰে। নিশ্চিতকৰণৰ বাবে মৰ্থ ২৫:৩৩ পদত যীচুখীয়াই "তেওঁৰ ভাৱবোৰক তেওঁৰ সোঁফা হাত আৰু গলি বোৰক তেওঁৰ ওঁহ তেওঁৰ" বৰখি। এই নাম "ব্ৰহ্মমনি" ঐশ্বৰ্য্য বৰ্ছা লৈছিলি বৰল তেওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণীমূলক উদ্দেশ্যৰ বাবে, সেয়েহে আমাৰ বাবে, ৰাণ যাকোৱাৰ বাবে ইয়াৰ অৰ্থ কম আছিলি আৰু ঐশ্বৰ্য্যৰ বাবে মূৰ্খপ্ৰজ্ঞক ৰহলে "সোঁফা ত" শব্দটোৰ যোগ্য নাছিল। জগতৰ শেষৰ বিষয়ে এইবোৰ কথা প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭:৮ পদৰ বস্তুত বৰিশিতকৰা হৈছে।

প্ৰকাণ্ড সন্যাস যোচাফ

ইসৰায়েলৰ ইতিহাসত ঐশ্বৰ্য্য যোচাফক দিয়া ভূমিকা ই তেওঁক তেওঁৰ ভ্ৰাতৃসকলৰ ওপৰত আধিপত্য বস্তু কৰিবলৈ নেতৃত্ব দিব যিসকলে তেওঁৰ আধিপত্যক আধিপত্যত বন্ধ হৈ তেওঁক আৰব ব্ৰহ্মসান্যাসকলৰ হাতত বৰ্ষী কৰে। মিচৰত তেওঁৰ সতত আৰু আনুগত্য ই তেওঁক প্ৰকাণ্ড কৰায়, বৰ্ণিত তেওঁৰ প্ৰভুৰ পত্নীয়ে তেওঁক নীৰ্বাচন কৰিবৰ চৰত তেওঁক প্ৰতিহত কৰিলে আৰু যোচাফে নিজকে ৰাণাৰত পৰি। তত সপোনবোৰ বৃজা ইদোঁত পৰিঘটনা বোৰে তেওঁক ফৰাউনৰ তলৰ সৰ্ব্বচ্ছ পদবীলৈ লৈ যাব: প্ৰথম ভূজিয়াৰ এই উচ্চত তেওঁৰ ভৱিষ্যৎবাণীমূলক উপহাস ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে, যদিও তেওঁৰ পিছত দানিয়েলৰ বক্ষত হৈছিলি এই উপহাসতে ওকফৰো শলা গলি আৰু তেওঁ মিচৰক তেওঁৰ ওপৰত অৰ্পা কৰে। দুৰ্ভাগ্যৰ সময়ত যাকোৱাৰ ভ্ৰাতৃসকলে মিচৰলৈ যাব আৰু তত যোচাফৰ দুহুত ভ্ৰাতৃসকলৰ লগত মিলন হ'ব। যাকোৱা আৰু বৰ্ণিত নত তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিব আৰু ইব্ৰীসকলে গচেনে অঞ্চলত মিচৰত এইদৰে বসতি স্থাপন কৰিব।

যাত্ৰা আৰু বিশ্বাসী মৰ্চেচ

দাস্তৰুত বখা ইব্বীসকলে মৰ্চেচৰ মাজত বচিৰি পাব, যাৰ নামৰ অৰ্থ হৈছে "পানীৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পোৱা", নীল নদীৰ ঈশ্বৰে প্ৰস্তুত কৰা মুকুটদাতা ফৰোশৰ কন্যাই ডাঙৰদীঘল আৰু দত্তক লোৱা।

তেওঁলোকে দাস্তৰু পৰিস্থিতি কঠিন আৰু বেয়া হোৱাৰ লগে লগে মৰ্চেচিয়ে এজন ইব্বীক ৰক্ষা কৰিবলৈ এজন মিচৰীয়াক হত্যা কৰে আৰু মিচৰৰ পৰা পলায়ন কৰে। তেওঁৰ যাত্ৰাই তেওঁক চোৱি আৰৱৰ মদিয়ানলৈ যোৱা, য'ত আব্ৰাহামৰ বংশধৰসকল বাস কৰে, লগতে তেওঁৰ দৰ্শিত্ৰীয় পত্নী কতুৰা কলৈ যোৱা, যাক তেওঁ চৰাৰ মৃত্যুৰ পিছত বিয়া কৰিছিল। ৪০ বছৰৰ পাছত শহুৰে কেফথৰৰ জ্যেষ্ঠ কন্যা চিপোৰাক বিয়া কৰি মৰ্চেচিয়ে হোমবে প্ৰকৃত ওচৰত নিজৰ জীৱন কৰ্মৰ চৰাই থকাতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখীন হয়। সৃষ্টিৰ চাই তেওঁৰ আগত জৰ্কা থকা বিনুত ভাস্কৰ্য হোৱা জীৱিত থকা জোপোহাৰ ৰূপত আবিষ্কৃত হয়। তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ বাবে নিজৰ পৰীক্ষা প্ৰমাণ কৰে আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ পলায়নৰ পথ প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ তেওঁক মিচৰলৈ পঠিয়াই দিয়ে।

ফৰোশক নিজৰ বহুমূলীয়া দাসসকলক মুক্ত কৰে। এৰি দিবলৈ বাধ্য কৰিবলৈ দহটা মহামাৰীৰ প্ৰকাজেন হ'ব। বিনুত ই দশম টোমোই হ'ব যিয়ে ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ভাবে এক ডাঙৰ গুৰুত্ব লাভ কৰিব। কয়িনো ঈশ্বৰে মিচৰৰ সকলো প্ৰজাতি সন্তান, মানুহ আৰু জীৱজন্তুক বধ কৰে। আৰু সেইদিনা ইব্বীসকলে তেওঁলোকৰ ইতিহাসত প্ৰথম নিস্তৰ-প্ৰব পাৰ লন কৰে। নিস্তৰ-প্ৰব মটীহ যীচুৰ মৃত্যুৰ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা হৈছিল যি "প্ৰথম সন্তান" আৰু "ঈশ্বৰৰ মৰে পোৱালি" বশিদ্ধ আৰু দোষহীন বলিদানত আগবঢ়োৱা হৈছিল। মিচৰৰ পৰা পলায়নৰ দিনা বধ কৰা "মৰে পোৱালি"ৰ দৰে। ঈশ্বৰে আব্ৰাহামৰ পৰা বচিৰা ইচহাকৰ বলিদানৰ পিছত মিচৰৰ পৰা পলায়নৰ নিস্তৰ-প্ৰব হৈছে মটীহ (অৰ্ঘ্য যীচুৰ গ্ৰীক ভাষাত যীচু খ্ৰীষ্ট) মৃত্যুৰ দৰ্শিত্ৰীয় ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ঘোষণা। মিচৰৰ পৰা পলায়নৰ বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ ১৪ তাৰিখে অৰ্ঘ্য খ্ৰীষ্টৰ ১৫ শতাব্দীৰ আশাপোষণে হ'ব আৰু আদমৰ পাপৰ প্ৰায় ২৫০০ বছৰৰ পিছত হৈছিল। এই সংঘৰ্ষৰে কনান দেশৰ বসিন্দা ইমোৰীয়াসকলক পলম হিচাপে ঈশ্বৰে দিয়া "চৰিত্ৰ প্ৰকল্প"ৰ "৪০০ বছৰ" সময়কাল শিষ্ট কৰে।

ফৰোশৰ অহংকাৰ আৰু বিদ্বেষী মনোভাৱ তেওঁৰ সৈন্যসহচৰীৰ সৈতে "লোহিত সাগৰ"ৰ পানীত নোহোৱা হৈ যাব, যিয়ে এইদৰে নিজৰ অৰ্থ বচিৰি পায়।

কৰ বণইজী প্ৰতউপদ্ৰীপৰ দক্ষিণ প্ৰান্তৰ মা জে বৰ্হেব্ৰু সকলকচৌদি আৰৱৰ দেশত প্ৰকাশে কৰিবলৈ মুকলি কৰাৰ পিছত তেওঁলোকৰ ওপৰত বন্ধ হৈ পৰে। মৰিয়নক এৰাই চলি গৈ শৰ্কা তেওঁৰ লোকসকলক মৰু ভূমিৰ পৰা হঠাৎ চিনাই প্ৰকটলৈ লৈ যায় য'ত তেওঁ "দহ আজ্ঞা"ৰ বৰ্ধন উপস্থাপন কৰি। একমাত্ৰ সত্য গৈ শৰ্কাৰ আগত ইস্ৰায়েল এতিয়া এটা শব্দিত জাতি, যাক পৰীক্ষিত অৱতীৰ্ণ হ'ব লাগিব। ইয়াৰ বাবে মৰ্চিক চিনয় প্ৰকৃত তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনা হয় আৰু এইদৰে গৈ শৰ্কা তেওঁক ৪০ দিন আৰু ৪০ৰ্তি আবদ্ধ কৰি ৰখা। তেওঁৰ ঐশ্বৰিক আঙুলিৰে খেদিত কৰা বৰ্ধনৰ ফলি দুখন তেওঁক দিয়ে। ইব্ৰী লোকসকলৰ শৰিৰত মৰ্চিৰ দীক্ষানীয়া অনুপস্থিতিয়ে বৈদ্ৰহী আত্মক উৎসাহিত কৰি যিহোৱাৰ ওপৰত হুঁচ প্ৰকাশ কৰে আৰু শেষত তেওঁক "সোমৰ পোলালি" গলি আৰু গঢ় দিয়াটো গ্ৰহণ কৰিবলৈ বধ্য কৰে। কৱল এই অভিজ্ঞ ই সকলো যুগৰ বৈদ্ৰহী লোকসকলৰ গৈ শৰ্কাৰ প্ৰতি কৰা আচৰণৰ সাৰাংশ দাঙি ধৰে। তেওঁৰ কৰ্ত্তব্য বশৱৰ্তী হ'বলৈ তেওঁলোক অস্বীকাৰ কৰাৰ ফলত তেওঁলোক তেওঁৰ অস্বীকাৰ ওপৰত সন্দেহ কৰিবলৈ পছন্দ কৰে। আৰু গৈ শৰ্কাৰ এক ধৰ্মশাস্ত্ৰীয়ে একো সলনি কৰে। এই ৪০ দিন আৰু ৪০ৰ্তিৰ পৰীক্ষাৰ পিছত কনানৰ দৌত্যক্ষেপৰ ভয়মো নুহবাক ৪০ বছৰ ধৰি মৰু ভূমিৰ চিৰণ কৰিবলৈ দোষী সাব্যস্ত কৰি আৰু আদমৰ পাপৰ পৰা প্ৰায় ২৫৪০ বছৰ পিছত গৈ শৰ্কা আগবঢ়োৱা প্ৰজ্ঞাত দেশত কৱল এই পৰীক্ষা কৰা প্ৰজন্ম যিহোৱা আৰু লোকে হেপ্ৰেশ কৰিব পাৰিব।

আদিপুস্তকৰ কৰ্হনীৰ মুখ্য চৰিত্ৰকোষ হৈছে সৃষ্টিৰ্হ গৈ শৰ্কা আয়জেন কৰা অভিনয়ৰ অভিনেত্ৰী তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক ই ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বা অন্য উদ্দেশ্যৰ বাবে এটা পাঠ প্ৰৱৰণ কৰে আৰু এটা দৃশ্য এই ধৰণটো পূৰ্ণ চৰ্চা পোলে নিশ্চিত কৰিছিল যিয়ে কৰ্হনীয়া পোলে কৈছে। ৪:৯: "কৰ্হনো আমাৰ জগত স্ৰষ্টা আৰু মানুহৰ বাবে দ্ৰশ্য হৈ পৰা পৰা গৈ শৰ্কা আমাৰ সকলোতকৈ শেষত পূৰ্ণ চৰ্চা কৰি ৰখিছে। তেতিয়াৰ পৰা ইপ্ৰুৰ দূত এলেনজি হোৱা ইটে তেওঁৰ বখিত গ্ৰন্থ "The Great Controversy" লিখিছে। "দ্ৰশ্য"ৰ ধৰণটো সোৱেহে নিশ্চিত হয়, কৰ্হন পৰ্হ গ্ৰন্থখনৰ "তৰ"ৰ পিছত আমাৰ প্ৰত্যেকৰে নিজৰ নিজৰ ভূমিকা পালন কৰাৰ পাল, এইটো জাতিয়ে, তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা শৰ্হি আমাৰ তেওঁলোকৰ ভুল কৰ্মৰ অনুকৰণ কৰাৰ কৰ্ত্তব্য ৰখা হৈছে, তেওঁলোকৰ ভুলৰ পুনৰুত্পাদনা কৰা কৈ। আমাৰ বাবে, দৰ্শনৰ কথা ক'বলৈ গ'লে (মোৰ বচিবক

ঈশ্বৰ), ঈশ্বৰ "আমাৰ বচিবক" হৈয়েই আছে, দয়ালু, নিশ্চিতভাৱে, বিনুত "বচিবক" যিকোনো বোৰাকো কোনো ব্যৰ্থ কৰা নকৰে।

ইহুদী জাতিয়ে ইজৰাইলৰ অভিজ্ঞতা বিপ্লৱজনক যদিও ই আমাৰ যুগৰ খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসতকৈ বেছি নহয়, যিটো ব্যাপক ধৰ্মতত্ত্বগত শেষ হৈছিল। এই সাদৃশ্য আচৰিত হ'ব না লাগে, কাৰণ পুৰণি নিয়মৰ ইস্ৰায়েল আছিল কেৱল সমগ্ৰ পৃথিৱীখনক জনবসতি প্ৰদান কৰা মানুহৰ এক অগুৰুশিৱ নমুনা। এই কাৰণেই তত প্ৰকৃত বিশ্বাস যিমানবৰিল আছিল তৰণকৰ্ত আৰু "বিশ্বসী সাক্ষী" যীচু খ্ৰীষ্ট উপৰত নিৰ্মিত নতুন নিয়মৰ দৰে ই বৰিল আছিল।

সাধাৰণতঃ ইবেলেশ্বৰ

ঈশ্বৰে তেওঁৰ মানৱ দাসসকলক নিৰ্দেশ দিয়া আৰু তৰ পিছত প্ৰৱৰ্তিত কৰা সমগ্ৰ ইবেলখনতে বিশ্বাসযোগ্য মূলক পাঠ বহন কৰে; আদিপুস্তকৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্যলৈকে। ঈশ্বৰে বৰ্ছা লৈছে অভিনেত্ৰ সকলক প্ৰকৃততে তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত স্বৰূপত যদিও আছে তেনেকৈ যি আমাৰ বসনমুখত উপস্থাপন কৰা হৈছে। বিনুত এই চৰিত্ৰ দৃশ্যত বিশ্বাসযোগ্য মূলক বৰ্ত্ত গঢ়ি তুলিবলৈ সৃষ্টি কৰ্ত ঈশ্বৰ হৈ পৰে পৰিঘটনা বসংগঠক। মিচৰৰ পৰা পলায়নৰ পিছত ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলক ৩০০ বছৰৰ বাবে তেওঁৰ স্বৰ্গীয় বিধানৰ মুক্ত দিশটো দিয়া, "বচিবক" সকলৰ সময় যিটো ২৮৪০ চনৰ আশেপাশে হয়। আৰু এই স্থানত, পাপলৈ ঘূৰি অহাটোৱে ঈশ্বৰক তেওঁৰ লোকসকলক "সত্যৰ" শাস্তি দিবলৈ বাধ্য কৰে, যাক তেওঁ শেষত তেওঁলোকৰ বংশগত শত্ৰু ফিলিস্তীয়াসকলৰ হাতত তুলি দিয়ে। আৰু "সত্যৰ" তেওঁ "মুক্তিদাত্ৰ"ক উত্থাপন কৰে। ইবেলে কৈছে যে, এই যুগত "সকলোৱে নিজৰ ইচ্ছামতে কৰিছিল।" আৰু প্ৰত্যেকেই বহন কৰা ফল প্ৰকাশ পাবলৈ সম্পূৰ্ণ স্থানত এই সময়খনি প্ৰকৃতিৰ আছিল। আমাৰ "শেষ সময়ত" এক ইকথা। ইব্ৰীসকলৰ অহৰহ পাপলৈ ঘূৰি অহাৰ দৰে চিন্তি এই তিনি বছৰীয়া স্থানত, ঈশ্বৰে প্ৰকৃত দিছে যে আমাৰ ইবেলক ধৰ্মিক হনোকৰ জীৱনৰ তিনি বছৰৰ সৈতে তুলনা কৰা যাক তেওঁ আমাৰ আগত তেওঁৰ মনোমীত সকলৰ আদৰ্শ আৰ্হি হিচাপে উপস্থাপন কৰিছে, কৈছে "হনোক ঈশ্বৰৰ সৈতে তিনি বছৰ চলিছিল তেতিয়া তেওঁ আৰু নাছিল কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁক লৈছিল"; তেওঁৰ লগত, তেওঁৰ পিছত মৰ্চি আৰু এলিয়াৰ দৰে, আৰু যীচুৰ মৃত্যুৰ সময়ত পুনৰুত্থান হোৱা পৰিত্ৰ লোকসকলৰ দৰে, যীচু খ্ৰীষ্ট পঁচনিসকলক ধৰি আন সকলো মনোমীত লোকৰ

আগততঃ ঔকপ্ৰস্ফামে তঃ ঔৰ অনন্জ্ঞা লত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ বাধ্য কৰাই শেষদিনত তঃ ঔলোকে সকলোম্বাৰু পা নজ্ঞতি বা পুনৰুত্থানহ'ব।

"বচিবক"সকলৰ সময়ৰপিছত বজা সকলকসময় আহিল আৰু ইয়াত আকৌ ঈশ্বৰে তঃ ঔৰ প্ৰস্ফাম দুজনঅভিনেত্ৰ কত্তৰিষ্যদগী মূলক ভূমিক দিয়াযে যিবে যোৰ চুড়ান্তমং গলবদিশিত অক্ষাৰ তৰিপৰা আনধৰৰ পৰা পোছৰৰ দিশলৈ অগ্ৰতৰ বৰ্তক নিশ্চিত কৰে। এইদৰেই এই দুজন ব্ৰহ্মচৰি চকৈ আৰু দায়দে পাৰ্শ্ব নিৰ্দ্ধাৰিতসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনাৰ সামগ্ৰিক প্ৰকল্পৰ বিষয়েভেৰিষ্যদগী কৰিছে, অক্ষাৰ দুটা প্ৰক্ৰিয়া বা একৰাহুদুটা পৰিত্ৰণনিয়মা মণেৰ লগত মন কৰক, দায়দ বজা চকৈৰ মৃত্যুৰ সময়তহৰেজা হয়, ঠিক যেনেকৈ পুৰণি চৰিত্ৰতা নিয়মৰ মৃত্যুৰে খৰিষ্টক তঃ ঔৰ নতুন নিয়ম, তঃ ঔৰ ৰাজত্ব আৰু তঃ ঔৰ চৰিত্ৰতা আৰ্ধপত্ৰপ্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ অনুমতিদিয়া।

এই বিষয়টোমই ইতিমধ্যে উল্লখ কৰিছো, বিনুত মই আপোনা লোকে সঁৱৰাই দিছো যো পাৰ্শ্ব ৰাজতন্ত্ৰ ঈশ্বৰিক বৈধত নাই কৰণ ইব্বিসকলে ঈশ্বৰক প্ৰতিৰিত " আনজা ত্ৰিসমূহবদৰে " " পোতৈজিকি " এজন বজা ৰখিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। অক্ষাৰ এই বজা সকলৰআৰ্হ চয়ত নীৰধৰণৰ আৰু ঈশ্বৰিক মূলস্বৰোধৰ নহ্যা ঈশ্বৰৰ বাবে বজা যমিনেই কণেল, হৃদয়ৰ নম্ৰ, আত্ম-অস্মিৰ আৰু মমত্ৰ বাভেৰ, নিজ কঃ সকলোম্বাৰে দাস কৰিতোলা, স্যি নাইচয়ত্ৰ নৰ দাস কৰ্ত্তন, অহংকাৰী স্বৰ্দ্ধাৰ আৰু অৰজ্জ্ৰকাৰী, আৰু তঃ ঔ সকলোম্বাৰে সোৱা কৰিবলৈ দাবী কৰে। নিজ বলাকৈ ফলৰপৰা তঃ ঔৰ প্ৰক্ৰিয়খনত অন্ত্যয়ভৱে আঘতপ্ৰাপ্ত হৈ ঈশ্বৰে তঃ ঔৰ অনুৰোধ মঞ্জু ৰকৰিলে আৰু দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে চয়ত্ৰ নৰমা পৰা ঈ আৰু তঃ ঔৰ সকলো অন্ত্যয় অনুসৰতি ঔক বজা দিলে। তেতিয়াৰ পৰাই তঃ ঔৰলোকে ইস্যলৈৰ বাবে, বিনুত তঃ ঔৰা বহে, বজা ঘৰীয়ানেজি ৰঈশ্বৰিক বৈধত লাভকৰিছিল।

কথিত বা লিখিত শব্দ দুজন ব্ৰহ্মচৰিত মানুহৰ মাজত আদানপ্ৰদানৰ মাধ্যম। বাইবেলেহৈছে ঈশ্বৰৰ বাক্য এই অৰ্থ যো তঃ ঔৰ পাঠসমূহতঃ ঔৰ পাৰ্শ্ব জীৱসমূহলৈপ্ৰৱণ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে তঃ ঔৰ দাসসকলকনিৰ্দ্দেশিত বা প্ৰৱৰ্তিত কৰা সাব্যস্তমূহ সংগ্ৰহ কৰিছে; সময়ৰ লগে লগে তঃ ঔৰ দৰা সজাই নিৰ্দ্ধাৰিত আৰু গোট কৰা সাব্যস্তমূহ। প্ৰতিৰিত প্ৰতিষ্ঠিত ন্যয়ৰ অসম্পূৰ্ণক লক্ষ্য কৰি আমি আচৰিতহোম্বা উচিতনহয়, কৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা বচিছিন হৈ মানুহকে ৰলবধিনৰ আখৰতহনেজি বন্যয় প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। এতিয়া ঈশ্বৰে আমাকযীচুৰ যোগেদি

কই ছায়ে " আখৰে হত্যা কৰে কনিত আত্মই জীৱন দিয়ে," এই প্ৰত্যয়ন। বাইবেলৰ পৰ্বত্ৰিশা স্তম্ভমূহ সায়েহেপেক্স শিত বাক্য ১১:৩ পদত উল্লিখ কৰা ধৰণে কৱল " সাক্ষী " হ'ব পাৰে কনিত কনো কৰণত "বচিবক" হ'ব নোৱাৰে। বধিনৰ আখৰটোৱে সায়ে নযয়পৰায়ণ বচিব কৰিবলৈ অক্ষম সাইকথ স্মিৰ কৰি ঈশ্বৰে এনে এটা সত্য প্ৰকাশ কৰে যিটো কৱল তেওঁৰ বক্ষত্ৰ ঐশ্বৰিক স্তম্ভ বৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। তেওঁ অকলে ইয়ায়সংগত বচিব কৰিব পাৰে, কৰণত ওঁৰ জীৱন মনৰ গোপন চিন্তাবোৰ বশ্লষণ কৰাৰ ক্ষমতাই তেওঁক তেওঁ বচিব কৰা সকলৰ উদ্দেশ্য, আন জীৱনৰ বাবে লুকাই থকা আৰু অজ্ঞাত কথাবোৰ জানিবলৈ অনুমতি দিয়ে। সায়েহে বাইবেল কৱল বচিবৰ বাবে বক্ষহৰ কৰা সাক্ষী ভূত্ৰি প্ৰদান কৰিছে। স্ক্ৰীণ বচিবৰ " হাজাৰ বছৰ " ৰ সময়ছোৱাত নিৰ্ধাৰিত সন্তানকলে বচিব কৰা আত্মৰ উদ্দেশ্য প্ৰকাশ লাভ কৰিব। যীচু খ্ৰীষ্ট সৈতে তেওঁলোকে এইদৰে প্ৰাজ্ঞেীয় কৰা এক নিখুঁত বচিব কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব যিহেতু চূড়ান্ত বয়দনত দৰ্শিত মৃত্যুত ভোগ কৰা দুখ-কষ্টৰ সময়ৰদৈৰ্ঘ্য নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে। দোষী বক্ষজিনৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য বিষয়ে এই জ্ঞানে আমাক প্ৰথম পাক্ষি হত্যকাৰী কয়নিৰপেক্ষ ঈশ্বৰ দয়াকৰ লদৰে বুজিবলৈ অনুমতি দিয়ে। বাইবেলত চৰ্চিত উপস্থাপন কৰা একমাত্ৰ সাক্ষ্য অনুসৰি হাবেলৰপ্ৰদাক আশীৰ্বাদ আৰু কয়নিকঅৰজ্ঞ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে বাৰ্ছলোৱাৰ দৰা কয়নিকঈশ্বৰ ফলোৱেদিয়া হৈছিল পিছৰজনো এই পাক্ষ্যৰ কৰণনা জানিছিল যিটো আধ্যাত্মিক আছিল আৰু এতিয়াও অজ্ঞাত আছিল। কথাবোৰ এনেকুৱাই জীৱনটো অগণন পৰিমাপ আৰু অৱস্থাৰে গঠিত যিবোৰ কৱল ঈশ্বৰে জা নবুৰ্জা চিনাক্ত কৰি বচিব কৰিব পাৰে। এইখিনিতে ক'ব পাৰিযো মানুহৰ বাবে বাইবেলখনে ই একমাত্ৰ কিতাপ হৈছে আছয়ে যিহেতু ওঁলোকৰ কক্ষ বচিব কৰা বধিনৰ ভূত্ৰিৰ আখৰে ৰূপে স্থাপন কৰে, এক সময়ত তেওঁলোকৰ গোপন চিন্তাবোৰ স্ক্ৰীণ নিৰ্ধাৰিত সন্তানকলে আগত প্ৰকাশ পোৱালৈ অপেক্ষ কৰে। এতিয়া চৰ্চিতখনৰ ভূমিকা হ'ল কক্ষ নিন্দ কৰা বা বচিব কৰা। এই কৰণেই যীচুৱে তেওঁৰ এপ'কলিপছত মানুহক তেওঁলোকৰ " কক্ষ " গুৰুত্ব কথাসোৱাই দিছে আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ বশ্বসৰ কথখুব কম হৈছে। যাকোৰ ২:১৭ পদত পঁচনিযাকোৰে মানুহক সোৱাই দিছিল যো " কক্ষ অৰহিনবেশ্বস মত," এই মত মতকোনিশ্চিত কৰি, যীচুৱে কৱল বশ্বসৰ দৰা সৃষ্টি হোৱা ভাল বাবে " কক্ষ " ৰ কথ কইছে। আৰু বশ্বসৰ দৰা সৃষ্টি হ'বলৈ এই কামবোৰ কৱল সায়েহে বাইবেল ই যিবোৰ বাইবেলে ঈশ্বৰ নিয়ম

হঁচিপে শিৰি ইছে। বহু থলকিগী ৰজাই বহুমূলীয়া কৰ ভলক মবোন্ধৰ কথ লক্ষ্য কৰ নহয়, বৰ বগসে ইবোন্ধৰ মানৱত বদীচৰিত্ৰ আৰু প্ৰবৰণাৰ বচনা।

শেষ সময়ত বাইবেলক সম্পূৰ্ণ পঢ়ে হেয়েজ্ঞান কৰ হয় আৰু মানৱ সমাজে এটা বহুসংখ্যক, বশিষ্ঠ্যতি, মছি দৰি উপস্থাপন কৰে। তেতিয়াই পৰিত্ৰ বাইবেল, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু অধিক বহুলভাৱে ইয়াৰ সাৰুজনী বশিষ্ঠ্যপী প্ৰকলস্ক বশিষ্ঠ্যপী " সত্য " শব্দটোৱে ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ গুৰুত্বলাভ কৰে। বৰ বগ এই অনন্য " সত্য "ৰ প্ৰতি থকা অৱজ্ঞাই মানৱজাতি কলো সম্ভৱ, অশ্লীল, ধৰ্মীয়, ৰাজনৈতিক অৰ্থাৎ কষ্টম্ভ মছিৰ ওপৰত নিজৰ গতি তুলিবলৈ বধ্য কৰে।

এই লেখটো ২০২১ চনৰ ১৪ আগষ্ট বশিষ্ঠ্যবৰে, বাইবেল ১৫ আগষ্ট বহুসংখ্যক বশিষ্ঠ্য ইছে, মছি ধৰ্ম দৰা প্ৰতি হেয়ে ভুক্তোণী সকলে ইয়াৰ বৰিষাৰ আটাইতকৈ সফল চৰিত্ৰ নী বহুসংখ্যক শব্দধৰ্ম জনা বৰিষা তে ইয়াৰ " ইডেন "ত " সাপ "ক মাধ্যম হঁচিপে বশিষ্ঠ্য কৰ ইছে: ইয়াৰ আৰিষ্ট " কুমাৰী মৰী "ৰ প্ৰতিমূৰ্তি। প্ৰকৃতজনী আৰু কুমাৰী নাছিল, বৰিষা নো যীচুৰ পিছত তেই পুত্ৰ-কন্যা সন্তান জন্ম দিছিল; যীচুৰ ভাইভনী সকল কনুত মছিটোৱে কৰ্তনভাৱে মৰে আৰু আনৰ বাইবেলৰ উত্তৰ যুক্তকো প্ৰতিহত কৰে। এই ১৫ আগষ্ট পিছত এই কষ্টম্ভ ঈশ্বৰক বৰিত কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ সৎ কষ্টম্ভ উত্তৰিত কৰিবলৈ হেয়ে সৰ্বাধিক আটাই উদয় পনহে বৰিষাটো দোষী সকলৰ মূৰত পৰি। মন কৰিবলগীয়া যে এই প্ৰকৃত শিশু সকলক " কুমাৰী "ৰ দৃষ্টি প্ৰকাশ কৰিবলৈ বৰি লোৱা হৈছিল। তেওঁলোকে কোৱা আৰু দৰি কৰ ধৰণে নৰিহনে কৈ? জন্মকণ কৰ পা পী, নৰিদোষত ক ভলক তেওঁলোকে ওপৰত আৰোপ কৰ হয়, কনুত তেওঁলোকে লগত সহযোগিতাৰ অভ্যাসে উত্তাপন কৰিব নোৱৰি। এই ল'ৰা-ছোৱালী বোন্ধে লাভ কৰ দৰ্শাটো অতি বসন্ত আছিল কনুত চৰিত্ৰন এজন অতি বসন্তক বদৰি আত্মও, আৰু যীচু খৰি তেওঁৰ দাস সকলক তেওঁৰ বৰিষা সত্ৰক কৰিবলৈ তেওঁৰ বহু কথ তেওঁৰ বৰি উৎসৰ্গকৰিছিল। ইতিহাসে তেওঁৰ প্ৰবৰণা মূলক প্ৰকাশন মূলক শক্তিৰ সৰ্ব্য দৰি যিহে ইয়াৰ প্ৰকাশিত আৰু প্ৰতিহত ভুক্তোণী সকলক " দৰি য় "লৈ লৈ য়। পোপ আৰু বোন্ধা বহু থলকি গী ৰজাৰ জৰিষতে চৰিত্ৰনৰ উপাসনা কপ্ৰক শিত বাক্য ১৩:৪ পদৰ এই পদত ঈশ্বৰে নিন্দ কৰিছে: " আৰু তেওঁলোকে আজগৰকপুজা কৰিছিল বৰ বগ তেওঁ জ নুটোকে কষ্টম্ভ দিছিল, আৰু তেওঁলোকে জ নুটোকে পুজা কৰিছিল কলে, জ নুটো

দৰে কেনে? তেওঁৰসৈতে কেনে যুদ্ধ কৰিবলৈ সক্ষম? "বসন্তত, "পশু" টোষ এই "আবধনা" শেহতীয়াৰ পিছতহোৱাছিল যিবোৰ ধন মূলক কৰিছিল আৰু যি চুৰি খাই নিৰ্ধাৰিত কৰা প্ৰকৃত সন্তানকলক অত্যন্ত কৰিছিল যি পৰিস্থিতিয়ে জাপি দিয়া সহনশীলত বসময়ত এই পূজা কপৈশাৰ্চিক "কুমাৰী"ৰ আবিষ্কাৰ প্ৰকাণ্ডনমূলক উপায়েৰেদৌ ঘলীয়া কৰি তুলিছিল "সাপ" যিস্বামীক পটবপৰ "নাৰী"ক প্ৰকাণ্ডিত কৰাৰ পিছত "সাপ"ৰ ঠাইত "নাৰী" / নীতিটো একে ইয়াছে আৰু এতিয়াও ই ইমান ই ফলপ্ৰসূ।

চূড়ানতপছন্দসময়

ঈশ্বৰ প্ৰকাশৰ এই অধ্যয়নৰ সামৰণতি আৰ্দ্ৰপূজাখনৰ বিশ্লেষণ কৰা হয়, যিয়ে আমাক প্ৰকাশ কৰিছে যে ঈশ্বৰ তেওঁৰ চৰিত্ৰ সকলোদিশতে কেনে। আৰ্মিত্ব দেখিলোঁ যে তেওঁক নেকৈ প্ৰায় এশ বছৰ বয়সত অক্ষমক বিশ্বাসৰ এক অসাধাৰণ পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন কৰি নিজৰ জীৱনৰ পৰা আজ্ঞাপ্ৰহতৰ দৰীত দূতপ্ৰজ্ঞা; এই ঐশ্বৰিক দৰী সয়েহোৱাৰূপক্ৰমা কৰাৰ প্ৰকাজেন নাই।

১৮৪৩ চনৰ বসন্ত পৰা ঈশ্বৰ প্ৰকাশ কৰা শেষপছন্দ সময়ত আৰু অধিক নিখুঁতভাৱে ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰৰ পৰা প্ৰকাজেনীয়, বিশ্বমবৰ পালনকৰাটো ঈশ্বৰ তেওঁৰ প্ৰকৃত নিৰ্ধাৰিত সন্তানকল তেওঁক ঘূৰাই দিয়া প্ৰথম প্ৰকাণ্ড হিচাপে প্ৰকাজেনীয়। এইদৰে সাৰ্দ্ধনীন আধ্যাত্মিক পৰিস্থিতিটো এটা প্ৰকাশৰূপত উপস্থাপন কৰা হয় যিটো ধৰ্মীয় সংগঠনৰ সকলো সদস্য খ্ৰীষ্টান, একান্তভাৱে সম্বন্ধন কৰা হয়।

যি প্ৰকাজেনী আপোনা কৰিবৰদিনৰ বাবে হত্যা কৰাৰ জীয়াইবথ

স্মৰ্ত, বজাৰ আপোক ঈশ্বৰে কৰা আৰু লিখা শব্দৰে সলনি কৰিবলৈ ক্ষমতা আৰু বুদ্ধি প্ৰদান কৰি, নোমৰ্চেই কৰা দৰে তেওঁৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি

সকলো কথ, আনৰ এই প্ৰকণ্টো আগত ই অনুমান কৰি যি চুৰা আগতীয়াবৈ উত্তৰ দিলে, মৰ্থিত কৈছে ৫:১৭-১৮: "মই বধনৰ ভাৱৰদী সকলক বল্পত কৰিবলৈ আহিছোঁ বৰ্ণনা ভাৱৰদী মই বল্পত কৰিবলৈ অহা নাই কিন্তু প্ৰকা কৰিবলৈ হোৱা হৈছে। কৰিনোমই তোমাৰ লোকক সঁচাকৈয়ে কৈছে, যে তেিয়ালৈকে আকাশ আৰু পৃথিৱী পাবহঁ নাযায় তেিয়ালৈকে সকলো প্ৰাণ নহৈছে। লৈকে বৰ্ণনা নবৰ বা এটা টুকুৰা বা এটা টুকুৰা ওকেনো ধৰণে পাব নহ'ব। " একে যি চুৰাও ঘোষণা

কৰিছিল যে তেওঁৰ বাক্যই আমাৰ বচিব কৰিব, যেনে ১২:৪৭-৪৯: “যদি যাঁ
কোনে-হে মোৰ কথা শুলি মই তেওঁৰাচি কাকৰোঁ;

এইটো-হেই হৈছে ঈশ্বৰ তেওঁৰ বচিব নবুজা বুজা বিনুত ডোনা ৭:২৫ পদত
প্ৰকাশ কৰা হৈছে যে ইয়াক “পৰিৱৰ্ত্তা” কৰা বউদ্দশ্বখ্ৰীষ্টন যুগতদেখ দিয়া
হৈছিল বোমো ন ক থলিকপোপাৰি বিষয়েকৈছে: “তেওঁ সৰ্বব্ৰহ্ম বৰিদ্দশ্ব কথা
কব, আৰু সৰ্বব্ৰহ্ম পবিত্ৰকলক দুখ দিব, আৰু সময়আ বুনিয়মসলনিকিৰিবিলাই
চৰিত কৰিব; আৰু পবিত্ৰকলক তেওঁৰ হাতত কৈছে সময়বৰব, আৰু সময় আৰু
আধ সময়বৰব দিয়া হ'ব। ” এট কয়ত যিটো বন্ধ হ'ব আৰু যিটো তেওঁ
ক ন কৈকৰিব জা নবি২৬ নং পদ অনুসৰিনয়পৰায়ণ শাস্তি দিয়ক যিটো তলত
দিয়া হৈছে: “তেওঁ যাৰিচিৰ আহিবি আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ আৰ্হিপ্তযক চিনিবি, আৰু
ইয়াক চিৰদিনবৰব ধৰুস আৰু ধৰুস কৰ হ'ব।

এই “ৰিচিৰ” ক ইবাট ওপৰায়ত সম্ভব হয়।

প্ৰথম প্ৰায়টো প্ৰস্তুতমূলক ; ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা
“এডভেণ্টিষ্ট” বিশ্বাসক প্ৰথকআৰুপ বিতৰকৰাৰ মা এডভেণ্টিষ্ট মৰ থলিকআৰু
প্ৰক্টেণ্টেণ্ট ধৰ্ম পৰা প্ৰথক। প্ৰকাশ শিত বাক্যত এই প্ৰায়টো-হে প্ৰকাশ শিত
বাক্য ৩:১-৭-১৪ পদত “চৰ্ছি, ফিলা ডে লেফি যিচা বুলা ওদকি যি” যুগসমূহৰ বিষয়ে
আলোচনা কৰে।

দ্বিতীয় প্ৰায়টো বাক্যৰী: “তেওঁৰ আৰ্হিপ্তযক চিলো-হে হ'ব। ”
এইটো-হেই হৈছে ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লৰাবৰ আশা কৰা হৈছে যীচু খ্ৰীষ্ট
গৌৰৱময় প্ৰায়বৰতা। এডভেণ্টিষ্ট নিৰ্ধাৰিতসকলে পৃথিৱীত মৃত্যুমুখত পৰা
অযোধ্য ক থলিক প্ৰক্টেণ্টেণ্ট আৰু এডভেণ্টিষ্ট বৰিদ্দশ্বৰ পৰা প্ৰথক হৈ
অ ননজা লতপ্ৰকাশ কৰে। এই বাক্য প্ৰকাশ শিত বাক্য ৩:১৪ পদৰ “লা ওদকি যি
” যুগৰ শেষত সংঘটিত হয়।

তৃতীয় প্ৰায়টো হৈছে প্ৰতিমৃতকৰিচিব, যিটো ঈশ্বৰ আৰু শীৰাজ্যত
প্ৰকাশ কৰা নিৰ্ধাৰিতসকলে বাক্য প্ৰকাশ কৰে। ভুক্তগৌসকল ন্যয়াধীশ হৈ
পৰিছে আৰু প্ৰথক প্ৰথক, বৰিদ্দশ্বৰ প্ৰায়কৰ জীৱন বচিব কৰি তেওঁলোকে
অপৰাধৰ মানুপাৰি কুড়ানত শাস্তি ঘোষণা কৰা হয়। এই বাক্য-হে তেওঁলোকে
“দ্বিতীয় মৃত্যু”ৰ বৰিয়ার ফলত হ'বলগীয়া” যুগ “ৰ সময়বৰিদ্দশ্ব নিৰ্ধাৰণ
কৰে। প্ৰকাশ শিত বাক্যত এই বিষয়বস্তু-হেই হৈছে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৪:১১:১৮
আৰু ২০:৪; এই দনৰপৰা ৭:৯-১০ পদত।

চতুৰ্থত, সপ্তা সহস্ৰব্দৰ শেষত খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ মনোনীতসকলৰবাবে মহান বশ্বমৰাৰ, খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলে দিয়া বক্ষ্যমূহৰ বক্ষ্যই প্ৰায়টো আহে। পাপৰপ্ৰতিষেধিত তেওঁলোক পুনৰুত্থান হয়, নিন্দা কৰা বিদ্বেষীসকলক "চৰিকা লৰাবাবে," "জুইব্দৰা" ধ্বংস কৰা হয় দ্বিতীয় মৃত্যু।" প্ৰায় শত বক্ষ্যত এই বক্ষ্যকাৰী বচিব ব "শেষ বচিব" প্ৰায় শত বক্ষ্য ২০:১১-১৫ পদৰ বিষয়বস্তু।

চূড়ান্ত পছন্দৰ সময়ত দুটা অমলিনী যথবীৰ্য ধৰণ, কাৰণ ইটোৱে সিটোৰে অত্যন্ত বিৰোধী, নিশ্চিতভাৱে পৃথক হৈ থাকে। খ্ৰীষ্ট মনোনীত লোকসকলে তেওঁৰ মাত শুনবি আৰু সেই সময়ৰ তেওঁৰ দাবীৰ লগত থপ থয় যোৱা তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত কথা পাত আৰু তেওঁলোকক মাত। আনটো স্থানত আছে খ্ৰীষ্টসকলে যিসকলে শতিকা জুৰি থকাৰ প্ৰতিপক্ষিত পৰম্পৰা অনুসৰণ কৰে যেনে সত্যটো সময়ৰ প্ৰধান আৰু বুদ্ধিমত্তা, যুক্তি আৰু সাক্ষ্য প্ৰমাণ নহয়। এই লোকসকলে বুজি পোৱা নাই যে যিৰ্মিয়া ভাব দিয়া যোগেৰে কৰা "নতুন নিয়ম" যো যিৰ্মিয়াত কৰি প্ৰতিষ্ঠিত কৰে। 31:31 to 34: "চেন্না, সেই দিন আহি আছে যিহেন্নাই কৈছে যে তেয়া মই ইস্ৰায়েলৰ বংশ আৰু যিহুদাৰ বংশৰ সৈতে নতুন নিয়ম কৰিম, যিদিনা মই তেওঁলোকৰ প্ৰক্সৰ যৰ লগত কৰা নিয়ম অনুসৰি নহয় যে তেয়া মই তেওঁলোকৰ প্ৰক্সৰ যৰ লগত মাচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিবলৈ তেওঁলোকৰ হাতত ধৰিছিলো, যি নিয়ম তেওঁলোকে ভংগ কৰিছিল যিদিনা মই তেওঁলোকৰ সন্মতি আছিলো, যিহেন্নাই কয়। কিন্তু এইটো হৈছে সেই দিনৰে পৰা পিছত মই ইস্ৰায়েলৰ বংশৰ লগত যি চুক্তি কৰিম সেই নিয়মকে কৈছে **মই তেওঁলোকৰ প্ৰতিবন্ধিতাৰ বিধান** বা **খিম আৰু তেওঁলোকক দয়াজিখিম**, **কিয়নো তেওঁলোকে মোক তেওঁলোকৰ সূৰ্যৰ পৰা ডাঙৰলৈ বঢ়ি নি পাব** **কিয়নো মই তেওঁলোকৰ অপৰাধক্ষমা কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ পাত্ৰ কুমনত নাৰাখিম।** » মানুহৰ নিজৰ পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰথম, যিটো পূৰ্ণ নিয়মৰ নিয়মে লাভ কৰত সফল হেন্না নাছিল। এই প্ৰক্স উত্তৰ, আৰু দুয়োটা নিয়মৰ মাজত একমাত্ৰ পাৰ্থক্যটো আহিছে বিকল্প যিচু খ্ৰীষ্ট প্ৰয়শ্ৰুতিৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰা সম্পন্ন হেন্না ঐশ্বৰিক প্ৰথম প্ৰদৰ্শনৰ দৰ্শনোত, যাৰ মাজত তেওঁ অৱতৰ লৈ নিজক প্ৰায় শ কৰিছিল। এতিয়া যিচুৰ মৃত্যুৰে আজিও বীৰতৰ অন্তপোলা বলিঅ হানাছিল কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতেই নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক ইমান শক্তিশালীভাৱে প্ৰথম কৰিবলৈ সক্ষম ঈশ্বৰ প্ৰতি নিজক আৰু অধিক আজিও বীৰ দেখুৱাবলৈ কাৰণ দিছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁ মানুহৰ হৃদয় জয় কৰে,

তৱে ত্ৰিয়াঈ শ্ৰৱণে বচিৰা লক্ষ্যত উপনীত হয়; তেওঁ নিজৰ অন্তৰ্জ্ঞানৰ অংশীদাৰ আৰু যোগ্য এজন নিক্ষিপ্তি ফাঁটলি ভকৰ।

বচি ছন্দৰ বিষয়। এইটোৱেই গুৰুত্বপূৰ্ণ বিন্দু যিয়ে নিক্ষিপ্তি আৰু আত্মন কৰাজনৰ মাজত সকলো পাৰ্থক্য সৃষ্টি কৰে। স্বাভাৱিক স্তৰত মানুহে নিজৰ অভ্যাস আৰু বস্তুৰ ধৰণত বচিলি হ'বলৈ ভুলনা পায়। কিন্তু এই বিকল্পিত ক প্ৰকৃতি নীতি কৰি তেওঁলা হৈছে। বৰণ প্ৰতিফলিত মিলিৰ লগত অভ্যাস হৈ নিজৰ মনোমৌত ব্ৰহ্ম হ'বলৈ হ'লে মানুহক লিপিলে বলাগি আৰু ঈশ্বৰে দেখুৱাই দিয়া সত্যৰ লগত খাপ খুৱাবলৈ অন্যদিশলৈ লৈ যাব লাগিব। তেৱে ত্ৰিয়াই তাৰ পৰা আৰু ঈশ্বৰে অনুমোদন নোপোৱা বোৰৰ পৰা বচি ছন্দেওঁলা টোপ প্ৰকৃতি নীতি হৈ পৰে। নিক্ষিপ্তি জনে নিজৰ ধৰণ, নিজৰ অভ্যাস আৰু যি বোৰ সত্যৰ ভাগ্য ক ত্ৰিয়াও অনন্ত জীৱন নহ'ব, সেইবোৰৰ সৈতে নিজৰ শাৰীৰিক সম্পৰ্ক সুনিৰ্দিষ্ট ৰূপে প্ৰদান কৰা বক্ষ্যত প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগিব।

নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে ধৰ্মীয় অগ্ৰধৰ্মৰ উল্লেখ; লক্ষ্য হৈছে সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ সৈতে এক শক্তিশালী বন্ধা গঢ়ি তেওঁলা, যদিও ইয়াৰ অৰ্থ মানৱ সম্পৰ্ক সৈতে আপোচ কৰ। পৰিত সকলৰ বাবে ধৰ্ম অনুভূমিকত ওলোকে আন মানুহৰ সৈতে স্থাপন কৰা বন্ধাক অগ্ৰধৰ্মৰ দিয়া, যদিও ইয়াৰ অৰ্থ ঈশ্বৰৰ সৈতে আপোচ কৰ।

চাৰ্ভে নষ্ট এডভেণ্টজি: স্মৃতি বচি ছন্দে এটা নাম এটা ইতিহাস

খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ শেষে নিক্ষিপ্তি সকলক আধ্যাত্মিকভাৱে একত্ৰিত কৰি প্ৰকাশ শিত বাক্য ৭ৰ “ ১২ টি জনগোষ্ঠীৰ ” ইস্যয়েলে গঠন কৰা হয়। তেওঁলোকৰ নিৰ্দ্ধাৰন ভৱিষ্যৎবাণীমূলক বাক্যটোত দেখুওৱা আগ্ৰহৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাৰ শৃংখলা বদ্ধৰ সম্পন্ন কৰা হৈছিল যি যি দেন. ৮: ১৪ ত ১৮৪৩ চনৰ ত্ৰিখ ঘোষণা কৰে ৫৩৮ আৰু ১১৭০ চনৰ পৰা সংস্কৰ সময়ৰ পৰা প্ৰক্টে য়েট্গট বিশ্বাসৰ দৰা। Dan. 8:14 পদটোৰ খ্ৰীষ্টান গোঁৱৰময় প্ৰকৃতিৰতাৰ ঘোষণা হিচাপে ব্যখ্যা কৰা হৈছিল তেওঁৰ আগমনে তেওঁৰ "প্ৰকৃতি" "ক উত্তৰ্জিত কৰিছিল লেটিন ভাষাত "adventus" সেয়েহে এডভেণ্টজি নাম যিটো ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনৰ ভিতৰত অৰ্ভিজ্ঞ আৰু ইয়াৰ অনুগামী সকলক দিয়া হৈছিল। দেখে এই বৰ্ত্তই এই বৰ্ত্তৰ কথা কৈ নাছিল বিশ্বমবৰ, কিন্তু বৰল দেখে ত বৰণ খ্ৰীষ্টান প্ৰকৃতিৰতা স্পষ্টা সহস্ৰব্দত প্ৰকাশৰ চিহ্নিত

কৰিব, অৰ্থাৎ ভৱিষ্যৎবাণী কৰা মহান বিশ্বমবাব, প্ৰকৃতি সপ্তাহত, সপ্তাহ দিনৰ বিশ্বমবাবৰ ভিতৰত ইহুদী সকলবশনবিবৰ। এই সংযোগৰ বিষয়ে অজ্ঞাত প্ৰক্ৰম এডভেণ্টিষ্টসকলে এই পৰীক্ষাৰ সময়ৰ পিছতহে ঈশ্বৰে বিশ্বমবাবক যি গুৰুত্ব দিয়া, সেই গুৰুত্ব আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। আৰু যাতে যি তেওঁলোকে বুজি পালে, তেওঁলোকে মই সকলে বিশ্বমবাবৰ সত্যত কদুততৰ শক্তি ই গ'ল গীৰ্জাৰ নামত সন্মান কৰা, "সপ্তাহ দিনৰ।" বৰ্ণিত সময়ৰ লগে লগে কামৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলে বিশ্বমবাবক ঈশ্বৰে দিয়া গুৰুত্ব আৰু নদিলে, এইটো ইয়াৰ প্ৰকাজে নীযত কদনয়িলেব ভৱিষ্যৎবাণী ই ইংগিত দিয়া ১৮৪৩ চনৰ তৰিখৰ সৈতে সংযোগ কৰাৰ পৰিৱৰ্ত্ত যীচু খ্ৰীষ্ট উভতি অহাৰ সময়ৰ সৈতে সংযোগ কৰি। তেনে মৌলিক ঐশ্বৰিক প্ৰকাজে নীযত কপিছৰ ই দিয়াটো এটা ভুল আছিল যিৰ পৰিণতি আছিল ১৯৯৪ চনত, ঈশ্বৰে সংগঠনটো আৰু ইয়াৰ সদস্যসকলক প্ৰত্যক্ষণ কৰা, যিসকলক তেওঁ ১৮৪৩ চনৰ পৰা ইতিমধ্যে তেওঁৰ দৰাৰ নিন্দা কৰা বিদ্বেষী শৰিৰলৈ প্ৰবৰণ কৰিছিল। ঈশ্বৰীয় সত্য প্ৰকৃতি আৰু সেয়েহে স্ফুৰ্ত্ত ঈশ্বৰ প্ৰকৃতি প্ৰথমৰ অভ্যৱতিৰ্কিত, আৰু এইটোৱেই হৈছে খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ ইতিহাসৰ চূড়ান্ত পাঠ্যটি। মই আপোনালোকক ক'ব পাৰোঁ আপোনালোকক শক্তি বলাই আৰু আপোনালোকক সত্ৰক কৰিবলৈ, স্ৰষ্টাৰ্কটমান ঈশ্বৰ, YaHWÉH-Michael-Jesus-Christ ৰ নামত।

শেষত এতিয়াও এই এক টা বিষয়বস্তু ওপৰত, কৰণ ইয়াৰ বাবে মোৰ এটা যন্ত্ৰাদায়ক আধ্যাত্মিক বিচ্ছিন্ন মূল্যখৰচ হৈছিল মই আপোনালোকক মৰ্থৰ এই পদটো সঁাৱৰাই দিছোঁ। ১০:৩৭ আৰু কৰণ ইয়াৰ আগৰ পদবোৰে প্ৰকৃত খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসৰ প্ৰথমা কৰণচৰিত্ৰ স্পষ্ট সাৰাংশ দৰ্শিত্ব, মই ৩৪ পদৰ পৰা ৩৮ পদলৈ কসো ইবোৰ সকলো উল্লেখ কৰিছোঁ।

“ মই যি প্ৰথিত শান্তি প্ৰতিয়া বলাই আহিছোঁ বলাই নাভ কৰি। মই শান্তি প্ৰতিয়া বলাই অহা নাই বৰ্ণিত তৰোৱালহে আহিছোঁ। কয়িনো মই এজন পুৰুষক তেওঁৰ পতিবৰুৱাৰ দখল, এগৰাকী কন্যক তেওঁৰ মা কৰবৰুৱাৰ দখল আৰু এগৰাকী বোন্ধাৰী কত তেওঁৰ শাহুৱে কৰবৰুৱাৰ দখল বিবি দকৰি বলাই আহিছোঁ মোত কপুত্ৰ বা কন্যক বোন্ধা লপা যি তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়। তেওঁ সাব্যস্ত দিছিল যে তেওঁ নিজৰ মাংসক পুত্ৰকৈ ঈশ্বৰক অৰ্ধকপ্ৰম কৰিছিল। আৰু এজন এডভেণ্টিষ্ট ইকত তেওঁৰ কৰ্ত্তব্য কথা সঁাৱৰাই দিওঁত। তেওঁক এই পদটো উদ্ধৃতি দি আমাৰ পথবোৰ বিচ্ছিন্ন হৈ গ'ল আৰু মই ঈশ্বৰৰ পৰা এক বিশেষ আশীৰ্বাদ লাভ কৰিলোঁ। তেতিয়া মোক এই

“ভাই’জ নখেৰ্শ্মন্থ বুলি কইছিল আৰু সেই অভিজ্ঞতাৰ পিছৰে পৰা তেওঁ পৰম্পৰাগত এডভেণ্টাৰ্চ পথ অনুসৰণ কৰিছিল। যিজনো মেকে এডভেণ্টাৰ্জিম আৰু নিৰ্মাণভণ্ডেজৰ উপৰি বৰ্তি বসোঁতে পৰিচয় কৰাই দিছিল, তেওঁ পিছলৈ আলচেইমাৰ বংশত আক্ৰান্ত হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। সেই সময়তমই এতিয়াও সুস্থ, জীয়াই আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে সৰ্ব্বস্ব, বয়স ৭৭, আৰু চৰিত্ৰসন্মত ঔষধৰ আশ্ৰয় লোৱা নাই। সৃষ্টিৰত ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ বহুমূলীয়া উপদেশকালোমহিমা। সঁচকৈ য়ো:

এডভেণ্টাৰ্জি মৰ্কুৰ্জিহা সন্মত বংশ ক’বলৈ হ’লে আমিতলত দিয়া তথ্যসমূহ মনত ৰখিব লাগিব। এই নাম “এডভেণ্টাৰ্চি”, ঈশ্বৰে কথকিক বিশ্বাসৰ দীৰ্ঘদিনীয়া আৰ্হিপত্ৰৰ পিছত তেওঁৰ শেষ সন্মতকালক একত্ৰিত কৰে যিয়ে ধৰ্মীয়তাৰে, তৰ পৰোঁজকি নাম “অজয়স্কন্ধ দীন”ৰ অধীনত প্ৰতিষ্ঠিত কৰা দেওবাৰটোকে প্ৰথম কনষ্টাণ্টাইন প্ৰমাণে ৭ মাৰ্চ, ৩২১ চনত প্ৰতিষ্ঠিত কৰে।^১ সেয়েহে তেওঁলোকে ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছিল তেওঁলোকৰ আচৰণৰ দৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰিতাহৰ দৰা আনন্দিত হোৱাৰ বাবে যিটো তেওঁলোকক ১৮৪৩ চনৰ বসন্তকাল আৰু ১৮৪৪ চনৰ ২২ অক্টোবৰৰ বাবে একেৰাহে যোগা কৰা হৈছিল। এই নিৰ্দ্ধাৰণৰ পিছতহে তেওঁলোকৰ ওচৰত বিশ্বমবৰৰ পোছৰ উপস্থাপন কৰা হৈছিল। লগতে, দানিয়েলে আৰু প্ৰমাণ শিত বাক্যৰ ভৱিষ্যৎবাণীৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ ব্যখ্যাত বিশাল ভুল আছিল যিবোৰ মই এই ৰামত শূধৰাই দিছোঁ। বিশ্বমবৰৰ বিষয়ে জ্ঞান নোহোৱাকৈ যো অগ্ৰাণী সকলে তথ কথিত “তদন্তালক” বচিবৰ তত্ত্ব গঢ়ি তুলিছিল, যিটোকে তেওঁলোকে কতিয়াও প্ৰমাণ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল; বিশ্বমবৰৰ পোছৰ তেওঁলোকক দিয়াৰ পাছতো। যিসকলে নাজাতে তেওঁলোকৰ বাবে মই আপোনা লোকে সঁাৱৰাই দিছোঁ যো এই তত্ত্ব অনুসৰি ১৮৪৩ চনৰ পৰা, তৰ পিছত ১৮৪৪ চনৰ পৰা স্ৰষ্ট যীচুৱে সাৰ্ব্বমুখ পুস্তকসমূহ পৰীক্ষা কৰি নিজৰ শোষণ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক বাছলৈ ছেযিসকলক পৰিত্ৰণ পাব লাগিব। বিনুত দেওবাৰৰ পাৰস্পষ্ট চিনাক্তকৰণে দানৰ বৰ্তক এক নিৰ্দ্ধিষ্ট অৰ্থ দিলে। ৮:১৪, আনৰ্হিহাৰ দুৰ্দ্ধা অনুবাদৰ পত “পৰিত্ৰাণৰ শূচকিৰা”। আৰু এই বোয়া অনুবাদে মীমাংসনী স্বত্বৰ সৃষ্টি কৰিছিল ৰাৰণ এই অভিব্যক্তিটোৱে। প্ৰথমো ইবৰী 19:00 অনুসৰি যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশ্য চিত্ৰালক মৃত্যুৰ দৰা হোৱা সাফল্যৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছিল। ৯:২৩: “সেয়েহে আৰু শতথৰা বস্তুসমূহৰ প্ৰতিমূৰ্তিবোৰ এইবোৰৰ দৰা শূদ্ধৰা লাগিছিল। গতিকে সৰ্ব্বদায় বস্তুসমূহে নিজো ইহুইবোৰতকৈ অধিক উত্তৰা বল দিনে ৰেশুদ্ধৰা লাগিছিল। ”

ক'য়নো খ্ৰীষ্ট হ'ল তেওঁৰে নিৰ্মিত মনদৰিত প্ৰকাশ কৰা নাছিল, যিটো সত্য অনুকৰণ আছিল ক'নো স্ক্ৰিপ্ত হৈ প্ৰকাশ কৰিছিল এতিয়া আমাৰ বাবে ঈশ্বৰ সান্নিধ্য প্ৰকাশ কৰিবলৈ। " স্ক্ৰিপ্ত যীচু খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ দৰা শুদ্ধ হৈছিল অনুসন্ধানমূলকৰি চৰাৰ সৈতে আৰু ক'নো যুক্তযুক্ত অৰ্থ নাহি, যীচুৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ পিছত ক'নো পাপ বা পাপীয়স্কৃত পুনৰ অশুচিকৰিবলৈ প্ৰকাশ নকৰে, কাৰণ যীচুৱে চৰিত্ৰ আৰু তেওঁৰ স্ক্ৰিপ্ত অনুগামী সকলক প্ৰতিটো প্ৰতিয়াই নিজৰ স্ক্ৰিপ্ত মজিয়াখনপৰিষ্কাৰ কৰিলে, প্ৰকাশ শিত বাক্য ১২:৭ৰ পৰা ১২ পদলৈ ক'আৰুৰিশেষকৈ ৯ পদৰ মতে আজিগৰকৰ হৰিকৰি দিয়া হ'ল, সেইপৰা সাপটোকে, যাক চৰিত্ৰ আৰু চৰিত্ৰ নুৰা ক'ৰা হয়, যিয়ে সমগ্ৰ জগতখনক প্ৰকাশ কৰে; তেওঁক প্ৰতিবীলৈ ক্ৰিপ কৰা হ'ল, আৰু তেওঁৰ স্ক্ৰিপ্ত সকলকো তেওঁৰ লগত ক্ৰিপ কৰা হ'ল। " "

চৰকাৰী এডভ'কট জিমৰ্চি য় ভুলটো বিশ্বমৰাৰ ভূমিকা সম্পৰ্ক আদি অজ্ঞানতাৰ পৰাই আহিছিল আৰু বহু পিছত ই অতি গুৰুত্ব লাভ কৰিছিল। এডভ'কট য় ভুলকৈ নিজৰ মনোযোগ শেষৰ সময়ত চূড়ান্ত বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাত কেন্দ্ৰীভূত কৰিছে যিটোকে বাস্তৱত কেন্দ্ৰীভূত কৰিবলৈ কৰিবলৈ যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত প্ৰকৃতিৰ সৈতে সময়ত এতিয়াও জীয়াই থকা বাৰিশেষকৈ তেওঁলোকে ভুলকৈ ভাবিছে যে দেওবাৰটো এই শেষপৰীক্ষাৰ সময়তহে " জ'নছ চ'ন " হৈ পৰিব আৰু এইটোকেই দেওবাৰৰ অনুশীলনকৰা সকলৰ সৈতে বন্ধুত্ব সন্ধানৰ ব্যৱস্থা কৰে, বাস্তৱত ঈশ্বৰ অশ্লীল ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ পৰা। মই যি প্ৰমাণ দিছোঁ সেয়া হৈছে প্ৰকাশ শিত বাক্য ৮, ৯ আৰু ১১ পদৰ "সাতটি শিঙীৰ অস্তিত্ব, যাৰ প্ৰথম ছটি শিঙীৰ ইতিমধ্যে চনৰ পিছত সমগ্ৰ খ্ৰীষ্টান যুগত ঈশ্বৰে নিন্দা কৰা দেওবাৰৰ পাপৰ অভ্যাসৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিয়ে। দান. ৮: ১২ ইতিমধ্যে ক' প্ৰকাশ কৰি ক'ছিল " সৈন্য হ'ল ক'নো ন'ন-ন'ন ব'ল দিনৰ সৈতে উদ্ধাৰ কৰা হৈছিল, পাপৰ বণে ' শিঙীৰে সৈত ফক মাৰ্টিপো হৈছিল, আৰু নিজৰ মত সফল হ'ল beast " প্ৰকাশ শিত বাক্য ১৩: ১৫ ত উদ্ধৃত ১৪: ৯-১১; ১৬: ২. ১৯৮২ চনৰ পৰা ১৯৯১ চনৰ ভিতৰত মই প্ৰকাশ কৰা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক পোছৰাৰ প্ৰকৃতিখন প্ৰকাশ কৰাৰ পিছত ১৯৯৫ চনত চৰকাৰী এডভ'কট জিমৰ্চি য় ঈশ্বৰ ঘোষণা আৰু প্ৰকাশ শিত শত্ৰু সকলৰ সৈতে মিত্ৰতা কৰাৰ গুৰুত্ব কৰিলে। সাধাৰণ পাপৰ প্ৰতি ক' প্ৰতিমূৰ্তি মিচৰৰ সৈতে মিত্ৰতাৰ বাবে ঈশ্বৰে প্ৰচীন ইস্ৰায়েলক

সম্বন্ধন কৰা অসংখ্যতৰিস্বৰূপৰ উদাহৰণ এই বাক্য সমূহৰ পৰা আওৰণ কৰা হৈছে; যিয়ে এডভাৰ্টিং ভুলকআৰু অধিককৰিতোলে।

আচলতে তেওঁলোকে বশিৰামবাবৰ ভূমিকা আৰু ইয়াক সৃষ্টিৰূপে ঈশ্বৰ হিচাপে দিয়া গুৰুত্ব বসিয়েচে তেনহোৱাৰ লগে লগে এডভাৰ্টিং লোকসকলে নিজৰ ধৰ্মীয় শত্ৰু সকলক প্ৰতিৰোধ কৰি তেওঁলোকৰ সৈতে কোনো ধৰণৰ ভাৰতব্ৰাহ্মণ মতবাদৰ পৰা বঞ্চিত কৰা উচিত আছিল। কাৰণ, শনিবাৰৰ বশিৰামবাবটো প্ৰায় শত বক্য ৭:২ পদৰ "জীৱিত ঈশ্বৰৰ মহোৎসব" হোৱাৰ বাবে, অক্ষয় সৃষ্টিৰূপে ঈশ্বৰৰ ৰাজকীয় চিহ্ন, তেওঁৰ বৰিষী, দেওবাৰ, কালপ্ৰায় শত বক্য ১৩:১৫ পদৰ "জন্ম দিন" হ'ব পাৰে।

মই ইয়াত মনত পালে ইছোৰো চৰকাৰী প্ৰতিষ্ঠানিক এডভাৰ্টিং মৰ্যপতনৰ কাৰণসমূহ একাধিক, বহুত মূল আৰু আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈছে। দৈনিক ৮:১৪ পদৰ প্ৰকৃত অনুবাদৰ ওপৰত পোহৰ পালেহেৰা অস্বীকাৰ আৰু দৈনিক ১২ পদৰ একে বৰে নতুন ব্যক্তিৰ প্ৰতি দেখুওৱা অৱজ্ঞান যাৰ পাঠ চোভেনথ-ডে এডভাৰ্টিং মৰ্যপতনৰ বৈধতা উজ্জ্বল কৰি তোলাত গঠিত।^১ তৰপিছত আহে ১৯৯৪ চনৰ বাবে ঘোষণা কৰা যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰি অহাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ আশাৰ কথা দোষ; ১৮৪৩ আৰু ১৮৪৪ চনত এই কামৰ পথ প্ৰদৰ্শকসকলে কৰা ধৰণে।

ঈশ্বৰৰ মূলবাচিৰ বাবে

তেওঁৰ পৃথিৱী আৰু আকাশ সৃষ্টি সম্পূৰ্ণ, সৃষ্টি দিনত ঈশ্বৰে মানুহক পৃথিৱীত ৰখা। আৰু মানৱত ব্ৰহ্মাৰ আচৰণৰ বাবেই, আৰু সেইবাবেই পৰবৰ্তী ঈশ্বৰে ইয়াক ক্ৰমাগতভাৱে ইয়াৰ সাত হাজাৰ বছৰীয়া ইতিহাসৰ সময়ছোৱাত, তেওঁৰ বহুতো বচিবৰ অধীনত ৰখি। এই প্ৰক্ৰিয়াটো বচিবৰ পৰিৱৰ্তন আনি দিয়া হয় আৰু সুনিৰ্দিষ্ট আৰু দৃশ্যমানভাৱে অনুভৱ কৰা হয়। মানৱত ই অনুসৰণ কৰা অতিমাত্ৰাবোধৰ বাবে এই ঈশ্বৰিক হস্তক্ষেপৰ প্ৰত্যক্ষণ হয় যাৰ উদ্দেশ্য হৈছে ইয়াক তেওঁৰ সৰ্বশক্তিমান বচিবৰ দ্বাৰা অনুমোদিত সত্যৰ পথত পুনৰুদ্ধান দিয়া।

পুৰণি নিয়মৰ বাচিৰ বাবে

১ম বচিব: ঈশ্বৰে হৱা আৰু আদমকেৰা পাপৰ বাচিৰ বাবে, যিসকলক অতিশীঘ্ৰে "এদন বগিচা"ৰ পৰা বহিষ্কৃত কৰা হয়।

২য় বচিব: ঈশ্বৰে বিশ্বাস্যপী “জলপ্লাৱন”ৰ পানীৰ বেদিবহী মানৱতাক ধ্বংস কৰে।

৩য় বচিব: ঈশ্বৰে মানুহক “বালেৰ টোৱাৰ” উত্থাপন কৰাৰ পিছত বিভিন্ন ভাষাৰে প্ৰথককৰে।

চতুৰ্থ বচিব: ঈশ্বৰে অৱশ্যেৰে লগত চুক্তি কৰে, যদি তেওঁৰ পিছত অৱহাম হয়। এই সময়ত ঈশ্বৰে চদোম আৰু ঘমোৰক ধ্বংস কৰে, যিবোৰে নগৰত অতিমাত্ৰা পাপ কৰে; ঘণনীয় আৰু ঘণনীয় “জ্ঞান”।

৫ম বচিব: ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলক মিচৰৰ দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰে, ইস্ৰায়েলে এটা মুক্ত আৰু স্বাধীন জাতি হৈ পৰাৰে সন্মুখত ঈশ্বৰে নিজৰ বৰ্ধন উপস্থাপন কৰে।

৬ষ্ঠ বচিব: ৩০০ বছৰ ধৰি তেওঁৰ নিৰ্দেশনাত আৰু ৭ জন মুক্তিদায়ক বচিবকৰ বাক্যৰে জৰিয়তে ঈশ্বৰে পাপৰ বাবে শত্ৰুৱাক আক্ৰমণ কৰা ইস্ৰায়েলক মুক্ত কৰে।

৭ম বচিব: লোকসকলৰ অনুৰোধত, আৰু তেওঁলোকৰ অভিশাপৰ বাবে, ঈশ্বৰৰ ঐহিত্য পাক্লি বজা আৰু তেওঁলোকৰ দীঘলীয়া বংশ (যিহূদাৰ বজা আৰু ইস্ৰায়েলৰ বজা) লোৱা হয়।

৮ম বচিব: ইস্ৰায়েলক বেবিলনলৈ বৈতাড়িত কৰে।

৯ম বচিব: ইস্ৰায়েলে ঐশ্বৰিক “মচীহ” যীচুক প্ৰত্যক্ষ কৰে – পুৰণি নিয়মৰ অন্ত। নতুন নিয়মটো নিখুঁত মতৰ দৰে ভেটিব ওপৰত আৰম্ভ হয়।

দশম বচিব: ইজৰাইলৰ জাতিৰ যিহূদাৰ বংশে ৭০ চনত ধ্বংস কৰে।

নতুন নিয়মৰ চিৰবৰ্ষে।

প্ৰকাশ শিত বাক্যত তেওঁলোকৰ বিষয়ে “সাতটি শক্তি” দ্বাৰা উল্লেখ কৰা হৈছে।

১ম ৰায়: ৩৯৫ আৰু ৫৩৮ চনৰ ভিতৰত ৩২১ চনৰ পিছত ব্ৰহ্ম আক্ৰমণ।

দ্বিতীয় ৰায়: ৫৩৮ চনত প্ৰথম ৰাশী পোপৰ ধৰ্মীয় শাসনস্থাপন।

3rd judgment: ধৰ্মৰ যুদ্ধ: তেওঁলোকৰ কথলিকসকলক ঈশ্বৰ দ্বাৰা অসন্মত সংস্কাৰক প্ৰক্টেণ্টাণ্টসকলৰ বিৰুদ্ধে কৰা হৈছে: “ভগ্নজাল” Dan.11:34.

চতুৰ্থ বচিব: ফৰাচী বপ্তী নাস্তিকতাই ৰাজতন্ত্ৰক উফৰাই পালে। যিহূদাৰ বংশে কথলিকনিৰ্ভৰতাৰ দৰে অন্তপালে।

৫ম ৰায়: ১৮৪৩-১৮৪৪ আৰু ১৯৯৪।

– আৰম্ভণি : Dan.8:14 ৰ ডিব্লী বলবৎ হয় – ই 1170 চনৰ পৰা পট্টৰ ৰালুঙা, নখুঁত উদাহৰণ পট্টৰ ৰালুঙাৰ পৰা সংস্কৰ দ্বাৰা গৃহণ কৰা কাম সম্পূৰ্ণ কৰাৰদবী কৰে এইদৰে সংস্কৰৰ কাম সম্পূৰ্ণ হৈ শেষ হয়।

– শেষ যীচুৱা “ বৰ্মা ” কৰি ১৯৯৪ চনত প্ৰতিষ্ঠানিকভাৱে মৃত্যুবৰণ কৰে, “ লাওদিকিয়া ” লৈ উদ্দেশ্য কৰা বৰ্ত্ত অনুসৰি। ঈশ্বৰৰ বচিব আৰম্ভ হৈছিল ত ইৰ ঘৰত ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বশিৰসৰ মাৰত্মক পৰীক্ষাৰ বলি হোৱাৰ পৰা। অসন্মত হৈ পুৰুষ নিকাৰিতজনে কথলিক আৰু প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট ব্ৰিটেনীৰ শৰিৰিত যোগদান কৰে।

৬ষ্ঠ বচিব: “ উচ্চ শিঙ ” তৃতীয় বশিৰুদ্ধৰ ৰূপত পুৰা হয় , এইবৰ পাৰমাণৱিক দানত বৰ্মা কৰা হৈছে। ১১:৪০-৪৫ বজা তা জীৱিতসকলচুড়ান্ত সাৰ্দ্ধনীৰ চৰকাৰখন সংগঠিত কৰে আৰু ডিব্লীযোগে প্ৰথম দিনৰ বশিৰম বধ্ৰমূলক কৰে। ফলত সপ্তা দিনৰ বশিৰমবৰৰ বশিৰম , শনিবাৰে নিষিদ্ধ কৰা হয়, প্ৰথমতে সামাজিকনিষেধজ্ঞপ্তি অধীনত নিষিদ্ধ কৰা হয় আৰু শেষত নতুন আদেশব্দৰৰ মৃত্যুদণ্ড দিয়া হয়।

৭ম বচিব: প্ৰথম শিত বক্য ১৬ পদত বৰ্মা কৰা সাতটা শেষমহমাৰীৰ সময়ৰ আগত, ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লত খৰীয়া গনৈৰময় প্ৰত্যবৰ্ত্তা পৃথিবীত মানৱসভ্যতাৰ উপস্থিতিৰ অন্তপেলায় মানৱত নিঃশেষ হৈ গৈছে। কৱল চ্যন্তনে হেনেৰিজা পৃথিবীত, প্ৰথম শিত বক্য ২০ পদৰ “অগাধত “হাজাৰ বছৰ “ বন্দী হৈ থকাৰ।

৮ম বচিব: যীচু খৰীয়া দ্বাৰা সৰ্ব্বদাই লৈ যোৱা তেওঁৰ মনোমীতসকলদুষ্ট মৃত লোকসকলৰ বচিব কৰিবলৈ আগবঢ়িয়ায়। এইটোৱেই হৈছে প্ৰথম শিত বক্য ১১:১৮ পদত উল্লখ কৰা বচিব।

নৱম বচিব: শেষ বচিব; দুয়টা মৃতকসকলক “ দ্বিতীয় মৃত্যু ” ৰ নিয়মৰ সন্মুখীন হৈ বলাই পুনৰুত্থান কৰা হয় “জুইৰ্হুকা ” ৰ বাবে যিয়ে পৃথিবীখনকতৰ্কি ৰথে আৰুপা পৰাবা হোৱা কৰ্ম্ম সকলো লোকে জোখে তেওঁলোকৰ সৈতে ভস্মীভূত কৰে।

দশম বচিব : অশুচিপৃথিবী আৰু আকাশনবীকৰণ আৰু মহিমা মণ্ডিত হয়। মনোমীতসকলকষ্ট শৰ্ম্মৰ নতুনঅন্তৰাজ্যলৈ আদৰ্শজি নাওক।

কৰ পৰাজে ডাঙা লোফৰাটা ভল্ট আ লফাৰাওমে গালৈ কষ্ট শৰ্ম্ম

মানুহে লিখি আনবিত্ত পৰলগত বাইবেলৰ কোনো মিল নাই, ইয়াৰ দৃশ্যত পৃথক্ৰূপৰ বাহিৰে। কৰণ বসন্তত আমিকৈ বুলি ইয়াৰ পৃথক্ৰূপ গহে দেখিবলৈ পাওঁ যিটো আমিকিবুআৰুগ্ৰীক ভাষাবাবে নিৰ্দ্ধিষ্ট লিখি বনয়িম অনুসৰিপঢ়ো, য'ত মূল গ্ৰন্থসমূহ আমালৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল। কিনিও বাইবেল লিখি বসন্তত মৰ্চিয়া প্ৰাচীন হিব্ৰু ভাষা বসন্তৰ কৰিছিল যি বসন্তালৰ আখৰবোৰ আজিৰ আখৰৰ পৰা পৃথক আছিল। বৰলিনত নিৰ্দ্ধাৰিত হোৱাৰ সময়ত সেইবোৰ ঠাইত আখৰৰ পিছত আখৰ সলনি কৰা হৈছিল কোনো সমস্যাৰ সৃষ্টি নকৰাকৈ। কিনিও আখৰবোৰ শব্দ বসন্তন নহোৱাকৈ ইটোৱে সিটোৰ ওপৰত আবদ্ধ হৈ আছিল যিবাবে পঢ়াত সুবিধা হোৱা নাছিল। কিনিও এই অসুবিধাৰ আঁৰত নিহিতি হৈ আছে ইয়াৰ আৰম্ভণি চিহ্নিত কৰিবলৈ বাছনি লোৱা আখৰটোৰ বাছনিৰ ওপৰত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি বিভিন্ন শব্দ গঠন কৰাৰ সুবিধা। এইটো সমস্ত আৰু ইয়াক প্ৰমাণিত কৰা হৈছে, যিয়ে প্ৰমাণ কৰা যে বাইবেল সঁচাকৈ যিমানুহৰ কল্পনা আৰু কৃত্তিক সম্ভৱনা তকৈ বহু ওপৰত। সীমাহীন সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ চিন্তা আৰু স্মৃতিয়েহে এনে কামৰ কল্পনা কৰিব পাৰিলে হ'ল তেনে কৰণ বাইবেলৰ এক ধৰ্ম পঠনৰ এই প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰকাশ কৰা যে ইয়াত প্ৰকাশ পোৱা প্ৰতিটো শব্দ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কিতাপৰ বিভিন্ন লেখকসকলক শাসন কৰা তেওঁৰ প্ৰকাশিত বাক্য বা এপ'কলিপছলৈ কৰা হৈছিল আৰু অনুপৰণিত কৰিছিল।

১৮৯০ চনৰ আশেপাশে ছিয়াৰ এজন গণিতজ্ঞ ইভন পানিনে বাইবেলৰ গ্ৰন্থ নিৰ্দ্ধাৰণৰ বিভিন্ন দিশত সংখ্যগত অংকৰ অস্তিত্ব প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। কৰণ হিব্ৰু আৰু গ্ৰীক ভাষাৰ মাজত মিল আছে যে তেওঁলোকৰ বসন্তালৰ আখৰবোৰো সংখ্যা আৰু সংখ্যা হিচাপে বসন্তৰ কৰা হয়। ইভন পানিনেৰ বিক্ৰম ফলত ঈশ্বৰ বাইবেলক গুৰুত্বপূৰ্ণ বনেলোৱা লোকসকলৰ অপৰধবোৰ যথেষ্ট বৃদ্ধি পাইছে। কৰণ এই আৱিষ্কাৰবোৰে যদি মানুহক ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ সক্ষম কৰি তোলাত কোনো প্ৰস্তাৱ পালে নাই, তথাপিও ইয়াৰ অস্তিত্ব বিশ্বাস নকৰাৰ কোনো বৈধতা তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই পালে। ইভন পানিনে প্ৰদৰ্শন কৰিছিল যে কনকে "সাত" সংখ্যাটো বাইবেলৰ সমগ্ৰ নিৰ্দ্ধাৰিত স্বাক্ষৰ আছিল আৰু এইটো বশিষক ইয়াৰ প্ৰথম পদটোত, আদিপুস্তক ১:১ত। মই নিজাই ইপ্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছো যে সপ্তা দিনৰ বিশ্বমৰাটো হৈছে প্ৰকাশিত বাক্য ৭:২ পদৰ "জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মহোৎসব", এই কামে সেয়েহে এই মধ্যবীৰ গণিতজ্ঞ এনে আৱিষ্কাৰ

কৰা প্ৰমাণকহে নিশ্চিত কৰা যিয়ে দাবীদাৰ বৈজ্ঞানী সকলক, তেওঁৰ আৰু আমাৰ সময়ৰ অৰিসম্বাদী বৈজ্ঞানিক প্ৰমাণ আগবঢ়াইছিল

ইভন পানিনৰপিছৰ পৰা আধুনিক কম্পিউটিঙে একমাত্ৰ পুৰণি মিত্ৰতাৰ শাস্ত্ৰ গঠন কৰা আখৰৰ ৩০৪,৮০৫ টি চিনিৰশ্লষণ কৰিছে আৰু এটি চফটৱেৰে প্ৰক্ৰিটো আখৰক এটা বিশাল চৰাৰ ববৰ্ত্তাৰ্থ অগণন ভিন্ন প্ৰাপ্ৰাণ কৰাৰ প্ৰান্তিকৰণৰ সম্ভৱনা ৩০৪,৮০৫ টি আখৰৰ এটা অনুভূমিকৰেখাৰ পৰা আৰম্ভ হৈ শেত্ৰত এইবোৰৰ এটা উল্লেখৰে পোৱালৈকে ৩০৪,৮০৫খন চৰ্চা; আৰু এই দুটি চৰম প্ৰান্তিকৰণৰ মাজত সকলো অগণন মধ্যস্থৰূপে সংমিশ্ৰিত। আমিস্থাজ জগতখন, ইয়াৰ আন্তৰ্জাতীয় পৰিঘটনা আৰু প্ৰচীন আৰু আধুনিক মানুহৰ নাম সম্পৰ্কীয় বৰ্ত্তা আৱিষ্কাৰ কৰা আৰু সম্ভৱনা সমূহ অপৰিসীমৰূপে একমাত্ৰ আৱশ্যকত হ'ল গঠিত শব্দবোৰৰ প্ৰক্ৰিটো আখৰৰ মাজত এক ধৰণৰ সন্ধান (১ৰ পৰা n...) বৰ্ত্তা। অনুভূমিক আৰু উল্লেখ প্ৰান্তিকৰণৰ উপৰিও ওপৰৰ পৰা তললৈ আৰু তলৰ পৰা ওপৰলৈ, সোঁফালৰ পৰা বাঁওফাললৈ আৰু বাঁওফালৰ পৰা সোঁফাললৈ ত্ৰিৰূপ প্ৰান্তিকৰণৰ অসংখ্য আছে।

গতিকে সাগৰৰ প্ৰক্ৰিট চৰ্চা ব্যৱহাৰ কৰি মই নিশ্চিত কৰিছোঁ যে বাইবেলৰ বিষয়ে আমাৰ জ্ঞান ইয়াৰ প্ৰশ্ন স্তৰত আছে। যিখিনি লুকুৱাই থৈছে, সেইকথা নিৰ্দ্ধাৰিত সকলো প্ৰকাশ কৰিবলৈ ওলোৱা অনন্তজ্ঞানত প্ৰকাশ পাব। আৰু ঈশ্বৰে পুনৰনিজৰ অপৰিসীম সীমাহীন শক্তিয়ে নিজৰ প্ৰযোজনা কৰা আচৰিত কৰিব।

এই চকু কপালত তুলি পৰা প্ৰদৰ্শনবোৰে দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে মানুহৰ হৃদয় সলনি কৰিবলৈ অক্ষম যত তেওঁলোকে ঈশ্বৰক "সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে সম্পূৰ্ণ আত্মৰে, সকলো শক্তিয়ে, সকলো মনৰে" (দ্বিতীয় বিবৰণ ৬:৫; মৰ্থ ২২:৩৭) প্ৰথম কৰিবলৈ আহে; তেওঁৰ ন্যয্য অনুৰোধ অনুসৰী পাক্ষৰি অভিজ্ঞতাই প্ৰমাণ কৰিলে হ'ব, নিন্দা, ধমক আৰু শাস্তিয়ে মানুহক সলনি কৰাৰে এই কাৰণেই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা মুক্ত জীৱনৰ আবশ্যকৰ পৰাই এই পদটোৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল: "সিদ্ধ প্ৰথম ভয়ক বহিৰ কৰি দিওঁ" (১ য়োহন ৪:১৮)। মনোমৌত লোকে সকলৰ নিৰ্দ্ধাৰন নিৰ্ভা কৰা তেওঁলোকৰ স্বকীয় পিতৃ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি নিখুঁত প্ৰথম প্ৰদৰ্শনৰ ওপৰত। এই "সিদ্ধ প্ৰথম"ত আৰু বৰ্ধন বা আজ্ঞাৰ প্ৰয়োজন নাই আৰু এই কথটো প্ৰথম বুজিবলৈ ইচ্ছালবুতা হনোকে যিয়ে ঈশ্বৰক "থোজ কাঢ়ি" তেওঁৰ প্ৰথম দেখুৱাইছিল তেওঁক অসমুজ্ঞ কৰিব পৰা কৈ একো নকৰিবলৈ সাৱধান হৈছিল। বৰ্ধনো আজ্ঞা পালন কৰা মানুহ প্ৰথম কৰা আৰু প্ৰথম কৰা মানুহ

প্ৰযজ নক আনন্দ আৰু আনন্দ দিবলৈ আজ্ঞা পা লন কৰ। তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যিক সিদ্ধান্ত যীচুৱে পা ল পা ত্ৰি প্ৰথম মানৱ আৰ্হি অৰ্হতম, মৰ্চে, এলিয়া, দনিয়েলে ইয়ৰে আৰু আনবহুতো লোকৰ পিছত "প্ৰকৃত" প্ৰথম এই পাঠটো নিশ্চিত কৰিবলৈ আৰ্হি লিখা বনামক ব্ৰলগৈ শৰ্ম্ম হে জন।

সময়ৰ বাহেৰা বৰ্ণিত

মানৱতৰ বৰ্ণিত মনোভাৱৰ দৰা সৃষ্টি হোৱা বৰ্ণিত আৰু পৰিবৰ্তা নহোৱা এটা ওভা প্ৰাৰ্থিত নাই। আৰু এই বিষয়ত হিব্ৰু এই মানৱীয় বৰ্ণিতৰ পৰা হত সাৰ্বিপৰ নাই যাত আমিমেলিক বুলি ধৰা হিব্ৰু গ্ৰন্থখন ইতিমধ্যে আংশিকভাৱে বৰ্ণিত অৱস্থাত মৰ্চেৰ লিখনী বুলতকৈ বেছি একো নহয়। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে মই ইভন পানিনবৰ মৰ বাবে আৰু এইটোৰ বাবেই খণী য়ে তেওঁ ১৮৯০ চনত ব্ৰহ্মহৰ কৰা হিব্ৰু গ্ৰন্থখনৰ সংস্কৰণত, আদিপুস্তক ১:১ পদত, তেওঁ ঈশ্বৰ শব্দটোকে হিব্ৰু শব্দ "এলোহিম"ৰে ডিৰ্জিটিলে ইজৰৰিছে। হিব্ৰু ভাষাত "এলোহিম" হৈছে "এলোহ"ৰ বহুবচন যাৰ অৰ্থ একবচনত দেৱত। তৃতীয় এটা ৰূপ আছে "এল।" ইয়াক ঈশ্বৰ শব্দটোকে নামৰ সৈতে সংযোগ কৰিবলৈ ব্ৰহ্মহৰ কৰা হয়: দনিয়েলে চমুৱলে বাথেলে ইত্যদি সত্য ঈশ্বৰক বুজা ইদিয়া এই শব্দটোকে আমাৰ অনুবাদত ওৰ আখৰ লাভ কৰে যাত প্ৰকৃত ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মিজ পৌত্তলিক দেৱত ৰমাজ তপা ৰক্ষা য চহ্নিত হয়।

বাইবেলে সৰ্বকৰ্তা ৰে আৰু জোৰ দি এই কথাটোত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে য়ে ঈশ্বৰ "এক", যিয়ে তেওঁক "এলোহ" কৰি তুলিছে, একমাত্ৰ প্ৰকৃত "এলোহ"। এই ৰাৰণেই আদিপুস্তক ১ আৰু অন্যান্য ঐহিত "এলোহিম" বহুবচন শব্দটো নিজৰ ওপৰত আৰোপ কৰি ঈশ্বৰে আমালৈ এনে এটা বাৰ্তা প্ৰৰণ কৰিছে যাৰ দ্বাৰা তেওঁ সৰ্বকৰ্তা ৰদেবী কৰে য়ে তেওঁ ইতিমধ্যে আমাৰ পাক্ষৰি ব্ৰহ্মস্বা ৰ মাত্ৰৰ সৃষ্টি প্ৰকৃত। থকা বহুতো জীৱনৰ পিতৃ আৰু প্ৰাৰ্থিত দেখা দিয়া সকলো জীৱনৰ পিতৃ। ইতিমধ্যে সৃষ্টি হোৱা এই আৰাশী জীৱনৰে ইতিমধ্যে তেওঁৰ প্ৰথম মুক্ত জীৱৰ মাজত আৰ্হি হোৱা পা পৰ দৰা ৰিতকৃত হৈ পৰিছিল। নিজকে "এলোহিম" শব্দটোৰ দৰা চহ্নিত কৰি সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰা জীৱিত আৰু জন্মলোৱা সকলো বস্তু ওপৰত নিজ ৰকৰ্ত্ত্ব দৃঢ় কৰে। এই ক্ষমতাই তেওঁ পিছলৈ যীচু খ্ৰীষ্ট নিজ ৰমনোমীত লোকৰ অসংখ্য লোকৰ পা পবহন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব আৰু ৰে ব্ৰল তেওঁৰ প্ৰযশ্চৰ্ত্ত্বালক মৃত্যুৰ দৰা ই বহুতো মানুহৰ জীৱন ৰক্ষা

কৰিব পাৰি। "এল-হেমি" শব্দটোৱে বহুবচন, সেয়েহে ঈশ্বৰক তেওঁৰ সকলো জীৱিতবস্তু সৃষ্টিশীল শক্তিত নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰে। এই শব্দটোৱে তেওঁৰ পৰিত্ৰণৰ পৰিকল্পনা তেওঁল'বলগীয়া এক ধৰ্মভূমিকা সমূহক যিহেতু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে য'ত তেওঁ ইতিমধ্যে মূলতঃ আৰু কক্ষাগতভাৱে, "পিতৃ পুত্ৰ আৰু পৰিত্ৰ আত্ম" যিয়ে বপ্টিস্ম পিছত তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ জীৱনক শূদ্ধ আৰু পৰিত্ৰ কৰিবলৈ বা ম কৰিব। এই বহুবচনটোৱে ঈশ্বৰে বহন কৰিবলগীয়া বিভিন্ন নামবোৰৰ বিষয়েও কয়: মা ইকো লতে ওঁৰ স্ক্ৰুতৰ বাবে; যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰা মুক্ত হোৱা তেওঁৰ মানৱনিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ বাবে।

মানুহৰ বৰ্কৃতিৰ ফলত হোৱা বৰ্কৃতিৰ উদাহৰণ হ'ল যে এই "আশীৰ্বাদ দিয়া" কৰিয়াবটো দিছো, যিটো হিব্ৰু ভাষাত "brq" মূলৰে প্ৰকাশ কৰা হৈছে, আৰু য'ৰ স্ক্ৰবৰ্ষ বা ছনি শব্দে "আশীৰ্বাদ দিয়া" বা "শাল দিয়া" বুলি অনুবাদ কৰা হ'ব। এই বৰ্কৃত বৰ্কৃতিয়েই য'ৰ বিষয়ে দিয়া বৰ্ত্তৰ অৰ্থ বৰ্কৃত কৰে, যাক তেওঁৰ পত্নীয়ে প্ৰকৃততে কৈছে, "ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰক আৰু মৰি যাওক," আৰু অনুবাদক সকলোপ্ৰকাৰে কৰা ধৰণে "ঈশ্বৰক অশীৰ্বাদ দিয়ক আৰু মৰি যাওক," নহয়। কুটনৈতিক বৰ্কৃত পৰিৱৰ্ত্তাৰ আন এটা উদাহৰণ ফৰাচী ভাষাত "নিশ্চিতভাৱে" অৰ্থাৎ বৰ্কৃতটোৱে, য'ৰ প্ৰথম অৰ্থ আছিল এক নিৰ্দ্ধিষ্ট আৰু নিৰপেক্ষ ভাৱে, মানৱ চিন্তাত "হয়তো"ৰ অৰ্থ গ্ৰহণ কৰিছে, যিটো সম্পূৰ্ণ বিপৰীতা আৰু এই শেষৰ উদাহৰণটো উল্লেখ কৰাৰ যোগে বাৰণ ই গুৰুত্বলাভ কৰিব আৰু ইয়াৰ গুৰুত্ব পৰিগতি হ'ব। "petit Larousse" অভিধানত "দেওবাৰ" শব্দটোৰ সংজ্ঞা সম্পৰ্ক এটা পৰিৱৰ্ত্তা লক্ষ্য কৰিলোঁ। ১৯৮০ চনৰ সংস্কৰণত সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন হ'লিচপে উপস্থাপন কৰা এইখন পিছৰ বছৰৰ সংস্কৰণত সপ্তাহ দিন হ'লিচপে পৰিগণিত হয়। সত্য ঈশ্বৰ সন্তান সকলে সেয়েহে মোনুহ স্থাপন কৰা বিৱৰ্ত্তাশীল নীতি-নিয়মৰ পৰি সতৰ্ক হ'ব লাগিব বাৰণ তেওঁলোকৰ দৰে মহান সৃষ্টিকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ পৰিৱৰ্ত্তা নহয় আৰু তেওঁৰ মূলস্বৰূপৰ কোনো পৰিৱৰ্ত্তা নহয়, ঠিক যেনে কৈতে ওঁপুৰী বপ্টিস্মৰ পৰা ইপ্টিস্ম কৰা বস্তু আৰু সময়ৰ বক্ষা।

মানৱত বকু-কৰ্মই আনন্দ বা ইবলেৰ হিব্ৰু গ্ৰন্থস্থানকো প্ৰভাৱিত কৰিছে, য'ত স্ক্ৰবৰ্ষমুহক পৰিত্ৰণৰ বাবে কোনো পৰিগতি নহোৱা কৈ অন্যায়ভাৱে আৰোপ কৰা হৈছে, বিনুত ইয়াৰ চৰকাৰী সংস্কৰণটোৰ বক্ষ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সংখ্যগত পদ্ধতিৰ জৰিয়তে প্ৰকৃত পাঠটোৰ মাজৰ পৰা চিনাক্ত কৰাৰ উপায় প্ৰস্তুত কৰিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা আৰ্মি অসংখ্য সংখ্যগত সংখ্যৰ অস্তিত্ব পৰীক্ষা

আবুনিশ্চিত কৰিব পাৰিম যদিও: ক'ৰলপ্ৰমাণিক বাইবেলৰ সংস্কৰণৰ বাইশিষ্টা, হিব্ৰু ভাষাত যেনেগৈক ভাষাত য'ৰ চৰ্নি থকা পুৰাণ দৰ্শিত। য' শৰ্ত্তিক বপৰ সংশোধন কৰা হ'ব নাই।

আত্মই বিশ্বাসৰ দ্বাৰা (তেওঁৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা) ধাৰ্মিকতাৰ বিষয় সত্যক পুনৰুদ্ভাৱ

মই মাত্ৰ বাইবেলৰ পাঠৰ বৰ্ত্তিৰ কথা উল্লেখ কৰিছোঁ; মূল লেখ সমূহৰ এক ধৰি অনুবাদ কৰা বাইকথা বোলে। শেষ সময়ত তেওঁৰ লোকসকলক আলোচনিত কৰিবলৈ সত্যক আত্মই তেওঁৰ সত্যক পুনৰুদ্ভাৱ কৰে, তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলৰ মনক সেই গ্ৰন্থসমূহৰ ফলত নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি য'ত এতিয়াও উল্লেখযোগ্য বৰ্ত্তি বৰী আছে। এইটোৱেই মাত্ৰ ২০২১ চনৰ ৪ ছেপ্টেম্বৰ এই বিশ্বমবৰত সম্পন্ন হৈছে, ইমান ইয়া মই ইয়াক "স্বৰ্গিক বিশ্বমবৰ" নাম দিছোঁ। অধ্যয়ন কৰিবলগীয়া থিমটোৰ বাছনি মই বুৰগুণ্ডৰ এগৰকী ভনীয়েকেৰহতত এৰি দিছোঁ, যাৰ লগত আমি আমাৰ বিশ্বমবৰৰ পাঠ্যক্ৰম অনলাইনত শব্দ্য কৰোঁ। তই "বিশ্বাসৰ দ্বাৰা ন্যয়পৰায়ণতা"ৰ প্ৰকৃতি দিছোঁ। অধ্যয়নটোৱে আমাৰ বাবে প্ৰকৃত গুৰুত্বপূৰ্ণ আৱিষ্কাৰ আনিলে যিহে এই বিষয়টোৰ বুজা বুজি অতি স্পষ্ট কৰি তুলিছে।

বাইবেলত ১ পতিৰ ১:৭, আত্মই বিশ্বাসৰ দ্বাৰা বিশ্বাসৰ প্ৰকৃতি: "যত তেওঁ লোকৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষা, জুইব্দৰ পৰীক্ষা কৰা হ'লেও ধৰ্মস হ'লে সোণতকৈ অধিক মূল্যমান, যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশৰ সময়ত প্ৰকাশ আৰু মহিমা আৰু সন্মানৰ বাবে পোৱা যায়। " এই তুলনাৰ পৰা আমি ইতিমধ্যে বুজি পাইছোঁ যে বিশ্বাস, প্ৰকৃত বিশ্বাস, এক অত্যাৱৰ্জিত বৰি বসুত; শিলিগুৰি আৰু শিলি সকলোতে পোৱা যায়, যিটো সোণৰ ক্ৰান্ত নহয়।

তৰ পিছত পদৰ পৰা পদলৈ আমি প্ৰক্ৰমে শিকিছোঁ যে: "বিশ্বাস অবিহনে ঈশ্বৰক সন্মুখিত কৰাটো অসম্ভৱ", ইব্ৰীসকলৰ মতে। ১১:৬: "এতিয়া বিশ্বাস অবিহনে তেওঁক সন্মুখিত কৰাটো অসম্ভৱ; কাৰণ যি জনে ঈশ্বৰক ওচৰলৈ আহে তেওঁ বিশ্বাস কৰিব লাগিব যে তেওঁৰ অস্তিত্ব আছে আৰু তেওঁ অধ্যয়ন যীশুৰ বাবে চৰা সকলৰ পুৰস্কাৰ দাতা। " বিশ্বাসৰ লগত দুটা শব্দ সংলগ্ন হৈ আছে: তেওঁৰ অস্তিত্ব ওপৰত বিশ্বাস, বৰ্ণিত এই নিশ্চয়তাও যে তেওঁ " আন্তৰিকতাৰে তেওঁক বৰি চৰা সকলক আশীৰ্বাদ দিয়ে, যিটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বৰিৰণ যাৰ ওপৰত তেওঁক

প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰি। আৰু যিহেতু বিশ্বাসৰ লক্ষ্য তেওঁক সন্মুখিত কৰা, গতিকে নিৰ্ধাৰিত জনে ঈশ্বৰৰ প্ৰথম প্ৰতি সঁহাৰি জনাই তেওঁৰ সকলো নিয়ম আৰু আজ্ঞা পালন কৰিব যিবোৰ তেওঁ নিজ বস্তুৰ প্ৰতি থকা প্ৰথম নামত উপস্থাপন কৰে। এই প্ৰথম বন্ধনৰ ফল, যিয়েই জনসেজিনক প্ৰথম কৰা আৰু খৰ্ঘ্য ঈশ্বৰক প্ৰথম কৰা সকলক চুম্বকৰ দৰে একত্ৰিত কৰে, ১ কৰ্নিথিয়াত উদ্ধৃত বিখ্যাত শিষ্যত আমাৰ আগত উপস্থাপন কৰা হৈছে। ১৩ য'ত ঈশ্বৰক সন্মুখিত কৰা প্ৰকৃত প্ৰথম বৰ্ণনা কৰা হৈছে। এই পঢ়াৰ পিছত মই হবকুক ২:৪ পদত দিয়া কম বিখ্যাত নহয় বৰ্তক কথাত বুলি: "... ধৰ্মকি জনে নিজ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থকাৰ। " কৰ্নুত, এই পদটোত লুই চাগেণ্ড প্ৰকৃত কৰা অনুবাদ আমাক কয়: " *চেন্স, তেওঁৰ আত্মা ওপৰলৈ উঠিছে, তেওঁৰ মাজত ই সবল নহয়, কৰ্নুত ধৰ্মকি সকলে তেওঁৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা জীয়াই থকাৰ।* " বহুদিন ধৰি এই পদটোৱে মোৰ বাবে এনে এটা সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছিল যিটো মই সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা নাছিলোঁ। অহংকাৰে " *ডাউৰদীঘল* " কৰা মানুহ এজনক ঈশ্বৰে ক'নেকৈ " *ধৰ্মকি* " বুলি বিচাৰ কৰিব পাৰে? যি জনেহেঁতৈ পদ ৩:৩৪, যাকোৱ ৪:৬ আৰু ১ পিতিব ৫:৫ পদ অনুসৰি " *অহংকাৰীক প্ৰতিহত কৰে, কৰ্নুত নম্বৰ লোকক অনুগ্ৰহ দিয়ে?* " হিব্ৰু পাঠত চাগেণ্ড উদ্ধৃত " *puffed up* " শব্দটোৰ ঐহিত " *অবিশ্বাসী* " শব্দটো বিচাৰি পাই সমাধানটো দেখা গ'ল আৰু আচৰিত হৈ আমি " *ক. থলিক* " Vigouroux সংস্কৰণত ভাল আৰু ইমান যুক্তিসংগত অনুবাদটো পাইছিলোঁ যিয়ে আত্মৰ বৰ্তক নিখুঁতভাৱে স্পষ্ট কৰি তোলে। কৰণ, আচলত, আত্মই হবকুক কইত মধ্য বজা চলোঁ মনৰ পৰা অনুপ্ৰাণিত কৰা শৈলীৰে তেওঁৰ প্ৰকাৰৰ ৰূপত এটা বৰ্তক অনুপ্ৰাণিত কৰে য'ত তেওঁ নিৰপেক্ষ বিপৰীতৰ বিৰোধী পৰিমাণ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে; ইয়াত, হবকুকত " *অবিশ্বাস* " আৰু " *বিশ্বাস* "। আৰু তেওঁৰ অনুবাদৰ ভিত্তি 'ভাগৰ' আৰু লেটিন ভাষাত বমত পদটোত এইদৰে লিখা আছে: " *চেন্স, যি জনে অবিশ্বাসী তেওঁৰ মাজত (ক) সৰ্থক আত্মা নাথকাৰি কৰ্নুত ন্যায়পৰ্যায়নতে তেওঁৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা জীয়াই থকাৰ।* " এইটো ঠিক কৰি আমি এতিয়া আৱিষ্কাৰ কৰিম যে হবকুক ক'নেকৈ ১৮৪৩-১৮৪৪, ১৯৯৪ চনৰ " *এডভেণ্টিষ্ট* " পৰীক্ষা আৰু খৰ্ঘ্য প্ৰকৃত চূড়ান্ত উত্তৰিত হ'ব বৰ্ষায় চূড়ান্তত ৰখি, ২০৩০ চনৰ বসন্তত সম্পূৰ্ণ সৰ্থকভাৱে বৰ্ণনা কৰিছে এডভেণ্টিষ্ট অৰ্ভজ্ঞা সমূহে ইতিমধ্যে নিশ্চিত কৰিছে, প্ৰকাশ শিত বক্য ১০:৬-৭ পদত, এই অৰ্ভব্ৰুতৰ দ্বাৰা: " *আৰু পলম নহ'ব ... কৰ্নুত*

ঈশ্বৰৰ বহুসংখ্যক সন্তান হ'ব। " এই প্ৰদৰ্শনৰ বাবে মই হবকুক ২ পদৰ পাঠটো ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই লৈছে। বিশ্বখ্যাত মূলক মন্তব্যসমূহৰ মাজত

L.Segond সংস্কৰণ মন্তব্য দ্বাৰা পৰিৱৰ্তিত

১ পদ: “ মই মন্তব্য প্ৰবাহী হৈ থকিম আৰু মই টোৱাৰ ওপৰত থিয় হৈ থকিম মই চাই থকিম যদিহে ই মন্তব্য কৰিব আৰু মই মন্তব্য যুক্তি কৰি উত্তৰ দিম। ”

এডভেণ্টিষ্ট পৰীক্ষাৰ বৈশিষ্ট্য হ'ব পৰা ভাববোৰ "বৈ থকা" মনোভাৱক উজ্জ্বল কৰি তোলাক, আত্মাই আমাৰ কদনৰ বাৰ্তত কৈছে। ১২:১২: " ধন্যবাদে ১৩৩৫ দিনলৈকে অপেক্ষা কৰে। " বুজিবলৈ এই " যুক্তি " ৰ অৰ্থ আমাক আগৰ অধ্যয়ন দিয়া হৈছে য'ত হবকুক উত্থাপন কৰা সমস্যাটো হৈছে পৃথিৱীত দুষ্কৰ লোকৰ সমৃদ্ধিৰ দীঘলীয়া হোৱা: " সেয়েহে তেওঁ নিজৰ জাতি ল'খনী কৰিবলৈ আৰু জাতিবৈৰ্ষক চৰিত্ৰৰ বাবে বধ কৰিবনে? " (হব ১:১৭)। এই প্ৰক্ৰিয়াটো আৰু প্ৰকৃত হবকুক জগতৰ শেষলৈকে এক ধৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া কৰা সকলো মানুহৰ আচৰণৰ চৰিত্ৰ কৰিছে। লগতে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ উত্তৰটো ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ভাৱে যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰত্যক্ষতাৰ বিষয়টোৰ পৰামৰ্শ দি উপস্থাপন কৰিব, যিয়ে নিশ্চিতভাৱে দুষ্কৰ, অৱজ্ঞান, অবিদ্যা, অবিদ্যা আৰু বিদ্বেষী সকলৰ আৰ্থপ্ৰতিপত্তিৰ অন্ত পোলাব

২ পদ: “ প্ৰকৃত বাক্য মন্তব্য ওচৰলৈ আহিলি আৰু তেওঁ ক'লে, ভৱিষ্যদ্বাণী লিখ;

১৮৩১ চনৰ পৰা ১৮৪৪ চনৰ ভিতৰত উইলিয়াম মিলৰে তেওঁৰ ঘোষণা সমূহৰ সাৰাংশদৰ্শনৰ চৰ্চামূহ উপস্থাপন কৰিছিল যিয়ে প্ৰায় ১৮৪৩ চনৰ বসন্তৰ লৰাৰ বাবে যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰিত হ'ব ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল, তৰপিছত ১৮৪৪ চনৰ পতনৰ বাবে আমাৰ " শেষ সময় " ৰ বাবে সত্য। ১৯৯৪ চনৰ এই পৰীক্ষাৰ লগত জড়িত প্ৰকৃত পৰিণতি যদি ১৮৪৪ চনৰ দৰে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ পিছত হ'ব বোজাব পৰা যায়, তেন্তে তৰিখ আৰু ইয়াৰ গণনা আজিও জীৱিত ঈশ্বৰৰ আত্মাই প্ৰকাশিত হৈছে।

৩ পদ: “ ক'বোনো এইটো এটা ভৱিষ্যদ্বাণী, যাৰ সময় ইতিমধ্যে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে ”

ঈশ্বৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা এই সময় ২০১৮ চনৰ পৰা প্ৰকাশ পা ইছা। যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰী অহাৰ তৰ্থক লক্ষ্য কৰি এই নিৰ্দ্ধাৰিত সময় ২০৩০ চনৰ বসন্ত।

“ ত ই নজি বশে যবফা লে খো জি ব চছি, আৰু ত ই মাছি নকা ব; ”

বজীয়ী খ্ৰীষ্ট উত্তৰী অহা সময়মত পূৰ্ণ হ'ব, আৰু ইয়াৰ ঘোষণা কৰা ভৱিষ্যদ্বাণী " মাছি নকা ব । " ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ লতযীচু খ্ৰীষ্ট নিশ্চিতভাৱে উত্তৰী আহিব।

“ যদি পলম হয়, তেন্তে ইয়াৰ বাবে অপেক্ষা কৰক, কাৰণ নো সো যো নিশ্চয়কৈ হ'ব। ”

যদি ঈশ্বৰে তৰ্থক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে, তেন্তে তেওঁৰ বাবে, খ্ৰীষ্ট প্ৰকৃত প্ৰত্যয়ব্ৰতা এই নিৰ্দ্ধিষ্ট সময়ত সম্পূৰ্ণ হ'ব যিটো তেওঁ অকলেই ২০১৮ চনলৈকে জাৰিছিল পৰামৰ্শদ্বাৰা পলম, " যদি পলম হয় ", সেয়েহে কে. ৱলমা নুহকহে চিন্তা কৰিব পাৰে, কাৰণ ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰী অহাৰ তৰ্থক ঘোষণা ব্ৰহ্মহৰা কৰাৰ অৰ্থকাৰ সংৰক্ষা কৰে যিয়ে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ অনুমতি দিব, কক্ষাগতভাৱে ১৮৪৩, ১৮৪৪, ১৯৯৪ চনত আৰু আমাৰ শাশ্বতীয় সময়লৈকে তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ দাবী কৰা খ্ৰীষ্টান সকলৰ বিশ্বাস, যিয়ে তেওঁক তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে। যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰী অহাৰ এই ভৱা প্ৰত্যয়শক্তি ঘোষণাৰ বাবে ঈশ্বৰে ব্ৰহ্মহৰা কৰে, জগতৰ শাশ্বতীয় কে. পুথক কৰিবলৈ " কঁহুয়াৰৰ পৰা ভালা শস্য ছাগলীৰ পৰা ভেড়া ", বিশ্বসীক অ বিশ্বসী সকলৰ পৰা, " বিশ্বসী সকলক অ বিশ্বসীৰ পৰা ", নিৰ্দ্ধাৰিত সকলক পৰিত্ৰিত সকলৰ বাবে।

পদটোৱে " প্ৰত্যয়শা "ৰ এডভেণ্টিষ্ট পৰমা পটোনিশ্চিত কৰে, যিটো ১৮৪৪ চনৰ পতনৰ পৰা, দ্বিতীয় এডভেণ্টিষ্ট বচিবৰ অন্ত পৰাৰ পৰা প্ৰকৃত সপ্তম দিনৰ বিশ্বমবাবৰ অভ্যসৰ দ্বাৰা পৃথক আৰু ছীল কৰা পিছৰ সন্তানকলৰ বক্ষাত্মক উপাদান হৈয়েই আছে। এই পদত আত্মই নিশ্চয়তা ৰখা ৰণটোৰ **ওপৰত গুৰুত্বা ৰোপক** ৰিছে যিটো খ্ৰীষ্ট এই প্ৰত্যয়ব্ৰতাৰ বাশিষ্টা, বজীয়ী মুক্তিদাতা আৰু প্ৰতিশোধ লোৱা।

Vigouroux সংস্কৰণ

৪ পদ: “ চোৱা, যদি ন বিশ্বাস নকৰে, তেওঁক জি জি আত্ম নাথ কৰি;

এই বাৰতই ১৮৪৩, ১৮৪৪, ১৯৯৪ আৰু ২০৩০ চনৰ তৰ্থকৰ লগত সংলগ্ন চৰ্চা এডভেণ্টিষ্ট পৰীক্ষাৰ বৰ্ণনা হোৱা মানুহক ঈশ্বৰে দ্বাৰা বচিব প্ৰকাশ কৰে। প্ৰতিটো যুগত ঈশ্বৰৰ ৰায় চোৱা। ভৱিষ্যদ্বাণী মূলক ঘোষণাৰ জৰিয়তে

ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিত দূত অৰ্থাৎ তেওঁৰ ভববাদীসকলৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক ঘোষণাক তুচ্ছজ্ঞান কৰি তেওঁলোকে "অবিশ্বাসী" স্বৰূপ প্ৰকাশ কৰা "ভণ্ড" খ্ৰীষ্টানসকলক মুখ খুলি দিয়া। ইয়াৰ একে বাবে বিপৰীতে মনোমীতজন তেওঁৰ ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক বক্তৃতা সমূহ গ্ৰহণ কৰি আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ কৰা নতুন নিৰ্দেশনা সমূহ পালনকৰি ঈশ্বৰক মহিমা কৰে। ঈশ্বৰে "গ্ৰহণযোগ্য" বুলি বিচাৰ কৰা এই আজ্ঞাৰীতি ক, একে সময়ত, যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত আবেগ কৰা ধৰ্মিকত বজা ইৰথৰ যোগে বুলি বিবেচিত কৰা হয়।

ক. বুলি ঈশ্বৰৰ প্ৰতি "প্ৰেমৰ বাবে" এই আজ্ঞাৰীতি বিশ্বসক আগনুজ্ঞা অননুজ্ঞাত প্ৰকাশ কৰাৰ যোগে বুলি গণ্য কৰা হয়। খ্ৰীষ্টৰ তেজ তেওঁৰ পাপৰ পৰা ধুই পেলোৱা মানুহক হেপৰিত্ৰণ পেলোৱা যায় " তেওঁৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰা / " " . কাৰণ বিশ্বাসৰ সঁহাৰি বক্ষুৰ্গিত , এই কাৰণে ইযীচুৱে তেওঁৰ বক্তৃতা সমূহ সম্বন্ধন কৰিছে, বক্ষুৰ্গিতভাৱে , তেওঁৰ নিৰ্দ্ধাৰিতসকলক, উদাহৰণ মৰ্থ ২৪:১৩: " কিন্তু যি জনে শোনে সেইকৈ সহ্য কৰিব তেওঁহাৰ "কিন্তু সাৱধান! মানুহৰ দৰি ব্ৰহ্মান্তৰ , কাৰণ স্বৰ্গত প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰ প্ৰবীক্ষকলো প্ৰদৰ্শ্য কৰা বিশ্বাসৰ বিষয়ে তেওঁৰ বিচাৰ অনুসৰি বুলি ইযীচুৱে ইসিদ্ধান্ত লয় /

সামৰণতকৈ বলাগ'লে, হবক কৰা এই পদবোৰত আত্মই "বিশ্বাস" আৰু ই সৃষ্টি কৰা "কৰ্ম"ৰ মাজৰ ঘনিষ্ঠ আৰু অবিচ্ছিন্ন সম্পৰ্কটো প্ৰকাশ আৰু নিশ্চিতকৰিছে ইতিমধ্যে পঁচনিয়া কালো উত্থাপন কৰা কবি এটা (যাকোৱ ২:১৭: " তেনেকৈ যি বিশ্বাস যদি কৰ্ম নাথাকে, তেন্তে নিজৰ মাজত মৃত ."); যাঁহি এই কথাটো বুজায় যে সুসমাচৰ প্ৰকাশৰ অক্ষমতাৰে পৰাই বিশ্বাসৰ বিষয়টোকে ভুল বুজা বুজি আৰু ভুল বৰ্ণনা কৰা হৈছিল। কিছুমান আজিৰ দিন , ইয়াৰ মূল্য আৰু জীৱন প্ৰদান কৰা বচনাৰ সাব্যস্ত আওৰণ কৰি ক. বুলি বিশ্বাসৰ দৰ্শিতোহে ইয়াৰ লগত সংলগ্ন কৰিছিল। ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰ উত্তৰিত অহাৰ ঘোষণা কৰা লোকসকলৰ আচৰণে তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ প্ৰকৃত স্বৰূপ প্ৰকাশ কৰে। আৰু যি সময়ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ শেষবাদীসকলৰ ওপৰত নিজৰ মহান পোহৰ ঢলি দিছে, সেই সময়ত যি সকলে ১৮৪৩ চনৰ পৰা ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা নতুন প্ৰজ্ঞানীয়ত সমূহ বুজি নাপায় তেওঁলোকে বাবে আৰু কালো অজ্ঞতা হৈ। অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰণ অকাহত আছে, কিন্তু সেই তৰিখৰ পৰা, ই ক. বুলি যীচু খ্ৰীষ্টই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা নিৰ্দ্ধাৰিতসকলকহে উপকৃত কৰে, তেওঁলোকে তেওঁক দিয়া প্ৰেমৰ প্ৰকৃত প্ৰদৰ্শ্যৰ সাব্যস্ত জৰিয়ত। প্ৰথমতে বিশ্বমবাব এই ঐশ্বৰিক আশীৰ্বাদৰ চৰ্চন আছিল

যদিও ১৮৪৪ চনৰ পৰা ক'ৰ্ভিয়াওহোমো না ইন'জিৰাৰ বাই যথেষ্ট, কাৰণ ১৮৪৩ চনৰ পৰা ২০৩০ চনলৈ কেপ্তেন শ পোহো তেওঁৰ ভৱিষ্যদগী মূলক সত্যৰ প্ৰথম ঈশ্বৰৰ সদায়প্ৰসূজ্ঞে নীতি হৈ আহিছে। আচলতে ২০১৮ চনৰ পৰা লাভ কৰা নতুন পোহোৰ বোম্বৰ সপ্তা দিনৰ ব'ৰ্ষমবাবৰ সৈতে ঘনিষ্ঠ সম্বন্ধ আছিল যেতিয়া ২০৩০ চনৰ বসন্ত কালত যীচু খ্ৰীষ্ট উত্তৰি অহাৰ পৰা আৰম্ভ হ'বলগীয়া সপ্তা সহস্ৰব্দৰ ভৱিষ্যদগী মূলক প্ৰতিমূৰ্তি হৈ পৰিছে মৰ্থিত শিকোৱাৰ দৰে যীচু খ্ৰীষ্ট নামতা ১৩:৫২: "আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে: এতেকে সৰ্বস্বপ্ন জঘন বিষয়শেৰিষিত প্ৰতিজন অধ্যাপক এজন গ্ৰন্থসমূহ দৰে যি যেনে জিৰণিৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি বস্তু উলিয়াই আনে।" যদিও ঈশ্বৰক ভাল পায় তেওঁ বহুদিনৰ পৰা মানুহৰ বাবে লুকাই থকা আৰু অজ্ঞাত হৈ থকা তেওঁৰ পৰিকল্পনা আৰু গোপন কথাবোৰ আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ ভাল পাব নোৱাৰে।

হবকুৰুখা বুমাচী হৰুপ্ৰম আগমন

ইহুদী জাতি ইহুদীসকলৰ বাবেও এই ভৱিষ্যদগী পুৰুষ লাভ কৰিছিল যিৰ আগতই মটী হৰুপ্ৰম আগমনৰ ঘোষণা কৰিছিল। এই আগমনৰ সময়নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছিল আৰু দানত ঘোষণা কৰা হৈছিল ৯:২৫। আৰু ইয়াৰ গণনাৰ চৰকাৰী ইজৰৰ পুস্ক ৭ অধ্যায়ত পোহো গৈছিল এনেকৈ হয় যে ইহুদী সকলে দানিয়েলৰ পুস্কখনক ঐতিহাসিক পুস্কৰ ভিতৰত শৰণীভুক্ত কৰিছিল আৰু ই ইজৰৰ পুস্কৰ আগত আছিল। বৰ্ণিত এইদৰে ইয়াৰ ভৱিষ্যদগী মূলক ভূমিকা হ'ব পাৰিছিল আৰু পাঠকৰ বাবে কম দৃশ্যমান হৈছিল। যীচুৱে ই আছিল প্ৰথম ভাববদী যি তেওঁৰ পঁচনি আৰু শিষ্যকলৰ দৃষ্টি দানিয়েলৰ ভৱিষ্যদগীৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিছিল। ঘোষণিত পলম, "যদি ই পলম কৰে, তেন্তে ইয়াৰ বাবে অপেক্ষা কৰক", ইয়াৰ পুৰুষ ও আছিল কাৰণ ইহুদী সকলে যেতিয়া ৬১ পদৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল যি "তাত্মই খ্ৰীষ্ট" বিষয়ে ১ পদত কৈছে: "প্ৰকৃত যিহোৱাৰ আত্ম মনো ওপৰত আছে, কাৰণ যিহোৱা ই মোক নম্ব লোকসকলৰ ওচৰলৈ ভাল থকাৰ কঢ়িয়াই আনিবলৈ অৰ্থাৎ কৰিছে; তেওঁ কৰিছে মোক ভগ্ন হৃদয়ৰ লোকক সুস্থ কৰিবলৈ বন্দীসকলক সন্ধানত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু বন্দীসকলক মুকলি কৰিবলৈ পঠিয়াই দিলে।" ২ পদত আত্মই নিৰ্দ্ধিষ্ট কৰিছে: "যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহৰ বহুৰ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিশোধৰ দিন ঘোষণা কৰিবলৈ; শোক কৰা সকলোকে সন্জা দিবলৈ;"। ইহুদী সকলো জাতিৰ লৈ "অনুগ্ৰহৰ বহুৰ" আৰু "প্ৰতিশোধৰ দিন"ৰ মাজত যেতিয়া ৬১:২ অনুসৰি লোকসকলক খ্ৰীষ্ট উত্তৰি অহাৰ লৈ যাবলৈ এতিয়াও

২০০০ বছৰ পাৰহ'ব লাগিব বজায়ী মুক্তিদাতা আৰু প্ৰকাশ্যে লোৱা। এই পাঠ লোক ৪:১৬-২১ পদত উদ্ধৃত সাক্ষ্যত স্পষ্টকৈ দেখা যায়: "আৰু তেওঁ নাচবতলৈ আহিল য'ত তেওঁক ডাঙৰদীঘল কৰা হৈছিল আৰু তেওঁৰ প্ৰাণ অনুসৰি বিশ্বমবৰে ধৰ্ম্মাবলৈ গ'ল প্ৰকৃত আত্ম মনো ওপৰত আছে, বৰণ তেওঁ মনো অভ্যাস কৰিলে, য'ত মই দুখীয়াক শূভবৰ্ত্ত প্ৰদান কৰোঁ; ত'ৰ পাছত তেওঁ পুস্কথন গুটীয়াইদ সজ নকৰি বহিল। " ইয়াত পঢ়া বন্ধ কৰি তেওঁ নিশ্চিতি কৰিলে যে তেওঁৰ প্ৰাণ আগমন কৰা যিচিয়া ভাব দীয়া যোগে মন কৰা এই "অনুগ্ৰহৰ বছৰ" বৰ্ষিয়ছে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, 'আজি এই শাস্ত্ৰ তোমা লোকৰ কাণত পূৰ্ণ হ'ল। "' আওকাণ কৰা আৰু অপঠন কৰা "প্ৰকাশ্যেৰ দিন" ঈশ্বৰে ২০৩০ চনৰ বসন্তৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল তেওঁৰ দ্বিতীয় আগমনৰ বাবে, এইবাৰ তেওঁৰ সকলো ঐশ্বৰিক শক্তিৰে। বৰ্ত্তমান এই উত্তৰতাহৰ আগত, হবক্কুক বৰ্ষিয়নি "শেহতীয়াৰে", "১৮৪৩-১৮৪৪ আৰু ১৯৯৪ চনৰ "এডভেণ্টিষ্ট" পৰীক্ষাৰ জৰিয়তে পূৰ্ণ হ'ব লাগিছিল যদিবা আমাৰ মাত্ৰ দেখিছোঁ।

চুড়ান্তসমৰ্পণ

সত্যসনমুখী হওক

২০২১ চনৰ বসন্তৰ লতাক্ষণ্য ঐশ্বৰ্য্যক বহুৰৰ আৰম্ভণি। ধনী বৰ্নুত মিছা খৰ্খিষ্টন পশ্চিমীয়া মানৱতাই মাত্ৰ জাতীয় অৰ্থনৈতিক ধ্বংসৰ মূল্যত বৃদ্ধিকলৰ জীৱনবক্ষৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছে। এই কাৰণেই ঐশ্বৰ্য্য ইয়াক তৃতীয় বিশ্ববৃদ্ধি লৈ যাব যাঁহে সকলো বয়সৰ লোকৰ অসংখ্যজীৱন কাৰ্জনবি, এই দ্বিতীয় ঐশ্বৰ্য্যক শাস্তিৰ কোনো নাৰিময়ৰা ভেঁকচিনা ইবুলি জা না। আমাৰ আগত ৮ বছৰৰ পাছতপাৰ্শ্ব সৃষ্টিৰ ৬০০০ বছৰ হ'ব যাৰ অন্তহ'ব যীচু খৰ্খিষ্টন প্ৰত্যৰৰতাৰ দৰা। বজীয়ী আৰু বজীয়ীহৈ তেওঁ নিজ বমুক্ত কৰা সকলক তেওঁৰ জীৱিত মনোমীতসকলক আৰু তেওঁ পুনৰুত্থান কৰিবলগীয়া সকলক তেওঁৰ স্ক্ৰপ্সা জফলৈ লৈ যাব আৰু তেওঁ পৃথিবী বসকলোমা নৱজীৱনধ্বংস কৰিব, য'ত তেওঁ অকলেএৰি যাব, আনধৰত বচিহ্নন হৈ, আৰম্ভণিৰ বদ্বয়ী দূত, চয়তন চয়তনা।

এই কাৰ্কাটী গ্ৰহণ কৰিবলৈ ৬০০০ বছৰৰ নীতিৰ ওপৰত বিশ্বাস অতি প্ৰয়োজনীয়। বাইবেলত দিয়া সংখ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি নিখুঁত গণনা কৰাটো অসম্ভৱ হৈ পৰিছিল কাৰণ অৱস্থামৰ জন্ম তৰিখ সম্পৰ্ক এটা "অস্পষ্ট" আছিল (তেৰে বৰ্তনজি নপুত্ৰৰ বাবে একক তৰিখ: আদপুস্জ ১১:২৬)। বৰ্নুত, আদমৰ পৰা খৰ্খিষ্টন উভতি অহালৈ কোনো নৱপ্ৰজন্ম কৰ্মে এই সংখ্যা ৬,০০০ৰ কাষচাপি অহাটো নিশ্চিত কৰে। এই ঘূৰণীয়া, নৰ্ভিষ্ট সংখ্যাকৈ আমাৰ বিশ্বাস দি আমি এই বাছনিৰ কাৰণ এটা "বুদ্ধিমান" সত্যৰ বাবে, অৰ্থাৎ সকলো বুদ্ধিমত্তা আৰু জীৱনৰ উৎস সৃষ্টিকৰ্তা ঐশ্বৰক বুলি কওঁ। তেওঁৰ চতুৰ্থ আজ্ঞাত উল্লিখ কৰা "বিশ্বমবৰ"ৰ নীতি অনুসৰি ঐশ্বৰ্য্য মানুহক তেওঁৰ সকলোকাৰ্য্য কৰিবলৈ "ছয় দিন" আৰু ছয় হাজাৰ বছৰ দিছিল, বৰ্নুত সপ্তা দিন আৰু সপ্তা সহস্ৰব্দ ঐশ্বৰ্য্য আৰু তেওঁৰ মনোমীতসকলৰ বাবে "পৰিত্ৰ" (বিশেষকৈ বখ) বিশ্বমৰ সময়।

এই বৰ্তি পখনৰ বিষয়বস্তু প্ৰকাশ কৰিছে যে ঐশ্বৰক সন্মুখিত কৰা বিশ্বাস তেওঁৰ মনোমীত লোকসকলৰ “বুদ্ধিমান বা জ্ঞানী” আচৰণৰ দৰা গঢ়লৈ উঠে যিসকলে ঐশ্বৰ্য্য কৰ্মে, ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা বা চিন্তা কৰা সকলোকথৰ সুবিধা লয় (দানিয়েল ১২:৩ চওক: “আৰু জ্ঞানী সকলে আৰু শৰউজ্জ্বলতৰ দৰা উজ্জ্বল হ'ব, আৰু যিসকলে বহুতকৈ ধ্বংসিত লৈ ঘূৰাই আনে, তেওঁলোকে চৰিবা ললকৈ তৰবোৰৰ দৰা ধ্বংসিত লৈ ঘূৰাই আনে।” তেনে কৰি তেওঁলোকে তেওঁলোকক

সৃষ্টি কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ বাছনি কন্যায়পৰায়ণ কৰে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশ পোৱা তেওঁৰ মুক্তিদায়ক ধৰ্মকিতৰ পৰা উপকৃত হওক।

এই বা মটোবন্ধ কৰিবলৈ, আগনুজ্জ্বল নাটকখনৰ ঐতিহাসিক আগতে, মই পাছলৈ ঈশ্বৰৰ সকলোপ্ৰকৃত সন্তানক উৎসৰ্গা কৰিবলৈ কৈছোঁ যিসকলে ইয়াক পঢ়ি আৰু ইয়াক বিশ্বাস আৰু আনন্দৰে আদৰ্শিত কৰিব, যেনে ১৬:৩৩ পদৰ এই পদটোৱেটি ১৯৮০ চনৰ ১৪ জুনত ৰথি মৰেৰ বপ্টিস্ম উপলক্ষ্য দুটা ভিন্ন উৎসৰ দ্বাৰা মৰেৰ উৎসৰ্গা কৰা হৈছিল এটা প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা মৰেৰ বপ্টিস্ম প্ৰমাণ পত্ৰ, আনটো "যীচু খ্ৰীষ্ট" নামৰ ৰচিত পথনৰ প্ৰস্তাৱনা ত যিখন সেই সময়ত মৰেৰ সহস্ৰাব্দ মৰেৰ দিয়া হৈছিল প্ৰায় সেই বয়সত যোৱা যীচুৱে বলিদান হিচাপে নিজৰ প্ৰাণ আগবঢ়াইছিল। "মই তোমা লোকক এইবোৰ কথা কৈছোঁ যাতো মৰেৰ মাজত তোমা লোকৰ শান্তি পাব। জগতত তোমা লোকৰ বিপদ হ'ব; কিন্তু সাহস কৰা, মই জগতখনক জয় কৰিলোঁ। "

যীচু খ্ৰীষ্ট ধন্যদাস চমুৱালে "সঁচ কৈ যাঃ"

দুলা ষটকল

এই বৰ্ষটো ল'খি থকাতে ২০২১ চনৰ শেষৰফালে বৰ্ষকৈ এতিয়াও এক সাৰ্জনীৰ ধৰ্মীয় শান্তি উপভোগ কৰি আছে যিটো প্ৰাংসনীয় আৰু প্ৰাংসনীয়। তথাপিও ঈশ্বৰে প্ৰস্তুত কৰা অৰ্চনা কৰা ভৱিষ্যদ্বাণীমূলক প্ৰকাশৰ বিষয়মোৰ জন্মৰ ভিত্তি মই অলপো সন্দেহ নোহোৱাকৈ যোৱাটোৱে কওঁ যে অহা ৩ৰ পৰা ৫ বছৰত এটা ভয়ংকৰ বৰ্ষাক্ষুদ্ৰ প্ৰস্তুতি চলি আছে আৰু সম্পন্ন হোৱাৰ পথত। প্ৰকাশিত বাক্য ৯ পদত ইয়াক "ষষ্ঠ শক্তি" প্ৰকটীকৰ নামেৰে উপস্থাপন কৰি আত্মই আমাৰ সঁচাই দিয়া যোৱা ইতিমধ্যে তেওঁৰ পৰিত্ৰৰ বৰ্ষমৰাৰ প্ৰতি আনুগত্যপৰিত্ৰগ আৰু ৩২১ চনৰ ৭ মাৰ্চৰ পৰা অসম্মতি তেওঁৰ অন্তৰ্ভুক্ত নীতিসমূহৰ শাস্তি দিবলৈ পঁচটা ভয়ংকৰ শাস্তি আহিছে ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান। তেওঁৰ ষষ্ঠ শাস্তি আহিছে শেষৰ বৰষুণে, খ্ৰীষ্টান ধৰ্মক তেওঁৰ প্ৰতি অৰ্শ্বসৰ দোষী সত্বে কৰিবলৈ। ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ৰগ পৰিকল্পনাৰ বাহিৰে মানুহৰ জীৱনৰ কোনো অৰ্থ নাই। এই কাৰণেই যিহুত "শক্তি" বোম্বৰ লেবিয়া পুস্ক ২৬ পদত উপমা বদৰা প্ৰকাশ পোৱা কক্ষান্ধাৰে চৰিত্ৰ আছে, গতি ক "ষষ্ঠ" ৰ হত্যকাৰী ত্ৰিভুজ ই ভয়ানকত্ৰ বৰ্ষাৰত উপনীত হ'ব যিটো মানৱতাই বহুদিনৰ পৰা ভয় আৰু ভয় কৰি আহিছে। "ষষ্ঠ শক্তি" চূড়ান্ত বৰ্ষাক্ষুদ্ৰ বিষয়ে যি প্ৰকাশিত বাক্য ৯:১৫ অনুসৰি বহুতো মানুহক ধ্বংস কৰিব, "মানৱজাতিৰ এক ত্ৰিভুজ"। আৰু এই অনুপাত আক্ষৰিক অৰ্থত এনে এখন যুদ্ধ পোৱা যাব য'ত ২ লাখ সশস্ত্ৰ, প্ৰাক্ষিত আৰু সজ্জিত পোছেদৰীজাৰুৱাই জনসৈজনেৰুখ মুখ হ'ব, প্ৰকাশিত বাক্য ৯:১৬ পদত দিয়া নিখুঁততৰ মতে: "সোৱণীৰ অশ্বৰোহীৰ সংখ্যা আছিল দুই অসংখ্য মই তেওঁলোকৰ সংখ্যা শূন্যলৈ"; এই শেষ সংঘাতৰ আগতে ২০ শতিকাৰ সময়ছোৱাত ১৯১৪-১৯১৮ আৰু ১৯৩৯-১৯৪৫ চনৰ দুটা বৰ্ষাক্ষুদ্ৰ আছিল মুক্ত আৰু স্বাধীন জাতিসমূহক সময়ৰ অন্ত পেলোৱাৰ অহা মহান শাস্তি ঘোষণা কৰা চিন। ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিকাৰিত লোকসকলৰ বাবে আশ্ৰয় নগৰৰ ব্যৱস্থা কৰা নাছিল বৰি তেওঁ আমাক যথেষ্ট স্পষ্ট ইংগিত এৰি থৈ গৈছিল যে আমাৰ তেওঁৰ ঈশ্বৰিক ক্ৰোধে অগ্ৰধৰি বৰিচ পেলোৱা কৰিলোঁ। অক্সেসমূহৰ পৰা পলায়ন কৰিব পাৰোঁ। এই কাৰণৰ বাবে আহ্বান কৰা মানুহে যিবেশ আঘাত কৰিব লাগিব সেইবোৰ তেওঁ নিৰ্দেশনা দিব। বৰি তেওঁলোকৰ

কোনোমতেই তেওঁৰ মনোনীত লোকৰ মাজৰ এজন নহ'ব। সমগ্ৰ পৃথিৱীত সঁচৰ্ত হৈ থকা অ বিশ্বাসী বা অ বিশ্বাসী বিদ্বেষী সকল তেওঁৰ ঐশ্বৰিক ক্ৰোধৰ আছিল আৰু বলি হ'ব। দ্বিতীয় বিশ্বুদ্ধই পশ্চিমীয়া জনগোষ্ঠীসমূহক ইজনে সিজনে বিৰুদ্ধে থিয় কৰাইছিল যাৰ ধৰ্ম খৰ্ষ্টন আৰু প্ৰতিযোগিতা মূলক আছিল। বিনুত আগনুজ্ঞা থৰুত সংঘৰ্ষ উদ্দেশ্য মূলতঃ ধৰ্মীয় হ'ব, ইটোমতে সিটো লগত কৰ্ত্তিয়াও মতবদীভাৱে সমঞ্জস্যপূৰ্ণ নোহোৱা প্ৰতিযোগী ধৰ্মৰ বিৰোধিতা। কৰল শান্তি আৰু বণিজ্যই এই ভ্ৰমক বৃদ্ধি কৰিবলৈ দিছে। বিনুত ঈশ্বৰে বৰ্ছি লোৱা সময়ত প্ৰকাশিত বাক্য ৭:২-৩ অনুসৰি ঈশ্বৰ স্ৰষ্টাৱত সকলে আঁতৰি বখা আত্মকিসাৰু নীতিত "পৃথিৱী আৰু সাগৰৰ ক্ৰান্তি কৰিবলৈ" বা, প্ৰকৃতি কসমূহ ডিকোড কৰা হ'লে, "যীচু খৰ্ষ্টন প্ৰতি অ বিশ্বাসী " "প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট আৰু কথলিক সকলৰ ক্ৰান্তি কৰিবলৈ মেকলিক হ'ব। অতীত যুক্তিসংগতভাৱে, অ বিশ্বাসী খৰ্ষ্টন বিশ্বাসেই ন্যয়পৰায়ণ বিচৰক যীচু খৰ্ষ্টন ক্ৰোধৰ মূল লক্ষ্য গঠন কৰে; পুৰণি নিয়মৰ দৰেই ইস্ৰায়েলক ৭০ চনত জাতিয়ধ্বংস নোহোৱালৈকে ইয়াৰ অহৰহ অ বিশ্বাসৰ বাবে শাস্তি দিয়া হৈছিল। এই "ম্ৰচ্ছ শক্তি"ৰ সমান্ভাৱিতাৰে, দানৰ ভৱিষ্যদ্বাণী। ১১:৪০ৰ পৰা ৪৫ লৈকে, নিশ্চিত কৰে, "তিনিজি নৰজা"ক উদগনিদি, একে শব্দৰে তিনটি ধৰ্ম জড়িত ইউৰোপীয় কথলিক ধৰ্ম, আৰু আৰুমা গ্ৰন্থিয়ান ইছলাম আৰুৰ ছিয়ান অৰু ক্স। বজা হিচাপে নোমকৰণ কৰা নহয়, বিনুত বৰ্ছিয়াৰ পৰম্পৰাগত সম্ভৱ্য শত্ৰু হিচাপে পৰামৰ্শ দিয়া আমেৰিকান প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট ধৰ্ম হস্তক্ষেপৰ বাবে পৰিস্থিতি উলটি যোৱাৰ ফলত সংঘাতৰ অন্ত পৰে। প্ৰতিযোগী শক্তিসমূহৰ নিক্কলকৰণে "the ... মন কৰিবলগীয়াযে এই চূড়ান্ত প্ৰকাংগত আমেৰিকাৰ প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট বিশ্বাস সংখ্যালঘু হৈ পৰিছে, বোম্বোন কথলিক বিশ্বাস সংখ্যাগৰিষ্ঠ, বা বণ একে বহুইস্পনিক প্ৰক্কান।

প্ৰকাশিত বাক্য ১৮:৪ পদত, স্ৰষ্টাৱত মান ঈশ্বৰত, যীচু খৰ্ষ্টন তেওঁক বিশ্বাস কৰা আৰু আশা কৰা সকলোকে, তেওঁৰ মনোনীত সকলক "মহান বেলিৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ" আজ্ঞা দিছে। পোপৰ বোম্বোন কথলিকগীৰুৰ সৈতে এই কামত প্ৰকাণৰ সৈতে চিনাক্ত কৰা "বেলিন"ক "তাইৰ পা পৰ" বাবে বিচৰা আৰু নিন্দ কৰা হয়। "তাইৰ পা প"ৰ ঐতিহাসিক উত্তৰাধিকাৰৰ দৰে, কথলিক ধৰ্ম অপৰাধবোধ প্ৰক্টেষ্টিগ্ণট আৰু অৰু ক্সকে বিস্তৃত যিসকলে নিজৰ ধৰ্মীয় আচৰ্য্যহাৰৰ দৰে বোম্বোৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰী সূত্ৰ পোৱা দোওৰাবৰ বিশ্বমক ন্যয়যত্ন প্ৰদান কৰে। বেলিনৰ পৰা ওলাই আহাৰ অৰ্থাৎ "তাইৰ পা প"

পৰ্বত্ৰয় , যাৰ ভিতৰত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ, কাৰণ ঈশ্বৰে ইয়াক এটা চিনাক্তকৰণ " চহিন " কৰি তেওঁলোকে : সাপ্তাহিক বিশ্ব মৰা দিন, ঐশ্বৰিক বিশ্বাসৰ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন, বোমা ন দাওবা।

এই বৰ্ষত সেই সময়ৰ জৰুৰীত কলঙ্ক কৰি মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ-কন্যাসকলক আহ্বান জনাইছোঁ যি ফৰ্নান্স উত্তৰ অঞ্চলটো ইয়াৰ ৰাজধানী পৰিছকলন কৰি এৰি যাওক। কাৰণই অতিসোমকালৈ ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধে আঘাত কৰিব, " স্ক্ৰিপ্স পৰজুই " ভাঙি কৰিব এইবাবাৰমা গৰাকি " চদোমা " চহৰৰ দৰে যাৰ সৈতে তেওঁ ইয়াক তুলনা কৰিছে, তেওঁৰ প্ৰথম শতিকাৰ, প্ৰথম শতিকাৰ ১১:৮। তেওঁ ইয়াক " মচিৰ " নামেৰে ওচহিনতি কৰিছে, যিটো " পা প " ৰ প্ৰকৃতি কৈ প্ৰতিচ্ছবি , কাৰণ ইয়াৰ অধৰ্মীয় প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বিদ্বেষী মনোভাৱ যিয়ে ঈশ্বৰৰ বিৰোধিতা কৰে, হিব্ৰুলোকসকলৰ পলায়নৰ এই ত্ৰিহাসিকবিবৰণীত ফাৰউনৰদৰে। যুদ্ধৰ পৰিস্থিতিত , ৰসত-ঘট কাৰ্চি নিষিদ্ধ কৰাৰ লগে লগে লক্ষ্যক্ষমতা এৰি মাৰতক্ষ নাটকৰপৰা সাৰিয়েলটো অসম্ভৱ হৈ পৰিব।

চমুৱালেজী বনত ঈশ্বৰ যীচু খ্ৰীষ্ট দাস

যিসকলে আৱিষ্কাৰ কৰিব বচিব, প্ৰথমে এই গ্ৰন্থখনৰ শেষত বৰি উপস্থাপন কৰা হৈছে, তেওঁলোকে বুজিবলৈ অসুবিধা পাব যি ফৰ্নান্স আৰু ইউৰোপৰ আগন্তীয়াধিকসৰ অপ্ৰকৃত্যক্ষা স্ক্ৰিপ্স পৰ ওপৰত মই কয় ইমান পৰিহাৰগৈছে। বৰ্ণিত যিসকলে ইয়াক পঢ়িছে, তেওঁলোকে ইয়াৰ আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈকে পঢ়াৰ কাৰলক্ষেত, সেইপ্ৰকাৰে গোটাই লৈছে যিবিলাকে , অহৰহ , ইমান ইগোট খাইছে যি তেওঁলোকক, শেষত ঈশ্বৰৰ আত্মাই মোৰ মাজত আৰু তেওঁৰ সকলোকে মাজত গঢ়ি তেওঁলোকে অটল বিশ্বাসৰ অংশীদাৰ হ'বলৈ অনুমতি দিয়ে; সঁচা অৰ্থত । সকলো মৰ্মমাত্তেওঁৰ।

একমাত্ৰ বেয়া আচৰিত হ'ব সেইসকল যিয়ে তেওঁৰ অতুলনীয় ক্ৰমত , সংখ্যগৰিষ্ঠ আৰু তেওঁৰ পৰিকল্পনা অনুসৰি সকলো কাৰ্য নিখুঁত সাফল্য নোহোৱালৈকে চৰ্চনা কৰিবলৈ হঠকাৰী ভাৱে সন্মত কৰে।

এই কাৰ্যটোমই ইয়াত বন্ধ কৰি দিছোঁ, বৰ্ণিত যীচুৱে মোক যি প্ৰবণতা দি আহিছে, সেইপ্ৰবণতা লক্ষ্য কৰা হৈছে আৰু চৰ্চাবিৱৰ্তনৰ বাবে লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে। " শেষৰ এডভেণ্টুৰীজ কাৰ্য্যক্ৰম লোকসকল স্বাক্ষৰীয় মান " গ্ৰন্থখনত উপস্থাপন

কৰা বৰ্ষৰ বৃপতৰ ত্ৰিটি এক বহুপ্ৰয় এক হাজা বৰ্ষৰ "খণ্ড" ইতিমধ্যে
২০২৫ চনৰ অক্টোবৰ মাহত উপলব্ধ

মই মনত পলে ইছোমো যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশিত বৰ্ষ ২:২৬ পদত ঘোষণা
কৰিছিল "যি জনে জয় কৰি মোৰ কৰ্ম্মাৰ শেৰলৈ কঢ়া লনকৰে, তেওঁক মই
জীৱনৰ ওপৰত কৰ্ত্তব্য দিম।" তেন্তে যীচু খ্ৰীষ্ট "কৰ্ম্মাৰ" বৰ্ষৰ
"শেৰলৈ" ক'ব হ'ব? জীৱনৰ সকলো বিষয় অৰ্থাৎ ধৰ্ম, ৰাজনীতি আৰু অৰ্থনীতি
সম্পৰ্কীয় সকলো বিষয়ত তেওঁৰ বচনৰ প্ৰকাশৰ বৃপলয়; সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰ আৰু
তেওঁৰ সৃষ্টিমূহৰ বিষয় সকলো বিষয়। যেতিয়া তেওঁ দুৰ্ভাগ্য কথ ঘোষণা কৰে
তেতিয়া তেওঁ দুৰ্ভাগ্যৰ সৃষ্টি কৰাৰ বাবে ৰাজনীতি কৰ্ম্মাৰ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ আৰু ধৰ্ম্মীয়
পছন্দমূহ সংগঠিত কৰে।

ঈশ্বৰে নিজৰ মনোমীত লোকসকলৰ আগত জীৱনৰ সকলো দিশৰ ওপৰত
নিজৰ বচনৰ প্ৰকাশ কৰি গৈছে। তেনে কৰি তেওঁ নিজৰ বিশ্বাসী
স্বৰ্গদূতসকলক সাব্যস্ত হ'বলৈ মাতিছে। তেওঁক সন্মান আৰু প্ৰথম কৰা সকলৰ প্ৰতি
তেওঁৰ মৰ্যাদাৰ কোনো সীমা নিক্ষেপণ নকৰে, যিসকলে তেওঁৰ প্ৰকৃত মনোমীত
লোকসকলক যীচু খ্ৰীষ্ট টিৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰা পোৱা অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা
মুক্ত কৰা হৈছে।

গতিকে তেওঁৰ জন্মপ্ৰাপ্ত আৰু জন্মপ্ৰাপ্ত দাস আৰু পোষক কৰ্ম্মী যাক
আগবঢ়ো এই ব্যক্তিকামী বিষয়ে ধৰ্ম্মৰ বৰ্ষৰ নিজৰ বৰ্ণিত নকৰিবা "মান্ন"
হৈছে স্বৰ্গীয় পিতৃ তেওঁ ভাৰপোৱা সন্তানসকলক আগবঢ়ো প্ৰকৃত স্বৰ্গীয়
খাদ্য আৰু বাব যীচু খ্ৰীষ্ট তেওঁ নিজ স্বৰ্গীয় ৰাজ্যত স্থান প্ৰস্তুত কৰে।

মান্ন "ত আপুনি" যীচুৰ সাব্যস্ত "ব" সূচীৰ দ্বাৰা বৃপটো আৱিষ্কাৰ কৰিব
যিটো অহৰহ উন্নত হৈ আছে, আৰু স্বৰ্গীয়, স্বৰ্গীয় পৰচুড়ানত উপস্থিত পো
আগবঢ়ো হৈছে, ২০৩০ চনৰ আগন্তুক বসন্তৰ বাবে তেওঁৰ গৰ্ভৱয় উত্তৰ
অহাৰ ঘোষণা।

"মান্ন" যোপিত্ৰকৰ্ম্ম উজ্জ্বল কৰি তোলে, যি জন সৃষ্টিৰ ঈশ্বৰে
মানুহৰ জীৱনত ওলোকে বৰ্ষৰ্গত মুক্ত পছন্দ অনুসৰি সংগঠিত কৰে।

যদি ঈশ্বৰ মানুহৰ চকুত অদৃশ্য হৈ থাকে, তেন্তে তেওঁৰ নিক্ষেপিত লোকসকলে
তেওঁক বচনৰ বিনোদনৰেই সিকলি এইদৰে আনন্দিত হৈ, অশ্বিনী বা অশ্বিনী মানুহৰ
পৰা নিজৰ প্ৰথক কৰে। তেওঁৰ অস্তিত্ব ওপৰত বিশ্বাস "মানুহৰ আৰ্হি" নহয়

বৰ্ণে যীচু খ্ৰীষ্টে দ্বাৰা মুক্ত হোৱাৰ যোগ্য প্ৰকৃততে নীৰৱাচনিত লোকসকলৰ
বৈশিষ্ট্যৰ জ্ঞানী বুদ্ধিমত্তাৰ চৰ্চনা।